David Eddings,
1931 yılında Spokane, Washington'da doğdu. Seattle'in kuzeyinde, Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland, Oregon'da, Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üniversitesi'nde master'ını tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgâhtarlığı, İngilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok yerinde yaşadı. 1973 yılında yayınlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle 'fantasy' edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Mallöreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık güneybatı'da karısı Leigh ile yaşamaktadır.
Türkçe'de David Eddings:
Altıkırkbeş Yaym : Elenium Üçlemesi : Elmas Taht (1998); Yakut Şövalye
(1999); Safir Gül (1999); Tamuli Üçlemesi: Ateşten Kubbeler?'(2000)

kişisel toplantı notları...
1./ "duman değildi ama yine standartımı yakaladım ..."
buşuşu repomp yorumu
• bahar geldi, adam çok sarhoştu, barda yanlış masaya oturdu, kadın adamm ne için savaştığını anlamadı, kadının anladığı gördüğüydü; adam çok sarhoştu, adamın masadan zorla götürülüşüne sevindi, aradan günler geçti ve dik saçlı adama "kadınlar anlamaz, görür" dendi, dik saçlı hâlâ bira içiyordu, ama sarhoş değildi, balkondan ağaçlara bakıp öyküden vazgeçiyorum, hızla, bir bar, ardından bir tane daha.
• bahar geldi, başka bir kentten kent(d)ine döndüğü gecenin sabahında geç kalktı, kuğu. günün en iyi şeyini yaptı: 2 serçe, 1 güvercin besledi; yazgısı böyleydi ve boyun eğdi. belki tanrıların bildiği tuhaf bir şey vardı, bir bar, ardından bir tane daha.
• bahar geldi, durumu abartıp saçmalamalıydı; burcunun yönelimleri vardı ve.ka-ranlıkdere'nin sağından hızla saptı, gece park alanına girip yarım kaşarlı tost yerken gözleri televizyona takıldı, show tv'de yeşil noktalı bir 'soft' vardı; durumdan hoşlanıp yanmdakine 'çevreci soft' saptamasını yaptı, yanındaki büyük bir hızla yazdığı cep mesajını bırakıp baktı: "ekranın rengi bozuk" dedi. bir bar, ardından bir tane daha.

ilhanx

• bahar geldi, standartını yakalamıştı, sim kartını kaybetti sonra yeniden buldu, buna kimse inanmazdı, kadının kalçalan,yüksek topuklu'nun yarattığı bir yanılsama mıydı, yanındakiyle konuştu; yanılsama neydi, nerdeydi. bir bar, ardından bir tane daha.
• bahar geldi, olanlardan sorumluluk üstlenmek zorunda mıydı? şöyle dese ağbileri kızar mıydı: "ardımda ahlak yasası, altımda yıldızlı gökler... fly jack daniels, drink 2 shot."
.beni neden sevmiyorlar
11./
Doyurucu icn notları antolojisinden
Hafif bir yaz akşamı esintisi saçlarını okşadı. Masanın üstünde metal bir küllük, bir sigara paketi ve yarım bardak çay vardı. Sigarayı tuttuğu elinin baş parmağıyla küllüğü çeviriyordu, saatlerdir. Hemen hemen aynı yaz akşamı esintisi, saçlarının hemen hemen aynı bölgesini saatlerdir yaptığı gibi bir kere daha okşadı. Eli pakete uzandı, boştu, buruşturup kalktı.
O akşam çok fazla içmiş olmalı ki, dayanamayıp orta büyüklükte bir OKALİPTÜS ağacı bakınmaya başladığım fark etti. Bu yıllar önce söylenmiş biçimsiz bir cümlenin bıraktığı gereksiz bir izdi. Ama ona kim anlatacak ki bunu. Daha önce iki defa kullandığı gövdesinde hafif bir yarık olan, orta yaşlı, insanda ablak suratlı bir kadın hissi uyandıran ağaca iyice yaklaşıp işedi.
"Kendime ve yaptığım işe olan saygısızlığım hakkında ne desen haklısın. Ben zekâ özürlü olmalıyım. Her seferinde yanında başka biri olduğunu göre göre, onlardan biri olmayı seçtim. Onunla olan şey hayatımın hatasıydı ve bunu daha önce sana gözyaşları içinde bir kez daha söylemiştim. Yaşım 22.... " M.
Bir süre uğraştıktan sonra mektup sayfalarından, tıpkı çocukluğunda yaptığı kadar başarılı bir "kağıt gemi" filosu yapıp, ağacın kenannda oluşan küçük yapay gölete bıraktı, yüzsün diye...
K.
güvercin takla, camdan atla, camdan atla b.n.: gerede. sis içre 140 km. Fİ, EB Team, kara mizah, karaduygu.

david eddings
ateşten kubbeler
tamuli: birinci kitap
türkçesi: ferhan ertürk
altıkırkbeş yayın istanbul, 2000

Hayatımızdaki çok özel iki bayan.
Veronica'ya
yardımları için
Ve Maria'ya
büyük ilgisi için

giriş
Cyrga Olayı: En Son Krizin İncelenmesi,
İkinci Bölüm'den alıntılanmışım
Matherion Üniversitesi Çağdaş Tarih Bölümü
tarafından derlenmiştir.
İmparatorluk Meclisi şu anda, imparatorluğun çok ciddi bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu açıkça görüyor - ki bu yüce Majesteleri'nin hükümetinin karşı koymak için çok kötü bir şekilde hazırlandığı bir tehlike. İmparatorluk, güçlü bir merkezi otorite tarafından yönetilen uyumsuz bir halkın arasında, aslında beklenebilecek ve normal olan, rastlantısal kargaşalıkların periyodik ola-rak patlak verdiği dönemlerde çok uzun süredir çıkarlarını korumak için Atan ordularına bel bağlamıştı. Bununla beraber, Majes-teleri'nin hükümetinin şu anda karşı karşıya olduğu durum, final sınavlarının ardından geleneksel tatil dönemi sırasında çeşitli üniversite kampüslerinden sokağa dökülen, birkaç isyana uygun tez-canlınm kendiliğinden oluşan gösterilerinden kaynaklanıyor gibi gözükmüyor. Bu tarz gösteriler telaşa kapılmadan kontrol edilebilir ve düzen genelde en az kan dökülüşüyle sağlanabilir.

ilhanx

Ama hükümet, bu kez durumun farklı olduğunu kısa sürede kavradı. Birincisi göstericiler neşeli ve ateşli öğrenciler değildi ve üniversitelerde dersler yeniden başladığında iç huzur tekrar oluş-turulamadı. Otoriteler, sıradan devrimci coşku sonucunda oluşan çeşitli karmaşaları hâlâ kontrol edebilirlerdi. Normal koşullar altında Atan savaşçılarının sadece varlığı bile en coşkuluların ateşini söndürebilirken, bu kez gösterilere eşlik eden bildik tahrip eylemleri oldukça açık bir şekilde doğaüstü kaynaklardan geliyordu.
11

Kaçımlmaz olarak, imparatorluk hükümetinin dikkati Sarsos'daki Styriclere odaklandı. Bununla beraber, İmparatorluk Meclisi'nin Styriç üyelerinin, ki tahta olan sadakatleri tartışılmaz, yaptıkları bir araştırma bu karışıklıklarda Styricum'un parmağı olmadığını oldukça açık bir şekilde ortaya koydu. Şu anda bilindiği kadarıyla, doğaüstü olaylar bilinmeyen kaynaklardan geliyordu ve öylesine yayılmışlardı ki sadece birkaç Styriç döneğin faaliyeti olamazdı. Styricler, kendilerine bile bu faaliyetlerin kaynaklarını tanımlaya-mıyordu, hatta bütün Styricum'daki en büyük büyücü olan efsanevi Zalasta bile tamamen kafasının karıştığını şaşkınlık içinde itiraf ediyordu.
Tüm bunlara rağmen, sonuçta konunun Majesteleri'nin hükümeti tarafından ele alınmasını teklif eden de Zalasta'ydı. İmparatorluğun Eosia kıtasından destek isteyebileceğini önerdi ve hükümetin dikkatini özellikle Sparhawk isminde bir adama yöneltti.
Eosia kıtasındaki bütün imparatorluk temsilcilerine, hemen her şeyi bırakıp tüm dikkatlerini bu adama yoğunlaştırmaları emredildi. Majesteleri'nin hükümetinin Sparhawk denen şahıs hakkında bilgi edinmesi gerekliydi. Eosia'dan raporlar gelmeye başladıkça, İmparatorluk Meclisi, Sparhawk'm karmaşık parçalardan oluşan resmini netleştirmeye başladı: dış görünüşü, kişiliği ve geçmişi.
Sör Sparhawk'm Elene Kilisesi'nin yarı dini tarikatlarından birinin üyesi olduğunu öğrendiler. Bu kendine has tarikattan "Pan-dion Şövalyeleri" diye bahsediliyor. Uzun boylu, orta yaşlarının başında, yüzünde yara izleri olan ince yapılı biriydi, keskin zekâlı, dik kafalı ve hatta sert tavırlı. Elene Kilisesi'nin Şövalyeleri korkunç savaşçılardır ve Sör Sparhawk şampiyonlar sıralamasının en önlerinde gelir. Eosia kıtası tarihinin dört Kilise Şövalyeleri tarikatının kurulduğu dönemindeki koşullar, öylesine umutsuzdu ki, Eleneler geleneksel önyargılarını bir kenara koyarak bu Askeri Tarikatların, Styricum'un gizli bilimlerini öğrenmelerine izin vermişlerdi; yaklaşık beş yüz yıl kadar önce yapılan Birinci Zemoch Sa-vaşı'nı kazanmalarına yardım eden şey, Kilise Şövalyeleri'nin bu sanatlardaki yetenekleriydi.
12

Sör Sparhawk'in, imparatorluğumuzda benzeri bulunmayan bir mevkisi vardır: Elenia krallığırun kraliyet ailesinin kalıtsal "şampiyonu". Batı Elenelerin artık kullanılmayan sözlerle dolup taşan bir şövalye kültürleri var. "Meydan Okumak" (aslmda teke tek dövüşe davet) bir şekilde onurunun lekelendiğini hisseden soylular arasındaki geleneksel bir tepkidir. Devletin başındaki hükümdarların bile bu Meydan Okumalara cevap verme gerekliliğinin dışmda tutulmaması çok şaşırtıcıdır. Çeşitli çabuk öfkelenen kişilerin küstahlıklarına karşılık verme sıkıntısından kurtulmak için Eosia hükümdarları bazı çok yetenekli (ve genellikle korkulan) savaşçıları, kendilerine vekil atadılar. Sör Sparhawk'in doğası ve ünü öylesine meşhurdur ki Elenia krallığmdaki en kavgacı soylular bile iyice düşündükten sonra gerçekten hakarete uğramadıklarını fark ederler. Sör Sparhawk'in yeteneği ve serinkanlı kararlarına çok güvenilir ve eski bir geleneğe göre, kötü bir şekilde etkisizleşmiş rakip, teslim olup meydan okumasını geri çekerek hayatmı kurtarabileceği için Sparhawk bu karşılaşmalar sırasında nadiren birini öldürmek zorunda kalmıştır.
Babasımn ölümünün ardından Sör Sparhawk, görevi devralmak için kendini bugünkü kraliçenin babası olan Kral Aldreas'a takdim etti. Ama Kral Aldreas zayıf bir hükümdardı, kız kardeşi Prenses Arissa'nm ve onun gizli sevgilisi ve aynı zamanda kadının piç oğlu Lycheas'ın babası olan Cimmura Piskoposu Annias'm etkisi altındaydı. Eleina'nm gerçek yöneticisi olan Cimmura Piskoposu'nun, Kutsal Şehir Chyrellos'da bulunan Elene Kilisesi patriklik tahtına oturma umutları vardı ve saraydaki sert, erdemli Kilise Şövalyesi'nin varlığı canını sıkmaya başlamıştı. Böylece Kral Aldreas'ı, Sör Sparhawk'i Rendor Krallığına sürgüne göndermeye ikna etti.
Zaman içinde Kral Aldreas da rahatsızlık verici bir hale gelince Piskopos Annias ve prenses onu zehirledi, böylece Aldreas'ın kızı, Prenses Ehlana tahta çıktı. Genç olmasına rağmen, Kraliçe Ehlana daha çocukken eğitimini Sör Sparhawk'tan almıştı ve babasından çok daha güçlü bir hükümdardı. Böylece o da kısa süre içinde piskopos için sıkıntı kaynağı olmaya başlamıştı. Sonunda kraliçeyi de zehirlemiş ama Sör Sparhawk'in Pandion dostları, Sephrenia adında
13

ilhanx

bir Styric kadın olan, gizli sanatlar öğretmenlerinin yardımıyla kraliçeyi bir kristalin içine kapatıp hayatta kalmasını sağlamışlardı.
Böylece, Sör Sparhawk sürgünden dönene dek yaşamıştı. Askeri Tarikatlar, Cimmura Piskoposu'nu Patriklik tahtmda görmeyi arzulamadıkları için, Kraliçe Ehlana'yı sağlığına kavuşturabilecek bir tedavi ya da bir panzehir bulma arayışına giren Sör Sparhawk'a yardım etmek üzere diğer üç tarikat kendi şampiyonlarını yolladılar. Kraliçenin geçmişte Annias'm hazineye el uzatışım engelleyişi yüzünden Kilise Şövalyeleri, o iyileştiğinde Annias'm adaylığını sürdürmek için ihtiyacı olan parayı almasına karşı çıkacağını düşünmüşlerdi.
Annias, Martel isimli dönek bir Pandion'la işbirliği yaptı ve bu Martel denen kişi, tüm Pandionlar gibi Styric büyülerini kullanmakta yetenekliydi. Sparhawk'm yoluna hem gerçek hem de doğaüstü engeller çıkardı ama sonunda Sör Sparhawk ve arkadaşları Kraliçe Ehlana'nm sadece "Bhelliom" diye bilinen büyülü bir nesneyle iyileşebileceğini keşfetmeyi başardılar.
Batı Eleneler tuhaf insanlardır. Dünyevi konularda bazen bizi geçecek kadar bilgilidirler ama büyünün çok dehşet verici biçimleri hakkında neredeyse çocuksu inançları var. Bize bu "Bhelli-om"un, çok eski ve uzak geçmişte büyük zahmetlerle gül şeklinde yontulmuş çok büyük bir safir olduğu söylendi. Eleneler, onu yontan zanaatkarın bir Troll olduğunda ısrar ediyorlar. Bu saçmalık üzerinde durmayacağız.
Sonunda, Sparhawk ve arkadaşları birçok engeli aşarak o özel tılsımı elde edebildiler ve (iddialarına göre) mücevher Kraliçe Ehlana'yı iyileştirmeyi başardı - bununla beraber, öğretmenleri Seph-renia'nm yardım almadan bu işi başardığı ve Bhelliom'un işlevinin, kendini Batı Elenelerin katı yobazlığından korumak için uydurduğu bir araç olduğu hakkında güçlü şüpheler vardır.
Patrik Cluvonus öldüğünde, Elene Kilisesi Hiyerarşisi, halefin "seçimi"ne katılmak için Chyrellos'a yolculuk yaptı. (Seçim tercih belirtmeyi içeren tuhaf bir uygulamadır. Akranlarının çoğunluğunun onayım alan adayı konuyu içeren konuma yükseltir. Bu, şüphesiz,

doğal olmayan bir uygulama ama Elene ruhban sınıfı görünüşte bekâr olduğu için Patriklik'in kalıtsal olabilmesi çok rezil bir yöntem olurdu.) Cimmura Piskoposu, Hiyerarşi tartışmaları sırasında onu tercih etmeleri için oldukça çok sayıda yüksek seviyeli din adamına rüşvet vermişti ama gerekli çoğunluğa ulaşamadı. İşte tam o anda, şu yardakçısı, daha önce bahsedilen Martel, Hiyerar-şi'yi paniğe sürükleyerek Piskopos Annias'ı seçtirmek umuduyla Kutsal Şehre bir saldırı yönetti. Sör Sparhawk ve sınırlı sayıdaki Kilise Şövalyesi, Martel'i Hiyerarşi'nin toplandığı Bazilika'dan uzak tutmayı başardı. Bununla beraber, Chyrellos'un büyük bir bölümü çarpışmalar boyunca ağır bir şekilde zarar gördü.
Durum kriz boyutlarına ulaştığında, kuşatma altındakilere batı Elene krallıkları ordularından oluşan bir yardım geldi. (Elene siyasetinin güçlü olduğuna dikkat çekilir.) Cimmura Piskoposuyla dönek Martel arasındaki bağlantı ve ikisinin Zemoch'lu Otha ile gizli anlaşması gün ışığına çıktı. Adamın kalleşliği yüzünden öfkelenen Hiyerarşi adaylığını geri çekti ve onun yerine Demos Başpiskoposu olan Dolmant'ı seçti. Dolmant, becerikli biri gibi görünüyor ama bu konuda emin olmak için erken.
Eleina Kraliçesi Ehlana bir çocuk sayılır ama güçlü, iradeli ve cesaretli bir genç kadın olduğu izlenimi verdi. Ondan en az yirmi yaş büyük olmasına rağmen, uzun süredir gizlice Sör Sparhawk'i seviyordu ve iyileşmesinin hemejı ardından ikisinin nişanlandıkları ilan edildi. Dolmant'm Patrikliğe seçiminin ardından evlendiler. Tuhaf ama Kraliçe yeteri kadar otoriteye sahip gözükse de, Sör Sparhawk'in iç meseleler kadar devlet işlerinde de oldukça etkisi olduğunu düşünmemiz gerekir.
Zemoch İmparatoru'nun Elene Kilisesi'nin içişlerine karışması, şüphesiz bir casus fe/Zz'ydi1; Kilise Şövalyeleri'nin yönetimindeki batı Eosia orduları sınırda harekete hazır bekleyen Zemoch güruhlarını karşılamak için Lamorkand'm üzerinden doğuya doğru yürüyüşe geçti. Uzun süredir korkulan İkinci Zemoch Savaşı başlıyordu.
Bununla beraber, Sör Sparhawk ve yoldaşları savaş alanının
1.- Casus belli: Latince. Savaş sebebi..

kargaşasından kaçınmak için kuzeye at sürdüler ve ardından doğuya yönelip kuzey Zemoch dağlarını geçerek gizlice Otha'nm başkenti Zemoch'a doğru yollarına devam ettiler, elbette Annias ve Martel'in peşindeydiler.
İmparatorluğun batıdaki ajanları, ellerinden geleni yapmalarına rağmen, Zemoch'da olanları tam olarak ortaya çıkarmakta başarılı olamadılar. Annias, Martel ve hatta Otha'nm da orada yok edildikleri oldukça kesin ama tarihin akışı içinde pek önemli bir yerleri de yok. Çok daha önemli olan şey, Otha ile Zemochlarınm arkalarındaki itici güç olan Styricum'un Yaşlı Tanrısı Azash'm da yok edilmesi ve Sör

ilhanx

Sparhawk'm da bundan sorumlu olduğu yadsınamaz bir gerçek. Zemoch'da yayılan büyünün seviyesinin bizim algımızın ötesinde olduğunu ve Sör Sparhawk'm elinde daha önce hiçbir ölümlünün sahip olmadığı güçler olduğunu kabul etmek zorundayız. Karşılaşmada ortaya çıkan güç seviyesinin bir delili olarak, Zemoch şehrinin tartışma sırasında tamamen yok olduğunu belirtmemiz yeterli.
Styric Zalasta'nın haklı olduğu açıkça ortadaydı. Kraliçe Ehla-na'nın Naip Prensi Sör Sparhawk, tüm dünyada Tamuli'deki krizle başa çıkabilecek tek kişiydi. Ne yazık ki Sör Sparhawk Tamul İmparatorluğu'nun bir vatandaşı değildir ve bu yüzden imparatorluk başkenti Matherion'a gelmesi emredilemez. Majesteleri'nin hükümeti bir kararsızlık içindedir, imparatorun Sparhawk üzerinde hiçbir otoritesi yoktur ve gerçekte sıradan bir vatandaş olan bir kişiden yardım almak zorunda kalmak düşüncesi bile hoş olmayacak seviyede gurur kırıcı olacaktır.
İmparatorluğun durumu her geçen gün daha kötüye gidiyor ve Sör Sparhawk'm müdahalesine olan ihtiyacımız giderek artıyor. Eş değerdeki bir başka acil durum da imparatorluğun saygınlığını devam ettirmenin kesin gerekliliği. İkileme bir çözüm getiren kişi Dışişleri'nin en parlak diplomatı olan Birinci Sekreter Oscagne'dır. Ekselansları'mn parlak diplomatik oyununu sonraki bölümde uzun uzun tartışacağız.
16

birinci kısım
eosıa
17

birinci bölüm
BAHARIN ilk günleriydi ve yağmur hâlâ kışın soğuğunu taşıyordu. Yumuşak, gümüşi incecik bir çisenti karanlık gökyüzünden düşüyor, Cimmura'mn kapalı nöbetçi kulelerini sarmalıyor, geniş kapının her iki tarafındaki meşaleleri cızırdatarak kapıya doğru uzanan yolun taşlarını parıltılı bir siyaha dönüştürüyordu. Yalnız bir binici şehre yaklaşmaktaydı. Kalın bir gezgin pelerinine sarınmış, uzun burunlu, tatsız bakışlı koca gözleri olan iri ve aşırı tüylü, kırçıl bir ata biniyordu. Gezgin iriyarı bir adamdı, heybetli, sağlam kemikli ve adaleliydi. Siyah saçları dağınıktı ve burnu bir zamanlar kırılmış olmalıydı. Atını rahat ama eğitimli bir savaşçıya özgü bir dikkatle sürüyordu.
Şehrin doğu kapısına yaklaştıklarında iri kırçıl dalgınca ürpe-rip uzun tüylerinin üzerindeki damlaları silkeledi ve surun tam dışındaki meşale ışığının parlak kırmızı çemberinin içinde durdu.
Pas lekeli bir göğüslük ve miğfer takmış, yamalı yeşil pelerini bir omzundan öylesine sarkan tıraşsız bir kapı nöbetçisi gezgine bakmak için merakla dışarı çıktı. Hafifçe sallanıyordu.
"Sadece geçiyordum, komşu," dedi sakin bir sesle iri adam. Pelerinin kukuletasını geriye itti.
"Ah," dedi nöbetçi, "siz misiniz, Prens Sparhawk. Sizi tanıyamadım. Evinize hoş geldiniz."
"Teşekkür ederim," dedi yanıtladı Sparhawk. Adamın nefesin-deki ucuz şarabı hissedebiliyordu.
"Geldiğinizi saraya haber vermemi ister misiniz, Ekselansları?"
"Hayır. Onları zahmete sokma. Atımın eyerini kendim çıkarabilirim." Sparhawk kişisel olarak törenlerden hoşlanmazdı - özellikle gece geç vakitlerde olanlardan. Öne doğru eğilip nöbetçiye
19

küçük bir madeni para verdi, "içeri gir, komşu. Burada yağmurda durursan soğuk alacaksın." Atını dürtüp kapıdan içeri sürdü.
Şehir sûrlarının yanındaki mahalle, birbirine sıkıca dayanmış, ıslak ve çöplerle dolu sokaklara ikinci katlan çıkıntılar yapmış, eski harap evleriyle yoksul bir bölgeydi. Sparhawk, iri kırçılın çelik nalları binalarda tmgırdayarak yankılanırken dar, taş döşeli sokakta atını yavaşça sürdü. Gece ayazı başlamıştı ve kepenkleri sıkıca kapalı dükkânların baştan savma tabelaları, paslı kancalarında gıcırdayarak sallanıyordu.
Yapacak daha iyi bir işi olmayan bir köpek salakça bir kendine güvenle onlara havlamak için yan sokaktan fırladı. Sparhawk'm atı, ıslak sokak köpeğine ölümcül ve uzun bir bakış atmak için başını hafifçe çevirdi. Boş kafalı köpeğin havlayışları giderek zayıfladı ve sıçana benzeyen kuyruğunu bacaklarının araşma kıstırdı. At kasten üzerine doğru yürüdü. Köpek inledi, ardından cıyaklayarak kaçtı. Sparhawk'm atı alay edercesine soludu.
"Bu kendini iyi hissetmeni sağladı mı, Faran?" diye kırçıla sordu Sparhawk.

ilhanx

Faran kulaklarını titretti.
"O zaman, devam edelim mi?"
Bir kavşakta meşalenin biri düzensizce yanıyor, ucuz elbiseler içinde, ıslak ve üstü başı darmadağınık, dolgun genç bir fahişe parlak kırmızı ışığın altında dikiliyordu. Koyu renk saçları kafasına yapışmış, yanaklarindaki boya yol yol akıyordu ve yüzünde durumu kabullenmiş bir ifade vardı.
"Yağmurda dışarıda ne yapıyorsun, Naween?" diye sordu, Sparhawk atını dizginlerken.
"Seni bekliyordum, Sparhawk." Sesi cilveliydi, kara gözleri muzipçe bakıyordu.
"Ya da herhangi başka birini?"
"Elbette. Ben bir profesyonelim, Sparhawk ama sana hâlâ borçluyum. Bugünlerde şu konuyu halledecek miyiz?"
Sparhawk bunu umursamadı. "Sokaklarda mı çalışıyorsun?"
"Shanda ve ben kavga ettik." Omuz silkti. "Ben de kendi kendime çalışmaya karar verdim."
"Sen sokak kızı olacak kadar saldırgan değilsin, Naween." Yanındaki keseye parmaklarını daldırdı, birkaç madeni para çıkarıp

verdi. "Al," dedi. "Bir yerlerde bir han odası bul ve birkaç gün sokaklardan uzak dur. Platime ile konuşurum, bakalım senin için bir şeyler ayarlayabilecek miyiz?"
Kadının gözleri kısıldı. "Bunu yapman gerekmiyor, Sparhawk. Kendi başımın çaresine bakabilirim."
"Şüphesiz öyle. O yüzden yağmurun altında dikiliyorsun. Ne diyorsam yap, Naween. Tartışmak için çok geç ve çok yağmur yağıyor."
"Sana borcum iki oldu, Sparhawk. Kesinlikle emin misin ..."
"Kesinlikle eminim, küçük kız kardeşim. Artık evliyim, hatırla?"
"Eee?"
"Boş ver. Bu havada dışarıda kalma." Sparhawk kafasını sallayarak atını sürdü. Naween'den hoşlanırdı ama ne yazık ki kadın kendine bakma konusunda umutsuz bir vakaydı.
Bütün dükkân ve tezgâhların kapalı olduğu sessiz bir meydanı geçti. Bu akşam ortada ne fazla insan, ne de fazla iş fırsatı vardı.
Düşüncelerini geçen bir buçuk ayın olaylarına kaydırdı. Lamor-kand'da kimse onunla konuşmaya istekli olmamıştı. Patrik Dolmanı, Kilise politikası ve öğretisinde bilge bir adamdı ama sıradan insanların nasıl düşündükleri konusunda üzücü seviyede cahildi. Sparhawk, adama, bilgi toplamak için bir Kilise Şövalyesi'ni göndermenin zaman kaybı olduğunu sabırla anlatmaya çalışmış ama Dolman ısrar etmişti ve Sparhawk ona itaat edeceğine-ant içmişti. Bu yüzden kimsenin havadan daha ciddi bir konuda onunla konuşmaya istekli olmadığı, güney Lamorkand'm çirkin şehirlerinde altı haftayı boşa harcamıştı. Olayları daha kötüleştirense, Dolmant'm kendi hatası yüzünden şövalyeyi çok açık bir şekilde suçlamasıydı.
Suların evlerin saçaklarından kaldırım taşlarına damladığı karanlık bir yan sokakta, Faran'm kaslarının gerildiğini hissetti. "Üzgünüm," dedi sessizce. "Dikkat etmiyordum." Onu izleyen biri vardı ve atını uyaran duyguyu açıkça hissedebildi. Faran bir savaş atıydı; büyük olasılıkla ona yönelmiş bir tehditi damarlarında hissedebilirdi. Sparhawk, el hareketlerini pelerininin altına gizleyerek hızla Styric dilinde bir büyü mırıldandı. Onu izleyeni uyarmaktan kaçınarak, artık her kimse, büyüyü yavaşça serbest bıraktı.
İzleyen bir Elene değildi. Sparhawk bunu hemen hissetti. Daha fazla araştırdı. Ardından kaşlarını çattı. Birden fazlaydılar ve

Styric de değillerdi. Pasif bir şekilde kimlikleri hakkında bazı ipuçları bekleyerek düşüncelerini geriye çekti.
İnsanın içini donduran bir şok gibi birden anladı. İzleyenler insan da değillerdi. Eyerinin üzerinde hafifçe kımıldanırken, eli kılıcının kabzasına doğru sessizce gidiyordu.
Sonra izleyenlerin yansıttığı his kayboldu ve Faran bir rahatlamayla ürperdi. Sahibine kuşkulu bir bakış atmak için çirkin yüzünü çevirdi.
"Bana sorma, Faran," dedi Sparhawk. "Ben de bilmiyorum." Ama bu tamamen doğru değildi. Karanlıktaki zihinlerin teması belli belirsiz bir tanıdıklığa sahipti ve bu tanıdıklık Sparhawk'm aklında yüzleşmek istemediği sorular uyandırıyordu.
Saray kapısında, askerlere herkesi uyandırmasınlar diye sertçe emirler vermek için yeteri kadar oyalandı, atından indi.

ilhanx

Genç bir adam ahırdan yağmurun temizlediği avluya çıktı. "Neden geldiğine dair haber yollamadm, Sparhawk?"
"Çünkü gece yarısında resmi törenler ve çılgın kutlamalardan hoşlanmam," dedi silahtarına kukuletasını geri atarak. "Bu geç saatte niçin hâlâ ayaktasın? Annene dinlenmeni kesinlikle sağlayacağım konusunda söz verdim. Başımı derde mi sokacaksın, Khalad?"
"Komik olmaya mı çalışıyorsun?" Khalad'm sesi sert ve rahatsız ediciydi. Faran'm dizginlerini tuttu. "İçeri gel, Sparhawk. Eğer yağmurda kalırsan paslanacaksın."
"Sen de en az baban kadar kötüsün."
"Bu eski bir aile özelliğidir." Khalad, Naib Prensi ve kötü huylu savaş atını, iki fenerin altın rengi ışıklar yaydığı saman kokan ahıra götürdü. Khalad fırça gibi siyah saçlı, kısa siyah sakallı, kısık sesli genç bir adamdı. Üzerine sıkı sıkı oturan siyah bir süvari pantolonu, çizmeler ve kollarıyla omuzlarını çıplak bırakan kolsuz, deri bir yelek giyiyordu. Kemerinde koca bir hançer asılıydı, bileklerinde çelik kolluklar vardı. Sparhawk'm kaybına üzüldüğü babasına fazlasıyla benziyor ve onun gibi davranıyordu. Silahtar, Faran'm eyerini çıkarmaya başladığında, "Talen de seninle geri gelecek diye düşünmüştüm" diye konuştu.
"Soğuk aldı. Annesi - ve seninki - bu havada çıkamayacağına karar verdiler, ben de kesinlikle onlarla tartışacak değildim."
22

"Bilgece bir karar," dedi Khalad ve iri kırçıl onu ısırmaya çalıştığında Faran'ın burnuna bir tokat attı. "Nasıllar?"
"Annenler mi? İyi. Aslade hâlâ Elys'i şişmanlatmaya çalışıyor ama çok şanslı görünmüyor. Şehirde olduğumu nasıl öğrendin?"
"Platime'm katillerinden biri seni kapıdan girerken görmüş. Haber yolladı."
"Bunu bilmem gerekirdi. Karımı uyandırmadın, değil mi?"
"Mirtai kapısının önünde nöbet tutarken olmaz, uyandırmadım. Şu ıslak pelerininizi bana verin, Lordum. Kurusun diye mutfağa asacağım."
Sparhawk homurdanarak sırılsıklam pelerini çıkardı.
"Örme zırhını da Sparhawk," diye ekledi Khalad, "tamamen paslanmadan önce."
Sparhawk başıyla onayladı, kılıcını çözüp örme zırhını çıkarmak için uğraşmaya başladı. "Eğitimin nasıl gidiyor?"
Khalad kaba bir homurtu çıkardı. "Daha önce bilmediğim hiçbir şey öğrenmedim. Babam genel toplantı binasmdakilerden çok daha iyi bir eğitmendi. Sizin bu fikriniz işe yaramayacak, Sparhawk. Diğer çömezler aristokrat, ben ve kardeşlerim eğitim alanında onları geride bıraktığımızda bundan almıyorlar. Ortada ne zaman görülsek yeni düşmanlar ediniyoruz." Faran'm üstünden eyeri alarak en yakındaki ahır bölmesi parmaklığının üstüne koydu. Elini kısa bir an iri kırçılın sırtına koydu, ardından eğilip bir avuç dolusu saman alarak onu ovalamaya başladı.
"Gidip bir seyis uyandır ve bu işi ona yaptır," dedi Sparhawk. "Mutfakta hâlâ uyanık olan biri var mı?"
"Sanırım fırıncılar çoktan uyanmışlardır."
"Birine söyle de bana yiyecek bir şeyler getirsin. Öğlen yemeğinin ardından çok uzun zaman geçti."
"Tamam. Seni Chyrellos'da bu kadar uzun süre tutan neydi?"
"Arada, Lamorkand'a bir gezi yaptım. Oradaki iç savaş kontrolden çıkıyor; Patrik etrafı biraz kolaçan etmemi istedi."
"Karına bir haber yollaman gerekirdi. Seni bulmak için Mir-tai'yi yollamak üzereydi." Khalad sırıttı. "Sanırım gene kendine bağırttıracaksın, Sparhawk."
"Bu yeni bir şey değil. Kalten sarayda mı?"
Khalad başıyla onayladı. "Burada yemek daha iyi ve üstelik
23

günde üç kez dua etmesi beklenmiyor. Bir taraftan da oda hizmetçilerinden birini gözüne kestirdi."
"Bu beni fazla şaşırtmadı. Stragen de burada mı?"
"Hayır. Beklenmedik bir şey oldu ve Emsat'a dönmesi gerekti."
"Git Kalten'i uyandır. Mutfakta bize katılmasını sağla. Onunla konuşmak istiyorum. Birazdan orada olacağım. Önce hamama gideceğim."
"Su ılık değildir. Gece ateşleri söndürdüler."
"Biz Tanrı'nın askerleriyiz, Khalad. Hepimizin müthiş derecede cesur olduğu varsayılıyor."
"Bunu hatırlamaya çalışacağım, Lordum."

ilhanx

Hamamdaki su kesinlikle buz gibiydi, bu yüzden Sparhawk orada çok oyalanmadı. Üzerine yumuşak beyaz bir cüppe geçirip sarayın loş koridorlarından, Khalad'Ia uykulu gözüken Kalten'in beklediği aydınlatılmış mutfaklara gitti.
"Selam, soylu Naib Prens," dedi yavanca Kalten. Sör Kalten'in gecenin yarısında uyandırılmaktan pek hoşlanmadığı ortadaydı.
"Selam, soylu Naib Prens'in soylu Çocukluk Yoldaşı," diye cevapladı Sparhawk.
"İşte bu biçimsiz bir unvan," dedi tersçe Kalten. "Sabaha kadar bekleyemeyecek olan o şey de neymiş?"
Sparhawk, masalardan birine oturdu; beyaz önlüklü bir fırıncı ona bir tabak kızarmış et ve fırından yeni çıkmış dumanları tüten ekmek getirdi.
"Teşekkürler, komşu," dedi Sparhawk.
"Nerelerdeydin, Sparhawk?" diye sordu Kalten, karşısına otururken. Bir elinde şarap testisi, diğerinde metal bir maşrapa vardı.
"Sarathi beni Lamorkand'a yolladı," diye cevapladı Sparhawk, ekmekten iri bir parça koparırken.
"Karın saraydaki herkesin hayatını kâbusa çeviriyor."
"Umursadığını bilmek güzel."
"Geri kalan bizler için değil, değil mi? Dolmant'm Lamor-kand'dan istediği neymiş?"
"Bilgi. Aldığı raporların bazılarına tam olarak inanmadı."
"İnanmayacak ne var? Lamorklar sadece ulusal eğlencelerine takılıyorlar - iç savaşa."
"Bu kez biraz farklı gibi. Kont Gerrich'i hatırlıyor musun?"

"Bizi Baron Alstrom'un kalesinde kuşatan mı? Onunla kişisel olarak hiç karşılaşmadım ama ismi bir şekilde tanıdık geliyor."
"Batı Lamorkand'daki patırtının başında o varmış gibi gözüküyor; oradakilerin çoğu tahtta gözünün olduğuna inanıyor."
"Eee?" Kalten, Sparhawk'm ekmeğinden bir parça kopardı. "Lamorkand'daki bütün baronlarm tahtta gözü vardır. Bu kez Dol-mant'ı böylesine ilgilendiren şey ne?"
"Gerrich, Lamorkand sınırlarının ötesinde kendine müttefikler buluyor. Pelosia'nm smır baronlarının bazıları az çok Kral So-ros'tan bağımsızdır."
"Pelosia'daki herkes Soros'tan bağımsız. O, pek kral sayılmaz. Zamanının büyük bir bölümünü dua ederek geçiriyor."
"Bu Tanrı'nın askerlerinden biri için tuhaf bir konum," diye mırıldandı Khalad.
"Bu tarz şeylere doğru açıdan bakmak lazım, Khalad," dedi Kalten. "Çok fazla dua, insanın beynini yumuşatır."
"Her neyse," diye konuştu Sparhawk, "Gerrich bu Pelosialı baronları Kral Friedahl'm tahtı için olan uğraşma çekmeyi başarırsa, Friedahl Pelosia'ya savaş ilan etmek zorunda kalacak. Kilise zaten Rendofda savaşıyor ve Dolmant ikinci bir cephe açmaya pek hevesli değil." Durdu. "Ama bir şeye daha rastladım," diye ekledi. "Duymamam gereken bir sohbete kulak misafiri oldum. Drychtnath ismi ortaya çıktı. Onun hakkında bir şey biliyor musun?"
Kalten omuz silkti. "Lamorklarm ulusal kahramanıydı, çok eskiden. Üç buçuk metre boyunda olduğunu, her sabah kahvaltıda bir öküz yediğini ve her akşam bir büyük fıçı mead1 içtiği söylenir. Kaşlarını çatarak kayaları parçaladığı ve bir eliyle güneşi durdurduğu öyküleri anlatılır. Ama öyküler biraz abartılmış olabilirler."
"Çok komik. Kulak misafiri olduğum topluluk birbirlerine onun döndüğünü söylüyorlardı."
"Bu iyi bir üçkâğıt. Hatırladığım kadarıyla onu en yakın arkadaşı öldürmüş. Sırtından bıçaklayıp ardından kalbine bir mızrak saplamış. Lamorklarm nasıl olduklarını bilirsin."
"Tuhaf bir isim," diye belirtti Khalad. "Ne anlama geliyor?"
"Drychtnath mı?" Kalten kafasını kaşıdı. "Sanırım 'Korkusuz,
1.- Mead: Baldan yapılan alkollü bir içki. çn.

zırhlı'. Lamork anneler çocuklarına böyle şeyler yapar." Bardağm-dakini içip boşalttı ve testiyi bardağın içine boca etti. Bardağa sadece birkaç damla döküldü. "Bu konuyu daha fazla uzatacak mıyız? Eğer oturup bütün gece konuşacaksak, gidip şarap alacağım. Sana karşı dürüst olmamı istersen, Sparhawk, gerçekten tatlı sıcak yatağıma dönmeyi tercih ederim."
"Ve de tatlı sıcak oda hizmetçine?" diye ekledi Khalad.

ilhanx

"O kendini yalnız ve mutsuz hissediyor." Kalten omuz silkti. Ciddileşti. "Lamorklar yine Drychtnath hakkında konuşmaya başla-dılarsa, bu kendilerine güvenleri gelmeye başlamış anlamındadır. Drychtnath dünyaya hükmetmek istemişti. Lamorklar ne zaman onun ismini anmaya başlasalar, bu sınırlarının ötesinde rahat hareket edecekleri bir yer aramaya başladıklarının açık belirtisidir."
Sparhawk tabağını geri itti. "Şu an bu konuda endişelenmeye başlamak için gecenin çok geç bir vakti. Yatağına dön, Kalten. Sen de Khalad. Sabah, bu konuda daha çok konuşabiliriz. Gidip karıma nezaket ziyareti yapmam gerekiyor." Ayağa kalktı.
"Hepsi bu mu?" dedi Kalten. "Bir nezaket ziyareti?"
"Nezaketin birçok değişik şekli vardır, Kalten."
Sarayın koridorları aralıklı yerleştirilmiş mumlarla loş bir biçimde aydınlatılmıştı. Sparhawk sessizce taht odasından kraliyet bölümüne geçti. Her zamanki gibi, Mirtai kapının yanındaki koltukta uyukluyordu. Sparhawk durdu ve dişi Tamul devine dikkatle baktı. Uyurken yüzü, insanın kalbini durduracak kadar güzeldi. Teni mum ışığında altm gibiydi ve kirpikleri o kadar uzundu ki yanaklarına değiyordu. Kılıcı, eli hafifçe kabzasının üstünde, kucağında duruyordu.
"Sinsi sinsi bana yaklaşma, Sparhawk." Bunu gözlerini açmadan söyledi.
"Ben olduğumu nereden anladın?"
"Senin kokunu alabiliyorum. Siz Eleneler bizim de burunlarımız olduğunu unutmuş gibisiniz."
"Benim kokumu nasıl alabiliyorsun? Daha yeni banyo yaptım."
"Evet, fark ettim. Su biraz daha ısınana dek beklemeliydin."
"Bazen beni hayretlere düşürüyorsun, bunu biliyor musun?"
"Sen çok kolay hayrete düşüyorsun, Sparhawk." Gözlerini açtı. "Nerelerdeydin? Ehlana neredeyse çıldırdı."
26

"Ne durumda?"
"Aynı. Onun büyümesine hiç izin vermeyecek misin? Sahibimin bir çocuk olmasından çok sıkılıyorum." Mirtai'ye göre, kendisi, Kraliçe Ehlana'nın kölesiydi. Ama bu Elenia kraliyet ailesini, onlar için neyin iyi, neyin kötü olduğuna keyfe keder karar vererek demir bir yumrukla yönetmesini engellemiyordu. Kendinin bir Atan Tamul olduğunu ve ırkının mizacının özgürlüğe uygun olmadığını belirterek, kraliçenin onu özgürlüğe kavuşturma girişimlerini tersçe geri çeviriyordu. Sparhawk onu oldukça haklı görmeye eğilimliydi, çünkü eğer içgüdülerini izlemeye bırakılırsa Mirtai'nin birçok büyük şehrin nüfusunu kısa sürede azaltabileceğine oldukça emindi.
Mirtai olağanüstü bir zerafetle ayağa kalktı. Sparhawk'tan en az yarım karış uzundu. Sparhawk kafasını kaldırıp ona bakarken yine o tuhaf küçülmüşlük hissine kapıldı. "Niçin bu kadar geç kaldın?" diye sordu.
"Lamorkand'a gitmem gerekti."
"Bu senin mi, yoksa başka birinin mi fikriydi?"
"Dormant yolladı."
"Ehlana'nın bunu baştan anlamasını sağla. Eğer kendi başına gittiğini düşünürse kavga haftalarca sürecektir. Bütün bu ağız dalaşları da asabımı bozuyor." Kraliyet dairesinin anahtarını çıkardı ve doğrudan, dobra dobra bir bakışla Sparhawk'a verdi. "Çok nazik ol, Sparhawk. Seni çok fazla özledi ve sevginin elle tutulabilir kanıtlarının bazılarına ihtiyacı var. Yatak odasının kapısını sürgü-lemeyi unutma. Kızın bazı şeyleri öğrenmek için biraz küçük olabilir." Kapının kilidini açtı.
"Mirtai, her gece gerçekten bizi kilitlemen gerekiyor mu?"
"Evet, gerekiyor, içinizden herhangi birinin koridorlarda dolaşmadığından emin olana kadar uyuyamam."
Sparhawk iç çekti. "Şey, aklımdayken," diye ekledi. "Kring Chyrellos'daydı. Bence birkaç güne kadar gelip sana yine evlenme teklif edecek."
"Zamanı gelmişti." Gülümsedi. "Son teklifinden beri üç ay geçti. Beni artık sevmediğini düşünmeye başlamıştım."
"Bir gün kabul edecek misin?"
"Bakalım. Git karını uyandır, Sparhawk. Sabah olduğunda sizi di şan bırakacağım." Nazikçe içeri itip arkasından kapıyı kilitledi.
27

Sparhawk'in kızı Prenses Danae ateşin yanındaki geniş bir koltuğa kıvrılmıştı. Danae şimdi altı yaşındaydı. Saçları çok koyu, teni süt gibi beyazdı. Kocaman siyah gözleri ve minik kıvrık pembe dudakları vardı. Tamamen küçük bir leydi gibi görünüyordu. Sadık dostu, Rollo isminde yıpranmış ve

ilhanx

berbat görünüşlü doldurulmuş bir hayvan bebekti. Rollo, Prenses Danae'ya annesinden kalmıştı. Her zaman olduğu gibi prensesin minik ayaklarında çimen lekeleri vardı. "Geç kaldın, Sparhawk," dedi tekdüze bir sesle babasına.
"Danae," dedi Sparhawk, "biliyorsun ki beni ismimle çağırmaman gerekiyor. Annen seni duyarsa sorular sormaya başlayacak."
"O uyuyor." Danae omuz silkti.
"Bundan emin misin?"
Ona usanmış bir bakış attı. "Tabii ki eminim. Herhangi bir hata yapmayacağım. Biliyorsun ki bunu daha önce birçok kez yaptım. Nerelerdeydin?"
"Lamorkand'a gitmem gerekti."
"Aklına Anne'ye bir haber yollamak gelmedi mi? Son birkaç haftadır tamamen dayanılmaz oldu."
"Biliyorum. Bu konuyu şu ana kadar birçok kişi söyledi. Gerçekten o kadar uzun süre uzak kalacağımı düşünmedim. Uyanık olduğuna sevindim. Belki bir konuda bana yardımcı olabilirsin."
"Bunu düşüneceğim - eğer bana karşı nazik olursan."
"Kes şunu. Drychtnath hakkında ne biliyorsun?"
"Bir barbardı ama bir Elene olduğu için bu çok doğal bir şey."
"Önyargıların ortaya çıkıyor."
"Kimse mükemmel değildir. Ne oldu da birden kadim tarihle ilgilenmeye başladın?"
"Lamorkand'da Drychtnath'ın döndüğüne dair çılgınca bir öykü dolaşıp duruyor. Hepsi oturmuş, yüzlerinde böbürlenen ifadelerle kılıçlarını biliyorlar. Bunun gerçek anlamı nedir?"
"Üç ya da dört bin yıl önce onların kralıydı. Bu siz Eleneler ateşi keşfedip mağaralarınızdan çıktıktan kısa bir süre sonraydı."
"Nazik ol."
"Peki, Baba. Her neyse, Drychtnath tüm Lamorkları bir tür birlik oluşturmaya zorlayıp dünyayı ele geçirmeye girişti. Lamorklar ondan çok etkilendi. Ama o eski Lamork Tanrılarına tapardı ve sizin Elene Kiliseniz bir putperestin dünyanın efendisi olması fikrinden

biraz rahatsız olunca onu öldürttü."
"Kilise bunu yapmaz," dedi yavan bir şekilde Sparhawk.
"Öyküyü mü dinlemek istiyorsun yoksa ilahiyat tartışmak mı? Drychtnath öldükten sonra, Lamork papazlar birkaç tavuğun içini açarak geleceği okumak için iç organlarını okşadılar. Bu gerçekten çok iğrenç bir uygulama, Sparhawk. Çok pis."
"Beni suçlama. Onu ben bulmadım."
"Kendilerine 'kehanetçi' diyenler, bir gün Drychtnath'm, bıraktığı yerden başlayıp Lamorklarm başında dünyaya hükmetmek için döneceğini söylediler."
"Yani gerçekten buna inandıklarını mı söylüyorsun?"
"Bir zamanlar."
"Halkın yine eskiye döndüğü hakkında söylentiler var - eski put Tanrılara tapmaya başlanıyor."
"Beklemen gereken türden bir şey. Bir Lamork ne zaman Drychtnath'i düşünmeye başlasa, hemen eski Tannlan sandıktan çıkarır. Bu aptalca. Orada onlar için yeterince gerçek Tamı yok mu?"
"O zaman eski Lamork Tanrıları gerçek değiller mi?"
"Tabii ki değiller. Aklın nerede, Sparhawk?"
"Troll Tanrıları gerçekti. Fark nerede?"
"Dünyadaki her şey farklı, Baba. Bir çocuk bile bunu görebilir."
"Niye senin sözüne güvenmeyeyim ki? Ve niçin yatağına gitmiyorsun bakayım?"
"Çünkü beni daha öpmedin."
"Ah, özür dilerim. Aklım başka bir şeye takılmış."
"Kafanı önemli şeylere tak, Sparhawk. Benim yok olup gitmemi mi istiyorsun?"
"Tabii ki hayır."
"O zaman bana bir öpücük ver."
Sparhawk öpücüğü verdi. Her zamanki gibi Danae çimen ve ağaç kokuyordu. "Ayaklarını yıka," dedi kızma.
"Ah, boş ver."
"Çimen lekelerini annene açıklamak için bir hafta harcamak ister misin?"
"Bütün elime geçecek bu muydu?" diye itiraz etti. "Yetersiz bir öpücük ve banyo yapma emirleri."
Sparhawk güldü, onu kaldırdı ve tekrar öptü - hem de birçok

ilhanx

kez. Sonra aşağı indirdi. "Şimdi tabanları yağla."
Danae biraz surat astı, ardından iç çekti. Dönüp yatak odasına doğru, Rollo'yu arka ayaklarından birinden umursamazca tutarak gitmeye başladı. "Anne'yi bütün gece uykusuz bırakma," dedi omzunun üstünden. "Ve lütfen sessiz olmaya çalış. Niçin her zaman bu kadar gürültü yapmanız gerekiyor ki?" Omzunun üstünden şeytanca geriye baktı. "Niçin kızardın, Baba?" diye masumca sordu. Güldü ve odasına girip arkasından kapıyı kapattı.
Kızının söylediğibu tip imaları gerçekten anlayıp anlamadığından asla emin olamıyordu ama bununla beraber tuhaf bir şekilde kök salan kişiliğinin en azından bir bölümünün anladığı konusunda hiç kuşkusu yoktu. Danae'nin kapısının kilitlendiğine emin oldu ve sonra karısıyla paylaştıkları yatak odasına gitti. Kapıyı arkasından kapatıp sürgüledi.
Ateş yanıp köz olmuştu ama bütün hayatının merkezi olan genç kadını görmesini sağlayabilecek kadar ışık hâlâ vardı. Gür san saçları yastığının üstünü kaplamıştı, uykusunda çok genç ve incinebilir görünüyordu. Yatağın başucunda durup ona baktı. Yüzünde hâlâ eğitip şekillendirdiği o küçük kıza dair izler vardı. İç çekti. Şu eğitim düşüncesi adamı her zaman melankolik yapıyordu çünkü aklına onun için çok yaşlı olduğu gerçeğini getiriyordu. Ehlana genç bir kocayla evlenmeliydi - çok daha az yıpranmış, kesinlikle de yakışıklı biriyle. Ona başka olası bir seçenek bile düşünmeyecek kadar düşkün olmasını sağlayan ne hata yaptığım boş boş düşündü. Bu büyük ihtimalle küçük - hatta önemsiz - bir şey olmalıydı. Ufacık bir hareketin bile bir diğerinde nasıl bir etki yaratacağını kim bilebilir ki?
"Orada olduğunu biliyorum, Sparhawk," dedi gözlerini bile açmadan. Sesinde hafif bir kızgınlık tonu vardı.
"Manzaraya hayran oldum." Hafif ses tonu yeni başlamış hoşnutsuzluğu kesebilirdi ama bu konuda fazla umudu yoktu.
Ehlana gri gözlerini açtı. "Buraya gel," diye emredip ona doğru kollarını uzattı.
"Ben daima Majesteleri'nin en sadık hizmetkârı oldum." Spar-hawk yatağın yanma gidip sırıttı.
"Ya, gerçekten mi?" dedi Ehlana kollarını boynuna dolayıp öperken. Sparhawk da onu öptü ve bu uzun bir süre devam etti.
"Ne dersin paylamayı sabaha bırakabilir miyiz, aşkım?" diye

sordu. "Bu gece biraz yorgunum. Niye şimdi öpüşüp sevişmiyoruz? Beni daha sonra paylayabilirsin."
"Ve kızgınlığım geçsin mi? Aptallaşma. Sana söyleyeceğim bütün her şeyi biriktirip duruyorum."
"Tahmin edebiliyorum. Dolmant bir şeyi incelemem için beni Lamorkand'a yolladı. Bu iş umduğumdan daha uzun sürdü."
"Bu adil değil, Sparhawk," diye onu suçladı.
"Ne demek istediğini anlamadım."
"Bunu hemen söylememen lazımdı. Bana söylemeden önce bir açıklama yapmanı emretmemi beklemen lazımdı. Her şeyi berbat ettin."
"Beni affedebilecek misin?" Abartılı bir pişmanlık ifadesi takınıp boynundan öptü. Karısının bu küçük oyunları sevdiğini keşfetmişti.
Ehlana güldü. "Bu konuyu düşüneceğim." O da öptü. Spar-hawk ailesindeki kadınların duygularını hiç gizlemeyen küçük bir grup olduklarına karar vardı. "Tamam o zaman," dedi Ehlana. "Zaten bunu berbat ettin, o zaman neler yaptığını ve geç kalınca niçin haber yollamadığını söyleyebilirsin."
"Politika, aşkım. Dolmant'ı biliyorsun. Lamorkand patlamak üzere. Sarathi profesyonel bir görüş istedi ama oraya onun emriyle gittiğimin bilinmesini istemedi. Etrafta dolaşan şeyleri açıklayan hiçbir mesaj istemedi."
"Sanırım saygın Patriğimizle biraz konuşma zamanı geldi," dedi Ehlana. "Kim olduğumu hatırlamakta biraz sorunu varmış gibi."
"Bunu tavsiye etmem, Ehlana."
"Onunla kavga başlatmayacağım, aşkım. Sadece geleneksel nezaketi umursamadığım belirteceğim. Kocama el koymadan önce bana sorması gerekiyor. Onun Yüce Patrikliğinden biraz bıktım, bu yüzden ona yol yordam öğreteceğim."
"İzleyebilir miyim? Bu çok ilginç bir konuşma olabilir."
"Sparhawk," dedi duygularını bastırmaya çalışan bir bakışla, "resmi bir kınamadan kaçınmak istiyorsan, hoşnutsuzluğumu azaltmak için önemli adımlar atmaya başlaman gerekecek."
"Tam da buna geliyordum" dedi Sparhawk, daha sıkı sarılarak.
"Niçin bu kadar bekledin?" diye soludu Ehlana.*
Ç ok uzun bir süre sonraydı; Elenia Kraliçesi'nin hoşnutsuzluğu

ilhanx

kesinlikle azalmış görünüyordu. Gevşekçe gerinip, "Lamor-kand'da ne buldun, Sparhawk?" diye sordu. Politika asla kraliçenin aklından tam olarak çıkmazdı.
"Şu anda Batı Lamorkand karmaşa içinde. Orada bir kont var -adı Gerrich. Bhelliom'u ararken onunla karşılaşmıştık. Martel'in, seçim sırasında Askeri Tarikatları Chyrellos'dan uzak tutmak için planladığı, özenle hazırlanmış entrikalarından birine karışmıştı."
"Bu kontun karakteri hakkında oldukça çok şey söylüyor."
"Belki ama Martel insanları kullanmakta çok iyiydi. Gerrich ve Başpiskopos Ortzel'in ağabeyi arasında küçük bir savaş çıkardı. Her neyse, o askeri sefer kontun ufkunu biraz genişletmiş gibi görünüyor. Tahtı düşünmeye başladı."
"Zavallı Freddie." Ehlana iç çekti. Lamorkand Kralı Friedahl uzaktan kuzeniydi. "Bana bedava versen bile tahtını istemem. Peki bu Kiliseyi neden ilgilendiriyor? Freddie'nin hırslı bir kontla başa çıkabilecek kadar büyük bir ordusu var."
"O kadar basit değil, aşkım. Gerrich batı Lamorkand'ın diğer soylularıyla ittifaklar kuruyor. Kralmki kadar büyük bir ordu topladı ve Venne Gölü çevresindeki Pelosialı baronlarla görüşüyor."
"Şu haydutlar," dedi açık bir aşağılamayla. "Onları kim istese satın alabilir."
"Bölgenin politik durumunu iyi biliyorsun, Ehlana."
"Öyle olması gerekiyor, Sparhawk. Pelosia kuzeydoğu sınırıma komşu. Bu güncel huzursuzluk bir şekilde bizi tehdit ediyor mu?"
"Şu an için hayır. Gerrrich gözlerini doğuya dikmiş - başkente
doğru." ,
"Belki Freddie'ye bir ittifak teklif edebilirim," diye düşüncelere daldı. "Bölgede savaş patlak verirse, güneybatı Pelosia'nm büyük bir bölümünü kapabilirim."
"Bölgesel hırslarınız mı artıyor, Majesteleri?"
"Bu akşam değil, Sparhawk," diye cevapladı. "Bu akşam aklımda başka şeyler var." Ve sonra yeniden ona doğru uzandı.
Oldukça uzun bir süre sonra, neredeyse şafak sökmekteydi. Ehlana'nm düzenli nefesi Sparhawk'a uyuduğunu gösteriyordu. Yataktan yavaşça çıkıp pencereye gitti. Yıllarca aldığı askeri eğitim sonucunda her sabah gün doğmadan önce kendiliğinden havayı

kontrol ediyordu.
Yağmur hafiflemiş ama rüzgâr yeniden başlamıştı. Baharın ilk günleriydi ve düzgün bir hava için daha haftalarca umut yoktu. Zamamnda evine ulaştığı için memnundu çünkü başlayacak olan gün çok umut verici değildi. Rüzgârlı avluda parlak titrek alevlerle yanan meşalelere gözlerini dikti.
Her kötü havada olduğu gibi, Sparhawk'm düşünceleri yıllar öncesinde, hepsi peçeli, siyah cüppeler giyen kadmlann günün ilk ışıklarıyla kuyulara gittiği, Lillias isimli kadının aşk demeyi tercih ettiği şeyle Sparhawk'm gecelerini tükettiği, Rendor'un çorak kuzey kıyısındaki güneşin kavurduğu Jiroch şehrine gitti. Bununla beraber, Cippria'da Martel'in kiralık katillerinin neredeyse onu gebertecekleri geceyi hatırlayamadı. Bu konuyu Zemoch'da Azash Tapmağı'nda Martel'le halletmişti ve bu yüzden ne Cippria ağıllarını, ne de karanlıkta onu çağıran manastır çanlarını hatırlamanın bir anlamı vardı.
Bir anlık izlenme hissi, saraya gelirken o dar sokakta hissettiği şey, hâlâ onu rahatsız ediyordu. Anlamadığı bir şeyler oluyordu ve bu konuyu Sephrenia'yla konuşabilmeyi fazlasıyla istedi.

ikinci bölüm

"MAJESTELERİ," diye itiraz etti Lenda Kontu, "Patrik'e böyle bir dille hitap edemezsiniz." Gözlerini düşkırıklığıyla kraliçenin ona biraz önce verdiği kâğıt parçasına dikmişti. "Onu hırsız ve hergele olmak dışında her şeyle suçlamışsınız."
"Ah, onları eklememiş miyim? Ne kadar da dikkatsizim." Sabahın bu saatinde sürekli yaptıkları gibi mavi halılı meclis salonunda toplanmışlardı.
"Ona bir şey söyleyebilir misin, Sparhawk?" diye yalvardı Lenda.
"Ah, Lenda," diye sağlıksız yaşlı adama güldü Ehlana, "bu sadece bir karalama. Yazarken birazcık sinirlenmiştim."
"Birazcık mı?"

ilhanx

"Bu mektubu şu haliyle yollayamayacağımızı biliyorum, Lordum. Sadece onu yeniden yazıp diplomatik bir dille ifade etmeden önce, konu hakkında gerçekten ne hissettiğimi bilmeni istedim. Bütün belirtmek istediğim Dolmant'ın haddini aşmaya başladığı. O Patrik, İmparator değil. Kilise'nin zaten maddi konularda yeterinden çok otoritesi var ve birisi Dolmant'a haddini bildirmezse Eosia'daki tüm hükümdarlar köleleri haline gelecek. Özür dilerim, beyler. Kilise'ye tamamen bağlıyım ama Dolmant'ın önünde diz çöküp beni küçük düşürmekten başka bir amacı olmayan yapmacık, minik bir törenle tacımı ondan almak istemiyorunj."
Sparhawk karısının politik olgunluğuna biraz şaşırmıştı. Eosia kıtasının güç yapısı her zaman Kilise'nin otoritesi ve çeşitli kralların güçleri arasındaki oldukça hassas bir dengeye bağlı olmuştu. Denge bozulduğunda işler ters gitmişti. "Majesteleri iyi bir noktayı belirttiler, Lenda," dedi düşüncelice. "Eosia hükümdarları son bir iki nesilde çok güçlü değüdi. Aldreas ..." Bir keüme bulmaya çalıştı.

"Beceriksiz." Karısı, öz babasını soğukkanlılıkla tanımlamıştı.
"O kadar da ileri gitmeyebilirim," diye mırıldandı. "Wargun tutarsız, Soros din isteriği, Obler yaşlı ve Friedahl sadece baronlarının hoşgörüsüyle saltanat sürüyor. Dregos bütün kararlan yakınlarına bırakıyor, Cammoria Kralı Brisant zevk düşkünü ve Ren-dor'un şu andaki kralının ismini bile bilmiyorum."
"Ogyrin," diye Kalten yardımcı oldu, "önemli de değil."
"Her neyse," diye devam etti, Sparhawk koltuğuna iyice çöküp düşünceli bir şekilde yanağını ovuşturarak, "ama bunun yanmda Hiyerarşi'de oldukça fazla sayıda kudretli din adamı var. Cluvo-nus'un yetersizliği başpiskoposları kendi yollarına gitmeye cesaretlendirdi. Bir yerde boş bir taht varsa, oraya Emban'ı - Ortzel'i - ya da Bergsten'ı çıkarmazsan büyük bir hata yaparsm. Hatta Annias bile politika becerisi yüzünden oraya uygun olurdu. Krallar zayıflamaya başladığında Kilise güçlenir - bazen çok güçlenir."
"Aklındakini söyle, Sparhawk," diye homurdandı Platime. "Ki-lise'ye savaş ilan etmemiz gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"
"Daha değil, Platime. Ama bu fikri bir kenarda saklı tutmak isteyebiliriz. Sanırım şu anda Chyrellos'a bazı sinyaller gönderme zamanı geldi ve belki de onları gönderecek tek kişi Kraliçemiz. Dolmant'm seçimi sırasında Hiyerarşi'yi ezip geçtiği için sanırım söyleyeceği her ne olursa olsun, çok dikkatle dinleyeceklerdir. Mektubu o kadar da yumuşatmah mıyız, bilmiyorum. Bakalım dikkatlerini çekebilecek miyiz?"
Lenda'nm gözleri iyice parlamıştı. "İşte, oyunun böyle oynanması gerekiyor, dostlarım" dedi coşkuyla.
"Dolmant'm çizgiyi geçtiğini kavramama olasılığı da olduğunun farkındasınız," diye belirtti Kalten. "Belki Sparhawk'i Lamor-kand'a Pandion Tarikatı'nm geçici Eğitmeni olarak yolladı ve onun Naip Prens olduğunu tamamen gözden kaçırdı. Şu anda Sara thi'nin aklında çok şey var."
"O kadar dalgınsa, Patriklik tahtım işgal etmesinin bir anlamı yok," diye üzerine basa basa belirtti Ehlana. Gözleri kısıldı, bu her zaman tehlikeli bir işaretti. "Duygulanım incittiğim ona iyice belirtelim. Durumu düzeltmek için özel çaba harcayacak, böylece Varde-nias'ın kuzeyindeki şu Dukalığı geri alma şansını elde edebüirim. Lenda, halkın mülklerini Kilise'ye bırakmasını engellememizin bir

yolu var mı?"
"Bu çok uzun zamandır devam eden bir gelenekti, Majesteleri."
"Biliyorum ama toprak esasmda tacındır. Onun kime kalacağı konusunda söyleyeceğimiz bir şeyler yok mu? Bir soylu varisi olmadan ölürse, mülkünün bana dönmesi gerekir, değil mi ama? Ele-rtia'da ne zaman çocuksuz bir soylu olsa din adamları akbabalar gibi etrafına doluşup, arazisini onlara vermesi için konuşmaya başlıyor."
"Bazı unvanları geri al," diye önerdi Platime. "Bir varisi olmayan mirasına sahip olamayacaktır, diye bir yasa çıkar."
"Aristokrasi tutuşur," diyen Lenda'nm soluğu kesildi.
"İşte ordunun işi de bu," dedi Platime omuz silkerek, "yangınları söndürmek. Sana ne diyeceğim biliyor musun Ehlana, sen yasayı çıkar, ben de sesi en çok çıkanlar için çok kanlı birkaç kaza ayarlarım. Aristokratlar çok zeki değildir ama konuyu anlayacaklardır. Sonuçta."
"Ne dersin işi böyle kurtarabilir miyim?" diye Lenda Kontu'na sordu Ehlana.
"Gerçekten Majesteleri bunu ciddi olarak düşünmüyor, değil mi?"
"Bir şeyler yapmalıyım, Lenda. Kilise, krallığımı dönüm dönüm yiyip bitiriyor. Bir mülkü eline geçirdiğinde arazi sonsuza dek vergiden kurtuluyor." Durdu. "Bu sadece Sparhawk'in önerdiği şeküde

ilhanx

olabilir - Kilise'nin dikkatini çekerek. Neden şok edici sertlikte bir kanun taslağı hazırlamıyor ve orta derecede bir din adamının eline bunun bir kopyasının "kazaen" geçmesini sağlamıyoruz? Daha mürekkebi kurumadan Dolmant'ın elinde olacağına emin olabiliriz."
"Bu gerçekten vicdansızlık Kraliçem," dedi Lenda.
"Onayladığınıza memnun oldum, Lordum." Ehlana etrafına bakındı. "Bu sabah başka bir şey var mı, beyler?"
"Cardos yakınlarındaki dağlarda yetkisiz haydutlar çalışıyor, Ehlana," diye homurdandı Platime. Şişko, siyah sakallı adam ayakları masanın üzerinde oturuyordu. Dirseğinin yanında bir sürahi şarap ve kadeh vardı. Yemek lekeli ceketi kırış kırıştı. Karmakarışık gür saçları alnından dökülüp neredeyse gözlerini örtüyordu. Platime, yapı olarak resmi unvanları kullanamazdı ama kraliçe buna göz yummayı seçmişti.
"Yetkisiz mi?" Kalten şaşırmış göründü.
"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye kükredi Platime. "O

bölgede çalışmak için hırsızlar meclisinden izin almamışlar ve bütün kuralları çiğniyorlar. Tam emin değilim ama sanırım Cimmura Piskoposu'nun eski dalkavuklarının bazıları. Orada büyük bir gaf yaptın, Ehlana. Onları yasadışı ilan etmeden önce gözaltına alana kadar beklemeliydin."
"Şey, tamam." Ehlana omuz silkti. "Kimse mükemmel değildir." Ehlana'nm Platime'la ilişkisi olağandışıydı. Onun soyluların kibar formüllerini hazırlayamayacağmın farkındaydı. Bu yüzden başka birisinden gelse hoşuna gitmeyecek kabalığını kabullenmişti. Bütün hatalarına rağmen Platime doğuştan yetenekli, neredeyse harika bir meclis üyesi olup çıkmıştı. Onun önerilerine çok değer veriyordu. "Annias'm eski dostlarının ihtiyaç anında yol kesen soyguncularа döndüklerini öğrenmek şaşırtıcı değil. Zaten hepsi baştan soyguncuydu. Ama o dağlarda daima yasadışılar var, bu yüzden bir çete fazlasının pek bir şey fark ettireceğini sanmıyorum."
"Ehlana," diye iç çekti, "benim küçük kız kardeşim gibisin ama bazen çok cahilsin. Yetkili haydut kuralları bilir. Hangi gezginin soyulabileceğim ya da öldürülebileceğini ve hangisine dokunulmayacağını bilir. Eğer aşırı şişkin bir tüccarın boğazı kesilse ya da kesesi çalınsa kimse umursamaz ama o dağlarda bir devlet görevlisi ya da üst seviyede bir soylu öldürülürse, otoritelerin en azından işlerini yapar görünmek için harekete geçmeleri gerekir. Bu tür resmi bir ilgi işleri kötüleştirir. Tamamen masum suçlular enselenir ve asılırlar. Yol kesmek amatörlere göre bir iş değildir.
"Ve ortada bir sorun daha var. Bu soyguncular yerel köylülere gerçekten soyguncu olmadıklarını, tam tersine zorba bir hükümdara - bu sensin, kız kardeşim - karşı ayaklanan vatanseverler olduklarını söylüyor. Köylüler arasında bu tür şeylere sempati besletecek kadar hoşnutsuzluk daima vardır. Siz aristokratlar suçlardan hiç anlamazsınız. Daima işin içine politika karıştırmaya çalışırsınız."
"Ama sevgili Platime'çığım," diye çekici bir şekilde konuştu Ehlana. "Ben bildiğini sanıyordum. Politikanın kendisi bir suçtur."
Şişko adam kahkahalarla gülmeye başladı. "Bu kızı seviyorum," dedi diğerlerine. "Bu konuyu fazla merak etme, Ehlana. Çetelerinin içine adam sokmaya çalışacağım; Stragen geldiğinde de, başbaşa verip adamları işsiz bırakmak için bir yol bulacağız."

"Sana güvenebileceğimi biliyordum," dedi Ehlana. Ayağa kalktı.

"Hepsi bu kadarsa, beyler, terzimle randevum var. Geliyor musun, Sparhawk?"
"Biraz sonra, Platime'la bir şey konuşacağım."
Kadın başıyla onayladı ve kapıya doğru ilerledi.
"Kafandan geçen ne, Sparhawk?" diye sordu Platime.
"Dün gece şehirden geçerken Naween'i gördüm. Sokaklarda çalışıyor."
"Naween mi? Bu çok saçma! O işlerinin yarısının parasını almayı bile unutur."
"Ben de ona bunu söyledim. Shanda ile kavga etmişler. Doğu kapısının yanındaki sokağın köşesinde duruyordu. Havadan kurtulması için onu bir hana gönderdim. Onun için bir şeyler yapabilir miyiz?"
"Bakalım, ne yapabilirim," dedi Platime.
Ehlana daha salondan ayrılmamıştı ve Sparhawk bazen onun kulaklarını ne kadar keskin olduğunu unuturdu. "Bu Naween de kim?" diye kapının kenarından hafif kızgın bir sesle sordu.
"Bir fahişe." Platime omzu silkti. "Sparhawk'm özel bir dostu."
"Platime!" diye soludu Sparhawk.

ilhanx

"Değil mi?"
"Şey, sanırım ama öyle söylediğinde . . ." Sparhawk doğru kelimeleri aradı.
"Ah. Öyle demek istemedim, Ehlana. Bildiğim kadarıyla kocan sana tamamen sadık. Naween bir fahişe. Bu mesleği ama bunun onun arkadaşlığıyla bir ilgisi yok - bu Sparhawk'a tekliflerde bulunmuyor demek değil - bunu herkese yapar. Çok cömert bir kızdır."
"Lütfen, Platime," diye inledi Sparhawk, "bir daha benim tarafımı tutma."
"Naween iyi kızdır," diye devam etti Platime. "Çok çalışır, müşterilerine iyi davranır ve vergilerini öder."
"Vergiler mi?" diye çığlığı kopardı Ehlana. "Bana hükümetimin böyle şeyleri teşvik ettiğini mi söylüyorsun? Onu vergiye bağlayarak meşrulaştırdığını mı?"
"Sen ayda mı yaşıyorsun, Ehlana? Tabii ki vergi öder. Bizim hepimiz. Bu işe Lenda bakar. Naween bir keresinde sen hastayken Sparhawk'a yardım etti. Krager denen adamı arıyordu ve Naween yardımcı oldu. Söylediğim gibi, o Sparhawk'a başka hizmetler de

sundu ama Sparhawk bunları geri çevirdi - nazikçe. Bu yüzden bu konuda Sparhawk'la ilgili düşkırıklığma uğramıştır."
"Sen ve ben bu konuda uzun bir sohbet edeceğiz, Sparhawk," dedi ters ters Ehlana.
"Majesteleri nasıl isterse." Ehlana odadan soğukça çıkarken Sparhawk iç çekti.
"Gerçek dünyadan pek haberi yok, değil mi, Sparhawk?"
"Bu onun kapalı yetişmesinden kaynaklanıyor."
"Onu yetiştirenin sen olduğunu sanıyordum."
"Doğru."
"O zaman sadece kendini suçlaman gerekiyor. Naween'i alıp geleceğim ve her şeyi ona açıklatacağım."
"Sen aklını mı kaçırdın?"
Ertesi gün Talen yanında Sör Berit ile Demos'dan geldi. Sparhawk ve Khalad onlarla ahır kapısında karşılaştılar. Naip Prens kraliçenin Naween hakkındaki merakı geçene kadar göze çarpmamaya uğraşıyordu.
Talen'in burnu kırmızı, gözleri şişti. "Soğuk algınlığın geçene dek çiftlikte kalacağını sanıyordum" dedi Sparhawk.
"O kadar anneliğe dayanamadım," diyen Talen eyerden aşağı kaydı. "Bir anne yeteri kadar kötüydü ama şimdi ben ve ağabeylerimin iki tane annesi var. Bir daha tavuk çorbasını bile görmeye dayanabileceğimi sanmıyorum. Selam, Khalad."
"Talen." Sparhawk'in yapılı silahtarı homurdandı. Dikkatle kardeşine baktı. "Gözlerin berbat görünüyor."
"Onları buradan görmen lazım." Talen artık on beşine girmişti ve o "dönemlerden" birini geçiriyordu. Sparhawk son bir, bir buçuk aydır genç hırsızın sekiz, dokuz santim uzadığına emindi. Ön kolunun büyük bir bölümü ceketinden dışarı taşmıştı. "Aşçılarda yiyecek bir şeyler var mıdır, ne dersin?" diye sordu. Bu hızlı büyümenin sonucu olarak Talen artık neredeyse sürekli yemek yiyordu.
"İmzalaman gereken bazı kâğıtlar var, Sparhawk," dedi Berit. "Çok acil değiller ama TalenTe beraber gelmek istedim." Berit örme bir zırh giyiyordu ve belinde geniş bir kılıç asılıydı. Bununla beraber esas silahı hâlâ eyerinde asılı ağır savaş baltasıydı.
"Genel toplantı binasına dönecek misin?" diye sordu Khalad.

"Sparhawk, burada bir şey yapmamı istemediği sürece."
"O zaman ben de seninle at bineceğim. Sör Olart bu öğleden sonra bize mızrakla birkaç şey daha öğretmek istiyor."
"Onu birkaç kez attan düşürsene," diye önerdi Berit. "O zaman seni rahat biEakacaktır. Biliyorsun bunu yapabilirsin. Daha şimdiden ondan daha iyisin."
Khalad omuz silkti. "Bu onun duygularını yaralar."
"Kaburgalarını, omuzlarını ve sırtını saymıyoruz." Berit güldü.
"Eğitmenlerinin işlevini engellemek biraz gösteriş oluyor," dedi Khalad. "Ben ve kardeşlerim onlara gösteri yaptığımız için diğer çömezler bize küstü. Açıklamaya çalıştık ama köylü olmamız konusunda hâlâ hassaslar. Bu işlerin nasıl olduğunu bilirsin." Sorarcasına Sparhawk'a baktı. "Bu öğleden sonra bana ihtiyacınız olacak mı, Lordum?"

ilhanx

"Hayır. Git ve Sör Olart'm zırhını biraz çökert. Kendi yeteneğine aşırı güveniyor. Ona alçakgönüllülüğün erdemi konusunda bir şeyler öğret."
"Ben gerçekten açım, Sparhawk," diye şikâyet etti Talen.
"Tamam. Haydi mutfağa gidelim." Sparhawk dikkatle genç dostuna baktı. "Sonra sanırım gene terziye haber yollamamız gerekecek," diye ekledi. "Yabani ot gibi büyüyorsun."
"Bu elimde olan bir şey değil."
Khalad atların eyerlerini çıkarmaya başladığında Sparhawk ve Talen yemek için saraya gittiler. Yaklaşık bir saat sonra kraliyet dairesine girip ateşin başında oturan Ehlana, Danae ve Mirtai ile karşılaştılar. Ehlana bazı belgelere göz atıyordu. Danae Rollo ile oynuyor ve Mirtai de hançerlerinden birini biliyordu.
"Evet," dedi, Ehlana gözünü belgelerden kaldırarak, "bunlar benim soylu Naip Prens'im ve avare uşağım değil mi?"
Talen eğilerek selam verdi. Sonra gürültüyle burnunu çekti.
"Mendilini kullan," dedi Mirtai.
"Peki, hanfendi."
"Annenler nasıllar?" diye genç adama sordu Ehlana. Herkes, farkında olmadan, Talen ve üvey kardeşleriyle konuşurken bu deyimi kullanıyordu. İşin doğrusu kullanım gerçeği yansıtıyordu. Aslade ve Elys, Kurik'in beş oğluna fazlasıyla ve tarafsızca annelik ediyorlardı.

"işgüzarlar, Kraliçem," diye cevapladı Talen. "O evde hasta olmak gerçekten iyi bir fikir değil. Sanırım geçen hafta boyunca insanoğlunun bildiği bütün soğuk algınlığı ilaçlarından bir miktar aldım." Genç adamın bedeninin ortalarında bir yerden tuhaf bir gurultu geldi.
"Bu senin midenden mi?" diye sordu Mirtai. "Gene aç mısın?"
"Hayır, yeni yedim. Büyük ihtimalle daha on beş dakika acıkmayacağım." Talen bir elini ceketinin önüne koydu. "Bu küçük hayvan o kadar sessiz ki neredeyse orada olduğunu unutuyordum." Oyuncağının çenesinin altına küçük bir başlık bağlamaya çalışan Da-nae'nin üstüne eğildi. "Size bir hediye getirdim, Prenses."
Kızın gözleri parıldadı. Rollo'yu bir kenara bırakıp ümitle beklemeye başladı.
"Ama öpüşme yok," diye ekledi. "Sadece 'teşekkür ederim' yeter. Nezleyim, sana da bulaşsın istemezsin."
"Bana ne getirdin?" diye hevesle sordu.
"Şey, sadece yolun kenarındaki bir çalının altmda bulduğum küçük bir şey. Biraz ıslak ve çamurlu ama sanırım onu kurutup tarayabilirsin. Fazla bir şey değil ama - birazcık - hoşuna gidebileceğini düşündüm." Talen olduğundan değersiz göstermeye çalışıyordu.
"Onu görebilir miyim, lütfen," diye yalvardı.
"Şey, sanırım." Ceketinin içine uzandı, içinden oldukça kötü durumda gri bir kedi yavrusu çıkarıp kızın önüne, yere koydu. Yavru kedinin uskumru gibi çizgileri, sivri kuyruğu, iri kulakları ve mavi gözlerinde meraklı bakışları vardı. Yeni sahibesine doğru deneme niteliğinde bir adım attı.
Zevkten çığlıklar atan Danae yavru kediyi alıp yanağına dayadı. "Onu sevdiml" diye bağırdı.
"Perdeler gitti," dedi boyun eğerek Mirtai. "Yavru kediler daima perdelere tırmanmak isterler."
Talen beceriyle Sparhawk'in taşkm küçük kızım savuşturdu. "Nezle, Danae. Nezleyim hatırladın mı?"
Sparhawk kızının zamanla çok daha beceri kazanacağım ve çok geçmeden Talen'in onun sevecenliğinden daha fazla kaçamayacağına emindi. Sparhawk kedi yavrusunun bir jestten başka bir şey olmadığından emindi - Talen'in hiç düşünmediği anlık bir içtepiydi. Bununla beraber genç adamın yazgısını oldukça etkileyici bir şekilde kesinleştirmişti. Birkaç gün önce,

Sparhawk boş boş ne hata yapıp da karısının sevgisini kendi üzerine yönelttiğini düşünüyordu. Bu leş gibi kedi yavrusunun Talen'in hatası olduğunu - en azından hatalarından biri olduğunu - fark etti. Sparhawk içinden bunu umursamadı. Talen uygun bir damat olacaktı - Danae onu eğittikten sonra.
"Tamam mı, Majesteleri?" diye kraliçeye sordu Talen. "Yani yavru kediyi alabilir mi, demek istemiştim?"
"Bu soruyu sormak için biraz geç değil mi, Talen?" dedi kraliçe.
"Şey, bilmiyorum," dedi küstahça. "Zamanlamamın uygun olduğunu düşünüyordum."
Ehlana yavru kediyi yüzüne dayayan kızma baktı. Bütün kediler fırsatçı doğarlar. Kedi küçük kızın yanağına yumuşak patilerin-den biriyle hafifçe vurup burnuyla dürttü. Yavru kediler burunla dürtme konusunda uzmandırlar.

ilhanx

"Kediyi ona verdikten sonra nasıl olur da hayır derim, Talen?"
"Biraz zor olacak, değil mi, Majesteleri?" Genç adam yüksek sesle burnunu çekti.
Mirtai ayağa kalktı, hançerini ortadan kaldırdı ve Talen'e doğru geldi. Elini uzattı ve Talen geri çekildi.
"Ah, kes şunu." Elini alnma koydu. "Ateşin var."
"İsteyerek olmadı."
"Onu yatırsak iyi olur, Mirtai," dedi Ehlana, koltuğundan kalkarken.
"Önce terletmeliyiz," dedi dişi dev. "Onu hamama götüreceğim ve bir süre buhara tutacağım." Sertçe Talen'in elini tuttu.
"Benimle beraber hamama gelmeyeceksin!" diye itiraz etti, yüzü birden kıpkırmızı oldu.
"Sesini kes," diye emretti. "Aşçılara haber yolla, Ehlana. Onlara bir hardal yakısı hazırlamalarını, tavuk çorbası yapmalarını söyle. Onu hamamdan getirdiğimde göğsüne hardal yakısı koyup yatağa atacağız ve kaşık kaşık çorba içireceğiz."
"Orada öyle durup bana bunu yapmalarına izin mi vereceksin, Sparhawk?" diye yardım istedi Talen.
"Sana yardım etmek isterim, dostum," diye cevapladı Sparhawk, "ama biliyorsun benim de düşünmem gereken bir sağlığım var."
"Keşke ölsem," diye inliyordu Talen, Mirtai onu odadan çekip götürürken.
42

Stragen ve Ulath birkaç gün sonra Emsat'tan geldiler ve hemen kraliyet dairesine getirildiler. Ulath, ogre boynuzlu miğferini çıkarırken, "Şişmanlıyorsun, Sparhawk," dedi dobra dobra.
"Birkaç kilo aldım," diye onayladı Sparhawk.
"Rahat yaşam." Ulath onaylamazca homurdandı.
"Wargun nasıl?" diye sarışın iri yarı Thalesialıya sordu Ehlana.
"Aklını kaçırdı," diye üzgünce cevapladı Ulath. "Sarayın batı kanadına kilitlediler. Zamanının çoğunu abuk sabuk konuşarak geçiriyor."
Ehlana iç çekti. "Onu oldukça severdim - ayık olduğu anlarda."
"Oğluna karşı da aynı hisleri besleyeceğinizden şüpheliyim, Majesteleri/' dedi yavan bir biçimde Stragen. Platime gibi Stragen de bir hırsızdı ama davranışları çok daha soyluydu.
"Onunla hiç karşılaşmadım," dedi Ehlana.
"Bunu sonraki minnet dualarınıza eklemeyi düşünebilirsiniz, Majesteleri. İsmi Avin - kısa ve değersiz biri için kısa ve değersiz bir isim. Pek gelecek vaat etmiyor."
"Gerçekten de o kadar kötü mü?" diye Ulath'a sordu Ehlana.
"Wargunoglu Avin mi? Stragen yücegönüllülük yapıyor. Avin tüm zamanını insanların onu gözden kaçırmadığmdan emin olmak için uğraşarak geçiren minik bir adamdır. Buraya geleceğimi öğrendiğinde beni saraya çağırıp size getirmem için bir kraliyet mesajı verdi. Beni etkilemek için iki saat harcadı."
"Etkilendin mi?"
"Pek sayılmaz." Ulath zırh cüppesinin içine uzanarak katlanmış, mühürlü bir parşömen sayfası çıkardı.
"Ne diyor?" Ehlana sordu.
"Bilmiyorum. Başkalarının mektuplarını okumam. Tahminim hava üzerine ciddi görüşler olduğu. Wargunoglu Avin insanların onu unutacağından çok korktuğu için Emsat'tan ayrılan kim olursa olsun, onu kraliyet selamlarıyla doldurup yolluyor."
"Yolculuk nasıldı?" diye sordu Sparhawk.
"Yılın bu döneminde deniz yolculuğunu tavsiye edebileceğimi söyleyemem," dedi Stragen. Buz mavisi gözleri sertleşti. "Plati-me'la minik bir sohbet yapmak istiyorum. Ulath ve ben burasıyla Cardos arasındaki dağlarda bazı eşkıyalara rastladık. Haydutların
43

daha iyi olması lazımdı."
"Onlar profesyonel değil," dedi Sparhawk. "Platime durumu biliyor, gerekli adımlan atacak. Sorun yarattılar mı?"
"Bize değil." Ulath omuz silkti. "Ama oradaki amatörler hoş bir gün geçirmediler. Beş tanesini bir hendek içinde bırakınca geri kalanlar başka bir yerde önemli bir randevuları olduğunu hatırladı." Kapıya giderek koridora baktı. Sonra kapıyı kapatıp etrafına bakındı, bakışları ihtiyatlıydı. "Etraftaki odalarda hizmetçiler ya da başka birileri var mı, Sparhawk?" diye sordu.
"Mirtai ve kızımız, hepsi o kadar."
'Tamam o zaman. Sanırım onlara güvenebiliriz. Komier beni VVargunoğlu Avin'in, Lamorkand'daki Kont Gerrich ile bir süredir bağlantıda olduğunu söylemek için yolladı. Gerrrich, Friedahl'ın tahtma

ilhanx

doğru hızla ilerliyor ve Avin pek zeki değil. Lamorkand'm iç patırtılarının dışında kalacak kadar da bilgisi yok. Komier aralarında gizli bir anlaşma olabileceğini düşünüyor. Başpiskopos Bergsten aynı mesajı Chyrellos'a götürüyor."
"Kont Gerrich ne yaptığına dikkat etmezse Dolmant'ı sinirlendirmeye başlayacak," dedi Ehlana. "Ne zaman arkasını dönse ittifaklar kurmaya çalışıyor ve bunun kuralları bozduğunu biliyor. Diğer krallıkların Lamork iç savaşma dahil olmamaları gerekiyor." ' "Bu gerçek bir kural mı?" diye kuşkuyla sordu Stragen.
"Tabii ki. Bin yıldır geçerli. Eğer Lamork baronları diğer krallıkların soylularıyla ittifak kurmakta özgür olsaydılar kıtayı her on yılda bir savaşa sokarlardı. Kilise devreye girip onlara dur diyene kadar devam etti."
"Ve sen bizim toplumumuzun tuhaf kuralları olduğunu söylüyorsun." Stragen Platime'a güldü.
"Bu tamamen farklı bir konu, Milord Stragen," dedi yüksek bir sesle Ehlana. "Bizim tuhaflıklarımız devlet politikasıdır. Sizinki sadece sağduyu. Arada kocaman bir fark var."
"Anladığım kadarıyla öyle."
Bu olay olduğunda Sparhawk üçüne birden bakıyordu, bu yüzden o tuhaf ürpertiyi hissedip görüş alanının en dış kenarındaki soluk, karanlık titreşimi yakaladığında diğerlerinin de onu gördüğüne hiç şüphe yoktu.
"Sparhawk!" diye uyarırcasma bağırdı Ehlana.
44

"Evet," diye karşılık verdi. "Biliyorum, gördüm."
Stragen meçini yarıya kadar çekmişti, elleri bir kedi hızında hareket ediyordu* Odada etrafa bakarken, "O da ne?" diye sordu.
"Bir olanaksızlık," dedi yavan bir şekilde Ehlana. Bununla beraber kocasına bakışı daha kuşkuluydu. "Değil mi, Sparhavvk?" Sesi hafifçe titriyordu.
"Ben de kesinlikle öyle düşünüyorum," diye cevapladı.
"Şu an şifreli konuşma zamanı değil," dedi Stragen.
Sonra ürperti ve gölge yok oldu.
Ulath Sparhawk'a baktı. "O benim düşündüğüm şey miydi?"
"Öyle görünüyor."
"Biri bana burada neler döndüğünü söyler mi?" diye sordu Stragen.
"Pelosia'da bizi takip eden bulutu hatırlıyor musun?" dedi Ulath.
"Tabii ki. Ama o Azash'dı, değil mi?"
"Hayır. Biz öyle sandık ama Aphrael hata yaptığımızı söyledi. Senin geri dönüşünden sonraydı, bu yüzden konuyu duymadın. Biraz önce gördüğümüz gölge Troll Tanrılan'ydı. Onlar Bhelli-om'un içinde."
"İçinde mi?"
"Styricum'un Genç Tannlan'yla yaptıkları birkaç tartışmayı kaybettikten sonra saklanacak bir yere ihtiyaçları oldu."
Stragen Sparhawk'a baktı. "Bana Bhelliom'u denize attığını söylemiştin, sanırım."
"Attık."
"Peki Troll Tannlan onun içinden dışan çıkamazlar mı?"
"İnanmamız istenen buydu."
"Daha derin bir okyanus bulacaktın."
"Daha derini yok."
"Bu çok kötü. Sanki biri onu bulup çıkarmış gibi görünüyor."
"Bu mantıklı, Sparhawk," dedi Ulath. "O kutu altın kaplıydı. Aphrael altının Bhelliom'un kendi kendine çıkmasını engelleyeceğini söylemişti. Troll Tannlan Bhelliom'dan çıkamayacaklanna göre, onlar da orada, dipteler. Birisi o kutuyu bulmuş."
"İnci için dalan insanların çok derine indiğini duymuştum," dedi Stragen.
45

"O kadar da derine değil," dedi Sparhawk. "Hem, bu işte bir tuhaflık var."
"Bunu yeni mi fark ettin?" diye sordu Stragen.
"Söylemek istediğim o değildi. Pelosia'dayken hepiniz bulutu görebiliyordunuz."
"Şey, evet," dedi coşkuyla Ulath.
"Ondan önce - sadece bir gölgeyken - yalnız Ehlana ve ben görebiliyorduk. Bu yüzükleri bizim takıyor olmamızdandı. Bu kesinlikle bir gölgeydi, bulut değil, değil mi?"

ilhanx

"Evet," diye kabul etti Stragen.
"O zaman nasıl oluyor da sen ve Ulath da görebiliyorsunuz?"
Stragen çaresizce kollarım iki yana açtı.
"Bir şey daha var," diye ekledi Sparhawk. "Lamorkand'dan geldiğim gece, sokakta beni izleyen bir şey hissettim - birçok şey. Elene ya da Styric değillerdi. Hatta insan olduklarını bile sanmıyorum. Buradan geçen şu gölge de aynı şeyi hissettirdi."
"Keşke Sephrenia ile konuşabileceğimiz bir yol olsaydı," diye mırıldandı Ulath.
Sparhawk bir yol olduğundan adı gibi emindi ama bunu onlara açıklama özgürlüğü yoktu.
"Bu konuyu başkalarına söyleyecek miyiz?" dedi Stragen.
"Daha fazla bilgi edinene kadar panik başlatmayalım," diye karar verdi Sparhawk.
"Tamam," diye onayladı Stragen. "Üstelik panik için daima yeteri kadar zaman olur - sanırım binlerce de neden."
Sonraki birkaç gün içinde hava açtı ve sadece bu, saraydaki havayı neşelendirmeye yetti. Sparhawk, bir süre Stragen ve Platime'la bir odaya kapandı. Sonra iki hırsız oradaki durumu araştırmaları için Lamorkand'a adam yolladılar. "Daha başlangıçta yapmam gereken buydu," dedi Sparhawk, "ama Sarathi bana bu şansı tanımayacaktı. Saygın Patriğimizin birkaç kör noktası var. Resmi araştırmaların asla işlerin derinlerine kadar inemeyeceğini kafası almıyormuş gibi."
"Tipik aristokrat ahmaklığı," dedi sözcükleri uzatarak Stragen. "Bu, Platime ve benim gibi insanlar için hayatı kolaylaştıran şeylerden biri."
Sparhawk onunla bu konuda tartışmadı. "Adamlarınıza dikkatli olmalarını söylemeyi unutmayın," diye uyardı. "Lamorklar

sorunlarını hançerlerle çözmeye eğilimlidir ve ölü casuslar işe yarar haberler getiremezler."
"Burada şaşırtıcı bir algı var, ahbap," dedi Stragen, gür sesinde ince bir alay vardı. "Bunu Platime ve benim düşünmemiş olmamız kesinlikle inanılmaz."
"Tamam," diye kabul etti Sparhawk, "belki sadece biraz fazla açık ettim."
"Bunu biz de fark ettik, değil mi, Platime?"
Platime homurdandı. "Ehlana'ya söyle, birkaç gün saraydan uzaklaşacağım, Sparhawk."
"Nereye gidiyorsun?"
"Sana ne. İlgilenmem gereken bir şey var."
"Tamam ama bağlantıyı kesme."
"Gene açık ettin, Sparhawk." Şişko adam koca göbeğini kaşıdı. "Talen ile konuşacağım. Eğer kraliçe gerçekten bir şey için bana ihtiyaç duyarsa bana nasıl ulaşılacağını bilecek." Zorla ayağa kalkarken homurdandı. "Biraz kilo vermek gerekecek," dedi kendi kendine. Sonra aşırı şişman birisinin kendine has çarpık bacaklı yürüyüşüyle kapıya doğru badi badi yürüdü.
"Bugün neşesi çok yerinde," diye belirtti Sparhawk.
"Aklına bir şey takılmış olmalı." Stragen omuz silkti.
"Emsat'taki sarayla bağlantın ne durumda, Stragen?"
"Bazı bağlantılarım var. Neye ihtiyacın var?"
"Avin ve Kont Gerrich arasındaki uzlaşmaya saptırıcı birtakım engeller çıkarmak isterdim. Gerrich'in kuzey Eosia'daki nüfuzu biraz artmaya başladı. Belki de Acie'deki Meland'a haber uçurman gerekebilir. Gerrich daha şimdiden Pelosia ve Thalasia'da ittifaklar oluşturuyor. Deira'yı gözden kaçırması pek mantıklı görünmüyor. Hem Deira şu günlerde biraz karışık. Meland'a gözlerini açık tutmasını söyle."
"Gerrich seni gerçekten endişelendirdi, değil mi?"
"Lamorkand'da pek anlamadığım bir şeyler oluyor Stragen ve ben ne olduğunu anlamaya çalışırken, Gerrich'in çok ileri gitmesini istemiyorum."
"Sanırım bu anlamlı."
Khalad gözleri hafif bulanmış olarak ve burnundan yavaşça

damlayan kanlarla ayağa kalktı.
"Gördün mü? Gene aşırı uzandın," dedi Mirtai.
"Bunu nasıl yaptm?" diye sordu Sparhawk'm silahtan.
"Sana göstereceğim. Kalten, buraya gel."
"Hayır." Sarışın Pandion kabul etmeyip geri çekildi.
"Aptallaşma. Seni incitmeyeceğim."

ilhanx

"Taşların üstüne atmadan önce Khalad'a da böyle söylememiş miydin?"
"Sana söylediğim gibi yapsan iyi olur, Kalten. Sonunda zaten kendini bunu yapar bulacaksın ve bu, benimle tartışmazsan o kadar fazla acı vermez. Kılıcını çek ve onu kalbime sapla."
"Seni yaralamak istemiyorum, Mirtai."
"Sen mi? Beni yaralamak mı?" Gülüşü alaylıydı.
"Bu konuda aşağılaman gerekmez," dedi adam, kırgın bir tonda kılıcın çekerken.
Her şey Kalten, Khalad'a saray avlusunda kılıç kullanmak konusunda ders verirken Mirtai'nin oradan geçmesiyle başlamıştı. Mirtai fazlasıyla aşağılayıcı bir çift yorum yaptı. Bunlar birbirini izledi ve sonuçta başka hiçbir şey olmasa da Kalten ve Khalad'm alçakgönüllülük öğrendikleri bu doğaçlama eğitim ortaya çıktı.
"Tam kalbime sapla, Kalten," dedi tekrar Mirtai.
Kalten'in savunmayı elinden geldiğince denediği gerçekti. Sırt üstü avlunun taşlarına düştüğünde oldukça gürültü çıkardı.
"O da senin yaptığın hatayı yaptı," diye Khalad'a belirtti Mirtai. "Kolunu fazla düz tuttu. Düz kol kilitlenmiş bir koldur. Dirseğinizi daima biraz eğik tutun."
"Omuzdan vurmak üzere eğitildik Mirtai," diye açıkladı Khalad.
"Sanırım çok fazla Elene var." Omuz silkti. "Size yeniden öğretmek o kadar zor olmayacak. Benim merak ettiğim asıl şey, niçin hepinizin kılıçlarınızla insanları delip geçmek zorunda olduğunuzu düşündüğünüz? Kılıcınızın ilk on beş santimi kalbe girmişse bir metre daha çeliğin o deliğe girmesinin pek farkı olmaz, değil mi?"
"Belki de daha dramatik göründüğü içindir," dedi Khalad.
"Siz insanları gösteri için mi öldürüyorsunuz? Bu aşağılık bir şey ve mezarlıkları dolduran türden bir düşünce tarzı. Her zaman kılıcını serbest tut ki bir sonraki düşmanın için hazır olsun. Kılıcını sapladığında insanlar ikiye katlanırlar, yeniden kullanmadan önce

cesedi tekmeleyerek kılıcını kurtarman lazım."
"Bunu hatırlamaya çalışacağım."
"Umarım. Senden çok hoşlanıyorum ve dostlarımı gömmekten nefret ederim." Eğilip profesyonelce Kalten'in gözkapağmı kaldırdı ve .boş boş bakan gözbebeğine baktı. "Arkadaşının üstüne bir kova su atsan iyi olur," diye önerirken onlara katılan Sparhawk'i başıyla selamladı. "Daha düşmeyi öğrenemedi. Gelecek sefer onu göstereceğim."
"Gelecek sefer mi?"
"Tabii ki. Bir şey yapmayı öğreneceksen doğrusunu öğrenmek daha iyidir." Sparhawk'a meydan okurcasına bir bakış attı. "Denemek ister misin?" diye sordu.
"Ah - hayır, Mirtai, şimdi olmaz. Yine de çok teşekkürler."
Mirtai kendinden oldukça memnun gözükerek saraya gitti.
"Biliyor musun Sparhawk, gerçekten şövalye olmak istemiyorum," dedi Talen. "Acayip acı verici görünüyor."
"Nerelerdeydin? Karım herkese seni aratıyordu."
"Biliyorum. Onları sokaklarda sallanırken gördüm. Mahzene Platime'ı görmeye gitmem gerekti."
"Ya?"
"Senin haberdar olman gerektiğini düşündüğü bir şey bulmuş. Cardos yakınlarındaki tepelerdeki şu yetkisiz haydutları biliyorsun."
"Kişisel olarak değil."
"Komik, Sparhawk. Çok komik. Platime tanıdığımız birisinin onların faaliyetlerini yönettiğini öğrenmiş."
"Ya? Kimmiş o?"
"Krager olduğuna inanır mısın? Eline fırsat geçtiğinde onu öldürmen gerekirdi, Sparhawk."

üçüncü bölüm

AKŞAM, güneş battıktan kısa bir süre sonra nehirden bir sis yükseldi. Baharda Cimmura akşamları yağmur yağmadığı sürece daima sislidir. Sparhawk, Stragen ve Talen üstlerinde sıradan giysiler ve kaim gezgin pelerinleriyle saraydan ayrılıp kentin güneydoğu bölgesine doğru at sürdüler.

ilhanx

"Söylediğimi karına söylemene gerek yok, Sparhawk," dedi Stragen, etrafına hoşnutsuzlukla bakmıyordu,- "ama başkenti dünyamn en az çekici şehirlerinden biri. Gerçekten berbat bir ikliminiz var."
"Yazın o kadar kötü değildir," diye savunmaya çalıştı Sparhawk.
"Geçen yazı kaçırdım," dedi sarışın hırsız. "Bir öğlenden sonra biraz kestirdim ve tamamını uyuyarak geçirmiş oldum. Nereye gidiyoruz?"
"Platime'ı görmek istiyoruz."
"Hatırladığım kadarıyla, mahzeni şehrin batı kapısının yakı-nmdaydı. Bizi yanlış yöne götürüyorsun."
"Önce özel bir hana gitmemiz gerekiyor." Sparhawk omzunun üzerinden geriye baktı. "Takip ediliyor muyuz, Talen?"
"Doğal olarak."
Sparhawk homurdandı. "Ben de bunu ummuştum."
Etraftaki evleri belirsizleştirip bulanıklaştıran, atlarının ayaklarının etrafında girdaplar oluşturan kaim sisin içinde ilerlediler. Rose Sokağı'ndaki hana ulaştılar. Huysuz görünüşlü bir kapıcı onları avluya alıp arkalarından kapıyı kapattı.

Sparhawk atından inerken Talen ve Stragen'e, "Burasıyla ilgili hiçbir şeyi kimseye söylemeyeceksiniz," dedi. Dizginleri kapıcıya uzattı. "Bu atı biliyorsun, değil mi, biraderim?" diye adamı uyardı.
"O bir efsane, Sparhawk," diye cevapladı kapıcı. "İstediklerin merdivenlerin üstündeki odada."

"Bu akşam meyhanedeki kalabalık nasıl?"
"Gürültülü, pis kokulu ve çoğu sarhoş."
"Bunu biliyorum. Sormak istediğim, kaç kişiler?"
"On beş ya da yirmi. Ne yapması gerektiğini bilen üç adamımız oradalar."
"İyi. Teşekkür ederim, Aziz Şövalye."
"Bir şey değil, Aziz Şövalye."
Sparhawk, Talen ve Stragen'i basamaklardan yukarı çıkardı.
"Han, anladığım kadarıyla göründüğü gibi değil," dedi Stragen.
"Sahibi Pandionlar," dedi Talen. "Dikkat çekmek istemedikleri zaman buraya gelirler."
"Dahası da var," dedi Sparhawk. Merdivenlerin en üstündeki kapıyı açtı ve üçü içeri girdiler.
Stragen kapının kenarındaki askıya asılı işçi önlüklerine baktı.
"Anladığım kadarıyla üçkâğıda başvuracağız." v
"Bu oldukça sıradan bir yöntem." Sparhawk omuz silkti. "Haydi değişelim. Karım etrafa arama grupları yollamadan saraya dönmek istiyorum."
Önlükler mavi çadır bezindendi, yıpranmış ve yamanmıştılar, üstlerinde de ustaca yapılmış lekeler vardı. İçeride yün tozluklu, kaim tabanlı işçi çizmeleri de vardı.
"Onu burada bırakman gerekecek," dedi Sparhawk, Stragen'in meçini göstererek, "çok belirgin". İri Pandion kemerine koca bir hançer soktu.
"Hanın kapısını izleyenler olduğunu biliyorsun, değil mi, Sparhawk?" dedi Talen.
"Umarım bu akşam eğlenirler. Çünkü kapıdan çıkmayacağız." Sparhawk onları gerisin geri avluya indirdi. Yan duvardaki dar bir kapıya giderek açtı. Kapıdan gelen sıcak hava, bayat bira ve yıkanmamış insan kokuyordu. Üçü de içeri girip kapıyı arkalarından kapadılar. Küçük bir depodaymış gibi görünüyorlardı. Yerlerdeki samanlar küflüydü.
"Neredeyiz?" diye sordu Talen.
"Bir meyhanede," dedi Sparhawk. "Birkaç dakika sonra kavga çıkacak. Kargaşa sırasında esas salona geçeceğiz." Meyhaneye açılan perdeli kapıya gidip örtüyü birkaç kez çekiştirdi. "Tamam," diye fısıldadı. "Kavga sırasmda kalabalığa karışıp bir süre sonra da çekip

gideceğiz. Sarhoş gibi davranın ama abartmayın."
"Etkilendim," dedi Stragen.
"Ben etkilenmekten de ötedeyim," diye ekledi Talen. "Platime bile hanın birden fazla çıkışı olduğunu bilmiyor."
Kavga çok geçmeden başladı. Oldukça çok bağrışma içeren, gürültülü, itiş kakışlı ve sonunda da birkaç yumruklu bir kavgaydı. Atışmaya karışmayan masum iki seyirci yerde baygın yatıyordu. Sparhawk ve arkadaşları yavaşça kalabalığa karıştı. Yaklaşık on dakika sonra yalpalayarak dışarı çıktılar.

ilhanx

"Pek profesyonelce değil," Stragen burnunu çekti. "Düzmece bir kavga bu şekilde izleyicileri içine karıştırmaman."
"İzleyiciler birkaç maşrapa biradan başka bir şeyle ilgilenmiyor olsalardı dahil edilmeyeceklerdi," dedi Sparhawk. "Baygın yatanlar meyhanenin düzenli müşterilerinden değil. Tamamen masum olabilirler ama olmamaları da mümkün. Bu şekilde arkamızdan gelmelerinden endişe etmeyeceğiz."
"Bir Pandion Şövalyesi olmakta düşündüğümden daha fazlası var," diye belirtti Talen. "Bu işten hoşlanabilirim."
Sisli sokaklardan batı kapısı yakınındaki virane bölgeye doğru, birbiriyle bağlantılı, taş döşenmemiş, dar yollardan yürüdüler. Yan sokalardan birine girdiler ve aşağı doğru inen çamurlu taş merdivenlere yöneldiler. İriyarı bir adam basamakların yanındaki taş duvarda oturuyordu. "Geç kaldınız," dedi yavan bir sesle Talen'e.
"İzlenmediğimizden emin olmamız gerekiyordu," diye karşılık verdi çocuk.
"Aşağı inin," dedi adam. "Platime bekliyor."
Mahzen değişmemişti. Hâlâ dumanlı ve loştu. Orada yaşayan hırsız, fahişe ve katillerden yükselen kaba seslerle dolu bir gürültü vardı.
"Platime'm buraya nasıl dayanabildiğini anlamıyorum." Stragen ürperdi.
Platime açık bir çukurun içinde yanan dumanlı bir ateşin diğer tarafındaki geniş koltukta, tahta çıkmış gibi oturuyordu. Spar-hawk'i görünce zorlanarak ayağa kalktı. "Nerede kaldınız?" diye gök gürültüsü gibi bir sesle böğürdü.
"İzlenmediğimizden emin oluyorduk," dedi Sparhawk.
Şişko homurdandı. Onları mahzenin gerisine götürürken,

"Orada," dedi. "Şu an sağlığıyla çok ilgileniyor, bu yüzden onu olabildiği kadar gözden uzak tutuyorum." Bir dolaba benzeyen küçücük bir bölüme girdi, içeride bir adam tabureye oturmuş bir maşrapayla sulu bira içiyordu. Adam ufak tefek, seyrek saçlı, korkudan sinmiş tavırlı ve sinirli görünen biriydi.
"Bu Pelk," dedi Platime. "O muhbir bir hırsızdır. Onu ilgilendiğimiz insanlar hakkında bir şeyler bulması için Cardos'a yolladım. Neler bulduğunu ona anlat, Pelk."
"Şey, sör, beler," diye başladı kemik torbasına benzer adam, "yeminedermki o herifler yanaşmak epe zaman aldı, ama kendimi işeyara göstedim ve sonnda bi şekilde beni araların kabuletile. Bi-ton deli saçması şe yapmam gereti - yemin etme, kamplanna ilk gittimde bikaç kez gözlerimi bağlama gib ama bisüre sona dikkati bıraktıla ve istediim gib girpçıkmaa başladım. Platime'm büük itti-malle size söyledii gibi, bizde onlam işi naşı yapıcanı bilmeyen bi guup amatö oldunu farkettik. Bole şeleri hep farkederiz, di mi, Platime? Onla gibile kendilerini yakalatıp astın."
"Ve onlardan kurtulmak iyidir," diye homurdandı Platime.
"Şey, sör," dedi devam etti Pelk, "söledim gibi, ben ve Platime, dağdaki adamların size bahsettiğim gibi bi guup amatö - bildiniz gibi, eğlence ve kazanç içi boğazkesen - olduklanı çıkadık. Ama işle gelişince başka birile olduu çıktı. Liderleri, Piskopos Annias'm, yüzgöze bulaşan büyük planlan yüzünde hayal kırıklığına uğrayan ve kraliçenin onla için hazırlattığı tutuklama emriçin ço mutsuz soylulardan altı yedisiydi - soylula kendilerine o tür isimle verilmesine pek alışık deil.
"Şey, sör, bira kısa kesmek gerekir, cellattan az önce davranıp dağa kaçıp yolcu soyup anca kendi ihtiyaçlarına yetcek parayı bulup, kalan zamanlarını kraliçeye kötü isimler bulmaya çalışarak geçiriyolar."
"Konuya gel, Pelk," dedi bezgince Platime.
"Peki, sör, tam gelme üzeredim. Bi süre bole devam etti ve sona Krager denen adam geldi. Soylulann bazıları onu tanıyodu. Kraliçe Lamorkand'da olanlaı ço merağ ermesin diye Elenia'da yeteri kadar velvele koparırlasa onlara yardımcı olacak yabançlar tandı-ğmı söledi. Krager dene adam, Lamorkand'da olanların, Annias kendini öldürttüğünden beli kötgiden talihlerini değiştirece bi yol

olduunu söyledi. Şey, sörler, bütün dük, kont ve benzerleri bu konuyla yakın ilgilendile ve bize, köylülele konuşmamızı, vegi me-mularım enseleyip bi ülkenin kadın ve benzerleri tarafından yönetilmesinin doğal olmadığım söylememizi söyledi. Köylüle arasında karşıkhk yaratamamız ve arlannda naşı bileşip kraliçeyi tahttan indirebiliriz gibi şeler konuştumamız bekleniyodu. Sona o soylular bikaç vegi memuru yakalayıp astı ve paraları, çalman ilk sahipleri olan köylülere geriverdi. Hepsi çamuda debelenen domuzla gib mutluydu." Pelk kafasını kaşıdı. "Şey, bayla, samım kendime

ilhanx

düşeni anlatım. Sindi dağlarda duum bole. Şu Krager denen adamın yanında çok para va ve raat harcıyo, bu yüzden ezakları azalan soylular ondan hoşnut."
"Pelk," dedi Sparhawk, "sen bir hazinesin." Adama biraz para verdi. Sonra o ve arkadaşları odacığı terk ettiler.
"Bu konuda ne yapacaksın, Sparhawk?" diye sordu Platime.
"Önlemler alacağız," diye cevapladı Sparhawk. "Oradaki şu 'özgürlükçüler" kaç kişiymiş?"
"Yaklaşık yüz kadar."
"Seninkilerden o bölgeyi bilen birkaç düzine adama ihtiyacım olacak."
Platime başıyla onayladı. "Orduyu götürecek misin?"
"Sanmıyorum. Bence bir birlik Pandion kraliçemizden dert yandıklarını düşünen kişilerin üstünde daha kalıcı bir izlenim bırakabilir, sen ne dersin?"
"Bu biraz aşırı, değil mi?" diye sordu Stragen.ı
"Bir şey belirtmek istiyorum, Stragen. Elenia'daki herkesin karıma karşı komplo kurmaya niyetlenen kişileri onaylamadığımı bilmesini istiyorum. Bunu tekrar tekrar yapmak istemediğim için ilk seferinde oldukça iyi belirteceğim."
"Gerçekten öyle konuşmadı, değil mi, Sparhawk?" diye kuşkuyla sordu Ehlana.
"Çok yakm," dedi Sparhawk. "Stragen'in çok güçlü kulağı var." "Neredeyse inşam hipnotize ediyor, değil mi?" Ehlana şaşırmıştı. "Ve devam ettikçe ediyor." Birden muzipçe sırıttı. "Lenda yaz, 'çamurdaki domuzlar kadar mutlu'. Bunu resmi yazışmaların içine sokabilecek bir yol bulabilirim."

"Nasıl emrederseniz, Majesteleri." Lenda'nm tonu doğaldı ama Sparhawk, yaşlı saraylının bunu onaylamadığını biliyordu.
"Bu konuda ne yapacağız?" diye kraliçe.
"Sparhawk gerekli önlemleri alacağını söyledi, Majesteleri," dedi Talen. "Bazı ayrıntıları öğrenmek istemeyebilirsiniz."
"Sparhawk ve benim birbirimizden gizli sırrımız yoktur."
"Sırlardan bahsetmiyorum, Majesteleri," diye masumca cevapladı çocuk. "Sadece zamanınızı gerçekten boşa geçirecek önemsiz, sıkıcı küçük şeylerden bahsediyordum." Sesine çok inandırıcı bir ton verdi ama Ehlana'nın bakışları kuşkunun ötesindeydi.
"Beni utandırma, Sparhawk," diye uyardı.
'Tabii ki utandırmayacağım," dedi uysalca Sparhawk.
Sefer kısa sürdü. Hem Pelk kampların yerini hem de Platime'ın adamları civar dağlardaki saklanma yerlerinin hepsini bildikleri için haydutların kaçacak yerleri yoktu; üstelik başlarında Sparhawk, Kalten ve Ulath bulunan otuz siyah zırhlı Pandion'a kesinlikle denk değillerdi. Hayatta kalan soylular kraliçenin yargısı için ayrıldılar, geri kalan haydutlarsa genel istek üzerine yerel yetkiliye teslim edildi.
"Evet, Lordum Belton," dedi Sparhawk, önündeki kütüğün üzerine oturmuş, elleri arkadan bağlı ve başında kanlı bir sargı bulunan konta. "İşler umduğunuz gibi gitmedi, değil mi?"
"Lanet olsun sana, Sparhawk." Belton gözlerini ikindi göğünün parlaklığı karşısında kaldırıp kısarken sertçe söylendi. "Nerede olduğumuzu nasıl buldunuz?"
"Sevgili Belton," Sparhawk güldü, "gerçekten karımdan saklanabileceğini düşünmedin, değil mi? O krallığıyla çok yakından ilgilenir. Her ağacı, her şehri, her köyü ve bütün köylüleri tanır. Geyiklerin çoğunun ilk isimlerini bile bildiği söyleniyor."
"O zaman daha önce niye saldırmadınız?" diye dudak büktü.
"Kraliçe meşguldü. Sonunda sen ve arkadaşların için bazı kararlar verecek zamanı buldu. Bu kararların pek umurunda olduğunu sanmıyorum, ahbap. Benim ilgilendiğim, Krager hakkında verebileceğiniz herhangi bir bilgi. Birbirimizi uzun zamandır görmedik. Onu tekrar görmek için can atıyorum."
Belton'un gözleri korkuyla doldu. "Benden herhangi bir şey

öğrenemeyeceksin, Sparhawk," diye kabadayılık tasladı.
"Neyine bahse girersin?" diye sordu Kalten. "Eğer Sparhawk'a öğrenmek istediğini söylersen aşırı bir rahatsızlıktan kendim kurtarırsın. Krager o kadar sevilecek biri olmadığı için onu korumak adına buna katlanman gerekmez."
"Konuş, Belton," diye ısrar etti Sparhawk.

ilhanx

"Ko - konuşamam*." Berton'un hor gören budalaca cesareti yok oldu. Yüz rengi ölüm solukluğuna dönüştü ve korkunç bir şekilde titremeye başladı. "Sparhawk, sana yalvarıyorum. Bir şey söylersem hayatım gider."
"Şu anda hayatın pek değeri yok," dedi açık açık Ulath. "Öyle ya da böyle, konuşacaksın."
"Tanrı aşkına, Sparhawk! Ne sorduğunu bilmiyorsun!"
"Sormuyorum, Belton." Sparhawk'm yüz ifadesi soğuktu.
Sonra, herhangi bir uyarı ya da neden olmaksızın ölümcül bir soğuk ormanı kapladı ve ikindi güneşi karardı. Sparhawk yukarı doğru bir göz attı. Gök masmaviydi ama güneş zayıf ve soluktu.
Belton çığlık attı.
Etraftaki ağaçlardan fırlamış gözüken simsiyah bir bulut, acı bir çığlık atan tutuklunun etrafında onunla bütünleşti. Sparhawk şaşkın bir küfürle geri sıçradı, eli kılıcının kabzasına gidiyordu.
Belton'un sesi canhıraş bir çığlığa yükselmişti ve onu saran, o an içi görünmeyen karanlıktan korkunç sesler geliyordu - kırılan kemiklerin ve parçalanan etlerin sesleri. Canhıraş çığlık birden kesildi ama sesler sonsuz kadar uzun görünen bir süre daha devam etti. Sonra bulut geldiği gibi hızla yok oldu.
Sparhawk iğrenti içinde çekildi. Tutsakları paramparça olmuştu.
"Aman tanrım!" diye nefes nefese soludu Kalten. "Ne oldu?"
"İkimiz de biliyoruz, Kalten," dedi Sparhawk. "Bunu daha önce görmüştük. Diğer tutukluların hiçbirini sorguya çekmeye kalkmayın. Cevap vermelerine izin vermeyeceğinden kesinlikle eminim."
Beşi bir araya gelmişti: Sparhawk, Ehlana, Kalten, Ulath ve Stragen. Kraliyet dairesinde toplanmışlardı ve keyifsizlerdi.
"Aynı bulut muydu?" diye ısrarla sordu Stragen.
"Bazı farklar vardı," diye cevapladı Sparhawk, "gerçekten tam olarak ayırt edemeyeceğim türden şeyler hissettim."
56

, "Troll Tanrıları Kragerl korumakla neden bu kadar ilgileniyorlar ki?" diye sordu Ehlana, şaşkın bir ifadesi vardı,
"Koruduklarının Krager olduğunu sanmıyorum," diye cevapladı Sparhawk. "Sanınm bunların Lamorkand'da olanlarla ilgisi var." Yumruğunu oturduğu koltuğun koluna hızla vurdu. "Keşke Sephrenia burada olsaydı!" diye patladı. "Tek yaptığımız el yordamıyla karanlığı taramak."
"Şu noktada mantık kullanmaya karşı mısın?" dedi Stragen.
"Şu anda astrolojiye bile karşı değilim," diye tersçe cevapladı Sparhawk.
"Tamam." Sarışın Thalesialı hırsız ayağa kalktı ve aşağı yukarı volta atmaya başladı, bakışları düşünceliydi. "İlk olarak, Troll Tanrılarının kutudan çıktıklarını biliyoruz."
"Doğrusu, bunu daha ispat etmedin, Stragen," diye ona katılmadı Ulath. "En azından mantıken."
Stragen adımlamayı kesti. "Haklı biliyor musunuz," diye kabul etti. "Bu sonucu bir tahmin üzerine kuruyoruz. Mantıki bir kesinlikle söyleyebileceğimiz tek şey Troll Tanrıları'nm yaptıklarına benzeyen ve öyle hissettiren bir şeyle karşılaştık. Bunu kabul ediyor musunuz, Sör Ulath?"
"Sanırım bu kadarını kabul edebilirim, Milord Stragen."
"Çok mutluyum. Aynı türden şeyler yapan başka şeyler biliyor muyuz?"
"Hayır," diye cevapladı Ulath, "ama bunun konuyla ilgisi yok. Biz her şeyi bilmiyoruz. Bilmediğimiz, etrafta olduklannda gölge ya da bulut şeklini alan, birilerini paramparça edip insanların içini ürperten duygular yaratan düzinelerce şey olabilir."
"Mantığın bizi bir yere götürdüğünden emin değilim," diye onayladı Stragen.
"Mantığında bir hata yok, Stragen," dedi Ehlana. "Sadece temel noktaları hatalı, hepsi o kadar."
"Siz de mi, Majesteleri?" diye inildedi Kalten. "Bu odada en azından sıkıcı mantık yerine sağduyuya güvenen bir kişi daha olduğunu sanıyordum."
"Tamam, Sör Kalten," dedi iğnelercesine Ehlana, "şu sağduyunuz size neler söylüyor?"
"Şey, ilk olarak, hepiniz sorunda geriye doğru gidiyorsunuz.
57

Sormamız gereken soru Krageı'i bu kadar özel yapan ne ki onu korumak için doğaüstü bir şey yolunu değiştiriyor? Doğaüstü şeyin ne olduğu şu anda o kadar önemli mi?"
"Biliyor musunuz, bu söylediklerinde bir şeyler olabilir," dedi Ulath. "Krager basit bir hamamböceğidir. Var olmasının tek nedeni üzerine basılmaktır."
"Emin değilim," dedi Ehlana. "Krager, Martel için çalıştı; Mar-tel de Annias için."
"Doğrusu tam tersi, tatlım," diye onu düzeltti Sparhawk.

ilhanx

Ehlana bu ayrımı elini sallayarak savuşturdu. "Belton ve diğerlerinin hepsi Annias'la ittifak içindeydi ve Krager de Annias ile Martel arasında haber taşırdı. Belton ve işbirlikçilerinin Kragel'i tanıdıklarından eminim. Pelk'in hikâyesi bunu onaylıyor. İşte Kragel'i önemli yapan da bu." Kaşlarını çatarak durakladı. "Ama bütün döneklerin hepsi gözaltına alındıktan sonra onu önemli hale sokan ne?"
"Aynı yere geri dönüş," diye homurdandı Ulath.
"Pardon?" Kraliçe kafası karışmış gibi baktı.
"Şu, her neyse, bizim Kragel'i şu andaki işverenine kadar takip etmemizi istemiyor."
"Ah, bu ortada, Ulath." Kalten kahkaha attı. "İşvereni Kont Gerrich. Pelk, Sparhawk'a Lamorkand'da bizi Elenia'da meşgul etmek isteyen biri olduğunu söyledi. Böylece oradaki kanşıklığı durdurmak için harekete geçecek zamanımız olmayacaktı. Bu kişinin Gerrich olması gerekiyor."
"Sadece tahmin yürütüyorsun, Kalten," dedi Ulath. "Çok haklı olabilirsin ama bu hâlâ bir tahmin."
"Mantıkla ilgili ne demek istediğimi anladınız mı?" diye sordu Kalten. "Ne istiyorsun, Ulath? Gerrich'den imzalı bir itiraf mı?"
"Elinde var mı? Bütün söylemek istediğim geniş görüşlü olmamız. Daha herhangi bir kapıyı kapamadık, hepsi bu."
Kapı sertçe vuruldu ve arkasından hemen açıldı. Mirtai içeri baktı. "Bevier ve Tynian geldiler," diye bildirdi.
"Rendor'da olmaları gerekiyordu," dedi Sparhawk. "Burada ne yapıyorlar?"
"Niçin onlara sormuyorsun?" diye önerdi anlamlı anlamh Mirtai. "Burada koridordalar."
iki şövalye odaya girdi. Söf Bevier ince uzun, zeytin rengi teni

olan bir Arcialıydı. Sör Tyniansa sarışın, iri yapılı bir Derialıydı. İkisi de tam takım zırhlar içindeydi.
"Rendof da işler nasıl?" diye sordu Kalten.
"Sıcak, kuru, tozlu, kontrolsüz," diye cevapladı Tynian. "Ren-dor asla değişmez. Bunu biliyorsun."
Bevier Ehlana'm önünde diz çöktü. Bütün arkadaşları ellerinden geleni yapmasına rağmen genç Cyrinic Şövalye hâlâ rahatsız edici derecede resmiydi. "Majesteleri," diye saygıyla mırıldandı.
"Ah, hayır, ayağa kalk, sevgili Bevier." Ehlana ona gülümsedi. "Biz dostuz, bu yüzden buna gerek yok. Hem, diz çöktüğünde paslı demir süslemeler gibi takırdıyorsun."
"Aşırı eğitimden belki de, Majesteleri," diye kabul etti.
"ikiniz buraya niçin döndünüz?" diye sordu Sparhawk.
"Mesaj taşıyoruz," diye cevapladı Tynian. "Orada işleri Darel-lon idare ediyor ve diğer eğitmenlerin işleri yan yana götürmelerini istiyor. Chyrellos'a gidip Patrik'e de gerekli bilgiyi vermemiz bekleniyor."
"Sefer nasıl gidiyor?" diye sordu Kalten.
"Kötü." Tynian omuz silkti. "Rendorlu asiler doğru dürüst organize değil, bu yüzden ortada karşılaşacağımız herhangi bir ordu yok. Halkın arasında saklanıyorlar ve geceleri çıkıp yangınlar çıkarıyor, papazları katlediyorlar. Sonra tekrar deliklerine dönüyorlar. Biz de ertesi gün misilleme yapıyoruz - köyleri yakmak, koyun sürülerini doğramak gibi. Bunlardan hiçbiri gerçekten ortaya bir şey koymuyor."
"Daha liderleri yok mu?" diye sordu Sparhawk.
"Hâlâ bunu tartışıyorlar," dedi yavan bir şekilde Bevier. "Tartışmalar oldukça coşkulu. Genelde her sabah ara sokaklarda birkaç ölü aday buluyoruz."
"Sarathi büyük bir hata yaptı," dedi Tynian. _
Bevier güçlükle soluk aldı.
"Senin dini duyarlılıklarını rahatsız etmek istemiyorum, genç dostum," dedi Tynian, "ama bu gerçek. Rendor'a yolladığı din adamlarının çoğu barıştırmaktan çok cezalandırmakla ilgileniyor. Rendofda gerçek bir barış şansımız vardı ve bu olasılık Dolmant, misyonerlerin yularını tutacak birini göndermediği için ortadan kalktı." Tynian miğferini masaya koyup kılıç kemerini çözdü.

"Ben papaz cüppesi içindeki salak bir eşeğin sokaktaki kadınların peçelerini yırttığını bile gördüm. Halk onu yakaladıktan sonra kendisini korumam için bana emir vermeye kalktı. İşte Kilise'nin oraya yolladıkları bu türden papazlar."
"Peki sen ne yaptın?" diye sordu Stragen.
"Her nedense söylediklerini tam olarak duyamadım. Galiba kalabalığın yaptığı o gürültü yüzünden."
"Ona ne yaptılar?" Kalten sırıttı.
"Astılar. Doğrusu oldukça temiz bir şekilde."

ilhanx

"Onu savunmaya bile kalkmadın mı?" diye patladı Bevier.
"Bize verilen emirler apaçıktı, Bevier. Bize din adamlarını kışkırtılmadan yapılan saldırılara karşı koruyacaksınız denmişti. O salak yaklaşık bir düzine Rendorlu kadının edebine tecavüz etti. Kitle çok tahrik olmuştu. O salak eşek bunu ortaya çıkardı. Eğer onu asmasalardı, büyük ihtimalle ben asacaktım. İşte Darellon'un Sarathi'ye önermemizi istediği şey bu. Kilise bütün bu fanatik misyonerlerin işler sakinleşene kadar Rendor'dan çıkarılmasını düşünüyor. Sonra yeni bir grup yollanmasını öneriyor - biraz daha az tutkulularından." Alcione Şövalyesi kılıcını miğferinin yanına koyup bir koltuğa çöktü. "Buralarda neler oluyor?" diye sordu.
"Niye geri kalanınız olanları aydınlatmıyorsunuz?" diye önerdi Sparhawk. "Birkaç dakika konuşmam gereken biri var." Döndü ve sessizce kraliyet dairesine gitti.
Konuşmak istediği bir saray görevlisi değil, tam tersine kendi kızıydı. Onu yavru kedisiyle oynarken buldu. Bir süre düşündükten sonra, küçük Majesteleri, minik hayvana "Mmrr" ismini koymaya karar vermişti. Bu, Sparhawk'm asla hangisinin çıkardığına emin olmadığı, kedilerin nurlarken çıkardığı sese çok benzeyen bir sesti. Prenses Danae'nin birçok yeteneği vardı.
"Konuşmamız gerekiyor," dedi içeri girer girmez kapıyı arkasından kapatarak.
"Gene ne var, Sparhawk?"
"Tynian ve Bevier biraz önce geldiler."
"Evet, biliyorum."
"Yine bir şeyler mi karıştırıyorsun? Bütün dostlarımızı kasten mi burada topluyorsun?"
"Tabii ki Baba."

"Niçin olduğunu bana söyleyebilir misin?"
"Çok geçmeden yapmamız gereken bir şey var. Önceden herkesi buraya toplayarak zaman kazanacağım."
"Yapmamız gerekenin ne olduğunu söylesen iyi olur sanırım."
"Bunu yapmamam gerekiyor."
"Diğer kuralları asla umursamazsın."
"Bu farklı, Baba. Kesinlikle gelecek hakkında konuşmamamız gerekiyor. Biraz düşünürsen niçin olduğunu anlayacaksın. Ah!" Mmrr parmağını ısırmıştı. Danae kedi yavrusuyla sertçe konuştu -bir seri hafif homurdanma, bir ya da iki miyav ve affedici bir mırıldanmayla son. Yavru kedi yaptığı için biraz utanmış görünmeyi başardı ve yaralı parmağı yalamaya başladı.
"Lütfen kedice konuşma, Danae," dedi rahatsız bir tonda Spar-hawk. "Oda hizmetçilerinden biri seni duyarsa, bunu açıklamak için ikimizin de bir ay uğraşması gerekir."
"Kimse beni duymayacak, Sparhawk. Kafanda başka bir şey var, değil mi?"
"Sephrenia ile konuşmak istiyorum. Anlamadığım bir şeyler var ve bu konuda onun yardımına ihtiyaç duyuyorum."
"Sana yardım edeceğim, Baba."
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Senin açıklamalarm-beni her zaman başladığımdan daha çok soruyla başbaşa bırakıyor. Benim için Sephrenia ile bağlantıya geçecek misin?"
Danae etrafına bakındı. "Bunu sarayda yapmak iyi bir fikir olmasa gerek, Baba. Biri bizi duyarsa açıklaması zor olabilecek bir şeyler gerektiriyor."
"Gene aynı anda iki yerde birden mi olacaksın?"
"Şey - öyle bir şey." Kedi yavrusunu aldı. "Niye yarın sabah beni atla gezmeye götürmek gibi bir bahane bulmuyorsun? Şehrin dışına çıkacağız. İşleri orada halledebilirim. Anne'ye bana ata binme dersleri vereceğini söyle."
"Senin bir midillin yok, Danae.".
Ona bir melek gibi gülümsedi. "Ne güzel," dedi, "bu bana bir tane vereceğin anlamına geliyor, değil mi?"
Sparhawk ona dik dik baktı.
"Zaten çn sonunda bana bir midilli verecektin, değil mi, Baba?" Bir an düşündü. "Beyaz olsun, Sparhawk," diye ekledi. "Kesinlikle

beyaz istiyorum." Sonra yavru kedisini yanağma dayadı ve ikisi de mırlamaya başladüar.
Ertesi sabah kahvaltının ardından Sparhawk ve kızı Cimmu-ra'dan dışarı at bindiler. Hava rüzgârlıydı. Mirtai, Prenses Danae ona bu kadar yaygaracı olmamasını söyleyene kadar oldukça tantanalı bir

ilhanx

biçimde itiraz etti. Her nedense "yaygaracı" keümesi dişi Tamul devi öfkelendirdi. Kendi dilinde kızgınca küfürler ederek uzaklaştı.
Kızı için beyaz bir midilli bulması Sparhawk'm saatlerini almıştı ve bunun şehirdeki tek beyaz midilli olduğundan iyice emin olmuş durumdaydı. Danae küçük, güdük yaratığı eski bir dost gibi selamladığında içinde birtakım şüpheler belirmeye başladı. Geçen birkaç yıl içinde, Danae'nm yapmaması gereken birçok şeyi can sıkıcı şekilde zorla düzeltmişlerdi. Bu süreç bir yaz günü ikindi vakti sarayın bahçesinde bir çitin arkasında küçük bir sürü periyi Danae nezaretinde çiçekleri polenlerken bulduğunda oldukça tuhaf bir şekilde başlamıştı. Danae perilerin gerçekten bu işi anlardan çok daha iyi yaptığını iddia etse de, Sparhawk bu konuyu sertçe karara bağlamıştı. Bununla beraber, bu kez bir süre düşündükten sonra kızının belirli bir midilliyi almasına aleni bir şekilde göz yumduğunu belirtmemeye karar verdi. Şu anda onun yardımına ihtiyacı vardı.
"Bu işe olağanüstü bir şey dahil olacak mı?" diye şehirden birkaç mil ötedelerken sordu Sparhawk.
"Olağanüstüyle ne kastediyorsun?"
"Uçman gibi bir şey gerekmeyecek, değil mi?"
"Bu kullanışsız bir yol ama istersen uçabilirim de."
"Hayır, tamam, Danae. Söylemek istediğim, yapacağın etraftan geçen yolcuları şaşırtacak bir şeyse, şu otlakta bir süre gideriz ve ne yapacaksan orada yaparsın, olur mu?"
"Bir tek şey bile göremeyecekler, Baba," diye temin etti. "Şuradaki ağaca dek seninle yarışacağım." Midillisinin böğrüne vuruyormuş gibi bile yapmadı ve Faran tüm gücünü harcamasına rağmen midilli ağaca en az yirmi metre önde vardı. İri kırçıl savaş atı Sparhawk onu dizginlediğinde kısa ayaklı midilliye şaşkınca ters ters baktı.
"Hile yaptın," diye kızını suçladı Sparhawk.
"Sadece biraz." Midillisinden kayıp bacaklarını kavuşturarak

\
ağacın altına oturdu. Minik kafasını kaldırdı ve titreyen, flüte benzeyen bir sesle şarkı söylemeye başladı. Şarkı kesildi ve birkaç dakika boş bir yüzle oturdu, kesinlikle hiç kımıldamıyordu. Nefes bile almıyormuş gibiydi ve Sparhawk ondan iki metre ötede oturmasına rağmen kendim ürpertici bir şekilde yalnız hissetti.
"Ne var, Sparhawk?" diye Danae'nin dudakları oynadı ama soran Sephrenia'nın sesiydi ve Danae gözlerini açtığında değişmişlerdi. Danae'nin gözleri kapkaraydı; Sephrenia'nınkiler ise koyu mavi, neredeyse soluk mordu.
"Seni özledik, küçük ana," dedi, diz çöküp kızının avuç içlerini öperken.
"Dünyanın öte ucundan bunu söylemek için mi beni çağırdın? Duygulandım ama -"
"Biraz dahası var, Sephrenia. O gölgeyi ve bulutu yine görüp duruyoruz."
"Bu imkânsız."
"Ben de öyle düşündüm ama yine de görüp duruyoruz. Biraz farklı. Birincisi, biraz farklı şeyler hissettiriyor, ikincisi, bu kez onu gören sadece Ehlana ve ben değilim, Ulath ve Stragen de gördü."
"İyisi mi, tam olarak neler olduğunu anlat, Sparhawk."
Gölgeyi ayrıntılı olarak anlattı ve sonra Cardos yakınlarındaki dağlarda olan olayı kısaca tanımladı. "Bu şey her neyse," diye neticeye bağladı, "Lamorkand'da olanları öğrenmemizi engellemeye iyice niyetli görünüyor."
"Orada bir sorun mu var?"
"Kont Gerrich bir isyan hazırlıyor. Sanki tacm ona yakışacağını düşünüyormuş gibi. Hatta Drychtnath'm döndüğünü iddia edecek kadar ileri gitti. Bu saçma, değil mi?"
Kadının bakışları uzaklardaydı. "Bu gördüğünüz gölge senin ve Ehlana'nın daha önce gördüğünün tam aynısı mı?" diye sordu.
"Bir şekilde farklı bir hissi var."
"İçinde aynı şekilde birden çok bilinç var gibi mi hissediyorsun?"
"Bu değişmemiş. O küçük bir grup ama yine de grup ve Belton Kontu'nu parçalara bölen kesinlikle aynı buluttu. Troll Taıinları bir yolunu bulup Bhelliom'dan kaçtılar mı?"
"Bırak da bir süre kendi tarzımda düşüneyim, Sparhawk," dedi. Bir süre düşündü. İlginç bir şekilde kendi görünüşünü Danae'nin

yüzüne vermişti. "Sanırım bir sorun var, bir tanem/' dedi sonunda.
"Bunu ben de fark ettim, küçük ana."

ilhanx

"Uyanık olmayı kes, Sparhawk. Pelosia'da o buluttan çıkan Şafak Adamlar71 hatırlıyor musun?"
Sparhawk ürperdi. "Unutmak için özel bir çaba sarf ediyorum."
"Drychtnath hakkındaki çılgın öykülerincbazı gerçeklerle bağlantılı olma olasılığını unutma. Troll Tanrıları zamanda geri gidip, yaşadığımız bu zamana yaratık ve insanlar getirebilirler. Drychtnath'da aynı şekilde dönmüş olabilir."
Sparhawk homurdandı. "O zaman Troll Tanrıları kaçmayı başardılar?"
"Bunu söylemedim, Sparhawk. Bu, bir kez Troll Tanrıları yaptı diye bunu yapmayı bilen sadece onlar demek değil. Bildiğim kadarıyla Aphrael de yapabilir." Duraksadı. "Biliyorsun ki bu soruları ona da sorabilirdin."
"Mümkün ama bunu sormam gerekmediğini düşündüm çünkü cevabı bildiğini sanmıyorum. Her nedense sınırlar kavramını kavrayabilir gibi görünmüyor."
"Demek bunu fark ettin," dedi sevimsizce.
"Nazik ol. Her şeyden önce o benim kızım."
"Daha önce kız kardeşimdi, bu yüzden bu konuda belli bir önceliğim var. Ya cevap veremiyorsa?"
"Bir Styric büyücüsü - ya da başka bir büyücü - bunun arkasında olabilir mi? Bir insanla uğraşıyor olabilir miyiz?"
"Hayır, Sparhawk, sanmıyorum. Kırk bin yıldır sadece iki Styric büyücüsü zamanda geri gitmeyi başarabildi ve bunu hatalı başardılar. Bütün konuştuğumuz olaylar insan yeteneklerinin ötesinde."
"Ben de kesinlikle bunu öğrenmek istiyordum. O zaman Tanrılarla karşı karşıyayız."
"Korkarım ki öyle, Sparhawk, neredeyse kesinlikle."

dördüncü bölüm
EĞİTMEN SPARHAWK;
Dileğimiz bunun sizi ve ailenizi sağlıklı bir şekilde bulması. Önümüzde çok nazik bir konu belirdi ve varlığınızın Chyrellos'da gerekli olduğunu gördük. Bu nedenle Kilise bir an önce Bazilika'ya gelmenizi ve diğer talimatları almak için kendinizi tahtın önünde takdim etmenizi emretti. Kili-se'nin gerçek bir evladı olarak geç kalmayacağınızı biliyoruz. Bir hafta içinde huzurda hazır bulunmanızı bekliyoruz.
Dolmant, Patrik
Sparhawk mektubu indirdi ve etrafındakilere bakındı.
"Doğrudan konuya giriyor, değil mi?" diye gözlemledi Kalten. "Dolmant asla lafı geveleyen biri olmamıştır."
Kraliçe Ehlana tam bir öfke iniltisi çıkanp yumruklarıyla meclis masasına vurmaya ayağıyla yeri dövmeye başladı.
"Ellerini inciteceksin," diye uyardı Sparhawk.
"Buna nasıl cüret eder?" diye patladı. "Nasıl cüret eder?"
"Biraz kabaca, belki," dedi dikkatlice Stragen.
"Bu kaba emre aldırmayacaksın, Sparhawk!" diye emretti Ehlana.
"Bunu yapamam."
"Sen benim koçanısın ve bana bağlısın! Dolmant seni görmek istiyorsa, benim iznimi isteyecek! Bu terbiyesizce!"
"Doğrusu Patrik'in Askeri Tarikatlardan birinin eğitmenini Chyrellos'a çağırma yetkisi var, Majesteleri," diye ateş püsküren kraliçeye çekinerek söyledi Lenda Kontu.
"Birden fazla şapka giyiyorsun, Sparhawk," dedi dostuna Tyni-an. "Bulunduğun yüce mevkilerin birkaçından çekilmen lazım."
"Bu sadece harap olmuş kişiliği yüzünden," dedi Ulath'a Kalten,

"ve şu korkunç yetenekleri. Yokluğunda insanlar solup ölürler."
"Bunu yasaklıyorum!" dedi kesinlikle Ehlana.
"Ona itaat etmeliyim, Ehlana," diye açıkladı Sparhawk. "Ben bir Kilise Şövalyesiyim."
Kadının gözleri kısıldı. "İyi o zaman," diye karar verdi, "Dol-mant bu kadar otoriter olduğuna göre hepimiz onun salakça emirlerine itaat edeceğiz. Chyrellos'a gidiyoruz ve Bazilika'da işe başlayacağız. Bana uygun rahatı ve idari personeli - kendi hesabından - sağlamasını beklediğimi ona bildireceğim. O ve ben bu işi son olarak tamamen çözeceğiz."
"Bu Kilise tarihinin ulaştığı en üst noktalardan biri olacak gibi görünüyor," dedi Stragen.
"O kendini beğenmiş katıra keşke doğmamış olsaydım dedirteceğim," diye meşumca ilan etti Ehlana.

ilhanx

Sparhawk'in söyleyeceği hiçbir şey karisinin aklını çelemezdi. Bununla beraber, gerçek bilinecekse, o kadar zorlamaya çalışmadı çünkü ne demek istediğini anlıyordu. Dolmant zorbalık yapıyordu. Ara sıra Eosia krallanna kaba ve kırıa davranmaya eğilimliydi. Bu yüzden Elenia Kraliçesi ve Patrik arasındaki çarpışma zaten kaçınılmazdı. İşin kötü tarafı gerçekte birbirlerine düşkün olmalarıydı. Hiçbiri diğerine küçük kendini beğenmişlikler ya da gurur yüzünden karşı çıkmıyordu. Dolmant Kilise'nin otoritesini savunuyordu; Ehlana da Elenia tahtını. İkisi de insanlıktan çıkıp birer kurum olmuşlardı. Sparhawk'in talihsizliği ortada kalmış olmaktı.
Patriğin mektubunun kibirli tonunun, onu bir dostu yerine, yarı uykulu bir katibin alışılmış kalıpları kullanarak yazmasından kaynaklandığı kesinlikle ortadaydı. Dolmant'm büyük ihtimalle söylemek istediği şuydu: "Sparhawk'a bir mektup yollayın ve onu görmek istediğimi söyleyin." Ama Cimmura'ya gelen böyle bir şey değildi. Gelen Ehlana'yı kızgınlıktan delirtmişti ve* Chyrellos'a gerçekleşmesi yakın olan bir ziyarette Patrik'i elinden geldiği kadar rahatsız etmek için zıvanadan çıkmıştı.
Kadının ilk adımı sarayın nüfusunu azaltmak oldu. Herkesin mahiyetine katılması gerekiyordu. Kraliçe'nin yanında hazır bulunması gereken leydilere ihtiyacı vardı. Yanındaki leydilerin hizmetçilere ihtiyacı vardı. Hepsinin seyis ve uşaklara ihtiyacı vardı. Cimmura'da Platime ve Lenda neredeyse yalnız kalmışlardı.

"Neredeyse bir ordunun sefere hazırlanması gibi, değil mi?" dedi Kalten neşeyle, ayrılış günü sabahında sarayın merdivenlerinden inerlerken.
"Umalım Patrik yanlış anlamaz," diye mırıldandı Ulath. "Karının Bazilika'yı kuşatmayı planladığına gerçekten inanmaz, değil mi, Sparhawk?"
Cimmura'dan ayrılışlarının ardından rengarenk giyinmiş Ele-nia saray halkı mavi bahar göğü altında millerce yayıldı. Kraliçenin gözlerinde o çeliğimsi parıltı olmasaydı, bunun aylak saraylılarla yapmayı sevdiği "gezi"lerden birinden başka bir şey olmadığı düşünülebilirdi. Ehlana, Pandion Tarikatı'nm Eğitmeni olarak davranan Sparhawk'tan uygun bir eşlik istemişti. Onunla beraber Chyrellos'ya gelecek Pandionlann sayısı konusunda pazarlık etmişlerdi. Sparhawk önce, Kalten, Berit ve birkaç kişiyi daha sunarken, kraliçe bütün tarikatı yanlarında getirmek taraftanydı. Sonunda yirmi siyah zırhlı şövalyede anlaşmışlardı.
Bu kadar kalabalık bir maiyette hızlı gitmek imkânsızdı. Elenia üzerinde neredeyse sürünerek ilerliyor gibiydiler. Doğuya doğru zar zor Lenda'ya, sonra da güneydoğuya Demos ve/Chyrellos'a. Halk geçişlerini tatil yapmak için bahane etmişti ve yol kenarları aval aval bakmak için gelen köylülerle doluydu. Lenda'yı geçtikten -sonra Sparhawk karısına, "Bunu sık yapmamamız iyi bir şey," dedi.
"Dışarı çıkmaktan oldukça hoşlanıyorum, Sparhawk." Kraliçe ve Prenses Danae altı beyaz atın çektiği süslemeli bir binek arabasında yolculuk ediyorlardı.
"Hoşlandığından eminim ama bu tohum ekme mevsimi. Köylülerin tarlalarda olması gerekiyor. Bu kraliyet gezileri çoğalırsa sonuç kıtlık olur."
"Yaptığımı hiç onaylamıyorsun, değil mi Sparhawk?"
"Niçin yaptığını anlıyorum, Ehlana ve büyük olasılıkla haklısın. Dolmant'a otoritesinin sonsuz olmadığının hatırlatılması lazım ama bu özel metot birazcık havai."
"Tabii ki havai, Sparhawk," diye sakince kabul etti. "Bütün mesele de bu. Her şey tam tersi gibi görünse de, Dolmant hâlâ beni aptal, küçük bir kız sanıyor. Bu aptallıkla onun burnunu biraz sürteceğim. Sonra, bundan bıktığında, onu bir kenara çekip beni ciddiye alırsa onun için daha kolay olacağını söyleyeceğim Bu onun

dikkatini çekecektir. Sonra oturup iş konuşabileceğiz."
"Yaptığın her şeyin politik bir nedeni var, değil mi?"
"Şey, tam olarak hepsi diyemezsin, Sparhawk."
Demos'ta kısa bir süre durdular ve Khalad ile Talen kraliyet ailesini, Kalten'i, Danae ve Mirtai'yi alıp annelerini ziyarete götürdüler. Sparhawk, bunun karısının Demos'a oldukça sık ziyaret yapmak için bahaneler bulmasının asıl nedeni olduğundan oldukça şüphelendi. Çocukluğu tatsız ve annesiz geçmişti. Ne zaman kendine güvensiz ya da kararsız olsa Demos'da bulunmasının kesinlikle gerekli olduğunu gösteren bir neden ortaya çıkıyor gibi görünüyordu. Aslade'nin mutfağı sıcaktı ve duvarlarda parıldayan bakır kaplar asılıydı. Elenia kraliçesinin derinlerdeki ihtiyacına cevap veriyormuş gibi görünen yuvamsı bir yerdi. Sadece koku bile içeri gireni bütün sorunlarından kurtarmaya yeterdi.
Talen'in annesi Elys, neşeli, sarışın bir kadındı ve Aslade bir tür annelik abidesiydi. Aslade Kurik'in karısı, Elys de metresiydi ama aralarmda bir kıskançlık yokmuş gibiydi. İkisi de pratik zekâya sahip

ilhanx

kadınlardı ve kıskançlığın inşam asla rahatlatmayan, işe yaramayan bir şey olduğunu fark etmişlerdi. Sparhawk ve Kalten, hemen mutfaktan dışarı yollandı. Khalad ve Talen, çitleri onarmaya gönderildi. Aslade ve Elys-Danae'ya bakarlarken Elenia Kraliçesi ve Tamul kölesi aralıklı yemek pişirme sanatı eğitimlerine devam ettiler.
"Bir kraliçenin ekmek hamuru yoğurduğunu en son ne zaman gördüğümü hatırlayamıyorum." SparhawkTa durdukları kapının eşiğinden Kalten sırıttı.
"Sanırım börek hamuru açıyor," diye onu düzeltti Sparhawk.
"Hamur hamurdur, Sparhawk/'
"Senden asla börek yapmanı istemeyeceğimi bana hatırlat."
"Bu işte bir tehlike yok." Kalten güldü. "Ama Mirtai çok doğal görünüyor. Bir şeyler - ve insan - kesme konusunda çok tecrübesi var. Umarım o hançerleri kullanmaz. Nerelerde olduklarından asla emin olamazsın."
"Birisine sapladıktan sonra onları daima temizliyor."
"Öyle olması gerekiyor, Sparhawk." Kalten ürperdi. "Düşünmesi bile kanımı donduruyor."
"O zaman sen de düşünme."
"Geç kalacaksın, biliyor musun," diye arkadaşına hatırlattı.
68

"Dormant, Chyrellos'a ulaşman için sadece bir hafta verdi."
"Ne yapabilirim ki?"
"Önden gidip geldiğini ona bildireyim mi?"
"Böylece karımın onun için planladığı sürprizi berbat mı edeceksin? Salaklaşma."
Ertesi sabah Demos'un bir fersah güneydoğusundalarken saldırı gerçekleşti. Tuhaf silahlan olan, tuhaf giyimli yüz adam küçük bir tepenin üzerinden savaş naraları atarak fırladılar. Çoğu yaya hücum etti, at sırtında olan liderleri gibi görünüyordu.
Sparhawk, Pandionlara emirler yağdırırken saraylılar korkudan bağırarak kaçıştı. Yirmi siyah zırhlı şövalye kraliçenin binek arabasının etrafına toplandı ve ilk saldırıyı kolayca geri püskürttüler. Yayalar atların üstündeki şövalyelere hiç denk değildi.
"Bu hangi dil?" diye bağırdı Kalten.
"Eski Lamorkça, sanırım," diye cevapladı Ulath. "Eski Thalesi-acaya çok benziyor."
"Sparhawk!" diye bağırdı Mirtai. "Tekrar bir araya gelmeleri için onlara fırsat verme!" Tepeciğin üstünde dolanıp duran saldırganları kanlı kılıcının ucuyla işaret etti.
"Haklı," diye ona katıldı Tynian.
Sparhawk hızla durumu değerlendirdi, şövalyelerin bir kısmını Ehlana'yı korumak için mevzilendirdi ve kalanlarını sıraya soktu.
"Hücum!" diye kükredi.
Zırhlı şövalyeleri yaya askerlere karşı yıkıcı hale sokan mızraktı. Yayanın buna karşı hiçbir savunması yoktu, kaçamıyordu bile. Saldırganların üçte biri ilk atakta ölmüştü, yirmi tanesi de Sparhawk'in hücumunda mızraklara kurban gittiler. Arkasından şövalyeler kılıç ve baltalarla çalışmaya başladılar. Özellikle Beviefin lochaberi yok ediciydi ve artık şaşkına dönmüş saldırganların iyice birbirine girmiş safları arasında ölüler ve ölmek üzere olanlardan geniş bir yol açmıştı.
Yine de onları dehşete düşüren, bir vahşet gösterisiyle afallatan Mirtai idi. Kılıcı Kilise Şövalyelerinin geniş kılıçlarından daha hafifti ve onu Stragen'in meçinin zarafetinde kullanıyordu. Kılıcını nadiren rakibinin gövdesine sapladı, onun yerine yüzünü, boğazını, gerektiğinde de ayaklarını tercih etti. Hamleleri kısa ve kontrollüydü,
69

kesişleri adalelerden çok tendonları hedef alıyordu. Öldürdüğünden çoğunu sakatladı. Kurbanlarının çığlık ve iniltileri kanlı savaş alanında kulak tırmalayıcı korkunç bir ses oluşturdu.
Zırhlı şövalyelerin piyadeler karşısındaki alışılmış taktiği önce mızraklarla hücum etmek ve ardından atlarının ağırlığım kullanarak yaya rakiplerini kendi arkadaşlarına takılacak kadar sıkıştırıp ezmekti. Biraz çaresizleştiklerinde onları biçmek kolaylaşacaktı.
"Ulath!" diye bağırdı Sparhawk. "Onlara silahlarını atmalarını söyle!"
"Deneyeceğim!" diye bağırarak karşılık verdi Ulath. Sonra etrafta aptalca dolaşan yaya askerlere anlaşılmayan bir şeyler böğürdü.
Tuhaf bir şekilde süslü bir miğfer giyen binekli adam karşılık olarak bir şeyler böğürdü.
"Miğferinde kanatlar olan adam liderleri, Sparhawk," dedi Ulath kanlı baltasıyla işaret ederek.
"Ne dedi?" diye sordu Kalten.

ilhanx

"Annem hakkında övücü olmayan bir şeyler söyledi. Özür dilerim, beyler. Bu konuda gerçekten bir şeyler yapmam lazım." Atını çevirerek savaş baltalı, kanatlı miğferi olan adama yaklaştı.
Sparhawk daha önce hiç balta dövüşü görmemişti, düşündüğünden daha çok yetenek gerektiğini fark edince şaşırdı. Şüphesiz kaba kuvvet çok önemliydi ama darbelerin aniden yön değiştirmesi, Sparhawk'm beklemediği bir düzeyde incelik gerektiriyordu. İki adamın da kalın, yuvarlak kalkanları vardı ve onlarla yaptıkları savunma birbirlerine kılıçla saldırmış olsalar yapacaklarından çok daha kuvvetliydi.
Ulath üzengileri üzerinde yükselerek baltasını kafasının üzerine kaldırdı. Kanatlı miğferli savaşçı kafasını korumak için kalkanını kaldırdı ama dev Thalesialı kolunu geriye salladı, omzunu döndürdü ve darbeyi beklenenin yerine omuz altından, tam kaburgalarının aşağısından vurdu. Saldırganların lideri sertçe ikiye katlandı, midesini kavrayarak eyerinden aşağı düştü.
Hâlâ ayakta kalan saldırganların saflarının arasından büyük bir inilti yükseldi ve sonra sanki ani çıkan bir rüzgâr sisi dağıtmış gibi, dalgalanıp ortadan yok oldular.
Bevier şaşkınca bakmarak, "Nereye gittiler?" diye bağırdı.
Ama kimse ona cevap veremedi. Kırk yaya askerin bulunduğu

yerde şimdi hiçbir şey yoktu ve çığlıklar atan yaralıların da ortadan yok olmasıyla alana ani bir sessizlik çöktü. Sadece ölüler kalmıştı ve onlar da tuhaf bir şekilde değişiyorlardı. Bedenler özellikle kurumuştu - çekmiş ve solmuştu. Parçalanan bedenlerden akan kanlar artık parlak kırmızı değil, siyah, kuru ve kabukluydu.
"Ne tür bir büyü bunu yapabilir ki, Sparhawk?" dedi Tynian.
"Hiçbir fikrim yok," diye şaşkınca cevapladı Sparhawk. "Birisi oyun oynuyor ve bu oyundan hoşlandığımı sanmıyorum."
"Bronz!" diye yakından bağırdı Bevier. Genç Cyrinic Şövalye atından inmiş, kuruyup büzülmüş bir ölünün zırhını inceliyordu. "Bronz zırh giyiyorlar, Sparhawk. Silahları, miğferleri çelik ama bu örme zırh bronzdan yapılmış."
"Burada neler oluyor?" diye sordu Kalten.
"Berit," dedi Sparhawk, "Demos'daki ana toplantı binasına dön. Zırh giyebilen bütün biraderlerimizi topla. Öğlen olmadan onları burada istiyorum."
"Tamam," diye hızla cevapladı Berit. Atım çevirip geldikleri yoldan dört nala gitti.
Sparhawk hızla etrafına bakındı. Yolun diğer tarafındaki dik bir tepeyi işaret ederek, "Orası," dedi. "Haydi şu kalabalığı toplayalım ve o tepenin üzerine çıkaralım. Saraylıları, seyisleri ve uşakları iş başına koşun. Orada hendekler kazılmasını istiyorum. Ö tepenin kenarlarında ucu sivriltilmiş kazıklardan bir orman görmek istiyorum. Bronz zırhlı adamların nereden geldiklerini bilmiyorum ama geri gelirlerse hazır olmak istiyorum."
"Bana burada böyle emredemezsin!" diye Khalad'a öfkeli bir ses tonuyla bağırdı aşın şık giysili bir saraylı. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"
"Tabii ki biliyorum," diye meşum bir tonda cevapladı Spar-hawk'in genç silahtarı. "Sen şu küreği alıp kazmaya başlayacak adamsın. Ya da eğer tercih edersen elleri ve dizleri üzerinde etrafta dolaşarak dişlerini toplayan adam olabilirsin." Khalad saraylıya yumruğunu gösterdi. Saraylının bunu görmemesi çok zordu çünkü burnundan birkaç santim uzaktaydı.
"Aynı eski günlerdeki gibi, değil mi?" diyerek güldü Kalten. "Khalad aynı Kurik'e benziyor."

I
Sparhawk iç çekti. "Evet," dedi ciddice. "Sanırım çok iyi olacak. Diğerlerini topla, Kalten. Konuşmamız gerek."
Ehlana'nm binek arabasının yanında toplandılar. Kraliçe biraz solgundu ve kızım kucağmda taşıyordu."
"Tamam," dedi Sparhawk. "Onlar kimdi?"
"Besbelli ki Lamorklar," dedi Ulath. "Başka birinin Eski La-morkça konuşacağından şüpheliyim."
"Ama niçin o dilde konuşuyorlardı?" diye sordu Tynian. "Bin yıldır kimse Eski Lamorkça konuşmuyor."
"Ve kimse daha da uzun zamandır bronz zırh giymiyor," diye ekledi Bevier.
"Birisi daha önce hiç duymadığım bir büyü kullanıyor," dedi Sparhawk. "Burada neyle karşı karşıyayız?"
"Ortada değil mi?" dedi Stragen. "Birisi geçmişe gidiyor - aynı Troll Tanrıları'nm Pelosia'da yaptığı gibi. Bir yerlerde oyunlar oynayan güçlü bir büyücü var."

ilhanx

"Bu uyuyor," diye homurdandı Ulath. "Antik bir dil konuşuyorlar, antik silahlan ve malzemeleri var, modern taktikleri bilmiyorlar ve birisi açıkça onları geldikleri yere yollamak için büyü kullandı - ölüler dışında."
"Bir şey daha var," diye düşünceli bir şekilde ekledi Bevier. "Onlar Lamork ve Lamorkand'daki büyük değişikliğin bir bölümünde Drychtnath'm dönüşüyle ilgili hikâyeler etrafta dolaşıp duruyor. Bu saldırı, şu hikâyelerin, bir meyhanede gecenin geç vakti birisinin gördüğü rüyalar, çılgınca palavralar ve basit söylentiler olmadığını ortaya koyuyor. Kont Gerrich, bir Styric büyücüden yardım alıyor olabilir mi? Eğer Drychtnath günümüze getirilmişse, hiçbir şey Lamorkları sakinleştirmeyecektir. Sadece isminden bahsetsen bile kuduruyorlar."
"Bunların hepsi çok ilginç, beyler," dedi Ehlana, "ama bu öylesine bir saldırı değildi. Lamorkand'dan çok uzağız, bu yüzden sizin şu antikler özellikle bize saldırmak için birçok zorluğu göze almışlar. Esas soru bunun niçin olduğu?"
"Size yeterli bir cevap bulmak için çalışacağız, Majesteleri," diye söz verdi Tynian.
Berit öğleden biraz önce üç yüz zırhlı şövalyeyle döndü ve Chyrellos'a yolculuğun kalanı bir tür askeri sefer havasında geçti.
72

Kutsal Kent'e varışları ve Bazilika'nın sokaklarından tantanalı geçişleri daha çok geçit töreni gibiydi ve oldukça heyecan yarala. Partik Bazilika'nın önündeki meydana gelişlerini izlemek için ikinci kattaki bir balkona çıktı. Sparhawk, uzaktan da olsa Dolmant'm burun deliklerinin sararıp çene kemiklerinin sıkıldığım açıkça görebildi. Ehlana'nm ifadesi kraliçelere yakışır şekilde ve .sakin bir küstahlıktaydı.
Sparhawk kızmı kaldırıp arabadan indirdi. "Etrafta dolaşıp kaybolma," diye minik kulağına mırıldandı. "Seninle konuşmam gereken bir şey var."
"Sonra," diye fısıldadı kız. "İlk önce Anne ve Dolmant arasındaki barışı sağlamalıyım."
"Bu çok güzel bir numara olacak."
"Bak, Sparhawk - ve öğren."
Patrik'in karşılaması buz gibiydi - çok soğuktan sadece biraz az - ve Elenia Kraliçesi ile uzun bir sohbet yapmak için yanıp tutuştuğunu çok belli etti. Birinci sekreteri Başpiskopos Emban'ı çağırttı ve Ehlana'nm maiyeti için gerekli hazırlıklar yapma sorununu, oldukça havai bir biçimde ufak tefek şişman din adamına yıktı. Emban kaşlarını çatarak ve kendi kendine mırıldanarak, badi badi yürüyüp gitti.
Ardından Dolmant, Kraliçe ve Naip Prens'i kendi kabul salonuna davet etti. Mirtai kapının dışına dikildi. "Vurmak yok," dedi Dolmant ve Ehlana içeri girerlerken.
Küçük kabul salonu mavi kumaşlar ve halılarla kaplıydı. Tam ortada bir masa ve koltuklar vardı.
"Şu, tuhaf bir kadın," diye mırıldandı Dolmant, omzunun üzerinden Mirtai'ye bakarken. Sonra yerine oturup sert bir ifadeyle Ehlana'ya baktı. "Haydi işe dönelim. Bunu açıklamak ister misiniz, Elenia Kraliçesi?"
"Tabii ki, Patrik Dolmant -" Dolmant'm mektubunu uzattı, "-bunu açıklar açıklamaz." Sesi çelik gibiydi.
Mektubu aldı ve göz attı. "Oldukça açık sözlü görünüyor. Hangi kısmını anlamadın?"
O anda işler oldukça çabuk değişti.
Ehlana ve Dolmant, bütün diplomatik bağları koparmak üzereydiler ki Prenses Danae, Kraliyet Bebeği Rollo'yu arka ayaklarının
73

birinden çekerek içeri girdi. Ağır ağır odayı geçip Patrik'in kucağına tırmanıp öptü. Sparhawk kızının bir şey istediğinde dağıttığı o tür öpücüklerden fazlasıyla nasibini almıştı ve onların ne kadar yıkıcı olduklarının çok iyi farkındaydı. Dormant'in bundan sonra pek şansı olmadı. "Sanırım, göndermeden önce onu bir kere gözden geçirmeliydim," diye isteksizce kabul etti. "Katipler bazen işi biraz abartır."
"Belki aşırı tepki gösterdim," diye isteksizce onu haklı buldu Ehlana.
"Kafamda çok şey vardı." Dolmant'm mazeretinde barış teklifi tonu vardı.
"Mektubunu aldığım gün çok alıngandım," diye karşılık verdi Ehlana.
Sparhawk geriye yaslandı. Odadaki gerginlik oldukça gevşemişti. Dolmant Patrikliğe seçildiğinden beri değişmişti. Daha önce her zaman, kendini ortaya çıkarmayan biriydi, hem de o kadar kendini ortaya çıkarmayan biriydi ki Hiyerarşi'deki arkadaşları, Ehlana çok kıymetli yeteneklerini onlara gösterene kadar Kilise'nin en yüksek mertebesi için onu düşünmemişlerdi. Sparhawk bu durumdaki ince espriyi hâlâ hatırlıyordu. Ama şimdi, Dolmant iki ayrı sesle konuşuyormuş gibiydi. Biri eski dostunun tanıdık sesiydi. Diğeri, Patrikliğin otoriter ve sert sesi. Makamının yerleşik yapısı yavaş yavaş eski dostlarını ele geçiriyormuş gibiydi. Sparhawk iç çekti. Bu büyük ihtimalle kaçınılmazdı ama yine de üzüldü.

ilhanx

Ehlana ve Patrik birbirinden özürler dileyip bahaneler uydurmaya devam ettiler. Bir süre sonra birbirlerine saygı gösterme konusunda uyuştular ve tartışmalarını gelecekte inceliğe biraz daha önem vermeleri konusunda anlaşarak sonuçlandırdılar.
Prenses Danae, hâlâ Patrik'in kucağında oturmuş Sparhawk'a göz kırpıyordu. Yaptığında birçok politik ve teolojik karışıklık vardı ama Sparhawk bunları düşünmek istemedi.
Ehlana ve Dolmant arasında neredeyse bir savaş çıkartacak dediğim dedik çağrının nedeni Zemoch'un doğusunda uzanan, .büyük Daresia kıtasındaki Tamul İmparatorluğu'nun yüksek mevkideki bir elçisinin gelişiydi. Eosia'daki Elene Krallıkları ve Dare-sia'daki Tamul İmparatorluğu arasında resmi diplomatik ilişkiler yoktu. Bununla beraber Kilise, imparatorluğun üç batı krallığının

Elenelerden olması ve dinlerinin Eosia Kilisesi'nden sadece biraz faklı olması yüzünden, büyük elçi mertebesindeki misyonerleri alışılmış bir şekilde imparatorluğun başkenti Matherion'a gönderiyordu.
Elçi, onun iki katı olsa da, Mirtai'nin ırkından bir Tamuldü. Teni aynı altın bronz rengiydi. Saçlarma aklar düşmüştü, kara gözlerinin köşeleri yukarı çekikti.
Kabul salonlarından birinde oturduklarında Dolmant onları, "çok iyi bir adam," diye uyardı. Bu arada Emban ve elçi yan kapıda espriler yapıyorlardı. "Bazı noktalarda Emban'dan bile daha iyi. O yanmızdayken ne söylediğinize biraz dikkat edin. Tamullar dil nüansları konusunda çok hassastır."
Emban ipek cüppeli elçiye onların oturdukları yere kadar eşlik etti. Ufak tefek şişman adam Ehlana'nm önünde eğilerek, "Mathe-rion'daki imparatorluk sarayının temsilcisi, Ekselansları, Büyükelçi Oscagne'yi Majesteleri'ne sunmaktan onur duyarım," dedi.
Elçi gösterişli bir eğilmeyle, "Majesteleri'nin ilahi görünüşü karşısında bayılıyorum," dedi.
"Gerçekten bayılmıyorsunuz değil mi, Ekselans?" diye hafif bir tebessümle sordu Ehlana.
"Şey, tabii ki hayır," diye tam bir kendine güvenle kabul etti. "Ama bunu söylemenin nezaket olabileceğini düşündüm. Aşın derecede ölçüsüz mü? Kültürünüzün kullanımında deneyimsizim."
"Çok iyisiniz, Ekselans." Ehlana güldü.
"Bununla beraber, Majesteleri'nin izniyle söylemeliyim ki siz şeytani çekicilikte genç bir bayansınız. Ben birkaç kraliçe tanıyorum ve geleneksel iltifatlar genelde insanın vicdanıyla oldukça sıkı güreşmesine neden olur." Büyükelçi Oscagne kusursuz Elenik konuşuyordu.
"Kocam, Prens Sparhawk'i takdim edebilir miyim?" dedi Ehlana.
"Efsanevi Sör Sparhawk mı? Kesinlikle, sevgili leydi. Onu tanımak için dünyanın yansını aşıp geldim. Tanıştığımıza sevindim, Sör Sparhawk." Oscagne eğilerek selam verdi.
"Ekselans," diye Sparhawk da eğilerek cevapladı. -
Sonra Ehlana diğerlerini tanıttı. Süren diplomatik esprileşmeler en az bir saat devam etti. Oscagne ve Mirtai uzun süre Spar-hawk'in oldukça müzikal bulduğu Tamul dilinde konuştular.
"Nezaket yönünde gerekli bütün diz çökmeleri bitirdik mi?"

diye en sonunda sordu büyükelçi. "Kültürler farklıdır elbette ama Tamuli'de bir saatin üç çeyreği nazik ıvır zıvır için harcanması beklenen geleneksel zaman süresidir."
"Bu bana da uygun görünüyor ." Stragen sırıttı. "Nezakete saygımızı abartırsak, kendini beğenmeye başlar ve her seferinde daha daha fazla saygı ister."
"Çok doğru söylediniz, Milord Stragen," diye onayladı Oscag-ne. "Ziyaretimin nedeni oldukça basit, dostlarım. Başım belada." Etrafına bakındı. "Siz benim gibi nükteli ve çekici birinde herhangi bir kişinin bir yanlış bulma olasılığı fikrini kabul etmeyi düşünmeye alışmaya çalışırken, geleneksel şaşkınlıktan nefesinizin kesilme anı için durdum."
"Sanırım bu adamdan hoşlanacağım," diye mırıldandı Stragen.
"Hoşlanacaksın," diye homurdandı Ulath.
"Lütfen, Ekselans," dedi Ehlana, "nasıl olur da birisi gidip sizin canınızı sıkmak için bir sebep bulabilir ki?" Büyükelçi'nin süslü konuşması bulaşıcıydı.
"Etki yaratsın diye biraz abarttım," diye kabul etti Oscagne. "Gerçekten başım o kadar dertte değil. Bunun tek nedeni Majesteleri İmparatorun yardım istemek için beni Chyrellos'a yollamış olması ve benim de bu talebi onu küçük düşürmeyecek bir yolla sunmam gerektiği."
Emban'ın gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Burada kendi doğal or-tammdaydı. "Bence şöyle devam etmek daha iyi olur, önce sorunu dostlarımızın önüne tamamen açıkça ortaya koyun," diye önerdi Emban, "ve sonra onlar imparatorluk hükümetini utandırmaktan kaçınmak için ne yapılması gerektiğine odaklanabilirler. Hepsi müthiş derecede zekidir. Eğer kafa kafaya verirlerse bir şeyler bulabileceklerinden eminim."

ilhanx

Dolmant iç çekti. "Benim işim için seçilebilecek başka kimse yok muydu, Ehlana?" diye dokunaklı bir şekilde sordu.
Oscagne ikisine de merakla baktı.
"Bu uzun bir hikâye, Ekselans," dedi Embah. "İkimizin de yapacak başka bir işi olmadığı zaman size anlatırım. Onlara Tamuli'de, Majesteleri İmparatorun sizi buraya yardım aramaya yolla-tacak kadar ciddi olan şeyin ne olduğunu anlatın."
"Gülmeyeceğinize söz veriyor musunuz?" diye Ehlana'ya sor-

du Oscagne.
"Kahkahalarımı bastırmak için elimden gelenin hepsini yapacağım."
"Tamuli'de sadece biraz iç huzursuzluk var/' dedi Oscagne.
Hepsi beklediler.
"Hepsi bu kadar," diye üzüntüyle itiraf etti Oscagne. "Tabii ki imparatorun söylediklerini harfi harfine tekrar ediyorum - kendi emirleri üzerine. Anlamanız için neredeyse imparatorumuzu tanımanız gerek. Herhangi bir şeyi abartacağına ölmeyi tercih eder. Bir keresinde bir kasırgadan 'hafif bir meltem' olarak bahsetti ve filosunun yarısının kaybı önemsiz bir sıkıntıydı."
"Çok iyi, Ekselans," dedi Ehlana. "Şimdi imparatorun sorunu nasıl belirttiğini biliyoruz. Siz onu tanımlamak için hangi kelimeleri kullanırdınız?"
"Şey," dedi Oscagne, "Majesteleri incelik yapıp, sorduklarına göre, aklımdaki kelimenin felaket olduğunu söyleyebilirim. İçinden çıkılmaz, afetimsi, ezici - gibi küçük şeyler. Gerçekteri Majestele-ri'nin istediğine iyice dikkat etmeniz gerektiğini düşünüyorum, dostlarım, çünkü Daresia kıtasından olanların kısa zamanda Eo-sia'ya da yayılacağı konusunda oldukça güçlü delillerimiz var ve bu gerçekleşirse, bildiğimiz kadarıyla uygarlığın sonu olacaktır. Siz Elenelerin bu tip şeyler karşısında neler hissettiğinizden emin değilim ama biz Tamullar onu atlatmak için bir çaba sarf edilmesi gerektiğine aşağı yukarı ikna olduk. Yaklaşık her hafta dünyanın sonunun gelmesine izin vermeye başlamanız kötü örnekler yaratır. Bu nedense insanların hükümetlerine güvenini yıpratıyormuş gibi görünüyor."

beşinci bölüm

BÜYÜKELÇİ Oscagne koltuğuna geri yaslandı. "Nereden başlamalı?" diye düşünüp taşındı. "İnsanlar olaylara bireysel olarak baktığında, neredeyse önemsizmiş gibi görünürler. İmparatorluğu yıkılma noktasına getirense bunun gittikçe artan etkisidir."
"Bu tip şeyleri anlayabiliriz, Ekselans," diye onu temin etti Em-ban. "Kilise yüzyıllardır yıkılmanın eşiğinde. Kutsal Anamız sarhoş bir denizci gibi krizden krize yalpalar durur."
"Emban," diye nazikçe azarladı Dolmant.
"Özür dilerim," dedi ufak tefek şişman din adamı.
Oscagne gülümsüyordu. "Ama bazen öyle görünüyor, değil mi, Ekselansları," dedi Emban'a. "Kilise'nin hükümetinin, İmparatorluğun hükümetinden gerçekten pek farklı olmadığını gözümde canlandırabiliyorum. Bürokratların hayatta kalabilmek için krizlere ihtiyacı vardır. Eğer ortada bir tür kriz yoksa, birileri bazı mevkilerin yok edilebileceğine karar verebilir."
"Böyle bir şeyi ben de fark ettim," diye ona katıldı Emban.
"Ama, sizi temin ederim ki bunlar bizim Tamuli'deki birisinin mevkisini garantiye almak amacıyla oluşturulan küçük saçma panikler değil. İmparatorluğun yıkılma eşiğine geldiğini söylediğimde birazcık bile abartmamıştım." Bronz rengi yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Biz sizin Eosia'da olduğunuz gibi homojen bir halk değiliz," diye başladı. "Daresia kıtasında beş ırk vardır. Biz Tamullar doğuda yaşarız, batıda Eleneler vardır, Styricler Sarsos civarında, Valesialılar adalarında ve Cynesganlar da ortadadır. Birçok farklı insanın bir çatı altında toplanması belki doğal değildir. Kültürlerimiz farklı, dinlerimiz farklı ve her ırk kendilerinin evrenin tacı olduğuna ulvi olarak inandırümıştır." İç çekti. "Belki ayrı olarak kalsaydık çok daha iyi olacaktı."

"Belki de geçmişte birine hırs basmıştı?" diye tahmin yürüttü Tynian.

ilhanx

"Ondan çok daha öte, Aziz Şövalye/' dedi Oscagne. "Neredeyse biz Tamullarm büyük bir gaf yaparak imparatorluk haline dönüştüğümüzü söyleyebilirsiniz." Kucağında Danae ile sessizce oturan Mirtai'ye baktı. Dişi devi gösterip, "işte neden bu," dedi.
"Bu benim hatam değildi, Oscagne," diye itiraz etti Mirtai.
"Seni kişisel olarak suçlamıyordum, Atana." Gülümsedi. "Onlar senin halkın."
Mirtai gülümsedi. "Bu terimi çocukluğumdan beri duymadım. Daha önce kimse bana Atana' dememişti."
" Anlamı ne?" diye merakla sordu Talen.
"Savaşçı." Stragen omuz silkti.
"Daha doğrusu, dişi savaşçı," diye düzeltti Oscagne. Kaşlarını çattı. "Amacım kırıcı olmak değil ama sizin Elene lisanınız ayrıntıları ifade etmek bakımından sınırlı." Ehlana'ya baktı. "Majesteleri kölesinin diğer kadınlara benzemediğini fark etti mi?"
"O benim dostum," diye itiraz etti Ehlana, "kölem değil."
"Cahilleşme, Ehlana," dedi tereddüt etmeden Mirtai. "Tabii ki köleyim. Öyle olmam gerekiyor. Hikâyene devam et, Oscagne. Bunu onlara sonra açıklayacağım."
"Gerçekten anlayacaklarım sanıyor musun?"
"Hayır. Ama gene de açıklayacağım."
"Ve böylece, saygın Patrik," dedi Dolmant'a, Oscagne, "imparatorluğumuzun anahtarı burada duruyor. Atanlar kendi ırklarını tamamen yok etmeye yönelik insan öldürme içgüdülerinin önüne geçmek için yaklaşık bin beş yüz yıl önce bize köle oldular. Bunun neticesi olarak, biz Tamullar dünyadaki en iyi orduya sahibiz - temelinde barışçı insanlar olmamıza rağmen. Zaman zaman ortaya çıkan ve genelde görüşmelerle tatlıya bağlanan, diğer uluslarla çıkan, küçük ve önemsiz tartışmaları kazanmaya eğilimliyiz. Bizim bakış açımıza göre komşularımız kendi işlerini yönetmeyi becerme umudu olmayan çocuklar gibidirler. İmparatorluk en çok iyi bir düzen kurma ihtiyacı yüzünden oluştu." Etrafındaki Kilise Şövalyeleri'ne baktı. "Bir kez daha söylüyorum, kimseyi kırmaya çalışmıyorum ama savaş insan eylemlerinin en salakçasıdır. İnsanların fikirlerini değiştirmek için çok daha iyi, ikna edici yollar vardır."
79

"Atanların tasmalarını çözme tehdidi gibi mi?" diye muzipçe sordu Emban.
"Bu çok işe yarar, Ekselansları," dedi Oscagne. "Atanların varlığı, geçmişte genelde politik tartışmaların çok ateşlenmemesini sağlamaya yeterliydi. Atanlardan mükemmel polis olur." İç çekti. "Bu minik niteliği fark ettiğinizden eminim. 'Geçmişte' dedim. Ne yazık ki bu artık geçerli değil. Tamamen farklı insanlardan oluşan bir imparatorluğun ırk çatışmalarını ve bazı önemsiz milliyetçilik salgınlarını daima beklemesi gerekir. Kendi önemlerini savunmak için bir yol bulmaya çalışmak değersizliğin doğasıdır. Bu üzücü ama ırkçılık önemsizliğin son sığmağıdır. Bu önemsizlik salgınları genelde çok yayılmaz ama şimdi birden bütün Tamuli onların salgın açılarıyla doldu. Herkes bayraklar dikiyor, ulusal marşlar söylüyor 'sarı köpekleme yönelik iyi bilenmiş küfürler yaratmakla uğraşıyorlar. Yani tabii ki bizden bahsediyorlar." Elini uzattı ve dikkatle baktı. "Bildiğiniz gibi bizim tenimiz gerçekte sarı değil. Daha çok ..." Bunu düşünüp taşındı.
"Bej mi?" diye fikrini söyledi Stragen.
"Bu da pek gurur okşayıcı değil, Milord Stragen." Oscagne gülümsedi. "Oh, şey. Belki imparator, ten rengimizi tanımlayıp bu işe bir son verdirmek için bir komisyon atar." Omuz silkti. "Her halde, bu önemsiz milliyetçilik salgınları ve ırkçı bağnazlık, imparatorluğun her şehrinde bile olsa Atanlar için sorun olmayacaktı. Konuyu bu kadar kafamıza takmamıza neden olan doğal olmayan olaylar."
"Fazlası olması gerektiğini düşünmüştüm," diye mırıldandı Ulath.
"İlk olarak, bu 'büyü gösterileri' insanların kendilerine yönelikti," diye devam etti Oscagne. "Her kültürün kendi büyülü kahramanı vardır - insanları bir bütün haline getiren, onlara milli bir amaç veren ve karakterlerini tanımlayan dev bir kişilik. Modern dünya karmaşık ve şaşırtıcıdır. Basit insanlar, milli hedeflerin açıkça belirtildiği ve herkesin tam olarak tanıdığı kahramanlar çağının basitliğini görmek için can atar. Biri Tamuli'de antik kahramanları yeniden canlandırıyor."
Sparhawk aniden ürperdiğini hissetti. "Devler mi?" diye sordu.
"Şey," diye düşündü Oscagne. "Belki bu konudaki uygun kelime bu. Asırlar arasındaki geçişler bulanıklaştırılıp çarpıtılmıştır;
80

kültürel kahramanlarımız yaşamlarmdakilerden daha büyük olmaya eğimlidirler/Sanırım onları düşündüğümüzde, devler olarak düşünmeyiz. Bu çok güçlü bir algı, Sparhawk."

ilhanx

"Doğrusu buna pek güvenmiyorum, Ekselans. Aynı tür şeyler burada da ölüyor."
Dolmant sertçe ona baktı.
"Sonra açıklayacağım, Sarathi. Lütfen devam edin, Büyükelçi Oscagne. Tamuli'de ortalığı karıştıran kimse, işe milli kahramanları uyandırarak başladı dediniz. Bu daha da ileri gittiği anlamına gelir."
"Ah, tamamen doğru, Sör Sparhawk. Çok çok daha ileri. Her kültürün kahramanları olduğu kadar hobgoblinleri1 de vardır. Bizim karşılaştığımız bu hobgoblinler - canavarlar, ifritler, kurtadam-lar, vampirler - büyüklerin, küçükleri doğru davranmaları için korkuttukları bütün her şey. Atanlarımız bu tip şeylerle başa çıkamazlar. Onlar çağlar boyunca ortaya çıkan yaratıcı dehaların bir araya topladığı bütün bu dehşetlerle değil, insanlarla uğraşmak için eğitildiler. İşte sorunumuz bu. Tamuli'de dokuz farklı kültürümüz var ve birden her biri geleneksel tarihi hedeflerinin peşine takıldı. Atanlarımızı düzeni sağlamak ve imparatorluk otoritesini savunmak için gönderdiğimizde, bu dehşetler onlara karşı koymak için yerden fış-kırdılar. Bununla başa çıkamıyoruz. İmparatorluk dağılıyor - onu oluşturan parçalarına bölünüyor. Majesteleri İmparator'un hükümeti Kilise'nin buradaki bariz bir ortak ilgiyi fark edeceğini umuyor. Eğer Tamuli dokuz ufak krallığa bölünürse, neticede meydana gelen kaos kesinlikle etkisini burada, Eosia'da da gösterecektir. Bizi bu kadar endişelendiren şey de büyü. Biz sıradan isyanlarla başa çıkabiliriz ama bize karşı basmakalıp bir şekilde büyü kullanan kıta çapında komplolarla başa çıkmak için donanımlı değiliz. Sarsos'daki Styriclerin kafası karıştı. Denedikleri her şey neredeyse daha başlamadan engellendi. Zemoch Şehri'nde olanlar hakkında öyküler duyduk ve özellikle yardımını istemem gereken kişi sizsiniz, Sör Sparhawk. Sarsoslu Zalasta bütün Styricum'un en üstün büyücüsü-dür ve bütün dünyada bu durumla başa çıkabilecek kadar gücü olan
1-- Hobgoblin: Aslında brownie'lerin İngiliz uyarlamasıdır. Puriştanlann kelimeyi kullanım tarzı yüzünden körü gobline dönüşmüştür. Hobgoblinler insanlar için çalışan, dost canlısı, evcilleştirilmiş doğaüstü yaratıklardır. Pratik zekâya dayalı şakalara düşkündürler. Onlara bazen "hobmen" ya da "hobs" da denir. ç.n.

tek kişinin siz olduğunuz konusunda bizi temin etti."
"Zalasta'nm benim yeteneklerim konusunda abartılı bir fikri olabilir," dedi Sparhawk.
"Onu tanıyor musnuz?"
"Tanıştık. Doğrusu Ekselans, ben Zemoch'da olanların çok küçük bir bölümünden sorumluyum. İşin kökenine inerseniz, tanımlamaya bile başlayamayacağını bir gücün kanalize oluşunu sağlamak dışında pek bir şey yapmadım. Başka bir şeyin maşasıydım."
"Öyle olsa da, siz hâlâ bizim tek umudumuzsunuz. Birisi oldukça açık bir şekilde imparatorluğu yıkmak için komplo kuruyor. Onun kim olduğunu bulmamız lazım. Bütün bunların kaynağını bulup etkisiz hale getiremezsek imparatorluk çökecek. Bize yardım edecek misiniz, Sör Sparhawk?"
"Bunun kararını verecek olan ben değilim, Ekselans. Kraliçeme ve Sarathi'ye başvurmanız gerekir. Eğer onlar emrederlerse Tamu-li'ye gideceğim. Eğer istemezlerse gitmeyeceğim."
"O zaman büyük ikna güçlerimi onlara yönlerdireceğim." Os-cagne gülümsedi. "Ama başarılı olduğumu kabul etsek bile - ve olacağım konusunda çok ufak bir şüphe var - hâlâ eşit ciddiyette bir sorunla karşı karşıyayız. imparator Majesteleri'nin saygınlığını ne pahasına olursa olsun korumalıyız. Bir hükümetten bir hükümete yapılan başvurular bir şeydir ama Majesteleri'nin hükümetinin başka bir kıtadaki özel bir kişiye başvurması oldukça başka bir konudur. Belirtilmesi gereken de bu sorundur."
"Başka bir tercihimiz olduğunu sanmıyorum, Sarathi," diyordu ciddice Emban. Akşamın ilerleyen saatleriydi. Büyükelçi Oscagne akşam olduğundan çekilmişti. Diğerleri yanlarında Kadach Başpiskoposu Ortzel de olmak üzere elçinin talebini ciddi ciddi düşünüp tartışmak için toplanmışlardı. "Tamuli İmparatorluğu'nun politikalarının bazılarını tamamen onaylamıyor olabiliriz ama şu anda sağlamlığı bizim için hayati bir ilgi odağı. Kendimizi tamamen Rendor seferine yönlendirdik. Eğer Tamuli parçalanırsa, ordularımızın çoğunu - ve Kilise Şövalyelerini - Zemoch'daki çıkarlarımızı korumak için Rendofdan çekmemiz gerekecek. Zemoch pek önemli bir yer değil, bunu kabul ediyorum ama dağlarının stratejik önemi yadsınamaz. Son iki bin yıldır o dağlarda düşman güçler

vardı ve bu olgu Kutsal Anamız'm bütün dikkatini meşgul etti. Zemochlann yerini başka düşmanların almasına izin verirsek Sparhawk'm Otha'nm başkentinde kazandıklarının hepsi boşa gidecektir. Altı yıl önce başladığımız yere döneceğiz. Yine Rendor'u bırakacağız ve doğudan gelecek yeni tehditle karşılaşmak için seferberlik ilan edeceğiz."
"Sen ortada görüneni söylüyorsun, Emban," dedi Dolmant.

ilhanx

"Biliyorum ama bazen her şeyi ortaya sermekte yarar var, böylece hep beraber ona bakabiliriz."
"Sparhawk," dedi arkasından Dolmant, "ben Matherion'a gitmeni, karın da evde kalmanı emrederse, ne yapacaksın?"
"Herhalde bir manastıra kapanıp önümüzdeki yıllar boyunca tanrıya yol göstermesi için dua edeceğim."
"Kutsal Anamız Kilise dindarlığınız karşısında çok etkilendi, Sör Sparhawk."
"Onu memnun etmek için elimden geleni yapıyorum, Sarathi. Her şeyden önce onun sadık bir şövalyesiyim."
Dolmant iç çekti. "O zaman her şey ben ve Ehlana arasındaki bir tür uzlaşmaya kaldı, değil mi?"
"Böyle bir bilgelik sadece Tanrıdan gelebilir," diye arkadaşlarının dikkatini çekti Sparhawk.
"Bir sorun var mı?" diye iğneleyici bir şekilde sordu Dolmant. Sonra Elenia Kraliçesi'ne bariz bir kabuUenişle baktı. "Fiyatınızı belirleyin, Majesteleri."
"Anlamadım?"
"Birbirimizin etrafında dönüp durmayalım, Ehlana. Arkadaşların beni duvara sıkıştırdılar."
"Biliyorum," diye cevapladı Ehlana, "ve o kadar etkilendim ki zor bela ayakta durabiliyorum. Bunu özel olarak konuşacağız, saygın Patrik. Sör Sparhawk'm kendi gerçek değerini tamamen fark etmesini istemeyiz, değil mi? Gerçek değerini ona ödememiz gerektiği fikrine kapılmaya başlayabilir."
"Bundan nefret ediyorum," dedi Dolmant.
"Sanırım başka bir şeye de kısaca dokunmak isteyebiliriz," diye önerdi Stragen. "Tamuli Büyükelçisi'nin hikâyesinin oldukça tanıdık bir havası var - yoksa bunu fark eden tek kişi miyim? Bizim Lamorkand'daki durum Tamuli'dekilere inanılmaz derecede

benziyor. Lamorklar, kaygısız bir şekilde Drychtnath'nin döndüğüne inanmış durumda ve bu Oscagne'nin tanımladığı durumun aynısı. Sonra, Cimmura'dan buraya gelirken sadece antik dönemden gelmesi söz konusu olabilecek bir grup Lamorkun baskınına uğradık. Silahlan çelikti ama bronz zırh giyiyor ve eski Lamorkça konuşuyorlardı. Sör Ulath liderlerini öldürdükten sonra hayata kalanlar ortadan yok oldular. Sadece ölüler kaldı - onların da hepsi kurumuştu."
"Bu kadar da değil," diye ekledi Sparhawk. "Bu bahar batı Eo-sia dağlarında faaliyet gösteren bazı haydutlar vardı. Başlarında Annias'ın eski destekçilerinden birileri vardı ve köylülerin arasında karışıklık çıkarmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Platime kamplarına bir casus sokmayı becerdi. O bize hareketin Martel'in eski yardakçısı Krager tarafından beslendiğini söyledi. Onları toparladıktan sonra, içlerinden birini Krager hakkında sorgulamaya çalıştık. Zemoch yolunda gördüğümüze benzer bir bulut adamı içine alıp paramparça etti. Kesinlikle Eosia'da da dönmekte olan bir şey var ve Lamorkand'dan kaynaklanıyor gibi görünüyor."
"Yani bir bağlantı olduğunu düşünüyorsun?" dedi Dolmant.
"Bu mantıklı bir sonuç, Sarathi. Rahatlıkla göz ardı edilemeyecek birçok benzerlik var." Sparhawk karısına bir göz atarak dürak-sadı. "Bu belirli bir iç hoşnutsuzluğa neden olabilir," dedi üzüntüyle, "ama Oscagne'in teklifini çok ciddi bir biçimde düşünmemiz gerektiğine inanıyorum. Birisi insanları ve binlerce yıldır ölü olan şeyleri geri getirmek için geçmişi tarıyor. Bu tip şeylerle Pelo-sia'da karşılaştığımızda, Sephrenia bize bunu sadece Tanrıların yapabileceğini söyledi."
"Şey, bu tamamen doğru değil, Sparhawk," diye onu düzeltti Bevier. "Styric büyücülerinin en güçlülerinden birkaçının da ölüleri uyandırabileceğini söyledi."
"Sanırım bu olasılığı dikkate almayabiliriz," dedi Sparhawk. "Sephrenia ve ben bir keresinde bu konuda konuşuyorduk; bana kırk bin yıllık Styric tarihinde sadece iki Styricin bunu başarabildiğini, onların da hatalı başardıklarını söyledi. Bu kahramanların ve orduların uyandırılması Tamuli'nin dokuz, Eosia'mn bir ulusu arasında oluşuyor. Tesadüf olamayacak kadar çok benzerlik var ve bütün bu entrika - amacı her neyse - büyüyü tamamen kontrol

edemeyecek biri tarafından hazırlanamayacak kadar karmaşık."
"Troll Tanrıları mı?" diye soğukça sordu Ulath.
"Bu olasılığı göz ardı etmedim. Daha önce bir kez yapmışlardı, bu yüzden onların yetisi olduğunu biliyoruz. Ama şu anda bütün sahip olduğumuz, biraz daha düşünülmüş tahminler üzerine kurulmuş bazı şüpheler. Çok ciddi şekilde bilgiye ihtiyacımız var."
"Bu benim bölümüm, Sparhawk," dedi Stragen. "Benim ve Pla-time'ın. Sanırım, Daresia'ya gideceksin?"

ilhanx

"Öyle görünmeye başladı." Sparhawk karısına özür dilercesine baktı. "Seve seve başkasının gitmesine izin verirdim ama korkarım ki öyle birisi kimi aradığını bilemeyecek."
"Ben de seninle gelsem iyi olur," diye karar verdi Stragen. "Eo-sia'da olduğu kadar, orada da arkadaşlarım var ve bizim işde çalışanlar sizinkilerden çok daha hızlı bilgi toplayabilir."
Sparhawk başını sallayarak onayladı.
"Belki buradan başlayabiliriz," diye önerdi Ulath. Başpiskopos Ortzel'e baktı. "Drychtnath ile ilgili bütün bu çılgınca öyküler nasıl başladı, Ekselansları? Ne kadar etkileyici olursa olsun kimsenin ünü dört bin yıl sürmez."
"Drychtnath edebi bir yaratımdır, Sör Ulath," diye cevapladı gösterişsiz, sarışın din adamı, hafifçe gülümsüyordu. Dolmant'ın tahta çıkışı onu değiştirmişti ama Chyrellos'da yaşamaya başlaması daha değiştirmişti. Artık Lamorkand'daki sert, taşralı adam gibi görünmüyordu. Ama hâlâ hiçbir şekilde Emban kadar dünyevi olmamasına rağmen, Bazilika'daki meslektaşlarmm kültürlerinden bir şeyler almıştı. Ara sıra gülümsüyor, önemsiz göstermeye çalıştığı muzip bir espri anlayışı geliştirmiş görünüyordu. Dolmant memuriyet işleri yüzünden Chyrellos'a gelmesini emrettiğinden beri birçok vesileyle Sparhawk onunla karşılaşmıştı ve iri Pandion, doğrusu bu adamdan hoşlanmaya başladığını fark etmişti. Ortzel'in hâlâ önyargıları vardı elbette ama artık kendisinin dışındaki görüşlerin de küçük bir doğruluğu olabileceğini isteyerek kabul ediyordu.
"Birisi onu uydurdu mu?" diye inanamayarak sordu Ulath.
"Hayır. Dört bin yıl önce Drychtnath isminde biri varmış. Büyük ihtimalle beyni pazularında olan bir kabadayı çocuk. Genel tipe uygun olabileceğini hayal edebiliyorum - boyunsuz, almsız ve kulakları arasında birazcık zekâ olduğunu gösterecek hiçbir şeyi

olmayan. Ama öldükten sonra, ilham bulma savaşı veren bir şair öyküyü değerlendirdi ve onu bir kahramanlık destanının bayat geleneklerinin hepsiyle süsleyerek güzelleştirdi. Ona Drychtnatha-asaga ismini verdi. Eğer o şair, okuma yazmayı hiç öğrenmemiş olsaydı Lamorklar çok daha ileri olacaklardı." Sparhawk burada gerçek espri ışıltıları fark ettiğini düşündü.
"Bir şiirin bu kadar etkili olması çok zor, Ekselansları," dedi kuşkuyla Kalten.
"İyi anlatılan bir öykünün gücünü hafife almayın, Sör Kalten. Devam ederken tercüme yapacağım, kararı siz verin." Ortzel gözleri yarı kapalı geriye yaslandı.
"Dinleyin, kahramanlar çağından bir öykü," diye başladı. Kaba, sert sesi eski şiiri okurken yumuşayıp etkileyici bir ton aldı. "Kulak verin, Lamorkand'm cesur adamları, geçmişin savaşçılarının en güçlüsü, demirci Drychtnath'in serüvenlerine.
"Artık herkes bilir, Kahramanlar Çağı'nm bir bronz çağı olduğunu. Kocamandı bronz kılıçlar ve eski kahramanların baltaları. Sevinçli savaşlarda onları kullanan adamların darbeleri kudretliydi. Ve Lamorkand'm hiçbir yerinde, hiçbir demirci Drychtnath'in kudretinde değildi.
"Uzundu Drychtnath ve öküz gibiydi, o parıldayan metali kalıba sokarken emeği de onu kalıba soktuğu için. Bronz kılıçlar yaptı, hançer kadar keskin mızraklar, baltalar ve zırhlar; parıldayan miğferler ve örme zırhlar döktü düşmanların darbelerini hafif bir yağmur gibi hissettiren.
"Ve işte, Lamorkand'm karanlık ormanlarının savaşçıları seve seve verdiler, pırıl pırıl altınları, ışıldayan gümüşleri, karşılığının çok üstünde olan Drychtnath'in bronzunu almak için. Kudretli demircinin serveti ve gücü büyüdü, ocağında çalıştıkça."
Sparhawk gözlerini Ortzel'in yüzünden ayırıp etrafına bakındı. Dosttan can kulağıyla dinliyorlardı. Kadach Başpiskoposu'nun sesi ozansı ifadenin ritmiyle görkemli bir şekilde alçalıp yükseliyordu.
"Tanrım," diye nefes nefese konuştu Sör Bevier, Başpiskopos duraksadığmda, "hipnotize ediyor, değil mi?"
"Bu tehlike daima vardır," dedi Ortzel. "Ritm beyni uyuşturur ve nabzı hızlandırır. Benim ırkım Drychtnathasaga'nm duygusallığının etkisinde çabuk kalır. Bir Lamork ordusu daha dehşet verici

bölümleri okuyarak kudurtulabilir."
"Evet?" dedi hevesle Talen. "Ne oldu?"
Ortzel oldukça nazik bir şekilde genç adama gülümsedi. "Gerçekten bu kadar dünyevi bir genç hırsız eskimiş bir şiirden heyecanlanmaz, değil mi?" diye muzipçe sordu. Sparhawk az kaldı kahkahalarla gülüyordu. Belki de Kadach Başpiskoposu'ndaki değişim tahmininden de öteydi.
"Güzel öykülerden hoşlanırım," diye kabullendi Talen. "Ama daha önce böyle anlatılanını duymamıştım."

ilhanx

"Buna 'mutluluk stili' denir," diye mırıldandı Stragen. "Bazen öykünün kendisi değil nasıl söylendiği önemlidir."
"Evet?" diye ısrar etti Talen. "Ne oldu?"
"Drychtnath, Kreindl isminde bir devin bronzu tereyağı gibi kesen bir metali işlediğini keşfetti," diye sohbet edercesine cevapladı Ortzel. "Tek silah olarak balyozuyla Kreindl'in mağarasına gidip üçkâğıtla yeni metalin sırrını devden öğrenip balyozuyla beynini dağıttı. Sonra evine döndü, yeni metali, yani çeliği dövdü ve ondan silahlar yaptı. Kısa zamanda Lamorkand'daki - ya da o zaman dedikleri gibi Lamorkülkesi'ndeki - bütün savaşçıların birer çelik kılıcı oldu ve Drychtnath inanılmaz derecede zenginleşti." Kaşlarını çattı. "Umarım beni takip edebilirsiniz," diye özür diledi. "Buradaki tercüme biraz zor." Bir süre düşündü sonra yeniden ezbere okumaya başladı. "Artık hazırdı güçlü demirci Drychtnath'm ünü, yayılmaya ülkenin sınırlarının ötesine. Uzundu, tam on karıştı boyu ve genişti omuzları. Demir dövmekten çelik gibiydi adaleleri ve yakışıklıydı yüz hatları. Yanıp tutuşurdu ruhları, soylu ailelerin birçok evlenmemiş kızları, sessizce onun için.
"Ne tesadüftür ki o eski günlerdeki Lamork hükümdarı, kar beyazı bukleleri bilgeliğini gösteren, yaşlı Kral Hygdahl'dı. Oğlu hiç olmamıştı onun ama bir kızı vardı yaşlılığında doğmuş, sabah çiği gibi güzeldi ve Uta idi ismi. Ve Hygdahl'm endişeliydi, biliyordu çünkü, ölümlü bedeni Hrokka ile buluştuğunda, kazananın elde edeceği çifte zafer için, tahtı ele geçirmek ve Uta'yla evlenmek, birbirleriyle savaşan kahramanlarla Lamorkülkesi, savaş ve hiddetle kana bulanacaktı. Ve çözdü Kral Hygdahl en sonunda kızını ve ülkesinin güvencesini, çünkü büyük ülkesinin her köşesine haber yollamıştı. Karar verildi Lamorkülkesi ve güzel gözlü

Uta'nm yazgısının silahlı dövüşle belli olacağına. Kazanacaktı ülkenin en kudretli kahramanı ellerinin gücüyle servet, eş ve yönetimi."
"Karış nedir?" diye sordu Talen.
"Yirmi beş santim," diye cevapladı Berit. "İnsanın bir elinin parmaklarını açabileceği mesafe olarak kabul edilir."
Talen kafasından çabucak hesapladı. "İki buçuk metre mi?" dedi kuşkuluca. "İki buçuk metre miydi?"
"Belki biraz abartılmıştır." Ortzel gülümsedi.
"Bu Hrokka kim?" diye sordu Bevier.
"Lamork Savaş Tanrısı," diye açıkladı Ortzel. "Bronz çağının sonlanndaki bir dönemde Lamorklar tekrar putperestliğe dönmüşlerdi. Besbelli ki Drychtnath silahlı dövüşü kazandı. Bunu yaparken diğer Lamorklardan pek çok kişiyi öldürmedi bile." Ortzel boğazını temizleyip öyküsünü sürdürdü. "Böylece demirci Drychtnath, eskilerin en kudretli kahramanı güzel gözlü Uta'yla evlendi ve Kral Hygdahl'm varisi oldu.
"Ve düğün şöleni bittiğinde Hygdahl'm varisi dosdoğru krala gitti. 'Kralım,' dedi, 'dünyadaki en kudretli savaşçı olduğum için, yakında dünya benim elime geçecek. İşte o zaman yönelteceğim gücümü sizi diyarına çağırdığında Hrokka'ya. Dünyayı fethedip boyunduruğum altına alacağım ve arzuma boyun eğdireceğim. Sonra gideceğim Lamorkülkesi kahramanlarının başında Chyrel-los'a. Yok edeceğim Çhyrellos'da savaşçıları vaaazlarıyla güçsüz-lendiren Kilise'nin sahte tanrısının sunaklarını. Umursayacağım onların vaazlarını ve geri getireceğim dünya ganimetleriyle Lamorkülkesi savaşçılarını memlekete.'
"Mutluydu Hygdalh kahramanın sözlerini duymaktan. Lamorkülkesi'nin Kılıç Efendisi Hrokka sever savaşmayı ve öğretir oğullarına sevmeyi savaş çığlıklarını ve kanın görüntüsünü. 'Git, oğlum ve fethet,' dedi. 'Cezalandır Peloileri, ez geç Cammorialıları, yok et Deiralıları ve unutma Elenelerin erkekliğini barış tavsiyeleri ve aşağı tavırlarıyla kirleten Kilise'yi.'
"Drychtnath'ran planı Chyrellos'un Bazilikasına ulaştığında, kudretli demircinin korkusuyla endişelenip titredi Kilise. Arka arkaya toplandı Kilise'nin prensleri tartışmak için ve karar verdiler soylu demirciyi öldürmeye, Kilise'yi yağmalayıp talanı Lamorkülkesi'ne götürmemesi için. Karar verdiler bir savaşçıyı göndermeye

Hygdahl'm varisinin sarayına, onun sevgisini kazanıp karanlık ormanlı Lamorkülkesi'nin yükselen gururunu kırması için.
"Bu, aslen Deiralı olan hain savaşçı - Starkad'dı adı - kılığını değiştirerek, Drychtnath'nm mead salonuna ulaştı ve Hygdahl'm varisini kibarca selamladı. Lamorkülkesi'nin kahramanına onu kölesi olarak kabul etmesi için yalvardı. Drychtnath'ın içinde hile ve dalavere yoktu ki diğerlerinden kalleşlik

ilhanx

arılayabilsin. Memnuniyetle kabullendi Starkad'm gösterme dostluğunu ve ikisi kısa zamanda Starkad'm planlarına uygun bir şekilde kardeş gibi oldular.
"Drychtnath'nm savaşçıları uğraş verirken, Starkad daima yanındaydı, her havada, her savaşta, her kutlamada. Eğlendirdi Drychtnath'yı öyküleriyle ve Drychtnath onu mükâfatlandırdı, hazineler, altınlar, kıymetli taşlarla. Kabul etti Starkad Drychtnath'ın hediyelerini gösterme bir minnettarlıkla ve tıpkı sabırlı bir kurt gibi oymaya devam etti kahramanın kalbine giden yolu derinlere doğru.
"Ve Hrokka'nın uygun gördüğü bir anda, Kral Hygdahl Ölümlü Beylerini, Savaşçılar Salonu'nda topladı bir araya ve Drychtnath Lamorkülkesi'nin kralı oldu böylece. İyi yapılmıştı planları ve tacı basma konduktan hemen sonra savaşçılarını toplayıp boyunduruğu altına almak için vahşi Peloileri, kuzeye yürüdü."
"Kudretli Drychtnath, Polei topraklarında çok savaşlar yaptı ve büyük zaferler kazandı. Ve At-halkının topraklarında Chyrellos Kilisesi'nin planı tamamlandı, çünkü orada kudurmuş Peloi birlikleri tarafından dostlarından ayrılmış durumdaki Drychtnath ve Starkad, düşmanlarını katledip onların kanlarıyla çayırın otlarını sulamaktaydılar. Ve orada kahramanlığının çiçek açtığı yerde kudretli Drychtnath, yorgun düşmüştü. Onca uğraş arasında bir nefes-lenmek ve savaşmak için yemden güçlenmek için; hilekâr Deiralı aradığı fırsatı bulmuştu ve bir hançerden daha keskin lanetli mızrağını efendisinin geniş sırtına doğru yöneltti.
"Ve Drychtnath, bedenini delerken Starkad'm parıldayan çeliği ölümün soğuk temasını hissetti. Ve yüzünü dost ve kardeş dediği adama çevirdi. 'Niçin' dedi, kalbi Starkad'm darbesinden çok ihanet yüzünden kırılmıştı.
" 'Bu Elenelerin Tanrısı istediği içindi,' dedi Starkad, gözlerinden sıcak yaşlar boşanarak, aslında katlettiği kahramanı gerçekten de seviyordu. Kalbine vurup öldürenin ben olduğumu düşünme,

kardeşim, çünkü ben değilim, ama Kutsal Kilise Anamız senin yaşamını istiyor.' Bunu söylerken korkunç mızrağım bir kez daha kaldırdı. 'Kendini savun Drychtnath, seni öldürmem gerekiyor ama katilin olmayacağım.'
"Sonra soylu Drychtnath kafasını kaldırdı. 'Bunu yapmayacağım,' dedi, 'çünkü eğer kardeşimin yaşamıma ihtiyacı varsa, yaşamımı ona seve seve vereceğim.'
" 'Beni affet,' dedi Starkad ve öldürücü silahını kaldırırken.
" 'Bunu yapamam işte,' dedi kahraman. 'Yaşamımı karşılıksız olarak alabilirsin ama affımı asla.'
" 'O zaman öyle olsun/ dedi Starkad ve bunu söylerken ölümcül mızrağını Drychtnath'm kudretli kalbine sonuna dek sapladı.
"Kahraman bir an ayakta kaldı ve sonra yavaşça kudretli bir meşe gibi yıkılırken, Lamorkland'm bütün gururu yok oldu; ve dünya ve gökler yıkılışının sesiyle çınladı."
Talen'in gözlerinde yaşlar birikmişti. "Yaptığıyla kurtulabildi mi?" diye sordu. "Yani Drychtnath'm diğer dostlarından biri intikamını aldı mı?" Delikanlının ifadesi açıkça devamını dinleme arzusunu gösteriyordu.
"Gerçekten eski, binlerce yıldır anlatılan yıpranmış bir öyküyle zamanını boşa geçirmek istemiyorsun, değil mi?" dedi Ortzel. Biraz şaşkın numarası yapıyordu ama gözlerinde muzip bir kıvılcım vardı. Sparhawk gülümseyişini eliyle örttü. Ortzel kesinlikle değişmişti.
"Talen'i bilmem ama ben istiyorum," dedi Ulath. Günümüz Thalesia ve kadim Lamorkülkesi kültürleri arasında açıkça birtakım benzerlikler vardı.
"İyi, o zaman," dedi Ortzel, "burada bir pazarlık yapabiliriz, öykünün geri kalanının karşılığı olarak ikiniz Kutsal Anamız'a yaptığınız kaç şey için isteyerek tövbe edeceksiniz?"
"Ortzel," diye azarladı Dolmant.
Kadach Başpiskoposu bir elini kaldırdı. "Bu tamamen yasal bir alışveriş, Sarathi," dedi. "Kilise geçmişte bunu birçok kez kullanmıştı. Ben basit bir köy papazı iken, bu yöntemin aynısını ayinlere düzenli gelenleri garantiye almak için kullandım. Cemaatimin dindarlığı her tarafa yayılmıştı - ta ki öykülerim bitene kadar." Sonra birden güldü. Hepsi buna biraz şaşırdılar: çoğu katı ve ciddi

Kadach Başpiskoposu'nun gülmeyi bile bilmediği üzerine iddiaya girebilirlerdi. "Sadece takılıyordum," dedi genç hırsıza ve iriyan Thalesiahya. "Ama ikiniz ruhlarınızı biraz daha fazla düşünürseniz beni hayal kırıklığına uğratmazsınız."
"Öyküyü anlat," diye ısrar etti Mirtai. Mirtai de savaşçıydı ve heyecanlı bir öyküye karşı hassas olduğu belliydi.
"Burada bir din değiştirme olasılığı hissediyor gibiyim, öyle mi?" diye sordu Ortzel.

ilhanx

"Hissettiğin sağlığını kaybetme olasılığı, Ortzel," dedi dobra dobra. Mirtai insanlarla konuşurken asla unvanları kullanmazdı.
"Tamam o zaman." Ortzel gene gülüp tercümesine devam etti.
"Dinleyin, o zaman, Ey Lamorkülkesi'nin insanları ve Starkad'm karşılığını nasıl ödediğini duyun. Ölen kardeşinin ardından biraz gözyaşı döktükten sonra, artan gazabmı Peloilere yöneltti ve kaçıştı hepsi önünden çığlıklar atarak. Ayrıldı savaş alanından hemen ve gitti Chyrellos'a, Kutsal Şehre. Orada Kilise'nin prenslerine planladıkları işin yapıldığını bildirdi. Ve hepsi aşın kibirlerinin taçlandığı Bazilika'da bir araya geldiğinde, Starkad anlattı hüzünlü öyküsünü, geçmişin en kudretli kahramanı Drychtnath'm yıkılışının.
"Ve sonra çok sevindi Kilise'nin yumuşak ve refah içinde yaşayan prensleri, düşündüler ki onurlan, güçleri ve konumları güvendeydi; sonra konuştu her biri Starkad'ı överek ve yaptığı iş için onu ölçülerin ötesinde altınlara boğarak.
"Bununla beraber, soğuktu kahramanın kalbi ve onlann emriyle katlettiği koca adamı gözlerinden gelen yaşlarla hatırlayıp, hizmet ettiği küçük adamlara tepeden baktı. 'Kilisenin Efendicikleri' dedi sonra. 'Sizin adınıza yaptığım karşılığında beni, vereceğiniz altınlarla tatmini edeceğinizi mi düşünüyorsunuz?'
" 'Ama sana başka ne sunabiliriz ki?' diye büyük şaşkınlıkla sordular.
" 'Drychtnath'm beni affetmesini istiyorum,' dedi Starkad.
" 'Ama biz senin için bunu sağlayamayız/ dediler, 'çünkü korkunç Drychtnath şimdiye dek hiçbir inşanın geri dönmediği Ölüler Evi'nde artık. İste, kudretli kahraman, bize yaptığın büyük hizmetin karşılığını ödememiz için sana sunabileceğimizi bize söyle.'
" 'Sadece tek bir şey/ dedi ölümcül bir ciddiyette Starkad.
" 'Peki neymiş bu?' diye sordular.
91

" 'Kalplerinizin kanı/ dedi Starkad. Ve bunu söylerken devasa kapıya doğru fırladı ve hiçbiri kaçmasın diye kapattı kapıyı çelik zincirlerle. Sonra çekti Chyrellos'a sadece bu amaçla getirdiği Korkunç Drychtnath'm parlak kılıcı Hlorithn'i. Sonra aldı kahraman Starkad Peloi ovalarında yaptığı işin karşılığını.
"Kendisine olan borçlarını ödediğinde, serilmişti Chyrellos Kilisesi ölü olarak yerlere, görmedi prenslerinden biri bile o gün güneşin batışını ve ayrıldı arkadaşını katlettiği için hâlâ kederli Starkad üzgünce Kutsal Şehir'den ve asla dönmedi oraya bir daha.
"Ama denir ki; Lamorkülkesi'nin karanlık ormanlarında, kâhinler ve müneccimler hâlâ anlatır durur kudretli Drychtnath'ı ve Savaş Tanrısı Hrokka'nm merhamet gösterip Drychtnath'm ruhunu serbest bırakacağı günü; Kahramanlar Salonu' nundaki Ölümsüz Beylerden biri olarak ki görkemli tasarını gerçekleştirebilmek için yeniden dönebilsin Lamorkülkesi'ne. Sonrasında nasıl da kan akacak ve dünyanın kralları nasıl da titreyecek, dünya bir kez daha Yıkıcı Korkunç Drychtnath'm adımlarının altında sallanırken, dünyanın tüm taçlan ve tahtları onun ölümsüz pençesinin altına uzanacak, tıpkı başlangıçta tasarlandığı gibi." Ortzel sesi sona geldiğini göstermek için yavaşladı.
"Hepsi bu kadar mı?" diye sertçe itiraz etti Talen.
"Birçok bölümü atladım," diye kabul etti Ortzel, "savaş tasvirleri ve benzerleri gibi. Eski Lamorklar bazı sayılardan sağlıksız bir şekilde etkilenmişlerdir. Şölenlerde kaç fıçı kan, kaç kilo beyin ve kaç metre bağırsak döküldüğünü bilmek isterlerdi."
"Ama öykü doğru bitmedi," diye mızmızlandı Talen. "Drychtnath kahramandı ama Starkad onu öldürdükten sonra, o kahraman oldu. Bu doğru değil. Kötü insanların böyle değişmesine izin verilmemeli."
"Bu çok ilginç bir düşünce, Talen - özellikle de senden geldiği için."
"Ben kötü biri değilim, Ekselansları. Sadece bir hırsızım. Bu asla aynı şey demek değil. Kilise adamları hak ettiklerini aldılar."
"Senin bununla işin uzun, Sparhawk," diye fikrini söyledi Be-vier. "Hepimiz Kurik'i kardeş gibi severdik ama oğlunun bir Kilise Şövalyesi'nin özelliklerine sahip olduğuna emin miyiz?"
"Bu konuda çalışıyorum," dedi derin derin düşünerek Sparhawk.
92

"Yani Drychtnath'm bütün öyküsü bu. Lamorkand halkı bu öyküye ne kadar derinden inanıyor, Ekselansları?"

ilhanx

"İnançtan da daha derinlere iniyor, Sparhawk," diye cevapladı Ortzel. "Bu öykü kanımıza işlemiş durumda. Ben kendimi tama-miyle Kilise'ye adadım ama ne zaman Drychtnathasaga'yi duysam tam bir putperest olurum - en azından bir süreliğine."
"Tamam," dedi Tynian, "şimdi neyle karşılaştığımızı biliyoruz. Rendo/da olanlar Lamorkand'da da oluyor. Etrafımızda dini sapkınlıklar türeyip duruyor. Ama bu hâlâ sorunumuzu çözmüyor. Sparhawk ve geri kalanımız Tamuli'ye imparatoru aşağılamadan nasıl gidebileceğiz?"
"Ben bu sorunu çoktan çözdüm, Tynian," dedi Ehlana.
"Anlamadım, Majesteleri."
"O kadar basit ki düşünmediğiniz için neredeyse utandım."
"Bizi aydınlatın, Majesteleri," dedi Stragen. "Salaklığımız yüzünden yüzümüzün kızarmasını sağlayın."
"Batı Elene krallıklarının Tamul İmparatorluğu'yla iletişim kurma zamanı geldi," diye açıkladı. "Ne de olsa komşuyuz. Matheri-on'a resmi bir ziyaret yapmak, bana politik olarak çok anlamlı geliyor ve siz baylar, bana karşı iyi davranırsanız, yanımda gelmeniz için sizi de davet edeceğim." Kaşlarını çattı. "Bu sorunlarımızın en küçüğüydü. Şimdi çok çok daha ciddi bir konuya geçeceğim."
"Peki o ne, Ehlana?" diye sordu Dolmant.
"Doğrusu giyecek tek bir şeyim bile yok, Sarathi."

altıncı bölüm

SPARHAWK, Elenia Kraliçesiyle evlendiğinden beri duygularını iyice dizginlemeyi öğrenmişti ama toplantı dağılırken zor gülümsü-yordu. Hep birlikte meclis salonundan ayrılırlarken Kalten yanma sokuldu. "Anladığım kadanyla kraliçemizin çözümünden pek memnun olmadm," diye gözlemledi. Kalten, Sparhawk'm çocukluk arkadaşıydı ve o yarak yüzü nasıl okuyacağını öğrenmişti.
"Evet/öyle diyebilirsin," diye gergince cevapladı Sparhawk.
"Bir öneriye açık mısın?"
"Dinliyorum." Sparhawk özellikle o anda herhangi bir söz vermek istemedi.
"Niye sen ve ben Bazilika'nın altındaki mezarlığa gitmiyoruz?"
"Neden?"
"Karınla bu konuyu konuşmadan önce sinirini biraz çıkarmak isteyebileceğini düşündüm. Kızdığında birazcık vahşi oluyorsun, Sparhawk ve ben karım fazlasıyla seviyorum. Onun yüzüne karşı ahmak dersen duygularını incitirsin."
"Komik olmaya mı çalışıyorsun?"
"Asla, dostum. Bu konuda tıpkı senin gibi hissediyorum ve çok renkli bir eğitimim var. Edecek küfürün kalmadığında, hiç duymamış olduklarınla seni destekleyeceğim."
"Haydi gidelim," dedi Sparhawk aniden, yan koridora dönüp.
Ana salonu hızla geçtiler, geçerken sunağın önünde göstermelik diz çöktüler ve Patriklerin asırlar değerindeki kemiklerinin bulunduğu yeraltı mezarlığına indiler.
"Yumruğunu duvarlara geçirme," diye uyardı Kalten, Sparhawk küfredip elini kolunu sallaya sallaya bir geri bir ileri yürürken. "Parmak kemiklerini kıracaksın."

"Bu baştan sona saçma, Kalten!" dedi Sparhawk - bir iki dakika kutsal şeylere bağırarak saygısızlık ettikten sonra.
"Ondan da daha kötü, dostum. Dünyada daima saçmalıklar için bir yer vardır. Bir şekilde eğlencelidirler ama bu tehlikeli. Ta-muli'de neyle karşılaşacağımız konusunda hiçbir fikrimiz yok. Karını çok seviyorum ama yanımızda götürmek çok rahatsız edici."
"Rahatsız edici mi?"
"Nazik olmaya çalışıyorum. Tanrının cezası engelleyici baş be-lası'na ne dersin, etkilendin mi?"
"Daha iyi."
"Ama onu asla memlekette kalmaya ikna edemeyeceksin. Ben olsam bunu daha başlamadan önce kayıp bir bir mesele olarak bir kenara bırakırdım. Kararı verdiği ortada ve senden daha üst mevkide. Muhtemelen işler mükemmel gibi davranmaya çalışmalısın -sesini kes ve odana git denmesinin utancmdan kurtulmak için."
Sparhawk homurdandı.
"Sanırım bu konudaki en iyi yaklaşımımız Oscagne ile konuşmak olacak. Elenia'nm en değerli şeyini alıp, ortalığın hiç sakin olmadığı Daresia kıtasına götüreceğiz. Karın Tamuli İmparatoru'na kişisel bir

ilhanx

iyilik için gidiyor, bu yüzden onu korumaya mecbur kalacak. Astel sınırında birkaç Atan birliğinin eşliği Majesteleri'nin minnetinin bir işareti olur, değil mi?"
"Bu gerçekten kötü bir fikir değil, Kalten."
"Ben tamamen salak değilim, Sparhawk. Şimdi, Ehlana senin yüksek sesle, ellerini sallayarak kızgınca konuşmanı bekliyor. Buna hazır, bu yüzden öyle yapma. Bizimle geliyor. Bu savaşı şimdiden kaybettik, değil mi?"
"Onu yatağına zincirlemediğim sürece."
"Bu ilginç bir fikir."
"Boş ver."
"Tuzağa düştüğünde son nefesine kadar savaşmak taktik olarak anlamlı değil. Bu zaferi ona ver. Sonra sana bir tane borçlu olacak. Bunu Tamuli'deyken senin kesin iznini almadan hiçbir şey yapmamayı kabul etmesi için kullan. Böylece onu, nerdeyse yuvasında olacağı kadar güvence altmda tutarız. Ona bağırmadığın için hiç düşünmeden bunu kabullenmesi büyük olasılık. Oraya gittiğimizde hareketlerini sınırlayabileceksin - en azından tehlikeden

uzak tutacak kadar."
"Kalten, bazen beni çok şaşırtıyorsun."
"Biliyorum," diye yanıtladı sarışın Pandion. "Bu salak görünüşlü suratım bazen çok işe yarar."
"Kraliyet ailesini böylesine ustalıkla yönlendirmeyi nereden öğrendin?"
"Ben kraliyet ailesini ustalıkla yönlendirmiyorum, Sparhawk. Ben bir kadım ustalıkla yönlendiriyorum ve bu konuda uzmanım. Kadınlar uzlaşmacı olarak doğar. Böyle küçük değiştokuşlan severler. Eğer bir kadına gider ve "benim için şunu yaparsan senin için bunu yapacağım," dersen, her zaman en azından o konuyu konuşmaya istekli olur. Kadınlar daima konular hakkında konuşmak ister. Gerçekten istediğin şeye dikkat edersen daima üste çıkarsın." Du-raksadı. "Tabii ki mecazi anlamda" diye ekledi.
"Neyin peşindesin, Sparhawk?" diye kuşkuyla sordu Mirtai, Dolmant'm Ehlana ve özel mahiyeti için sağladığı daireye yaklaşırken. Sparhawk yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi değiştirdi, onun yerine ciddi ve kaygılı bir ifade takındı.
"Uyanık olmaya çalışma, Sparhawk. Eğer onun canını acıtırsan, biliyorsun ki senin öldürmem gerekecek."
"Onu incitmeyeceğim, Mirtai. Ona bağırmayacağım bile."
"Başka bir şeyin peşindesin, değil mi?"
"Tabii ki öyleyim. Beni içeri kilitledikten sonra kulağını kapıya koy ve dinle." Ona yanlamasına bir bakış attı. "Bunu zaten daima yapıyorsun, değil mi?"
Mirtai gerçekten kızardı. Hızla kapıyı açtı. "Hemen içeri gir, Sparhawk," diye emretti, yüzü fırtına bulutu gibiydi.
"Bizimki bugün çok çabuk kızıyor galiba?"
"Gir!"
"Peki, hanfendi."
Ehlana onun için hazırdı, bu oldukça açık bir şekilde görünüyordu. Kendisini özellikle çekici gösteren soluk pembemsi kırmızı bir gece elbisesi giyiyordu. Saçma bir şeyler yapmıştı. Ama gözlerinde çok zor fark edilebilecek bir gerginlik vardı.
"İyi akşamlar, aşkım," dedi sakince Sparhawk. "Sıkıcı bir gün, değil mi? Görüşmeler bazen yorucu olabiliyor." Tam yanından ge-

çerken yarım yamalak bir öpücük için durarak odayı adımladı ve kendine bir kadeh şarap koydu.
"Ne diyeceğini biliyorum, Sparhawk."
"Ya?" Ona masum bir bakış attı.
"Bana kızgınsın, değil mi?"
"Hayır. Hiç değilim. Kızgın olacağımı düşündüren şey neymiş?"
Kendinden daha az emin bir şekilde baktı. "Yani değil misin, demek istiyorsun? Şu anda öfkeden kudurmuş olduğunu sanıyordum - Tamuli'ye resmi ziyaret yapma kararım yüzünden demek istemiştim."
"Hayır. Doğrusu çok iyi bir fikir. Elbette güvenliğini sağlamak için birkaç önlem almamız gerekecek ama zaten bunu daima yapmamız gerekiyor, bu yüzden bir şekilde alışığız, değil mi?"
"Burada ne tür önlemlerden bahsediyoruz?" Sesi şüpheliydi.

ilhanx

"O kadar aşırı bir şey yok, tatlım. Ormanda tek başına yürüyüşe çıkacağmı ya da hırsızların inini yanında muhafız olmadan ziyaret edeceğini sanmıyorum. Sıradışı herhangi bir şeyden bahsetmiyorum. Sen zaten belirli önlemlere alışıksın. Yabancı bir ülkede olacağız ve o insanları tanımıyoruz. Bana güveneceğini ve bir şeyin çok tehlikeli olduğunu söylediğimde benimle tartışmayacağını biliyorum. Böyle idare edebileceğimizden eminim. Zaten seni korumam için bana para veriyorsun, bu yüzden güvenlik önlemleri konusunda herhangi bir önemsiz ve salakça ağız dalaşı yapmayacağız, değil mi?" Ses tonunu mümkün olduğu kadar yumuşak ve tatlı tutarak, belirttiği "güvenlik önlemleri" derken aklında ne olduğu hakkında herhangi bir soru sorması için fırsat vermedi.
"Bu konuda benden çok daha fazla şey biliyorsun, aşkım," diye kabul etti Ehlana, "bu yüzden bunları sana bırakıyorum. Eğer bir kız, şampiyon olarak dünyanın en iyi şövalyesine sahipse, onun sözlerine kulak vermediğinde salaklık etmiş olur, değil mi?"
"Ben de tam böyle düşünüyorum," diye ona katıldı. Elbette bu küçük bir zaferdi ama bir kraliçeyle karşı karşıya olduğunuzda herhangi bir zafer elde etmek zordur.
"İyi," dedi ayağa kalkarak Ehlana, "kavga etmeyeceğimize göre niçin yatağa gitmiyoruz?"
"İyi fikir."
97

Talen'in, Prenses Danae'ya verdiği yavru kedinin ismi Mmrr oldu ve Mmrr'ın Sparhawk'i özellikle kızdıran bir huyu vardı. Yavru kediler uyurlarken yanlarmda birilerinin olmasından hoşlanır ve Mmrr, Sparhawk'm uyurken hafifçe kıvrıldığını ve tam dizlerinin arkasındaki yerin kendisi için mükemmel bir yuva olduğunu keşfetmişti. Sparhawk örtüleri boynuna kadar çekip iyice sarılarak uyumaya alışıktı ama bu sorun değildi. Boynunun arkasına dokunan soğuk, ıslak bir burun birden ürkmesine neden oluyor ve bu istençdışı hareket, girişimci bir yavru kedi için gerekli açıklığı daima tam olarak sağlıyordu. Mmrr bütün bu süreci oldukça tatmin edici ve hatta biraz da eğlenceli buluyordu.
Buna karşılık Sparhawk, kedinin duygularını hiç paylaşmıyordu. Biraz huysuz, uykulu gözlerle ve saçı başı darmadağınık yatak odasından çıktığında şafağın sökmesine az kalmıştı.
Prenses Danae arkasından Rollo'yu farkında olmadan çekerek geniş merkezi salonda dolaşıyordu. "Kedimi gördün mü?" diye babasına sordu.
"Annenle yatakta," diye kısaca cevapladı.
"Bunu bilmem lazımdı. Mmrr annemin kokusunu seviyor. Bana öyle söyledi."
Sparhawk etrafa göz atıp dikkatle yatak odasının kapısını kapattı. "Sephrenia ile konuşmam gerekiyor."
"Tamam."
"Ama burada değil. Bir yer bulacağım."
"Dün akşam ne oldu?"
"Tamuli'ye gitmemiz gerekiyor."
"Drychtnath konusunda bir şeyler yapacağını düşünmüştüm."
"Yapacağım - bir şekilde. Daresia kıtasında Drychtnath'mda arkasında olan bir şey - ya da biri - varmış gibi. Sanırım bu konuda burada bulabileceğimizden çok daha fazlasını orada bulabileceğiz. Seni Cimmura'ya geri yollamak için hazırlıklar yaptıracağım."
Küçük ağzını büzdü. "Hayır, bence öyle olmasın. Sizinle gelmem daha iyi olur."
"Bu kesinlikle olanaksız."
"Ah, Sparhawk, büyü artık. Sizinle geliyorum çünkü oraya vardığımızda bana ihtiyacınız olacak." Kayıtsızca Rollo'yu bir köşeye attı. "Geliyorum çünkü beni durduramazsın. Bu konuda biraz
98

mantıklı ol, Sparhawk. Yoksa beni yol kenarındaki bir ağacın üzerinde oturur bulduğunuzda sizin önünüze geçmeyi nasıl becerdiğimi Anne'ye açıklaman gerekir. Giyin Baba ve özel olarak konuşabileceğimiz bir yer bulalım."
Bir süre sonra, Sparhawk ve kızı Bazilika'nın kubbesinin tepesindeki kubbeciğe çıkan dar, sarmal ahşap merdivenlerden yukarı çıkıyorlardı. Belki dünyada gözden bu kadar uzak bir yer daha yoktu, bunun nedeni özellikle küçük çan kulesine çıkan tahta basamakların birisi üzerinde yürüdüğünde gıcırdama yerine canhıraş bir çığlık gibi ses çıkartmasındandı.
Şehrin üzerindeki, çevresi açık küçük binacığa ulaştıklarında Danae birkaç dakikasını Chyrellos'a bakarak geçirdi. "Her zaman burası gibi yüksek yerlerden çok daha fazla şey görebilirsin," dedi. "Bu, uçma konusunda anlamlı bulduğum tek şey."
"Gerçekten uçabilir misin?"
"Tabii ki. Sen uçamaz mısın?"

ilhanx

"Sen daha iyi bilirsin, Aphrael."
"Ben sadece sana takılıyordum, Sparhawk." Güldü. "Haydi başlayalım." Oturdu, bağdaş kurdu, yüzünü kaldırıp Cimmu-ra'dayken söylediği titrek sesli şarkısına başladı. Sonra gözleri kapandı ve şarkının bitmesiyle yüzü donuklaştı
"Bu sefer ne var, Sparhawk?" Sephrenia'nm sesi biraz aksiydi.
"Neyin var, küçük ana?"
"Burada gecenin bir yansı olduğunu fark etmedin mi?"
"Öyle mi?"
"Tabii ki öyle. Güneş dünyanın sizin bulunduğunuz tarafında."
"Şaşırtıcı - ama düşünürsen mantıklı. Seni rahatsız mı ettim?"
"Evet, doğrusu ettin."
"Gecenin bu geç vaktinde ne yapıyordun?"
"Seni ilgilendirmez. Ne istiyorsun?"
"Yakında Daresia'ya geliyoruz."
"Ne?"
"İmparator gelmemizi istedi - şey, doğrusu beni istedi. Geri kalanlar bir şekilde peşime takılıyor. Ehlana orada olmamızın bahanesi olarak Matherion'a resmi bir ziyaret yapacak."
"Aklını mı kaçırdın? Tamuli şu anda çok tehlikeli bir yer."
"Eosia'dan daha fazla değil. Cimmura'dan Chyrellos'a gelirken
99

antik Lamorklarm saldırısına uğradık."
"Belki eski giysiler giyen günümüz Lamorklarıdır."
"Pek öyle sanmıyorum, Sephrenia. Saldırıları başarısızlığa uğramaya başlayınca ortadan kayboldular."
"Hepsi mi?"
"Ölenler hariç. Biraz mantık seni rahatsız eder mi?"
"Gereksiz yere uzatmazsan."
"Saldırganların gerçekten eski Lamorklar olduğundan tamamen eminiz ve büyükelçi Oscagne Daresia'da da birisinin antik kahramanları diriltip durduğunu söyledi. Mantığa göre bu diriltme işi Tamuli'den kaynaklanıyor ve amacı merkezi hükümetleri -Daresia'da İmparatorluğu ve Eosia'da Kilise'yi - zayıflatmak için milliyetçi duyguları kızıştırmak. Eğer bütün bu olayların kaynağının Tamuli'de bir yer olduğunda haklıysak, orası cevapları aramaya başlamak için en mantıklı yer. Şu anda neredesin?"
"Vanion ve ben Astel'in doğusunda, Sarsos'tayız. Buraya gelsen daha iyi olacak, Sparhawk. Uzun mesafeli sohbetler işleri bula-nıklaştırmaya eğilimlidir."
Sparhawk Daresia haritasını hatırlamaya çalışarak bir an düşündü. "O zaman karadan geleceğiz. Diğerleriyle de bu konuda anlaşmak için bir şeyler yapacağım."
"Uzun sürmemesine çalış, Sparhawk. Yüz yüze konuşmamız gerçekten çok önemli."
"Tamam. Sana iyi uykular, küçük ana."
"Uyumuyordum."
"Ya? Ne yapıyordun?"
"Sana daha önce söylediğini duymadın mı, Sparhawk?" diye sordu kızı.
"Hangisini?"
"Seni ilgilendirmediğini söylemişti."
"Şaşırtıcı derecede iyi bir fikir, Majesteleri," dedi Oscagne, o sabah geç saatlerde Dolmant'm özel kabul salonunda toplandıklarında. "Milyon sene geçse aklıma gelmezdi. Tamuli'ye bağlı ulusların liderleri İmparator Majesteleri tarafından çağrılmadıkları sürece Matherion'a gidemezler."
"Eosia'nm kuralları daha serbesttir, Ekselans," dedi Emban.
İ00

"Onlar tamamen bağımsızdırlar."
"Şaşırtıcı. Kilise'nizin onların eylemleri konusunda otoritesi . yok mu, Ekselansları/'
"Korkarım sadece ruhani konularda."
"Bu rahatsız edici değil mi?"
Dolmant sitem edercesine Ehlana'ya bakarak, "Bunun ne kadar rahatsız edici olduğunu bilemezsiniz, Büyükelçi Oscagne," dedi.
"Nazik ol, Sarathi," diye mırıldandı Ehlana. . "O zaman Eosia'dan gerçekten sorumlu olan kimse yok mu? Son kararları verecek tam bir otorite?"

ilhanx

"Bu bizim paylaştığımız bir sorumluluk, Ekselans," diye açıkladı Ehlana. "Biz bir şeyleri paylaşmayı severiz, değil mi, Sarathi?"
"Tabii ki," dedi isteksizce Dolmant.
"Eosia politikasının gürültülü patırtılı ve karşılıklı özverili doğasının bariz bir yararı var, Ekselans," diye sözcükleri uzatarak konuştu Stragen. "Ortak kararla belirlenen politika bize çok farklı bakış açılarını bir araya getirme avantajı sağlar."
"Tamuli'de, bir bakış açısına sahip olmanın daha az kafa karıştırdığını düşünürüz."
"Imparator'un bakış açısı mı? İmparator salak olduğunda ne olur? Ya da deli?"
"Hükümet genelde o olmadan çalışır," diye ağırbaşlı bir şekilde kabul etti Oscagne. "Bununla beraber, öyle imparatorluk şanssızlıkları nadiren uzun yaşarlar."
"Ah," dedi Stragen.
"İşe başlasak iyi olur," dedi Emban. Odanın öbür tarafında duvarda asılı bilinen dünyanın geniş bir haritasına doğru gitti. "En hızlı yol denizden gitmek," diye belirtti. "Cammoria'da Ma-del'den İç Deniz'e açılırız, sonra Daresia'nın güney ucunu döner ve doğu kıyısından Matherion'a doğru çıkarız."
"Biz mi?" diye sordu Sör Tynian.
"Ah, size söylemedim mi?" dedi Emban. "Ben de sizinle geliyorum. Görünüşte Kraliçe Ehlana'nm ruhani danışmanı olacağım. Gerçekteyse Patrik'in özel elçisi."
"En azından halk anlamasın diye gezinin Elenia havasını korumak akıllıca olur," diye açıkladı Dolmant. "Matherion'a eşzamanlı iki ayrı kurul göndererek işleri daha da karıştırmayalım."
101

Sparhawk'm çabuk harekete geçmesi gerekiyordu ve elinde, üzerinde çalışabileceği fazla bir şey yoktu. "Gemiyle seyahat etmenin bazı avantajları vardır," diye kabul etti, "ama burada önemli bir güçlük var."
"Ya?" dedi Emban.
"Bu resmi bir ziyaretin gereklerini oldukça iyi karşılar ama Ta-nıuli'ye gerçek gitme nedenimize pek hitap etmez. Ekselans, Mat-herion'a ulaştığımızda nelerin olması bekleniyor?"
"Her zamanki şeyler." Oscagne omuz silkti. "Resmi görüşmeler, şölenler, askeri teftiş , konserler, hepimizin hayran olduğu baş döndürücü anlamsız etkinlikler."
"Kesinlikle öyle," diye onayladı Sparhavvk. "Ve gerçekten herhangi bir şey yapmayacağız, değil mi?"
"Büyük ihtimalle yapmayacaksınız."
"Ama biz Tamuli'ye bir aylık cümbüş yapmak için gitmiyoruz. Oraya asıl gitme amacımız bütün bu büyük değişikliğin arkasında neyin olduğunu bulmak. Bizim bilgiye ihtiyacımız var, eğlenmeye değil ve bilgi büyük ihtimalle başkentte değil, iç bölgelerdedir."
Emban'm ifadesi bozuldu. "Öyle olursa aylarca yolculuk etmemiz gerekecek."
"Matherion'da yapabileceğimiz kadarını evde oturarak da yapabiliriz, Ekselansları. Başkentin dışına çıkmamız lazım."
Emban homurdandı. "Buradan Matherion'a kadar at sırtında gitmemi kesinlikle aklına koydun, değil mi, Sparhawk?"
"Siz burada kalabilirsiniz, Ekselansları," diye önerdi. "Her zaman sizin yerinize Başpiskopos Bergsten'i alabiliriz. Hem savaşta daha iyidir."
"Bu kadar yeter, Sparhawk," dedi sertçe Dolmant.
"Ortak kararlarla politika çok ilginç, Milord Stragen," diye gözlemledi Oscagne. "Biz Matherion'dan Ucera Başpiskoposu'nun Önerdiği şekilde fazla tartışmadan geldik. Mümkün olduğu kadar seçenek çıkarma olasılığından kaçınmaya çalışırız."
"Eosia'ya hoş geldiniz, Ekselans." Stragen gülümsedi.
"Konuşmama izin verir misiniz?" dedi nazikçe Khalad.
"Tabii ki," diye cevapladı Dolmant.
Khalad ayağa kalkıp haritaya gitti ve mesafeleri ölçmeye başladı. "İyi bir at günde on fersah gidebilir. İyi bir gemi otuz gidebilir
102

- eğer rüzgâr eserse." Kaşlarını çattı ve etrafına baktı. "Niye ona ihtiyacım olduğu zaman Talen etrafta olmuyor?" diye mırıldandı.
"Bu sayıları kafasından hesaplayabilirdi. Benim parmaklarımla saymam gerekecek."
"İlgilenmesi gereken bir şey olduğunu söyledi," dedi Berit.

ilhanx

Khalad homurdandı. "Bizim esas ilgilendiğimiz şey Daresia'da neler olduğu, bu yüzden Eosia'yı boydan boya geçmemiz gereke-meyecek. Başpiskopos Emban'm önerdiği gibi Madel'den yelken açabiliriz, İç Deniz'den Zemoch'un doğu kıyısındaki -" Haritaya baktı ve işaret etti. "Salesha'ya devam ederiz. Bu dokuz yüz fersah
- otuz gün. Karadan gidersek yaklaşık aynı mesafe olacak ama
doksan günümüzü alacak. En azından iki ay avantajımız olacak."
"İyi," diye isteksizce onayladı Emban, "en azından bu da bir şeydir.
Sparhawk altmış günden fazla avantajları olacağından oldukça emindi. Odanın diğer ucunda Mirtai'nin dikkatli gözleri önünde yavru kedisiyle oynayan kızma baktı. Prenses Danae hiçbir işi olmadığı görüşmelerde çok sık bulunuyordu. İnsanlar her nedense onun yarlığından kuşkulanmıyorlardı. Sparhawk Çocuk-Tanrıça Aphrael'in zamanın geçişini yavaşlatabileceğim biliyordu ama şu andaki vücudunda, Flüt olduğu zamanki gibi fark edilmeden yapabileceğinden emin değildi.
Prenses Danae bakarak ona karşılık verdi ve onun sınırlı anlayışı hakkında çok şeyler anlatan boyun eğmiş bir ifadeyle gözlerini yukarı doğru kaldırdı, sonra ciddi ciddi başını sallayarak onayladı.
Sparhawk bundan sonra daha rahat nefes aldı. "Şimdi kraliçenin güvenliğine geldik," dedi. "Büyükelçi Oscagne, karım fazla dikkat çekmeden yanında ne büyüklükte bir mahiyet getirebilir?"
"Bu sayıda gelenekler pek belirli değildir, Sör Sparhawk."
Sparhawk etrafındaki arkadaşlarına baktı. "Sorun çıkarmayacağımı bilseydim büyün Askeri Tarikatları yanıma alırdım," dedi.
"Gezimizi bir ziyaret olarak belirttik, Sparhawk," dedi Tynian, "istila değil. Yüz zırhlı şövalye İmparator Majesteleri'ni korkutur mu, Ekselans?"
"Bu sembolik bir sayı," diye bir süre düşündükten sonra onayladı Oscagne. "Bir gösteri için yeterli büyüklükte ama tehdit edici görünecek kadar kalabalık değil. Astel'den geçeceğiz ve başkent

Darsas'dan Atanlardan refakat alabilirsiniz. Resmi bir ziyaretçi için büyük bir refakat fazla dikkat çekmeyecektir."
"Her tarikattan yirmi beş şövalye, ne dersin, Sparhawk?" diye önerdi Bevier. "Malzeme ve zırh cüppelerimizin renklerinin farklılığı şövalyelerinin daha çok seremonik görünmelerini sağlayacaktır. Yüz Pandion bazı yerlerde endişe uyandırabilir."
"İyi fikir," diye onayladı Sparhawk.
"Eğer istersen daha da getirebilirsin, Sparhawk," dedi Mirtai. "Orta Astel steplerinde Peloiler var. Kring'in atalarının torunları. Birden Daresia'daki kuzenlerini ziyaret etmek isteyebilirler."
"Ah, evet," dedi Oscagne, "Peloiler. Sizin Eosia'da da bu vahşi adamlardan olduğunu unutmuştum. Onlar kolay heyecan-lanabilen ve güvenilmez insanlardır. Bu Kring denen adamın bize eşlik etmek isteyeceğinden emin misiniz?"
"Eğer istersem Kring atını ateşe bile sürer," diye kendine güvenle cevapladı Mirtai.
"Domi bizim Mirtai ile çok meşgul oluyor, Ekselans." Ehlana gülümsedi. "Ona evleneme teklif etmek için senede üç ya da dört kez Cimmura'ya gelir."
"Peloiler savaşçıdır, Atana," diye belirtti Oscagne. "Onun isteğini kabul edersen kendi halkının gözünde küçük düşmezsin."
"Kocalar karılarının değerini pek bilmezler, Oscagne," diye esrarengiz bir gülümsemeyle belirtti Mirtai. "Diğer taraftan talip olarak çok kibar ve Kring'in ilgisinden çok hoşlanıyorum. Çok güzel şiirler yazıyor. Bir keresinden beni altın rengi gündoğuşuna benzetti. Bunun oldukça güzel olduğunu sanıyorum."
"Bana asla şiir yazmadın, Sparhawk," diye kocasını suçladı Ehlana.
"Elene lisanı çok sınırlı, Kraliçem," diye karşılık verdi Sparhawk. "Sizi anlatabilecek hiçbir kelime yok."
"İyi bir karşılık," diye mırıldandı Kalten.
"Sanırım hepimiz yazışmalarla biraz zaman geçireceğiz," dedi Dolmant. "Yapılması gereken çeşitli hazırlıklar var. Emrinize hızlı bir gemi vereceğim, Ekselans. İmparatorunuza Elenia Kraliçesi'nin geldiğini haber vermek istersiniz."
"Eğer Patrik izin verirse, hükümetimle kişisel değil de, mesaj yollayarak haberleşeceğim. İmparatorluğun çeşitli bölümlerinde

sosyal ve politik özellikler vardır. Eğer onunla beraber gidersem Majestelerinin yolunu kolaylaştırmakta çok yardımcı olabilirim."

ilhanx

"Uygar bir centilmenin yanımda gelmesinden çok memnun olacağım, Ekselans." Ehlana gülümsedi. "Elbiselerini demircilerin yaptığı adamlar tarafından kuşatılmanın ne olduğu hakkında hiçbir fikriniz yok."
Talen yüzünde heyecanlı bir ifadeyle salona girdi.
"Nerelerdeydin?" Bu soru salonun farklı bölümlerinden geldi.
Talen abartılı ve alaylı bir eğilmeyle, "Bu kadar çok sevilmek insanin içini çok rahatlatıyor, baksanıza yokluğum soluk kesici bir merak uyandırdı," dedi. "Bu sevgi gösterisi karşısında oldukça ezildim."
Büyükelçi Oscagne soru sorarcasına Dolmant'a baktı.
"Bunu açıklamak çok uzun sürer, Ekselans," dedi bezgince Dol-mant. "Sadece, bu oğlan odadayken kıymetli şeylerinize dikkat edin."
"Sarathi," diye itiraz etti Talen. "Neredeyse bir haftadır tek bir şey bile çalmadım."
"Bu bir başlangıç, sanırım/'diye belirtti Emban.
"Eski alışkanlıklar zor kaybolur, Ekselansları." Talen sırıttı. "Her neyse, hepiniz meraktan ölmek üzere olduğunuza göre anlatayım, şehirde etrafı kolaçan ediyordum ve eski bir dostla karşılaştım. İnanır mısınız, Krager burada, Chyrellos'da."

s
İH ı-l
C

O) (A

O

—W--~^ \VyVi yW
rrva Dj*
. Denizi % ^Harata ~/^^>;S^^X Jki

yedinci bölüm
"KOMIER," diye başladı Sparhawk'm mektubu, "Karım Tamu-li'deki Matherion'a resmi bir ziyaret yapacak. Lamorkand'daki karışıklığın büyük olasılıkla Daresia'dan kaynaklandığını keşfettik, bu yüzden Ehlana'nın gezisini oraya gidip ne bulabileceğimizi görmek için bize bir fırsat sağlaması amacıyla kullanacağız. Sana sürekli haber yollayacağım. Yerel toplantı binasındaki yirmi beş Genedian Şö-valyesi'ni onur muhafızlarının bir bölümü olarak ödünç alıyorum.
"Wargunoglu Avin'ın Lamorkand'daki Lord Gerrich ile herhangi kalıcı bir ittifak kurmasmı engellemek için elinden geleni yapmanı öneririm. Gerrich, Lamorkand sınırlarının çok daha ötesine uzanan büyük bir planın içine iyice dahil olmuş durumda. Eğer sen, Darellon ve Abriel Lamorkand'a gidip o adamın boğazına yapışmak için bir bahane bulursanız, Dolmant buna fazla gü-cenmeyecektir. Ama büyüye dikkat et. Gerrich bilmesi gerekenden fazlasını bilen birinden yardım alıyor. Ulath sana daha fazla ayrıntı yollayacak. - Sparhawk."
"Fazlaca açıksözlü, değil mi?" diye sordu, kocasının omzunun üstünden okuyan Ehlana. Çok güzel kokuyordu.
"Komier açıksözlü bir adamdır, Ehlana." Sparhawk tüy kalemini bırakıp omuz silkti. "Ve mektup yazma konusunda iyi değilimdir."
"Fark ettim." Günü insanların kıta boyunca dağıtmaları için mesajlar yazarak geçirdikleri, Bazilika'ya bitişik Kilise binalarının birindeki çok süslü dairelerindeydiler.
"Senin yazacak mektubun yok mu?" diye karışma sordu.
"Hepsini bitirdim. Yapmam gereken tek şey Lenda'ya kısa bir not yollamak. O ne yapacağını bilir." Odanın diğer tarafında sabırla Mmrfm tırnaklarını kesen Mirtai'ye bir göz attı. Mmrr işi zorlaştı-nyordu. Ehlana gülümsedi. "Mirtai'nin Kring'le haberleşmesi daha

ilhanx

doğrudan. Gezgin bir Peloi'yi çağırdı ve onu Zemoch'da Basne'ye - Astel sınırında yanında kabilesinden yüz adamla - at binmesi emriyle Kring'e yolladı. Mirtai oraya ulaştığında Kring orada beklemiyorsa, bunun artık onu sevmediği anlamına geleceğini söyledi." Ehlana soluk sarı saçını alnından geriye itti.
"Zavallı Kring." Sparhawk gülümsedi. "Böyle bir mesajla onu ölümden bile uyandırır. Ne dersin bir gün onunla evlenecek mi?"
"Bunu söylemek çok zor, Sparhawk. Ama ilgisini çekmiş durumda."
Kapı çalındı ve Kalten'i içeri almak için Mirtai ayağa kalktı. "Dışarıda güzel bir hava var," dedi sarışın adam. "Yolculuğa güzel bir havada çıkacağız."
"Hazırlıklar nasıl gidiyor?" diye sordu Sparhawk.
"Neredeyse her şey tamam." Kalten yeşil simli bir ceket giyiyordu ve kraliçenin önünde abartılı bir reverans yaptı. "Doğrusu, hazırız. Şu anda tek yapılan her zamanki gereksizlikler."
"Bunu biraz açıklayabilecek misiniz, Sör Kalten?" dedi Ehlana.
Kalten omuzlarını silkti. "Hiçbir şey unutulmasın diye herkes diğerlerinin önceden yaptığını yeniden yapıyor." Bir koltuğa yayıldı. "Etrafımız işgüzarlarla çevrilmiş, Sparhawk. Kimse başka birinin doğru bir şey yapabileceğine inanamıyormuş gibi. Emban bir kez daha şövalyeler hazır mı diye sorarsa onu boğazlayacağım. Kalabalık bir grup insanı bir yerden bir yere götürmek için neler gerektiği konusunda hiçbir fikri yok. İnanır mısın hepimizi bir tek gemiye bindirmeyi deneyecekti! Atları ve her şeyi."
"Bu biraz kalabalık olabilir." Ehlana gülümsedi. "Sonunda kaç gemiye karar verildi?"
"Emin değilim. Hâlâ kesinlikle kaç kişinin geleceğini bilmiyorum. Hizmetinizdekilerin hepsi onlar olmadan öleceğinize kesinlikle ikna olmuş durumda, Kraliçem. Bu geziye çıkmak için hazırlanan yaklaşık kırk kişi."
"Onları elesen iyi olur, Ehlana," diye önerdi Sparhawk. "Bütün saray halkıyla beraber at binmek istemem."
"Birkaç kişiye ihtiyacım olacak, Sparhawk - sadece görüntü olarak olsa da."
Talen odaya girdi. Avare genç adam, kendisinin "sokak giysisi" dediği, uyumsuz, çok sıradan ve pejmürde bir giysi giyiyordu.

"Hâlâ orada," dedi, gözleri parlıyordu.
"Kim?" diye sordu Kalten.
"Krager. Yuvasını kaybetmiş kayıp bir yavru köpek gibi Chyrellos'da gizli gizli dolaşıyor. Stragen yerel hırsızlardan onu izlemek için adam aldı. Şimdilik neyin peşinde olduğunu çıkaramadık. Eğer Martel hâlâ hayatta olsaydı, daha önce yaptığı şeyin aynını yapıyor diyebilirdim - kendini göstermeye çalışıyor."
"Nasıl görünüyor?"
"Daha kötü." Talen'in sesi biraz değişmişti. Soprano ve bariton arasında bir yerdeydi. "Yıllar Krageı'e pek iyi davranmamış. Gözleri suda domuz pastırması pişirmişler gibi. Kesinlikle sefil görünüyor."
"Sanırım Krager'in sefaletine dayanabilirim," diye belirtti Spar-hawk. "Ama canımı sıkmaya başladı. Son on yıldır sınırımın kıyısında dolaşıp duruyor - sanki şeytan tırnağı ya da ete batan ayak tırnağı gibi. Daima diğer taraf için çalışıyor gibi ama aslında endişe edilmeyecek kadar önemsiz."
"Stragen, yerel hırsızlardan birinden adamın boğazım kesmesini isteyebilir," diye önerdi Talen.
Sparhawk düşündü. "İstemese daha iyi olur," diye karar verdi. "Krager hep iyi bir haber kaynağı olmuştur. Ama Stragen'e söyle, fırsat çıkarsa eski dostumuzla bir sohbet etmek isteyebiliriz. Bacaklarını kırma teklifi genelde Krager'i çok konuşkan hale sokar."
Ulath yaklaşık yarım saat sonra geldi. "Komier7 e yazdığın mektubu bitirdin mi?" diye Sparhawk'a sordu.
"Bir taslağı var, Sör Ulath," diye kocasının yerine cevapladı Ehlana.
"Komier için yazılanları kibarlaştırmanıza gerek yok, Majesteleri. Tuhaf mektuplara alışıktır. Bir keresinde Genedian biraderlerimden biri ona insan derisine yazılmış bir rapor yolladı."
Ehlana şaşkınca baktı. "Ne yaptı?"
"Elde üzerine yazacak başka bir şey yoktu. Biraz önce bir Genedian Şövalyesi bana Komier'den mesaj getirdi. Şövalye, Emsat'a dönüyor ve Sparhawk'in mektubu hazırsa götürebilir."
Sparhawk parşömeni katlayıp, mühürlemek için balmumu damlatırken, "Bitmek üzere," dedi. "Komier ne diyor?"
"İyi haber. Her nedense bütün troll'ler Thalesia'yı terk etmiş."
"Nereye gitmişler?"

ilhanx

"Kim bilir? Kimin umurunda?"
"Gittikleri ülke halkının umurunda olabilir," dedi Kalten.
"Bu onların sorunu." Ulath omuz silkti. "Bu komik ama. Troll'ler gerçekte birbirleriyle anlaşmazlar. Aynı anda hep beraber toplanmaya karar verip gitmelerine hiçbir anlam veremiyorum. Tartışma çok ilginç olmalı. Genelde gördüklerinde birbirlerini öldürürler."
O gün daha sonra ikisi yalnız buluştuklarında Dolmant ciddiyetle, "Sana yapabileceğim fazla bir yardım yok, Sparhawk," dedi. "Kilise Daresia'da bölünmüş durumda. Chyrellos'un otoritesini kabul etmiyorlar, bu yüzden sana yardım etmelerini emredemem." Dol-mant'm ifadesi bitkindi ve beyaz rahip cüppesi teninin soluk görünmesine neden oluyordu. Dolmant, gerçek anlamda Thalesia'dan Cammoria'ya kadar uzanan bir imparatorluğu yönetiyordu. Görevinin yükü onu çok yıpratmıştı. Son yıllarda dostlarında fark ettikleri değişim, yüksek mevkisinin abartılmış görüşlerinden türemişti.
"Astel'de Edom ya da Daconia'dan daha çok işbirliği göreceksin," dedi. "Astel Kilisesi'nin öğretisi bizimkine çok yalandır - o kadar yalan ki Astel kilisesine ait rütbeleri bile kabul ederiz. Edom ve Daconia, Astel Kilisesi'nden binlerce yıl önce koparak kendi yollarına gittiler." Patrik pişmanlıkla gülümsedi. "O iki krallıktaki vaazlar genelde Chyrellos Kilisesi'ni - kişisel olarak beni - isterik suçlayışlardan başka bir şey değildir. Hiyerarşi karşıtıdırlar, daha çok Rendorla-ra benzerler. Yolun o iki krallığa düşerse, Kilise'nin karşında olabileceğini bekleyebilirsin. Kilise Şövalyesi olman aleyhine olacaktır. Oradaki bütün çocuklara Kilise Şövalyeleri'nin boynuz ve kuyrukları olduğu öğretilir. Senden kiliseleri yakman, din adamlarını öldürmen ve insanları köle yapman beklenir."
"Oralardan uzak kalmak için elimden geleni yapacağım, Sarat-hi," diye onu temin etti Sparhawk. "Astel'de yetkili kim?"
"Dardas Başkeşişi sözde Astel Kilisesi'nin başıdır. Bu anlaşılmaz mevki yaklaşık bizim 'başpiskoposumuza' eşittir. Astel Kilisesi keşişliklerle organize olmuştur. Orada dünyevi rahipler sınıfı yoktur."
"Bilmem gereken önemli farklılıklar var mı?"
"Bazı âdetleri farklıdır - en önemlisi tapmma değişimleri. Ayin yapmanı isteyeceklerini sanmıyorum, bu yüzden herhangi bir sorun çıkmayacaktır. Bu çok iyi. Bir kere ayin yaptırdığını duydum."

Sparhawk gülümsedi. "Biz farklı şekillerde hizmet ediyoruz, Sarathi. Kutsal Anamız beni insanlara vaaz vermem için tutmadı. Onunla karşılaşırsam, Darsas Başkeşişi'ne nasıl hitap edeyim?"
"Bir başpiskoposa hitap ettiğin gibi ona da 'Ekselansları' de. Kocaman bir sakalı olan heybetli bir adamdır ve Astel'de bilmediği hiçbir şey yoktur. Her yer papaz kaynar. İnsanlar onlara tamamen güvenir ve hepsi de her hafta başkeşişe rapor sunarlar. Orada Kilise'nin çok büyük bir gücü vardır."
"Ne soylu bir fikir."
"Bana kötü davranma, Sparhawk. Son zamanlarda işlerim pek iyi gitmiyor."
"Bir görüş dinlemeye hevesli misin, Dolmant?"
"Kişisel olarak mı? Hayır."
"Ben ondan bahsetmiyordum. Sanırım sert değişemeyecek kadar yaşlısın. Rendor politikandan bahsediyordum. Temelde fikrin iyiydi ama yanlış yoldan ilerledin."
"Dikkat et, Sparhawk. Bundan daha küçük şeyler için insanları manastırlara yolladım."
"Rendorlulan uzlaştırma politikan çok sağlamdı. Orada on yıl geçirdim ve nasıl düşündüklerini biliyorum. Rendo/daki sıradan insanlar gerçekten Kilise'yle bağdaşmak istiyorlar - hiçbir şey için olmasa bile çöldeki fanatiklerden kurtulmak için. Politikan iyi ama onu işleme koymak için oraya yanlış insanları yolladın."
"Oraya yolladığım rahiplerin hepsi öğreti konusunda uzmanlar, Sparhawk."
"Sorun da işte bu. Oraya öğreti fanatikleri yolladın. Tek yapmak istedikleri sapkınlıkları yüzünden Rendorlulan cezalandırmak."
"Sapkınlık bir tür sorundur, Sparhawk."
"Rendorluların sapkınlığı teolojik değil, Dolmant. Onlar da bizim Tann'mıza tapıyor, dini inanışlarının yapısı bizimkiyle aynı. Aramızdaki fark tamamen Kilise yönetimi alanında. Rendorlular bizden ayrıldıklarında Kilise yozlaşmıştı. Hiyerarşi üyeleri Ren-do/daki Kilise memuriyetlerine akrabalarım yolluyorlardı ve o akrabalar insanların ruhlarından çok kendi keselerini doldurmakla ilgilenen parazit fırsatçılardı. İşin köküne indiğinde, bu yüzden Rendorlular piskopos ve rahipleri öldürmeye başladılar - ve şu anda da aynı neden yüzünden yapıyorlar. Onları cezalandırmaya çalışırsan

ilhanx

Rendorlularla Kilise'yi asla banştıramayacaksın. Kutsal Anamızı kimin yönettiği onların umurunda değil. Seni asla kişisel olarak görmeyecekler, dostum, ama yerel rahiplerini görecekler - üstelik her gün. Rahiplerin tüm zamanlarını onlara sapkın diyerek, kadınlarının peçelerini yırtarak geçirirse, öldüreceklerdir. Olay işte bu kadar basit."
Dolmant endişeli bir ifade takındı. "Belki aptalca bir hata yaptım," diye kabul etti. "Şüphesiz, bunu söylediğimi başka birisine söylersen inkâr edeceğim."
"Doğal olarak."
Sparhawk o sırada başka bir şey hatırladı. "Borrata'daki fakir bir kilisede bir bölge papazı var," dedi. "Hayatımda gördüğüm bir azize en yakın kişi ve adını bile sormadım. Ama Berit bilir. Birkaç müfettişi dilenci kılığında onu izlemeleri için Cammoria'ya yolla. O tam ihtiyacın olan türden bir kişi."
"Niçin onu doğrudan çağırtmıyorum?"
"Seninle konuşamayacak kadar tutuk biri, Sarathi. Alçakgönüllü kelimesini keşfederlerken akıllarında tam o varmış. Hem asla kendi cemaatini bırakmayacaktır. Ona Chyrellos'a gelmesini emreder Ve sonra Rendor'a yollarsan altı ay içinde ölecektir. Öyle bir adam."
Dolmant'm gözleri birden yaşlarla doldu. "Beni üzdün, Spar-hawk," dedi. "Beni üzdün. Kutsal emirleri aldığımızda hepimizin ideali buydu." İç çekti. "Nasıl oldu da ondan bu kadar uzaklaştık."
"Sen dünya işlerine çok fazla bulaştın, Dolmant," dedi nazikçe Sparhawk. "Kilise dünya içinde yaşamalı ama dünya onu o daha kendini kurtaramadan yozlaştırıyor."
"Bu sorunun cevabı ne, Sparhawk?"
"Dürüstçe söylersem bilmiyorum, Sarathi. Belki cevap yoktur."
Sparhaıvk. Bu kızının sesiydi ve bir şekilde kafasının içindeydi. Bazilika'nm ana salonundan geçiyordu, ne yaptığını gizlemek için dua ediyormuş gibi çabucak eğildi.
Ne var, Aphrael? diye sessizce sordu.
Benim için diz çökmene gerek yok, Sparhawk. Sesinden eğlendiği belliydi.
Sana diz çökmüyorum. Eğer beni koridorlarda yürüyüp orada olmayan biriyle uzun sohbetler yaparken görürlerse tımarhaneye kaparlar.

Ama bu pozisyonda çok saygılı görünüyorsun. Duygulandım.
Önemli bir şey mi var, yoksa sadece kendi kendini mi eğlendiriyorsun?
Sephrenia yine seninle konuşmak istiyor.
Tamam. Şu anda büyük salondayım. Aşağı gel ve burada buluşalım. Yine çan kulesine çıkacağız.
Seninle orada buluşacağım.
Oraya çıkan sadece bir tek merdiven var, Aphrael. Ondan çıkmamız gerekecek.
Senin çıkman gerekir ama benim gerekmiyor. Büyük salona gitmekten hoşlanmıyorum, Sparhawk. Daima durup Tanrınla konuşmak zorunda kalıyorum ve bu çoğu zaman çok sıkıcı.
Sparhawk'm içi bunun anlamları yüzünden ürperdi.
Sparhawk kubbenin tepesine çıkarken kurumuş, spiral ahşap merdivenler hâlâ protesto edercesine gıcırdıyorlardı. Uzun bir çıkıştı ve tepeye ulaştığında soluğu kesildi.
"Niçin bu kadar geç kaldın?" diye sordu Danae. Basit beyaz bir iş önlüğü giyiyordu. Bu küçük kızlara uygun bir elbiseydi, bu yüzden kesiminin tamamıyla Styric olduğu fark edilmiyor gibiydi.
"Bana böyle şeyler söylemek hoşuna gidiyor, değil mi?" diye suçladı Sparhawk.
"Sadece seni kızdırmaya çalışıyorum, Sparhawk." Güldü.
"Umarım kimse buraya çıktığını görmemiştir. Dünyanın henüz uçan prenseslere hazır olduğunu sanmıyorum."
"Kimse görmedi, Sparhawk. Biliyorsun ki bunu daha önce yaptım. Bana güven."
"Başka seçeneğim var mı? İşimize bakalım. Yarın sabah yola çıkacaksak yapmam gereken birçok şey var."
Kız başıyla onayladı ve devasa çanlardan birinin yanına bağdaş kurdu. Yine kafasmı kaldırdı ve o flüte benzer sesi çıkarmaya başladı. Ardından sesi kayboldu ve yüzü donuklaştı.
"Nerelerdeydin?" diye sordu Sephrenia, öğrencisine bakmak için Danae'nin gözlerini açarak.
Sparhawk iç çekti. "Eğer ikiniz de şunu kesmezseniz, kendime başka bir iş bulacağım."
"Aphrael yine seni mi kızdırıyordu?"
"Tabii ki. Onun uçabildiğim biliyor muydun?"
"Uçtuğunu görmedim ama sanırım yapabilir."

"Beni niçin görmek istedin?"

ilhanx

"Rahatsız edici söylentiler duyup duruyorum. Kuzey Atanlar kuzey sahillerindeki ormanlarda çok büyük, kıllı bazı yaratıklar görüp duruyorlarmış."
"Demek oraya gittiler."
"Gizli kapaklı konuşma/bir tanem."
"Komier, Ulath'a haber yolladı. Bütün Troll'ler Thalesia'yı terk etmişler gibi görünüyor."
"Troll'ler!" diye bağırdı. "Bunu yapamazlar! Thalesia onların atalarının vatanı."
"Belki gidip bunu TroUTere söylesen daha iyi olur. Komier, Thalesia'da bir tane bile kalmadığına yemin ediyor."
"Burada çok ama çok tuhaf bir şeyler oluyor, Sparhawk."
"Büyükelçi Oscagne'de aşağı yukarı aynı şeyi söyledi. Sar-sos'daki Styricler bundan bir anlam çıkarabildiler mi?"
"Hayır. Zalasta aklını kaçırmak üzere."
"Bütün bunların arkasında kimin olduğu konusunda bir şey çıkarabildin mi?"
"Sparhawk, bunun arkasında neyin olduğunu bile bilmiyoruz. O her neyse onun türü hakkında tahmin bile yürütemeyiz."
"Gene Troll Tanrıları fikri devamlı karşımıza çıkıp duruyor. Bir şeyin onlar üzerinde, troUTere Thalesia'yı terk etmelerini emredecek otoritesi olması gerekiyor ve bu da Troll Tanrıları'nı gösteriyor. Onların kurtulmayı başaramadıklarından tamamen emin miyiz?"
"Tanrılarla uğraşırken herhangi bir olasılığı dışta tutmak iyi bir fikir değil, Sparhawk. Ghwerig'in onları Bhelliom'un içine koyarken kullandığı büyüyü bilmiyorum, bu yüzden bozulup bozulmayacağını da bilmiyorum."
"O zaman bu mümkün."
"Ben de aynen öyle dedim, bir tanem. O gölgeyi - ya da bulutu - son zamanlarda gördün mü?"
"Hayır."
"Aphrael onu hiç gördü mü?"
"Hayır."
"O sana söyleyebilir ama kendini açığa vurmasa daha iyi olur. Belki bir yol bulur onu ortaya çıkarırız ve ben de bir göz atabilirim. Ne zaman yola çıkıyorsunuz?"

"Yarın sabah erkenden. Danae bana Wargun'un ordusuyla Acie'ye giderken yaptığı gibi zamanla oynayabileceğini söyledi. Bu bizi hızlandırır ama Flüt olduğu zamanki gibi ortaya çıkmadan yapabilecek mi?"
Hareketsiz kızının arkasındaki çandan boğuk, yumuşak tonlu bir ses geldi. "Niçin bana sormuyorsun, Sparhawk?" Danae'nin sesi çan sesinin içinden mırıldandı. "Bu ben burada değilim demek değil, biliyorsun."
"Bunu nereden bileyim ki?" Bekledi. "Evet?" diye hâlâ çınlayan çana sordu, "yapabilir misin?"
"Elbette yapabilirim, Sparhawk." Çocuk-Tanrıça'nm sesi kızmış gibiydi. "Sen hiçbir şey bilmiyor musun?"
"Bu kadar yeter," diye azarladı Sephrenia.
"O bir ahmak."
"Aphrael! Bu kadar yeter dedim! Babana karşı saygısızlık yapamazsın." Küçük prensesin dudaklannda görünüşe göre uykulu hafif bir gülümseme belirdi. "O iflah olmaz bir ahmak olsa da."
"Eğer ikiniz hatalarımı tartışacaksanız ben aşağı ineyim, böylece rahatça konuşabilirsiniz," dedi Sparhawk.
"Hayır, önemli değil, Sparhawk," dedi yumuşakça Aphrael. "Hepimiz dostuz, bu yüzden birbirimizden gizlimiz saklımız olmamalı."
Ertesi sabah Chyrellos'dan ayrıldılar ve parlak sabah güneşinin altında, yanlarında eşlik eden tamamı zırhlı yüz Kilise Şövalye-si'yle beraber Sarin Nehri'nin Acria tarafından güneye doğru at sürdüler. Nehrin kıyısında uzanan çimenler yemyeşildi. Mavi gök, tüy gibi yumuşak, beyaz bulutlarla beneklenmişti. Bir süre tartıştıktan sonra, Sparhawk ve Ehlana, görünüm için kraliçenin ihtiyacı olan refakatçilerin çoğunun Kilise Şövalyeleri safları arasından alınacağına karar verdiler. "Stragen onları yetiştirebilir," dedi karısına Sparhawk. "Onun bazı deneyimleri var, bu yüzden dürüst şövalyelerin işe yaramaz kelebek gibi görünmelerini sağlayabilir."
Bununla beraber, bir de saraylı leydiyi gerekliydi. Barones Meli-dere, Ehlana'nm yaşlarında, bal şansı saçlı, koyu mavi gözlü ve boş kafalı görünen genç bir kadındı. Ehlana aynı zamanda, Alean adlı ahu gözlü bîr kız olan özel hizmetçisini de yanma almıştı. İkisi de, Kraliçe, Mirtai, Danae ve çok şık giyinmiş, hafif şakalarla onları

ilhanx

sürekli eğlendiren Stragen'le beraber binek arabasmdaydılar. Spar-hawk bunu önceden düşünmüştü; Stragen ve Mirtai, karısı ve kızına gerektiğinde oldukça iyi koruma sağlayabileceklerdi.
Başpiskopos Emban sorun olacaktı. Daha birkaç mil gitmeden Sparhawk bunu fark edebildi. Emban at sırtında rahat değildi ve giderken devamlı şikayet ediyordu.
"Bu böyle gitmeyecek, biliyorsun," diye öğlene doğru fikrini söyledi Kalten. "Din adamı olsun olmasın, şövalyeler bütün Daresia kıtası boyunca Emban'm dert yanmasını dinlemek zorunda kalırlarsa, helhalde biz Matherion'a varmadan önce başına bir kaza gelecektir. Ben şimdiden boğmaya hazırım ve nehir de elimin altında."
Sparhawk bu konuyu düşündü. Kraliçenin binek arabasına baktı. "Bu lando yeteri kadar büyük değil," dedi arkadaşına. "Sanırım daha büyük bir tanesine ihtiyacımız var. Zaten altı at, dörtten daha etkileyicidir. Bak bakalım, Bevier1 i bulabilecek misin?"
Koyu tenli Arcialı ileri geldiğinde Sparhawk durumu açıkladı. "Emban'ı o atın sırtından almazsak, Daresia'yı geçmemiz bir yıl sürecek. Kuzenin Lycien'le hâlâ görüşüyor musun?"
"Tabii ki. Çok iyi arkadaşız."
"Niye önden gidip sohbet etmiyorsun? Büyük bir binek arabasına ihtiyacımız var - sekiz kişiye yetecek kadar - en az altı atlı. Emban ve Büyükelçi Oscagne'ı karım ve maiyetiyle beraber arabaya alacağız. Kuzeninden bize bir tane ayarlamasını söyle."
"Bu pahalı olabilir," dedi kararsızca Bevier.
"Önemli değil, Bevier. Kilise ödeyecek. At sırtında bir haftadan sonra Emban üzerinde eyer olmayan herhangi bir şey için imzayı basmaya gönüllü olacaktır. Oraya gitmişken, bizim gemileri de nehrin yukarısmdaki Lycien'in limanına getirt. Madel herhangi birimizin kalmaktan hoşlanacağı kadar çekici bir şehir değil ve Lycien'in limanı uygun düzenlenmiş durumda."
"Başka bir şeye ihtiyacımız olacak mı, Sparhawk?"
"Benim aklıma gelen bir şey yok. Ama uydurmakta serbestsin. Madel'e giderken aklına ne gelirse ekle. Bu defalık, emrimizde aşağı yukarı limitsiz bir bütçe var. Kilise'nin kasaları bizim için sonunda kadar açık."
"Ben olsam Stragen ve Talen'e söylemezdim." Bevier güldü. "Lycien'in evinde olacağım. Oraya geldiğinizde görüşürüz." Atını

çevirdi ve güneye doğru dörtnala sürdü.
"Niçin ondan Emban ve Oscagne için sadece başka bir binek arabası bulmasını istemedin?" diye sordu Kalten.
"Tamuli'ye vardığımızda ikisini birden korumak istemedim."
"Ah. Bu anlamlı - bir şekilde."
Bevierln kuzeni Marki Lycien'in evine öğlenden sonra geç saatlerde vardılar ve Lycien'in süslü evinin önündeki çakıl döşeli avluda Bevier ve onun kırmızı yüzlü, tombul akrabasıyla karşılaştılar. Marki, Elenia Kraliçesi'ni iyice eğilerek selamladı ve Madel'de kalacağı sürece misafiri olmasında ısrar etti. Kalten şövalyeleri Lycien'in parka benzeyen arazisinde dağıttı.
"Bir binek arabası buldun mu?" diye Bevie/e sordu Sparhawk.
Bevier başıyla onayladı. "Amacımıza uyacak kadar büyük," dedi biraz kuşkuluca, "ama fiyatı Başpiskopos Emban'm dudağını uçuklatabilir."
"Ben olsaydım bu kadar emin olmazdım," dedi Sparhawk. "Haydi gidip soralım." Çakıl taşlı avluyu geçip Ucera Başpiskoposu Emban'm, yüzünde derin bir ıstırap ifadesiyle eyer tokasına sıkı sıkı yapışarak atmın yanında durduğu yere gittiler.
"Hoş bir yolculuktu, değil mi, Ekselansları?" diye neşeyle şişman adama sordu Sparhawk.
Emban homurdandı. "Bir hafta boyunca yürüyebileceğimi sanmıyorum."
"Bu tabii ki sadece bir gezintiydi," diye devam etti Sparhawk. "Tamuli'ye geldiğimizde çok daha hızlı gitmemiz gerekecek." Durdu. "Dostça konuşabilir miyim, Ekselansları?"
"Nasıl olsa konuşacaksın, Sparhawk," dedi tersçe Emban. "İtiraz edersem söylediğimi umursayacak mısın?"
"Tabii ki hayır. Biliyorsun, bizi yavaşlatıyorsunuz."
"Şey, özür dilerim."
"Siz at sırtında yolculuk etmek için yaratılmamışsınız, Başpiskopos Emban. Sizin yeteneğiniz kafanızda, gerinizde değil."
Emban'in gözleri düşmanca kısıldı. "Devam et," dedi uğursuz bir ses tonuyla.

ilhanx

"Acelemiz olduğuna göre, sizin altınıza tekerlekler koymaya karar verdik. Minderli bir binek arabasında daha rahat eder misiniz, Ekselansları?"
119

"Sparhawk, seni öpebilirim!"
"Ben evli bir adamım, Ekselansları. Karım yanlış anlayabilir. Güvenlik nedenleri yüzünden bir araba ikisinden daha iyidir, bu yüzden Ehlana'nm Chyrellos'dan beri bindiğinden daha büyük bir tane ayarlamaya karar verdim. Onunla beraber yolculuk etmenizde bir sakınca var mı? Siz ve Büyükelçi Oscagne'ı kraliçem ve ma-iyetiyle beraber aynı arabaya bindirmeyi düşündük. Uygun mu?"
"Üzerinde durduğun toprağı öpmemi ister misin, Sparhawk?"
"Ah, bu gerekli değil, Ekselansları. Tek yapmanız gereken araba için gerekli izin yetkisini imzalamak. Ne de olsa bu acil bir Kilise meselesi, bu yüzden binek arabasının satın alınması tamamen kanıtlanman, değil mi?"
"Nereyi imzalayacağım?" Emban'm sabırsız bir ifadesi vardı.
"Bu büyüklükte bir binek arabası pahalıdır, Ekselansları," diye uyardı Sparhawk.
"Beni eyerden uzak tutacaksa Bazilika'yı rehine koyarım."
"Gördün mü?" dedi, Sparhawk oradan uzaklaşırlarken Bevi-er'e. "O kadar zor değilmiş, değil mi?"
"Bu kadar çabuk kabul edeceğini nereden biliyorsun?"
"Zamanlama, Bevier, zamanlama. Daha sonra fiyata itiraz edebilir. Bu tip soruları, adam hâlâ acı içindeyken sorman gerekir."
"Sen zalim bir adamsın, Sparhawk." Bevier güldü.
"Çeşit çeşit insanlar zaman zaman bunu söylediler," diye yu-muşakbaşlı bir şekilde cevapladı Sparhawk.
"Adamlarım erzakları yüklemeyi bugün bitirecek, Sparhawk," dedi Lycien, nehir kıyısındaki köye ve markinin arazisinin kenarındaki rıhtıma doğru at binerlerken.
"Siz gerçek bir dostsunuz, Lordum. Ne zaman ihtiyacımız olsa orada oluyorsunuz."
"Yardımseverliğimi abartıyorsunuz, Sör Sparhawk." Lycien güldü. "Sizin tekneleri donatmaktan çok iyi kar sağlıyorum."
"Dostlarımın başarılı olmalarını görmekten hoşlanırım."
Lycien omuzunun üzerinden biraz geriden gri bir atla gelen Ele-nia Kraliçesi'ne baktı. "Dünyadaki en şanslı adamsın, Sparhawk," diye görüşünü belirtti. "Karın gördüğüm en güzel kadın."
"Bunu ona söyleyeceğim, Marki Lycien. Hoşnut olacağından
120

eminim."
Marki'nin nehirdeki yerleşim bölgesine doğru giderlerken Ehlana ve Emban da onlara eşlik etmeye karar vermişti; Ehlana gemideki kalacak yerleri, Emban da aldığı binek arabasını incelemek için.
Lycien'in rıhtımlarına palamar bağlayan küçük filonun gemileri, diğerleriyle kıyaslandığında yanlarında bağlı olan ticaret gemilerinin leş gibi gözükmesini sağlayan on iki, büyük, sağlam tekneden oluşuyordu.
Lycien rıhtımların etrafında büyüyen köyden sabah güneşinde panldayan nehre doğru giden yolda önden ilerledi.
"Üstat Cluff!" Ses sis düdüğüne benziyordu.
Sparhawk eyerinin üstünde döndü. "Bu Kaptan Sorgi değilse, ne olayım!" dedi gerçek bir sevinçle. Saatlerini beraber geçirdiği kaba, kır saçlı kaptandan hoşlanırdı. Faran'm sırtından aşağı atlayıp sıcak bir şekilde arkadaşının elini sıktı.
"Yıllar var ki seni görmedim, üstat Cluff," dedi içten bir tavırla Sorgi. "Hâlâ o kuzenlerden kaçıyor musun?"
Sparhawk yüzünü buruşturup kederle iç çekti. Bu yararlanmak için iyi bir fırsattı. "Hayır," dedi kırgın bir sesle, "ne yazık ki artık değil. Kuzey Pelosia'da Apalia'daki bir meyhanede son bir maşrapa daha için kalma hatasını yaptım. Kuzenler beni yakaladı."
"Kaçabildin mi?" Yüzü ilgisini ayna gibi yansıtıyordu.
"Bir düzine kadar vardılar Kaptan ve daha ben kımıldamadan üzerime atılmışlardı. Beni zincire vurdular ve sana anlattığım çirkin kadın mirasçının malikânesine götürdüler."
"Seni onunla evlenmeye zorlamadılar, değil mi?" diye sarsılmış bir sesle sordu Sorgi.
"Ne yazık ki zorladılar, dostum," dedi trajik bir sesle Sparhawk. "Şuradaki gri atm üzerinde olan karım." Etrafa mutluluk yayan Elenia Kraliçesi'ni işaret etti.
Kaptan Sorgi gözleri faltaşı gibi açılmış, ağzı bir karış bakakaldı.

ilhanx

"Korkunç, değil mi?" dedi sesinde gizli kalbi kırık bir havayla Sparhawk.

sekizinci bölüm

BARONES Melidere bal rengi saçlı, yaz göğü gibi mavi gözlü güzel bir kızdı. Kafasının içinde beyin yoktu - ya da insanların inanmasını istediği şey buydu. Aslında Barones Melidere, Ehlana'nm saray halkının çoğundan zekiydi ama sınırlı zekâsı olan insanların, güzel ve zeki genç kadınları tehlike işareti olarak gördüklerini çabuk öğrenmişti; mükemmel bir boşkafalı gülümseyişi, aval aval kavrayamayan bir bakışı, salakça kıkırdaması vardı. Bu savunmaları durum gerektirdiğinde yapar, düşüncelerini kendine saklardı.

Kraliçe Ehlana bu hileyi görmüş ve hatta teşvik etmişti. Melidere çok dikkatliydi ve kusursuz bir işitme duyusu vardı. İnsanlar beyinsiz kızlara fazla dikkat etmez ve onların önünde genellikle söylenmeyecek şeyler söyler. Melidere bu sohbet hatalarını daima kraliçeye rapor ederdi; bu yüzden Ehlana baronesi yanında bulundurmayı faydalı görüyordu.

Bununla beraber, Melidere Stragen'i kesinlikle çıldırtıyordu. Stragen, onun göründüğü kadar salak olamayacağını büyük bir kesinlikle biliyordu ama hiç boş bir anını yakalayamamıştı.

Kraliçenin hizmetçisi Alean tamamen başka bir konuydu. Kafası sıradan çalışırdı ama huyu o kadar iyiydi ki insanlar onu hemen severlerdi. Tatlı, nazik ve sevecendi. Kahverengi saçları, kocaman, yumuşak bakışlı kahverengi gözleri vardı. Utangaç, alçakgönüllü ve nadiren konuşan biriydi. Kalten, bir kurdun geyiklere tescilli mülkiyet gözüyle bakması gibi, ona doğal avı olarak bakıyordu. Kalten hizmetçi kızlara bayılırdı. Genelde onu korkutmazlardı ve onlarla işini herhangi bir başarısızlık korkusu olmadan sürdürürdü.

O bahar Madel'den açıldıkları gemi iyi donatılmıştı. Kilise'ye ait olan gemi, yüksek mevkili din adamlarıyla onların hizmetçilerini Eosia'nm çeşitli bölümlerine taşımak için yapılmıştı.

Bütün gemi kamaraları çok temiz ve rahattı. Hepsi birbirinin aynısı olan koyu vernikli tahtadan yapılmışlardı; yağlı vernik devamlı maruz kaldığı aşın neme karşı ahşap için gerekli bir koruyucuydu. Mobilyalar sabitti; sert havalarda kamaranın içinde bir yerden başka bir yere kaymalarını engellemek için tabana çakıldıklarından, tüm yeniden düzenleme çabalarına karşı koyuyorlardı. Gemi kamarasının tavanı, gemicilerin çalıştığı güvertenin altıydı ve koyu renkli destek kalasları oldukça kalındı.

Elenia Kraliçesi ve maiyetinin bulunduğu özel geminin kıçında, geminin kıçı boyunca açılan büyük pencereli, geniş bir kamara vardı. Bu bir tür yüzen kabul salonuydu, toplantılara ideal bir şekilde uygundu. Pencereler arkada olduğu için kamara aydınlık ve havadardı. Gemi yelkenle gittiği için, rüzgâr daima arkalarmdan eser ve sintine suyunun kokusunu, başaltmdaki sıkışık bölümlerinde bulunan mürettebatı eğlendirsin diye ön tarafa etkili bir biçimde taşırdı.

Yolculuklarının ikinci günü bittiğinde, Sparhawk ve Ehlana basit, kullanışlı giysiler içinde "taht odası" denilen özel kamaralarından yukarıya çıktılar. Alean yarı lamba yarı ocak şeklindeki küçük, işe yarar bir aletin üzerinde Prenses Danae'nin kahvaltısını hazırlıyordu. Çocuğun günlük yiyecek önyargılarım sorgusuz sualsiz kabul ettiğinden beri Danae'nin yemeklerini Alean hazırlıyordu.

Kapı hafifçe vuruldu, sonra Kalten ve Stragen içeri girdiler. Kalten tuhaf bir şekilde yarı çökmüş, yana eğik ve acı içinde kendini sürüklüyordu.

"Ne oldu sana?" diye sordu Sparhawk.

"Hamakta uyumaya çalıştım." Kalten inledi. "Denizde olduğumuza göre böyle yapmak gerekiyor diye düşündüm. Sanırım kendimi mahvettim, Sparhawk."

Mirtai, kapının yanındaki koltuğundan kalktı. "Kımıldama," dedi sarışın adama, emreden bir tavırla.

"Ne yapıyorsun?"

"Kes sesini." Bir elini nazikçe yoklayarak sırtında dolaştırdı. "Yere yat," diye emretti, "karın üstü."

"Olacak şey değil."

"Tekmeyle ayaklarını yerden kesmemi ister misin?"

Kalten acılar içinde söylenerek yattı. "Bu canımı acıtacak mı?"

"Bir parça bile acıtmayacak," dedi sandaletlerini çıkarırken.

"Gevşemeye çalış." Sonra Kalten'in üzerinde yürümeye başladı. Kalten, ayaklarının altında kıvramrken nefes alamama ve acı çığlıkları atıyordu. Sonunda durakladı, Kalten'in kürek kemiklerinin arasındaki

ilhanx

inatçı bir noktayı parmaklarıyla nazikçe yokladı. Sonra parmaklarının ucunda yükselip oldukça sert bir şekilde indi.
Kalten'in canhıraş çığlığı nefesinin birden ciğerlerinden boşalmasıyla boğazında kaldı. Sırtından gelen ses çok fazlaydı, daha çok ikiye bölünen bir ağaç gövdesinden gelen sese benziyordu. Güçlükle soluyup inleyerek yüz üstü yattı.
"Bebek gibi davranma," dedi acımasızca Mirtai. "Ayağa kalk."
"Yapamıyorum. Beni öldürdün."
Mirtai onu kolundan yakalayıp ayağa dikti. "Dolaş."
"Dolaşmak mı? Ben nefes bile alamıyorum."
Mirtai hançerlerinden birini çekti.
"Tamam. Tamam. Heyecanlanma. Dolaşıyorum."
"Kollarını ileri geri salla."
"Niçin?"
"Sadece yap, Kalten. Adalelerini gevşetmelisin."
Kollarını sallayıp, başını dikkatle ileri geri çevirerek etrafta dolaştı. "Biliyor musunuz, bunu kabul etmekten nefret ediyorum ama kendimi daha iyi hissediyorum - doğrusu çok çok daha iyi."
"Tabii ki öyle olacak." Mirtai hançerini kaldırdı.
"Yine de bu kadar sert olman gerekmezdi."
"İstersen sırtını buraya geldiğin andaki hale geri çevirebilirim."
"Hayır, bu oldukça iyi, Mirtai." Bunu hızla söyleyip kadından uzaklaştı. Sonra, her zamanki hrsatçüığıyla, çaktırmadan Alean'e sokuldu. "Bana acıyor musun?" diye imalı bir sesle sordu.
"Kalten!" diye bağırdı Mirtai. "Hayır."
"Ben sadece -"
Mirtai Kalten'in burnuna, ayakkabıları çiğnemesin diye bir köpek yavrusunu terbiye edermiş gibi iki parmağıyla sertçe vurdu.
"Canımı acıttı," diye itiraz etti Kalten, elini burnuna götürerek.
"Öyle olması gerekiyordu. Onu rahat bırak."
"Bana bunu yapmasına izin verecek misin, Sparhawk?" diye arkadaşından yardım istedi Kalten.
"Söylediği gibi yap," dedi Sparhawk. "Kızı rahat bırak."
"Sabahınız pek iyi gitmiyor galiba, Sör Kalten," dedi Stragen.

Kalten bir kenara çekilip surat astı.
Diğerleri yavaş yavaş içeri girdiler ve hepsi iki tayfanın geminin mutfağından getirdiği kahvaltıya oturdular. Prenses Danae, hafif tuzlu meltemin hassas burun deliklerinden domuz sosisinin kokusunu uzak tuttuğu kıç penceresinin yanında oturuyordu.
Kahvaltının ardından Sparhawk ve Kalten hava almak için güverteye çıkarak güney Cammoria kıyılarının gözlerinin önünden geçip gitmesini izlemek için parmaklıklara dayandılar. Bu özellikle güzel bir gündü. Güneş parlaktı, gökyüzü masmavi. Güzel bir meltem vardı. Beyaz yelkenleri dolmuş gemileri, tepesi beyaz köpüklerle dolu dalgaların içinde küçük filonun önünden ilerliyordu.
"Kaptan öğlen üzeri Miruscum'u geçeceğimizi söyledi," dedi Kalten. "Beklediğimizden iyi gidiyoruz."
"İyi rüzgâr var," diye ona katıldı Sparhawk. "Sırtın nasıl?"
"Acıyor. Kalçalarımdan boynuma kadar çürük dolu."
"En azından düz duruyorsun."
Kalten acı acı homurdandı. "Mirtai çok doğrudan davranıyor, değil mi? Ondan nasıl bir anlam çıkaracağımı hâlâ bilmiyorum. Yani, ona nasıl davranmamız gerekir? Bir kadın olduğu ortada."
"Bunu fark ettin demek."
"Çok komik, Sparhawk. Demek istediğim şu, Ona bir kadın gibi davranamazsın. En az Ulath kadar iri ve onu silah arkadaşı gibi kabul etmemizi bekler gibi davranıyor."
"Ne olmuş yani?"
"Bu doğal değil."
"Onu özel biri kabul edip ona göre davran. Ben öyle yapıyorum. Bu onunla tartışmaktan daha kolay. Biraz öğüt kabul edebilecek bir halde misin?"
"Öğüdüne bağlı."
"Mirtai kraliyet ailesini korumanın görevi olduğunu düşünüyor ve bunu karımın hizmetçisini dahil edecek kadar genişletti. İçgüdülerini dizginlemeni tavsiye ederim. Mirtai'yi tam olarak anlamıyoruz ve nereye kadar gidebileceğini bilmiyoruz. Alean sana cesaret veriyor gibi görünse de, bence bu işin peşini bırak. Çok tehlikeli olabilir."

ilhanx

"Kız benden hoşlanıyor," diye itiraz etti Kalten. "Bu dünyada bunu bilecek kadar uzun zamandır yaşıyorum."
"Belki de haklı olabilirsin ama bu durumun Mirtai için bir şey
125

fark ettireceğine emin değilim. Bana iyilik yap. O kızı rahat bırak."
"Ama gemide bir tek o var," diye itiraz etti Kalten.
"Ölmezsin." Sparhawk döndü ve kıça yakın duran Başpiskopos Emban ile Büyükelçi Oscagne'ı gördü. Birbirlerine tuhaf bir şekilde uyan bir çift. Ucera Başpiskoposu rahip cüppesini yolculuk için çıkarmıştı, sade bir cüppenin üzerine kahverengi bir yelek giyiyordu. Eni kadar boyu ve kırmızı bir yüzü vardı. Diğer taraftan Oscagne, ince kemikli, etsiz, ufak tefek bir adamdı. Teni soluk bronz rengiydi. Bununla beraber, kafa yapıları birbirlerine çok benziyordu. İkisi de mükemmel birer politikacıydı. Sparhawk ve Kalten onlara katılmak üzere yöneldiler.
"Tamuli'de bütün güç tahttan gelir, Ekselansları," diye açıklıyordu Oscagne. "İmparator'un talimatlarını yerine getirme dışında başka hiçbir şey yapılmaz."
"Eosia'da işleri temsilcilerle yaparız, Ekselans," dedi Emban. "İyi birini seçer, ona ne istediğimizi söyler ve ayrıntıları ona bırakırız."
"Bunu denedik. Bizim kültürümüzde işe yaramıyor. Bizim dinimiz oldukça yüzeysel ve sizinki gibi kişisel sadakati desteklemez."
"Bütün kararları İmparatorunuz mu verir?" diye kuşkuyla sordu Emban. "O kadar zamanı nasıl buluyor?"
Oscagne gülümsedi. "Hayır, hayır, Ekselansları. Günü birlik kararların hepsi gelenek ve göreneklere göre alınır. Gelenek ve göreneklere çok inanırız. Bu en ciddi kusurlarımızdan biri. Eğer bir Tamul o diyarlardan uzaklaşırsa doğaçlama yapmak zorunda kalır ve genelde işte o zaman başı belaya girer. Her nedense doğaçlamaları daima kişisel ilgi tarafından yönlendiriliyormuş gibi görünür. Bu keşiflerden yola çıkarak özgür karar vermeyi engellemenin en iyisi olduğunu keşfettik. Tanım olarak, imparator zaten çok bilgedir, bu yüzden zaten en iyisi işleri ona bırakmaktır."
"Kabul edilen tanım daima doğru değildir, Ekselans. 'Çok bilge' farklı insanlara uygulandığında farklı şeyler ifade eder. Bizim için bir tane var. Tanrı'nın sesinin Patrik'e yol gösterdiğini söylemeyi tercih ederiz. Ama geçmişte onu iyi dinlemeyen birçok Patrik vardı."
"Biz de aynı tür şeyleri fark ettik, Ekselansları. 'Çok bilge' tanımı çok geniş bir anlam yelpazesine sahipmiş gibi. Sana karşı dürüst olmamı istersen, dostum, zaman zaman son derecede salak imparatorlarımız olmuş. Şu an oldukça şanslıyız. İmparator Sarabian
126

kısmen başarılı."
"Nasıl birisi?" diye dikkatlice sordu Emban.
"Ne yazık ki o bir kurumdur. O da aynı bizim gibi gelenek ve göreneklerin insafına kalmıştır. Formüller içinde konuşmak zorunda olduğundan, onu tanımak neredeyse imkânsızdır." Büyükelçi gülümsedi. "Kraliçe Ehlana'nın ziyareti onu aniden insanlığa geri çekebilir. Ona eşit muamelesi yapmak zorunda kalacak - politik olarak - ve ona eşit kimsenin olmadığına inandırılarak yetiştirildi. Umanm sevimli sarışın kraliçeniz ona nazik davranır. Sanırım imparatordan hoşlanıyorum - ya da bütün formaliteleri atlatabilsey-dim hoşlanırdım - ve kraliçeniz onun kalbini durduracak bir şey söylerse çok kötü olabilir."
"Ehlana günün her anında ne yaptığım bilir, Ekselans," dedi Emban. "Onunla kıyaslandığında siz ve ben bebeğiz. Bunu ona söylemen gerekmiyor, Sparhawk."
"Sessizlik yeminim sizin için yeterli mi, Ekselansları?" Spar-hawk sırıttı.
Emban bir süre ters ters baktı. "Astel'de nelerle karşılaşma olasılığımız var, Ekselans?"
"Büyük olasılıkla, gözyaşları," diye cevapladı Oscagne.
"Anlamadım?"
"Asteller çok duygusal insanlardır. Mendil düşse ağlarlar. Kültürleri Pelosia krallığına çok benzer. Usandırıcı şekilde dindar ve asla değiştirilemeyecek kadar geridir. Serfliğin modası geçmiş, verimsiz bir kurum olduğu defalarca onlara gösterildi ama yine de onu sürdürüyorlar - çoğunlukla da serflerin kendilerinin istemesi yüzünden. Astel soyluları asla çaba harcamazlar, bu yüzden insan dayanıklılığının sınırlan konusunda genel bir görüşleri yoktur. Serfleri bunu terbiyesiz bir şekilde kullanırlar. Astel serfleri, 'ekin biçmek' ve 'kazmak' gibi nahoş kelimeleri her duyuşlarında aşın yorgunluktan yere yıkılmalanyla bilinirler. Ağlak soylular yufka yüreklilerdir, bu yüzden serfler neredeyse her seferinde böyle kurtarır. Batı Astel aptallarla dolu aptal bir yerdir. Doğuya gidildikçe bu değişir."

ilhanx

"Umarım. Aptallığa ne kadar dayanabileceğimden kesinlikle-"
Sparhawk'in görüş alanının sınırındaki aynı karanlık parıltıydı ve yanında aynı ürpertiyi getiriyordu. Emban konuşmayı kesip onu daha iyi görebilmek için hızla başını döndürdü. "Ne -"
127

"Geçecek," dedi kısaca Sparhawk. "Ona odaklanmaya çalışın Ekselansları ve sakıncası yoksa siz de Ekselans." Gölgeyi ilk kez görüyorlardı; ilk tepkileri işe yarayabilirdi. Görüş alanının tam ötesindeki can sıkıcı karanlığa iyice bakmak için kafalarını çevirmeye çakşırlarken Sparhawk onları yakından izledi. Sonra gölge kayboldu.
"Tamam," dedi hızla Sparhawk, "tam olarak ne gördünüz?"
"Hiç bir şey göremedim," dedi Kalten. "Sanki biri gizlice arkamdan sokulmaya çalışıyor gibiydi." Kalten bulutu birçok kez görmesine rağmen gölgeyle ilk kez karşılaşmıştı.
"O neydi, Sör Sparhawk?" diye sordu Oscagne.
"Biraz sonra açıklayacağım, Ekselans. Lütfen ne gördüğünüzü ve ne hissettiğinizi hatırlamaya çalışın."
"Karanlık bir şeydi," dedi Oscagne,,"çok karanlık. Oldukça katı gibiydi ama her nasılsa iyi göremeyeceğim bir yere kadar hareket edebildi. Kafamı ne kadar çabuk çevirirsem çevireyim ya da gözlerimi kımıldatayım doğrudan görebileceğim bir yerde asla durmadı. Sanki tam kafamın arkasında duruyormuş gibi hissettim."
Emban başıyla onayladı. "Ve beni üşüttü." Ürperdi. "Doğrusu hâlâ üşüyorum."
"Dostça değildi," diye ekledi Kalten. "Tam saldırmaya hazır değil ama çok yakındı."
"Başka?" diye sordu Sparhawk. "Herhangi bir şey - ne kadar küçük olursa olsun."
"Özel bir koku vardı," dedi Oscagne.
Sparhawk sertçe baktı. Bunu hiç fark etmemişti. "Açıklayabilir misiniz, Ekselans?"
"Pis kokan bir etin hafif bir kokusu varmış gibiydi - yaklaşık bir hafta açıkta durmuş bir but ya da döş gibi."
Kalten homurdandı. "Ben de hissettim, Sparhawk - sadece bir an ve ağzımda çok kötü bir tat bıraktı."
Emban enerjik bir şekilde başıyla onayladı. "Kokular konusunda uzmammdır. Kesinlikle çürümüş et."
"Yarım daire şeklinde duruyor sayılırdık," diye derin düşüncelere daldı, "ve hepimiz onu tam arkamızda gördük - ya da hissettik. Biriniz onu başka birisinin arkasında gördünüz mü?"
Hepsi olumsuzca başlarını salladılar.
"Lütfen açıklar mısın, Sparhawk?" dedi kızgmlaşan Emban.
128

"Biraz sonra, Ekselansları." Sparhawk güverteyi geçip bir halatın halkasına ilmik bağlayan bir gemicinin yanma gitti. Katran lekeli adamla birkaç dakika konuştu ve sonra geri geldi.
"O da görmüş," diye bildirdi. "Haydi dağılalım ve güvertedeki diğer gemicilerle konuşalım. Kasten ketumluk yapmıyorum, baylar ama hemen, bu olayı tamamen unutmadan önce gemicilerden alabileceğimiz bilgiyi alalım. Bu ziyaretin ne kadar geniş alana yayıldığını bilmek istiyorum."
Güverteden kıçtaki kamaraya inen merdivende yeniden toplandıklarında yarım saat geçmişti. Hepsi de heyecanlı gibiydi.
"Gemicilerden biri bir tür çıtırtı duymuş - büyük bir ateş gibi," diye bildirdi Kalten.
"Bir adamla konuştum, gölgede bir tür kırmızımsı renk olduğu görüşünde," diye ekledi Oscagne.
"Hayır," diye katılmadı Emban. "Yeşildi. Benim konuştuğum gemici kesinlikle yeşil dedi."
"Ve ben daha yeni güverteye çıkan bir adamla konuştum. Ne bir şey görmüş, ne bir şey hissetmiş," diye ekledi Sparhawk.
"Bütün bunlar çok ilginç, Sor Sparhawk," dedi Oscagne, "ama lütfen bize açıklayabilecek misiniz?"
"Kalten zaten biliyor, Ekselans," dedi Sparhawk. "Göründüğü kadarıyla biraz önce Troll Tanrıları bizi ziyaret ettiler."
"Dikkatli ol, Sparhawk," diye uyardı Emban, "sapkınlığın kenarında dolaşıyorsun."
"Kilise Şövalyesi'nin bunu yapma izni vardır, Ekselansları. Her neyse, o gölge beni daha önce izledi ve Ehlana da onu gördü. Biz yüzükleri taktığımız için olduğunu düşündük. Yüzüklerin içindeki taşlar Bhelliom'un parçalarından şekillendirilmişti. Gölge artık biraz daha az seçici davranıyor gibi gözüküyor."
"Hepsi bu mu? Sadece bir gölge?" diye sordu Oscagne.
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Karanlık bir bulut şeklinde de görünür ve onu herkes görebilir."
"Onun içinde saklı olan şeyler değil," diye ekledi Kalten.
"Ne gibi?" diye sordu Oscagne.

ilhanx

Sparhawk, Emban'a hızlı bir göz attı. "Bu bir tartışma başlatabilir, Ekselans ve sabahı teolojik müzakerelerle geçirmek istemiyoruz, değil mi?"

"O kadar kuramcı değilim, Sparhawk," diye itiraz etti Emban.
"Eğer size insanlarla Troll'ler akrabalar dersem ilk tepkiniz ne olacak, Ekselansları?"
"Ruhunun ne konumda olduğunu araştırmam lazım."
"O zaman kuzenlerimiz hakkındaki gerçeği söylememem daha iyi olur, değil mi? Neyse, Aphrael, gölgenin - sonradan da bulutun - Troll Tanrıları'ran ortaya çıkışı olduğunu söyledi."
"Aphrael de kim?" diye sordu Oscagne.
"Çömezlik zamanımızda Styric sanatlarında bir öğretmenimiz vardı, Ekselansları," diye açıkladı Sparhawk. "Aphrael onun Tan-rıçasıdır. Biz bulutun bir şekilde Azash'la bağlantılı olduğunu düşündük ama bu konuda yanıldık. Bir gemicinin hissettiği kırmızımsı renk ve sıcaklık, Khwaj'di, Ateş Tanrısı. Yeşilimsi renk ve o çürük et kokusu, Ghnomb'du, Yemek Tanrısı."
Kalten kaşlarını çatıyordu. "Bunun gemicilerden beklenecek bir şey olduğunu düşünmüştüm," dedi, "ama bir adam bana gölge arkasında pusuya yattığında aklına aşırı şekilde kadınların geldiğini söyledi. TrollTerin bir Çiftleşme Tanrısı yok muydu?"
"Sanırım var," diye cevapladı Sparhawk. "Ulath bilir."
"Bütün bunlar çok ilginç, Sparhawk," dedi kuşkuyla Oscagne, "ama konuyla ilgisini pek göremiyorum."
"Tamuli'deki karışıklıkla bağlantılı görünen doğaüstü olaylarla karşılaşıp duruyorsunuz, Ekselans. Lamorkand'da neredeyse aynı tür huzursuzluklar birden ortaya çıktı; aynı tür doğal olmayan olaylar eşliğinde. Bir keresinde bu konuda bazı şeyler bilen bir adamı sorguya çekiyorduk ve o bulut daha konuşamadan onu sarıp öldürdü. Bir tür bağlantı olabileceğinden fazlasıyla şüpheleniyoruz. Gölge Tamuli'de de görülmüş olabilir ama onun gerçekten ne olduğunun kimse farkına varmamıştır."
"O zamaivZalasta haklıydı," diye mırıldandı Oscagne. "Siz bu işin adamısınız."
"Troll Tanrıları yine seni izliyor, Sparhawk," dedi Kalten. "Sende buldukları şu tuhaf etkileyicilik ne acaba? Belki bakışlarına dikkat etmemişsindir - ama belki de etmişsindir. Onlar zaten Troll."
Sparhawk geminin güverte parmaklıklarına anlamlıca baktı. "Gemiyle yan yana bir süre koşmaya ne dersin, Kalten?"
"Hayır, tamam, Sparhawk. Mirtai beni kilim olarak kullanmaya

karar verdiğinde bu günlük ihtiyacım olan eforu harcadım."
Rüzgâr sürdü ve gökyüzü berrak kalmaya devam etti. Ze-moch'un güney ucunu dolaştılar ve doğu kıyısından kuzeydoğu yönünde yelken açtılar. Bir keresinde, o ve kızı pruvada dururlarken, Sparhawk artan merakını gidermeye karar verdi.
"Gerçekte kaç gündür denizdeyiz, Danae?" diye sordu.
"Beş gün," diye cevapladı.
"İki haftadan daha uzun gibi görünüyor."
"Teşekkür ederim, Baba. Bu zamanı nasıl yönetebildiğim konusundaki soruna cevap veriyor, değil mi?"
"Bu beş günde iki hafta yediğimiz kadar yemedik. Aşçılarımız şüphelenmeyecekler mi?"
"Arkamıza bak, Baba. Bütün balıkların sevinçle sudan dışarı niçin atladıklarını sanıyorsun? Ve şu martılar niye peşimizden geliyor?"
"Belki yemleniyorlar."
"Çok zekice, Sparhawk ama orada bu kadar çoğuna yetecek kadar yiyecek nasıl olur da bulunabilir? Tabii ki birisi kıç güverteden onlara yiyecek atmıyorsa."
"Bunu ne zaman yapıyorsun?"
"Gece." Omuz silkti. "Balıklar acayip minnettarlar. Sanırım bana tapma eşiğindeler." Güldü. "Daha önce hiçbir balık bana tap-mamıştı, dillerini de iyi bilmem. Çoğunlukla fokurdamaktan oluşur. Yavru bir balinam olabilir mi?"
"Hayır. Yavru bir kedin var zaten."
"Surat asacağım."
"Bu senin salaklaştınr ama istiyorsan durma."
"Niçin bir balinam olmuyor?"
"Çünkü onlara çişlerini evin dışına yapmaları öğretilemez. Bu yüzden iyi bir ev hayvanı olamazlar."
"Bu saçma bir cevap, Sparhawk."

ilhanx

"O da saçma bir istekti, Aphrael."
Daconia Körfezi'nin dibindeki Salesha limanı on dokuz asırlık Zemoch kültürünü yansıtan çirkin bir şehirdi. Zemochlar altı yıl önce başkentlerine olanlar yüzünden şaşkın gölündüler. Artık Otha ye Azash'ın olmadığına dair ne kadar ikna edilirlerse edilsinler, hâlâ ani

gürültüler karşısında denetimsiz davranmaya eğilimliydiler, genelde beklenmedik bir harekete kaçarak cevap veriyorlardı.
"Geceyi gemide geçirmenizi, kesinlikle tavsiye ederim, Majesteleri," diye önerdi Stragen, şehirdeki konaklama yerlerinin kısa bir teftişinin ardından.
"O kadar kötü mü?" diye sordu.
"Daha da kötü, kraliçem."
Böylece gemide kaldılar ve ertesi sabah erkenden yola koyuldular. Kuzeye doğru izledikleri yol gerçekten kötüydü. Kraliçe ve maiyetinin bindiği araba, Basne şehri ve kıyısı arasındaki kısa dağlar şeridi boyunca ilerlerken, sarsılıp çatırdadı. Daha bir saatten fazla gitmemişlerdi ki Talen atını ileri sürdü. Kraliçenin uşağı olarak mesajları taşımak Talen'in görevlerinden biriydi. Bununla beraber, bu kez at üzerinde yalnız değildi, Sparhawk'm kızı, arkasında kolları beline dayalı, yanağı sırtına yaslanmış onunla beraber geliyordu. "Seninle beraber at binmek istiyor," dedi Sparhawk'a Talen. "Karın, Emban ve büyükelçi politika konuşuyorlar. Kraliçe arabadan gitmesi için izin verene kadar prenses yüzlerine esneyip durdu."
Sparhawk başıyla onayladı. Zemochlarm ürkekliği, yolculuğun bu bölümünü oldukça emin bir hale sokmuştu. Uzanıp kızını kaldırarak Faran'ın sırtında eyerinin önüne yerleştirdi. Talen binek arabasının yanındaki görev yerine döndükten sonra, "Senin politikadan hoşlandığını sanıyordum," dedi.
"Öscagne Tamul İmparatorluğu'nun örgütlenmesini anlatıyor," diye cevapladı. "Bu zaten biliyorum. Çok fazla hata yapıyor."
"Basne ile burası arasındaki yolu kısaltacak mısın?"
"Sıkıcı bir arazide uzun, bezdirici bir yolculuk yapmaktan hoşlanmadığın sürece. Faran ve diğer atlar işleri kolaylaştırmamın kıymetini biliyorlar, değil mi, Faran."
İri kırçıl hevesle Prenses'e kişnedi.
"O çok hoş bir at," dedi Danae, babasının zırhlı göğsüne doğru yaslanarak.
"Faran mı? O kötü huylu bir hayvan."
"Öyle olmasını istediğin için, Baba. Bütün uğraşı senin memnun etmek." Hafifçe parmaklarıyla zırhına vurdu. "Bununla ilgili bir şey yapmam gerekiyor. Bu iğrenç kokuya nasıl dayanabiliyorsun?"
"Zamanla alışıyorsun." Kilise Şövalyeleri tamtakım zırhlar gi-

yiyor ve mızraklarından parlak renkli flamalar sallanıyordu. Spar-hawk onlara kulak misafiri olacak kadar yakında kimsenin olmadığından emin olmak için etrafa bakındı. "Aphrael," dedi yavaşça, "gerçek zamanı görmem için bir şeyler yapabilir misin?"
"Kimse zamanı göremez, Sparhawk."
"Demek istediğimi biliyorsun. Yaptığını gizlemek için yarattığın illüzyonu değil gerçekten neler olduğunu görmek istiyorum."
"Niçin?"
"Neler olduğunu görmek istiyorum, hepsi bu."
"Hoşuna gitmeyecek," diye uyardı.
"Kilise Şövalyesi'yim. Hoşlanmadığım şeyleri yapmam beklenir."
"Eğer ısrar ediyorsan tamam, Baba."
Sparhawk neyi beklediğinden tamamen emin değildi - hareketler hızlı, arkadaşlarının konuşmasıysa anlamsız gürültü gibi olmalıydı. Ama bu olmadı. Faran'ın yürüyüşü olamayacak kadar sarsıntısızlaştı. İri at sanki toprağın üstünde akıyor gibiydi - ya da daha doğrusunu söylemek gerekirse yer toynaklarının altında geriye doğru akıyor gibiydi. Sparhawk zorlukla yutkundu ve arkadaşlarına bakındı. Yüzleri katı, boş bakıyor gibiydi ve gözleri yarı kapalıydı.
"Şu anda uyuyorlar," diye açıkladı Aphrael. "Hepsi oldukça rahatlar. İyi bir akşam yemeği yediklerine ve güneşin battığına inanıyorlar. Onlara oldukça güzel bir kamp yeri ayarladım. Atı durdur, Baba. Fazla yemekten kurtulmama yardım edebilirsin."
"Onları birden ortadan yok edemiyor musun?"
"Ne yani onları ziyan mı edeyim?" Şaşırmış göründü, "Bildiğin gibi, kuşların ve hayvanların yemek yemesi lazım."

ilhanx

"Basne'ye ulaşmamız gerçekten ne kadar sürecek?"
"İki gün. Acil bir durum olsa daha da hızlanabiliriz ama şu anda o kadar ciddi bir şey yok."
Sparhawk atını dizginledi ve yük hayvanlarının sabırla bekledikleri yere doğru küçük kızını izledi. "Bütün bunları aynı anda kafanda tutuyorsun, değil mi?" ,
"O kadar zor değil, Sparhawk. Tek yapman gereken ayrıntılara dikkat etmen, hepsi bu."
"Kurik gibi konuşuyorsun."
"Doğrusu ondan mükemmel bir Tanrı olurdu. Öğrendiğimiz en

önemli ders ayrıntılara dikkat etmek. Şu butu tepesi kırılmış ağacın yanma koy. Orada annesinden ayrı bir ayı yavrusu var. Karnı aç." "Etrafında olan her şeyi tek tek izlemek zorunda mısm?" "Tabii, birinin bunu yapması gerekiyor, Sparhawk."
Bir Zemoch kenti olan Basne, parıldayan, küçük bir nehrin do-ğu-batı ana yolunda sığlaştığı şirin bir vadide uzanıyordu. Çok önemli bir ticaret merkeziydi. Azash bile insanın ticaret yapmakla ilgili doğal içgüdüsünü engelleyememişti. Kentin tam dışında bir kamp yeri vardı.
Sparhawk, Prenses Danae'yı annesine vermek için geri kalmıştı, bu yüzden vadiye inmeye başladıklarında arabanın yanında at biniyordu. Binek arabası kamp yerinden inerken kendisine uymayan bir şekilde gergin görünüyordu.
"Göründüğü kadarıyla hayranın çağrına itaat etmiş, Mirtai!" diye neşeyle görüşünü belirtti Barones Melidere.
"Elbette" diye karşılık verdi dişi dev.
"Bir erkek üzerinde tam bir kontrol sahibi olmak tatmin edici olmalı."
"Bundan çok hoşlanıyorum," diye kabul etti Mirtai. "Nasıl görünüyorum? Dürüst ol, Melidere. Kring'i aylardır görmedim ve hayal kırıklığına uğratmak istemem."
"Harikasın, Mirtai."
"Bunu öylesine söylemiyorsun, değil mi?"
"Tabii ki değil."
"Sen ne dersin, Ehlana?" Ses tonu biraz kuşkuluydu.
"Büyüleyicisin, Mirtai."
"Onun yüzünü gördüğümde bunu daha iyi anlayacağım," diye duraksadı Mirtai. "Belki onunla evleneceğim. Sanırım üzerinde damgam olursa kendimi çok daha güvende hissedeceğim." Ayağa kalktı, arabanın kapısını açıp, arabanın arkasından gelen, bağlı atı çekti ve sonra tıpkı akar gibi sırtına bindi. Mirtai asla eyer kullanmazdı. "Şey," diye iç çekti. "Sanırım oraya gidip hâlâ beni sevip sevmediğini öğrensem iyi olur." Topuklarını atın sağrısına vurdu ve bekleyen Domi'yi görmek için vadiden aşağı dörtnala indi.

dokuzuncu bölüm
PELOİLER, Pelosia'nın doğu sınırındaki göçebe sığırtmaçlardır. Mükemmel birer binici ve vahşi savaşçılardır. Elenik dilin oldukça eski bir biçimini konuşurlar, dillerindeki birçok sözcük modern dilde artık kullanılmamaktadır. Bunlar arasında, en derin saygıyla dolu bir kelime olan Domi vardır. Şef- bir tür - anlamına gelir ama bir zamanlar Sör Tynian'm söylediği gibi tercümeyle anlamından çok fazla şey kaybetmiştir.
Peloilerin şu anki Domisinin adı Kring'di. Kring ortadan biraz daha uzun boylu, sırım gibi bir adamdı. Halkı arasında âdet olduğu üzere kafasını kazırdı ve Peloiler arasında liderlik mertebesine yükselme süreci için gereken belirli sayıdaki mücadelenin göstergesi olarak, kafa derisinde vahşice gözüken kılıç izleri vardı. Siyah deri elbiseler giyerdi; ömrünü at sırtında geçirmesi onu çarpık bacaklı yapmıştı. Çok sadık bir dosttu ve ilk görüşünden itibaren Mirtai'ye tapmıştı. Mirtai kendi düşüncelerini açıkça söylemese de adamın cesaretini kırmamıştı. Atan kadın ateşli talibinden yaklaşık otuz santim daha uzun olduğu için tuhaf bir çift oluşturuyorlardı.
Peloiler cömert ve konukseverlerdi; hava durumundan resmi savaş ilanına kadar her tür konunun karıştığı "beraber tuz yemek" denen erkeklerin "iş konuştuğu" tüketim, genelde çok fazla kızarmış et gerektirirdi.
Yemekten sonra, Kring yüz Peloi ile Zemoch'u baştan başa at sırtında geçerken gözlemlediklerini anlattı. "Burası asla gerçek bir krallık olmadı, dostum Sparhawk. Bu kelime onlar için bizim anladığımız şekilde değil. Zemoch'da bir çatı altında bir araya gelen birçok ırktan insan yaşıyor. Onları

ilhanx

bir arada tutan Otha ve Azash korkularıydı. Ne imparatorları, ne de Tanrıları artık ortada olmadığından, Zemochlar bölünmeye başladı. Ortada savaş ya da benzeri
135

bir şey görünmüyor. Sadece artık birbirleriyle temas etmiyorlar. Hepsinin kendi sorunları var, bu yüzden birbirleriyle konuşmak için herhangi bir nedenleri yok."
"Ortada herhangi bir hükümet var mı?" diye kazınmış kafalı Domi'ye sordu Tynian.
"Bir tür sistem var, dostum Tynian," dedi Kring. Peloi kamp yerinin ortasındaki açık, büyük bir çadırda oturmuş bir öküzle ziyafet çekiyorlardı. Güneş yeni batıyordu ve batıdaki zirvelerin gölgeleri şirin vadi boyunca uzuyordu. Yaklaşık yarım mil uzaktaki Bas-ne'deki pencerelerden ışıklar geliyordu. "Otha hükümetinin bölümlerinin hepsi Gana Dorit'e taşındı," diye ayrıntıya girdi Kring. "Artık kimse Zemoch şehrinin yakınma bile gitmeyecek. Gana Do-rit'teki bürokratlar zamanlarını yönergeler yazmakla geçiriyor ama ulakları genellikle en yakın köyde durup, yönergeleri yırtıp uygun bir süre geçene kadar bekliyor ve dönüp işverenlerine her şeyin yolunda olduğunu söylüyor. Bürokratlar mutlu, ulakların uzaklara yolculuk etmesi gerekmiyor ve insanlar kendi işlerine devam ediyorlar. Doğrusu, bu çok da kötü bir hükümet şekli değil."
"Ya dinleri?" diye maksatlıca sordu Sör Bevier. Bevier dindar bir şövalyeydi ve zamanının çoğunu Tanrı hakkında düşünerek ve konuşarak geçirirdi. Arkadaşlan buna rağmen ondan hoşlanırlardı.
"İnançları hakkında fazla konuşmuyorlar, dostum Bevier," diye cevapladı Kring. "Onların başına bela açan başta dinleriydi, bu yüzden bu konuyu açıkça tartışma konusunda biraz çekingenler. Ekinlerini yetiştiriyor, koyun ve keçilerini otlatıyorlar, Tanrıları kendi çekişmelerini çözmeleri için başbaşa bırakmışlar. Artık kimse için bir tehdit değiller."
"Dağılan bir ulusun orduya benzer bir şeyi olan yakındaki herhangi birine açık bir davet vermesi gerçeği dışında," diye ekledi Büyükelçi Oscagne.
"İnsanlar canlarını niçin sıksınlar ki, Ekselans?" diye sordu Stragen. "Zemoch'da değerli hiçbir şey yok. Oradaki hırsızlar iki yakalarını bir arada tutabilmek için dürüst işlerde çalışıyorlar. Otha' ran altınlarının bir illüzyon olduğu ortaya çıktı. Azash öldüğünde hepsi ortadan yok oldu." Alaylıca gülümsedi. "Ve bu olduğu anda Cimmura Piskoposu'nu destekleyen insanların kaç tanesinin düş kırıklığına uğradığı konusunda bir fikriniz yok."
136

Tam o sırada Kring'in yüzüne çok özel bir şey oldu. İsmi bile komşularının kalplerine korku saçan vahşi atlının yüzü solup ardından kıpkırmızı oldu. Peloi âdetlerinin o ve diğerlerini gönderdiği kadmlar çadırından Mirtai çıktı. Tuhaftır ki Kraliçe Ehlana bile buna itiraz etmemiş, bu Sparhavvk'ın bariz bir şekilde gerilmesine neden olmuştu. Mirtai çadırın koşullarını "üstünü başını düzenlemek" için kullanmıştı. Kring, oldukça açık bir şekilde etkilenmişti. "Müsaadenizle," dedi. Hızla ayağa kalkıp hayatının kutup yıldızına doğru ilerledi.
"Sanırım bir efsanenin oluşmasına tanığız," diye fikrini belirtti Tynian. "Peloiler en azından gelecek yüzyıl Kring ve Mirtai hakkında şarkılar besteleyecek." Tamul büyükelçiye baktı. "Mirtai tam olarak bütün diğer Atan kadınları gibi mi davranıyor, Ekselans? Kring'in ilgisinden hoşlandığı açık ama kesin bir cevap vermiyor."
"Atan geleneklerine uyuyor, Sör Tynian," dedi Oscagne. "Atan kadınları uzun ve yavaş kurlara inanır. Peşlerine düşülmesini eğlendirici bulurlar ve erkeklerin çoğu evlendikten sonra ilgilerini başka konulara yönlendirir. Hayatının bu bölümünde, Domi'nin ilgisinin tam merkezi olduğunu biliyor. Duyduğum kadarıyla, kadınlar bu tip şeylerden zevk alırlar."
"Onunla oynamıyor, değil mi?" diye sordu Berit. "Domi'yi severim ve kalbinin kırıldığını görmek istemem."
"Ah, hayır, Sör Berit. Kesinlikle onunla ilgili. Eğer ilgisini can sıkıcı bulsaydı Kring'i çok uzun zaman önce öldürürdü."
"Atanlar arasında kur yapmak oldukça gergin bir iş," diye fikrini belirtti Stragen.
"Oh, evet." Oscagne güldü. "Bir erkeğin çok dikkatli olması lazım. Eğer erkek çok girişkense kadın onu öldürür, yeteri kadar girişken değilse de kadın başkasıyla evlenir."
"Bu hiç uygarca değil," dedi onaylamayarak Kalten.
"Atan kadınları bundan hoşlanıyor, yine de kadınlar bizden çok daha basit ama güçlü duygulara sahipler."
Ertesi sabah erkenden Basne'den ayrıldılar ve Astel Krallığı ile Zemoch sının arasındaki Esos'a doğru, doğuya at bindiler. Bu Spar-hawk için tuhaf bir seyahatti. O üç günün her anını ve geçtikleri her mili net bir şekilde hatırlayabilirdi. Ve kızı onu periyodik bir şekilde

ilhanx

uyandırdığında, bir çadırda uyuduğuna kesinlikle ikna olmuşken, onun yerine kendini Faran'm sırtında uyukluyor bulmasına ve güneşin tam bir günlük yolculuk gibi görüneni açıkça altı saatten azmış gibi ortaya koymasına da şaşınyordu. Prenses Danae babasını gerçekte bir günden fazla olmayan yolculuk sırasında çok uygun bir neden yüzünden uyandırdı. Poleilerin onlara katılması her "gece" dikkatle tüketilmesi gereken erzak miktarını çok artırmıştı ve Danae fazlalıkların atılmasında babasının yardım ermesini sağlamıştı.
"Wargun'un ordusuyla seyahat ederken bütün o erzakları ne yaptın?" diye sordu Sparhawk.
"Diğer şekilde yaptım." Danae omuz silkti.
"Diğer şekilde mi?"
"Fazlalıkları yok ettim."
"Bu kez de öyle yapamaz mısm?"
"Elbette ama o zaman onları hayvanlara bırakamam. Hem, bu seninle bana etrafımızda kimse olmadan konuşma fırsatı yaratıyor. O tahıl torbasını şu çalıların arkasına dök, Sparhawk. Otların içinde bıldırcın sürüsü var. Son zamanlarda pek bir şey yememişler ve şu anda yavrular hızlı büyüyorlar."
"Konuşmak istediğin bir şey mi var?" diye sordu Sparhawk hançeriyle torbayı keserken.
"Özel bir şey yok. Sadece seninle konuşmaktan hoşlanıyorum, sen genelde çok meşgulsün."
"Bu aynı zamanda sana gösteri yapmak için fırsat veriyor, değil mi?"
"Sanırım öyle. Arada biraz gösteri yapmazsan Tanrıça olmanın pek bir eğlencesi olmuyor."
"Seni seviyorum." Sparhawk güldü.
"Bu çok hoş, Sparhawk!" diye mutlulukla bağırdı. "Tam kalpten ve hatta hiç düşünmeden. Sadece seni ne kadar takdir ettiğimi göstermek için otları lavanta rengine çevirmemi ister misin?"
"Bir öpücüğe razıyım. Lavanta rengi otlar atları şaşırtabilir."
Esos'a o gece ulaştılar. Çocuk Tanrıça gerçek zamanın içine o kadar mükemmel geçti ki arada hiçbir ek yeri görünmedi. Sparhawk büyü yapma eğitimi görmüş bir Kilise Şövalyesi'ydi ama bu - Ze-moch Şehri'nde Azash'la karşılaşması sırasında gelişini bildirdiği -kendi isteğiyle var olan ve kendi kendine onun kızı olarak yeniden

dünyaya gelmeye karar veren bu kaprisli minik tanrıçanın sahip olduğu güç karşısında ürperdi. Şehirden biraz uzakta gece için kamp kurdular, yemeğin ardından Talen ve Stragen, Sparhawk'i bir kenara çektiler. "Biraz keşfe çıkmak konusunda ne düşünüyorsun?" diye iri Pandion'a sordu Stragen.
"Kafanızda ne var?"
"Esos oldukça büyük bir şehir," diye cevapladı sarışın Thalesi-ah, "ve hırsızlar arasında oldukça büyük bir organizasyon olduğu kesin. Belki üçümüz liderleriyle temasa geçip bazı işe yarar bilgiler toplayabiliriz diye düşündüm."
"Seni tanıyor mu?"
"Sanmam. Emsat buradan çok uzakta."
"Şeninle konuşmak isteyeceğini nereden biliyorsun?"
"Kibarlık, Sparhawk. Hırsızlar ve katiller birbirlerine karşı çok kibardır. Böylesi daha sağlıklı oluyor."
"Eğer kim olduğunu bilmezse sana karşı nasıl kibar olabilir?"
"Tanıyacağı bazı sinyaller var."
"Sizin oldukça karmaşık bir toplumunuz var, değil mi?"
"Bütün toplumlar karmaşıktır, Sparhawk. Bu uygarlığın yüklerinden biridir."
"Bir gün şu sinyalleri bana öğretmelisiniz."
"Hayır, öğreteceğimi pek sanmam."
"Niçin?"
"Çünkü hırsız değilsin. Bu bahsettiğimiz karmaşıklıklardan biri. Bütün bunların en önemli noktası hepimizin büyükelçinin oldukça geniş bir şekilde genellediği, neler dönüyor fikri üstünde çalışması. Ben biraz daha kesin bir şeyler istiyorum, ya sen?"
"Ben de, dostum."
"O zaman niye Esos'a gidip ne bulabileceğimize bakmıyoruz?"
"Niye olmasın?" .
Üçü sıradan giysiler giydiler ve kamptan uzaklaşıp o yönden şehre girmek için batıya doğru bir daire çizdiler.

ilhanx

Yaklaştıklarında Talen surlara ve nöbetçisiz kapıya eleştirircesi-ne baktı. "Zemoch sınırına ne kadar yakın oldukları düşünülürse fazla rahat görünüyorlar," diye fikrini belirtti.
"Zemochlar artık bir tehdit unsuru değil," diye katılmadı Stragen.

"Eski âdetler zor kaybolur, Milord Stragen ve Otha'nın arkasında AzashTa burnundan soluduğu devirlerin üstünden o kadar da uzun süre geçmedi."
"Bu insanların Azash'ı etkileyici bulduklarından şüpheliyim," dedi Sparhawk. "Otha'nın Tanrısı'nın bu yöne gelmesi için bir nedeni yoktu. O batıya bakıyordu, çünkü Bhelliom oradaydı."
"Sanırım haklısın," diye onayladı Talen.
Esos çok büyük bir şehir değildi, belki Orta Elenia'daki Lenda şehri kadardı. Çok eski bir havası vardı, sanki tarihin başlangıcından beri bu noktada bir şehir varmış gibi. Taş döşeli sokaklar dardı ve kıvrılarak dönüyordu. Kafalarında herhangi bir düşünce olmadan aşağı yukarı dolaştılar.
"Şehrin meslektaşlarınızın kaldığı bölümünü nasıl bulacaksınız?" diye Stragen'e sordu Sparhawk. "Bir soyguncuya doğrudan uğrayıp hırsızları nerede bulabileceğimizi soramayız, değil mi?"
"Bu konuyu halledeceğiz." Stragen gülümsedi. "Talen git yankesicilere burada hırsızlar yatağının nerede olduğunu sor."
"Tamam." Talen sırıtıp atından aşağı kaydı.
"Bu bütün gecesini alabilir," dedi Sparhawk.
"Kör olmamışsa hayır," dedi Stragen, çocuk kalabalık bir yola dalarken. "Şehre girdiğimizden beri altı yankesici gördüm, üstelik etrafa çok dikkatli bakmıyordum." Dudaklarmı büzdü. "Buradakilerin teknikleri biraz farklı. Büyük ihtimalle dar sokaklar yüzünden."
"Bunun ne ilgisi var?"
"Dar bölümlerde insanlar birbirlerini itip kakar." Stragen omuz silkti. "Emsat ya da Cimmura'daki bir yankesici burada yaptığı gibi müşterisine çarptıktan sonra asla kaçamaz. Bunun çok daha hızlı ve verimli olduğunu kabul ederim ama kötü iş alışkanlıkları yaratır."
Talen birkaç dakika sonra döndü. "Nehrin yanında."
"Kaçınılmaz olarak," dedi Stragen. "Bir şey hırsızları nehre doğru çeker. Nedinini asla çıkaramadım."
Talen omuz silkti. "Büyük ihtimalle işler kötü giderse atlayıp yüzebileceğimizden. Yürüsek daha iyi olur. Atlı insanlar daha çok dikkat çeker. Sokağın sonunda atları bırakabileceğimiz bir ahır var."
Huysuz ahır sahibiyle kısa bir süre konuştuktan sonra yola yaya devam ettiler.
Esos'daki hırsızlar yatağı dar bir çıkmazın arkasındaki eski bir

meyhanedeydi. Kapının üstündeki paslı bir kancada bir salkım üzümü gösteren bir tabela asılıydı ve bir çift yapılı aylak kapının eşiğinde yamulmuş maşrapalardan bira içiyorlardı.
"Biz Djukta isimli bir adamı arıyoruz," dedi onlara Talen.
"Ne hakkında?" diye iri adamlardan biri kuşkuyla homurdandı.
"İş," dedi soğuk bir tonda Stragen.
"Herkes öyle bir şey söyleyebilir," diyen tıraşsız bir adam elinde kısa, kalın bir sopayla ayağa kalktı.
"Bu her zaman epey sıkıcıdır," diye Sparhawk'a iç çekti Stragen. Sonra eli yıldınm gibi meçinin kabzasına gitti ve ince uzun kılıç ıslık çalarak kınından çıktı. "Dostum," dedi aylak herife, "kahvaltınla akşam yemeğin arasına bu çelikten dalgayı istemiyorsan kenara çekil." Meçin iğne gibi ucu adamın göbeğine imalı bir şekilde dayadı.
Diğer kaba adam yavaşça yana çekildi, eli sinsice hançerinin kabzasına doğru uzanıyordu.
"Ben olsaydım yapmazdım," diye korkunç soğuklukta bir sesle uyardı Sparhawk. Örme zırhını ve geniş kılıcının kabzasını göstermek için pelerinini kenara itti. "Kahvaltın ya da akşam yemeğinin nerede olduğu konusunda şu anda tamamen emin değilim komşu ama bağırsakların sokağa döküldüklerinde nerede olduklarını rahatlıkla çıkarabilirim.
Adam olduğu yerde donup, güçlükle yutkundu.
"Bıçak," diye dişlerinin arasından konuştu Sparhawk. "Onu ortadan kaybet."
Hançer kaldırım taşları üzerinde tıngırdadı.
"Tatsız bir şey olmadan bu küçük sorunu çözebildiğimiz için mutluyum," diye sözcükleri uzatarak konuştu Stragen. "Şimdi, niçin içeri girmiyoruz, böylece bizi Djukta'yla tanıştırabilirsiniz?"
Meyhanenin alçak bir tavanı vardı ve yer küflenmiş samanlarla kaplıydı; erimiş donyağryla yanan birkaç lambayla aydınlanıyordu.

ilhanx

Djuka, Sparhawk'm hayatında gördüğü en kıllı adamdan daha da kıllıydı. Ceketinin boynundan tutam tutam kıl fışkırıyordu. Kulakları ve burun delikleri kuş yuvası gibiydi. Sakalı kirpiklerinin tam altında başlıyordu. "Bu da ne?" diye sordu, sesi pösteki suratının altından bir yerden çıkıyordu.
Kapı eşiğindeki adamlardan biri Stragen'in meçini göstererek, "İçeri girmek için bizi zorladılar, Djukta," diye sızlandı.

Djukta'nm domuz gibi gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı.
"İnsanı usandırma," dedi Stragen, "ve dikkat et. Tanınma sinyalini şu anda dek iki kez verdim ve sen fark bile etmedin."
"Fark ettim ama elinde bir kılıçla buraya gelmek iyi bir başlangıç için en iyi yol değil."
"Zamanımız biraz azdı. Sanırım izlendik." Stragen meçini kınına soktu.
"Buralı değilsiniz, değil mi?"
"Hayır. Biz Eosia'damz."
"Memleketinizden çok uzaktasınız."
"İstediğimiz de bu. Orada işler sağlığa zararlı olmaya başladı."
"Ne iş yapıyordunuz?"
"Biz hakiki serserileriz, bu yüzden Pelosia'mn ana ve yan yollarında şöhret ve servet arıyorduk. Biz onunla iş görüşürken yüksek rütbeli bir din adamı birden hastalanıp öldü ve Kilise Şövalyeleri hastalığmm nedenini araştırmaya karar verdiler. Dostlarım ve ben tam o andan itibaren yeni bir manzara aramaya karar verdik.
"Bu Kilise Şövalyeleri söyledikleri kadar kötü mü?"
"Daha kötü. Otuz kişilik çeteden sadece üçümüz kaldık."
"Buralarda iş yapmayı mı planlıyorsunuz?"
"Daha karar vermedik. Önce etrafa göz atmamız gerektiğini düşündük - ve şövalyelerin hâlâ izlemediğinden emin olmak istedik."
"İsimlerinizi söylemeyi düşünüyor musunuz?"
"Hayır. Kalacağımızdan emin değiliz ve takılmayacaksak yeni isimler uydurmanın pek bir anlamı yok."
Djukta güldü. "İşe başlayıp başlamayacağınızdan emin değilseniz, bu ziyaretin nedeni ne?"
"Çoğunluğu nezaket. İnsanın bir şehirden geçerken meslektaşlarına uğramaması büyük nezaketsizliktir ve yasa kuvvetlerinin çalışma tarzını kötülemen için birkaç dakikanı harcayabilirsen biraz zaman kazanabileceğimizi düşündük."
"Daha önce hiç Eosia'da bulunmadım ama bu tip şeylerin oldukça standart olduklarını sanırım. Yol kesenlere pek kulak asılmaz."
"Bizi çok yanlış anladılar." Stragen iç çekti. "Sanırım alışılmış korucu gibi şeyler vardır?"
"Yeteri kadar korucu var/' dedi Djukta, "ama Astel'in bu bölgelerinde pek sık araziye çıkmazlar. Şehir dışmdaki soylular kendi

arazilerini kendileri korur. Korucular genelde vergi toplamakla ilgilenir ve şehir dışına çıktıklarında pek hoş karşılanmazlar."
"Bu yararlı oldu. Bizim bütün uğraşmamız gerekenler ciddi insanlardan çok tavuk hırsızlarımn üstesinden gelen kötü eğitimli sertler. Durum aşağı yukarı böyle mi?"
Djukta başıyla onayladı. "Bu serf-korucuların iyi yanı kendi arazilerinin sınırlarını geçmemeleri."
"Bu yol kesenlerin rüyasıdır." Stragen sırıttı.
"Tamamen değil," diye karşı çıktı Djukta. "Oralarda çok fazla gürültü çıkarmak iyi bir fikir değil. Yerel korucular peşine düşmez ama Canae'deki Atan garnizonuna haber yollarlar. Bir adam Atanlardan kaçacak kadar uzağa gidemez ya da o kadar hızlı kaçamaz ve onlara esir almayı kimse öğretmemiş."
"Bu sorun olabilir. Bilmemiz gereken başka bir şey var mı?"
"Hiç Ayachin'i duydunuz mu?"
"Duyduğumu söyleyemem."
"O sizin başınızı her tür belaya sokabilir."
"O da kim?"
Djukta başını çevirdi. "Akros," diye seslendi, "buraya gel ve meslektaşlarımıza Ayachin'i anlat." Omuzlarını silkip ellerini açtı. "Çok eskilerin tarihinden pek anlamam," diye açıkladı. "Akros işvereninden çalarken yakalanana dek bir öğretmendi. Pek tutarlı biri değildir. Biraz içki sorunu var."
Akros, kanlı gözleri ve beş günlük sakalıyla pejmürde bir adamdı. Sallanarak ayağa kalkıp, "Ne istemiştin, Djukta?" diye sordu.

ilhanx

"Beynini bir yokla bakalım, dostlarımıza Ayachin hakkında hatırladıklarım anlat."
Sarhoş eğitimci gülümsedi, kızarmış gözleri panldamaya başlıyordu. Sessizce bir sandalyeye çöküp maşrapasından bir yudum aldı. "Sadece biraz sarhoşum," dedi, kelimeleri kötü telaffuz ediyordu.
"Bu doğru," dedi Stragen'e Djukta. "Gerçekten sarhoş olduğunda, konuşamaz bile."
"Siz beyler Astel tarihinin ne kadarım biliyorsunuz?" dedi Akros.
"Pek fazla değil," diye kabul etti Stragen.
"Öyleyse önemli noktalara temas edeceğim." Akros sandalyesinde geriye yaslandı. "Chyrellos'daki Patriklerden biri Elene inancının yeniden birleşmesine karar verdiğinde- doğal olarak

onun hakimiyeti altında - dokuzcu yüzyıldı."
"Doğal olarak." Stragen gülümsedi. "Konu daima bu noktaya geliyor, değil mi?"
Akros yüzünü ovuşturdu. "Bu konuda biraz zayıfım, bu yüzden bazı şeyleri unutabilirim. Olay Kilise Şövalyeleri'nin kuruluşundan önceydi, bu yüzden Patrik Eosia krallarını kendisine ordu sağlamaya zorladı ve Zemoch'a yürüdü. Otha doğmadan önceydi, bu yüzden Zemoch bir engel oluşturmadı. Patrik, inancı birleştirmekle ilgileniyordu ama ordusundaki soylular fetihlerle ilgiliydi. Astel Krallığı'nı Ayachin gelene kadar kırıp geçirdiler."
Talen öne doğru eğildi, gözleri parlıyordu. Bu çocuğun zayıf noktalarından biriydi. İyi bir öykü onun elini ayağını bağlardı.
Akros bir yudum daha aldı. "Ayachin'in gerçekte kim olduğu konusunda çelişen birçok öykü var," diye devam etti. "Bazıları bir prens olduğunu söyler, bazıları baron. Sadece bir serf olduğunu söyleyenler bile var. Ama her kimse ateşli bir vatanseverdi. Bir soylu olarak yetişmesine rağmen istilacıların tarafını seçmemişti ve sonra daha önce kimsenin yapmaya cesaret edemediği bir şey yaptı. Sertleri silahlandırdı. İstilacılara kadar açılan savaş yıllarca sürdü ve kaybediyor gibi göründüğü büyük bir savaşta Eosia ordusunu krallığın güneyindeki bataklıklara doğru çekti. Edom vatan-severleriyle gizli bir ittifak kurdu. Bataklıkların güney kenarı boyunca dizili dev bir ordu bekliyordu. Bölgede yaşayan serfler Ayachin'in ordusunu bataklığın içinden geçirdiler, Eosiahlar zor bela geçmeye çalıştı ve çoğu çamurlara saplanıp boğuldu. Diğer tarafa ulaşan birkaç tanesi de Ayachin ve Edom müttefiklerinin birleşik güçleri tarafından öldürüldü.
"Bir süre için büyük bir ulusal kahraman oldu ama sertleri silahlandırması yüzünden ondan nefret eden soylular ona karşı komplo kurdular ve sonunda öldürüldü."
"Niçin bu öykülerin sonu daima böyle oluyor?" dedi Talen.
"Genç dostumuz bir edebiyat eleştirmeni," dedi Stragen. "Öykülerin hep mutlu sonla bitmesini ister."
"Bu eski öykü hoş ve güzel," diye homurdandı Djukta, "ama burada bahsetmek istediğimiz Ayachin'in dönmüş olması - ya da serfler böyle söylüyorlar."
"Bu Astel folklorunun parçası," dedi Akros. "Serfler birbirleri-

ne bir gün büyük bir krizin doğacağını ve Ayachin'in onlara liderlik yapmak için mezarından kalkacağını söylerdi."
Stragen iç çekti. "Yeni bir öyküsü olan kimse yok mu?"
"Bu da ne?" diye sordu Djukta.
"Bir şey değil. Eosia'da dolaşan buna benzer bir öykü var. Buralarda iş yapmaya karar verirsek bu bizi niçin ilgilendirecek ki?"
"Akros'un size anlattığı öyküde herkesin kanını donduran bir şey var. Sertler Ayachin döndüğünde onları özgürlüklerine kavuşturacağına inanıyor. Şimdi orada onları kışkırtan biri var. Gerçek ismini bilmiyoruz ama seriler ona vSabre' diyor. Etrafta dolaşıp onlara Ayachin'i gerçekten gördüğünü söylüyor. Sertler gizlice silah topluyor - ya da yapıyorlar. 'Sabre'nin söylevlerini dinlemek için geceleri gizlice ormanlara dalıyorlar. Beklenmedik bir anda onlarla karşılaşmanız tehlikeli olabileceği için, orada olduklarını bilmeniz iyi olur." Djukta fırça gibi sık sakalını kaşıdı. "Genelde böyle hissetmem ama hükümetin şu Sabre denen adamı yakalayıp asmasını ya da benzer bir şey yapmasını istiyorum. Sertleri ezenlerden kurtulmaya kışkırtıyor ve hangi ezenlerden bahsettiğini hiç belirtmiyor. Tamullardan bahsediyor olabilir ama yandaşları üst tabakalardan bahsettiğini düşünüyorlar. Huzursuz sertler tehlikeli sertlerdir. Tam olarak kaç kişi olduklarını kimse bilmiyor. Adalet ve eşitlik hakkında çılgınca fikirlere sahip olmaya başlarlarsa, sonunun nereye varacağını sadece Tanrı bilir."

ilhanx

onuncu bölüm
"RASTLANTI olamayacak kadar benzerlikler var," dedi Spar-hawk; ertesi sabah alçalan bulutların altmda kuzeydoğuya doğru Darsas yolu boyunca at binerlerken. Arkadaşları Djukta'nm açıklamalarını konuşmak için Ehlana'nm arabasının etrafında toplanmıştı.
"Ben de aynı fikirdeyim," dedi Büyükelçi Oscagne. "Eğer La-morkand'la ilgili bütün söylediklerinizdoğruysa buradan bariz bir şablon çıkıyor. İmparatorluğumuz elbette demokratik değil ve siz, batı krallıklarının da aşağı yukarı böyle olduklarını sanıyorum; ama biz hoşgörüsüz efendiler değiliz - her iki taraf da. Sanırım her kültürde dolaylı olarak belirtilen sosyal adaletsizliklerin sembolleri olduk, insanlar bizden nefret etmiyor demiyorum. Dünyadaki herkes hükümetinden tiksinir - yanlış anlamayın, Majesteleri." Ehlana'ya gülümsedi.
"Halkımın benden çok nefret etmemesi için yapabileceğim kadarını yapıyorum," dedi Ehlana. Mavi kadife bir seyahat pelerini giyiyordu ve Sparhawk özellikle bu sabah onu çok güzel bulmuştu.
"Kimsenin sizin kadar tatlı birinden nefret etmesi mümkün değil, Majesteleri." Oscagne gülümsedi. "Ama burada.belirtmek istediğim dünyanın hoşnutsuzlukla kaynadığı ve birisi düzen getirme çabası içinde bütün bu ciddi dargınlıkların üstünde oynuyor - burada Ta-muli İmparatorluğu'nda ve Eosia'daki Kilise ve monarşilerde. Bir yerlerde birisi çok büyük bir karışıklık olmasını istiyor ve onun sosyal adalet açlığı yüzünden harekete geçtiğini sanmıyorum."
"Neyin peşinde olduğunu tam olarak saptayabilirsek durumu anlamak için çok büyük bir yol kat edeceğiz," diye ekledi Emban.
"Fırsat," diye fikrini söyledi Ulath. "Eğer her şey yatışır ve servetle güç paylaşıhrsa, geriye yükselen insanlar dışında hiçbir şey kalmaz. Kendi paylarım alabilmelerinin tek yolu her şeyi ters yüz

edip birkaç kez sallamaktır."
"Bu acımasız bir politik teori, Sor Ulath," dedi onaylamayarak Oscagne.
"Burası acımasız bir dünya, Ekselans." Ulath omuz silkti.
"Aynı düşüncede değilim," dedi inatçı bir tavırla, Bevier.
"Devam et, benim genç dostum." Ulath gülümsedi. "İnsanların benimle uyuşmamasını o kadar umursamam."
"Politik gelişme diye bilinen bir şey var. İnsanlar beş yüzyıl öncesinden çok daha iyiler."
"Kabul ama gelecek yıl ne olacak?" Ulath eyerinden geriye kaykıldı, mavi gözlerinden tahminler yürüttüğü görülebiliyordu. "Hırslı insanların yandaşlara ihtiyaçları vardır ve insanların seni desteklemesini sağlamanın en iyi yolu, onlara dünyada yanlış olan her şeyi düzelteceğini vaat etmektir. Vaatlarm hepsi çok heyecan vericidir ama sadece bebekler liderlerin onları tutmasını bekler."
"Alaycısın, Ulath."
"Sanırım insanlar bu kelimeyi kullanıyorlar."
Sabah ilerledikçe hava tehdit edici hale geldi. Kalın mor bir bulut kümesi batıdan yaklaşıyordu, ufukta yıldırım parlamaları vardı. "Yağmur yağacak, değil mi?" diye Khalad'a sordu Tynian.
Khalad anlamlı anlamlı bulut kümesine baktı. "Bu oldukça sağlam bir iddia, Aziz Şövalye," diye cevapladı genç adam.
"Islanmaya başlamamıza ne kadar var?"
"Yaklaşık bir saat kadar - tabii rüzgâr artmazsa."
"Ne düşünüyorsun, Sparhawk?" dedi Tynian. "Bir sığınak arayacak mıyız?"
Batıdan oldukça kuvvetli bir gök gürlemesi geldi.
"Sanırım bu soruna cevap veriyor," diye karar verdi Sparhawk. "Çelik giyen adamların fırtınada dışarıda hiçbir işleri yoktur."
"Doğru söyledin," diye onayladı Tynian. Etrafına bakındı. "Bir sonraki soru nereye? Etrafta orman görmüyorum."
"Çadırları kurabiliriz."
"Bu çok sıkıcı, Sparhawk."
"Eğer yıldırım çarparsa zırhının içinde kızarmak da öyle."
Kring peşinde onu izleyen iki tekerlekli küçük bir binek arabasıyla ana kolun arkasından onlara doğru yaklaştı. Arabanm içindeki

adam sarışın, tombul ve yumuşak görünüşlüydü. Kırk yıl öncesinin modası geçmiş tarzında dikilmiş bir elbise giyiyordu. "Bu arazinin sahibi Kotyk," dedi Sparhawk'a Domi. "Kendine baron diyor. Seninle tanışmak istedi."
"Kilise'nin korkusuz yandaşlarıyla tanışmak için yanıp tutuşuyorum, Aziz Şövalyeler," diye kelimeleri bir sel gibi peşpeşe söyledi tombul adam.
"Onur duyduk, Baron Kotyk," dedi Sparhawk nazikçe eğilerek.
"Malikânem yakında," diye hızla devam etti Kotyk, "ve ufukta tatsız bir havanın geldiğini görüyorum. Fakirhanemin konukseverliğini size sunabilir miyim?"
"Sana geçmişte defalarca söylediğim gibi, Sparhawk," dedi tatlılıkla Bevier, "ne olursa olsun Tanrı'ya inan. O gerekeni sağlar."
Kotyk şaşırmış göründü.
"Saçma bir espri girişimi, Lordum," diye açıkladı Sparhawk. "Yol arkadaşlarım ve ben biraz önce bir sığınağa ihtiyacımız olduğunu tartışıyorduk. Cömert teklifiniz canımızı oldukça sıkan bir sorunu çözdü." Sparhawk yerel âdetlerden haberdar değildi ama baronun süslü konuşması katı bir resmiyeti sezdirmişti.
Kotyk, Ehlana'mn bindiği arabaya doğru bakarak, "Gördüğüm kadarıyla yanınızda leydiler var," diye gözlemledi. "İlk meselemiz onların rahatıdır. Çatımın altında güvende olmalarının ardından daha yakından tanışabiliriz."
"Rehberimiz olacaksınız, Lordum," dedi Sparhawk. "Bizi götüreceğiniz yer için size dua edeceğim ve bu güzel tesadüfü leydilere bildireceğim." Kotyk resmi olmak istiyorsa, Sparhawk da resmi olurdu. Faran'ı çevirdi ve kolun gerisine doğru sürdü.
"Arabadaki şişko adam kim, Sparhawk?" diye sordu Ehlana.
"Hayatımın nuru, ev sahibimizi küçümseyerek konuşma."
"Hasta mısın?"
"O şişko adam biraz önce peşimizden yetişmek üzere olan fırtına için barınak sundu. Saygılı olmasan bile minnettar davran."
"Ne sevimli bir adam."
"Kimliklerimizi saklasak iyi olur. Tam olarak neye bulaştığımızı bilmiyorum. Niçin seni bir aristokrat olarak tanıtmıyoruz ve -"
"Bence bir markiz," diye uyduruverdi kadın. "Cardos Markizi Ehlana."

"Niçin Cardos?"
"Dağları ve güzel sahiliyle hoş bir bölge. Mükemmel bir iklim ve çalışkan, yasalara bağlı bir halk."
"Orasını ona satmaya çalışmıyorsun, değil mi Ehlana."
"Ama ayrıntıları bilmem gerekiyor, böylece duygularımı uygun şekilde açığa vurabilirim."
Sparhawk iç çekti. "Tamam, Leydim, o zaman duygularınızı açıkça belirtme denemeleri yapın ve diğerleri için uygun öyküler uydurun." Emban'a baktı. "Biraz yalancılık yapabilecek kadar esnek misiniz, Ekselansları?" diye sordu.
"Bu ne hakkında yalan söylememi istediğine bağlı, Sparhawk."
"Bu tam bir yalan olmayacak, Ekselansları." Sparhawk gülümsedi. "Karımın mevkisini indirirsek, siz grubun en üst seviyedeki üyesi olacaksınız. Büyükelçi Oscagne'nin varlığı üst seviyede bir ziyareti gösteriyor. Baron Kotyk'a sizin Patrik'ten imparatorluk sarayına giden özel elçisi olduğunuzu ve bu şövalyelerin kraliçe yerine size eşlik ettiklerini söyleyeceğim."
"Bu vicdanımı fazla zorlamıyor." Emban sırıttı. "Durma, Sparhawk. Sen yalan söyle, ben de doğru olduğuna yemin edeyim. Ne söylemen gerekiyorsa söyle. Fırtına bu yöne doğru hızla yaklaşıyor."
"Talen," dedi arabanın yanında at binen çocuğa Sparhawk, "kolun başına ve sonuna gidip şövalyelere ne yaptığımızı bildir. Yanlış söylenen bir iki 'Majesteleri' hepimizin sahtekârlığım ortaya çıkarır."
"Kocanızda umut var,.Markiz Ehlana," diye belirtti Stragen. "Onu eğitmem için bana biraz zaman verirseniz mükemmel bir dolandırıcı yaparım. İçgüdüleri iyi ama tekniği biraz zayıf."
Baron Kotyk'un malikânesi parkımsı bir yerin içinde saray gibi yükseliyordu. Üzerinde durduğu tepenin eteğinde oldukça büyük bir köy, ana binanın gerisinde de oldukça çok sayıda müştemilat vardı. "Şükür ki sizinki gibi büyük bir gruba bile yetecek sayıda odam var, Aziz Şövalyeler," dedi baron. "Ama korkarım adamlarınızın çoğuna ayrılan yerler pek iyi değil. Onlar hasat toplayanların yatakhaneleri."
"Biz Kilise Şövalyeleri'yiz, Lord Kotyk," dedi Sparhawk. "Zorluğa alışkınız."
Kotyk iç çekti. "Burada Astel'de böyle bir kuruluş yok," diye kederlendi. "Zavallı ve geri kalmış ülkemizde birçok eksik var."

ilhanx

Malikâneye uzun, beyaz çakıllı, iki tarafında da yüksek karaağaçlar olan bir yoldan yaklaştılar ve kemerli bir giriş kapısına çıkan geniş basamakların altında durdular. Baron arabasından yavaşça inip onları karşılamak için evden fırlayan sakallı bir hizmetkâra dizginleri verdi. "Sizden çok rica ediyorum, beyler," dedi, "merasim beklemeyin, lütfen. Yaklaşan fırtma bize yetişmeden girelim içeri."
Sparhawk baronun konuşmasının ülkenin bir özelliği mi, kişisel bir özellik mi yoksa misafirlerin mevkilerinden dolayı gergin bir tepki mi olduğu konusunda emin olamıyordu. Kalten ve Tyni-an'a işaret etti. "Şövalye ve Peloilerin yerleşmesine göz kulak olun," dedi yavaşça. "Sonra evde bize katılın. Khalad onlarla git. Sertlerin atları yağmurda bırakmamasını sağla."
Malikânenin kapısı tamamen açıldı ve antik giysiler içindeki üç leydi dışarı çıktı. Biri uzun boylu, bir deri bir kemikti, çok sık siyah saçları vardı ve körpe bir güzelliğin hatlarını taşıyordu. Ama yıllar ona nazik davranmamıştı. Sert, kibirli yüzü kınşmıştı, fark edilir derecede şaşıydı. Diğer ikisi de porsumuş, sarışınlardı. Yüz hatları barona olan kan bağlarını açıkça ortaya koyuyordu. Arkalarından baştan aşağı siyah kadifeler giyen soluk bir genç adam geldi. Yüzüne sanki kalıcı bir küçümseme mühürlenmişti. Bir sanat eseri gibi görünen siyah saçları arkasına aşağı doğru taşarak inen uzun lüleler halinde yapılmıştı.
Kısa bir tanıtımın ardından hepsi içeri girdi. Uzun, siyah saçlı leydi baronun karısı Astansia'ydı. İki sarışın, Sparhawk'm tahmin ettiği gibi adamm kız kardeşleriydi, büyüğü Ermude ve küçüğüyse Katina. Soluk renkli genç adam, Barones Astansia'nın kardeşi - kadının tapınma sınırlarına ulaşan bir sesle onlara şair olduğunu söylediği - Elron'du.
Baron ve ailesini uzun, halıyla kaplı bir koridordan evin ortasma doğru izlerlerken Ehlana Sparhawk'a, "Baş ağnsı özrüyle kurtulabilir miyim, dersin?" diye mırıldandı. "Korkarım ölümcül olacak."
"Benim dayanmam gerekiyorsa, sen de dayanacaksın," diye fısıldadı Sparhawk. "Baronun çatısına ihtiyacımız var, bu yüzden onun konukseverliğine katlanmak gerekiyor."
Ehlana iç çekti. "Bütün her taraf pis pis pişmiş lahana kokma-saydı daha fazla katlanılabilirdi."
Cimmura'daki taht odasından sadece birazcık daha küçük bir

"oturma odasına" götürüldüler. Oda küf kokan, sert, rahatsız koltuk ve divanlarla dolu, bayat hardal sarısına benzer bir halıyla kaplıydı.
"Biz burada çok tecrit edildik," diye Barones Melidere'e iç çekti Katina "ve korkunç bir şekilde modadan uzağız. Zavallı ağabeyim batıda olanlarla bir seviyede olmak için elinden geleni yapıyor ama uzak konumumuz bizi tutsak edip ziyaretçileri kapımıza yaklaştırmıyor. Ermude ve ben, olayların merkezine yakın olabileceğimiz başkentte bir ev alması için karısını ikna etmeye çalıştık ama karısı bunu duymak istemiyor. Bu arazi ağabeyime evlilikle geçti ve karısı müthiş bir şekilde taşralı. Zavallı ablam ve benim, giysilerimizi bile serflerin yapmasına zorlandığımıza inanır mısınız?"
Melidere şok geçirmiş numarası yaparak avuçlarını yanaklarına dayadı. "Aman Tanrım!" diye bağırdı.
Mutsuzluk gözyaşları yanaklarından akmaya başlayınca Katina mendiline uzandı.
Uzaktan Mirtai'ye bakan Barones Astansia Ehlana'ya, "Sizin Atan sertlerle beraber daha rahat etmez mi?" diye sordu.
"Sanmam, Barones," diye cevapladı Ehlana, "o etse bile ben etmem. Çok güçlü düşmanlarım var, Leydim ve kocam Elenia politikasının tam içindedir. Kraliçe ona bel bağlamıştır ve kendi güvenliğimi sağlamam lazım."
"Sizin Atanın heybetli olduğunu kabul ediyorum, Markiz," As-.tansia burnunu çekti, "ama yine de bir kadın."
Ehlana gülümsedi. "Şu ana dek on adam öldürdüğünü söyleyebiliriz, Barones."
Barones korkuyla gözlerini ona dikti.
"Eosia kıtasının ince maskeli bir medeniyeti vardır, Leydim," diye bilgi verdi Stragen, "ama bunun altında oldukça vahşiyiz."
"Bu sıkıcı bir seyahat, Baron Kotyk," dedi Başpiskopos Emban, "ama Patrik ve İmparator Zemoch'ın çöküşünden beri iletişim halinde. İkisi de karşılıklı elçiler göndermenin zamanının geldiğine inanıyor. Doğrudan irtibatın yokluğunda yanlış anlaşılmalar ortaya çıkabilir ve dünya uzun bir süredir yeteri kadar savaş gördü."
"Bilgece bir karar, Ekselansları." Kotyk'un evindeki yüksek mertebedeki insanların varlığından etkilendiği oldukça ortadaydı.
"Başkentte küçük bir ünüm var, Sör Bevier," dedi kibirli bir ses tonuyla Elron. "Şiirlerim aydınlar arasında ısrarla aranır. Bununla

ilhanx

beraber, cahillerin anlayışının oldukça ötesindedir. Özellikle renkleri ifade etme yeteneğime önem verilir. Rengin gerçek dünyanın ruhu olduğuna inanırım. Son altı aydır Mavi'ye Methiye'min üstünde çalışıyorum."
"Şaşırtıcı bir azim," diye mırıldandı Bevier.
"Mümkün olduğunca eksiksiz olmaya çalışıyorum," diye belirtti Elron. "Şimdiye dek 263 kıta yazdım ve korkarım sonu yalan görünmüyor."
Bevier iç çekti. "Bir Kilise Şövalyesi olarak edebiyata ayıracak çok az zamanım var," diye dert yandı. "Mesleğim yüzünden kendimi askeri metinler ve dini eserlere vermem gerekiyor. Sör Spar-hawk benden çok daha dünyevidir ve insanlarla mekânlar hakkındaki tanımlamaları bazen şiirsellik sınırlarına ulaşır."
"Çok ilgilendim," diye yalan söyledi Elron, yüzünde amatörlerin çabalarını küçümseyen bir profesyonelin ifadesi belirdi. "Hiç renklere temas ettiği olur mu?"
"Sanırım daha çok ışık, ama zaten aynı şey değil mi? Işık olmadan renk olmaz. Bir keresinde Jiroch şehrindeki bir sokağı betimlediğini hatırlıyorum. Şehir, güneşin toprağı bir çekiç gibi dövdüğü, Rendor'un kıyı şeridindedir. Sabah çok erken saatlerde, güneş doğmadan gök, gece tam bitmeye başladığında, dövülen çelik rengini alır. Gölge yapmaz ve böylece her şey nereden geldiği belli olmayan bir grilik içine görünür. Jiroch'daki tüm binalar beyazdır ve kadınlar gündüzün sıcağından kaçınmak için güneş doğmadan önce kuyulara giderler. Kapkara kukuletalı cüppeler giyip peçe takar ve omuzlarının üstünde kil testiler taşırlar. Hiçbir eğitim görmeden, dansözlerin ötesinde bir zerafetle hareket ederler. Sessiz, güzel geçit törenleri her günün başlangıcına gölgeler gibi işaret koyar, zaman kadar eski bir ayinle şafağı selamlarlar. Güneş doğmadan öncesindeki o kendine has ışığı hiç gördün mü, Elron?"
"Çok nadiren öğleden önce uyanırım," dedi sertçe genç adam.
"Bir ara görmek için çaba sarf etmelisin," dedi yumuşakça Bevier. "Bir sanatçı, sanatı için fedakârlıklar yapmaya gönüllü olmalıdır."
"Sanırım bana müsaade edersiniz," dedi tersçe siyah bukleli genç adam. Hafifçe eğildi ve ardından kibirli dudak büküşünün yerini alan küçük düşmüş bir ifadeyle kaçtı.
"Bu zalimceydi, Bevier," diye azarladı Sparhawk, "lafları benim

ağzımdan uydurdun. Ama özel bir yeteneğin olduğunu kabul ediyorum."
"Arzulanan etki buydu, Sparhawk. Eğer bu kibirli genç katır bana bir kez daha büyüklük taslarsa onu boğazlamam gerekecek. Mavi renge bir methiye için iki yüz maval dize? Ne eşek herif?"
"Bir daha senin canını maviyle sıkarsa ona Bhelliom'u anlat."
Bevier ürperdi. "Yapamam, Sparhawk. Sadece düşünmek bile kanımı donduruyor."
Sparhawk güldü ve cama vuran yağmuru izlemek için pencereye gitti.
Danae yanma gelerek elini tuttu. "Gerçekten burada kalmamız gerekiyor mu, Baba? Bu insanlar midemi bulandırıyorlar."
"Yağmurdan korunmak için barınağa ihtiyacımız var, Danae."
"Bütün endişen buysa yağmuru durdurabilirim. Eğer bu iğrenç kadınlardan biri bir daha benimle bebekmişim gibi konuşmaya başlarsa onu kurbağaya çevireceğim."
"Sanırım benim daha iyi bir fikrim var." Sparhawk eğildi ve onu kaldırdı. "Uykulu numarası yap," dedi.
Danae anında gevşedi ve sanki kumaş bir bebekmiş gibi kollarından aşağı sarktı.
"Abartıyorsun." Odanın öbür tarafına gidip yavaşça bir divana yatırdı ve gezgin peleriniyle üzerini örttü. "Horlama," diye uyardı. "Daha horlayacak kadar yaşlanmadın."
Ona masum bir bakış attı. "Horlamayacağım, Sparhawk. Kedi
mi bul ve bana getir." Sonra gülümseyişi sertleşti. "Ev sahibemiz
ve ailesine iyice dikkat et, Baba. Gerçekten ne tür insanlar olduğu
nu göreceksin sanırım." •'.';?•
"Neyin peşindesin?"
"Hiçbir şey. Sadece gerçekten ne olduklarını göreceğini düşündüm."
"Daha şimdiden yeteri kadarını görebiliyorum."
"Hayır, tam değil. Nazik olmaya çalışıyorlar, bu yüzden bazı şeyleri saklıyorlar. Gerçeğe bir göz atalım. Akşamın geri kalanmda gerçekten ne hissettiklerini ve ne düşündüklerini söyleyecekler."
"Söylememelerini tercih ederim."

ilhanx

"Senin cesur olman bekleniyor, Sparhawk ve bu küçük berbat aile Astel'deki tipik yüksek sınıf. Onları anladığın zaman, krallıkta
153

kötü giden şeyin ne olduğunu görebileceksin, işe yarayabilir." Gözleri ve yüzü ciddileşti. "Burada bir şey var, Sparhawk - kesinlikle bilmemiz gereken bir şey."
"Ne?"
"Emin değilim. Dikkat et, Baba. Bu akşam birisi sana önemli bir şey söyleyecek. Şimdi gidip kedimi bul."
Onlara sunulan yemek kötü hazırlanmıştı ve masadaki sohbet korkunçtu. Danae'nin büyüsüyle kısıtlamalardan kurtulan baron ve ailesi normalde saklayabilecekleri şeyler söylediler. Hepsinin sıradan meyhane ayyaşları gibi lıkır lıkır içtikleri bayağı şarabın etkisi altında kin dolu, kendine acıyan kibirleri ortaya çıktı.
"Bu barbarca yalnızlığı sürdürmeye niyetli değilim," diye gözyaşları içinde zavallı Melidere'e açıldı Karina. "Tanrı benim kesinlikle başkentin ışık ve eğlencelerinden bu kadar uzakta fark edilmeden coşup eğlenmemi isteyemez. Ağabeyim şu korkunç kadmla evlenmeden önce zalimce aldatıldık. Onun ebeveynleri arazisinin servet ve mevki getireceğine bizi inandırdı ama ancak bizi bu mezbelede yaşatacak kadar gelir sağlıyor. Darsas'da bir ev almaya gücümüzün yetmesi konusunda hiçbir umut yok." Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Sonum ne olacak?" diye sızlandı. "Heyecan, balolar, zekâm ve güzelliğimden şaşkın kapımda yığılan talip güruhları."
"Ah, ağlama, Katina," diye sızlandı Ermude. "Ağlarsan, bert de ağlayacağım." Kız kardeşler o kadar birbirlerine benziyorlardı ki Sparhawk onları ayırmakta zorluk çekmişti. Tombullukları daha çok doğalarmdaydı. Renksiz saçları zayıf ve yavandı. Tenleri kötüydü. Her ikisi de pek temiz değildi.
"Zavallı kız kardeşimi korumak için çok uğraştım," diye uzun zamandır acı çeken Melidere'e zırladı Ermude, "ama bu korkunç yer onu yok ediyor. Burada kültür diye bir şey yok. Hayvanlar - sertler - gibiyiz. Bu çok anlamsız. Hayatın bir anlamı olması lazım ama başkentten bu kadar uzakta neyin anlamı olabilir ki? Bu berbat kadın Darsas'da bize uygun bir konut alabilmemiz için zavallı kardeşimin bu çorak araziyi satmasına izin vermiyor. Burada kapana kısıldı - kapana kısıldık, diyorum size - ve bu iğrenç yalnızlık içinde ömrümüzü tüketeceğiz." Sonra o da yüzünü ellerinin içine gömerek ağladı.
Melidere gözlerini tavana doğru yuvarlayarak iç çekti.
154

"Bölgenin valisine biraz sözüm geçer," diyordu Başpiskopos Emban'a ağdalı bir kendini beğenmişlikle Baron Kotyk. "Görüşlerime çok güvenir. Doğrusunu söylemek gerekirse, kasabanın sakinleriyle - unvansız hergeleler, hem de her biri - kaçak serfler yüzünden berbat bir dönem geçiriyoruz. Her yeni vergide acı acı şikayet eder ve yükü bize aktarmaya çalışırlar. Biz zaten çok vergi ödüyoruz ve bütün hizmetleri talep edenler de onlar. Kasabanın sokaklarına taş döşenmesi benim ne işime yarar? Önemli olan ana yollardır. Ekselans valiye bunu defalarca söyledim."
Baron çok içmişti. Sarhoşluktan kelimeleri yanlış telaffuz ediyor, kafası boynunun üstünde sallanıyordu. "Bölgenin bütün yükü bizim sırtımıza yüklendi," diye belirtti, gözleri kendine acıyan gözyaşlarıyla dolmuştu. "Beş yüz aylak serfe bakmam gerekiyor - serfler o kadar tembel ki kırbaçlamak bile onların bir nebze çalışmasını sağlamıyor. Bütün bunların hepsi haksızlık. Ben bir aristokratım ama artık bunun bir anlamı yok." Yaşlar yanaklarmdan aşağıya dökülmeye, burnu akmaya başladı. "Kmse aristokrasinin Tanrı'nın insanoğluna bir hediyesi olduğunu fark etmez görünüyor. Kasaba sakinleri bize halk tabakasından daha iyi davranmıyor. İlahi kökenimiz düşünüldüğünde, böyle bir saygısızlık kâfirliğin en kötü şeklidir. Ekselansla-rı'nın buna katılacağından eminim." Baron seslice burnunu çekti.
Başpiskopos Emban'm babası Ucera şehrinde bir meyhaneciydi ve Sparhawk şişko din adamının hiçbir suretle ona katılmadığından kesinlikle emindi.
Ehlana, baronun karısı tarafından kapana kıstırılmış ve biraz gözü dönmüş gibi görünmeye başlamıştı.
"Arazi elbette benim," diye soğuk, kibirli bir sesle belirtti Astan-sia. "Babam beni şu şişko domuzla evlendirdiğinde bunamıştı." Dudak büktü. "Kotyk'ün o domuz gibi küçük gözleri sadece arazimin gelirindeydi. Babam o salağın unvanından o kadar etkilenmişti ki onun gerçekten kim olduğunu göremedi; eteğine asılı iki çirkin, şişko kız kardeşi olan unvanlı bir fırsatçı." Dudak büktü ve sonra ifadesi değişip kaçınılmaz yaşlar gözlerini doldurdu. "İnancımdaki tek teselliyi sadece kardeşimin sanatında ve iki cadalozun asla Darsas ışıklarını görmeyeceğine kesinlikle emin olmanın tatmininde buluyorum. Burada kök salacaklar - şu ana dek domuz kocam ölesiye yiyip içti. Yakında onları sırtlarında sadece elbiseleriyle kapının

ilhanx

önüne koyacağım." Gözleri coşkuyla doldu. "Bunu beklemek için çok zorlanıyorum," dedi vahşice. "İntikamımı alacağım ve sonra benim ermiş kardeşimle beraber burada tam bir mutluluk içinde yaşayabileceğiz."
Prenses Danae, babasının kucağına doğru emekledi. "Sevimli insanlar, değil mi?" dedi yavaşça.
"Bütün bunları sen mi yapıyorsun?" dedi suçlarcasma.
"Hayır, Baba. Bunu yapamam. Hiçbirimiz yapamayız. İnsanlar neyse öyledir. Onları değiştiremeyiz."
"Ben her şeyi yapabileceğini düşünmüştüm."
"Limitler var, Sparhawk." Koyu bakışları gene sertleşti. "Ama bir şey yapacağım."
"Ya?"
"Sizin Elene Tanrınız bana birkaç iyilik borçlu. Bir zamanlar onun için güzel bir şey yapmıştım."
"Niçin onun yardımına ihtiyacın var?"
"Bu insanlar Elene. Ona aitler. Onun izni olmadan onlara hiç bir şey yapamam. Bu kötü davranışın en kötü şekli."
"Ben bir Eleneyim ve sen bana bir şeyler yapıyorsun."
"Sen Anakha'sm, Sparhawk. Hiç kimseye ait değilsin."
"Bu insanın keyfini kaçırıyor. Dünyada bana yol gösterecek bir Tanrı olmadan serbestçe dolaşabilir miyim?"
"Senin yol gösterilmeye ihtiyacın yok. Bazen tavsiye, evet. Yönlendirme, hayır."
"Burada ilginç bir şey yapma," diye uyardı. "Tamuli'nin içlerine girdikçe neyle uğraşacağımızı tam olarak bilmiyoruz. İyisi mi gerekene kadar varlığımızı açık etmeyelim." Sonra merakını yenemedi. "Şu ana kadar kimse konuyla ilgili herhangi bir şey söylemedi."
"O zaman dinlemeye devam et, Sparhawk. Söylenecek."
"Tanrı'dan bu insanlara tam olarak ne yapmayı istemeyi planlıyordun?"
"Hiçbir şey," diye cevapladı. "Kesinlikle hiçbir şey. Onların koşullarını değiştirici bir şeyi ondan istemem. Tek istediğim onlara kesinlikle çok ama çok uzun yaşam ihsan etmesi."
Sparhawk masanın etrafındaki ev sahibinin ailesinin huysuz suratlarına baktı. "Onları buraya hapsedeceksin," diye suçladı, "birbirlerini parçalayabilsinler diye birbirlerinden nefret eden beş

kişiyi sonsuza kadar zincire vuracaksın."
"Tam olarak sonsuza kadar değil, Sparhawk," diye düzeltti küçük kız. "Ama herhalde onlara öyle görünecektir."
"Bu zalimce."
"Hayır, Sparhawk. Bu adalet. Bu insanlar birbirlerini fazlasıyla hak ediyorlar. Ben sadece birbirleriyle arkadaşlıklarını uzun zaman sürdürmelerini sağlıyorum."
"Temiz hava solumak konusuna ne diyorsun?" diye sordu Stra-gen, Sparhawk'in omzuna doğru eğilerek.
"Dışarıda yağmur yağıyor."
"Eriyeceğini sanmam."
"Belki o kadar kötü bir fikir değildir." Sparhawk ayağa kalktı ve uyuyan kızını oturma odasına, Mmrr'm kestirirken bir taraftan da minderlerden birini iğne gibi keskin pençeleriyle farkında olmadan tırmıklayıp mırladığı divana geri götürdü. İkisinin de üstünü örtüp Stragen'i koridora doğru izledi.
"Kendini kıpır kıpır mı hissediyorsun?" diye Thalesialıya sordu.
"Hayır, iğrenmiş. Dünyadaki en kötü insanların çoğunu tanırım dostum ve ben de melek değilim ama bu minik aile . . ." Ür-perdi. "Rendor'dayken bir kenara zehir depoladığın oldu mu?"
"Zehiri onaylamam."
"İleriyi görememişsin, ahbap. Zehir çekilmez insanlarla uğraşmak için temiz bir yoldur."
"Hatırladığım kadarıyla Annias da böyle düşünüyordu."
"Bunu unutmuşum," diye kabul etti Stragen. "Bu önyargın güç bir soruna çok pratik bir çözümü engelliyor sanırım. Ama bu canavarlara bir şey yapmak gerekiyor."
"Bu iş çoktan halledildi."
"Ya? Nasıl?"
"Bunu söylememe izin yok."
Evin arkası boyunca uzanan geniş verandaya çıktılar ve parmaklıklara yaslanıp çamurlu arka avluya baktılar.

ilhanx

"Herhangi bir azalma belirtisi göstermiyor, değil mi?" dedi Stragen. "Yılın bu döneminde ne kadar sürebilir?"
"Khalad'a sorman gerek. Hava uzmanı odur."
"Lordlarım"
157

Sparhawk ve Stragen döndüler.
Gelen baronun şairimsi kayınbiraderi Elron'du. "Kız kardeşim ve benim Kotyk ve akrabalarından sorumlu olmadığımızı size temin ermek için geldim."
"Durumun böyle olduğuna çok eminiz Elron," dedi Stragen.
"Dünyada sahip oldukları tek şey Kotyk'in unvanı. Babalan miraslarını kumarda kaybetti. Bu kılıksız aristokrat lord bozuntularının bize böyle davranmaları beni hasta ediyor."
"Bazı söylentiler duyduk," diye yumuşakça konuyu değiştirdi Stragen. "Esos'da birileri bize serfler arasında huzursuzluklar çıktığını söylüyordu. Biri 'Sabre' diğeri Ayachin denen kişiler hakkında karmaşık öyküler duyduk. Onlardan hiçbir şey anlayamadık."
Elron aşırı dramatik bir komplocu havasında etrafa bakındı. "Bu isimlerden Astel'de bahsetmek akıllıca olmaz, Milord Stragen," dedi neredeyse avlunun öbür tarafından duyulabilecek kısık sesli bir fısıltıyla. "Tamullarm her yerde kulakları var."
"Serfler Tamullardan mutsuzlar mı?" diye biraz şaşkınca sordu Stragen. "Birisinden nefret etmek için fazla uzağa bakmaları gerekmediğini düşünmüştüm."
"Serfler batıl inançlı hayvanlardır, Milord." Elron dudak büktü. "Din, halk öyküleri ve sıkı bir içki karışımıyla her şeye yönlendirilebilirler. Gerçek hareket san şeytanlara yönelik." Elron'un gözleri kısıldı. "Astel'in onuru Tamul boyunduruğundan çıkmaya bağlıdır. Bu hareketin esas amacıdır. Sabre bir vatanseverdir, Astel halkmı coşturmak ve zorbalann zincirlerini kırmaya teşvik etmek için geceleri ortaya çıkan esrarengiz bir kişi. Biliyor musunuz, daima maske takar."
"Bunu duymamıştım."
"Ah, evet. Bu gerekli, elbette. Aslında, gerçek kimliğini ve görüşlerini çok dikkatli bir şekilde saklayan herkesin bildiği bir kişidir. Gündüz, kibar sınıfın bir üyesi ama geceleri halkını vatanseverlikle tutuşturan maskeli bir tahrikçi."
"Anladığım kadarıyla bu konuda yargılarınız var," diye doğruymuş gibi kabul etti Stragen.
Elron'un ifadesi gerginleşti. "Sadece bir şairim, Milord Stragen," dedi hor görerek. "Benim bu konuyla ilgim durumun heyecanı - anlayacağınız gibi sanatımın amacı uğruna."
"Ah, tabii ki öyle."
158

"Bu Ayachin nereden çıktı?" diye sordu Sparhawk. "Anladığım kadarıyla oldukça eskiden ölmüş."
"Astel'de tuhaf şeyler olmakta, Sör Sparhawk, nesillerdir bütün gerçek Astellilerin kanlarmda gizli yatan şeyler. Kalplerimizde Ayachin'in ölmediğini biliyoruz. O asla ölemez - zorbalık yaşadığı sürece."
"Sadece öylesine bir düşünce, Elron," dedi en nazik sesiyle Stragen, "bu hareket daha çok serflerin insan gücüne bel bağlamış gibi. Bunda onların kârı ne? Toprağa bağlı adamlar hükümeti kimin yönettiğiyle niçin ilgilensinler ki?"
"Onlar koyun. İstediğin yöne doğru bilinçsizce koşup önlerine geleni ezerler. Yapman gereken 'özgürlüğe kavuşturmak' sözünü mırıldanmak. O zaman seni Cehennem'in ağzına kadar izlerler."
"O zaman Sabre'nin onları özgürlüğe kavuşturmak gibi bir niyeti yok?"
Elron güldü. "Sevgili arkadaşım, hangi mantıklı adam bunu ister ki? Davarları serbest bırakmanın ne anlamı var ki?" Şüpheyle etrafına bakındı. "Yokluğum fark edilmeden önce dönmeliyim. Kotyk benden nefret eder ve beni otoritelere ihbar etme şansını kaçırmamaktan başka bir şey istemez. Ona ve kız kardeşleri dediği o iki besili dişi domuza gülümsemek ve nazik olmak zorundayım. Düşüncelerimi kendime saklarım, baylar ama özgürlük günümüz geldiğinde, burada değişiklikler olacak - Tanrı şahidimdir. Sosyal değişiklikler bazen şiddetli olur. Kotyk ve kız kardeşlerinin yeni günün şafağını görecek kadar yaşamayacağını yüzde yüz garanti edebilirim." Bir tür kendini önemseyen gizlilikle gözleri kısıldı. "Ama çok konuştum. Fikirlerimi kendime saklamalıyım, baylar. Fikirlerimi kendime saklamalıyım." Siyah pelerinine sarındı ve sessizce eve girdi, başı dik ve ifadesi kararlıydı.
"Etkileyici bir genç," diye fikrini söyledi Stragen. "Nedense meçimi kaşındırıyor."
Sparhawk homurdanarak onayladı ve yağmurlu geceye doğru gözlerini dikti. "Umarım bu sabah diner. Bu lağımdan gerçekten kurtulmak istiyorum."
159

ilhanx

on birinci bölüm

ERTESİ sabah şafak rüzgârlıydı ve umut verici değildi. Spar-hawk ve arkadaşları alelacele kahvaltı ederek yola çıkmaya hazırlandılar. Baron ve ailesi henüz uyanmamıştı. Misafirlerden hiçbirinin ruh hali uzun hoşça kallar için uygun değildi. Güneş yükseldikten, yaklaşık bir saat sonra yola çıkarak hızlı bir eşkinle Darsas yolundan kuzey doğuya döndüler. Hiçbiri belirtmese de hepsi ev sahipleri uyanmadan önce olası bir takip menzilinden iyice uzaklaşmak istiyordu.

Öğlene doğru, baronun arazisinin doğu sınırını gösteren beyaz bir taş sütuna ulaştıklarında hep beraber bir rahatlama nefesi aldılar. Kol yavaşlayıp yürüyüşe geçti. Sparhawk ve diğer şövalyeler arabanın yanında at binmek için geriye kaldılar.

Ehlana'nm hizmetçisi Alean ağlıyordu. Kraliçe ve Barones Me-lidere onu teselli etmeye çalışıyorlardı. "O çok nazik bir çocuk," diye Sparhawk'a açıkladı Melidere. "Acınacak ev halkının dehşeti onu ağlattı."

"Oradakilerden birisi sana söylememesi gereken bir şey mi söyledi?" diye ağlayan kıza sordu Kalten, ses tonu sertti. Kalten'in Alean'a karşı tavrı tuhaftı. Ona ilgisini yoğunlaştırmaması için ikna edildikten sonra ona karşı aşırı koruyucu olmuştu. "Sana hakaret eden birisi varsa, dönüp ona doğru dürüst davranmasını öğreteceğim."

"Hayır, Lordum," diye kederle cevapladı kız, "öyle bir şey değil. Bunun tek nedeni hepsinin o berbat yere kapanmış olmaları. Birbirlerinden nefret ediyorlar ama hayatlarının kalanını beraber geçirmek zorundalar ve ölene dek birbirlerini didiklemeye devam edecekler."

Sparhawk kızma bakmadan, "Bir zamanlar birisi bana böyle

durumlar için bir tür adaletin olduğunu söylemişti," diye fikrini belirtti. "Artık tamam, hepimizin ev sahibimizin ailesinin üyeleriyle yalnız konuşma fırsatı oldu. İşe yarar bir şey yakalayan var mı?"

"Serfler açık bir isyan eşiğindeler, Lordum" dedi Khalad. "Ahırlar ve diğer müştemilatların çevresinde dolaşıp onlarla konuştum. Baronesin babası müşfik bir efendiymiş sanırım ve serfler onu seviyormuş. Ama o öldükten sonra Kotyk gerçek yüzünü göstermeye başlamış. Acımasız bir adam ve çavun kullanmaya çok düşkünmüş."

"Çavun nedir?" diye sordu Talen.

"Bir tür kamçı," diye açıkladı kardeşi.

"Kırbaç mı?"

"İş daha da uzun. Serfler tembeller, Sparhawk. Bu konunun tartışması yok. Aptal, hasta ya da sakatlanmış numarası yapma sanatında mükemmeller. Efendileri sertlerin neyin peşinde olduklarım, serfler de kimseyi gerçekten kandıramadıklanm biliyorlar. Doğrusu, sanırım hepsi bundan hoşlanıyordu. Sonra birkaç yıl önce, efendiler birden oynamayı kesti. Serfleri tatlılıkla çalışmaya ikna etmek yerine, kibar sınıf çavuna başvurmaya başladı. Binlerce yıllık geleneği pencereden dışarı attılar ve bir anda gaddarlaşhlar. Serfler bunu anlayamıyor. Kotyk sertlere kötü davranan tek soylu değil. Bütün batı Astel'de böyle olduğunu söylüyorlar. Serfler olayları abartmaya eğilimlidir ama hepsi efendilerinin geleneksel haklarını yok etmek ve serfleri tam köleliğe indirmek için düzenlenmiş kasıtb acımasız davranış biçimine giriştiklerine ikna olmuşa benziyor. Bir serf satılamaz ama bir köle satılabilir. 'Sabre' dedikleri kişi bunu çok sık söylüyormuş. Eğer bir adama birisi karısını ve çocuklarını satmayı planlıyor dersen, onu biraz tahrik edersin."

."Bu Baron Kotyk'in bana söylediklerivle pek uyuşmuyor," diye araya girdi Emban. "Baron dün gece gereğinden çok içti ve normalde söylemeyeceği birçok şeyi ağzmdan kaçırdı. Konumu yüzünden Sabre'nin esas hedefi Tamulları Astel'den kovmak. Sana karşı dürüst olmak gerekirse, Sparhawk. Esos'daki hırsızın bu Sabre denen adam hakkında söylediklerinden biraz kuşkuluyum ama soyluların dikkatini çektiği kesin. Elene ve Tamullar arasında ırksal ve dini ayrım yapıyor. Kotyk, Tamullardan "tanrısız san köpekler" olarak söz edip durdu."

"Bizim Tanrılarımız var, Ekselansları," diye yumuşakça itiraz etti Oscagne. "Eğer bana birkaç dakika verirseniz bazılarının isimlerini bile hatırlayabilirim."

"Dostumuz Sabre çok meşgul," dedi Tynian. "Soylulara başka sertlere başka şeyler söylüyor."

"Sanırım buna yüzünün iki tarafından da aynı anda konuşmak denir," dedi Ulath.

"Bence imparatorluk Sabre'nin kimliğini keşfetme işine tam bir öncelik vermek isteyebilir," diye düşüncelere daldı Oscagne. "Bunu önceden kestirmek kolay, biz acımasız zorbalar, tanrısız san köpekler daima başbelalan ve elebaşılannm kimliklerini saptamak isteriz."

ilhanx

"Böylece onlan yakalar ve asarsınız, değil mi?" diye suçladı Ta-len.
"Bu gerekli değil, genç adam. Doğal bir yetenek ortaya çıktığında bunu boşa harcamamak lazım. O adamın yeteneklerini kullanabilmenin bir yolunu bulacağımızdan eminim."
"Ama o imparatorluğunuzdan nefret ediyor, Ekselans," diye belirtti Ehlana.
"Bu durumda da pek bir engel yok, Majesteleri." Oscagne gülümsedi. "Bir kişinin imparatorluktan nefret etmesi onu otomatik-man suçlu durumuna sokmaz. Sağduyusu olan herkes imparatorluktan nefret eder. İhtilalcilerin varlığı bir bölgedeki durumun cidden kötü gittiğinin gerçek belirtisidir. İhtilalciler nelerin kötü gittiğini belirtmeyi kendilerine meslek edinirler, böylece uzun vadede gidip durumu düzeltmesine izin vermek daha kolaydır. Çok iyi birer bölge valisi olan birçok ihtilalciyi şahsen tanırım."
"Bu ilginç bir düşünce yolu, Ekselans," dedi Ehlana, "sizden nefret eden insanları sizin için çalışmaya nasıl ikna edersiniz?"
"Onları kandırırız, Majesteleri. Onlara daha iyisini yapabileceklerini sanıp sanmadıklarını sorarsınız. Kaçınılmaz olarak yapabileceklerini sanırlar, böylece size sadece işe başlamalarını söylemek kalır. Genelde başlarına gelenin ne olduğunu anlamaları birkaç ay alır. Bölge valisi olmak dünyadaki en kötü iştir. Herkes sizden nefret eder."
"Bu Ayachin ne işe yanyor?" diye sordu Bevier. *
"Anladığım kadanyla bir araya getirici unsur," diye cevapladı Stragen. "Bir şekilde Lamorkand'daki Drychtnanth gibi."

"Bir tür kukla lider mi?" diye fikrini söyledi Tynian.
"Büyük ihtimalle. Dokuzuncu yüzyıldan kalma bir kahramanın günümüz politik gerçekliğini anlamasını gerçekten bekleyemezsin."
"Ama bir tür muamma," diye belirtti Ulath. "Asiller onun öyle bir adam olduğuna, serflerse böyle bir adam olduğuna inanıyor. Sab-re'nin iki farklı tür söylevi olmalı. Şu Ayachin tam olarak kimmiş?"
"Kotyk bana onun Astel Kilisesi'ne çok bağlı küçük bir soylu olduğunu söyledi," dedi Emban. "Dokuzuncu yüzyılda, Eosia'dan gelen Kilise kaynaklı bir istüa olmuş. Sizin hırsız en azından bu bölümü doğru söylemiş. Astelliler Chyrellos'daki Kutsal Anamız'ın sapkın olduğuna inanıyor. Ayachin'in soyluları topladığı ve sonunda Astel bataklıklarında büyük bir zafer kazandığı varsayılıyor."
"Serilerin öyküsü farklı," dedi Khalad. "Onlar Ayachin'in soylu kılığında bir serf olduğuna ve esas amacının sınıfını özgürlüğe kavuşturmak olduğuna inanıyor. Bataklıklardaki zaferin soyluların değil, sertlerin işi olduğunu söylüyorlar. Sonradan soylular Ayac^ hin'in gerçekten kim olduğunu keşfettiklerinde onu öldürttüler."
"O zaman ondan mükemmel bir kukla lider olur," dedi Ehlana. "O kadar çapraşıkmış ki herkese bir şeyler sunar gibi görünüyor."
Emban kaşlarını çatmıştı. "Serilere kötü muamele anlamsız. Sertler çok çalışkan değil ama o kadar çoklar ki tek yapman gereken işi yaptıracak kadar adamı bir araya toplamak. Onlara zulmedersen, tek yaptığın onları sana karşı gelmek için cesaretlendirmek olur. Bir ahmak bile bunu bilir. Sparhawk, soyluların sonu intihara giden bir yolu izlemelerine neden olabilecek bir büyü var mı?"
"Benim bildiğim kadarıyla yok," dedi Sparhawk. Etrafındaki diğer şövalyelere baktı. Hepsi olumsuzca başlarını salladılar. Prenses Danae, Emban'm sorduğunu yapabileceğini ima edercesine hafifçe başmı salladı. "Ama ben olsam bu olasılığı bir kenara atmazdım, Ekselansları" diye ekledi. "Hiçbirimizin böyle bir büyüyü bilmemesi, böyle bir büyünün olmadığı anlamına gelmez. Eğer biri As-tel'de karışıklık çıkarmak istediyse, amacına hizmet edecek en büyük şey bir serf isyanıdır. Eğer bütün soylular sertlerini aynı anda kamçılamaya başlarlarsa mükemmel bir şekilde isyan çıkabilir."
"Ve Sabre denen adam bundan sorumlu gibi görünüyor," dedi Emban. "Soyluları tanrısız sarı köpeklere - özür dilerim, Oscagne - karşı harekete geçirirken sertleri de efendilerine karşı kışkırtıyor.

Niçin kimse onun kim olduğu hakkında bir şey bilmiyor?"
"Elron da dün gece iyiydi," dedi Stragen. "Sparhavvk ve bana bu Sabre'nin geceleri gizlice dolaştığım, maske taktığını ve söylevler verdiğini anlattı."
"Ciddi olamazsın!" dedi kuşkuyla Bevier.
"Dokunaklı, değil mi? Burada kesinlikle genç bir beyinle karşı karşıyayız. Elron bunun melodramının etkisinde oldukça kalmış."
"Öyle olmalı." Bevier iç çekti.
"Daha çok üçüncü sınıf edebi bir herif gibi duruyor, değil mi?" Stragen gülümsedi.

ilhanx

'Tam Elron," dedi Tynian.
"Ona yağ çekiyorsun." Ulath homurdandı. "Dün gece beni bir köşeye kıstırıp şiirlerinin bir kısmını ezbere okudu. Üçüncü sınıf onun yeteneğini oldukça abartmak olur."
Sparhawk rahatsız olmuştu. Aphrael ona Kotyk'in evinde biri önemli bir şey söyleyecek demişti ama oldukça tatsız kişisel eksikliklerin açığa vuruluşu bir kenara bırakılırsa kimse ona doğrudan sarsıcı güçte bir şey söylememişti. Sonra Aphrael'in önemli şeyin ona söyleneceğini söylemediğini hatırladı. Büyük olasılıkla, diğerlerinden birine söylenmişti. Bu konuda kara kara düşündü. Soruyu çözmenin en kolay yolu kızma sormaktı ama bunu yapmak sınırlı anlayışı hakkındaki saldırgan yorumlardan bazılarını açığa vuracaktı, bu yüzden bu işi kendi basma çözmeyi tercih ettiğine karar verdi.
Haritaları Darsas'daki başkente gidişlerinin on gün süreceğini gösteriyordu. Tabii ki o kadar da sürdü.
"Biz böyle hareket ederken bizi görenlere karşı ne yapıyorsun?" diye sordu, geç saatlerde hızla ilerlerlerken Danae'ye. Boş bakışlı, ifadesiz arkadaşlarına baktı. "Biz bin bir zahmetle yürürken bizim yanımızda gelenleri nasıl inandırdığın konusunda biraz fikrim var ama ya yabancılara ne demeli?"
"Etrafta yabancılar varken böyle gitmiyoruz, Sparhawk/' diye cevapladı, "ama yine de bizi göremezler. Çok hızlı gidiyoruz."
"Yani Ghnomb'un Pelosia'da yaptığı gibi zamanı durdurdun?"
"Hayır, doğrusu tam tersini yapıyorum. Ghmomb zamanı dondurdu ve siz sonsuz bir an içinde ilerlediniz. Benim yaptığım-" Babasına baktı. "Başka bir zaman açıklayacağım," diye karar verdi.

"Her seferinde birkaç millik hamlelerle ilerliyoruz. Sonra bir süre rahvan gidiyor, ardından tekrar hamle yapıyoruz. Bütün bunlan birbirine oturtmak oldukça uğraştıncı. Bu bana uzun, sıkıcı yolculuklarda kafamı meşgul edecek bir şey sağlıyor."
"O bahsettiğin önemli şey söylendi mi?" diye sordu.
"Evet."
"Neydi?" Saygınlığındaki küçük bir yaranın onu pek fazla incitmeyeceğine karar verdi.
"Bilmiyorum. Önemli olduğunu ve birisinin onu söyleyeceğini biliyorum ama ayrıntıları bilmiyorum."
"O zaman sen her şeyi bilmiyorsun."
"Daha önce bildiğimi hiç söylemedim."
"Parça parça gelmiş olabilir mi - bir iki kelime Emban'dan, birkaç tane Stragen ve benden, biraz daha fazla Khalad'dan? Bütün mesajı anlamak için bir şekilde onları birleştirmemiz?"
Bunu düşündü. "Bu harika, Baba!" diye bağırdı.
"Teşekkür ederim." Daha önceki kurguları sonunda biraz meyve vermişti. Sonra biraz daha zorladı. "Astel'de insanların davranışlarını değiştiren biri mi var?"
"Evet ama bu daima olur."
"O zaman soylular sertlere kötü davranmaya başladıklarında bu onların kendi fikri değildi."
"Elbette. Kasıtlı, hesaplanmış gaddarlığı sürdürmek çok zordur. Bunun üzerine odaklanmak lazım ve Astelliler bunun için çok tembeller. Bu dıştan zorla yaptırılmış."
"Bir Styric büyücüsü bunu yapmış olabilir mi?"
"Tek tek olursa evet. Bir Styric bir soylu seçebilir ve onu bir canavara dönüştürebilir." Bir süre düşündü. "Belki iki," diye düzeltti. "En fazla üç. İş buna geldiğinde bir insanm izleyemeyeceği kadar çok değişken var."
"O zaman bir Tanrı - ya da Tanrılar - birkaç yıl önce hepsini sertlere karşı kötü davranmaya yöneltti."
"Sanırım biraz önce bunu söyledim."
Sparhawk bunu umursamadan devam etti. "Bütün amaç sertleri gücendirip onları devrime kışkırtacak birini dinler hale getirmek."
"Mantığın aklımı başımdan alıyor, Sparhawk."
"Aklına koyduğunda çok saldırgan küçük bir kız olabilirsin,

bunu biliyor muydun?"
"Ama yine de beni seviyorsun, değil mi? Konuya gel, Spar-hawk. Diğerlerini uyandırma zamanım geldi."
"Tamullara yönelik ani dargınlık da aynı kaynaktan geliyor?"
"Ve büyük ihtimalle aynı zamanda," diye onayladı. "Bütün bunları bir anda yapmak daha kolay. Birilerinin beynine girip girip çıkmak usandırıcıdır."
Birden Sparhawk'm aklına bir fikir geldi. "Aynı anda kaç şey düşünebilirsin?" diye sordu.

ilhanx

"Hiç saymadım - sanırım birkaç bin. Tabii ki herhangi bir gerçek sınır yok. Sanırım gerçekten istersem her şeyi bir seferinde düşünebilirim. Bir gün deneyecek ve sonucu sana söyleyeceğim."
"Bu aramızdaki gerçek fark, değil mi? Bir anda benden çok daha fazla şey düşünebilirsin."
"Evet, bu farklardan biri."
"Diğeri nedir?"
"Sen oğlansın, ben de kızım."
"Bu oldukça ortada - ve pek önemli değil."
"Hatalısın, Sparhawk. Hayal bile edemeyeceğin kadar önemli."
Antun Nehri'ni geçtikten sonra, çeşitli yerlerde ağaçların üstünde yükselen sarp kayalıkların bulunduğu sık ormanlık bir bölgeye girdiler. Hava rüzgârlı ve tehdit edici olmaya devam etti ama yağmur yağmadı.
Kring'in Peloileri ormanda gergindi. Kilise Şövalyeleri'ne iyice sokularak at bindiler, bakışları biraz garipti.
Öğleden sonra, Berit'in arkasından atları neredeyse arka ayaklarına değecek kadar yakın izleyen kazınmış kafalı, vahşi görünüşlü bir çift Peloi savaşçısını birden çenesiyle işaret eden Ulath, "Bunu hatırlamamız lazım," diye belirtti.
"Neyi?" diye sordu Kalten.
"Peloileri ormana sokmamayı." Ulath durdu ve eyerinde geriye yaslandı. "Bir yaz Heid'de bir kız tanıdım," diye eski günlerden konuştu. "Ormanlardan kesinlikle ödü patlıyordu. Şehrin genç erkekleri ondan bir şekilde umudu kesmişlerdi - çok güzel olmasına rağmen. Heid kalabalık küçük bir şehirdir. Oradaki evlerde daima teyzeler, büyükanneler ve küçük erkek kardeşler ayak altındadır.

Genç erkekler, zaman zaman gençlerin ihtiyacı olan bir tür mahremiyeti ormanlarm sağladığını fark etmişlerdi ama bu kız ormamn yakınına bile gitmiyordu. Sonra şaşırtıcı bir keşif yaptım. Kız ormandan korkuyordu ama konu samanlık olunca hiç korkusu yoktu. Bu teoriyi kişisel olarak birçok kez denedim ve bir kez bile samanlıklardan -ya da keçi ağıllarından - azıcık bile ürkmedi."
"Gerçekten bağlantıyı anlayamadım," dedi Kalten. "Biz Peloile-rin ormanlardan korktuğundan bahsediyorduk. Birileri bize ormanda saldırırsa, durup onlar için samanlık inşa edecek zamanımız olmayacak, değil mi?"
"Hayır, sanırım bu konuda haklısın."
"Tamam, o zaman bağlantı ne?"
"Bir bağlantı olduğunu sanmıyorum, Kalten."
"Peki o öyküyü niçin anlattın o zaman?"
"Şey, ama tuhaf ve iyi bir hikaye, değil mi?" Ulath biraz incinmiş gibiydi.
Talen dörtnala öne geldi. "Sanırım arabaya gelseniz iyi olur, Aziz Şövalyeler." Neşesini kontrol etme konusunda başarılı ola-mayıp güldü.
"Sorun ne?" diye sordu Sparhawk.
"Misafirimiz var - şey, tam misafir değil, bizi izleyen biri var."
Sparhawk ve diğerleri atlarını çevirip kol boyunca arabaya kadar gittiler.
Stragen gülmesini bastırmaya çalışarak, "Bunu görmen gerekir, Sparhawk," dedi. "Apaçık bakma ama yolun sağındaki yalçm kayalığın üstünde ata binmiş bir adam var."
Sparhawk sanki karısıyla konuşuyormuş gibi öne eğilip ormanın zemininden yükselen kayalığa bakmak için gözlerini kaldırdı.
Binici kırk metre kadar uzaktaydı ve arkasında batan güneş ana hatlarını gösteriyordu. Kendini gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı. Bacakları iki yana açık olarak siyah bir ata biniyordu, giysileri de tamamen aynı renkteydi. Kapkara pelerini sert rüzgârla omuzlarının üzerinde uçuşuyordu. Geniş kenarlı şapkası sıkıca kafasına oturmuştu. Yüzü torbaya benzer, ortasından biraz uzakta iki büyük göz deliği olan siyah bir maskeyle örtülüydü.
"Bu hayatında gördüğün en komik şey değil, değil mi?" Stragen güldü.

"Etkileyici," diye mırıldandı Ulath. "En azından o etkilenmiş."
"Keşke bir arbaletim olsaydı," dedi Kalten. "Berit, ne dersin, uzun yayınla onda biraz çentik açabilir misin?"
"Bu rüzgârda biraz riskli," dedi genç şövalye. "Oku saptırabilir ve onu öldürebilirim."
"Orada öyle ne kadar duracak?" diye sordu Mirtai.

ilhanx

"Sanırım, koldaki herkesin onu gördüğüne emin olana dek," dedi Stragen. "Kendini öyle donatmak için çok uğraşmış. Ne dersin, Sparhawk. Elron'un bize bahsettiği adam mı?"
"Maske kesinlikle uyuyor," diye ona katıldı Sparhawk. "Ama gerisini beklemiyordum."
"Bu nedir?" dedi Emban.
"Sparhawk ve ben hata yapmıyorsak, Ekselansları yaşayan bir efsanenin varlığını görme ayrıcalığına sahip olduk. Sanırım bu Sabre, maskeli her neyse, gece turlarını yapıyor."
"Ne saçmalık peşinde?" Oscagne'nin kafası karışmış gibiydi.
"Sanırım doğruları yanlışlamak, ezilenlerin canını sıkmak için gezmeye çıkmış ve kendini enayi yerine koyuyor, Ekselansları. Ama kendi kendine eğleniyormuş gibi duruyor."
Maskeli binici dramatik bir şeklide atını çevirip siyah pelerini etrafında uçuştu. Sonra kayalığın diğer tarafına dalarak gözden kayboldu.
"Bekleyin," dedi diğerleri kımıldayamadan Stragen.
"Ne için?" diye sordu Kalten.
"Dinleyin."
Kayalığın ötesinden açıkça müzikal olmayan bir cıyaklamaya dönüşerek yavaş yavaş kaybolan pirinç bir boru sesi geldi.
"Bir borusu olması gerekiyordu," diye açıkladı Stragen. "Bunun gibi hiçbir gösteri bir boru olmadan bitmez." Zevkle güldü. "Eğer çalışırsa bir melodi bile çıkarmayı başarabilir."
Darsas, Astel Nehri' nin doğu kıyısına kurulmuş çok eski tarihi bir şehirdi. Kente giriş köprüsü en azından bin yıllık dev bir kemerdi. Şehrin yapılarının çoğu benzer tarihi değerleri taşıyordu. Taş döşeli sokaklar dardı ve geçmişte, çağlar önce ineklerin suya gittikleri yollan izleyerek kıvrılıyorlardı. Bununla beraber, antik havası tuhafçaydı, Darsas'da hâlâ son derece tanıdık gelen bir şey

vardır. Neredeyse prototip bir Elene şehriydi ve Sparhawk o kendine özgü mimariyi içinde hissetti. Büyükelçi Oscagne onları dar bir sokaktan ve karmakarışık bir pazar yerinden geçirip şehrin merkezindeki görkemli bir meydana çıkardı. Geniş kapılı ve parlak renkli flamalarla süslü, göklere yükselen kuleleri olan peri masalarına ait bir yapıyı işaret etti. "Kraliyet sarayı," dedi Sparhawk'a. "Büyükelçi Fontan'la konuşacağım, buradaki adamımız. Kral Alberen'i görmemiz için gelip bizi alacak. Bir dakika sonra buradayım."
Sparhawk başıyla onayladı. "Kalten," diye arkadaşma seslendi, "askerleri sıraya sokalım. Biraz merasim usulden olabilir."
Oscagne, uygun bir şekilde saraya bitişik yapılmış Tamul elçiliğinden çıkarken yanında tamamen kel, yaşlı bir maymunun derisi gibi kırışık yüzlü, çok yaşlı görünen bir Tamul vardı. "Prens Sparhawk," dedi oldukça resmi bir tonda Oscagne, "Ekselans, Büyükelçi Fontan'ı tanıştırmaktan onur duyanm, İmparator Majestele-ri'nin Astel Krallığı'ndaki temsilcisidir."
Sparhawk ve Fontan karşılıklı kibarca eğilerek selamlaştılar.
"Majesteleri, kraliçeye Ekselans'ı sunabilmek için Altes'in iznini alabilir miyim?" diye sordu Oscagne.
"Sıkıcı, değil mi, Sparhawk?" diye kuru bir sesle sordu Fontan. "Oscagne iyi bir çocuk. En fazla gelecek vaat eden öğrencim ama bu törensel ve boş sözlere düşkünlüğü bazen ona hakim oluyor."
"Bir kılıç alıp hemen kendimi kurban edeceğim, Fontan," diye dalga geçti Oscagne.
"Ben seni kılıç kullanırken gördüm, Oscagne," diye cevapladı Fontan. "İntihara eğilimliysen git bir kobraya saldır. Kılıçla yapmaya kalkarsan bütün bir hafta uğraşırsın."
"Anladığım kadarıyla eski arkadaşlar yeniden bir araya geldi." Sparhawk güldü.
"Her zaman onu aşağılamaktan hoşlanırım," dedi Fontan. "Tabii ki çok zekidir ama bazen alçakgönüllülük eksikliği çeker. Niye şimdi beni karına takdim etmiyorsun? O senden çok daha sevimli ve Matherion'dan gelen imparatorluk habercisi İmparatorun ona son derece nazik davranmam emrini getirene kadar üç atı çatlatır-casma sürdü. Birkaç dakika sohbet edeceğiz ve sonra sizi benim beceriksiz dostum Kralla tanıştırmaya götüreceğim. Kraliçeniz'in onu ziyaretinin sözle anlatılmaz onurundan dolayı bayılacaktır."

Ehlana büyükelçiyle tanıştığına çok memnun oldu. Sparhawk içten söylediğini anladığı için bunun doğru olduğunu biliyordu. Ehlana yaşlı Tamulu, Astel'in gerçek hakimini arabasına davet etti ve bütün grup durmadan sarayın kapılarından içeri girdi.
Saray muhafızlarının yüzbaşısı gergindi. Tabii ki iki yüz profesyonel katil uygun adımla içeri dalınca, insan her zaman gerilir. Büyükelçi Fontan onu rahatlattı ve üç ulak gelişlerini krala bildirmek için gönderildi. Sparhawk yüzbaşıya niçin üç kişi yolladığını sormamaya karar verdi. Zavallı adam zaten

ilhanx

yeteri kadar kötü bir gün geçiriyordu. Grup saray avlusuna girdi. Atlarından inip onları ahır görevlilerine teslim ettiler. Sarkık dudaklı bir seyis dizginleri alırken Sparhawk, Faran'a, "Tavırlarına dikkat et," diye mırıldandı.
Sarayda oldukça büyük bir hareketlilik var gibiydi. Pencereler pat diye açılıyor ve heyecanlı insanlar ağızlan bir karış açık, kafalarını dışarı uzatıyorlardı.
"Bu çelik elbiseler yüzünden olmalı, sanırım," diye görüşünü kraliçeye belirtti Fontan. "Majesteleri'nin mahiyetinin kapının eşiğinde ortaya çıkışı yepyeni bir moda yaratabilir. Bütün bir nesil terziler demircilik öğrenmek zorunda kalabilir." Omuz silkti. "Ah, tamam," diye ekledi. "Bu işe yarar bir meslek. Ne de olsa işler az olduğunda at nallayabilirler." Arabaya dönen öğrencisine baktı. "Önden haber yollamahydın, Oscagne. Şimdi içerdeki herkes bizim için hazırlanmak amacıyla etrafta koştururken beklemek zorundayız."
Bir süre sonra, bir grup üniformalı trompetçi saray kapısının üstündeki bir balkona sıralanıp sinirleri harap edici bir tören borusu çaldılar. Avlunun çevresini saran taş binalar vardı. Trompetlerin yankısı neredeyse şövalyeleri attan düşürmeye yeterliydi. Fontan arabandan indi ve kolunu zarif bir kibarlıkla Ehlana'ya sundu.
"Ekselans'm kibarlığı muhteşem," diye mırıldandı Ehlana.
"Boşa harcanmış bir gençliğin delili, tatlım."
"Öğretmeninizin tavırları oldukça tamdık görünüyor, Büyükelçi Oscagne." Stragen gülümsedi.
"Onu taklidim üstadımm mükemmelliğinin sadece basit bir göl-gesidir, Milord." Oscagne yüzü kırış kırış öğretmenine sevgiyle baktı. "Hepimiz onu taklit etmeye çalışırız. Diplomasi alanındaki başarıları efsanevidir. Kanma, Stragen. Nazik, alaycı ve esprili olmaya başladığında, sizi tamamen yumuşatıp hakkınızda hayal bile
170

edemeyeceğiniz kadar çok bilgi topluyordur. Fontan bir kaş oynatımı kadar bir sürede bir adamın bütün karakterini okuyabilir."
"Konuşulacak bir karakterim olmadığından sanırım onun için iyi bir uğraş olacağım," dedi Strâgen.
"Siz kendi kendinizi aldatıyorsunuz, Milord. Hiç de bizi inandırmak istediğiniz kadar kişiliksiz değilsiniz."
Görkemli kırmızı üniformalar içindeki cüsseli bir uşak saraya, oradan da geniş, iyi aydınlatılmış bir koridora kadar onlara eşlik etti. Giderlerken Büyükelçi Oscagne refakatçinin arkasından, grubun üyelerini tanıtarak yürüdü.
Koridorun sonundaki geniş kapı tamamen açıktı ve üniformalı rehberleri onların önünden heyecanlı saraylılarla dolu geniş, süslü bir taht odasına girdi. Uşak mevkisinin nişanı olan asanın altıyla zemine gümbürdetircesine vurdu. "Lordlar ve Leydiler," diye gürledi, "Ulu Majesteleri, Elenia Krallığı Kraliçesi Ehlana'yı takdim etmekten onur duyuyorum!"
"Ulu mu?" diye Sparhawk'a mırıldandı Kalten.
"Onu tanıdıkça daha çok ortaya çıkıyor."
Üniformalı haberci, onları sunarken kişisel unvanları zahmetlice süsleyerek tanıtımına devam etti. Oscagne'nin ev ödevini çok iyi yaptığı ortadaydı ve haberci nadiren kullanılan süslü payeleri tanına söylemine ekledi. Kalten'in neredeyse unutulmuş baronetliği ortaya çıktı. Bevier bir vikont, Tynian dük ve Ulath da bir kont olarak sunuldu. Belki de hepsinin en şaşırtıcısı, Berit'in ifşasıydı; sade, ciddi Berit bagajında marki unvanı saklıyormuş. Stragen baron olarak sunuldu. "Babamın unvanı," diye özür dileyen bir fısıltıyla açıkladı sarışın hırsız. "Onu ve kardeşlerimi öldürdüğüme göre, sanırım teknik olarak bana ait - bildiğiniz gibi savaş ganimeti."
"Tanrım," diye mırıldandı Barones Melidere, mavi gözleri parladı. "Yıldızlar kümesinin tam ortasında duruyormuşum gibi." Gerçekten soluğu kesilmiş gibi görünüyordu.
"Bunu yapmamasını isterdim," diye şikayet etti Stragen.
"Sorun ne?" diye sordu Kalten.
"Gözlerindeki ışığı sanki güneş başının arkasındaki bir delikten fışkırıyormuş gibi yapıyor. Bundan çok daha zeki olduğunu biliyorum. Dürüst olmayan insanlardan nefret ederim."
"Sen mi?"
171

"Bırak öyle kalsın, Kalten."
Astel Kralı Alberen'in taht odası ziyaretçilerin şöhreti açıklandıkça huşu dolu bir sessizliğe büründü. Etkisiz görünüşlü, kraliyet cüppesi bir iki boy büyük gibi gözüken, Kral Alberen her yeni unvanda küçülüyor gibiydi. Göründüğü kadanyla Alberen'in zayıf gözleri vardı. Miyop bakışlan ona, bütün diğer

ilhanx

yaratıkların yemek kaynağı gözüyle değerlendirdiği bir tavşan ya da başka bir çaresiz hayvanın korkulu, ürkek havasını veriyordu. Taht odasının ihtişamı onu daha da küçültmüş gibiydi; geniş alanlara yayılan kırmızı halı ve perdeler, kocaman yaldızlı ve kristal avizeler, yapmayı asla uma-mayacağı kahramanlık sahnelerini sergileyen mermer sütunlar.
Sparhawk'm şahane ve sevimli kraliçesi, etrafında dizilmiş çelik kaplı maiyetiyle Büyükelçi Fontan'm kolunda tahta yaklaştı. Kral Alberen geleneksel törenler hakkında biraz şüpheli gibi görünüyordu. Astel'in saltanat süren hükümdarı olarak, tahtında oturur kalması gerekiyordu ama Ehlana'nm geçişiyle bütün saray halkının diz çökmesi gözünü korkuttu ve ayağa kalktı, hatta onu karşılamak için kaideden aşağı indi.
"Şimdi hayatmızda görebildiğiniz en mükemmel şeyle karşı karşıyayız," diye en resmi tarzında konuştu Ehlana, "Tanrı'nm zamanın başından beri kesinlikle emrettiği gibi, genç kızlığımızın ilk günlerinden beri tanışmayı beklediğimiz, sevgili Astelli kardeşimizin huzuruna sonunda çıktık."
"Hepimiz adma mi konuşuyor?" diye Berit'e fısıldadı Talen. "Biliyorsun ki benim genç kızlığım olmadı."
"Kraliyet çoğulunu kullanıyor," diye açıkladı Berit. "Kraliçeler birden fazla kişidir. Bütün krallık adına konuşuyor."
"İfade edemeyeceğimiz kadar onurlandık, Majesteleri," diye bocaladı Alberen.
Ehlana hızla ev sahibinin sınırlamalarını değerlendirerek kibar bir şekilde daha az resmi bir ton seçti. Tören resmiyeti bıraktı ve cazibesini zavallı adamın üstüne bırakıverdi. Beşinci dakikanın sonunda sanki bütün hayatlan boyunca birbirlerini tanıyormuşçasına sohbet ediyorlardı. Onuncuda ise, eğer isterse Alberen, Ehlana'ya tacını verebilirdi.
Karşılıklı zorunlu selamlaşmanın ardından Sparhawk ve Ehlana'nm mahiyetinin diğer üyeleri "dolaşma" denen salakça

ama gerekli meşgale için tahttan uzaklaştılar. Çoğunlukla havadan bahsettiler. Hava politik olarak uygun bir konuydu. Emban ve As-tel Kilisesi'nin başı Başkeşiş Monsel iki Kiliseyi ayıran o kuramsal farklara dokunmadan teolojik klişelerden bahsediyorlardı. Monsel ayrıntılı bir başlık ve karmaşık nakışlarla işlenmiş bir papaz elbisesi giymişti. Bir de, beline kadar düz bir siyah sakalı vardı.
Sparhawk böyle durumlarda kaşlarını çatmanın en iyi savunma olduğunu erken keşfetmişti; aksi takdirde sohbet saçmalıklarına onu zorlayacak insanlarla dolu odalardan kaçamazdı.
"Bir rahatsızlığınız mı var, Prens Sparhawk?" Onunla konuşmaya - yavaşça - cesaret eden Büyükelçi Fontan'dı. "Yüzünüzde hazımsızlık ifadesi var gibi?"
'Tamamen bir taktik, Ekselans," diye cevapladı Sparhawk. "Bir asker başının etini yenmesini istemediğinde, bir hendek kazar, dibine ve yanlarına sivriltilmiş kazıklar dizer. Çatık kaşlar sosyal konumlarda aynı amaca hizmet eder."
"Yeteri kadar sert görünüyorsun, evladım. Mazgallara çıkalım ve manzaranın, temiz havanın, mahremiyetin tadını çıkaralım. Bilmen gereken şeyler var ve bu benim seni tek yalnız yakalama şansım. Kral Alberen'in sarayı, sohbetleri seni kişisel olarak tanıyacakları noktaya çevirebilecek bir şans için ölecek önemsiz insanlarla doludur. Bildiğin gibi, çok fazla ünlüsün."
"Bu aşın abartılı, Ekselans."
"Çok alçakgönüllüsün, evladım. Gidiyor muyuz?"
Fark edilmeden taht odasından ayrılarak birkaç merdiven çıkıp rüzgâra açık mazgallara geldiler.
Fontan aşağıda uzanan şehre baktı. "Eski olduğu için ilginç, değil mi?"
"Elene şehirleri daima ilginçtir, Ekselans," diye cevapladı Sparhawk. "Elene mimarlannm son beş bin yıldır yeni fikirleri olmadı."
"Matherion, gözlerini faltaşı gibi açacak, Sparhawk. Peki, Astel tam bir parçalanma eşiğinde. Dünyanın geri kalanı da öyle ama Astel en aşın uca gidiyor. Onu bir arada tutmak için elimden geleni yapıyorum ama Alberen o kadar ezik ki herkes onu etkileyebilir. Önüne konan her şeyi kelimesi kelimesine imzalayabilir. Ayachin'i duymuşsundur, sanırım. Onun yalakası, Sabre'yi de."
Sparhawk başıyla onayladı.

"Astel'deki bütün imparatorluk ajanlarım Sabre'nin kimliğini bulmaya çalışıyor ama şu ana dek pek şansım olmadı: Orada bir yerlerde imparatorluğun yaratmak için yüzyıllar harcadığı sistemi keyifle parçalıyor. Onun hakkında fazla bir şey bilmiyoruz."
"O bir yeni yetme, Ekselans," dedi Sparhawk. "Yaşı ne olursa olsun, hiç büyümeyen bir çocuk." Ormandaki olayı kısaca anlattı.

ilhanx

"Bu yararlı oldu," dedi Fontan. "Benim adamlarım o meşhur toplantıların hiçbirine sızamadı, bu yüzden ne tip bir adamla uğraştığımız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Asiller tamamen avcu-nun içinde. Birkaç hafta önce, Alberen'i kaçan bir serfi daima suç altında bıracacak bir belgeyi imzalamak üzereyken durdurdum. Korkarım ki bu krallığı yerle bir edebilirdi. Serilerin dayanılmaz bir durum karşısında dayandığı son şey hep budur. Kaçabilir ve bir yıl bir gün yakalanmazsa özgür olur. Bu hakkı serilerden alırsan, ayaklanacaklardır ve bir serf isyanını düşünmek fikri bile korkunçtur."
"Bu oldukça kasıtlı, Ekselans," diye fikrini söyledi Sparhawk. "Sabre serileri de kışkırtıyor. Astel'de bir serf isyanı çıkmasını istiyor. Soylular üzerindeki etkisini, onları serfleri kızdırıp daha da büyük hatalar yaptırmaya ikna etmeye zorlamak için kullanıyor."
"Bu adamın kafasından geçen ne?" diye patladı Fontan. "As-tel'i kana bulayacak."
Sparhawk o anda sezgisel bir yorumda bulundu. "Astel'in onun umurunda olduğunu sanmıyorum, Ekselans. Sabre çok daha büyük bir amaca gözlerini dikmiş birinin oyuncağından başka bir şey değil."
"Ya! Bu da ne?"
"Tahminde bulunuyorum, Ekselans, ama sanırım bütün dünyayı isteyen başka birisi var ve istediğini elde edebilmek için Astel ve yaşayan tüm canlıları feda edebilir."

on ikinci bölüm

AKŞAM kalabalık kraliyet ailesi geniş bölmelerine çekildiklerinde Barones Melidere, "Bunun kaynağını bulmak zor, Prens Sparhawk," dedi. Kraliçenin ısrarıyla Melidere, Mirtai ve hizmetçisi Alean'a da bölmede odalar ayarlanmıştı. Ehlana'nın bazıları pratik, bazıları politik ve bazıları anlaşılması çok güç birçok neden yüzünden etrafında kadınlara ihtiyacı vardı. Mirtai dışında resmi elbiselerini çıkarıp yumuşak pastel renkli gece giysileri giymişlerdi. Melidere, Mirtai'nin mavimsi siyah sık saçlarını tarıyordu. Ahu gözlü Alean'da aynı şeyi Ehlana'ya yapıyordu.
"Onu tam olarak nasıl tanımlayacağımdan emin değilim," diye devam etti bal sarısı saçlı barones. "Bir tür keder. Hepsi çok fazla iç çekiyor."
"Bunu ben de fark ettim, Sparhawk," dedi Ehlana. "Alberen neredeyse hiç gülmüyor, ki ben herkesi gülümsetirim."
"Varlığınız tek başına hepimizi gülümsetmeye yeter, Kraliçem," dedi Talen. Talen kraliçenin valesi ve kalabalık ailenin bir üyesiydi. Genç hırsız bu akşam, şıktı; erik rengi kadife bir ceketle aynı kumaş ve renkte dizüstü bir pantolon giyiyordu. Dizüstü pantolonlar yeni moda olmuştu ve Ehlana, Sparhawk da bir tane giysin diye elinden geleni yapıyordu. Sparhawk kesin bir şekilde reddedince karısı da valesini komik görünüşlü elbiseleri giymeye zorlamakla yetinmek zorunda kalmıştı.
"Esas amaç seni şövalye yapmak, Talen," dedi anlamlı bir şekilde Melidere, "saraylı değil."
"Stragen, bir konuda başarısız olunca el atacak başka bir şeyin olmasının iyi bir fikir olduğunu söyler, Barones." Omuz silkti, sesi çatlıyor, sopranoyla bariton arasında çıkıyordu.
"Söyler," diye burun kıvırarak söylendi Barones. Melidere'in

Stragen'i onaylamayan bir tavrı vardı ama Sparhawk onun gerçekten ne hissettiğinden emin değildi.
Talen ve Prenses Danae yerde oturmuş birbirlerine top yuvarlayıp duruyorlardı. Mmrr hevesle oyuna katılıyordu.
Barones yavaşça Mirtai'nin saçlarını tararken, "Sanki herkes gizli gizli, bir hafta sonra dünyamn sonunun geleceğine inanıyor-muş gibi," dedi. "Hepsi görünüşte neşeli ve nazik ama derine indiğinizde en koyusundan melankoliyle karşılaşıyorsunuz ve hepsi balık gibi içiyor. Ispatlayamam ama gerçekten hepsinin yalanda öleceklerine inandığını sanıyorum." İncelercesine Mirtai'nin saçlarını kaldırdı. "Saçlarını altın bir zincirle öreceğim, tatlım."
"Hayır, Melidere," dedi sertçe Mirtai. "Şimdilik altm takma hakkım yok."
"Her kadının altm takmaya hakkı vardır, Mirtai," diye güldü Melidere, "bazı erkekleri etkilemek şartıyla."
"Benim halkımın arasında değil. Altm yetişkinler içindir. Çocuklar takmaz."
"Sen pek çocuk sayılmazsın, Mirtai."
"Özel bir törenden geçene kadar öyleyim. Gümüş, Melidere -ya da çelik."
"Çelikten mücevherat yapamazsın."
"Yeterince parlatırsan yapabilirsin."

ilhanx

Melidere iç çekti. "Bana gümüş bir zincir getir, Talen," dedi. Huzurda olduğunda Talen'in görevi buydu: bir şeyler getirmek. Bundan pek hoşlanmıyor ama yapıyordu - bunun nedeni daha çok Mirtai'nin ondan çok daha iri olmasıydı.
Kapı nazikçe çalındı ve Talen açmak için döndü.
Büyükelçi Oscagne içeri girdi. Eğilerek Ehlana'ya selam verdi. "Fontan ile konuştum, Majesteleri," diye bildirdi. "İki Atan lejyonunun Matherion'a kadar bize eşlik etmesi için Canae'deki garnizona haberci yolluyor. Etrafımızda onlar olursa kendimizi çok daha güvende hissedeceğimizden eminim."
Talen mücevherat dolabına doğru giderken, "Lejyon nedir. Ekselans," diye sordu.
"Bin savaşçı," dedi Oscagne. Ehlana'ya gülümsedi. "Emrinizde iki bin Atanla, Majesteleri Edom'u zapt edebilir. Daresia kıtasında küçücük bir krallık kurmak ister misiniz? Bu pek uygunsuz olmaz.

Biz Tamullar onu sizin için yönetiriz - tabii her zamanki ücret karşılığında - ve her yılın sonunda parlak raporlar yollayacağız. Raporlar baştan sona yalan olacak ama yine de yollayacağız."
"Kârlarla beraber mi?" Ehlana gerçekten ilgilenmiş gibiydi.
"Ah, hayır, Majesteleri." Güldü. "Nedense, tüm imparatorlukta tek bir krallık bile kâr belirtisi göstermiyor - elbette Tamul hariç."
"Kâr getirmeyen bir krallığı niçin isteyeyim ki?"
"Prestij Majesteleri ve görkem. Bir unvanınız ve bir tacınız daha olacak."
"Başka bir taca ihtiyacım yok, Ekselans. Sadece tek kafam var. Niye Edom Kralının kârsız krallığını kendisine bırakmıyorsunuz."
"Akıllıca bir karar, Majesteleri. Edom bezdirici bir yer. Orada buğday yetiştirirler ve çiftçilerin tamamı saplantılı bir şekilde eski kafalı insanlardır."
"Bu lejyonların gelişleri ne kadar sürer?" diye sordu Sparhawk.
"Yaklaşık bir hafta. Yaya gelecekler, bu yüzden at sırtında olanlardan daha çabuk gelirler."
"Tam tersi olması gerekmiyor mu, Ekselans?" diye sordu Meli-dere. "Ben atların yayalardan daha hızlı gittiğini sanıyorum."
Mirtai güldü.
"Komik bir şey mi söyledim?"
"Ben on dört yaşımdayken Daconia'da bir adam bana hakaret etti," dedi dişi dev. "Sarhoştu. Sabah ayıldığında ne yaptığını fark ederek at sırtında kaçtı. Şafak sökmek üzereydi. Öğlen olmadan onu yakaladım. Atı aşın yorgunluktan öldü. At için hep üzülmü-şümdür. Antrenmanlı bir savaşçı bütün gün koşabilir. Bir at koşa-maz. At yemek istediği zaman durmak zorunda, bu yüzden her seferinde birkaç saatten fazla koşmaya alışık değildir. Biz koşarken yemek yeriz, bu yüzden hiç durmayız."
"Sana hakaret eden o adama ne yaptın?" diye sordu Talen.
"Gerçekten öğrenmek istiyor musun?"
"Ah - hayır, Mirtai," diye cevapladı. "Bunu belirttikten sonra istemiyorum."
Böyle olunca ellerinde boş bir haftaları vardı. Barones Melidere zamanmı kalp kırmaya adadı. Kral Alberen'in sarayındaki genç soylular etrafına üşüştü. Şok edici bir şekilde flört etti, her tür söz

verdi - hiçbirini tutmadı - ve ara sıra inatçı taliplerin karanlık köşelerde onu öpmelerine izin verdi. Çok fazla eğlenmiş ve çok fazla bilgi toplamıştı. Güzel bir kızm peşinden koşan genç bir adam çoğunlukla onunla sırlarını paylaşırdı, kimseye söylememesi gereken sırlan.
Sparhawk ve şövalye arkadaşlarını şaşırtan şey, Sör Berit'in, neredeyse Barones'in genç erkeklerde başarılı olduğu kadar, saraydaki genç leydileri harap etmesiydi.
"Bu kesinlikle anlaşılmaz," diyordu bir akşam Kalten. "Gerçekten hiçbir şey yapmıyor. Onlarla konuşmuyor, gülümsemiyor, yapması gereken hiçbir şeyi yapmıyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama ne zaman bir odadan geçse saraydaki bütün genç kadınlar bütün elbiselerini çıkarıp gelmeye başlıyorlar."
"O çok yakışıklı genç bir adam, Kalten," diye belirtti Ehlana.
"Berit mi? Daha düzenli olarak tıraş bile olmuyor."
"Bunun ne ilgisi var ki? Uzun boylu, şövalye, geniş omuzları var ve çok terbiyeli. Hem de bugüne dek gördüğüm en koyu mavi gözler ve en uzun kirpiklere sahip."
"Ama o daha bir çocuk."
"Artık değil. Son zamanlarda ona dikkatli bakmamışsın. Hem, onun için yastıklarının üstünde ağlayan genç leydiler de çok genç."

ilhanx

"Bu durumun en kızdırıcı tarafı da o Zavallı kızlar üzerinde ne tip bir etki yaptığının farkında bile olmaması," diye fikrini söyledi Tynian. "Onun dikkatini çekmek için elbiselerini yırtmak dışında her şeyi yapıyorlar ve adamın etrafında neler döndüğü hakkında en ufak bir fikri bile yok."
"Bu cazibesinin bir parçası, Aziz Şövalye." Ehlana gülümsedi. "Bu kadar masum olmasaydı, bu kadar çekici bulmayacaklardı. Sör Bevier'in de benzer bir özelliği var. Aralarındaki fark Bevier'in olağanüstü derecede yakışıklı bir adam olduğunu bilmesi. Dini inançları yüzünden bu konuda bir şey yapmamayı tercih ediyor. Berit bilmiyor bile."
"Belki birimiz bir kenara çekip söylemeliyiz," diye önerdi Ulath.
"Boş ver," dedi Mirtai. "Bu halinde iyi. Onu rahat bırak."
"Mirtai haklı," dedi Ehlana. "Onu kurcalamayın, baylar. Bir süre daha onu saf olarak tutmak istiyoruz." Dudaklarında muzip bir ifade belirdi. "Diğer taraftan, Sör Bevier, tamamıyla başka bir konu.

Ona eş bulma zamanımız geldi. Hangi kız olursa olsun ona mükemmel bir koca olacaktır."
Bevier hafifçe gülümsedi. "Ben evliyim, Majesteleri - Kiliseyle."
"Nişanlı belki, Bevier ama daha evli değil. Daha şimdiden din adamı giysileri almayın, Aziz Şövalye. Sizden tamamen vazgeçmedim."
"Yakından başlamak daha kolay olmaz mıydı, Majesteleri?" diye önerdi. "Birisini evlendirmek için istekliyseniz, Sör Kalten elimizde hazır."
"Kalten mi?" diye inanmaya inanmaya sordu. "Saçmalama, Bevier. Bunu hiç bir kadına yapmam."
"Majesteleri!" diye itiraz etti Kalten.
"Seni çok seviyorum, Kalten," diye sarışın Pandiona gülümsedi Ehlana, "ama sende koca olacak hamur yok. Seni bir geline teslim edemem. Aklım basımdayken herhangi birine seninle evlenmesini bile emredemem. Tynian birazcık da olsa mümkün ama Tanrı seni ve Ulath'ı bekâr yaratmış."
"Ben mi?" dedi hafifçe Ulath.
"Evet," dedi Ehlana, "seni."
Kapı açıldı ve Stragen ile Talen içeri girdiler. Sokaklara yaptıkları o gezilerdeki sıradan giysilerini giyiyorlardı.
"Nasıl, bir şey var mı?" diye sordu Sparhawk.
Pelerinini Alean'a verirken Stragen, "Onu bulduk," diye cevapladı. "Tam tipim değil. Mesleği yankesicilik ve genelde yankesicilerden iyi lider çıkmaz. Karakterlerinde önemli bir eksiklik olur."
"Stragen!" diye itiraz etti Talen.
"Sen tam bir yankesici değilsin, genç dostum. Bu sadece, büyürken yaptığın geçici bir iş. Her neyse, yerel reisin ismi Kondrak. O da hepimizin düzenli bir hükümetten ortak çıkan olduğunu görebiliyor, ona bunu sağlayacağım. Sokaklarda kargaşa olduğunda ev talanı iyi para kazanmak için hızlı bir yoldur ama iyi bir hırsız iç huzur olduğu zamanlar uzun vadede daha çok kazanabilir. Tabii ki Kondrak kendi basma genel bir karar veremez. İmparatorluğun diğer şehirlerindeki meslektaşlarına danışmak zorunda."
"Bu bir yıldan önce olmaz," dedi yavanca Sparhawk.
"Hayır" dedi Stragen. "Hırsızlar dürüst insanlardan çok daha hızlı hareket eder. Kondrak neyi başarıya ulaştırmaya çalıştığımız

hakkında haberler yollayacak. Konuyu en iyi şekilde açıklayacak, bu yüzden imparatorluğun bütün krallıklarmdaki hırsızların işbirliği yapmasının olasılığı çok büyük."
"Kararlarını nasıl öğreneceğiz," diye sordu Tynian.
"Yeteri büyüklükte bir şehre her gelişimizde nezaket ziyareti yapacağım." Stragen omuz silkti. "Er geç, resmi bir cevap alacağım. O kadar uzun sürmeyecek. Matherion'a ulaştığımızda kesinlikle son kararı almış olacağız." Ehlana'ya baktı. "Majesteleri geçen birkaç yıl içinde yeraltı dünyasının yönetim şekli hakkında oldukça çok şey öğrendi," diye belirtti. "Ne dersiniz bu bilgiyi devlet sırrı sınıfına sokabilir miyiz? Fırsat düştüğünde kesinlikle işbirliği yapmak hatta desteklemek istiyoruz ama dünyanın diğer hükümdarları bizim nasıl çalıştığımız konusunda fazla şey bilmezlerse daha mutlu olacağız. Cihat açan birisi gizli hükümeti yıkmaya karar verebilir ve bu işimizi biraz zorlaştırır."
"Bunu kaça yaparsınız, Milord Stragen?" diye takıldı Ehlana.
Stragen'in gözleri birden ciddileşti. Aradaki payeleri ve alışılmış nezaketi ortadan kaldırarak, "Bu senin kendi kendine vermek zorunda olduğun bir karar, Ehlana," dedi. "Elimden geldiği sürece daima sana destek olmaya çalıştım çünkü sana gerçekten sevgi besliyorum. Ama eğer sohbetinde ağzından

ilhanx

küçücük bir şeyler kaçımsan ve diğer hükümdarlar bilmemeleri gereken şeyleri öğrenirlerse, bunu daha fazla yapamam."
"Beni terk mi edeceksiniz, Milord Stragen?"
"Asla, Kraliçem ama meslektaşlarım beni öldürtür ve o konumda pek bir işe yaramam değil mi?"
Başkeşiş Monsel, delici bakışlı siyah gözleri olan, uzun kara sakallı, iri yarı, etkileyici bir adamdı. Bu güçlü bir sakaldı, iddialı bir sakal, gözden kaçması imkânsız bir sakal ve başkeşiş onu koçbaşı gibi kullanıyordu. Yürürken yarım metre önünden gidiyordu. Kızdığında diken diken oluyordu - ki bu sıkça olurdu - ve nemli havalarda yarım millik ucuz balık misinası gibi dolaşıp düğümleniyordu. Monsel konuştuğunda sakal kendi kendine bazı noktalan vurgulayarak sallanıyordu. Özellikle Başpiskopos Emban başkeşişin sakalından çok etkilenmişti. Saray koridorlarından Astel kilisesinin başıyla özel bir görüşme yapmaya giderlerken Sparhawk'a, "Cardı

bir çalıyla konuşmak gibi bir şey," diye fikrini söyledi.
"Kaçınmam gereken bir konu var mı, Ekselansları?" diye sordu Sparhawk. "Astel Kilisesi'nden anlamam ve teolojik tartışmalar başlatmak istemiyorum."
"Astel ile uyuşmazlığımız Kilise'nin yönetimi alanında, Spar-hawk. Kuramsal teolojik farklarımız çok küçük. Bizim rahipler sınıfımız dünyevi, onların Kilisesi ise manastırlarla organize olmuş durumda. Bizim rahiplerimiz sadece rahip, onlarmkiler ise aynı zamanda keşişler. Bunun çok küçük bir fark olduğunu kabul ediyorum ama yine de fark işte. Hem bizden çok daha fazla rahip ve keşişleri var - yaklaşık nüfusun yüzde onu."
"O kadar çok mu?"
"Ah, evet. Astel'deki bütün soyluların kendi küçük kilisesi ve rahibi vardır. Ve de rahip karar vermeye 'yardım eder'."
"Rahipliğe girmeye istekli bunca kişiyi nereden buluyorlar?"
"Sertler arasından. Din adamı olmanın zorluklan var ama serf olmaktan iyidir."
"Sanırım Kilise tercih edilebilir olabilir."
"Çok. Monsel sana saygı gösterecektir, çünkü sen dini bir tarikatın üyesisin. Şey, aklıma gelmişken, Pandion Şövalyeleri'nin geçici Eğitmeni olduğun için sen de teknik olarak bir Başpiskoposun. Sana 'Ekselansları' derse şaşırma."
Uzun sakallı bir keşiş tarafından Monsel'in odasma alındılar. Sparhawk bütün Astelli din adamlarının sakallı olduğunu fark etti. Oda küçüktü ve siyaha yakın renkte bir tahtayla kaplanmıştı. Hah koyu kestane rengiydi ve pencerelerdeki kahn perdeler siyahtı. Her yerde kitaplar, rulo parşömenler ve köşeleri kıvrılmış kâğıtlar vardı.
"Ah, Emban," dedi Monsel. "Nelerin peşindeydin?"
"Yaramazlık, Monsel. Dinsizler arasında onları doğru yola ikna ediyorum."
"Gerçekten mi? Burada nerede buldun ki? Dinsizlerin çoğunun Chyrellos'daki Bazilika'da yaşadığını sanıyordum. Oturun, baylar. Şarap isteteceğim ve böylece teoloji tartışabileceğiz."
Esintinin siyah perdeleri dalgalandırdığı açık bir pencerenin önünde koltuklara otururlarken Emban, "Sparhawk'la tanıştın, değil mi?" diye sordu.
"Kısaca," diye cevapladı Monsel. "Bugün nasılsınız, Altes?"

"iyi. Ya siz, Ekselansları?"
"Her şeyden çok meraklı. Niçin özel bir görüşme yapıyoruz?"
"Hepimiz din adamıyız, Ekselansları," diye belirtti Emban. "Sparhawk çoğu zaman çelikten bir rahip cüppesi giyer ama Kili-se'ye bağlıdır. Bizi ilgilendirdiği kadar sizi de ilgilendirmesi gereken bir sorunu konuşmaya geldik. Sanırım seni, bizim yanlış diz üzerine çöküşümüz yüzünden konudan sapmayacak sağduyulu bir tarafm olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum."
"Bu da neymiş?" diye sordu Sparhawk.
"Biz sağ diz üzerine eğiliriz." Emban omuz silkti. "Bu zavallı, sevecen dinsizler sol üzerine eğilirler."
"Şok edici," diye mırıldandı Sparhawk. "Ne dersin kalabalık olarak buraya gelelim ve onları sağa zorlayalım mı?"
"Gördün mü?" dedi başkeşişe Emban. "Ben de tam bundan bahsediyordum. Dizlerinin üzerine çökeceksin ve Kilise Şövalyele-ri'yle beraber at binmediğin için diz çöküp Tanrı'ya şükredeceksin, Monsel. Sanırım çoğu gizlice Styric Tanrılarına tapıyorlar."
"Sadece Genç Tanrüara, Ekselansları," dedi nazikçe Sparhawk. "Yaşlı Tanrılarla uyuşmazlıklarımız var."

ilhanx

"Bunu çok rahat bir şekilde söylüyor," diyen Monsel ürperdi. "Eğer diz çökmelerden konuşmayı bitirdiğimizi düşünüyorsan niçin esas konuya germiyorsun?"
"Bu çok ama çok gizli, Ekselansları ama Tamuli'deki görevimiz göründüğü gibi değil. Tabii ki bu Kraliçe Ehlana'nın fikriydi. Birisi ona söyledi diye bir yere giden türden birisi değildir - ama bütün bu özenle hazırlanmış ıvır zıvır sadece gerçek amacımız olan Spar-hawk'i Daresia Kıtası'na çıkarmayı saklamak için yapılmış bir dümen. Göründüğü kadarıyla dünya parçalanıyor, bu yüzden Spar-hawk'i onu düzeltmesi için serbest bırakmaya karar verdik."
"Ben bunun Tanrı'nm işi olduğunu sanıyordum."
'Tanrı şu anda meşgul ve Sparhawk'a sonuna dek güveniyor. Anladığım kadarıyla her tür Tanrı onun hakkında böyle düşünüyor."
Monsel'in gözleri faltaşı gibi açıldı ve sakalı diken diken oldu.
"Rahatla, Monsel," dedi Emban. "Biz Kilise adamlarının diğer Tanrüara inanmaması gerekir. Tek yapmamız gereken bazen kuramsal varlıklarını hesaba katmak."
"Ah, o zaman farklı. Sadece kuramsalsa, bir sorun yok."
182

"Kuramsal olmayan tek bir şey var, Ekselansları," dedi Spar-hawk. "Astel'de başınızda bir bela var."
"Demek fark ettiniz. Altes'in görüş açısı çok geniş."
"Tamullar bunu önemsiz göstermeye çalıştıkları için size haber yerilmemiş olabilir ama birçok diğer Daresia krallıklarmda çok benzer şeyler olup bitmekte ve biz de Eosia'da aynı sorunla karşılaşmaya başladık."
"Tamullar bazen sırlan sadece eğlence için saklarlar," diye homurdandı Monsel.
"Aynı şeyi Eosia Kilisesi için söyleyen bir arkadaşım var," dedi dikkatlice Sparhawk. Henüz Başkeşişin politik fikirleri hakkında iyice bilgi edinmemişlerdi. Bir ya da iki yanlış kelime sadece yardım alma olasılığını engellemekle kalmaz, aynı zamanda görevlerini de tehlikeye atabilirdi.
"Bilgi güçtür," dedi Emban, "ve gerekmiyorsa sadece bir enayi onu paylaşır. İzin verirsen açık konuşacağım, Morsel. Tamullar hakkındaki görüşün nedir?"
"Onlardan hoşlanmam." Monsel'in cevabı yerindeydi. "Dinsizler, yabancı bir ırka ait ve ne düşündüklerini asla tahmin edemezsin."
Sparhawk iyice ümitsizliğe kapıldı.
"Kabul etmeliyim ki, Astel'i imparatorluklarına katmaları başımıza gelen en iyi şeydi. Onlardan hoşlanmamız ya da hoşlanmamamızın konuyla bir ilgisi yok. Düzen ve denge tutkuları benim zamanımda bile defalarca savaşı engelledi. Geçmişte başka imparatorluklar vardı ve onların egemenliği tam anlamıyla bir dehşet ve acı dönemiydi. Sanırım gönüllü olarak Tamullara tarihteki en iyi emperyalistler dememiz gerekir. Yerel âdet ya da dinlere karışmazlar. Sosyal yapıyı bozmazlar ve işlerini kurulan hükümet içinden görürler. Çok şikayet ediyor olsak da vergileri gerçekten en az seviyededir. İyi yollar yapar ve ticareti teşvik ederler. Bütün bunlann yanında, genelde bizi rahat bırakırlar. Tam olarak ısrar ettikleri tek şey birbirimizle savaşmamamızdır. Ben bunlara katlanabilirim - yine de seleflerimden bazdan Tamullara, kılıç yoluyla komşulannm din değiştirtmelerine izin vermedikleri için iğrenç küfürler eder."
Sparhawk biraz daha rahatça soludu.
"Ama konudan uzaklaştım," dedi Monsel. "Sanınm, dünya çapında bir komplodan bahsediyordunuz."
183

— ?.;.
"Bundan bahsediyor muyduk, Sparhawk?" diye sordu Emban.
"Sanırım, ediyorduk, Ekselansları."
"Bu teori üzerine oturtacağınız bir şeyiniz var mı, Sör Spar-hawk?" diye sordu Monsel.
"Sadece mantık, Ekselansları."
"Bu mantığı dinleyeceğim - inançlarımla çelişmediği sürece."
"Bir yerde bir dizi olay olmakta ve hemen hemen aynıları başka bir yerde oluşmakta, onların ortak bir kaynaktan çıkma olasılıklarını düşünerek, haklılığımızı savunuyoruz, ne dersiniz?"
"Geçici olarak, belki."
"Bu tamamen şu anla ilgilenmemizle ilgili, Ekselansları. Aynı tür şey aynı zamanda iki yerde oluyorsa bu hâlâ bir tesadüf olabilir ama beş ya da on olay varsa, tesadüf ortadan kalkar. Astel'deki Sabre dedikleri adamın ve Ayachin'in bulaştığı karışıklığın tam olarak aynısı Eosia'da Lamorkand krallığında olmakta ve Büyükelçi Oscagne aynı şeylerin diğer Daresia krallıklarında da patlak verdiği konusunda bizi temin etti. İlk olarak eskilerden çok büyük bir kahramanın bir şekilde geri döndüğü konusunda

ilhanx

söylentiler çıkıyor. Sonra bazı tahrikçiler etrafı karıştırmak için ortaya çıkıyorlar. Astel'de Ayachin'le ilgili ateşli öyküleriniz var. Lamorkand'da Drychtnanth'den bahsediyorlar. Burada Sabre denen adamınız var, Lamorkand'da onların Gerrich'i var. Edom, Daconia, Arjuna ve, Cynesga'da da aynı türden şeyleri bulacağımızdan oldukça eminim. Oscagne kendi ulusal kahramanlarının da boy gösterdiğini bize söyledi." Sparhawk Krager'den bahsetmekten oldukça dikkatli bir şekilde kaçındı. Monsel'in duyarlılık ve anlayışının nereye kadar uzandığından hâlâ emin değildi.
"İyi bir çerçeve çizdin, Sparhawk," diye kabul etti Monsel. "Ama asıl entrika Tamullara yönelik olamaz mı? Bildiğin gibi pek sevilmiyorlar."
"Sanırım Ekselansları Lamorkand'ı gözden, kaçırdı," dedi Emban. "Orada hiç Tamul yok. Tahmin yürütüyorum ama asıl entrika - eğer öyle demek istiyorsak - burada imparatorluğa karşı olduğu kadar Eosia'da da Kilise'ye yönelik."
"Belki de organize anarşi?"
"Ben tam tersi olduğuna inanıyorum, Ekselansları," diye belirtti Sparhawk. "Ama nedenlerle uğraşacak kadar ileri gittiğimizden

emin değilim. Şu anda etkilerini sınıflandırmaya çalışıyoruz. Eğer entrikalarm aynı kişiden geldiği konusunda haklıysak, o zaman ortak öğeleri her kültüre uyacak şekilde değiştiren basit bir planı olan biriyle karşı karşıyayız. Bizim istediğimiz bu Sabre denen adamın kim olduğunu bulmak."
"Böylece onu öldüresiniz diye mi?" Monsel'in sesi suçlayıcıydı.
"Hayır, Ekselansları, bu işe yaramaz. Eğer onu öldürürsek, yerine başka biri geçer - bilmediğimiz biri. Onun kim ve ne olduğunu, onun hakkında bilme olasılığım olan her şeyi bilmek istiyorum. Nasıl düşündüğünü, onu yönlendirenin ne olduğunu ve kişisel motivasyonlarının ne olduğunu bilmek istiyorum. Bütün bunları bilirsem onu öldürmeden etkisiz hale getirebilirim. Eğer size karşı tamamen dürüst olmam gerekirse, Sabre hiç umurumda değil. Ben onun arkasındaki kişiyi istiyorum."
Monsel allak bullak olmuş gibiydi. "Bu korkutucu bir adam, Emban," dedi yavaş bir tonda.
"Sanırım doğru kelime açgözlü."
"Eğer Oscagne'ye inanabilirsek - ve inanabileceğimizi düşünüyorum - birisi bu işte gizli sanatları kullanıyor," dedi onlara Spar-hawk. "Kilise Şövalyeleri'nin asıl yaratılma nedeni budur. Büyüyle uğraşmak bizim işimizdir. Elene dinimiz ona inanmadığı için onunla başa çıkamaz. Bizimse imanın dışına çıkmamız gerekiyordu -Styriclere gidip büyüye nasıl karşı koyacağımızı öğrenmek. Bu kapalı kalmış olmasını tercih edebileceğimiz bazı kapılan açtı ama ödememiz gereken karşılık buydu. Birisi - ya da bir şey - karşı tarafta çok yüksek seviyede büyü yapıyor. Ben onu durdurmak için buradayım - gerekirse öldürmek için. O ortadan kalktıktan sonra Atanlar Sabre'nin işini halledebilir. Bir Atan tanıyorum ve halkı onun gibiyse, onlara tamamen güvenebileceğimizi biliyorum."
"Beni telaşlandırdın, Sparhawk," diye kabul etti Monsel. "İnsafsızca görevine bağlısın ve çözümlerin onun da ötesine gidiyor. Beni utandırdın, Sparhawk." İç çekti ve sakalıyla oynayarak düşüncelere daldı. Sonunda, doğruldu. "Tamam Emban, kuralları askıya alabilir miyiz?"
"Bunu pek anlayamadım."
"Bunu söylemeyecektim," dedi başkeşiş, "çünkü öğreti sorunları yaratabilir ama daha önemlisi sizle paylaşmak istemediğimden.

Bu sizin açgözlü Sparhawk'miz beni tam tersini yapmaya ikna etti. Bildiğimi size söylemezsem o bilgiyi almak için Astel ve içindeki herkesi parçalayacaksın, değil mi, Sparhawk?"
"Bundan gerçekten nefret ediyorum, Ekselansları."
"Ama gene de yaparsm, değil mi?"
"Gerekirse."
Monsel ürperdi. "İkiniz de din adamısınız, bu yüzden din adamlarının gizlilik kuralına uyulmasını isteyeceğim. Chyrellos'da bunun gereklerini değiştirmediniz, değil mi, Emban?"
"Sarathi ben ayrıldığımdan beri değiştirmemişse. Her koşulda, bize söylediğin hiçbir şeyi açığa vurmayacağımıza söz veriyoruz."
"Başka bir din adamı hariç," diye düzeltti Monsel. "O kadarını kabul edebilirim."
"Tamam," diye kabul etti Emban.
Monsel sakalını okşayarak koltuğuna dayandı. "Tamullar Kilise'nin batı Daresia'daki Elene krallıklarında ne kadar güçlü olduğunu hiçbir şekilde kavrayamıyorlar," diye başladı. "İlk olarak, onların dini bir dizi kişisel seremoniden başka bir şey değil. Tamullar dini düşünmezler bile, bu yüzden dindarların kalplerindeki inancın derinliklerini anlayamazlar - ve Astel'deki sertler büyük ihtimalle

ilhanx

dünyadaki en dindar insanlar. Sorunlarının hepsini rahiplerine anlatırlar - sadece kendilerininkileri değil komşularmmkileri de. Sertler her yerdedir, her şeyi görür ve rahiplerine anlatırlar."
"Sanırım ben rahip okulundayken buna dedikodu denirdi," diye belirtti Emban.
"Çömezliğimiz sırasında ona en kötü ismi takmıştık," diye ekledi Sparhawk. "Bu yüzden eğitim alanmda her tür tatsız kaza olurdu."
"Gammazlanmaktan kimse hoşlanmaz," diye ona katıldı Monsel, "ama hoşlansan da hoşlanmasan da Astel din adamları krallıkta olan her şeyi bilirler - tam anlamıyla her şeyi. Tabii ki bunları gizli tutmaya yemin ettik ama asıl sorumluğumuzun cemaatimizin manevi sağlığı olduğuna inanıyoruz. Rahiplerimizin büyük bölümü serf kökenli olduğundan, karmaşık manevi sorunlarla başa çıkma konusunda teolojik eğitimden yoksunlar. Onlara gereken tavsiyeleri sağlamak için bir yol keşfettik. Serf rahipler onlara gelenlerin isimlerini açıklamaz ama ciddi konulan üstlerine götürürler ve

üstleri de o konuları bana getirir."
"Bunda bir sorun görmüyorum," dedi Emban. "isimler gizli kaldığı sürece, gizlilik bozulmamıştır."
"İyi anlaşacağız, Emban." Monsel hafifçe gülümsedi. "Seriler Sabre'ye bir kurtarıcı gözüyle bakıyorlar."
"Bu kadarını biz de biliyoruz, " dedi Sparhawk. "Ama söylevlerinde bariz bir tutarsızlık var gibi görünüyor. Soylulara Ayac-hin'in Tamul boyunduruğunu kırmak istediğini söylüyor; sonra da serflere Ayachin'in asıl amacının sertliğin ortadan kalkması olduğunu söylüyor. Bu sadece iğrenç değil, aynı zamanda mantıksız. Soylular serflerden yardım almaya çalışıyor onları yabancılaştırmaya değil. Gerçekçi olarak bakıldığında, Sabre bir kışkırtıcıdan başka bir şey değil, hatta zeki bile değil. Politik olarak bir çocuk."
"Burada biraz ileri gittin, Sparhawk," diye itiraz etti Emban. "O zaman başarısını nasıl açıklayacaksın? Böyle bir salak Astellileri sözlerini kabullenmeye ikna edemez."
"Onun sözlerini kabullenmiyorlar. Ayachin'inkileri kabulleniyorlar."
"Aklını mı kaçırdın, Sparhawk?"
"Hayır, Ekselansları. Karşı taraftan birisinin büyü kullandığını belirtmiştim. İşte bahsettiğim bu. Buradaki insanlar gerçekte Ayac-hin'i görüyorlar."
"Bu saçma!" Monsel son derece rahatsız olmuş gibiydi.
Sparhawk iç çekti. "Ekselansları'nı teolojik olarak rahatlatmak için bir tür sanrı diyelim - uyanık bir şarlatan ya da mükemmel bir tarzda birden ortaya çıkan arkaik elbiseler giymiş bir yardakçının yarattığı kitlesel yanılsama. Kaynağı ne olursa olsun, burada olanlar Lamorkand'da olanların aynısı, halkınız Ayachin'in mezardan kalktığına kesinlikle inanmış durumda. Sabre büyük ihtimalle bir söylev verir - bağlantısız, basmakalıp sözlerden oluşan, daldan dala atlayan bir koleksiyon - sonra ışık parlaması ve bir şimşekle o sanrı ortaya çıkar ve onun bütün beyan ettiklerini onaylar. Tabii ki bu bir tahmin ama büyük ihtimalle hedeften de çok uzak değil."
"O zaman ayrıntılı bir aldatmaca mı?"
"Eğer öyle inanmak istiyorsanız, Ekselansları."
"Ama sen onun bir aldatmaca olduğuna inanmıyorsun, değil mi, Sparhawk?"

"Ben inanmak üzerine eğitim gördüm, Ekselansları. Ayachin'in hayaletinin gerçek ya da üçkâğıt olup olmadığı konunun dışında. Önemli olan insanların neye inandığı. Ayachin'in geri geldiğine ve şu Sabre'nin onun adına konuştuğuna inandıklarına eminim. İşte Sabre'yi tehlikeli yapan da bu. Onu destekleyen hayaletle beraber insanların her şeye inanmasını sağlayabilir. İşte bu yüzden onunla ilgili bulabileceğim her şeyi bulmam gerekiyor. Ne yapacağmı bilmem gerekiyor, böylece onu engelleyebilirim."
"Bana biraz önce söylediklerine inanmış gibi davranacağım, Sparhawk," dedi sıkıntılı bir sesle Monsel. "Yine de gerçekten biraz ruhani yardıma ihtiyacın olduğunu düşünüyorum." Yüzü ciddileşti. "Sabre'nin kim olduğunu biliyoruz," dedi sonunda. "Yaklaşık bir yıldan uzun süredir biliyoruz. İlk olarak biz de senin inandığın gibi olduğunu düşündük - biraz melodramatik havası olan huzursuz bir fanatikten başka bir şey olmadığına. Tamulların onunla uğraşmasını bekledik, bu yüzden bizim bir şey yapmamız gerektiğini düşünmedik. Ama son olaylardan sonra ikinci bir fikrim oluştu. Her ikinizin de söylediğimi başka bir din adamı dışında kimseye açıklamaması koşuluyla kim olduğunu size söyleyeceğim. Bu koşullar üzerine yemin ediyor musunuz?"
"Ediyorum, Ekselansları," diye yemin etti Emban.
"Ya sen, Sparhawk?"

ilhanx

"Tabii ki."
"İyi o zaman. Sabre, Esos'un birkaç fersah doğusundaki bir arazi sahibi olan küçük bir soylunun genç kayın biraderi."
Bütün her şey büyük bir gürültüyle Sparhawk'in kafasında yerlerine oturdu.
"O soylu Baron Kotyk, ahmak, etkisiz bir salak," dedi onlara Monsel. "Ve sen haklısın, Sparhawk. Sabre, Elron isimli melodramatik bir yeni yetme."

on üçüncü bölüm
"İMKÂNSIZ!" diye bağırdı Sparhawk.
Monsel Sparhawk'm ani tepkisi karşısında geriledi. "Elimizde gerekli delilden daha fazlası var, Sör Sparhawk. Durumu bildiren serf onu çocukluğundan beri tanıyor. Sanırım Elron'la karşılaştın."
"Bir fırtınada Baron Kotyk'un evine sığındık," diye açıkladı Emban. "Elron Sabre olabilir, bunu biliyorsun Sparhawk. Kesinlikle uygun kafa yapısına sahip. O olmadığına niçin böyle eminsin?"
"Bize yetişemezdi," dedi inanmaya inanmaya Sparhawk.
Monsel'in kafası karıştı.
"Buraya gelirken ormanda onunla karşılaştık," dedi Emban. "Bekleyebileceğiniz türden bir şey - dış hatları gökyüzünde görünen siyah bir at sırtında siyahlar giyen maskeli biri - hayatımda gördüğüm en salakça şey. O kadar hızlı girmiyorduk, Sparhawk. Elron kolayca bizi yakalayabilirdi."
Sparhawk kimsenin onları yakalayamayacağı kadar hızlı gittikleri gerçeğini söyleyemedi - özellikle Aphrael zaman ve mesafelerle oynarken. Sparhawk itirazlarını bastırdı. "Bu sadece şaşırtıcı, hepsi bu," diye yalan söyledi. "Stragen ve ben orda olduğumuz akşam Elron'la konuştuk. Serfleri kışkırtanın o olduğuna inanamıyorum. Onları aşağılamaktan başka bir şey yapmıyordu."
"Belki rol yapıyordu?" diye belirtti Monsel. "Gerçek duygularını gizleyecek bir şey?"
"Bunu becerebileceğini sanmıyorum, Ekselansları. O tür ince ayrıntılar için çok toy."
"Çabuk karar verme, Sparhawk," dedi Emban. "Eğer işin içinde büyü varsa, Sabre'in ne tür biri olduğu pek bir şey fark etmeyecek, değil mi? Oldukça sıkı kontrol edilmesinin yolları yok mu?"
"Doğrusu birçok," diye kabul etti Sparhawk.

"Bunu senin de düşünmemene biraz şaşırdım. Sen büyü konusunda uzmansın. Elron'un kişisel inançları büyük ihtimalle konunun dışındalar. Sabre olarak konuştuğunda, söylevi veren onun arkasındaki kişi - bizim esas düşmanımız."
"Bunu düşünmem lazımdı." Sparhawk ortada olanı - Elron'un eşit açıklıktaki onlara yetişme kabiliyetini - görmemezlikten geldiği için kendi kendine kızdı. Başka bir Tanrı da, Aphrael'in yaptığı gibi zamanı ve mesafeleri sıkıştırabilirdi. "Bu serfleri aşağılama ne kadar yayılmış durumda, Ekselansları?" diye Mortel'e sordu.
"Neredeyse, evrensel, Prens Sparhawk." Monsel iç çekti. "Serf-ler eğitimsiz ve batıl inançlı ama soyluların inanmak istedikleri kadar aptal değiller. Aldığım raporlar, bana Sabre'nin soylularla konuşurken en az Tamullar kadar serfleri de suçlayarak zaman geçirdiğini söylüyor. 'Tembel' onlar hakkında söylediği en iyi kelime. Soyluları, Tamullarm sertlerle birlikte çok büyük ve asıl amacı sertlerin özgürleştirilip toprakların yeniden paylaşılması olan bir komplo kurdukları hakkında yarı yarıya ikna etmeyi başardı. Soylular da önceden tahmin edildiği şekilde karşılık veriyor. Önce Tamullardan nefret etmeye kışkırtıldılar, ardından sertlerin Tamullar-la işbirliği içinde olduğuna ve bu ittifak sonucu arazileriyle konumlarının tehdit altına girdiğine inandırıldılar. Atanlar yüzünden Tamullara doğrudan karşı çıkmaya cesaret edemiyorlar ve düşmanlıklarını kendi serflerinin üzerine boşaltıyorlar. Kilise elinden geleni yapıyor ama soylu sımfı engellemek için fazla ileri gidemiyoruz."
"Sizin Kilise Şövalyeleri'ne ihtiyacınız var, Ekselansları," dedi soğuk bir tonla Sparhawk. "Biz adalet konusunda çok iyiyizdir. Bir soylunun çavununu elinden alıp birkaç kez sırtına vurursanız, ışığı görmeyi çok çabuk başaracaktır."
"Bunun Astel'de olmasını dilerdim, Sör Sparhawk," dedi üzgünce Monsel. "Yazık ki -"
Bu ürperti ve göz kenarındaki o sinirlendirici aynı parıltıydı. Monsel konuşmayı kesip gerçekten görülemeyecek olan şeyi görmeye çalışarak hızla etrafına bakındı. "Ne-" diye başladı.
"Bu bir ziyaret, Ekselansları," dedi Emban, sesi gergindi. "Onu görmeye çalışmak için boynunu sakatlama." Sesini hafifçe yükseltti. "Seni yeniden gördüğüme çok sevindim, ahbap. Bizi unuttuğunu düşünmeye başlamıştık. Özellikle istediğin bir şey mi var? Yoksa

ilhanx

sadece arkadaşlık için mi yanıp tutuşuyorsun? Elbette gururumuz okşandı ama şu anda biraz meşgulüz. Niye gidip başka bir yerde oynamıyorsun? Başka zaman sohbet edebiliriz."
Ürperti birden yerini sıcağa bıraktı ve parıltı karardı.
"Sen delirdin mi, Emban?" Sparhawk'm soluğu kesildi.
"Sanmam," dedi küçük şişman başpiskopos. "Senin parıldayan dostun - ya da dostların - beni kızdırıyor, hepsi bu."
Gölge kayboldu ve etraflarındaki hava normale döndü.
"Bütün bunlar ne demek oluyor?" diye sordu Monsel.
"Ucera Başpiskoposu biraz önce bir Tann'ya - ya da birkaç tanesine - hakaret etti," diye birbirine geçmiş dişleri arasından cevapladı, Sparhawk. "Bir an için ortadan yok olmanın eşiğine geldik. Lütfen, bunu bir daha yapma, Emban - en azından bana danışmadan." Biraz çekingence güldü. "Şimdi birçok durumda Sephrenia'nm ne hissettiğini tam olarak anladım. Onu bir daha ki görüşümde ondan özür dilemem lazım."
Emban kendinden memnun sırıtıyordu. "Onları bir şekilde gafil avladım, değil mi?"
"Bunu tekrar yapmayın Ekselansları," diye yalvardı Sparhawk. "Tanrıların insanlara ne yapabileceğini gördüm ve onlara gerçekten hakaret ettiğinizde orada olmak istemem."
"Tanrımız beni korur."
"Annias, Azash onu ıslak bir örtü gibi sıkarken Tanrımıza dua ediyordu, Ekselansları. Hatırladığım kadarıyla pek işine yaramadı."
"Bu gerçekten salakçaydı, Sparhawk," dedi arkasından Emban.
"Bunu fark ettiğine sevindim."
"Ben değil, Sparhawk. Rakibimizden bahsediyorum. Niye özellikle şimdi ortaya çıktı. Tantanalı gösterisini kendine saklayıp, sadece dinleyebilirdi. Planlarımızı öğrenebilirdi. Sadece bu kadar da değil, varlığını Monsel'e de gösterdi. O görene kadar varlığını sadece bizim sözlerimize göre biliyordu. Artık kendisi de gördü."
"Birisi lütfen bunu bana açıklar mı?" diye patladı Monsel.
"Onlar Troll Tanrıları'ydı, Ekselansları," dedi Sparhawk.
"Bu saçma. Troll diye bir şey yokken nasıl Tanrıları olur ki?"
"Tahmin ettiğimden daha uzun sürecek," diye kendi kendine mırıldandı Sparhawk. "İşin doğrusu, varlar, Ekselansları."
"Hiç gördün mü?" diye yüklendi Monsel.
191

"Sadece bir tane, Ekselansları, ismi Ghwerig'di. Cüceydi, yani sadece iki metre boyunda. Yine de onu öldürmek çok zor oldu."
"Onu öldürdün mü?" Monsel'in soluğu kesildi.
"Onda istediğim bir şey vardı." Sparhawk omuz silkti. "Ulath benden çok daha fazla görmüş, Ekselansları. Onlar hakkındaki her şeyi size anlatabilir. Onların dilini bile konuşur. Ben de bir süre konuştum ama artık unutmuşumdur. Her neyse, bir dilleri var ki bu onların yan insan olduğunu gösterir ve bu da onların Tanrıları olduğunu gösterir, değil mi?"
Monsel çaresizce Emban'a baktı.
"Bana sorma, dostum," dedi şişko başpiskopos. "Benim teolojik derinliğimi aşıyor."
"Şimdilik sözüme güvenin," dedi Sparhawk. "Troll'ler de var, Tanrıları da - beş tane - ve bu Tanrılar hiç sevimli değiller. Başpiskopos Emban'ın tesadüfen kovaladığı şu gölge onlardı - ya da onlara çok benzeyen bir şey - ve karşımızdakiler onlar. İmparatorluk ve Kilise'yi - büyük olasılıkla ikimizin Kilisesini de - yıkmaya çalışan şey bu. Bu kadar beklenmedik bir anda bunu size sunduğum için özür dilerim, Başkeşiş Monsel ama neyle uğraştığınız bilmeniz gerekiyordu. Yoksa, tamamen savunmasız kalacaktınız. Anlattıklarıma inanmanız gerekmiyor ama inanmış gibi davransanız iyi olur, çünkü öyle davranmazsanız, Kilisenizin sağ kalabilme şansı yok."
Birkaç gün sonra Atanlar geldiler. Vatandaşların alelacele saklanmaları sonucu şehre bir sessizlik çöktü. Kimse, birkaç bin polisin aniden belirivermesiyle kendini biraz da olsa midesi bulanma-yacak kadar suçsuz hissedemez. Atanlar mükemmel yapılı devlerdi. Şehre dörtlü sıralar halinde giren kadın ve erkeklerden oluşan iki bin savaşçı kusursuz bir uyumla koşuyordu. Kısa deri etekler, cilalı göğüslükler ve siyah yarım çizmeler giyiyorlardı. Sabah güneşinde koşarlarken çıplak kol ve bacakları parlıyordu. Yüz ifadeleri sert ve azimliydi. Asker oldukları açıkça görünmesine rağmen silahları tekdüze değildi. Çeşitli türlerden kılıçlar, kısa mızrak ve baltaların yanında, Sparhawk'm ismini

ilhanx

bilmediği birçok alet taşıyorlardı. Hepsinin kollarına ve bacaklarına sıkıca bağladıkları kınlarda hançerleri vardı. Miğfer giymiyorlardı ama onun yerine başlarında ince altın taçlar vardı.
192

Refakatçilerinin gelişini izlemek için saray mazgallarında dururlarken, Kalten Sparhawk'a, 'Tanrım/' diye soludu, "savaş meydanında bu grubun karşısına çıkmaktan gerçekten hoşlanmazdım. Sadece bakmak bile insanın kanını donduruyor."
"Sanırım istenen de bu, Kalten. Mirtai tek basma etkileyici ama onun gibi birkaç bin tanesini gördüğün zaman Tamulların büyük bir zorluk çekmeden koca bir kıtayı nasıl fethettiklerini anlamaya başlıyorsun. Onların geldiğini gören bütün orduların teslim oluşlarını gözümün önünde canlandırabiliyorum."
Atanlar sarayın önündeki meydana girdiler ve Tamul büyükelçisinin konutunun önünde dizildiler. Oldukça yapılı bir adam Büyükelçi Fontan'ın kapısına gitti, adımları çok açık bir şekilde kapı açılmazsa kırıp geçeceğini ima ediyordu.
"Niçin aşağı inmiyoruz?" diye önerdi Sparhawk. "Sanırım Fontan birkaç dakika içinde o adamı huzura getirecek. Ne dediğine dikkat et Kalten. Bu insanlar bende olağanüstü esprisiz bir toplum etkisi bıraktı. Hiçbir şakayı anlamayacaklarına eminim."
"Bu doğru," diye onayladı Kalten.
Elenia Kraliçesi'ne eşlik eden grup Majesteleri'nin Özel bölmesinde toplanmış çok gergin bir şekilde Tamul büyükelçisiyle generalinin gelmesini bekliyordu. Sparhawk uzun yıllar sonra halkıyla yeniden bir araya gelince tepkisinin ne olabileceğini görmek için Mirtai'yi oldukça yakından izliyordu. Daha önce görmediği, yurttaşlarınmkilere çok benzeyen bir kıyafet giyiyordu. Tek fark, çelik göğüslük yerine giydiği üzerine sıkı oturan, kolsuz siyah bir deri yelekti ve alnındaki bant altın değil gümüştü. Yüz ifadesi dingindi, ne beklenti ne gergm bir endişe. Sadece bekliyordu.
Derken Fontan ve Oscagne yanlarında Sparhavvk'm gördüğü en uzun adamla geldi. Onu Atan Engessa olarak tanıttılar. Atan kelimesi sadece halkın adı değil aynı zamanda bir unvan olarak da göründü. Engessa iki onun üzerindeydi, girdiğinde oda küçülmüş gibi göründü. Yaşım tahmin etmek ırkı yüzünden zordu. İnce, uzun ve adaleliydi. Sert ve asla teslim olmayacak birinin ifadesine sahipti. Yüzünde daha önce gülümsediğine dair en ufak bir iz bile yoktu.
Odaya girişinin hemen ardından sanki diğerleri içerde değillermiş gibi doğrudan Mirtai'nin yanma gitti. İki elinin parmak uçlarını çelik göğüslüğüne değdirerek başını ona doğru eğdi. "Atana
193

Mirtai," diye saygıyla selamladı.
Mirtai de selamlaşma hareketinin aynısını yaparak, "Atan Engessa," diye cevapladı. Uzun süre Tamul dilinde konuştular.
"Ne diyorlar?" diye hepsinin bulunduğu yere gelmiş olan Os-cagne'ye sordu Ehlana.
"Bu bir selamlama töreni," dedi Oscagne. "Atanlar karşılaştıklarında gerekli olan birçok formalite vardır. Anladığım kadarıyla bu törenler, kan dökmeyi azaltmaya yarıyor. Şu an, Engessa Mir-tai'yi bir çocuk olarak konumu hakkında sorguya çekiyor - anladığınız gibi, gümüş bant. Bu henüz Ergenlik Ayini'nden geçmediğinin göstergesi." Durdu ve Mirtai konuşurken bir süre dinledi. "Çocukluğundan beri insanlardan ayrı olduğunu ve şimdiye dek ayine katılma fırsatı bulamadığını açıklıyor."
"İnsanlardan ayrı mı?" diye itiraz etti Ehlana. "Bizim ne olduğumuzu düşünüyor?"
"Atanlar dünyada sadece kendilerinin insan olduğuna inanırlar. Bizi tam anlamıyla ne olarak gördüklerinden emin değilim." Büyükelçi gözlerini kırpıştırdı. "Gerçekten o kadar kişiyi öldürdü mü?" diye şaşkınca sordu.
"On mu?" diye sordu Sparhawk.
"Otuz dört kişi dedi."
"İmkânsız," diye bağırdı Ehlana. "Yedi yıldır benim saray halkımın bir üyesi. Benim hizmetimdeyken birisi öldürseydi bilirdim."
"Gece öldürdüyse, bilemezdiniz, Kraliçem," diye karşı çıktı Sparhawk. "Her gece bizi odamıza kilitler. Bunun güvenliğimiz için olduğunu söylüyor ama gerçekte gidip dışarıda eğlence aramak için olabilir. Belki geri döndüğümüzde işleyişi değiştirmemiz gerek. Tam tersine onu içeri kilitleyerek başlayalım."
"Bir tekmede kapıyı kıracaktır, Sparhawk."
"Bu doğru, samrım. Bence geceleri duvara zincirleyebiliriz."
"Sparhawk!" diye bağırdı Ehlana.
"Bunu sonra konuşabiliriz. Bak, Fontan ve General Engessa."

ilhanx

"Atan Engessa, Sparhawk," diye düzeltti Oscagne. "Engessa general rütbesini bile tanımaz. O bir savaşçı - bir Atan. Ona gereken tek unvan buymuş gibi. Eğer 'general' dersen ona hakaret etmiş olursun ve bu iyi bir fikir değil."
Engessa'nm kaim, sakin bir sesi vardı; Elenik dili duraksayarak,
194

ilginç bir aksanla konuşuyordu. Fontan onlan tanıtırken her ismi dikkatle tekrar etti, onları ezberlemeye çalıştığı ortadaydı. Ehla-na'nın konumunu sorgusuz sualsiz kabul etti ama kraliçe kavramı ona yabancı olmalıydı. Sparhawk ve diğer şövalyeleri savaşçılar olarak gördü. Onlara bu yüzden saygı göstermiş gibiydi. Başpiskopos Emban, Talen, Stragen ve Barones Melidere açıkça kafasını karıştırdılar. Bununla beraber Kring'i geleneksel Peloi selamıyla karşıladı. "Atana Mirtai onunla evlenmeye çabaladığım bildirdi," dedi.
"Doğru," diye biraz kavgacı bir tarzda cevapladı Kring. "Bir itirazın mı var?"
"Belli olmaz. Kaç kişiyi öldürdün?"
"Sayamayacağım kadar çok."
"Bu iki anlama gelir. Çok öldürdün ya da sayılardan anlamıyorsun."
"İki yüze kadar sayabilirim," diye belirtti Kring.
"Oldukça iyi bir sayı. Halkının Domi'si misin?"
"Evet."
"Kafanı kim kesti?" Engessa Kring'in kafasındaki ve yüzündeki yara izlerini gösterdi.
"Bir dost. Liderlik için gereken özelliklerimizi tartışıyorduk."
"Seni kesmesine niçin izin verdin?"
"Meşguldüm. O an kılıcım kanundaydı ve içindeki birçok şeyi araştırıyordum."
"O zaman yara izlerin onurlu. Onlara saygı duyuyorum. İyi bir arkadaşm mıydı?"
Kring başıyla onayladı. "En iyisi. Kardeş gibiydik."
"Onu yaşlılık günlerinin sıkıntısından kurtardın."
"Tam olarak öyle. Bir gün bile yaşlanmadı.".
"Atana Mirtai'ye uygunluğun konusunda hiç bir itirazım yok," dedi Engessa. "Mirtai ailesiz bir çocuk. Karşılaştığı ilk yetişkin Atan olarak ona babalık yapmak benim sorumluluğum. Oman var mı?"
"Sparhawk bana omalık yapıyor."
"Onu bana yolla. O ve ben konuyu konuşacağız. Sana dost diyebilir miyim, Domi?"
"Onur duyarım Atan. Ben de sana dost diyebilir miyim?"
"Ben de onur duyanm, dost Kring. Umanm oman ve ben, sen ve Atana Mirtai'nin damgalanacağı günü kararlaştırabiliriz."
195

"Tanrı o günün gelişini hızlandırsın, dost Engessa."
"Biraz önce sanki karanlık çağlardan kalma bir şeye şahit olmuşuz gibi hissettim," diye Sparhawk'a fısıldadı Kalten. "Birbirlerinden hoşlanmasalardı ne olurdu dersin?"
"Büyük ihtimalle pis bir durum olurdu."
"Ne zaman gitmek istiyorsun, Elenia Kraliçesi Ehlana," diye sordu Engessa.
Ehlana dostlarına sorarcasına baktı. "Yarın mı?" diye önerdi.
"Sormayacaksın, Ehlana-Kraliçe," diye sertçe hatırlattı Engessa. "Emret. Birisi itiraz ederse, Sparhawk-Sampiyon onları öldürür."
"Bu sayıyı azaltmaya çalışıyoruz, Atan Engessa," dedi Ehlana. "Halıları temizlemek çok zor oluyor."
"Ah. Bir neden olduğunu biliyordum. Yarın mı o zaman?"
"Yarın, Engessa."
"İlk ışıkla sizi bekleyeceğim, Ehlana-Kraliçe." Topukları üzerinde dönüp uygun adım yürüyerek odadan çıktı.
"Kaba bir adam, değil mi?" diye belirtti Stragen.
"Boşa hiçbir kelime harcamıyor," dedi Tynian.
"Seninle bir iki kelime edebilir miyiz, Sparhawk," dedi Kring.
"Tabii ki."
"Benim omam olacaksın, değil mi?"
"Tabii ki."
"Çok fazla at sözü verme." Kring kaşlarını çattı. "Damgalamak derken ne demek istedi?"
Sparhawk birden hatırladı. "Bu bir Atan evlenme âdeti. Tören sırasında mutlu çift damgalanır. Her biri diğerinin işaretini taşır."

ilhanx

"Damgalanmak!"
"Anladın."
"Ya çift iyi geçinemezse?"
"Sanırım damgaları karalarlar."
"Bir damgayı nasıl karalarsın?"
"Herhalde sıcak bir demirle. Hâlâ evliliğe istekli misin, Kring?"
"Damganın nereye yapılacağını öğren, Sparhawk. Bu bilgiyi aldıktan sonra daha iyi anlayacağım."
"Anladığım kadarıyla damgalanmak istemediğin yerler var?"
"Ah, evet. Kesinlikle öyle yerler var, Sparhawk."
196

Ertesi sabah ilk ışıklarla Darsas'dan ayrıldılar ve orta Astel'in bozkırlarında, doğuya, Pela'ya doğru at bindiler. Atanlar atların hızına kolayca uyup, uzun adımlarla koşarak kolun etrafını sardılar. Sparhawk'in kraliçesinin güvenliğiyle ilgili endişesi fark edilebilir bir seviyede azalmıştı. Mirtai sahibine vatandaşlarıyla beraber yolculuk edeceğini kısaca - hatta dediği dedik bir şekilde -söylemişti. Tam olarak sormamıştı. Altın rengi dişi devde oldukça tuhaf bir değişiklik olmuştu. Onu her zaman tanımlayan o ihtiyatlı gerginlik yok olmuş gibiydi. Öğlene doğru bunu tartışırlarken Eh-lana, "Bu konuyu tam olarak anlayamıyorum," diye kabul etti. "Artık aynı insanmış gibi görünmüyor."
"Değil, Majesteleri," dedi Stragen. "Vatanına döndü, hepsi bu. Sadece o kadar da değil, yetişkinlerin varlığı kendi toplumu içindeki doğal konumunu almasına izin veriyor. Çocukluğu hakkında hiç konuşmadı ama anladığım kadanyla mutluluk ve güvenceyle dolu bir dönem değildi. Ebeveynlerine bir şey olmuş ve köle olarak satılmış."
"Onun bütün halkı köle, Milord Stragen," dedi Melidere.
"Birbirinden farklı kölelikler var, Barones. Atan ırkının Tamul-lara köleliği kurumlaştırılmış. Mirtai'ninki kişisel. Çocuk olarak yakalanıp köleleştirilmiş ve ardından kendini korumak için kendi kendine önlem almaya zorlanmış. Şimdi, tekrar Atanlar arasında. Çocukluk hislerinin bir kısmını yeniden yakalayabilir." Yüzünü astı. "Benim öyle bir fırsatım asla olmadı, tabii ki ben farklı bir kölelik içinde doğdum ve babamı öldürmek beni özgür bırakmadı."
"Bu konuda kendinize gereğinden fazla üzülüyorsunuz, Milord
Stragen," dedi Melidere. "Gayri meşru doğumunuzu her tarafa
yaymayı varoluşunuzun merkezi haline getirmemelisiniz. Hayatta
çok daha önemli şeyler de var." s
Stragen sertçe bakıp güldü, ifadesi utanmış gibiydi. "Gerçekten kendime açıyormuş gibi mi duruyorum, Barones?"
"Hayır, tam olarak değil ama bunu ortaya koyma konusunda çok ısrarcısınız. O kadar endişe etmeyin, Milord. Bu konuda kara kara düşünmeniz bizim için bir şey fark ettirmiyor."
"Görüyor musun, Sparhawk," dedi Stragen. "İşte bu kız hakkında söylemek istediğim tam bu. Bildiğim en sahtekâr kişi."
"Milord Stragen!" diye itiraz etti Melidere.
"Öylesiniz, sevgili Barones." Stragen sırıttı. "Sadece ağzınızla
197

değil bütün kişiliğinizle yalan söylüyorsunuz. Kafasının içi boş biri gibi numara yapıyorsunuz ve sonra inşa edene kadar bütün hayatımı harcadığım aldatıcı görüntüyü tek bir gözlemle aniden yok ediyorsunuz. Hakikaten 'gayri meşru olmak'. Bütün hayatımın odağı olan trajediyi önemsizleştirmeyi başardınız."
"Ben affedebilecek misiniz acaba?" Melidere'in gözleri açılmıştı ve sahtekârca masumdu.
Stragen teslim oldum taklidi yaparcasına ellerini havaya kaldırdı, 'Teslim oldum. Neredeydim? Ah, evet, Mirtai'nin kişUiğindeki ani değişiklik. Sanırım Atanlar arasında Ergenlik Ayini çok önemli ve bu sevgili küçük dişi devimizin bebekçe konuşmanın sosyal eşdeğerine dönmesinin bir diğer nedeni. Vatanına ulaştığımızda En-gessa'nın onu ayine sokacağı açıkça ortada, bu yüzden çocukluğunun son günlerini sonuna kadar değerlendiriyor."
"Seninle birlikte at binebilir miyim, Baba?" diye sordu Danae.
"Eğer istersen."
Küçük prenses arabadaki yerinden kalktı, Rollo'yu Alean'a, Mmrr'ı Barones Melidere'e verdi ve ellerini Sparhawk'a uzattı.
Sparhawk onu her zamanki yeri olan eyerin önüne kaldırdı.
"Beni dolaştır, Baba," diye meşhur küçük kız tonlamasıyla konuştu Danae.

ilhanx

"Biraz sonra döneriz," dedi karısına ve arabadan hafif dörtnala uzaklaştı.
"Stragen bazen çok bezdirici olabiliyor," dedi iğnelercesine Danae. "Onu değiştirecek kişinin Melidere olacağına memnunum."
"Ne?" Sparhawk şaşırmıştı.
"Senin gözlerin nerede, Baba?"
"Gerçekten bakmıyordum. Gerçekten birbirlerine karşı öyle mi hissediyorlar?"
"Melidere öyle hissediyor. Hazır olduğunda Stragen'in ne hissettiğini ona gösterecek. Darsas'da ne oldu?"
Sparhawk o noktada vicdamyla birazcık mücadele etti. "Dini bir kişilik olduğunu söyleyebilir misin?" diye dikkatle sordu.
"Bu onu söylemenin alışılmamış bir yolu."
"Soruya cevap ver, Danae. Bir dine bağlı mısın?"
"Elbette Sparhawk. Ben bir dinin odağıyım."
"O zaman genel olarak bir din adamı - şey - dini kişilik olarak

tanımlanabilir misin?"
"Nereye varmaya çalışıyorsun, Sparhawk?"
"Sadece evet de, Danae. Bir yemini bozmamn eşiğindeyim ve bunun için teknik bir nedene ihtiyacım var."
"Teslim oldum. Evet, teknik olarak bana dini kişilik diyebilirsin ama tabii ki bu başka bir din ama tanım hâlâ uyuyor."
'Teşekkür ederim. Bunu bir din adamı - ya da dini kişi - dışında başka birine açıklamayacağıma yemin ettim. Sen bir dini kişi olduğuna göre sana anlatabilirim."
"Bu katıksız bir yanıltmaca, Sparhawk."
"Biliyorum ama bu güç durumdan kurtulmamı sağlıyor. Sabre, Baron Kotyk'in kayın biraderi Elron." Ona kuşkulu bir bakış attı. "Yine bir şeyler mi karıştırıyorsun?"
"Ben mi?"
"Tesadüf potansiyelini birazcık artırmaya başladın, Danae," dedi. "Biraz önce sana söylediğimi biliyordun, değil mi?"
"Ayrıntıları değil. 'Her şeyi bilmek' bir insan kavramıdır. Bu insanların hiçbir şeyden paçayı sıyıramayacaklarmı düşünmelerini sağlamak için uyduruldu. Ben olaylar hakkında belirtiler - küçük parıltılar - yakalarım hepsi bu. Kotyk'in evinde önemli bir şey olduğunu, eğer sen ve diğerleri dikkatli dinlerseniz onu duyabileceğinizi biliyordum."
"Bu önsezi gibi bir şey o zaman?"
"Bu çok iyi bir tanımlama, Sparhawk. Bizimki sizinkinden çok daha gelişmiş durumda ve biz ona çok dikkat ederiz. Siz insanlar onu umursamamaya eğilimlisiniz - özellikle de erkekler. Dar-sas'da başka bir şey daha oldu, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "O gölge gene ortaya çıktı. Emban ve ben Başkeşiş Monsel'le konuşuyorduk ki ziyaret edildik."
"O zaman bunun arkasında kim varsa çok salak."
"Troll Tanrıları mı? Bu onların tanımının bir parçası değil mi?"
"Troll Tanrıları olduğundan emin değiliz, Sparhawk."
"Bilemez misini Yani, düşmanının kim olduğunu tanıyabilme-nin bir yolu yok mu?"
Başını olumsuzca salladı. "Korkarım ki yok, Sparhawk. Kendimizi birbirimizden saklayabiliriz. Ama Darsas'daki ortaya çıkışın salaklığı kesinlikle Troll Tannları'na delalet. Onlara hâlâ güneşin

niçin doğudan doğduğunu anlatamadık. Her sabah doğacağını biliyorlar ama asla nereden doğacağına emin olamıyorlar."
"Abartıyorsun."
"Elbette." Kaşlarını çattı. "Ama iyisi mi şimdilik Troll Tannla-rı'yla uğraşıyoruz fikrine bel bağlamayalım. Çok güç algılanan bazı farklar var - tabii ki bu seninle Azash Tapmağında karşılaşmalarının sonucu olabilir. Bildiğin gibi onları çok korkuttun. Ben daha çok onlar ve başka biri arasındaki bir ittifaktan şüphelenme eğili-mindeyim. Sanırım Troll Tanrıları daha doğrudan davranırlardı. Eğer başka birisi bu işe karışmışsa biraz daha çocuksu. Dünyadan haberi yok. Etrafında akıllı olmayan insanlar var ve bütün insanları ona tapanlar gibi görüyor. Darsas'ta ortaya çıkış bildiğin

ilhanx

gibi büyük bir hata. Bunu yapması gerekmiyordu ve başardığı tek şey o din adamına biraz önce söylediğin şeyi onaylamak oldu - ne olduğunu ona söyledin, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı.
"Bir an önce Sarsos'a gidip Sephrenia'yla konuşmamız gerek."
"Yolculuğumuzu yine hızlandıracak mısın?"
"Hızlandırsam iyi olur, sanırım. Diğer taraftakilerin şu anda ne yaptıklarından emin değilim ama her nedense hızlanmaya başladılar, bu yüzden onlara ayak uydurmak için elimizden geleni yapsak iyi olur. Beni arabaya geri götür, Sparhawk. Stragen şu anda kadar eğitiminin gösterisini bitirmiştir; ayrıca zırhının kokusu midemi bulandırmaya başladı."
Sparhawk, Engessa ve Kring, Elenia Kraliçesi'ne eşlik eden tamamen farklı üç birliğin arasında ortak ilgi alanları olmasına rağmen, Peloileri, Kilise Şövalyeleri'ni ve Atanlan elden geldiğince birbirlerinden ayrı tutmak için çaba sarf etmeye karar verdiler. Kültürel farklılıklar yüzünden genel bir karışma açıkça mantıklı olmazdı. Yanlış anlaşılma olasılıkları görmezlikten gelinmeyecek kadar çoktu. Her lider kendi birliğine aşırı incelik ve resmiyet titizliğinin gereğini vurguladı. Sonuç gergin ve abartılmış bir soğukluktu. İşin aslında, Peloiler, Atanlar ve Şövalyeler silah arkadaşından çok müttefiklerdi. Sadece küçük bir grup Atanın Elenik ko-nuşabilmesi, uçsuz bucaksız steplerde ilerleyen küçük ordunun bölümleri arasındaki mesafeyi daha da açtı.
200

Orta Astel'de Pela şehrine az bir mesafe kala doğu Peloileriyle karşılaştılar. Kring'in ataları üç bin yıl kadar önce bu geniş otlak ülkeden göç etmişlerdi; ama zaman ve mesafe ayrımma rağmen Peloi ailesinin iki kolu da giysi ve âdetler konusunda dikkate değer bir şekilde birbirlerine benziyorlardı. Göze çarpan tek fark doğu Peloilerin Kring'in halkının tercihi olan süvari kılıcı yerine özellikle ciriti tercih etmesi gibiydi. Geleneksel selamlaşmadan sonra, Kring ve doğulu kuzeni çimenlerin üzerine bağdaş kurup "beraber tuz yiyip iş konuşurlarken" iki ordu birbirlerine üç yüz metre mesafede açık bir otlakta karşılıklı bekliyorlardı. Görünüşe göre bugün birbirleriyle savaşmayacakları kararma varılmıştı. Kring, misafiri ve ırktaşını herkese tanıtmak için arabaya getirdi. Doğu Peloilerinin domisinin adı Tikume'ydi. Kring'den oldukça uzundu ama onun da kafası kazınmıştı, bu atlılar arasında çok eski çağlara dayanan bir adetti.
Tikume herkesi nazikçe selamladı. "Peloilerin yabancılarla müttefik olduğunu görmek çok tuhaf," diye belirtti. "Domi Kring Eosia'da var olan durumdan bahsetti ama böyle özel hazırlıklara niçin gerek olduğunu tam olarak kavrayamamıştım. Tabii ki o ve ben on yıldan fazladır birbirimizle konuşmadık."
"Daha önce karşılaşmış mıydınız, Domi Tikume?" diye bariz bir şaşkınlıkla sordu Başpiskopos Emban.
"Evet, Ekselansları," dedi Kring. "Domi Tikume yıllar önce Astel Kralı'yla Peloisa'ya gelmiş; beni arayıp bulmaya özen göstermişti."
"Kral Alberen'in babası oğlundan daha bilgeydi," diye açıkladı Tikume, "ve çok fazla okurdu. Pelosia ve Astel arasında birçok benzerlik gördü, bu yüzden Kral Soros'a resmi bir ziyaret yaptı. Beni de yanında gitmem için davet etti." Nefret dolu bir ifade takındı. "Gemiyle gideceğini bilseydim teklifini geri çevirirdim. İki ay boyunca her gün hastaydım. Ama Domi Kring ile iyi anlaştık. Beraber kulak avlamak için beni bataklıklara davet edecek kadar nazikti."
"Kârı sizinle paylaştı mı, Domi Tikume?" diye sordu Ehlana.
"O da ne, Kraliçe Ehlana?" Tikume'nin kafası karışmış gibiydi.
Bununla beraber, Kring gergince güldü ve birazcık kızardı.
Sonra Mirtai arabadan çıktı.
"Bu mu?" diye Kring'e sordu Tikume.
Kring mutluca başını salladı. "Müthiş, değil mi?"
201

"Olağanüstü," diye coşkuyla onayladı Tikume, ses tonu son derece saygılıydı. Sonra dizi üzerine çöktü. İki elini yüzünün önünde çarparak, "Doma," diye onu selamladı.
Mirtai sorarcasına Kring'e baktı.
"Bu bir Peloi kelimesi, aşkım," diye açıkladı. " 'Domi'nin eşi' anlamına gelir."
"Buna daha karar verilmedi, Kring," diye belirtti.
Tikume, hâlâ dizi üzerindeydi. "Kampımıza gelişin bize büyük onur verecektir, Doma Mirtai, halkımız arasında sen bir kraliçesin. Senin önünde diz çökecek ve sana teslim olacağım. Adına şiirler ve şarkılar bestelenecek, zengin armağanlar sunulacak."
"Şey," dedi Mirtai.

ilhanx

"GüzelHğinin ilahi olduğu ortada, Doma Mirtai," diye konuyu ateşlendirdi. "Kutsal varlığın sönük bir dünyayı neşelendirir, güneşi utandırır. Kardeşim Kring'in seni eş seçme bilgeliğine huşu duydum. Hemen kampımıza gel ilahi kişi, ki halkım sana hayran olabilsin."
"Tanrım," diye soludu Ehlana. "Bana daha önce kimse böyle bir şey söylemedi."
"Sadece sizi mahcup etmek istemedik, Kraliçem," dedi sakince Ştragen. "Tabii ki biz de size karşı aynı tür duygular besliyoruz ama bunu fazla açığa vurmak istemedik."
"İyi söyledin," diye onayladı Ulath.
Mirtai yeni bir ilgiyle Kring'e baktı. "Bundan bana daha önce niçin bahsetmedin, Kring?"
"Ben bildiğini düşündüm, aşkım."
"Bilmiyordum," diye cevapladı. Alt dudağı düşünceli bir somurtkanlıkla hafifçe ileri çıkmıştı. "Ama şimdi biliyorum," diye ekledi. "Omanı seçtin mi?"
"Sparhawk benim için o işi yapacak."
"Niçin gidip Atan Engessa'yla konuşmuyorsun, Sparhawk? Ona Domi Kring'in uygunluğuna olumlu baktığımı söyle."
"Bu çok iyi bir fikir, Mirtai," diye cevapladı Sparhawk. "Bunu nasıl oldu da kendim düşünmedim diye şaşırdım."

on dördüncü bölüm

ORTA Astel'deki Pela şehri, tüccarların, sığır alıcılarının Peloi sı-ğırtmaçlarıyla iş yapmak için imparatorluğun her yerinden geldikleri bir ticaret merkeziydi. Daha tamamlanmamış görünümlü, eski bir yerdi. Binalarının çoğu arkalarında büyük çadırlar dikili süslü cephelerden başka bir şey değildi. Tekerlek izleriyle dolu sokakları taşla kaplamak için hiçbir girişim yapılmamıştı. Araba dizileri ve sığır sü-lülerinin geçişinin çıkardığı toz bulutu çoğu zaman şehri tamamen örtüyordu. Güçlükle anlaşılan kenar mahallelerin ötesinde bir çadır denizi uzanıyordu, göçebe Peloüerin taşınabilir evleri.
Tikume onları şehirden geçirip ilerideki geniş bir bölgeyi çeviren birçok parlak çizgili büyük çadırın bulunduğu bir tepenin üstüne götürdü. Tepenin en üstünde direklerin tuttuğu bir tente şeref yerini gölgeliyordu. Tentenin altındaki yer halı kaplıydı. Etrafa minder ve kürkler yayılmıştı.
Mirtai bütün ilginin mutlak odağıydı. Elbisesi yere kadar uzanan, kraliçemsi konumunun bir işareti olan mor bir cüppeyle örtülmüştü. Kring ve Tikume kampm resmi tören merkezine kadar eşlik edip kendisi de mor bir cüppe giyen ve Mirtai'ye aleni bir düşmanlıkla bakan Tikume'nin köşeli suratlı kansı Vida'ya takdim ettiler.
Sparhawk ve diğerleri onur misafirleri olarak Peloi liderlerine gölgelikte katıldılar.
Peloi savaşçıları, Kring ve olası gelinle tanıştırıldıklarında Mirtai'ye ölçüsüz iltifatlar yağdırmak için birbirleriyle rekabet etmek üzere bir araya yığıldıklarında Tikume'nin karısının yüzü asıldıkça asıldı. Altın rengi dişi devin güzelliğini öven şarkılar söylendi ve hediyeler verildi.
"Onun için şarkı besteleyecek zamanı nereden buldular?" diye

Stragen'e sordu Talen.
"Sanırım bu şarkılar uzun zamandır var," dedi Stragen. "Tek yaptıkları içine Mirtai'nin adını yerleştirmek. Sanırım şiirler de olacak. Emsat'ta kendilerininkileri yazamayacak kadar tembel ya da ilhamsız genç soylular için şiirler ve aşk mektupları yazarak çok iyi para kazanan üçüncü sınıf bir şair tanıyorum. Böyle durumlara hizmet eden, içinde boşluklar bulunan koca bir edebiyat alemi var."
"Tek yaptıkları boşlukları kızın ismiyle doldurmak mı?" diye kuşkuyla sordu Talen.
"Başka bir kızın ismiyle doldururlarsa hiçbir anlamı olmaz, değil mi?"
"Bu namussuzluk!" diye bağırdı Talen.
"Ne kadar soylu bir tavır, Talen." Başpiskopos Emban güldü. "Özellikle de senden gelince."
"Bir kıza onun hakkında ne hissettiğinizi söylerken hile yapmamanız gerekir," diye ısrar etti Talen. Talen kızları fark etmeye başlamıştı. Tabii ki uzun zamandır vardılar ama daha önce onları fark etmemişti. Artık oldukça şaşırtıcı derecede güçlü fikirleri vardı. Bu özel dürüstlük ifadesine kimsenin gülmemesi göğsünü kabarttı. Yine de Barones Melidere düşüncesizce onu kucakladı.
"Bu da ne demek oluyor?" diye biraz şüphelice sordu.
Hafifçe Talen'in çenesini okşayarak, "Ah, bir şey değil," diye cevapladı. "En son ne zaman tıraş oldun?" diye sordu.
"Geçen hafta bir gün, sanırım - ya da bir hafta daha önce."
"Bence zamanı gelmiş. Artık kesinlikle büyüyorsun, Talen."

ilhanx

Çocuk birazcık kızardı.
Prenses Danae, Sparhawk'a muzip bir tavırla hafifçe sırıttı.
Hediyeler, şiirler ve şarkılardan sonra kahramanlık gösterileri başladı. Kring'in adamları süvari kılıçlarıyla yeteneklerini gösterdiler. Tikume'nin adamları aynısını ya atarak ya da kısa mızraklar gibi kullanarak ciritleriyle gösterdiler. Sör Berit yaşıtı bir Cyrinic Şövalye'yi atından düşürdü. Örgülü sarı saçlı iki Genidian düzmece ama ürkütücü gerçekçilikte bir balta kavgasına giriştiler.
"Bütün bunlar, elbette oldukça sıradan, Emban," dedi Ucera Başpiskoposu'na, Büyükelçi Oscagne. Unvanları bir kenara bıraktıklarından beri iki adamın dostluğu gelişmişti. "Savaşçı kültürler hayatlarını neredeyse tamamen seremonilerle kısıtlarlar."
204

Emban gülümsedi. "Bunu ben de fark ettim, Oscagne. Kilise Şövalyelerimiz, bildiğim en nazik ve resmi törensel insanlardır."
'Tedbir, Ekselansları," diye muammalı bir şekilde açıkladı Ulath.
"Zamanla buna alışacaksınız, Ekselans," diye Oscagne'yi temin etti Tynian. "Sör Ulath boşa kelime sarf etmekten nefret eder."
"Esrarengiz olmaya çalışmıyordum, Tynian," dedi Ulath. "Bir balta taşıyan birine daima nazik olmanız gerektiğini belirtmeye çalışıyordum."
Atan Engessa ayağa kalktı, biraz soğukça Ehlana'ya eğilerek selam verdi. "Kölenizi deneyebilir miyim, Ehlana-Kraliçe?"
"Tam olarak ne demek istediniz, Atan Engessa?"
"Ergenlik Ayini zamanına geliyor. Hazır olup olmadığına karar vermemiz gerekiyor. Ona zarar vermeyeceğim. Diğerleri yeteneklerini gösteriyorlar. Atana Mirtai ve ben de onlara katılacağız. Deneme için iyi bir zaman."
"Siz nasıl uygun görüyorsanız Atan, tabii ki Atana itiraz etmediği sürece."
"Eğer gerçek bir Atansa etmeyecektir, Ehlana-Kraliçe." Aniden döndü ve Mirtai'nin Peloi ile beraber oturduğu yere gitti.
"Mirtai bugün kesinlikle her şeyin odağı," dedi Melidere.
"Sanırım bu çok hoş," dedi Ehlana. "O kendini çoğunlukla geri planda tutar. Biraz ilgiyi hak ediyor."
"Fark ettiniz mi bu politik," dedi Stragen. "Tikume'nin halkı Kring için Mirtai'ye ilgi gösteriyor."
"Biliyorum, Stragen ama yine de güzel." Altın rengi kölesine ilgiyle baktı. "Sparhawk, Atan Engessa'yla evlilik pazarlığını canlı bir şekilde ele almanı kişisel bir destek olarak görüyorum. Mirtai mutluluğu çok hak ediyor."
"Onun için elimden geleni yapacağım, Kraliçem."
Mirtai, Engessa'nın deneme önerisine hemen razı oldu. Zarif bir biçimde ayağa kalktı, mor cüppesinin boynunu çözüp yere düşmesi için bıraktı.
Peloilerin ağızları açık kaldı. Kadınlarının geleneksel kıyafetleri çok daha kapalıydı. Tikume'nin karısı Vida'nm yüzündeki hor görüş ifadesi birazcık azalmıştı. Mirtai'nin dişiliği etkileyiciydi. Bütün silahlan da üzerindeydi ve bu da Peloileri şok etmişti. O ve
205

Engessa gölgeliğin önündeki alana gittiler, sertçe kafalanyla birbirlerine selam verdiler ve kılıçlarını çektiler.
Sparhawk müsabakayla savaş arasındaki farkları bildiğini düşünürdü ama arkasından gelenler Sparhawk'in boyutlarını değiştirdi. Mirtai ve Engessa tamamen birbirlerini öldürmeye niyetliler-miş gibiydiler. Kılıç kullanışları mükemmeldi ama tarzlarında batı stili dövüşten çok daha fazla fiziki temas vardı.
"Daha çok kılıçlarla yapılan bir güreş müsabakasına benziyor," diye görüşünü Ulath'a belirtti Kalten.
"Evet," diye onayladı Ulath. "Acaba bunu balta dövüşünde de yapabilirler mi, diye merak ediyorum. Mirtai'nin yaptığı gibi birinin yüzüne tekme atar ve arkasından baltayı vurursan dövüşü hızla kazanırsın."
"Bunu ona yapacağını biliyordum." Engessa'nin sırtüstü tozlara yuvarlanmasıyla Kalten kıkırdadı. "Aynısmı bir kez de bana yapmıştı."
Gerçi Engessa, Kalten gibi nefesi kesilmiş bir şekilde yere serilmedi. Onun yerine yuvarlanarak Mirtai'den uzaklaştı ve elinde kılıcıyla ayağa dikildi. Kılıcını selam verircesine kaldırdı ve sonra hemen tekrar saldırdı.
"Deneme" uzun bir süre daha, izleyen bir Atan'm yumruğunu sertçe göğüslüğüne vurarak müsabakanın bittiğini ilan edene kadar devam etti. Bitiş sinyalini veren adam yurttaşlarından çok

ilhanx

daha yaşlıydı ya da öyle görünüyordu. Saçları beyazdı. Bunun dışında başka hiçbir şeyi farklı değilmiş gibiydi.
Mirtai ve Engessa resmi bir şekilde eğilerek birbirlerine selam verdiler. Engessa onu yerine götürdüğünde Mirtai gene cüppesini giyerek bir yastığm üstüne oturdu. Vida artık ona hor görerek bakmıyordu.
"Uygun," diye Ehlana'ya bildirdi Engessa. Göğüslüğünün altına uzandı ve çürük bir noktaya yumuşakça dokundu. "Uygundan da öte," diye ekledi. "Yetenekli ve tehlikeli bir rakip. 'Baba' diyeceği kişi olmaktan gurur duyuyorum. İsmime şan katacak."
"Onu çok seviyoruz, Atan Engessa." Ehlana gülümsedi. "Bizimle aynı fikirde olmanıza çok memnun oldum." Sert yüzlü Atan'a o çarpıcı gülümseyişinin tüm etkisinin yayıldığını hissetti. Engessa kararsızca, neredeyse kendisiyle çelişerek gülümsemesine

gülümseyerek karşılık verdi.
"Sanırım bugünkü kaybı iki oldu," diye Sparhawk'a fısıldadı Talen.
"Öyle görünüyor," diye cevapladı Sparhawk.
"Onları asla yakalayamıyoruz, dost Sparhawk," diyordu Tiku-me, akşam hepsi alev alev yanan kamp ateşinin yanmda halılann üstünde dinlenirlerken. "Bu stepler sadece birkaç ağaçlığı olan açık otlaklardır. Gerçekten de saklanacak hiçbir yer yoktur ve uzun otların arasmdan kör birinin bile izleyebileceği bir iz bırakmadan atım süremezsin. Birden ortaya çıkıyor, sığırtmaçları öldürüp sığırları çalıp kaçıyorlar. O atlı gruplarından birini ben kovaladım. Yüz sığır çaldılar ve otların içinde geniş bir iz bıraktılar. Birkaç mil sonra iz birden bitti. Ayn yönlere dağıldıklanna dair hiçbir iz yoktu. Birden ortadan kaybolmuşlardı. Sanki biri aşağı uzanıp onlan göğe götürmüş gibiydi."
"Başka rahatsızlıklar var mı, Domi?" diye dikkatle sordu Tyni-an. "Söylemek istediğim, halkın arasında herhangi bir huzursuzluk var mı?"
"Hayır, dost Tynian." Tikume gülümsedi. "Biz açık kalpli insan-lanzdır. Duygularımızı birbirimizden saklamayız. Bir şey olsa bilirdim. Darsas civarında neler olduğunu duydum, bu yüzden niçin sorduğunu biliyorum. Burada ona benzer hiçbir şey olmuyor. Biz kahramanlanmıza onlar gibi tapmayız, sadece onlar gibi olmaya çalışırız. Birisi sığırlarımızı çalıyor ve sığırtmaçlanmızı öldürüyor." Biraz suçlarcasına Oscagne'ye baktı. "Hiçbir şekilde seni küçük düşürmek istemem, Sayın Yargıç, ama İmparator, Atanlarından bir kısırıma bu işe bakmalannı söylerse bunun bilgece olacağım söyleyebilirsiniz. Bu işle kendimiz ilgilenmeye kalkarsak komşularımızın pek hoşuna gitmeyecektir. Biz Peloiler birisi sığırlarımızı çaldığında ayrım gözetmeden hareket ederiz."
"Bu konuyu İmparator Majesteleri'nin dikkatine sunacağım," diye söz verdi Oscagne.
"Çabuk, dost Oscagne," diye tavsiye etti Tikume. "Çok çabuk."
Ertesi sabah ikisi küçük bir ateşin başında otururlarken Enges-sa, "O çok yetenekli bir savaşçı, Sparhawk-Şövalye," diyordu.

"Evet," diye cevapladı Sparhavvk, "ama sizin geleneklerinize göre daha bir çocuk."
"İşte bu yüzden onun adına pazarlık ediyorum," diye belirtti Engessa. "Yetişkin olsaydı, kendisi yapardı. Çocuklar bazen kendi değerlerini bilmezler."
"Ama bir çocuk bir yetişkin kadar değerli olamaz."
"Bu tamamen doğru değil, Sparhawk-Şövalye. Kadının yaşı küçüldükçe fiyatı artar."
"Ah, bu saçma," diye araya girdi Ehlana. Pazarlık hassas bir konuydu ve normalde özel yapılması gerekiyordu. Ama normal daima Sparhawk'm karısı için geçerli olmuyordu. "Teklifin asla kabul edilemez, Sparhavvk."
"Sen kimin tarafmdasın, tatlım?" diye yumuşakça sordu.
"Mirtai benim arkadaşım. Ona hakaret etmene izin vermeyeceğim. Gerçekten de on at mı! O kadarını ben Talen için alırım."
"Onu da mı satmayı düşünüyorsun?"
"Sadece can alıcı noktayı belirtmeye çalışıyordum."
Sör Tynian'da geçerken durdu. Gruplarında Kring'e en yakm olan oydu ve dostluğun sorumluluklarını ta içinde hissediyordu. "Ne tip bir teklif Majesteleri'nin uygun derecede saygın gelecektir?"
"Altmıştan bir at bile aşağıya olmaz," diye dediği dedik bir şekilde belirtti.
"Altmış!" diye bağırdı Tynian. "Kring'i fakirleştirmek istiyorsun! Onu düşkün biriyle evlendirirsen Mirtai'nin önünde nasıl bir yaşam olacak ki?"

ilhanx

"Kring hiç de düşkün biri değil, Aziz Şövalye," diye anında cevabı yapıştırdı kraliçe. "Kral Soros'un bütün o Zemoch kulakları için ödediği altınlar onda duruyor."
"Ama onlar onun altınları değil ki," diye belirtti Tynian. "Onlar halkına ait."
Sparhavvk gülümsedi ve başıyla Engessa'ya işaret etti. İkisi de göze batmayacak bir şekilde ateşten uzaklaştılar. "Sanırım otuzda anlaşacaklar, Atan Engessa," diye tereddütle fikrini söyledi.
"Çok büyük ihtimalle," diye ona katıldı Engessa.
"Bana adil bir sayı gibi geliyor. Sence?" Bu teklifin eşiğinde dengede kaldı.
"Benim de aklımda olan oydu, Sparhavvk-Şövalye."
208

"Benim de. Tamam mı o zaman?"
"Tamam." İkisi de tokalaştılar. "Onlara söyleyecek miyiz?" diye sordu Atan, yüzünde çok hafif bir gülümseme izi vardı.
"Oldukça çok eğleniyorlar." Sparhawk sırıttı. "Niye onların oyununu kesiyoruz ki? Bizim tahminlerimize ne kadar yakın olduklarını görebiliriz. Hem, bu pazarlıklar Kring ve Mirtai için çok önemli. Eğer bir iki dakikada karar vermiş olsaydık, bu onların kendilerini değersiz hissetmelerine neden olurdu."
"Dünyadan çok iyi anlıyorsun, Sparhavvk-Şövalye. Hem erkeklerin hem de kadınların kalbini biliyorsun."
"Hiçbir erkek gerçekten bir kadının kalbini bilemez, Engessa-Atan," diye cevapladı Sparhawk.
Tyriian ve Ehlana arasındaki pazarlık trajik bir boyuta ulaşmıştı, her biri diğerini kalp kırmak ve benzer savurganlıklarla suçluyordu. Ehlana'nın gösterisi çok ustacaydı. Elenia Kraliçesi tiyatrocu olarak doğmuştu ve konuşma konusunda oldukça yetenekliydi. Sör Tynian'ın rezil cimriliği üzerine uzun bir doğaçlama söylev çekti, sesi yükseliyor ve mükemmel bir şekilde dalga dalga düşüyordu. Diğer taraftan fazlasıyla mantıklı olan Tynian bile bazen duygusallaşıyordu.
Kring ve Mirtai yakında el ele oturuyorlardı. Nefeslerinin tutarak her kelimeyi yakalarken gözleri ilgi doluydu. Tikume'nin Pelo-ileri pazarlık eden çiftin etrafını sarmış, duyabilmek için yırtınıyorlardı.
Bu saatler sürdü ve güneşin batmasına yakın Ehlana ve Tynian sonunda gönülsüz anlaşmaya - otuz at - ulaştıklarında ve ellerine tükürüp avuç içlerini şap diye vurduklarında bitti. Sparhawk ve Engessa da anlaşmayı aynı tarzda resmileştirdiler ve kendinden geçmiş Peloilerden gürültülü bir alkış yükseldi. Baştan sona oldukça eğlenceli bir gün. geçmişti. O gecenin kutlamaları gürültülü ve uzun sürdü.
"Yorgunluktan öldüm," dedi Ehlana kocasına, gece çadırlarına çekildiklerinde.
"Zavallı bir tanem," diye sıkıntısını paylaştı Sparhawk.
"Ama devreye girmem gerekiyordu. Sen çok yumuşak başlıydın, Sparhawk. Onu bedavaya verecektin. İyi ki oradaydım. Sen asla böyle bir anlaşmaya varamazdın."
209

"Ben karşı taraftaydım, Ehlana, hatırlıyor musun?"
"Benim de anlamadığım bu, Sparhawk. Nasıl oldu da zavallı
Mirtai'ye bu kadar saygısız davranabildin?"
"Oyunun kuralları, aşkım. Ben Kring'i temsil ediyordum." "Beni düş kırıklığına uğratmış durumdasın, Sparhawk." "Evet, iyi ki sen ve Tynian her şeyi uygun şekilde hallettiniz.
Engessa ve ben onun yansı kadar bile beceremezdik." "Oldukça iyi oldu değil mi? Bütün günümüzü alsa da." "Şahaneydin, aşkım, kesinlikle şahaneydin."
"Hayatım boyunca birçok rezil yerde bulundum, Sparhawk," dedi ertesi sabah Stragen, "ama Pela kesinlikle en kötüsü. Yedi defa terk edilmiş, biliyor muydun? Belki de terk edilmiş doğru kelime değil. Taşınmış' sanırım gerçeğe daha uygun. Peloiler yaz ordugâhlarını nereye kurarlarsa Pela orada oluyor."
"Bunun haritacıları çıldırtabileceğim hayal edebiliyorum."
"Kesinlikle öyle. Bu bir geçici şehir ama kesinlikle pis pis para kokuyor. Bir sığır sürüsü almak için oldukça çok nakit paraya ihtiyaç var."
"Yerel hırsızlarla bağlantı kurmayı becerebildiniz mi?"
"Doğrusu onlar bizimle bağlantı kurdular." Talen sırıttı. "Sekiz yaşından büyük olmayan bir çocuk Stragen'in kesesini aşırdı. Çok iyiydi - iyi koşamaması dışında. Elli metre içinde onu yakaladım. Kim olduğumuzu açıkladıktan sonra bizi buranın başındaki adamı görmeye götüreceğine çok sevindi."
"Hırsızlar meclisi şu ana dek herhangi bir karar almış mı?" diye Stragen'e sordu Sparhawk.
"Hâlâ üstünde kafa yoruyorlar," diye cevapladı Stragen. "Dare-sia'dakiler biraz tutucu. Otoritelerle ortak çalışma fikri, nedense ahlaksızlık gibi görünüyor. Sarsos'a vardığımızda bir şekilde cevap

ilhanx

bekliyorum. Sarsos hırsızlannın imparatorlukta çok büyük bir yeri var. Biz yokken anlamlı herhangi bir şey oldu mu?"
"Kring ve Mirtai nişanlandüar."
"Çok çabuk oldu. Onlan tebrik etmem lazım."
"Niye ikiniz gidip biraz uyumuyorsunuz," diye önerdi Sparhawk. "Yarın Sarsos'a gidiyoruz. Tıkume de steplerin bitimine kadar bizimle gelecek. Biraz daha gitmekten hoşlanacağım sanıyorum

ama Sarsos'daki Styricler onu gerginleştiriyor." Ayağa kalktı. "Biraz uyuyun. Benim gidip Oscagne ile konuşmam lazım."
Peloi ordugâhı sessizdi. Yazın ilk günleriydi ve öğlen sıcağı göçebeleri çadırlannda tutuyordu. Sparhawk kalabalık meydanda Büyükelçi Oscagne ve Başpiskopos Emban'ın paylaştıkları çadıra doğru yürüdü. Güvenli bir ordugâhta oldukları için şövalyeler resmi zırhlarından vazgeçmeye karar vermişlerdi.
İkisini çadırların yanmdaki gölgelikte kavun yerken buldu.
Pandion yaklaşırken Oscagne, "Karşılaşmamıza sevindim, Aziz Şövalye," dedi.
"Bu eski bir selamlama tarzı, Oscagne," dedi Emban.
"Bir konuyu merak ettim," diyen Sparhawk, gölgeli halının üstünde onlara katıldı.
"Bu gençlik özelliklerinden biri, sanırım." Oscagne gülümsedi.
Sparhawk bunu umursamadı. "Astel'in bu bölümü geçtiğimiz kısımdan çok farklı görünüyor," diye fikrini söyledi.
"Evet," diye ona katıldı Oscagne. "Bütün Elene kültürlerinin varlığına neden olan bu Astel'in kaynayan kazanıdır - hem burada Daresia'da, hem de Eosia'da."
"Bir gün bunun üzerine tartışmak isteyebiliriz," diye mırıldandı Emban.
"Daresia daha eskidir, hepsi bu." Oscagne omuz silkti. "Bu daha iyi anlamına geliyor demek değildir. Neyse, şu ana dek gördüğünüz Astel, Elene Krallığı Pelosia'ya çok benziyor, değil mi?"
"Benzerlikler, evet," diye cevapladı Sparhawk.
"Steplerin bitimine geldiğimizde bu benzerlik bitecek. Astel'in batısının üçte ikisi Elene'dir. Steplerin kıyısından Atan sınırına kadar Astel Styric'dir.
"Bu nasıl oldu?" diye sordu Emban. "Eosia'daki Styricler her tarafa yayılmışlardır. Kendi köylerinde yaşar, kendi yasa ve âdetlerini uygularlar."
"Bu gün ne kadar geniş görüşlüsün, Emban?"
"Anladığım kadarıyla taşralılığıma saldırmayı planlıyorsun."
"Fazla değil, umarım. Sizin prototip Eleneniz yobazdır." Oscagne elini kaldırdı. "Patlamadan izin ver de bitireyim. Yobazlık bir bencillik tarzıdır ve Elenelerin kendileri hakkında çok büyük fikirleri olduğunu kabul etmek zorunda kalacağını sanıyorum.

Tanrı'run özellikle onlara gülümsediğirii düşünüyorlarmış gibi görünüyorlar."
"Gülümsemiyor mu?" Emban şaşırmış numarası yaptı.
"Kes şunu. Sadece Tanrı'nm anladığı bazı nedenler yüzünden Styricler özellikle Elenelerin sinirlerine dokunuyorlar."
"Bunu çok kolay anlıyorum." Emban omuz silkti. "Bunun nedeni üstün tavırları. Bize sanki çocukmuşuz gibi davranıyorlar."
"Onların açısından öyleyiz, Ekselansları," dedi Sparhawk. "Styricler kırk bin yıldır medeniler. Biz biraz daha geç başladık."
"Nedeni her neyse," diye devam etti Oscagne, "Elenelerin ilk tepkileri Styricleri sürmekti - ya da öldürmek. İşte bu yüzden Styricler Eosia'ya siz Elenelerden çok önce göç ettiler. Elene önyargıları yüzünden ıssız yerlere gitmeye zorlandılar. Bununla beraber tek ıssız yer, Eosia değildi. Atan sınırında bir tane daha vardı. Çok eskiden birçok Styric de oraya kaçtı. İmparatorluk oluştuktan sonra, biz Tamullar Elenelerden Sarsos etrafında yaşayan Styricleri taciz etmeyi kesmelerini istedik."
"İstediniz mi?"
"Oldukça serttik - ve yanımızda yapacak başka hiçbir şeyleri olmayan Atanlar vardı. Elene din adamlarının vaazlarında gök gürültüsü gibi suçlamalar yapmalarına izin verdik ama iki halkı ayıracak kadar Atanı Sarsos civarında yerleştirdik. Böylesi daha sessiz ve biz Tamullar sessizliğe fazlasıyla düşkünüzdür. Sanırım, siz beyler Sarsos'a geldiğimizde çok şaşıracaksınız. Bütün dünyadaki tek gerçek Styric şehridir. Tanrı orada çok özel bir şekilde gülüm-süyormuş gibi geliyor."

ilhanx

"Tanrıdan bahsedip duruyorsun, Oscagne," diye belirtti Emban. "Tanrıyla meşgul olmanın bir Elene kibiri olduğunu sanırdım."
"Siz tahminimden de geniş görüşlüymüşsünüz, Ekselansları."
"Tanrı kelimesini kullandığınızda tam olarak ne demek istiyorsunuz, Ekselans?"
"O terimi bir tür için kullanırız. Tamul dinimiz çok derin değildir. İnsanın Tanrısı - ya da Tanrıları - ile ilişkisinin kendi işi olduğunu düşünmeye eğilimliyiz."
"Bu bildiğiniz gibi sapkınlıktır. Kilise'yi işsiz bırakır."
"Bu çok iyi, Emban." Oscagne gülümsedi. "Sapkınlık, Tamul Imparatorluğu'nda desteklenir. Uzun, yağmurlu öğlenden sonra-

larda bize konuşacak bir şey sağlar.
Ertesi sabah yanlarındaki kalabalık Peloilerin eşliğinde yola çıktılar. Grup göç halindeki bir orduya benzer şekilde kuzeydoğuya doğru ilerliyordu. Kring ve Tikume sonraki birkaç gün boyunca beraber at bindiler, kan bağlarını yenileyip döl veren hayvanlarını karşılıklı değiştirmeyi konuştular.
Sparhawk, Pela'dan steplerin bitimine kadar bir deney yapmaya kalktı ama çok uğraşsa da Aphrael'in zaman ya da mesafeyle oynadığına dair en ufak bir iz bile bulamadı. Açıkçası Çocuk-Tan-rıça çok yetenekliydi ve Sparhawk'm onları fark edemeyeceği ölçüde eksiksiz idare ediyordu.
Bir keresinde Faran'ın sırtında ona katıldığında, canını sıkan bir konuyu ortaya koydu. "Özel işlerine burnumu sokmaya çalışmıyorum ama Salesha'da karaya çıktığımızdan bu güne yaklaşık elli gün geçmiş gibi görünüyor. Gerçekte ne kadar sürdü."
"Oldukça az, Sparhawk. En fazla yarısı kadar."
"Ben tam cevabı arıyordum, Danae."
"Sayılarla aram iyi değil, Baba. Birkaç taneyle çok arasındaki farkı biliyorum ve gerçekten bu o kadar da önemli değil, değil mi?"
"Bu pek açık değil, sen dersin?"
"Açıklık senin için bu kadar önemli mi, Sparhawk?"
"Açıklık olmadan mantıklı düşünemezsin, Danae."
"O zaman mantıklı düşünme. Değişiklik olsun diye sezgilerini kullanmaya çalış. Bakarsın bundan hoşlanmaya bile başlamışsın."
"Ne kadar sürdü, Danae?" diye ısrar etti.
"Üç hafta." Omuz silkti.
"Bu daha iyi."
"Şey- aşağı yukarı."
Steplerin sonu soluk gövdeli kayın ağaçlarından sık bir ormanla işaretlenmişti. Tikume ve adamları oradan döndüler. Akşam yaklaştığı için, kraliyet muhafızları ormanın kıyısında kamp kurdular, böylece ağaçların arasından giden gölgeli yolu gündüz ışığında izleyebileceklerdi.
Yerleşip yemek ateşleri yandıktan sonra Sparhawk, Kring'i alarak Engessa'yı görmeye gitti. Ormanın kenarında yürürlerken, "Burada özel bir durum var, baylar," dedi onlara.

"Nasıl, Sparhawk-Sovalye?" diye sordu Engessa.
"Bu grupta üç farklı tür savaşçı var ve üçünün de savaşa farklı yaklaşacağını düşünebiliyorum. Bu farkları tartışmamız lazım ki sorun çıktığında birbirimizi yanlış anlamayalım. Kilise Şövalyele-ri'nin standart yaklaşımı teçhizatımız üzerine kuruludur. Zırh giyer ve iri atlara bineriz. Sorun olduğunda genelde karşı ordunun tam merkezine şiddetle dalarız. "
"Biz düşmam bir elma gibi soymayı tercih ederiz," dedi Kring. "Atlarımızla çok hızlı bir şekilde gücünün etrafından dolaşırken bir taraftan da onu parçalara ayırırız."
"Biz yaya savaşırız," dedi Engessa. "Kendi kendimize yetmek konusunda eğitim gördüğümüzden, düşmana saldırır ve onunla göğüs göğüse dövüşe gireriz."
"Bu her zaman işe yarar mı?" diye sordu Kring.
"Her zaman." Engessa omuz silkti.
"Eğer herhangi bir sorunla karşılaşırsak, hep beraber dalmak iyi bir fikir olmayacaktır," diye derin derin düşüncelere daldı Sparhawk, "Birbirimize takılıp durabiliriz. Bakalım buna ne diyeceksiniz. Önemli büyüklükte bir güç bize saldırmaya çalışırsa, Kring ve adamları arkalarından dolaşacaklar, ben şövalyeleri toplayacağım ve merkeze saldıracağım, Atan Engessa da adamlannı ön cenah boyunca yayacak. Biz merkezlerine dalıp bir delik açtıktan sonra düşman şövalyeleri arkadan saracaktır. Her nedense daima öyle yaparlar. Kring'in geriden ve yanlardan saldırıları şaşkınlıklarını artıracaktır.

ilhanx

Düzenleri bozulacak ve öyle ya da böyle çoğu liderlerinden kopacaktır. Bu Engessa'nm saldırması için iyi bir an olacak. Dünyadaki en iyi askerler emir verecek yakınlıkta kimse olmadığında fazla işe yaramazlar."
"Bu işe yarayabilir bir taktik," diye onayladı Engessa. "Dünyadaki diğer insanların da savaş planlan yaptıklarım görmek biraz şaşırtıcı."
"İnsanlık tarihi uzun bir savaşın tarihi gibidir, Atan Engessa," dedi Sparhawk. "Bu konuda hepimizin deneyimleri oldu, bu yüzden güçlerimizin avantajını kullanacak taktikler bulduk. Önerdiğim gibi yapmak istiyor muyuz?"
Kring ve Engessa birbirlerine baktılar. "Her plan işe yarayacaktır," diye omuz silkti Kring, "hepimiz ne yaptığını bildiği sürece."

"Bizim saldırmamızı beklediğinizi nasıl bileceğiz?" diye Spar-hawk'a sordu Engessa.
"Dostum Ulath'm bir borusu var/' diye cevapladı Sparhawk. "Bir kere çaldığında benim şövalyelerim saldıracak. İki kez çaldığında Kring'in adamları gerileri temizlemeye başlayacaklar. Düşmanın bütün dikkatini üzerimize çektikten sonra Ulath'a üç kez çaldıracağım. Siz de işte o zaman saldıracaksınız."
Engessa'mn gözleri parladı. "Bu düşmana fazla sağ adam bırakmayacak türden bir strateji, Sparhavvk-Şövalye," dedi.
"Amacımız da bu, Engessa-Atan."
Kayın ağacı ormanı orta Astel'in steplerinden başlayıp Atan sınırındaki engebeli tepelere kadar yayılan uzun, hafif eğimli yamaçtaydı. Yol geniş ve iyi bakımlıydı ama fazlasıyla kıvrıla kıvnla gidiyordu. Engessa'mn yaya Atanları yolun her iki yanında da bir mil kadar yayılmışlardı. İlk üç gün insan izine rastlamadıklarını ama onun yerine büyük geyik sürüleriyle karşılaştıklarını bildirdiler. Yaz orman zeminindeki yavaş yavaş kaybolan rutubeti daha kurutmamışh. Güneş ışıklanyla bezenmiş gölgelerin havası serin ve rutubetliydi, hâlâ bahar kokuyordu.
Ağaçlar görüşü engellediği için, dikkatli ilerliyorlardı. Güneş hâlâ ufkun üzerindeyken akşam için kamp kurdular ve karanlık çöktükten sonra olabilecek sürprizleri engellemek için basit istihkamlar kurdular.
Ormandaki dördüncü günlerinde Sparhawk erken kalktı ve şafağın ilk çelik grisi ışıklarının içinden atların bağlandığı kazıklara yürüdü. Orada Khalad ile karşılaştı. Kurik'in en büyük oğlu Fa-ran'ın başını bir kayın ağacına dayamış dikkatlice iri kırçılın toynaklarını inceliyordu. "Ben de bunu yapacaktım," dedi yavaşça Sparhawk. "Dün sağ ön ayağını kolluyormuş gibiydi."
"Taş yarası," dedi kısaca Khalad. "Sparhawk memlekete döndüğümüzde onu çayıra salmayı bir düşün. Bildiğin gibi artık o bir tay değil."
"Konuyu biraz zorlarsan ben de öyleyim. Yerde uyumak eskisi gibi eğlenceli gelmiyor."
"Sen sadece formunu kaybediyorsun."
"Teşekkürler. Hava kalacak mı?"

"Anladığım kadarıyla evet." Khalad Faran'm toynağını yere indirdi ve başını ağaca bağladı. "Isırma yok," diye atı uyardı. "Eğer beni ısırırsan, kaburgalarına tekmeyi yersin."
Faran'm uzun yüzünde incinmiş bir ifade belirdi.
"O çok kötü huylu bir at," diye belirtti Khalad, "ama daha önce karşılaştığım bütün atlardan çok ama çok daha akıllı. Onu damızlık aygır yapmalısın. Değişiklik olsun diye zeki tayları eğitmek ilginç olabilir. Atların çoğu pek zeki değildir."
"Atların hayvanların en zekilerinden olduğunu sanıyordum."
"O bir palavra, Sparhawk. Akıllı hayvan istiyorsan kendine bir domuz al. Bugüne dek bir domuzun çıkamayacağı bir ağıl yapamadım."
"Binmek için yere çok yakın bir gövdeleri var. Gidip bakalım kahvaltı hazır mı?"
"Bu sabah kim hazırlıyor?"
"Kalten, sanırım. Ulath bilir."
"Kalten mi? Ben burada kalır ve atlarla yerim."
"Bir kova dolusu çiğ yulafın iyi olacağından emin değilim."
"Her koşulda Kalten'in yemeğine tercih ederim, Lordum."
Güneş yükseldikten kısa bir süre sonra yola çıktılar ve serin ormanda, güneş ışıklarıyla dolu gölgelerin içinden ilerlediler. Her yer kuşlarla doluymuş gibiydi ve coşkuyla şakıyorlardı. Sparhawk bir keresinde, kuşların şakımasının müziğe olan aşkın bir ifadesi olarak hayal edişini Sephrenia'nın aniden yok ettiğini hatırlayıp gülümsedi. "Doğrusu diğer kuşları uzak durmaları için uyarıyorlar, bir tanem,"

ilhanx

demişti. "Yuva kurdukları bölgelerin kendilerine ait olduklarını iddia ediyorlar. Çok hoş görünebilir ama bütün söyledikleri, 'Benim ağacım. Benim ağacım. Benim ağacım.' "
Mirtai öğlene doğru rahat bir koşuyla geri geldi. "Sparhawk," dedi arabaya ulaştığında, "Atan Engessa'nın öncüleri ilerde insanlar olduğunu bildirdiler."
"Kaç kişi?" diye sordu, ses tonu birden ciddileşmişti.
"Emin olamayız. Öncüler görünmek istemedi. Oradakiler bir tür asker ve bizi bekliyor gibiler."
"Berit," dedi genç şövalyeye Sparhawk, "niye ileri gidip Kalten ve diğerlerine bize katılmalarını söylemiyorsun? Acele etme.

Sıradan bir şeymiş gibi göstermeye çalış."
"Tamam." Berit atını tırısa kaldırıp ileri sürdü.
İri şövalye sesini sakin tutmaya çalışarak, "Mirtai," dedi, "yakınlarda savunması uygun bir yer var mı?"
"Ben de bundan bahsedecektim. Yaklaşık çeyrek mil ilerde bir tepe var. Ormanın zemininden pörtlemiş gibi - çoğunluğu kaya kitlesi. Yosunla kaplı."
"Arabayı oraya çıkarabilir miyiz?"
Mirtai olumsuzca başım salladı.
"O zaman yürümeniz gerekecek, kraliçem," dedi karısına.
"Düşman olduklarını bilmiyoruz, Sparhawk?" dedi Ehlana.
"Doğru ama olmadıklarını da bilmiyoruz ve bu daha önemli."
Kalten ve diğerleri, Kring ve Engessa'yla kolun önünden geri geldiler.
"Herhangi bir şey yapıyorlar mı, Atan Engessa?"
"Sadece izliyorlar, Sparhavvk-Şövalye. İlk tahminimizden çok daha fazlalar - en azından bin - belki de çok daha da fazla."
"Bütün bu ağaçlar arasında çok daha zor olacak,"
"Biliyorum." Sparhawk homurdandı. "Khalad, öğlene ne kadar var?"
"Bir saat kadar, Lordum," diye arabanın sürücü yerinden cevapladı Khalad.
"Yeteri kadar az o zaman. Tam ilerimizde bir tepe var. Doğru oraya gideceğiz ve öğlen yemeği için durmuş gibi görüneceğiz. Arabadaki dostlarımız tepeye kadar yürüyecekler. Kalanımız tepenin eteklerine yayılacak. Ateşler yakıp yemek pişireceğiz. Ehlana salakça davran. Sen ve baronesin o tepenin üzerinde sürekli gülmenizi istiyorum. Stragen yanına adam al ve tepenin üzerinde bir çadır kur. Ziyafet varmış gibi göstermeye çalış. Yolumuz-daki kayaları temizlet ve çaktırmadan tepenin üstüne yığ."
"Gene mi kuşatma, Sparhawk?" dedi onaylamayarak Ulath.
"Daha iyi bir fikrin var mı?"
"Yok ama kuşatmalar hakkında ne düşündüğümü biliyorsun."
"Kimse sevmen gerektiğini söylemedi, Ulath," dedi Tynian.
"Haberi herkese yayın," dedi Sparhawk, "ve her şey normalmiş gibi görünmeye çalışalım."
Telaşsız gibi duran bir hızla yol boyunca ilerlerken gergindiler.

Bir virajı döndüler ve Sparhawk tepeyi gördü. Stratejik olasılıklarını hemen kabul etti. Dünyanm her tarafında rastlanan, ormandan yükselen, üst üste yığılmış kayalardan biriydi. Yuvarlak kayalardan on iki metre yüksekliğinde, yosunlardan yemyeşil, ağaç ve de çalı yoksunu konik bir yığındı. Yolun yaklaşık iki yüz metre sorundaydı. Talen atını tepenin dibine sürdü, indi, hızlı yukarı çıktı ve etrafına bakındı. "Burası mükemmel, Kraliçem," diye bağırdı. "Buradan etrafı millerce görebilirsiniz. Tam aradığınız yer."
"İyi bir dokundurma," diye belirtti Bevier, "tabii ki oradaki dostlarımızın Elenik konuştuğunu önceden kabul edersek."
Stragen yük. atlarının önünden, elinde bir lavta taşıyarak ileri çıktı. "Ufak bir süsleme, Kraliçem." Ehlana'ya gülümsedi.
"Çalar mısınız, Milord?"
"Her beyefendi çalar, Majesteleri."
"Sparhawk çalmaz."
"Sparhawk'i tanımlamak için hâlâ çalışıyoruz, Kraliçe Ehlana," diye yumuşakça cevapladı Stragen. "Beyefendinin tam olarak uyacağından kesin emin değiliz - üstüne alınma, ahbap," diye çabucak siyah zırhlı Pandion'u temin etti.

ilhanx

"Bir öneri, Sparhawk?" dedi Tynian.
"Söyle."
"Oradaki adamlar hakkında hiçbir şey bilmiyoruz ama onlar da bizimle ilgili hiçbir şey bilmiyorlar - ya da çok az bir şey."
"Bu büyük ihtimalle doğru."
"Sadece bizi izliyor olmaları hemen saldırmayı planlıyorlar anlamına gelmez - saldırmayı düşünmüyor bile olabilirler. Eğer dönüyorlarsa, oturup biz tekrar yola çıkana kadar bekleyeceklerdir."
"Tamam." ,
"Ama biz bazı hoppa soylu kadınlarla - Majestelerinden özür dilerim - yolculuk ediyoruz ve bu soylu kadınların mantıklı şeyler yapma zorunlulukları yok."
"Bazı yerlerdeki sevilme oranınız artmıyor, Sör Tynian," dedi meşum bir tavırla Ehlana.
"Yıkıldım ama Majesteleri - bir kapristen dolayı - o arabada yol almaktan sıkılıp buraya hayran olmaya karar veremez mi? Bu koşullar altında, bir günlük mola emretmeniz doğal olmaz mı?"
"Kötü değil, Sparhawk. Öğlen yemeğimizi yerken, bu tepeyi

göze batmayacak bir şekilde tahkim edebiliriz. Birkaç saat sonra, bugün daha fazla yol alamayacağımız ortaya çıkınca, her zamanki akşam kampını kurabiliriz - arazi tahkimatları ve benzerlerini. Belli bir zaman çizelgemiz yok, bu yüzden yarım günlük gecikme bizi program dışı bırakmayacaktır. Kraliçenin emniyeti şu anda hızdan çok daha önemli, değil mi?"
"Biliyorsun ki buna cevap vermeyeceğim, Kalten."
"Sana güvenebileceğimden emindim."
"Bu iyi, Sparhawk-Şövalye," diye onayladı Engessa. "Öncülerime iş görmeleri için tam bir gece ver, o zaman bırak kaç kişi olduklarını, isimlerini bile öğreniriz."
"Bir tekerlek kırın," diye ekledi Ulath.
"Bu niçin, Aziz Şövalye?" diye sordu Büyükelçi Oscagne, kafası biraz karışmış gibi görünüyordu.
"Bu bize durmak için bir neden daha verir," diye cevapladı Thalesialı. "Eğer araba sorun çıkarırsa durmamız gerekir."
"Tekerlek tamir edebilir misiniz, Sör Ulath?"
"Hayır ama demirci bulana dek altına bir tür kızak yapabiliriz."
"Kızak arabayı aşırı derecede sarsıp zıplatmaz mı?" diye acı dolu bir bakışla sordu Başpiskopos Emban.
"Büyük ihtimalle." Ulath omuz silkti.
"Durmak için başka bir sebep bulabileceğimize kesinlikle eminim, Aziz Şövalye. Bunun ne kadar rahatsızlık verebileceği konusunda hiçbir fikriniz var mı?"
"Doğrusu bunu pek düşünmedim, Ekselansları," diye dobra dobra cevapladı Ulath, "ama zaten arabada gitmediğim için beni birazcık bile rahatsız etmeyecektir."

on beşinci bölüm

BİR düzine dişi Atanın katılması, tepenin üstündeki saray toplantısı numarası havasını güçlendirdi. Bununla beraber, Atan kızlarını gülümserlerse yüzlerinin kırılmayacağına ya da Tanrıların gülmeye karşı herhangi bir emir çıkarmadıklarına ikna etmek zordu. Berit ve bir grup genç şövalye tepenin üstündeki doğal amfiteatrdan çeşitli büyüklüklerde kayaları temizlerken leydileri eğlendiriyorlardı. Kaya yığının arkası önünden daha dikti ve tepenin o kenarı doğal bir sur oluşturmuştu. Şövalyeler diğer üç kenarda kaba bir göğüs siperi oluşturacak kadar kaya yığdılar. Her şey çok sıradandı ama bir saat içinde oldukça dayanıklı tahkimatlar yapılmıştı.
Tepenin eteğinde birçok yemek ateşi yakılmıştı ve dumanları beyaz ağaç gövdeleri arasında bir çeşit mavi pus oluşturuyordu. Tuhaf bir şekilde ayrılmış birlik yemek hazırlamak için gösteri yaparken takırtı, tıngırtı ve bağırma sesleri çıkardılar. Engessa'nm Atanları büyük bir odun yığını topladı - çoğu üç metre uzunluğunda - ve aşçılar ateşleri için kütük değil odun parçalarına ihtiyaçları olduklarını yüksek sesle belirttiler. Bu yüzden de kayın ağaçlarının uçlarını yontmak gerekti ve kısa zamanda uçları iyice sivriltilmiş üç metrelik kazıklar düzenli aralıklarla tepenin etrafına, ateşlik odun ya da birkaç dakikada kazık bir çit haline getirilebilecek şekilde yerleştirildiler. Atanlar biraz ilerde düzenli bir şekilde ağaçların altına yayılırlarken Şövalye ve Peloiler de atlarını yakma bağlayıp eteğin etrafında tembel tembel oturdular.

ilhanx

Sparhawk tepenin üstünde dikilmiş aşağıda devam eden işleri kontrol ediyordu. Leydiler tepenin üstündeki çukurun merkezine kazıklar üstüne kurulmuş geniş gölgelik altmda toplanmışlardı. Stra gen lavtasını tıngırdatıp kalın gür sesiyle şarkı söylüyordu.
Talen, Sparhawk'm yanma gelip, "Orada işler nasıl gidiyor?"

diye sordu.
"Khalad, olabileceği kadar sağlam yaptı," dedi Sparhawk.
"O çok iyi değil mi?" diye belirli bir gururla sordu Talen.
"Ağabeyin mi? Ah, evet. Baban onu iyi eğitmiş."
"Kardeşlerimle beraber büyümek iyi olabilirdi." Talen biraz hüzünlü gibi konuştu. Omuz silkti. "Ama . . ." Dikkatle ormanı gözledi. "Engessa'dan bir haber var mı?"
"Dostlarımız hâlâ orada."
"Saldıracaklar, değil mi?"
"Büyük ihtimalle. Aklında askeri bir şey olmadan o kadar silahlı adam bir araya toplanmaz."
"Planını beğendim, Sparhawk ama bir eksik noktası var."
"Ya?"
"Bu noktadan ayrılmadığımızı fark ettiklerinde, bekleyip hava karardıktan sonra bize saldırmaya karar verebilirler. Gece savaşmak gündüzden çok daha farklıdır, değil mi?"
"Genelde evet ama ben hile yapacağım."
Talen ona sorarcasına bir bakış attı.
"Görmek istediğinde etrafı aydınlatan birçok büyü var."
"Bunu hep unutuyorum."
"Alışsan iyi olur Talen," dedi yüzündeki hafif gülümseyişle Sparhawk. "Memlekete döndüğümüzde çömezliğine başlayacaksın."
"Buna ne zaman karar verdik?"
"Şu anda. Yeteri kadar büyüdün Ve bu hızla büyümeye devam edersen yeteri kadar iri olacaksın."
"Büyüyü öğrenmek zor mu?"
"Dikkat etmen gerekiyor. Her şey Styricçe oluyor ve Styric beklenmedik güçlüklerle dolu bir dil. Yanlış sözcük kullanırsan, her şey yanlış olabilir."
"Teşekkür ederim, Sparhawk. Bütün ihtiyacım olan buydu -endişe edecek bir şey daha."
"Sarsos'a ulaştığımızda Sephrenia ile konuşacağız. Belki seni eğitmeyi kabul eder. Hüt senden hoşlanıyor, bu yüzden eğer hata yaparsan seni affedecektir."
"Flüt'ün bununla ne ilgisi var?"
"Eğer seni Sephrenia eğitirse, taleplerini Aphrael'e ileteceksin."
"Talep mi?"

"Büyü böyle bir şey, Talen. Bir Tann'dan senin için bir şey yapmasını istersin."
"Dua etmek mi?" diye kuşkuyla sordu.
"Gibi."
"Emban senin bir Styric Tanrıçası'na dua ettiğini biliyor mu?"
"Neredeyse. Ama Kilise bu gerçeği göz ardı etmeyi seçiyor -bazı gerçekçi sebepler yüzünden."
"O zaman ikiyüzlü demek."
"Ben olsaydım bundan Emban'a bahsetmezdim."
"Bırak da basitleştireyim. Kilise Şövalyesi olduğumda Flüt'e mi tapacağım?"
"Dua edeceksin Talen. Tapmakla ilgili bir şey söylemedim."
"Dua etmek, tapmak farkı ne?"
"Sephrenia bunu sana açıklayacaktır."
"O Sarsos'da demiştin, değil mi?"
"Öyle bir şey demedim." Sparhawk dilini tutamadığına sessizce küfretti.
"Evet. Doğrusu dedin."
"Tamam ama bunu kendine sakla."
"O yüzden karadan geldik, değil mi?"
"Nedenlerden biri o, evet. Yapacak başka bir şeyin yok mu?"
"Hayır, pek bir şey yok."
"Git bir şeyler bul - çünkü eğer sen bulmazsan ben bulacağım."
"Bu kadar öfkelenmene gerek yok."

ilhanx

Sparhawk ona dik dik baktı.
"Tamam, tamam, heyecanlanma. Gidip Danae ve kedisini eğlendireceğim."
Talen gölgeliğin altında eğlenenlerin yanma dönerken Sparhawk onu izleyerek durdu. Talen'e dikkat etme zamanının geldiği açıkça ortadaydı. Tehlikeli derecede zekiydi ve saklaması gereken şeyler bir dil sürçmesiyle ortaya dökülebilirdi. Bununla beraber sohbetten bir sorun çıkmıştı. Sparhawk tepede toplanan insanların yanma gitti ve Berit'i bir kenara çekti. "Git şövalyelere de ki, oradakiler saldırmak için hava kararana kadar beklemeye karar verirlerse iş görmemize yetecek kadar ışık ihtiyacmı ben halledeceğim. Hep beraber yapmaya çalışırsak ortalığı karıştırabiliriz."
Berit başıyla onayladı.
222

Sparhawk bunu biraz daha düşündü. "Gidip Kring ve Ehlana ile konuşacağım," diye ekledi. "Bu gece yansı gökyüzü birden aydınlanınca Atan ve Peloilerin paniğe kapılmalarını istemeyiz."
"Yapacağın öyle bir şey mi?" diye sordu Berit.
"Genelde bunun gibi olaylarda en işe yarayanı bu. Yüzlerce küçük ışığı kontrol etmektense büyük bir ışığı kontrol etmek daha kolay - üstelik bu düşmanm dikkatini çok daha fazla bozar."
Berit sırıttı. "Çalıların arasında sürünerek ilerlerken güneşin yeniden ortaya çıkması biraz şaşırtıcı olacak değil mi?"
"Birçok savaş gecenin aydınlatılması sonucu önlenmiştir, Berit ve önlenmiş bir savaş bazen kazandığından daha iyidir."
"Bunu hatırlayacağım, Sparhawk."
Öğlen geçti ve tepedeki parti biraz yapmacıklaştı. Gülecek şeyler azalmıştı, anlatılacak şakalar da. Tepenin eteğindeki savaşçılar ya aletleriyle ilgilenerek zaman geçiliyorlardı ya da uyuyor numarası yapıyorlardı.
Sparhawk diğerleriyle ikindi vakti yolun yakınında buluştu.
"Eğer bugün daha ileri gitmeyeceğimizi hâlâ anlamamışlarsa, pek akıllı değiller," diye belirtti Kalten.
"Biraz fazla yerleşmiş gibi görünüyoruz, değil mi?" dedi Ulath.
"Bir öneri, Sparhawk?" diye sordu Tynian.
"Bunu her seferinde niçin söylüyorsun?"
"Alışkanlık sanırım. Bana büyüklere karşı nazik olmam öğretildi. Büyülerin en iyisi bile güneş ışığı kadar iyisini sağlayamayacaktır. Orada olduklarını biliyoruz, pozisyonumuzu aldık ve dinlendik. Niye biraz zorlamıyoruz? Onları saldırmaya zorlarsak, gün ışığında savaşabiliriz."
"İstemeyen birini sana saldırmaya nasıl zorlarsın?" diye sordu Başpiskopos Emban.
"Aleni hazırlıklar yapmaya başlarız Ekselansları," dedi Tynian. "Zaten arazi tahkimatlarını şimdi başlatmak mantıklı olur. Tepenin eteğine savunma çitini kurup hendek kazmaya başlayalım."
"Ve ağaçları kesmeye," diye ekledi Ulath. "Ormana giden bazı patikaları temizleyebilir, ağaç gövdelerini ormandan gelmeye çalışacakları engelleyebilecek bir yere yığabiliriz. Saldıracaklarsa, bırakalım açık alandan gelsinler."
223

İnanılmayacak kadar kısa sürdü. Tepenin eteğini saracak çitin kazıkları önceden sivriltilmiş ve istenildiğinde hemen kullanılacak düzgün yığınlar halinde yığılmıştı. Onları yere çakmak kolaydı. Etekteki kaym ağaçlarının hepsi yirmi beş santimden kaim değildi. Savaşçıların baltalarına çabuk yenildiler ve etraftaki ormandan çekilip, neredeyse yaya askerlerin bile geçmesine izin vermeyecek karışık, büyük kümeler halinde yığıldılar.
Sparhawk ve diğerleri hazırlıkları incelemek için tekrar tepeye çıktılar. "Niye biz hazırlıkları bitirmeden saldırmıyorlar?" diye şövalyelere sordu Emban.
"Çünkü saldırı düzenlemek zaman alır, Ekselansları," diye açıkladı Bevier. "Öncülerin gidip generallere ne yaptığımızı haber vermesi lazımdır; generallerin ormandan gizlice gelip kendilerinin bakmaları gerekir. Sonra hepsinin bir araya gelip ne yapacaklarını tartışmaları gerekir. Bir pusu planlıyorlardı. Tahkim edilmiş bir yere saldırmaya hazır değiller. Bu kadar uzun sürmesinin nedeni başka bir taktiğe geçişi düzenlemektir."
"Ne kadar sürer?"
"Bu tamamen komutada olan adamın kişiliğine bağlıdır. Eğer kafasına pusuyu takmışsa, bir haftasını alabilir."
"O zamana kadar ölür, Bevier-Şövalye," dedi Engessa. "Ormandaki savaşçıları görür görmez bir düzine adamımı Sarsos'daki garnizona yolladım. Düşmanımızın aklını başına toplaması iki günden fazla sürerse, arkasından gelen beş bin Atan olacak."

ilhanx

"İyi düşünmüşsün, Atan Engessa," diye onayladı Tynian. Uzun uzun düşündü. "Bir öneri, Sparhawk. Oradaki dostumuz kararsız kalırsa, tepenin etrafındaki savunmamıza aynen devam edebiliriz
- hendekler, sivritilmiş kazıklar, her zamanki engeller. Her yaptığımız düzenleme bu işi daha fazla düşünmesine neden olacaktır
- ki bu da bize daha fazla tahkimat yapmak için, ona da daha fazla düşünmek için zaman verecektir. Onu iki gün düşündürebilirsek, Sarsos'dan Atanlar arkasından gelecek ve daha o kullanamadan birliklerini yok edeceklerdir."
"İyi fikir," diye katıldı Sparhawk. "Haydi başlayalım." "Ben asker olmanın insanlara sadece kılıç ve baltalarıyla vurmaktan ibaret olduğunu düşünürdüm," diye onayladı Emban. "Ondan fazlası gerekir, Ekselansları." Ulath gülümsedi. "Ama

düşmanınızı kurnazlıkla yenmenin bir zararı yok." Beviefe baktı. "Makineler?" diye sordu.
Bevier gözlerini kırpıştırdı. Ulath'm üstü kapalı soruları her seferinde onu şaşırtıyordu.
"Zamanımız olur olmaz, tepenin üzerinde mancınıklar yapabiliriz. Kaya yağmuru altında hücum etmek daima dikkat dağıtır. Her nedense kafaya yirmi beş kiloluk bir kaya yemek insanın konsantrasyonunu dağıtıyor. Bir kuşatma altında kalacaksak, iyi hazırlanmamız lazım." Etrafındakilere baktı. "Ama hâlâ kuşatmaları sevmiyorum. Bunu herkesin anlamasını istiyorum."
Savaşçılar işe koyuldular. Leydiler ve onlara refakat eden genç adamlar eğlencelerini canlandırdılar ama kahkahaları artık çok daha zorlamaydı.
Sparhawk ve Kalten tepenin üstündeki göğüs siperini destekliyorlardı. Karısı ve kızı bu tahkimatların içinde olacağından, onların sağlamlığı Naip Prens için sıradan bir ilgiden çok fazlasını gerektiriyordu.
Çadırın altındaki eğlencede boşluklar görünmeye başladı ve Stragen boşluklan doldurmak için daha sık lavta çalmaya mecbur oldu.
Kalten iri bir kayayı kaldırırken, "Parmaklarını parçalayacak," diye homurdandı.
"Stragen dikkat çekmeyi seviyor." Sparhawk omuz silkti. "Etrafta dinleyecek birisi varsa tırnaklarından kan gelene kadar çalmaktan vazgeçmez."
Stragen Iavtasıyla çok eski bir hava yakalayıp şarkı söylemeye başladı. Sparhawk'in pek müzik kulağı yoktu ama Thalesialı hırsızın sesinin güzel olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.
Ve sonra Barones Melidere ona katıldı. Sesi Stragen'in baritonuna yavaşça karışan gür bir kontraltoydu. Düetleri boğuk seslerinin derin, güçlü tonlarıyla yumuşak ve gür bir şekilde mükemmel dengelenmişti. Sparhawk kendi kendine gülümsedi. Barones eylemlerine devam ediyordu. Aphrael kendisine sarışın kızın Stragen'le ilgili planını belirttiğinden beri, Sparhawk kurbanının dikkatini çekmek için kullanılan düzinelerce ustaca hazırlanmış küçük numarayı görebilmişti. Stragen'e acıdı ama Melidere'nin

ona uygun olacağını onayladı. Çift düetlerini gürültülü bir alkışla bitirdi. Sparhawk çadıra doğru bir göz attı ve Melidere'nin bir elinin neredeyse okşayarak Stragen'in bileğinde dolaştığını gördü. Sparhawk bu yanlışlıklaymış gibi görünen temasların etkileyici olduğunu biliyordu. Lillias bir zamanlar bunu açıklamıştı. Lillias dünyanın en iyi baştan çıkarıcı dişisiydi - Jiroch'daki erkeklerin en az yarısı buna yemin ederdi.
Sonra Stragen başka bir geleneksel havaya girdi ve yeni bir ses şarkıya başladı. Kalten kaldırdığı kayayı bıraktı. Kaya ayağına düştü ama kılını bile kıpırdatmadı. Bu bir meleğe ait, tatlı, yüksek, billur gibi sesti. Soprano sınırlarının en üstlerine kadar zorlanmadan süzüldü. Bu lirik bir sesti, zor pasajların ince farklılıklarıyla bozulmamıştı ve bir kuş sesi gibi doğaldı.
Ehlana'mn hizmetçisi Alean'dı. Ahu gözlü kız, her zamanki gibi sakin ve alçakgönüllü bir şekilde çadırın ortasında duruyor, şarkı söyledikçe yüzü ışıldıyordu.
Sparhawk Kalten'in burun çekişini duydu ve sarışın Pandion sıkılmadan ağlarken yüzünden seller gibi dökülen yaşları görünce afalladı.
Çocuk-Tannça'yla son sohbeti Sparhawk'm sezgilerini uyarmıştı. Birden, tam nasıl olduğunu bilmeden iki eylemin gelişmekte olduğunu kavradı - ve üstelik Barones Melidere'ninki çok daha aleni ve pervasızcaydı. Eliyle gülümsemesini dikkatle gizledi.
Alean şarkıyı bitirince Kalten hayretler içinde bir hayranlıkla, 'Tanrım, bu kızın güzel bir sesi var!" dedi. Sonra tekrar, "Tanrım!" deyip beş dakika önce farkında olmadan incittiği ayağının üzerine iki büklüm oldu.

ilhanx

Çalışma akşama kadar sürdü. Sonra birleşik ordu sağlamlaştırman tahkimatların arkasına çekilip bekledi. Sör Bevier ve Cyrinic Şövalyeleri mancınıklarının inşasını tamamladıkları tepenin üstüne çekildiler. Sonra rasgele gibi görünen bir şekilde ormana iri kayalar atarak kendilerini eğlendirdiler.
"Neden atıyorlar, Sparhawk?" diye akşam yemeğinden sonra sordu Ehlana.
"Ağaçlara." Omuz silktL
"Ağaçlar bizi tehdit efcmîyot"
"Evet ama aralarında saklananları ediyor. Gökten yağan kayalar

onları gerginleştirebilir." Gülümsedi. "Doğrusu, Bevier'in adamları makinelerin menzilini deniyorlar, tatlım. Eğer ormandaki arkadaşlarımız onlara hazırladığımız yollardan saldırmaya karar verirlerse, Bevier ne zaman atışa başlayacaklarını bilmek istiyor."
"Asker olmak sadece teçhizat temizlemekten çok daha fazla şey gerektiriyor, değil mi?"
"Bunu takdir ettiğinize sevindim, Kraliçem."
"O zaman yatağa geçiyor muyuz?"
"Özür dilerim, Ehlana," diye cevapladı, "ama bu gece uyumayacağım. Oradaki dostumuz aklını başına toplayıp saldırırsa, hızla yapmam gereken şeyler var." Etrafına bakındı. "Danae nerede?"
"O ve Talen, Bevier'in ağaçlara kaya atışını izliyorlar."
"Gidip onu alacağım. Herhalde bu akşam onu yanında tutmak isteyeceksin." Bevier'in şövalyelerinin faaliyetlerini yönettiği yere doğru gitti. "Yatma vakti," dedi kızma kucağına alıp.
Kız biraz somurttu ama itiraz etmedi. Sparhawk karısının çadırının yarı yolundayken yavaşladı. "Resmiyete ne kadar bağımlısındır, Aphrael?" diye sordu.
"Birkaç diz çökme yeter, Baba," diye cevapladı, "ama onlar olmadan da yapabilirim - acil bir durumda."
"İyi. Saldırı bu gece olursa, onları görmek için ışığa ihtiyacımız olacak."
"Ne kadar ışık?"
"Öğlen gibi iyi olur."
"Bunu yapamam, Sparhawk. Olmaması gereken bir zamanda güneşi doğdurursam başıma ne kadar bela açabileceğin konusunda bir fikrin var mı?"
"Ben tam olarak bundan bahsetmiyordum. Ben sadece onların gölgelerden gizlice bize saldıramayacağı kadar ışık istemiştim. Bu aşırı teferruatı ve birçok kuralı olan çok uzun bir büyü. Belki zamana biraz sıkışabilirim, bu yüzden senden sadece ışık istesem ve ayrıntıları sana bıraksam gücenir misin?"
"Bu kurallara hiç uygun değil, Sparhawk," diye ciddi bir şekilde azarladı.
"Biliyorum ama sadece bu seferlik, belki?"
"Ah, tamam ama bunu alışkanlık haline getirme. Her şeyden önce sürdürmem gereken bir ünüm var."

"Seni seviyorum." Sparhawk güldü.
"Ah, eğer durum buysa, o zaman tamam. Bizi gerçekten sevenler için her türlü kuralı bozabiliriz. Sen sadece ışık iste, Sparhawk. Çok ama çok ışık almanı sağlayacağım."
Saldırı gece yarısından biraz önce geldi. Gökten yağan ok yağ-muruyla başladı, Atan kazık engellerine yapılan hızlı bir saldırı onu izledi. Son yapılan, en iyi şekilde tanımlanması gerekirse, tam bir taktik hatası olduğunu ispatladı. Atanlar dünyadaki en iyi yaya askerlerdi ve göğüs göğüse çarpışmayı sevinçle karşıladılar.
Sparhawk saldıran orduyu tepenin üstünde bulunduğu hakim noktadan tam olarak göremedi ama merakını kontrol altına aldı ve savaş meydanını aydınlatmayı düşman güç tamamen çarpışmaya girene kadar bekletti.
Önceden bekledikleri gibi, düşmanları bu ilk yoklama hareketini, Sör Ulath'm bariz olarak yerleştirdiği, tepenin eteğinden dev bir tekerleğin çubukları gibi çıkan ağaçlık bölgeden ilerlemelerini engellemek için düzenlenmiş kütük yığınlarına yapacakları saldırıyı gizlemek için kullandı. Bevier'in Cyriniclerinin ormana kaya atışlarının sadece eğlence için olmadığı ortaya çıktı. Kesilmiş karma karışık ağaç yığınlarının menzilini mancımklarıyla tam olarak işaretlemişlerdi ve barikatları yıkmaya ya da özellikle Peloiler eğlence için geçebilsinler diye açık bırakılmış dar aralıkları genişletmeye çalışan adamların üstüne yağsın diye sepetler dolusu yumruk büyüklüğünde kayalar attılar. Gökten yağan bir kiloluk kayalar insanı parçalamaz ama kemiklerini kırar. Yaklaşık on dakika sonra ormandan çıkan adamlar geri çekildiler.

ilhanx

"Sana itiraf ediyorum, Sparhawk-Şövalye," dedi ciddice Enges-sa, "ayrıntılı hazırlıklarının biraz salakça olduğunu düşünmüştüm. Atanlar öyle savaşmazlar. Ama yaklaşımının bariz avantajları var."
"Toplumlarımız farklı, Atan Engessa. Halkın düşmanlarıyla tek tek ya da küçük gruplar halinde karşüaşacağm ıssız yerlerde yaşar ve savaşır. Bizim ıssız yerlerimiz kalmadığından, düşmanlarımız kalabalık olarak saldırırlar. İçinde yaşamak için kaleler inşa ederiz ve yüzyıllar boyunca kaleleri savunmak için birçok yöntem geliştirdik."
"Ne zaman ışık yapacaksın?"
"Dü şmanımız için en uygunsuz anda. Karanlığı yok etmeden
228

önce onların gücünün büyük bir bölümünün ortaya çıkmasını ve tamamen saldırıya başlaması istiyorum. Bunun yaratacağı şaşkınlık savaşmaya başlayan adamlarına emir iletmek için zaman kaybetmesini sağlar. Daha onları geri çekemeden ordusunun büyük bir bölümünü yok etmeliyiz. Gerekli hazırlıkları yaparsan savunma yapmanın belli avantajları vardır."
"Ulath-Şövalye bundan hoşlanmıyor."
"Ulath'ın buna yetecek kadar sabrı yok. Bevier savunma konusunda uzmandır. Düşman onun istediği gibi saldıracaksa seve seve on yıl bekler."
"Düşman şimdi ne yapacak? Atanlar aralıklı savaşa alışık değilizdir."
"Geri çekilip durumu tekrar düşünürken bize ok yağdıracaktır. Sonra büyük ihtimalle şu yollardan birinden doğrudan bir saldırı deneyecektir."
"Niçin sadece bir? Niçin her yönden bir anda saldırmıyor?"
"Çünkü şimdilik ona ne kadar zarar vereceğimizi bilmiyor. Önce bunu keşfetmesi lazım. Bunu zamanla öğrenecek ama bu eğitim ona çok pahalıya patlayacak. Biz askerlerinin yarısını öldürdükten sonra, iki şeyden birini yapacak. Ya çekip gidecek ya da elinde olanların hepsini dört bir taraftan üzerimize saldırtacak."
"Ya sonra?"
"Sonra askerlerinin kalanlarını öldürecek ve yolumuza devam edeceğiz." Omuzlarını silkti. "Her şey planladığımız gibi giderse."
İki yüz adım ötede sadece yıldız ışığıyla görülebilen adamlar gölgeden başka bir şey değildi. Ulath'ın koridorlarından birinin ortasından çıktılar ve diğerleri de onlara katılıp kalabalık bir düzen kuruncaya kadar beklediler.
"Buna inanmıyorum," diye bağıran Kalten ağzı bir karış açık koridorun sonunda duran gölgemsi askerlere baka kaldı.
"Kötü bir şey mi var, Sör Kalten?" Emban'm sesi titriyordu
"Zerre kadar yok, Ekselansları," diye neşeli bir biçimde cevapladı Kalten. "Bu sadece bir salak karşısında olduğumuz içindi." Hafifçe kafasını çevirdi. "Bevier," diye seslendi, "bir arada saldırmak için askerlerini yolda topluyor."
"Ciddi olamazsın!"
229

"Ciddi değilsem bütün tırnaklarım dökülsün." Bevier bağırarak birkaç emir verdi ve şövalyeler mancınıkları çevirip yola doğru giden gözükmeyen koridora yönlendirdiler. "Emir ver, Sparhawk," diye seslendi genç Cyrinic.
"Biz şimdi aşağı iniyoruz/' diye seslenerek cevapladı Spar-hawk. "Biz aşağı ulaşır ulaşmaz başlayabilirsin. Onları bir süre dövmen için bekleyip hücum edeceğiz. Eğer o andan sonra durursan bunu nezaket olarak kabul edeceğiz."
Bevier ona sırıttı.
"Ben yokken karıma dikkat et."
"Tabii ki."
Sparhawk ve diğer savaşçılar tepeden aşağı inmeye başladılar. "Ben adamlarımı iki gruba ayıracağım, dost Sparhawk," dedi Kring. "Etraftan dolanacağız ve her iki yönde de yaklaşık yarım mil gerilerinden yola çıkacağız. Orada işaretini bekleyeceğiz."
"Hepsini öldürmeyin," diye uyardı Engessa. "Atanlarım eğer bir çatışma varsa ve katılmalarına izin verilmezse küserler/'
Tepenin eteğine vardılar ve Bevie/in mancınıkları, bu kez iri kayalar atarak tak tak ses çıkarmaya başladılar. Yoldan Cyrinic Şövalyelerin uygun menzili yakaladıklarına dair sesler geliyordu.
"İyi şanslar, Sparhawk," dedi kısaca Kring ve gölgelerin içinde kayboldu.

ilhanx

"Dikkatli olun, Sör Sparhawk," diye onları uyardı Khalad. "Oradaki ağaç kütükleri karanlıkta tehlikelidir."
"Saldırdığımızda karanlık olmayacak, Khalad," diye onu temin etti Sparhawk. "Bazı hazırlıklar yaptım."
Engessa çitteki bir açıklıktan ormandaki adamlarına katılmak için sessizce sıvıştı.
"Bu benim hayal gücüm mü yoksa size de deneyimsiz birisiyle uğraşıyoruz gibi görünüyor?" dedi Tynian. "Modern savaş ya da modern teknolojiden anlamayan biri gibi görünüyor."
"Sanırım bulmaya çalıştığın kelime salak, Tynian," diye kıkırdadı Kalten.
"O kadar emin değilim." Tynian kaşlarını çattı. "Tepenin üstü pek fazla şey çözemeyeceğim kadar karanlıktı ama sanki birliklerini falanj şeklinde düzenliyormuş gibi. Batıda yaklaşık bin yıldır kimse böyle bir şey yapmadı."

"Atlı şövalyelere karşı çok etkili olmaz, değil mi?" dedi Kal ten.
"O kadar emin değilim. Bu mızraklarının uzunluğuna, üst üste binen kalkanlarının büyüklüğüne bağlı. Bizi sıkıntıya sokabilir."
"Berit," dedi Sparhawk, "tepeye çık ve Bevier'e mancınıklarının yerini birazcık değiştirmesini söyle. Düşman düzeninin bozulmasını istiyorum."
"Tamam."Genç şövalye döndü ve tepeye tırmanmaya başladı.
"Eğer falanj düzenini kullanıyorsa/' diye devam etti Tynian, "bu daha önce atlı birliklerle karşılaşmamış ve açık arazide savaşmaya alışık olduğu anlamına gelir."
Bevier'in mancınıkları açık koridorun sonundaki gölgemsi sıralara kayalar atmaya başladı.
"Haydi başlayalım," diye karar verdi Sparhawk. "Biraz daha bekleyecektim ama bakalım karşımızda ne var." Faran'ın sırtına atladı ve şövalyeleri çitin dışında sıraya soktu. Derin bir nefes aldı. Artık biraz ışığa ihtiyacımız var, kutsal kişi. Styricçeye bile çevirmeye kalamadan düşüncesini yolladı.
Bu gerçekten çok münasebetsizce, Sparhawk. Aphrael'in kulakların-daki sesi sertti. Biliyorsun MElenik dualara karşılık vermemem gerekiyor.
Sen her iki dili de biliyorsun. Ne fark eder ki?
Bu bir tarz meselesi, Sparhawk.
Bir dahaki sefere daha iyisini yapmaya çalışacağım.
Bundan gerçekten çok memnun olacağım. Buna ne dersin?
Kuzeyde ufkun üzerinde, eflatun rengi titrek bir parıltı olarak başladı. Ardından saf uzun karmaşık renkli ışık sütunlan yayılmaya başladı, perde gibi dalgalanarak gece göğünün üzerine yayıldılar.
"Bu da ne?" diye bağırdı Kalten.
"Kuzey ışıkları," diye homurdandı Ulath. "Onları daha önce bu kadar güneyde görmemiştim - ya da en azından bu kadar parlak değil. Etkilendim, Sparhawk."
Parıldayan ışık perdesi, alçalıp yükselerek karanlığın içine sokulup, yıldızları sildi ve geceyi bir gökkuşağı ışığıyla doldurdu.
Yolun yanında yığılan ordudan büyük bir şaşkınlık ve huşu homurtusu yükseldi. Sparhawk dikkatle kütüklerle dolu koridora baktı. Karşılarındaki askerlerin antik zırhları - göğüslükleri, at kılından sorguçlu miğferleri ve iri yuvarlak kalkanları vardı. Kısa kılıçlar ve üç metreden uzun mızraklar taşıyorlardı. İlk safları beklenildiği

gibi üst üste gelmiş kalkanlar ve ileri uzatılmış mızraklarla düzenlenmişti. Ama Beviefin mancınıkları sıkıca içe içe geçmiş bu saflari dağıtmıştı ve kaya yağmuru kaçamayacak kadar birbirine yapışmış adamların araşma yağmaya devam ediyordu.
Sparhawk birkaç dakika acımasızca bunu izledi. "Tamam, Ulath," dedi en sonunda, "onlara Ogre şarkını çal."
Ulath sırıttı, kıvrık Ogre boynuzunu dudaklarına götürüp üfleyerek kalın bir ses çıkardı.
Mancınıklarla safları bozulmuş, kafaları karışmış ve gökyüzünün yarısını kaplayan ani parlak ışıklardan korkuya kapılmış kalabalık piyade grubu, zırhlı şövalyeler ve onların iri atlarının huşu yaratan hücumlarına hiçbir şekilde hazır değillerdi. Çınlayan bir çarpışma sesi oldu ve kütle halindeki yaya askerlerin ön sırası savaş atlarının toynakları altında yok oldu. Şövalyeler mızraklarını atıp kılıç ve baltalarını çekerek sık saflar arasında geniş şeritler açmaya başladılar.
"Ulath!" diye bağırdı Sparhawk. "Peloileri sal!"
Sör Ulath, Ogre boynuzunu tekrar üfledi - bu kez iki defa.
Peloi savaş naraları tüyler ürpertici bir kükreme gibiydi. Sparhawk yola çabucak bir göz attı. Kring'in Peloi savaşçılarının saldırdıkları, şövalyelerin karşısmdakilerden farklıydılar. Sparhawk yaya savaşan at

ilhanx

kuyruğu sorguçlu miğferli ve göğüslüklü piyadelere karşı saldırıyı yönetmişti. Kring, uçuşan cüppeler giyen, kafalan kumaşla örtülü, hepsi Peloilerin süvari kılıçları gibi eğri kılıçları olan atlı adamlara saldırıyordu. Saldıran ordunun iki farklı parçadan oluştuğu açıkça görünüyordu. Daha sonra bu farkları düşünüp taşınacak zaman olacaktı. Şu anda hepsi çok meşguldü.
Sparhawk ağır geniş kılıcını kafasının üstünden geniş kavislerle ritmik bir biçimde indirerek etrafını saran at kuyruğu sorguçlu miğfer denizini kırpıyordu. Yolun ilerisinden Peloilerin tamamen çarpışmaya girdiklerini gösteren sesleri duyana kadar birkaç dakika daha devam etti. "Sör Ulath!" diye kükredi. "Atanlara bize katılmalarını söyleyin!"
Ogre boynuzu öttü - bir daha öttü - ve bir daha öttü.
Ağaçların arkasından çarpışma sesi yükseldi. Şövalyelerin hücumu ve Peloilerin dağıtıcı saldırısından kaçan askerler ormana sığınamadılar. Engessa'nın sessiz ve ölümcül Atanları ürkütücü,

renkli ışıklar dökülen, parıldayan göğün altında ilerlerken bulduklarım yok ediyorlardı.
"Sparhawk!" diye bağırdı Kalten. "Bak!"
Sparhawk hızla kafasını çevirdi ve içi buz kesti.
"O şeyin öldüğünü sanıyordum!" diye bağırdı Kalten.
Tamamen siyah cüppeli ve kukuletalı kişi sıska bir ata biniyordu. Etrafını saran yeşilimsi bir hale vardı ve ondan amansız nefret dalgaları yayılıyormuş gibiydi. Sparhawk biraz daha yakından bakınca rahatlayarak nefesini verdi. "O bir Arayıcı değil," dedi Kalten'e. "Elleri insan eli. Ama büyük ihtimalle savaştığımız kişi."
Sonra başka bir siyahlı adam geride ağaçların arasından atıyla çıktı. Bunun çok daha dramatik bir giysisi vardı. Siyah geniş kenarlı bir şapka giyiyordu ve kafasında yırtık göz delikleri olan bir torba vardı.
"Bütün bunların hepsi bir tür şaka mı?" diye sordu Tynian. ."Bu tahmin ettiğim kişi mi?"
"Sanırım komuta cüppelide," dedi Ulath. "Sabre'nin başarıyla keçi güdebileceğinden bile emin değilim."
"Boş zaferinin tadını çıkar, Anakha," diye yankılanan, tuhaf metalik bir tonla seslendi kukuletalı kişi. "Ben sadece gücünü - ve zayıflığını - anlamak için seni denedim. Şimdi yoluna git, öğrenmem gerekeni öğrendim. Seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim -şimdilik. Ama beni hafife alma, Yazgısız Adam, çok geçmeden yine karşılaşacağız ve bir sonraki karşılaşmamızda seni daha sıkı deneyeceğim." Sonra Sabre ve kukuletalı arkadaşı titreşerek ortadan kayboldular.
Etraflarındaki inleyip ağlayan düşmanlar birden sustular. Sparhawk hızla etrafına bakındı. O ve dostlarının savaştığı tuhaf zırhlı yaya askerlerin hepsi yok olmuştu. Sadece ölüler kalmıştı. Yolun diğer yönünde, Kring'in Peloileri şaşkınlık içinde atlarını dizginlediler. Onların karşılaştıkları askerler de ortadan kaybolmuşlardı. Geride, ağaçların arasından gelen şaşkınlık çığlıkları Atanların da düşmansız kaldıklarını gösteriyordu.
"Burada neler oluyor?" diye bağırdı Kalten.
"Emin değilim," diye cevapladı Sparhawk, "ama bundan hoşlanmadığıma eminim." Eyerinden aşağı kayıp ayağıyla düşmanlardan birini çevirdi.

Ceset nerdeyse kararmış, solmuş ve tamamen kurumuş bir kabuktu. En azından birkaç yüzyıl önce ölmüş bir adamın cesedine benziyordu.
"Bununla daha önce bir kez daha karşılaştık, Ekselansları," diye Başpiskopos Emban'a açıklıyordu Tynian. Neredeyse sabah olmak üzereydi ve yine kayalık tepenin üzerinde toplanmışlardı. "Geçen seferkiler antik Lamorklardı. Bunların ne tip antikler olduğunu bilmiyorum." Atanlann tepeye getirdikleri iki mumyalaş-mış cesede baktı.
Büyükelçi Oscagne ölülerden birini işaret ederek, "Bu bir Cynesgalı," dedi.
"Tıpkı bir Rendor'a benziyor, değil mi?" dedi Talen.
"Birçok benzerlik vardır," diye ona katıldı Oscagne. "Cynesga Rendor'a çok benzeyen bir çöldür ve böyle bir iklime uygun fazla tür elbise yok."
Bahsi geçen ölü, bol bir cüppe giyiyordu; kafası boynunun arkasını korumak için sarkan bir kumaşla sarılmıştı.
"İyi savaşçılar değiller," dedi Kring. "Saldırdığımızda hepsi dağıldı."
"Ya diğeri, Ekselans?" diye sordu Tynian. "Zırh giyenler çok iyi savaşçılardı."
Tamul büyükelçisinin gözleri endişe doldu. "Bu birisinin hayal ürünü," diye belirtti.

ilhanx

"Pek sanmıyorum, Ekselans," dedi Bevier. "Eosia'da karşılaştığımız adamlar geçmişten getirilmişlerdi. Oldukça gariptiler ama bir zamanlar yaşayan insanlardı. Burada gördüğümüz her şey yine aynı şeyle karşılaştığımızı gösteriyor. Bu adam kesinlikle hayal ürünü bir asker değil. Bir zamanlar yaşamış ve giydiği geleneksel kıyafeti."
"Bu imkânsız !" diye sertçe belirtti Oscagne.
"Sadece spekülasyon aşkına, Oscagne," dedi Emban, "bir süre için imkânsız kelimesini rafa kaldıralım. Eğer imkânsız olmasaydı ona kim diyecektin?"
"Bu çok eski bir efsanedir," dedi Oscagne, yüzü hâlâ endişeliydi. "Bizde denir ki, bir zamanlar, çok ama çok eskiden, Cynesga'da bir halk vardı, şu andakilerden önce yaşayanlar. Efsanede onlara Cyrgai denir. Modern Cynesgalıların onların yozlaşmış torunları
234

olduğu varsayılır."
"Sanki dünyanın farklı iki noktasından gelmiş gibi görünüyorlar/' diye belirtti Kalten.
"Cyrgai şehri Cyrga'nm Cynesga'nın ortasındaki dağlık bölgelerde bulunduğu varsayılır/' dedi Oscagne. "Orası etrafını çeviren çölden daha yüksektir ve efsaneye göre orada büyük kaynakların beslediği bir göl varmış. Öyküye göre orasının iklimi bariz bir biçimde çölden farklıymış. Cyrgailerin piç dölleri gibi güneşten korunmaya ihtiyaçları yokmuş, işin içine rütbe ve mevkinin de karıştığını tahmin edebiliyorum. Cyrgailerin karakterine bakılırsa, astlarının kesinlikle Cyrgai kiyafetleri giymelerini istemiyorlar."
"O zaman aynı dönemde mi yaşadılar?" diye sordu Tynian.
"Bu konuda efsanelerde pek bilgi yok, Sör Tynian. Besbelli ki Cyrgailer ve Cynesgalılar bir dönem beraberce varlarmış. Ama Cyrgailerin egemen olduğu kesin." Yüzünü buruşturdu. "Bir mit hakkında niçin böyle konuşuyorum ki?" dedi yakınırcasına.
Emban ayağıyla mumyalaşmış Cyrgaiyi dürterek, "Bu oldukça dikkat çekici bir mit, Oscagne," dedi. "Anladığım kadarıyla bu adamların bir ünü var."
"Ah, evet," dedi hoşnutsuzlukla Oscagne. "İğrenç bir kültürleri var - tamamı zalimlik ve militarizm üzerine kurulu. Kirlenme dedikleri şeyden kaçmmak için kendilerini diğer insanlardan uzak tutarlarmış. Irkın saflığını saplantısal derecede önemsedikleri ve herhangi yeni fikre savaşırcasma karşı oldukları söylenir."
"Bu boş bir saplantı," diye belirtti Tynian. "Ticaret yaptığın zaman yeni fikirlerle karşılaşırsın."
"Efsane bunu anladıklarını söylüyor, Aziz Şövalye. Ticaret yasakmış."
"Hiç mi yokmuş?" diye şüpheyle sordu Kalten.
Oscagne olumsuzca başını salladı. "Tamamen kendi kendilerine yettikleri varsayılıyor. Hatta toplumlarında altın ya da gümüş sahibi olmayı yasaklayacak kadar ileri gitmişler."
"Canavarca!" diye bağırdı Stragen. "Hiç paraları yok muymuş?"
"Demir külçeler, olduğunu söyleniyor - sanırım ağırlarından. Ticareti engellemek için. Sadece savaşmak için yaşarlarmış. Bütün erkekler ordudaymış ve kadınlar zamanlarını çocuk doğurarak geçiriyorlarmış. Savaşamayacak ya da çocuk doğuramayacak
235

onaltıncı bölüm
ARABA yoldaki bir dönemeci dönerek Sephrenia ile Spar-havvk'ın beklediği noktaya yaklaştı. Ehlana heyecanlı heyecarilı Oscagne ve Emban'la konuşuyordu ama birden durdu, gözleri fal-taşı gibi açılmıştı. "Sephrenia?" diye soludu. "O! O Sephrenia!" Palas pandıras arabadan fırlamasıyla kraliçelik ağırlığı uçup gitti.
"Kendini topla!" diye nazik bir gülümseyişle uyardı Sparhavvk.
Ehlana onlara doğru koşarak kollarını Sephrenia'nm boynuna dolayıp öptü, sevinç gözyaşları döküyordu.

ilhanx

O öğlen akan gözyaşları sadece kraliçeninkiler değildi. Sert Kilise Şövalyeleri'nin bile gözleri uzun süre buğuluydu. Kalten daha da ileri giderek kutsaması için Sephrenia'nın önünde diz çöktüğünde açıkça ağladı.
"Bu Styric kadının özel bir önemi var galiba, Sparhawk-Şöval-ye?" diye merakla sordu Engessa.
"Çok özel bir önemi var, Atan Engessa," diye cevapladı Spar-hawk, dostlarının küçük kadının etrafında kümelenişini izlerken. "Kalplerimize tamamen yerleşmiştir. Eğer isterse onun için dünyayı bile ikiye böleriz."
"Bu çok büyük bir otorite, Sparhawk-Şövalye," dedi belli bir onayla. Engessa otoriteye saygı duyardı.
"Tamamen öyle, dostum ve bu yeteneklerinin en küçüğü. Bilge ve güzeldir. Gerçekten isterse suların yükselmesini bile durduracağına ikna olmuş durumdayım."
"Ama oldukça ufak," diye belirtti Engessa.
"Hiç de öyle değil. Bizim gözümüzde en azından otuz metre boyunda - belki de altmış."
"Styricler tuhaf güçleri olan tuhaf insanlardır ama bu boylarını

değiştirme yeteneklerini hiç duymamıştım." Engessa söylenenleri kelimesi kelimesine anlayan bir adamdı, abartı anlayabileceği bir şey değildi. "Altmış metre mi demiştin?"
"En azından, Atan."
Sephrenia boşalan sevgi seline tamamen yakalanmıştı ve böyle olunca Sparhawk onu yakından inceleyebildi. Değişmişti. Birincisi çok daha açık görünüyordu. Hiçbir Styric Elenelere karşı bütün savunmasını açmazdı. Binlerce yıllık önyargı ve baskı onlara tedbirli olmalarını öğretmişti - ki bu Eleneler en sevdikleri bile olsa. Sephre-nia'nm artık olduğunu bile unutturacak kadar uzun zamandır içine girdiği savunma kabuğu, yok olmuştu. Kapılar tamamen açıktı.
Bununla beraber, başka şeyler daha vardı. Yüzü daha önce pa-rıldıyordu. Şimdiyse ışıldıyordu. Pişmanlık dolu bir arzu daima gözlerinde dolaşır gibiydi ve ama şimdi yok olmuştu. Sparhawk'm onu tanıdığı bunca yıldır ilk defa, Sephrenia eksiksiz ve tamamen mutlu görünüyordu.
"Daha çok sürecek mi, Sparhawk-Şövalye?" dedi nazikçe Engessa. "Sarsos hemen yakınımızda ama -" önerisini ortada bıraktı.
"Onlarla konuşacağım, Atan. Belki daha sonra devam edebileceklerine ikna edebilirim." Sparhawk arabanın yanındaki heyecanlı gruba doğru yürüdü. "Atan Engessa biraz önce ilginç bir öneride bulundu. Bu asil bir fikir tabii ki, bütün bunların hepsini Sarsos surlarının içinde de yapabileceğinizi belirtti - çok yakında olduğu için."
"Bunun hiç değişmediğini görüyorum," diye Ehlana'ya fikrini söyledi Sephrenia. "Hâlâ eline geçen her fırsatta beceriksizce espri yapmaya devam ediyor mu?"
"Bu konuyla uğraşıyorum, küçük ana." Ehlana gülümsedi.
"Esas sorduğum soru siz leydilerin şehre gitmeyi mi yoksa gece için burada kamp kurmamızı mı istediğiniz?"
"Oyunbozan," diye suçladı Ehlana.
"Gerçekten aşağı inmemiz lazım," dedi Sephrenia. "Vanion bekliyor, insanlar dakik olmadıklarında nasıl kızdığını bilirsin."
"Vanion?" diye bağırdı Emban. "Onu çoktan öldü sanıyordum."
"Hiç değil. Doğrusu oldukça sağlam. Hatta çok sağlıklı. Sizi karşılamak için benimle gelecekti ama dün ayak bileğini burktu. Çok cesur davranıyor ama bileği fazlasıyla canım acıtıyor."
Stragen öne çıktı ve özel bir çaba sarf etmeden kadını arabaya

kaldırdı. "Sarsos'da ne tip bir beklentimiz olması gerekiyor, sevgili kardeşim," diye kusursuz bir Styricçeyle sordu.
Ehlana ona şaşkın bir bakış attı. "Benden bir şeyler gizliyordunuz, Milord Stragen. Sizin Styricçe konuştuğunuzu bilmiyordum."
"Bunu hep söylemek istemiştim, Majesteleri ama sürekli aklımdan çıktı."
"Sanırım bazı sürprizlere hazır olsan iyi olur," dedi Sephrenia. "Hepiniz olmalısınız."
"Ne tür sürprizler?" diye sordu Stragen. "Benim bir hırsız olduğumu unutma, Sephrenia. Sürprizler hırsızlar için çok kötüdür. Şaşırdığımızda sinirlerimiz düğümlenir."
"Sanırım hepinizin Styricler hakkındaki önyargılarınızı bir kenara bırakmanız iyi olur," diye tavsiyede bulundu Sephrenia. "Sarsos'ta sade ve köylü gibi olmak zorunda değiliz, bu yüzden bu sokaklarda tamamen farklı Styricler bulabilirsiniz." Kendini bir yere yerleştirdi ve kollarını Danae'ye uzattı. Küçük

ilhanx

prenses kucağına tırmanıp onu öptü. Bu çok masum ve doğal göründü ama Sparhawk parıldayan bir ışık halesiyle çevrilmedi klerine kişisel olarak şaşırdı.
Sonra Sephrenia, Emban'a baktı. "Aman Tanrım. Burada olacağınızı düşünmemiştim, Ekselansları. Önyargılarınız ne durumda?"
"Seni severim, Sephrenia," dedi ufak tefek şişman adam. "Styriclerin gerçek dini, inatla kabul etmeyişlerine içerliyorum ama uluyan bir yobaz değilim."
"Bir öneriye açık mısın, dostum?" diye sordu Oscagne.
"Dinleyeceğim."
"Sarsos'a ziyaretine bir tatil gibi bakmanı ve teolojini rafa kaldırmanı tavsiye ediyorum. İstediğin kadar bak ama beğenmediğin şeyleri yorum yapmadan atlamaya çalış. İmparatorluk bu konudaki işbirliğini gerçekten takdir edecek, Emban. Lütfen Styriclerle mesele çıkarma. Onlar tam anlamadığımız yetenekleri olan çok huysuz insanlar. Kaçmılabilecek patlamalara apar topar dalmayalım."
Emban cevabı yapıştıracakmış gibi ağzını açtı ama bakışları endişe doldu ve anlaşıldığı kadarıyla bunun tersine karar verdi.
Sparhawk kısaca Sephrenia ve Oscagne ile görüş alışverişinde bulunup Kilise Şövalyeleri'nin büyük bölümünün Peloilerle birlikte şehir dışında kamp kurması gerektiğine karar verdi. Bu olayları

önlemek üzere düşünülmüş bir önlemdi. Engessa Atanlarmı şehir surlarının tam kuzeyindeki garnizonlarına yolladı ve Ehlana'nm arabasını saran grup nöbetçisiz bir kapıdan içeri girdi.
"Sorun ne, Khalad" diye Sparhawk'm silahtarına sordu Sephre-nia. Genç adam kaşları çatık bir şekilde etrafına bakıyordu.
"Gerçekten beni ilgilendirmiyor, Leydi Sephrenia ama bu kadar kuzeyde mermer binalar iyi bir fikir mi? Kışın çok soğuk olmaz mı?"
"Babasına çok benziyor." Sephrenia gülümsedi. "Sanırım gururumuzun pek farkında değilsin, Khalad. Aslında, binalar tuğla. Mermer sadece şehrimizi etkileyici göstermek için bir kılıf."
"Tuğla bile soğuğu dışarda tutmak için iyi değil, Leydi Sephrenia."
"Çifte duvar yapıp aralarındaki boşluğu otuz santim sıvayla doldurursan iyi."
"Bunun için çok zaman ve emek harcamak lazım."
"Gurur uğruna insanların boşa harcadığı zaman ve emek miktarı şaşırtıcıdır Khalad ve biz gerekirse, biraz hile de yapabiliriz. Tanrılarımız mermer yapılara düşkündür, onların kendilerini evle-rindeymiş gibi hissetmelerini isteriz."
"Ahşap daha pratik olurdu," dedi inatla.
"Öyle olacağından eminim, Khalad ama çok sıradan. Biz farklı olmak istiyoruz."
"Tamam farklı."
Sarsos'un kokusu bile farklıydı. Hafif bir miasma1 dünyadaki bütün Elene şehirlerinin üstünde asılı dururdu; bu çürümüş çöp, kötü yapılmış ve seyrek boşaltılan lağım çukurlarından çıkan tatsız isli bir duman karışımıydı. Diğer taraftan, Sarsos ağaç ve gül kokuyordu. Yazdı ve her yerde küçük parklar ve gül çalıları vardı. Ehlana düşünceli bir şekilde etrafına bakınmaya başladı. Spar-hawk özel bir iç kıvılcımla, Elenia'nın başkentinin geleceğinde beliren kapsamlı bir bayındırlık faaliyetini sezdi.
Şehrin planı ve mimarisi zarif ve aşırı karmaşıktı. Sokaklar geniş ve sakinlerinin estetik nedenler yüzünden farklı olmasına karar verdikleri yerler dışında dümdüzdü. Binaların hepsi mermer
1.- Miasma: Eskiden ateşli hastalıklara neden olduğuna inanılan yoğun ve zehirli sis. Havaya yayılan küçük zararlı maddecikler veya mikroplar; böyle mikroplu hava; eskiden bu havadan geçtiği düşünülen sıtma; pis ve zehirli hava. ç.n.

kaplıydı, cephelerinde zarif beyaz sütunlar vardı. Bu bir Elene şehri olmadığını en kesin şekilde ortaya koyuyordu.
Halk tuhaf bir şekilde Styriclere benzemiyordu. Batıdaki bütün akrabaları topak topak el yapımı beyaz cüppeler giyerler. Bu kıyafet o kadar yaygındır ki bir tür tanınma işareti gibidir. Bununla beraber Sarsos Styricleri ipek ve keten giyiyorlardı. Beyaz hâlâ tercih edilen renk gibiydi ama mavi, yeşil ve sarılar da vardı; parlak koyu kırmızı giysiler de az değildi. Batıda Styric kadınları nadiren görünürlerdi ama burada çok daha ortadaydılar. Renkli elbiseler giyiyorlardı, saçlarında çiçekler vardı.
Diğer her şeyden daha farklı olan şey tavırdaydı. Batının Styricleri çekingen, bazen bir geyik kadar ürkektiler. Uysaldılar - Elene saldırganlığını yumuşatmak için planlanmış bir uysallık - ama bu tavrın kendisi Eleneleri daha da çok kızdırırdı. Diğer taraftan Sar-sos'daki Styricler kesinlikle uysal değildi.

ilhanx

Gözlerini önlerinde tutmuyor, kısık çekingen seslerle konuşmuyorlardı. Kendilerine fazla güveniyorlardı. Sokak köşelerinde tartışıyor, yüksek sesle gülüyorlardı. Gerçekten Styric olmaktan gurur duyuyorlarmış gibi şehirlerinin geniş sokaklarında başları yukarıda yürüyorlardı. En fazla belli olan farksa çocukların parklarda hiçbir korku belirtisi göstermeden oynamalarıydı.
Emban'ın yüz ifadesi sertleşti ve burun delikleri kızgınlıktan gerildi. Sparhawk, Ucera Başpiskoposu'nun böylesi bir kızgınlık içinde olmasının nedenini biliyordu. Açıkkalplilik, bu kızgınlığı kendinin de paylaştığını kendi kendine itiraf etmeye zorlamıştı. Bütün Eleneler, Styriclerin adi bir ırk olduğuna inanırlar. Kendilerine telkin edilenlere rağmen Kilise Şövalyeleri de akıllarının ücra bir köşesinde bu inancı paylaşırdı. Sparhawk düşüncelerin içinde kendiliğinden doğduğunu hissetti. Bu kurumlu, geveze Styricler nasıl olur da Elenelerin inşa edebileceğinden daha güzel bir şehir sahibi olmaya cüret edebilirlerdi ki? Nasıl olur da daha çok refah içinde olmaya cüret edebilirlerdi ki? Nasıl olur da mutlu olmaya cüret edebilirlerdi ki? Nasıl olur da tıpkı en az Eleneler kadar iyilermiş gibi sokaklarda kasıla kasıla yürümeye cesaret edebilirlerdi ki?
Sonra Dânae'nin üzgünce kendisine baktığını gördü ve düşüncelerini toplayıp konuşulmamış dargınlıkları kısa kesti. Gördüklerinden pek hoşlanmamıştı. Styricler alçakgönüllü, uysal oldukları
. 245

ve kaba ahır gibi evlerde sefalet içinde yaşadıkları sürece savun-malarıyla ilgilenmemeye aşırı istekliydi ama meydan okurcasına ifadeler ve eğilmemiş kafalarla, küstahça doğrudan gözlerinin içine baktıklarında kendini onlara bir ders vermek ister buldu.
"Zor, değil mi?" dedi hoşnutsuzlukla Stragen. "Piçliğim daima ezilmişlik ve aşağılanmışhğa yakınlık duymamı sağlamıştı. Styric kardeşlerimizin muhteşem alçakgönüllülüğünü o kadar etkileyici bulmuştum ki dillerini öğrenme zahmetine bile katlandım. Ama buradaki insanların içimde tatsız duygular uyandırdığını kabul ediyorum. Hepsi iğrenç bir şekilde kendilerinden memnun görünüyorlar."
"Stragen bazen midemi bulandıracak kadar uygar oluyorsun."
"Bugün neden böylesine hassaslaştık?"
"Özür dilerim, biraz önce kendimde hoşlanmadığım bir şey keşfettim. Homurdanmama neden oluyor." Stragen iç çekti. "Belki de asla içimize bakmamamız lazım, Sparhavvk. Orada bulduğu her şeyden hoşlanan biri olduğunu sanmıyorum."
Sarsos ve sakinleriyle sorunu olan tek kişi yalnızca Sparhawk değildi. Sör Bevier'in yüzü diğerlerinden çok daha büyük bir kızgınlık hissettiğini yansıtıyordu. Şok olmuştu, hatta büyük bir öfke duyan bir ifadesi vardı.
"Bir zamanlar bir öykü duymuştum," dedi, barışçı tarzıyla Ulath, bir noktayı belirtmek istediğinde daima yaptığı gibi sözcükleri yüksek sesle çıkartarak. Bu Sör Ulath'm karakteristik özelliklerinden biriydi. Bir şey belirtmeye çalışmak istemediği sürece asla konuşmazdı. "Bir Deiralı, bir Arcialı ve bir Thalesialı varmış. Çok uzun zaman önceymiş ve hepsi kendi diyalektlerinde konuşuyorlarmış. Her neyse, aralarında hangi konuşmanın Tanrı'nınki olduğunu tartışmaya başlamışlar. Sonunda Chyrellos'a gidip Patriğe bu soruyu doğrudan Tanrı'ya sormasını istemeye karar vermişler."
"Sonra?" diye sordu Bevier.
"Şey, tabii ki herkes Tanrı'nm daima Patrik'in sorularına cevap verdiğini bilir, böylece sonunda cevap gelmiş ve tartışma tamamen sona ermiş."
"Evet?"
"Evet ne?"
246

"Tanrı'mn diyalekti hangisiymiş?"
"Ne bekliyordun, tabii ki Thalesiaca. Bunu herkes bilir, Bevier." Ulath böyle bir şeyi ciddi bir suratla söyleyebilen türden biriydi. "Bunun tek bir nedeni var. Tanrı evreni yönetmeye karar vermeden önce bir Genedian Şövalyesiydi. İddiaya girerim bunu da biliniyordun, değil mi?"
Bevier bir süre bakakaldı ve ardından mahcup bir şekilde gülmeye başladı.
Ulath, Sparhawk'a baktı ve gözkapaklanndan biri yavaş, dikkatli bir şekilde kırpılır gibi kapandı. Sparhawk, kendini bir kez daha Thalesialı dostunun değerini fark etmek zorunda hissetti.
Sephrenia'nm Sarsos'daki evi diğer bir sürpriz oldu. Onda her zaman bir tür mülksüz fanilik vardı. Yaşlı yüksek ağaçların gölgelediği eğimli çimenliklerin, bahçelerin ve parıldayan fıskiyelerin bulunduğu bir parkın yanında yapılmış ev oldukça büyüktü. Sarsos'daki bütün diğer yapılar gibi Sephrenia'ın evi de mermerden yapılmış gibiydi ve oldukça tanıdık göründü.
Kalten arabadan inmesine yardım ederken, "Hile yapmışsın, küçük ana," diye suçladı.
"Anlamadım?"

ilhanx

"O rüyada gördüğümüz Aphrael Tapmağı'nı taklit etmişsin."
"Sanırım haklısın, bir tanem ama bu, burada beklenen bir şeydir. Styricum Meclisi'nin bütün üyeleri kendi Tanrılarıyla övünür. Övünmezsek Tanrılarımız kendilerini aşağılanmış hissederler."
"Sen buradaki meclisin üyesi misin?" Biraz şaşırmış gibiydi.
"Elbette. Unutulmamalı ki ben Aphrael'in Başrahibesiyim."
"Eosia'dan birisini, Daresia'nm bir şehrinin en büyük meclisinde bulmak tuhaf geliyor."
"Sana benim Eosialı olduğumu düşündüren de ne?"
"Değil misin?"
"Tabii ki değilim - ve Sarsos'daki meclis sadece yerel yönetim hükümeti değil. Her nerede olurlarsa olsun, biz bütün Styricler için kararlar veririz. İçeri giriyor muyuz? Vanion bekliyor." Onları mermer basamaklardan çıkarıp geniş, karmakarışık oyulmuş bronz bir kapıdan geçirdi ve eve girdiler.
Bina, ortada mermer bir fıskiyesi olan gür bitkili bir bahçe ve iç avlunun çevresine inşa edilmişti. Vanion fıskiyenin yanında, sağ

ayağı bir yığın yastığın desteğinde divana benzer bir koltukta yarı uzanmıştı. Bileği bandajlanmıştı ve yüzünde acılı bir ifade vardı. Saçlarıyla sakalı beyazdı ve çok farklı görünüyordu ama yüzü kırışıksızdı. Onu çökerten yükler kalkmıştı ama bu ondaki şaşkın edici değişikliği zor açıklıyordu. Sephrenia'yı kendisine vermeye zorladığı kılıçların korkunç ağırlığının etkileri bile bir şekilde silinmişti. Yüzü Sparhawk'm görmediği kadar genç görünüyordu. Okuduğu belgelerden kafasını kaldırdı. "Sparhawk," dedi kızgınca, "nerede kaldın?"
"Sizi gördüğüme sevindim, Lordum," dedi Sparhawk.
Vanion sertçe bakıp ardından güldü, yüz ifadesi biraz utangaçtı. "Sanırım bu biraz kaba oldu, değil mi?"
"Huysuzca, Lordum," dedi Ehlana. "Kesinlikle huysuzca." Sonra ciddiyeti bir kenara bırakıp koşarak kollarını boynuna doladı. "Size gücendik, Lord Vanion," dedi en otoriter tavrıyla. Sonra şapır şupur öptü. "Bizi ihtiyacımız olduğu anda öğütlerinizden ve dostluğunuzdan yoksun bıraktınız." Yeniden öptü. "İznimizi almadan yanımızdan ayrılmanız büyük kabalıktı."
"Kraliçem tarafından kınanıyor muyum yoksa beni gördüğüne sevindi mi?" diye şaşırmış bir şekilde sordu.
"Her ikisinden de biraz, Lordum" Ehlana omuz silkti. "Zaman kazandığımı ve her şeyi bir seferde hallettiğimi düşünmüştüm. Seni gördüğüme çok sevindim Vanion ama Cimmura'dan gece yarısı hırsız gibi gizlice kaçtığında çok fazla üzülmüştüm."
"Bildiğiniz gibi bunu yapmamanız gerekirdi," dedi ilgisizce Stragen. "Bir şey çaldıktan sonra önemli olan sıradan görünmektir, gizlice sıvışmak dikkat çeker."
"Stragen," dedi kadın, "Sus."
"Onu Cimmura'dan sağlığı için götürdüm," dedi Sephrenia. "Orada ölüyordu. Onu hayatta tutmak beni kişisel olarak ilgilendiriyordu, bu yüzden sağlığına kavuşturabileceğim bir yere götürdüm. Birkaç yıl Aphrael'in başının etini yedim ve sonunda kabul etti. Bir şey istediğimde ciddi bir başbelası olabilirim; Vanion'u gerçekten istedim." Artık hislerini saklamak için hiçbir girişimde bulunmadı. O ve Pandion Eğitmeni arasındaki yılların konuşulmamış aşkı ortadaydı. Hem Styric ve hem Elene kültürleri arasında açık bir skandal oluşturan bu beraberliği gizlemek için hiçbir

çaba sarf etmiyorlardı. O ve Vanion açıkça günah içinde yaşıyorlardı ve pişmanlık duyuyormuş gibi davranmıyorlardı. "Bileğin nasıl, bir tanem?"
"Gene şişiyor."
"Sana buz koy demedim mi?"
"Buzum yoktu."
"Yap o zaman, Vanion. Büyüyü biliyorsun."
"Benim yaptığım buz seninkiler kadar soğuk olmuyor, Sephre-nia." Sesi ağlamaklıydı.
"Erkekler!" diye sözde bir kızgınlıkla bağırdı. "Hepsi bebek!" Bir leğen bulmak için koşuşturdu.
"Bunu gördün, değil mi, Sparhawk?" dedi Vanion.
"Tabii ki, Lordum. Bence çok hoştu."
"Teşekkür ederim."
"Ne oldu ki?" diye sordu Kalten.
"Sen asla anlayamayacaksın, Kalten," dedi Sparhawk.
"Bir milyon yıl geçse bile/'diye ekledi Vanion.

ilhanx

"Bileğinizi nasıl burktunuz, Lord Vanion?" diye sordu Bevier.
"Bir şeyi ispatlamaya çalışıyordum. Styricum Meclisi'ne Sar-sos'daki gençlerin fiziki olarak fazlasıyla kötü bir durumda olduklarını söylemiştim. Bunu bütün lanet şehri yarışta geçerek göstermem gerekiyordu. Bir tavşan deliğine basana dek çok iyi gidiyordum."
"Bu gerçekten utanılacak bir durum, Lord Vanion," dedi Kalten. "Bildiğim kadarıyla bu kaybettiğiniz ilk yarışma."
"Kaybettiğimi kim söyledi? Yeteri kadar Önde ve bitiş çizgisine yeteri kadar yakın olduğumdan topallayarak kazandım. Meclis en azında genç adamlar için biraz askeri eğitim düşünecek." Sparhawk'in silahtarına baktı. "Selam Khalad. Annenler nasıl?"
"Oldukça iyiler, Lordum. Kraliçeyi Patrik'i dizine yatırıp pataklaması için Chyrellos'a götürürken, onları görmek için durduk."
"Khalad!" diye itiraz etti Ehlana.
"Söylememek' miydim, Majesteleri? Cimmura'dan ayrıldığımızda aklınızda bunun olduğunu düşünmüştük hepimiz."
"Şey - bir şekilde doğru, sanırım - ama böyle ulu orta söylememen beklenirdi."
, "Ah, bunu bilmiyordum. Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Kutsal Anamız'm ara sıra rahatsız olacağı şeylere ihtiyacı

var. Bu onun yaramazlık etmesini engeller."
"Hayret verici bir şey, Khalad," diye sevimsizce mırıldandı Başpiskopos Emban. "Bir anda hem devlete hem de Kilise'ye hakaret etmeyi becerdin."
"Ayrıldığımdan beri Eosia'da neler oluyor?" dedi Vanion.
"Sadece ben ve Sarathi arasındaki küçük bir anlaşmazlık, Lord Vanion," diye cevapladı Ehlana. "Khalad abartıyor. Bunu sık sık yapar - Kilise ve devlete aynı anda hakaret etmekle meşgul olmadığı zamanlarda."
"Bir Sparhavvk daha yetişiyor olabilir." Vanion sırıttı.
"Tanrı Kilise'yi korusun," dedi Emban.
"Ve de Tacı," diye ekledi Ehlana.
Prenses Danae Vanion'a doğru milleti iteleyerek yol açtı. Mmrr'ı taşıyordu, eli yavru kediyi ortasından kavramıştı. Mmrr'ın yüzünde kabullenmiş bir ifade vardı ve ayakları hoş olmayan bir şekilde sallanıyordu. Danae adamın kucağına tırmanıp hazırlıksız bir öpücük vererek, "Selam, Vanion," dedi.
"Büyümüşsünüz, Prenses." Vanion gülümsedi.
"Küçülmemi mi bekliyordun?"
"Danae!" diye onu azarladı Ehlana.
"Ah, Anne, Vanion ve ben eski dostuz. Ben bebekken beni kucağına alırdı."
Sparhawk Vanion'un küçük prensesi bilip bilmediğine karar vermeye çalışarak dikkatle arkadaşına baktı. Ama Vanion'un yüzü hiçbir şeyi açığa vurmadı. "Sizi özledim, Prenses."
"Biliyorum. Ortalıkta olmadığımda herkes beni özler. Mmrr ile tanıştın mı? Kedim. Talen verdi. Çok hoş bir hareket değil mi?"
"Evet çok hoş, Danae."
"Ben de öyle düşündüm. Babam eve döndüğümüzde onu eğitime yollayacak. Ben hâlâ küçük bir kızken bütün bunları tamamlaması daha iyi olacak."
"Ya? Niçin, Prenses?"
"Çünkü büyüdüğümde onunla evleneceğim ve bütün bu eğitim saçmalığının ayak altından kalkmasını istiyorum. Kedimi tutmak ister misin?"
Talen kızardı ve Danae'nin duyurusunu bir tür küçük kız kaprisi gibi geçiştirmeye çalışarak gergince güldü. Ama gözlerinden

biraz kızgınlık okunuyordu.
"Onları asla uyarmamanız lazım, Prenses," diye tavsiyede bulundu Barones. "Beklemeniz ve en son anda söylemeniz gerekir."
"Ya. Demek öyle yapılıyor?" Danae Talen'e baktı. "O zaman söylediğimi niçin unutmuyorsun? Zaten önümüzdeki on, on iki yıl içinde bu konuda hiçbir şey yapmayacağım. Ya da sekiz, belki. Boşa zaman harcamanın bir anlamı yok, değil mi?"
Talen gözlerinde ilk hafif dehşet izleriyle dik dik bakıyordu.

ilhanx

"Seninle sadece dalga geçiyor, Talen," diye çocuğu temin etti Kalten. "Ve öyle olmasa bile, tehlikeli çağa gelmeden önce fikrini değiştirecektir."
"Bu asla olmayacak, Kalten," dedi Danae, çelik gibi bir sesle.
O akşam, hazırlıklar yapılıp kalabalığın çoğu yakınlardaki evlere dağıldıktan sonra, Sparhawk evin ortasındaki serin bahçede Sephrenia ve Vanion ile oturuyordu. Danae fıskiyeyi çevreleyen çıkıntıda oturmuş yavru kediyi izliyordu. Mmrr havuzcukta süs balıkları yüzdüğünü keşfetmişti. Kuyruğu seğirerek orada oturmuştu, gözleri korkutucu bir dikkatle faltaşı gibi açıktı.
Sparhawk, doğrudan Sephrenia'ya bakarak, "Başlamadan önce bir şey bilmem gerekiyor," dedi. "Ne kadarını biliyor?" Vanion'u gösterdi.
"Neredeyse her şeyi. "Ondan gizli saklım yok."
"Bu açık değil, Sephrenia." Sparhawk fazla şeyi açığa vurmadan soruyu sormak için bir yol bulmaya çalışıyordu.
"Ah, konuya geç, Sparhawk," dedi Danae. "Vanion kim olduğumu biliyor. Başlangıçta biraz telaşlandı ama öyle ya da böyle artık bu fikri kabul etti."
"Bu tamamen doğru değil," dedi Vanion. "Gerçekten ciddi sorunları olan sensin, Sparhawk. Durumu nasıl idare ediyorsun?"
"Kötü." Danae burnunu çekti. "Cevaplarını anlamayacağını bildiği soruları bile bile sorup duruyor."
"Ehlana şüpheleniyor mu?" diye ciddi bir şekilde sordu Vanion.
"Tabii ki, bilmiyor," diye cevapladı Çocuk-Tannça. "Sparhawk ve ben daha başlangıçta karar verdik. Neler olduğun onlara anlat, Sparhawk - ve bütün gece sürmesin. Mirtai yakında beni aramaya niyetli."
251

"Tam Cehennem gibi olmalı/' dedi arkadaşına sempatik bir tavırla Vanion.
"Tam değil. Ama onu izlemem gerekiyor. Bir keresinde kalabalık bir peri sürüsü sarayın bahçesindeki bütün çiçekleri tohumluyordu."
"Anlar çok yavaş." Danae omuz silkti.
"Belki öyle ama insanlar bu işi arıların yapmasını bekliyor. Bu işi perilere verirsen, söylenti çıkabilir." Sparhawk geriye yaslanıp Vanion'a baktı. "Sephrenia sana Lamorkand ve Drychnanth'dan bahsetti, değil mi?"
"Evet. Bu çılgınca bir hikâye değil, değil mi?"
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Hayır. Demos dışında bazı bronz çağı Lamorklarıyla karşılaştık. Ulath liderlerinin beynini parçaladıktan sonra hepsi ortadan yok oldular - ölenler dışında. Oscagne bunun dikkati başka yöne çekme olduğuna inanmış durumda - daha çok Martel'in Patriklik seçimi sırasında bizi Chyrel-los'dan uzak tutmak için oynadığı oyunlara benziyor. Krager arada sırada gözümüze ilişiyor ve bu Oscagne'nın teorisine destek veriyor ama sen bize son savaşı bir daha yapmaya çalışmanın bir hata olduğunu öğrettin, bu yüzden Lamorkand'da olanların dikkati başka yöne çekme taktiği olduğunu düşünüyorum. Birisinin bütün bu belaya sadece Kilise Şövalyeleri'ni Tamuli'den uzak tutmak için bulaştığı fikrini gerçekten kabul edemem - özellikle Atanlar buradayken."
Vanion başıyla onayladı. "Matherion'a gittiğinde sana yardımcı olacak birine ihtiyacın olacak, Sparhawk. Tamul kültürünü anlaması çok güç. Ne olduğunu bilmeden muazzam gaflar yapabilirsin."
"Teşekkürler, Vanion."
"Ama bu sadece sen değilsin. Arkadaşların da dünyadaki en diplomatik kişiler değiller ve Ehlana heyecanlandığında zıvanadan çıkmaya meyillidir. Gerçekten Dolmant ile dalaştı mı?"
"Şey, evet," dedi Danae. "Aralarında barış sağlayabilmem için ikisini de öperek uyuşturmam gerekti."
"Kimin gitmesi en iyi olur, Sephrenia?" diye sordu Vanion.
"Benim."
"Bu konu dışı. Senden tekrar ayrılmayacağım."
"Çok hoş, bir tanem. O zaman niye benimle germiyorsun?"
Vanion duraksamış gibi göründü. "Ben -"
252

"Eşeklik etme, Vanion," dedi Danae. "Sarsos'dan ayrıldığında ölmeyeceksin - benim adamdan ayrıldığından farklı olmayacak. Artık tamamen iyileştin."
"Bundan endişe etmedim, ama zaten Sephrenia Sarsos'dan ayrılamaz. O Styricum Meclisi'nin bir üyesi."
"Yüzyıllardır Styricum Meclisi'nin üyesiyim, Vanion," dedi Sephrenia. "Daha önce de buradan ayrıldım - gerektiğinde uzun süreler. Ara sıra hepsi aynı şeyi yapmak zorundalar."

ilhanx

"Ben bu meclisi pek anlamadım," dedi Sparhawk. "Styriclerin birbirleriyle temas halinde olduklarını biliyordum ama bu kadar kaynaşmış olduklarını fark etmemiştim."
"Bunu açığa vurmayız." Sephrenia omuz silkti. "Eleneler bilirlerse onu büyük bir komplo haline sokmaya çalışacaklardır."
"Senin meclis üyeliğin öne sürülüp duruyor," diye belirtti Sparhawk. "Bu meclis gerçekten konuyla ilgili mi, yoksa sadece göstermelik bir kurul mu?"
"Ah, hayır, Sparhawk," dedi Vanion. "Meclis çok önemli. Styricum bir teokrasi ve meclis Genç Tanrıların başrahip - ve başrahi-belerinden - oluşmuş."
"Aphrael'in rahibesi olmak çok külfetli bir konum değil." Sephrenia Çocuk-Tanrıça'ya sevgiyle bakarak gülümsedi. "Genelde istediğini diğer yollarla aldığından, kendini göstermekle özel olarak ilgilenmez. Belirli avantajlarım var - bu ev gibi - ama Bin'in toplantılarına katılmam gerekiyor ve bu sıkıcı olabilir."
"Bin?"
"Meclisin diğer ismi."
"Bin tane mi Genç Tanrı var?" Sparhawk biraz şaşırmış gibiydi.
"Şey, elbette Sparhawk," dedi Aphrael. "Bunu herkes bilir."
"Niçin bin?"
"Kulağa hoş gelen sevimli bir sayı. Styricçe Ageraluon."
"Bu kelime tanıdık gelmiyor."
"On kez on kez on anlamına gelir - başka bir söyleyişle. Kuzenlerimden biriyle bu konuda sıkı bir tartışmamız oldu. Yavru bir timsahı vardı ve onun parmaklarından birini koparmıştı. Ondan sonra hep sayma zorluğu çekiyordu. Ageralican olmamızı istedi -dokuz kere dokuz ama zaten o anda daha çok olduğumuzu ve Ageralican olmak istersek bazılarımızın yok edilmesi gerektiğini

ona açıkladık. Onlardan biri olmaya gönüllü olmak isteyip istemeyeceğini sorduk ve fikrinden vazgeçti."
"insan niye bir yavru timsah sahibi olmak ister ki?"
"Bu bizim yaptığımız şeylerden biri. Siz insanların kontrol edemeyeceğiniz hayvanlara bakmak isteriz. Timsahlar o kadar kötü değillerdir. En azından onları beslemeniz gerekmez."
"Evet ama her sabah çocukları sayman gerekir. Şimdi niçin balinalar isteğinin sürekli olarak ortaya çıktığını anladım."
"Bu konuda çok inatçısın, Sparhawk. Bir balinam olursa ailemi gerçekten etkileyebilirim."
"Sanırım çok uzak bir konuya kayıyoruz," dedi Vanion. "Seph-renia bazı ilginç şüphelerin olduğunu söylüyor."
"Şimdilik tamamen anlayamadığım bir şeyi açıklamaya çalışıyorum, Vanion. Sadece kuyruğunu görüp bir atı tanımlamaya çalışmak gibi bir şey. Elimde ufak tefek şeyler var ama daha fazlası yok. Şu ana kadar gördüğümüz her şeyin - ve büyük ihtimalle görmediğimiz birçok şeyin - birbiriyle ilişkili olduğu ve hepsinin başında bir tek kafanın olduğu kanısındayım. Sanırım bu bir Tanrı, Vanion - ya da Tanrılar."
"Azash ile karşılaşmanın yatakların altında ve karanlık dolaplarda düşman tanrılar görmeye başlamana neden olmadığından emin misin?"
"Yalnızca bir Tanrı'ran geçmişten koca bir orduyu uyandırabileceği konusunda en büyük otoriteden onay aldım. Bunu bana söyleyen otorite bu konuda çok kendini beğenmişti."
"Nazik ol, Baba," dedi aşırı bir ciddiyetle Danae. "Bu çok karışık, Vanion," diye açıkladı. "Bir orduyu uyandırdığında, her bir askeri ayrı ayrı uyandırmak zorundasmdır ve bunu yaparken onunla ilgili her şeyi bilmek zorundasmdır. İnsan büyücülerin başaramadıkları bu."
"Herhangi bir fikrin var mı?" diye arkadaşına sordu Vanion.
"Birçok," diye homurdandı Sparhawk, "hiçbiri hoş değil. Sana bahsettiğim gölgeyi hatırlıyor musun? Ghwerig'i öldürdükten sonra bütün Eosia boyunca beni izleyeni."
Vanion başını sallayarak onayladı.
"Onu görüp duruyoruz ve bu kez herkes onu görebiliyor."
"Bu hoş görünmüyor."

"Hayır, değil. Son seferinde gölge Troll Tannları'ydı."
Vanion ürperdi ve sonra her ikisi de Sephrenia'ya baktılar.
"İhtiyaç duyulmak güzel bir şey, değil mi?" dedi ablasına Danae.

ilhanx

"Zalasta ile konuşacağım." Sephrenia iç çekti. "Sarsos'da imparator için günü gününe haberleri izleyip her şeyden haberdar oluyor. Büyük ihtimalle bu konuda birçok şey biliyordur, bu yüzden yarın buraya uğramasını sağlamalıyım."
Gürültülü bir şapırtı sesi geldi.
"Bunun olacağını sana söylemiştim, Mmrr," dedi kendini beğenmişçe fıskiyenin içinde yüzeyde kalmaya çalışan kızgın bakışlı kedi yavrusuna Danae. Mmrr'in sorunları, bölgelerini pençelerine ve karnına burunlarıyla vurarak şiddetle savunmaya kalkan havuz balıklarıyla ikiye katlandı.
"Onu yakalayıp dışarı çıkar, Danae," dedi Sparhawk.
"Beni sırılsıklam yapar, Baba ve Anne beni paylar. Mmrr bunu kendi başına bulaştırdı. Şimdi bırak da kendi başına çıksın."
"Boğulacak."
"Ah, tabii ki boğulmayacak, Sparhawk. Yüzmeyi biliyor. Ona baksana. Bütün gücüyle kediliyor."
"Ne yapıyor?"
"Kediliyor. Köpekleme diyemezsin, değil mi? Zaten o köpek değil. Biz Styricler daima kedileme deriz, değil mi, Sephrenia?"
"Ben hiç demedim," diye mırıldandı Sephrenia.

on yedinci bölüm

EĞLENCENİN büyük bölümü ebeveynlerinin Prenses Da-nae'nin sabahın erken saatlerinde yaptığı ziyaretleri önceden seze-memesinden doğuyordu. Bu olay kesinlikle her gün yapılan bir şey değildi. Bütün hafta boyunca bir kere bile olmadığı zamanlar vardı. Ve bu sabahki ziyaret, tıpkı diğerleri gibiydi. Tutarlılık tanrısal niteliklerin en önemlilerinden biridir. Kapı güm diye açıldı ye prenses siyah saçları uçuşarak, gözleri sevinçle dolu odaya daldı ve büyük, neşeli bir çığlıkla yataktaki ebeveynlerinin arasına daldı. Atlamanın peşinden daima bir sürü kıvranıp iteleme gelirdi, ta ki Danae ebeveynleri arasında iyice yerleşene kadar.
Bu ziyaretleri asla yalnız yapmazdı ama Rollo hiçbir zaman gerçek bir sorun olmamıştı. Rollo, mutlu etmeye çok arzulu ve içeri asla izinsiz dalmayan iyi huylu bir oyuncaktı. Diğer taraftan, Mmrr bir başbelası olabilirdi. Sparhawk'dan oldukça hoşlanıyordu ve iteleyerek yerleşme konusunda bir dahiydi. İnsan tamamen uyanmadan önce keskin pençeli yavru bir kedinin çıplak bacağından yukarı tırmanması ürkütücü bir deneyimdi. Sparhawk dişlerini sıkarak dayandı.
"Kuşlar uyandı," dedi suçlarcasma Danae.
Kedi örtülerin altında gizlenmiş ritmik olarak pençelerini Spar-hawk'in kalçalarında germeye başladığında irkilerek, "Onlar için çok sevindim," dedi.
"Bakıyorum bu sabah huysuzuz, Baba."
"Şu ana dek iyiydim. Lütfen kedine söyle beni yastık olarak kullanmasın."
"Seni sevdiği için öyle yapıyor."
"İçim bir hoş oldu. Ama pençelerini kendine saklamasını tercih ederim."

"Sabahları hep böyle midir, Anne?"
"Bazen." Ehlana küçük kızı kucaklayarak güldü. "Sanırım bu akşam yemeğinde ne yediğiyle ilgili."
Mmrr mırıldamaya başladı. Yetişkin kedilerin çoğu kibar bir ılımlılıkla mırıldar. Yavru kediler öyle değildir. Özellikle o sabah Danae'nin küçük kedisi daha çok yaklaşan bir fırtına ya da dengesiz bir çarkı olan tahıl değirmeni gibi ses çıkarıyordu.
"Vazgeçtim," dedi Sparhawk. Üstündeki Örtüleri atıp kalktı ve üzerine bir cüppe aldı. "Etrafta üçünüz varken uyku yok. Geliyor musun, Rollo?"
Karısı ve kızı şaşkın bir ifadeyle ona bakakaldılar, sonra endişeyle birbirleriyle bakıştılar. Sparhawk, Danae'nin dolma bebeğini kapmış, arka ayaklarının birinden tutarak odadan yavaşça çıkıyor, çıkarken de Ehlana ve Danae'nin fısıldadıklarını duyabiliyordu. Oyuncağı güm diye bir koltuğa bıraktı. "Bu kesinlikle imkânsız, eski dostum Rollo," dedi, içerdeki dişilerinin kendini duyacağından emin olduğu bir sesle. "Nasıl dayandığımı anlayamıyorum."
Yatak odasından derin bir sessizlik oldu.
"Sanırım sen ve ben bir süre için buradan uzaklaşmalıyız, dostum," diye devam etti Sparhawk. "Bizi bir eşya parçasıymış gibi parçalamaya başlıyorlar."
Rollo hiçbir şey söylemedi, zaten Rollo çok nadir konuşurdu.

ilhanx

Bununla beraber kapını eşiğinde duran Sephrenia biraz korkmuş görünüyordu. "Kendini iyi hissetmiyor musun, Sparhawk?"
"İyiyim, küçük ana. Niçin sordun?" Özellikle karısı ve kızı için hazırladığı gösteriye başkalarının şahit olmasını beklemiyordu.
"Dolma bir bebekle konuştuğunun farkmdasm, değil mi?"
Sparhawk yapmacık bir şaşkınlıkla Rollo'ya baktı. "Şey, sanırım haklısın, Sephrenia. Bunu fark etmemiş olmam ne kadar ilginç. Bunun nedeni belki de şafak sökmeden önce yataktan kalkmış olmam." Ne kadar işler yolunda gidiyormuş gibi davranmaya çalışırsa çalışsln, iyi gitmiyordu.
"Sen neler saçmalıyorsun, Sparhawk?"
"Gördün mü, Rollo," dedi Sparhawk, bir şeyleri kurtarmaya çalışarak. "Anlamıyorlar işte - hem de hiçbiri."
"Ah, Prens Sparhawk?" Bu Ehlana'nın hizmetçisi Alean'di. Fark edilmeden odaya gelmişti ve iri gözleri endişeliydi. "İyi misiniz?"
257

Sparhawk'in etrafındaki her şey kötüleşiyordu. "Bu uzun bir hikâye, Alean." İç çekti.
"Prensesi gördünüz mü Lordum?" Alean biraz tuhaf bakıyordu.
"Annesiyle beraber yatakta." O konumda ona kurtaracak fazla bir şey kalmamıştı. "Banyoya gidiyorum - eğer birilerinin umu-rundaysa." Ve azametle yürüyerek odadan çıktı, saygınlığının paçavraları arkasından sarkarak geliyordu.
Styric Zalasta, ak saçlı, uzun ve kır sakallı, dünyevi işlerden elini ayağını çekmiş görünen bir adamdı. Bütün Styric erkeklerinin sahip olduğu köşeli, bitmemiş görünüşlü bir yüzü, gür siyah kaşları ve kaim bir sesi vardı. Sephrenia'm en eski arkadaşıydı. Genelde Styricum'un en bilge ve en güçlü büyücüsü olarak kabul edilirdi. Beyaz, kukuletalı rahip cüppesi giyiyor ve bir asa taşıyordu; oldukça dinçti ve yürürken yardıma ihtiyaç duymadığı için bu sadece özel değer taşıyan bir asa olabilirdi. Elene dilini iyi konuşmasına rağmen Styric aksanı çok belirgindi. Sparhawk'in grubu o sabah Tamuli'de tam olarak neler döndüğünün ayrıntılarını Zalas-ta'dan duymak için Sephrenia'nm iç bahçesinde toplanmıştı.
"Onların gerçek olup olmadıklarından tamamen emin olamayız," diyordu Zalasta. "Görünenler rasgele ve geçici."
"Onlar kesinlikle troll, değil mi?" diye sordu Tynian.
Zalasta başıyla onayladı. "Troll'e benzeyen başka bir yaratık pek yok."
"Tanrı bilir ki bu doğru," diye mırıldandı Ulath. "Görünenlerin gerçek troll'ler olması çok mümkün. Bir süre önce hepsi toplanıp Thalesia'yı terk etti. Hiç kimse onları durdurup niçin gittiklerini sormayı düşünmedi."
"Şafak Adamlar da görülmüş," diye bildirdi Zalasta.
"Onlar ne, bilge kişi," diye sordu Başpiskopos Emban.
"Zamanın başlangıcından gelen insana benzer yaratıklar, Ekselansları. Troll'lerden biraz daha büyük ama o kadar zeki değiller. Sürüler halinde dolaşırlar ve çok vahşidirler."
"Onlarla karşılaştık, dost Emban," dedi kısaca Kring. "O gün yoldaşlarımdan çoğunu kaybettim."
"Belki bir bağlantı olabilir," diye devam etti Zalasta. 'Troll'ler günümüzün yaratıkları ama Şafak Adamlar kesinlikle geçmişten
258

geliyor. Onların nesli elli kâinat devrinden uzun süredir tükenmiş durumda. Cyrgailer hakkında da doğrulanmamış raporlar var."
"Bunu onaylanmış olarak işaretleyebilirsin, Zalasta," dedi Kalten. "Geçen hafta bir gece eğlencesiyle bize kendilerini ispatladılar."
"Onlar müthiş savaşçılardır," dedi Zalasta.
"Çağdaşlarını etkilemiş olabilirler," dedi Kalten, "ama modern taktikler, silah ve teçhizatlar onlarm pek ulaşamayacağı seviyede. Mancınıklar ve şövalyelerin hücumu onları şaşırtmış gibiydi."
"Tam olarak bu Cyrgailer kim, bilge kişi?" diye sordu Vanion.
"Sana belgeleri vermiştim," dedi Sephrenia. "Okumadın mı?"
"Daha oraya kadar gelmedim. Styric okuması zor bir dil. Birisinin alfabenizi basitleştirmeyi düşünmesi lazım."
"Orada dur," diye kesti Sparhawk. Sephrenia'ya baktı. "Senin okuduğunu hiç görmedim," diye onu suçladı. "Flüt'ün bir kitaba dokunmasına bile izin vermedin."
"Bir Elene kitabına hayır."
"O zaman sen okuyabiliyorsun?"

ilhanx

"Styricçe evet."
"Niçin bize söylemedin?"
"Çünkü bu seni ilgilendirmezdi, bir tanem."
"Yalan söyledin!" Bu nedense onu şok etmişti.
"Hayır, doğrusu söylemedim. Elene okuyamam - çoğunlukla istemediğim için. Kaba bir dil, yazınız çirkin - örümcek ağları gibi." , "Bizi bile bile okumayı öğrenemeyecek kadar basit olduğuna inandırdın."
"Bu bir şekilde gerekliydi, bir tanem. Pandion çömezleri çok pişkin kimseler değil ve kendinizi üstün görecek bir şeylere ihtiyacınız vardı."
"Nazik ol," diye mırıldandı Vanion.
"Bu büyük, sakar hödüklerden yarım düzine nesli eğitmeye çalışmam ve katlanılmaz havalarını sergilemem gerekiyordu," dedi bariz bir sertlikte. "Evet, Sparhawk, okuyabilirim, hesap yapabilirim, felsefe tartışabilirim, hatta gerekiyorsa teoloji ve mantık konusunda bile bütün eğitimi aldım."
"Bana niçin bağırdığını anlamıyorum," diye yumuşakça itiraz etti Sparhawk Sephrenia'mn avuç içlerini öperek. "Ben senin daima oldukça nazik bir leydi olduğuna inandım -" Avuç içlerini

tekrar öptü. "En azından bir Styric için."
Sephrenia ellerini onunkilerden hızla çekti ve sonra Spar-hawk'in yüzündeki sırıtışı gördü. "Sen çekilmez birisin," dedi, aniden gülümseyerek.
"Hatırladığım kadarıyla Cyrgai'den bahsediyorduk," dedi yavaşça Stragen. "Tam olarak kim bunlar?"
"Çok şükür ki nesilleri tükendi," diye cevapladı Zalasta. "Dare-sia'nm diğer irklarıyla - ne Tamul, ne Elene ne de Styriclerle - yakın olmayan bir ırk. Bazıları onların uzaktan Valesialılarla akraba olabileceklerini söyler."
"Bunu kabul edemem, bilge kişi," diye karşı çıktı Oscagne. "Valesialılarm bir hükümeti bile olmamıştır ve onlar savaş düşüncesine bile sahip değillerdir. Onlar dünyanın en mutlu halkıdır. CyrgaiTerle herhangi bir bağları olamaz."
"Mizaç bazen iklime bağlıdır, Ekselansları," diye belirtti Zalasta. "Valesia bir cennettir, orta Cynesga ise ona birazcık bile benzemez. Her neyse, Cyrgailer Cyrgon isminde iğrenç bir Tarvn'ya taparlardı -ve en ilkel insanların yaptıkları gibi isimlerini ondan almışlardı. Bütün insanlar bencildir sanının. Hepimiz kendi Tanrımızın diğerlerinin hepsinden daha iyi olduğuna ve kendi ırkımızın en üstünü olduğuna inanmışızdır. Cyrgailer bunu en aşırı boyuta götürdüler. Nesilleri tükenmiş bir halkın inançlarım deşemeyiz ama göründüğü kadanyla diğer insanlardan bir şekilde farkh bir tür olduklarına inanacak kadar ileri gitmişler. Bütün gerçeğin onlara Cyrgon tarafından açıklandığına inandıklân için yeni fikirlere karşı çıkarlardı. Savaşçı toplum fikrini saçma boyutlara taşıyarak ırksal saflık düşüncesiyle fiziksel mükemmellik uğraşma saplamp kalmışlardı. Sakat doğan çocuklar ölmeleri için çöle bırakılırlardı. Savaşta sakat bırakan yaralar alan askerler arkadaşları tarafından öldürülürlerdi. Fazla kız çocuğu olan kadınlar boğazlanırdı. Orta Cynesga'daki Cyrga Vahası'nın yanında bir şehir devleti kurmuşlardı ve kendilerini diğer insanlarla onların fikirlerinden tamamen tecrit etmişlerdi. Cyrgailer fikirlerden korkunç derecede korkarlardı. Onlarınki bütün insanlık tarihinde belki de salaklığın idealize edildiği tek kültürdü. Yüksek zekâya bir kusur olarak bakar ve aşırı zeki çocuklan öldürürlerdi."
"Güzel bir grup," diye mırıldandı Talen.
"Komşularını istila edip köleleştirdi ler - çoğunlukla çölün ırkı

belirsiz göçebelerini - ve aralarında asker olan oldukça çok sayıda melez vardı."
"Ama bu mükemmel bir şekilde sağlıklıydı, değil mi?" diye iğ-nelercesine ekledi Barones Melidere. "Tecavüz daima serbestti, değil mi?"
"O durumda değildi, Barones," diye cevapladı Zalasta. "'Dostça' davrandığı görülen her Cyrgai o noktada öldürülürdü."
"Ne kadar ilginç bir fikir," diye mırıldandı.
"Bu kadınlar için de öyleydi. Bununla beraber, bütün çabalarına rağmen Cyrgai karma ırklardan birçok döl verdi. Onların gözlerinde bu bir tiksintiydi ve melezler mümkün olan her anda öldürülüyorlardı. Bununla beraber, görünüşe göre zamanla Cyrgon'un duyguları değişmiş görünüyor. Bu melezlerin bir işe yarayabileceğini görmüş. Biraz eğitim verildikten sonra ordunun bir bölümü haline gelmişler. Onlara 'Cynesgalar" denmiş. Zamanla ordunun pis işleri yapan ve çoğunlukla ölen bölümü onlardan oluşmuş. Gördüğünüz gibi Cyrgon'un bir amacı varmış - militarist eğilimlilerin her zamanki amacı."
"Dünyayı ele geçirmek mi?" diye fikrini söyledi Vanion.

ilhanx

"Aynen öyle. Cynesgalar çoğalmaya teşvik edilmişler ve Cyrgailer onları sınırlarını genişletmek için kullanmışlar. Kısa zamanda bütün çöle hakim olmuşlar ve komşularının sınırlarım zorlamaya başlamışlar. İşte biz de onlarla orada karşılaştık. Cyrgailer Styriclerle karşılaşmaya hiç hazır değillerdi."
"Bunu hayal edebiliyorum." Tynian güldü.
Zalasta kısaca gülümsedi. Bu hoşgörücü bir gülümsemeydi, hafif tepeden bakan bir havası vardı. "Cyrgon rahiplerinin sınırlı güçleri vardı," diye devam etti Zalasta, "ama karşılarına çıkana rakip değillerdi." Parmak uçlarını birbirine vurarak oturdu. "Belki de bunu yakından incelediğimizde, bu bizim gerçek sımmızdır," diye düşüncelere daldı. "Diğer insanların sadece bir tek Tanrıları - ya da en iyi ihtimalle küçük bir Tanrı grupları - var. Bizim çoğu birbiriyle iyi geçinen ve ne yapılması gerektiği konusunda genel bir fikir birliği yapan bin tanrımız var. Her neyse, Cyrgailerin Styric topraklarına saldırısı onlar için bir felaket oldu. Hemen hemen bütün Cynesgalarmı ve de saf Cyrgailerinin büyük bölümünü kaybettiler. Tam bir kargaşa içinde geri çekildiler ve Genç Tanrılar o zamandan

sonra onların ülkelerinde kalmaya zorlanmalarına karar verdiler. Bugün Genç Tanrılardan hangisinin bu fikri ortaya attığını kimse bilmez ama hem basitliği, hem de sonuçlan gerçekten çok harikaydı. Büyük bir kartal Cynesga'nm bütün çevresini bir günde uçtu ve gölgesi yerde görünmeyen bir iz bıraktı. Bu iz Cynesgalar, Atanlar, Tamullar, Styricler ya da Eleneler hatta Arjuniler için kesinlikle bir anlam ifade etmiyor. Ama Cyrgailer için korkunç derecede önemliydi çünkü o günden sonra o çizgiyi geçen bütün Cyrgailer anında öldüler."
"Bir dakika," diye itiraz etti Kalten. "Biz buranın hemen batısında Cyrgailerle karşılaştık. O çizgiyi nasıl geçtiler?"
"Onlar geçmiştendi, Sör Kalten," diye ellerini açarak izah etti Zalasta. "Çizginin onlar için var olmadığını varsayabiliriz çünkü onlar kuzeye saldırdıklarında kartal daha uçuşunu yapmamıştı."
Kalten kafasını kaşıyıp kaşlarını çatarak oturdu. "Ben mantık konusunda iyi değilimdir, ama bir yerde açık yok mu?"
Bevier de bunu çözmek için uğraşıyordu. "Sanırım nasıl olduğunu anladım," dedi kararsızca, "ama emin olmak için birkaç defa daha göz gezdirmeliyim."
"Mantık bütün sorulara cevap veremez, Sör Bevier," dedi Em-ban. Tereddüt etti. "Elbette bu söylediğimi Dolmant'a söylemen gerekmiyor."
"Bu artık gücü olmayan bir büyü olabilir," diye görüşünü Za-lasta'ya söyledi Sephrenia. "Cyrgailer artık var olmadığı için ona gerek yok."
"Ve bunu ispat etmenin öyle ya da böyle bir yolu yok," diye ekledi Ulath.
" Stragen birden güldü. "Biliyor musunuz, haklı," dedi. "Ondan etkilenecek insanlar binlerce yıl önce ölmüş olduğu için o korkunç lanet, hâlâ kimse bilmeden öylesine orada duruyor olabilir. Sonunda başlarına ne geldi, bilge kişi? Nesilerinin tükendiğini söylemiştin."
"Doğrusu, Milord Stragen, nesillerini kendileri tükettiler."
"Burada bir çelişki yok mu?" diye sordu Tynian.
"Pek yok. Cynesgalar neredeyse tamamen yok olmuşlardı ama Cyrgon'un emrindeki sınırları geçebilecek tek birlik olduğunda onların yaşamsal önemi ortaya çıktı. Cyrgaileri eski hor görülen astlarından yeni ordular yetiştirmeye odaklanmaya yönlendirdi.

Cyrgailer kelimesi kelimesine emirlere itaat eden mükemmel askerlerdi. Kendilerinkileri dışlayıp dikkatlerini Cynesga kadınlarına verdiler. Yaptıkları hatayı anladıklarında bütün Cyrgai kadınları çocuk doğuracak yaşı geçmişti. Efsane Cyrgailerin sonuncusunun yaklaşık on bin yıl önce öldüğünü söyler."
"Bu salaklığı bir sanat şekline sokuyor, değil mi?" diye fikrini söyledi Stragen.
Zalasta çok hafif bir şekilde gülümsedi. "Evet, bir zamanlarki Cyrga olan yer şimdi Cynesga. Orada kusurlu, kırma bir ırk, doğunun Tamullan ve batmın Eleneleri arasındaki ana ticaret yolunda bacaklan iki yana açık oturdukları için hâlâ yaşıyor. Dünyanın geri kalanı bu yenilmez Cyrgailerin mirasçılarına büyük bir aşağılamayla bakıyor. Sinsi, korkak, hırsız ve iğrenç bir şekilde aşağılıklar - bir zamanlar ilahi kaderleri dünyayı yönetmek olduğu düşünülen bir ırkın çocuklarına uyan bir yazgı."
"Tarih hüzünlü bir konudur." Kalten iç çekti.
"Cynesga tarihin geri gelip bize dadandığı tek yer değil," diye ekledi Zalasta.
"Bunu biz de fark ettik," dedi Tynian. "Batı Astel'deki Elenele-rin hepsi Ayachin'in geri geldiğine inanmış durumdalar."
"O zaman Sabre denen kişiyi de duydunuz?" dedi Zalasta.

ilhanx

"Onunla birkaç kez karşılaştık." Stragen güldü. "Onun pek bir tehdit oluşturduğunu sanmıyorum. O gösterişçi bir yeni yetme."
"Ama batı Astel'in ihtiyaçlarını karşılıyor," diye ekledi Tynian. "Onlar pek zeki denemeyecek türden kimseler."
"Ben de onlarla karşılaştım," dedi hoşnutsuz bir tavırla Zalasta. "Ama Daconialı Kimear ve sözcüsü Baron Parok biraz daha ciddiler. Kimear, Elene toplumlarında zaman zaman ortaya çıkan şu at sırtındaki adamlardan biri. Batı Astel'deki diğer iki Elene krallığını boyunduruğu altına aldı ve zaman zaman ortaya çıkan ve kurucusu öldüğünde hızla parçalanan şu bin yıllık imparatorluklardan birini kurdu. Edom'daki kahraman Incetes - doğrusu Cyrgailere ilk yenilgiyi tattıran bronz çağından kalma biri. Onun adına konuşan adam kendine Rebal diyor. Tabii ki asıl ismi bu değil. Politik tahrikçiler genelde takma isimler alır. Ayachin, Kimear ve Incetes Elenelerin duygusal tepkilerinin - ilk olarak erkeklik - en basitlerine sesleniyorlar. Sizi asla gücendirmek istemem, dostlarım ama siz

Eleneler bir şeyleri kırmak ve diğer insanların evlerini yakmaktan hoşlanır gibisiniz."
"Bu ırksal bir kusur," diye itiraf etti Ulath.
"Arjuni bize birazcık daha farklı bir sorun sunuyor," diye devam etti Zalasta. "Onlar Tamul ırkının üyeleri ve derinlerde saklı dürtüleri biraz daha karmaşık. Tamullar dünyaya hükmetmek değil ona sahip olmak ister." Kısaca Oscagne'ya gülümsedi. "Ama Arjuniler ırkın tipik örnekleri gibi çok çekici değillerdir. Onların kahramanı köle ticaretini bulan adam."
Mirtai'nin nefesi sıklaştı ve eli hançerine gitti.
"Bir sorun mu var, Atana?" diye sakince sordu Oscagne.
"Arjuna köle tacirleriyle bir deneyimim oldu, Oscagne," dedi kısaca. "Umarım bir gün yine olur. Ama o zaman artık çocuk olmayacağım."
Sparhawk Mirtai'nin nasıl köle edildiğinin öyküsünü hiç anlatmadığını fark etti.
"Bu Arjuni kahramanı bir şekilde diğerlerinden daha yeni mahsul," diye sürdürdü Zalasta. "On ikinci yüzyıldan. İsmi Sheguan."
"Onu duyduk," dedi soğukça Engessa. "Onun kölecileri Atan çocuklarının eğitim kamplarına saldırırlardı. Arjunileri bir daha bunu yapmamaları için az çok ikna ettik."
"Kötü bir şeye benziyor," dedi Barones Melidere.
"Tam bir felaketti," dedi Oscagne. "On yedinci yüzyılda bazı Arjuni kölecileri Atan içlerine baskın yaptılar ve imparatorluk yöneticisi adil bir kızgınlıkla kendinden geçti. Atanlara Arjuna'ya ceza kabilinden bir savaşa çıkmaları için izin verdi."
"Halkımız hâlâ o konuda şarkılar söyler," dedi neredeyse dalgın bir halde Engessa.
"Kötü mü?" diye Oscagne'ye sordu Emban.
"İnanılmaz," diye cevapladı Oscagne. "Sefer iznini veren salak herif Atanlara bir şey yapmayı emrettiğinde özellikle belli ölçüleri yasaklamak gerektiğini fark etmemiş. Avanak sadece onları salıvermiş. Arjuna Kralı'm asmış ve ardından bütün uyruğunu güneydeki balta girmemiş ormana dek kovalamışlar. Arjunileri ağaçlardan aşağı tatlılıkla inmeye ikna etmemiz yaklaşık iki yüz senemizi aldı. Ekonomideki büyük değişiklik bütün kıtada bir felaketti."
"Bu olaylar çok daha yeni," dedi Zalasta. "Arjuniler hep köleciydi

ve Sheguan kuzey Arjuna'da faaliyet gösterenlerden biriydi. Her şeyden önce bir örgütçüydü. Cyriesga'daki pazarları kurup köle ticaretini kollayacak rüşvetleri düzenledi. Arjuna'da karşılaştığımız, özellikle sözcüsünün kahramandan daha önemli olması. İsmi Scarpa; zeki ve tehlikeli bir adam."
"Ya Tamuli'nin kendisi?" diye sordu Emban. "Ve Atan?" "İkimiz de bu hastalığa karşı muaf görünüyoruz, Ekselansları," diye cevapladı Oscagne. "Bunun nedeni, Tamullarm bir kahramana tapmayacak kadar bencil olması ve antik Atanların, onların gözünden kaçacak kadar daha kısa olmaları." Oldukça muzipçe En-gessa'ya gülümsedi. "EHinyanın geri kalanı ilk Atanın üç metreye ulaşacağı günü nefesini tutarak bekliyor. Sanırım seçkin üreme kampanyasının en son amacı bu." Zalasta'ya baktı. "Sizin bilgileriniz bizimkilerden çok daha açık, bilge kişi," diye Styrice iltifat etti. "İmparatorluğun en büyük çabaları bile bu insanlar hakkında kabataslak ayrıntılar bulabildi."
"Elimde farklı kaynaklar var, Ekselans," diye cevapladı Zalasta. "Yine de, bu antik kişiliklerin gerçek bir sorun olma olasılığı az. Atanlar oldukça rahat bir şekilde askeri sorunlarla başa çıkacaktır ama bu tamamen askeri bir durum değil. Birisi insan hayal gücünün karanlık bölgelerinde harman dövüyûr ve havaya halk öykülerinden dehşet salıyor. Vampirler, kurt adamlar, gulyabaniler, Ogre-ler ve hatta bir keresinde dokuz metrelik bir dev vardı. Resmi memurlar bu görünenlere batıl inanç saçmalıkları

ilhanx

gözüyle bakıyorlar ama Tamuli'nin sıradan insanları umutsuz bir dehşet içinde. Bu şeylerden hiçbirinin gerçekliğinden emin olamayız ama canavarlara TroU'leri, Şafak Adamları ve Cyrgaileri kattığında moral tamamen bozuluyor. Sonra, bütün bunların yanında doğa güçleri de kullanılıyor. Büyük kasırgalar, fırtınalar, depremler, volkanik patlamalar ve hatta güneş ve ay tutulmaları oluyor. Tamuli'nin sıradan insanları tavşan ve kırlangıç sürülerinden kaçacak kadar korkak oldu. Bütün bu olayların tam bir odağı yok. Rasgele oluyor ve arkalarında bir plan olmadığı için ne zaman ve nerede olacağını önceden kestirmenin bir yolu yok. İşte karşımızdaki bu, dostlarım - kıta çapında bir terör kampanyası - yan gerçek, yarı illüzyon, yarı büyü. Engellenmezse - kısa zamanda - insanlar korkudan çıldıracak, imparatorluk parçalanacak ve terör her yeri kaplayacak."
265

"Peki bizim için kötü haberin neymiş, Zalasta?" dedi Vanion.
Zalasta kısaca gülümsedi. "Komiksiniz, Lord Vanion," dedi. "Bu öğleden sonra belki daha fazla bilgi toplayabilirsiniz, dostlarım," dedi hepsine. "Bin'in toplantısına katılmaya davetlisiniz. Burayı ziyaretiniz politik açıdan oldukça önemli ve - meclis nadiren bir şey hakkında mutabık kalsa da - bu konuda sizinle ortak bir hedefimiz olabileceği hakkında güçlü bir kanı var." Duraksadı, sonra iç çekti. "Sanırım belli bir düşmanlığa karşı hazır olmanız lazım," diye uyardı. "Mecliste birisi Elene kelimesini bile etse ağızlardan köpükler gelmeye başlayan gerici bir klik var. Sizi kışkırtmaya çalışacaklarından eminim."
"Anlamadığım bir şeyler oluyor, Sparhawk," diye mırıldandı Danae. Sparhawk, Vanion'un belgelerinden biriyle Sephrenia'nm küçük bahçesinin bir köşesine çekilmiş Styric alfabesini çözmeye uğraşıyordu. Danae onu orada bulmuş ve kucağına tırmanmıştı.
"Ben hepinizin akıllı olduğunu sanıyordum," dedi Sparhawk. "Özelliklerinizden birinin bu olması gerekmiyor muydu?"
"Kes şunu. Burada çok korkunç bir yanlış var."
"Niye bunu Zalasta'yla konuşmuyorsun? Sana tapanlardan biri değil mi?"
"Bu fikri nereden çıkardın?"
"Sen, o ve Sephrenia'nm aynı köyde beraberce büyüdüğünüzü düşündüm."
"Bunun konuyla ne ilgisi var?"
"Sadece köydekilerin hepsinin sana taptığını kabul ettim. Tamamı kendi taraftarın olan bir köyde doğmayı tercih etmen mantıklı."
"Styricleri hiç anlamıyorsun, değil mi? Bu duyduğum en bezdirici fikir - aynı Tanrı'ya tapan bütün bir köy. Ne kadar sıkıcı."
"Eleneler öyle yapıyorlar."
"Eleneler domuz da yiyor."
"Domuzlarla sorunun ne?"
Danae ürperdi.
"Senin taraftarlarından biri değilse Zalasta kime tapıyor?"
"Bize söylememeyi tercih ediyor; üstelik bunu sormak korkunç derecede nezaketsizliktir."
"O zaman nasıl Bin'in bir üyesi oluyor? Üyeliğe yeterli olmak
266

için başrahip olmanın gerekli olduğunu sanıyordum."
"O üye değil. Olmak istemiyor. Onlara danışmanlık yapıyor." Dudaklarını büzdü. "Bunu gerçekten söylememem lazım, Spar-hawk ama Meclisten yüce bir bilgelik bekleme. Bin'in bazıları korkulacak derecede salaktır."
"Bütün bu karışıklıkların arkasında hangi Tanrı'nm olduğu konusunda herhangi bir ipucu bulabilir misin?"
"Hayır. Her kimse geri kalanımızın kim olduğunu bilmesini istemiyor ve kendimizi gizleyebilme yollarımız var. Bütün söyleyebileceğim Styric olmadığı. Bu öğleden sonraki toplantıya iyice dikkat et, Sparhawk. Benim doğam Styric ve sadece onlara alışık olduğum için gözden kaçırdığım bazı şeyleri olabilir."
"Neye dikkat etmemi istiyorsun?"
"Bilmiyorum. Önsezilerini kullan. Yanlış yorumlar, küçük hatalar, birisinin tam olarak göründüğü gibi olmadığını gösterecek her tür ipucuna bak."
"Bin'in üyelerinden birinin diğer taraf için çalışabileceğinden şüpheleniyor musun?"
"Öyle demedim. Sadece yanlış bir şeyler var dedim. Kötyk'in evinde olduğu gibi şu önsezilerden birini algılıyorum. Burada bir şey olmuş olması gibi değil ve ne yaparsam yapayım ne olduğunu bilemiyorum. Ne olduğunu bulmaya çalış, Sparhawk. Gerçekten onu bilmemiz gerekiyor."

ilhanx

Bin meclisi, Sarsos'un tam merkezinde görkemli bir mermer yapının içinde toplandı. Bu göğe doğru küstahça yükselen muhteşem, hatta göz korkutucu bir yapıydı. Resmi dairelerin çoğu gibi, insanlık ya da sıcaklıktan tamamen yoksundu. Yankılar yapan geniş koridorlar, insanın kendini minik ve önemsiz hissetmesini sağlamak üzere planlanmış devasa bronz kapılar.
Asıl toplantı yanlarında sıra sıra yükselen mermer banklardan oluşan geniş, yarım daire şeklinde bir salonda yapıldı. Doğal olarak bu sıralardan on tane vardı ve her sıradaki oturacak yerler eşit olarak ayarlanmıştı. Her şey çok mantıklıydı. Eğer öyle olmazlarsa binalar yıkılacağı için bütün mimarlar genelde mantıklı olurlardı.
Sephrema'nm tavsiyesiyle, Sparhawk ve diğerleri, zırhlı Etenelerle karşılaştıklarında Styric kafalarında tatsız çağrışımlar yaratmamak

için düz beyaz cüppeler giydiler. Örme zırh ve kılıçları cüppelerinin alandaydı.
Meclisin bir bölümü diğer şeylerle uğraşmak için orada olmadığı için salonun yaklaşık yarısı boştu. Bin'in üyeleri ya oturmuş ya da birbirleriyle yavaşça konuşarak dolaşıyorlardı. Bazıları meslektaşlarının arasında kararlıca kalkmış ciddi ciddi konuşuyordu. Diğerleri gülüp şakalaşıyordu. Uyuyan bir kişi bile yoktu.
Zalasta onları salonun ön tarafına, koltukların onlar için yarım daire şeklinde seyircilere dönük yerleştirildiği yere götürdü.
"Yerimi almam gerekiyor," dedi yavaşça Sephrenia. "Eğer birisi size hakaret ederse lütfen aniden harekete geçmeyin. Bu salonda binlerce yıllık dargınlık toplandı ve bir kısmı taşmak üzere." Mermer banklardan birine oturmak için salonun öbür tarafına gitti.
Zalasta salonun ortasında giderek toplananları sessizliğe davet etmek için hiçbir hareket yapmadan öyle durdu. Burada geleneksel nezaket belirsizdi. Konuşmalar ağır ağır azaldı ve meclis üyeleri yerlerini aldılar. "Meclisin izniyle," dedi Styricçe Zalasta, "bugün önemli konukların varlığıyla onurlandık."
"Ben kesinlikle onurlanmadım," diye sertçe karşılık verdi bir üye. "Bu 'konuklar'm çoğu Eleneye benziyor ve domuz yiyenlerle bir arada olmakla ilgilenmiyorum."
"Bu tatsızlık olacağını gösteriyor," diye mırıldandı Stragen. "Styric kuzenlerimiz, en az bizim kadar kabalığa yetenekli."
Zalasta kötü tavırlı konuşmacıya aldırmadan devam etti. "Sar-sos, Tamul İmparatorluğu'na bağlıdır," diye hatırlattı, "ve bu ilişkiden fazlasıyla büyük kâr sağlıyoruz."
"Ve Tamullar da bu kârları geri ödediğimizden eminler," diye başka bir üye seslendi.
Zalasta ona da aldırmadı, "imparatorluk Dışişleri Bölümü Şefi Birinci Sekreter Oscagne'ye hoş geldin derken bana katılacağınıza eminim."
"Bu kadar emin olmanı sağlayan ne bilmiyorum, Zalasta," diye boğuk bir kahkahayla bağırdı birisi.
Oscagne ayağa fırladı. "Bu sevgi gösterisi karşısında elim ayağıma dolaştı," dedi sade bir alaycılık ama mükemmel bir Styricçeyle.
Koltuk sıralarından yuhalamalar başladı. Engessa ayağa kalkıp kolları göğsüne kavuşmuş bir şekilde durunca yuhalamalar birden

kesildi. Ele avuca sığmaz meclis üyelerine kaşlarını çatmaya bile tenezzül etmedi.
"Bu daha iyi," dedi Oscagne. "Styric halkının efsanevi nezaketinin sonunda kendini ortaya koyduğunu görmekten memnunum. Grubumun üyelerini kısaca takdim edebilirsem, acil bir konuyu görüşmeniz için huzurunuza getireceğiz." Kısaca Başpiskopos Emban'ı tanıttı. Salonda kızgın bir homurdanma dolaştı.
"Bu Kilise'ye, Ekselansları," dedi Stragen, "şahsınıza değil."
Oscagne Ehlana'yı tanıttığında, en üst sıradaki meclis üyelerinden biri yanında oturana açıkça kaba bir kahkaha attıran bir şey belirtti. Mirtai zemberekten fırlamış bir yay gibi ayağa fırladı, elleri kmlarmdaki hançerlere gitti.
Engessa ona sertçe Tamul dilinde bir şeyler söyledi.
Mirtai olumsuzca başını salladı. Gözleri alev alev parlıyordu ve çenesi kilitlenmişti. Bir hançer çekti. Mirtai Styricçe anlamayabilirdi ama o gülmenin anlamını anlamıştı.
Sparhawk ayağa kalktı. "Buna cevap vermesi gereken benim, Mirtai," diye hatırlattı.
"Bana devretmeyecek misin?"
"Bu sefer olmaz, hayır. Özür dilerim ama bu resmi bir konum, bu yüzden gerekenlere saygı göstermeliyiz." En üst sıradaki terbiyesiz Styrice bakmak için döndü. "Biraz önce söylediğini biraz

ilhanx

daha yüksek sesle söyleyebilir misin, komşu?" diye Styricçe sordu. "O kadar komikse belki bizimle paylaşmak istersin."
"Vay, ne görüyorum!" Adam dudak büktü. "Konuşan bir köpek."
Sephrenia ayağa kalktı. "Bin'i geleneksel sessizliğe davet ediyorum," diye Styricçe bildirdi.
"Ölen kim?" diye sordu geveze.
"Sensin, Camriel," dedi tatlıca, "bu yüzden acımız fazla olmayacak. Bu Prens Sparhawk, Yaşlı Tanrı Azash'ı öldüren adam ve sen biraz önce onun karısına hakaret ettin. Geleneksel şekilde mi defin edilmek istersin? Seninle işi bittiğinde toprağa gömecek kadar parçanı bulabileceğimizi farz ederek?"
Camriel'in ağzı bir karış açık kaldı ve yüzünü ölüm beyazlığı kapladı. Meclisin geri kalanı da açıkça ürkerek geriye büzülmüştü.
"İsmi hâlâ ağırlık taşıyormuş gibi görünüyor," diye Tynian'a belirtti Ulath.

"Besbelli. Yukarıdaki terbiyesiz dostumuzun ölümlülük hakkında uzun, üzüntülü düşünceleri oluştu."
"Meclis üyesi Camriel," dedi oldukça resmi bir şekilde Spar-hawk, "isterseniz Bin'in tartışmalarını tamamen kişisel bir mesele yüzünden kesmeyelim. Toplantıdan sonra sizi arayıp bulacağım, o zaman gerekli hazırlıkları yapabiliriz."
"Ne dedi?" diye Stragen'e sordu Ehlana.
"Her zamanki şeyler, Majesteleri. Meclis üyesi Camriel'in her an dünyanın öbür ucunda acil bir işi olduğunu hatırlamasını bekliyorum."
"Meclis bu barbarın beni tehdit etmesine izin verecek mi?" diye titrek bir sesle söylendi Camriel.
Salonun diğer ucundan ak saçlı bir Styric alay edercesine güldü. "Sen kişisel olarak bir devlet misafirine hakaret ettin, Camriel," diye belirtti. "Bin bu koşullar altında seni savunmaya mecbur değildir. Tanrın talimatında çok umursamaz olmalı. Sen yontulmamış, geveze bir embesilsin. Senden kurtulmamız iyi olacak."
"Benimle nasıl böyle konuşmaya cesaret edebilirsin, Michan?"
"Sen Tanrılardan birinin senden biraz hoşlanmasına şaşırmış gibi görünüyorsun, Camriel," diye sözleri uzatarak konuştu Michan, "ve burada hepimizin o özel saygınlığı paylaştığımız gerçeğini göz ardı ettin. Benim Tanrım beni en az senin Tann'nm sevdiği kadar sever." Michan duraksadı. "Doğrusu herhalde daha da çok. Sanırım seninkinin şu anda seninle ilgili başka düşünceleri var. Onu çok kötü bir şekilde utandırmış olmalısın. Ama boşuna değerli zamanı harcıyorsun. Toplantı dağılır dağılmaz, Prens Spar-hawk'm seni arayacağını sanıyorum - bir bıçakla. Yakında bir yerlerde bir bıçağınız var, değil mi, Altes?"
Sparhawk sırıtarak cüppesini açtı ve kılıcının kabzasını ortaya çıkardı.
"Mükemmel, ahbap," dedi Michan. "Seve seve benimkini sana ödünç verirdim ama insan her zaman kendi teçhizatıyla daha iyi iş görür. Daha gitmedin mi, Camriel? Güneşin batışını görecek kadar yaşamayı düşünüyorsan, kirişi kırsan iyi olur."
Meclis üyesi Camriel kaçtı.
"Ne oldu?" diye sabırsızca sordu Ehlana.
"Belli bir açıdan bakarsak meclis üyesinin kaçışını bir tür özür

olarak düşünebiliriz," dedi Stragen.
"Biz özür kabul etmiyoruz," dedi açgözlüce Mirtai. "Onu yakalayıp öldüreyim mi, Ehlana?"
"Niçin onun bir süre koşmasına izin vermiyorsun, Mirtai?" diye karar verdi kraliçe.
"Ne kadar?"
"Ne kadar koşar dersiniz, Milord?" dedi Stragen'e, Ehlana.
"Büyük ihtimalle hayatının geri kalanında, Kraliçem?"
"Bu kadarı bana yeter."
Bin'in Zalasta'nm son durum tanımına karşılığı aşağı yukarı önceden tahmin edilen gibiydi. Bin üç kliğe bölünmüş gibiydi. Önceden tahmin edileceği gibi, Styriclerin kendilerini savunabileceklerini belirten oldukça çok sayıda meclis üyesi vardı ve bu yüzden bu konuya dahil olmaları için hiçbir nedenleri yoktu. Elene hükümdarları Styriclere verdikleri sözleri kriz geçtikten sonra unutmaya meyilli oldukları için Styricler Elene vaatleri söz konusu olunca çok şüpheci oluyorlardı.
ikinci klik ılımlıydı. Krizin Elenelerden çok Tamulları ilgilendirdiği gerçeğini ve Eosia'dan küçük bir grup Kilise Şövalyesi'nin varlığının gerçekten konu dışı olduğunu belirttiler. Ak saçlı Mic-han'ın belirttiği gibi, "Tamullar hiçbir şekilde dostumuz olmayabilir ama en azından düşmanımız da değiller. Onların

ilhanx

Atanlarmın Astellileri, Edomlulan ve Dacititleri kapımızdan uzak tuttuğu gerçeğini göz ardı etmeyelim." Michan'a çok saygı duyuluyor ve fikirleri mecliste oldukça çok değer taşıyordu.
Üçüncü bir klik daha vardı ve bu sesi az azınlık, öylesine azgın Elene karşıtıydı ki nefret uyandırmayı yaratanlarla ittifak kurmanın Styricumun daha işine yarayacağını önerecek kadar ileri gittiler. Konuşmaları gerçekten ciddiye alınacak kadar hazırlıklı değildi. Bu fırsatı sadece nefret ve küfür yağdırma saldırılarını bırakıp uzun yakınma listesi yaparken ele geçirdiler.
Stragen sonunda ayağa kalkarak Sparhawk'a, "Bu sıkıcı olmaya başladı," dedi.
"Ne yapacaksın?"
"Ne mi? Karşılık vereceğim, ahbap." Zeminin ortasında gitti. Küfür ve bağnşmalarla azimle yüzleşerek orada durdu. Gürültü

yavaş yavaş yatıştı, gerçekte bu, şık sarışın Elene'nin ne söyleyeceğini merak etmekten çok enerjilerinin bitmesi yüzündendi. "Bütün insanların eşit olarak aşağılık olduğunu keşfettiğim için memnun oldum," dedi Stragen, gür sesi salonun her köşesine ulaşıyordu. "Styric karakterinde bir kusur bulmak konusunda umutsuzdum ama bir güruh olarak bir araya geldiğinizde bütün diğer insanlar gibi olduğunuzu keşfettim. Bu öğleden sonra burada ortaya koyduğunuz aleni ve açık yobazlık umutsuzluğumu keserek kalbimi sevinçle doldurdu. Styric ruhunda gizlenen irinli, terbiyesizlik dolu bir lağım çukuru bulunca zevkten bayıldım çünkü bu bir daha gerekmemek üzere ırkına bakmaksızın bütün insanların eşit olduğunu ispat etti."
Yenilenen itiraz bağırışları duyuldu. İtirazlara bu kez az miktarda küfür de katılmıştı.
Stragen bir kez daha bekledi. "Beni hayal kırıklığına uğrattınız, sevgili kardeşlerim," dedi sonunda. "Yedi yaşında bir Elene çocuğu bile daha yaratıcı küfreder. Styricum'un ortak zekâsının yaratabileceğinin en iyisi gerçekten bu mu? Bildiğiniz tek şey 'Elene piçi' mi? Bu bana hakaret bile değil, çünkü benim için doğru." Etrafına bakındı, ifadesi nazik ve sadece biraz kibirliydi. "Aynı zamanda hırsız ve katilim. Birçok rezil alışkanlıklarım var. İsimleri bile olmayan suçlar işledim ve siz boş, önemsiz aleni suçlamalarınızın herhangi bir şekilde beni üzebileceğim mi düşünüyorsunuz? Sizin kusurlarınıza değinmeden önce anlamlı bir suçlaması olan var mı?"
"Bizi esir aldın!" diye birisi böğürdü. •
"Ben değil, ahbap," diye ağır ağır konuştu Stragen. "Bana bir köle bile veremezsiniz. Bildiğiniz gibi onları beslemeniz gerekir -çalışmadıklarında bile. O zaman haydi şimdi bizim tarafımızdan bakalım. Benim bir hırsız, bir katil ve bir piç olduğum gerçeğini kabul ettik ama siz nesiniz? Ağlak kelimesi sizi şaşırttı mı? Siz Styric-ler çok zırlıyorsunuz. Geçen birkaç bin yıldır acı çektiğiniz küfürler listesini dikkatle biriktirmişsiniz ve karanlık, pis kokan köşelerde oturup hepsini kustuktan sonra ağız dolusu bayat kusmuk gibi onları tekrar tekrar çiğnemekten sapıkça bir zevk alıyorsunuz. Bütün sorunlarınız için Eleneleri suçlamaya çalışıyorsunuz. Styriclerin kötü durumu yüzünden kendimi hiç suçlu hissetmediğimi keşfetmeniz sizi şaşırtır mı? Ben doğmadan bin yıl önce olanlar hakkında

göğsümü dövmeden de işlediğim yeterinden fazla suçum var. Dürüst olmak gerekirse, dostlarım bütün bu şehit anlatımları beni usandırıyor. Kendinize acımaktan hiç yorulmadınız mı? Şimdi tam yaraya parmak basarak sizi daha çok rahatsız edeceğim. Ağlamak istiyorsanız bunu kendi başmızayken yapın. Size ortak bir düşmana karşı bize katılmanızı teklif ediyoruz. Sadece nezaketen, anladınız mı, çünkü gerçekten size ihtiyacımız yok. Bunu aklınızdan hiç çıkarmayın. Size ihtiyacımız yok. Doğrusu, ayağımıza dolaşırsınız. Buradaki birkaç aydının düşmanımızla ittifak önerdiğini duydum. Sizi müttefik olarak istediğini size düşündüren de ne? Ama eğer denerseniz Elene köylüleri büyük ihtimalle çok sevinecektir çünkü bu onlara buradan Thalesia Boğazı'na kadar Styricleri katletmek için bir sebep yaratacaktır. Bize katılmanız Elene önyargılarını azaltmayı garantilemeyecek ama düşmanlarımıza katılmak önümüzdeki on yılda hiçbir Elene krallığında bir tek canlı Styric kalmayacağını garanti edecektir."
Düşüncelice çenesini kaşıyıp etrafına bakındı. "Sanırım bu aşağı yukarı her şeyi içerdi. Niye tekrar aranızda görüşmüyorsunuz? Ben ve arkadaşlarım yarın Matherion'a gidiyoruz. Biz gitmeden önce kararınızı bilmemizi isteyebilirsiniz. Bu tabii ki tamamen size bağlı. Kelimeler böyle değersiz insanların kararlarına kayıtsızlığımızı ifade etmeye başlayamaz bile." Döndü ve kolunu Ehlana'ya sundu. "Çekiliyor muyuz, Majesteleri?" diye önerdi.
"Onlara ne dedin, Stragen?"
"Onlara hakaret ettim." Omuz silkti. "Elimden geldiği kadar her yönde. Sonra onları soykırımla tehdit ettim ve ardından onları müttefikimiz olmaya çağırdım."

ilhanx

"Hepsini bir tek konuşmada mı?"
"Mükemmeldi, Majesteleri," dedi hevesle Oscagne. "Styriclere, çok ama çok uzun zaman önce söylenmesi gereken şeyleri söyledi."
"Bazı avantajlarım var, Ekselans." Stragen gülümsedi. "Karakterim o kadar sorgulanabilir ki kimse nazik olmamı beklemez."
"Doğrusu, son derece kibarsınız," diye ona katılmadı Bevier
"Biliyorum, Sör Bevier ama insanlar bunu benden beklemiyorlar, bu yüzden kendilerini inandıramıyorlar."
O akşam Sephrenia ve Zalasta'nın yüzlerinde kırılmış, soğuk

ifadeler vardı.
"Kişisel olarak hakaret etmeye çalışmıyordum," diye onları temin etti Stragen. "Birçok aydın kişinin tamamen aym şeyleri söylediklerini duymuştum. Styriclere sempati duyuyoruz ama bu kendi kendine acımaya bitmez tükenmez bir şekilde sarılmak usandırıcı."
"Bildiğin gibi, doğru olmayan birçok şey söyledin," diye onu suçladı Sephrenia.
"Tabii ki söyledim. Bu politik bir konuşmaydı, küçük ana. Hiç kimse bir politikacının doğruyu söylemesini beklemez."
"Gerçekten kumar oynuyordunuz, Milord Stragen," dedi eleşti-rircesine Zalasta. "Elene ve Tamullar sadece nezaket olsun diye ittifak teklif ettiklerini onlara söylediğinizde neredeyse dilimi yutuyordum. Onlara gerçekten ihtiyacınız olmadığını söylediğinizde, rahatlıkla bütün işin dışında kalmaya karar verebilirlerdi."
"Styricum'un geri kalanmı elinde rehin tutarken öyle bir şey olmazdı, bilge kişi," dedi Oscagne. "Politik olarak mükemmel bir konuşmaydı. Yeni dalga Elene kötülük olasılığının açık iması bu konuda Bin'e gerçekten bir seçim şansı bırakmadı. Genel tepki neydi?"
"Beklediğiniz gibiydi, Ekselans," dedi Zalasta. "Milord Stragen, Styriclerin kendi kendine acıma geleneğini yerden kesti. Salak bir herif gibi gözüktüğün biraz önce sana söylenmişse şehit rolü oynamak çok zordur. Bin arasında büyük bir dargmlık hastalığı patlak vermek üzere. Styricler kendilerine acımaya çok düşkünler ve bu artık yıkıldı. Kimse daha önce gerçekten düşmana katılmayı düşünmüyordu - kim olduğunu bilmiş olsak bile - ama Stragen daha fazla ileri gitmemizi etkili bir şekilde önledi. Artık tarafsızlık gündem dışı, çünkü Elene köylüleri neredeyse tarafsızlığı, bilinmeyen rakibimizle birleşmekle aynı şey gibi görecek. Bin size yardım edecek, Ekselans. Ellerinden geleni yapacak - sadece Eosia'daki kız ve erkek kardeşlerimizi kurtarmak için olsa da."
"İşi bir günde çözdün, Stragen," dedi hayranlıkla Kalten. "En kârlı şeyin bize katılmaları olduğu konusunda Styricleri ikna etmek için bir aydır burada olabilirdik."
"Günüm daha bitmedi," dedi Stragen, "ikna etmeye çalışacağım diğer grup çok daha kaim kafalı."
"Yardımcı olmam mümkün mü?" diye teklifte bulundu Zalasta.

"Pek sanmam, bilge kişi. Hava kararır kararmaz Talen ve ben Sarsos'daki hırsızları ziyaret edeceğiz."
"Sarsos'da hırsız yok, Stragen!"
Stragen ile Talen birbirlerine baktılar ve sonra birden alaya bir kahkaha tufanına tutuldular.
"Ona güvenmiyorum, Sparhawk," dedi gece yatağa girdiklerinde Ehlana. "Onda bana doğru gelmeyen bir şey var."
"Sanırım aksanıdır, aşkım. Elenikinin mükemmel olduğunu anlayana kadar ben de öyle hissettim, aksanı yüzünden yanlış kelimelere vurgu yapıyor. Styricçe ve Elenikin farklı akışları vardır. Ama endişe etme. Eğer Zalasta güvenilmeyecek biri olsaydı Seph-renia bilirdi. Onu uzun zamandır tanıyor."
"Hâlâ ondan hoşlanmıyorum. O kadar yağcı ki üstüne ışık vurduğunda parlıyor." Bir elini kaldırdı. "Ve bunu bir önyargıymış gibi önemsememeye çalışma. Ben Zalasta'ya bir insan olarak bakıyorum, bir Styric olarak değil. Ona güvenmiyorum işte."
"Onu daha iyi tanıdıkça bu geçecektir."
Kapı vuruldu. "Meşgul müsünüz?" diye seslendi Mirtai.
"Bu saatte ne yapıyor olabiliriz?" dedi muzipçe Ehlana.
"Gerçekten söylememi ister misin, Ehlana? Talen burada. Bilmek isteyeceğiniz bir şeyi varmış."
"İçeri yolla," dedi Sparhawk.
"Kapı açıldı. Talen yaklaşıp odadaki tek mum ışığının içine girdi. "Aynı eski günlerdeki gibi, Sparhawk."
"Nasıl oluyor?"

ilhanx

"StragenTe hırsızlarla görüşmekten geliyorduk ve sokakta Kra-ger'i gördük. Buna inanabiliyor musun? Onu yeniden gördüğüme sevindim. Neredeyse onu özlemeye başlıyordum."

on sekizinci bölüm

"SADECE zamanımız yok, Sparhawk," dedi sakince Sephrenia.
"Ben zamanı hallederim, küçük ana," dedi soğukça. "İşim uzun sürmez. Burada Stragen'le birlikte onu izleyip yakalayacağız. Kra-ger bir Styric değil, bu yüzden bulması zor olmayacak. Onu yakaladıktan sonra size yetişebilir ve ondan bütün bilgileri sökebiliriz. Onu o kadar sıkacağım ki saçları bile kanayacak."
"Peki sen burada kendini eğlendirirken Anne'nin güvenliğini kim sağlayacak, Baba?" diye sordu Danae.
"Etrafında bir ordu var, Danae."
"Sen onun şampiyonusun, Baba. Bu onun hayatını korumaktan daha eğlenceli bir şey çıktığında bir kenara bırakabileceğin boş bir unvan mı?"
Sparhawk çaresizce kızına baktı. Sonra kızgınlıkla yumruğunu duvara geçirdi.
"Elini kıracaksın," diye mırıldandı Sephrenia.
Mutfaktaydılar. Sparhawk erken kalkmıştı. Talen'in keşfini ve Krager'in uzun ama çok uzun günah listesine cevap verdirtmek için yaptığı planları öğretmenine haber vermek için onu aramaya gitmişti. Danae'in orada olması pek de şaşırtıcı değildi.
"Niçin onu Chyrellos'da eline geçirdiğinde öldürünceye kadar işkence etmedin, bir tanem?" diye sakince sordu Sephrenia.
"Sephrenia1." Sparhawk önerinin kendisinden çok soğukkanlılıkla söyleyiş tarzına şaşırmıştı.
"Şey, öyle yapman lazımdı, Sparhawk. Sonra böyle gelip seni rahatsız etmezdi. Ulath'ın her zaman söylediğini biliyorsun. Arkanda canlı düşman bırakma."
"Elene gibi konuşmaya başladın, küçük ana."
"Bana hakaret etmeye mi çalışıyorsun?"

"Elini öyle vurmak aklını basma getirdi mi, Baba?" dedi Danae.
Sparhawk pişmanlıkla iç çekti. "Tabii ki haklısın," diye kabul etti. "Sanırım biraz ileri götürdüm. KragerTn devamlı ortaya çıkışı her nedense beni rahatsız ediyor. Üzerinde Martel'in takım takla-vatmın hâlâ sarktığı bir güdük noktası var. Canım o bölüme fazlasıyla çeki düzen vermek istiyor."
"Gerçekten birisinin saçını kanatabilir misin?" diye sordu kızı.
"Emin değilim. Krager'i yakaladıktan sonra söyleyeceğim." Parmağının yaralı eklemlerini emdi. "Gerçekten de Matherion'a gitmemiz gerekiyor. Sephrenia, doğru söyle Vanion'un sağlığı nasıl?"
"Özel bir tanık ister misin?" diye cilveyle sordu.
"Bu beni ilgilendirmez, küçük ana. Tek bilmek istediğim yolculuğa çıkabilecek kadar zinde olup olmadığı."
"Ah, evet." Gülümsedi. "Zindeden de öte."
"İyi. Liderliğin ödül ve doyumlarını ona geri vermekten mutluluk duyacağım."
"Hayır. Kesinlikle olmaz."
"Anlamadım?"
"Vanion o yükü yıllarca taşıdı. Onu hasta eden esas şey de bu. Artık Pandion Eğitmeni olduğun gerçeğini kabul etmen gerekiyor, Sparhawk. Tabii ki sana tavsiyelerde bulunacak ama bütün kararları senin vermen gerekiyor. Onu öldürmene izin vermeyeceğim."
"O zaman ikiniz de bizimle Matherion'a gelebileceksiniz?"
"Elbette gelecekler, Sparhawk," dedi Danae. "Buna çok uzun zaman önce karar verdik."
"Birisi bu konudan bana da bahsetseydi hoş olurdu."
"Niçin? Her şeyi bilmen gerekmiyor. Biz ne söylersek onu yap."
"Neyin etkisi altına girdin de bunu seçtin, Sephrenia?" diye sordu Sparhawk. "Herhangi bir başka tanrı yok muydu?"
"Sparhawk!" diye güçlükle soludu Danae.
Sparhawk sırıttı.
"Zalasta da bizimle geliyor," dedi Sephrenia. "Zaten Matheri-on'ya çağrılmıştı, ve gerçekten yardımına ihtiyacımız var."

ilhanx

Sparhawk kaşlarını çattı. "Bu bazı sorunlar yaratabilir, küçük ana. Ehlana ona güvenmiyor."
"Bu kesinlikle saçma, Sparhawk. Zalasta'yı doğduğumdan beri tanıyorum. Dürüstlükle söyleyebilirim ki istersem benim için ölür."
277

"Anne bu şüpheler için herhangi bir sebep söyledi mi?" diye vurgulayarak sordu Danae.
"Belki ilk görüşte nefret." Sparhawk omuz silkti. "Dünyadaki en bilge kişi olduğu hakkındaki şöhretinin bu konuda hiçbir yardımı olmadı. Ehlana büyük ihtimalle daha onunla tanışmadan önce hoşlanmamaya hazırdı."
"Ve de Styric olduğu için." Sephrenia'nm sesinde hafifçe kırılmış bir tını vardı.
"Ehlana'yı iyi tanıyorsun, Sephrenia. Sanırım Sarsos'dan gitme zamanımız geldi. Bazı yerel kanılar düşünceni bulandırmaya başladı."
"Öyle mi?" Ses tonu tehlikeliydi.
"Herhangi bir kini basit bir önyargı olarak bir kenara koymak çok kolaydır ve bu düşünmenin en kötü şeklidir. Bildiğin gibi, insanlardan hoşlanmamanın başka nedenleri de var. Sör Antas'ı hatırlıyor musun?"
Sephrenia başıyla onayladı.
"Ben o adamdan nefret ederdim."
"Antas mı? Senin dostun olduğunu sanıyordum."
"Ona dayanamıyordum. Ne zaman yanıma gelse ellerim titremeye başlıyordu. Martel onu öldürdüğünde gerçekten mutlu olduğuma inanır mısın?"
"Sparhawk!"
"Bunu Vanion'a söylemen gerekmiyor, küçük ana. Ben de bundan gurur duymuyorum. Söylemek istediğim insanlar bazen bizden ırkımız, sınıfımız ya da başka bir şeyle ilgisi olmadan da kişisel nedenler yüzünden nefret eder. Ehlana yalnızca hoşlanmadığı için Zalasta'dan hoşlanmıyor. Belki uzun kaşlarını beğenmiyor. İlginç bir şey aramadan önce daima en basit açıklamayı düşünmelisin."
"Benimle ilgili değiştirmek istediğiniz bir şey var mı, Aziz Şövalye?"
. Sparhawk ciddice baştan aşağı ona baktı. "Gerçekten çok ufaksın. Birazcık büyümeyi hiç düşündün mü?"
Kadın sert bir karşılık vermek üzereydi ama birden güldü. "Dünyada insanı en iyi yatıştıran kişi olabilirsin, Sparhawk."
"Biliyorum. Bu yüzden insanlar beni bu kadar çok seviyor."
"Şimdi bu koca Elene ayılarına niye bu kadar düşkün olduğumu
278

anlayabiliyor musun?" dedi yavaşça kız kardeşine.
"Tabii ki/' dedi Aphrael. "Çünkü onlar kocaman, sakar yavru hayvanlar." Kara gözleri ciddileşti. "Gerçekten kim olduğumu fazla kişi bilmiyor," diye düşüncelere daldı. "Siz ikiniz ve Vanion bu yeni bulduğum bedende beni tanıyan tek kişilersiniz. Sanırım böyle devam etmesi iyi bir fikir. Düşmanımız - her kimse - benim etrafta olduğumu bilmezse bir iki hata yapabilir."
"Ama Zalasta'ya söyleyeceksin, değil mi?" dedi Sephrenia.
"Şimdilik hayır, sanmıyorum. Bilmesi gerekmiyor, bu yüzden gizli kalsın. Birisine güvendiğin zaman kendini onun da güvendiği insanlara güvenmek zorunda bırakıyorsun ve bu bazen tanımadığın insanları da içerir. Şimdilik bunu yapmamayı tercih ederim."
"Mantığı kullanmaya başlıyor," diye fikrini söyledi Sparhawk.
"Biliyorum." Sephrenia iç çekti. "Korkarım kötü arkadaşlar edinmiş."
O sabah, Sarsos'tan ayrılıp Kilise Şövalyeleri, Peloiler ve Enges-sa'nm iki lejyon Atanma katılmak üzere doğu kapısmdan çıktılar. Hava açık ve ılık, gökyüzü masmaviydi. Yeni yükselen güneş doğuda uzanan kar kaplı sivri zirvelerin üzerindeydi. Zirveler yukarı doğru fırlamışlardı ve yanlan koyu mavi sabah gölgeleriyle sarılmıştı. Önlerinde uzanan ülke vahşi ve engebeli görünüyordu. En-gessa Sparhawk'm yanında uzun adımlarla yürüyor, bronz yüzü normalde olduğundan daha yumuşak bir ifade taşıyordu. Zirveleri işaret etti. "Atan, Sparhawk-Şövalye, memleketim."
"Anlamlı bir görünüşü olan bir ülke, Atan Engessa," diye onayladı Sparhawk. "Ne kadardır uzaksın?"
"On beş yıl."
"Uzun bir sürgün."
"Kesinlikle, Sparhawk-Şövalye." Engessa arkalarından gelen arabaya göz attı. Zalasta Stragen'in yerine geçmişti. Mirtai dingin bir ifadeyle kucağında Danae ile oturuyordu. "Birbirimizi tanıyoruz, değil mi, Sparhawk-Şövalye?" dedi Atan.

ilhanx

"Sanırım," dedi Sparhawk. "Halklarımız arasında birçok farklı âdet var ama çoğunu aşmış gibi görünüyoruz."
Engessa hafifçe gülümsedi. "Atana Mirtai ve Domi Kring'i ilgilendiren tartışmalar sırasında kendini iyi yönettin."
279

"Mantıklı insanlar birbirleriyle iyi geçinmek için sebepler bulur."
"Eleneler mantığa çok önem veriyorlar, değil mi?"
"Garipliklerimizden biri bu sanırım."
"Âdetlerimizden biri hakkında bir şeyler açıklayacağım, Spar-havvk-Şövalye. Sizin dilinizde beceriksiz olduğum için açık söyleye-meyebilirim. Diğerlerine açıklama konusunda sana güveniyorum."
"Elimden gelenin en iyisini yapacağım, Atan Engessa."
"Atana Mirtai, Atan'da Ergenlik Ayini'nden geçecek."
"Geçeceğinden oldukça eminim."
"Çocuğun ayinden önce çocukluk hatıralarını yeniden yaşaması halkımız arasında âdettir ve bu yapılırken ailesinin orada olması önemlidir. Atana Mirtai'yle konuştum, çocukluğu mutlu değilmiş. Anılarının çoğu acı verici olacak ve onları bir kenara koyarken onu sevenlerin yakında olmasına ihtiyacı var. Ehlana-Kraliçe ve diğerlerine ne olacağını söyleyecek misin?"
"Söyleyeceğim, Engessa-Atan."
"Atana hazır olduğunda sana gelecek. Onu destekleyecekleri seçmek onun hakkı. Seçimlerinin bazıları seni şaşırtabilir ama halkım için seçilmek bir onur olarak kabul edilir."
"O zaman biz de öyle değerlendireceğiz, Engessa-Atan."
Sparhawk, kısaca Mirtai'nin kendi seçeceği zamanda bir toplantı isteyeceğini diğerlerine söyledi ama neyle karşılaşacağını tam olarak bilmediği için fazla ayrıntıya girmedi.
O akşam Atan dişi devi kampta sessizce dolaştı, tavrı karakterine uymayacak kadar farklıydı. Bekledikleri gibi gelmelerini dediği dedik bir şekilde emretmedi, onu yerine neredeyse yalvarırcasına rica etti ve bakışları çok hassastı. Seçimlerinin çoğu Sparhawk'in beklediği kişilerdi. Son köleliği sırasında Mirtai'ye en yakın olan insanlardı. Bununla beraber, bazı sürprizler de vardı. Sparhawk'in onları tanıdığından haberi bile olmadığı bir çift Pandionla Kring'in Peloilerinden bir çifti ve Engessa'nm lejyonlarından iki Atan kızı da davet etmişti. Emban ve Oscagne'den de öyküsünü dinlemelerini istemişti.
O akşam büyük bir ateşin etrafında toplandılar ve Mirtai başlamadan önce Engessa onlarla kısaca konuştu. "Halkımız arasında yetişkinliğe başlamadan önce kişinin çocukluğunu bir kenara bırakması âdettir," dedi ciddi bir şekilde. "Atana Mirtai kısa bir süre sonra Ergenlik Ayini'ne katılacak ve geçmişini bir kenara koyarken
280

bizim de yanında olmamızı istedi." Durdu, sesi düşünceli bir hal aldı. "Bu çocuk diğer Atan çocukları gibi değil, çoğunlukla çocukluğunu bir kenara koymak kolaydır ve ırkımızdakilerin çoğu birbirine benzer. Bununla beraber Atana Mirtai kölelikten geri geldi. Hayatta kalarak onu atlattı ve bize döndü. Çocukluğu çoğundan daha uzundu ve sıradışı şeylerle dolu - acı dolu şeylerle. Onu sevgiyle dinleyeceğiz - her zaman anlamasak da." Mirtai'ye döndü. "Doğduğun yerle başlasan iyi olur, kızım," diye önerdi.
"Peki, Baba-Atan," diye kibarca cevapladı. İlk karşılaştıklarında Engessa ebeveyn rolünü üstlendiği için Mirtai'nin karşılığı geleneksel saygıyı taşıyordu. Şimdi bildik kendine güveninin hiçbir parçasını taşımayan uysal bir sesle konuşuyordu. Sparhawk birden farklı bir Mirtai gördüklerine dair açık bir izlenim edindi - bu kaba sert bir kabuğun içinde saklanan nazik, oldukça hassas bir kızdı.
"Dirgis'in batısındaki bir köyde doğdum," diye başladı, "Sarna Nehri'nin başlangıcına yakm." Oscagne, Engessa ve iki Atan kız dışında sevdiklerinin hiç biri Tamul dilini konuşmadığı için Elene dilinde anlatıyordu. "Dağların derinlerinde yaşıyorduk. Babam ve annem buna çok önem verirlerdi." Hafifçe gülümsedi. "Bütün Atanlar özel olduklarına inanırlar ama biz dağ Atanları özellikle özel olduğumuza inanırız. Diğer herkesten daha üstün olduğumuz için yaptığımız her şeyde en iyi olmak zorundaydık." Onlara oldukça muzip bir bakış attı. Mirtai çok dikkatliydi ve düşünmeden belirttiği şey hem Styric hem de Elenelerin beraberce kulaklarını çekmişti. "Küçüklük yıllarımı orman ve dağlarda geçirdim. Çoğundan önce yürüdüm ve neredeyse yürümeye başlar başlamaz koştum. Babam benimle çok gurur duyuyordu ve bana daima koşarak doğduğumu söylerdi. Uygun olduğu üzere kendimi sık sık denerdim. Beş yaşma geldiğimde yarım gün koşabiliyordum, altı yaşımdaysa güneşin doğuşundan batışına kadar.

ilhanx

"Köyümüzdeki çocuklar eğitime âdet üzere geç başlardı - genelde sekiz yaşında - çünkü bölgemizdeki eğitim kampı çok uzaktı ve ailelerimiz daha bebekken bizden ayrılmak istemezlerdi. Dağ Atanları çok duygusaldır. Bu zayıflıklarımızdan biri."
"Mutlu muydun, Atana?" diye nazikçe sordu Engessa.
"Çok mutluydum, Baba-Atan," diye cevapladı. "Ailem beni seviyordu ve gurur duyuyorlardı. Bizimki sadece birkaç çocuk olan

küçük bir köydü. Ben en iyisiydim ve ailemin dostları bana çok önem veriyorlardı."
Durdu ve gözleri yaşlarla doldu. "Ve sonra Arjuni kölecileri geldi. Silah olarak okları vardı. Sadece çocuklarla ilgileniyorlardı, bu yüzden bütün yetişkinleri öldürdüler. Annem ilk okla öldü."
Sesi o noktada kesildi ve bir an kafasını eğdi. Yüzünü kaldırdığında, yanaklarından yaşlar boşanıyordu.
Prenses Danae yavaşça ona gidip kollarını uzattı. Göründüğü kadarıyla Mirtai hiç düşünmeden küçük kızı kucağına aldı. Danae onun yaşlarla ıslanmış yanağına dokundu ve sonra yavaşça öptü.
"Babamın öldüğünü görmedim," diye devam etti Mirtai. Sesi tıkanmıştı ama sonra tekrar çınladı ve yaşlarla dolu gözlerindeki bakışlar sertleşti. "Beni yakalamaya çalışan ilk Arjuni'yi öldürdüm. Onlar çocukların da silahlı olabileceğini anlayamayacak cahil bir halktır. Arjuni sağ eliyle bir kılıç tutuyordu ve sol eliyle benim kolumu tuttu. Hançerim çok keskindi, onu kolunun altından batırdığımda yağ gibi girdi. Kanlar ağzında bir fıskiye gibi fışkırdı. Geriye düştü ve bu kez onu göğüs kemiğinin altından bıçakladım. Bıçağımın ucunda kalbinin titrediğini hissedebiliyordum. Bıçağımı kıvırdım ve öldü."
"Evet!" diye yarı bağırdı Kring. Domi açıkça ağlıyordu. Sesi boğuk ve vahşiydi.
"Kaçmaya çalıştım," diye devam etti Mirtai, "ama başka bir Arjuni ayağımı tekmeleyip beni düşürdü ve hançerimi yakalamaya çalıştı. Sağ elinin parmaklarım kestim ve karnının altından bıçakladım. Ölmesi iki gün sürdü ve bütün o süre boyunca bağırıp durdu. Çığlıkları beni rahatlattı."
"Evet!" Bu sefer Kalten'di, onun gözleri de yaşlarla dolmuştu.
Atan kız ona kısa, üzgün bir gülücük attı. "Arjuniler benim tehlikeli olduğumu gördüklerinde beni bayılttılar. Kendime geldiğimde zincirlenmiştim."
"Bütün bunlar olduğunda sadece sekiz yaşında miydin?" diye yan fısıltıyla dişi deve sordu Ehlana.
"Yedi, Ehlana," dedi nazikçe Mirtai. "Daha sekiz olmamıştım."
"Gerçekten o yaşta bir adam mı öldürdün?" diye şüpheyle sordu Emban.
"iki, Emban. İki gün boyunca durmadan çığlık atan da öldü."

Engessa'ya baktı, ifadesi biraz endişeliydi. "Onu da sahiplenebilir miyim, Baba-Atan? Başka bir şey yüzünden ölmüş olabilir."
"Onu da sahiplenebilirsin, kızım," diye değerlendirdi. "Onu öldüren senin bıçağındı."
Mirtai iç çekti. "Bu konudan hep şüphe etmiştim," diye itiraf etti. "Hesabımı karıştırıyordu ve bundan hoşlanmıyordum."
"Bu yasal bir öldürme, Atana. Hesabın tamam."
"Teşekkür ederim, Baba-Atan. Bu kadar önemli bir konuda emin olmamak kötü bir şey." Kafasını toplamaya çalışarak durdu. "Nerdeyse yarım yıl başka birini öldürmedim. Arjuniler beni güneye Tiana'ya götürdüler. Yolculuk boyunca hiç ağlamadım. Düşmanlarının seni üzgün görmesine izin vermek uygun değildir. Beni esir alanlar, Tiana'daki köle pazarına götürdüler ve Pelaser isimli bir Dacite tüccara sattılar. Şişko ve yağlıydı; kötü kokuyordu, çocuklara düşkündü."
"O zaman iyi bir sahipti?" diye sordu Barones Melidere.
"Öyle demedim, Melidere. Pelaser küçük kız ve oğlanlardan özel bir şekilde hoşlanıyordu. Arjuniler onu benim hakkımda uyarmışlardı, bu yüzden beni bıçakların yamna yaklaştırmadı. Ama yemek yemem gerekiyordu, bu yüzden bana bir kaşık verdi. Daconia, Verel'deki evine götürdü. Yolculuğun tamamım kaşığımm sapmı zincirlerimle keskinleştirerek geçirdim. İyi bir metal kaşıktı ve kenarı çok iyi keskinleşti. Verel'e geldiğimizde beni evin arkasındaki küçük bir odada duvara zincirledi. Odanm taş bir zemini vardı, bütün zamanımı kaşık üzerine çalışarak geçirdim. Ondan çok hoşlanmaya başladım."
Hafifçe eğildi ve elini çizmesine soktu. "Güzel, değil mi?" Gösterdiği tahta saplı sıradan bir kaşıktı. Sapım iki eliyle tutup birazcık çevirdi ve sonra sapı çekti. Sap dar ve inceydi. Ucu iğne gibi sivriliyordu. Gümüş gibi ışıldayana kadar parlatılmış olmalıydı. Eleştirircesine baktı. "Bir insanm kalbine ulaşacak kadar uzun değil," diye kaşığı yüzünden özür diledi. "Onunla temiz bir şekilde öl-

ilhanx

düremezsiniz ama acil durumlar için iyidir. Sıradan bir kaşık gibi göründüğü için kimse elimden almayı düşünmedi."
"Harika," diye mırıldandı Stragen, gözleri hayranlıkla parlıyordu. "Bizim için bir çift kaşık çal, Talen. Hemen üstlerinde çalışmaya başlayalım."
"Pelase bir gece odama geldi ve ellerini bedenime sürdü," diye

devam etti Mirtai. "Kımıldamadan durdum. Böyle olunca karşı koymayacağımı düşündü. Gülümsemeye başladı. Öyle gülümse-diğinde komik olduğunu düşündüm. İki gözünü de çıkardığımda hâlâ gülümsüyordu - ve komikti. Keskin bir şeyi sapladığında insanın gözlerinin patladığını biliyor muydunuz?"
Melidere kusacakmış gibi bir ses çıkardı ve aleni bir dehşet içinde sakin ifadeli Atana'ya baka kaldı.
"Çığlık atmaya çalıştı," diye insanın içini donduran umursamaz bir tavırla devam etti Mirtai, "ama sesini kesmek için zincirimi boynuna doladım. Onu gerçekten parçalara ayırmak istiyordum ama bağırmasını engellemek için zinciri iki elimle tutmam gerekiyordu. Debelenmeye çalıştı ama boynundaki zinciri daha sıktım."
"Evet!" Bu kısık onay, oldukça şaşırtıcı şekilde Ehlana'nın iri gözlü hizmetçisi Alean'mdı ve şaşkın Atana'ya hızla sarılması ona uymayan bir aşırılıktaydı.
Mirtai nazik kızın yüzüne sevgiyle dokundu ve sonra devam etti. "Pelaser oldukça debelendi ama bir süre sonra durdu. Mumu devirmişti ve oda karanlıktı, bu yüzden öldüğünden emin olamadım. Sabaha kadar boğazmdaki zinciri sıkarak bekledim. Güneş doğduğunda suratı mosmordu."
"Temiz bir öldürme, kızım," dedi gururla Enğessa.
Mirtai gülümseyip eğilerek onu selamladı. "Yaptığımı fark ettiklerinde beni ölüreceklerini düşündüm ama güney şehirlerindeki Daciteler tuhaf insanlar. Pelaser, Verel'de pek sevilmiyordu ve sanırım çoğu kişi sarkıntılık ettiği çocuklardan birinin sonunda onu öldürmesinden gizlice eğlendi. Mirasçısı Gelan isimli erkek yeğeniydi. Amcasını öldürerek onu zengin ettiğim için çok minnettardı ve otoritelerle benim lehimde konuştu." Durdu ve parıldayan küçük hançeri tutarak kucağına yerleşmiş prensese baktı. "Bana biraz su getirir misin, Danae? Bu kadar konuşmaya alışık değilim."
Danae itaat ederek aşağı kaydı ve yemek ateşlerinden birine doğru gitti.
"Bazı şeyleri duymak için birazcık küçük," diye mırıldandı Mirtai. "Gelan oldukça iyi biriydi ama özel zevkleri vardı. Sevgisini kadınlar yerine diğer genç erkeklere verirdi."
Sör Bevier güçlükle soludu.
"Ah, tatlım," dedi Mirtai. "Gerçekten dünyadan o kadar uzak

mısın, Bevier? Bildiğin gibi bu nadir bir şey değil. Her neyse, Gelan ile çok iyi anlaştım. En azından benden yararlanmaya kalkmadı. Konuşmayı severdi, bu yüzden bana Elenik konuşmayı ve hatta biraz okumayı öğretti. Onun koşullarındaki insanlar oldukça kararsız yaşantılara yönelir ve onun da sürekli bir dosta ihtiyacı vardı. Büyükler konuşurken dinlemenin nezaket olduğu bana öğretilmişti ve bir süre sonra kalbini bana açtı. Biraz büyüdüğümde bana giymek için güzel elbiseler aldı. Bazen onları kendisi de giyerdi, o zamanlar onun sadece şaka yaptığını sanırdım. Arkadaşlarının bazıları kadın elbiseleri giyerlerdi ama kimse bu konuda gerçekten çok ciddi değildi. Bu onların güldükleri bir şeydi. İşte ondan sonra bir kızın hayatındaki, kadm olmaya başladığındaki zor döneme girdim. Çok nazik ve anlayışlıydı. Korkmamam için neler olduğunu açıkladı. En güzel giyisilerimi giydirir ve tercihlerini bilmeyen insanlarla iş yapmaya giderken beni yanma alırdı. Daconia bir Elene krallığıydı ve Elenelerin bu tür şeyler hakkında bazı tuhaf fikirleri vardır. Her nedense bu işe dini karıştırmaya çalışırlar. Her neyse, Gelan'm yanında genç bir köle kız olması şüpheleri azaltıyordu."
Bevie/in gözlerinde afallamış bir bakış vardı.
"Belki gidip prensese su bulması için yardım etmelisin, Bevier," diye nazikçe önerdi Mirtai. "Bu çocukluğumun bir parçası, bu yüzden ondan bahsetmem gerekiyor. Ama seni rahatsız ediyorsa dinlemen gerekmiyor. Anlarım."
Bevier'in yüzü iyice endişelendi. "Senin dostunum, Mirtai," diye belirtti. "Kalacağım."
Mirtai gülümsedi. "O çok cici bir çocuk." Bunu tıpkı Sephre-nia'nm tam aynı şeyi söylerkenki tonunda söylemişti. Sparhawk Atan kızın kavrayışının ne kadar isabetli olduğuna biraz şaşırdı.
Mirtai iç çekti. "Gelan ve ben birbirimizi seviyorduk ama bir kadın ve bir erkek söz konusu olduğunda genelde insanların düşündüğü biçimde değil. Sanırım, insanlar kadar çok sevgi çeşidi vardır. Ama düşmanı vardı - hem de birçok düşmanı. Çok sıkı bir tüccardı ve daima en iyi işi kapardı. Dünyada böyle şeyleri kişisel olarak alan insanlar vardır. Bir keresinde bir Edomlu tüccar, o kadar kızdı ki

ilhanx

Gelan'ı öldürmeye çalıştı ve korumak için kaşığımı kullanmak zorunda kaldım. Daha önce söylediğim gibi bıçak temiz bir şekilde öldürecek kadar uzun değildi, bu yüzden olay çok kanlı
285

oldu. O gece çok güzel bir ipek elbiseyi rezil ettim. Gelan'a bana doğru dürüst bıçaklar almasını söyledim, böylece insanları giysilerimi kirletmeden öldürecektim. On iki yaşmda bir kız çocuğunu muhafız yapma fikri önce onu şaşırttı ama sonra bunun avantajlarını gördü. Bana bunları aldı." Belindeki gümüş kabzalı hançerlerden birine dokundu. "Onlara daima büyük değer verdim. Şehre gittiğimizde onları elbiselerimin altında saklamak için bir yol keşfettim. Onları birkaç kişi üzerinde kullandıktan sonra, haber yayıldı ve düşmanları onu öldürmeye çalışmaktan vazgeçti.
"Verel'de Gelan gibi başka genç erkekler de vardı ve duygularını saklamak zorunda kalmadıkları evlerinde birbirlerini ziyaret ederlerdi. Hepsi bana karşı çok nazikti. Bana tavsiyelerde bulunur ve güzel hediyeler alırlardı. Onları çok seviyordum. Hepsi nazik ve zekiydi. Ve daima temiz kokarlardı. Kokan erkeklere katlanamam." Kring'e anlamlı bir bakış attı.
"Ben yıkanıyorum," diye itiraz etti.
"Ara sıra," diye biraz eleştirel bir şekilde ekledi. "Sen oldukça çok at biniyorsun, Kring ve atların çok özel bir kokusu var. Sana damgamı vurduktan sonra düzenli yıkanmayı konuşacağız." Güldü. "Senden emin olana kadar seni korkutmak istemiyorum." Gülümseyişi gerçekten sevecendi. Sparhawk onlara anlattığının Ergenlik Ayini'nin bir parçası olduğunu ve bir daha asla bu kadar açık olmayacağını fark etti. Tipik Atan savunmasının hepsi sadece bu gece için kaldırılmıştı. Burada olmak için çağrıldığı için son derece onur duyduğunu hissetti.
Sonra Mirtai iç çekti ve ifadesi üzgünleşti. "Gelan'm çok sevdiği, çok özel bir arkadaşı vardı - Majen isminde hoş bir genç adam. Majen'den hoşlanmamıştım. Gelan'ı kullanırdı. Onu incitecek söyler söyler ve yapardı. Hoppa, bencil ve görünüşte çok ama çok kendini beğenmiş biriydi. Aynı zamanda vefasızdı ve bu adiceydi. Zamanla Gelan'dan bıktı ve başka bir amaçsız hoş oğlana âşık oldu. Bunu öğrenir öğrenmez ikisini de öldürmeliydim. Bunu yapmadığım için hep pişman olmuşumdur. Gelan, Majen'e Verel'in dış mahallelerinde oldukça görkemli bir evin kullanımını vermişti ve kendisine bir şey olursa evin Majen'e kalması için gerekli vasiyetnameyi hazırladığını ona söylemişti. Majen ile yeni dostu o evi istiyorlardı ve Gelan'a komplo kurdular. Onu bir gece eve gelmeye
286

ayarttılar, tek başına gelmesinde ısrar ettiler. Oraya gittiğinde onu öldürüp cesedini nehre attılar. Bu olduktan sonra günlerce ağladım çünkü Gelan'ı gerçekten seviyordum. Diğer dostlarından biri gerçekten ne olduğunu bana anlattı ama tam o anda ne bir şey söyledim ne de bir şey yaptım, ikisinin de kendilerini güvende hissetmelerini ve cinayetle kurtulduklarını düşünmelerini istedim. Gelan'ın kız kardeşi beni miras olarak almıştı - bütün diğer mallarıyla beraber. İyi bir genç bayandı ama korkunç derecede dindardı. Bana sahip olmayı nasıl karşılayacağını gerçekten bilmiyordu. Bana dostum olmak istediğini söyledi ama ben ona beni satmasının daha iyi olacağım önerdim. Ona Gelan'ı kimin katlettiğini bulduğumu ve onları öldüreceğimi söyledim. Ona açıklanmayan cesetler ve benzeri şeyler gibi bütün sıkıcı konulardan kaçınmak için Verel'den giden birine ait olursam daha iyi olacağını söyledim. Ağabeyini gerçekten çok seviyordu ve planımı onayladı. Vardena-is'e giden Elene tüccarına beni sattı ve ona gideceği günün sabahı beni teslim edeceğini söyledi. Fiyat oldukça iyi tuttuğundan tüccar onunla tartışmadı.
'Teni sahibimin yola çıkmasından önceki gece bir oğlan çocuğu gibi giyinerek Majen ile diğerinin yaşadığı eve gittim. Majen evden ayrılana kadar bekledim ve kapıya gidip çaldım. Majen'in yeni dostu kapıya çıktı, ona kendisini sevdiğimi söyledim. Gelan ile altı yıl yaşamıştım, bu yüzden salağın bana inanması için nasıl davranmam gerektiğini biliyordum. Bunu söylediğimde heyecanlandı ve beni birkaç kez öptü." Aşın bir küçümsemeyle dudak büktü. "Bazı insanlar asla sadık olamazlar. Her neyse, öpüşmeyle gittikçe tahrik olmaya başladı ve keşfe başladı. Onu çok şaşırtan bazı şeyler keşfetti. Tam kalçalarının üzerinden karnini'deştiğimde çok daha şaşırdı."
"Bu bölümü sevdim," dedi Talen, gözleri pırıl pırıldı.
"Tabii ki seveceksin. Sen içinde bol kan olmadıkça bir öyküyü asla sevmezsin. Her neyse, ben hoş oğlanın karnını deşip açtıktan sonra her tür şey dışarı döküldü. Gerisin geri koltuğa yığılıp onları geri sokuşturmaya çalıştı. İnsan bağırsakları çok kaygandır, oldukça zorluk çekiyordu."
Ehlana öksürür gibi bir ses çıkardı.
"Bağırsakları bilmiyor musun?" diye sordu. "Sparhawk'a anlattır. Onlardan tonla görmüştür. Genç adamı orada oturur bırakıp bir
287

ilhanx

kapının arkasına saklandım. Bir süre sonra Majen eve döndü ve dostunun durumu yüzünden korkunç bir şekilde neşesi kaçmıştı."
"Tahmin edebiliyorum." Talen güldü.
"Ama arkasından gelip onu da aynı şekilde kestiğimde neşesi çok daha fazla kaçtı."
"Bunlar ölümcül yaralar değil, Atana," dedi eleştirircesine En-gessa.
"Öyle olmalarını istemiyordum, Baba-Atan," diye cevapladı. "Onlarla işim daha bitmemişti. Onlara kim olduğumu ve biraz önce yaptığımın Gelan'ın bir veda hediyesi olduğunu söyledim. Bu akşamın belki en iyi kısmıydı. Majen'i dostuna bakan bir koltuğa oturttum, böylece birbirlerinin ölmelerini izleyebileceklerdi. Sonra elimi içlerine soktum ve size bahsettiğim o kaygan şeylerden birkaç metre çekip çıkardım."
"Onları orada öyle mi bıraktın?" diye hevesle sordu Talen.
Başını sallayarak onayladı. "Evet ama önce evi ateşe verdim. Ne Majen ne de dostu kaçabilecek kadarını içeri sokmayı becere-mediler. Ama oldukça çok çığlık attılar."
"Aman Tanrım!" Emban'm nefesi kesildi.
"Yakışır bir intikam, Atana," dedi Engessa. "Bunu eğitim kamplarımızda uygun bir davranış örneği olarak çocuklara anlatacağız."
Mirtai başını eğerek selamladı, sonra kafasını kaldırdı. "Evet, Bevier?" dedi.
Bevier bu konuda çabaladı. "Sahibinin günahları ona aittir. Bu o ve Tann arasındaki bir konu. Senin yaptığın bir dosta yakışır davranış. Yaptığında bir günah görmüyorum."
"Buna sevindim," diye mırıldandı Mirtai.
Bevier utangaç bir şekilde güldü. "Biraz tantanalı, değil mi?"
"Tamam, Bevier," diye temin etti. "Yine de seni seviyorum -ama çok tuhaf insanları sevdiğim bir geçmişim olduğu gerçeğini aklından çıkarma."
"İyi söyledin," diye onayladı Ulath.
Danae bir bardak suyla gelip Mirtai'ye verdi. "Benim duymamı istemediğin şeyleri anlatmayı bitirdin mi?" diye sordu.
"Sanırım çoğunu geçtim. Anlayışlı olduğun için teşekkür ederim - su için de." Hiçbir şey Mirtai'yi sinirlendirmiyordu.
Ehlana kızgınlıktan kıpkırmızı olmuştu.

"Geç oluyor," dedi onlara Mirtai, "bu yüzden kısa keseceğim. Beni alan Elene tüccar Verdenais'e götürdü ve Platime'a sattı. Elenik konuşmasını bilmiyormuş gibi davrandım; Platime çok uzun olduğumdan yaşımı yanlış tahmin etti. Platime bazı konularda çok zeki, bazılarındaysa hiç değildir. Atan kadınlarının zorlanamayacağı gerçeğini anlayamadı ve beni genelevlerinden birinde çalıştırmaya çalıştı. Hançerlerimi benden aldı ama kaşığım hâlâ bende duruyordu. Bana yaklaşan adamların çoğunu öldürmedim ama oldukça ciddi bir şekilde canlarım yaktım. Haber etrafa yayıldı ve o genelevde işler düştü. Platime beni oradan aldı ama benimle ne yapacağım bilmiyordu. Dilenemezdim, çalamazdım ve sadece kişisel nedenlerle insan öldürdüğümü öğrendiğinde gerçekten büyük hayal kırıklığına uğradı. Paralı bir katil olmayacaktım. Sonra saraydaki durum ortaya çıktı ve beni Ehlana'ya verdi - herhalde büyük ve rahat bir nefes alarak." Kaşlarmı çattı ve Engessa'ya baktı. "Bu benim satılmadan birisine verildiğim ilk seferdi, Baba-Atan. Platime bana hakaret etti mi? Cimmura'ya dönünce onu öldüreyim mi?"
Engessa düşündü. "Sanmıyorum, kızım. O özel bir durumdu. Buna bir iltifat olarak bile bakabilirsin."
Mirtai gülümsedi. "Buna sevindim, Baba-Atan. Platime'dan hoşlanıyorum. Bazen çok komiktir."
"Peki, Ehlana-Kraliçe hakkında ne hissediyorsun?"
"Onu seviyorum. Cahil ve doğru dürüst bir dil konuşamıyor ama çoğu zaman yapmasını söylediğim şeyleri yapıyor. Güzel, iyi kokuyor ve bana karşı çok nazik. Bugüne dek sahip olduğum en iyi sahip. Evet, onu seviyorum."
Ehlana düşük tonlu bir çığlık attı ve kollarını altınrengi kadının boynuna doladı. "Ben de seni seviyorum, Mirtai," dedi duygu dolu bir sesle. "Sen benim en değerli dostumsun." Onu öptü.
"Bu özel bir durum, Ehlana, bu yüzden bir kez için tamam." Kraliçenin kollarını nazikçe boynundan çözdü. "Ama topluluk içinde duygulan bu kadar çok göstermek uygun değildir - ve kızlar diğer kızları öpmemelidir. İnsanlarda yanlış kanılar uyandırabilir."

ilhanx

on dokuzuncu bölüm
"LANET olsun, Engessa," diyordu Kalten, "öyküyü hepimiz gibi duydun. Arjuniler onu yakaladığında daha eğitimine bile başlamamış olduğunu söyledi. Böyle savaşmayı nerede öğrendi? On beş yaşından beri sürekli eğitim görüyorum ama Mirtai istediği anda beni paçavra bir bebek gibi yerden yere atıyor."
Engessa hafifçe gülümsedi. Hâlâ çok erkendi ve şeffaf bir sabah sisi, ağaçların arasında bazen gövdelerinin dış hatlarını yumuşatarak hayalet gibi akıyordu. Şafakta yola çıkmışlardı ve Engessa atlı Pandionların arasında onlarla beraber uzun adımlarla yürüyordu. "Sizi savaşırken gördüm, Kalten-Şövalye," dedi uzun boylu Atan. Uzandı ve Kalten'in zırhının oynak bir yerine vurdu. "Sizin taktikleriniz çoğunlukla teçhizatınıza bağlı."
"Sanırım bu doğru."
"Ve eğitiminiz bu teçhizatınızın kullanımına odaklanmış durumda, değil mi?"
"Şey, sanırım öyle. Silahlarımızla antrenman yaparız ve zırhımızın avantajlarını kullanmayı öğreniriz."
"Ve de atlarımızın hantal gövdelerinin avantajını," diye ekledi Vanion. Vanion yolculuk için siyah zırhını giyiyordu. Grup daha Sarsos'dan ayrılmadan önce Vanion'un kıyafet tercihi sevdiği kadınla arasında ateşli bir tartışmaya neden olmuştu. Sephrenia Ele-nelerin engellenemez varlıklarından kendini uzaklaştırdığından beri çok daha yüksek sesle konuşmaya başlamıştı ve sohbetin gidişi sırasında rol yapma konusunda ortaya şaşırtıcı bir doğal yetenek koymuştu. O ve Vanion özel olarak konuştularsa da Sparhawk yorumlarını oldukça net bir şekilde duyabilmişti. Evdeki herkes onu duymuştu. Büyük ihtimalle Sarsos'daki herkes.
"Eğitiminin en az yarısı ata binmen üzerineydi, Kalten," diye

devam etti Vanion. "Atsız bir zırhlı şövalye daha çok ters dönmüş bir kaplumbağaya benzer."
"Ben de aynı şeyleri çömez arkadaşlarıma söylemiştim, Lord Vanion," dedi nazikçe Khalad. "Ben söyleyince çoğu alınıyor, bu yüzden genelde göstermek zorunda kalıyorum. Her nedense bu onları daha da çok gücendiriyor."
Engessa kıkırdadı. "Siz teçhizatınızla eğitim görüyorsunuz, Kal-ten-Şövalye," diye tekrar etti. "Biz de öyle. Fark bizim teçhizatımızın bedenlerimiz olması. Bizim dövüşme tarzımız hız, çeviklik ve güç üzerine kurulu. Biz bunların çalışmasını eğitim alanları ya da atların koşabileceği büyük çayırlar olmadan da yapabiliriz. Biz daima çalışırız. Atana Mirtai'nin doğduğu köyde ebeveynlerinin ve onların dostlarının her saat yeteneklerini geliştirdiklerini gördü. Çocuklar ebeveynlerini taklit ederek öğrenirler. Üç dört yaşındaki-lerin güreştiklerini ve daima birbirlerini denediklerini görürüz."
"Bu yeterli değil, başka bir şeyler daha olmalı," dedi Kalten.
"Belki doğal yetenektir, Sör Kalten?"-diye fikrini belirtti Berit.
"Ben o kadar sakar değilim, Berit."
"Annen savaşçı mıydı, Kalten-Şövalye?" diye sordu Engessa.
"Tabii ki değildi."
"Büyükannen ya da büyükannenin büyükannesi - önceki elli nesil?"
Kalten şaşkınca baktı.
"Atana Mirtai'nin ailesini her iki tarafı da savaşçılardan geliyor. Savaşmak kanında var. O yetenekli, sadece izleyerek çok şey öğrenebilir. Yarım düzine farklı tarzda dövüşebilir."
"Bu ilginç bir fikir, Atan-Engessa," dedi Vanion. "Ona yetecek kadar iri bir at bulursak ondan iyi bir şövalye olabilir."
"Vanion!" diye bağırdı Kalten. "Duyduğum en anormal öneri."
"Sadece spekülasyon, Kalten." Vanion ciddice Sparhawk'a baktı. "Eğitim programına biraz göğüs göğüse dövüş eklemeyi düşünebiliriz, Eğitmen Sparhawk."
"Lütfen bunu yapma, Vanion," diye acılı bir tonla cevapladı Sparhawk. "Hiyerarşi değiştirmediği sürece sen hâlâ eğitmensin. Ben sadece geçici eğitmenim."
"Tamam, Geçici Eğitmen Sparhawk, o zaman Atan'a gittiğimizde onlann dövüş tarzına dikkat edelim. Biliyorsun, her zaman at

sırtında savaşmıyoruz."
"Bu konuda Khalad'ı görevlendireceğim," dedi Sparhawk.
"Khalad mı?"
"Onu Kurik eğitti; Kurik yakın dövüşte tanıdığım herkesten daha iyiydi."

ilhanx

"Öyleydi. İyi fikir, Geçici Eğitmen Sparhawk."
"Böyle demen gerekiyor mu?" dedi Sparhawk.
On iki gün sonra Atana şehrine ulaştılar - en azından on iki gün gibi göründü. Sparhawk gerçek ve algılanan zaman arasındaki farkı kara kara düşünmekten vazgeçmeye karar vermişti. O ne yaparsa ya da ne derse desin Aphrael yine de zamanla oynayacaktı, bu yüzden kaygılanarak boşa zaman harcamanın ne anlamı vardı ki? Zalasta'nm zamanı etkilemeyi fark edip etmediğini merak etti. Edemediğine karar verdi. Styric büyücü ne kadar yetenekli olursa olsun sadece bir insandı; Aphrael ise bir Tanrıça. Bununla beraber bir gece Sparhawk'm aklına tuhaf bir fikir geldi. Kızının gerçek zamanı yavaşlatmak yerine hızlandırıp hızlandıramayacağını merak etti. Ama bunu bir süre düşündükten sonra ona sormamaya karar verdi. Bütün bu kavram başını ağrıtmıştı.
Atana yeşil ve derin bir vadide kurulmuş bir şehirdi. Surlarla çevriliydi ama bu surlar ne yüksek, ne de görkemliydi. Başkentlerini zaptedilmez yapan Atanların kendileriydi.
"Bu krallıktaki her şeyin ismi 'Atan', değil mi?" diye vadide ilerlerken fikrini belirtti Kalten. "Krallık, başkent, halk - ve hatta unvanları."
"Sanırım, Atan bir isimden çok bir kavramın doğasını içeriyor." Ulath omuz silkti.
"Bu kadar uzun olmalarının nedeni ne?" diye sordu Talen. "Hepsi Tamul ırkından ama diğer Tamullar, herkese, onlar gibi olduğundan büyük ve endişe verici gözükmüyorlar."
"Oscagne bunu bana açıkladı," dedi Stragen. "Göründüğü kadarıyla Atanlar bir deneyin sonuçları."
"Büyü mü?"
"Bu konuyu o kadar bilmiyorum," diye kabul etti Stragen, "ama sanırım yaptıkları, büyünün becereceğinden öteye gitmiş. Tarih diye bir şeyin bile olmadığı eski zamanlarda, Atanlar büyük

insanlarm küçük insanlardan daha çok dövüş kazandığım görmüşler. Bu ebeveynlerin çocuklarına eş seçtikleri dönemmiş. Uzunluk en önemli husus olmuş."
"Kısa çocuklara ne olmuş?" diye itiraz etti Talen.
"Bizim toplumumuzda çirkin çocukların başına gelenin aynısı." Stragen omuz silkti. "Evlenememişler."
"Bu hiç doğru bir davranış değil."
Stragen gülümsedi. "Eğer eşelersen, Talen, başka birisinin uğruna çabaladığı bir şeyi çalmamız da hiç doğru değil."
"O farklı."
Stragen eyerinde geriye yaslanıp güldü. Sonra devam etti. "Atanlar diğer özelliklere de çok değer verdiler - kabiliyet, güç, saldırganlık ve adam öldürmeye yatkın kincilik. Bu karışımın nasıl işe yaradığını anlamak zor. Durup düşünürsen, Mirtai'nin gerçekten oldukça tatlı bir kız olduğunu fark edeceksin. Sıcak ve sevecen. Dostlarım gerçekten önemser ve çarpıcı derecede güzel. Ama içine yerleştirilmiş bazı tetik mekanizmaları var ve ne zaman birisi bunları çalıştınrsa, insanları öldürmeye başlıyor. Sanırım Atan üreme programı sonunda buraya kadar ulaşmış. Atanlar o kadar saldırganlaşmalar ki birbirlerini öldürmeye başlamışlar ve böyle bir saldırganlık bir türle kısıtlanamayacağmdan, kadınlar da en az erkekler kadar kötüymüş. Atan'da hafif bir uyuşmazlık diye bir şeyin olmadığını fark ettim. Hava tahmini üzerine bile birbirlerini öldürebilirler." Gülümsedi. "Oscagne bana on ikinci yüzyılda dünyanın Atan kadınlarının ne kadar vahşi olduğunu keşfettiğini söyledi. Büyük bir grup Arjuni kölecisi ergenlik çağındaki Atan dişilerinin eğitim kampına saldırmış - eğitim sırasında olabilecek belli karışıklıklardan kaçınmak için cinsler ayrılırlar. Her neyse, bu yarı yetişkin Atan kızları - çoğu bir seksenden uzun değilmiş - Arjuni-lerin çoğunu boğazlamış ve geri kalanını Tamullara hadımağası olarak satmışlar."
"Köleciler hadımağası mıydılar?" diye şaşkınca sordu Kalten.
"Hayır, Kalten," diye sabırla açıkladı Kalten. "Kızlar onları yakalayana kadar hadım değillermiş."
"O küçük kızlar mı yapmış?" Kalten'in ifadesi dehşet doluydu.
"Onlar pek bebek sayılmazlardı, Kalten. Ne yaptıklarını bilecek kadar yaşlıydılar. On beşinci yüzyılda Atanların çok bilge bir kralı

varmış. Halkının kendi kendini yok etme sınırında olduğunu görmüş. Tamul hükümetiyle bir anlaşma yapmış ve halkını ebedi köle haline sokmuş - hayatlarını kurtarmak için."
"Biraz aşırı," diye belirtti Ulath.
"Birçok kölelik türü vardır, Ulath. Bu Atan'da kurumsallaşmıştır. Tamullar Atanlara nereye gideceklerini, kimi öldüreceklerini söylerler ve genelde Atan bireylerinin birbirlerini öldürme taleplerini

ilhanx

reddetmek için bir bahane bulurlar. Aşağı yukarı hepsi bu. İyi bir çalışma anlaşması. Atan ırkı hayatta kalıyor ve Tamullar dünyadaki en iyi piyade askerlere sahip oluyor."
Talen kaşlarını çatmıştı. "Atanların uzun boydan çok etkilendiğini söyledin."
"Şey, onları etkileyen şeylerden biri," diye düzeltti.
"O zaman Mirtai niçin KringTe evlenemeyi kabul etti? Kring iyi bir savaşçı ama benden pek uzun değil ve hâlâ büyüyorum."
"Onunla ilgili başka bir şey Mirtai'yi etkilemiş olmalı." Stragen omuz silkti.
"O bir şair," dedi Sparhawk. "Belki de budur."
"Mirtai gibi biri için bunun pek bir önemi olmayacaktır, değil mi? İki adamın karnını deşip onları canlı canlı yaktı, hatırlıyor musun? Bana şiirlere bayılacak türden kızlara benzemiyor gibi geliyor."
"Bana sorma, Talen." Stragen güldü. "Dünya hakkında çok şey bilirim ama herhangi bir kadının herhangi bir erkeği niçin seçtiğini tahmin etmeye bile kalkmam."
"İyi bir düşünce," diye mırıldandı Ulath.
Şehir Engessa'nm habercileriyle yaklaştıklarından haberdar edilmişti ve kraliyet grubu kapıda, kendi kültürlerinde sadeliğin giysisi anlamına gelen, ayak bileğine kadar gelen koyu renk yün pelerinlerden oluşan resmi giysiler giymiş devasa Atanlardan oluşan temsilciler heyetiyle karşılandı. O devlerin arasında altm rengi cüppeli, kısa bir Tamul duruyordu. Tamul'un yol yol beyazları olan saçları ve yumuşak bir ifadesi vardı.
"Ne yapmamız gerekiyor?" diye Oscagne'ye fısıldadı Kalten.
"Resmi davran," diye tavsiyede bulundu Oscagne. "Atanlar resmiyete bayılırlar. Ah, Norkan," dedi altın rengi cüppeli Tamula, "seni tekrar gördüğüme sevindim. Fontan en iyi dileklerini yolladı."

"Yaşlı hergele nasıl?" diye karşılık verdi meslektaşı.
"Kırış kırış ama hâlâ huysuzluğunu kaybetmemiş durumda."
"Bunu duyduğuma sevindim. Niçin Elenik konuşuyoruz?"
"Böylece bize yerel durumların hepsini kısaca özetleyebilirsin. Burada işler nasıl?"
"Gergin. Çocuklarımız biraz hoşnutsuz. Karışıklık çıkmak üzereydi. Onları bastırmaları için yolladık ama bastırılmayı reddediyor. Buna içerlediler. Nasıl olduklarını bilirsin." •
"Ah, tabii, evet. İmparatorun kız kardeşi seni affetti mi?"
Norkan iç çekti. "Korkarım hayır, ahbap. Meslek hayatımın geri kalanım burada geçirmeyi şimdiden kabullendim."
"Saraydaki insanların haber taşımayı nasıl sevdiklerini biliyorsun. Sana ne oldu ki o lafı söyledin? Hanfendileri'nin ayaklarının biraz büyük olduğunu kabul ediyorum ama 'koca ayaklı inek' biraz patavatsızca, değil mi?"
"Sarhoş ve keyifsizdim. Matherion'da onun ilgisinden kaçmaya çalışmaktansa burada, Atan'da olmak daha iyidir. Eğer bu o sarayda güm güm diye ayak sesleriyle dolaşırken arkasından ağır adımlarla yürümek anlamına gelecekse imparatorluk ailesinin bir üyesi olmaya hiç niyetim yok."
"Ah, şey. Burada gündemde neler var?"
"Formalite. Resmi tebrikler. Nutuklar. Törenler. Her zamanki saçmalıklar."
"İyi. Batılı dostlarımız bazen kontroldan çıkıyorlar da. Ama formalitelerde iyiler. İşler resmiyetten çıktığında başlarını belaya sokuyorlar. Elenia Kraliçesi'ni takdim edebilir miyim?"
"Bunu hiç sormayacağından korkmuştum?"
"Majesteleri, bu eski dostum, Norkan. Atan'daki imparatorluk temsilcisidir, kötü günler geçiren yetenekli bir adamdır."
Norkan eğildi. "Majesteleri," diye Ehlana'yı selamladı.
"Ekselans," diye karşılık verdi Ehlana. Sonra gülümsedi. "Han-fendilerin ayaklan gerçekten o kadar büyük mü?" dedi muzipçe.
"Sadece Tanrı'nm ona verdiği malzemeyle kayak yapar, Majesteleri. Sanırım ona dayanabilirdim ama istediğini elde edemediğinde öfke nöbetlerine kapılıyor ve bu sinirlerime dokunuyor." Arabayı saran koyu renk pelerinli, koca Atanlara bir göz attı. "Buradaki çocuklarımın saray diye bahsettikleri yere doğru ilerlemeyi

önerebilir miyim? Kral ve kraliçe orada bekliyor. Majesteleri toplum içinde konuşma yapabilir mi? Birkaç söz uygun olabilir."
"Korkarım Tamulca bilmiyorum, Ekselans."

ilhanx

"Hiçbir sorun yok, Majesteleri. Sizin için tercüme edeceğim. Aklınıza gelen ne olursa söyleyebilirsiniz. Çevirirken onları sizin için düzenleyeceğim."
"Ne kadar naziksiniz." Ehlana'nm sesinde sadece hafif bir kızgınlık vardı.
"Ben sadece hizmet etmek için yaşıyorum, Majesteleri."
"Olağanüstü, Norkan," diye mırıldandı Oscagne. "İki ayağını bir pabuca sokmayı nasıl becerdin? "
"Bu bir yetenek." Norkan omuz silkti.
Atan Kralı Androl iki metre on santim boyundaydı. Karısı, Kraliçe Betuana ise ondan sadece biraz kısaydı. Çok heybetliydiler. Taç yerine altın miğferler giyiyorlardı ve koyu mavi ipek cüppelerinin önleri ikisinin de iyice silahlı olduğunu gösterecek şekilde açıktı. Elenia Kraliçesi ve mahiyetiyle doğrusu özel bir konuttan başka bir özelliği olmayan Atan kraliyet sarayının dışındaki meydanda karşılaştılar. Göründüğü kadarıyla Atan törenleri dışarıda yapılıyordu.
Önde kraliçenin arabası, arkada sıraya girmiş silahlı refakatçiler yavaş ve debdebeli bir şekilde alana girdiler. Ortada ne alkışlar, ne borular ne de devlet ziyaretçileri için normalde ayarlanan \ ,ı-pay coşku vardı. Atanlar sessizlik ve durağanlığa saygı gösteri \ urlardı. Stragen maharetle arabayı kraliyet konutunun önündeki hafifçe yüksek taş platformun önüne yanaştırdı ve Sparhawk çelik kaplı kolunu kraliçesine sunmak için atından indi. Ehlana'nm yüzü bir kraliçeye yakışır muhteşemlikteydi ve aldığı hazzm numara olmadığı açıkça görülüyordu. Ara sıra resmi törensel merasimlerden, onları sıkıcı buluyormuş numarası yaparak, hor görürcesine bahsetse de törenleri gerçekten seviyordu. Resmiyetten çok büyük zevk alıyordu.
Büyükelçi Oscagne, Atan kraliyet ailesine yaklaşıp selamladı ve Tamulların akıcı, müzikal diliyle uzun bir süre konuştu. Mirtai Ehlana'nm arkasında durmuş, fısıldayarak hızla Ekselans'm sözlerini tercüme ediyordu.
296

Ehlana'nın gözleri pırıl pırıldı ve bembeyaz yanaklarında, bir konuşma hazırladığını kelimelerden daha yüksek sesle belirten köyü renk iki benek vardı.
Sonra Kral Androl oldukça kısa bir selamlama konuşması yaptı. Kraliçe Betuana biraz daha uzun onaylanm ekledi. Sparhawk Mirtai'nin tercümesini duyamıyordu ve bu yüzden bütün anladığı Atan kral ve kraliçenin aydaki hava durumundan bahsettikleriydi.
Ardından Ehlana öne çıktı, dramatik bir etki için durdu ve bütün meydandan duyulabilecek net bir sesle konuşmaya başladı. Büyükelçi Norkan taş platformun kenarında durmuş söylediklerini tercüme ediyordu.
"Benim Atan kardeşlerim," diye başladı, "bu tanışmadan kalben duyduğum neşeyi kelimeler ifade edemez." Sparhawk karısını tanıyordu, bu yüzden bunu yadsımanın hileli olduğunu biliyordu. Kelimeler onun duygularını ifade edebilirdi ve bunu meydandaki herkese iyice gösterecekti. "Bu mutlu tanışma için dünyanın öbür ucundan geldim," diye devam etti, "ve yabancılarla dolu bir ülkeye doğru fırtınalı, kapkara bir denizi aşıp gelirken kalbim kaygılıydı ama dostane - hatta sevecen - hoşgeldin cümleleriniz çocuksu korkularımı sildiler ve burada bütün hayatım boyunca unutmayacağım bir ders öğrendim. Dünyada yabancı yoktur, sevgili kardeşlerim. Sadece daha tanışmamış dostlar vardır."
"Çalıntılar yapıyor," diye Sparhawk'a mırıldandı Stragen.
"Bunu ara sıra yapar. Hoşuna giden bir deyim bulduğunda ona el koymamak için hiçbir neden görmez."
"Şüphesiz Atan'a yolculuğum bir devlet ziyareti. Biz dünyadaki kraliyet ailelerinin başka insanlar gibi kişisel şeyler yapacak boş zamanı yok." Atan kralı ve kraliçesine üzüntülü küçük bir gülücük attı. "Büyük bir diplomatik analize neden olacağını düşünmeden esneyemeyiz bile. Kimse bizim sadece uykulu olabileceğimiz olasılığını asla düşünmez."
Norkan bunu tercüme ettiğinde, olacak şey değil ama Kral Androl gülümsedi bile.
"Bununla beraber, Atan ziyaretimin resmi olduğu kadar kişisel bir nedeni de var," diye sürdürdü Ehlana. "Bir süre önce Atan halkına ait çok kıymetli bir şeye tesadüfen rastladım ve benim için söylenemeyecek kadar değerli bu hazineyi geri getirmek için dünyanın
297

öbür yansından geldim. Çok ama çok uzun yıllar önce bir Atan çocuk kayboldu. İşte bahsettiğim hazine bu çocuk." Uzanıp Mir-tai'nin elini tuttu. "O benim çok ama çok kıymetli bir dostum ve onu seviyorum. Yaptığım yolculuk hiçbir şey. Bu değerli Atan çocuğu halkıyla yeniden bir araya getirmekten şu anda hissettiğim sevinç için seve seve iki misli - on misli - mesafeyi kat ederim."
Stragen elinin tersiyle gözlerini sildi. "Her seferinde bunu bana yapıyor, Sparhawk." Güldü. "Hem de her seferinde. Sanırım isterse kayaları ağlatabilir."

ilhanx

"Bu onun gizinin bir parçası, Stragen."
Ehlana devam ediyordu. "Çoğunuzun bildiği gibi, Elene halkının bazı kusurları - birçok kusuru var ama onları itiraf edersem kızarırım. Sizin kıymetli çocuğunuza iyi davranmadık. Bir Elene onu sizden çalan ruhsuz Arjunilerden satın almış. O Elene onu sağlıksız arzularını tatmin etmek için almış. Bizim çocuğumuz - artık sizin olduğu kadar benim de - bir Atana'nm böyle kullanılamayacağını ona öğretmiş. Bu onun için çok zor bir dersmiş. Öğrenirken ölmüş."
Bunun tercümesine bir onay gürültüsü karşılık verdi.
"Çocuğumuz birçok Elenenin elinden geçmiş - çoğu kötü amaçlı - ve sonunda bana geldi. Önce beni korkuttu." Ehlana en çekici gülücüğünü attı. "Benim çok uzun boylu olmadığımı fark etmişsinizdir."
Kalabalıkta hafif bir kıkırdama oldu.
"Bunu fark ettiğinizi düşünmüştüm," diyerek onlarm kahkahalarına katıldı. "Bizim kültürümüzün zayıflıklarından biri erkeklerimizin inatçı ve sağgörüsüz oluşudur. Benim silah kullanma eğitimi almama izin verilmez. Bunun saçma göründüğünü biliyorum ama düşmanlarımı kişisel olarak öldürmeme asla izin verilmedi. Kendi müdafasım yapabilecek kadınlara alışmadım ve salaklık yapıp Atan çocuğumdan korktum. Bununla beraber bu geçti. Onun sadık, samimi, nazik, sevecen ve çok ama çok akıllı olduğunu fark ettim. Bu kıymetli çocuğumuz gümüş çocukluğunu bir kenara bıraksın ve beklenen Ergenlik Ayini ile altın takmaya başlasın diye Atan'a geldik. Bu çocuğumuzu ergenliğe geçirecek törende Elene, Atan, Styric ve Tamul .hepimiz el ele tutuşup kalplerimizi bir araya getirelim ve törende bu çocuk için kalplerimizi birleştirip hepimiz bir olalım."
Norkan'm bunu tercüme etmesiyle Atan kalabalığın içinde

onaylayan bir mırıltı dolaştı, bu bir kükremeye dönüşen bir mırıltıydı ve Kraliçe Betuana, gözü yaşlarla dolu kaideden aşağı inerek soluk sarışın Elenia kraliçesini kucakladı. Sonra kalabalığa kısaca bir şeyler söyledi.
"Ne dedi?" diye Oscagne'ye sordu Stragen.
"Kraliçene herhangi bir saygısızlık yapanın kişisel olarak ona cevap vereceğini halkına bildirdi. Bu hiç de boş bir tehdit değil. Kraliçe Betuana, bütün Atan'daki en iyi savaşçılardan biridir. Umarım karının kıymetini biliyorsundur, Sparhawk. Biraz önce en yüksek seviyede diplomatik bir başarı elde etti. Nasıl oldu da Atanlarm duygusal olduğunu öğrendi? Eğer üç dakika daha konuşsaydı büyün meydan yaşlar altında yıkanacaktı."
"Kraliçemiz kavrayışı keskin bir genç kadındır," dedi oldukça gururlu bir şekilde Stragen. "İyi bir konuşma daima toplumun ilgisini çeker. Ehlana dinleyicileriyle ortak şeyler bulma konusunda bir dahidir."
"Öyle görünüyor. Bir şeyi garantilediğini sana söyleyeyim."
"Ya?"
"Atanlar Mirtai'ye her nesilde bir ya da iki kez rastlanan bir Ergenlik Ayini yapacaklar. Böyle bir sunuştan sonra ulusal kahraman olacak. Şarkılar gümbür gümbür söylenecek."
"Büyük ihtimalle karımın aklında olan da aşağı yukarı buydu," dedi Sparhawk. "Dostlarına iyi şeyler yapmayı sever."
"Ve düşmanlarına hiç de güzel olmayan şeyler," diye ekledi Stragen. "Piskopos Annias için düşündüğü planlardan bazılarını hatırlıyorum."
"Olması gereken de bu, Milord Stragen." Oscagne güldü. "Gücün sıkıntılarını kabul etmenin tek gerçek nedeni dostlarınızı ödüllendirip düşmanlarınızı cezalandırmaktır."
"Size sonuna kadar katılıyorum, Ekselans."
Engessa Kral Androl ile, Ehlana'ysa Kraliçe Betuana ile görüşmeye başladılar. Sephrenia kraliçelerin tercümanlığını yapmaya başladığında şaşıran kimse olmadı. Göründüğü kadanyla küçük Styric kadını bilinen dünyadaki bütün dillerin çoğunu konuşuyordu. Norkan, Sparhawk ve diğerlerine Ergenlik Ayini'nde çocukların ebeveynlerine çok iş düştüğünü açıkladı. Engessa Mirtai'nin babası görevini yüklenecekti. Mirtai oldukça uyangaç bir tavırla

Ehlana'dan annesi olmasını istemişti. Bu talep ikisi arasında duygusal bir sevgi gösterisine sebep.olmuştu. "Doğrusu bu oldukça dokunaklı bir tören/' dedi Norkan. "Ebeveynler çocuklarının yetişkinliğin sorumluluklarının üstesinden gelmeye uygun ve hazır olduğunu iddia etmek zorundadır. Buna katılmayan birisi olursa onu dövüşe davet ederler. Merak etme, Sparhawk," diye kıkırdayarak ekledi. "Bu bir formalite. Meydan okuma neredeyse hiç kabul edilmez."
"Neredeyse hiç mi?"

ilhanx

"Tabii ki muziplik yapıyorum. Kimse karınla dövüşmeyecek. Konuşması onları tamamen etkisizleştirdi. Ona bayılıyorlar. Ama umarım hızlı öğrenenlerdendir. Tamulca konuşması gerekecek."
"Yabancı bir dil öğrenmek uzun sürer," dedi kararsızca Kalten. "On yıl Styricçe eğitimi gördüm ve asla beceremedim."
"Senin lisana karşı yeteneğin yok, Kalten," dedi Vanion. "Ele-nik bile bazen seni şaşırtıyor."
"Hakaret etmeniz gerekmez, Lord Vanion."
"Sephrenia'nm biraz hile yapabileceğini düşleyebiliyorum," diye ekledi Sparhawk. "O ve Aphrael bana Ghwerig'in mağarasında beş dakikada Trollca konuşmayı öğretmişlerdi." Norkan'a baktı. "Tören ne zaman başlayacak?"
"Geceyarısı. Çocuk, ergenliğe bir günün diğerine geçişi gibi geçecek."
"Burada mükemmel bir mantık var," diye belirtti Stragen.
'Tanrı'nın işi," diye dindarca mırıldandı Bevier.
"Anlamadım?"
"Dinsizler bile nazik bir iç sese karşılık verir, Milord Stragen."
"Korkarım hâlâ ne demek istediğinizi anlamadım, Sör Bevier."
"Mantık bizim Tanrımızı ayıran şeydir," diye sabırla açıkladı Bevier. "Bu onun Elene halkına verdiği özel yetenektir ve onunla diğerlerine uzanıp cahillere karşılıksız lütuflarını sunar."
"Bu gerçekten Elene öğretisini bir parçası mı, Ekselansları" diye Ucera Başpiskoposu'na sordu Stragen.
"Tereddütlü," dedi Emban. "Bu bakış açısı Arcium'da diğer her yerden daha yaygındır. Arcia rahipleri son bin yıldır onu dini yazılara eklemek istiyorlar ama Deirahlar karşı koyuyor. Hiyerarşi yapacak başka hiçbir şeyimiz kalmadığında bu soruyu değerlendirecek."

"Bunun bir gün çözüleceğini sanıyor musunuz, Ekselansları?" diye sordu Norkan.
"Aman Tanrım, hayır, Ekselans. Eğer bu konuyu çözersek tartışacak başka hiçbir şeyimiz kalmayacak."
Oscagne meydanın öbür tarafından geldi. Sparhawk ve Vani-on'u bir kenara çekti, ifadesi düşünceliydi. "Siz baylar Zalasta'yı ne kadar iyi tanıyorsunuz?" diye sordu. .
"Sarsos'a gelmeden önce onunla sadece bir kez karşılaştım," dedi Sparhawk. "Lord Vanion onu benden çok daha iyi tanır."
"Efsanevi bilgeliği hakkında bazı şüpheler beslemeye başladım. Astel'in doğusundaki Styric yerleşimi Atan'a yakındır, bu yüzden bu insanları göründüğünden çok daha iyi tanıması gerekir. Onu Peloilere ve bazı genç Kilise Şövalyeleri'ne bir yetenek gösterisi önerirken yakaladım."
"Bu sıradışı bir şey değil, Ekselans." Vanion omuz silkti. "Genç adamlar gösteriş yapmaktan hoşlanırlar."
"Benim de belirtmek istediğim tam bu, Lord Vanion." Oscag-ne'in ifadesi endişeliydi. "Bu Atan'da yapılmaz. Böyle bir gösteri kan dökmeye vanr. Atanlar böyle bir şeye meydan okuma olarak bakarlar. Tam felaketi önleyecek zamanda oraya vardım. O adamın aklı neredeymiş?"
"Styricler bazen anlaşılmaz olurlar," diye açıkladı Vanion. "Bazen son derece dalgın olurlar. Sephrenia'ya söyleyeceğim onunla konuşsun ve dikkat etmesi gerektiğini hatırlatsın."
"Ah, bir şey daha var, baylar." Oscagne gülümsedi. "Sör Be-rit'in tek başına şehirde dolaşmasına izin vermeyin. Etrafta onun için yanıp tutuşmaya başlayan tonlarla evlenmemiş Atan kızı var."
"Berit mi?" Vanion şaşırmış göründü.
"Bu daha önce de oldu, Vanion," dedi Sparhawk. "Genç dostumuzda genç kadınları çılgına çeviren bir şey var. Sanırım, kirpikle-riyle ilgili. Ehlana ve Melidere, Darsas'dayken bana açıklamaya çalıştılar. Ne dediklerini anlamadım ama söylediklerini doğru olarak kabul ediyorum."
"Ne şaşırtıcı bir şey," dedi Vanion.
Etrafta meşaleler vardı ve hafif, güzel kokulu bir gece ayazı isli, turuncu alevlerini ateşten bir buğday tarlasıymışçasına yatınyordu.

Ergenlik Ayini şehrin dışındaki geniş bir otlakta yapılıyordu, iki geniş meşenin arasındaki vahşi çiçeklerle süslenmiş eski bir taş sunak otlağın ortasmdaydı. Bronz, çanağımsı iki yağ lambası altann iki ucunda yanıyordu.
Ak saçlı bir Atan şehir surlarının üstünde durmuş, yatay dar mazgal deliklerinden birinden girerek düzenli aralıklarla derin oyulmuş çizgileri bulunan bir duvardan aşağı inen ay ışığını dikkatle izliyordu. Bu zamanı belirlemenin en kusursuz yöntemi değildi ama herkes ay ışığının o çizgilerden birine

ilhanx

geceyansı ulaşacağında hemfikirse, kusursuzluk önemli değildi. Genel bir karar olduğu sürece, geceyansı kabul edilirdi.
Meşalelerin hışırtısı ve otlağı çevreleyen karanlık ormandan gelen inildeyen esinti hariç gece sessizdi.
Ay ışığının gümüşümsü hattının surlardan aşağı yavaş yavaş inişini beklediler.
Sonra yaşlı Atan bir işaret verdi ve bir düzine trompetçi yeni günü selamlamak ve Mirtai'nin çocukluğuna son verecek ayini başlatma sinyalini vermek için pirinç borularını kaldırdılar.
Atanlar şarkı söylediler. Ayin sözcüklerin giremeyeceği kadar kutsal olduğu için kelime yoktu. Şarkı tek bir kalın erkek sesinin gürlemesi ile başladı, diğer sesler hızla yükselen, çapraşık armonilere katıldıkça dalgalanıp coştu.
Kral Androl ve Kraliçe Betuana, yaşlı ağaçlar ve çiçeklerle süslü sunağa doğru meşalelerle aydınlatılmış geniş yoldan yavaş ve görkemli bir tempoda ilerlediler. Bronz yüzleri dingindi ve altın miğferleri meşalelerin ışığında parlldıyordu. Sunağa ulaştıklarında beklendiği gibi döndüler.
Meşaleler titrekçe yanar, Atanların şarkısı yükselip coşarken bi^ ara oldu sonra melodi durulup, sıkı kontrol altındaki bir fısıltıdan pek fazla olmayan bir mırıltıya dönüştü.
İkisi de koyu mavi cüppeler giymiş olan Engessa ve Ehlana yanlarında Mirtai ile şehir surlarının yanındaki gölgelerden çıktılar. Mirtai tamamen beyazlar giymişti, kuzguni saçlan yapılmamıştı. Ebeveyni onu sunağa doğru götürürken gözleri mütevazi bir şekilde aşağı bakıyordu.
Şarkı farklı bir melodi ve farklı bir kontrpuanla tekrar coştu.
"Çocuğun yaklaşışı," diye Sparhawk ve diğerlerine fısıldadı
302

Norkan. Bilgiç ve alaycı Tamulun sesi bile saygılı, hatta huşu doluydu. Hayattan bezmiş gözleri parıldıyordu. Sparhawk elinde hafif bir çekiştirme hissetti ve daha iyi görebilsin diye kızım yukarı kaldırdı.
Mirtai ve ailesi sunağa ulaşıp Androl ve Betuana'yı eğilerek selamladılar. Şarkı bir fısıltıya dönüştü.
Engessa, Atanların kral ve kraliçesiyle konuştu. Sesi yüksek ve etkiliydi. Kızının uygun olduğunu söylerken Tamul dili dudaklarından müzik gibi döküldü. Sonra döndü, cüppesini açtı ve kılıcını çekti. Tekrar konuştu ve sesinde bir meydan okuma ifadesi vardı.
"Ne dedi," diye Oscagne'ye fısıldadı Talen.
"Kızının ergenliğine kim itiraz ederse ona şiddet göstereceğini ortaya sundu," diye cevapladı Oscagne. Onun sesi de son derece saygılıydı, hatta heyecandan birazcık nefesi tıkanıyordu.
Sonra Ehlana da Tamulca konuştu. Sesi çocuğunun uygun ve bir yetişkin olarak yerini almaya hazır olduğunu ilan ederken gümüş bir trompet gibi çınlıyordu.
"Son bölümü söylememesi gerekiyordu," diye Sparhawk'in kulağına fısıldadı Danae. "Kafasından bir şeyler ekliyor."
"Anneni bilirsin." Sparhawk gülümsedi.
Sonra Elenia Kraliçesi toplanmış Atanlara döndü ve cüppesini açıp gümüş kabzalı bir kılıç çekerken sesi acımasız bir meydan okumasına döndü. Sparhawk kılıcı profesyonelce tutuşuna şaşırdı.
Sonra Mirtai kral ve kraliçeyle konuştu.
"Çocuk ergenliğe geçiş için yalvarıyor," dedi Norkan.
Kral Androl cevabım verdi, sesi yüksek ve emrediciydi. Arkasından kraliçesi onayını ekledi. Sonra onlar da kılıçlannı çekerek çocuğun ebevenlerinin yanma ilerleyip onların meydan okumalarına katıldılar.
Atanların şarkısı coştu ve trompetler ona yüksek, tatsız bir tempo eklediler. Sonra ses tekrar azaldı. Mirtai halkına döndü ve hançerlerini çekti. Onlara bir şeyler söyledi. Sparhawk'm tercümeye ihtiyacı yoktu. Onun o ses tonunu biliyordu.
Şarkı sevinçle yükseldi ve sunaktaki beş kişi kabaca yontulmuş kaya bloğuna döndüler. Sunağın ortasında siyah kadife bir yastık ve üzerinde sade bir altın taç vardı.
Şarkı coştu ve yakındaki dağlardan yankılandı.
303

Ve sonra, gecenin kadife siyahı böğründen bir yıldız kaydı. Bu gökyüzünden aşağı hızla inen akkor parlaklığında beyaz bir ışıktı. Aşağı doğru kavis çizerek düştü, düştü ve sonra patlayıp parıl parıl bir kıvılcımlar yağmuruna dönüştü.
"Kes şunu!" diye kızma şiddetle fısıldadı Sparhawk.
"Onu ben yapmadım," diye itiraz etti. "Yapabilirdim ama aklıma gelmedi. Nasıl yaptılar?" Gerçekten kafası karışmış görünüyordu.

ilhanx

Sonra, yıldızın parıldayan parçaları, geceyi parıldayan kıvılcımlarla doldurarak dünyaya doğru yavaşça yağarken sunağın üzerindeki altın taç kendiliğinden bir duman çemberi gibi yükseldi. Atan şarkısı ağrıyan türden bir can atışla coşmasıyla duraksadı ve sonra taç ince bir örümcek ağı gibi çocuğun başına yerleşti. Ve Mirtai sevinçli bir yüzle döndüğünde artık çocuk değildi.
Atanlar tebrik ederlerken dağlar sevinçli sesi geri çınlatıyordu.
304

yirminci bölüm
"ONLAR büyü hakkında hiçbir şey bilmezler," dedi oldukça vurgulu bir şekilde Zalasta.
"Taç sunaktan kendi başına yükselmedi," dedi Vanion, "ve kayan yıldızın tam doğru anda düşmesi şans olasılığını, benim isteyerek devam etmeyeceğim bir noktaya götürüyor."
"Bir tür kandırmaca olabilir?" diye fikrini söyledi Başpiskopos Emban. "Ben daha çocukken Ucera'da bu tip şeylerde çok iyi bir şarlatan vardı. Gizli teller ve yanan oklar olduğu görüşündeyim." Ertesi sabah şehrin dışındaki Peloi kampında toplanmış, Mir-tai'nin Ergenlik Ayini'nin olağanüstü finaline bir yanıt bulmaya çalışıyorlardı.
"Niçin böyle bir şey yapsınlar ki, Ekselansları?" dedi Khalad.
"Belki etki yaratmak için. Nereden bileyim?"
"Etkilemeye çalıştıkları kim olabilir ki?"
"Biz, tabii ki."
"Bu Atan karakterine uyuyor gibi görünmüyor," dedi kaşlarını çatarak Tynian. "Atanlar kutsal bir ayinin itibarını böyle gereksiz üçkâğıtla düşürürler mi, Büyükelçi Oscagne?"
Tamul elçi olumsuzca başını salladı. "Kesinlikle olanaksız, Sör Tynian. Ayin, evlilik ya da cenaze gibi kültürlerinin odak noktasıdır. Sadece yabancıları etkilemek için değeri asla düşürülmez - üstelik o bizim için yapılmadı. Tören Atana Mirtai içindi."
"Kesinlikle," diye onayladı Khalad, "ve o ağaç dallarından aşağı inen gizli teller olsaydı, nerde olduklarını bilecekti. Böyle bir şeyi ona yapamazlar. Böyle ucuz bir hile, bir hakaret olur ve hepimiz Atanların hakarete nasıl karşılık verdiklerini biliyoruz." -
"Norkan birazdan burada olacak," dedi Oscagne. "Oldukça
305

uzun zamandır Atan'da. Onun açıklayabileceğinden eminim."
"Büyü olamaz," diye ısrar etti Zalasta. Bu bazı nedenler yüzünden onun için çok önemli gibiydi. Sparhawk bunun gür kaşlı büyücünün ırksal egosuyla ilgisi olup olmadığım merak etti. Styric-ler büyü yapabilen ya da kullanımını diğerlerine öğreten tek halk olduğundan, dünyada eşleri benzerleri yoktu. Eğer bir başka ırk aynı şeyi yapabilirse, Styriclerin önemi azalacaktı.
"Burada ne kadar kalacağız?" diye sordu Kalten. "Burası insanı gerginleştirici türden bir yer. Genç bir şövalye ya da Peloilerden biri her an bir hata yapabilir. Eğer birisi büyük bir gafla ölümcül bir hakaret ederse, karşılıklı bütün iyi hisler uçup gidecek. Şehirden çıkmak için dövüşmek istemiyoruz."
"Norkan bize anlatabilecektir, " diye cevapladı Oscagne. "Ama erken ayrılarak da Atanlara hakaret etmek istemiyoruz."
"Matherion buradan ne kadar uzak, Oscagne?" dedi Emban.
"Yaklaşık beş yüz fersah."
Emban iç çekti. "Neredeyse iki ay daha," diye ağlayıp sızlandı. "Bu yolculuk yıllarca sürmüş gibi hissediyorum."
"Ama çok daha formda görünüyorsunuz, Ekselansları," dedi Bevier.
"Ben formda görünmek istemiyorum, Bevier. Şişko, tembel ve şımarık görünmek istiyorum. Şişko, tembel ve şımarık olmak istiyorum - ve tonla tereyağı, sos, lezzetli yiyecekler ve güzel şaraplar olan doğru dürüst bir yemek istiyorum."
"Siz gönüllü geldiniz, Ekselansları," diye hatırlattı Sparhawk.
"Aklımı kaçırmış olmalıyım."
Büyükelçi Norkan yüzünde eğlenceli bir ifadeyle Peloi kampına girdi.
"Komik olan ne?" diye sordu Oscagne.
"Mükemmel bir dans izliyordum, ahbap," diye cevapladı Norkan. "Bir Elenenin her şeyi kelimesi kelimesine anlayabileceğini nasıl da unuttum. Çok sayıda Atan kızı genç Sör Berit'e yanaşmış ve batı silahlarına aşırı ilgi gösterdiklerini dile getirmişler. Açıkça, aletini nasıl kullandığını gösterebileceği gözden ırak bir yerde özel ders almayı umuyorlardı."
"Norkan," diye azarladı Oscagne.

ilhanx

"Yanlış bir şey mi söyledim, eski dost? Korkarım Elenikim bi-
306

raz paslanmış durumda. Her neyse, Sör Berit bütün grup için bir gösteri hazırlamış. Şehir surlarının hemen dışında hepsine okçuluk dersleri veriyor."
"O çocukla konuşmamız gerek," dedi Sparhawk'a Kalten.
"Bana öyle yapmamam söylendi," dedi Sparhawk. "Karım ve diğer bayanlar onu saf tutmak istiyorlar. Bu bazı gizli ihtiyaçlan tatmin ediyormuş gibi görünüyor." Norkan'a baktı. "Belki aramızdaki bir tartışmayı çözebilirsiniz, Ekselans."
"Barış yapmakta iyiyimdir, Sör Sparhawk. Savaş başlatmak kadar eğlenceli değil ama imparator bunu tercih ediyor."
"Dün gece gerçekten neler oldu, Büyükelçi Norkan?" diye sordu Vanion.
"Atana Mirtai yetişkin oldu." Norkan omuz silkti. "Oradaydınız, Lord Vanion. Gördüğüm her şeyi siz de gördünüz."
"Evet, gördüm. Şimdi açıklanmasını istiyorum. Törenin üstüne gerçekten bir yıldız düştü mü? Ve altın taç gerçekten sunaktan kendi başına kalkıp Mirtai'nin başına kendi kendine mi oturdu?"
"Evet. Bunda sorun olan ne?"
"İmkânsız!" diye bağırdı Zalasta.
"Bunu siz de yapabilirsiniz, değil mi, bilge kişi?"
"Evet, sanırım, ama ben bir Styricim."
"Ve bunlar da Atan?"
"Ben de tam olarak bunu söylemek istiyorum."
"Bu olayla ilk karşılaştığımızda biz de rahatsız olduk," dedi Norkan. "Atanlar bizim kuzenlerimizdir. Ne yazık ki, Arjuni ve Te-ganlar da öyle. Biz Tamullar, şüphesiz bildiğiniz gibi dünyevi insanlarız. Tatiller dışmda aldırmadığımız Tanrılarımız var. Atanların da bir tanrısı var ve bize ismini bile söylemiyorlar. Onlar da siz Styriclerin Tanrılarınızdan dilekte bulunduğu gibi kendi tanrılarından dilekte bulunabiliyor ve o da aynı şekilde karşılık veriyor."
Zalasta'nm yüzü birden bembeyaz oldu. "İmkânsız!" dedi yine boğulurcasma. "Bunu bilmemiz gerekirdi. Sarsos'da Atanlar var. Büyü kullansalardı hissederdik."
"Ama Sarsos'da büyü yapmazlar, Zalasta," dedi sabırla Norkan. "Sadece burada, Atan'da ve sadece tören sırasında yaparlar."
"Bu saçma!"
"Ben bunu onlara söylemezdim. Styricleri biraz küçümsediklerini
307

biliyorsun. Tann'yı bir hizmetçiye çevirme fikrini biraz saygısızca buluyorlar. Atanlar bir Tanrı'ya ulaşabilir ve onların Tanrıları da diğer Tanrıların yaptıkları türden şeyler yapabilir. Onlar Tanrılarını günlük meselelere dahil etmemeyi tercih ediyorlar, bu yüzden ona sadece dini törenler sırasında başvuruyorlar - düğünler, cenazeler, Ergenlik Ayinleri ve birkaç tane daha. Gerçekten kendi kendinize yapmanız gereken şeyleri onlardan isteyerek Tanrılarınıza hakaret etme hevesinizi anlayamıyorlar." Arkasından muzip bir sırıtmayla Emban'a baktı. "Şimdi birden aklıma geldi, Elene Tanrınız da büyük ihtimalle aynı şeyi yapabilir. Ondan bunu istemeyi hiç düşündünüz mü, Ekselansları?"
"Sapkın!" diye bağırdı Bevier.
'Tek değil, Aziz Şövalye. Bu kelime kendi dininin öğretilerinden uzaklaşan birini tanımlamak için kullanılır. Ben Elene dininin üyesi değilim, bu yüzden tahminlerim sapkınca olamaz, değil mi?"
"İşte seni sıkıştırdı, Bevier," dedi Ulath. "Mantığı yıkılamaz."
"Bu ortaya birçok ilginç soru çıkarıyor," diye düşüncelere daldı Vanion. "Askeri Tarikatlar kurduğunda Kilise'nin büyük bir hata yapmış olması tamamen olası. Büyü öğrenmek için kendi dinimizden dışarı çıkmamız gerekmeyebilirdi. Eğer doğru şekilde istersek, kendi Tanrımız bize gereken yardımı yapabilirdi." Biraz rahatsız bir şekilde öksürdü. "Siz bayların, bu fikri öne sürdüğümü Seph-renia'ya söylemeyeceğinize güveniyorum. Onun gereksiz olduğunu söylemeye başlarsam yanlış anlayabilir."
"Lord Vanion," dedi oldukça resmi bir şekilde Emban. "Kilise'nin temsilcisi olarak,, bu kuramı devam ettirmenizi yasaklıyorum. Bu tehlikeli bir yer ve bu konuyu daha ileri götürmeden önce Dolmant'tan resmi bir onay almak istiyorum - ve Tanrı aşkına deney yapmaya başlama."
"Ah, Başpiskopos Emban," dedi sakince Vanion, "sanırım Pan-dion Tarikatı'nin Eğitmeni olduğumu, Kilise'deki mertebemin si-zinkiyle eşit olduğunu unutuyorsunuz. Teknik olarak konuşuyorum, bana herhangi bir şey yapmayı yasaklayamazsmız."
"Artık eğitmen Sparhawk."

ilhanx

"Hiyerarşi'den onay gelene kadar değil, Emban. Senin otoriteni alçaltmaya çalışmıyorum ahbap ama görgü kurallarından ayrılmayalım tamam mı? Memleketten uzak olduğumuzda bizi uygar ya-

pan bu küçük şeylerdir."
"Eleneler eğlenceli değil mi?" dedi Oscagne'a Norkan. "Ben de tam aynı görüşü söylemek üzereydim."
O sabah geç saatlerde Kral Androl ve Kraliçe Betuana'yla toplandılar. Büyükelçi Oscagne özel görevlerini o akıcı Tamul dilinde açıkladı.
"Oldukça nadir bulunan yeteneklerini atlıyor, Sparhawk," dedi yavaşça Sephrenia. Dudaklarında çok hafif bir gülümseme vardı. "İmparator'un memurları güçsüz olduklarını ve dış yardım rica ettiklerini kabul etmeye pek istekli değilmiş gibi görünüyorlar."
Sparhawk başını sallayarak onayladı. "Bunu daha önce de yaşamıştık/' diye mırıldandı. "Oscagne, Chyrellos'a bizimle konuştuğunda çok endişeliydi. Ama bu durumda birazcık sağgörüsüz gibi görünüyor. Atanlar Tamul ordusunu oluşturuyorlar. Onlardan sır gizlemek gerçekten pek anlamlı değil."
"Politikanın anlamlı olması gerektiğini sana düşündüren de ne, Sparhawk?"
"Seni özledim, küçük ana." Sparhawk güldü.
"Kesinlikle öyle olmasmı umarım."
Engessa, Astel'de keşfettiklerini tanımlarken Kral Androl'un yüzü ciddi, hatta sertti. Kraliçe Betuana'nın ifadesi oldukça yumuşaktı - büyük ihtimalle Danae kucağında oturduğu için. Sparhawk kızının birçok kez bunu yaptığını görmüştü. Nerede gerginlik olasılığı varsa, Danae kucaklara bakmaya başlardı. İnsanlar onun dile dökülmemiş isteklerine daima aynı şekilde karşılık verirlerdi. "Bunu maksatlı yapıyor, değil mi?" diye Sephrenia'ya fıslıdadı Sparhawk.
"Bu biraz acele bir hüküm, Sparhawk."
"Aphrael. Onları kullanmak için insanların kucaklarına tırmanır."
"Elbette. Yakın temas bunu çok daha kesinleştirir - ve zor kavranabilir hale sokar."
"Daima çocuk kalmasının nedeni de bu, değil mi? Bu yüzden insanlar onu tutar, kucaklar ve o da onlara istediklerini yaptırır."
"Şey, bu nedenlerden biri."
"Bildiğin gibi büyüdüğünde bunu yapamayacak."
"Evet, biliyorum, Sparhawk ve durumu nasıl idare edeceğini

görmek için çok şey verebilirim. Oscagne şimdi asıl noktaya geliyor. Androl da sizin karşılaştıklarmıza benzer herhangi bir olay varsa söylemesini istiyor."
Norkan Androl'un tercümanlığını yapmak için ileri çıktı. Oscagne de aynı görevi yapmak için odanın Elene tarafına geçti. Ta-mullar usandırıcı ama gerekli tercüme işini elden geldiği kadar düzgün ve göze batmadan yapmakta mükemmeldiler.
Kral Androl konuyu birkaç dakika düşündü. Sonra Ehlana'ya gülümsedi ve onunla Tamulca konuştu. Sesi çok yumuşaktı.
"Kral der ki," diye tercümeye başladı Norkan, "Ehlana-Krali-çe'yi bir kez daha selamlarız, çünkü varlığı uzun bir kıştan sonra gelen güneş ışığı gibi."
"Ah, bu çok güzel," diye mırıldandı Sephrenia. "Her zaman Atan doğasının şiirsel tarafını unutuyor gibiyiz."
"Bundan başka," diye tercümesine devam etti Norkan, "batının efsanevi savaşçılarına ve Chyrellos-Kilise'nin bilge kişisine hoşgel-din demekten mutluyuz." Norkan açıkça harfi harfine tercüme ediyordu.
Emban kibarca başını eğerek selam verdi.
"Açıkça görüyoruz ki gündemdeki konuyla ilgili ortak endişemiz var ve bu durumlar karşısında gerektiği şekilde, sadakatle ba-tı-savaşçılarınâ katılacağız."
Androl zaman zaman tercüme için duraklayarak konuşmaya devam etti. "Kafalarımız rahatsız, çünkü Matherion-efendilerimi-zin bize verdikleri görevleri başaramadık. Bu bizi endişelendiriyor, çünkü başarısızlığa alışık değiliz." Bu kabullenişin ardından ifadesi biraz utangaçlaştı. "Eminim ki Ehlana-Kraliçe, Oscagne-İmpara-tor'un-Sözcüsü Tamuli'deki sınırlarımız ötesindeki bölümlerdeki sorunlarımızı size anlattı. Gerçeği söylediği için utanıyoruz."
Kraliçe Betuana kocasına kısaca bir şey söyledi.
"Ona konuya girmesini söyledi," diye mırıldandı Sparhawk'a Sephrenia. "Kralın süslü konuşmaya eğilimi onu sinirlendiriyor -en azından ben bu izlenimi edindim."

ilhanx

Androl, Norkan'a özür diler bir tonla bir şeyler söyledi.
"Bu bir sürpriz," dedi Norkan, bu kez açıkça kendi adına konuşuyordu. "Kral biraz önce benden sırlar sakladığını itiraf etti. Genelde bunu yapmaz."
310

Androl gene konuştu ve Atan kralının formaliteyi bir kenara koymuş gibi görünmesiyle Norkan'm tercümesi daha çok günlük dile benzemeye başladı. "Burada Atan'da da olaylar olduğunu söylüyor. Bu bir iç mesele, bu yüzden teknik olarak bunları bana söylemek zorunda değildi. 'Çok kıllılar' ismini taktıkları yaratıklarla karşılaştıklarını söylüyor. Anladığım kadarıyla bu yaratıklar en uzun Atan'dan daha büyükler."
"Uzun kollan var mı?" diye sordu Ulath. "Düz burunları ve iri kemikli suratları? Sivri dişleri?"
Norkan bunları' Tamulca tercüme etti ve Kral Androl şaşkınca Ulath'a baktı. Sonra başını sallayarak onayladı.
"Troll'ler!" dedi Ulath. "Ona bir keresinde halkının kaç tane gördüğünü sor."
"Elli ya da daha çok," diye geldi cevap.
Ulath başını olumsuzca salladı. "Bu hiç olası değil," dedi kesin bir şekilde. "Tek bir troll ailesini beraber iş başında görebilirsiniz ama elli tanesini asla bir seferinde göremezsiniz."
"Yalan söylemez," diye ısrar etti Norkan.
"Yalan söylediğini söylemedim ama troll'ler daha önce hiç böyle davranmazlardı, Böyle davranmış olsalardı bizi Thalesia'dan sürerlerdi."
"Görüldüğü kadarıyla kurallar değişmiş, Ulath," diye belirtti Tynian. "Herhangi başka olay var mıymış, Ekselans? Troll'ler! içermeyen şeyler?"
Norkan kralla konuştu ve sonra cevabı tercüme etti. "Tuhaf zırhlı ve tuhaf teçhizatlı savaşçılarla karşılaşmışlar."
"Ona Cyrgai olup olmayacaklarını sorun," dedi Bevier, "at kılından sorguçlu miğfer? Büyük yuvarlak kalkan? Uzun mızrak?"
Norkan soruyu sundu ama ifadesi şaşkındı. Cevabı tercüme endişinde hayretler içindeydi. "Onlarmış"' diye bağırdı. "Cyrga-ilermiş! Bu nasıl olabilir ki?"
"Sonra açıklayacağız," dedi kısaca Sparhawk. "Başka birileri var mıymış?"
Şimdi Norkan soruyu çok daha çabuk sordu, ortaya çıkanlardan heyecanlandığı açıkça görünüyordu. Kraliçe Betuana hafifçe öne eğilmişti ve idareyi kocasından aldı.
"Arjuni," dedi kısaca Norkan. "İyice zırhlılarmış ve her zaman
311

yaptıkları gibi saklanmaya kalkmamışlar. Bir kere de bir Elene ordusu - çoğunluğu sertlerden." Sonra büyük bir şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi açıldı. "Bu kesinlikle imkânsız ! Bu sadece bir mit!"
"Meslektaşım kontrolünü kaybediyor," dedi Oscagne. "Kraliçe bir keresinde Parıldayan İnsanlarla karşılaştıklarını söylüyor."
"Onlar da kimmiş?" diye sordu Stragen.
"Norkan haklı," dedi Oscagne. "Parıldayan İnsanlar mitolojik yaratıklardır. Chyrellos'da size bahsettiğim şu diğer şeylerden. Düşmanımız dehşet yaratmak için halk öykülerini karıştırıp duruyor. Parıldayan İnsanlar, aynı vampirler, kurtadamlar ve ogreler gibidir. Eğer ben ve Norkan bu konuyu sürdürüp size sonra bir özet versek Majesteleri'nin bir itirazı olur mu?" diye Ehlana'ya sordu.
"Sürdürün, Ekselans," diye kabul etti.
İki Tamul şimdi çok daha hızlı konuşmaya başladılar ve Kraliçe Betuana kendine güvenerek cevapladı. Sparhawk onun kocasından çok daha zeki ve etkin olduğu hakkında açık bir izlenim edindi. Kucağında hâlâ Prenses Danae'yi tutarak, sorulara doğrudan cevaplar verdi ve bakışları çok dikkatliydi.
"Düşmanımız Atan'da da diğer her yerde yaptıklarının aynısını yapıyormuş gibi görünüyor," dedi sonunda Oscagne, "ve bir iki de değişiklik ekliyor. Antik ordular sizin antik Lamorklarm Eo-sia'da ve Cyrgai ile onların Cynesgalı müttefiklerinin Sarsos'un batısındaki ormanda davrandığı gibi davranıyor. Saldırıyorlar, dövüş oluyor ve sonra liderleri öldürüldüğünde birden ortadan yok oluyorlar. Sadece ölüler kalıyor. Troll'ler ortadan yok olmuyor. Hepsinin öldürülmesi gerekiyor."
"Ya şu 'Parıldayan İnsanlar'?" diye sordu Kalten.
"Onlar konusunda emin olmanın hiçbir yolu yok," diye cevapladı Oscagne. "Atanlar onlardan kaçıyorlar."
"Ne yapıyorlar?" Stragen'in sesi şaşkındı.
"Herkes Parıldayan İnsanlardan korkar, Milord," dedi Oscagne. "Onlar hakkındaki öyküler yanında, vampir, kurtadam ve ogre öyküleri ninni gibi kalırlar."

ilhanx

"Küçük bir düzeltme kabul edebilir misiniz, Ekselans?" diye nazikçe sordu Ulath. "Sizi dehşete düşürmek istemiyorum ama ogreler gerçektir. Thalesia'da onları daima görürüz."
"Şaka yapıyorsunuz, Sor Ulath."
Jİ2

"Hayır, yapmıyorum." Ulath boynuzlu miğferini çıkardı. Başlığındaki eğri eklentilere hafifçe vurdu. "Bunlar Ogre boynuzlan."
"Belki de sizin Thalesia'da ogre dediğiniz bir yaratık vardır," dedi kararsızca Oscagne.
"Dört metre boyunda? Boynuzlu? Kocaman dişli? Parmak yerine pençeleri var? Bu bir Ogre, değil mi?"
"Şey-"
"Bizim Thalesia'da olanlar bunlar. Onlar Ogre değilse, gerçeklerini bulana kadar onlarla idare edeceğiz."
Oscagne ona bakakaldı.
"O kadar da kötü değildirler, Ekselans. Troll'ler bize daha çok sorun yaratırlar - etobur oldukları için. Ogreler her şeyi yer. Doğrusu, akşam yemeklerinde insan üstüne ağaçları tercih ederler. Her nedense özellikle akçaağaç tercih ederler - büyük ihtimalle tatlı olduğundan. Aç bir Ogre, arka bahçenizde yetiştirdiğiniz ak-çaağaçı yemek için evinizi yıkıp geçer."
"Gerçekten ciddi mi?" diye diğerlerine sordu Oscagne. Ulath bazen insanlarda bu etkiyi yaratırdı.
Tynian uzanıp Ulath'm miğferindeki Ogre boynuzlarına parmak eklemleriyle vurdu. "Bunlar bana oldukça ciddi görünüyorlar, Ekse-. lans," dedi. "Ve bu diğer soruları ortaya çıkarıyor. Eğer ogreler gerçekse, bizim vampirler, kurtadamlar ve şü Parıldayan İnsanlarla ilgili durumumuzu yeniden düşünmemiz gerekir. Bu koşullar altında, şimdilik olanaksız kelimesini defterden çıkarmayı düşünebiliriz."
"Ama öylesin, Mirtai," diye ısrar etti Prenses Danae.
"Bu farklı bir şey, Danae," dedi Atana. "Benim durumumda bu sembolik."
"Her şey semboliktir, Mirtai. Yaptığımız her şey başka bir şey anlamına gelir. Bütün etrafımız sembollerle dolu. Ama bu konuya nasıl bakmak istersen iste, ikimizin de annesi aym ve de bu bizi kardeş yapar." Bu nedense onun için çok önemliymiş gibi görünüyordu. Sparhawk, Sephrenia'yla beraber Kral Androl'un evindeki geniş bir odanın köşesinde oturuyordu. Barones Melidere ve Ehla-na'nm hizmetçisi onlara bakarken kızı, Mirtai ile akrabalığını iddia etmekle meşguldü.
Mirtai nazikçe gülümsedi. "Tamam Danae, istiyorsan kardeşiz."
313

Danae bir memnunluk haykınşıyla Mirtai'nin kollarına atladı ve onu öpücüklerle boğdu.
"Ne sevimli, değil mi?" Barones Melidere güldü.
"Evet, Barones," diye mırıldandı Alean. Sonra kızın kaşlan hafifçe çatıldı. "Bunu bir türlü anlayamıyorum. Onu ne kadar yakından izlersem izleyeyim, ayaklarını daima kirletmeyi beceriyor." Danae'nin çimen lekeli ayaklarını işaret etti. "Bazen oyuncaklarının arasında bir kutu dolusu çimen saklı ve bana eziyet çektirmek için ne zaman arkamı dönsem ayaklarını içine sokuyor diye düşünüyorum."
Melidere gülümsedi. "Çıplak ayak koşmayı seviyor, Alean. Hiç ayakkabılarını çıkarıp çimenlerin içinde koşmak istemedin mi?"
Alean iç çekti. "Ben çalışıyorum, Barones," diye cevapladı. "O tip kaprisler yapmamam beklenir."
"Sen fazla kusursuzsun, Alean," dedi bal sarısı saçlı Barones. "Eğer bir kız ara sıra kapris yapmazsa asla eğlenemez."
"Eğlenmek için burada değilim, Barones. Çalışmak için buradayım. İlk işverenim bu konuyu bana iyice anlattı." İki "kız kardeşe" doğru giderek Danae'nin omuzuna dokundu. "Banyo zamanı geldi, Prenses."
"Yapmam gerekiyor mu?"
"Evet."
"Bu sadece bir zahmet. Bildiğin gibi yine kirleneceğim."
"Öyle olmamak için çaba sarf etmemiz bekleniyor, Majesteleri."
"Sana söylediği gibi yap, Danae," dedi Mirtai.
"Peki, sevgili ablacığım." Danae iç çekti.
"Bu ilginç bir değişiklik, değil mi?" diye Sephrenia'ya mırıldandı Sparhavvk.
"Evet," diye katıldı küçük kadın. "Sık sık ağzından böyle şeyler kaçırıyor mu?"
"Bunu pek anlayamadım."
"Biraz önceki gibi etrafında dinsizler varken sembollerden hiç konuşmaması lazım."

ilhanx

"Bizi tanımlamak için o kelimeyi kullanmamanı isterim, Seph-renia."
"Ne yani, değil misiniz?"
"Bu bakış açma bağlı. Sembollerin ne önemi var ki onları gizle-

mesi bekleniyor?"
"Bu sembollerin kendileri değil, Sparhawk. Bu onları söyleme biçiminin ortaya çıkaracakları."
"Ya? O da ne?"
"Olay dünyaya bizim gibi bakmaması ya da onu bizim gibi kavramaması. Dünyada onun için bizim kavramaya bile başlaya-mayacağımız anlamlar var."
"Bu söylediğini doğru kabul ediyorum. Artık sen ve Mirtai de kardeş misiniz? Yani eğer o Danae'nin kardeşiyse sen de öylesin, öyle olmanız gerekmiyor mu?"
"Bütün kadınlar kardeştir, Sparhawk."
"Bu bir genelleme, Sephrenia."
"Nasıl oldu da bunu gördün?"
Vanion odaya girdi. "Ehlana nerede?" diye sordu.
"Betuana'yla görüşüyorlar/'diye cevapladı Sparhawk.
"Tercümelerini kim yapıyor?"
"Engessa'nm Darsas'daki kızlarından biri. Onunla ne konuşmak istiyorsun?"
"Sanırım yarın buradan gidiyoruz. Engessa, Oscagne ve ben, Kral Androl ile konuştuk. Oscagne vakit geçirmeksizin Matheri-on'a gitmemiz gerektiğini düşünüyor. İmparator'u bekletmek istemiyor. Engessa lejyonlarını Darsas'a geri yolluyor, ama kendisi bizimle gelecek, bunun en büyük nedeni Atanların çoğundan daha iyi Elenik konuşması."
"Bu beni şaşırtmadı," dedi Mirtai. "Artık o benim.babam ve birbirimizi daha iyi tanımamız gerekiyor."
"Bu hoşuna gidiyor, değil mi, Vanion?" diye suçlarcasma sordu Sephrenia.
"Özlemiştim," diye kabullendi. "Hayatımın çoğunda işlerin odağı oldum. Arka sıralarda oturmak için yaratıldığımı sanmıyorum."
"Sadece ikimiz baş başayken mutlu değil miydin?"
"Tabii ki mutluydum. Hayatımın geri kalanını seninle yalnız geçirmekten hoşnut olacaktım ama artık yalnız değiliz. Dünya bizi rahatsız ediyor ve ikimizin de sorumlulukları var. Ama yine de birbirimiz için zamanımız var."
"Emin misin, Vanion?"
"Emin olup olmadığımı araştıracağım, aşkım."

"İkiniz yanlız kalmak ister misiniz?" diye cilveli bir gülümsemeyle sordu Mirtai.
"Belki sonra," diye çok sakin bir şekilde cevapladı Sephrenia.
"Engessa'nın Atanları olmadan elimizdeki insan sayısı azalmayacak mı?" diye sordu Sparhawk.
"Kral Androî ayarlamalar yapıyor," dedi Vanion. "Merak etme, Sparhawk. Karın en az senin için olduğu kadar bizim için de önemli. Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğiz."
"Abartma olasılığına önem vermeyebiliriz," dedi Sephrenia. "Atan karakteri bunu tamamen olanak dışı tutar."
"Buna katılıyorum," dedi Sparhawk. "Onlar savaşçı ve titiz rapor vermek üzere eğitiliyorlar."
Vanion ve Zalasta başlarıyla onayladılar. Akşam olmuştu ve dördü durumu Oscagne ve Norkan olmadan tartışmak için şehrin dışında yürüyorlardı. İstedikleri Tamullarm kabul etmeye hazir olmadıkları bazı şeyleri rahatça konuşabilmekti.
"Rakibimizin Tanrı olduğu açıkça ortada," dedi sertçe Zalasta.
"Bunu çok rahat söylüyor," diye belirtti Vanion. "Tanrılarla kaşı karşıya gelmeye alışık mısın ki bu konudan bıkmış gibi davranıyorsun, Zalasta?"
Zalasta gülümsedi. "Sadece sorunu belirtiyorum, Lord Vanion. Bütün orduların diriltilmesi insan kapasitesinin ötesindedir. Ben bir kere denedim ve başımı belaya soktum. Hepsini tekrar toprağa geri sokmam haftalarımı aldı."
"Daha önce de Tanrılarla karşılaştık." Vanion omuz silkti. "Beş yüzyıl boyunca gözlerimizi dikip sınırın bir tarafından Azash'a baktık."
"Şimdi kim bundan bıkmış gibi davranıyor?" dedi Sephrenia.
"Sadece çözümü belirtiyorum, aşkım/' diye cevapladı. "Kilise Şövalyeleri sadece bu durum için kuruldular. Ama gerçekten düşmanımızı tanımlamak zorundayız. Tanrıların inananları vardır ve düşmanımız bu planda kaçınılmaz bir şekilde ona tapanları kullanıyordun Kim olduğunu bulmamız

ilhanx

gerekiyor ki taraftarlarının kim olduğunu bilelim. Kime saldıracağımızı bilene dek onun planlarını bozamayız. Açık mıyım?"
"Evet," dedi Sparhawk, "ama mantık hep ilk olarak doğrudur.
316

Ona tapanlara saldırma fikrini sevdim. Bunu yaparsak, yaptığı işi kesip kendi insanlarını korumak zorunda kalacaktır. Bir Tanrı'run gücü tamamen ona tapanlara bağlıdır. Onun insanlarını öldürmeye başlarsak her kılıç darbesinde onu küçülteceğiz."
"Barbar," diye suçladı Sephrenia.
"Bunu yapmasını engeleyebilir misin, Vanion?" diye yalvardı Sparhawk. "Şu ana kadar hem dinsiz hem barbar dedi."
"Değil misin?" diye sordu Sephrenia.
"Belki ama pat diye söylemen hoş değil."
"Sarsos'da bahsettiğinizden beri beni esas düşündüren Troll'lerin varlığı," dedi Zalasta. "Onlar geçmişten çekilip alınmadılar ve dünyanın bu bölgesinde Thalesia'daki atalarının vatanından daha yeni geldiler. TrollTer hakkında fazla bir şey bilmiyorum ama bildiğim kadarıyla anavatanlarına korkunç derecede bağlıdırlar. Böyle bir göçe kalkmaları için onları kışkırtan ne olabilir acaba?"
"Ulath'ın kafası karıştı," diye cevapladı Sparhawk. "Anladığım kadarıyla Thalesialılar Troll'lerin gitmesine o kadar sevinmişler ki konuyu fazla kurcalamamışlar."
"Troll'lerin birbiriyle işbirliği yapması alışılmış değil," dedi Sephrenia. "Aralarından biri tek başına Thalesia'dan ayrılmaya karar verebilir ama geri kalanını kendisiyle gitmeye ikna edemez."
"Oldukça tatsız bir olasılığı ortaya çıkarıyorsun, aşkım," dedi Vanion.
Hepsi birbirlerine baktılar.
"Bhelliom'dan kurtulabilme şansları var mı?" diye Sephre-nia'ya sordu Vanion.
"Bilmiyorum, Vanion. Sparhawk uzun süre önce aynı soruyu sordu. Ghwerig'in onları mücevherin içine kapamak için hangi büyüyü kullandığını bilmiyorum. Troll büyüleri bizimkiler gibi değil."
"O zaman hâlâ içerideler mi yoksa bir şekilde kendilerini kurtardılar mı, bilemeyiz."
Sephrenia asık bir yüzle onayladı.
"Troll'lerin birleşmeleri ve atalarının memleketini aynı zamanda terk etmeleri, yeterince güçlü olan birinin onlara terk emrini verdiğini gösteriyor," diye derin derin düşüncelere daldı Zalasta.
"Tamam, bu onların Tanrıları demektir." Vanion'un yüzü en az Sephrenia'nınki kadar asıktı. "TrollTer başka birine itaat etmezler."
317

İç çekti. "Şey, karşımızda kimin olduğunu bilmek istiyorduk. Sanırım şimdi onu bulduk."
"Bugün hepimizin neşesi yerinde, Vanion," dedi huysuzca Sparhawk, "ama Troll Tannları'na savaş ilan etmeden önce biraz daha somut bir şey isterim." '
"Zemoch'da Troll Tanrüarı'nın size saldırmasını nasıl engellediniz, Prens Sparhawk?" diye sordu Zalasta.
"Bhelliom'u kullandım."
'Tekrar kullanmak zorunda kalacakmışsmız gibi görünüyor. Sanınm onu yanınızda getirdiniz, değil mi?"
Sparhawk çabucak Sephrenia'ya baktı. "Ona söylemedin mi?" diye belli bir şaşkınlıkla sordu.
"Bilmesi gerekmiyordu, bir tanem. Dolmant elden geldiği kadar gizli tutmamızı söylemişti, hatırlıyor musun?"
"O zaman anladığım kadarıyla yanınızda değil, Prens Sparhawk," diye tahmin yürüttü Zalasta. "Onu Cimmura'da güvenli bir yerde mi bıraktınız?"
"Güvenli bir yerde olduğu doğru, bilge kişi," diye soğukça cevapladı Sparhawk, "ama Cimmura'da değil."
"O zaman nerede?"
"Azash'ı yok etmek için kullandıktan sonra, denize attık."
Zalasta'nm yüzü tebeşir gibi bembeyaz oldu.
"Dünyanın en derin okyanusunun en derin yerine," diye ekledi Sephrenia.
318

yirmi birinci bölüm

ilhanx

"KUZEY kıyısı boyunca, Ehlana-Kraliçe," diye Kraliçe Betu-ana'nm cevabını tercüme etti Norkan. "Bu troll dediğiniz çok kıllılar son iki yılda kış buzunun üstünden kalabalık gruplar halinde geldiler. Halkım önce onları ayı sandı ama öyle değillerdi. Başlangıçta bizden uzak durdular. Kışın kan ve sisi halkımın onları net bir şekilde görmesini engelledi. Sayıları arttıkça gözüpekleştiler. Biri öldürülene dek onların ayı olmadığını anlayamadık."
Kral Androl orada yoktu. Androl'un zekâ kapasitesi etkileyici değildi ve devlet işleriyle uğraşmayı daha çok kansma bırakmayı tercih ediyordu. Atan çok heybetli görünüyordu ama en iyi performansım olası sürprizlerin olmadığı törensel ortamlarda gösteriyordu.
"Daha güneyde hiç troll görüp görmediklerini sor" diye karısına mınldandı Sparhawk.
"Sen niçin sormuyorsun ona?"
"İşleri resmi tutalım, Ehlana. Bu teknik olarak ikiniz arasında bir konuşma. Geri kalanımızın katılmasının beklendiğini sanmıyorum. Bilmediğimiz bir edep kuralmı çiğneme riskini göze almayalım."
Ehlana kraliçeye soruyu yöneltti ve Oscagne tercüme etti.
"Hayır," diye Betuana'nm yanıtını tekrarladı Norkan. "Troll'ler kuzey yamaçlarındaki ormanlar boyunca yerleşmiş gibi görünüyorlar. Bildiğimiz kadarıyla şimdilik Atan içlerine gelmemiş durumdalar."
"Troll'lerin ormanda saklanma konusunda iyi oldukları hakkında onu uyar," diye tavsiyede bulundu Ulath.
"Biz de," diye tercüme edildi cevap.
"Taktikler konusunda bazı tavsiyelerin onu gücendirip gücendirmeyeceğini sor," dedi arkasından Genedian Şövalye. "Biz Tha-lesiahların trollTerle çoğu kötü sonuçlanan birçok deneyimi var."

"Deneyimin sesini dinlemeye her zaman istekliyizdir," diye geldi Atan Kraliçesinin cevabı.
"Biz Thalesia'da troll'lerle karşılaştığımızda, önce biraz geri çekilip onlan oklarız," diye Ehlana'ya bilgi verdi Ulath. "Onlan oklarla öldürmek zordur çünkü kürkleri ve derileri çok kalındır ama bece-rebiliyorsanız onlan yavaşlatmak iyi bir fikirdir. Troll'ler göründüklerinden çok ama çok daha çeviktir ve çok uzun kollan vardır. Bir adamı daha o gözünü kırpmadan eyerinden alaşağı edebilirler."
Ehlana cümleleri tekrar etme formalitesine başladı.
"O zaman troll ne yapar?" Betuana'nın ilgili bir ifadesi vardı.
"Önce adamın kafasını koparır. Sonra geri kalanını yer. Her nedense troll'ler kafaları yemekten hoşlanmazlar."
Bunu duyunaca Ehlana'nm nefesi birazcık kesildi.
"Biz savaşta yay kullanmayız," diye Betuana'nın akıcı Tamul-casını tercüme etti Norkan. "Biz yalnızca yemeğe niyetli olduğumuz yaratıkları avlamak için yay kullanırız."
"Şey," dedi kararsızca Ulath, "sanırım isterseniz troll yiyebilirsiniz. Ama lezzetinin iyi olduğunu garanti etmem."
"Bunu tekrarlamayı reddediyorum, Sör Ulath!" diye bağırdı Ehlana.
"Atan kültüründe ciritin kabul görüp görmediğini sorun" diye önerdi Tynian.
"Ciritler tamamen uygun," diye cevapladı Norkan. "Atanların onlarla çalıştıklarını gördüm."
Betuana uzun bir süre onunla hızla konuştu.
"Majesteleri kısaca tercüme etmemi istedi," dedi Norkan. "Güneş yükseldi ve yola çıkmanız gerektiğini biliyor, Oscagne bana Tamul'da Lebas'a giden yolu seçmeyi planladığınızı söyledi. Atan toplumu sıra sıra klanlardan organize olmuştur ve her klanın kendi bölgesi vardır. Doğruya doğru gittikçe klandan klana geçeceksiniz. Bir klanın diğerinin bölgesine müdahalesi savaş nedenidir ve Atan'da ne pahasına olursa olsun bundan kaçınılır."
"Acaba niye?" diye mırıldandı Stragen.
"Oscagne," dedi Norkan, "uygarlığa ulaştığında yirmi kadar hızlı atı olan yirmi kadar imparatorluk ulağıyla mesaj yolla. Majesteleri kriz sırasında Matherion'la yakın temasta bulunmak istiyor."
"Çok iyi fikir," diye katıldı. Oscagne.

Sonra Betuana ayağa kalkı, herkesin üstünden bakıyordu. Sevecenlikle Ehlana'yı kucakladı sonra da Mirtai'yi, açıkça doğuya doğru yolculuklarının zamanının geldiğini ima ediyordu.
"Bu ziyaretin anısını hiç unutmayacağım, sevgili Betuana," dedi Ehlana.
"Biz de öyle, sevgili kardeş-kraliçe," diye kusursuz bir Elenikle cevapladı Betuana.
Ehlana gülümsedi. "Dilimizi bildiğini daha ne kadar saklayacağını merak ediyordum, Betuana."
"Biliyor muydun?" Betuana şaşırmış göründü.

ilhanx

Ehlana başıyla onayladı. "Tercümeyi beklerken yüz ve gözlerinden anladığını gizlemen çok zor. Elenik bildiğini niçin gizli tutuyorsun?"
"Kelimelerini insan diline çevirmek için tercümanların harcadığı zaman bana cevabımı düşündürecek zaman veriyor." Betuana omuz silkti.
"Bu oldukça işe yarar bir taktik," dedi hayranlıkla Ehlana. "Ben de bunu Eosia'da kullanmak isterdim ama orada herkes Elenik konuşur, dolayısıyla bununla başarılı olamam."
"Kulaklarınızı sarın," diye önerdi Ulath.
"Bunu yapması gerekiyor mu?" diye Sparhawk'a şikâyet etti Ehlana.
"Sadece bir tavsiyeydi, Majesteleri." Ulath omuz silkti. "Sağır numarası yapın ve sanki tercüme ediyorlarmış gibi etrafınızdaki bazı insanlara parmaklarını oynattırın."
Ehlana ona bakakaldı. "Bu saçma, Ulath. Ne kadar kullanışsız ve rahatsız edici olduğu hakkında herhangi bir fikrin var mı?"
"Ben sadece bir tavsiye olduğunu söyledim, Majesteleri," dedi yumuşakça. "İyi bir tavsiye olduğunu söylemedim."
Özellikle Mirtai için yapılan resmi bir vedanm ardından Kraliçe ve grubu Atan'dan çıkıp doğuya, Lebâs yoluna doğru ilerlediler. Şehirden çıktıktan sonra, o gün ata binmekte ısrar eden Oscagne Sparhawk, Stragen ve Vanion'a diğer şövalyelerle görüşmek için ileri gitmelerini önerdi. Onları kolun hemen hemen başında buldular. Tynian büyük ihtimalle uydurma, aşırı süslenerek güzelleştirilmiş bir aşk hikayesiyle onları eğlendiriyordu.
321

Sparhawk ve diğerleri katıldığında Kalten, "Neler dönmekte?" diye sordu.
"Sparhawk ve ben dün gece Sephrenia ve Zalasta ile görüştük," dedi Vanion. "Tartışmamızın, meyvalarmı paylaşabileceğimizi düşündük - Ehlana duymadan."
"Bu kötülük habercisi gibi görünüyor," diye gözlemledi sarışın Pandion.
"Tam değil." Vanion gülümsedi. "Sonuçlarımız hâlâ zayıf ve daha emin olana dek kraliçeyi tehlikeden haberdar etmek anlamsız."
"O zaman bir tehlike var değil mi, Lord Vanion?" dedi Talen.
"Her zaman tehlikeli bir şeyler vardır," dedi kardeşine Khalad.
"Bir Tanrıyla karşı karşıya olduğumuz sonucuna vardık," dedi Vanion. "Hepinizin aşağı yukarı bunu tahmin ettiğinizden eminim."
"Gerçekten beni yanında getirmen gerekiyor muydu, Sparhawk?" diye şikâyet etti Kalten. "Tanrılarla uğraşma konusunda pek iyi değilim."
"Kim iyi ki?"
"Sen Zemoch'da o kadar kötü değildin."
"Büyük ihtimalle şans."
"Bizim yürüttüğümüz mantık şöyle," dedi Vanion. "O gölgeyi ve bulutu tekrar gördünüz. En azından yüzeyde, tannsal kanıtlar gibi görünüyor ve geçmişten gelen ordular - Lamorklar ve Cyrga-iler - bir ölümlü tarafından uyandınlamaz. Zalasta bize bir keresinde denediğini ve hepsinin elinevyüzüne bulaştığını söyledi. O bunu yapamazsa başka kimsenin yapamayacağından emin olabiliriz."
"Mantıklı," diye onayladı Bevier.
"Teşekkür ederim. Ama Troll'lerin hepsi bir süre önce Thale-sia'yı terk etti ve Atan'da görünmeye başladılar. İtaat ettikleri birinin emri olmadan bunu yapmayacaklarında da az çok mutabık kaldık. O gölge olgusuyla da birleştirince ortaya Troll Tanrıları çıkıyor. Sephrenia, Bhelliom'un içinde sonsuza kadar kapatıldıklarından tamamen emin değil, bu yüzden kaçmayı başardıklarını kabul etmek zorundayız."
"Anladığım kadarıyla bu o iyi hikâyelerden biri olmayacak," dedi asık bir yüzle Talen.
Vanion bir elini kaldırdı. "Daha da kötüleşiyor, eski kahramanlar, azgın milliyetçilik ve benzeri şeyleri içeren bu komplonun
322

Troll Tanrılan'nın yeteneklerinin ötesinde olduğuna karar kıldık. Genel politik kavram konusunda deneyimleri olması pek olası değil, bu yüzden sanırım bir tür ittifak olasılığını düşünmemiz gerekecek. Birisi - ölümlü ya da ölümsüz - politikayla ilgileniyor ve Troll Tannlan da kas gücünü temin ediyor. Troll'lere emir verebilir ve mezarlardan bu şahsiyetleri kaldırabilirler."
"Kullanıldılar mı?" diye sordu Ulath.
"Öyle görünüyor."
"Buna inanılmaz, Lord Vanion," dedi açıkça Thalesialı.

ilhanx

"Niye?"
"Bunda troll'lerin yaranna olan ne var? Troll Tannlan eğer troU'lerin yararına olmayacaksa ve herhangi bir kârları yoksa niçin başka biriyle ittifak kursunlar ki? Troll'ler dünyaya egemen olamaz çünkü dağlardan aşağı inemezler."
"Niçin inemesinler?" diye sordu Berit.
"Kürkleri - ve o kalın derileri. Serin yerlerde kalmak zorundalar. Eğer bir troll'ü iki gün yaz güneşi altında bırakırsan ölür. Vücutları sıcağı tutmak üzere yapılmış, atmak için değil."
"Bu teoriniz için oldukça ciddi bir gaf, Lord Vanion," diye katıldı Oscagne.
"Sanırım bir çözüm önerebilirim," dedi Stragen. "Düşmanımız - ya da düşmanlarımız - dünyayı tekrar düzenlemek isteyebilir, değil mi?"
"Şey, en azından yüzeyini," diye düzeltti Tynian. "Bildiğim hiç kimse daha önce onu ters yüz etmeyi ve köylüleri işin başına getirmeyi önermedi."
"Belki bu daha sonra olur." Stragen gülümsedi. "Bizim oradaki isimsiz arkadaşımız dünyayı değiştirmek istiyor ama bunu kendi başına becerecek kadar gücü yok. Bunu becermek için Troll Tann-lan'nın gücüne ihtiyacı var ama yardımları karşılığı troll'lere ne teklif edebilir ki? Troll'ler tam olarak ne isterler?"
"Thalesia," diye aksi aksi cevapladı Ulath.
"Kesinlikle öyle. Troll Tannlan Elene ve Styricleri Thalesia'dan atma ve yanmadanm bütün mülkiyetini troll'lere geri verme fırsatına balıklama atlamazlar mı? Eğer birisi Genç Styric Tannlan'nı kovmak için iyi bir teklifle gelse - ya da en azından iyi bir teklifi olduğunu iddia etse - bu Troll Tannlan'nı ayartmaya yetmez mi?
323

Onların mal ve mülklerini ellerinden alan Genç Tanrılar'di ve bu yüzden saklanmak zorunda kaldılar. Tabii ki bu sadece spekülasyon ama diyelim ki bu dostumuz Troll Tanrıları'nı kurtarmanın bir yolunu buldu. Sonra Elene ve Styricleri Thalesia'dan - hatta iki kıtanın da kuzey kıyılarından - süreceğine söz vererek ihtiyacı olan yardım karşılığı bir ittifak teklif etti. Troll'ler kuzeyi, dostumuz da dünyanın geri kalanını alacak. Eğer bir troll olsaydım, bu çok çekici bir pazarlık gibi görünürdü, değil mi?"
"Tam üstüne bastın," diye onayladı Ulath.
"Çözümü kesinlikle benim itirazıma cevap veriyor," diye onayladı Bevier. "Bu dostumuz ve Troll Tanrıları arasında tam bir anlaşma olmayabilir ama bu bir şeylerin çözülebildiğine açık bir işaret. O zaman ne yapacağız?"
"İttifakı bozmamız lazım," diye cevapladı Sparhawk.
"Bu düşmanlarından birini bilmediğinde çok etkileyici bir oyun," dedi Kalten.
"Bir bölümünü biliyoruz, bu yüzden oha odaklanmalıyız. Senin teorin benim seçimlerimi daraltıyor, Vanion. Sanırım sonunda troll'lere savaş ilan etmem gerekecek."
"Pek anlamıyorum," diye itiraf etti Oscagne.
"Tanrılar güçlerini onlara tapanlardan alırlar, Ekselans," diye açıkladı Bevier. "Ne kadar tapanı varsa Tanrı o kadar güçlüdür. Sparhawk troll'leri öldürmeye başlarsa, Troll Tanrıları bunu fark edecekler. Yeteri kadarını öldürürse, ittifaktan çekilecektirler. Hayatta kalmak istiyorlarsa başka şansları kalmayacak; Zemoch'day-ken onların hayatta kalmakla çok ilgilendiklerini keşfettik. Sparhawk, Bhelliom'u onlarla birlikte yok etmekle tehdit ettiğinde hepsi kendilerini kaybettiler."
"O anda işbirliği yapmaya çok heveslendiler," dedi Sparhawk.
"Siz bayların önünde büyük bir sürpriz var," dedi Ulath. "TrollTerle dövüşmek çok ama çok keyiflidir."
O akşam kampı dağlardaki derin bir boğazı oyan azgın bir dağ akıntısının yanındaki otlakta kurdular. Boğazın alt kısımları ağaçlarla örtülüydü ve yangın çevresinden otuz metre kadar yükselen dimdik uçurumlara doğru dik sivri çıkıntılar yapıyorlardı. Sparhawk kampa dikkatle göz gezdirirken, bu savunmak için güzel bir yer diye düşündü. Akşam bu kanyonlara erken geliyordu ve yemek
324

ateşleri çöken alacakaranlığın içinde, sapsarı parlak ve titrek alevlerle yanıyordu. Masmavi dumanları gece esintisinde rüzgar yönünde hafifçe süzülüyordu.
"Sizinle biraz konuşabilir miyim, Prens Sparhawk?" Bu Zalas-ta'ydı ve beyaz Styric cüppesi yarı aydınlıkta parıldadı.
"Elbette, bilge kişi."
"Korkarım karınız benden hoşlanmıyor," diye fikrini söyledi büyücü. "Nazik olmaya çalışıyor ama hoşlanmadığı çok açık. Onu gücendirdim mi?"
"Sanmıyorum, Zalasta."

ilhanx

Hafif bir acı gülümseme Styricin dudaklarında belirdi. "O zaman bu benim halkımın 'Elene yakınması' dediği şey."
"Bunu hiç sanmıyorum. Onu ben büyüttüm ve sıradan Elenele-rin önyargılarının temeli olmadığını anlamasını sağladım. Tavrı benden geliyor ve doğrusu Kilise Şövalyeleri Styriclere çok düşkündür - özellikle de Pandionlar, Sephrenia öğretmenimiz olduğundan beri. Onu çok severiz."
"Evet, bunu gözlemledim." Büyücü güldü. "Bizim de kendi adımıza hatalarımız var. Elenelere karşı olan önyargılarımız en az sizinkiler kadar mantıksızdır. O zaman karınızın hoşnutsuzluğu başka bir şeyden geliyor."
"Belki aksanınız gibi basit bir şey olabilir, bilge kişi. Karım karmaşık bir kişidir. Çok zekidir ama mantıksız anları da vardır."
"O zaman en iyisi ondan uzak durmak. Şu andan itibaren at sıranda yolculuk edeceğim. Arabadaki yakınlığımız hoşnutsuzluğunu şiddetlendiriyor, sanırım. Geçmişte benden hoşlanmayan insanlarla çalıştım; bu büyük bir sıkıntı değil. Boş vaktim olduğunda onun kalbini kazanacağım." Birden bire hızla gülümsedi. "Kafama koyduğumda kazanmasını çok iyi bilirim." Çöken karanlıkta beyaz beyaz köpüren ve en hızlı akan yerlerinde girdaplar yapan boğaza baktı. "Bhelliom'u tekrar ele geçirme olasılığınız var mı, Prens Spar-hawk? Korkarım o olmadan belirgin bir dezavantajımız olacak. Bir Tanrı grubuyla denk olabilmek için yeteri kadar güçlü bir şeye ihtiyacımız var. Onu nerede, ne zaman denize attığınızı söyleme özgürlüğünüz var mı? Belki onu geri almanızda size yardım edebilirim."
"Bunu konuşmak konusunda hiçbir sınırlamam yok, bilge kişi," dedi pişmanlıkla Sparhawk. "Buna gerek de yok çünkü nerede

olduğu hakkında en ufak bir fikrim bile yok. O noktayı Aphrael seçti ve biz orayı tanımlayamayalım diye her şeyi çok iyi ayarladı. Ona sorabilirsin ama sana söylemeyeceğinden çok eminim."
Zalasta gülümsedi. "Biraz kaprisli, değil mi? Yine de hepimiz onu seviyorduk."
"Doğru, o ve Sephrenia'yla aynı köyde büyüdünüz, değil mi?"
"Ah, evet. Onlara dostum demekten gurur duyarım. Aphrael ile başa çıkmaya çalışmak insanı oldukça canlandırıyordu. Çok hızlı, bir zekâsı vardı. O yeri gizli tutma arzusunun nedeni hakkında size herhangi bir şey söyledi mi?"
"Pek fazla bir şey söylemedi ama sanırım o mücevherin dünyada başıboş kalmasının çok tehlikeli olduğunu düşünüyor. O Tanrılardan çok daha ebedi ve büyük ihtimalle daha güçlü. Nerede oluştuğunu anlamaya başlamışım gibi bile yapamam ama evrenin yaratılışına kansan doğa ruhlanndan biri gibi görünüyor." Sparhawk gülümsedi. "Bunu öğrendiğimde oldukça çok heyecanlanmıştım. Güneşler yaratacak bir şeyi kalbimden on santim ötede taşıyordum. Ama sanınm Aphrael'in Bhelliom hakkındaki kaygısını anlayabilirim. Bize bir keresinde Tannların geleceği sadece eksik görebileceklerini söylemişti ve Bhelliom yanlış ellere geçerse ne olabileceğini görememişti. O ve ben onu Azash'm eline bırakmaktansa dünyayı yok etmek gibi çok büyük bir riski göz almıştık. Aphrael onu bir daha kimsenin asla kullanamayacağı bir yere koymak istedi."
"Yanlış düşünüyor, Prens Sparhawk."
"Senin yerinde olsaydım bunu ona söylemezdim. Bunu olumsuz eleştiri olarak kabul edebilir."
Zalasta gülümesi. "O beni tanır, bu yüzden onu eleştirdiğimde kızmaz. Söylediğin gibi Bhelliom evrenin inşasına dahil olan o enerjilerden biriyse, işine devam etmesine izin verilmesi gerek. Eğer etmezse evren hatalı Olacaktır."
"Aphrael dünyanın sonsuza kadar devam etmeyeceğini söyledi." Sparhawk omuz silkti. "Zaman içinde yok olacak ve Bhelliom özgürleşecek. Bu fikir karşısında insanm aklı allak bullak oluyor ama anladığım kadanyla Bhelliom'un bu dünyada kapana kısıldığı andan güneşimizin patlayıp dünyayı yakacağı zamana kadar geçen süre onun içinde yaşayan güç için bir göz kırpışmdan fazla bir zaman değil."

"Benim de sonsuzluk ve sınırsızlık kavramlan karşısında nefesim kesilir, Prens Sparhavvk," diye kabul etti Zalasta.
"Sanırım Bhelliom'un kaybının iyi bir şey olduğunu kabul etmek zorundayız, bilge kişi. Kesinlikle bir dezavantajımız var ama bunun için bir şey yapabileceğimi sanmıyorum. Korkarım bu durumla kendi kendimize uğraşmamız gerekecek."
Zalasta iç çekti. "Haklı olabilirsiniz, Prens Sparhavvk ama gerçekten Bhelliom'a ihtiyacımız var. Başarımız ya da yenilgimiz o taşa bağlı olabilir. Sanırım çabalarımızı Sephrenia üzerinde yoğunlaştırmalıyız. Aphrael'in araya girmesi için onu ikna etmeliyiz. Kız kardeşi üzerinde etkisi çok büyüktür."

ilhanx

"Evet," diye ona katıldı Sparhavvk. "Bunu ben de fark ettim. Çocukken nasıldılar?"
Zalasta çöken karanlığa gözlerini dikti. "Aphrael doğduğunda köyümüz çok değişti," diye eski günlerden bahsetti. "Hepimiz bir anda onun sıradan bir çocuk olmadığını anladık. Genç Tannlann hepsi onu çok seviyorlardı. Hepsinin içinde tek çocuk olan oydu ve çağlar boyunca onu müthiş şımarttılar." Hafifçe gülümsedi. "Çocuk olma sanatında mükemmelleşti. Bütün çocuklar sevilir ama Aphrael insanlara kendini sevdirme konusunda o kadar yeteneklidir ki en katı kalpleri bile eritebilir. Tannlar her zaman istediklerini alır ama Aphrael en katı kalpleri bile eritecek kadar insanların onu sevmesini sağlamakta yetenekliydi."
"Bunu ben de fark ettim," dedi çarpık bir yüz ifadesiyle Sparhavvk.
"Kardeşi doğduğunda Sephrenia dokuz yaşındaydı ve Çocuk-Tannça'yı gördüğü andan itibaren bütün hayatını onun hizmetine adadı." Büyücü bunu söylerken sesinde tuhaf bir acı tonlama vardı. "Aphrael'in neredeyse hiç bebekliği olmadı. Konuşma yeteneğiyle doğmuştu — ya da öyle göründü - ve inanılmaz derecede kısa bir zamanda yürüdü. Normal bebekliği yaşamak ona uygun değildi, bu yüzden diş çıkarma ve emeklemeyi öğrenme gibi şeyleri atladı. Çocuk olmak istiyordu, bebek değil. Sephrenia'dan birkaç yıl büyüktüm ve çoktan araştırmalarıma gömülmüştüm ama onlan oldukça yakından gözlemledim. Bir Tann'nın büyüyüşünü izleme fırsatı insamn karşısına sık çıkmaz."
"Çok nadir," diye onayladı Sparhavvk.

Zalasta gülümsedi. "Sephrenia her anını kız kardeşiyle geçiriyordu. Daha en başında aralarında özel bir bağ olduğu açıkça görünüyordu. Aphrael'in özelliklerinden biri genç bir çocuğun boyun eğen konumunu benimsemektir. O bir Tanrıçadır ve emredebilir ama öyle yapmaz. Neredeyse azarlanmaktan hoşlanır gibi görünür. İtaatkârdır - öyle olmak ona uyduğu sürece - ama sık sık şok edici imkânsızlıkta bir şey yapardı - herhalde gerçekte kim olduğunu insanlara hatırlatmak için."
Sparhawk Cimmura'daki sarayın bahçesindeki peri sürüsünün çiçekleri polenleyişlerini hatırladı.
"Sephrenia daima yaşından büyük davranan, hassas bir çocuktu. Aphrael'in daha kendi doğmadan önce ablasını hayat boyu bir göreve hazırladığından şüpheleniyorum. Onu korudu, besledi, yıkadı - bu konu hep muazzam tartışmalara neden oldu. Aphrael kesinlikle yıkanmaktan nefret eder - ve zaten ihtiyacı da yok çünkü istediği anda kirleri yok edebilir. Bilmiyorum fark ettiniz mi ama ayaklarında daima çimen lekeleri vardır, çimen olmayan bir yerde olsa bile. Her nedense kavramaya bile başlayamadığım nedenlerden, o kirlere ihtiyacı varmış gibi görünüyor." Styric iç çekti. "Aphrael, yaklaşık altı yaşındayken Sephrenia onun annesi olmak zorunda kaldı. Üçümüz ormana gitmiştik. Biz yokken bir sürü sarhoş Elene köyümüze saldırdı ve oradaki herkesi öldürdü."
Sparhawk nefesini sertçe içine çekti. "Bu birkaç şeyi açıklıyor. Tabii ki çok daha anlaşılmaz diğer şeyleri de doğuruyor. Böyle bir trajediden sonra, Pandion Şövalyeleri'nin nesillerce eğitim angaryasını almak için Sephrenia'yı ikna eden ne olabilir acaba?"
"Büyük ihtimalle Aphrael söylemiştir." Zalasta omuz silkti. "Hata yapmayın, Prens Sparhawk. Aphrael bir çocuk gibi görünebilir ama aslında değildir. Ona uyduğu müddetçe itaat edecektir ama en son kararlan onun verdiğini ve daima istediğini elde ettiğini asla unutmayın."
"Köyünüz yok edildikten sonra ne oldu?" dedi Sparhawk.
"Bir süre ormanda dolaştık, sonra başka bir Styric köyü bizi aldı. Kızların yerleşip güvende olduklarından emin olduktan sonra çalışmalarıma devam etmek için ayrıldım. Onları yıllarca görmedim ve sonunda tekrar karşılaştığımızda Sephrenia şu andaki güzel kadındı. Ama Aphrael hâlâ bir çocuktu, onlardan ayrıldığım

günden sonra, bir gün bile büyümemişti." iç çekti. "Çocukken beraber geçirdiğimiz günler hayatımın en mutlu günleriydi. Sıkıntılı olduğumda o günlerin anıları beni güçlendirir."
İlk yıldızların görünmeye başladığı gökyüzüne doğru baktı. "Lütfen beni affedin, Prens Sparhawk. Sanırım bu gece anılarımla baş başa kalmak istiyorum."
Sparhawk Styric'in omuzuna dostça elini koyarak, "Tabii, Zalasta," dedi.
"Onu fazlasıyla severiz," dedi Danae.
"O zaman kimliğini niçin ondan gizliyorsun?"
"Emin değilim, Baba. Belki sadece kızların sırlara ihtiyacı olmasındandır."
"Bildiğin gibi bu anlamsız."
"Evet ama anlamlı olmasını sağlamam gerekmiyor. Bütün evren tarafından çok sevilmek güzel bir şey."

ilhanx

"Zalasta Bhelliom'a ihtiyacımız olacağını düşünüyor." Sparhawk doğrudan konuya girmeye karar verdi.
"Hayır." Aphrael bunu çok sertçe söyledi. "Ona güvenli bir yer bulmak ve her hava değişiminde ortaya çıkarmamak için uzun zaman harcadım ve çaba sarf ettim. Zalasta böyle durumlarda hep gerekli olandan çok daha fazla gücü serbest bırakmak ister. Eğer karşımızda Troll Tanrıları varsa, Bhelliom olmadan da becerebiliriz." Sparhawk itiraz etmeye başlayacağı anda Aphrael bir elini kaldırdı. "Bu benim kararım, Sparhawk."
"Her zaman seni dizime yatırıp dövebilir ve fikrini değiştirmeni sağlayabilirim," diye tehdit etti.
"Ben sana izin vermedikçe yapamazsın." Sonra iç çekti. "Troll Tanrıları daha fazla sorun olmayacaklar."
"Ya?"
"TrolITer ölüme mahkûmlar," dedi oldukça üzüntüyle, "ve onlar yok oldular mı, Tanrılarının da gücü kalmayacak."
"Niçin TrolITer ölüme mahkûm?"
"Çünkü değişemiyorlar, Sparhawk. Belki beğenmeyiz ama dünyanın gidişatı böyle. Bu dünyanın yaratıkları da değişmelidirler - yoksa ölürler. Şafak Adamların basma gelen buydu. Değişe-medikleri için troll'ler onların yerine geçtiler ve şimdi de sıra
329

troll'lerde. Doğaları gereği çok büyük alanlara ihtiyaçları var. Yalnız bir troll'ün yaklaşık elli fersah kare bir alana ihtiyacı vardır ve bu bölgeyi başka bir troll'le paylaşmak istemez. Artık onlara yetecek kadar yer yok. Artık dünyada Eleneler de var. Siz, evlerinizi kurmak ve tarım amacıyla tarla açmak için ağaçlan kesiyorsunuz. Eğer Styriclerle yaşasalardı troU'ler hayatta kalabilirlerdi. Styricler ağaç kesmez." Gülümsedi. "Bu ağaçlara fazla düşkün olduğumuzdan değil. Sadece çok iyi baltalarımız olmamasından. Siz Eleneler çeliği keşfedince troll'leri - ve Tanrılarını - ölüme mahkûm ettiniz."
"Bu Troll Tanrıları'nm başka biriyle kendilerini müttefik yapabilecekleri fikrine daha da ağırlık kazandırır," diye belirtti Sephre-nia. "Ne olduğunu anlayabilirlerse, herhalde çaresizliğe kapılmışlardır. Hayatta kalmaları troll'leri ve onların alanlarını korumaya bağlı."
Sparhawk homurdandı. "Bu benim canımı sıkan bir şeyi açıklamaya yardım edebilir."
"Ne?" dedi Sephrenia.
"Eğer Troll Tanrıları'nm yanında bu işe kansan birileri varsa, bu hissettiğim farklann açıklaması olabilir. Olanların bundan önceki gibi olmadığı konusunda rahatsız edici bir duyguya sahibim - uyuşmayan küçük ayrılıklar, umanm ne demek istediğimi anladınız. En büyük uyuşmazlık, Drychtnant ve Ayachin gibi insanlarla ince ve komplolar düzenlemenin Troll Tanrılan'nm anlayamayacağı kadar zekice olduğu." Yüzüne pişmanca bir ifade verdi. "Ama bu hemen başka bir soruyu ortaya çıkarıyor. Neyi, niçin yaptığım açıklayamayan biri nasıl ölür da Troll Tanrıları ile işbirliği yapabilir ki?"
"Daha basit bir çözüm bulursam gururun kırılır mı?" diye sordu Danae.
"Sanmıyorum."
"Troll Tanrılan diğerlerinin kendilerinden daha zeki olduğunu bilir ve bu sizin dostumuz dediğiniz kişi onları elinde tutabilir. Her zaman için onları Bhelliom'un içine geri tıkar ve eğer işbirliği yapmazlarsa denizin dibindeki o kutunun içinde birkaç milyon yıl daha geçirmeye bırakır. Belki de onlara açıklamaya bile tenezzül etmeden, ne istiyorsa onlara onu yapmasını emreder. Geri kalan zamanda, etrafta gürültü yapmaları için onları öylesine hata yap-
330

maya bırakır. Çalıların içinden çıkan bütün o çatırtılar kesinlikle ne yaptığını saklamaya yardımcı olacaktır, değil mi?"
Sparhawk uzun süre gözlerini dikip ona baktı. Sonra güldü. Onu kolların aldı ve öperek, "Seni seviyorum, Aphrael," dedi.
"O çok cici bir çocuk." Küçük Tanrıça ablasına sevimli ve içten bir bakış attı.
İki gün sonra, hava beklenmedik bir şekilde değişti. Koca koca bulutlar birkaç yüz küsur fersah doğudaki Tamul Denizi'nden hızla geldiler. Gökyüzü birden karardı ve tehdit edici bir hal aldı. Karanlığa ek olarak, bütün hükümet girişimlerinde sık sık rastlanan şu "iletişimde bozukluklar"dan biri oldu. Öğlene doğru birkaç yüz metrelik geniş bir açık alanla işaretlenmiş bir klan sınırına gelip, onları bekleyen eşliği bulamadılar. Buraya kadar onlan getiren klan sının geçemezdi ve hatta gerideki ormanın güvencesine doğru sinirli sinirli bakıyorlardı.

ilhanx

"Bu iki klan arasında kötü duygular var, Sparhawk-Sovalye," diye görüşünü söyledi Engessa. "İki klanın da aralarındaki hattın beş yüz adımı içine girmeleri gelenek ve âdetleri ciddi bir şekilde çiğneyebilir."
"Onlara evlerine gitmelerini söyle, Atan Engessa," dedi Spar-hawk. "Burada kraliçeyi koruyacak kadar çok kişi var, sadece görünüşte bir koruma adına klan savaşı başlatmak istemeyiz. Diğer klan kısa süre sonra burada olacaktır, bu yüzden gerçekten ciddi bir tehlike yok."
Engessa biraz kuşkuyla baktı ama eşlik edenlerin lideriyle konuştu ve Atanlar minnetkar bir şekilde gerideki ormanın içinde kayboldular.
"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Kalten.
"Öğle yemeğine ne dersin?" diye cevapladı Sparhawk.
"Bunu hiç söylemeyeceğini sanmıştım."
"Şövalye ve Peloileri arabanın etrafına topla ve yemek ateşlerini yaktır. Gidip Ehlana'ya söyleyeceğim." Arabaya doğu at sürdü.
"Eşlik nerede?" diye ters bir şekilde sordu Mirtai. Artık bir yetişkin olan Mirtai öncekinden de fazla emrediciydi.
"Korkarım geç kalmışlar," dedi Sparhawk. "Onlan beklerken yemek yiyebileceğimizi düşünmüştüm."
331

"Kesinlikle mükemmel bir fikir, Sparhawk." Emban sevimli ve içten bir bakış attı.
"Biz de sizin uygun bulacağınızı düşündük, Ekselansları. Yemeği bitirdiğimizde eşlik burada olacaktır."
Ama gelmediler. Sparhawk gecikmeye sinirlenerek büyük adımlarla ileri geri yürüyordu. Sabrı sonunda taştı. "Bu kadar yeter!" dedi yüksek sesle. "Haydi yola çıkmaya hazırlanalım."
"Beklememiz gerekiyor, Sparhawk," dedi Ehlana.
"Böyle bir açıklıkta değil. Ve bir Atan klan şefinin bir mesajı yavaş yavaş getirmesini bekleyerek iki gün burada oturmayacağım."
"Sanırım söylediği gibi yapsak iyi olur, arkadaşlar," dedi diğerlerine Ehlana. "Bu belirtileri bilirim ve aşkım çok çabuk huysuz-lanmaya başladı."
" Daha -," diye ekledi Talen.
"Ne dedin?" diye sordu Ehlana.
"Daha çabuk huysuzlanmaya. Sparhawk her zaman çok çabuk huysuzlamr. Şimdi sadece biraz daha kötü. Farkı görebilmek için onu çok iyi tanıman lazım."
"Şu anda daha çok çabuk mu huysuzlanıyorsun, aşkım?"
"Öyle bir deyim olduğunu sanmıyorum, Ehlana. Haydi hazırlanıp yola çıkalım. Yol yeterince belirgin, bu yüzden zor kayboluruz."
Açık alanın ötesindeki ağaçlar, yerleri süpüren dalları olan ve ormanda birkaç metre gerisindeki her şeyi gizleyen servilerdi. Doğudan hızla gelen bulutlar yoğunlaştılar ve ağaçların arasındaki ışık loşlaştı. Hava durgun ve boğucuydu. Ormanın içlerine girdikçe sivrisineklerin vızıltısı çok daha artmış gibi görünüyordu.
"Sivrisinek memleketinde zırh giymeye bayılıyorum," dedi neşeyle Kalten. "Gözümün önünde bu minik kan emicilerin güruhlar halinde oturmuş minnacık çekiçlerle gagalarını düzeltmeye uğraştıklarını görüyorum."
"Gerçekten sizi o çeliğin içinde ısırmaya çalışmazlar, Sör Kalten," dedi Zalasta. "Kokudan çok etkilenirler ve Elene zırhının kokusunu iştah açıcı bulan herhangi bir canlı yaratık olduğunu sanmıyorum."
"İşin bütün eğlencesini yok ediyorsun, Zalasta."
"Özür dilerim, Sör Kalten."
332

Doğuda uzaklarda bir gürleme oldu.
"Kötü bir gün için mükemmel bir son," diye fikrini söyledi Stragen. "Yıldırımları, doluları, şiddetli yağmuru ve uğuldayan rüzgarları olan güzel ve iç açıcı bir fırtına."
Sonra, ormanm derinlerinde görünmeyen bir kanyondan boğuk, kükrememsi bir böğürtü yankılanarak geldi.
Sör Ulath, bir köpek bir parça eti parçalarmışcasma hırsla küfretti.
"Sorun ne?" diye sordu Sparhawk.
"Bunu tanımadın mı, Sparhawk?" dedi Thalesialı. "Onu daha önce duydun - Venne Gölü'nde."
"Neymiş?" diye endişeyle sordu Khalad.
"Bu ordugah kurmamız için bir işaret! İleride troll'ler var!"

ilhanx

yirmi ikinci bölüm
"MÜKEMMEL değil, dost Sparhawk," dedi kararsızca Kring, "ama daha iyisine bakacak zamanımız olduğunu sanmıyorum."
"Bu konuda haklı, Sparhawk," dedi Ulath. "Şu anda en önemli şey zaman."
Peloiler savunulabilecek bir yer aramak için etraftaki ormana yayılmışlardı. Ormanlık bölge düşünüldüğünde, Kring'in adamları çok büyük cesaret göstermişlerdi.
"Bana biraz ayrıntı verebilir misin?" diye kazınmış kafalı Do-mi'ye sordu Sparhawk.
Kring gergince kılıcının kabzasıyla oynayarak, "çıkmaz bir kanyon, dost Sparhawk. Ortasmdan geçen kurumuş bir dere var. Görünüşünden, baharda gürül gürül aktığını söyleyebilirim. Kuru çağlayanların dibinde kadınlara biraz korunma sağlayacak ve iş ciddileşirse savunmak için uygun olabilecek bir mağara."
"Zaten öyle olduğunu düşünüyordum," diye belirtti Tynian.
"Kanyonun ağzı ne kadar geniş?" diye sordu Sparhawk.
"Kanyonun ağzı. karşıdan karşıya yaklaşık iki yüz adım, ama biraz ilerlediğinde yaklaşık yirmi adıma kadar daralıyor. Sonra çağlayanların olduğu yerde bir havza şeklinde tekrar genişliyor."
"Kanyonun kötü tarafı, bir deliğe çekilmiş olman," dedi Kalten. "TroU'lerin kanyonun kenarlanna çıkmaları ve yukarıdan kafamıza kayalar atmaya başlamaları uzun zaman almaz."
"Başka bir seçeneğimiz var mı?" diye sordu Tynian.
"Hayır ama belirtme gereğini düşündüm."
"Başka bir yer yok mu?" diye Domi'ye sordu Sparhawk.
"Birkaç açıklık." Kring omuz silkti. "Bir ya da iki tepe."
"O zaman kanyon gibi görünüyor," dedi neşesizce Sparhawk. "Oraya gitsek ve dar yere tahkimatlar kumaya başlasak iyi olur."

Arabanın etrafında yakın mesafede toplandılar ve ormanın içinden ilerlediler. Araba sert zeminde sarsılarak ilerledi. Birkaç kez yoldaki yıkılmış ağaçlan çekmek zorunda kaldılar. Ama yaklaşık beş yüz metre sonra ağaçlar seyrelmeye ve arazi yukarı doğru eğim yapmaya başladı.
Sparhavvk Faran'ı arabanın yanına sürdü.
"ilerde bir mağara var, Ehlana. Kring'in adamlarının araştıracakları zamanlan olmadı, ne kadar derin olduğunu bilmiyoruz."
"Ne fark eder ki?" diye sordu. Ehlana'nm yüzü her zamankinden daha da soluktu. Ormanın ilerileriden gelen troll böğürtüleri açıkça sinirlerini bozmuştu.
"Çok önemli olabilir. Oraya ulaştığınızda, Talen'e söyle etrafı araştırsın. Yeteri kadar derine gidiyor ya da kollara aynlıyorsa saklanacak bir yeriniz olacaktır. Sephrenia seninle beraber olacak. Girişi kapatabilecek ve yan bölümlerden birini gizleyebilecektir, böylece troU'ler bizi geçmeyi becerseler bile sizi bulamayacaklar."
"Niçin hepimiz mağaranın içine girmiyoruz? Sen ve Sephrenia girişi kapamak için büyü kullanabilirsiniz; troU'ler sıkılıp gidene dek orada kalabiliriz."
"Kring'e göre, mağara yeteri kadar büyük değil. Başka bir tane daha arıyorlar ama bunun orada olduğunu biliyoruz. Daha iyi bir şey çıkarsa, planı değiştireceğiz ama şu anda bu elimizden gelenin en iyisi. Sen diğer leydileri, Başpiskopos Emban'ı, Büyükelçi Os-cagne'yı alacak ve içeri gireceksin. Talen de seninle içeri gelecek. Berit ile sekiz ya da on şövalye mağaranın girişini koruyacak. Lütfen tartışma, Ehlana. Bu kararlan benim vereceğim durumlardan biri. Chyrellos'dayken bunu kabul etmiştin."
"Haklı, Majesteleri," dedi Emban. "Şu anda bir generale ihtiyacımız var, kraliçeye değil."
"Size ayak bağı mı oluyorum?" diye iğnelercesine sordu.
"Birazcık bile değil, Kraliçem," dedi yumuşakça Stragen. "Varlığınız bizim çok yüksek bir konuma çıkmamız için ilham kaynağı olacak. Cesaretimiz ve yiğitliğimizle gözlerinizi kamaştıracağız."
"Bundan uzak durabilirsek gözlerim kamaşmış numarası yapmaktan mutlu olabilirim," dedi endişeli bir sesle.
"Korkanm, bu konuda troll'leri ikna etmen gerekecek," dedi Sparhawk, "ve Troll'leri ikna etmek oldukça zordur - özellikle de

aç olduklarında." Durum ciddi olmasına rağmen Sparhawk karısının güvenliğiyle normalde olması gereken kadar ilgilenmiyordu. Sephrenia onu korumak için orada olacaktı ve olaylar gerçekten çok kötüleşirse Aphrael konuya el atabilirdi. Kızının annesine herhangi bir zarar gelmesine izin vermeyeceğini, kimliğini açığa vurmak anlamına bile gelse, biliyordu.
Kanyonun dezavantajları olduğuna hiç şüphe yoktu. En önemlisi Kalten'in belirttiğiydi. Eğer troU'ler üzerlerindeki kanyonun kenarlarına ulaşırlarsa konumları saldırıya tamamen açık olurdu. Kalten bunu ortaya koymakla çok iyi bir iş yapmıştı. "Size söylemiştim," çok belli ki arkasından gelecekti.
"Sanırım troll'lerin zekâsına fazla değer veriyorsun, Kalten," dedi Ulath. "Bize doğrudan saldıracaklardır çünkü bizi düşman olarak değil, yemek olarak görüyorlar. Akşam yemekleri onlar için askeri bir zaferden daha önemli."
"Bugün oldukça neşeli fikirlerle dolusun galiba, Ulath, ne dersin?" dedi alaycı bir soğuklukta Tynian. "Orada kaç tane olduklarını düşünüyorsun?"
"Bunu söylemesi zor." Ulath omuz silkti. "Şu ana dek on farklı ses duydum - büyük ihtimalle aile reisleri. Orada en az yüz tane kadar olmalı."
"Daha da kötüsü olabilirdi," dedi Kalten.
"Pek değil," dedi Ulath. "Yüz troll Wargun'un ordusuna ciddi zararlar verebilir."
Tahkimat ve savunma konumlan konusunda uzman olan Bevi-er kanyonu inceliyordu. "Göğüs siperi için dere yatağında yeteri kadar kaya var, ve etraf kazıklar için bodur ağaç fidanlarıyla dolu. Ulath, saldırıdan önce ne kadar zamanımız var dersin?"
Ulath çenesini kaşıdı. "Durmuş olmamız bize biraz daha zaman veriyor," diye düşündü. "Hâlâ gidiyor olsaydık, hemen saldırırlardı ama büyük ihtimalle acele etmeyecek ve güçlerini toplayacaklar. Ama stratejini yeniden düşünmek isteyebilirsin sanırım, Bevier. TroU'ler bize ok atmayacakları için göğüs siperlerine gerek olmayacak. Doğrusu onlar bizi troll'lerden çok daha fazla engeller. Avantajımız at ve mızraklarımızda. Elinden geliyorsa trollTeri kendinden uzak tutmak istersin. Ama sivritilmiş kazıklar iyi olur. Bir troll istediğine ulaşmak için - bu durumda istediği biziz - en

kısa yolu seçer. Bu dar yerin kenarlarını yıkıp huni biçimine sokabilirsek, bir seferinde sadece birkaç tanesi bize saldırabilir ve kesinlikle daha iyi bir konuma geliriz. Bir seferinde gereğinden fazlasıyla karşılaşmak istemeyiz. Ne isterdim biliyor musunuz, Ku-rik'in arbaletlerinden bir düzine kadarını."
"Bende bir tane var, Sör Ulath," diye atıldı Khalad.
"Şövalyelerin çoğunda da uzun yaylar var/' diye ekledi Bevier.
"Onları kazıklarla yavaşlatırız ve oklayabiliriz," diye önerdi Tynian.
"En iyi plan bu," diye onayladı Ulath. "Uzak durma şansın varsa bir Troll'le göğüs göğüse çarpışmaya girmek istemezsin."
"O zaman işe başlarsak iyi olur," dedi Sparhawk.
Sonraki saat boyunca harıl harıl çalıştılar. Dar açıklık dere yatağından alman iri taşlarla iyice tıkandı ve en ön tarafa ucu sivritil-miş, hepsi dışarı doğru yatmış kazıklardan bir orman çakıldı. Kazıkları çakmanın bir metodu vardı. Açıklığın yanlarında hemen hemen geçilemez bir engel yaratıp bir koridor bıraktılar, koridor kanyonun başındaki havzaya yöneliyordu ve yaratıkları belli bir rotada ilerlemeye yöneltecek şekildeydi. Kring'in Peloileri geniş bir böğürtlen çalılığı bulmuş, onları kökünden sökerek geçişi engellemek için sık çakılı kazıkların arasına atmışlardı.
"Khalad orada ne yapıyor?" diye sordu Kalten, ter içinde iri bir kayayı taşırken.
"Bir şey inşa ediyor," diye cevapladı Sparhawk.
"Şu an kamp düzenlemeleri yapmak için hiç iyi bir zaman değil, Sparhawk."
"O mantıklı bir adam. Faydalı bir işle uğraştığına eminim."
O saatin sonunda, çabalarının meyvalarını görmek için durdular. Aralığın darlığı iki metreden aza inmişti ve aralığın iki yanı troll'leri doğru yolda tutmak için göğüs yüksekliğinde kazıklarla doluydu. Bununla beraber, Tynian buna küçük bir süs eklemişti. Onun Alcionelerinden bir kısmı geçidin ortasına da küçük kazıklar dikip dışarıda kalan uçlarını sivriltiyorlardı.
"Troll'ler ayakkabı giymezler, değil mi?" diye Ulath'a sordu.
"Bir troll'e ayakkabı yapmak için bütün bir inek postu gerekir." Ulath omuz silkti. "Zaten inek postunu diğer taraflarıyla beraber yerler, bu yüzden ellerinde pek deri bulunmaz."

"İyi. Onların kanyonun ortasından gelmelerini istiyoruz ama bunun onlar için çok kolay olmasını da istemiyoruz. Çıplak ayaklı troll'ler o ekin biçilmiş tarladan koşarak geçemeyecekler - en azından ilk birkaç metresinden."

ilhanx

"Tarzını sevdim, Tynian." Ulath sırıttı.
"Acaba baylar bir kenara çekilebilirler mi, lütfen?" diye seslendi Khalad.. Oldukça sağlam iki körpe ağacı yaklaşık baş yüksekliğinde kesmiş ve bir üçüncüyü onlara çapraz tutturmuştu. Sonra yatay ağacın uçlarına bir ip bağlayıp dev bir yay gibi sıkıca germişti. Yay tamamen gerili, gerideki başka bir ağaç kütüğüne bağlıydı ve üstüne üç metrelik bir cirit yerleştirilmişti.
Sparhawk ve diğerleri dar aralığın iki yanma çekildiler. Khalad onu gergin tutan ipi keserek yayı boşalttı. Cirit sert bir ıslık sesiyle fırlayıp kanyondan yüz metre kadar ileride bir ağaca saplandı.
"Bu çocuğu seveceğim." Kalten gülümsedi. "Bu tip şeylerde en az babası kadar iyi."
"Aile gelecek vaad ediyor," diye ona katıldı Sparhawk. "Okçularımızı verleştirelim ki açıklığa rahatça atış yapabilsinler."
"Tamam," dedi Kalten. "Peki sonra?"
"Sonra bekleyeceğiz."
"Ben de en çok bu bölümünden nefret ederim. Niye yiyecek bir şeyler kapmaya çalışmıyoruz? Elbette sadece zaman geçirmek için."
"Elbette."
Bütün sabah boyunca doğudan gelen fırtına artık yaklaşmıştı, bulutlar morumsu siyahtılar ve kaynaşıyorlardı. Bulut yığınının çok gerilerinde, yıldırım pırıltıları vardı. Ufuktan ufuğa çakan şimşekler her gürleyişte yeri sarsıyordu.
Beklediler. Hava sakin ve bunaltıcı derecede sıcaktı. Şövalyeler zırhlarının içinde rahatsız bir şekilde terliyorlardı.
"Başka bir şey düşünebilir miyiz?" diye sordu Tynian.
"Birkaç basit mancınık kurdum," dedi Bevier. "Eğilmiş ağaçtan başka bir şey sayılmazlar, bu yüzden çok büyük kayalar atamazlar ve menzilleri sınırlı."
"İş troll'lerle savaşmaya geldiğinde bulabileceğim bütün yardımı alırım," dedi Ulath. "Bize ulaşmadan öldüreceğimiz her biri dövüşeceklerimizin sayısını azaltacaktır."

"Aman Tanrım/' diye bağırdı Tynian.
"Ne var?" diye açık bir telaşla sordu Kalten.
"Sanırım biraz önce bir tanesini ormanın kenarında gördüm. Hepsi o kadar büyükler mi?"
"Yaklaşık iki yetmiş kadar," diye oldukça sıradan bir şekilde cevapladı Ulath.
"En azından."
"Bu bir troll için normaldir. İki yüz ile üç yüz yirmi beş kilo arasında ağırlıkları vardır."
"Ciddi olamazsın!" dedi Kalten.
"Birazcık daha beklersen birini kendin tartabileceksin." Ulath çevresine bakındı. "Troll'leri öldürmek zordur," diye uyardı. "Derileri çok serttir ve kafatası kemikleri neredeyse bir buçuk santim ka-hnlığındadır. Heyecanlandıklarında çok zarar verebilirler. Yaklaşırsak onlan sakatlamaya çalışın. Troll'leri dürüstçe öldürmeniz bir şey ifade etmez, bu yüzden kestiğiniz her kol troll'lerin sizi yakalama şansını eksiltir."
"Herhangi bir silahları var mı?" diye sordu Kalten.
"Sadece lobut. Mızrakları iyi kullanamazlar. Kolları bir şeyi dürtmek için yeteri kadar kıvrık değildir."
"Bu da en azından bir şeydir."
"Pek değil," dedi Tynian.
Fırtına onlara doğru kasvetli bir şekilde ilerlerken beklediler.
Sonraki dakikalar boyunca ormanın kıyısında birkaç troll daha gördüler. Öncülerin böğürtüyü andıran kükremeleri açıkça sürünün kalanmı çağırıyordu. Sparhawk'm daha önce gördüğü tek troll Ghwerig'di. Cüceydi ve aşın deforme olmuştu. Sparhawk yaratıklar hakkındaki değerlendirmesini hızla gözden geçirdi. Ulath'ın dediği gibi üç metreye yakındılar. Koyu kahverengi, sık tüylerle kaplıydılar. Kollan çok uzundu ve koca elleri bileklerinden aşağı sarkıyordu. Kaim alırdan kemikli, ağızlan sivri ve dışan doğru çıkıntılı suratlan hayvansıydı. Gözleri küçük, içeri gömüktü ve korkunç bir açlıkla ya-ruyorlardı. Kendilerini gizlemeye çalışmadan ormanın kıyısında hımbılca yürüyorlardı. Sparhawk uzun kollannın bazen ek bir bacak gibi, bazen de kendilerini çekmek için ağaçlan yakalamak gibi çok önemli işlevleri olduğunu gördü. Hareketleri akıcı, hatta zarifti ve çok çevik görünüyordu.

"Hazır mıyız?" diye sordu Ulath.
"Biraz daha beklemeye dayanabilirim," dedi Kalten.
"Ne kadar?"

ilhanx

"Kırk ya da elli yıl bana uygun. Aklında ne var?"
"Yaklaşık on beş farklı birey gördüm," diye belirtti iri Thalesi-alı. "Bir göz atmak için tek tek çıkıyorlar ve bu da ağaçlann altında toplandıkları anlamına geliyor. Onlara bir süre hakaret etmeyi düşündüm. Bir troll kızdığında, doğru dürüst düşünemez. Tabii ki troll'ler zaten pek düşünemezler. Mümkünse onları kötü düşünülmüş bir saldırıya kışkırtmak istiyorum. Eğer onlara sıkı hakaret edersem/bağırıp uluyacaklar ve sonra ağızlarından köpükler saçarak ormandan fırlayacaklardır. O noktada okçular için kolay hedefler olacaklar, gelmeyi başarırlarsa onlara atlarımız ve mızraklarımızla hücum edebiliriz. Akılları başlarına gelmeden çoğunu öldürebiliriz. Gerçekten sayılarını azaltmak istiyorum, kudurmuş troll'lerden iyi hedef olur."
"Korkutup kaçıracak kadarını öldürebilir miyiz, ne dersin?" diye sordu Kalten.
"Buna güvenmezdim ama sanırım her şey mümkün. Yüz troll'ü aynı anda aynı yönde yürütmeyi başaramayacağınıza yemin ederdim, bu yüzden buradaki durum benim için de tamamen yeni."
"Bırakın da olayların gidişatını hızlandırmadan önce diğerleriyle konuşayım," dedi Sparhawk. Döndü ve şövalyelerle Peloilerin atlarıyla bekledikleri yere gitti. Vanion, Stragen, Engessa ve Kring'le beraber duruyordu. "Başlamak üzereyiz," dedi Sparhawk.
"Troll'leri davet etmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu Stragen. "Yoksa onlarsız mı başlayacağız?"
"Ulath onları düşünmeden saldırmaya kışkırtmaya çalışacak," dedi Sparhawk. "Kazıklar onları okçularımızı üzerlerinde çalıştıracak kadar yavaşlatacaklar. Sayılarını biraz eksiltmek istiyoruz. Gelmeyi başarırlarsa mızraklarla onlara hücum edeceğiz." Kring'e baktı. "Seni gücendirmeye çalışmıyorum, Domi ama biraz geride durabilir misiniz? Ulath, Troll'lerin çok iyi adam öldürdüklerini söylüyor. Bu pis bir iş ama birisinin biz saldırdıktan sonra arkamızdan gelip yaralıları öldürmesi gerekiyor."
Kring'in yüzü beğenmediğini dışa vurdu. "Bunu yapacağız, dost Sparhawk," dedi sonunda, "ama sadece dostluk adma."

"Bunu takdir ediyorum, Kring. Ulath onları harekete geçirir geçirmez biz barikattakiler geri geleceğiz ve hücuma katılmak için atlarımıza bineceğiz. Ah, bir şey daha - sadece vücuduna saplı kırık bir mızrak bir troll'ü devre dışı bırakamaz. İyisi mi her birine birkaç tane saplayalım - sadece içimiz rahat etsin diye. Başlamak üzere olduğumuzu leydilere bildireceğim ve sonra işimize devam edeceğiz."
"Seninle geliyorum," dedi Vanion ve ikisi kanyondan mağaranın ağzına doğru yürüdüler.
Berit ve genç şövalyelerden küçük bir grup mağaranın girişinde muhafızlık yapıyorlardı. "Geliyorlar mı?" diye gergince sordu yakışıklı genç adam.
"Birkaç öncü gördük," diye cevapladı Sparhawk. "Onları saldırmaları için sinirlendirmeye çalışacağız. Onlarla savaşacaksak bunu gün ışığında yapmayı tercih ederim."
"Ve de fırtına gelmeden," diye ekledi Vanion.
"Bizi geçebileceklerini sanmıyorum," dedi genç şövalyeye Sparhawk, "ama tetikte olun. İşler kötüleşmeye başlıyor gibi görünürse mağaranın içine çekilin."
Berit başını sallayarak onayladı.
Sonra Ehlana, Talen ve Sephrenia mağaradan çıktılar.
"Saldırıyorlar mı?" diye sordu Ehlana, sesi biraz titriyordu.
"Daha değil," dedi Sparhawk. "Ama her an saldırabilirler. Onları sinirlendirmeye çalışacağız. Ulath geri kalanı hazır olmadan bazılarını saldırtacak kadar kızdıracağını umuyor. Becerebilirsek hepsiyle birden karşılaşmamayı tercih ederiz." Sephrenia'ya baktı. "Bir ya da iki büyü yapabilir misin, Sephrenia?"
"Bu büyüye bağlı."
"Troll'ler sana ve diğerlerine ulaşamasmlar diye mağaranın ağzını kapatabilir misin?"
"Yapamazsam bile çökertebilirim."
"Ben olsam son ana kadar bunu yapmazdım. En azından Berit ve adamları içeri girene kadar bekle."
Talen'in güzel elbiselerine biraz çamur bulaşmıştı. "Şansın yardım etti mi?" diye sordu Sparhawk.
"Geçen kış bir ayının kaldığı bir yer buldum." Çocuk omuz silk-ti. "Oldukça kıvrılarak gitmek zorunda kaldım. Bakmak istediğim

birkaç geçit daha var."
"Elinden gelenin en iyisini yap. Sephrenia mağaranın ağzım çökertmek zorunda kalırsa hepinizin geride, güvenli bir yerde olmasını istiyorum."
Talen başıyla onayladı. "Dikkat et, Sparhawk," dedi Ehlana ona sıkıca sarılarak.
"Her zaman ediyorum, aşkım."

ilhanx

Sephrenia da Vanion'a sarılmıştı, onun uyarıları Ehlana'nmki-leri bastırdı. "Şimdi ikiniz de gidin," diye ekledi.
"Peki, küçük ana," dediler beraberce Sparhawk ve Vanion.
İki şövalye kanyona doğru dönmeye başladılar. "Bunu onaylamıyorsun, değil mi, Sparhawk?" diye ciddice sordu Vanion.
"Bu beni ilgilendirmez, dostum."
"Ben seni ilgilendirip ilgilendirmediğini değil, onaylayıp onaylamadığın sordum. Bildiğin gibi başka bir yolu yoktu. İki kültürün de yasaları evliliğimizi engelliyor."
"Yasaların siz ikinize tatbik edileceğini sanmıyorum, Vanion. İkinizin de tercih ettiği zaman yasaları umursamayan özel bir dostu var." Eski dostuna gülümsedi. "Doğrusu, bu durumudan oldukça memnunum. İkinizin de eskisi gibi üzgün üzgün dolaştığınızı görmekten çok sıkılmıştım."
"Teşekkür ederim, Sparhawk. Bunu açıkça ortaya koymak istedim. Ama Eosia'ya asla dönemeyeceğim."
"Bu koşullar altında bunun büyük bir kayıp olmadığım söyleyebilirim. Sen ve Sephrenia mutlusunuz. Önemli olan da bu."
"Burada sana katılıyorum. Ama Chyrellos'a döndüğünde bece-rebilirsen işler olduğundan daha iyiymiş gibi davran. Korkarım Dolmant bunu duyduğunda alevler püskürtücektir."
"Seni şaşırtabilir, Vanion."
Sparhawk birkaç kelime Trollceyi hâlâ hatırladığını fark edince biraz şaşırdı. Ulath dar açıklığın ortasında durmuş, hırlarcasma bir dille ormana doğru böğürüyordu.
"Ne diyor?" diye merakla sordu Kalten.
"Doğru dürüst tercüme edilemez," diye cevapladı Sparhawk. "Trollce hakaretler daha çok vücut işlevleri ağırlıklıdır."
"Ah. Sorduğum için üzgünüm."
342

Sparhawk, Ulath'm biraz önce troll'lere şiddetle bağırdığı iyice iğrenç küfürlerden ürkerek, "Eğer tercüme edebilsem daha da çok üzülücektin," dedi.
Göründüğü kadarıyla troll'ler hakaretleri çok ciddiye alıyorlardı. İnsanlarm tersine, alışıldık savaşa başlangıçtan başka bir şey olmayan böyle laflara ilgisiz kalamıyormuş gibiydiler. İri Genidian Şövalyesi'nin her yeni esprisine uluyorlardı. Bir grubu ormanın kenarında belirmiş, ağızlarından köpükler çıkarak, kızgınlıktan ayaklarını yere vuruyorlardı.
"Saldırmaları daha ne kadar sürer?" diye uzun sarışın arkadaşına sordu Tynian.
"Hiçbir zaman troll'lerin ne yapacağını bilemezsin," dedi Ulath. "Gruplar halinde savaşmaya alışık olduklarını sanmıyorum. Kesin bir şey söyleyemeyeceğim ama sanırım bir tanesi diğerlerinden önce zıvanadan çıkacak ve bize saldıracak. Diğerlerinin izleyeceğinden emin değilim." Ormanın kenarındaki koca yaratıklara bir şeyler daha kükredi.
Troll'lerden biri öfkeyle çığlık attı ve boştaki eliyle koca bir lobutu sallayarak, üç ayaklı bir biçimde, şapşal şapşal koşmaya başladı. Önce bir tane ardından birkaçı daha koşmaya başladı.
Sparhawk okçularının pozisyonunu kontrol ederek etrafa bakındı. Khalad'ın arbaletini genç bir Pandiona verdiğini ve doğaçlama yaptığı makinesinin merkezine çapraz yerleşmiş ciritin sapının yanında sakince oturduğunu gördü.
Önden gelen Troll geniş bir açıyla labutunu uçları sivriltilmiş kazıklara çılgınca sallıyordu ama esnek ağaçlar darbeleri karşısında eğilip sonra tekrar eski hallerini alıyorlardı. Öfkeden kudurmuş Troll sivri ağzını yukarı kaldırdı ve düş kırıklığı içinde uludu.
Khalad gerilmiş büyük yayını tutan ipi kesti. Yayın kolları neredeyse müzikal bir tınlamayla ileri doğru fırladı ve cirit uzun, düz bir eğriyle yükselip troll'ün geniş, kıllı göğsüne Çunk diye bir et yarılma sesiyle saplandı.
Troll geriye doğru sarsıldı ve göğsünden çıkan oka aptal aptal bakakaldı. Oraya nasıl geldiğini bile anlamamışçasına tereddütlü parmaklarından biriyle dokundu. Sonra ağzından kanlar dökülerek sertçe yere oturdu. Güçsüz iki eliyle oku tutup döndürerek çekti. Ağzından taze kan fışkırdı ve iç çekip kenara devrildi.
343

Kalten iki diğer Pandion'un yardımıyla makineyi tekrar kuran Sparhawk'in silahtarına, "İyi atıştı," diye tebriklerini iletti.

ilhanx

"Diğer okçulara haber ver," diye seslendi Khalad. "Troll'ler o kazıklara geldiklerinde duracaklar. Onların ne olduklarını anlaya-mayabilirler ve kımıldamadan orada öyle dikildiklerinde mükemmel hedef teşkil edecekler."
"Tamam." Kalten kanyonun bir kenarındaki okçulara, Bevier de diğerlerine haber vermeye gitti.
İlk troll'ü izleyen yarım düzine kadar troll onun ölümüne aldırış etmediler ve sivri kazıklar tarlasına doğru atıldılar.
"Bir sorunumuz olabilir, Sparhawk," dedi Tynian. "Gruplar halinde savaşmaya alışık olmadıklarından kayıpları hiç önemsemiyorlar. Ulath doğal nedenlerden ölmediklerini söyledi, bu yüzden ölümün tam olarak ne olduğunu anlamıyorlar. Sadece bütün yoldaşları öldü diye çekileceklerini sanmıyorum. Korkarım bu insanlarla dövüşmek gibi değil. Saldırıcaklar ve hepsi ölene dek devam edecekler. Bunu düşünerek taktiklerimizi yeniden gözden geçirmeliyiz."
Ağaçların arasından başka troll'ler çıktı ve Ulath onlara açık saçık küfürler etmeye devam etti.
Kalten ve Bevier dönmüşlerdi. "Bir fikrim var," dedi Kalten. "Ulath, dişiler de saldıracaklar mı?"
"Büyük ihtimalle."
"Erkekleri dişilerden nasıl ayırıyorsun?"
"Arzuların mı kabardı?"
"İğrençsin. Sadece kadınları öldürmek istemiyorum, hepsi bu."
"Kadın mı?. Onlar troll Kalten, insan değil. Yanında yavrusu olmadığı - ya da ona çok yakın olmadığın - sürece ki bu iyi bir fikir değildir, dişiyle erkeği ayıramazsın. Dişi domuz erkek domuz kadar çabuk kafanı koparır." Genidian küfür etmeye döndü. .
Hücuma daha da fazla troll katıldı ve ardmdan canavarlar büyük bir kükremeyle ormandan fırladı. Durmadan hücum ediyorlardı.
"İşte bu," dedi açık bir rahatlamayla Ulath. "Artık bütün sürü devreye girdi. Haydi atlarımıza binelim."
Diğerlerine katılmak için geriye koşarlarken, birkaç Cyrinic Be-vierln basit mancmıklarıyla uğraşıp Pandionlar da gelen troll'lere oklar atmaya başlayan Khalad'm silahında çalışıyorlardı. Kanyonun duvarlarında okçuklar kıllı saflara oklar yağdırıyorlardı. Bazı

troll'ler oklarla kalbura dönmüş durumda öldüler ama diğerleri kazıkları umursamadan azimle ilerlediler.
Sparhawk kendini Faran'm sırtına atarken Vanion ve diğerlerine, "Sadece arkadaşları öldü diye dağılıp kaçacaklarına güvenebileceğimizi sanmıyorum," dedi.
"Arkadaşları mı?" dedi hafifçe Stragen. "Troll'lerin arkadaşları yoktur, Sparhawk. Eşlerinden bile hoşlanmazlar."
"Bu durumda söylemek istediğim her şeyin tek bir çarpışmada bitecek olması. Büyük ihtimalle ikinci bir hücum olmayacak. Ya bizi yarana dek gelmeye devam edecekler ya da hepsi ölecek."
"Öylesi daha iyi, dost Sparhawk," dedi kurt gibi bir sırıtmayla Kring. "Uzun süren çatışmalar sıkıcıdır, değil mi?"
"Bence öyle, ya sence Ulath?" diye sakince sordu Tynian.
Şövalyeler düzene girdiler, troll'ler böğürerek ilerlerken mızrakları hazırdı.
Saldırının en önünde olan yarım düzine kadar troll ya ölü ya da ok yaralarından ölmek üzereydiler. Böğüren güruhun ilk safları ok dalgaları üzerlerine yağınca duraksadılar. Bununla beraber, arkadaki troll'ler ölümcül yaralanmış arkadaşlarının üstünden öylesine koşarak geçtiler. Ağızları sonuna kadar açık ve sivri dişlerinden salyalar aka aka saldırmaya devam ettiler.
Sivriltilmiş kazıklar görevlerini iyi yaptılar. Troll'ler önlerinde sert bir şekilde dikili ormanı parçalamak için yaptıkları birkaç beyhude çabadan sonra birbirlerine çarphklan dar koridora girmek zorunda kaldılar ve önden hızla saldıran irilerin Tynian'm yerden çıkan sivri küçük kazıkları yüzünden yavaşlaması nedeniyle liderlerinin arkasında takılıp durdular. Dünyadaki kızgınlıktan en köpürmüş yaratık bile yaralı ayaklarla iyi saldıramaz.
Sparhawk etrafına bakındı. Şövalyeler yan yana dörtlü bir kol oluşturmuşlardı ve mızrakları hafifçe öne kalkmıştı. Troll'lerin ilk safı ki onlar da dörtlüydü kazık çakılı koridorun sonunda havzaya açılan yere kadar zıplayarak ulaştılar. "Sanırım zamanı geldi," dedi. Sonra üzenginin üzerinde doğruldu ve kükredi, "Hücum!"
Sparhawk'jn Kilise Şövalyeleri için tasarladığı plan basitti. Yaratıklar havzaya çıkar çıkmaz ilk dörtlü troll'lere önden hücum edecekti. Troll'lerin ilk saflarına mızraklarını sapladıktan sonra iki açıklığın kenarına doğru açılacaklardı ki sonraki dörtlü hücumunu

ilhanx

yapabilsin. Ortadan çekildikten sonra kolun sonuna dönecek, yeni mızraklar alacak ve sırayla ön safa doğru ilerleyeceklerdi. Bu aslında bitmeyen bir saldırıydı. Sparhawk bu fikirden oldukça gurur duyuyordu. Herhalde insanlara karşı işe yaramazdı ama troll'lerle çatışmada çok büyük potansiyel vaat ediyordu.
Açıklığın önünde kıllı cesetler birikmeye başladı. Göründüğü kadarıyla troll'ler ölü numarası yapacak kadar kurnaz değildi. Ya ölene kadar saldırmaya devam eder ya da devam edemeyecek kadar kötü yaralanırdı. Şövalyelerin birkaç safı troll'lerin ön cephesine saldırdıktan sonra iri yaratıkların üzerlerinde ortalama dört kırık mızrak vardı. Canavarlar yandaşlarının kanayan bedenlerinin üzerlerine tırmanarak gelmeye devam ettiler.
Sparhawk, Vanion, Kalten ve Tynian ikinci hücumlarını yaptılar. Kızışan ön safhadaki yeni troll'leri mızrakladılar, iyi eğitilmiş bir kol çevirmeyle mızraklarını kırarak kenarlara doğru döndüler.
"Planın iyi işliyor gibi," diye arkadaşını tebrik etti Kalten. "Atların hücumlar sırasında dinlenebilecek zamanları oluyor."
"Bu planın bir parçasıydı," dedi Sparhawk, kolun sonundaki askılıktan kendinden memnun bir havada yeni mızrağını alırken.
Fırtına neredeyse üzerlerindeydi. Uluyan rüzgâr ağaçların arasından çığlıklar atıyor, yıldırımlar mor bulutlardan muhteşem çakışlarla düşüyordu.
Sonra, ormanın gerisinden müthiş bir böğürtü geldi.
"Aman Tanrım bu da ne?" diye bağırdı Kalten. "Hiçbir şey böyle bir gürültü çıkaramaz!"
O her neyse, çok büyüktü ve ormanı parçalayarak onlara doğru geliyordu. Azan rüzgâr zırhlı şövalyelerin miğfer siperliklerini parçalarken, sürüngenimsi bir pis koku getirdi.
"Lahit gibi kokuyor!" diye fırtına ve savaş gürültüsünün arasından bağırdı Tynian.
"Ne olduğunu anlayabilir misin, Vanion?" dedi Sparhawk.
"Hayır," diye cevapladı eğitmen. "Ama her neyse büyük - benim daha önce karşılaştığım- her şeyden daha büyük."
Sonra yağmur birden yağmaya başlayıp şövalyelerin görüşünü kapattı ve troll'lerin ilerleyişini yan yarıya gizledi. "Saldırmaya devam edin!" diye yüksek sesle emretti Sparhawk. "Ara vermeyin!"
Troll'ler ölüm bölgesine doğru çamurun içinden ilerlerken dü-

zenli saldırılar devam etti. Strateji iyi gidiyordu ama kayıplar vardı. Birkaç at yaralı ya da kudurmuş troll'lerin lobut darbeleriyle ölmüştü ve birkaç zırhlı şövalye yağmurun yıkadığı yerde hareketsiz yatıyordu.
Sonra birden rüzgâr kesildi ve fırtınanın durgun merkezi üzerlerinden geçerken yağmur yavaşladı.
"Bu da ne?" diye bağırdı Tynian uluyan troll'lerin ötesini göstererek.
Güneşten de parlak, akkor renginde bir kıvılcımdı ve ormanın tam kenarında havada asılı duruyordu. Meşum bir şekilde etrafında parıldayan morumsu bir ışık halesiyle şişerek, dalga dalga büyümeye başladı.
"içinde bir şey var!" diye bağırdı Kalten.
Sparhawk savaş alanını aydınlatan parlak mor ışığa gözlerini kısarak bakmak için olanca gücünü harcadı. "Yaşıyor," diye bağırdı. "Hareket ediyor."
Mor ışık küre daha daha hızlı büyüyor ve kenarlarından parıldayan turuncu alevler fışkınyordu.
Alevli kürenin merkezine duran bir şey vardı - cüppeli, kukuletalı ve yeşil yeşil yanan bir figür. O figür elini kaldırdı, iyice açtı ve o açık avuçtan yakıcı bir şimşek fırladı. Hücum eden bir Cyrinic Şövalye ve atı şimşekle yanarak kömür haline gelmiş bir şekilde parçalandı.
Ve sonra yakıcı ışığın ardında, ormandan çıkan muazzam bir şey görüldü. Yaşayan hiçbir şeyin bu kadar büyük olması mümkün değildi. Kafası yaratığın bir sürüngen olduğunda şüphe bırakmıyordu. Devasa kafa pullu, kulaksız, dümdüzdü ve sıra sıra geriye doğru kıvrık dişlerle dolu dudaksız, ileri doğru çıkık bir ağzı vardı. Kısa bir boynu, dar omuzları ve minnacık ön pençeleri vardı. Bereket versin ki gövdenin geri kalanı ağaçlardan görünmüyordu.
"Bıı şeyle savaşamayız!" diye bağırdı Kalten.
Turuncu alevler fışkıran, mor kürenin içindeki kukuletalı figür tekrar kollarını kaldırdı. İçine kendi kendine sıkıca kapanmış gibiyi ve sonra şimşek gene açık avcundan çaktı - ve durup, etrafa kıvılcımlar saçarak havada patladı.
"Bunu sen mi yaptın?" diye Sparhawk'a bağırdı Vanion.
"Ben değilim, Vanion. O kadar hızlı olamam."

ilhanx

Sonra Stricçe konuşmaya başlayan kalın, tınılı bir ses duydular. Sparhawk bakmak için Faran'ı çevirdi. Zalasta'ydı. Gümüş saçlı Stric kanyonun kuzey tarafındaki dik yamacın yarı yolunda duruyordu, beyaz cüppesi fırtınanın hafif ışığında parıldıyordu. İki kolunu da kafasının üzerinde açmıştı ve Sparhawk'm bir düşkünlükten çok daha fazla bir şey olduğun düşündüğü asası enerjiyle parladı. Asayı aşağı doğru, ateşten bulutunun içindeki figürü hedefleyerek salladı. Asanm ucundan parlak bir kıvılcım çıktı ve Peloilerle zırhlı şövalyelerin üzerlerinden cı-zırdayarak gidip ateş kürenin üzerinde patladı.
Kürenin içindeki figür irkildi ve bir kere daha avcunun içinden şimşek çaktı, bu kez Zalasta'yı hedef almıştı. Stric onu asasıyla küçümseyerek savuşturdu ve hemen ateş küresinin yüzeyinde, sonuncusu gibi parçalanan o parlak kıvılcımla karşılık verdi.
Koruyucu ateşinin içindeki kukuletalı kişi bu kez daha fazla irkildi. Korkunç karşılaşmadan şaşkına dönmüş Kilise Şövalyeleri oldukları yerde donmuş kalmışlardı.
"Bizim uğraşmamız gereken kendi işimiz var, beyler!" diye kükrercesine hatırlattı Vanion. "Hücum!"
Sparhawk kendine gelmek için kafasını salladı. "Teşekkürler, Vanion," dedi arkadaşına. "Bir an daldım."
"Dikkat et, Sparhawk," dedi, tıpkı Sparhawk ve Kalten daha çömezken eğitim alanında kullandığı tonda Vanion.
"Emredersiniz, Eğitmenim," diye aynı bir delikanlı gibi utanmış bir tonda cevapladı Sparhawk. İkisi de birbirlerine baktılar ve sonra güldüler. .
"Aynı eski günlerdeki gibi," dedi neşeyle Kalten. "O zaman, niçin ıvır zıvırı Zalasta'ya bırakıp gidip troll öldürmüyoruz?"
Şövalyeler sonsuz saldırılarını sürdürdüler. İki büyücü de yukardan ateşli düellolarına devam ettiler. TrollTerin öfkesi dinmemişti ama sayıları azalmıştı ve devasa ölü yığınları saldırılarım engelliyordu. Savaş alanının üstündeki hava korkunç ateşlerle cızırdayıp çatırdarken yerdeki kanlı uğaş devam etti.
Bir kere daha yeni mızrak aldıklarında, "Bu benim hayal gücüm mü yoksa bizim mor dostumuz soluklaşıp yoruluyor mu?" diye fikrini söyledi Tynian.
"Ateşi biraz sönükleşmeye başlıyor," diye ona katıldı Kalten.

"Ve de şimşek atmak için gittikçe daha fazla uğraşıyor."
"Kendinize fazla güvenmeyin, beyler," diye onları hafifçe azarladı Vanion. "Hâlâ uğraşmamız gereken troll'Ier var ve sanırım o büyük kertenkele hâlâ ormanda."
"Bunu düşünmemek için çok uğraşıyordum," dedi Kalten.
Sonra, aniden, büyüdüğü anilikte, mor turuncu ateş küre küçülmeye başladı. Zalasta saldırısını artırdı, asasından çıkan ateşten kıvılcımlar süratle küçülen bulutun dış yüzünde ateş yağmuru gibi arka arkaya hızla patladı.
Sonra parıldayan küre yok oldu.
Peloilerden bir sevinç çığlığı yükseldi ve troll'Ier duraksadılar.
Yüzü tuhaf bir şekilde donuk olan Khalad, makinesine yeni bir cirit yerleştirdi ve fırlatmak için ipi kesti. Cirit dev yaydan fırlayıp hız kazandıkça tutuşuyormuş gibi göründü. Genç adamın daha önceki atışlarının hepsinden daha fazla yükseldi ve yükseldikçe ışıdı.
Dev kertenkele ormanın gerilerinden kükredi, korkunç ağzı açık duruyordu. Ve yanan cirit tam göğsüne sapladı. Derine girdi ve iğrenç yaratık şiddetli acı ve öfkeyle büyük bir çığlık attı. Ön ayakları yanan oku boşuna kavramaya çalışıyordu. Ve sonra canavarın bedeninde ağır, boğuk bir gümbürtü oldu. Kapalı bir patlama yeri iyice sarstı. Koca kertenkele kanlı bir ateşle patlayarak açıldı ve kalan parçaları kımıldayarak ormana çöktü.
Ağaçların kenarında belirsiz türden bir dalgalanma göründü. Dalgalanma bir yaz günü sıcağının titrek ışığımsı parlamalarına çok benziyordu ve hepsi parlamadan bir şey çıktığını gördüler. Bu sadece hayvani, çirkin, öfke ve hüsranla dolu bir yüzdü. Kıllı yüzden sivri dişlerle dolu uzun bir ağız ileri uzanıyor ve domuz benzeri gözleri yuvalarında yanıyordu.
Uludu - havayı yırtan uzun bir uluyuş. Tekrar uludu ve Spar-hawk irkildi. Dalgalanan hayalet Trollce böğürüyordu. Gene uludu, gök gürültüsü gibi sesi etrafındaki ağaçları şiddetli bir rüzgâr gibi eğiyordu.
"Bu da ne, Tanrım?" diye bağırdı Bevier.
"Ghworg," dedi gergince Ulath. "Troü'lerin Av Tanrısı."
Ölümsüz yaratık yeniden uludu ve ardından yok oldu.

ilhanx

yirmi üçüncü bölüm

GHWORG'UN gözden kayboluşuyla troll'ler arasındaki bütün işbirliği yok oldu. Ulath'm hep belirttiği gibi aslında sürüler haline dolaşan yaratıklar değillerdi ve onları yarı beraberliğe tatlılıkla ikna eden Tanri'lannm varlığı olmayınca birbirleriyle geleneksel düşmanlığa geri döndüler. Saflar arasında birkaç berbat kavga çıkınca hücumları duraksadı. Kavgalar hızla yayıldı ve birkaç dakika içinde kanyonun ağzının ötesinde genel bir dövüş başladı.

"Evet?" diye Ulath'a sordu Kalten.

"Bitti." Genidian Şövalye omuz silkti. "En azından bizim bölümümüz bitti. Ama troll'ler arasındaki hengame uzun süre daha devam edebilir."

Göründüğü kadarıyla Kring de aynı sonuca varmıştı ve Pelo-iler, mızrak ve kılıçları ellerinde yaralı troll yığınlarına doğru anlamlıca ilerlediler.

Khalad hâlâ ilkel makinesinin arkasında duruyordu, ifadesi boştu ve gözleri görmüyordu. Sonra birden uyanmış gibi göründü. Şaşkınlık içinde etrafına bakmarak, "Ne oldu?" diye sordu.

"Şu dev sürüngeni öldürdün, genç dostum," dedi Tynian. "Görülmeye değer bir atıştı."

"Ben mi yaptım? Ona atış yaptığımı bile hatırlamıyorum. Menzil dışında olduğunu düşünmüştüm."

Zalasta, kalın kaşlı yüzünde bir tatmin ifadesiyle kanyonun yamacından aşağı inmişti. "Korkarım düşüncelerinizi birkaç dakikalığına umursamadım, genç sör," diye açıkladı Sparhawk'm silahtarına. "O yıldırım yaratığının işini halletmek için sizin makinenize ihtiyacım vardı. Umarım beni affedersiniz ama size bu konuda danışmak için vakit yoktu."

"Kesinlikle hiçbir sorun yok, bilge kişi. Sadece atışı görebilmek

istemiştim. Ne tip bir hayvandı?"

"Onun türü dünyada milyonlarca yıl önce dolaşırdı," dedi Stric, "insanlık, hatta troll'ler ortaya çıkmadan önce. Rakibimiz eski ölüleri diriltme konusunda çok yetenekli görünüyor."

"O ateş kürenin içindeki o muydu?" diye sordu Kalten.

"Bu konuda emin olamam, Sör Kalten. Göründüğü kadarıyla karşımızda birkaç düşman var. Kürenin içindeki esas düşmanımız değilse bile büyük ihtimalle düşman meclisinde çok büyük bir yeri vardır. Çok yetenekliydi."

"Haydi yaralılara bakalım," dedi Vanion. Artık Pandionlann başında Sparhawk'm olduğu itirazlarına rağmen kumanda alışkanlığı hâlâ Vanion'un damarlarının derinliklerinde dolaşıyordu.

"Ben işin en kötü bölümünün bittiğini haber vermek için leydi-lerin yanına gideceğim," dedi Sparhawk. Faran'ı döndürüp mağaraya doğru sürdü. Ehlana ve gurubun geri kalanını mağaranm önünde açıkta görünce biraz şaşırdı ve kızdı. "Sana mağarada kalmanı söylemiştim," diye karısını sertçe kınadı.

"Gerçekten bunu yapmamı beklemiyordun, değil mi?"

"Doğrusu evet, bekliyordum."

"Hayat bu küçük hayal kınklıklarıyla dolu, değil mi?" Ses tonu meydan okur gibiydi.

"Bu kadar yeter çocuklar," dedi bıkkınca Sephrenia. "İç meselelerinizi ortalıkta tartışmamanız lazım. Kavganızı başbaşa kaldığınızda yapın."

"Kavga etmiyorduk, değil mi, Sparhawk?"

"Tam başlamak üzereydik."

"Özür dilerim, tatlım," dedi pişmanca. "Sen öyle korkunç bir tehlike içindeyken içerde kalmaya dayanamadım." Sonra yüzünü çarpıttı. "Şu anda kraliçe gururumu bir kenara atacağım ve hatalı olduğumu kabul edeceğim. Zalasta hakkında korkunç derecede yanılmışım. Bugün bizi o kurtardı, değil mi?"

"Bizi incitmediği kesin," diye ona katıldı Talen.

"Harikuladeydi," diye bağırdı kraliçe.

"Çok ama çok yetenekli," dedi gururla Sephrenia. Belki farkında olmadan Danae'yi kucağında tutuyordu. Yüzyılların kardeşliği küçük Ştric kadının tepkilerini içgüdüsel bir hale sokmuştu.

"Ormanın kenarındaki o iğrenç şey de neydi?" diye ürpererek

sordu Sör Bevier,

"Ulath onun Troll Av Tanrısı Ghworg olduğunu söylüyor," diye cevapladı Sparhawk. "Ben de Zemoch'daki Azash tapmağından hatırladım. Ama o zaman yakından bakmamıştım. Biraz meşguldüm." Yüzünü astı. "Evet, küçük ana," dedi Sephrenia'ya, "haklıy-mışız gibi görünüyor.

ilhanx

Ghwerig'in büyüsü düşündüğümüz gibi çok sağlam değilmiş. Troll Tanrıları serbest - en azından Ghworg. Ama kafamı karıştıran daha önce niçin kaçmadıkları. İstedikleri zaman kaçabiliyorlarsa ben tapınakta Bhelliom'u parçalamakla tehdit ettiğimde niçin kaçmadılar?"
"Belki yardıma ihtiyaçları vardı." Sephrenia omuz silkti. "Düşmanımızın, hapsedildikleri yerden kaçmalarına yardım ederek onların yardımını alması çok mümkün. Zalasta'ya soracağız. O bilebilir."
Troll'lerle savaşta Sparhawk'm düşündüğünden fazla şövalye yaralanmış ve on beşi öldürülmüştü. Kanyona akşam çökerken, Engessa Sparhawk'm yanma geldi, bakışları sertti. "Ben şimdi gidiyorum, Sparhawk-Sovalye," dedi birden bire.
Sparhawk şaşkınca ona baktı.
"Gidip bölgenin klanıyla konuşmam lazım. Sınırlarındaki başarısızlık bağışlanamaz."
"Bir mazaret vardır, Atan-Engessa."
"Benim kabul edeceğim hiçbir mazeret yok. Sabaha Ehlana-Kra-liçe'yi koruyacak kadar savaşçıyla geri geleceğim."
"Biliyorsun ki ormanda troll'ler var."
"Onlar işimi zorlaştırmayacaklar, Sparhawk-Sovalye."
"Dikkatli ol, Atan Engessa. Dostlarımı gömmekten bıktım."
Engessa birden" sırıttı. 'Troll'lerle savaşmanın iyi taraflarından biri bu, Sparhawk-Sovalye. Dostlarını gömmen gerekmiyor. Troll'ler onları yiyorlar."
Sparhawk'm tüyleri ürperdi.
Zalasta açıkça günün kahramanıydı. Peloilerin hepsi ve Kilise Şövalyelerini- çoğu ona açıkça huşu duyuyorlardı. Parıldayan mor kürenin içindeki kukuletalı figürle yaptığı düellonun görüntüsü ve dev sürüngenin görülmeye değer ölümü bütün grubun beynine iyice kazınmıştı. Ama o tüyler ürpertici başarısına omuz silkerek alçakgönüllü davranmıştı. Ehlana'nm düşmanlığının bitişine ve artık ona karşı tamamen içten davrandığına çok memnun olmuş

görünüyordu. Zalasta'nın katı tavrı yumuşamıştı - Ehlana'nm insanlar üzerinde böyle bir etkisi vardı - ve bir şekilde daha az çekingen ve daha insancıl olmuştu.
Engessa ertesi sabah yanında bin Atanla geldi. Zamanında kararlaştırılan klan sınırında olmamaktan doğan başarısızlıkları yüzünden Engessa'nm onlarla sert konuştuğu subaylarm yüzünden açıkça belli oluyordu. Yaralı şövalyeler Atan savaşçıların taşıdığı sedyelere yerleştirildi. Oldukça büyüyen grup yavaşça yola çıktı ve doğuya, Tamu! topraklarındaki Lebas'a doğru yollarına devam ettiler. Yaralıların engellemesinden dolayı hız yapmıyorlardı - ya da öyle görünüyordu. İki gün gibi görünen yolculuğun ardından Sparhawk kızıyla kısaca konuşup diğerlerinin uykuda olduğu bir anda onunla konuşmak istediğini söyledi. Dostlarının boş bakışları Aphrael'in yine zamanla oynadığını belli ettiğinde atını arabanın yanma sürdü.
"Lütfen konuya gir, Sparhawk," dedi küçük Tanrıça. "Bu kez çok zor."
"Daha mı farklı?"
"Tabii ki öyle. Yaralıların acısını uzatıyorum ve bu çok tatsız."
"Tamam o zaman, orada olanın ne kadarı gerçekti?"
"Bunu nereden bilebilirim ki?"
"Yani söyleyemez misin?"
"Evet, elbette söyleyemem. Biz bir illüzyon yarattığımızda farkı kimse söyleyemez. Eğer birisi onu fark ederse zaten pek bir işe yaramaz, değil mi?"
"Sen "biz" dedin. Bu bir illüzyonsa, o zaman arkasında bir Tanrı var?"
"Evet - doğrudan ya da dolaylı. Eğer dolaylıysa o kişinin, bu işe karışan Tanrı hangisiyse üzerinde büyük bir etkisi vardır. Bu kadar gücü çok sık başkasına vermeyiz - ya da pek isteyerek vermeyiz. Lafı döndürüp durma, Sparhawk. Canını sıkan ne?"
"Gerçekten bilmiyorum, Aphrael," diye itiraf etti. "Bu işte eksik görünen bir şey var."
"Net ol, Sparhawk. Üzerinde çalışmam için kesin bir şeye ihtiyacım var."
"Bana abartı gibi görünüyor, hepsi bu. Birisinin gösteri yaptığı

gibi bir duygu. Bu yeni yetmelik."
Aphrael düşündü, gonca dudakları büzüldü. "Belki biz yeni yetmeyiz, Sparhawk. Konumumuzun tehlikelerinden biri bu. Büyümemizi sağlayacak kadar güçlü hiçbir şey yok, bu yüzden kendimizi şımartmakta özgürüz. Bunu kendi karakterimde fark ettim."
"Sen mi?"

ilhanx

"Nazik ol, Baba." Bunu neredeyse farkmda olmadan söyledi, küçük siyah kaşları düşünceyle çatılmıştı. "Bu kesinlikle tutarlı," diye ekledi. "Astel'deyken, şu Sabre denen adamın gösterdiği olgunluk oldukça azdı ve oldukça yakından kontrol ediliyordu. Biraz önce bizim zayıflıklarımızdan birini buldun, Sparhawk. Bu fikri bana doğrudan söylemeni istemezdim ama biraz çocuksu olduğumuz fikrini aklının bir köşesinde tut. Korkarım ben bunu göremiyorum. Bizim hatalarımızdan biriyse bu, bana da diğerlerine bulaştığı gibi bulaşmıştır. Hepimiz diğerlerini etkilemeyi severiz ve başka birisi gösteri yaparken etkilenmek nezakettir." Biraz yüzünü astı. "Bu otomatik, korkarım. Kuşkuculuğuna iyice sarıl, Sparhawk. Gözü-kara saflıktan yoksun oluşun işe yarayabilir. Şimdi uykuna dön. Şu anda çok meşgulüm."
Atan dağlarının zirvesini geçip doğu yamaçlarından aşağı, sınıra doğru ilerlediler. Atan ve Tamul arasındaki sınır dik ve açıkça ortadaydı. Atan ağaçlar ve engebeli tepelerden oluşan vahşi bir ülkeydi. Tamul ise özenle bakılan bir park. Tarlalar dayanılmaz derecede düzenliydi. Tepeler bile hoş manzaralar sağlamak için beceriyle yontulmuş gibiydi. Köylüler çalışkan görünüyorlardı ve Ele-ne krallıklarının köylüleriyle sertlerinin yüzlerindeki ortak mutsuzluk ifadesine sahip değillerdi.
"Organizasyon, sevgili Emban," diyordu küçük, şişko din adamına Oscagne. "Başarımızın anahtarı organizasyonda yatıyor. Tamul'daki tüm güç imparatordan gelir ve tüm kararlar Matheri-on'da verilir. Köylülerimize ne zaman ekeceklerini, hatta ne zaman biçeceklerini bile söyleriz. Merkezi idarenin bazı sorunları olduğunu kabul ediyorum ama Tamul'un doğası bunu gerektiriyor gibi."
"Ne yazık ki Eleneler çok daha az disiplinli," diye cevapladı Emban. "Kilise daha uysal bir cemaatle daha mutlu olabilirdi ama Tanrı'mızın bize verdiğiyle başarmamız gerekiyor." Gülümsedi.
354

"Ah, şey, bu hayatın sürekli ilginç olmasını sağlıyor."
Bir öğleden sonra geç saatlerde Lebas'a ulaştılar. Burası sanatsal süslemeye dayalı, açıkça farklı görünen bir mimariye sahip küçük, düzenli bir şehirdi. Evler alçak ve genişti. Sanki mimarlar düz, dik hatları bir şekilde bitirmemeyi düşünmüşler gibi, tepelerindeki hatların uçları yukarı doğru kıvrık zarif çatılan vardı. Taş döşeli geniş ve düz sokakları parlak renkli ipekler giyen vatandaşlarla doluydu.
Tamullar daha önce Elene şövalyeleri görmedikleri için batılıların içeri girişi oldukça karışıklık yarattı. Ama onları en çok şaşkınlığa uğratan Elenia Kraliçesiydi. Tamullar, altın rengi tenli, koyu renk saçlı insanlardı ve arabası neredeyse törendeymişcesine sokaklarda ilerlerken soluk, sarışın kraliçe onları huşu içinde bıraktı.
Elbette ilk işleri yaralılardı. Oscagne, Tamul doktorlarının dünyanın en iyileri arasında olduğu konusunda onları temin etti. Üstelik göründüğü kadarıyla büyükelçinin imparatorlukta oldukça yüksek bir nüfuzu vardı. Yaralı şövalyeler için bir ev sağlandı ve emrinde tıbbi bir ekip ortaya çıktı. Grubun kalanı için ek evler bulundu; evler tek bir kelime Elenik anlayamayan hizmetkârlarla doluydu.
O akşam tanımlanamayan, şaşırtıcı, leziz yiyeceklerden oluşan yemekten kalktıktan sonra Emban, "Burada oldukça ağırlığın varmış gibi görünüyor, Oscagne," dedi.
"Ağır olan ben değilim, dostum." Oscagne gülümsedi. "Yetkim imparator tarafından imzalandı ve tüm Daresia kıtasının ağırlığı onun ellerinde. Kraliçe Ehlana'nın ziyaretini hoş ve rahat kılmak için bütün Tamuli'ye, mümkün olan - ve hatta mümkün olmayan -her şeyin yapılmasını emretti. Kimse onun emirlerine itaatsizlik edemez."
"O zaman troll'lere ulaşamamış olmalılar," dedi nazikçe Ulath. "Tabii ki troll'lerin bizden farklı bir dünya görüşü var. Belki de Kraliçe Ehlana'nın onların hoş geldiniyle eğleneceğini düşündüler."
"Bunu yapması gerekiyor mu?" diye Sparhawk'a şikâyet etti Oscagne.
"Ulath mı? Evet, sanırım gerekiyor, Ekselans. Bu Thalesialılarm doğasında olan bir şey - korkarım son derecede gizemli ve büyük olasılıkla sapıkça."
"Sparhaıok!" diye itiraz etti Ulath.
"Burada kişisel bir şey yok, ahbap." Sparhawk sırıttı. "Sadece
355

benim sıram olmadığında bana yemek pişirttiğin bütün o günler için seni affetmediğimi bildiren bir notum var."
"Kımıldama," diye emretti Mirtai.
"Gözüme kaçırdın," diye suçladı Talen.
"Zarar vermez. Şimdi kımıldama." Karışımı Talen'in yüzüne sürmeye devam etti.
"O da ne, Mirtai?" diye merakla sordu Barones Melidere.
"Safran. Onu yemekte kullanırız. Bir tür baharat."

ilhanx

O ve Sparhawk odaya girip Mirtai'yi Talen'in yüzüne o çeşniyi sürerken bulduklarında Ehlana, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu.
"Valenizi değiştiriyoruz, Kraliçem," diye açıkladı Stragen. "Sokağa çıkması lazım ve göze çarpmamasını istiyoruz. Mirtai teninin rengini değiştiriyor."
"Büyüyle de yapabilirdin, değil mi, Sparhawk?" dedi Ehlana.
"Ben yapamazsam bile Sephrenia kesinlikle yapabilirdi."
"Bunu şimdi söylüyorsunuz," dedi acı bir tonlamayla Talen. "Mirtai son yarım saattir beni çeşnilendiriyor."
"Ama iyi kokuyorsun," dedi Melidere.
"Bu işe birisinin akşam yemeği olmak için başlamadım. Ah."
"Özür dilerim," diye mırıldandı Alean, tarağını Talen'in saçla-rındaki bir düğümden dikkatle çıkarırken. "Ama boyayı iyice bulaştırmam lazım, yoksa iyi olmaz." Alean genç adamın saçlarım siyaha boyuyordu.
"Bu sarı şeyi çıkarmak ne kadar sürer."
"Emin değilim." Mirtai omuz silkti. "Kalıcı olabilir ama en azından bir ay içinde yavaş yavaş çıkar."
"Bunun hesabını vereceksin, Stragen," diye tehdit etti Talen.
"Kımıldama," dedi Mirtai ve sürme işine devam etti.
"Yerel hırsızlarla bağlantı kurmamız lazım," diye açıkladı Stragen. "Sarsos'daki hırsızlar kesin cevabı burada, Lebas'da alacağımızı söylediler."
"Bu planda büyük bir gedik görüyorum, Stragen," dedi Sparhawk. "Talen Tamulca bilmiyor."
"Bu sorun değil." Stragen omuz silkti. "Yerel hırsızların başı Cammorialı."
"Bu nasıl olmuş?"

"Biz çok kozmopolitiz, Sparhawk. Zaten bütün hırsızlar kardeştir ve biz yeteneğin soylu erkini tanırız. Her neyse, bir Tamul olarak göze batmaz hale gelir gelmez, Talen Caalador ile - Cam-morialmın ismi - konuşmak için yerel hırsızların inine gidecek. Onu buraya getirecek ve özel olarak konuşabileceğiz."
"Pek sen niye gitmedin?"
"Ne yani bütün suratımı safranla mı kaplayacaktım? Salaklaşma, Sparhawk."
Cammorialı Caalador, tıknaz, kıvırcık siyah saçlı kırmızı yüzlü ve açık, dostane bakışlı bir adamdı. Hırsızlar ve katillerin reisinden çok, dost canlısı bir hancıya benziyordu. Tavırları kaba saba ve espriliydi. Tipik Cammorialı gibi sözcükleri uzatarak ve taşra kökenli baştan savma gramerle konuşuyordu. Talen onu tanıttığında Stragen'e, "Demk Daresia'da bütü hırsıların kafsmı karıştıra kiş seesin," dedi.
"Bu konuda suçlu olduğumu ilan edeceğim." Stragen gülümsedi.
"Buu asi yapma, kardeş. Palavayla kaçmıya çalaşma."
"Bunu hatırlamaya çalışacağım. Memleketten bu kadar uzakta ne yapıyorsun, dostum?"
"Ayn suruyu saa da sorebilim, Stragen. Buraa Thaalesye'den çoo uzaa."
"Ve neredeyse Cammoria kadar uzak."
"Şe, bu kolaca heşeyi açıklayo, dosum. Hayata bana ait olmaan topraaklada tavşan yakalayan kaçaa avcı olrak aatıldım. Bu riski ço kârı az bi iş. Bööle olunca kümüsde tavk çalmaya başladım - tavkla taavşanla kada hızlı koşamıyo - özeelikle gece. Soona koyun çaal-meye geçtim - bi gece rüşvet vediğim ama baa çozalim bi şekilde ihenet eden bisürü çoban köpeğiyle karşılaştım."
"Bir köpeğe nasıl rüşvet verirsin?" diye merakla sordu Ehlana.
"Dünyada en kola şey, küçüleydi. Dikatleeini çekme için onlaa et parçalar ataasın. Şe, efenim, köpekler baa saldırdı ve kaçtım. Ya-zıkki hep giydiğim şapkayı orda bırakara. Böögedek herkes onu giydiğimi biliyo. Kelben bi köylü çocuğuum. Şeerde yaşıyamam. Böleece bi gemiye girdim. Kısa kesme gerekirs, sounda kendimi bu kıyıda bulup karay çıktım. Çünü kaptanım gemni kaagosundan bı-şeyle çaldıımı sandı." Durdu. "Sizi yeterince eğlendirebildim mı,

Milord Stragen?" Sırıttı.
"Çok çok iyi, Caaldor," diye mırıldandı Stragen. "İnandırıcı -olmasına rağmen ıvır zıvır bir abartıydı."
"Bir hata, Milord. O kadar eğlenceliydi ki kendimden geçtim. Doğrusu, bir dolandırıcıyım. Cahil bir hödük numarası yapmanın insanları yumuşattığını fark ettim. Dünyada kendini sizden daha uyanık sanan birini enayi yerine koymak kadar kolay şey yoktur."
"Ah." Ehlana'nınki aşırı hayal kırıklığına uğramış bir ses tonuydu.

ilhanx

"Majeseleri konuuşma tazımdan bir salak olduumu düşündünüz mü?" diye sempatikçe sordu Caaldor. "Eğe hoşnuza gittise devaedebilim - tabii ki bu şekilde konuya gelmek çok uzun sürer."
Ehlana neşeyle güldü. "Sanırım cazibenizle çalılarda saklanan kuşları bile etkinize alabilirsiniz, Caalador."
Akıcı bir hareketle eğilip, "Teşekkür ederim, Majesteleri," dedi. Sonra tekrar Stragen'e döndü. "Teklifiniz bütün Tamul dostlarımızı şaşırttı, Milord. Yozlaştırma ve gerçek hırsızlık arasmdaki sınır Tamul kültüründe çok iyi tanımlanmıştır. Tamul hırsızlan sınıflarının oldukça bilincindedir ve otoritelerle gerçek bir işbirliği kavramı her nedense onlara doğal gelmiyor. Neyseki biz Eleneler basit sarı kardeşlerimizden çok daha yozlaşmışız ve bizim özel toplumumuzda zirveye yükselenler Eleneler gibi görünüyor - herhalde doğal yetenek yüzünden. Teklifinizin avantajını hemen gördük. Darsaslı Kondrak sunusunda çok etkileyici konuştu. Onu aşırı etkilemiş görünüyorsunuz. Tamuli'deki huzursuzluklar işleri felaket bir duruma sokuyor; Tamullara kâr zarar oranlarını sayıp döktüğümüzde mantıklıca dinlemeye başladılar, işbirliği yapmayı kabul ettiler - isteksizce olduğuna seni temin ederim ama bilgi toplamak konusunda size yardım edecekler."
"Tanrı'ya şükür!" dedi büyük bir rahatlama iç çekişiyle Stragen. "Gecikme sinirlerimi germeye başlamıştı."
"Kraliçeye bir söz verdiniz ama bunu tutup tutmayacağınızı bilmiyorsunuz."
"Bu çok ama çok yakın, dostum."
"Matherion'daki bazı kişilerin isimlerini sana vereceğim." Caalador etrafına bakındı. "Bu konda sesis olun, çünk sise yadım etme istiyom ama kraliçe, kral ve şövalelerin önüde sise isimlei ve-
358

mem hoş bişi dil." Arsızca Ehlana'ya sırıttı, "ve sindi, Majetelei, suç dünyasının uzu oküleri dinleme istemi?
"Memnun olurum, Caalador," diye hevesle cevapladı Ehlana.
O gece yaralı bir şövalye daha öldü ama iki düzine kötü yarak iyileşiyor gibiydi. Oscagne'm onlara söylediği gibi Tamul doktorlar fevkalade yetenekliydiler ama bazı metodlan Elenelere tuhaf geliyordu. Sparhawk ve arkadaşları vakit geçirmeden Matherion'a gitmeye karar verdi. Kıtayı geçerken izledikleri yol onlara çok fazla bilgi vermişti ve hepsi artık bunları imparatorluk hükümetinin bulduğu bilgilerle birleştirme zamanının geldiğini düşünüyorlardı.
Ve böylece bir sabah erkenden Lebas'dan yola çıkarak sıcaktan yanan bir yaz göğünün altmda güneye doğru at bindiler. Alçak taş duvarlarla işaretlenmiş bir tek yabani ot bile bulunmayan tarlalar boyunca uzanan düz hatlar halinde ekinlerin büyüdüğü kırlar düzenliydi. Ormanlık bölgelerdeki ağaçlar bile düz hatlar halinde büyüyorlar gibiydi. Başıboş doğa, en ufak bir izi kalmamışçasına yok edilmiş gibiydi. Tarlalardaki köylüler bol pantolonlar, beyaz çizgili gömlekler ve mantar tepelerinden farklı olmayan, sıkı örülmüş hasır şapkalar giyiyorlardı. Bu yabancı ülkenin kırsal bölgelerinde yetişen ürünlerin çoğunu Eleneler tanımıyorlardı - garip görünüşlü fasulyeler, tuhaf tahıllar. Sama Gölü'nü geçtiler ve Kha-lad'ın hiç onaylamadığı yüksek, pruva ve kıçlarıyla tuhaf görünümlü teknelerden ağ atan balıkçılar gördüler. "Yandan gelen ani bir rüzgâr onları alabora eder," Khalad'ın kararıydı.
Her uzun yolculuğun sonuna yakın zamanlarda doğan sabırsızlık duygusunun eşliğinde başkentin altmış fersah kuzeyindeki Tosa'ya ulaştılar.
Hava güzeldi ve sabah erken yola koyulup akşam geç saatlere dek yollarına devam ederek arkalarında bıraktıkları her fersahı sayıyorlardı. Yol, Tarnul Denizi'nin kıyısını izliyordu. Bu yuvarlak tepelerin yükseldiği beyaz kumdan geniş kumsallar, kırılıp, köpü-rerek gelip koyu mavi sulara kayarak dönen dalgalarla kıvrıla kıv-nla devam eden alçak bir sahildi.
Tosa'dan ayrıldıktan sekiz gün - aşağı yukarı - sonra, gece için, Oscagne onları Matherion'dan beş fersahtan uzak olmadıkları konusunda temin edince neredeyse bir tatil havasında, parka benzer
359

bir koruda kamp kurdular.
"Devam edebilirdik," diye öneride bulundu Kalten. "Sabaha orada olurduk."
"Ölseniz olmaz, Sar Kalten," dedi dikbaşlı bir tavırla Ehlana. "Su ısıtmaya başlayın, baylar ve banyo için kullandığımız çadırı kurun. Leydiler ve ben Daresia'da üzerimizi kaplayan tozun yarı-
I sıyla Matherion'a girmeyeceğiz - giysilerimizi havalandıralım,
meltem buruşukluklarım alsın diye birkaç ip gerin." Eleştirel bir şekilde etrafına baktı. "Ve sonra, baylar, sizin de bendinizi ve mal-
I zemelerinizi gözden geçirmenizi istiyorum. Yarın sabah yola ko-
1 yulmadan sizi teftiş edeceğim. Minnacık bir parça bile pas bulma-

ilhanx

1 sam iyi olur."
Kalten hüzünle iç çekti. "Emredersiniz, Kraliçem," diye boyun
I eğmiş bir tonla cevapladı.
I Ertesi sabah, araba ön tarafta resmi bir yürüyüş kolunda yola
koyuldular. Kızları toz kalkmasını engellemek için yavaştı. Maviler ve altınlı elmash tacını giymiş Ehlana arabasında kraliçelere la-
I - yık bir şekilde oturmuş, bütün dünyaya sanki etraftaki her şeyle
1 heybetli bir uyuma sahipmişçesine bakıyordu. Bununla beraber,
daha yola çıkmadan önce küçük ama şiddetli bir uyuşmazlık yaşamışlardı. Prenses Danae, doğru dürüst bir elbise ve zarif küçük bir
I süs tacı giymesi gerektiği söylendiğinde şiddetle itiraz etmişti. Eh-
I lana bu konuda kızım ikna etmeye kalkmamış ama onun yerine
daha önce hiç yapmadığı bir şey yapmıştı. "Prenses Danae," dedi oldukça resmi bir şekilde, "ben senin Kraliçenim. Bana itaat edeceksin.".
Danae şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. Sparhawk daha önce hiç
kimsenin onunla böyle konuşmadığı konusunda oldukça emindi.
"Emredersiniz, Majesteleri," diye sonunda itaatkâr bir tonda ce
vapladı.
t Şüphesiz, onların geliş haberi önden gitmişti. Bu işi Engessa
halletmişti. İkindiye doğru uzun bir yokuşu çıkarlarken zirvede altın işlemeli, siyah cilalı çelik zırhlar giyen bir atlı merasim birli-
1 ğini gördüler. Onur kıtası yolun iki tarafında sıraya girmiş bekli-
yordu. Herhangi bir selamlama yoktu ve kol tepeye çıktığında Sparhawk sebebini hemen gördü.
"Aman Tanrım!" diye huşu dolu bir saygıyla soludu Bevier.
360

Aşağıda hilal şekline bir şehir koyu mavi bir limanı içine almıştı. Güneş doruk noktasını geçmişti ve Tamuli'nin tacı üzerinde parlıyordu. Mimari zarifti. Her binanın yuvarlak, kubbe gibi bir çatısı vardı. Chyrellos kadar büyük değildi ama Sör Bevierl saygılı bir şekilde nefes nefese konuşturan büyüklüğü değildi. Şehir göz kamaştırıyordu ama parlaklığı mermer parlaklığı değildi. Opal gibi bir parlaklık başkenti kaplıyordu. Taşlarının yüzeyinin altında değişen gökkuşağı renkli bir ateş vardı. Aşırı görkemiyle ara sıra gözü kör eden bir ateş.
"İşte!" dedi oldukça resmi bir tonlamayla Oscagne. "İşte güze-lik ve gerçeğin merkezi! İşte bilgelik ve gücün yuvası! İşte ateş kubbeli Matherion, dünyanın merkezi!"
361

i

CD

o»
PS

ODATHeRlONr

Atana "** 1#-;" /* ^W . ?
Deniz/
fMalHerion
®I9«1 C^wWrj OW

yirmidördüncü bölüm
TEPEDEN aşağı refakatçileriyle beraber inerlerken Büyükelçi Oscagne, "On ikinci yüzyıldan beri böyle," diyordu.
"Büyü mü?" diye sordu Talen. Genç hırsızın bakışları hayret doluydu.

ilhanx

"Öyle de diyebilirsin," dedi ekşi bir yüz ifadesiyle, "ama bu kişinin sihirli sözler yerine sınırsız para ve güçle gerçekleştirdiği bir büyü. On birinci ve on ikinci yüzyıllar tarihimizin oldukça salak bir dönemidir. Bu Micaen Hanedanlığı dönemiydi; ve onlar büyük olasılıkla bugüne dek tahtı işgal eden en salak aileydi. İlk Micaen imparatoruna on dört yaşındayken Tega Adası'ndan bir elçi sedef işlemeli - ya da bazılarının söylediği gibi sedef kakmalı bir kutu vermiş. Tarih bize imparatorun değişen renklere bakarken donup kaldığını söylüyor. Sedefe o kadar hayran kalmış ki tahtını o nesneyle kaplatmış."
"Bu oldukça büyük bir istiridye olmalı," diye belirtti Ulath.
Oscagne gülümsedi. "Hayır, Sör Ulath. Kabuklan küçük çiniler gibi kesip çok sıkı bir şekilde yapıştırmışlar. Sonra tüm yüzeyi yaklaşık bir ay uğraşarak parlatmışlar. Sıkıcı ve pahalı bir yöntem. Neyse, ikinci Micaen imparatoru bir adım daha ileri gitmiş ve taht odasının sütunlarını onlarla kaplatmış. Üçüncüsü duvarları kaplatmış ve böyle devam edip gitmiş. Sarayı kaplatmışlar, ardından tüm kraliyet binalarım. Sonra resmi dairelere geçmişler. İki yüzyıl sonra Matherion'daki bütün binaların tamamına bu küçük çinileri yapış-tırtmışlardı. Deniz kenarında Chyrellos'daki Bazilika'dan çok daha muhteşem batakhaneler var. Neyse ki hanedan sokakları kaplaya-madan yok oldu. İmparatorluğu neredeyse iflas ettiriyor, zaman içinde Tega Adası'nı gereğinden fazla zenginleştiriyorlardı. Tegan dalgıçlar deniz zeminini yağmalayarak inanılmaz zenginleştiler.
365

"Sedef cam gibi kolayca kırılır, değil mi?" diye sordu Khalad.
"Kesinlikle öyle, genç sör ve onları yapıştırmak için kullandıkları yapışkan da o kadar sağlam değildir. Rüzgârlı bir fırtına sokakları parıldayan kırıntılarla doldurur ve bütün binaları frengi bulaşmış gibi bir görünüşe sokar. Bir gurur melelesi olarak sedef parçalarının eski yerine yerleştirilmesi gerekir. Orta seviyede bir kasırga imparatorlukta çok büyük bir mali kriz başlatabilir ama artık o angaryayı yüklendik. Resmi belgeler o kadar uzun zamandır 'Ateş kubbeli Matherion'dan bahsediyor ki artık sıradan bir deyime dönüştü. İster beğenin ister beğenmeyin ama bu saçmalığı devam ettirmemiz gerekiyor."
"Ama nefes kesici," diye düşünceli bir sesle şaşkınlık içinde kaldı Ehlana.
"Boş ver, tatlım," dedi oldukça sert bir şekilde Sparhawk.
"Ne?"
"Buna gücümüz yetmez. Lenda ve ben bütçeyi azaltmak için her yıl yumruk yumruğa geliyoruz."
"Ciddi bir şekilde düşünmüyordum, Sparhawk," diye karşılık verdi. "Şey - en azından çok ciddi bir şekilde değil."
Matherion'un geniş caddeleri Ehlana'nm arabası geçerken birden sessizleşen ve sonra bağırarak alkışlayan kalabalıklarla doluydu. Kraliçe Ehlana geçerken vatandaşlar bağırıp alkışlamayı kesiyorlardı çünkü yerlere kapanmakla meşguldüler. Resmi eğilme, dizler üzerine çökmeyi ve alnı taşlara dokundurmayı içeriyordu.
"Ne yapıyorlar?" diye bağırdı Ehlana.
"İmparatorun emirlerine itaat ediyorlar," dedi Oscagne. "Bu imparatorluk bireyine saygı gösterme işaretidir."
"Onları durdur!" diye emretti Ehlana.
"İmparatorluk emrini iptal mi edeyim? Ben mi, Majesteleri? Bu olası değil. Beni affedin Kraliçe Ehlana, kafamın bulunduğu yeri seviyorum. Şehrin kapısında bir sırığın ucunda olmasını tercih etmem. Bu oldukça büyük bir onur. Sarabian halka, size kendisine eşitmiş gibi davranmalarını emretti. Daha önce hiçbir imparator bunu yapmadı."
"Peki, yüzlerinin üzerine kapanmayan halk cezalandırılacak mı?" diye sesinde sert bir kızgınlıkla sordu Khalad.
"Tabii ki öyle olmayacak. Bunu sevgiyle yapıyorlar. Tabii ki bu
366

resmi açıklama. Doğrusu, bu âdet bin yıl öncesine dayanıyor, imparator odaya girerken sarhoş bir saraylının ayağı takılıp yüz üstü düşmüş. İmparator bundan fazlasıyla etkilenmiş ve tamamen yanlış anlamış. Saraylıyı hemen o anda düklükle ödüllendirmiş. İnsanlar kafalarını korkudan yerlere vurmuyor, genç adam. Mükâfatlandırılma ümidiyle yapıyorlar."
"Sen alaycı birisin, Oscagne," diye büyükelçiyi suçladı Emban.
"Hayır, Emban, ben gerçekçiyim. İyi bir politikacı daima insanların içindekilerin en kötüsünü bulmaya çalışır."
"Bir gün sizi şaşırtabilirler, Ekselans," dedi Talen.
"Daha şaşırtmadılar."

ilhanx

Saray bölümü, doğu Elenia'daki Demos şehrinden birazcık daha küçüktü. Elbette parıldayan ana saray etraftaki en büyük yapıydı. Bununla beraber başka saraylar da vardı - çok çeşitli mimari tarzlarda parıldayan yapılar. Sör Bevier soludu. "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Oradaki kale Kral Dregos'un Larium'daki sarayının neredeyse bire bir kopyası."
"Aşırma sadece şairlerin işlediği bir günah gibi görünmüyor," diye mırıldandı Stragen.
"Sadece kozmopolitanlığa yönelik bir saygı," dedi Oscagne. "Sonunda biz bir imparatorluğuz ve çatımızın altında birçok farklı halkı topladık. Eleneler kaleleri severler, bu yüzden batı imparatorluğunun Elene krallarının ziyarete geldiklerinde rahat etmelerinin sağlanması için burada bir kalemiz var."
"Kral Dregos'un kalesi güneşin altında bunun gibi parılda-maz," diye belirtti Bevier.
"Amaç da bu, Sör Bevier." Oscagne gülümsedi.
Bir hizmetçi güruhuyla karşılaştıkları ana sarayın önündeki, taş kaplı yarı kapalı avluda atlarından indiler.
"Ne istiyor?" diye sordu Kalten, kırmızı ipek giysiler içindeki kararlı bakışlı Tamul'u yanına yaklaştırmayarak.
"Ayakkabılarınız, Sör Kalten," diye açıkladı Oscagne.
"Ayakkabılarımın nesi varmış?"
"Çelik, Aziz Şövalye."
"Eee? Zırh giyiyorum. Doğal olarak da ayakkabılarım çelik."
"Saraya çelik ayakkabılarla giremezsiniz. Deri çizmelere bile

izin verilmez - yerler, anlarsınız."
"Yerler de mi, deniz kabuklarından?" dedi kuşkuyla Kalten.
"Korkarım öyle. Biz Tamullar evlerimizin içinde ayakkabı giymeyiz, bu yüzden inşaatçılar duvarlar ve tavanlarının yanında imparatorluk sarayının yerlerini de kapladılar. Zırhlı şövalyelerin ziyaret edeceğini tahmin etmediler."
"Ayakkabılarımı çıkaramam," diye kızararak itiraz etti Kalten.
"Sorun ne, Kalten?" diye sordu Ehlana.
"Çoraplarımdan birinde delik var," diye mırıldandı çok utanmış görünerek. "Başparmağım dışarda bir imparatorun karşısına çıkamam." Arkadaşlarına bakındı, kavgacı bir ifadesi vardı. Zırh eldivenli yumruklarından birini kaldırdı. "Eğer birisi gülerse, kavga çıkar."
"Saygınlığınız güvende, Sör Kalten," dedi Oscagne. "Hizmetkârlarda içerde giyebileceğimiz içi ördek tüyü terlikler var."
"Benim çok büyük ayaklarım var, Ekselans," dedi tedirgince Kalten. "Bana uyacak ayakkabıları olduğundan emin misiniz?"
"Merak etme, Kalten-Şövalye," dedi Engessa. "Bana uyabiliyor-larsa sana da uyacaklardır."
Ziyaretçiler terliklerini giydiklerinde saraya alındılar, içeride tavandan uzun zincirlerle sallanan yağ lambaları vardı ve lamba ışıkları her şeyi tutuşturmuştu. Geniş koridorların tavan, duvar ve zeminlerinin değişen gökkuşağı renkleri Elenelerin gözlerini ka-maştırmıştı. Hepsi hizmetkârları şaşkın şaşkın izlediler.
Şüphesiz etrafta saraylılar vardı - hiçbir saray onlar olmadan tam sayılmaz - ve aynı sokaklardaki vatandaşlar gibi Elenia Krah> çesi geçerken yerlere kapandılar.
"Onların selamlama tarzına hayran olma, aşkım," diye karısını uyardı Sparhawk. "Cimmura halkı, ne teklif edersen et bunu benimsemeyecektir."
"Saçmalama, Sparhawk," diye ters ters cevapladı. "Bunu düşünmüyordum bile. Aslında bu insanların durmasını istiyorum. Gerçekten biraz utandım."
"İşte benim kızım." Sparhawk gülümsedi.
Onlara şarap ve yüzlerine serpmek için, buz gibi parfümlü su sunuldu. Şövalyeler hevesle şarabı kabul ettiler. Leydiler de suyu görevlerine bağlı bir havada yüzlerine serptiler.

Prenses Danae su dolu porselen kapların birini işaret ederek, "Gerçekten bundan biraz denemelisin, Baba," diye önerdi. "Zırhının güzel kokusunu örtebilir."
"Haklı, Sparhawk," diye kızma katıldı Ehlana.
"Zırhın kötü kokması gerek," diye omuz silkerek cevapladı Sparhawk. "Bir dövüş sırasında düşmanın gözlerinin yaşarmaya başlaması sana büyük avantaj sağlar."
"Bir nedeni olduğunu biliyordum," diye mırıldandı küçük prenses.

ilhanx

Sonra duvarlarda mozaik portrelerin asılı olduğu uzun bir koridora sokuldular: bunlar soğuk ifadeli, çok eskiden ölmüş imparatorların idealize edilmiş betimlemeleriydi. Sonsuz gibi görünen koridorun zeminini iki kenarı da altın rengi koyu kırmızı geniş çizgili bir halı koruyordu.
"Çok etkileyici, Ekselans," diye bir süre sonra Oscagne'a mırıldandı Stragen. "Taht odasına daha kaç kilometre var?"
"Komiksiniz, Milord," diye gülümsedi Oscagne.
"Akıllıca yapılmış," diye görüşünü belirtti hırsız, "ama çok fazla yer harcamıyor mu?"
"Çok zekice, Milord Stragen."
"Bu da ne?" diye sordu Tynian.
"Koridor sola kıvrılıyor," dedi Stragen. "Duvarların ışığı yansı-tış tarzı yüzünden fark etmesi güç ama yakından bakarsanız görürsünüz. Yaklaşık on beş dakikadır daireler çizerek yürüyoruz."
"Doğrusu spiral, Milord Stragen," diye düzeltti Oscagne. "Proje uçsuz bucaksızlık fikrini yansıtmayı planlamıştı. Yapı olarak Ta-mullar küçüktür, bu yüzden büyüklük bizi etkiler. Bu yüzden Atanlara bu kadar düşkünüz. Şimdi spiralin iç halkasına giriyoruz. Taht odası uzak değil."
Değişen alev koridorlar birden, gizli trompetlerin kraliçe ve grubunu selamlamasıyla yüksek ve tatsız bir tören borusu sesiyle doldu. Tören borusunu minnacık bir şakırtı sesiyle ikide bir kesen iğrenç bir gıcırtı sesi izledi. Sahibesinin kollarına yerleşmiş, Mmrr kulaklarını dikip tısladı.
"Kedinin mükemmel bir müzik zevki var," diye belirtti Bevier, "müziğin" içindeki özellikle düzensiz bir bölümden irkilerek.
"Bunu unutmuşum," diye Vanion'dan özür diledi Sephrenia.

"Umursamamaya çalış, bir tanem."
"Çalışıyorum," diye yüzünde acılı bir ifadeyle karşılık verdi.
"Size bahsettiğim dişi ogreyi hatırladınız mı?" diye Sparhawk'a sordu Ulath. "Thalesia'daki zavallı adama âşık olan."
"Belli belirsiz."
"Ogre ona şarkı söylediğinde hemen hemen böyle söylüyordu."
"Ondan kurtulmak için bir manastıra kapanmıştı, değil mi?"
"Evet."
"Akıllıca bir karar."
"Bu özentilerimizden biri," diye açıkladı Oscagne. "Tamul dili konuşulduğunda çok müzikaldir. Güzel müzik sıradan, hatta sıkıcı görünür - bu yüzden bestecilerimiz ters etki için uğraşır."
"Bence başarıları insan hayalgücünün ötesinde," dedi Barones Melidere. "Bir demir çelik atölyesinin içinde bir düzine domuza işkence yapıyormuş gibi."
"Görüşünüzü besteciye ileteceğim, Barones," dedi Oscagne. "Hoşnut olacağından eminim."
"Bu şarkı sona ererse ben hoşnut olacağım, Ekselans."
Dövülmüş altınla kaplı sonsuzmuş gibi görünen koridor sonunda geniş kapılarla bitti. Ağır ağır açılıp çok büyük, kubbeli bir salonu gözler önüne serdiler. Kubbe etrafını çevreleyen binalardan daha yüksek olduğu için salonun ışıklandırması, yukarıdaki iki buçuk santim kalınlığındaki kristal pencerelerden geliyordu. Bu pencerelerden aşağı dökülen güneş ışıkları İmparator Sarabian'ın taht odasını ateşe veriyordu. Salonun uygun ama muazzam boyutları vardı. Her tarafa yayılan beyez sedef alanlar altın rengi ve koyu kırmızı çizgilerle parçalara bölünmüştü. Kaim kırmızı kadife perdeler parlayan duvarlar arasındaki boşluklara asılıydı. Geniş bir yol gibi koyu kırmızı bir halı kapılardan tahtın dibine kadar gidiyordu. Salon hem Tamul hem de Elene saraylılarla doluydu.
Yeni bir merasim borusu ziyaretçilerin gelişini duyurdu. Kilise Şövalyeleri ve Peloiler Kraliçe Ehlana ve grubunun çevresinde tam askeri duyarlılıkta sıraya girmişlerdi. Geniş haldi yoldan Majesteleri imparator TamulTu Sarabian'a doğru uygun adım yürüdüler.
Dünyanın yansının hükümdarı elmas süslemeli altından ağır bir taç takıyordu. Önü açık koyu kırmızı pelerininin kenarları sık dokunmuş altın ipliklerden geniş şeritlerle kaplıydı. Parıltılı beyaz

cüppesinin belinde geniş altın bir kemer vardı. Taht odasının ve kıyafetinin ihtişamına rağmen Tamul'lu Sarabian oldukça sıradan görünüşlü bir adamdı. Teni Atanlarla kıyaslandığında soluktu - Sparhawk, bunun İmparatorun nadiren dışarı çıkması yüzünden olduğunu tahmin etti. Orta boyluydu. Dikkate değer bir yapısı ve yüzü yoktu. Gözleri Sparhawk'm beklediğinden çok daha dikkatliydi. Ehlana taht odasına girdiğinde biraz tereddütle ayağa kalktı.

ilhanx

Oscagne biraz şaşırmış gibiydi. "Bu şaşırtıcı, imparator misafirlerini karşılamak için asla ayağa kalkmaz."
"Etrafında toplanan leydiler kim?" diye hafifçe sordu Ehlana.
"Eşleri" diye cevapladı Oscagne, "Tamuli İmparatoriçeleri. Dokuz taneler."
"Canavarca!" diye soluk soluğa konuştu Bevier.
"Politik menfaat, Aziz Şövalye," diye açıkladı büyükelçi. "Sıradan bir insanın sadece bir karısı vardır ama imparatorun, imparatorluğun her krallığından bir tane olması gerekiyor. Unutulmamalı ki hiç iltimas geçemez."
"İmparatoriçelerden birisi giyinmesini bitirmeyi unutmuş gibi," dedi eleştirircesine Barones Melidere, imparator eşlerinden birine gözlerini dikmiş bakıyordu. Bu beline kadar çıplak neşeli bakışlı, çıplaklığının onu ilgilendirdiğini asla göstermeyen genç bir kadındı. Belinden başlayan etek parlak koyu kırmızıydı ve saçlarının arasında kırmızı bir çiçek vardı.
Oscagne kıkırdadı. "O bizim Elysoun." Gülümsedi. "Valesia Adası'ndan ve giysisi - ya da giysi eksikliği - adalılar arasında gelenekseldir. Hiç karmaşık birisi değildir ve hepimiz onu çok severiz. Evlilik sadakatini etkileyen normal kurallar Valesialı imparato-riçelere asla uygulanmaz. Günah kavramı onlara yabancıdır."
Bevier'in nefesi kesildi.
"Onlara şimdiye dek öğretmeye kalkan olmadı mı?" dedi Emban.
"Ah, şey, evet, Ekselansları." Oscagne sırıttı. "Batı Tamuli'nin Elene krallıklarındaki din adamlarından onlarcası adalıları en sevdikleri uğraşlarının günah ve rezillik olduğuna iknaya çalışmak için Valesia'ya gittiler. Din adamları başta oldukça coşkuludur ama bu uzun sürmez. Valesialı kızların hepsi çok güzel ve dost canlısıdır. Neredeyse her seferinde dininden dönenler hep Eleneler oldular. Valesia dininin sadece bir tek emri var - mutlu ol."

"Daha kötü milletler de var." Emban iç çekti.
"Ekselansları!" diye bağırdı Bevier.
"Büyü artık, Bevier," dedi Emban. "Bazen Kutsal Kilise Anamızın insan davranışlarının bazı yönlerinde saplantılı olduğunu düşünüyorum."
Bevier kızardı ve yüzü durumu uygunsuz bulan bir ifadeyle sertleşti.
Taht odasındaki saraylıların imparatorun emrinde oldukları ortadaydı, gene Ehlana geçerken âdet olduğu üzere yere kapanıldı. Bu harekette o kadar yetenekli olmuşlardı ki dizler üzerine çökme, alınlarını yere vurma ve tekrar ayağa kalkma doğallıkla tamamlanıyordu.
Kraliyet mavisi giyen Ehlana tahta geldi, kibarca reverans yaparak selam verdi. Gözlerindeki bakışlar yere kapanmayacağım açıkça gösteriyordu.
Karşılık olarak imparator eğilerek selam verdi ve kalabalıkta şaşkın bir soluma dolaştı, imparatorun eğilerek selamı yeterli olmasına rağmen biraz katıydı. Sarabian'm pratik yaptığı ortadaydı ama eğilerek selam verme ona doğal gelmiyor gibiydi. Sonra boğazını temizleyip Tamul dilinde uzun bir süre konuştu, arada sırada resmi tercüman söylediklerini Elene diline çevirsin diye duruyordu.
"Gözlerini ait oldukları yerden ayırma," diye Sparhawk'a mırıldandı Ehlana, Yüzü dingindi ve dudakları çok az oynadı.
"Ona bakmıyordum," diye itiraz etti Sparhawk.
"Ya, öyle mi?"
İmparatoriçe Elysoun, Kilise Şövalyeleri ile Peloilerin dikkatini tamamen çekmişti ve açık bir şekilde bundan hoşlanıyordu. Kara gözleri parıldadı. Gülümseyişi biraz yaramazoaydı. İmparator kocasından çok uzakta değildi. Derin derin soluyordu bunun halkı arasında bir egzersiz şekli olduğu besbelliydi. Birçok hayranına karşılık verdiği bakışlarında bir meydan okuma vardı ve onları tarafsız bir şekilde inceliyordu. Sparhawk aynı bakışı Ehlana'nm yüzünde mücevher ya da elbise alırken görmüştü, imparatoriçe Elysoun'un büyük bir olasılıkla sorunlara yol açacağı sonucuna vardı.
imparator Srabian'ın konuşması resmileşmiş klişelerle doluydu. Kalbi dolmuştu. Neşeden bayılmıştı. Ehlana'nm güzelliği karşısında dili tutulmuştu. Davetine geldiği için duyduğu aşın onur altında

ezilmişti. Giysinin çok güzel olduğunu düşünüyordu.
Dünyanın en mükemmel konuşmacısı olan Ehlana Chyrel-los'dan ayrıldıktan beri hazırladığı konuşmasını hızla bir kenara bırakıp aynen karşılık verdi. Matherion'u oldukça güzel bulmuştu. Sarabian'a hayatının doruğuna ulaştığını söyledi - Ehlana'nın hayatı her konuşma yapışında yeni bir doruğa ulaşıyor gibiydi. İmparator eşlerinin sözle anlatılmaz güzelliklerinden bahsetti ama

ilhanx

Imparatoriçe Elysoun'un acı çektirircesine ortada olan. doğal özelliklerine değinmedi. Burada âdet gibi göründüğü için neşeden bayılmaya söz verdi. İncelikli karşılaması için ona çok teşekkür etti. Bununla beraber havadan hiç söz etmedi.
İmparator Sarabian görülür bir şekilde rahatlamıştı. Elenia Kraliçesi'nin konuşmasında konuyla ilgili, sonrasında danışmanlarına sormadan cevap vermek zorunda kalacağı bir şeyi kazayla ağzından kaçırabileceğinden açıkça kaygılıydı.
Sarabian teşekkürleri için ona teşekkür etti.
Ehlana teşekkürlerine teşekkür ettiği için ona teşekkür etti.
Sonra birbirlerine bakakaldılar. Teşekkürler için teşekkür komik olmadan sadece buraya kadar devam edilebilirdi.
Sonra yüzünde fazlasıyla sıkılmış bir ifade olan bir memur boğazını temizledi. Sıradan bir Tamul'dan biraz daha uzundu ve yüzünde ne düşünündüğünü anlatan hiçbir iz yoktu.
imparator Sarabian büyük bir rahatlamayla başbakanı Pondia Subat'ı tanıttı.
"Tuhaf isim," diye imparatorun sözleri tercüme edildikten sonra mırıldandı Ulath. "Acaba yakm arkadaşları ona Pondi diyor mu?"
"Pondia onun soyluluk unvanı Sör Ulath," diye açıkladı Oscagne. 'Tam olmasa da vikonta yakın bir unvan. Ona karşı biraz dikkatli olun, Lordlarım. O dostunuz değil. Elenik anlamıyormuş gibi davranıyor ama bu konudaki cehaletinin uydurma olduğundan çok şüpheliyim. Şubat, Prens Sparhawk'm Matherion'a gelmesi için davet fikrine karşıydı. Böyle yapmanın imparatoru küçük düşüreceğini düşündü. İmparatorun Kraliçe Ehlana'ya dengi gibi davranma kararının başbakana neredeyse felç indirdiği haberini aldım."
"Tehlikeli mi?" diye mırıldandı Sparhawk.
"Tamamen emin değilim, Altes. İmparatora fanatik derecede sadıktır ve bunun onu nereye dek götürebileceğine emin değilim.

Pondia Şubat birkaç şey söyledi.
"Seyahatin güçlüklerinden aşırı yorgun olduğunuzu bildiğini söyledi," diye tercüme etti Oscagne. "Sizi dinlenmek ve dinçleşmek için imparatorun misafirperverliğini kabul etmeniz konusunda teşvik ediyor. Herhangi birinin Şubat ona suflörlük yapma şansını bulamadan İmparatoru cevap verme zorunda bırakmaması için görüşmeyi sona erdirmek oldukça iyi bir bahane."
"Kötü bir fikir olmayabilir," dedi Ehlana. "Şu ana dek işler kötü gitmedi. Belki bir süre için oluruna bırakmalıyız."
"Majesteleri, benim rehberim olacak," dedi gösterişli bir eğilmeyle Oscagne.
Ehlana bunu umursamadı.
Majesteleri arasındaki taşkın bir değiştokuşun ardından başbakan ziyaretçileri salondan çıkardı. Taht odasına açılan kapıların tam dışında bir kat merdiven çıktılar ve bitmez tükenmez spiralin etrafında geriye doğru gitmek zevkinden vazgeçip sarayın öbür tarafına doğrudan giden bir koridorda ilerlediler.
Bir tercüman aracılığıyla konuşan Pondia Şubat yürürlerken dikkati çeken şeylerin özelliklerini belirtti. Ses tonu harika şeyleri sıradan olarak ele alıyordu ve kasten kabaydı. Bu Elene barbarlarına hadlerini bildirmek için özellikle harcadığı çabayı gizlemeye bile kalkmadı. Onlara pek dudak bükmedi ama buna çok yaklaştı. Üstü kapalı bir yoldan onları parıldayan bir Elene kalesine götürüp Büyükelçi Oscagne'nm sorumluluğuna terk etti.
"Tavrı Matherion'da yaygın mı?" diye sordu Emban.
"Hiç değil," diye cevapladı Oscagne. "Şubat saraydaki çok küçük bir kliğin başı. Onlar beş yüzyıldır tek bir yeni fikirleri bile olmayan en aşırı tutucular."
"Kliği bu kadar küçükse nasıl başbakan oldu?" dedi Tynian.
"Tamul politikası çok karanlıktır, Sör Tynian. Biz imparatorun zevki için hizmet ederiz; herhangi bir konuda tavsiyemizi almak zorunda değildir. Subat'm babası İmparator Sarabian'm babasının çok yakın arkadaşıydı, Subat'm başbakan olarak atanması sıradışı yeteneklerine değil babasına duyulan sevgi sonucunda olmuştu. İyi bir başbakan olmasına rağmen bazen kendini kaybetmeye meyillidir. Yakın arkadaşlık bizim hükümet sistemimizin en önemli sorunlarından biridir. Bizim kilisemizin başı bütün hayatı boyunca

hiç dindar olmamıştır. Tanrılarımızın isimlerini bile bilmez."

ilhanx

"Bir dakika," dedi Emban, bakışları afallamıştı. "Yani din görevlilerinin imparator tarafından mı atandığmı söylüyorsun?"
'Tabii ki. Onlar sonuçta yetkili merciler ve Tamul imparatorları yetkinin herhangi bir türünün ellerinde olmamasından hoşlanmazlar."
Bütün yüzeyleri kaplayan parlak sedef hariç dünyadaki bütün Elene kalelerinin ana salonuna çok benzeyen, kalenin ana salonuna girmişlerdi.
"Buradaki hizmetkârlar Elene," dedi Oscagne, "bu yüzden ihtiyaçlarınızı onlara açıklamakta güçlük çekmeyeceksiniz. Benim gidip İmparator Majesteleri'ne raporumu vermem gerekiyor." Yüzünü astı. "Size karşı dürüst olmam gerekirse bunu sabırsızlıkla beklemiyorum. Şubat Majesteleri'nin dirseğininin dibinde durup söylediğim her şeyi ortaya çıkarmaya çalışacak." Eğilerek Ehlana'ya selam verdi, sonra dönüp gitti.
"Sanırım sorunlarımız var," diye fikrini belirtti Tynian. "Bütün bu formalite bizi imparatordan uzak tutacak, eğer neler keşfettiğimizi ona söyleyemezsek bize ihtiyacımız olan rahat hareket özgürlüğünü vermeyecektir."
"Ve başbakanın düşmanlığı işleri daha da kötüleştirecek," diye ekledi Bevier. "Bu bana daha çok dünyanın diğer ucundan yardımımızı sunmak için gelip, karşılığında bu özenle hazırlanmış hapishaneye kapatılmakmış gibi geliyor."
"Haşan olmaya başlamadan önce durumu biraz daha düşünelim," diye akıl verdi Emban. "Oscagne ne yaptığını biliyor ve gördüğümüz her şeyi gördü. Sanırım durumun aciliyetini Sarabian'a iletme konusunda ona güvenebiliriz."
"Eğer bize ihtiyacınız yoksa, Majesteleri," dedi Stragen, "Talen ve ben gidip yerel hırsızlarla bağlantı kuracağız. Anlamsız formalitelerle elimiz kolumuz bağlı kalacaksa, bilgi toplamak için biraz yardıma ihtiyacımız olacak."
"Onlarla nasıl iletişim kurmayı düşünüyorsun?" dedi Khalad.
"Matherion çok kozmopolit bir yer, Khalad. Caaldor bana yerel hırsızlar arasında ağırlığı olan birçok Elenenin ismini verdi."
"Yapmanız gerekeni yapın, Stragen," dedi Ehlana, "ama uluslararası bir olaya neden olmayın."
375

"Bana güvenin, Majesteleri." Stragen sırıttı.
Kraliyet dairesi kalenin orta kulesinin en üstündeydi. Kale elbette cafcaflıydı ama bir Elene kalesine sadık olarak kopyalandığı için, inşaatçılar büyük ihtimalle farkına bile varmadıları kullanışlı özelikleri bilmeden eklemişlerdi. Bevier bundan oldukça memnundu. "Sarayı savunabilirim," diye değerlendirdi. "Bütün ihtiyacım birkaç fıçı zift ve birkaç makine, böylece kaleyi birkaç yıl saldırıya karşı savunabilirim."
"Umalım da o noktaya gelmesin, Bevier," dedi Ehlana.
O gece geç saatlerde, Sparhawk ve genişleyen ailesi kraliyet dairelerine çekildiklerinde Naip Prens pencere yanındaki bir koltuğa yayılıp otururken leydiler de yatağa yatmadan önce bütün leydile-rin yaptığı o küçük işleri yapıyorlardı. Bu küçük törenlerin birçoğunun arkasında oldukça makul nedenler vardı, diğerlerineyse akıl ermezdi.
"Özür dilerim, Sparhawk," diyordu Ehlana, "ama bu beni endişelendiriyor. Eğer İmparatoriçe Elysoun, Oscagne'nin belirttiği kadar ayrım yapmayan bir avcıysa çok fazla mahcubiyet nedeni olabilir. Mesela, Kalten'i al. Onun yapabileceği türden bir teklifi reddedebilir mi - özellikle de o elbise göz önüne alınırsa."
"Onunla konuşacağım," diye söz verdi Sparhawk.
"Aklımdayken," diye önerdi Mirtai. "Kafası karıştığında Kal-ten'in dikkatini çekmek biraz zordur."
"O çok bayağı." Barones Melidere burnunu çekti.
"Ama kadın çok hoş, Barones," diye ekledi Alean. "Bedenini teşhir etmiyor. Şüphesiz bunun farkında ama sanırım sadece onu insanlarla paylaşmaktan hoşlanıyor. Bayağıdan çok, cömert."
"Ne dersiniz başka bir şeyden konuşabilir miyiz?" dedi acılı bir sesle Sparhawk.
Kapıda hafif bir tıklama oldu ve Mirtai içeri girmek isteyenin kim olduğuna bakmak için gitti. Her zaman olduğu gibi kapıyı açarken bir eli hançerinin kabzasmdaydı.
Gelen Oscagne idi. Kukuletalı bir pelerin giyiyordu ve yanında benzer kıyafette bir adam daha vardı. İkisi de hızla içeri girdiler. "Kapıyı kapa, Atana," diye fısıldadı büyükelçi, her zamanki soğukkanlı yüzü şaşkındı; bakışları çılgına dönmüş gibiydi.
376

"Sorunun ne, Oscagne?" diye sordu Mirtai.

ilhanx

"Lütfen, Atana Mirtai, kapıyı kapa. Eğer ben ve dostumun burada olduğunu herhangi biri fark ederse saray tepemize yıkılır."
Mirtai kapıyı kapatıp sürgüledi.
Sparhawk kesinlikle emin oldu ve ayağa kalktı. "Hoşgeldiniz, İmparator Majesteleri," diye Oscagne'nin kukuletalı arkadaşını selamladı.
İmparator Sarabian kukuletasını geri itti. "Nasıl oldu da ben olduğumu anladınız, Prens Sparhawk? Elenecesi hafif aksanlıydı. "Yüzümü göremeyeceğinizi biliyorum."
"Göremedim, Majesteleri, ama Büyükelçi Oscagne'ninkini görebiliyordum. Elinde canlı yılan tutan biri gibiydi."
"Bana bugüne kadar birçok şey dendi," diye güldü "Sarabian, "ama kimse bunu söylemedi."
"Majesteleri çok yetenekli," dedi hafif bir reveransla Ehlana. "Yüzünüzde Elenece anladığınıza dair en ufak bir ima bile göremedim. Kraliçe Betuana'mn yüzünden bunu okuyabildim ama en ufak bir ipucu bile vermediniz."
"Betuana, Elenece biliyor mu?" Sarabian afallamış göründü. "Ne kadar şaşırtıcı." Pelerinini çıkardı. "Doğrusu Majesteleri," dedi Ehlana'ya, "İmparatorluktaki bütün dilleri konuşabilirim - Ta-mulca, Elenece, Stricçe, Teganca, Arjunice, Valesiaca ve hatta Cynesga'da konuştukları berbat dili bile. Bu en iyi korunan devlet sırlarımızdan biri. Güvende olmak için onu kendi hükümetimden bile gizli tutuyorum." Bu hoşuna gitmiş gibi göründü. "Anladığım kadarıyla hepiniz pek zeki olmadığım sonucuna vardınız?"
"Bizi tamamen enayi yerine koydunuz, Majesteleri," diye onu temin etti Melidere.
Sarabian sevimli ve içten bir bakış attı. "Hoş kız," dedi, "insanları enayi yerine koymaya bayılırım. Bu kaçamağın birçok nedeni var dostlarım ama çoğu politik ve pek hoş şeyler değil. Konuya giriyor muyuz? Özlenmeden ancak çok kısa bir süre yok olabilirim."
"Biz, söyledikleri gibi, emrinize amadeyiz, Majesteleri," dedi Ehlana.
"Bu deyimi asla anlamadım, Ehlana," diye itiraf etti. "Birbirimize ismen hitap etmemizden rahatsız olmazsın sanırım, değil mi? Şu 'Majesteleri' çok kullanışsız. Neredeydim? Evet - emrine

amade. Sanki birisi emrime ama diyecekmiş gibi." Kelimeleri, sanki dili düşüncelerini açığa vurmamayı engellemekte zorluk çekiyormuş gibi dudaklarından fırlıyordu. "Bu ziyaretin amacı, sevgili dostlarım, Matherion'da âdet ve göreneklerin öyle ya da böyle mahkûmu olmam. Benim rolüm katı bir şekilde tanımlanmıştır ve sınırları aşmam buradan Daconia Körfezi'ne dek hissedilebilecek depremlere neden olur. Bu depremleri umursamayabilirim ama ortak düşmanımız bunları hissedebilir, onu uyarmak istemiyoruz."
"Doğru," diye onayladı Sparhawk.
"Lütfen bana öyle ağzı bir karış açık bakıp durma, Oscagne. Daha önce bilmen gerekmediği için çoğunuzun beni uyuyor diye düşündüğünde cin gibi uyanık olduğumu sana söylemedim. Artık öyle. Kendine gel be adam. Dışişleri bakanı böyle küçük sürprizleri telaşa kapılmadan, olduğu gibi kabul edebilmeli."
"Düşüncelerimi yeniden düzenlemek biraz zaman alıyor, Majesteleri."
"Benim bir ahmak olduğumu düşünüyordun, haklı mıyım?"
"Şey-"
"Öyle düşünmen gerekiyordu, Oscagne - sen, Şubat ve bütün diğer bakanlarım. Bu benim ana savunmalarımdan - ve eğlencelerimden - biriydi. Doğrusu ahbap, ben bir dahiyim." Ehlana'ya gülümsedi. "Bu alçakgönüllü görünmüyor, değil mi? Ama yine de doğru. Dilinizi üç, Styricçeyi dört haftada öğrendim. Elene teoloji-sindeki en çapraşık tezlerdeki mantık hatalarını bulabilir, yazılmış her şeyi okuyabilir - ve anlayabilirim. Bununla beraber en parlak başarım bütün bunları gizli tutmayı becermek. Kendilerine hükümetim diyen insanlar - gücenme Oscagne - beni karanlıkta tutmak için çok büyük bir komploya girmiş gibi görünüyor. Bana sadece duymayı isteyeceğimi düşündükleri şeyleri söylüyorlar. O günkü havayla ilgili yanlışsız bir bilgi almam için bir pencereden bakmam gerekiyor. Tabii ki onlar en soylu nedene sahipler. Beni herhangi bir sıkıntıdan uzak tutmak istiyorlar ama gerçekten kafamda olan şey bindiğim geminin batıp batmadığını birisinin bana söylemesi, ne dersin?" Sarabian hâlâ çok hızlı konuşuyordu, aklına gelen fikirleri elinden geldiği kadar çabuk dışarı döküyordu. Gözleri parlıyordu ve neredeyse kahkahalarla gülme smırmdaydı. Çok aşırı heyecanlandığı ortadaydı. "O zaman şimdi," diye hızla

ilhanx

devam etti, "ne yaptığımız hakkında saraydakilerin - mutfaktaki bulaşıkçı çocuklara kadar - dikkatini çekmeden iletişim kurmak için bir yöntem geliştirmeliyiz. Çok ciddi bir şekilde gerçekten neler döndüğünü bilmem gerekiyor ki büyük dehamı ona uydurabile-yim." Sonuncu kendini eleştiren bir alayla söylenmişti. "Herhangi bir fikri olan var mı?"
"Büyü hakkında ne düşünüyorsunuz, Majesteleri?" diye sordu Sparhawk.
"Bu konuda şimdilik bir kanı oluşturmadım, Sparhawk."
"O zaman işe yaramaz," dedi Sparhawk. "Büyünün işe yarayacağına inanmalısınız yoksa yapılamaz."
"Belki kendi kendimi inandırabilirim," dedi biraz şüphelice Sa-rabian.
"Bu işe yaramaz, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Büyüler başarılı olmalı yoksa sizin ruh halinize bağlı olamazlar. Bize çok daha kesin bir şey lazım. Size söyleyeceğimiz şansa güvenemeyeceği-miz kadar önemli şeyler var."
"Ben de aynen böyle düşünüyorum, Sparhawk. Bu sorunumuzu tanımlıyor, o zaman. Fark edilmeden haber götürüp getirecek çok kesin bir yönteme ihtiyacımız var. Deneyimlerim bunun kimsenin dikkat etmeyeceği sıradan bir şey olması gerektiğini söylüyor."
"Karşılıklı hediye verme," diye hiç düşünmeden önerdi Barones Melidere.
"Size hediye yollamaktan çok memnun olacağım, sevgili Barones." Sarabian gülümsedi. "Gözleriniz kalbimi durduruyor ama -"
Melidere elini kaldırdı. "Özür dilerim, Majesteleri," dedi, "ama iki hükümdar arasında birbirlerine hediyeler vermekten daha sıradan bir şey olamaz. Ben kraliçeden size hatıralar taşırım, büyükelçi de sizinkileri ona taşır. Biz birkaç defa gidip geldikten sonra kimse bize dikkat etmeyecektir. Mesajları o hediyelerin içinde saklayabiliriz ve kimse onları aramaya cesaret edemez."
"Bu mükemmel kızı nereden buldun, Ehlana?" dedi Sarabian. "Onunla hemen evlenirdim - şu anda dokuz karım olmasaydı -ah, aklıma gelmişken, Sparhawk, bu konuda seninle konuşmam gerekiyor, - özel olarak sanırım." Etrafına bakındı. "Barones'in planında bir kusur gören var mı?"
"Sadece bir tane," dedi Mirtai, "ama onu ben halledebilirim."

"O da neymiş, Atana," diye sordu heyecanlanan imparator.
"Birisi gene de karşılıklı hediye verişten şüphelenebilir - özellikle de yağmur gibi yağarlarsa. Melidere'in yoluna çıkmaya kalkabilir ama gidip gelirken ben ona eşlik edeceğim. Kişisel olarak kimsenin yoluna çıkmayacağını garantileyeceğim."
"Mükemmel, Atana! Fevkalade! Geri dönsek iyi olur, Oscagne. Olmamı istediği yerde olmazsam Şubat beni çok fazla özler. Ah, Sparhawk, lütfen genç şövalyelerinden birkaçını karım, Elysoun'u eğlendirmeleri için görevlendir."
"Anlamadım, Majesteleri?"
"Genç, tercihen yakışıklı ve oldukça dayanıklı - bu tipleri bilirsin."
"Tahmin ettiğim konu hakkında mı konuşuyoruz, Majesteleri?"
"Tabii ki öyle. Elysoun karşılıklı hediye vermek ve iyilik yapmaktan hoşlanır. Kimse onunla oynamak istemezse yıkılacaktır. Mutsuz olduğunda çok cırtlaktır. Kulaklarımın hatırına lütfen bu işi ayarla, ahbap."
"Ah - kaç tane, Majesteleri?"
"Bir düzine kadar yeterli olacaktır, sanırım. Oscagne geliyor musun?" Ve Tamuli imparatoru hızla kapıdan çıktı.

yirmi beşinci bölüm

"BU zeki insanların özelliklerinden biridir, Majesteleri," dedi Zalasta. "Hızlı konuşurlar çünkü fikirleri beyinlerinden dökülür taşar. İmparator Sarabian belki kendini sandığı kadar zeki değildir ama küçük görülmeyecek bir zekâsı var. Bunu hükümetindeki herkesten gizli tutmayı başarması inanılmayacak bir şey. Bu insanlar o kadar düzensiz ve kolay heyecanlabilirler ki kendi ayaklarına takılıp düşerler."
Önceki gecenin şaşırtıcı ifşasını tartışmak için hepsi kraliyet dairesinde toplanmıştı. Büyükelçi Oscagne daha önce gelip, geçici evleri olan Elene kalesinin içindeki gizli dinleme noktalan ve gizli kapıları gösteren bir plan getirmişti. Yanm düzine casus bulunup nazik ama sertçe gitmeleri söylenerek defedilmişti. "Bunda kişisel bir şey yok, Majesteleri," diye Ehlana'dan özür diledi Oscagne. "Bu bir politika meselesi."
"Tamamen anlıyorum, Ekselans," dedi nazikçe. Ehlana bu sabah zümrüt yeşili bir elbise giyiyor, özellikle sevimli görünüyordu.

ilhanx

"Casusluk sisteminiz gelişmiş mi, Ekselans?" dedi Stragen.
"Hayır, pek sayılmaz. Hükümetin her bölümünün kendi casusla-, n var ama zamanlannın çoğunu birbirini izleyerek geçiriyorlar. Yabancı ziyaretçilerden çok kendi meslektaşlarımızdan ürküyoruz."
"O zaman merkezi casusluk sistemi yok?"
"Korkarım ki yok, Milord."
"Bütün casuslardan uzak mıyız?" diye sordu Emban parıldayan duvarlara gergince bakarak.
"Bana güvenin, Ekselansları." Sephrenia gülümsedi.
"Korkarım bunu anlayamadım."
"Parmaklarını oynattı, Başpiskopos Emban," dedi sevimsizce Talen. "Yakalamadığımız bütün casusları kurbağaya çevirdi."

"Şey, tam olarak öyle sayılmaz," diye düzeltti, "ama duvarların arkasında saklı casuslar varsa, hiçbir şey duyamayacaklar."
"Sen etrafta bulunması çok faydalı bir kişisin, Sephrenia," diye fikrini söyledi ufak tefek, şişko din adamı.
"Bunu ben de fark ettim," diye onayladı Vanion.
"Şimdi konuya dönelim," diye önerdi Ehlana. "Hilemizi aşırıya kaçırmak istemiyoruz, onun yerine Sarabian ile karşılıklı hediyeler verirken mesajlarımızı kimsenin engellemeyeceğinden emin olmak ve saraylıların Melidere'yi incik boncuklarla koridorlarda bir oraya bir buraya tırısa kalkmış görmelerini istiyoruz."
"Ben tırısa kalkmam, Majesteleri," diye itiraz etti Melidere. "Kıvırtarak yürüyeceğim - baştan çıkarırırcasma. Kalçalarınızı seyretmekle meşgul bir adamın bedeninizin geri kalanının ne yaptığıyla fazla ilgilenmediğini keşfettim."
"Gerecekten mi?" dedi Prenses Danae. "Bunu hatırlayacağım. Bana kıvırtmasını öğretir misiniz, Barones?"
"Önce kalçalarınızın büyümesi gerekiyor, Prenses," dedi Talen.
Danae'nin bakışları birden tehlikelileşti.
"Boş ver," dedi Sparhawk.
Danae onu umursamadı. "Bunu ödeyeceksin, Talen".
"Sanmam, Prenses," dedi küstahça Talen. "Hâlâ sizden daha hızlı koşabilirim."
"Başka bir sorunumuz var," dedi Stragen. "Aylar önce kesinlikle mükemmel olduğuna ikna olduğum plan dün gece yıkıldı. Korkarım yerel hırsızların fazla bir yararı olamayacak. Caalador'un bizi Lebas'ta inandırmaya çalıştırdığından daha da kötüler. Tamul toplumu o kadar, katı ki sokaktaki meslektaşlarımız bağımsızca düşünemiyor. Hırsızların davranması gereken Özel bir tarz var; dün gece karşılaştıklarımız o kadar dar görüşlüler ki basma kalıp-lıktan çıkamıyorlar. Yerel hırsız toplumundaki Eleneler yeteri kadar yaratıcı ama Tamullar ümitsiz derecede yeteneksizler."
"Bu kesinlikle doğru," dedi Talen. "Çalarken yakalandıklarında kaçmaya bile çalışmıyorlar. Öyle durup nezarete götürülmeyi bekliyorlar. Bu duyduğum en, en ahlaksız şey."
"Belki bundan bir şeyler çıkarabiliriz," diye devam etti Stragen. "Caalador'a haber yolladım. Belki onların akıllarını biraz başlarına getirebilir. Beni en çok düşündüren organize olmamaları. Hırsızlar

katillerle konuşmuyor; fahişeler dilencilerle konuşmuyor ve kimse dolandırıcılarla konuşmuyor. Nasıl hayatta kalabildiklerini bir türlü anlayamıyorum."
"Bu kötü bir haber," diye belirtti Ulath. "Biz de hırsızların kendi casus örgütümüz olarak çalışacağına güveniyorduk."
"Umalım ki Caalador bu konuyu düzeltebilsin," dedi Stragen. "Hükümette merkezi haber alma aygıtı olmaması bu hırsızları planlarımız için çok önemli hale sokuyor."
"Caalador onların akıllarını başlarına getirecektir," dedi Ehlana. "Oha çok güveniyorum."
"Bunun nedeni büyük ihtimalle konuşmasını beğenmen," dedi ona Sparhawk.
"Konuşmaktan bahsediyorken," dedi Sephrenia, "sanırım çoğunuzun Tamulca konuşamaması yüzünden buradaki çabalarımız sınırlı kalacaktır. Bu konuda bir şeyler yapmamız gerekiyor."
Kalten homurdandı.
"Bu kez biraz bile acı vermeyecek, bir tanem." Sephrenia gülümsedi. "Gerçekten öğrenmemiz için zamanımız yok, bu yüzden Zalasta ve ben biraz hile yapacağız."
"Bunu biraz açabilir misin, Sephrenia," dedi Emban, şaşkındı.
"Bir-büyü yapacağız." Sephrenia omuz silkti

ilhanx

"Birisine yabancı bir lisanı büyüyle öğretebileceğim mi söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu.
"Şey, evet," dedi Sparhawk. "Ghwerig'in mağarasında bana beş saniyede Trollca konuşmasını öğretti. Sanırım Trollcayı öğrenmek Tamulcadan daha zordur. En azından Tamullar insan."
"Ama dikkatli olmamız gerekiyor," diye uyardı küçük Styric kadın. "Hepiniz dilbilim dehası olarak görülürseniz, çok dikkat çekici olacaktır. Her seferinde biraz biraz yapacağız - ilk olarak basit bir kelime hazinesi ve temel dilbilgisi. Sonra da bunu genişleteceğiz."
"Size öğretmenler yollayabilirim, Leydi Sephrenia," diye önerdi Oscagne.
"Ah - hayır, çok teşekkürler, Ekselans. Sizin öğretmenleriniz aniden kendilerini harikulade yetenekli öğrencilerden bir takımın karşısında bulurlarsa şaşıracaklar - hatta kuşkulanacaklardır. Neyin peşinde olduğumuzu gizleyerek bunu kendi başımıza yapacağız. Öğrencilerimize önce ilk olarak berbat bir aksan vereceğim ve

sonra ilerledikçe onu düzelteceğiz."
"Sephrenia?" dedi oldukça kırgın bir tonla Kalten.
"Evet, bir tanem?"
"Birisine büyüyle lisan öğretebiliyorsun, değil mi?"
"Evet."
"O zaman niçin o kadar yılı bana Styricçe öğretmeye çalışarak geçirdin? Bir işe yaramadığını gördüğünde niçin parmaklarını bana doğru kımıldatmadın?"
"Kalten, tatlım," dedi nazikçe, "sana niçin Styricçe öğretmeye çalışıyordum?"
"Sanırım büyü numaraları yapabileyim diye." Omuz silkti. "Tabii ki sadece insanlara eziyet çektirmekten hoşlanmıyorsan."
"Hayır, bir tanem. Bu senin için olduğu kadar benim için de acı vericiydi." ürperdi. "Hatta daha acı verici. Sana, büyü yapabilesin diye Styricçe öğretmeye çalışıyordum ama bunu yapabilmek için Styricçe düşünebilmen gerekiyor. Sadece kelimeleri söyleyip istediğin gibi çıkmalarını sağlayamazsın."
"Bir dakika," diye itiraz etti Kalten. "Diğer lisanları konuşanların bizim gibi düşünmediklerini mi söylemek istiyorsun?"
"Aynı şekilde düşünebilir ama aynı kelimelerle düşünmezler."
"Yani aslında kelimelerle mi düşündüğümüzü söylüyorsun?"
"Tabii ki öyle. Düşüncelerin ne olduğunu sanıyordun?"
"Bilmiyorum. Ama hepimiz insanız. Hepimiz aynı şekilde ve aynı lisanda düşünmüyor muyuz?"
Sephrenia gözlerini kırpıştırdı. "Peki hangi lisan, bir tanem?"
"Doğal olarak Elence. Bu yüzden yabancılar bizim kadar zeki değil. Durmaları ve düşüncelerini Elenceden o lisan dedikleri barbar gevelemesine tercüme etmeleri gerekir. Tabii ki bunu sadece inatçı oldukları için yaparlar."
Sephrenia kuşkuyla bakakaldı. "Gerçekten ciddisin, değil mi?"
"Tabii ki. Elenelerin diğer herkesten niçin daha zeki olduğunu herkesin bildiğini sanıyordum." Yüzünde insanın içine işleyen samimiyet vardı.
"Ah, tatlım," diye umutsuzluk içinde iç çekti Sephrenia.
Melidere lavanta rengi bir kıyafet giydi ve kolunda mavi saten bir ceket taşıyarak imparatorun özel dairesine doğru kıyırta kıvırta

yürüdü. Mirtai kıvırtmadı. Melidere'in gözleri saf saf faltaşı gibi açıktı, ifadesi cansızdı. Heyecandan nefesi kesilmişçesine dudaklarını ısırıyordu. İmparator Sarabian'ın saraylıları kıvırtmasını büyük bir ilgiyle izlediler. Kimse elinde taşıdığına bir parça bile dikkat etmedi.
Mirtai'nin tercüme ettiği, soluk soluğa küçük bir konuşmayla hediyeyi imparatora teslim etti. İmparator oldukça resmi bir şekilde karşılık verdi. Melidere reverans yaptı ve kıvırta kıvırta Elene kalesine döndü. Saraylılar hâlâ kıvırmasına odaklanmışlardı - hem de seyri izlemek için yeterince fırsatları olmalarına rağmen.
"En ufak bir pürüz bile çıkmadan bitti," diye kendini beğenmişçe bildirdi Barones.
"Kıvırmanı beğendiler mi?" diye sordu Stragen.
"Bütün sarayı taş kestirdim, Milord Stragen." Güldü.
"Gerçekten mi?" diye Mirtai'ye sordu Stragen.
"Tam değil," diye cevapladı Atana. "Bir kısmı daha çok görebilmek için onu izledi. Melidere iyi kıvırtıyor. Elbisesinin içinde olanlar daha çok bir çuvalın içinde iki kedinin kavga edişine benziyor."

ilhanx

"Tanrı'nm verdiği yetenekleri kullanmalıyız, değil mi, Ekselansları?" diye yapmacık bir dindarlıkla Emban'a sordu sarışın kız.
"Kesinlikle, kızım," diye hafifçe bile gülümsemeden cevapladı.
Büyükelçi Oscagne mavi kadife bir yastık üzerinde kaymakta-şmdan bir kutu taşıyarak yaklaşık on beş dakika sonra geldi. Ehlana kutudan imparatorun notunu aldı.
"Ehlana," diye yüksek sesle okudu. "Mesajın güvenli bir şekilde geldi. Barones koridorlarda dolaşırsa saray halkımın yoluna çıkma konusunda kendilerini tutamayacakları izlenimini edindim ama böyle davranma hakkını ateşli bir şekilde savunacağım. Bu kız bu kadar çok şeyi aynı anda oynatmayı nasıl becerebiliyor? Sarabian."
"Şey," dedi bal rengi sarışın kıza Stragen, "nasıl beceriyorsun?"
"Bu bir yetenek, Milord Stragen."
Misafir Eleneler izleyen birkaç hafta boyunca Tamul lisanında göstermelik olarak ders aldılar. Oscagne uzun seyahatleri boyunca misafirlere lisanı öğrettiği konusunda çeşitli hükümet görevlilerine rastlantısal bilgiler vererek hilelerine yardım etti. O ve grubunun artık belli bir seviyede yeterlilik kazandıklarının doğruluğunu ortaya

koymak için başbakanın misafirler için düzenlediği ziyafetlerden birinde Ehlana Tamulca kısa bir konuşma yaptı.
Tabii ki beceriksiz anlar oldu. Bir keresinde Kalten'in iyi cevaplanmış bir iltifat olduğunu düşünerek, gülümseyerek söylediği şey, bir saraylıyı çok fazla gücendirdi. Saraylı ayaklarını sürüyerek şaşkın bakışlarla uzaklaşırken, "Nesi var?" diye sordu Kalten.
"Ona ne demeye çalışıyordun?" diye sordu Mirtai gülmesini tutmaya çalışarak.
"Gülümsediğini görmekten hoşlandığımı söyledim."
"Söylediğin o değildi."
"Peki, ne dedim?"
"Umarım bütün dişlerin dökülür."
" 'Gülümseme' için yanlış kelime kullandım, değil mi?"
"Sanırım evet."
Yeni bir dil öğrenme rolü yapmak kraliçe ve mahiyetine oldukça çok boş zaman sağlamıştı. Katılmak zorunda kaldıkları resmi davetler ve eğlenceler çoğunlukla akşamları yapılıyordu. Bu da gündüzlerini onlara bırakıyordu. Bu saatleri boş sohbetlerle - çoğunlukla Tamulcaya yönelik - geçiriyorlardı. Sephrenia ve Zalas-ta'nın yaptıkları büyü hepsinin kelime hazinesi ve söz dizimini oldukça iyi anlamalarını sağlamıştı ama telaffuzu düzeltme nedense uzun sürdü.
Oscagne'm önceden tahmin ettiği gibi başbakan her seferinde önlerine engeller çıkardı. Günlerini elinden geldiği kadar bezdirici ve ziyadesiyle anlamsız faaliyetlerle doldurdu. Sığır gösterilerinin açılışlarında katıldılar. Üniversitede onur payeleri aldılar. Örnek çiftlikleri ziyaret ettiler. Ne zaman imparatorluk sarayından ayrılsa-lar yanlarına kalabalık bir eşlik sağladı - bunlar genelde sıraya girmeleri saatler süren muhafızlardı. Pondia Şubat'in ajanları bu süreyi sokakları ziyaretçilerin görmek istediği insanlardan temizleyerek değerlendiriyorlardı. Bununla beraber, en sorun çıkaran şey İmparator Sarabian'a ulaşmalarının katı bir biçimde kısıtlanmasıydı. Şubat kendini elinden geldiği kadar rahatsız edici yapıyordu ama Ele-ne zekâsına ve grubun çoğunun göründüğü gibi olmadıkları gerçeğine karşı hazırlıklı değildi. Özellikle Talen başbakanın ajanlarının kafasını kanştırıyormuş gibiydi. Sparhawk'm çok önceden fark ettiği gibi Talen'i dünyanın herhangi bir şehrinde izlemek olanaksıza

yakındı. Genç adam çok fazla eğleniyor ve çok fazla bilgi topluyordu.
Uyku verici bir öğleden sonra, Ehlana ve leydiler kraliyet da-iresindeydiler; Sparhawk ve Kalten sessizce içeri girdiklerinde kraliçenin hizmetçisi Alean konuşuyordu.
"Bu nadiren olan bir şey değil," diyordu yavaşça iri gözlü kız. "Bu hizmetçi olmanın rahatsızlıklarından biri." Alean her zamanki gibi yumuşak gri, sade bir elbise giyiyordu.
"Kim o?" Ehlana'nın gözleri çakmak taşı gibiydi.
Alean biraz utanmış gibi görünerek, "Gerçekten önemli değil, Majesteleri," diye cevapladı.
"Hayır, Alean, önemli."
"Kont Osril, Majesteleri."
"Onu duydum." Ehlana'nın ses tonu buz gibiydi.
"Ben de." Melidere'in sesi de en az onunki kadar soğuktu.
"Anladığım kadarıyla kontun rezil bir ünü var?" dedi Sephrenia.

ilhanx

"Ondan bir zampara olarak söz edilir, Leydi Sephrenia," dedi Melidere. "Sefahatin en kötüsünden zevk alır. Zaten Cehennem'e gitmek için doğduğundan, onu ayıplayan bütün sorunları Tanrı'ya yüklemekten böbürlenir."
"Babam ve annem taşralıydılar," diye sürdürdü Alean, "bu yüzden kontun ününü bilmiyorlardı. Beni onun hizmetine vermenin bana hayat boyu bir fırsat sağlayacağım düşündüler. Bu bir köylünün ilerlemek için tek şansıydı. On dört yaşında ve çok saftım. Kont başlangıçta dostane göründü ve şanslı olduğumu düşündüm. Sonra bir gece eve sarhoş geldi ve bana karşı niçin bu kadar nazik olduğunu anladım. Mirtai gibi eğitim almamıştım, bu yüzden yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ağladım tabii ki ama tek yaptığı şey gözyaşla-rıma gülmekti. Neyseki bir şey olmadı. Kont Osril alışıldığı üzere hamile hizmetçilerini sırtlarında elbiseleri dışında hiçbir şey vermeden kovardı. Birkaç kezden sonra benden bıktı. Bana maaşımı ödedi ve iyi bir tavsiye mektubu verdi. Sarayda iş bulduğum için şanslıydım." Zoraki, acı bir şekilde gülümsedi. "Sonradan ortaya çıkan etkiler olmadığı için sanırım o kadar da önemli değil."
"Benim için önemli," dedi soğukça Mirtai. "Cimmura'ya döndüğümde bir haftadan fazla yaşamayacağına söz veriyorum."
"Eğer o kadar geç kalacaksan şansını kaybedeceksin, Mirtai,"

dedi sıradan bir şekilde Kalten. "Kont Osril ben Cimmura'ya döndüğüm gün güneşin batışını göremeyecek, sana söz veriyorum."
"O seninle dövüşmez," dedi dostuna Sparhawk.
"Başka bir tercihi olmayacak," diye cevapladı Kalten. "Bir erkeğin kendine yediremeyeceği birçok hakaret biliyorum - onlar da işe yaramazsa onu parça parça kesmeye başlayacağım. Eğer bir adamın burnunu ve kulağını kesersen kılıcına uzanmak zorunda kalır - büyük ihtimalle bir sonra neyi kesmeyi planladığını bilmediğinden dolayı olsa gerek."
"Tutuklanacaksın."
"Bu sorun değil, Sparhawk," dedi acımasızca Ehlana. "Onu affedeceğim."
"Bunu yapmanız gerekmez/ Sör Kalten," diye mırıldandı Ale-an, gözleri yere bakıyordu.
"Evet," diye taş gibi sert bir sesle cevapladı Kalten, "doğrusu yapacağım. Onun işini bitirdikten sonra kulaklarından birini getireceğim - sadece sözümü tutuğumu ispat etmek için."
Sparhawk nazik kızın koruyucusunun acımasız teklifine şiddetli bir tiksintiyle tepki vereceğinden emindi. Ama öyle olmadı. "Bu çok düşünceli bir davranış, Sör Kalten," dedi.
"Haydi Sephrenia," dedi öğretmenine Sparhawk. "Gözlerini kaldır ve iç çek. Bu kez seninle mutabık olabiliriz."
"Bunu niçin yapayım ki Sparhawk? Bence Sör Kalten oldukça uygun bir hareket tarzı izliyor."
"Sen bir vahşisin, küçük ana."
"Ne olmuş?"
O gün ikindiden sonra, Sparhawk ve Kalten taklit Elene kalesinin parıldayan büyük salonunda diğer şövalyelere katıldılar. Şövalyeler resmi zırhlarını bir kenara koymuş, tayt ve ceket giyiyorlardı. "Fazla sürmedi," diyordu Sör Bevier. "Duvarlar gerçekten sağlam ve kale hendeği uygun. Açılır kapanır köprü çalışıyor ama onu kaldıran bocurgatların biraz yağa ihtiyacı var. İşi bitirmek için tek yapmamız gereken şey hendekteki kazıkları sivriltmek."
"Ve de birkaç fıçı zift?" diye önerdi Ulath. "Siz Arcialılann insanların üstüne zift dökmekten ne kadar hoşlandığınızı biliyorum."
"Beyler," dedi onaylamayarak Vanion, "burasının savunmasını güçlendirmeye kalkarsanız, ev sahibimiz yanlış anlayabilir." Bunu

bir an düşündü. "Ama sessizce bir kenara uygun miktarda kazık stoğu yapmak canımızı incitmez," diye ekledi, "ve de birkaç fıçı lamba yağı. Zift kadar iyi değildir ama içeri getirilirken fazla dikkat çekmez. Sanırım göze batmadan erzak getirmeye başlamak isteyebiliriz. Oldukça kalabalığız, bu yüzden depolarımızı doldurduğumuzu gizlemek zor olmayacak. Ama hepsini çaktırmadan yapalım."
"Ne tasarlıyorsun, Vanion?" diye sordu Emban.
"Sadece birkaç basit ön tedbir, Ekselansları. Tamuli'de durum dengesiz ve ne olacağını bilmemizin hiçbir yolu yok. Burada mükemmel bir kalemiz olduğuna göre, son birkaç fırça darbesi yapabiliriz - ne olur ne olmaz diye."
"Sadece benim hayal gücüm mü yoksa size de çok çok uzun bir yaz geçiriyormuşuz gibi geliyor mu?" diye aniden sordu Tynian.

ilhanx

Sparhawk çok gerildi. Sonunda birisi fark edecekti ve eğer konuyu devam ettirir, günleri saymaya başlarlarsa birisinin zamanla oynadığı gerçeğini ortaya çıkaracakları kesindi. "Burası dünyanın farklı bir bölümü, Tynian," dedi rahatça. "İklimi de farklı olmalı."
"Yaz yazdır, Sparhawk ve sonsuza dek sürmemesi gerekir."
"İklimin nasıl olacağını hiçbir zaman bilemezsin," dedi Ulath, "özellikle de sahil bölgesinde. Thalesia'nm batı kıyısında yukarı doğru sıcak bir akıntı var. Doğu kıyısında Yosut'ta kış gelmiş olabilir. Horst'te ise sadece güzün ortasıdır."
İşte bizim Ulath, diye hafif bir rahatlamayla düşündü Sparhawk.
"Bana hâlâ biraz tuhaf geliyor," dedi kuşkuluca Tynian.
"Sana tuhaf gelen birçok şey var, dostum." Ulath gülümsedi. "Benimle ogre avına gelmen için yolladığım davetlerin hepsini geri çevirdin."
"Onları yemeyeceksen niçin öldürelim ki?" Tynian omuz silkti.
"Öldürdüğün Zemochları yemedin."
"Onları pişirmek için iyi bir tarifim yoktu."
Hepsi güldüler ve konuyu bir kenara bıraktılar. Sparhawk biraz daha rahat nefes aldı.
Arkasından Talen salona girdi. Her zamanki gibi başbakanın ajanlarını atlatıp şehre gitmişti.
"Sürpriz, sürpriz," dedi yavan bir şekilde. "Krager sonunda
389

Matherion'a ulaştı. Onun için endişelenmeye başlamıştım."
Sparhawk yumruğunu koltuğunun kenarına vurarak, "İşte bu yeter!" diye patladı. "Bu adam beni çok yormaya başladı."
"Daha önce onu kovalamak için vaktimiz yoktu, Lordum," diye belirtti Khalad.
"Belki zaman ayırmamız gerekiyordu. Onu Sarsos'da gördüğümüzde bundan emindim. Ama şimdi yerleşip rahatladığımıza göre haydi ondan tümüyle kurtulmak için biraz zaman ve enerji ayıralım. Onun birkaç resmini çiz Talen. Etrafa dağıt ve ödül vaat et."
"Bu konuda ne yapacağımı biliyorum, Sparhawk."
"Yap o zaman. O sarhoş gelinciği elime geçirmek istiyorum. Onun sırılsıklam derisinin altında her tür bilgi var ve onu sıkıp son damlasına kadar alacağım."
"Çabuk kızıyor, değil mi?" dedi Kalten'e yumuşakça Tynian.
"Kötü bir gün geçiriyor." Kalten omuz silkti. "Kadın milletinde vahşi bir yön keşfetti ve bu onun neşesini kaçırdı."
"Ya?"
"Cimmura'da öldürülmesi gereken bir soylu var. Memlekete döndüğümüzde onu parçalamadan önce er bezlerini keseceğim. Bütün leydiler bunun mükemmel bir fikir olduğu konusunda hem fikirler. Onların onayı Sparhawk'in hayallerinin birçoğunu yok etti."
"O herif ne yaptı?"
"Özel bir konu."
"Ah. En azından Sephrenia bizim meşhur liderimizle aynı fikirdedir?"
"Hayır, hatta diğerlerinden daha da kana susamış. Mirtai'nin bile rengini arttıran bazı öneriler getirecek kadar ileri gitti."
"O herif gerçekten çok iğrenç bir şey yapmış olmalı."
"Yaptı, dostum ve ona bundan pişman olması için saatler vereceğim." Kalten'in mavi gözleri buz gibiydi ve burun delikleri kontrol altına almaya çalıştığı öfkesi yüzünden bembeyaz bir renkte kısılmıştı.
"Ben yapmadım, Kalten," dedi Tynian, "bu yüzden bana öyle bakmaya başlama."
"Özür dilerim," dedi Kalten. "Düşünmesi bile kanımı kaynatıyor."
"O zaman düşünme."
390

Aksanları hâlâ kabaydı - Sephrenia bununla ilgileniyordu -ama Tamul lisanını mükemmel bir şekilde anlıyorlardı. "Hazır mıyız?" diye bir gece öğretmenine sordu Sparhawk.
"Konuşmalar yapmayı planlamıyorsanız, Prens Sparhawk," dedi, o kasırga gibi ziyaretlerinden bir diğerini yapan İmparator Sarabian. "Biliyor musun, aksanın gerçekten rezil."
"Ben dinlemek için orada olacağım, Majesteleri," dedi Sparhawk, "konuşmak için değil. Sephrenia ve Zalasta yeteneğimizi aksanlarımızın arkasında gizliyorlar."
"Keşke bunu yapabileciğini bana söylemiş olsaydın, Zalasta," dedi biraz hüzünle Sarabian. "Dil çalışırken aylar harcamamı en-geleyebilirdin."

ilhanx

"Majesteleri çalışmalarını gizli tutuyordu," diye hatırlattı Zalasta. "Başka diller öğrenmek istediğinizi bilmiyordum."
"Kendi uyanıklığımın cezasını çekmişim o zaman." Sarabian omuz silkti. "Ah, şey. Tam olarak ne planlıyoruz?"
"Sarayınızda, harman atacağız," dedi Vanion. "Hükümetiniz bölümlere ayrılmış ve bakanlarınız birbirlerinden sır saklıyorlar. Bu demek oluyor ki kimse gerçekten manzaranın tümünü kavrayamamış. Çeşitli kısımlara dağılacağız ve bulduğumuz her şeyi toplayacağız. Hepsini bir araya koyduğumuzda ortaya çıkmaya başlayan bazı şekilleri görebiliriz."
Sarabian yüzünü astı. "Bu, benim hatam," diye itiraf etti.
"Lütfen üstü kapalı konuşma Sarabian," dedi Ehlana. İki hükümdar artık iyi dosttu, bunun nedeni İmparatorun bütün formaliteleri basitçe bir kenara bırakmasıydı. Doğrudan konuşuyordu ve Ehlana'nın da öyle yapmasında ısrar etmişti.
"Aptalca hata yaptım, Ehlana," dedi pişmanca. "Tamuli daha önce asla gerçek bir krizle karşı karşıya kalmadı. Bürokratlarımız halkımızdan çok daha zekidir ve arkalarında destek veren Atanlar vardır. İmparator ailesi yabancılardan çok kendi hükümetinden korkardı. Bakanlar arasında işbirliğini teşvik etmeyiz. Yanlış bir politikanın meyvesini topluyormuşum gibi. Her şey bittiğinde, sanırım bunu düzelteceğim."
"Hükümetim benden sır saklamaz," dedi kendini beğenmişçe Ehlana.

"Lütfen sık sık söyleme. Tam olarak ne arıyoruz, Lord Vanion?"
"Matherion'a gelirken yolda birkaç olağanüstü şey gözlemledik. Tahminimiz bir tür irtifak karşısında olduğumuz. Gruplardan birini biliyoruz - ya da en azından iyi delillerimiz var. Şimdi diğeri üzerine odaklanmamız gerekiyor. Onun kimliğini belirleyene kadar bariz bir dezavantajımız olacak. Sizin için uygunsa, Majesteleri, Kraliçe Ehlana ve Prens Sparhawk zamanlarmm çoğunu sizinle beraber geçirecekler. Korkarım, başbakanınızla uzun bir konuşma yapmanız gerekecek. Pondia Şubat sıkıntı vermeye başladı."
Sarabian kuşkuluca bir kaşını kaldırdı.
"Bize ulaşamaman için elinden gelen her şeyi yaptı, Sarabian," diye açıkladı Ehlana.
"Ona bunu yapmaması söylenmişti," dedi soğukça Sarabian.
"Göründüğü kadarıyla dinlememiş, Majesteleri," dedi. Sparhawk. "Ne zaman ana saraya yaklaşsak onun adamlarının içinden güçlükle geçmek zorunda kaldık. Birimiz pencereden başını biraz çıkarsa bölüklerle casus bizi izlemek üzere içtimaya geçiyorlar. Anladığım kadarıyla başbakanınız bizi onaylamıyor."
"Burada daha çok, saygıdeğer Pondia Subat'a bir şeyler açıklamam gerekecek gibi görünüyor. Makamının babadan kalma olmadığını - ve işlerimi zorlaştırmaya başlarsa kafasının yerine onun değiştirtebileceğim kadar sıkıca bağlı olmadığını unutmuş sanırım."
"Ona ne tür suçlamalar yapacaksın, Sarabian?" diye merakla sordu Ehlana.
"Suçlama mı? Sen neden bahsediyorsun, Ehlana? Burası Tamu-li. Suçlamaya ihtiyacım yok. Saç kesiminden hoşlanmadığıma karar verirsem kafasını kestirebilirim. Pondia Şubat işini halledeceğim, dostlarım. Şu andan itibaren tamamen işbirliği içinde olacağına söz verebilirim - ya onunkinin ya da yerine geçecek olanın. Lütfen devam edin, Lord Vanion."
Vanion devam etti. "Başpiskopos Emban dikkatini başbakana yöneltecek, artık o kim olursa. Sör Bevier zamanını üniversite fakültesinde geçirecek. Bilginler çok fazla bilgi toplar ve hükümetler onların bulduklarım umursamamaya eğilimlidirler - çok geç olana kadar. Ulath, Kring ve Tynian ordunun generallerim gözlemleyecekler - Atanlardan çok Tamul yüksek komutasını. Atan Engessa kendi halkını göz altında tutacak. Milord Stragen ve Talen, Matherion'un

hırsızlarıyla bağlantıyı sağlayacaklar. Aiean ve Khalad saray hizmetkârları arasında dolaşacak. Sephrenia ve Zalasta yerel Styric topluluğuyla konuşacak. Melidere ve Sör Berit bütün saraylıları kendilerine bağlayacaklar."
"Sör Berit biraz genç değil mi? Saray halkım çok pişkin insanlardır."
"Sör Berit'in bazı özel vasıflan var, Majesteleri." Melidere gülümsedi. "Sarayınızın genç kadınları - genç olmayanların da bazıları - onun için her şeyi yapacaklardır. Erdemini birkaç kez feda etmek zorunda kalabilir ama var gücüyle çalışan genç bir adamdır, bu yüzden ona güvenebileceğimizden eminim."

ilhanx

Berit kızardı. "Niçin hep böyle şeyler söylemek zorundasınız, Barones?" diye ağlamaklı bir şekilde sordu.
"Ben sadece takılıyorum, Berit," dedi sevecenlikle.
"Bu erkeklerin anlamadığı bir şey, Majesteleri," dedi Kalren. "Nedense Berit'in genç kadınlar üzerinde tuhaf bir etkisi var."
"Kalten ve Mirtai, Sparhawk ve Kraliçe'ye eşlik edecek," diye devam etti Vanion. "Rakiplerimizin tam olarak ne kadar ileri gitmeye istekli olabileceklerini bilemiyoruz, bu yüzden size ek koruma sağlıyacaklar."
"Ya siz, Lord Vanion?" diye sordu imparator.
"Vanion ve Oscagne hepsini bir araya getirmeye çalışacaklar, Sarabian," dedi Ehlana. "Bulduğumuz her şeyi doğrudan onlara getireceğiz. Hepsini sınıflandıracak ve boşlukları ayıracaklar ki sonraki çabalarımızı nereye odaklandıracağımızı bilelim."
"Siz Eleneler çok metodik insanlarsınız," diye belirtti Sarabian.
"Bu oların mantığa bağımlılıklarının doğal bir sonucu, Majesteleri," dedi Sephrenia. "Doğrulama için yavaş ve zorlu araştırmaları bazen çileden çıkarıcıdır ama sonuca ulaşır. İyi eğitilmiş bir Ele-ne yağmur yağdığını kabul etmeden önce yarım gününü gözlem yaparak geçirir."
"Ah," dedi Emban, "ama bir Elene sana yağmur yağıyor derse, gerçeği söylediğinden kesinlikle emin olabilirsin."
"Ya siz, Majeste?" Sarabian kucağındaki küçük kıza gülümsedi. "Bu debdebeli entrikada hangi rolü oynayacaksınız?"
"Çok fazla soru sormaman için senin dikkatim dağıtmam bekleniyor Sarabian," dedi çok sakince Danae. "Yeni dostların uygun

olmayan şeyler yapacak, bu yüzden fark etmemeni sağlamam gerekiyor."
"Danae!" diye bağırdı annesi.
"Şey, yapmayacak mısınız? İnsanlara yalanlar söyleyeceksiniz, onları gizlice gözleyecek ve büyük ihtimalle yolunuza çıkan her kim olursa öldüreceksiniz. Politika kelimesini kullandığınızda demek istediğiniz bu değil mi?"
Sarabian güldü. "Sanırım burada seni köşeye kıstırdı, Ehlana." Kıkırdadı. "Politika tanımı biraz kaba ama doğruya çok yakın. Mükemmel bir kraliçe olacak."
"Teşekkür ederim, Sarabian," dedi Danae yanağını öperek.
Sonra Sparhawk o ani buz gibi soğuğu hissetti ve işe yaramayacağını bilmesine rağmen, karanlığın kenarındaki parıltının görüş alanının tam köşesine takılmasıyla eli kılıcının kabzasına gitti. Bu süredir peşlerini bırakmayan gölgemsi varlığa her şeyi açığa vurduklarını fark etmesiyle beraber küfretmeye - yarı Elene yarı Tamulca - başladı.

yirmi altıncı bölüm
"LÜTFEN söylediğime inanın, Majesteleri," dedi kuşkucu Sara-bian'a Zalasta. "Bu kesinlikle normal bir olgu değildi"
"Uzman sensin, Zalasta," dedi şüpheyle Sarabian. "Benim içgüdülerim önce doğal bir açıklama aramamı söyler - belki güneşin önünden geçen bir bulut vardı."
"Şimdi akşam, Sarabian," dedi Ehlana. "Güneş çoktan battı."
"Bu son açıklamayı zayıflatıyor, değil mi? Hepiniz onu daha önce gördünüz mü?"
"Çoğumuz, Majesteleri," dedi Oscagne. "Ben bile bir kez gördüm - gemideyken - ve benimle güneş arasında hiçbir şey yoktu. Sanırım buradaki Elene dostlarımızın ifadelerini kabul etmek zorundayız. Bu Özel görüntüyle daha önceden deneyimleri var."
"Aptal," diye mırıldandı Sparhawk.
"Anlamadım?" dedi nezaketle Sarabian.
"Özür dilerim, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Şüphesiz sizden bahsetmiyordum. Pek zeki olmayan şu ziyaretçimiz. Gizlice birini gözlemek isterseniz varlığınızı davulla zurnayla bildirmezsiniz."
"Bunu daha önce de yaptı, Sparhawk," diye hatırlattı Emban. "Darsas'da Başkeşiş Monsel'in çalışma odasında, hatırladın mı?"
"Belki bunu yaptığını bilmiyordur," dedi Kalten. "Adus, Martel için çalışmaya başladığında gizlenip insanları gözlemeye çalışırdı. Bu yüzden Martel sonunda Kragefi kiraladı."
"Adus kim?" diye sordu Sarabian.

ilhanx

"Bir zamanlar tanıdığımız biri, Majesteleri," dedi Kalten. "Bir casus olarak pek işe yaramazdı. Yüz metre civarda olan herhangi biri Adus'un oralarda olduğunu, bilirdi. Yıkanmaya inanmadığı için bariz bir kokusu vardı."
"Bütün bunlar mümkün mü?" diye Sephrenia'ya sordu Vanion.
395

"Kalten gerçekten doğru cevabı buldu mu?"
"Vanion!" diye itiraz etti Kalten.
"Özür dilerim, Kalten. Tam düşündüğüm gibi söyleyemedim. Ama cidden Sephrenia, ziyaretçimizin gölge yaptığından haberi olmamaması mümkün mü?"
"Sanırım, her şey mümkün, bir tanem."
"Görünen bir pis koku?" dedi inanmaz bir şekilde Ulath.
"Ben de aynı terimi kullanır mıydım bilmiyorum ama -" Sephrenia Zalasta'ya baktı. "Mümkün mü?"
"Bu olayı açıklayabilir," dedi fikri bir an düşündükten sonra. 'Tanrılar olağanüstüdür - sadece anlayışlarının derinliğiyle değil aynı zamanda sınırlarıyla da. Ziyaretçimizin kokusunu duyabildiğimizi bilmemesi çok mümkün - Sör Ulath'ın dediği gibi, bize tamamen görünmez olduğuna — casusluğunun fark edilmeden sürdüğüne - gerçekten inanabilir."
Bevier olumsuzca başını salhyordu. "Onun hakkında bu konuda hep konuştuk," diye onaylamadı. "Bizi duyması lazımdı, bu yüzden kendisini ele verdiğini bilmesi lazım."
"İlle öyle olması gerekmiyor, Bevier," dedi Kalten. "Adus bir lağım çukuru gibi koktuğunu bilmiyordu ve bunu kabul etmesi olanaksızdı. Belki bu gölge de o tür bir şey - ağız kokusu ya da sofra adabı gibi toplum kurallarına uymayan çirkinlikler türünden bir şey."
"Bu büyüleyici bir fikir." Başpiskopos Emban güldü. "Bu tek olaydan bir ilahi görgü kuralları kitabı olduğunu çıkarabiliriz."
"Ne amaçla, Ekselansları?" diye sordu Oscagne.
"En soylu amaçla, Ekselans - Tanrı'yı daha çok anlama. Burada olma nedenimiz bu değil mi?"
"Tanrıların sofra adabı üzerine bir incelemenin insan bilgisinin toplamını geliştireceğinden emin değilim, Emban," dedi Vanion. "Majestelerinin, hükümetinizin içine sızmamızı kolaylaştıracağına güvenebilir miyiz?"
"Kolaylaştırmak mı yoksa zorlaştırmak mı, Lord Vanion," Sara-bian sırıttı. "Sizi bakanlıklara sokacağım. Pondia Subat'ı hallettikten sonra diğer bakanlarla ilgileneceğim - teker teker ya da grup halinde. Sanırım başlarında kimin olduğunu öğrenmelerinin zamanı geldi." Birden neşeyle güldü. "Geçerken uğradığınız için çok
396

mutluyum, Ehlana. Sen ve dostların bunca yıldır sonsuz bir güçle tahtımda oturup onu kullanmayı hiç aklıma getirmediğimin farkına varmamı sağladınız. Sanırım üzerimdeki tozu silkeleyip biraz etrafa saçma zamanı geldi."
"Ah, tanrım," dedi Oscagne, yüzüne birdenbire bir düş kırıklığı ifadesi geldi. "Ben ne yaptım?"
"Burada bir sorun var, Stragen," diye sözcükleri uzatarak Ele-nik konuştu Caalador. "Şu bizim san kardeşlerimiz sosyal sınırlan aşma fikrini benimsemiyorlar."
"Lütfen, Caalador dedi Stragen, "açılış konuşmasını bana yapma. Konuya gir."
"Bu hiç doğal değil, Stragen."
"Umurunda mı?"
Stragen, Talen ve Caalador deniz kenarındaki bir mahzende toplanmışlardı. Öğlene doğruydu ve yerel hırsızlar kıpırdanmaya başlamışlardı. "Şimdiye dek fark ettiğiniz gibi Matherion'daki camiaya bir kast sistemi musallat olmuş," diye devam etti Caalador. "Hırsızlar loncası dolandırıcılarla konuşmuyor; dilenciler fahişelerle konuşmuyor - tabii ki iş dışında - ve katiller tamamen dışlanmış."
"Ve bu gerçekten doğal değil," diye fikrini belirtti Talen.
"Bunu yapma, Talen," dedi Stragen, "biriniz zaten yeteri kadar kötü. ikinize katlanamam. Caniler niçin aşağılanıyor?"
"Çünkü Tamul kültürünün temel prensiplerinden birini çiğniyorlar." Caalador omuz silkti. "Onlar aslında kiralık katiller. Boğazlarını kesmeden önce kurbanlanna eğilerek selam vermiyor ve onlara dokunuyorlar. Nezaket kavramı Tamullarm hepsini çok fazla etkiler. Kiralık birinin bir soyluyu öldürme fikrine pek itiraz etmezler. Onların neşesini kaçıran şey kabalık." Caalador kafasını olumsuzca salladı. "Birçok Tamul hırsızın yakalanıp kafalannm kesilme nedenlerinden biri bu. Kaçmayı nezaketsizlik olarak görürler."

ilhanx

"İnanılmaz," diye mırıldandı Talen. "Düşündüğümüzden de kötü, Stragen. Bu insanlar birbirleriyle konuşmazlarsa onlardan asla bilgi alamayız."
"Sanırım ben sizi Matherion'da fazla bir şey beklememeniz konusunda uyarmıştım dostlarım," diye hatırlattı Caalador.
"Diğer loncaların tümü canilerden korkuyor mu?" dedi Stragen.
397

"Ah, evet," dedi Caalador.
"O zaman buradan başlayacağız. İmparator hakkındaki genel hisler nedir?"
"Genelde huşu ve katıksız bir tapınma sınırında dolaşan bir hayranlık düzeyi."
"İyi. Caniler loncasıyla temasa geç. Talen sana haber getirdiğinde, katillere diğer loncaların reislerini toplat ve saraya getirt."
"Orda n'işle çevircez dostum?"
"İmparatorla konuşacağım ve kardeşlerimize bir konuşma yapmaya ikna edeceğim."
"Aklını mı kaçırdın?"
."Elbette, hayır. Tamullar tamamen geleneklerle kontrol ediliyor ve bunlardan biri İmparatorun gelenekleri askıya alabilmesi."
"Bunu anlayabiliyor musun?" diye Talen'e sordu Caalador.
"Sanırım sondaki sağa keskin virajda kayboldum."
"Bakalım bunu doğru anlamış mıyız?" dedi sarışın Thalesialıya Caalador. "Katillere diğer loncaların liderlerini kaçırtarak Matheri-on'daki suç kültürünün bilinen bütün dürüstlüğünü bozacaksın."
"Evet," diye kabul etti Stragen.
"Sonra onların hepsini, gitmeleri kesinlikle yasak olan saray sitesinin içine getirteceksin."
"Evet."
"Sonra imparatordan varlıklarını kesinlikle bilmemesi gereken bir grup insana konuşma yapmasını isteyeceksin."
"Aklımdaki aşağı yukarı böyle bir şey."
"Ve imparator onlara yüzyılların gelenek ve âdetlerini askıya alıp birbirleriyle işbirliği yapmalarını emretmeye başlayacak?"
"Bunda bir sorun var mı?"
"Hayır, hiç yok. Ben sadece hepsini kafama iyice yerleştirmek istedim, hepsi bu."
"Bu işin peşini bırakmayacaksın, değil mi, ahbap?" dedi Stragen. "Gidip imparatorla konuşsam iyi olur."
Sephrenia iç çekti. "Çocukça davrandığını biliyorsun." Salla'nın gözleri dışarı fırladı. "Buna nasıl cesaret edersin?" diye çığlık attı. Yaşlı Styricin yüzü kar gibi beyaz olmuştu.
"Sen kendini unuttun, Yaşlı Salla," dedi öfkeli adama Zalasta.
398

"Meclis üyesi Sephrenia, Bin adma konuşuyor. Onlara ve temsil ettikleri Tanrılara karşı mı geliyorsun?"
"Bin yanlış yola saptırıldı!" diye bağıra çağıra konuştu. "Styric-ler ve domuz yiyenler arasında asla uzlaşma olamaz."
"Buna Bin karar verir," dedi katı bir tonla Zalasta.
"Ama Elene barbarlarının bize yaptıklarına bak," dedi Salla, sesi öfkeden tıkandı.
"Sen bütün hayatını burada, Matherion'un Styric mahallesinde yaşadın, Yaşlı Salla," dedi Zalasta. "Büyük ihtimalle bir tane bile Elene görmedin?"
"Ben okuyabilirim, Zalasta."
"Bunu duyduğuma çok sevindim. Ama buraya tartışmak için gelmedik. Aphrael'in Başrahibesi Bin'in talimatlarını naklediyor. Hoşlan ya da hoşlanma, itaat etmek zorundasın."
Salla'nm gözleri yaşlarla doldu. "Bizi katlettiler!" Nefesi tıkandı.
"Katledilmiş bir adam için mükemmel durumda görünüyorsun, Salla," dedi Sephrenia, "Söyle bana acı verici miydi?"
"Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Rahibe."
"Ah, evet, şu bezdirici Styric acıyı kamulaştırma tutkusu. Dünyanın diğer ucunda birisi bir Styric bıçaklar ve sen kanamaya başlarsın. Sen Matherion'da güvenli, rahat bir hayat sürüp kendine acırsın ve yadsınan şehitliğin yüzünden acı bir kıskançlıkla gizlice kendini yiyip bitirirsin. Evet, şehit olmayı bu kadar fazla istiyorsan, bunu senin için sağlayabilirim." Sephrenia bu aptalca konuşan salağa çok sinirlenmişti. "Bin kararı verdi. Sana açıklamam gerekmiyor ama açıklayacağım - ki kararı müritlerine

ilhanx

iletesin - ve sen de açıklayacaksın, Salla. Bu konuda çok ikna edici olman gerekiyor yoksa yerine başkasını getiririm."
"Yaşadığım sürece bu mevkimde kalacağım," dedi küstahça.
"Ben de farklı bir şey söylemedim." Ses tonu meşumdu.
Gözlerini Sephrenia'ya dikti. "Yapamazsın!" diye soludu.
"Dene!" Sephrenia yıllardır bunu söylemek istiyordu. Bunun çok tatmin edici olduğunu fark etti. "Şöyle olacak, Salla - sana hızlı gelmeye başlarsa beni durdurmakta serbestsin. Eleneler gördükleri her Styrici öldürmeye bahane arayan vahşiler. Bu kriz sırasında onlarla işbirliği yapmazsak bahaneyi onlara kadife bir yastık üzerinde sunmuş olacağız. Onlara yardım edeceğiz, yoksa Eosia kıtasındaki
399

tüm Styricleri kesecekler. Bunu yapmalarını istemeyiz, değil mi?"
"Ama -"
"Salla, bir daha 'ama' dersen, seni yok edeceğim." Sephrenia bir Elene gibi davranmanın ne kadar eğlenceli olduğunu keşfetmeye başlamıştı. "Sana Bin'in talimatını veriyorum ve Bin Tanrılar adına konuşur. Bu konu tartışmaya açık değil, bu yüzden ağlayıp sızlanmayı ve bundan solucan gibi kıvrılıp kaçmaya çalışmayı bırak. İtaat edeceksin ya da öleceksin. Tercihlerin bunlar. Çabuk seç. Acelem var." Zalasta bile şok olmuş görünüyordu .
'Tanrıçan çok zalim, Meclis üyesi Sephrenia," dedi Salla.
Sephrenia hiç düşünmeden vurdu. Eli ve kolu tamamen kendi kendine hareket etmiş gibiydi. Pandion Şövalyeleriyle nesiller boyu kalmıştı ve darbenin arkasından omuzunu nasıl hareket ettireceğini biliyordu. Bu etkisiz bir darbe değildi. Çenesinin ucuna sertçe vurmuştu. Salla geriye sendeledi, gözleri donuklaştı.
Sephrenia ölümcül bir büyünün sözlerini tekdüze bir sesle okumaya başladı. Elleri açıkça eşlik hareketlerini yapıyordu.
Bunu yapmam, Sephrenia! Aphrael'in sesi sertçe zihninde çınladı.
Biliyorum, diye düşündü Sephrenia, sadece dikkatini çekmek istiyorum hepsi bu.
Ne yaptığını fark etmesiyle Salla'nın nefesi kesildi. Sonra çığlık atıp dizlerinin üzerine çöktü, hüngür hüngür ağlıyor, af diliyordu.
"Sana emrettiğim gibi yapacak mısın?" diye bağırdı.
"Evet, Rahibe! Evet! Lütfen beni öldürme!"
"Büyüyü kestim ama iptal etmedim. Her zaman devam edebilirim. Hayatın avcumun içinde, Salla. Bir daha Tanrıçama hakaret etmek için şiddetli bir istek duyduğunda bunu aklında tut. Şimdi kalk ve sana söylenen gibi davran. Gel, Zalasta. Buradaki kendine acıma kokusu midemi bulandırıyor."
"Çok katılaşmışsın, Sephrenia," diye suçladı Zalasta, yeniden Styric mahallesinin dar sokaklarına çıktıklarında.
"Blöf yapıyordum, eski dostum. Aphrael, bu tarz büyüye asla karşılık vermez." Dikkatle koluna dokundu. "Nerede doktor bulacağımı biliyor musun, Zalasta? Sanırım bileğimi burktum."
"Pek etkileyici değiller, değil mi?" dedi Ulath, Tynian ve
400

Kring'le beraber imparatorluk sarayının Elene kalesine giden bölümünden geçerlerken.
"Doğru," dedi Kring. "Bütün zamanlarını resmi geçitleri düşünerek geçiriyorlarmış gibi." Üçü imparatorluk Yüksek Komuta-sı'yla olan toplantılarından dönüyorlardı. "Hepsi gösteri," diye bitirdi Domi. "Hiç bir anlamı yok."
"Üniformalı saraylılar," diye Tamul generalleri hakkındaki görüşünü ortaya koydu Ulath.
"Katılıyorum," dedi Tynian. "Tamuli'deki gerçek askeri güç Atanlar. Kararlar hükümet tarafından veriliyor ve generaller sadece bu kararları Atan kumandanlara iletiyorlar. Rütbelerin babadan oğula geçtiğini söylediklerinde imparatorluk ordusunun etkisi üzerinde şüphelerim oluşmaya başladı. Acil durum olduğunda onlara bel bağlamak istemezdim."
"Tanrı bilir ki bu doğru, dost Tynian. Süvari generalleri beni ahırlara götürüp at dedikleri şeyleri gösterdi."
"Kötü mü?" diye sordu Ulath.
"Kötüden de kötü, dost Ulath. Bineklerinden çift sürecek at bile olmaz. Atların bu kadar şişmanlayabileceklerine inanmazdım. Yürümekten daha hızlı bir hareket o zavallı hayvanları öldürür."
"O zaman hemfikir miyiz?" dedi Tynian. "İmparatorluk ordusu tamamen işe yaramaz."
"Bence onlara yağ çekiyorsun, Tynian," dedi Ulath.

ilhanx

"Raporumuzu oldukça dikkatli bir sekide yazmamız gerekiyor," dedi Alcione Şövalyesi. "İmparatoru gücendirmememiz lazım. 'Eğitimsiz' diyebilir miyiz?"
"Bu kesinlikle doğru," dedi Kring.
"Ya 'modern taktik ve stratejilerden habersiz'e ne dersiniz?"
"Bunda tartışmaya gerek yok." Ulath homurdandı.
"Kötü teçhizatlı?"
"Bu tam doğru değil, dost Tynian," dedi Kring. "Teçhizatları çok iyi kalitede. Gördüğüm en iyi on ikinci yüzyıl teçhizatları."
"Tamam," Tynian güldü. "Modası geçmiş silahlanma nasıl?"
"Bunu kabul edebilirim," diye onayladı Domi.
"Anladığım kadarıyla 'şişko, tembel, salak ya da yeteneksiz'i kullanmamayı tercih ediyorsun," diye sordu Ulath.
"Bu diplomatik olmayan bir ayrıntı, Ulath."
401

"Doğru," dedi kederlice Ulath.
Pondia Şubat onaylamamıştı. Emban ve Vanion bunu hissedebiliyorlardı ama başbaşbakanm ifadesi ve tavırları diplomatik bir şekilde kibar kaldı. İmparator Sarabian, söz verdiği gibi başbakanıyla konuşmuştu. Pondia Şubat işbirliği yapmak için tarzım de-ğiştecek ve gerçek hislerini saklayacaktı.
"Ayrıntılar çok sıradan, Lordlanm," dedi, "ama zaten hükümetin günlük ayrıntıları her zaman öyledir, değil mi?"
"Tabii ki, Pondia." Emban omuz sikti. "Ama kitleleri içerdiğinde, ayrıntıların doğal artışı yönetim tarzının eğilimini yansıtır, değil mi? Şimdiden, şu ana kadar gördüklerimden belli neticelere ulaştım."
"Ya?" Subat'ın tonu doğaldı.
"Buradaki ana prensip İmparatoru korumak gibi görünüyor. Bu prensip bana çok tamdık geliyor, çünkü Chyrellos'daki bizim düşünce tarzımıza hakim olanla hemen hemen aynı. Kilise hükümeti tamamen Patriği korumak için var."
"Belki Ekselansları, ama farklar olduğunu kabul etmelisiniz."
"Ah, elbette ama İmparator Sarabian'm Patrik Dolmant kadar güçlü olmadığı gerçeği, aslında bir şey değiştirmiyor."
Şubat'm gözleri hafifçe büyüdü ama hemen ifadesinin kontrolünü sağladı.
"Bu genel kavramın size yabancı olduğunu fark ettim, Pondia," dedi aşırı kibar bir şekilde Emban, "ama Patrik Tanrı'yla konuşur ve bu onun dünyadaki en güçlü adam olmasını sağlar. Şüphesiz bu Elene bakış açısıdır ve gerçekle hiçbir ilgisi olmayabilir. Ama ona inandığımız sürece bu doğrudur. Bizim Kilise hükümeti içinde yaptığımız budur. Gücümüzün çoğunu bütün Elenelerin Dolmant'm Tanrı adına konuştuğuna inanmaya devam etmeleri için harcarız. Buna inandıkları sürece, Patrik güvendedir." Ufak tefek şişko din adamı düşündü. "Eğer bir gözlem dinlemeye aldırmazsanız Pondia Şubat, Matherion'daki ana sorununuz Tamullann dünyevi bir zihniyet sahibi olması gerçeğinden kaynaklanıyor. Kiliseniz küçülmüş, herhalde imparatorunkine eşit ya da onu geçen herhangi bir otorite fikrini kendi kendinize kabul edemediğinizden ötürü. Ulusal karakterinizden inanç öğesini silmişsiniz. Kuşkuculuk çok iyidir ama
402

kontrolden çıkmaya meyillidir. Bunu Tanıi'ya - ya da Tanrılara -yönlendirirsen taşmalar başlar ve insanlar, imparatorluğun hikmetini, vergi sisteminin adaletini, o tür şeyleri sorgulamaya başlar. İki durumdan da faydalanmanın yolu imparatorun tanrılaşmasıdır, böylece devlet ve kilise tek bir şey olurlar." Kendini biraz eleştiri-yormuşçasına güldü. "Özür dilerim, Pondia Şubat. Vaaz vermek niyetinde değildim. Sanırım bu mesleki bir tutku. Söylemek istediğim hem Elene hem de Tamullar aynı hatayı yaptı. Siz imparatorunuzu bir Tanrı yapmadınız, biz de patriğimizi imparator yapmadık. İkimiz de onlara eksik otorite verip insanları kandırdık. Bizden daha iyisini beklerlerdi. Ama sizin meşgul olduğunuzu görebiliyorum ve midem öğle yemeği zamanının geldiğini oldukça açık bir şekilde belirtiyor. Geliyor musunuz, Lord Vanion?"
"Biraz önce söylediklerine gerçekten inanmıyorsun, değil mi, Emban?" diye mırıldandı Vanion, bakanlıktan ayrılırlarken.
"Tabii ki hayır." Emban omuz silkti. "Ama Subat'm kafasını kaplayan taş kabuktaki çatlağı genişletmek için bir şey yapmamız gerekiyordu. İmparatorun kafasını kestirmek önerisinin gözlerini açtığından eminim ama sadece önyargılarının aşınmış yollarında ağır ağır yürümek yerine gerçekten düşünmeye başlayana kadar ondan bir şey çıkaramayacağız. Bize karşı olan hoşnutsuzluğuna rağmen hâlâ

ilhanx

hükümetteki en önemli kişi ve bize karşı olacağına, bizim için çalışmasını tercih ederim. Ne dersin, hemen gidebilir miyiz, Vanion? Ben kesinlikle acıktım."
"Yine de mavi olacak," diyordu Danae. Mmrr ile beraber İmparator Sarabian'ın kucağında oturmuş tam gözlerinin içine bakıyordu. "Bir Elene için tamam ama -" İmparator kararsız göründü . "Tamam," diye onayladı. "Tamul ten tonunun iyi gideceği -" "Ama sadece kırmızı olmaz. Belki koyu kırmızı hatta -" "Cenaze törenlerinde koyu renk elbiseler giymeyiz. Biz-" "Gerçekten mi? Çok ilginç bir görüş. Niçin siz -" "Bu hakaret-"
"Ölüler umursamaz, Sarabian. Onlar başka yerde meşguller." "Onların ne dediklerini izleyebiliyor musun?" diye Sparhawk'a mırıldandı Ehlana.
"Biraz. İkisi de aynı şeyleri düşünüyorlar, bu yüzden cümleleri
403

bitirmeleri gerekmiyor."
İmparator Sarabian keyifle güldü. "Siz tanıştığım en coşkulu, hoşsohbet kişisiniz, Prenses,"-dedi kucağındaki küçük kıza. -
"Teşekkür ederim, İmparator Majesteleri," diye cevapladı Danae. "Bildiğiniz gibi siz de kötü sayılmazsınız."
"Danae!" dedi sertçe Ehlana.
"Anne. Sarabian ve ben birbirimizi yeni tanımaya başladık."
"Sanmıyorum -" Sarabian'm ses tonu spekülatifti.
"Korkarım olmaz, Majesteleri," diye cevapladı Danae. "Saygısızlık etmek istemem ama naip prens benden çok genç. Eş kocasından yaşlı olursa insanlar dedikodu yapmaya başlar. Ama o çok tatlı bir çocuk. Ve de ben çoktan kiminle -"
"Verdin mi? Bu kadar küçükken mi?
"Bu daha sonraki karışıklıkları engelliyor. Kızlar evlilik çağma geldiklerinde salaklaşıyorlar. Bu tip işlere akim başındayken karar vermek daha iyi, öyle değil mi, anne?"
Ehlana birden kızardı.
"Annme babama tuzaklar kurmaya benim yaşımda başladı," diye Tamuli İmparatoru'na açıldı.
"Öyle mi, Ehlana?" diye sordu Sarabian.
"Şey, evet ama bunları ortada konuşmak hoş değil."
"Tuzağa düşürülmeyi umursamadı, Anne," dedi Danae, "en azından bu fikre alıştıktan sonra. Genelde iyi ebeveynler - Anne'nin mevkisini ortaya koyduğu zamanlar hariç."
"İşte bu yeter, Prenses Danae," dedi o resmi tonuyla Ehlana.
"Ne demek istediğimi anladın mı?" Danae, İmparatora sırıttı.
"Kızınız olağanüstü yetenekli bir kraliçe olacak," diye iltifat etti Sarabian. "Elenia birbiri ardına ikinizi tahtta göreceğinden şanslı bir krallık olacak. Babadan oğula devam etmenin sorunu, her zaman yetenekteki içler acısı küçük kusurlardı. Büyük bir kral veya imparatorun yerine neredeyse kaçınılmaz bir şekilde işe yaramaz bir beceriksiz geçer."
"Tamuli'deki geleneksel yöntem ne, Sarabian?" diye sordu Ehlana. "Dokuz eşin olduğunu biliyorum. İlk doğan mı naip prens olur - annesi hangi ırktan olursa olsun?"
"Ah, hayır. Kesinlikle değil. Taht ilk eşin ilk oğluna kalır. O daima Tamuldur, çünkü naip prensin evlendiği ilk eşi bir Tamul
404

prensesdir. Diğer eşlerimle taç giydikten hemen sonra evlendim. Bu bir grup töreniydi - sekiz gelin ve bir damat. Bu sıralama konusundaki kıskançlık ve tartışmaları yok eder. Ertesi sabah gerçekten yorgunluktan bitmiştim."
"Yani -"
"Ah, evet. Bu gerekli. Bu bahsettiğim kıskançlığı yok etmenin başka bir yolu. Ve hepsinin güneş doğmadan bitmesi gerekir."
"İlk kimin olacağına nasıl karar verirler?" Ehlana çok ilgilenmiş gibiydi.
"Hiç bir fikrim yok. Belki imtiyaz için zar atarlar. Uzun bir koridorun iki tarafında da dörder yatak odası vardır. O sonsuz koridordan aşağı doğru bütün gelinlerimi ziyaret ederek gitmek zo-rundayımdır. Bu benim büyükbabamı öldürdü. Tahta çıktığında genç bir adam değildi ve aşırı güç sarfetmek ona çok geldi."
"Ne dersiniz konuyu değiştirelim mi?" diye sordu Sparhawk.
"Erdem taslayıcı ne olacak," diye azarladı Ehlana.
"Acaba Dormant birden fazla koca almama izin verir mi," diye düşüncelere daldı Danae.

ilhanx

"Boş ver," dedi sertçe Sparhawk.
Diğerleri de geldi ve hepsi tanımadık güzel yemeklerle düzenlenmiş bir büyük masanın etrafında toplandılar. "Subat'ı nasıl buldunuz, Ekselansları?" diye Ucera Başpiskopos'una sordu Sarabian.
"Bürosuna gittik, oradaydı, Majesteleri."
Sephrenia, tanımlanamayan bir et yemeğine merakla bakan ufak tefek şişko din adamını, "Emban," diye azarladı.
"Özür dilerim, Majesteleri," dedi Emban. "Başbakanınız hâlâ kendi kafasına göre davranıyor gibi."
"Demek fark ettiniz," dedi sevimsizce Sarabian.
"Kesinlikle fark ettik, Majesteleri/'dedi Vanion. "Ama Ekselansları kafasını biraz karıştırdı. Dünyanın gerçekten bir İlahi İmparator ya da bir İmparator Patrik'e ihtiyacı olduğunu söyledi. İki mertebe de şu andaki durumlarına göre eksikler."
"Ben? Bir Tanrı mı? Saçmalama, Emban. Bir hükümetle yeteri kadar sorunum var zaten. Onun üzerine bir de ruhbanları yığma."
"Ciddi değildim, Majesteleri," dedi Emban. "Sadece kafasını biraz karıştırmak istedim. Onunla konuşmanız gözlerini biraz açmış ama bizim onun zihnini açmamız gerekiyor."
405

"Koluna ne oldu?" diye sordu sevdiği kadına Vanion. Sephre-nia kolunu kıvırınca sarılı bileği ortaya çıkmıştı.
"Burkuldu," diye cevapladı.
"İnatçı bir Styricin kafasında," diye kıkırdadı Zalasta.
"Sephrenial" Vanion bakakaldı.
"Pandion eğitimimi kullandım, bir tanem." Gülümsedi. "Ama birisi bileğimi sıkmam gerektiğim söylemeliydi."
"Gerçekten birine vurdun mu?" diye inanmaya inanmaya sordu Kalten.
"Hakikaten vurdu, Sör Kalten." Zalasta sırıttı. "Onu odamn yarısı boyunca uçurdu. Öldürmekle de tehdit etti ve ölüm büyüsüne başlayacak kadar ileri gitti. O andan itibaren işbirliğine çok hevesli oldu."
Hepsi kuşkuyla ona bakakaldılar.
"Ah, kesin şunu." Hafifçe güldü. "Doğrusu çok eğlenceli. Daha önce kimseye kabadayılık yapmamıştım. Çok tatmin edici, değil mi?"
"Biz severiz." Ulath sırıttı.
"Styricler tamamen işbirliği içinde olacaklar," dedi Sephrenia.
"Ordu nasıl?" diye Tynian'a sordu Emban.
"Ondan bir şey bekleyebileceğimizi sanmıyorum, Ekselansları," dedi İmparatora dikkatle bakarak. "Asıl işlevleri törenler."
"Onlar en iyi ailelerden geliyorlar, Aziz Şövalye," dedi savu-nurcasına Sarabian.
"Sorunun bir parçası da bu, Majesteleri - bu ve gerçekten birisiyle hiç dövüşmemiş olmaları. Sonuçta biz de Atanlara güveneceğiz, bu yüzden imparatorluk ordusuna ihtiyacımız yok." Enges-sa'ya baktı. "Yerel garnizon standarta uygun mu, Atan-Engessa?"
"Biraz yumuşak, Tynian-Şövalye. Bu sabah onları koşuya çıkardım ve yirmi milden sonra bocalamaya başladılar. Bazı emirler verdim. Hafta sonuna forma girerler."
"İşler yerlerine oturmaya başlıyor," diye onayladı Vanion. ; "Saray hizmetkârları her zamanki gibi ahlaksız, Lord Vanion," dedi Khalad. "Dedikoduya bayılıyorlar. Alean benden fazla gelişme kaydediyor - benden daha çekici olduğu için."
Kız kirpiklerini indirerek, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.
"Bu büyük bir iltifat değil, Alean," dedi Talen. "Ahilerimin hayranlık yaratan güzelliği yok - hiç birimiz güzel değiliz. Bizim
406

yüzlerimiz göstermelik değil, işe yaraması için yaratılmış."
'Tahminime göre hafta sonuna dek sırlarını öğrenmeye başlayacak kadar güvenlerini kazanacağız," diye özetledi Khalad.
"Siz Eleneler beni şaşkınlığa düşürüyorsunuz," dedi Sarabian. "Hepiniz entrika çevirme konusunda tam bir dahisiniz."
"Oldukça seçkin bir grup, Majesteleri," dedi Emban. "Biz Chyrellos'dan ayrılmadan önce buradaki en önemli işimizin bilgi toplamak olacağını biliyorduk. Bu işte yetenekli insanları seçtik."

ilhanx

"Üniversitede çağdaş olaylar bölümünden bir bilginle karşılaştım," diye bildirdi Bevier. "Fakültenin geri kalanının çoğu, isimlerini şu ve ya bu geçmiş olaylarla çoktan yapmışlar. Akademisyenlerin hatalarından biri, tek bir başarıyla yetinmektir. Tek bir konu incelemesine yıllarca takılabilirler. Her neyse, bu bahsettiğim adam genç ve aç. Bir teoriyle ortaya çıktı. Bütün gücüyle onun üzerinde çalışıyor. Günümüzün bu karışıklığının Arjuna'dan çıktığına kesinlikle ikna olmuş - belki de fakültede kimsenin şimdiye dek özellikle bu zemine sahip çıkmaması yüzünden. Bütün bu komplonun arkasında Scrapa'nm olduğuna da ikna olmuş durumda."
"Scarpa'da kim?" diye sordu Kalten.
"Zalasta bize bahsetti," diye hatırlattı Ulath. "Astel'de Sabre, Lamorkand'da Gerrich gibi, o da Arjuna'da aynı işlevi görüyor."
"Ah, evet, şimdi hatırladım."
"Her neyse," diye devam etti Bevier, "bizim bilgin koca bir tomar kanıt toplamış, bazıları çok çürük. Dinlemeye istekli birini bulduğunda bu teori hakkında saatlerce konuşacak."
"Üniversite'de başka bir teori üzerine çalışan kimse var mı?" diye sordu Emban.
"Faal olarak yok, Ekselansları. Yanlış delillerle isimlerini riske atmak istemiyorlar. Akademik korkaklık onları bekle ve gör pozisyonunu almaya zorluyor. Benim genç heveslinin ismi yok, bu yüzden bazı riskleri alamaya gönüllü."
"Onun yanından ayrılma, Bevier," dedi Vanion. "Olumsuz sonuçlar bile araştırmamızı daraltmamıza yardım edebilir."
"Ben de aynen öyle düşünüyorum, Lord Vanion."
"Ne dersiniz size biraz zahmet verebilir miyim, Majesteleri?"
"Ev sahibinin görevi budur, Milord." Sarabian sırıttı. "Seni rahatlatacak zahmet neymiş söyle."

"Matherion'da suçlular olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"
"Hükümetimin diğer üylerinden mi bahsediyorsun?"
Stragen güldü. "Bir sıfır galipsiniz, Majesteleri. Dünyadaki büyük şehirlerin hepsinin altında bir dünya daha vardır. Hırsızlar, yankesiciler, dilenciler, fahişeler, dolandırıcılar ve katillerden oluşan bir dünya,. Toplumun geri kalanının sırtından geçinerek tartışmalı varlıklarını zar zor sürdürürler."
"Tabii ki böyle insanların varlığından haberdarız," dedi Sarabi-an. "Polis ve hapishanelerin varlığının nedeni bu."
"Evet, Majesteleri. Bunlar suç dünyasının ikincil rahatsızlıklarının bazılarıdır. Bununla beraber, genelde bilinmeyen dünyanın suçlularının birbirleriyle bir seviyeye kadar işbirliği içinde bulundukları gerçeğidir."
"Devam et."
"Geçmişte bu insanlarla bazı bağlantılarım oldu, Majesteleri," dedi kelimelerini dikkatle seçerek Stragen. "Çok işe yarayabilirler. Bir şehirde olan ve suçluların bilmedikleri neredeyse hiçbir şey yoktur. Onların faaliyetleriyle ilgilenmediğinizi açıkça ortaya koyarsanız, topladıkları bilgileri size satarlar."
"Bir iş anlaşması mı?" . .
"Kesinlikle öyle. Çalıntı malları satın alma gibi. Pek hoş değil ama birçok insan bunu yapıyor."
"Elbette."
"O zaman şimdi. Bu işbirliği ruhu burada Matherion'da yok. TamuUar nedense birbirleriyle işbirliği yapmıyor. Her meslek kendi içine kapanmış. Hatta loncalar yapmışlar ve diğer suç camialarına şüphe ve aşağılamayla bakıyorlar. Bu insanların bize herhangi bir faydası olması için bu duvarları yıkmamız gerekiyor."
"Bu mantıklı, Milord."
Stragen biraz daha rahat nefes alıyormuş gibi göründü . "Ben bazı ayarlamalar yaptım, imparator. Çeşitli suç loncalarının liderleri buraya gelecekler. Size çok fazla saygı duyuyorlar ve onlara bir şey yapmalarını söylerseniz size itaat edecekler." Duraksadı. "Tabii ki dürüst olmalarını emretmediğiniz sürece."
"Elbette. Sanırım birinden mesleğini bırakmasını isteyemezsiniz."
"Tam olarak öyle. Ama onlara yapmalarını emretmeniz gereken şey, bu kale duvarlarının arkasından çıkıp birbirleriyle konuşmaya

başlamaları. Eğer bir işe yarayacaklarsa bir merkezi toplama noktasına bilgileri götürmeye istekli olmalılar. Her loncanın lideriyle bağlantı kurmamız gerekirse bilgi, biz ona ulaşamadan bayatlar."

ilhanx

"Anladım. Yanlışsam beni düzeltin, Milord Stragen. Yapmamı istediğiniz şey; Matherion'un suçlularını organize edeyim ki, sokaklardan toplayabilecekleri ya da toplayamayacakları bilgiler karşılığında dürüst yurttaşların sırtından daha iyi geçinsinler. Öyle mi?"
Stragen irkildi. "Korkarım Majesteleri buna öyle de bakabilir."
"Korkak olmanız gerekmiyor, Milord Stragen. Bu suçlularla kısa bir sohbet etmekten mutlu olacağım. Şu andaki krizin ciddiyeti hi-lekâr ve serserilerle iş yapma konusundaki doğal tiksintimi bastırıyor. Söyleyin bana, Milord, siz iyi bir hırsız mısınız?"
"Sanırım, sizi hafife aldım, Majesteleri." Stragen iç çekti. "Evet, doğrusu, çok iyi bir hırsızım. Kendini beğenmiş gibi görünmekten nefret ederim ama sanırım dünyadaki en iyi hırsızım."
"İşler nasıl?"
"Son zamanlarda o kadar iyi değil, İmparator Sarabian. Karışıklık zamanı suç işlemek için iyi bir zaman değildir. Dürüst insanlar gerginleşir ve kıymetli şeyleri korumaya başlar. Ah, bir şey daha, Majesteleri. Konuşacağınız bütün suçlular maskeli olacak. Size çok fazla saygı duyuyorlar ama yüzlerini sizden saklamak isteyeceklerdir."
"Bunu anlayabilirim, sanırım. Dostlarınızla konuşmayı dört gözle bekliyorum, Stragen. Kafa kafaya verecek ve otoriteleri atlatmak için yollar bulacağız."
"Bu hiç güzel bir fikir değil, Majesteleri," dedi Talen. "Asla bir hırsızın üç metreden fazla yanınıza yaklaşmasına izin vermeyin." Sarabian'a mücevherli bir bilezik göstermek için elini kaldırdı.
Şaşkın imparator çabucak boş sağ bileğine baktı.
"Sadece bir gösteri, Majesteleri." Talen sırıttı. "Onu gerçekten kendime saklamayacaktım."
"Geri kalanını da ver, Talen," dedi Stragen.
Talen iç çekti. "Gözlerin sağlıksız derecede keskin, Stragen." Ceketinin içine uzandı ve dışarı birkaç mücevher daha çıkardı. "En iyi plan hırsızlarla konuşurken üzerinizde değerli hiçbir şeyin bulunmaması, Majesteleri," diye tavsiyede bulundu.
"Siz çok iyisiniz, Üstad Talen," diye çocuğa iltifat etti Sarabian.

"Hepsi bilekteydi." Talen omuz silkti.
"Siz Eteneleri kesinlikle seviyorum. Tamullar, tekdüze, sıkıcı insanlar ama siz sürprizlerle dolusunuz." Çapkınca Melidere'e gülümsedi. "Sizin benim için hangi ürkütücü ifşalarınız var, Barones?"
"Pek ürkütücü bir şey yok, Majesteleri." Gülümsedi. "Koridar-larda ileri geri kıvırtmak bana önceden tahmin edilebilecek birçok teklif - ve de birkaç çimdik - kazandırdı. Tamullar Etenelerden daha çok çimdikliyorlar, değil mi? Ama arkamı duvara vermeyi öğrendim. Temiz, hoş bir eğlence için bir ya da iki çimdik tamam ama çürüklerin geçmesi uzun sürüyor."
Sonra Berit'e baktılar. Genç Pandion Şövalyesi aşın kızardı. "Rapor edecek bir şey yok, Lordlarım ve Leydilerim," diye geveledi.
"Berit," dedi nazikçe Ehlana, "yalan söylemek hoş değil, biliyorsun."
"Gerçekten hiçbir şey yok, Majesteleri. Hepsi yanlış anlaşılma, eminim - büyük ihtimalle iyi Tamulca konuşamamdan yüzünden."
"Ne oldu, genç dostum?" diye sordu Sarabian.
"Şey, Majesteleri, eşiniz Elysoun - alışılmadık kıyafetli olan."
"Evet, ondan haberdarım."
"Şey, Majesteleri, koridorların birinde bana yaklaştı ve biraz yorgun göründüğümü söyledi — belki gözlerimi kapattığım için."
"Niçin öyle yapıyordun?"
"Ah - şey, kıyafeti, anlarsınız Majesteleri. Gözleri dikip bakmanın nezaketsizlik olabileceğini düşündüm."
"Elysoun söz konusu olunca bakmamak nezaketsizliktir. Doğal özellikleriyle çok gurur duyar."
Berit kıpkırmızı oldu. "Her neyse," diye bocaladı, "yorgun göründüğümü ve dinlenmek istersem onun dairesinde çok rahat bir yatağı olduğunu söyledi."
Kalten genç şövalyeye açık bir gıptayla gözünü dikmiş bakıyordu. "Sen ne dedin?" diye neredeyse nefes almadan sordu.
"Şey, elbette teşekkür ettim ama gerçekten uykulu olmadığımı söyledim."
Kalten yüzünü ellerinin içine gömerek inledi.
"Boş ver," dedi Ulath, omuzuna avuturcasma vurarak.

ilhanx

yirmi yedinci bölüm
"KIRAALİÇE hazretleri," diye halk ağzından konuşuyordu Ca-alador, "siin müceverleriiz hoş sele amma praati bi kulanımla yo." Ehlana'ya bir çift fildişi oyulmuş figür sundu.
"Çok güzeller, Caalador," diye hayranlıktan bayıldı.
"O nöbetçi gitti mi?" diye Sparhawk'a mırıldandı Caalador.
Sparhawk başıyla onayladı. "Mirtai onu kapıdan iteledi."
"Bütün gün kalmaya niyetlendiğini düşünmüştüm."
"İçeri girerken bir sorun çıktı mı?" diye sordu Ehlana.
"Hiç olmadı, Majesteleri."
"Öyle olduğunu umanm - yaptığım onca gürültü patırtıdan sonra." Figürlere daha yakından baktı. "Bunlar gerçekten çok sevimli, Caalador. Onları nereden aldın?"
"Onları üniversitedeki müzeden çaldırdım." Omuz silkti. "Dokuzuncu yüzyıl Teganlar - çok nadir ve çok kıymetliler." Muzipçe Ehlana'ya gülümsedi. "Eer Kıraaliçe haazretler geçekten antikala tutkun ossaman gerçene zahipolma lasım."
"Bu adamı dinlemeye bayılıyorum" dedi Ehlana.
Barones Melidere diğerlerini kraliyet dairesine getirdi.
"Herhangi bir sorun var mı?" diye kardeş hırsıza sordu Stragen.
"Gelincikle tavu kümsine içbi iz bırakmada girçıkarla."
"Lütfen, Caalador, acı bana."
Caalador Elenia Kraliçesi'ne "antika temin edici" olarak hizmet veriyordu ve onun emirleriyle her an yanma girebilmesi sağlanmıştı. Geçen birkaç hafta boyunca şövalyelerden birileri kapılardaki nöbetçiler yüzünü tanısınlar diye ona eşlik etmişti ama bu ilk defa kendi başına içeri girmeye çalışmasıydı. Çeşitli hileleri gittikçe daha güç fark edilir hale geliyordu. "Anlamlı herhangi bir şey buldun mu, Üstat Caalador?" diye sordu Zalasta.

'Tam emin değilim, bilge kişi." Caalador kaşlarını çattı. "Biraz tuhaf bir şeyle karşılaşıp duruyoruz."
"Ya?"
"Bir yığın insan 'Saklı Şehir' denen bir şey hakkında konuşuyor. Onlar izlediğimiz insanlar, bu yüzden önemi olabileceğini düşündük."
"Bu biraz sıradışı," diye ona katıldı Zalasta. "Bu sokaklarda kulaktan duyulabilecek türden bir şey değil."
"O zaman gerçekten bir anlamı var?"
Zalasta başıyla onayladı. "Bu aklın yaşamıyla ilgili eski bir Ta-mul deyimi. Şöyle mi söylüyorlardı, 'Saklı Şehrin yolu uzundur ama orada bulunan ödüller paha biçilmez hazinelerdir'."
"Tam bu, bilge kişi. İki kişi sokakta karşılaştı, biri ilk bölümü ezberden okudu, diğeri ikinci bölümü."
Zalasta başıyla onayladı. "Klişenin bilgi ve aydınlanma aramanın mükafatlarını anlatıyor olması beklenir. Bununla beraber bu olayda başka-bir önemli şeyden kuşkulandım. Adamların onu Ta-mul dışındaki başkalarından da duyuyorlar mı?"
Caalador başıyla onayladı. "Daha dün bir çift Elene tüccar bir sokak köşesinde birbirlerini onunla selamladılar."
"Daha çok parola ve şife gibi görünüyor," diye düşüncelere daldı Vanion.
"Diğer her şeyi bırakıp bütün çabalarımızı böyle bir şeye odaklamaktan nefret edeceğim," dedi dikkatle Zalasta.
"Aa, bu öneemi bişi diil, Büyücü haazetleri, " dedi Caalador. "Etraafım tamemen dileenci, fahşe ve hısızlala dolu. Okada çoki onlala napıcamı bilmiyom."
Zalasta şaşırmış göründü.
"Emrinde gereğinden çok insan olduğunu söylüyor, Zalasta," diye tercüme etti Ehlana.
"Canlı bir dialekt, değil mi?" diye sakince gözlemledi Zalasta.
Ulath kaşlarını çatıyordu. "Ben tamamen olumlu değilim," dedi, "birkaç gün önce saray muhafızlarından ikisinin 'Saklı Şehirden konuştuklarını duydum. Bu işe düşündüğümüzden daha fazla insan karışmış olabilir."
Vanion başıyla onayladı. "Bir şey çıkmayabilir, ama hepimiz kulaklanmız açık tutarsak bir zararı olmaz. Eğer Caalador diğer

ilhanx

tarafın parolasını yanlışlıkla bulduysa, komplocuları tanımamıza yardımcı olabilir. Haydi bir liste yapalım. Akün Saklı Şehri'ni çılgınca arayan bütün bu insanların isimlerini toplayalım. Eğer bu bir parola ve işaretiyse, aradıklarımızla bir şekilde bağlantılıysa, çalışmak için bir isim listemiz olsun."
"Bir polis gibi konuşmaya başladınız, Lord Vanion," dedi biraz suçlarcasma Talen.
"Beni affedebilir misin?"
"Şey, aklımdayken, eski bir dostumuzu üniversitede gördüm," dedi hafif bir gülümsemeyle Bevier. "Baron Kotyk'un kayınbiraderi, tarifsiz sanatını çağdaş Edebiyat Bölümü'nde sunmak için Mat-herion'a gelmiş gibi görünüyor."
"Zararlı daha iyi bir kelime değil mi, Bevier?" dedi Ulath. "El-ron'un şiirlerini biraz duydum."
"Elron da kim?" diye sordu Sarabian.
Sparhavvk Emban'la bakıştı. Başkeşiş Monsel'e verdikleri söze hâlâ bağlıydılar. "Ah," diye nasıl devam edeceğinden pek emin olmayan bir şekilde başladı, "Bir Astelli - edebi iddiaları olan bir yarı aristokrat. Astel'deki kanşıkhğa ne kadar dahil olduğunu tam bilmiyoruz ama görüşleri ve sempatisi Sabre denen adamın sıkı destekçisi olduğunu gösteriyor gibi."
"Bizim sokaklarda çok güçlü ölü balık kokusu almaya başlamamız ve onun aynı zamanda buraya gelişi bir tesadüf değil mi?" dedi Tynian. "Açıkça nefret ettiği tanrısız şan şeytanların kültürünün tam merkezine niçin gelsin ki?"
"Olağan değil," diye ona katıldı Ulath.
"Olağan olmayan her şey kuşkuludur," diye üzerine basa basa belirtti Kalten.
"Bu çok büyük bir genelleme," diye suçladı Sparhawk.
"Şey, değil mi?"
"Bu olayda haklı olabilirsin. Belki ona göz kulak olsak iyi olur. Çizim kağıtlarını çıkarsan iyi olur, Talen."
"Biliyorsun, Sparhawk," dedi çocuk, "sırtıma bütün o yüce fikirleri yükleyip benden bir Pandion çıkarmaya koyulmasaydın bu resimleri çizmekten çok para kazanabilirdim."
"Hizmetin kendine has bir ödülü vardır, Talen," diye dindar bir tavırla cevapladı Sparhawk.
413

"Caalador," dedi düşüncelice Sephrenia.
"Evt, Büyücüyee haazetleri?"
"Lütfen şunu yapma/' dedi bıkkınca. "Bu tahrikçi denilenlerin çoğu Tamuli'de başıboş dolaşıyor. Yerel hırsızların onlardan birini görmüş olmaları mümkün mü?"
"Etrafa soracağım, Leydi Sephrenia, eğer gerekirse diğer krallıklara da adam gönderebilirim. Ama elimizde dış görünüşleri için yeterli bir tarif yok. Eğer birine orta boylu dersen bu tanımlama nüfusun yarısını içine alacaktır."
"Sephrenia fiziki tanımlamaların ötesine geçebilir, Caalador," dedi Talen. "Parmaklarını senin tanıklarına oynatacak ve adamın görüntüsünü bir kova suda çıkaracak. Ben de resimlerini çizeceğim."
"Bu yurtseverlerin resimlerine sahip olmak kötü bir fikir olmayabilir," diye mırıldandı Sephrenia. "Elron ve Krager buradaysa diğerleri de Matherion'u ziyaret etmeye karar verebilirler. Eğer bir kongre yapacaklarsa bunu bilmemiz lazım, ne dersiniz?"
"Kont Gerrich'in resmini eklemeyecek misiniz?" dedi Danae.
"Ama dünyanın öbür ucunda Lamorkand'da, Prenses," diye belirtti Kalten.
"Ama hâlâ bu işe dahil olanlardan biri, Kalten. Eğer bir şey yapacaksanız, doğru yapın. Kaça patlayacak ki? Belki bir parça kağıda. Ve Talen'in yarım saat kurşun kalemini kullanmasına.".
"Tamam, onu da dahil edin. Buraya geleceğini hiç sanmıyorum ama durmayın, istiyorsanız Talen'e resmini çizdirin.
"Ah, teşekkür ederim, Kalten. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim."
"Şekerleme yapma zamanı gelmedi mi?" dedi tersçe Kalten.
"Krager" den bahsetmişken," dedi Sparhawk, "bugünlerde onu gören var mı?"
"Sadece biraz önce söylediğim ikisi var," diye cevapladı Caalador. "O bir yere gizlenip ortadan kaybolan türden biri mi?"
"Evet Krager tam öyle biri," dedi Kalten. "Lağım sıçanlarıyla beraberken kendini evinde hisseder - zaten kendisi de yarı sıçandır. Ona şarap bulan biri olduğu sürece bir fare deliğinde altı ay oldukça mutlu bir şekilde yaşar."
"Onu gerçekten istiyorum, Caalador," diye dişlerini gıcırdattı
414

Sparhawk- "Dostlarımın hepsi bana biz sana söylemiştik diyerek eğleniyorlar."

ilhanx

"Bunu anlayamadım," dedi şaşkın bir ifadeyle Gaalador.
"Hepsi onu öldürmüş olmam gerektiğini düşünüyorlar. Seph-renia bile onun kanma susamış durumda."
"Haa, anadım dostum," diye sözcükleri uzatarak konuşmaya başladı Caalador, "ço şanslısın çünk ou öldümedin. Sen ve dostlar Krager'i tanıyonus, o diğerle çin önemli bii ama onu öldüseydin önemli bii olmaacaktı. Onu tanıyosve enine sonuna bulup konuşaa de ayaklan yakacaz. Eer onu tanımasak kim aradıımızı bilmezdik."
Sparhawk mutlu mutlu etrafındaki arkadaşlarına gülümsedi. "Gördünüz mü," dedi. "Size ne yaptığımı bildiğimi söylemiştim."
O gün ilerleyen saatlerde, Sparhawk ve Ehlana, İmparator Sa-rabian ve Dışişleri Bakanı Oscagne ile o güne dek bulduklarını konuşmak üzere toplandılar. "Hükümetten birinin insanların bu parola ve işareti kullandığım fark etmiş olması mümkün mü, Ekselans?" diye Oscagne'ya sordu Sparhawk.
"Oldukça mümkün, Prens Sparhawk," dedi Oscagne. "İçişleri Bakanı'mn her yerde casusları var ama raporları altı ay bir yıl arası ortaya çıkamaz. İçişlerinde belgeler karmakarışıktır."
"Subat'm kendi casusları var," dedi ters bir tavırla Sarabian, "ama bir şey keşfetse bile bana söylemeyecektir. Birisi Tega Adası'nı kesse ve çekip götürse bana söyleyeceğinden şüpheliyim."
"Bütün Başbakanlık geleneği.ona sizi korumasını söyler, İmparator Majesteleri," dedi Oscagne. "Onunla yaptığınız küçük konuşmaya rağmen, bilgi almak için hâlâ onu zorlamanız gerekecek. Sizi tatsız haberleri duymanm ıstırabından kurtarmanın kendi görevi olduğuna kalben inanıyor."
"Evim yanıyorsa bunu bilmekten duyacağım acıdan kurtulma-mayı tercih ederim," dedi sevimsiz bir şekilde Sarabian.
"Diğer bakanlıklarda haber kaynaklarım var, Majesteleri. Onları harekete geçireceğim. Aklımdayken İçişleri karışıklıklarla ilgili birkaç rapor alıyor - önceden bizim yaşadıklarımızdan çok çok fazla. Kolata ne yapacağını şaşırmış durumda."
"Kolata?" diye sordu Sparhawk.
"İçişleri bakam," dedi Sarabian, "İmparatorluk Polis Şefi. O da

Şubat kadar benden sır saklamakta uzman. Şu anda neler dönüyor, Oscagne?"
"Mezarlar ölüleri dışarı atıyor, Majesteleri. Biri son zamanlarda ölenleri kazıp çıkarıyor ve onları yeniden canlandırıyor. İnleyerek ve boş gözlerle etrafta şapşal şapşal yürüyorlar. Edom'un bütün köyleri onlar yüzünden boşaltılmış. Kurtadamlar Daconi'de sürüler halinde dolaşıyor, vampirler Arjuna'nın vahşi ormanlarına göç eden kuşlar gibi üşüşüyor ve Parıldayan İnsanlar Dasan etrafındaki bölgeye dehşet saçıyorlarmış. Buna TroH'lerin kuzey Atan'a yürüdükleri ve Cyrgailer gibi görünenlerin Sama şehrine iki kez sal-dırdırdıkları eklenebilir. İşlerin bir karar noktasma geldiğine dair sağlam delillerimiz var. Artık yaygınlaşıyorlar."
"Harika," dedi huysuzca Sarabian. "Sanırım bir yere sürgüne gideceğim."
"Bütün eğlenceyi kaçıracaksınız, Majesteleri," dedi Sparhawk.
"Ne eğlencesi?"
"Daha karşı önlemleri almaya bile başlamadık. Vampir ve benzerlerine karşı pek bir şey yapamayız ama kesinlikle troll ve Cyrga-ilere karşı yürüyebiliriz. Engessa yerel Atanları bazı Elene taktikleriyle eğitiyor. Sanırım troll'ler ve Cyrgailerle başa çıkabilirler."
Sarabian biraz şaşırmış göründü. "Atan Engessa Astel'deki Ca-nae garnizonunun komutanıdır. Burada Matherion'da yetkisi yok."
"İşin doğrusu var, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Anladığım kadarıyla Kral Androl - ya da daha çok Kraliçe Betuana'dan - özel görev aldı. Diğer Atan kumandanlara onu dinlemeleri emredildi."
"Niye bana kimse bunları söylemiyor?"
"İmparatorluk politikası, Majesteleri." Oscagne gülümsedi. "Çok şey bilirseniz hükümete karışmaya başlayabilirsiniz."
"Her neyse," diye devam etti Sparhawk, "Engessa buraya gelirken karşılaştıklarımız karşısındaki taktiklerimizden çok etkilendi. Atanlarından bazılarını batı taktikleriyle eğitiyor."
"Bu şaşırtıcı," dedi Sarabian. "Askeri konulara gelince Atanların birisini dinleyeceklerini sanmazdım."
"Engessa bir profesyonel, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Profesyoneller daima silah ve taktiklerdeki teknik ilerİemelerle ilgilenir. Atanlarının bir kısmını atlı yapmak için ordudaki çok iri atları topladık. Kalten ve Tynian onlara mızrak dersleri veriyor. Bu bizim

ilhanx

bulduğumuz, troll'lerle başa çıkmanın en güvenli yolu. Bevier başka bir grubu ele aldı. Onlara kuşatma makinelerini yapmayı ve kullanmayı öğretiyor. Sarsos dışında Cyrgailerle karşılaştığımızda Bevier'in mancınıkları onların falankslarını dağıttı. Yukarıdan kayalar yağarken askeri düzeni korumak çok zordur. Ah, haberdar olmamız gereken bir şey daha var. Khalad şehrin dışında kısa çelik oklardan delik deşik olmuş bir ağaç buldu. Birisi arbalet antremanı - yapıyormuş."
"Arbalet nedir?" diye sordu Sarabian.
"Bir Lamork silahı, Majesteleri." Sparhawk çabuk bir taslak çizdi. "Bunun gibi bir şey. Kolları sıradan uzun yaydan çok daha güçlü, bu yüzden daha uzun menzili ve delme gücü var. Zırhlı bir şövalye için ciddi tehlike. Matherion'da zırhlarımızm bize verdiği avantajı yok etmek için çalışan biri var."
"Sanki tahtıma parmak uçlarımla asılmışım gibi görünmeye başladı. Senden politik sığınma isteyebilir miyim, Ehlana?"
"Zevkle kabul ederim, Sarabian, ama daha şimdiden Spar-hawk'a güvenmekten vazgeçmeyelim. Çok beceriklidir."
"Daha önce söylediğim gibi," diye devam etti Sparhawk, "gülyabaniler, kurtadamlar ve Parıldayan İnsanlarla ilgili çok bir şey yapamayız ama sanırım troll ve Cyrgailere birkaç sürpriz yapabiliriz. Atanlarm atlı taktiklere ve Bevier'in makinelerinin kullanımına biraz daha çalışmalarını isterim. Sonra rakibimizin bunu yürüyerek kazanamayacağını bilmesini sağlayacağız. Düşmanımız en çok Troll Tanrıları'na güveniyor ve onlara tapanların çoğu ölürse ittifaktan ayrılacaklardır. Sanırım önümüzdeki hafta başında birkaç yolculuk yapmak isteyebiliriz - biri yukarıya troll ülkesine ve biri de de aşağı Sarna'ya. Varlığımızın bilinme zamanı geldi."
"Ya bu yerel mesele?" dedi Oscagne. "Şu akim Saklı Şehri'nin çekiciliği?"
"Caalador bu konuda durmadan çalışıyor. Artık parolalarını biliyoruz; bu bizim için her kapıyı açabilir. Vanion isim listesi yapıyor. Çok geçmeden Matherion'da Saklı Şehr/den bahseden herkesi bileceğiz." Sarabian'a baktı. "Majesteleri, gerekirse bu insanları gözaltına almamıza izin verir mi? Önce biz davranır ve entrikalarını başlatmadan onları toplarsak, çok ilerlemeden planlarını bozarız."
"Alın gözaltına, Sparhawk." Sarabian smth. "Hapishane olarak

kullanabileceğimiz bir sürü binam var."
"Tamam, genç leydi," dedi Sparhawk, birkaç gün sonra kızına oldukça sert bir şekilde. "Caalador'un dilencilerinden biri Kont Gerrich'i buradan uzak olmayan bir sokakta görmüş. Matheri-on'da olduğunu nereden biliyordun?"
"Bilmiyordum, Sparhawk. Sadece sezgi." Danae sakince büyük bir koltukta oturup kedisinin kulaklarını kaşıyordu. Mmrr minnettarlıkla mırlıyordu.
"Bir sezgi mi?"
"İçe doğma, seni rahatlatacaksa. Krager ve Elron'un diğerleri olmadan burada olması normal görünmedi hepsi bu - ve bu da mantıken Gerrich'i de dahil ediyor, değil mi?"
"Aynı cümlede içe doğma ve mantık kelimelerini kullanarak önemli bir konuyu karıştırma."
"Ah, Sparhawk, büyü biraz. Mantık aslında tamamen - içe doğuşların ispatlanmasıdır. İnandığı bir şeyi çürütmek için mantık kullanan birisiyle hiç tanıştın mı?"
"Şey - kişisel olarak hayır belki, ama öyle biri olduğuna emin değilim."
"Sen birini bulana dek bekleyeceğim. Ben ölümsüzüm, bu yüzden zaman benim için o kadar önemli değil."
"Bu gerçekten saldırganca, Aphrael."
"Özür dilerim, Baba." Pek pişmanmış gibi görünmüyordu. "Akim yüzlerce yoldan bilgi toplar, Sparhawk - duyduğun şeyler, dokunduğun şeyler ve hatta kokladığm. Sonra bütün bu bilgileri bir araya yığar ve oradan bir sonuca varır. İşte sezgi budur. İçe doğma en az mantık kadar doğrudur gerçekten, ama birşeyleri ispat etmek için zorlukla adım adım yürümenin uzun, bıktırıcı sürecini izlemesi gerekmez. Bütün şu bezdirici ara adımlar olmadan kanıtlardan hemen sonuca atlar. Sephrenia mantıktan hoşlanmaz çünkü sıkıcıdır. Senin binbir zahmetle ispat etmeye çalıştığın cevapları o çoktan biliyor - ve sen de, eğer bu konuda açıksözlü olursan."
"Halk öyküleri bu sezgilerle dolu, Aphrael - ve genelde yanlıştır. Gök gürültüsünün sütü ekşiteceği hakkındaki sezgiye ne demeli?"
"Burada mantıkta bir hata var, Sparhawk önsezide değil."

"Bunu açıklayacak mısın?"
"Bildiğin gibi ekşi süt gök gürültüsüne neden oluru da aynı rahatlıkla söyleyebilirsin."

ilhanx

"Bu saçma."
"Tabii ki öyle. Gök gürültüsü ve ekşi sütün ikisi de etkidir neden değil."
"Dolmant'la konuşman gerekiyor. Bunca yıldır zamanını mantıkla boşa harcadığım ona açıklamaya çalışmam görmek isterim."
"O zaten biliyor." Danae omuz silkti. "Dolmant senin düşündüğünden çok daha fazla önsezili. Beni gördüğü anda kim olduğumu anladı - bu senin için hiç söyleyemeyeceğim bir şey, Baba. Bir süre seni ikna etmek için uçmam gerektiğini düşündüm."
"Nazik ol."
"Naziğim. Senin hakkında söylemediğim birçok şey var. Kra-ger neyin peşinde?"
"Kim bilir."
"Gerçekten onu bulmamız gerekiyor, Sparhawk."
"Biliyorum. Onu senden çok daha fazla istiyorum. Onu ıslak bir çorap gibi sıkmaktan çok eğleneceğim."
"Ciddi ol, Sparhawk. Krager'i biliyorsun. Sen kaşlarını çatsan bütün hayat hikâyesini anlatır."
Sparhawk iç çekti. "Büyük ihtimalle haklısın, ama bu işin eğlencesini yok ediyor."
"Buraya eğlenmek için geîmedin, Sparhawk. Hangisini tercih edersin? Bilgi mi, intikam mı?"
"İkisini de kapsayan bir yol bulamaz mıyız?"
Danae gözlerini yukarı doğru dikti. "Eleneler." İç çekti.
Sonraki haftanın başında Bevier yeni eğitilmiş Atan mühendislerden bir müfreze alıp batıya, Sarna'ya doğru gitti. Ertesi gün Kal-ten, Tynian ve Engessa iki yüz Atan süvarisini troll'lerin kırıp geçirdiği kuzeydeki topraklara doğru götürdüler. Vanion'un ısrarı üzerine gruplar Matherion'dan, şehir dışında tekrar toplanmak üzere ikili ya da üçlü olarak sessizce süzüldüler. "Neyin peşinde olduğumuzu açıklamanın bir anlamı yok," demişti.
İki askeri yolculuğun birkaç gün sonrasında Zalasta, Sarsos'a gitti. "Fazla kalmayacağım," dedi. "Bin'den özel sorumluluk aldık

ama bu sorumluluğu kabul ettiklerine dair daha açık kanıtlar görmek istiyorum. Sözler çok iyi ama artık biraz hareket görelim - sadece iyi niyet belirtisi olarak. Kardeşlerimi tanırım. Dünyada onları herhangi bir gerçek yardım yapmadan 'prensipte' bizimle müttefik olmanın meyvelerim toplamaktan daha çok mutlu edecek hiçbir şey yoktur. Bu doğaüstü görüntülerle onlar iyi başa çıkabilirler, bu yüzden onları Sarsos'daki rahat koltuklarından kaldıracağım ve sorunlu noktalara dağıtacağım." Kaim kaşlarının altmdan hafifçe Va-nion'a gülümsedi. "Büyük yolculuk onları biraz forma sokar, Lord Vanion. Belki de bu ne kadar tembel ve gevşek olduklarını ortaya koymak için tekrar ayak bileği burkmamızı engelleyebilir."
"Buna takdir ederim, Zalasta." Vanion güldü.
Her zaman vakitten çok yapacak şey vardır. Resmi ziyaretlerini kuşatan törenler ve özel olaylar Elenia Kraliçesi'nin öğlenlerini ve akşamlarını dolduruyordu. Böylece Sparhawk ile diğerleri şehir ve saray çevresindeki gizli operasyonlarını idare etmek için geç saatlere kadar çalışmak ve erken kalmak zorunda kalıyorlardı. Uykusuzluktan hepsi çabuk öfkelenir hale gelmişler ve Mirtai karısının sağlık durumu hakkında Sparhawk'm başının etini yemeye başlamıştı. Doğrusu Ehlana'nın gözlerinin çevresinde siyah halkalar belirmeye ve eşekarısı gibi bir mizacı oluşmaya başlamıştı.
Ani gelişmeler Sarna ve troll'lerin yeni işgal ettikleri topraklara yapılan seferden yaklaşık on gün sonra oldu. Caalador bir sabah yüzünde sevinçten uçan bir ifade ve elinde büyük bir branda torbayla geldi. "Bu tamamen şanstı, Sparhawk," diye kıkırdadı, kraliyet dairesinde karşılaştıklarında.
"Zamanı gelmişti," dedi Sparhawk. "Ne buldun?"
"Saklı Şehir işinin tam hangi gün, hangi saatte karar noktasına varacağını bilmek ister misin?"
"Bununla biraz ilgilenebilirim, evet. Şu yüzüne yayılmış kendini kendini tebrik eden ifade birkaç şey bulduğunu söylüyor."
"Doğrusu buldum, Sparhawk ve sanki elime fazlasıyla olgunlaşmış bir şeftali gibi düştü." Caalador geveleyerek konuşmasına geçti. "Ordaki herfle yazılı emir veme konuunda dikatsis. Benim tanıdım girşimci, ço kekin bıçakı bi yankesci. Şişko bi Dacite tüca-nn kesesini kesmiş, ve paranı yanıda bide bu, diğe kumplocula adama vediği mesa çıkmış," Caalador kaşlarını çattı. "Belki de bu-

radaki doğru kelimenin kumplocula olması gerekir."
"Ehlana hâlâ yatakta, Caalador," dedi Sparhawk. "Beni bu diyalektle eğlendirmen gerekmiyor."

ilhanx

"Özür dilerim. Sadece antrenman yapıyorum. Her neyse, not oldukça açık. Diyor ki, 'Saklı Şehri'n açığa çıkma günü yakın. Her şey hazır. Şu andan itibaren on gün sonra güneş battıktan sonraki ikinci saatte silahlar için depona geleceğiz.' İlginç değil mi?"
"Kesinlikle öyle, Caalador ama bu not bir haftalık olabilir."
"Hayır, değil. İnanır mısın ki bunu yazan salak tarih atmış."
"Ciddi olamazsın."
"Eğer ciddi değilsem dilim yeşile dönsün."
"Senin cepçin Dacite tüccarın kim olduğunu tanımlayabilir mi? Deposunun yerini, orada ne tip silahlar olduğunu bilmek isterim."
"Ben senden ilerideyim, Sparhawk." Caalador sırıttı. "Dacite'li-yi izledik ve deponun içine girmek için tavuk hırsızı olarak derin deneyimlerime baş vurdum." Yanında getirdiği büyük torbayı açtı ve görüldüğü kadarıyla yeni yapılmış bir arbalet çıkardı. "Dipota bunnarda yüslerce var ve bissürü de enailee satmada meşur Cammporia'nın Lobros'da yapmış kaletisiz kılmç va."
Sparhawk arbaleti çevirerek elinde inceledi. "Gerçekten iyi yapılmamış, değil mi?" diye belirtti.
"Ama atış yapar - en az bir kez." ,
"Bu Khalad'ın bulduğu, üzerine arbalet okları saplı ağacı açıklıyor. Beklediğimiz gibi gidiyor. Oradaki arkadaşımız zırhlı adamlarla karşılaşacağını biliyor olmalı ki arbaletlere ihtiyacı var. Uzun yaylar sıradan insanlara karşı daha etkilidir. Çabuk atılır."
"Sanırım bir şeyle yüzleşsek iyi olur, Sparhawk," dedi ciddi ciddi Caalador. "Yüzlerce arbalet yüzlerce komplocu demektir, buna kılıç kullananlar dahil değil. Bu Mafherion'daki olayların iç böl-gelerdekiler gibi yayıldığını gösterir. Sanırım bir insan güruhuna karşı - ve sokak savaşlarına - hazırlansak iyi olur."
"Çok haklı olabilirsin, dostum. Bakalım güruhun dillerini sökmek için ne yapabileceğiz."
Kapıya giderek açtı. Her zamanki gibi Mirtai kucağında kılıcıyla oturuyordu. "Khalad'ı getirir misin, Atana?" diye nazikçe sordu.
"Ben gittiğimde kapıda kim nöbet bekleyecek?"
"Bu işi ben hallederim."

"Niye sen yapmıyorsun? Ben Ehlana'nm güvenliğini sağlarım."
Adam iç çekti. "Lütfen, Mirtai - bana bir iyilik olarak yap."
"Ben yokken Ehlana'ya bir şey olursa bana hesap verirsin."
"Bunu aklımda tutarım."
"Hoş kız, değil mi?" diye dişi dev Sparhawk'm silahtarını aramaya gittikten sonra belirtti Caalador.
"Ben olsaydım Kring etraftayken bunu fark ettiğimi belirtmez-dim, dostum. Nişanlandılar ve Kring çok kıskanç bir tiptir."
"O zaman çirkin mi diyeyim?"
"Bu da iyi bir fikir olmaz. Eğer öyle söylersen kız seni öldürecektir."
"Alınganlar, değil mi?"
"Evet - ikisi de. Onlarınki çok hareketli bir evlilik vaat ediyor."
Mirtai birkaç dakika sonra Khalad ile beraber döndü. "Beni mi istediniz, Lordum?" diye sordu Kurik'in oğlu.
Sparhawk Caalador'un getirdiği silahı genç adama verdi. "Oynadığını belli etmeden bunu nasıl çalışmaz hale getirirsin?"
Khalad silahı inceledi. "İpi buraya kadar kesersin - yayın ucuna bağlandığı yere dek. Biri onu germeye kalkar kalkmaz kopar."
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Silahları önceden doldurabilirler. Sanırım birileri onu üzerimizde deneyecek ve çok geç olana kadar çalışmadıklarını fark etmelerini istemiyorum."
'Tetik mekanizmasını kırabilirim. Okçu gerip doldurabilir ama atamaz - en azından aynı anda nişan alamaz."
"Atmaya kalkana kadar tetikte kalacak mı?"
"Büyük ihtimalle. Bu iyi yapılmış bir arbalet değil, bu yüzden iyi çalışmasını bekleyemez. Tek yapman gereken tetiği yerinde tutan şu pimi çıkarmak ve pimlerin yokluğunu gizlemek için deliklere kısa çelik çiviler sokmak. Burada yayı gergin tutan bir zemberek var ama manivela hareketini sağlayacak pim olmadan tetik yayı serbest bırakmayacak. Onu gerebilecek ama atamayacaklar."
"Sana güveniyorum. Bunu etkisiz hale getirmek ne kadar sürer?"
"Birkaç dakika."

ilhanx

"O zaman önünde uzun geceler var, dostum. İlgilenmen gereken birkaç yüz tane var - ve bunu sessizce, kötü ışıkta yapman gerekecek. Caalador, dostumu Daciteli tüccarın deposuna gizlice sokabilir misin?"
422

"Eer sessice gidibilirse sokabilirim."
"Sanırım bunu başarabilir. O da senin gibi köy çocuğu ve sanırım tavşan tuzakları kurup tavuk çalmak konusunda en az senin kadar yeteneklidir."
"Sparhawk!" diye itiraz etti Khalad.
"Bu yetenekler eğitiminde bir kenara konmayacak kadar değerlidir, Khalad ve babanı tanırdım, hatırlıyor musun?"
"Geldiğimizi biliyorlardı, Sparhawk," dedi kızgınca Kalten. "Küçük gruplara ayrıldık ve kasabalarla köylerden uzak durduk ama yine de biliyorlardı. Sama Gölü'nün batısında pusuya düşürdüler."
"Troll'ler mi?" Sparhawk'm sesi gergindi.
"Daha da kötüsü. Arbaletleri olan sağlam görünüşlü kalabalık bir grup. Hepsi bir anda ateş etme hatasını yaptı. Bunu yapmasalar içimizde bunları sana anlatacak kimse kalmayacaktı. Ama En-gessa'mn atlı Atanlarının büyük bir kısmını yok ettiler. Buna çok kızdı. Pusucuların çoğunu çıplak elleriyle parçaladı."
Sparhawk'm içine soğuk bir korku girdi. "Tynian nerede?"
"Bir doktorun bakımı altında. Omuzundan bir ok yedi. Ok orada bir şey kırmış."
"İyi olacak mı?"
"Büyük ihtimalle. Ama bu öfkesini çok değiştirmedi. Kılıcını sol eliyle de sağ eliyle kullanığı kadar iyi kullanıyor. Pusucular dağılıp kaçarlarken onu zaptetmek zorunda kaldık. Hepsini tek tek yakalayıp gebertecekti ve kesilmiş bir domuz gibi kanıyordu. Sanırım bu taklit kalede casuslarımız var, Sparhawk. Bu insanlar rotamız ve gideceğimiz yeri tam bilmeden o pusuyu kuramazlardı."
"O gizli yerleri yeniden temizleyeceğiz."
"İyi fikir ve bu sefer yakaladıklarımıza kötü davranışları yüzünden kınamanın biraz fazlasını yapalım. İki ayağı kırık bir casus gizli geçitlerden sessizce ilerleyemez." Sarışın Pandion'un yüz ifadesi acımasızdı. "Kırma işini ben hallederim. Herhangi bir mucizevi iyileşme olmayacağına emin olmak istiyorum. Kırık bir incik kemiği birkaç ayda iyileşir ama bir adamın dizlerine balyozla vurursan onu çok daha uzun bir süre faaliyet dışı bırakırsın."
Kendi müfrezesinden hayatta kalanları iki gün sonra Matheri-on'a getiren Bevier, Kalten'in önerisini bir adım ileri götürdü.
423

Onun fikri kalçadan aşağısının kesilmesiydi. Dindar Cyrinic Şövalye pusuya düşürüldüğü için çok kızgındı ve Sparhawk'm daha önce duymadığı bir dil kullandı. Ama sakinleştiğinde pişman bir şekilde Başpiskopos Emban'dan günahlarının bağışlanmasını istedi. Emban sadece onu affetmekle kalmadı, bir de ona izin verdi - ne olur olmaz yeni küfürler ederse diye."
Parıltılı kalenin baştan aşağı aranması sonucu gizlice dinleyen kimse bulunmadı ve hepsi Sör Bevier'in dönüşünün ertesi günü İmparator Sarabian ve Dışişleri Bakanı Oscagne ile görüş alışverişinde bulunmak için toplandılar. Güvenli olsun diye merkezi kulenin en üst katında toplantılar ve Sephrenia konuşmaların gizli kalmasını garantilemek için bir Styric büyü daha ekledi.
"Kimseyi suçlamıyorum," dedi Vanion, "bu yüzden üzerinize alınmayın. Planlarımız dışarı sızıyor, bu yüzden burada konuştuklarımızın bu odadan çıkmayacağına söz vermemiz gerekiyor."
"Bir sessizlik yemini mi, Lord Vanion?" Kalten şaşırmış göründü. Bu Pandion geleneğinde geçen yüzyıl terk edilmişti.
"Şey," dedi Vanion, "o tür bir şey, sanırım ama bildiğiniz gibi buradakilerin hepsi Pandion Şövalyesi değil." Etrafına bakındı. 'Tamam o zaman durumu özetleyelim. Burada, Matherion'daki entrika oldukça açık bir biçimde basit bir casusluğun ötesine gidiyor. Sanırım imparatorluk sarayına yönelik silahlı bir ayaklanma olasılığıyla yüzleşsek iyi olur.. Düşmanımız sabırsızlanıyormuş gibi."
"Ya da korkuyor," diye ekledi Oscagne. "Kilise Şövalyeleri'nin - ve Prens Sparhawk'm - Matherion'daki varlığı bir tür tehdit oluşturuyor. İerör, iç karışıklıklar ve yeni başlamış ayaklanmalar karşısmdaki girişimleri iyi işliyor ama göründüğü kadarıyla ortaya bu gelişmeyi yavaşlatacak bir şey çıktı. Şimdi imparatorluk merkezi otoritesine saldırması gerekiyor."
"Ve anladığım kadarıyla doğrudan bana," diye ekledi Sarabian.
"Bu düşünülemez bile, Majesteleri," dedi Oscagne. "İimpara-torluk tarihinde kimse doğrudan imparatora karşı çıkmadı."

ilhanx

"Lütfen, Oscagne, bana salakmışım gibi davranma. Seleflerimden çoğunun başına 'kazalar' geldi ya da belli koşullar altmda ölümcül hastalıklar. Daha önce yetersiz imparatorlar defedildiler."
"Ama asla açıkça değil, Majesteleri. Korkunç bir nezaketsizlik."
424

Sarabian güldü. "Benim büyük büyük büyükbabamı sarayın en yüksek kulesinden aşağı atan üç bakanm hepsinin de çok kibar olduklarından eminim, Oscagne. O zaman sokaklarda silahlı bir güruhla karşılaşacağız demek? Hepsi büyük bir hevesle kanımı içmek için uluyacaklar?"
"Bu olasılığı gözden çıkarmadım, Majesteleri," dedi Vanion.
"Bundan nefret ediyorum," dedi ters ters Ulath.
"Neden nefret ediyorsun?" diye sordu Kalten.
"Ortada değil mi? Burada bir Elene kalemiz var. Bevier" in çizebileceği kadar iyi olmayabilir ama Matherion'daki en sağlam yapı. Sokakların silahlı vatandaşlarla dolmasına üç günümüz var. Fazla seçeneğimiz yok. Duvarların gerisine çekilmek - Atanlar düzeni tekrar sağlayana dek savunmada kalmak - zorundayız. Kuşatmalardan nefret ediyorum."
"O kadar ileri gitmemiz gerekmeyeceğinden eminim, Sör Ulath," dedi etti Oscagne. "Üstat Caalador ortaya çıkardığı mesajı duyar duymaz Atan'daki Nokan'a haber yolladık. Buradan yirmi fersah uzakta on bin Atan yığıldı. Kararlaştırılan gün karanlık çökene kadar komplocular harekete geçmeyecekler. Aynı gün öğle olmadan sokakları iki onluk Atanlarla doldurabilirim. Darbe girişimi başlamadan başarısızlığa uğrayacak."
"Ve hepsini toplama şansını kaçıracak mı?" dedi Ulath. "Çok kötü bir askeri düşünce tarzı, Ekselans. Burada savunması kolay bir kalemiz var. Bevier burayı en az iki yıl tutabilir."
"Beş," diye düzeltti Bevier. "Surların içinde bir kuyu var. Bu üç yıl daha ekler."
"Daha da iyi," dedi Ulath. "Buradaki tahkimatlar için sessizce ve çoğunlukla geceleri çalıştık. İçeri fıçılarla zift ve neft taşıdık. Bevier kuşatma makineleri inşa eder. Sonra tam güneş batmadan önce, bütün hükümeti ve normal Atan garnizonu kalenin içine getiririz. Güruh saray duvarlarının içine hücum edecek ve çılgınlık içinde bütün bu etkileyici yapıların salonlarını kırıp dökecekler. Bir direnişle karşılaşmayacaklar - ta ki buraya gelene kadar. Surlarımıza hücum etmeye çalışacaklar ve diğer yapılarda onlarla savaşan kimse kalmadığı için kendilerine çok güvenecekler, iri kayalardan bir dolu fırtınası ya da yüzlerine dökülen kaynar zifti hiç beklemeyecekler. Buna ek olarak Khalad son iki gecedir Dacite'li tüccarın
425

deposunda tetiklerini kırdığı için arbaletleri çalışmayacak ve karşınızda ciddi bir sorunu olan kalabalık bir grup insan olacak. Şaşkınlık ve düş kırıklığı içinde etrafta aptal aptal dolaşacaklar. Sonra, yaklaşık gece yarısında yeni Atan birlikleri imparatorluk arazisine gelip çoğunu öğütüp toprağa gömmek için şehre girecek."
"Evet!" diye hevesle bağırdı Engessa.
"Mükemmel bir plan, Sör Ulath," dedi Sarabian. "Bundan niçin memnun değilsiniz?"
"Çünkü kuşatmaları sevemem, Majesteleri."
Tynian kırık omuzunu kaldırırken hafifçe irkilerek, "Ulath," dedi, "şu rolü bırakma zamanın gelmedi mi? Durum gerektirdiğinde en az diğerleri kadar çabucak mevzilenmeyi öneriyorsun."
"Thalesialıların kuşatmalardan nefret etmesi beklenir, Tynian. Bu ulusal karakterimizin bir parçasıdır. Atılgan, sabırsız ve iyi düşünülmüş dayanıklılık yerine kaba güce yönelik olmamız istenir."
Bevier hafifçe gülerek, "Sör Ulath, Kral Wargun'un babası He-id'de yedi yıl süren bir kuşatmaya dayandı. Bir parça bile yıpranmadan çıktı."
"Evet ama bundan zevk almadı, Bevier. Söylemek istediğim bu."
"Sanırım bir fırsatı gözden kaçırıyoruz, dostlarım," diye belirtti Kring. "Güruh imparatorluk sarayının arazisine girecek, değil mi?"
"Eğer niyetlerini doğru tahmin ettiysek, evet," dedi Tynian.
"Bazıları politik coşkuyla yanıp tutuşacaklar - gerçekte çok çok fazla olacaklarını sanmıyorum. Çoğu çeşitli sarayları talan etmekle daha çok ilgilenecek."
Sarabian'ın yüzü bembeyaz oldu. "Canlan cehenneme!" diye küfretti. "Bunu hiç düşünmemiştim."
"Fazla endişe etme, dost İmparator. Onları içeri getiren politika da olsa açgözlülük de olsa hepsinin buraya gelmesi gerekiyor. Saray arazisinin etrafındaki surlar yüksek ve kapılar çok heybetli. Niçin içeri girmelerine izin vermiyoruz ki - ama çıkmayacaklarından emin olmak üzere? Kapıkulelerine adamlar saklayabilirim. Güruh içeri girdikten sonra kapıları kapatacağız. Bu onları Atanlar gelip onları selamlayana kadar el altında tutacaktır. Ganimet onları içeri getirecektir ve kapılar da onları içeride

ilhanx

tutacaktır. Doğru, yeteri kadar talan edecekler ama alıp gidene kadar ganimet senin olamaz. Böylece hepsini yakalayacağız ve sonrasında tavşan deliklerini
426

arayarak onları bulmamız gerekmeyecek."
"Burada gerçekten büyük zekâ var, bunu biliyor muydun, Kring?" dedi hayranca Kalten.
"Ben daha azını beklemezdim," dedi Mirtai. "O zaten mükemmel bir savaşçı - ve benim nişanlım."
Kring gülümsedi.
"Son bir rötuş, belki," diye ekledi Stragen. "Sanırım hepimiz belli şeyler hakkında meraktan ölüyoruz ve bazı acil sorularımıza cevap verebilecek insanların listesini tamamladık! Savaşlar risklidir, bazen değerli insanlar da ölür. Sanırım Matherion'da çatışma başlamadan önce sağlama alınması gerekenler var."
"İyi fikir, Milord Stragen," dedi Sarabian. "Büyük günün sabahı hayatta kalmalarını isteyeceklerimi toplamaları için birkaç müfreze yollayacağım."
"Ah - belki de bu konuya en iyi yaklaşım metodu bu olmayabilir, Majesteleri. Niye bu işe Caalador'u vermiyoruz ki? Polisler insanları tutuklarken çok ortalıkta olmaya eğilimlidir - üniformalar, zincirler, uygun adım yürümek - gibi şeyler. Profesyonel katiller fark edilmezler. Tutukladığınız bir adama zincir takmanız gerekmez. Böğrüne nazikçe dayanmış bir hançerin en az o kadar etkili olduğunu keşfettim."
Sephrenia kurnazca bir bakış attı. "Anladığım kadarıyla deneyimlerinize göre konuşuyorsunuz?" diye yorum yaptı.
"Cinayet bir suçtur, Majesteleri," diye belirtti Stragen, "ve suçlu bir lider olarak, alanın bütün dallarında bazı deneyimlerim olmuştur. Anlarsınız, profesyonellik."
427

yirmi sekizinci bölüm
"KESİNLİKLE Scarpa'ydı, Sparhawk," dedi iri Pandiona Caala-dor. "Sadece çizime dayanmıyoruz. Yerel fahişelerden biri Arjunalı ve geçmişte onunla iş ilişkileri olmuş. Kesinlikle tanıdı." İkisi duyulmadan konuşabilecekleri kale surlarının üstündeydiler.
"Daconialı Baron Parok hariç hepsi burdaymış gibi/' dedi Spar-hawk. "Krager'i, Gerrich'i, Edomlu Rebal'i, Arjunalı Scarpa'yı ve Astelli Elron'u gördük."
"Astelli komplocunun Sabre olduğunu sanıyordum."
Sparhawk boşboğazlığına sessizce küfretti. "Sabre kendini gizli tutuyor. Elron bir sempatizan - belki de ondan da fazla."
Caalador başıyla onayladı. "Bazı Astellileri tanırım, bazı Daciteli-leri de. Baron Parok'un gölgeler içinde gizlendiği konusunda emin olmazdım. Kesinlikle hepsi burada, Matherion'da toplanıyorlar." Parıldayan sedefli mazgallardan aşağıdaki kale hendeğine düşünceli düşünceli baktı. "Aşağıdaki hendek gerçekten bir engel olacak mı? Yamaçları o kadar eğimli ki üzerinde çimen bitiyor."
"Ucu sivri kazıklarla dolduğunda çok daha rahatsızlık verici olur. Bunu en son anda yapacağız. Matherion'a herhangi bir yabancı akmı var mı? Bütün bu karışık yurtseverlerin birçok müridi var. Sokaktan toplama güruh bir şey, Tamuli'den getirilen bir kalabalık tamamen başka bir şeydir."
"Şehirde olağandışı sayıda yabancı görmedik, kırsal bölgelerde de herhangi bir kalabalık gruplaşma yok - en azından beş fersah içinde."
"Daha uzakta bir yerde olabilirler. Eğer orada bir yerde destek ordum varsa son ana dek getirmezdim."
Caalador dönüp limana baktı. "Burdaki zayıf noktamız orası, Sparhawk. Sahil boyunca koy ve körfezciklerde bir filo gizlenebilir.
428

Ufukta görünene dek geldiklerini asla göremeyiz. Kıyı boyunca çalışan korsan ve kaçakçılarım var ama-" Ellerini iki yana açtı.
"Korkarım bu konuda fazla yapacak bir şeyimiz yok. Ama elimizin altında bir Atan ordusu var ve ayaklanmanın hemen sonrasında şehrin içinde olacaklar. Adamların şu çok iyi saptanmış karma ziyaretçilerimizin gizlendiği yerleri buldu mu? İşler yolunda giderse, mümkünse onların hepsini bir anda toplamak isterim."
"Şimdilik belirli yerleri gün ışığına çıkaramamış gibi görünüyorlar; Sparhawk. Biraz fazla yer değiştiriyorlar. Onları izleyen adamlarım var. İstersen onları erkenden toplayabiliriz."

ilhanx

"İyisi mi hazırlıklarımızı ortaya sermeyelim. Onları ayaklanma gününde yakalamamız yeterli. Yakalayamazsak daha sonra yakalayabiliriz. Sadece onların arkadaşlığının zevki için karşı önlemlerimizi tehlikeye atmayacağım. Adamların iyi iş görüyor, Caalador."
"Performansları biraz zorlandı, dostum," diye kabul etti Caalador. "Tamul suçlulara bu işte beraber çalıştığımızı hatırlatıp durmak için oldukça çok sayıda iriyarı kaba herif toparlamak zorunda kaldım."
"Her ne gerekiyorsa."
"Majesteleri'nin önerisinin bazı avantajları var, Lord Vanion," dedi biraz düşündükten sonra Bevier. "Zaten hendek bu iş için yapılmış. İçinin su dolu olması gerekiyor, çimenlik bir kanal değil."
"Bu kaleyi savunmaya hazırlandığımızı tamamen ortaya koyuyor, Bevier," diye itiraz etti Vanion. "Eğer hendeğe su doldurmaya başlarsak, Matherion'daki herkes bir saat içinde duyacaktır."
"Bütün planı dinlemedin, Vanion," dedi sabırla Ehlana. "Buraya geldiğimizden beri birçok baloya, şölene ve çeşitli başka eğlenceye katılıyoruz. Bütün bu nezakete karşılık vermem çok uygun, bu yüzden sosyal yükümlülüklerimin karşılığı olarak büyük bir eğlence planlıyorum. Bunun ayaklanmanın olacağı akşam olması benim kabahatim değil, değil mi? Bir Elene kalemiz var, bu yüzden bir Elene partisi yapacağız. Mazgallarda bir orkestra, duvarlarda renkli fenerler, flamalar ve hendekte şenlik saflarımız - tente ve şölen masala-nyla donatılmış. İmparator ve tüm saray halkını davet edeceğim."
"Bu çok uygun, Lord Vanion," dedi Tynian. "Korumak istediğimiz herkes elimizin altında olacak. Gidip aramamız gerekmeyecek

ve çimenlikler üstünde kabine bakanlarını kovalarken ne yaptığımızla kimsenin dikkatini çekmeyeceğiz."
Sparhawk'in silahtarı olumsuzca başını sallıyordu.
"Ne var, Khalad?" diye ona sordu Ehlana.
"Hendeğin dibi su tutmak için hazırlanmamış, Majesteleri. Alt toprağm ne kadar geçirgen olduğunu bilmiyoruz. Doldurduğunuz suyu toprağın çekme olasılığı çok büyük. Doldurduktan birkaç saat sonra hendeğjniz yeniden boşalabilir."
"Lanet olsun!" Ehlana'nm canı sıkıldı. "Bunu düşünmedim."
"Bunu hallederim, Ehlana." Sephrenia gülümsedi. "İyi bir plandan sadece birkaç doğa kanununu çiğniyor diye vazgeçilmemeli."
"Bunu hendeği doldurmaya başlamadan mı yapman gerekiyor, Sephrenia?" diye sordu Stragen.
"Öylesi daha kolay."
Stragen kaşlarını çattı.
"Sorun ne?" diye sordu Sephrenia.
"Hendeğin altındaki şu üç tünel kalenin içindeki gizli dehliz ve dinleme noktalarına bağlanıyor."
"Bizim bildiğimiz üç," diye ekledi Ulath.
"Benim belirtmek istediğim de bu. Savaş başlamadan önce bu tüneller - bildiklerimiz ve bilmediklerimiz - suyla dolarsa hepimiz kendimizi daha güvende hissetmez miyiz?"
"İyi fikir," dedi Sparhawk.
"Siz tünellere su bastırana kadar hendeğin dibini sağlamlaştırmayı bekleyebilirim."
"Ne düşünüyorsun, Vanion?" diye sordu Emban.
"Kraliçenin partisinin hazırlıkları birçok faaliyeti gizleyecektir. Çok iyi bir plan."
"Şatlar dışında hepsini beğendim," dedi Sparhawk. "Özür dilerim ama şatlar güruhun surlarımıza ulaşmalarını sağlayacaktır. Hendeğin amacını tamamen boşa çıkarıyorlar."
"Buna geliyorum, Sparhawk. Neft suyun yüzeyinde kalmaz mı?"
"Evet ama ne ilgisi var?"
"Biliyorsun ki bir şat sadece yüzen bir platform değildir. Güvertenin altında bir ambarı vardır. Şimdi, diyelim ki bu ambarlan neft şişeleriyle doldurduk. Sonra bela ortaya çıktığında mazgallardan aşağı büyük kayalar attık ve şatlan yumurta kabuğu gibi kırdık.

Neft hendekteki suyun üzerine yayılacaktır, onu ateşe veririz ve kaleyi bir alevden duvarla çevirirriz. Bu kaleye saldırmaya kalkan insanların canını biraz sıkmaz mı?"
"Siz bir dahisiniz, Kraliçem!" diye bağırdı Kalten.
"Bunu belirtmeniz ne kadar nazik bir hareket, Sör Kalten," dedi kendini beğenmiş bir tavırda. "Ve planın en güzel tarafı bütün hazırlıkları geceleri gizlice dolaşıp uykudan kesmeden, açıkta yapabilecek olmamız. Bu büyük parti, dekorasyon adı altında kalede her şeyi yapmamız için mükemmel bir bahane sağlıyor."

ilhanx

Mirtai birden sahibini kucakladı ve öptü. "Seninle gurur duyuyorum, anneciğim."
"Uygun bulduğuna sevindim, kızım," dedi alçakgönüllü bir tavırla, "ama biliyorsun ki daha çekingen davranmalısın. Bana kızların kızları öpmesiyle ilgili söylediklerini hatırla."
"İki tünel daha bulduk, Sparhawk," dedi Khalad, surlar üzerindelerken. Khalad siyah deri elbisesinin üzerine brandadan bir iş önlüğü giyiyordu,
Sparhawk aşağıdaki hendeğin yumuşak zeminine uzun çelik sırıklar sokan işçi gurubuna baktı. "Bu biraz fazla aleni değil mi?"
"Şatlar için palamar kazıkları lazım, değil mi? Tüneller yüzeyden yaklaşık bir buçuk metre aşağıda. Balyozlu işçilerin çoğu gerçekten ne aradıklarım bilmiyor ama aşağıda onların yanında epey şövalyem var. Hendeği doldurmaya başladığımızda o tünellerin tavanı çok sızıntı yapacak." Khalad dışarıdaki çimenliğe baktı. Ellerini ağzının etrafında boru yaptı. "O sata dikkat edin!" diye Ta-mulca bağırdı. "Bağlantı yerlerim gererseniz su alır!"
Tamul işçi ekibinin ustabaşı geniş bir şatı çimenlikten silindirlerin üzerinden güçlükle çekiyordu. "Bu çok ağır, saygıdeğer efendim. İçinde ne var?"
"Safra, salak!" diye bağırdı Khalad. "Yarın akşam o güvertenin üsünde bir sürü insan olacak. Şat alabora olur ve imparator hendeğe düşerse, hepimizin başı belaya girer."
Sparhawk merakla silahtarına baktı.
"Neft şişelerini şatlarm içine inşaat kulübelerinin içinde koyuyoruz. Bunu olabildiğince gizli yapmaya karar verdik. Karma söylemen gerekmiyor, Sparhawk ama planında birkaç açık var. Neft
431-

iyi fikir - yandığı sürece ama ben biraz zift de ekledim, sadece istediğimizde yanabileceğinden emin olalım diye. Neft şişeleri çok da sıkı. Biz şatlan kırıp parçaladığımızda hendeğin dibine çökebilirler. Kring'in Peloilerinden bir çiftini her şatm ambarına yerleştireceğim. Son anda şişeleri baltalarıyla kıracaklar."
"Her şeyi düşünüyorsun, Khalad."
"Bu grupta birinin pratik zekâya sahip olması gerekiyor."
"Şimdi aynı baban gibi konuştun."
"Ama bir şey var, Sparhawk. Davete gelenlerin çok ama çok dikkatli olması gerekiyor. Bu şatlarda fenerler - ve mumlar - olacak. Küçücük bir kaza yangını planladığımızdan çok önce başlatabilir ve - ah, doğrusu programın biraz gerisindeyiz, Altes," dedi Tamul-ca surların üzerinden iki tekerlekli bir arabayı çeken yarım düzine işçi duysun diye. Araba işçilerin mazgallara astıkları fenerlerle doluydu.
"Hayır, hayır, hayır!" diye onları azarladı Khalad. "öyle iki yeşili yan yana koyamazsınız. Siz bin kez söyledim - beyaz, yeşil, kırmızı, mavi. Size yapmamı söylediğim şekilde yapın. Yaratıcı olmayı boş zamanlarınıza ayırın." Abartılı bir şekilde iç çekti. "Bu günlerde iyi adam bulmak zor, Altes."
"Oyunculuğu abartıyorsun, Khalad," diye fısıldadı.
"Biliyorum ama dediğimi anladıklarına emin olmak istiyorum."
Kring yara izli kafasını kaşıyarak surlardan geldi. "Tıraş olmam gerekiyor ve Mirtai bu işi yapamayacak kadar meşgul."
"Bu bir Peloi adeti mi, Domi?" diye sordu Sparhawk. "Peloi kadınların görevlerinden biri erkeklerinin kafalarını tıraş etmek mi?"
"Hayır, doğrusu bu Mirtai'nin kendi fikri. Kafanızın arkasını görmek zordur ve ben bazı yerleri kaçırırdım. Nişanlandıktan kısa bir süre sonra usturamı benden aldı ve bana bugünden sonra tıraşı onun yapacağını söyledi. Gerçekten iyi yapıyor - çok meşgul olmadığı zamanlar." Omuzlarını dikleştirdi. "Kesinlikle reddediyorlar, Sparhawk. Reddedeceklerini biliyordum ama konuyu istediğin gibi önlerine getirdim. Savaş sırasında kalenin içinde kapalı kalmak istemiyorlar. Ama eğer durup düşünürsen, yapıların arasında at sırtında dolaşırsak çok daha faydalı oluruz. Birkaç grup atlı Peloi o güruhu bir tas kaynayan çorba gibi karıştırırız. Yarın akşam orada kargaşa istiyorsan, sana bol bol kargaşa yaratabiliriz. Kafasının arkasına bir süvari kılıcı yememek için endişelenen biri bir kaleye
432

saldırmaya odaklanamaz."
"Özellikle de silahı çalışmazsa," diye ekledi Khalad.
Sparhawk homurdandı. "Tabii ki Caaladofun bulduğu arbalet-lerle dolu olan deponun tek olduğunu farz ediyoruz," diye ekledi.
"Korkarım ki bunu yarın akşama kadar öğrenemeyeceğiz," dedi Khalad. "Altı yüz tanesini bozdum. Sarayın içine bin iki yüz arbaletçi girerse yansının silahlarının çalışacağından emin olabiliriz. O durumda saklanmamız gerekecek. Hey sen!" diye birden yukarı bakarak bağırdı. "O kumaşı uzat]

ilhanx

Öyle germe!" Kulelerin birinin yukansmdaki pencerelerden birinden tehlikeli bir şekilde dışarı uzanan işçiye yumruğunu salladı.
Açıkça çok genç olmasına rağmen Bevier'in, Ehlana'nm huzuruna getirdiği bilgin tamamen keldi. Çok sinirliydi ama alev alev yanan gözleri bir fanatik olduğunu gösteriyordu. Ehlana'nm tahta benzeyen koltuğunun önüne yüzü koyun yatıp alnım güm diye yere vurdu.
"Öyle yapma be adam," diye homurdandı Ulath. "Bu kraliçeyi gücendirir. Hem döşeme çinilerini kıracaksın."
Bilgin çabucak ayağa kalktı, gözleri korku doluydu.
"Bu Emuda," diye tanıttı Bevier. "Size bahsettiğim bilgin - Ar-junalı Scarpa hakkındaki teoriyle ilgilenen."
"Ah, evet," dedi Tamulca Ehlana. "Hoşgeldiniz Üstat Emuda. Sör Bevier sizden çok bahsetti." Doğrusu, Bevier ondan öyle bahsetmemişti ama bir kraliçenin gerçekle biraz oynama hakkı vardır.
Emuda dalkavukça bir bakış attı. Sparhawk fazlasıyla uzun, oradan oraya uzayan bir giriş konuşmasını kesmek için çabucak harekete geçti. "Yanlış yaparsam beni düzeltin, Üstat Emuda," dedi, "ama teorinizden anladığım kadarıyla Tamuli'deki bütün bu karışıklıkların arkasında Scarpa'nm olduğunu düşünüyorsunuz."
"Böyle dersek fazlaca basitleştirmiş oluruz, Sör -?" Emuda sorarcasına uzun Pandiona baktı.
"Sparhawk," diye yardımcı oldu Ulath.
Emuda'nm yüzü bembeyaz oldu ve şiddetli bir şekilde titremeye başladı.
"Ben basit bir adamım, komşu," dedi Sparhawk. "Lütfen beni karmaşık şeylerle şaşırtma. Her şeyi Scarpa'ya yüklemek için elinde

ne tür deliller var?"
"Kapsamında çok fazla şey var, Sör Sparhawk," diye özür diledi Emuda.
"Kapsamını azalt. Özetle, be adam, meşgulüm."
Emuda zorlukla yutkundu. "Şey - uh -" diye bocaladı. "Biliyoruz ki - bu çok kesin - Scarpa şu hani 'geçmişten gelen kahramanlar' dediklerinin ilk sözcüsüydü."
"Niçin 'şu hani dedikleri' dedin, Üstat Emuda?" diye sordu Tynian. Sör Tynian'm sağ kolu hâlâ askıdaydı.
"Açık değil mi, Aziz Şövalye?" Emuda'nın tonunda hafif bir tepeden bakış vardı, "ölüleri yeniden diriltme fikri saçmalık. Bütün bunlar oldukça açık bir aldatmaca. Bazı dalkavuklar antik elbiseler içinde bir ışık parlamasıyla - herhangi bir panayır şarlatanının becerebileceği - ortaya çıkıyor ve 'sözcünün' antik bir dil olarak tanımladığı saçmasapan anlamsız konuşmalar yapıyor. Evet, açık bir aldatmaca."
"Ne kadar zekice ortaya çıkardığınız, Emuda" diye mırıldandı Sephrenia. "Hepimiz bir tür büyü olduğunu düşündük."
"Büyü diye bir şey yoktur, madam."
"Gerçekten mi?" dedi yumuşakça. "Ne kadar şaşırtıcı."
"Bu konuda adımı ortaya koyarım."
"Ne kadar da cesursunuz."
"Scarpa'nın ortaya çıkan bu devrimcilerin ilki olduğunu söylüyordunuz, değil mi?" diye sordu Vanion.
"Bir yıldan daha önce, Aziz Şövalye. Faaliyetlerinin Arjuna'nm başkentinden gelen diplomatik raporlarda belirmeye başlaması dört yıldan önceydi. Sonra ortaya çıkan Daconialı Baron Parok'tu. Bir gemi kaptanından Scarpa'nın güneybatı Arjuna'daki Kaf-tal'dan Daconia'daki Ahar7 a gemiyle gittiğinde dair yeminli bir ifadem var. Ahar Baron Parok'un memleketi. Faaliyetlerine üç yıl önce başladı. Bağlantı ortada."
"Öyle görünüyor, değil mi?" diye düşüncelere daldı Sparhawk.
"Ahar'da ikisinin seyahatlerine dair belgeli kanıtım var. Parok Edom'a gidip orada Rebal'in memleketinde kaldı - bu bağlantı Re-bal gerçek ismini kullanmadığı için beni biraz zorladı. Ama onun geldiği bölgeyi tanımlayabildik ve Parok'un ziyaret ettiği şehir bölgenin başkentiydi. Parok'un ziyareti sırasında bir karşılaşma

olduğunu varsayabilirim. Parok Edom'dayken, Scarpa da Astel'e kadar gitti. Oradaki yolculuklarını tam olarak saptayamadım ama Edom - Astel sınırındaki bataklıkların oldukça kuzeyinde dolaştığını biliyorum. Orası Sabre'nin üssünü kurduğu bölge. Edom ve Astel'deki karışıklıklar Scarpa ve Parok'un bu krallıklara gezilerinden bir süre sonra başladı. Bu dört adam arasındaki bağlantının kanıtı çok kesin."

ilhanx

"Ya doğaüstü olaylar hakkındaki raporlar?" diye sordu Tynian.
"Başka aldatmacalar, Aziz Şövalye." Emuda'nın ifadesi iğrenç seviyede kibirliydi. "Saf şarlatanlık. Onların her zaman sadece batıl inançlı köylüler ve cahil sertlerin şahit olabileceği taşrada meydana geldiğini fark etmişsinizdir. Medenileşmiş insanlar böyle aleni numaralara kanmazlar."
"Buna şaşırdım," dedi Sparhawk. "Şu zaman çizelgenden emin misin? Ortalığı karıştırmaya ilk başlayan Scarpa'ydı, değil mi?"
"Kesinlikle, Sör Sparhawk."
"Sonra diğerleriyle anlaştı ve onları yanma aldı? Yaklaşık bir buçuk yıl sonra?"
Emuda başını sallayarak onayladı.
"Sabre'yi hizmetine aldıktan sonra Astel'den ayrılıp nereye gitti?"
"Orada onun izini bir süre için kaybettik, Sör Sparhawk. Yaklaşık iki buçuk sene boyunca batı Tamuli'nin Elene krallıklarında kaldı ve sekiz ya da on ay öncesine dek Arjuna'ya dönmedi. Arada nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Ah, bir şey daha. Şu vampir denen şeyler Arjuna'da neredeyse tam Scarpa'nın Arjunilere ulusal kahramanları Sheguan'la bağlantı kurduğunu söylediği zamanda görünmeye başladı. Diğer krallıkların geleneksel canavarları da şu diğer devrimcilerin kampanyalarına başladığı zamanla aynı anda görünmeye başladılar. Bana inanın, Majesteleri," dedi ciddice Ehlana'ya, "elebaşını arıyorsanız, adamınız Scarpa'dır."
"Bu bilgi için size teşekkür ederiz, üstat Emuda," dedi tatlılıkla. "Lütfen, Sör Bevier'e destek verilerinizi gösterir ve bulduklarınızı daha ayrıntılıca açıklar mısınız."
"Araştırmamın hepsini Sör Bevier ile paylaşmaktan mutluluk duyacağım, Majesteleri."
Bevier gözlerini tavana doğru kaldırıp iç çekti.
Zavallı Beviefin büyük bir ilgiyle önden çıkışını izlediler.
435

"Bu konuyu - dini ya da sivil - herhangi bir alana götürmek zorunda kalmaktan nefret edeceğim," dedi Emban
"Biraz zayıf, değil mi?" diye ona katıldı Stragen.
"Dinlememin tek nedeni şu zaman çizelgesi," dedi Sparhawk. "Dormant geçen kışın sonunda beni Lamorkand'a Kont Gerrich'in faaliyetlerine göz atmam için yolladı. Oradayken o Drychnanth hakkındaki çılgın öyküleri duydum. Göründüğü kadarıyla bizim tarih öncesi Lamork'un görünmeye başladığı dönem bilgin dostumuzun Scarpa'nın izini kaybettiği dönemle aynı zamana denk düşüyor. Emuda'nın tam bir hıyar olduğunu kabul etmekten nefret ediyorum ama doğru cevabı bulmuş olabilir."
"Ama yanlış düşünerek," diye itiraz etti Emban.
"Ben onun cevaplarıyla ilgileniyorum, Ekselansları," diye karşılık verdi Sparhawk. "Doğru oldukları sürece onları nasıl bulduğu beni ilgilendirmez."
"Onu daha önce yapmak çok riskli, Sparhawk," dedi daha sonra Stragen.
"İkiniz oldukça çok riski göze alıyorsunuz," dedi Sparhawk.
"Ou daa öne yapma ço daa risli, Sparhawk," diye geveledi Ca-alador. "Eer lideleii öneden yaklarsak, eri kalanı duracak. Ve tuza-aklarımuza içbi taaşan yakalanmacak. O depoyi çıp siilehler daa tana kada bekleme laım."
Sparhawk irkildi. "Siileh?"
"Bu kelime bu özel dialektte yok." Caalador omuz silkti. "Onu taşralılaştırdım - sadece uyum adına."
"Sıcak bir kayanın üzerindeki bir kurbağa gibi ileri geri zıplıyorsun, dostum."
"Biliyorum. Çileden çıkarıcı, değil mi? Şöyle olacak, Sparhawk. Komploculari, kalabalığı silahlandırmadan önce toparlarsak operasyonu ve saraya girmeyi askıya alabilirler. Bekleyecek, yeniden organize olacak ve sonra .yeni bir gün seçecekler - ki bu hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir gün olacak. Diğer taraftan, bir kere silahları dağıttılar mı, her şey için çok geç olacak. Sokaklara dökülmüş binlerce kişi - çoğu yarı sarhoş. Yüksek konseydeki dostlarımız bir dalgayı nasıl durduramayacaklarsa onları da durduramayacaklar. Bu hükümet darbesi girişiminin en üst devinimi bizim
436

karanlık dostlarımız yerine bize çalışacak."
"Biliyorsun ki hâlâ saray arazisine girebilir ve-güruhu kurtlara verebilirler."
Caalador olumsuzca başını salladı. "Tamul adaleti birazcık kabadır ve imparatora yapılan bir saldırı en kötü davranış şekli olarak görülecektir. Birkaç yüz kişi cellatın kütüğüne gidecek. Ve sonra yeni adam

ilhanx

bulmak neredeyse imkânsız olacak. Başka seçenekleri yok. Bir başladılar mı devam etmeleri gerekiyor."
"Biliyorsun ki sen hassas bir zamanlamadan bahsediyorsun,"
"Aaa, buu haletme çokola, Sporhawk." Caalador sırıttı. "Şehri mekezinde bi tapnak va. Büyü ihtimalle örmce ağlaı ve totoprak içinde. Çünk bizi sai kadeşleimiz dini hi cidiye almas. Orada oturup eelenen rahiple va. Saroş oldukta ayin yapmaa karar verirle. Orda yaklaşı yimi ton airlığında biçan va. Sahoş rahipleden bii çana gidi balyozla vuru. Ço iğrenç bi ses çıka. Denizcile açıkta on mil ötede duyabili. İşin güzelliği burada, Sparhawk/' dedi normal konuşmaya dönerek. "Çanı ne zaman çalacakları hiç belli değil. O çan rastgele çalar ve hiç kimse özellikle buna dikkat etmez. Ama yarm gece çok önemli olacak. Depo açılınca çan umut ve neşe mesajı çalacak. Bizim konuşmak istediğimiz insanların kucağında oturan katiler bunu bir hareket emri olarak alacak. Son anda bütün hepsini toparlayacaz."
"Ya direnirlerse?"
"Ah, bazı kayıplar olacak." Caalador omuz silkti. "Yumurta kırmadan omlet yapamazsın. Toplamak isteğimiz birkaç düzine adam var, bu yüzden birkaç kayba katlanabiliriz."
"Çan sesi seni de uyaracak, Sparhawk," diye belirtti Stragen. "Çalmaya başladığını duyduğunda eşinin davetini içeri alma zamanının geldiğini bileceksin."
Ertesi sabah imparatorluk arazisinin üstünden borularla hendeğe tonlarca su fışkırtılırken İçişleri Bakanı, "Ama bunu yapamazsınız, Majesteleri!" diye tiz bir sesle itiraz etti.
"Ya?" diye masumca sordu Ehlana. "Peki bunun nedeni neymiş, Bakan Kolata?"
"Uh - şey - uh - hendeğin altında alttemel yok, Majesteleri. Su doğrudan zeminden akıp gidecektir."

"Ah, önemli değil, Bakan Kolata. Bu sadece bir gecelik. Davetin sonuna kadar hendeğin dolu kalacağından eminim."
Kolata hendeğin ortasındaki ani hava ve çamurlu su fışkırmasına öfkeyle baka kaldı.
Ehlana fışkırmanın olduğu yerde oluşan ani girdaba bakarak, "Tanrım," dedi yavaşça. "Aşağıda boşaltılmış eski bir mahzen olmalı." Keyifli küçük bir kahkaha attı. "Orada yaşayan sıçanların çok şaşırdığını hayal edebiliyorum, siz ne dersiniz, Ekselans?"
Kolata biraz midesi bulanmış gibi göründü. "Ah - izin verir misiniz, Majesteleri?" dedi ve çimenliği geçmek için hızla döndü.
"Onu kaçırma, Sparhawk," dedi Ehlana. "Lord Vanion'un listesinin umduğumuz gibi tamamlanmamış olduğu konusunda fazlasıyla şüpheliyim. Niye İçişleri bakanını hazırlıklarımızı göstermek için kaleye davet etmiyorsun?" Bir parmağını düşüncelice çenesine vurdu. "Ekselans'a işkence odasını gösterirken Sör Kalten ve Sör Ulath'tan size katılmalarını isteyebilirsin. Sarabian'ın kusursuz İçişleri Bakanı Vanion'un listesine bazı isimler eklemek isteyebilir."
Sparhawk'in kanını en çok donduran Ehlana'nın bunu soğukkanlı ve sinirlenmeden söyleyiş tarzıydı.
İkisi Khalad'm işçilerinin imparatorluk binalarının koca kapılarını "süsleyişini" izlerken Vanion, "Gücenmenin de ötesine geçmeye başladı, Sparhawk. Aptal değil ve her şeyi söylemediğimizi biliyor."
"Başka bir şey yapılamaz, Vanion. Bütün ayrıntılara katılmasına izin verilemeyecek kadar değişken."
"Kararsız daha diplomatik bir deyim olabilir."
"Her neyse. Onu o kadar iyi tanımıyoruz, Vanion ve yabancı bir toplumda çalışıyoruz. Bütün bildiğimiz, günlük tuttuğu ve her şeyi yazdığı. Bu bir Tamul âdeti olabilir. Yatağını yapan oda hizmetçisinin bütün planımızı bulabilmesi tamamen mümkün."
"Spekülasyon yapıyorsun, Sparhawk."
"O pusular spekülasyon değildi, Vanion."
"Gerçekten imparatordan şüphelenemezsin."
"Birisi askeri seferlerimizi düşmana bildirdi, Vanion. Bu akşamın eğlencesi sona erdikten sonra imparatordan özür dileyebiliriz."
Vanion, Khalad'm işçilerinin kapının içine yerleştirdikleri ağır, çelik kafesi gösterip, "Ah, bu da çok aleni, Sparhawk!" diye patladı.

"Kapıları sonuna kadar açtıklarında görülmeyecekler, Vanion ve onu gizlemek için Khalad kafesin üzerine flamalar asacak. Sephrenia'mn Zalasta'yla bağlantı kurma konusunda şansı yaver gitti mi?"
"Hayır. Hâlâ çok uzaklarda olmalı."
"Eğer burada olsaydı çok daha rahat olurdum. Eğer Troll Tanrıları bu gece ortaya çıkarlarsa çok ciddi bir belaya çatarız."
"Aphrael onlarla başa çıkabilir."

ilhanx

"Gerçek kimliğini ortaya sermeden yapamaz ve bu olursa karım bilmemesini tercih ettiğim bir şeyi öğrenir. Sarabian'ı, tahtta tutmak için Ehlana'nm akıl dengesini riske atacak kadar sevmiyorum."
Güneş batıda yavaşça ufka doğru yaklaşmaya başladı. Bunun bir saçmalık olduğunu bilmesine rağmen parıldayan küre Sparhawk'a kayan bir yıldız dünyaya düşüyormuş gibi göründü. Birçok ayrıntı vardı - birçok şey daha yapılmamıştı. İşin daha kötüsü, bu işlerin çoğu dışarıda onları izleyen yüzlerce gözden gizlenebilmek için güneş batıp karanlık çökene kadar başlayamayacaktı bile.
Khalad sonunda karanlığa kadar ellerinden geleni yaptıklarını bildirmek için kraiyet dairesine geldiğinde akşam olmak üzereydi. Sparhawk en azından ne kadarının zamanında tamamlandığını bilmek istedi.
Alean ve Melidere'in 'saç yapmak' diye bilinen uzun süreçle uğraştıkları pencerenin yanındaki koltuktan Ehlana, "İçişleri Bakanı hiç yardım etmeye niyetlendi mi?" diye sordu.
"Ah, evet, Majesteleri," diye koca bir sırıtışla cevapladı Kalten. "Konuşmaya kuzeniniz Lycheas'dan daha hevesli görünüyor. Ulath bazen çok ikna edici olabilir. Kalata özellikle sülüklerden rahatsız oluyor gibi."
"Sülükler mi?"
Kalten başıyla onayladı. "Ulath onu baş aşağı sülük dolu bir fıçıya sokma teklifini yaptıktan hemen sonra büyük bir ateşle bir şeyleri paylaşma arzusuyla yanıp tutuşmaya başladı."
"Tanrım!" Kraliçenin tüyleri ürperdi.
O akşamın bütün konuklarının ortak görüşü Elenia Kraliçe-si'nin davetinin kesinlikle yılın en önemli olayı olduğuydu. Sedef

mazgalları aydınlatan fenerler olağanüstüydü, parlak bayrağımsı kumaşlar - pahalı ipekten birkaç bin metre - bayram havasındaydı ve surların üstündeki orkestra Sarabian'm sarayında müzik diye geçen kulak tırmalayıcı kakafoniden çok, geleneksel Elene havaları çalıp bu özel olaya hoş bir arkaik kalite katıyordu. En şaşkınlığa uğratıcı yorumu alan hendekte palamarlara bağlı şatlardı. Dışarda akşam yemeği Tamulların hiç aklına gelmemişti. Mumların alevleri içinde ve parlak renkli ipek kumaşlarla örtülü yüzen yemek odaları fikri imparatorun saray halkından birinin hayal gücünü çok ötesindeydi.
Mumlar şövalyelerin canını çok sıktı. Şatların içinde gizli olan yüke bu kadar yakın alevler olması fikri en güçlü adamı bile kül gibi yapmaya yeterliydi.
Davet Elene kalesinin etrafında olduğu ve ev sahibesi de bir Elene olduğu için imparatorun sarayındaki leydiler "Elene gibi giyinmek" uğraşı içinde Matherion'daki bütün terzilerin yaratıcı yeteneklerini neredeyse bitirmişlerdi. Ama sonuçta düzenli bir uyum yoktu, çünkü Matherionlu terziler ilham için kitaplara bel bağlamak zorundaydı ve üniversite kütüphanesindeki kitapların çoğu en az yüz yaşındaydı, yani sayfalarında betimlenen giysilerin modası çoktan geçmişti.
Bununla beraber, Ehlana ve Melidere günün modasına uygundu ve bütün ilginin kesin odağı durumundaydılar. Ehlana'nın kıyafeti muhteşem bir maviydi ve soluk sarı saçlarına elmas ve yakut işlemeli küçük bir taç takmıştı. Melidere lavanta rengi bir gece kıyafeti giyinmişti. Bu onun en sevdiği renkmiş gibi görünüyordu. Mirtai'nin kesinlikle modayla ilgisi yoktu. Sahibinin düğününde giydiği kolsuz mavi elbiseyi giyiyordu ve bu kez açıkça silahlıydı. Oldukça şaşırtıcı bir şekilde Sephrenia da Elene gece kıyafeti - doğal olarak kar beyazı - giyiyordu ve Vanion ona yeniden âşık olmuştu. Kraliçeye eşlik eden şövalyeler Sparhawk'm kararma karşı ceket ve tayt giyiyorlardı. Bununla beraber zırhları Elene giysilerinin altındaydı.
imparatorluk saray halkının görünmesi ve şatlarda dolaşmaya başlamasıyla bir ara oldu ve sonra bir Elene merasim borusu çaldı, "imparatoru uygun bir şekilde selamlamaları için müzisyenlere şiddet uygulamak zorunda kaldım," diye Sparhawk'a mırıldandı

şık bir şekilde giyinen Stragen.
"Ya?"
"İmparator'un burada müzik dedikleri o korkunç gürültüyle selamlanması gerektiği konusunda çok ısrarcıydılar. Trompetçilerden birinin giysisini meçimle parçalara ayırınca işbirliğine yanaştılar." Stragen'in gözleri birden faltaşı gibi açıldı. "Tanrı aşkına, be adam!" diye masalardan birinin üstüne dumanlar tüten sığır eti dolu koca bir düz tabak koyan hizmetkâra fısıldadı, "o mumlara dikkat et!"
Hizmetkâr Thalesialıya boş boş bakınca Sparhawk, "O bir Tamul Stragen," diye belirtti. "Onunla Elenece konuşmaya çalışıyorsun."
"Dikkatli olmasını sağla, Sparhawk! Şatlar üzerindeki yanlış bir alev dili hepimizi canlı canlı kızartır."

ilhanx

Arkasından imparator ve dokuz karısı açılır kapanır köprünün üstünde belindiler ve halı kaplı basamaklardan ilk sata geldiler.
Herkes eğilerek selam verdi ama kimse ona bakmadı. Bütün gözler neşeyle gülümseyen Valesialı İmparatoriçe Elysoun'e kirlenmişti. Geleneksel Elene kıyafetini değiştirerek kendi kültürel zevkine uydurmuştu. Koyu kırmızı gece elbisesi gerçekten çok hoştu ama öyle değiştirilmişti ki Elene leydilerinin geleneksel olarak sakladıkları doğal özellikler Valesialı leydilerin hava attığı iki kar beyazı dantelden fırfırlı yastığm üzerinde yerleşmişti ve bu yüzden tamamen, hatta atılganca ortadaydılar.
"İşte buna modanın sunuşu diyebilirsin," diye mırıldandı Stragen.
Sparhawk siyah kadife ceketinin yakasını düzeltirken, "Doğru, dostum," diye kıkırdadı. "Ve herkes onu dinliyor. Zavallı Emban neredeyse felç geçirecekmiş gibi."
Bir tür resmi törenin ardından, Kraliçe Ehlana, Sarabian ve im-paratoriçelerine şattan sata geçen köprülerden eşlik etti. İmparatoriçe Elysoun açıkça birisini arıyordu ve Berit'i ikinci şatm bir kenarında durur gördüğünde rotasını değiştirdi ve yelkenlerini şişire-rek - mecazi olarak konuşuyoruz tabii ki - ona doğru yola çıktı. Elysoun ona ellerini sürmeden satın küpeştesine gitgide sıkıştırdıkça önce endişeli göründü, sonra da çaresiz.
"Zavallı Berit," dedi sempatikçe Sparhawk. "Ona yakın dur, Stragen. Yüzme bilip bilmediğinden emin değilim. Eğer hendeğe

atlarsa onu kurtarmak için hazır ol."
İmparatora büyük tur attırıldıktan sonra şölen başladı. Spar-hawk sağgörülü bir şekilde şövalyeleri misafirlerin arasına yerleştirmişti. Hepsi neredeyse sadece mum ve fenerlere odaklandıklarından, şövalyeler pek ilginç birer yemek arkadaşı değildiler. "Eğer rüzgâr başlarsa Tanrı bize yardım etsin/' diye Sparhawk'a mırıldandı Kalten.
"Doğru," diye ateşli bir şekilde onayladı Sparhawk. "Ah, Kalten - eski dostum."
"Evet?"
"Gözlerini mumlara dikmen gerekiyor İmparatoriçe Elyso-un'un elbisesine önüne değil."
"Neönü?"
"Kabalaşma ve burada ne yapman beklendiğini hatırla."
"Çanlar çalmaya başlayınca bu aşırı şık giyinmiş koyun sürüsünü nasıl içeri sokacağız?" Kalten rahatsızca kıpırdandı. Yeşil saten ceketinin önü midesinin üstünde gergince düğmelenmişti.
"Zamanlamayı doğru yaptıysak, misafirler ana yemeği aşağı yukarı dostlarımızın silahları dağıtmaya başlayacakları anda bitirecekler. Çanlar çaldığında Ehlana eğlenceye katılanların hepsini tatlı için kalenin içine davet edecek."
"Çok zekice, Sparhawk," dedi Kalten.
"Git karımı tebrik et, Kalten. Bu onun fikriydi."
"Bu tip şeylerde çok iyi, farkında mısın? Yanımızda geldiği için memnunum."
"Bu konuda hâlâ kararsızım." Sparhawk homurdandı.
Davet devam etti ve düzinelerce kez kadeh kaldırıldı. Şölene katılan misafirler Elenia Kraliçesi'ne tonlarca övgü yağdırdılar. Eğlenenler gecenin eli kulağında olan doruk noktasından haberdar olmadıkları için iltifatlarında birçok kasıtsız ince alay vardı.
Sparhawk aldığı yemeğinden pek az tattı, gözleri devamlı mumlardaydı ve kulakları düşmanlarının harekete geçeceğini bildirecek ilk çan sesi için bekliyordu.
Ama Kalten'in iştahı yaklaşan krizden etkilenmemiş görünüyordu.
"Nasıl böyle tıka basa yemek yiyebiliyorsun?" diye dostuna alıngan bir tavırda sordu Sparhawk.

"Sadece gücümü koruyorum, Sparhawk. Gece bitmeden aşırı enerji harcayacağım. Meşgul değilsen, ahbap, şu sosu bana uzatır mısın?"
Sonra ayışığı altında parıldayan, Matherion şehrinin merkezine yakın bir yerden, boğuk tonlu bir çan sesi gümlemeye başlayarak akşam eğlencesinin ikinci bölümünün başladığını haber verdi.

yirmi dokuzuncu bölüm

"BANA niçin söylemedin, Ehlana?" diye sordu Sarabian. İmpa-rator'un yüzü zaptetmeye çalıştığı korkunç öfkeden morarmış ve ağır altın tacı hafifçe yan yatmıştı.

ilhanx

"Lütfen sakinleş, Sarabian/' diye önerdi sarışın kraliçe. "Biz de bugün öğlene dek bilmiyorduk ve tehlikeye atma şansını göze almadan bilgiyi sana ulaştırmanın hiçbir olası yolu yoktu."
Avucunun içini mazgallara vurarak, "Senin yılan kalçalı baronesin bana bir mesaj getirebilirdi," diye suçladı. Görünüşte manzaraya hayran olmuşçasına bakmak için surların üzerindeydiler.
"Bu benim suçum, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Güvenlikten sorumlu olan da benim ve Bakan Kolata, Tamuli polisini - hem açıktakileri hem de çalıların ardında saklananları - kontrol eden adam. Baronesi içeren hilemizin başarılı olduğuna kesin emin olabilme yolumuz yoktu. Bakanın da dahil olduğunu keşfettiğimiz bilgi riske atamayacak kadar hassas. Bu gece hükümetinize karşı yapılacak girişim planlandığı gibi bozguna uğramak zorunda. Düşmanımız neyin peşinde olduğunu bildiğimiz konusunda en ufak bir ipucu alırsa, her şeyi başka bir güne erteleyecek - ve bunun hangi gün olacağı konusunda en ufak bir fikrimiz bile olmayacak."
"Sana hâlâ kızgınım Sparhawk," diye şikayet etti Sarabian. "Mantığında hata bulamıyorum ama kesinlikle hislerimi incittin."
"Hendeğin suları üzerindeki ışık oyununu izlememiz bekleniyor, Sarabian," diye hatırlattı Ehlana. "Lütfen surlardan aşağı bir süre göz at." Surların üzerindeki konumları onlara gizlilik sağlıyordu ve yaklaşan güruhu izlemek için çok elverişli bir yerdi.
"Kolata'nın bu işe karışma haberi gerçekten acı verici," diye söylendi Sarabian. "Polisi, saray güvenliğini ve imparatorluktaki tüm casusları o kontrol ediyor. Ondan da kötüsü, Atanlar üzerinde

belli bir otoritesi var. Onları kaybedersek başımız cidden belada."
"Engessa bu bağlantıyı kesmeye çalışıyor, Majesteleri/' dedi Sparhawk. "Şehir dışındaki Atan güçlerine koşucular yollayıp kumandanları içişleri Bakanlığı'ndan gelen ajanlara güvenilmeyeceğim konusunda bilgilendirdi. Kumandanlar bunu Androl ve Betu-ana'ya iletecek."
"Atan Engessa'mn koşucuları durduruldularsa olay anında burada güvende olacak mıyız?"
"Sör Bevier kaleyi beş yıl tutabileceği konusunda bizi temin etti," dedi Ehlana, "Bevier kuşatmalar konusunda bir uzmandır."
"Peki ya beş yıl dolarsa?"
"Kilise Şövalyeleri o kadar geçmeden burada olacaklardır, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Caalador'un talimatları var. Eğer işler ters giderse, Chyrellos'daki Dolmant'a haber yollayacak."
"Siz hâlâ beni çok ama çok geriyorsunuz."
"Bana güvenin, Majesteleri," dedi Sparhawk.
Kalten nefes nefese soluyarak surların basamaklarından yukarı çıktı. "Daha şaraba ihtiyacımız olacak, Sparhawk. Sanırım o şarap fıçılarını avluya koyarak hata yaptık. Kraliçenin misafirleri orada takılıyor ve Arcian kırmızısını su gibi içiyorlar."
"Senin şarap mahzenlerini kullanabilir miyim, Sarabian?" diye nazikçe sordu Ehlana.
Sarabian irkildi. "Niye onların bu kadar içmesine izin veriyorsunuz? Arcian kırmızısı Matherion'da çok pahalıdır."
"Sarhoş insanları idare etmek ayıklardan daha kolaydır, Majesteleri." Kalten omuz silkti. "Çatışma başlayana dek avluda ve kale içinde alem yapmaya devam etmelerine izin vereceğiz. Sonra ana topluluktan kalanları diğerleriyle beraber kalenin içine doldurup içirtmeye devam edeceğiz. Yarın sabah uyandıklarında çoğu bir savaş olduğunu bile bilmeyecek."
Avludaki şölenin gürültüsü artıyordu. Tamul şarapları yıllanmış Elene şaraplarının yanında çok hafifti ye eğlenenlerin zihinleri bulanmaya başlamıştı. Güldüler ve yüzlerinde salakça sırıtışlarla avluda dolaştılar. Kraliçe Ehlana surlardan aşağı ciddi ciddi baktı. "Onların tamamen aciz hale gelmesi ne kadar sürer, Sparhawk?"
"Fazla değil." Sparhawk omuz silkti. Döndü ve şehre doğru

baktı. "Eleştirel görünmek istemiyorum, imparator Sarabian ama vatandaşlarınızın hayal gücünden aşırı yoksun olduklarını belirtmem gerekiyor. Oradaki isyancılarınız meşaleler taşıyor."
"Ne olmuş?"
"Bu çok basmakalıp. Bugüne kadar yazılmış her kötü Arcian öyküsünde ayaklananlar meşale taşır. Bunu ben bile biliyorum."
"Nasıl oluyor da bu kadar sakin olabiliyorsun, be adam? Tam şu anda arkamda biri gürültü yapsa havaya zıplarım."
"Profesyonel eğitim, sanırım. Ben onların imparatorluk arazisine gelmelerinden çok gelememelerinden endişe ediyorum. Biz onların buraya gelmesini istiyoruz, Majesteleri."

ilhanx

"Açılır kapanır köprüyü kaldırmanız gerekmiyor mu?"
"Daha değil. Sokaklarda olduğu kadar saray içinde de komplocular var. Geldiklerini bildiğimizi fark etmelerini istemiyoruz."
Khalad surların köşesindeki bir küçük kuleden kafasını çıkardı ve lorduna eliyle işaret etti.
"İzin verir misiniz, Majesteleri? Gidip iş giysilerimi giymem gerekiyor. Ah, Ehlana, niçin Kalten'e ana gruptan ayrılanları içeri sokması ve yemek salonunda diğerleriyle beraber içeri kilitlemesi için işaret vermiyorsun?"
"Bu da ne?" diye sordu Sarabian.
"Çatışma başladığında onların ayak altında dolaşmalarını istemiyoruz, Sarabian." Kraliçe gülümsedi. "Şarap yemek salonunun içine kilitlendiklerini fark etmelerini engelleyecektir."
Sparhawk surlardan Khalad'm bir takım siyah zırhla beklediği küçük kuleye doğru giderken Sarabian, "Siz Eleneler dünyadaki en duygusuz insanlarsınız/'diye suçladı.
On dakika sonra döndüğünde, çelikler içindeydi. Ehlana'yı Sa-rabian'la ciddi ciddi konuşurken buldu.
"Onunla konuşamaz mısın?" diyordu Ehlana. "Zavallı adam histeri krizi geçirmek üzere."
"Niçin sadece yapmasını istediği şeyi yapmıyor ki? Bir kere birbirlerini eğlendirdikten sonra o ilgisini kaybedecektir."
' "Sör Berit çok genç bir şövalye, Sarabian. İdealleri henüz çöpe atılmadı. Niçin Sör Kalten ya da Sör Ulath'ın peşinden koşmuyor ki? Ona iyilik yapmaktan mutlu olacaklardır."
"Sör Bevier, Elysoun için bir meydan okuma, Ehlana. Daha önce kimse onu geri çevirmedi."

"Onun aşırı sadakatsizliği canını sıkmıyor mu?"
"Azıcık bile sıkmıyor. Bu işin onun kültürü içinde hiçbir kötü anlamı yok. Onun halkı buna hoş ama önemli olmayan bir zaman harcama olarak bakıyor. Bazen siz Elenelerin buna çok fazla anlam verdiğinizi düşünüyorum."
"Onun üzerine bir şeyler giymesini sağlayabilir misin?"
"Niçin? Vücudundan utanmıyor ve onu insanlarla paylaşmaktan hoşlanıyor. Dürüst ol Ehlana, onu çok çekici bulmuyor musun?"
"Sanırım bu konuyu kocama sorman lazım."
"Böyle bir soruya gerçekten cevap vermemi beklemiyorsun, değil mi?" dedi Sparhawk. Surlardan aşağı baktı. Meşale taşıyan isyancılar kapılardan içeri hızla girmeye başlarlarken, "Dostlarımız saray alanının içine giren yolu bulmuşa benziyorlar," dedi.
"Muhafızların onları durdurması lazım," dedi kızgm Sarabian.
"Muhafızlar emirleri Kolata'dan alıyorlar, sanırım." Ehlana omuz silkti.
"O zaman Atan garnizonu nerede?"
"Onları buraya kalenin içine getirdik, Majesteleri," dedi Spar-hawk. "Sanırım onların binaların arasındaki arazilerde olmalarını istediğimizi göz ardı edip duruyorsun. İlerlemelerine engel olmanın bir anlamı olmaz."
"Köprüyü kaldırma zamanı gelmedi mi?" Sarabian bu konuda gerginmiş gibi görünüyordu.
"Daha değil, Majesteleri. Biz önce hepsinin saray arazisine girmelerini istiyoruz. O anda, Kring kapıları kapatacak. Sonra köprüyü kaldıracağız. Tuzağı kurarken yemi kapmalarına izin veriyoruz."
"Kendinden aşırı derecede emin görünüyorsun, Sparhawk."
"Bütün avantajlar bizde, Majesteleri."
"Bu hiçbir şey kötü gidemez demek mi?"
"Hayır, daima bir şeyler kötü gidebilir ama olasılıklar düşük."
"Biraz endişe edersem aldırmazsın, değil mi?"
"Hiç durmayın, Majesteleri."
Matherion sokaklarından gelen güruh engellenmeden ana kapıdan içeri akmaya devam etti ve hızla dağılıp çeşitli saraylarla idari binalara paldır küldür girdikçe heyecenlanarak çığlık çığlığa bağırdı. Kring'in söylediği gibi birçoğu parlayan yapıları yakarak dışarı çıkarken yanlarında yağmaladıkları kıymetli ganimetler vardı.

Yağmacılardan bir grup açılır kapanır köprüye gelip Sör Ulath komutasında yirmi atlı şövalyeyle karşılaşınca kalenin önünde kısa ve bir coşkulu bir faaliyet oldu. Şövalyeler şenliğin erken saatlerinde şatlann ambarlarına saklanmış ve eğlenenler kale avlusuna girer girmez neft şişeleriyle ilgilenmeye başlamış Peloileri korumak için oradaydılar. Şatlann yanlarından çıkan parıltılı sızıntı, eğlence teknelerinin güvertelerinden açılır kapanır köprüye doğru gelen baltalı adamların işlerim iyi

ilhanx

yaptıklarını gösteriyordu. Güruh köprünün diğer ucuna ulaştığında Ulath konukları kabul edebilecek bir ruh halinde olmadığını çok iyi açıkladı. Hayatta kalanlar yağma için başka yerler bulmaya karar verdiler.
Avlu temizlendi. Bevier ve adamları mancınıklan mazgallardaki yerlerine götürüyorlardı. Engessa'nın Atanları Cyriniklerle beraber surlara çıktılar ve mazgalların arkasına çöküp gözden saklandılar. Sparhawk etrafa bakındı. Her şey hazır görünüyordu. Sonra sarayın ana giriş kapısına baktı, Artık son kalan devrimciler sakatlardı. Koltuk değnekleriyle çevik bir şekilde kullanıyorlardı ama yoldaşlarının çok gerisinden yavaş yavaş ilerliyorlardı. Sparhawk mazgallardan aşağı sarktı. "Artık biz de başlayabiliriz, Ulath," diye arkadaşına seslendi. "Niye Kring'e kapıları kapatmasını söylemiyorsun? Sonra da muhtemelen içeri gelmen lazım."
"Tamâm!" Ulath'un yüzü büyük bir sırıtışla ikiye bölündü. Eğri Ogre boynuzunu dudaklarına götürüp yankılanan şiddetli bir ses üfledi. Sonra dönüp şövalyelerini köprüden kaleye soktu.
Saray arazisinin girişindeki devasa kapı hantalca, ağır ağır, hareket ederek, korkunç bir direngenlikle salınarak kapandı. Sparhawk dışarıda, koltuk değneklerine çaresizce yapışıp bütün güçleriyle kapılar kapanmadan içeri girmeye çalışanları fark etti. "Kal-ten," diye seslendi.
"Ne var?" Kalten'in ses tonu alıngandı.
"Dışardaki insanlara bu akşam daha fazla misafir almadığımızı haber vermek ister misin?"
"Ah, tamam, sanırım." Sonra o ve adamları açılır kapanır köprünün bocurgatını çevirmeye başladıklarında, sarışın Pandion yukarı doğru şövalye arkadaşına sırıttı.
"Soytarı," diye mırıldandı Sparhawk.
Kapının ve açılır kapanır köprünün aynı anda kapanmasının

anlamım isyancı kalabalığın fark etmesi uzun sürmedi. Sonra yakınlardaki binalardan yükselen emirler ve hatta tek tük çarpışma sesleri en azmdan asilerin bir kısmının ışığı görmeye başladığını belirtiyordu.
Meşale taşıyan güruh, rengarenk ipek kumaşların gece rüzgârında gergince titrediği, mum fenerlerin aydınlattığı ve şatla-nn hendekte sakince sallandığı bembeyaz Elene kalesinin önünde deneme niteliğinde toplanmaya başladı.
"Selam kale!" diye bağırdı güruhun arasından iğrenç bir Elene-ceyle kalın sesli biri. "Köprüyü indirin yoksa saldırıp surlarınızı ele geçiririz."
"Lütfen şuna cevap verir misin, Bevier?" dedi Cyrinic dostuna.
Bevier sırıttı ve mancınıklarından birini doldurdu. Dikkatle nişan aldı, mancınık tam doğrulsun diye nişangâhını yükseltti ve ardından mancınığın kepçesindeki ziftle neft karışımına meşaleyi değdirdi. Karışıpi hemen alev aldı.
"Size köprüyü indirmenizi emrediyorum!" diye küstahça bağırdı hendeğin ötesindeki tıraşsız düzenbaz.
Bevier mancınığı tutan ipi kesti. Damlayan ateş kütlesi havaya doğru dümdüz fırlarken bir ıslık sesi çıkardı, sonra yavaşlayıp bir an asılı kalmış gibi durdu. Ardından düştü.
Giriş izni istiyen külhanbeyi gece göğüne muhteşem bir şekilde yükselip tam üzerine bir kuyruklu yıldız gibi düşen Bevier'in cevabına ağzı bir karış açık bakakaldı. Alevlerin onu yutmasıyla gözden kayboldu.
"İyi atıştı!" diye iltifat etti Sparhawk.
"Kötü değildi," diye alçakgönüllülükle karşılık verdi Bevier. "Biraz zor sayılırdı çünkü çok yakındaydı."
"Bunu fark ettim."
İmparator Sarabian'ın rengi attı. Açıkça titriyordu. Korkan güruh çimenlikte Sör Bevier'in atış menzili içinde olup olmadıkları belli olmayan bir yere çekilirken, "Bunu yapman gerekiyor muydu, Sparhawk?" diye nefesi tıkanmış bir şekilde sordu.
"Evet, Majesteleri," dedi sakince Sparhawk. "Burada zamana oynuyoruz. Bir saat kadar önce çalmaya başlayan çan genel bir işaretti. O çaldığında Caâlador'un katilleri elebaşlarını gözaltına almaya başladılar, Ehlana şölene gelenleri içeri aldı. Şehrin dışındaki

Atan lejyonları onu duyar duymaz yürüyüşe geçti. Hendeğin kenarındaki yanan geveze, eğer güruh içeri girmekte ısrar ederse ne kadar tatsız şeylerle karşılaşacaklarının canlı örneği. Bize tekrar yaklaşmaya ikna etmek için oldukça ciddi bir şekilde teşvik edilmeleri gerekecek."
"Sen onları yaklaştırmayacağım söyledin sanmıştım."

ilhanx

"Yaklaştırmayabiliriz ama gerekmiyorsa niçin hayatları tehlikeye atalım ki? Bevier mancınığını atttığında ne bağırma ne ne de sevinç nidası olmadığını gördün. Oradaki insanlar saldırganları kayıtsızca yok eden, tam bir sessizlik içindeki, insansız görünen kaleye gözlerini dikmiş bakıyorlar. Bu insanları yeterince ürkütecek türden bir şey. Bu her kuşatmanın, yıllarca süren bir bölümü."
Sparhawk mazgallardan aşağı baktı. "Sanırım küçük kulenin içine girmemizin zamanı geldi, Majesteleri. Khalad'm bütün arbaletleri bozduğundan - ya da başka birinin birkaç tanesini tamir etmediğinden - emin olamayız. Sonra içimizden birinin öldürülmesine izin verecek kadar ilgisiz kaldığımı' açıklamakta oldukça çok zorluk çekerim. Kulenin içinden de neler döndüğünü görebiliriz ve her ikinizin de etrafında güzel, kalın duvarlar olursa kendimi çok daha iyi hissedeceğim."
"Şatları patlatmamız gerekmiyor mu, tatlım?" dedi Ehlana.
"Hayır, daha değil. Kuşatmacılara büyük bir felaket yaşatma gücümüz var. İyisi mi onu boşa harcamayalım."
Kalabalıktaki arbaletlerin birkaç tanesi çalıştı. Bu duruma çok sinirlenmiş gölündüler.
Saray arazisinin kapılarını açmak için yapılan ciddi bir girişim, Peloilerin parlayan süvari kılıçları ve etraftaki değişken renkli duvarlardan yansıyan tüyler ürpertici savaş naralarıyla, düzgün kesilmiş çimenliklerin üzerinden kapının etrafında toplanan kalabalığa şiddetli saldırısıyla dağıldı.
Peloiler bir kez serbest bırakıldılar mı onları dizginlemek çok zor olduğu için Pelosia'run doğu sınırından gelme adamlar, birbirlerine sokularak çimlere büzülmüş kalabalığı, ileri geri giderek dilimlere ayırdı. Güruha katılan saray muhafızları karşılık vermek için küçük bir gayret sarfetti ama Peloi atlıları onları neşeyle çiğnedi.
Sephrenia ve Vanion kuleye girdi. Küçük Styric kadmm beyaz

gece elbisesi kapıdan içeri süzülen ay ışığında parıldıyordu. "Ne düşünüyorsun, Sparhawk?" dedi kızgınca. "Burası Ehlana ve Sa-rabian için güvenli bir yer değil."
"Sanırım burası mümkün olduğu kadar güvenli, küçük ana. Ehlana, sana içeri gitmeni söylersem ne dersin?"
"Hayır derim, Sparhawk. Beni ne olduğunu göremeyeceğim emniyetli bir odaya kitlersen çıldırırım."
"Ben de böyle düşünmüştüm. Ya siz, İmparator Sarabian?"
"Karın beni ayağımdan yere çiviledi, Sparhawk. Surların üzerinde bir savaş gemisinin aslanı gibi burada dikilirken ben nasıl kaçıp saklanabilirim ki?" Sephrenia'ya baktı. "Bu delice gözüpek-lik bu barbarların ırksal bir özelliği mi?"
Sephrenia iç çekti. Vanion'a hafif bir gülücük atarak, "Nelere muktedir olduklarına inanmazsın, Sarabian," diye cevapladı.
"Bu kalabalık içinde en azından birisi tutarlı düşünüyor, Sparhawk," dedi Vanion. "Buraya giremeyecekleri ve saray arazisinden çıkamayacakları gerçeğini yeni fark etti. Onlara kaleyi almadıkları takdirde ölüme mahkûm olduklarını söyleyerek tahrik etmeye çalışıyor."
"Umarım onu dinlerlerse de ölüme mahkûm olacaklarını söylüyordur," diye karşılık verdi Sparhawk.
"İşin o kısmını gizlediğini tahmin edebiliyorum. Çömezken seninle ilgili kaygılarım vardı, dostum. Sen ve Kalten bir çift vahşi tay gibiydiniz ama duruldun, gerçekten çok iyisin. Biliyor musun, buradaki stratejin mükemmel. Bu kez beni utandırmadın."
'Teşekkürler, Vanion," dedi yavan bir sesle.
"Para istemez."
Asiler hendeğe tereddütle yaklaştılar, yüzleri endişe doluydu ve gözleri, Sör Bevier'in onları selamlayacağını bildiren ilk ateş kıvılcımını çaresizce aradıklan gökyüzüne odaklanmıştı. Gecenin kadife örtüsü boyunca tesadüfen kayan bir yıldız ortaya korku çığlıkları çıkardı, onları gergin bir kahkaha izledi.
Bununla beraber, pırıl pırıl aydınlatılmış kale sessiz kaldı. Mazgallarda tek bir asker bile yoktu. Sedef surların içinden göğe fırlayan tek bir ateş küre yoktu.
Savunmadakiler mazgalların ardına sessizce çöküp beklediler.
Vanion kuledeki deliklerden birinden dışarı hızla göz attıktan

sonra, "İyi," diye mırıldandı. "Birisi potansiyeli gördü. Tırmanma merdiveni olarak birbirlerinin üstüne çıkıyorlar."
"O şatları patlatmamız lazım, Vanion!" diye bağırdı Ehlana.
"Ona söylemedin mi?" diye Sparhawk'a sordu Vanion.
"Hayır. Bu onun kabul etmesi güç bir görüş."

ilhanx

"O zaman onu kalenin içine soksak iyi olur, dostum. Biraz sonra olacaklar onu çok rahatsız edecektir."
"Burada değilmişim gibi hakkımda konuşmayı kesecek misiniz?" diye öfkeyle patladı Ehlana. "Ne yapacaksınız?"
"Ona söylesen iyi olur," dedi tatsız bir şekilde Vanion.
"Ateşi her an yakabiliriz, Ehlana," dedi elinden geldiği kadar nazikçe Sparhawk. "Böyle bir durumda ateş bir silahtır. Düşmanlar etrafta onun yararlarından yeterince istifade etmeden önce yakarak boşa harcamak taktik olarak uygun değildir."
Ehlana bakakaldı, yüzünden kan çekilmişti. "Planladığım bu değildi, Sparhawk!" dedi öfkeyle. "Ateşin onları hendekten uzakta tutması gerekiyordu. Onları canlı canlı yakmanı istemedim."
"Özür dilerim, Ehlana. Bu askeri bir tercih. Onu kullanmaya istekli olduğunu göstermezsen silah bir işe yaramaz. Bunu kabul etmenin zor olduğunu biliyorum ama senin planını sonuna kadar uygulasak uzun vadede hayat kurtarabilir. Biz Tamuli'de sayıca üstün değiliz ve acımasızlığımızla ilgili yeterli ünümüz olmazsa, daha sonra karşımıza çıkanlar karşısında ezileceğiz."
"Sen bir canavarsın!"
"Hayır, tatlım. Ben bir askerim."
Ehlana birden ağlamaya başladı.
"Onu içeri götürür müsün, küçük ana?" dedi Sephrenia'ya Sparhawk. "Sanırım bunu görmemesini tercih ederiz."
Sephrenia başıyla onaylayıp ağlayan kraliçeyi kuleden aşağı inen merdivenlere götürdü.
"Siz de gidebilirsiniz, Majesteleri," diye Sarabian'a önerdi Vanion. "Sparhawk ve ben bu tür tatsızlıklara daha alışığız. Ama sizin izlemeniz gerekmiyor."
"Hayır, kalacağım, Lord Vanion,".dedi sertçe Sarabian.
"Siz bilirsiniz, Majesteleri."
Bir arbalet oku mazgallara çarptı. Göründüğü kadanyla asiler Khalad'm kurcaladıklarını düzeltmişlerdi.
452

Sonra, yüzücüler korkulu, panik içindeki bir çaresizlikle suları fışkırtarak hendeğin kenarından atladılar ve palamar halatlarına ulaşmak için şatlara doğru yüzdüler. Şatlar çabucak kıyıya çekildiler ve eğreti tırmanma merdivenli asiler güverteye dolup sırıklarla dik kale surlarına doğru ilerlemeye başladılar.
Sparhawk kafasını kulenin kapısından dışarı uzattı. "Kalten! diye kuleden uzak olmayan bir mazgalın yanındaki arkadaşına fısıldadı. "Haber ver! Atanlara hazır olmalarını söyle!"
"Tamam."
"Ama işareti duyana kadar harekete geçmemelerini söyle,"
"Ben ne yaptığımı biliyorum, Sparhawk. Bana bir salakmışım gibi davranmayı bırak."
"Özür dilerim."
Surların üzerinde acil bir fısıltı oldu.
"Zamanlaman mükemmel, Sparhawk," dedi gergin ama kısık bir sesle Vanion. "Kring'in ana surların üzerinden verdiği işareti şimdi gördüm. Atanlar kapının dışmdalar. Biliyor musun inanılmaz bir şansın var. Kimse daha önceden güruhun surlara saldıracağı anla Atanların aynı anda geleceklerim tahmin edemezdi."
"Öyle," diye ona katıldı Sparhawk. "Sanırım bir dahaki görüşümde Aphrael'e hoş bir şey yapmamız lazım."
Aşağıdaki hendekte, şatlar kale duvarlarına vurdular ve asiler meşum bir şekilde sessiz duran mazgallara uzatılan merdivenlerden çaresizce tırmanmaya başladılar.
Bir acil fısıltı daha surlarm üzerinde dolaştı.
"Bütün şatlar surlara daynadı, Sparhawk!" diye fısıldadı Kalten.
"Tamam." Sparhawk derin bir nefes aldı. "Ulath'a işareti vermesini söyle."
"Ulath!" diye artık fısıldama zahmetine girmeden bağırdı Kalten. "Borunu dişle!"
"Dişlemek mi?" Ulath'm sesi çok öfkeliydi. Ogre boynuzu acı ve ölüm mesajını çaldı.
Surlarm etrafında, büyük kayalar kaldırılmış, mazgalların üstünde düşecek gibi bekliyorlardı ve sonra aşağıdaki şatlann kalabalık güvertelerine düşürüldüler. Şatlar kırılıp, parçalandılar ve batmaya başladılar. Yapışkan neft ve zift karışımı hendeğin yüzeyine yayıldı.
453

Yayılan ince tabaka gökkuşağı rengindeydi ve Sparhawk farkında olmadan bunun oldukça hoş olduğunu düşündü.
Atanlar saklandıkları yerlerden kalkarak uygun şekillerde maz
gallarda asılı fenerleri alıp yüzlerce alev almış kuyruklu yıldız gibi

ilhanx

hendeğe attılar. ^
Batan saflardan atlayan asiler ve yağlı suda debelenenler yukarıdan yağan alev alev yanan ölümü görür görmez dehşet çığlıkları attılar.
Hendek patladı. Bir mavi alev dalgası neft yayılmış suyun üzerine hızla yayıldı. Arkasmdan hemen isli turuncu alevlerden ve yoğun siyah dumandan büyük bir dalga yükseldi. İçlerinde hâlâ bulunan ölümcül, dökülmemiş neftlerin alev almasıyla beraber batan saflardan volkan gibi patlamalar geliyordu. Alevler tırmanma merdivenlerine yapışıp kalmış asileri kavurup yakmak için yukarı doğru püskürdüler.
Çığlıklar korkunçtu. Yanan adamların birkaçı hendeğin öbür kıyısına ulaştı ve çimenlerin üzerinde çığlıklar atıp yere ateşler damlatarak körlemesine koşturdular.
Hendeğin kenarında surlara tırmanmak için aradaki suyu geçme sıralarını sabırsızca bekleyen asiler, Elenelerin parıldayan kalesini ayın öbür yüzü gibi ulaşılmaz hale getiren büyük yangından dehşet içinde geri çekildiler.
"Ulath!" diye kükredi Sparhawk. "Kring'e kapılan açmasını söyle!"
Ogre boynuzu bir kez daha çaldı.
Sarayın devasa kapıları yavaşça açıldı ve altın rengi Atan devleri kusursuz bir uyum içinde koşarak imparatorluk sitesine bir çığ gibi daldı.

otuzuncu bölüm
"BUNU nasıl yaptıklarım bilmiyorum," dedi kaşlarım iyice çatarak Caalador. "Krager günlerdir görünmüyordu. Kaypak biri, değil mi?" Caalador Sparhawk'i surların üzerinde bulmuştu.
"Tam öyle biri, dostum. Ya diğerleri? Elron'un böyle bir şeyi becerebileceği aklımın ucuna bile gelmezdi."
"Benim de. Almna 'komplocu' yazmaması dışında her şeyi yapıyordu - bütün o pelerinini çevirişi ve arka sokaklarda parmaklarının ucuna basa basa yürümesi." Caalador olumsuzca kafasını salladı. "Her neyse, Edomlu bir soylunun evinde kalıyordu. İçeride olduğunu biliyorduk çünkü ön kapıdan girdiğini görmüştük. Tek tek bütün kapı ve pencereleri izliyorduk, bu yüzden dışarı çıkmadığını biliyoruz ama onu almak için gittiğimizde içeride değildi."
Atanların içeride saklanan asileri almak için kapıları kırmalarıyla yakındaki saraydan bir çatırtı geldi.
"Adamların evde gizli oda ya da geçitler aradılar mı?" Caalador olumsuzca kafasını salladı. "Onun yerine Edomlu soyluyu çıplak ayaklarıyla yanan kömürlerle dolu bir mangalın üstüne çıkardılar. Böylesi daha hızlı. O evde gizlenecek hiçbir yer yoktu. Özür dilerim, Sparhawk. İkinci derecede adamları en ufak bir pürüz olmadan topladık ama liderler -"çaresizce ellerini açtı. "Büyük ihtimalle biri büyü kullanıyor. Daha önce de yaptılar." "Gerçekten böyle şeyleri büyüyle yapabilir misin?" "Ben değil ama Sephrenia'nın uygun büyüleri bildiğine eminim." Caalador surlardan dışarı baktı. "Şey, en azından hükümete yapılan saldırıyı durdurduk. Önemli olan buydu." "Ben o kadar emin değilim," dedi Sparhawk. "Bu çok önemliydi, Sparhawk. Eğer başarılı olsalardı bütün Tamuli parçalanacaktı. Atanlar temizliği bitirir bitirmez hayatta

kalanları - ve yakalamayı başardığımız yardakçıları - sorgulamaya başlayabiliriz. Bizi önemli entrikacılara götürebilirler."
"Bundan şüpheliyim. Krager bu tip şeylerde çok iyidir. Yardakçıların fazla bilgileri olmadığını göreceğiz. Yazık. Gerçekten Krager ile küçük bir sohbet yapmak istiyordum."
"Ondan bahsettiğinde hep bu ses tonunu kullanıyorsun," diye fikrini söyledi Caalador. "Aranızda kişisel bir şey mi var?"
"Ah evet ve çok eskilere dayanıyor. Onu öldürme fırsatını birçok kez kaçırdım - uygun olmadığı için. Onu çalıştıran adama odaklanmakla meşguldüm. Bu belki bir hataydı. Krager daima hayatını kurtaracak kadar değerli bilgi sahibi olur. Sanırım, bir sonraki karşılaşmamda buna aldırmayacağım."
Atanlar asileri toplarlarken beceriklilik simgesiydiler. Her sardıkları silahlı asi grubuna bir teslim olma fırsatı veriyor ve ikinci kez sormuyorlardı. Geceyansmı iki saat geçe, imparatorluk sitesi yine sessizdi. Birkaç Atan devriye yapılar arasındaki bölgelere ve binalara saklanmış olabilecek herhangi bir asi var mı diye aradı ama pek kayda değer bir olay yoktu.
Sparhawk yorgunluktan bitmişti. İsyanın bastırılmasına fiziki olarak iştirak etmemiş olmasına rağmen gerginlik onu iki saatlik savaşm neden olacağından çok daha fazla tüketmişti. Surların üzerinde

ilhanx

durmuş bezgince siteye bakıyor, hendekte yüzen ölüleri korka korka çekmek gibi nahoş bir göreve zorlanmış çimenlik bakıcılarını ilgisizce izliyordu.
"Niye yatmaya gitmiyorsun, Sparhawk?" dedi Khalad. Çıplak, iri omuzları ay ışığında parıldadı. Sesi, görünüşü ve kaba saba tavrı o kadar babasına benziyordu ki Sparhawk bir kere daha o kısa, tazelenen acıyı hissetti.
"Yarın karım kalktığında hendekte yüzen ceset olmadığından emin olmak istiyorum. Yanarak ölenler pek hoş gözükmez."
"Ben hallederim. Haydi banyoya gidelim. Zırhını çıkarmak için sana yardım edeceğim. Sen de bir küvet sıcak suda ıslanabilirsin."
"Bu gece pek güç sarf etmedim, Khalad. Bir damla bile terlemedim."
"Gerekmiyor. O koku zırhına o kadar yerleşmiş ki üzerinde beş dakika kaldıktan sonra bir aydır yıkanmamış gibi kokuyorsun."
"Bu mesleğin sorunlarından biri. Şövalye olmak istediğinden

emin misin?"
"Bu baştan beri benim fikrim değildi."
"Belki bu iş bittiğinde, dünya o kadar düzelecek ki artık zırhlı şövalyelere ihtiyaç olmayacak."
"Tabii ve belki bir gün balıkçılar da uçacak."
"Sen alaycının birisin, Khalad."
Khalad kalenin üstünde yükselen kulelerden birine bakarak, "O orada ne yapıyor?" diye kızgınca sordu.
"Kim, nerede, ne yapıyor?"
"Güney kulesinin en tepesinde biri var. Dördüncü kezdir orada pencereden bir mum ışığının parıltısını yakalıyorum."
"Belki Tynian ya da Bevier gözcülük etmeleri için oraya şövalye koymuştur." Sparhawk omuz silkti.
"Sana - ya da Vanion'a - söylemeden mi?"
"Seni bu kadar endişelendiriyorsa, haydi gidip bakalım."
"Sen pek ilgilenmiş görünmüyorsun."
"Evet. Bu kale kesinlikle güvenli, Khalad."
"Gidip baktıktan sonra gelip seni uyumaya hazırlayacağım."
"Hayır, ben de geliyorum."
"Kalenin güvenli olduğundan emin olduğunu sanıyordum."
"Dikkatli olmanın zararı olmaz. Bir hata yaptığımı ve senin ölmene neden olduğumu annenlere söylemek istemem."
Surlardan aşağı indiler, avluyu geçtiler ve ana binaya girdiler.
Sürgülü ana yemek odasının arkasından gelen gürültülü horlamalar vardı. "Sabah o odadan çıkanların çok kötü başağrıları olacağını hayal edebiliyorum." Khalad güldü.
"Biz kimseyi çok içmeye zorlamadık."
"Ama yine de suçlayacaklar."
Güney kulesine çıkan merdivenleri tırmanmaya başladılar. Ana kule ve kuzey kulesi, tepesinde odalar yığılı alışılmış tarzda inşa edilmesine rağmen güney kulesi yukarı doğru çıkan, çatırdayan tahta merdivenli boş bir bina iskeletinden başka bir şey değildi. Mimar bu yapıyı sadece simetri olsun diye eklemişti. Bütün kuledeki tek oda en tepedeydi. Bu kabaca düzeltilmiş kalaslardan döşemesi olan bir odaydı.
"Tamtakım zırhla merdiven çıkmak için yaşlanıyorm," diye yarı yolda soluk soluğa kaldı Sparhawk.

"Formunu kaybettin, Sparhawk," dedi lorduna Khalad. "Kıçını kımıldatmadan politika yapmakla çok zaman harcıyorsun."
"Bu işimin bir bölümü, Khalad."
Basamakların tepesindeki kapıya geldiler. Sparhawk kılıcını kınından çıkararak, "öne ben girsem daha iyi olur," diye mırıldandı. Sonra uzandı ve kapıyı itti.
Odanın ortasındaki tahta bir masada kılıksız bir herif oturuyordu. Yüzü bir mumla aydınlanıyordu. Sparhawk onu tanıdı. Yıllar boyunca içmek Krager'e yaramamıştı. Altı yıl kadar önce, Sparhawk onu son gördüğünden bu yana saçları iyice seyrelmişti; gözlerinin altındaki torbalar artık iyice göze çarpıyorlardı. Miyop ve sulanmış gözlerinin rengi değişmiş, bir tür sarılıkla kaplanmış gibi

ilhanx

görünüyordu. Şarap maşrapasını tuttuğu eline felç gelmişti, sağ çenesini bir tik düzenli olarak titretiyordu.
Sparhawk hiç düşünmeden harekete geçti. Kılıcını Martel'in yaşlanmış, eski yardakçısına nişanlayıp hamlesini yaptı.
Kılıç Kragerln göğsünden girip arkasından çıkarken hiçbir şeyle karşılaşmamış gibiydi.
Krager hızla geri çekildi ve sonra o zayıf, içkiden yıpranmış sesiyle güldü. "Tanrım, bu şaşırtıcı bir deneyim!" dedi sohbet edercesine. "Kılıcın içimden geçtiğim hissedebildim. Kılıcını bırak, Sparhawk. Onunla bana zarar veremezsin."
Sparhawk kılıcını Kragefin gerçek görünen gövdesinden geri çekti ve ileri geri kafasına vurdu.
"Lütfen şunu yapma, Sparhawk," dedi Krager gözlerini kapatarak. "Biliyorsun ki çok sinir bozucu."
"Büyücüne tebriklerimi ilet, Krager," dedi yavan bir şekilde Sparhawk. "Bu çok inandırıcı bir illüzyon. O kadar gerçek görünüyorsun ki neredeyse kokunu alabileceğim."
Krager şarabından bir yudum alarak, "Bu konuda anlaşabileceğimizi görüyorum. İyi. Büyüyorsun, Sparhawk. On yıl önce mantıklı bir şekilde oturup dinlemek istemeden önce odayı çıra haline gelene dek parçalardın."
"Büyü mü?" diye Sparhawk'a sordu Khalad.
Sparhawk başıyla onayladı. "Hem de oldukça karışık. Aslında Krager buradan bir mil kadar uzakta bir odada oturuyor. Birisi onun görüntüsünü bu kuleye yansıtıyor. Görebilir ve duyabiliriz

ama dokunamayız."
"Yazık," diye mırıldandı Khalad, iri hançerinin kabzasına parmağıyla dokunarak.
"Bu kez gerçekten çok akıllıca davrandın, Sparhawk," dedi Krager. "Yaşlanmak sana yarıyor gibi - aynı iyi bir şarap gibi."
"Sen bu konuda uzmansın, Krager."
"Önemsiz, Sparhawk. Çok önemsiz." Krager zorla gülümsedi. "Kendi kendini kutlamaya başlamadan önce bunun bir süre önce sana bahsedilen bir dostumun testlerinden bir diğeri olduğunu bilmen lazım. İş arkadaşlarıma senin hakkındaki her şeyi anlattım ama kendileri görmek istediler. Güçlerini - ve sınırlarını - ortaya koyabilesin diye senin için birkaç eğlence hazırladık. Mancınıklar kesinlikle Cyrgaileri şaşırttı. Troll'lere karşı atlı taktiklerin neredeyse kusursuzdu. Matherion'daki şehirsel konumlaman da dikkate değerdi. Günün olayları karşısında beni gerçekten şaşırttın, Sparhawk. Parola ve işaretimizi tahminimden çok daha çabuk öğrendin. Depo hakkındaki mesajı kayda değecek kadar kısa bir sürede ele geçirdin. Senin casusun notu çalmadan önce o Dacite tüccarının şehri sadece üç kez dolaşması gerekti. Savaş meydanında bir ordu yerine bir komployla karşılaşınca kötü bir şekilde başarısız olacağını beklemiştim. Tebrikler."
"Çok uzun zamandan beri içiyorsun, Krager. Hafızan kaymaya başlamış. Seçim sırasında Chyrellos'da ne olduğunu unutuyorsun. Hatırladığım kadarıyla Martel ve Annias'ın hazırladığı bütün dolaplara da karşılık vermiştik."
"O gerçekten büyük bir basan değildi, Sparhawk. Martel ve An-nias pek uğraştırıcı rakipler değildiler. Onlara entrikalarının yeteri kadar komplike olmadığını anlatmaya çalıştım ama dinlemediler. Martel Bazilika altındaki hazine odalarını düşünmekle meşguldü. Annias da Patriklik başlığına o kadar kafayı takmıştı ki başka hiçbir şey göremiyordu. Orada gerçekten şansını kaçırdın, Sparhawk. Ben daima senin en ciddi rakibindim. Beni tam avcunun içine almıştın. Birkaç bilgi kırıntısı ve Hiyerarşi önünde abartılı bir tanıklık uğruna gitmeme izin verdin. Çok kötü bir düşünceydi, ahbap."
"Anladığım kadarıyla, bu gecenin eğlencesi başarılı olmak üzere düzenlenmemişti o zaman."
"Elbette, Sparhawk. Matherion'u gerçekten almak isteseydik

ordular getirirdik."
"Bunlarda bir şey olduğundan eminimdim," dedi görüntüye Sparhawk. "Ne dersin konuya geçebilir miyiz? Yorucu bir gün geçirdim."
"Bütün sınavlar seni elindeki kaynaklara baş vurmaya zorlamak için düzenlenmişti, Sparhawk. Emrinde ne tür kaynaklar olduğunu bilmemiz gerekiyordu."
"Daha hepsini görmediniz, Krager - yarısını bile."
"Khalad, değil mi?" dedi Sparhawk'in silahtarına Krager. "Söyle efendine yalan söylemeye kalkmadan biraz pratik yapması gerekiyor. Hiç ikna edici değil - ah, annene iyi dileklerimi ilet. Onunla aram daima iyiydi."
"Öyle olduğundan şüpheliyim," diye karşılık verdi Khalad.

ilhanx

"Gerçekçi ol, Sparhawk," diye konuştu Krager. "Karın ve kızın burada. Onların tehlikede olduğunu gördüğünde herhangi bir şeyi yedek tutacağına inanmamı gerçekten bekliyor musun?"
"Biz gerekli olanı kullandık, Krager. Bir böceği öldürmek için bütün alayı yollamazsın."
"Martel'e çok benziyorsun, Sparhawk," diye fikrini söyledi Krager. "İkiniz kardeş olmalıydınız. Ergenliği sırasmda ona bakıcılık etmekten umudum kesilmişti. Biliyorsun ki o bu işe başladığında beceriksiz bir saftı. Tek sahip olduğu şey sen ve Vanion'a - Sephrenia'ya da ama daha az - olan büyük kızgınlığıydı. Onu bebeklikten büyüttüm. Tanrım, bütün o şövalye faziletlerini ondan silene kadar sarfettiğim o sabırlı saatler."
"Eski günlerden kendi basınayken konuş, Krager. Konuya gel. Martel artık mazi. Bu yeni bir durum ve o artık ortalıkta yok."
"Sadece dostluğumuzu tazeliyorum, Sparhawk. 'Şu eski günler' ve o tip şeyler, bilirsin. Besbelli ki yeni bir işveren buldum."
"O kadarını ben de biliyorum."
"Martel için çalışırken Otha ile çok az bağlantım oldu. Azash ile hiç olmadı. Zemoch Tanrısı'na doğrudan ulaşabilseydim durum tamamen farklı olabilirdi. Martel kafayı intikama takmış ve Otha ise sefahatına gömülmüş olduğundan ikisi de net bir şekilde düşünemiyorlardı. Kendi sınırlılıkları yüzünden Azash'a çok kötü tavsiyeler veriyorlardı. Ben ona durum hakkında çok daha gerçekçi görüşler verebilirdim."
460

"Konuşacak kadar ayık olman koşuluyla."
"Bu senin seviyenin altında, Sparhawk. Ah, arada sırada içtiğimi kabul ediyorum ama ana amaçlan unutacak kadar değil. Doğrusu, uzun vadede işime daha çok yaradı. Azash'a tavsiyede bulunan ben olsaydım, seni yenerdi. Sonra kaçınılmaz bir şekilde onunla yakın ilişkiye girecektim ve Cyrgon - aklımdayken bu yeni işverenimin ismi - ile karşılaştığımda yok olacaktım. Sanırım onu duydun?"
"Birkaç kez." Sparhawk doğal olmak için kendini zorladı.
"İyi. Bu bize yeterince zaman kazandırıyor. Şimdi dikkat et, Sparhawk. Bu küçük sohbetin en önemli noktasına geliyoruz. Cyrgon memleketine dönmeni istiyor. Daresia kıtasındaki varlığın bir sıkıntı - gerçekten daha fazla bir şey değil. Sadece bir sıkıntı. Elinde Bhelliom olsaydı, seni daha ciddiye alabilirdik ama yok -ve biz de ciddiye almıyoruz. Burada tek basmasın, ahbap. Bhel-liom'un yok, Kilise Şövalyelerin yok. Sadece Ehlana'mn onur kıtasının artıkları ve Pelosialı atlı maymunların var. Pek farkına varılmaya bile değmezsin. Memleketine dönersen, Cyrgon Eosia kıtasına yüzyıl boyunca saldırmayacağına güvence veriyor. O zamana dek sen de çoktan ölmüş olursun, sevdiğin herkes de. Bildiğin gibi kötü bir teklif değil. Sadece bir gemiye binmek ve Cim-mura'ya dönmek karşılığında yüzyıllık barış sağlayacaksın."
"Ya gitmezsem?"
"Seni öldüreceğiz - karını, kızını ve dünyada sevdiğin bütün herkesi öldürdükten sonra. Tabii ki bir olasılık daha var. Bize katılabilirsin. Cyrgon senin Otha'dan daha uzun yaşamanı sağlayabilir. Sana bu teklifi yapmamı özellikle söyledi."
"Benim için ona teşekkür et - eğer onu bir daha görürsen."
"Anladığım kadarıyla geri çeviriyorsun?"
"Kolayca görülebildiği gibi. Daresia'nm görmek istediğim kadarının yarısını bile göremedim, bu yüzden bir süre daha kalacağım. Sen ve Cyrgon'un diğer yardakçılarının eşliğine hayır demeyeceğimden eminim."
"Cyrgon'a böyle davrancağım söylemiştim ama bu teklifi yapmam konusunda ısrar etti."
"O kadar güçlüyse niçin beni rüşvetle elde etmeye çalışıyor?"
"Saygı yüzünden Sparhawk. Buna inanabilir misin? Anakha olduğun için sana saygı duyuyor. Bu kavram onun kafasını karıştırdı
461

ve ilgisini çekti. Seni tanımak istediğine gerçekten inanıyorum. Tanrıların bazen ne kadar çocukça olabildiklerini biliyorsun."
"Tanrılardan bahsederken aklıma geldi, Troll Tanrıları ile yaptığı anlaşmanın arkasında ne var?" Sonra Sparhawk bir şey düşündü. "Boş ver, Krager. Bunu kendi kendime buldum. Bir Tanrı' ran gücü ona tapanların sayısına bağlı. Cyrgailerin soyu tükendi, bu yüzden Cyrgon orta Cynesga'da bir yerdeki bir harabede boş beyanlar yapan minik cırtlak sesten başka bir şey değil - hepsi gürültü ve ortada bir cisim yok."

ilhanx

"Birisi sana peri masalları anlatıyor, Sparhawk. Cyrgailerin nesli hiç de tükenmemiş - Tamuli'de kalırsan bunu öğrendiğinde üzüleceksin. Cyrgon, Troll Tanrıları ile troll'leri Daresia'ya getirmek için anlaştı. Senin Atanların çok etkileyici ama troll'lere denk değiller. Cyrgon kendi seçilmiş halkı hakkında çok duygusal. Hilkat garibelerinden bir ırkla çatışmada gereksiz yere onları kaybetmemeyi tercih ediyor, bu yüzden Troll Tanrıları'yla anlaşma yaptı. Troll'ler Atanları öldürmenin - ve yemenin - keyfini çıkaracaklar." Krager maşrapasındaki şarabın geri kalanını içti. "Bu benim canımı sıkmaya başladı, Sparhawk ve maşrapam boşaldı. Cyrgon'a bu teklifi sana sunduğumu söyledim. Sana hayatının kalanını huzur içinde yaşama şansını veriyor. Bunu kabul etmeni öğütlerim. Bü teklifi bir daha yapmayacak. Gerçekten, Tamullara ne olacağım umursuyor musun? Sonunda onlar sarı maymunlardan başka bir şey değiller."
"Kilise politikası, Krager. Kutsal Anamız'm geniş bir bakış açısı vardır. Cyrgon'a söyle teklifini burnuna soksun. Ben kalıyorum."
"Bu cenaze törenin, Sparhawk." Krager güldü. "Çiçek bile yollayabilirim. Bir çift tarih hatasını tanımanın bütün keyfini yaşayacağım - sen ve Martel. Zaman zaman hatıralarınıza içeceğim -eğer sizi tekrar hatırlarsam."
Ve sonra kılıksız üçkâğıtçı hergelenin görüntüsü kayboldu.
Peki, Krager," dedi buz gibi bir ses tonuyla Khalad. "Onunla tanışma şansına sahip olduğum için mutluyum."
"Aklında olan ne, Khalad?"
"Sanırım onu öldürebilirim. Doğruya doğru, Sparhawk. Sen Martel'i öldürdün, Talen Adus'u, bu yüzden Krager benim."
"Bana göre uygun," diye kabul etti Sparhawk.

"Sarhoş muydu?" diye sordu Kalten.
"Krager daima sarhoştur," dedi Sparhawk. "Adam dikkatsiz olacak değildi." Etrafına bakındı. "Burada 'Sana söylemiştim' diyecek biri yok mu? Bu işi hemen halledelim, kafamın bir köşesini kurcalamasını istemiyorum. Evet, herhalde son görüşümde onu öldürmem çok daha uygun olurdu ama eğer seçim zamanı Hiyerarşi'nin önüde tanıklık yapmasaydı, Dolmant şu anda Patrik olmayacaktı."
"Öyle de yaşamayı öğrenebilirdim," diye mırıldandı Ehlana.
"Nazik ol," dedi Emban.
"Sadece şaka yapıyorum, Ekselansları."
"Kelimesi kelimesine söylediklerini tekrar ettiğinden emin misin?" diye Sparhawk'a sordu Sephrenia.
"Çok yakındı, küçük ana," dedi Khalad.
Sephrenia kaşlarını çattı. "Önceden planlanmıştı, bunu fark ettiğinize eminim. Krager bize gerçekten bilmediğimiz - ya da tahmin etmediğimiz - hiçbir şey söylemedi. "
"Cyrgon ismi daha önce yoktu, Sephrenia," dedi Vanion.
"Ve belki de bir daha asla karşımıza çıkmayabilir," diye karşılık verdi. "Bu işe Cyrgon'un karıştığına inanmadan önce Krager'in önemsiz kelimelerinden daha fazlasına ihtiyacım var."
"Şey, birisi bu işe karışmış," diye belirtti Tynian. Troll Tan-rıları'nın dikkatini çekecek kadar etkileyici ve Krager bu tanıma pek uymuyor."
"Krager'in büyü keümesini telaffuz edemeyeceğinden bahsetmiyoruz bile," diye ekledi Kalten. "O büyüyü herhangi bir Styric yapabilir mi?"
Sephrenia olumsuzca kafasını salladı. "Çok zordur," diye kabul etti. "Eğer doğru yapılmasaydı Sparhawk'm kılıcı Krager'in kalbine saplanırdı. Sparhawk hamlesine o odada başlar ve bir mil uzaktaki odada Krager'in kalbine kadar kayıp giderdi."
Emban tombul elleri arkasında sıkıca kenetlenmiş odanın içinde bir ileri bir geri yürüyerek, 'Tamam o zaman," dedi. "Şimdi bu geceki şu ayaklanma denilen şeyin ciddi olmadığını biliyoruz."
Sparhawk kafasını salladı. "Hayır, Ekselansları, bundan emin değiliz. Krager ne söylerse söylesin, tarzının çoğunu Martel'den

öğrendi ve entrika ciddi değilmiş gibi davranarak bir başarısızlığı umursamamaya çalışmak tam Martel'in yapabileceği türden bir şeydir."
"Onu benden daha iyi tanıyorsun." Emban yüzünü buruşturdu. "Krager ve diğerlerinin bir Tanrı - Cyrgon ya da başka biri -için çalıştıklarından emin olabilir miyiz?"

ilhanx

"Tam değil, Emban," diye cevapladı Sephrenia. "Troll Tanrıları bu işe karıştılar ve onlar bildiğimiz bir insan büyücünün yeteneğinin ötesinde şeyleri yapıyor olabilirler. Orada bir büyücünün olduğu kesin ama bu işe bir de Tanrı'nm - Troll Tanrılarının dışında - karıştığından emin olamayız."
"Ama bir Tanrı olabilir, değil mi?" diye zorladı Emban.
"Her şey mümkün, Ekselansları." Sephrenia omuz silkti.
"Benim bilmek istediğim de buydu," dedi ufak tefek şişko din adamı. "Bu da benim bir an önce Chyrellos'a hızlı bir yolculuk yapmam gerektiğini gösteriyor gibi."
"Bu benim için biraz ani oldu, Ekselansları," diye itiraf etti Kal-ten.
"Kilise Şövalyeleri'ne ihtiyacımız olacak, Kalten," dedi Emban. "Hepsine."
"Onlar Rendor'da ayrılmış durumdalar," diye hatırlattı Bevier.
"Rendor bekleyebilir."
"Patrik bu konuda farklı düşünebilir, Emban" dedi Vanion. "Rendorlularla uzlaşma son beş yüzyıldan uzun bir süredir Kutsal Anamız'm hedeflerinden biri."
"O sabırlıdır. Bekleyecek. Beklemesi gerekiyor. Bu bir kriz, Vanion."
"Ben de sizinle geleceğim, Ekselansları," dedi Tynian. "Zaten burada omuzum iyileşene kadar pek bir yararım olmaz ve askeri durumu Dolmant'a sizden çok daha iyi bir şekilde açıklayabilirim. Dolmant'm Pandion eğitimi var, bu yüzden askeri terminolojiyi anlayacaktır. Tam şu anda pantalonumuz inik bekliyoruz - bu deyimin kabalığı için Majestelerinden özür dilerim," dedi Ehlana'ya.
"Bu ilginç bir istiare, Sör Tynian," diye gülümsedi Ehlana, "ve ortaya kesinlikle bütün dikkati üzerine çekecek bir görüntü çıkarıyor."
"Ucera Başpiskoposu ile aynı görüşteyim," diye devam etti
464

Tynian. "Kilise Şövalyeleri'ni kesinlikle Tamuli'ye getirmemiz lazım. Onları hızla buraya getirmezsek her şey boşa gidecek."
"Ben Tikume'ye haber yollayacağım," diye gönüllü oldu Kring. "Bize birkaç bin atlı Peloi yollayacaktır. Biz zırh giymeyiz ya da büyü kullanmayız ama nasıl savaşılacağını biliriz."
"Kilise Şövalyeleri gelene dek dayanabilecek misiniz, Vanion?" diye sordu Emban.
"Sparhawk ile konuş, Emban. Sorumluluk onda."
"Keşke bunu sürekli yapmayı kessen, Vanion," diye itiraz etti Sparhawk. Bir an düşündü. "Atan Engessa," dedi arkasından, "savaşçılarınızı at sırtında savaşmaya ikna etmek gerçekten ne kadar zor? Daha çoğunu ikna edebilir misin?"
"Krager-sarhoşun onlara hilkat garibeleri ırkı dediğini söyleyince beni dinleyeceklerdir, Sparhawk-Şövalye."
"İyi. O zaman Krager bize düşündüğünden de çok yardımcı oldu. Troll'lere en iyi saldırının at ve mızraklarla olduğuna ikna oldun mu, dostum?"
"En etkilisi, Sparhawk-Şövalye. Daha önce Troll-yaratıklarıyla karşılaşmadık. Bizden daha büyükler. Bunu halkımın kabul etmesi zor olabilir ama bir kere kabul ettiler mi, atları denemeye gönüllü olacaklardır - onlar için yeteri kadar büyük atlar bulabilirseniz."
"Krager bizim hırsızlarla dilencileri bilgi toplamak için kullandığımızı bildiğini ima etti mi?" diye sordu Stragen.
"Pek değil, Milord," diye cevapladı Khalad.
"O zaman bu denklemimize bir bilinmeyen koyar," diye düşüncelere daldı Stragen.
"Lütfen şunu yapma, Stragen," diye rica etti Kalten. "Matema
tikten nefret ederim." '
"Özür dilerim. Krager'in Matherion suçlularını casus olarak kullandığımızın farkında olup olamadığından emin değiliz. Far-kındaysa bunu bize yanlış bilgi vermek için kullanabilir."
"Kullandıkları büyü bildiklerini gösteriyor, Stragen," diye belirtti Caalador. "Bu bizim komplonun liderlerin bir eve girdiklerini ve dışarı çıkmadıklarını görmemizi açıklıyor. İllüzyon kullandılar. Bizim izlediğimizi bilmeselerdi bunu yapmazlardı."
Stragen elini uzatıp kuşkuyla sağa sola titretti. "Bu henüz kesin değil, Caalador, ne kadar iyi organize olduğumuzu bilemeyebilir."
465

Bevierln iğrenmiş görünen bir ifadesi vardı. "Olan oldu, dostlarım, tüm bunlar ayrıntılı bir şekilde hazırlanmış bir dalavere -geçmişten gelen ordular, yeniden dirilen kahramanlar, vampirler ve gulyabaniler- hepsi. Bu bizim arkamıza bütün Kilise Şöval-yeleri'ni almadan buraya gelmemiz dışında başka hiçbir amacı olmayan bir üçkâğıttı."

ilhanx

"O zaman niçin geriye döndüler ve bize gerisin geri ülkemize gitmemizi söylediler, Sör Bevier?" diye sordu Talen.
"Belki bizim tahmin ettiklerinden biraz daha etkili olduğumuz fark ettiler," diye homurdandı Ulath. "Cyrgai saldırısını bozacağımızı, yüz troll'ü yok edeceğimizi ya da böyle bir hükümet darbesi girişimini bozacağımızı beklediklerini sanmıyorum. Eğer tamamen olasıysa onları şaşırttık ve hatta biraz da telaşlandırdık. Bildiğiniz gibi, Kragefin ziyareti sadece budalaca bir cesaret de olabilir. Kendimize aşın güvenmek istemeyebiliriz ama sanırım kendimize güvenmemiz de gerekmez. İyisi mi, meşhur bir sarhoşun birkaç boş tehdidi yüzünden oyunu bırakıp kaçmayalım."
"İyi söyledin," diye mırıldandı Tynian.
Daha sonra kraliyet dairesinin birkaç kat üstündeki küçük bir odada Sephrenia, Vanion ile yalnız otururlarken kızma, "Başka bir seçeneğimiz yok, Aphrael," dedi. "Emban ve Tynian'ın Chyrellos'a geri dönmesi üç ay ve sonra da Kilise Şövalyeleri'nin karadan Daresia'a gelmeleri dokuz ay sürecek."
"Niye tekneyle gelmiyorlar?" Prenses biraz somurtkan görünüyor ve Rollo'yu sıkı sıkı göğsüne bastırıyordu.
"Yüz bin Kilise Şövalyesi var, Aphrael," diye hatırlattı Vanion, "her tarikatten yirmi beş bin kişi. Dünyada o kadar adamı ve atı taşıyabilecek kadar gemi olduğunu sanmıyorum. Gemiyle birkaç bin tanesini getirebiliriz ama esas kısmı karadan gelmek zorunda. En az altı ay birkaç bin tanesini bile hesaba katamayız - bu Emban ve Tynian'ın Chyrellos'a gitmesi ve şövalyelerle atlarını gemiyle getirmesi için gereken zaman. Onlar gelene kadar burada yalnızız."
"Pantalonlarınız inik olarak," diye ekledi kız.
"Ağzını topla, genç leydi," diye onu azarladı Sparhawk.
Aphrael buna ilgisizce omuz silkti. "İçgüdülerimin hepsi bunun çok kötü bir fikir olduğunu söylüyor. Bhelliom'a güvenli bir

yer bulmak için o kadar zorluğa katlandım ve daha ilk hafif yağmur yağışında hepiniz hızla onu geri almaya gitmek istiyorsunuz. Tehlikeyi abartmadığınızdan emin misiniz? Biliyorsunuz ki Ulath haklı olabilir. Kragefin söylediklerinin hepsi atıp tutma olabilir. Ben hâlâ Bhelliom'suz bu işi halledebileceğinizi düşünüyorum."
"Sana katılmıyorum," dedi Sephrenia. "Eleneleri senden daha iyi tanıyorum, Aphrael. Tehlikeleri abartmak onların doğasında yoktur. Doğrusu da tam tersidir."
"Burada belirtmeye çalıştığım esas şey annenin tehlikede olması," dedi kızma Sparhawk. "Tynian ve Emban Kilise Şöval-yeleri'ni Tamuli'ye getirene kadar sayıca ciddi bir şekilde azız. Ne kadar salak olurlarsa olsunlar son seferinde Bhelliom Troll Tanrıları'na karşı avantajlı olmamızı sağlamıştı. Hatırladığım kadarıyla sen bile onlarla başa çıkamıyordun."
"Bu söylediğin çok iğrenç bir şey, Sparhawk."
"Sadece gerçekçi bakmanı sağlamaya çalışıyorum, Aphrael. Bhelliom olmadan, burada ciddi bir tehlike altındayız - sadece annenle bütün dostlarımızdan bahsetmiyorum. Krager doğruyu söylüyorsa ve karşımızda Cyrgon varsa, en az Azash kadar tehlikeli."
"Bu çürük bahenelerin Bhelliom'u tekrar eline geçirmek için aklına gelmediğinden emin misin, Sparhawk?" diye sordu. "Biliyorsun ki kimse gerçekten onun baştan çıkarıcılığmdan muaf değildir. Sınırsız güç sahibi olmanın tatmini çok büyüktür."
"Beni çok iyi tanıyorsun, Aphrael. Güç için yoldan çıkmam."
"Eğer o Cyrgon ise, ilk adımının Styricleri yok etmek olacağını biliyorsun," diye küçük Tanrıçaya hatırlattı Sephrenia. "Cyrgailere yaptıklarımız yüzünden bizden nefret ediyor."
"Niçin hepiniz güçlerinizi birleştirip bana kabadayılık ediyor-' sunuz?" diye sordu Aphrael.
"Çünkü inatçılık ediyorsun," diye cevapladı Sparhawk. "O zaman Bhelliom'u denize atmak iyi bir fikirdi ama şimdi durum değişti. Hata yaptığını kabul etmenin karakterine aykırı olduğunu biliyorum ama biliyorsun ki yaptın."
"Söylediğine pişman olacaksın!"
"Burada yeni bir durum var, Aphrael," dedi sabırla Sephrenia. "Bana defalarca geleceği tam göremediğini söylemiştin, bu yüzden Tamuli'de olanların hepsini önceden göremezsin. Gerçekten bir hata

yapmadın, küçük kardeşim ama esnek olman gerekiyor. Sadece yanılmazlık üzerine olan ününü devam ettirmek istiyorsun diye dünyanın parçalanmasına izin veremezsin."

ilhanx

"Ah, tamam1." Aphrael boyun eğip, kendini bir koltuğa attı ve onlara ters ters bakarken başparmağını emmeye başladı.
"Bunu yapma!" dediler beraberce Sparhawk ve Sephrenia.
Aphrael onları umursamadı. "Üçünüzün de bu yüzden gerçekten üzüldüğümü bilmenizi istiyorum. Duygularım karşısında çok terbiyesiz ve çok düşüncesizdiniz. Sizden utanıyorum. Devam edin. Umurumda değil. Gidin ve gerçekten sahip olmak istediğinizi düşünüyorsanız Bhelliom'u alın."
"Ah - Aphrael," dedi yumuşakça Sparhawk, "onun nerede olduğunu biz bilmiyoruz, hatırladın mı?"
"Bu benim hatam değil," dedi somurtkan küçük sesiyle.
"Evet, doğrusu senin hatan. Onu nerede denize attığımızı bilmememiz konusunda çok dikkatliydin."
"Bu kindar bir söz, Baba."
Birden Sparhawk'm aklına korkunç bir fikir geldi. "Nerede olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye tedirgince sordu.
"Ah, Sparhawk, aptallaşma! Elbette nerede olduğunu biliyorum. Onu bulamayacağım bir yere koymanıza izin vereceğimi düşünmedin, değil mi?"
468

İşte Tamuli Uçlemesi'nin birinci kitabı Ateşten Kubbeler burada bitiyor,
ama macera
Bhelliom'un derinliklerden yeniden çıkarıltıhp
çok uzak bir diyarda kötülükle savaşmak üzere
devam edecek.
ikinci kitap
Parıldayan İnsanlar"*
bekleyin.
469

altıkırkbeş yayın 'fantastik kurgu' dizisi:
herkes 'fantasy' kavramıyla oynuyordu, çim sahalardan sokak aralarına kadar, top toplayıcı çocuklar bile düşlerinde ejderler görüyorsa; 'bilgi yoksa, kurgu da mı yoktur7 cümlesini rüzgâra fısıldayabiliriz, şimdi altıkırkbeş yayın, "fantastik kurgu" dizisinde çıkanları, çıkacak olanları özetlersek:
3.) j. r. r. tolkien
hobbit'le başlayıp silmarillion ile deliren maceraya son noktayı koyuyoruz, güzün yaprakları sarartmasıyla birlikte, baba'nın ölümünün ardından oğul'un kalan malzemeleri toparlayarak ürettiği tarihi, dilimize çevirmek gibi bir işe kalkışıyoruz, tarih, başarılı olup olamayacağımızı gösterecektir.
• hobbit - oradaydık ve şimdi buradayız
• masallar tniyük wootton'lu demirci; ham'li çiftçi giles; niggle'ın yapraklan'
• peri masalları üzerine
• silmarillion.
• güç yüzükleri üzerine.
• roverandom.
D) david eddings
fantasy'nin bir başka ustasının dilimize kazandırılması işlemini de sessiz sedasız gerçekleştirdik. Tüm dünyada çok satan listelerinin zirvesine oturmuş 'elenium üçlemesi'ni ve türünün en iyi kahramanı seçilen şövalye sparhawk'in maceralarının ilk bölümünü tamamladık ve dahi yeni seriye girdik:
470

elertium üçlemesi:
• 1. kitap elmas taht
• 2. kitap yakut şövalye
• 3. kitap safir gül

tamuli üçlemesi :
• 1. kitap ateşten kubbeler
• 2. kitap parıldayan insanlar
• 3. kitap saklı şehir

C) michael moorcock
ve fantasy dizimizin yeni sürprizi olarak, - eskiden beri yanımızda gezdiğimiz rock'n'roll sevgisine küçük bir gülümseme göndererek - michael moorcock'u ve onun fantazi alemine kazandırdığı en önemli karakterlerden biri olan melnibone'nun büyücü imparatoru elric'i ülkemiz vitrinlerine atıyoruz:
• elric destanı: birinci kitap: melnibone'lu elric.
• elric destanı: ikinci kitap: kader denizlerindeki denizci.
Cl) fred saberhagen

ilhanx

ve işte yeni adamımız; özellikle Kılıçlar ve Kayıp Kılıçlar dizileriyle birçok fantastik kurgu okurunun büyük beğenisini kazanmış ünlü bir bilim kurgu ve fantastik kurgu serileri yazarı; üstelik en sevdiği kahraman Drakula ...
• kılıçların birinci kitabı
Not : 'ALTIKIRKBEŞ - Fantastik Kurgu Dizisi', tamamına yakmı korsan tezgâhlanna ulaşarak, 'gücünü' kanıtlamıştır! Bulduğunuz en yaşlı ağaca bakarak düşünün. Bir gün, 'hırsızlıkla' suçlanmak istemiyorsanız ... 'ibnelik' yapmayın; yapanları uyarın.
ejderlere selam, altıkırkbeş
471

Tamuli Üçlemesi -1. Kitap "Dünyasını kaybedenler yeni bir dünya kurmak zorundadır."
Her şey Daresia kıtasında sıradan bir kargaşa olarak başladı ve hızla tüm dünyaya yayıldı. Krallar ve İmparatorlar, karşılarındaki düşmanın kimliğini öğrenmeye çalışırken çağlar öncesinden kalma kahramanlar ve tutkular, yeniden ortaya çıkarak çevrelerine ölümün ve eski düşlerin kokularını yayıyorlardı.
Tanrılar, dünyanın yazgısıyla yeniden oynuyor.
Yaratılmış her şeyi içine alıp sürükleyecek bir savaş.
Ama Anakha ...
Yazgının dışında ilerleyen Anakha.
Kendisinden Tanrıların bile korktuğu Anakha.
Sparhawk ve dostları yeniden savaş yoluna düşüyor.
Bilinen ve bilinmeyen tüm güçlerin arasında, yaşama sahip çıkıp dünyaya huzuru geri getirebilmek için.
Unutmayın, hikayeler ikiye ayrılır; gerçek olanlar ve gerçek olması gerekenler, kararı sizin.

Elenium Üçlemesi Tamuli Üçlemesi

9799758467043
1. Kitap: Elmas Taht ^f^l 1 ? Kitap: Ate§ten Kubbeler
2. Kitap: Yakut Şövalye ^HpP 2. Kitap: Parıldayan İnsanlar
3. Kitap: Safir Gül 3. Kitap: Saklı Şehir

David Eddings (Tamuli) Cilt1 Ateş Kuleleri
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça

ilhanx

pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak
ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.
Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Tamuli) Cilt1 Ateş Kuleleri
David Eddings (Tamuli) Cilt2 Parıldayan İnsanlar
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça

ilhanx

pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak
ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir

şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.
Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Tamuli) Cilt2 Parıldayan İnsanlar
ALTIKIRKBEŞ YAYIN 98
Fantastik Kurgu -13
David Eddings - The Shining Ones [Book Two of The Tamuli], 1993
Türkçesi: Ferhan Ertürk
1. baskı: Ekim -2000
Yayın Yönetmenleri K. Çaydamlı / Ç. Şan
Kapak Tasarımı
Murat "K" Bozkurt
Detay Multimedya [0216.336 84 75 / www. detay.tc]
Yayına Hazırlayan Çetin Şan
Dizgi F.E.
Lojistik Destek \ Detay
Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212)637 09 34-0411
ISBN 975-8467-15 -8
Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik.
Tanıtım alıntıları dışında - makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması
ahlak kurallarına ve yasalarımıza göre suç sayılmaktadır.
Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce
bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.
P.S.: Tüm fotokopi fanzinler, yukardaki açıklamadan bağımsızdırlar.
Onlar istedikleri ALTIKIRKBEŞ kitabını veya metnini çoğaltabilir,
bozup yeniden yaratabilirler. Okurlarımızı yasal dergileri değil
"fotokopi fanzinleri" izlemeye çağırıyoruz. Onlar sizi uçurumdan

ilhanx

aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS.
ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Yazışma Adresi: P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi: (0-216) 330 86 37-8
Fax : (0-216) 330 28 24
www. altikirkbes. com

David Eddings,
1931 yılında Spokane, Washington'da doğdu. Seattle'm kuzeyinde, Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland, Ore-gon'da, Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üniversitesi'nde master'mı tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgâhtarlığı, ingilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok yerinde yaşadı. 1973 yılında yayınlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle 'fantasy' edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Malloreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık gü-neybatı'da karısı Leigh ile yaşamaktadır.
Türkçe'de David Eddings:
Altıkırkbeş Yayın : Elenium Üçlemesi : Elmas Taht (1998); Yakut Şövalye (1999); Safir Gül (1999); Tamuli Üçlemesi: Ateşten Kubbeler (2000); Parıldayan insanlar (2000).

kişisel toplantı notları...
I. / "sonbahar geldi, baksana, yapraklar sarıya dönmeye başladı."
ko potak yorumu / kişisel duyum
aşk nesneleri : kovboy romanları ve ikiz fincanlar : yeni yetmelik döneminde okuduğu vahşi batı romanlarının, zaman içinde ritmik dalgalanmalarla süregiden aşk yaşamını garip bir şekilde etkileyeceğini pek düşünememişti, beyaz atlara binmekten, siluetini ufkun üzerine düşürerek ilerlemekten mümkün olduğunca kaçın ve senden daha hızlı birinin bugün mutlaka karşma çıkacağını unutma diye özetlenebilecek yaklaşıma uygun şekilde yaşamaya çalışsa da, "mutlaka 'eski sevgili'den daha iyi olmak zorunluluğu"nu pek kabulle-nemiyordu. yine de küçük farklılıklar yaratmak konusunda çırpman karşı cinse karşı gülümseyişini sürdürmeliydi; oyun buysa onlara istediğini verecekti, bir şairden duyduğu, "aşk, kurulabilir" özdeyişinin ardından büyük bir soğukkanlılıkla ve gizliden gizliye oluşturduğu aşk nesneleri katalogundan seçtiği küçük hamleler, işine oldukça yarıyordu, ama bir noktada büyük uyumsuzluk yaşıyordu, hazır kahve kavramına tamamen yabana oluşu yüzünden paşabahçe'nin önünden, sokak tezgâhlarının yanından geçerken yanındaki sevimli bedenin çıkardığı "ikiz fincan" sesini bir türlü azaltamıyordu. bireyselliğini koru-1 mak istediği çok az noktadan biriydi, hazır kahve içmemek, orta şekerlilerin fincanları altılı takımlar halindedir ve bu önemlidir, ama yine de kabul edilebilir bir şeydir ki küçük özgünlükler yaratıp olayı sakinleştirmek gerekli ve iyidir, yine kabul edilebilir bir şeydir ki an gelir, hava cehennemin sıcaklığından bir derece fazla olabilirdi.
şimdi yeniden başlıyabiliriz
11./ Kaç bira daha boğabilir yalnızlığımızı? Vedat (katrayt) Rona
Karga ve Bira, Dialoglar IV, s 12, kadıköy 2000
Hiçbir şey yok. Yalnızca neredeyse denize değecek kadar yakın duran sapsarı bir ay. Ay hızla daha parlak ve daha beyaz bir renk alarak yükseliyor. Ay yükseldikçe derin lacivertin içinde gizlenmiş birkaç bulut parçası daha da belirginleşiyor. Olan biten tek şey bu. Bir de ağlayan bir kadın var, iri taneli ılık bir yaz sonu yağmuru gibi ağlıyor. Gözleri çok güzel. Bakışları yağmurun arkasından b/akar gibi kesik kesik. Önündeki balığa neredeyse hiç dokunmamış, sadece iki sağanak arasındaki hafif çiselti gibi sakinleştiğinde büyük yudumlarla beyaz şarap içiyor. Tıpkı yutkunur gibi. Erken bir sonbahar yağmuru gibi duruluyor aniden, tabağındaki çupraya bile aldırmadan hızla kalkıp, sanki üzerinden binlerce ton yük atmışcasına, o anda gören birinin neşeli diyebileceği adımlarla kapıdan çıkıp uzaklaşıyor.
Aslında sonrası biraz karışık. İnsanın aklına hep iki olasılık varmış gibi geliyor ama pek öyle değil. İlk akla gelen adamın da fırlayıp kadının arkasından gitmesi ama kadın yalnız oturuyor zaten. Gerçi hikayeyi anlatan adamımızın bu noktada sağlam bir hareket yapmasını hepimiz için için bekliyoruz ama adamımız o anda zaten - o yumuşak akdeniz gecesini de arkasına alarak - yeterince sağlam bir hareket yapmakla meşgul. En azından içine gömülmüş bir defne yaprağı ve birkaç küçük sarımsak parçasının üzerine hafifçe gezdirilmiş zeytinyağıyla, ızgaranın üstüne bırakılmış bir levrekle ilgileniyor. Sonuçta sorunlu bir kadınla uğraşmaktansa iyi pişmiş bir levrekle boğuşmanın yumuşak bir akdeniz

ilhanx

gecesine daha çok yakıştığını sizin de takdir edeceğinize eminim. Zaten eski bir arkadaşımın da dediği gibi "Kiremitte iyi pişmiş bir alabalık kadar sorunsuz" bir kadına rastlayana dek beklemek kulağa çok hoş geliyor.
K. Sizce de hoş olmaz mı? b.n.: O ses yağmurmuş. Bir omuz saçağın altına girdi. Ya haiku, ya seppeku ânıydı. Seç..

david eddings
parıldayan insanlar
tamuli: ikinci kitap
türkçesi: ferhan ertürk
altıkırkbeş yayın kadıköy, 2000

POP ÎÇÎN,
Kalplerimizdeki boş yerler hepimizin sahip olduğu güzel
hatıralarla dolacaktır.
Bir çok kez golf ve binlerce kez bilardo oynadın.
Seni özleyeceğiz.

'

giriş
Cyrga Olayı: En Son Krizin İncelenmesi,
Üçüncü Bölüm'den almtılanmıştır.
Matherion Üniversitesi Çağdaş Tarih Bölümü
tararından derlenmiştir.
Böylesi bir derleme birçok bilginin çalışması sonucunda gerçekleştirilmiştir ve bu yüzden farklı görüşleri yansıtması kaçınılmazdır. Derlemenin bu bölümünün yazarının, önceki bölümü büyük bir başarıyla hazırlayan kıymetli meslektaşına çok büyük bir saygı duymasına rağmen, birçok yeni olayı yorumlarken meslektaşına göre farklılıklar gösterdiği konusunda okuyucunun samimi bir şekilde uyarılması gerekmektedir. Ben, Chyrellos Kilisesi görevlilerinin Gyrga Olayı'na hiçbir şahsi menfaat gözetmeden müdahale ettiklerini kesinlikle kabul etmiyorum.
Bununla birlikte, Styricum'lu Zalasta'ya olan hayranlık ve saygımın dile getirişinde meslektaşıma katılmak zorundayım. Bu bilgili, sadık devlet adamının İmparatorluk'a yaptığı sınırsız hizmetler övülmekle bitmez. Bu yüzden, Cyrga Olayı, Majesteleri'nin hükümeti üzerinde bütün önemiyle patladığında bakanlarımızın Zalasta'ya danışmaları kesinlikle doğaldı. Styricum'un bu seçkin vatandaşına olan hayranlığımıza rağmen, yine de, Zalasta'nın aşın soylu düşünceleri yüzünden, diğerlerinin sahip olduğu daha düşük kaliteli düşünceleri algılamakta bazen yanıldığını da kabullenmeliyiz. Zalasta, krizin boyutları büyük bir hızla genişlerken, sorunun çözümünü arama uğraşımızda, dikkatimizi Tamuli sınırlarının dışına yöneltmeye teşvik ettiğinde Majesteleri'nin hükümetinin bazı bölümleri oldukça ciddi şüphelerle yaklaşmıştı. Zalasta'nm durumu çözmeye en uygun kişi olarak Pandion Şövalyesi Sör Sparhawk'i önermesi, İmparatorluk Meclisi'nin aşırı muhafazakâr üyelerini telaşlandırmıştı. Askeri deha olan bu kişi, yine de Chyrellos Kilisesi Askeri Tarikatlan'ndan birinin üyesiydi ve ihtiyath insanlar, bu özel kurumla işbirliği yapma

mecburiyetinde kaldıklarında tedbirlerini azaltmazlardı.
Sör Sparhawk, Zalasta'run ilgisini Chyrellos Kilisesi Şövalyele-ri'yle Zemoch'lu Otha'nın köleleri arasında yapılan İkinci Zemoch Savaşı şırasmda çekmişti. Bilgisi efsanevi olan Zalasta bile Sör Sparhawk'in Otha ve Zemoch Tanrısı Azash ile Zemoch Şehri'deki öldürücü yüzleşmeleri sırasında neler olduğunu tam olarak anlatamıyor. Sör Sparhawk'in bu mücadele sırasında "Bhelliom" olarak bilinen çok eski bir tılsımdan faydalanmış olabileceği hakkından birtakım karmaşık imalar var, ama hiçbir saygıdeğer bilgin bu tılsım ya da onun özellikleri hakkında herhangi bir ayrıntıyı ortaya çıkaramamıştır. Yine de, insanı şaşkınlık içinde bırakan bir yiğitlik göstereren Sör Sparhawk'in görevinde başarılı olduğu inkâr edilemez bir gerçektir ve Cyrga Olayı'nm ilk safhalarında yardım arayan Majestele-ri'nin hükümetinin dikkatini - İmparatorluk ile Chyrellos Kilisesi arasında kurulacak

ilhanx

bir ittifakın görünmeyen tehlikelerle dolu olabileceğini gerçekten doğru bir şekilde işaret eden bazı oldukça saygm bakanların gizledikleri birtakım ciddi ihtilaflara rağmen - bu Pandi-on Şövalyesi'ne yöneltmesinde, bu dikkate değer başarının etkisi açıktır. Ama belki de maalesef, İmparator son zamanlarda Dışişleri Bakanı Oscagne'nin başını çektiği gruba kulak veriyordu ve Başbakanımız Pondia Şubat, böylesi bir eyleme kalkışılmasmdaki potansiyel tehlikeyi göstererek hükümeti engelleyemeyecek durumdaydı.
Patrik Dolmant'tan, Sör Sparhawk'in kriz konusundaki yardımını rica etmek için Chyrellos'daki Elene Kilisesi makamına giden heyetin başında, bizzat Dışişleri Bakanı Oscagne vardı. Oscagne'nin diplomasideki yeteneğinden kimsenin şüphesi yoktur ama onun politik görüşlerinin bazı noktalarda sorgulanabileceği söylenir ve onun geçmişte Başbakan ile şiddetli bir uyumsuzluğa düştüğü herkes tarafından bilinen bir gerçektir.
Merkezi bir otorite olmadığı için Eosia Kıtası'nm politikaları bulanıktır. Chyrellos Kilisesi kendisini, oldukça sık bir şekilde, birbirinden bağımsız hüküm süren Elene krallıklarının hükümdarlanyla arası açılmış olarak bulur. Bir Kilise Şövalyesi olarak Sör Sparhawk, kurallara göre Patrik Dolmant'm emri altındadır, ama bu basit ve açık komuta zinciri, Sparhawk'in aynı zamanda Elenia KraHçesi'nin

Naip Prensi olması ve bu yüzden onun kaprislerine bağlı olduğu gerçeği yüzünden biraz karışmıştı. Dışişleri Bakam Oscagne diplomasi alanındaki ustalığını, işte bu noktada sergileme imkânı buldu. Patrik Dolmant, bu konuda İmparatorluk ile ortak çalışmanın faydasını açıkça görmüş ama Kraliçe Ehlana ikna olmamıştı. Elenia Kraliçesi gençti ve duygulan, hükümlerini bazen gölgeliyordu. Kocasından uzun süre ayn kalma düşüncesine büyük bir görüş eksikliğiyle baktığı açıktı. İşte bu anda, Dışişleri Bakam Oscagne, mükemmel bir hamleyle, Sör Sparhawk'in Daresian Kıtası'na yapacağı yolculuğun, Kraliçe Ehlana'nm Matherion'a yapacağı resmi bir ziyaretle kusursuz olarak maskelenebileceği önerisinde bulundu. Sör Sparhawk'in, Naip Prens olarak, kansına eşlik etmesi oldukça doğal gözükecek ve böylece oradaki varlığı tamamen açıklanmış olacaktı. Bu öneri Sparhawk'in kraliçesini yeterince yumuşattı ve sonunda onayladı.
Çeşitli görevliler ve yüz Kilise Şövalyesi'nden oluşan uygun bir maiyetle yolculuğa başlayan Kraliçe Ehlana bir gemiyle doğu Ze-moch'daki Salesha limanına gitti. Kraliyet heyeti oradan kuzeye, kendilerine doğu Pelosialı atlı bir eşliğin katılmayı beklediği Bas-ne'ye hareket edecekti. Böylece yeni güçlerle takviye alan Eleneler batı Daresia'daki Astel sınırını geçtiler.
Kraliçenin yolculuğu hakkında edindiğimiz raporlar, birtakım göze çarpıcı tutarsızlıklar içermektedir. Bu durum, Elenelerin söylediklerini kabul edecek miyiz, edersek açıkça saçmalıkla yüz yüze geliriz şeklinde birçok itiraz doğurdu. Bir süre düşünüldükten sonra, bu satırların yazan, görünen uyumsuzlukların, onlara şiddetle karşı çıkanların Elene ve Tamul takvimleri arasındaki farklan incelemek zahmetine girmesiyle kolayca kabul edileceğine ikna olmuş durumdadır. Elenia Kraliçesi, elbette, birilerinin küçümsercesine belirttiği gibi kıtayı uçarak geçmiş gibi davranmadı. İlerleyiş hızı oldukça normaldi, Elene haftasının bizimkinden daha uzun olduğuna dikkat eden bilgili beyefendiler bunun farkına varacaklardır.
Her neyse, kraliçenin heyeti, Astel başkenti Darsas'a ulaştı, ki Büyükelçi Fontan, orada Kraliçe Ehlana'nm Kral Alberen'i neredeyse tacım ona sunma eşiğine getirecek kadar etkilediğini komik bir şekilde bildirecekti. Bu arada Prens Sparhawk, Tamuli'ye yaptığı

yolculuğun ardındaki asıl amacı hakkında, Elenelerin melodramik bir şekilde "komplo" dedikleri konu üzerinde bilgi toplamaya faal bir şekilde başlamıştı.
Darsas'da kraliçenin maiyetine, Cenae'daki garnizonun kumandanı Engessa'nm yönetiminde iki Atan lejyonu da katıldı ve göçebe Peloilerle buluşmak için orta Astel'in steplerindeki Pela'ya yöneldiler. Oradan da kuzeybatı Astel'deki Styric şehri Sarsos'a doğru yola çıktılar.
Bu yolculuğun kayıtlarında kaygılandıncı bir not gözükmektedir. Kandırılan ya da Elenelerle gizli bir ittifak kuran Dışişleri Bakam, Sarsos'un batısında bir yerlerde, kraliyet heyetinin Cyrgai ile karşılaştığını bildirmiştir! Majestelerinin hükümetini aldatmaya yönelik amacm bu açık kanıtı, sadece Oscagne'nin sadakati hakkında değil, yanı sıra Elenelerin samimiyeti hakkında da ciddi kuşkular yaratacaktı. Başbakan Subat'm da belirttiği gibi, Dışişleri Bakanı Oscagne, çok zeki olmasına rağmen, bazen tuhaflıklar sergiler, ki bu durum aşın yetenekliliğin yaygın bir özelliğidir. Üstelik, Başbakan, Prens Sparhawk ve arkadaşlarının Kilise Şövalyeleri olduğunu da sözlerine eklemiştir ki her şeyin ötesinde, Chyrellos Kilisesi'nin Eosia Kıtası üzerinde ruhani gücünün yanında politik bir gücünün de var olduğu yaygın bir gerçektir. Majestelerinin hükümetinin koridorlarında karardık kuşkular belirmeye

ilhanx

başlamış ve birçok kişi gidişatımızın sağlığı hakkındaki ciddi şüphelerini dile getirmişlerdi. Hatta bazdan, Patrik Dolmant'ın bilinen casuslan olan Kilise Şövalyeleri'nin kıtayı istila etmeleri için mükemmel bir neden sağlayacağını belirterek, Tamu-li'deki kanşıklığın Elene kökenli olabileceğini iddia edecek kadar ileri gittiler. Bu olaym, Tamuli'nin tamamını Elene Tanrısı'na tapınmaya zorlamak ve İmparatorluk'un politik kontrolünü eline geçirmek için Dolmant taramadan ayarlanmış olabileceğini sorguladılar. Başbakan Şubat, kişisel olarak, bu satırların yazanna, böylesi bir olasılıktan ciddi şekilde endişelendiğini bildirmiştir.
Sarsos'da, Kraliçe Ehlana'nm heyetine eskiden Pandionlann Styricum Gizleri öğretmeni olan ama şimdi şehri yöneten meclisin, Bin'in bir üyesi olan Sephrenia da katıldı. Orada heyete Zalas-ta'nm kendisi de katılacaktı ki bu durum, Elenelerin davranışları

karşısındaki endişelerimizin bir bölümünü yatıştırdı. Bütün Styric-ler üzerinde oldukça yaygın hissedilen ve kökü uzun süre öncesine dayanan Elenedavranışlan üzerindeki haklı şüphelere rağmen onlara yardım etme kararı alan Bin'in bu yaklaşımında Zalasta'nm çabalarının büyük etkisi olduğu açıktır.
Eleneler oradan Atan'a hareket ettiler ve Kraliçe Ehlana bir kez daha kral ve kraliçeyi büyüleyecekti. Bu olay çekici kızın kişiliğinin bir güç olarak ciddi bir şekilde göz önüne alınmasının gerekliliği açıkça ortaya sermektedir.
Dışişleri Bakanı Oscagne'nin Cyrgai olduğu düşünülen kişilerle karşılaştıklarını bildiren raporunun ciddi şüpheler doğurmasına karşılık, konuklarımızın Atan'dan ayrılmalarının ardından gerçekleşenleri anlatan raporun doğruluğu hakkında hiçbir şüphe olamaz. Bu raporu Zalasta sunmuştu ve hükümetin içindeki hiçbir makul kişi, Styricum'un bir numaralı vatandaşının dürüstlüğünden bugüne dek herhangi bir kuşku duymamıştır. Tamul topraklan sınırının batısında uzanan dağlarda, heyet yeniden saldınya uğramıştı ve Zalasta saldırganlann insan olmadığı gerçeğini onaylamaktadır.
Geçen yıl içinde de Atan dağlarmda birtakım korkunç canavarlar görülmüş ama birçok kuşkucu insan, bu raporlan İmparator Ma-jesteîeri'nin hükümetini yıkmayı aklına koyan gücün aldatıcı çahş-malan içinde kabul ederek değerlendirmeye almamıştı. Ogre, vampir, kurtadam ve Panldayan İnsanların ustaca gerçekleştirilmiş bu yanılsamalan, Tamuli'nin sıradan halkını yıllardır korkutup dururlar. Bu dağ canavarlan da bu yanılsamalardan başka bir şey değil diye varsayılmış olmalıydı. Ama Zalasta bizi, bu kocaman, kıllı yaratıkların, son zamanlara dek Eosia'daki Thalesia yarımadasında yaşayan ve muhtemelen İmparatorluk düşmanlarının emriyle kutup buzlannı geçerek Atan'ın kuzey sahiline göç eden troll'ler ol-duklan konusunda temin etti. Sör Sparhawk, Zalasta'nm onun hakkındaki düşüncelerini bir kez daha güçlendirecek şekilde, bu iri hayvanlan bozguna uğratacak taktikleri hızla geliştirmişti.
Saldırının ardından Kraliçe Ehlana'nın maiyeti, sının geçerek Tamul topraklanna girdi ve kısa bir süre içinde İmparator Sarabian tarafından saygıyla karşılandıklan, imparatorluk başkenti ateş kub-

beli Matherion'a ulaştılar. Başbakan Subat'm itirazlarına rağmen, Elene ziyaretçilerin Majesteleri'nin huzuruna neredeyse engellenmeden çıkmalarına izin verildi. Elenia Kraliçesi, batının küçük hükümdarlarına yaptığı gibi, kısa süre içinde İmparatoru da büyüledi ve hızla yakın dost oldular. Açık sözlülük bizi, imparator Sara-bian'm karakterine üzücü derecede bir işgüzarlık ve başına buyruk davranma tavrının musallat olduğunu kabul etmek zorunda bırakmaktadır. Son zamanlarda İmparatorumuz, hükümetin işlerine karışmak ve uçsuz bucaksız topraklarını durmaksızın yönetmenin ayrıntılarıyla uğraşmak için ondan çok daha iyi şekilde donanmış meclisi umursamamak konusunda üzüntü verici bir eğilim göstermektedir.
İçişleri Bakanı Kolata'mn tavsiyeleriyle hareket eden Başbakan, Prens Sparhawk'i İçişleri Bakanlığı'nın emri altına yerleştirmeye karar vermişti. Kolata'mn doğru bir şekilde belirttiği gibi, bir Eosialı Elene olan Sör Sparhawk'in Tamuli'nin karmaşık kültürünü anlaması beklenemezdi, bu yüzden düşmanlarımızın entrikalarına karşılık verme çabasında yönlendirilmeye ve rehberliğe ihtiyacı olacaktı. Buna rağmen İmparator Sarabian bu aşın hassas yaklaşımı reddetti ve bu yabancıya, ortaya çıkacak böylesi sorunlara yaklaşımında neredeyse tamamen sağduyusuna göre davranma hakkım bahşetti,
Prens Sparhawk, kraliçesi ve arkadaşları hakkındaki sessiz kuşkularımıza rağmen, Matherion'daki varlıklarının çok önemli bir felaketin oluşmasını engellediğini, isteksiz de olsak kabul etmemiz gerekir. İmparatorluk sitesindeki diğer yapıların arasında, Elene ileri gelenlerinin kendilerini evlerindeymiş gibi hissetmelerini sağlamak için tasarlanan, bir Elene kalesinin kusursuz bir kopyası vardır. Kraliçe Ehlana ile heyeti bu kaleye yerleştiler ve bu durumun konuyla olan ilgisi birazdan aydınlatılacaktır.

ilhanx

Bazılarının şu ana kadar saptadığı gibi, Sör Sparhawk ve yoldaşları Matherion'da hükümeti devirmeye yönelik bir entrikayı ortaya çıkardılar. Ama keşfettikleri bilgileri İçişleri Bakanlığı'na bildirmek yerine kendilerine saklamayı ve entrikacıların komplolarını sonuna dek sürdürmelerini izlemeyi tercih ettiler. Silahlı bir güruh o meşum gecede imparatorluk sitesine yaklaştığında, Prens
16

Sparhawk ve arkadaşlarının yaptığı tek şey imparator ve hükümetiyle beraber Elene kalelerinin içine çekilmek oldu.
Biz Tamullar, mimarinin bir silah olabileceğini tam olarak kavramamıştık. Sparhawk'm Eleneleri, Majesteleri'nin hükümetinden habersizce, kaleyi bir dereceye kadar güçlendirdiler ve Elenelerin savaştığı türden insanlıktan uzak aletleri gizlice içeriye depoladılar.
Hükümeti devirmeye kararlı güruh, hiçbir engelle karşılaşmadan imparatorluk sitesine daldı ve kısa bir talan coşkusunun ardından kendilerini, üslerini savunmak için âdet üzere kızgın zift ve ateş kullanan zalim Elene savaşçılarıyla dolu zaptedilemez bir kalenin karşısında buldular. O gecenin dehşeti her medeni insanın hafızasına sonsuza kadar kazılı kalacaktır. Âdet olduğu üzere, büyük Tamul ailelerinin genç oğullarının çoğu herhangi bir ciddi suç niyetinden çok eğlence için asilere katılmıştı. Geçmişte bu genç suçlular daima gerçek suçlulardan ayrılıp ciddi bir şekilde kınanır ve ardından ailelerine verilirlerdi. Mevkileri ve ailelerinin korumasında oldukları için otoritelerden korkuları azdır. Ama kzgın ziftin mevkiye bir saygısı yoktur ve neftle sırılsıklam ıslanmış ateşli genç aristokratlar mezbeleden çıkmış en pis üçkâğıtçı gibi hızla yanarlar. Üstelik güruh siteye girdiğinde, Eleneler ana kapılan kapatıp suçluları olduğu kadar masumları da içeri hapsettiler ve ardından Peloi atlılarının deliler gibi sağa sola koşturmasıyla talihsizlerin üstüne bir dehşet çöktü. İsyanın acımasızca bastırılması hiçbir şekilde bir parça bile geleneksel nezaket öğretilmemiş dağlı vahşiler olan, tam yirmi Atan lejyonunu içeri almak için sitenin kapılarının yeniden açılmasıyla sona erdi. Atanlar önlerine çıkanların hepsini sistemli olarak kestiler. Bu büyük üniversitenin sevilen öğrencileri arasındaki birçok soylu, kendilerine tam bir dokunulmazlık vermesi gereken mevkilerini bildiren rozetlerini gösterdikleri halde katledileceklerdi.
Dünyanın saygın insanlarının, bu kontrolsüz vahşeti dehşetle izlemesi gerekirken, biz Sör Sparhawk ve arkadaşlarını gönülsüzce tebrik etmek zorundayız. İsyan Elene vahşileri ve dizginlene-mez Atanlar tarafından ezilip yok edildi.
Bununla beraber, İmparator Majesteleri'nin hükümeti o korkunç gecede birkaç dost edindi. Acımasızlık açıkça Elene kökenli
17

olsa da Sör Sparhawk'm İmparator'un açık davetiyle Matherion'a geldiği Tamul topraklarının büyük aileleri arasında unutulmadı.
Eleneler durumu daha da şiddetlendirerek, isyanı, Elene din adanılan arasında yüksek mevki sahibi ve Kraliçe Ehlana'mn sözde ruhani danışmanı Başpiskopos Emban'ı, "düzeni yeniden kurmaya" yardım adına Kilise Şövalyeleri'ni yollaması için Patrik'i zorlamak amacıyla Chyrellos'a göndermesine bir bahane olarak kullandılar.
Başbakan Pondia Şubat, gücü giderek azaldığı için hızla gelişen olayları sadece çaresizce izlediğini kişisel olarak itiraf etti. Endişelerini bu satırların yazarına kendisi anlatmıştır. Dışişleri Bakanı Oscagne'nin İmparator üstündeki etkisini, durumu kendi amacı doğrultusunda yönlendirmekte kullandığı açıktır. Sör Sparhawk'm Tamuli'ye gelme davetinin çok daha büyük ve ölümcül bir komplonun ilk adımı olduğu meydandadır. Tamuli'deki son karışıklıklardan yararlanan Dışişleri Bakanı, İmparatoru Dolmant'ın Dare-sia Kıtası'na yapacağı saldırıyı haklı göstermek için ihtiyacı olan değerli boşluğu sağlamaya yönlendirdi.
Bu satırların yazarı, İmparatorluk'un uzun ve şanlı tarihindeki en ciddi tehditle karşılaştığına tamamen ikna olmuştur. Atanların imparatorluk sitesindeki katliama gönüllü desteği onların sadakatine bile güvenilmeyeceğinin açık delilidir.
Yardım için başka kime gidebiliriz ki? Chyrellos'hı Dolmant'ın vahşi kölelerini püskürtmeye yeterli güç, dünyanın neresinden bulunabilir ki? İmparatorluk bütün görkemiyle Elene bağnazlarının şiddetli saldırıları karşısında çökmek zorunda mı? Bu görkem yok olacağı için ağlıyorum, kardeşlerim. Işık şehri, dürüstlük ve güzellik yuvası, dünyanın merkezi, ateş kubbeli Matherion'un sonu geldi. Karanlık çöküyor ve sabahın yeniden doğabileceği hakkında çok az umut var.
18

birinci kısım

ilhanx

birinci bölüm

MEVSİMLER DEĞİŞİYOR ve uzun süren yaz, güze dönüşüyordu. Ateş kubbeli Matherion'un sokaklarında narin bir sis vardı. Geç yükselen ayın soluk ışığı, sedefli kule ve kubbeleri ortaya çıkararak sokaklara çöken sise hafif bir parıltı katmıştı. Her tarafı rengarek Matherion, ayaklan parıltılı sisin içinde ve soluk yüzü gece göğüne yükselerek dimdik duruyordu.

Sparhawk yorgundu. Son haftanın gerginliği ve onları yıpratan iklimsel olaylar yüzünden yorgundu ama uyuyamıyordu. Siyah Pandion pelerinine sarınmış, mazgalların üzerinden parıldayan şehre dalgınca bakıyordu. Güçsüzdü ama değerlendirmeye, saptamaya ve anlamaya duyduğu ihtiyaç, her şey yerli yerine oturmadan ona yatağını aratmayacak, düşüncelerini uykunun yumuşak kuyusuna daldırmayacak kadar büyüktü.

"Burada ne yapıyorsun, Sparhawk?" dedi Khalad yavaşça, sesi babasına öylesine benziyordu ki, Sparhawk Kurik'in kendisini azarlamak için Ölüler Diyarı'ndan dönmediğine emin olmak için kafasını hızla çevirdi. Khalad, samimi ifadeli, iri omuzlu, sert tavırlı genç bir adamdı. Ailesi üç kuşaktır Sparhawk'lara hizmet ediyordu ve şimdi Khalad da, babası gibi, alışılageldiği üzere lorduna dobra bir dille hitap ediyordu.

"Uyuyamadım," dedi hafifçe omuzları sallayarak Sparhawk.

"Biliyor musım, karın garnizonun yarısına seni aratıyor?"

Sparhawk yüzünü buruşturdu. "Niçin daima bunu yapması gerekiyor ki?"

"Senin hatan. Nerede olacağını söylemeden ne zaman bir yerlere gitsen, herkesi arkandan yollayacağını biliyorsun. Sadece nerede olacağını ona en baştan söylerek, kendini - ve bizi - bir sürü zaman ve sıkıntıdan kurtarabilirsin. Sana bunu defalarca söyledim."

"Bana dayılanma Khalad. Sen de baban kadar kötüsün."

"Bazen iyi nitelikler de bozulmadan geçebilir. Gidip iyi olduğunu - işçileri çağırıp duvarları yıkmalarını emretmesinden önce -karma söylemek ister misin?"

Sparhawk içini çekti. "Peki." Mazgaldan uzaklaştı. "Ah, aklımdayken, çok geçmeden bir geziye çıkacağımızı bilmen gerekiyor."

"Ya? Nereye gidiyoruz?"

"Gidip bir şeyi almamız gerekiyor. Periler kulağıma bir şeyler fısıldadı. Faran yemden nallanmalı. Sağ ön ayağını nalını kâğıt gibi inceltecek kadar yere sürttü."

"Senin hatan, Sparhawk. Eyerinde düz otursaydm yapmazdı."

"Bizler yaşlandıkça öne doğru çökeriz. Bu ilerde senin de başına gelecek."

"Teşekkürler. Bu geziye ne zaman çıkıyoruz?"

"Karımı onsuz gitmeme ikna edecek seviyede inandırıcı bir yalan bulur bulmaz."

"Öyleyse zamanımız bol." Khalad, ay ışığı altında yıkanan ve -çıplak omuzlarında gökkuşağı alevlerin yüzdüğü kenti, soluk sisin içinde yükselen Matherion'u seyretti. "Hoş," diye belirtti.

"Elinden gelenin en iyisi bu mu? Dünyanın en müthiş kentine bak ve 'hoş' diye geçiştir."

"Ben bir aristokrat değilim, Sparhawk. Diğerlerini - ya da kendimi - etkilemek için süslü deyimler bulmam gerekmiyor. Haydi, nem ciğerlerine işlemeden içeri girelim. Siz çökmüş yaşlıların sağlığı bazen çok hassaslaşır."

Solgun, sarışın ama yine de sevimli olan Kraliçe Ehlana kızgın olmaktan çok" sinirliydi; Sparhawk bunu hemen fark etti. Kadmm kendini olabildiğince güzel göstermek için çok uğraşmış olduğunu da gördü. Koyu mavi saten bir gecelik giymiş, pembeleşmesi için yanakları dikkatle çimdiklenmiş, çekici bir dağınıklık izlenimi vermesi için saçları ustaca yapılmıştı. Dikkatsizliği konusunda ağaçları kolayca ağlatabilecek, devasa kayaları önünde minnacık hale sokabilecek bir ses tonuyla adamı azarladı. Sesi ölçülüydü, tam olarak ne hissettiğini söylerken yükseldi, sonra alçaldı. Sparhawk gülümsemesini gizledi. Ehlana mavi perdeli kraliyet dairesinin ortasında durmuş azarlarken adamla aym anda iki düzeyde konuşuyordu.

ilhanx

Kelimeleri aşırı hoşnutsuzluğunu anlatıyor; ama yaptığı özenli hazırlık oldukça farklı şeyler söylüyordu. Sparhawk özür diledi.
Ehlana adamın özrünü kabul etmeyi reddetti ve kapıyı arkasından hızla kapayarak yatak odasına daldı.
"Ateşli," diye mırıldandı Sephrenia. Küçük Styric kadın odanın diğer tarafında, tehlikeli bölgenin dışında oturuyor, beyaz Styric cüppesi mum ışığında parlıyordu.
"Demek fark ettin," diye gülümsedi Sparhawk.
"Bunu sık sık yapıyor mu?"
"Ah, evet. Bundan hoşlanıyor. Böyle geç bir saatte niye ayaktasın, küçük ana?"
"Aphrael seninle konuşmamı istedi."
"Niçin gelip kendi konuşmuyor? Kentin öbür ucunda değil ki."
"Bu resmi bir durum, Sparhawk. Böyle zamanlarda onun adına konuşmam gerekiyor."
"Bunun bir anlamı mı var?"
"Styric olsaydın olurdu. Bhelliom'u tekrar ele geçirmek için giderken bazı değişiklikler yapmamız gerekecek. Khalad bir sorun olmadan babasının yerini doldurur ama Tynian'ın Emban'la beraber Chyrellos'a gitme kararı, gerçekten Aphrael'in neşesini kaçırdı. Fikrini değiştirmesi için onu ikna edebilir misin?"
Sparhawk başını salladı. "Denemem bile, Sephrenia. Sırf Aphrael özleyecek diye yaşamı boyunca onu sakat bırakmayacağım."
"Kolu gerçekten o kadar kötü mü?"
"Yeterince kötü. Arbaletin oku omuz ekleminden girmiş. Eklemi kımıldatmaya başlarsa düzgün kaynamaz ve bu onun kılıç kolu."
"Biliyorsun ki Aphrael onu düzeltebilir."
"Kimliğini açığa vurmadan yapamaz ve buna izin veremem."
"hin vermez misin?"
"Ona bir sor bakalım, sırf simetri için annesinin akli dengesini tehlikeye atmak ister mi? Yerine başkasını bul. Aphrael, Khalad'ı Kurik'in yerine kabul ediyorsa Tynian'ın yeri için başka birini seçebilir. Durumun onun için böyle önemli olmasının nedeni ne?"
"Sen anlayamazsın."
"Niçin açıklamayı denemiyorsun? Seni şaşırtabilirim."
"Bu akşam tuhaf bir espri anlayışın var."
23

"Yeni azarlandım. Azarlanmak beni hep tuhaflaşhrır. Aphrael niçin etrafında daima aynı grubun olmasmı bu kadar önemsiyor?"
"Bu o duygu yüzünden, Sparhawk. Herhangi birinin varlığı, görüntüsü ya da sesinin tınısından daha farklıdır. Buna nasıl düşündüğünü - ve daha da önemlisi, Aphrael'e karşı ne hissettiği -de dahildir. Aphrael etrafını bunlarla çevreler. Farklı insanlar geldiğinde duygu değişir ve bu da onun dengesini bozar." Adama baktı. "Bir kelime bile anlamadın, değil mi?"
"Doğrusu anladım. Vanion'a ne dersin? Aphrael'i en az Tynian kadar sever, o da Vanion'u sever. Bütün bunlar başladığından beri en azından ruhen bizimle beraber, üstelik bir şövalye."
"Vanion mu? Saçmalama, Sparhawk."
"Biliyorsun, hasta değil. Sarsos'da koşu yarışları yapıyordu ve biz troll'lerle savaşırken mızrağıyla her zamanki kadar iyiydi."
"Bu sözkonusu bile olmaz. Bunu tartışmam bile."
Odanın öbür tarafına yürüdü, Sephrenia'nm bileklerinden tutarak avuç içlerini öptü. "Seni çok seviyorum, küçük ana," dedi, "ama bu kez seni umursamayacağım. Parmağını kesecek diye korktuğun için Vanion'u yaşamı boyunca kuzu yününe saramaz-sm. Eğer onu Aphrael'e sen önermezsen, ben önereceğim."
Sephrenia Styricçe küfretti. "Anlamıyor musun, Sparhawk? Onu neredeyse kaybetmiştim." Sevgisi parıldayan mavi gözlerinden yansıyordu. "Ona bir şey olursa ölürüm."
"Ona hiçbir şey olmayacak. Durumu Aphrael'e soracak mısın, yoksa benim yapmamı mı tercih edersin?"
Sephrenia yeniden adama küfretti.
"Böyle konuşmayı nereden öğrendin?" diye yumuşakça sordu. "Eğer sorunumuz çözüldüyse, yatak odasına biraz geç kaldım."
"Bunu anlayamadım."

ilhanx

"Öpüşüp sevişme zamanı. Bu şeylerde özel bir ritm olması gerekiyor ve Ehlana'nın hoşnutsuzluğunu yumuşatmak için çok beklersem artık onu sevemediğimi düşünmeye başlayacak."
"Yani onun burada yaptığı gösterinin bir yatak odası daveti olduğunu mu söylüyorsun?"
"Belki biraz kaba kaçabilir ama evet içinde o da vardı. Bazen çok meşgul oluyor ve ona gerektiği kadar dikkatimi veremiyorum. Bunu sadece bir nutuk çekecek kadar uzatmama izin veriyor. Nutuk bana

ihmal ettiğimi hatırlatır. Öpüşüp sevişiriz ve her şey yoluna girer." "Bu kadar özenli hazırlanmış oyunlar olmadan gelip doğrudan
söylese, daha kolay olmaz mı?"
"Belki de, ama onun için bu eğlenceli olmaz. İzin verir misin?"
"Niçin daima benden kaçıyorsun, Berit-Şövalye?" diye sordu İmparatoriçe Elysoun, yüzünde hafif kederli bir ifade vardı.
"Majesteleri beni yanlış anlıyor," diye yanıtladı, hafifçe kızarıp gözlerini başka yöne çeviren Berit.
"Ben çirkin miyim, Berit-Şövalye?"
"Elbette değilsiniz, Majesteleri."
"Öyleyse niçin bana bakmıyorsun?"
"Eleneler arasında bir adamın soyunuk bir kadına bakması nezaketsizlik kabul edilir, Majesteleri."
"Ben Elene değilim, Aziz Şövalye. Valesialıyım ve çıplak değilim. Üzerimde birçok giysi var. Odama gelirsen sana farkı gösteririm."
Yaklaşan yolculuklarını bildirmek için Sör Berit'i ariyan Spar-hawk, küçük kiliseye giden koridorun köşesini döndüğünde genç dostunu İmparatoriçe Elysoun tarafından bir kez daha köşeye sıkıştırılmış halde buldu. İmparator Sarabian'ın bütün ailesi güvenlik nedeniyle kalenin içinde olduğundan beri, Berit'in kaçış yolları ciddi oranda azalmıştı ve Elysoun durumun avantajını utanmaz bir şekilde kullanıyordu. İmparatorun Valesialı eşi göğüslerini utanmaz bir şekilde açıkta bırakan yerel giysili, yanık tenli ve neşeli bir kızdı. Sarabian Berit'e defalarca kendilerindeki ahlaki ayıplamaların Valesialılar için geçerli olmadığını açıklasa da genç Şövalye, saygılı - ve iffetli - davranışını sürdürmüştü. Elysoun bunu bir savaş haline büründürmüş ve amansız bir şekilde zavallı genç adamın peşine düşmüştü. Sparhawk tam arkadaşına seslenmek üzereyken fikrini değiştirip gülümsedi ve dinlemek için köşeye saklandı. Unutulmamalı ki, o Pandion Tarikatı'nın geçici Eğitmeniydi ve adamlarının ruhlarına göz kulak olmak, onun göreviydi.
"Daima bir Elene olman gerekiyor mu?" diye sordu Elysoun.
"Ben bir Eleneyim Majesteleri."
"Ama siz Eleneler, çok sıkıcısınız. Niçin sadece bir öğleden son-ralık Valesialı olmuyorsun? Bu çok daha eğlenceli ve biliyorsun çok uzun sürmez - tabii ki sen istemezsen." Durdu. "Gerçekten

bakir misin?" diye merakla sordu.
Berit kıpkırmızı oldu.
Elysoun neşeyle güldü. "Ne saçma bir düşünce!" diye bağırdı. "Ne kaybettiğini hiç merak etmiyor musun? Sıkıcı bakirliği elinden almaktan mutlu olacağım, Berit-Şövalye - ve hiç acıtmayacak."
Zavallı arkadaşına acıyan Sparhawk, tam o anda müdahale etti. Bir adımda köşeyi döndü ve Elysoun için Tamulca konuşarak, "Ah, işte buradasın, Berit," dedi. "Her yerde seni arıyorum. İlgilenmemiz gereken bir şey çıktı." Imparatoriçeye eğilerek selam verdi. "Majesteleri," diye mırıldandı, "korkarım arkadaşınıza el koymam gerekecek. Bildiğiniz gibi, devlet meseleleri."
Elysoun'un adama bakışı keskin hançerlerle doluydu. '
"Majestelerinin anlayacağından emindim," dedi yeniden eğilirken. "Haydi gel, Berit. Mesele ciddi ve geç kaldık." İmparatoriçe Elysoun onlan izlerken dostunu rengarenk koridordan uzaklaştırdı.
"Teşekkürler, Sparhawk," dedi rahatlayarak Berit.
"Niye ondan uzak durmuyorsun?"
"Olmuyor. Beni her yerde izliyor. Bir keresinde beni hamamda sıkıştırdı - gece yarısı. Benimle yıkanmak istediğini söyledi."
"Berit," diye gülümsedi Sparhawk, "eğitmenin ve ruhani danışmanın olarak, tarikatımızın ideallerine sadakatini alkışlamam gerekiyor. Dostun olaraksa, ondan kaçmanın işleri sadece daha da kötüleş-tireceğini söylüyorum. Matherion'da kalmamız gerekiyor ve yeterince uzun kalırsak seni elde edecek. Kafasını buna takmış durumda."
"Evet, bunu fark ettim."

ilhanx

"Gerçekten çok güzel, biliyorsun," diye bir denedi Sparhawk. "Yakınlaşma fikrinde sana zor gelen ne?"
"Sparhawk!"
İri yapılı Pandion içini çekti. "Olaya bu şekilde bakacağından korkuyordum. Bak, Berit, Elysoun farklı âdetleri olan farklı bir kültürden geliyor. Bu tip şeyleri günah olarak görmüyor. Sarabian bazılarımızın ona yardım etmesini istediğini çok açıkça bir şekilde belirtti ve o, şanslı adam olarak seni seçti. Kendini rahat hissedeceksen buna şövalyelik görevin olarak bak. Gerekli olduğunu düşünüyorsan Emban'dan günahlarının bağışlanacağı garantisi alabilirim."
Berit'in nefesi kesildi.
"Bizi utandırmaya başladın. Elysoun bütün bunlar yüzünden

Sarabian'ın hayatım berbat ediyor. Ne kadar başının etini yerse yesin Sarabian gelip sana kadının isteklerini karşıla emrini veremez, ama seninle konuşmamı çok açık bir şekilde bekliyor."
"Bunları söylediğine inanamıyorum, Sparhawk."
"Durma, yap şu işi, Berit. Herkes senden bunu bekliyor. İstemiyorsan hoşlanman gerekmez, ama yap. Yapman gereken kadar sık yap ama ne olur kadının imparatora bağırmasını durdur. Bu senin görevin, dostum. Senle yatak odasında birkaç kez hoplayıp zıpladıktan sonra, Elysoun yeni oyun arkadaşları aramaya başlayacaktır."
"Ya aramazsa?"
"Ben olsam çok endişe etmezdim. Gerçekten ihtiyacın olursa Başpiskopos Emban günahlarını istediğin sıklıkta bağışlar."
Başarısız isyan İmparator Sarabian'a hükümetinden kaçmak için mükemmel bir fırsat vermişti. Korkaklık numarası yapara^:, sadece Elene kalesinin surları içindeyken, hendek dolu ve körpü kalkıkken kendini güvende hissettiğini kesin bir şekilde bildirmişti. Uzun süredir onun bütün hareketini düzenlemeye alışmış olan bakanlar, durumu korkunç derecede rahatsız edici buldular.
Ama Sarabian, göreceli özgürlük havasını solumak arzusunun etkisine tamamen girmişti. İçişleri Bakam Kolata'nın hain olduğu darbe girişimi sırasında ortaya çıkmış, ama Sarabian ve Elene dostları ihaneti herkese açıklamak için doğru bir zaman olmadığma karar vermişlerdi. İmparator, Ehlana'mn kalesinin içinde kaldığı sürece Kolata'nın da orada bulunması tamamen açıklanabilirdi. Zaten polisten o sorumluydu ve İmparatorun güvenliği en önemli göreviydi. İçişleri Bakanı Ehlana'mn maiyetinin yakın denetimi altında İmparatorluğun polis güçlerini surlarm içinden yönetti. Astlanyla olan toplantıları sırasmda Stragen, âdet olduğu üzere, bir eli hançerinin üzerinde Kolata'nın yanında oturduğu için daima biraz gergindi.
Atan Kralı Androl ve Kraliçesi Beruana'nın sarayındaki Tamul görevlisi Büyükelçi Norkan kaledeki parıltılı taklit taht odasına getirildiğinde sabahın erken saatleriydi. Norkan her zamanki kolsuz altın paltosunu giyiyordu ve yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Gizlemeye çalışsa da İmparatorunun batılı stili koyu mor renkli tayt ve ceket giymesini açıkça onaylamıyordu. "Bu kadar ileri gidip İmparatorumu da mı çaldınız, Kraliçe Ehlana?" dedi yarım yamalak bir

eğilmeyle. Norkan zeki bir adamdı ama aklından geçenleri oldukça açık bir şekilde söyleme konusunda talihsiz bir eğilimi vardı.
"Bu da söylenecek bir şey mi, Ekselansları," diye neredeyse mükemmel Tamulcasıyla sevimli bir şekilde konuştu Ehlana. Teknik olarak ev sahibesi olduğu için resmi koyu kırmızı cüppesi ve'altın tacıyla tahtında oturuyordu. Yanındaki koltuğa yayılarak oturan ve Danae'nm kedisini eğlendirmek için parıltılı zeminde bir ipliği yavaşça çeken "misafirine" döndü. "Sizi çaldım mı, Sarabian?"
"Ah, kesinlikle, Ehlana," diye yanıtladı Elene dilinde. "Tamamen senin kölenim."
"Ben yokken birisi burada modern diller okulu mu açtı, Oscag-ne?" diye sordu Norkan.
"Sanırım öyle diyebilirsin," dedi Dışişleri Bakanı. "Ama Majeste-leri'nin Elene diline yeteneği Kraliçe Ehlana'nm ziyaretinden önceye dayanıyor. Sevgili İmparatorumuz bizden sırlar saklıyormuş."
"Bunu yapmaya izni var mı? Ben onun sadece törenlerde dolaştırdığımız bez bir bebek olması gerektiğini düşünüyordum."
Oscagne bile biraz yutkundu ama Sarabian kahkahadan kırıldı. "Seni özledim, Norkan," dedi. "Daha önce mükemmel Norkan'ı-mızı tanıma fırsatı buldun mu, Ehlana?"
"Atana'da kıvrak zekâsını kavradım, Sarabian." Kraliçe gülümsedi. "Gözlemleri her zaman için çok - ah ?*? beklenmedik."

ilhanx

"Öyledir," diye gülerek kalktı Sarabian. Belindeki meç koltuğunun ayağının arkasına takılınca kısa bir küfür etti. imparatorun me-çiyle ilgili büyük bir sorunu vardı. "Norkan, bir keresinde beklenmedik gözlemlerinden birini kız kardeşimin ayaklarmm büyüklüğü hakkında yaptı ve kardeşim öldürtmesin diye onu Atan'a yollamak zorunda kaldım." Bir kaşmı büyükelçiye doğru kaldırdı. "Seni onunla evlendirmem lazımdı, Norkan. Böylece yalnız kaldığınızda hakaret edebilirdin. Bildiğin gibi aleni hakaretler aleni karşılıklar alır."
"İfade edemeyeceğim kadar onurlandım, Majesteleri. Kayın biraderiniz olma ihtimali neredeyse kalbimi durduruyordu."
"Kız kardeşimden hoşlanmıyorsun," diye suçladı Sarabian.
"Öyle bir şey söylemedim, Majesteleri, ama ona uzaktan tapmayı tercih ederim - en azından ayaklarının ulaşamayacağı bir mesafeden, ilk başta dile getirdiğim şanssız görüşümü hızlandıran da onlardı. O gün gut hastalığım nüksetmişti ve ayak başparmağıma

bastı. Eğer ayakkabı yerine giydiği o sığır salapuryalarını nereye koyduğuna dikkat ederse, bence yeteri kadar hoş bir kız."
"Bu tanrı katında kararlaştırılmış evliliklerden biri olmazdı, Sa-rabian," diye gülümsedi Ehlana. "Kız kardeşinle tanıştım ve korkarım Ekselansları'nın şakası onu etkilemeyecek."
"Haklı olabilirsin, tatlım," diye onayladı Sarabian. "Ama onu başımdan atmak istiyorum. Doğduğundan beri sinirlerimi bozuyor. Niye Matherion'a döndün, Norkan?"
Büyükelçi Norkan'm kaşlarından biri kalktı. "Durum değişti, değil mi Oscagne? Gerçekten ne olduğunu söylememiz mi gerekiyor?"
"İmparator Sarabian hükümetinin kontrolünü yüklenmeye karar verdi, dostum," diye kederli bir tavırla iç çekti Oscagne.
"Bu yasalara aykırı değil mi?"
"Ne yazık ki değil, eski dostum." ,-- "İstifamı kabul etmeyi onaylar mısınız?"
"Hayır, pek sayılmaz."
"Artık benim için çalışmak istemiyor musun, Norkan?" diye sordu Sarabian.
"Kişisel olarak size karşı bir ^tavrım yok, Majesteleri ama gerçekten hükümetin işine karışmaya karar verdiyseniz, bütün İmparatorluk çökebilir."
"Müthiş, Norkan. Beyinlerinizi kullanmadan konuşmanıza bayılıyorum. Gördün mü, Ehlana? Hükümetimdeki memurların hepsi krallara yakışır şekilde gülümseyerek tavsiyelerini soru sormadan onaylamamı ve işlerin gidişatını onlara bırakmamı bekliyor."
"Ne kadar sıkıcı."
"Kesinlikle tatlım, bunu değiştireceğim. Artık eylem içinde gerçek bir hükümdar gördüm, önümde yeni ufuklar açıldı. Hâlâ sorumu yanıtlamadın, Norkan. Seni Matherion'a getiren ne?"
"Atanlar huzursuzlanmaya başladılar, Majesteleri."
"Son karışıklıklar sadakatlerini yıpratmaya mı başladı?"
"Hayır, Majesteleri, tam tersi. Ayaklanma hepsini heyecanlandırdı. Androl güvenliğiniz için kalabalık bir güçle gelip Matheri-on'u işgal etmek istiyor. Bunu istediğimizi sanmıyorum. Öldürmeye başladıklarında Atanlar mevki ve kariyere pek aldırmazlar."
"Bunu fark ettik," dedi soğuk bir tavırla Sarabian. "Darbeyi bastırmak için Engessa'nm aldığı önlemlerin sonucu olarak Tamul'un

bütün soylu ailelerden her türlü protesto mektubu aldım."
"Betuana ile konuştum, Majesteleri," diye devam etti Norkan. "Sizden bazı talimatlar alana dek kocasının kayışını kısaltmaya söz verdi. Androl'un zekâsı düşünüldüğünde, 'Otur! Kımıldama!' gibi kısa ve net sözcükler uygun olabilir."
"Nasıl oldu da bir diplomat olabildin, Norkan?"
"Çok yalan söyledim."
"Bir öneri, İmparator Sarabian?" dedi Tynian.
"Durmayın, Sör Tynian."
"Biz Kral Androl'u kızdırmak istemiyoruz, bu yüzden onu akşam yemeğini yemeden yatağa göndermek yerine, gelecekteki daha büyük bir tehdit için orada tutulduğunu bildirmek uygun olabilir."
Sarabian güldü. "Bu konuyu ne kadar soylu bir şekilde ortaya koydunuz, Sör Tynian. Tamam, Norkan Engessa'yı yolla."

ilhanx

Norkan göz kırptı.
"Dikkat et, be adam," diye sözünü patlattı Sarabian.
"Bu alışman gereken şeylerden biri, Norkan," diye tavsiyede bulundu Oscagne. "İmparator bazen lafı uzatmıyor."
"Ah, anladım." Norkan bunu düşündü. "Atan Engessa'nm talimatlarınızı benden iyi taşımak için sahip olduğu özelliklerin ne olduğunu sorabilir miyim, Majesteleri?"
"Çünkü Engessa senden hızlı koşabilir ve emirlerimi Androl'a onun çok rahat kabul edebileceği bir dille aktarabilir. Hem Engessa' run askeri görüşlerini karar için kullanmak da var ve bu Androl'un sinirlerini daha da yumuşatır. Sen döndüğün zaman Beru-ana'ya asıl nedenlerimizi açıklarsın."
"Biliyor musun, Oscagne?" dedi Norkan. "Başlangıçta birtakım gaflar yapmasını engelleyebilirsek, bu adam çok iyi olabilir."
Oscagne irkildi.
Sparhawk Vanion'un omuzuna dokunup başıyla işaret etti. İkisi taht odasının gerisine doğru çekildiler.
"Bir sorunum var, Vani-on," diye mırıldandı Sparhawk.
"Ya?"
"Bhelliom'u geri alacak kadar uzun süre Matherion'dan uzak kalmamızı açıklayabilecek bir bahane bulmak için beynimi patlatıp durdum ama bir çocuğun bile anlayamayacağı tek bir bahane bile bulamadım. Biliyorsun, Ehlana aptal değil."
30

"Evet, değil."
"Aphrael kesinlikle hiçbir şey söylemiyor ama Emban ve Tyni-an ile aynı gemide yola çıkmamızı istediğini güçlü bir şekilde hissediyorum. Yola çıkışımızı geciktirmek için bulduğum bahaneler bitmeye başladı. Bir fikrin var mı?"
"Yardım etmesi için Oscagne'ya sor," diye önemsemedi Vanion. "Bir diplomat olduğu için yalan söylemek karakterinin önemli bir parçası."
"İyi fikir, ama gerçekten nereye gittiğimizi ve orada ne yapacağımızı söyleyemem."
"O zaman söyleme. Ona sadece bir süre şehirden uzaklaşmak için bir neden aradığını söyle. Gizemli ciddi bir ifade takm ve öyle bırak. Oscagne gördüğünde resmi sessizliği tanıyacak kadar uzun süredir bu ortamlarda."
"Bunu ben niçin düşünmedim ki?"
"Büyük ihtimalle yeminin seni engeliyor. Gerçeği söylemeye yemin ettiğini biliyorum ama bu bütün gerçeği söylemen gerekir anlamına gelmez. Bazı şeyleri işin içine katmayabilirsin. Bazı şeyleri işin içine katmamak Eğitmenlik görevinin yararlarından biridir."
Sparhawk iç çekti. "Anladığım kadarıyla okula geri döndük. Sanırım bütün hayatımı senden talimatlar alarak - ve bu süreçte kendimi yetersiz hissederek - geçirmeye mahkûmum."
"İşte arkadaşlık budur, Sparhawk."
"Bana söylemeyeceksin, değil mi?" Sparhawk bunun bir suçlama gibi görünmemesi için çok zorlandı.
"Hayır, daha değil," dedi Prenses Danae. Kedisinin kafasında dikkatli bir şekilde bir oyuncak bebek başlığı deniyordu. Mmrr bu fikri umursuyormuş gibi görünmüyordu ama sahibesinin bu küçük oyununa kabullenmiş bir bakışla dayanıyordu.
"Niye?" diye kızına sordu Sparhawk, kraliyet dairesindeki mavi koltuklardan birine' çarparak.
"Çünkü hâlâ bunu gereksiz hale getirecek bir şeyler oluşabilir. Ben bulmana izin vermeye karar verene kadar Bhelliom'u bulamayacaksın, baba."
"Bizim Tynian ve Emban'la yola çıkmamızı istiyorsun ama?"
"Evet/'
31

"Nereye kadar?"
"Bu hiç önemli değil. Tek istediğim yola çıkış anımızda Tynian da bizimle beraber olması, hepsi bu."
"O zaman aklında karar verdiğin gidilecek bir yer yok - yani o gemiyle demek istemiştim?"
"Elbette yok. Sadece Tynian'ın birkaç gün bizimle beraber olmasına ihtiyacım var. Denizde birkaç fersah açılırız ve eğer istersen iki gün etrafımızda döner dururuz. Bana göre hepsi bir."
"Teşekkürler," dedi iğneleyici bir tarzda Sparhawk.
"Para istemez. Bak." Kediyi kaldırdı. "Yeni başlığıyla çok tatlı değil mi?"
"Tapılası."
Mmrr, Sparhawk'a saf nefret dolu donuk bir bakış attı.

ilhanx

"Şu anda niçin olduğunu size söyleyemem, Ekselans," diyordu Sparhawk Oscagne'ye, aynı günün geç saatlerde koridorların birinde yalnız kaldıklannda. "Bütün söyleyebileceğim belirsiz bir süre - birkaç hafta - dostlarımdan dokuz, on kişilik bir grupla Matherion'dan uzaklaşabilmek için bir bahaneye ihtiyacım olduğu. Önemli olan karımı ikna edecek kadar anlamlı olması, onu endişelendirecek kadar ciddi olmaması, üstelik Emban ve Tynian ile aynı gemiyle yelken açmamız gerekiyor."
"Pekâlâ. Oyunculuğunuz nasıldır, Prens Sparhawk?"
"Gösterimi izlemek için birinin para ödeyeceğini sanmam."
Oscagne bunu umursamadı. "Anladığım kadarıyla bu dolap özellikle karınıza yönelik?"
"Evet."
"O zaman en iyisi sizi bir yere yollama fikrinin ondan gelmesi. Onu önemsiz bir ayak işine gitmeniz için emretmeye yönlendireceğim. Siz de gerisini oradan itibaren götürebilirsiniz."
"Ehlana'yı yönlendirmeye çalışmanızı izlemeyi, gerçekten görmek isterim."
"Bana güven, ahbap. Bana güven."
"Tega mı?" diye kuşkuyla Dışişleri Bakanı'na sordu Sarabian. "Tega Adası'ndaki tek batıl inanç deniz kabuklarının fiyatını her sene yükseltmemenin kötü şans getireceğidir."

"Geçmişte bize bundan hiç bahsetmediler çünkü büyük ihtimalle budala olduklarını düşüneceğimizden korkuyorlardı, Majesteleri," dedi nazikçe Oscagne. Sarabian'ın giymesini emrettiği mavi ceket ve taytm içinde kasten rahatsız görünüyordu. Ellerini ne yapacağını bilemez gibiydi ve bir deri bir kemik bacaklarından çok utanır görünüyordu. " 'Budala' söcüğü Tega ruhunun en hassas yerine vuruyor gibi. Onlar dünyadaki en eski kafalı insanlardır."
"Biliyorum. Tegalı karım Gahenas beni hemen uyutabilir - hatta biz .." İmparator Ehlana'ya bir göz attı ve cümleyi kesti.
"Tegalılar sıkıcılığı bir sanat haline getirmek için büyütülürler, Majesteleri," diye onayladı Oscagne. "Her neyse, istiridye yataklarına bir denizkızı dadandığı hakkında bir Tega söylentisi var. İstiridyelerin içini, kabuğunu, her şeyini yediğine inanılıyor ve bu Te-galıları gerçekten telaşlandırıyor. Bir de şakalaşırken boğulmaya meyilli Tegalı dalgıçları baştan çıkarıyor."
"Denizkızı, yarı kadın yan balık değil midir?" diye sordu Ulath.
"Efsaneler öyle der," diye yanıtladı Oscagne.
"Ve balık kısmının belden aşağı olması gerekiyor, değil mi?"
"Evet, bana öyle anlatılmıştı."
"Öyleyse, nasıl. .. ?" Ulath da hızla Ehlana'ya bir göz atıp aniden sustu.
"Nasıl ne, Sör Ulath?" diye masumca sordu Ehlana.
"O - şey - gerçekten önemli değil, Majesteleri," diye utangaç bir öksürükle cevapladı.
"Son gelişmelerin etkisi olmasaydı, bu saçma söylentiyi ortaya bile çıkarmazdım, Majesteleri," dedi Oscagne, Sarabian ve Ehlana'ya. "Arjuna'daki vampirler, güney Atan'daki Panldayan İnsanT lar, İmparatorluğun diğer taraflarındaki kurtadamlar, hayaletler ve ogreler gerçekten çok paralel değil mi, ne dersiniz? Bence birisi Tega'ya gider ve etrafta soruşturursa tarih öncesinden kalma bir inci avcısıın dirildiği hakkında öyküler duyabilir ve bu kahramanla onun yarı balık, yan insan metresinin istiridyeleri Matherion'a toplu saldırıya geçireceklerini anlatan bazı kışkırtıcılar bulabilir."
"Ne kadar tuhaf," diye mınldandı Sarabian.
"Özür dilerim, Majesteleri. Burada söylemek istediğim şey, Tega'da büyük ihtimalle oldukça deneyimsiz bir komplocumuz olduğu. Daha yeni başlıyor - bu yüzden hatalar yapmak zorunda - ama

deneyimli ya da deneyimsiz, komplo hakkında çok şey biliyor. Buradaki dostlarımız Kolata'yı yalandan sorguya çekmemize izin vermedikleri için bilgi adına başka yerlere bakmamız gerekiyor."
"İçişleri Bakanı'na karşı hiç duyarlı değilsiniz, Majesteleri," dedi Kalten. "Konuşmak üzere olan mahkûmlara neler olduğunu gördük. Kolata hâlâ işimize yarıyor ama tek parça kaldığı sürece. Bedeni parça parça sarayın her tarafına dağılırsa pek işe yaramaz."
Oscagne'un tüyleri ürperdi. "Sözünüze inanıyorum, Sör Kalten. Her durumda, Majesteleri, eğer buradaki Elene dostlanmızm bir bölümü Tega'ya gidebilir, o adamı yakalar ve düşmanımız onu parçalara ayıramadan onunla konuşabilirlerse, bildiği her şeyi bize anlatması için ikna edebilirler. Gördüğüm kadarıyla Sör Spar-hawk'in bu hususlarda istekleri var. Birisini saçlarını kanatana kadar sıkıp sıkamayacağmı öğrenmek istiyor."
"Çok canlı bir hayal gücün var, Sparhavvk," diye belirtti Sarabi-an. "Ne dersin, Ehlana? Kocanı bir süre için bırakabilir misin? O ve şövalyelerinin bazılarını Tega'ya gönderir ve bütün adayı birkaç saat

ilhanx

sualtında bırakırsak, kabarcıklar içinde yüzeye çıkabilecek bilgilerin neler olabileceğini sadece Tanrı bilir."
"Bu oldukça iyi bir fikir, Sarabian. Sparhavvk, niçin dostlarından bir kısmım alıp Tega Adası'na giderek neler bulabileceğine bir bakmıyorsun?"
"Ben gerçekten senden ayrılmamayı tercih ederim, tatlım," diye yapma bir gönülsüzlükle cevapladı Sparhawk.
"Bunu düşünmen çok tatlı, Sparhawk ama bildiğin gibi, sorumluluklarımız var."
"Bana emir mi veriyorsun, Ehlana?"
"Durumu böyle ele alma, Sparhawk. Eninde sonunda sadece bir öneri."
"Kraliçem nasıl emrederse," diye melankolik bir ifadeyle iç çekti adam.

ikinci bölüm

İMPARATORİÇE GAHENAS sert ifadeli ve sıkıca büzülmüş dudaklarıyla orta yaşlarda, Tegalı, soylu bir hanımdı. Çenesine kadar düğmeli, sade gri bir elbise giyiyordu. Uzun kollu eldivenleri kaşmdırtıcı yünden yapılmıştı. Saçları gözlerini dışarı fırlatacak kadar sıkıca arkasında toplanmış ve kulakları açık ağıl kapıları gibi kafasının iki yanından fırlamıştı. İmparatoriçe Gahenas hiçbir şeyi onaylamazdı, bu daha başlangıçta ortadaydı. Tega Adası hakkında genel bilgi vermek için Sparhawk'm çalışma odasına gelmişti ama yalnız değildi. İmparatoriçe Gahenas, dört nedimesi olmadan hiçbir yere gitmezdi. Nedimeler, cilalanmış bir bankın üzerine bir gargoyl1 hattı gibi tünemiş moruk Tega cadalozları grubuydu.
Güz başlangıcında ılık bir gündü, ama İmparatoriçe Gahenas iffetinin sert muhafızlanyla girdiğinde, Sparhawk'm çalışma odasının penceresinden dökülen güneş ışığı soluklaşıp sönmüş gibiydi.
Vatanının en önemli ulusal ürünü üzerinde Sparhawk'a yaklaşık bir saat sonra bir sınav yapacağını açıkça belirten bir tonla konuşmaya başladı. Sparhawk esnememek için büyük uğraş verdi. Üretim rakamları ya da işçilik maliyetiyle ilgilenmiyordu. Testi kulaklı İmpa-ratoriçe'den asıl istediği karısına yazdığı - Ehlana'nın o ve arkadaşlarının genel halkın içinde saklanmış elebaşlan ve diğer komplocuların izini araştırdığı kurgusunu güçlendirmeye yardıma olacak - bir seri mektup için Ada'nm günlük hayatından küçük ayrıntılardı.
"Ah . . ." diye kesti Gahenas'm monoton monologunu, "bu kesinlikle büyüleyici, Eksalansları, ama bir saniye için adanın yönetim biçimine dönebilir miyiz? Bu gerçekten kafamı karıştırdı."
"Tega bir cumhuriyettir, Prens Sparhawk. Bizim yöneticilerimiz
1.- Gargoyl: Çatıdaki yağmur sularını sokağa döken taş oluk, ki ucu çirkin bir insan yüzü ya da hayvan başı görüntüsüyle sonlanır. çn.

her beş yılda bir seçilir. Yirmi beş yüzyıldır böyle devam ediyor."
"Memurlarınız hayat boyu seçilmezler mi?"
"Elbette hayır. Kim böyle bir işi ömür boyu ister ki?"
"Hiç kimsede güç arzusu olamaz mı?"
"Hükümetin gücü yoktur, Prens Sparhawk. O seçmenlerin arzularını yerine getirmek için vardır."
"Niçin beş yıl?"
"Çünkü kimse kendi işlerinden daha uzun bir süre ayrı kalmak istemez."
"Ya birisi tekrar seçilirse?"
"Bu yasalara aykırı. O mevkide kimse bir kereden fazla hizmet edemez."
"Diyelim, birisi özel bir konumda tam bir dahi olarak ortaya çıktı? Onu orada tutmak istemez misiniz?"
"Bugüne dek asla o kadar vazgeçilmez birisiyle karşılaşmadık."
"Bana bu sistem yozlaşmayı destekliyor gibi geldi. Eğer biri beş yıl sonra mevkisinden anlacağmı biliyorsa, kararlannı kendi çıkarı için kullanmasını ne engeller - yani sonrası için demek istemiştim?"
"Kesinlikle imkânsız, Prens Sparhawk. Bizim seçilmiş memurlarımızın harici çıkarları yoktur. Seçilir seçilmez, sahip oldukları her şey satılır ve o para ulusal hazineye eklenir. O mevkide hizmet ettikleri sürece ekonomi başarılı olursa, servetleri onlara kâr sağlar. Ekonomi çökerse her şeylerini kaybederler."
"Bu saçma. Hiçbir hükümet asla kâr edemez."
"Bizâmki sağlıyor," dedi kendini beğenmişçe, "ve gerçek kâr olmak zorunda. Vergi oranlan belirlenmiştir ve değiştirilemez, bu yüzden görevliler sadece vergileri yükselterek sahte kâr sağlayamaz."

ilhanx

"Kim böyle bir hükümette görev almak ister ki?"
"Kimse istemez, Prens Sparhawk. Tegalılarm çoğu seçimden uzak durmak için ellerinden gelen her şeyi yapar. İnsanın hazinedeki kendi kişisel serveti hükümetin başarısı için elinden geleni yapması için onu kesinlikle zorlar. Çoğu Cumhuriyet'in yaran için ölesiye çalıştılar.".
"Sanırım ben böyle bir şereften kaçardım."
"Bu gerçekten tamamen imkânsız, İmparator. Birisi, ismi kurumsal bir mevkiye aday olarak açıklandığında hemen gözaltına ahnır ve seçilirse bütün görev süresi boyunca yakından izlenir. Cumhuriyet

kimsenin sorumluluklanndan kaçmamasını kesinlikle sağlar." "Cumhuriyet acımasız bir varlık." "Kesinlikle öyle, Prens Sparhawk ve öyle de olması gerekir."
Arkadaşlarının gecikmeye sinirlenmelerine rağmen Sparhawk hummalı bir şekilde Ehlana'ya mektuplar yazarken yola çıkışlarını iki gün erteledi. Kurmaca araştırmanın ilerleyişinin kesinlikle ikna edici, en azından kısmen ilginç olması gerekiyordu. Sparhawk öyküsüne yanlış ipuçları, entrikalar ve çözülmemiş gizler ekledi. Öykü geliştikçe içine giderek daha fazla gömüldü ve bazen yazdıklarının gerçek olmadığını unutur hale geldi. Çalışmalarından fazlasıyla gurur duymaya, yazdıklarım sağına soluna küçük eklemeler yaparak, farkında olmaksızın çılgınca bir titizlik ve özenli sanatkârlık arasında kısır döngüye girene dek tekrar tekrar geliştirmeye başladı.
"Yeteri kadar iyiler, Sparhawk," dedi Vanion, ikinci günün akşamı mektupları okumasımn ardından. Vanion sanki açıkça belirtirce-sine, Pandionların uzun bir yolculuğa çıkmadan önce âdet olduğu üzere giyindikleri kaim binici çizmeleri ve sade bir ceket giymişti.
"Çok aleni olmadığına emin misin?"

"Bu haliyle çok iyiler."
"Belki de üçüncü mektubun üzerinde yeniden çalışmalıyım. Her nedense bana zayıfmış gibi geliyor."
"Zaten şu ana dek dört kez yeniden yazdın. Yeteri kadar iyi."
"Ama ben hiç memnun değilim, Vanion." Sparhawk hoşuna gitmeyen mektubu arkadaşından aldı ve bir kere daha okumaya başlarken gayri ihtiyari kalemine uzandı.
Vanion mektubu sertçe çekerek elinden aldı.
"Bari son paragrafı düzelteyim," diye yalvardı Sparhawk.
"Hayır."
"Ama ..."
"HAYIR!" Vanion mektubu özel zarfına koyup kapattı ve ceketinin içine sokuşturdu. "Oscagne, Norkan'ı da bizimle gönderiyor. Mektupları ona vereceğiz ve parça parça Ehlana'ya iletecek. Nor-kan şüphelendirmeyecek boşluklar verecek kadar zekidir. Gemi bir haftadır hazır, Emban sabırsızlanıyor. Sabah suların yükselmesiyle birlikte yelken açıyoruz."
"Sanırım yaptığım hatayı biliyorum," dedi Sparhawk- "En fazla

bir iki saat içinde üçüncü mektubu düzeltebilirim." "Hayır, Sparhawk. Kesinlikle olmaz."
"Uyuduğuna kesinlikle emin misin?" diye fısıldadı Sparhawk.
"Elbette eminim, baba," dedi Prenses Danae.
"Biliyorsun ki en küçük bir ses bile onu uyandırır. Tavanda yürüyen sineği duyabilir."
"Bu gece duyamaz. Bu işle ilgilendim."
"Umarım ne yaptığını biliyorsundur, Danae. O yüzüğün üstündeki en küçük çizikleri dahi bilir. Yenisiyle arasındaki en küçük farkı bile anında fark edecektir."
"Ah, baba, çok fazla endişeleniyorsun. Bu işi daha önce de yapmıştım. Yüzükleri Ghwerig yapmıştı ve onu bile kandırdım. Binlerce yıl boyunca bu yüzükleri çalıp duruyorum. İnan bana, annem asla farkı anlamayacak."
"Bu gerçekten gerekli mi?"
"Evet. İki yüzük de olmadan Bhelliom'u kullanamazsın. Bhelli-om'u denizin dibinden çıkarır çıkarmaz onlara ihtiyacın olacak."
"Niçin?"
Kız gözlerini yuvarlayıp içini çekti. "Çünkü Bhelliom hareket ettiği anda bütün dünya yerinden oynayacak. Onu Zemoch'a götürürken dünya sürekli tabaktaki pelte gibi titreşti. Ailemle ben Bhelliom'un hareket edişinden hoşlanmayız. Bizi kusacak hale getirir."
"Öyleyse düşmanlarımız yerimizi belirleyebilecekler mi?"

ilhanx

Aphrael başını olumsuzca salladı. "Titreyiş çok genel olacak. Ama dünyadaki her Tanrı Bhelliom'un hareket ettiğini bilecek ve kesinlikle içlerinden birkaçının aramaya geleceğinden emin olabiliriz. Bu konuda başka bir zaman konuşabilir miyiz?"
"Benden ne yapmamı istiyorsun?"
"Sadece yatak odası kapısında durup etrafa bakın. Ben hırsızlık yaparken seyircimin olmasından hoşlanmam."
"Tıpkı Talen gibi konuşuyorsun."
"Doğal olarak. O ve ben birbirimiz için yaratılmışız. Zaten hırsızlığı ilk bulan Tanrılardı."
"Ciddi olamazsın."
"Elbette. Durmaksızın birbirimizden bir şeyler çalarız. Bu bir oyun. Ne yani sen bulutlarm üstünde oturup gergef işlediğimizi mi

sanıyorsun? Zaman geçirmek için biz de bir şeyler yapmalız. Bir gün sen de denemelisin, baba. Çok eğlenceli." Sinsice etrafına bakınarak iyice çömeldi ve yatak odasının kapı koluna uzandı. "Dikkat et, Sparhawk. Birsinin geldiğim duyarsan ıslık çal."
Ertesi sabah İmparator Sarabian ve Kraliçe "Ehlana'dan son talimatları almak için kraliyet dairesinin oturma odasında bir araya gelmişlerdi. Bu, gerçekten bir formaliteydi. Herkes çoktan ne yapması gerektiğini biliyordu, bu yüzden güneşin aydınlattığı odada havadan sudan konuşarak dikkatli olmaları için birbirlerini uyarı-yorlardı. insanlar birbirlerinden ayrılırken bunu daima yaparlar.
Kraliçenin ahu gözlü hizmetçisi Alean yan odadaydı ve şarkı söylüyordu. Sesi net, tatlı ve içtendi. Şakımaya başladığı anda oturma odasmdaki bütün sohbetler kesildi. "Bir meleği dinlemek gibi," diye mırıldandı Başpiskopos Emban.
"Bu kızın gerçekten muhteşem bir sesi var," dedi Sarabian. "Şimdiden saray müzisyenlerinin umutsuzluğa soktu."
"Bu sabah biraz kederli görünüyor," dedi Kalten, gözünde parıldayan iki büyük gözyaşı damlası vardı.
Sparhawk hafifçe gülümsedi. Kalten gençliğinden beri hizmetçi kızların peşindeydi ve dil dökmelerine sadece birkaçı karşı koyabilmişti. Ama bu sefer evdeki hesap çarşıya uymamıştı. Alean sadece kendisini eğlendirmek için söylemiyordu. Kahverengi gözlü kız biri için söylüyordu ve ayrılıkla ilgili şarkı Kalten'in gözlerini doldurmuştu. Bu içinde kırık kalpler ve diğer aşırılıkların olduğu "Benim Mavi Gözlü Tatlı Sevgilim" isimli eski bir Elene türküsüydü. Spar-hawk'in gözü, Kalten'i yakından izleyen Kraliçe'nin refaketçisi Barones Melidere'e takıldı. Melidere'in gözleri Sparhawk'mkilerle çakıştı ve kız hafifçe göz kırptı. Sparhawk neredeyse kahkaha atacaktı. Ale-an'm güç fark edilen hedefinin farkına varan sadece kendisi değildi.
"Yazacaksın, değil mi, Sparhawk?" dedi Ehlana.
"Elbette," diye yanıtladı adam.
"Bunu neredeyse garanti edebilirim, Majesteleri," dedi Vanion. "Ona biraz zaman verirseniz, Sparhawk çok iyi bir mektup yazıcı-sıdır, aslında. Mektuplaşma için inanılmaz zaman ve çaba harcar."
"Bana her şeyi anlat, Sparhawk," diye sıkıştırdı kraliçe.
"Anlatacak, Majesteleri, anlatacak," dedi Vanion. "Belki de size

Tega Adası hakkında bilmek isteyeceğinizden çok daha fazlasını anlatacak."
"Eleştirmen," diye içinden mırıldandı Sparhawk.
"Lütfen buradaki durumumuzu tanımlarken çok ateşli olmayın, Ekselansları," diyordu Emban'a, Sarabian. "Dolmant imparatorluğumun başıma geçtiğini düşünmesin."
"Öyle değil mi, Majesteleri?" dedi şaşkınca Emban. "Bu yüzden Kilise Şövalyeleri toparlamak için hızla Chyrellos'a gittiğimi düşünüyordum."
"Şey, belki öyle, ama saygınlığımı tamamen yok etmeyin."
"Dolmant çok bilgedir, Majesteleri," diye onu temin etti Emban. "Diplomasi lisanından anlar."
"Ya, gerçekten mi?" dedi ağır bir alaycı havayla Ehlana.
"Majestelerinin selamlarını da Patrik'e ileteyim mi?" diye Ehla-na'ya sordu Emban.
"Elbette. Ona de ki, ondan ayrıldığım için perişanım - özellikle ona gözkulak olamadığım için. Az bilinen bir Elene yasasında benim yokluğumda Lenda Kontu'yla yaptığı anlaşmaların benim onayımdan geçmesi gerektiğini de hatırlat. De ki, ayrılışımdan sonra krallığımdan kırptığı parçalar için kendini çok rahat hissetmesin çünkü döner dönmez onları geri alacağım."
"Her zaman böyle midir, Sparhawk?" diye sordu Sarabian.

ilhanx

"Ah, evet, her zaman, Majesteleri. Ne zaman ondan bir mektup Bazilika'ya ulaşsa Patrik bütün tırnaklarını yer."
"Bu onun genç kalmasını sağlıyor." Ehlana omuz silkti. Ayağa kalktı. "Şimdi dostlarım," dedi, "umarım birbirimize özel olarak hoşça kal diyebilmemiz adına kocama ve bana izin vereceğinizi umuyorum. Beni izle, Sparhawk," diye emretti.
"Emredersiniz, Kraliçem."
Sabah sisi kalkmıştı, gemi limandan yelken açıp Micaen yarımadasının güney ucundan Tega Adası'na doğru rotasını çizmek üzere yan yattığında, güneş pırıl pırıl parlıyordu. Gemi iyi seçilmişti ama birazcık farklı bir yapısı vardı. Khalad donanımında ve direğinin eğiminde hatalar bulduğu için tamamen onaylamamıştı.
Vanion güverte parmaklarına yaslanıp sessizce kayıp giden sahili izleyen SparhawkTa konuşmak için güverteye çıktığında öğlen

olmak üzereydi. Gemide resmi kıyafete gerek olmadığı için ikisinin de üzerinde sıradan giysiler vardı.
"Sephrenia ana kamarada toplanmamızı istiyor," dedi arkadaşına Eğitmen. "Hepimizin sevip bayüdığı şu ürkütücü ifşalardan birinin zamanı geldi. Niye diğerlerini toplayıp aşağıya getirmiyorsun?"
"Neşen yerinde bakıyorum," dedi Sparhawk. "Sorun ne?"
"Sephrenia bugün aşırı Styric," diye omuz silkti Vanion.
"Bunu anlamadım."
"İşaretleri bilirsin, Sparhawk - esrarengiz tavırlar, gizli kapaklı sözler, melodramik duraklamalar, kibirli bir eda." v
"Kavga mı ettiniz?"
Vanion güldü. "Asla, dostum. Bu sadece, hepimizin sahip olduğu ve sevdiklerimizi bazen sinirlendiren kişilik özellikleri ve küçük tuhaflıklar. Sephrenia garip günlerinden birini geçiriyor."
"Tabii ki, böyle söylediğini, ona söylemeyeceğim."
Vanion omuzlarını silkti. "Zaten ne hissettiğimi biliyor. Bunu geçmişte tartıştık - uzun uzun. Bazen bunu sadece beni kızdırmak için yapar. Diğerlerini toparla, Sparhawk. Gösterisini mükemmelleştirmek için ona fazla zaman vermeyelim."
Hepsi güvertenin altındaki yarı oturma odası, yarı salon olan kamarada toplandılar. Sephrenia daha ortaya çıkmamıştı ve birkaç saniye içinde Sparhawk Vanion'un neden bahsettiğini anladı. Tanıdık bir ses Sephrenia'nm kamarasından gelmeye başladı.
"Flüt?" diye şaşkınca bağırdı Talen, sesi ergenliğe başlarken erkeklere sıkıntı veren o özel yetişkinlik tonunda çatlıyordu.
Sparhawk, Aphrael'in kimliğini açıklama konusundaki büyük zorluktan nasıl kurtulmayı başaracağını merak etti. Diğerlerine Prenses Danae gibi gözükmesi açıkça olanaksızdı. Flüt ise çok başka bir meseleydi. Dostlarının hepsi Flüt'ü Aphrael olarak tanıyordu. Bu uzun bir açıklama ihtiyacını ortadan kaldıracaktı. Aklına oldukça melankolik bir düşünce gelen Sparhawk içini çekti. Kızının gerçekten neye benzediğini bilmediğini üzgün bir şekilde fark etmişti. Ehlana'mnki kadar beyninin derinliklerine kazınmış o tatlı küçük yüz, uzayıp giden yeniden bedenleşme zincirinin bir halkasıydı sadece - büyük ihtimalle binlercesinden biri.
Sonra Sephrenia'nın kamarasının kapısı açılıp küçük Styric kadı-ru yüzünde güneşin doğmasını andıran bir gülümseyiş ve kucağında

küçük kız kardeşiyle çıktı.
Flüt, elbette, hiç değişmemişti - değişemezdi. Altı yaşından büyük görünmüyordu - tam olarak Danae ile aynı yaştaydı. Spar-hawk tesadüf olasılığını kafasından attı. Aphrael'in olduğu yerde tesadüf yoktu. Aynı belden kemerli keten kısa iş önlüğünü giyiyordu ve ilk karşılaştıklarında gördüğü örülmüş ottan yapılmış saç bandını takıyordu. Uzun saçları gece kadar siyahtı, iri gözleri de en az o kadar koyuydu. Minik çıplak ayaklarmda çimen lekeleri vardı. Basit keçi çobanı kavalını hokka dudaklarına götürdü, çaldığı karmaşık bir Styric sarkışıydı.
"Ne hoş bir çocuk," diye belirtti Büyükelçi Norkan, "ama bu esrarengiz görevinizde onu yanınıza almak, gerçekten iyi bir fikir mi, Prens Sparhawk? Anladığım kadarıyla bazı tehlikeler olabilir."
"Artık olamazlar, Ekselansları," diye sırıttı Ulath.
Sephrenia ciddi bir tavırla Çocuk Tanrıça'yi kamaranın zeminine bıraktı ve Flüt kavalından çıkan tatlı berrak melodilerin eşliğinde dans etmeye başladı.

ilhanx

Sephrenia, Emban ve Norkan'a baktı. "Bu çocuğu yakından izle Emban, siz de Ekselansları. Bu saatler sürecek açıklama ve tartışmalardan bizi kurtaracak."
Kavalını neşeyle çalan Flüt, kamaranın içinde ayak parmaklarının üzerinde dönüyor, çimen lekeli minik ayaklan titriyor, siyah saçları havada uçuşuyordu. Bu kez Sparhawk, çocuğun boşluğun içinde yükselişini açıkça gördü. Çocuk Tanrıça sanki gözükmeyen basamaklardan çıkar gibi yukarı doğru dans ederek yükselmeye başlamıştı. Boşlukta dönüp eğiliyor, salınarak yükseldikçe minik ayaklarını kuş kanatları gibi çırpıyordu. Sonra şarkısı ve dansı sona erdi. Hâlâ havada durup muzipçe gülümseyerek reverans yaptı.
Emban'in gözleri yerinden fırlamıştı, neredeyse iskemlesinden düşüyordu. Büyükelçi Norkan nazik ifadesini sürdürmeye çalıştı ama kötü bir şekilde sendeliyor ve elleri titriyordu.
Talen sırıtıp alkışlamaya başladı. Ardından diğerleri de kahkahalar atarak alkışladılar.
"Ah, teşekkür ederim, bir tanelerim," dedi sevimli bir tavırla Flüt, yeniden reverans yaparak.
"Tanrı aşkına, Sparhawk!" Emban'm nefesi kesildi. "Onu aşağı indir! Aklımı kaçırtacak!"

Flüt güldü ve kendisini kelimenin tam anlamıyla ufak tefek şişko din adamının kollarına attı, soluk ve korkudan büzülmüş yüzünü öpücüklerle rahatlatmaya başladı. "İnsanlara bunu yapmayı seviyorum," diye zevkle kikirdedi.
Emban daha da büzüldü.
"Ah, salaklaşma, Emban," diye azarladı. "Sana zarar vermeyeceğim. Doğrusu seni bir şekilde seviyorum." Gözlerinde kurnaz ve yaramaz bir ifade belirdi. "Benim için çalışmak ister misiniz, Ekselansları? Sizin Elene Tanrınız kadar sıkıcı değilim ve birlikte çok eğlenebiliriz."
"Aphrael!" dedi sertçe Sephrenia. "Kes şunu! Bunu yapmaman gerektiğini biliyorsunV
"Sadece onu kızdırıyordum, Sephrenia. Gerçekten onu çalmazdım. Elene Tanrısı'nm ona çok ihtiyacı var."
"Teolojiniz yeteri kadar sarsıldı mı, Ekselansları?" diye Ucera Başpiskoposu'na sordu Vanion. "Sapkınlığa giden çiçekli patikada sizi neşeyle yoldan çıkarmaya çalışan kucağınızdaki küçük kız, Çocuk Tanrıça Aphrael'dir, Styricum'un bin Genç Tanrısından biri."
"Onu nasıl selamlayacağım," diye, korku dolu tiz bir sesle sordu Emban.
"Birkaç öpücük hoş olabilir," diye önerdi Flüt.
"Kes şunu," diye yeniden azarladı Sephrenia.
"Peki ya sizin duygularınız, Ekselans?" diye Norkan'a sordu küçük kız.
"Kuşkulu, Maj - eee ..."
"Sadece Aphrael, Norkan," dedi çocuk.
"Bu hiç uygun değil," dedi adam. "Ben bir diplomatım ve diplomatik konuşmaların temeli resmi hitaplardır. Yaklaşık on yaşından beri meslektaşlarım dışında kimseye ilk ismiyle hitap etmedim."
"Onun ilk ismi resmi hitap şeklidir, Ekselansları," dedi nazikçe Sephrenia.
"Öyleyse tamamdır," dedi Aphrael, Emban'm kucağmdan kayarak. "Tynian ve Emban, Kilise Şövalyeleri'ni getirmek için Chyrellos'a gidiyor. Norkan Tega Adası'na gidip benim - şey -Sparhawk'in karısına yalan söylemesine yardım edecek. Geri kalanımız da gidip tekrar Bhelliom'u alacak. Sparhawk ona ihtiyacı olacağını düşünüyor. Sanırım kendi yeteneklerini hafife alıyor

ama bu olayda onunla birlikte olacağım - sadece şikayet ve dırdır etmesini engellemek için."
"Onu gerçekten özlemişim," diye güldü Kalten. "Ne yapacaksın, Flüt? Bhelliom'u denize attığımız kıyıya ulaşmamız için bineceğimiz bir balina sürüsü mü eyerleyeceksin?"
Kızın gözleri parladı.
"Unut bunu," dedi oldukça sert bir şekilde Sparhawk.
"Oyun bozan."
"Beni gerçekten hayal kırıklığına uğrattın, Sparhawk," dedi Kalten. "Daha önce hiç balinaya binmemiştim."
"Balinalardan konuşmayı keser misin?" diye bağırdı Sparhawk.
"Bu konuda böylesine hassas olman gerekmiyor. Balinalara niye düşmansın?"
"Bu Aphrael ve benim aramda özel bir şey," dedi kulak tırmalayıcı bir tonda Sparhawk. "Ona karşı tartışmaların çoğunu kazanamadım ama balinalar hakkmdakini kazanacağım."
Gemilerinin Tega'da kısa bir süre kalması gerekiyordu. Sular çoktan alçalmaya başlamıştı ve kaptan limandaki sürekli alçalan su hakkında oldukça endişeleniyordu.

ilhanx

Khalad atlan ve malzemelerinin gemiden indirilmesi için gemicilere emirler verirken Sparhawk ve arkadaşları geminin ana salonunda kısaca görüş alış verişinde bulundular. "Sarathi'nin buradaki durumun gerçekten ne kadar ciddi olduğunu anlaması için elinden geleni yap, Emban," dedi Vanion. "Bazen biraz domuz kafalı-lıkyapar."
"Onun hakkında gerçekten ne düşündüğünü bilmekten hoş-lanağma eminim, Vanion," diye sırıttı ufak tefek, şişko din adamı.
"Ne isterseniz söyleyin, Ekselansları. Zaten Chyrellos'a asla dönmeyeceğim, bu yüzden önemli değil. Cyrgon isminin ansızm ortaya çıktığını ona özelikle belirt. Ama bu işe karıştıkları hakkında sadece Krager'in söylediklerine inandığımızı saklayabilirsin. Ama Troll Tanrılan'ndan eminiz ve kâfir Tanrılarla karşılaştığımız fikri Saratr hi'nin dikkatini Rendor'dan uzaklaştırmasına yardım edebilir."
"Zaten bildiklerim hakkında söylemek istediğin başka bir şey var mı, Vanion?"
Vanion güldü. "Tamam. İşine biraz burnumu soktum değil mi?"
44

"Buna 'işgüzarlık' denir, Vanion. Elimden geleni yapacağım ama Dolmant'ı bilirsin. Kendi değerlendirmesini kendi yapacak ve kararını verecektir. Daresia ile Rendor'u kıyaslayarak hangisini kurtarmak isteyeceğine karar verecektir."
"Benim burada Sparhawk'la beraber olduğumu ona söyle, Em-ban," diye talimat verdi Flüt. "Kim olduğumu biliyor."
"Biliyor mu?"
"Dolmant'a karşı bu kadar dikkatli olman gerekmiyor. O fanatik Ortzel değil, bu yüzden teolojisinin evrendeki bütün sorulara cevap vermeyeceği gerçeğini kabul edebilir. Benim de bu işe karıştığım gerçeği doğru kararı vermesinde yardımcı olabilir. Ona sevgilerimi ilet. Bazen kaim kafalıdır ama gerçekten onu severim."
Emban'm bakışları biraz deliceydi. "Sanırım bu iş bittiğinde emekliye ayrılacağım."
"Aptallaşma," diye gülümsedi kız. "Sen benden önce emekli olamazsın. Üstelik çok eğleniyorsun. Hem de sana ihtiyacımız var." Tynian'a döndü. "Omzunu fazla yorma," diye emretti. "Antrenmanlara başlamadan önce tamamen iyileşmesini bekle."
"Evet, efendim," derken kızın otoriter tavrına sırıtıyordu.
""Benimle dalga geçme, Tynian," diye tehdit etti. "Böyle yaparr
san bir sabah ayakların tersine dönmüş uyanabilirsin. Şimdi bir
öpücük ver." 0
"Peki, Aphrael."
Kız güldü ve Tynian'm kollarına atılıp öpücük vermeye başladı.
Karaya çıktılar ve iskelede dikilerek Tamul gemisinin yavaşça limandan uzaklaşmasını izlediler.
"Doğru mevsimde yola çıkıyorlar," dedi Ulath. "Kasırgalar için
biraz erken." °
"Bu cesaret verici," dedi Kalten. "Şimdi nereye, Flüt?"
"Adanın diğer tarafında bizi bekleyen bir gemi var," dedi kız. "Şehirden ayrıldıktan sonra sizi bu konuda bilgilendireceğim."
Vanion, Sparhawk'm binbir uğraşla yazdığı mektupları Nor-kan'a aktardı. "Ne zaman döneceğimiz belli değil, Ekselansları," dedi, "bu yüzden bunları aralıklarla göndermeniz iyi olur."
Norkan başıyla onayladı. "Onları kendi raporlarıma ekleyebilirim," dedi, "ve işler çok kötüye giderse, her zaman buradaki konsolosluktaki profesyonel kalpazanın yeteneklerini kullanabilirim.
45

Bir iki günlük çalışmanın ardından Prens Sparhawk'in elyazısmm aymsmı yazabilir - zaten benim raporlarıma kişisel dipnotlar yazacak kadar iyi."
Sparhawk, bazı nedenler yüzünden bunu fazlasıyla şok edici bulacaktı.
"Bir soru sorabilir miyim?" dedi Flüt'e, Norkan.
"Elbette," dedi kız. "Yanıtlama garantisi veremem ama sor."
"Tamul Tanrılarımız gerçekten var mı?"
"Evet."
Norkan iç çekti. "Bundan hep korkmuştum. Benim örnek diyebileceğiniz bir yaşantım olmadı."
"Üzülme, Norkan. Sizin Tanrılarınız kendilerini pek ciddiye almaz. Onlar, geri kalanımız tarafından havai olarak kabul edilirler." Durdu. "Ama partilerin eğlencesidirler," diye ekledi. Kıkırdadı. "Elene Tanrısı'nı gerçekten kızdırırlar. Onun kesinlikle espiri anlayışı yoktur ve sizin Tamul Tanrıları basit şakaları çok sever."

ilhanx

Norkan ürperdi. "Bu konular hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğimi hiç sanmıyorum," dedi. Etrafına bakındı. "Size çabucak şehirden ayrılmanızı özellikle tavsiye ederim, dostlarım. Cumhuriyet tarzı bir yönetim tonlarca belge üretir. Neredeyse her şey için anketler, formlar, izin belgeleri ve ruhsatlar vardır. Herbirinin de on kopyası olmak zorundadır. Yönetimdeki hiçkimse herhangi bir şey hakkında gerçek bir karar vermek istemez, bu yüzden belgeler yırtılana ya da bir yerde kaybolana dek elden ele dolaşır."
"Sonunda kararları kim veriri" diye sordu Vanion.
"Kimse," diye omuz silkti Norkan. "Tegahlar bir hükümet olmadan işlerini sürdürmeyi öğrendi. Herkes ne yapılması gerektiğini biliyor, bu yüzden bürokratlan meşgul etmek için yeterince resmi form karalıyor ve ardından onları hiç umursamıyorlar. Kabul etmekten nefret ediyorum ama bu sistem oldukça iyi çalışıyor gibi." Güldü. "Geçen asırda tutuklanan ünlü bir katil vardı," dedi. "Onu yargılamaya başladılar ve mahkeme adamm suçlu ya da suçsuz olduğuna karar vermeden önce yaşlılıktan öldü."
"Yakalandığında kaç yaşındaydı?" diye sordu Talen.
"Bildiğim kadarıyla otuz civarındaydı. Harekete geçseniz iyi olur, dostlarım. Rıhtımın başındaki adamın yüzünde memura benzer bir ifade var. Taşıdığı torbayı karıştırıp doldurmanız gereken

doğru belgeleri bulmadan önce gözden kaybolmanız lazım."
Tega Adası derli toplu bir yerdi. Ne özellikli bir doğası vardı ne de romantikleri heyecanlandıracak kadar hoş bir tenhalığa sahipti. Ekonomik önemi olan bir mahsûlleri yoktu ve büyütülmüş bahçeler denebilecek ekili küçük alanlara özen gösterilmişti. Tarlaları ayıran taş duvarlar düzdü ve hepsi aynı yükseklikteydi. Yollar ne eğriydi ne kıvrılıyordu. Yol kenarlarındaki höyüklerin hepsi kesinlikle aynı genişlik ve derinlikteydi. Adanın ana sanayisi olan deniz kabuklan toplama işi su altında yapıldığı için iş yerlerinin etrafında insanın görmeye alıştığı dağınıklıkların hiçbiri yoktu.
Bununla beraber, bezdirici düzenlilik her şeyin üzerinden yükseliyor gibi görünen berbat bir kokuyla dengelenmişti.
"Bu berbat koku nedir?" dedi Talen burnunu kapatarak.
"Çürümüş kabuklu deniz hayvanları," diye omuz silkti Kha-lad. "Gübre olarak kullanıyor olmalılar."
"Bu kokuyla yaşamaya nasıl katlanıyorlar?"
"Büyük ihtimalle o kadar alışmışlardır ki artık fark etmezler bile. Matherion'daki Tamullara satabilmek için deniz kabuklularına ihtiyaçları var ama sürekli istiridye ve deniztarağı yiyerek yaşayamazlar, bu yüzden kalanlarından kurtulmaları gerekiyor. Gözüktüğü kadarıyla onlardan çok iyi gübre oluyor. Lahanaların bu kadar büyüdüğünü hiç görmemiştim."
Talen düşünceli bir şekilde ağabeyine baktı. "İnciler istiridyelerden çıkar, değil mi?"
"Ben de öyle duydum."
"Bulurlarsa Tegalıların onlarla ne yaptığını merak ediyorum?"
"Onlar hiç değerli değiller, Talen," dedi Flüt. "Bu adanın et-rafndaki sularda incileri karartan bir şey var. Siyah bir inciye kim para verir ki?" Etrafındakilere bakındı. "O zaman şimdi," dedi, "Bhelliom'un olduğu yere ulaşmak için yaklaşık bin beş yüz fersah yelken açmamız gerekecek."
"O kadar uzak mı?" dedi Vanion. "Kış sonuna kadar Matheri-on'a dönemeyiz demektir. Günde otuz fersahtan oraya gitmemiz elli gün, dönmemiz de elli gün sürecek."
"Hayır," dedi kız, "aslında gidiş beş, dönüş beş gün sürecek."
"İmkânsız!" dedi kesin bir şekilde Ulath. "Hiçbir gemi o kadar hızlı gidemez."

"Bu konuda kaç para bahse girersiniz, Sör Ulath?"
Ulath bir an düşündü. "Çok değil," diye karar verdi. "Hile yapacağını söyleyerek sana hakaret etmek istemem ama . . ." Ellerini imalı imalı açtı.
"Sanırım yine zamanla oynayacaksın, değil mi^" dedi Sparhawk.
Kız başım salladı. "Bu konuda bazı sınırlamalar var, Sparhawk. Çok daha güvenilir bir şeylere ihtiyacımız var. Bizi bekleyen gemi biraz sıra dışı. Onun neden yapıldığı, nasıl hareket ettiği konusunda hiçbirinizin fazla meraklanacağını sanmıyorum. Mürettebatla konuşamayacaksınız, çünkü dilinizi bilmiyorlar. Büyük ihtimalle konuşmak da istemeyeceksiniz, çünkü gerçekten insani varlıklar değiller."
"Cadılık mı?" diye kuşkuyla sordu Bevier.
Kız adamın çenesini hafifçe okşadı. "Sen cadılığın kişisel bir hakaret olmadığını açıklayan bir izah bulur bulmaz bu soruyu cevaplayacağım, sevgili Bevier."

ilhanx

"Ne yapacaksın, Aphrael?" diye şüpheyle sordu Sephrenia. "Biliyorsun kurallar var."
"Karşı taraf kuralları her şekilde bozmaya başladı, sevgili abla-cığım," dedi havai bir biçimde. "Daha en başında, geçmişe ulaşmak yasaktı."
"Geleceğe mi ulaşacaksın?" diye sordu Khalad. "İnsanlar daima gemi tasarımlarıyla ilgili yeni fikirler geliştirir. Gelecekten bize şimdiye kadar yapılmamış bir gemi mi getireceksin?"
"İlginç bir fikir, Khalad ama nereye bakacağımı bilmiyorum-Gelecek henüz olmadı, bu yüzden böyle bir gemiyi nerede - ne zaman - bulacağımı nereden bilebilirim ki? Başka bir yere gittim, hepsi bu."
" 'Başka bir yerle ne demek istedin?"
"Tek bir dünya yok, Khalad," dedi esfarengiz bir havada. Sonra biraz yüzünü astı. "Görüşmelerin ne kadar zor olduğuna inanamazsın," diye ekledi.

üçüncü bölüm

KRALİÇE EHLANA ve Sarabian, görünürde, güneşin batışını izlemek için ışıldayan kalenin merkezi kulesine çıkmışlardı. Kale resmi olarak Elenelerin kontrolünde olmasına rağmen, kalenin içinde özel olarak konuşmak isteyen iki kişinin hâlâ fazlasıyla dikkatli olmalarını gerekirecek kadar Tamul vardı.
"Hepsi güç sorununa dayanıyor, Sarabian," dedi imparatora dalgın bir sesle Ehlana. "Bu hayatlarımızın odaklanması gereken gerçektir. Ya gücü avuçlarımıza alırız ya da kullanmadan etrafta bırakırız ama kullanmamayı seçersek onu başkasının kullanacağı kesindir." Ses tonu yumuşadı ve genç solgun yüzü neredeyse üzüntülü bir biçimde ciddileşti.
"Bugün melankolik bir espiri anlayışın var Ehlana," diye belirt
ti Sarabian. o
"Sparhawk'da ayrı olmaktan hoşlanmıyorum. Aldreas'm onu sürgüne gönderişinin ardından uzun yıllar geçti. Gelmek istediğim nokta, çok sert olacaksın ki hükümetindekiler işlerin artık değiştiğini anlasınlar. Yapman gereken şey gücü değerlendirmek. Biliyorsun ki bu bir devrim hareketi." Hafifçe gülümsedi. "Nerdeyse bir devrimci olamayacak kadar uygarlaşmışsm, Sarabian. Gerçekten hükümetini yıkmak istediğinden emin misin?"
"Tanrım, Ehlana, bu benim hükümetim ve güç öncelikle bendeydi." •
"Ama onu kullanmadın. Tembel ve zevkine düşkünsün, gücün avuçlarının arasından kayıp gitmesine izin verdin. Bakanların, otoriteni parça parça aşırdı. Şimdi bunu onlardan zorla geri alman gerekecek. İnsanlar gücü vermeye istekli olmazlar, bu yüzden geri kalanlara ciddi olduğunu ispatlamak için bakanlarından bazılarını öldürtmen gerekecek."

"Öldürtmek!"
"Bu gücün en büyük ifadesidir Sarabian, şu andaki konumun açık bir zalimlik gerektiriyor. Hükümetinin dikkatini çekmek için biraz kan dökmek zorundasın."
"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum," dedi sıkıntılı bir tonda Sarabian. "Şey, birkaç kez atıp tuttum ve tehditler savurdum ama doğrusu kimsenin öldürülmesini emredemem."
"Bu sana kalmış ama yapmazsan kaybedeceksin ve bunun anlamı da onlar seni öldürecekler." Kadın biraz düşündü. "Seni her durumda öldürecekler zaten," diye ekledi, "ama en azından önemli bir şey için öleceksin. Sonunda seni öldüreceklerini bilmek başlangıçta bazı tatsız kararlar almana yardım edebilir. Birkaç kişiyi öldürttükten sonra işler kolaylaşır. Bu konuda oldukça deneyimli olarak konuşuyorum, çünkü neredeyse aynı şey benim başıma geldi. Tahta çıktığımda Piskopos Annias hükümeti tamamen kontrol ediyor ve gücümü ondan geri almaya çalışmam gerekiyordu."
"Öldürmekten bu kadar rahat bahsediyorsun Ehlana, neden Annias'ı öldürmedin?"
Kadın alıngan ve iç dondurucu minik bir kahkaha attı. "İnan bana, bu istemediğim için değil ve çok zayıf olduğum için de değil. Annias tacın elindeki bütün otoriteyi çok dikkatli bir şekilde yok etmişti. Lord Vanion ve Pandion Şövalyeleri'nden yardım aldım ama ordu ve kilise askerlerinin kontrolü Annias'daydı. Astlarından birkaç tanesini öldürdüm ama ona ulaşamadım. Ama deneyeceğimi biliyordu. Bu yüzden beni zehirledi. Annias gerçekten çok iyi bir politikacıydı. Ölüm anının geldiğini tam zamanında anlamıştı."
"Neredeyse ona hayranlık duyuyormuş gibi konuşuyorsun."
"Ondan nefret ederdim ama işinde gerçekten çok iyiydi."
"Şey, ben daha hiç kimseyi öldürtmedim, yani bu işten hâlâ uzak durabilirim."
"İşte burada hatalısın. Sen hançerini çoktan çektin, onu kullanman gerekecek. Ayaklanmayı bastırdın ve İçişleri Bakam'nı hapsettin. Biliyorsun ki bu savaş ilan etmekle aynı şey."

ilhanx

"Bütün bunları sen yaptın."
"Evet ama senin adma hareket ediyordum, bu aynı şey - en azından düşmanların için. Bildiğin gibi şu anda büyük bir tehlike içindesin. Elinden kaçırdığın gücü tekrar ele geçireceğini hükümetinin

öğrenmesine izin verdin. Eğer insanları öldürmeye başlamazsan -ve çok çok kısa sürede - büyük ihtimalle bir ay bile yaşayamazsın. Zaten bu kaleye sığmmasaydm çoktan ölmüştün."
"Beni korkutmaya başladın, Ehlana."
"Tanrı şahidimdir ki bunu yapmaya çalışıyorum. Hoşlan ya da hoşlanma, Sarabian ama bu işe bulaştın." Etrafına bakındı. Güneş batıda uzanan dağların üzerindeki bulut yığınının içinde batıyor ve yakut rengi ışıkları Matherion'un sedef kubbelerinden yansıyordu. "Şehrine bir bak, Sarabian ve politikanın gerçeği hakkında düşün. Sen işini bitirmezsen kubbelerin üzerine yayılmış şu kızıl lekeler güneşin yansıması olmayacak."
"Yeterince açıksözlüsün," dedi Sarabian, çenesi hiç tanıdık olmayan bir şekil almıştı. "Tamam, kendi güvenliğimi sağlamak için kaç kişiyi öldürmem gerekecek?"
"O kadar çok bıçağın yok, dostum. Matherion'daki herkesi öl-dürtsen bile hâlâ tehlikede olacaksın. Hayatının geri kalanı boyunca tehlike içinde olacağın gerçeğini kabul etsen iyi olur." Adama gülümsedi. "Doğrusu heyecan verici bile sayılır - bir kez alıştın mı."
"Şe, sö, kraaliç hazetleri," diye homurdandı Caalador, "yapbil-di kada şu herflei keni yöntlerle topadk. Şu Krage denn herfin. Ani Sporhawk'in dedii gbi alkool sornu oln herf. Savş sırsmda Stra-gen'in bütü takmmı toplaıp konuturm içi çalıdık . . ." Durdu. "Bir süre için insan gibi konuşursam Majesteleri hayal kırıklığına uğrar mı acaba? Bu lehçe çene yapımı bozmaya başladı."
"Anadiline yaptığın vahşetten bahsetmiyorsun bile," diye mırıldandı Stragen.
Üçü de aym akşamın geç saatlerde kraliyet dairesinin bitişiğindeki mavi perdeli odada toplanmışlardı. Ehlana ve Stragen'in üzerlerinde hâlâ akşam yemeği giysileri vardı. Ehlana koyu kırmızı kadife, Stragen beyaz satenler içindeydi. Caalador iş adamlarının kahverengi sade giysilerini giyiyordu. Oda, duvarlarının ardmda gizli bir dinleme yeri olmadığına emin olunmak için defalarca dikkatle kontrol edilmişti ve Mirtai de kapının dışında gaddar bir şekilde bekliyordu.
"içişleri Bakam Kolata dışında, önemli birini keşfedemedik," diye devam etti Caalador, "ve diğer mahkûmlanmızm hiçbir pek bir Şey bilmiyor. Korkarım fazla seçeneğimiz yok, Majesteleri. Eğer işe

yarar bir şey istiyorsak Kolata'nm üstünde çalışmak zorundayız.
Ehlana olumsuzca başını salladı. "Ondan da bir şey elde edemezsin, Caalador. Ağzını açar açmaz öldürülecektir."
"Bundan kesinlikle emin olamayız, Majesteleri," dedi Stragen. "Bildiğiniz gibi hilemizin tamamen işe yaramış olması mümkün. Üstelik onun burada mahkûm olduğunu bildiğine inanmıyorum. Polisleri hâlâ oMan emir alıyor."
"O riske atılamayacak kadar değerli," dedi Ehlana. "Eğer parçalanırsa tekrar bir araya getirmek çok zor olur."
"Siz nasıl istiyorsanız, Majesteleri," diye omuz silkti Caalador. "Her neyse, bu ayaklanmanın tam bir aldatmaca olduğu giderek daha çok ortaya çıkıyor. Tek amacı bizi gücümüzü ortaya çıkarmaya zorlamak. Beni en çok endişelendiren şey, Krager ve dostlarının Mather ion' daki suçluları casus olarak kullandığımızı açıkça biliyor olmaları. Özür dilerim, Stragen ama bu doğru."
"Bu çok iyi bir fikirdi," diye içini çekti Stragen.
"Başlangıçta iyiydi ama sorun Krager'in bunu önceden görmüş olması. Jalen bana dostunuz Platime'm tonlarca dilenci, fahişe ve yankesiciyi Krager'in peşine taktığını söyledi. En iyi fikir bile, fazla kullanılınca eskir."
Stragen küfrederek ayağa kalktı ve mum ışığında ışıldayan beyaz saten gömleğiyle küçük odanm içinde dolaşmaya başladı. "Gözüktüğü kadanyla başarısız oldum, Kraliçem," diye kabul etti. "İyi bir fikri boşuna harcadım. Böyle büyük bir hatanın ardından görüşlerime güvenemezsiniz, Emsat'a dönüş hazırlıklarına başlayacağım."
"Ah, salaklaşma, Stragen," dedi kadın. "Ve otur. Sen böyle güm güm sesler çıkararak dolaşırken düşünemiyorum.
"İnsanı nasıl adam edeceğini biliyor, değil mi, Stragen?" Caalador güldü.
Ehlana düşünceli bir şekilde, bir parmağını çenesine vurarak oturuyordu. "İlk önce bu işi aile içinde tutalım. Sarabian zaten biraz savruk. Politik olarak, o bir bebek. Elimden geldiğince çabuk büyütmek istiyorum ama sadece bu kadar." Yüzünü astı. "Onun gazını almak için sık sık durmam gerekiyor."

ilhanx

"Peki bu konuya gelelim," diye sırıttı Caalador. "Zorlandığı şey nedir, Majesteleri?"
"İlk olarak cinayet," diye omuz silkti kadın. "Buna dayanacak
52

midesi yokmuş gibi görünüyor." ı
Caalador gözlerini kırpıştırdı. "Çoğu insanın yoktur." 1
"Politikacıların böyle bir duyarlığa hakları yoktur. Krager ve dostları casus ağımızı biliyorlarsa içine girmek için bir şeyler denemeleri uzun sürmez, değil mi?"
"Hızlısınız," dedi hayranlık içindeki Caalador.
"Hızlı insanlar daha uzun yaşarlar. Düşünmeye başlayın, beyler. Burada kullanabileceğimiz avantajlı bir durum var ve uzun sürmeyecek. Bunu kendi avantajımıza en iyi nasıl çevirebiliriz?"
"Kandırılanlar yerine gerçek komplocuları tanımlayabiliriz, Majesteleri," diye düşüncelere daldı Stragen. "İçimize girmeyi denerlerse bizimkilerin bazılarının sadakatlerini zayıflatmaya çalışacaklardır. Diyelim, etrafa çeşitli söylentiler yaymaya başladık - yankesicilere bir tane, dilencilere ya da fahişelere başka bir tane. Sonra oturup diğer tarafın bu hileli oyunlardan hangisine karşı girişimlerde bulunacağını izleyelim. Bu saflarımızdaki dönekleri ortaya çıkarır. Biz de işe yarar isimleri onlardan zorla öğreniriz."
"Kesinlikle bundan biraz daha iyi bir şey bulabiliriz," diye huysuzlandı Ehlana.
"Bu konuda çalışacağız, Majesteleri," diye söz verdi Caalador. "Sizin için uygunsa, ben başka bir şeyi daha izlemek isterim. Kra-gerln Matherion'da meşgul olduğunu biliyoruz ama diğer krallık-lardaki dostlarına yöntemlerimiz hakkında ne kadar haber ilettiğini bilmiyoruz. Tamamen işe yaramaz hale gelmeden önce eğreti haber alma servisimizden yararlanabildiğimiz kadar yararlanalım. Arju-na'daki suçlulara haber ileteceğim. Öyle ya da böyle üniversitedeki o enayi bilgin acemice gerçeği mi söylüyor yoksa ayışığından teoriler mi uyduruyor bilmek istiyorum. Sanırım hepimiz Scarpa denen adamın tam biyografisini okumayı büyüleyici bulabiliriz. Hiçbir şey olmasa bile, Arjuna'daki casuslarımız Krager'in operasyonlarımızın alanları hakkında gerçekten ne kadar bildiğini söylemekte başarılı olacaklardır. Eğer bunun sadece yerel olduğunu düşünüyorsa teşkilatımızın şerefine çok kötü bir gölge düşmemiş demektir."
"Diğerlerini de araştırt," dedi Ehlana. "Bakalım Baron Parok, Rebal ve Sabre hakkında ne bulabileceksin. En azından Rebal ve Sabre'ye isimler eklemeye çalışalım."
"Tim olark Majetelenin emredii gib yapcaz."
53

"O zamn be çamırdak bi domuz gibi muutl olcam Caalador," diye cevapladı Ehlana.
Caalador'un gülmekten nefesi kesildi.
"Büyük ihtimalle hava değişimi yüzünden, Majesteleri," dedi Alean. "Geceleri kesinlikle serin oluyor ve gündüzler de artık birkaç hafta önceki kadar sıcak değil."
"O Cimmura'da büyüdü, Alean," diye karşı çıktı Ehlana, "ve orada hava Matherion'dan çok daha sert bir şekilde değişir."
"Ama burası dünyanın farklı bir bölgesi Kraliçem," diye belirtti Barones Melidere. "Bir kere tam deniz kenarmdayız. Bu yüzden olabilir. Bazen çocuklar böyle şeyler karşısında yetişkinlerden çok daha sert tepki verir."
"İkiniz de abartıyorsunuz," dedi Mirtai, "Tek ihtiyacı, bir kuvvet ilacı. Gerçekte hasta değil, sadece canı sıkkın."
"Ama hep uyuyor," diye huysuzlandı Ehlana. "Oyun oynarken bile uykuya dalıyor."
"Büyük ihtimalle büyüyor," diye omuz silkti dişi dev. "Küçük bir kızken ben de böyle şeyler yaptım. Sanırım büyümek zor iş."
Tartışmalarının odağı olan küçük kız pencerenin yanındaki divanda kollarında gevşekçe duran Rollo'yla uzanmış uyukluyordu. Rollo iki neslin sert sevgisine rağmen dayanmıştı. Arka ayaklarının birinden çekilerek sürüklenmiş, daracık yerlere sıkıştırılarak saklanmış ve haftalarca görmemezlikten gelinmişti. Bebeği dolduran nesnelerin yerlerini değiştirmesi ona hafifçe endişeli bir ifade vermişti. Kraliçe Ehlana bunu kötüye işaret olarak değerlendirdi. Rollo onun oyuncağı iken asla endişeli görünmemişti. Diğer taraftan, Mmrr oldukça sakin görünüyordu. Etrafta fazla dolaşmayan bir sahip Mmrr için biçilmiş kaftandı. Prenses Danae uyuklarken kedisine yapacak saçma sapan şeyler icat etmiyordu. Mmrr, bebek giysileri giydirilmediği her günü iyi bir gün olarak hissediyordu. Ön ayaklan sakince göğsünün altında toplanmış bir halde küçük sahibesinin kalçasında yatmıştı. Gözleri kapalıydı ve boğazından yumuşak hoşnut bir mırlama geliyordu. Şekerlemesini kesen bir şey olmadığı sürece Mmrr'ın dünyayla arası mükemmeldi.

ilhanx

Uyuklayan Prenses Danae'nin düşünceleri, annesinin Matheri-on'da onun sağlığına duyduğu endişeler yerine Flüt'ün Sparhawk
54

ve arkadaşlarıyla Tega Adası'nda yaptığı konuşmayla ilgiliydi. Da-, nae esnedi, oyuncağına ve kedisine yaslanıp uykuya daldı.
Sevgilim,
Tega'ya ulaştık ve etrafta neler döndüğünü görmek için şehir dışına gidiyoruz. Bir süre haberleşemeyeceğiz ve bu yüzden sağ salim vardığımızı bilmenin iyi bir fikir olacağını düşündüm. Benden haber alamazsan fazla endişelenme. Halkın arasında ne kadar kalacağımızdan kesinlikle emin değilim.
Diğerleri harekete geçmek için sabırsızlanıyor. Bu mektubun bir anlamı yok - seni sevdiğimi söylemenin dışında -ama büyük bir ihtimalle, en önemli şey de bu, değil mi? Da-nae'yi benim için öp.
Bütün sevgimle, Sparhawk, "Ah, bu çok hoş," diye mırıldandı Ehlana, kocasının mektubunu indirerek. Herkes kraliyet dairesinin mavi perdeli odasında oturuyordu ve Caalador'un Sparhawk'in mektubuyla gelişi İçişleri Bakanı'yla ne yapacakları hakkındaki ciddi tartışmaları kesmişti.
On ikinci yüzyıl grotesk porselen bir Arjuna heykeli tutan ve hâlâ kahverengi iş adamı giysileri içindeki Caalador'un kaşları çatıl-mıştı. "Sitenin kapılarındaki adamlara beni içeri bırakmaları gerektiğini hatırlatmak isteyebilirsiniz/ Majesteleri. Yine biraz tartıştım." "Bu da ne?" diye sordu İmparator Sarabian. "Üstad Caalador, 'antika sağlayıcım' olarak hizmet ediyor," diye açıkladı Ehlana. "Bu onun kapıda durdurulmamasmı sağlıyor. Anladığım kadarıyla buraya geldiğimden beri oda ıvır zıvırla doldu."
"Bu bizi sen gelmeden önce tartıştığımız konuya geri götürüyor, Caalador," dedi Stragen. Stragen bugün siyah giymişti. Ehlana kişisel olarak bu rengin ona hiç uymadığını düşündü. Stragen ayağa kalkarak Kraliçe Ehlana'nm sinir bozucu bir alışkanlık olarak gördüğü üzre, bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı. "İçişleri Bakanlığı bazı sebepler yüzünden adelelerini kasmaya başladı. Biz Bakanın sesini kesiyoruz ve bence bu güçlü başlangıç saldırısı büyük ihtimalle astlarından birinden geliyor."
"İçişleri, daima işlerin ağırlığını etrafa dağıtmayı severdi," dedi Oscagne. Dışişleri Bakanı yine batı tarzı elbiseler giyiyor ve bu
55

yüzden açıkça rahatsız görünüyordu.
"Sanırım bu daha önce belirtmeye çalıştığım noktayı güçlendiriyor, Ehlana/' dedi Sarabian. "Şu anda İçişleri Bakanlığı'nı feshetmememiz gerektiğine emin misin?"
"Kesinlikle," diye cevapladı Ehlana. "Kolata'yı kalede tutmayı başanp bütün dünyaya onun varlığı için kusursuz meşrulukta bir sebep gösterdik. Hâlâ görevini yapıyor - bizim kontrolümüzde -ve bu bizim için çok fazla değerli. Biz zamana oynuyoruz, Sarabian. Tynian ve Emban Chyrellos'dan Kilise Şövalyeleri'yle gelene -ya da en azından bütün Atan kumandanlarına artık İçişleri Bakanlığının emirlerine uymamaları gerektiği emri verilene - dek çok kötü bir şekilde savunmasız durumdayız. Eğer bela patlak verirse kesinlikle Atanların iki tarafta da savaşmalarını istemiyoruz."
"Bunu düşünmemiştim," diye kabul etti.
"Sadece bu değil, Majesteleri," dedi nazikçe Oscagne. "İçişlerinin onları dağıtma bildirisini umursamaması mümkün. Bildiğiniz gibi, neredeyse bütün güç onlarda. Kraliçe Ehlana haklı. Atanlardan emin olana dek onlara karşı harekete geçemeyiz."
Stragen odayı adımlamaya devam etti. "Kimse hükümetin bir bölümünü tamamen ortadan kaldıramaz," diye belirtti. "Bu işin içindeki insan sayısı çok fazla ve yapılacak tek şey bütün komployu açığa çıkaracak dürüst bir polis bulmakta."
"Dürüst polis diye bir şey yoktur, Stragen," dedi alaycı bir kahkahayla Caalador. "O kelimeler kendi içlerinde çelişir."
"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedi Stragen. "Köîata'nın ellerinin kirli olduğunu biliyoruz ama bu sadakatsizliğin nereye kadar uzandığına emin olamayız. Çok yayılmış da olabilir, bakanlığın en yüksek makamlarmdaki birkaç kişiyle sımnlı da olabilir."
Caalador başını salladı. c"Bu ço zo, Stragen," diye karşı çıktı. "Düğenli pols tekilatı arsında emrle neren gediğinne güvenemez-zin. İc bögelede de neyin ne oldunu bile biri omalı."
Stragen yüzünü astı. "Keşke şunu yapmasan," diye söylendi. "Lütfen haklı olduğunda şu lehçeyi kullanma. Kendimi yetersiz hissetmeme neden oluyor. Peki, tamam. Bakanlıktaki yüksek mevki memurlarının bu işe karıştığından neredeyse emin olabiliriz ama pisliğin nerelere kadar bulaştığını tahmin edemeyiz. Sanırım bunu bulmayı öncelikli Bir kornama getirmeliyiz."

ilhanx

"Bun buman bikaç yüyıltan uzu sümez mi, Stragen," diye be
lirtti Caalador. I
"O kadar sürmez," diye karşı çıktı Barones Melidere. Oscag-ne'ye baktı. "İçişleri Bakanlığı'nın kırtasiyeciliğe çok düşkün olduğunu söylemiştiniz, Ekselans."
"Kesinlikle, Barones. Bütün hükümet temsilcileri evrak işlerine tapar. Kırtasiyecilik bütün akrabalarınıza iş olanağı sağlar. Polisler dosya ve klasörler olmadan çalışamaz. Her şeyi yazarlar."
"Ben de konunun bu olabileceğini düşünmüştüm. İçişleri'ndeki kişilerin hepsi eğitimli polis memuru değil mi?"
Oscagne başıyla onayladı.
"O zaman hepsi rapor yazmaya mecburlar, değil mi?"
"Sanırım, ama nereye varacağınızı anlayamıyorum, Barones."
"Uyan, Oscagne," diye heyecanlandı Sarabian. "Sanırım bu harika kız sorunumuzu biraz önce çözdü, içişleri'ndeki tavşan kolonisinde bir yerde Imparatorluk'un bütün sadakatsiz polis ve gizli ajanlarının isimleri yazan dosyalar yığılı. Yapmamız gereken o dosya yığınına ulaşmak. Böylece harekete geçme anı geldiğinde tam olarak kimi yakalayacağımızı bileceğiz."
"O dosyaları ölümüne korumaya kalkışmaları dışında," diye fikrini söyledi Ehlana. "Ve dosyalama sistemlerine yapılacak bir eylemin bakanlığa cepheden saldırıyla aynı şey olması da var."
"Hayalleri yok etmeyi gerçekten iyi biliyorsun, Ehlana," diye
sızlandı İmparator. Q
"Kraliçe'nin itirazlarını çözecek bir yol olabilir, Majesteleri," dedi hafif bir kaş çatısıyla Melidere. "Matherion'da standartlaşmış bir dosyalama sistemi mi var, Bakan Oscagne?"
"Tanrı korusun ki hayır, Barones," diye bağırdı. "Hepimizin aynı dosyalama sistemi olsaydı, herhangi bîri bürolarımıza girip ne isterse bulabilirdi. Asla birbirimizden bir şey saklayamazdık."
"Ben de durumun böyle olabileceğini düşündüm. O zaman diyelim ki Kraliçe Ehlana, İmparator'a öylesine - sadece konuşma sırasında - kendi hükümetinin dosyalama sistemini standartlaştırdı-ğını ve herkesin dosyalarını aynı şekilde tuttuğunu anlattı. Diyelim ki İmparator bu fikirden çok hoşlandı - hükümette inanılmaz tasarruf sağlayacağı için. Sonra, oyuna hâlâ devam ederek, standartlaştırmak amacıyla herkesin dosyalarını inceleyecek olağanüstü

yetkili bir imparatorluk komisyonu atadı. Bu içişleri'ndeki büroları araştırmayı bir şekilde haklı göstermez mi?"
"Mümkün olabilir, Kraliçem/' diye onayladı Stragen. "Böyle bir şey ne yaptığımızı gizleyebilir - özellikle de herkesin dosyalarını da didikleyen adamlarımız varsa."
Oscagne yüzü birden bembeyaz oldu.
"Tebik ederz küçk ledi," dedi Baronese Caalador/ "ama zizde bitrmezi bizm ena yimi yılmız alçak bi angayada basediyonus. Dişileri Baknı, İçileri Baknıda tonarca erak oldunu sölüyebilr."
"Bunu biraz azaltabiliriz, Üstad Caalador," dedi Melidere. "Tek yapmamız gereken İçişleri Bakanı Kolata'yı sorguya çekmek."
"Kesinlikle olmaz," dedi sertçe Ehlana. "Onun parçalanmasını istemiyorum - en azından ona bir daha ihtiyacım olmayana dek."
"Ona hassas bir soru sormayacağız, Majesteleri," dedi Melidere. "Bütün bilmek istediğimiz dosyalama sisteminin nasıl olduğu. Bu onun dahil olduğu komployu tehlikeye düşürmez, değil mi?"
"Haklı olduğunu düşünüyorum, Ehlana," dedi Mirtai. "Bir yerlerde bir tür tetik olmalı - belirli konularda sorgulama hakkında -düşmanlarımızın Kolata'nm ölmesine karar verdiği konular. Yani dosyalama sistemi gibi basit konularda sorgulanmasına önem vermeyebilir, değil mi?"
"Peki," diye onayladı kraliçe. "Büyük ihtimalle haklısınız." Yine de, ifadesi hâlâ kuşkuluydu.
"Bütün bunlar çok zekice, Barones," dedi Stragen, "ama dosyaları araştırmak için bakanlıklara Tamul memurlar yollayacağız. En azından bir kısmının diğer taraftan olmadığını nasıl bileceğiz?"
"Bilmeyeceğiz, Milord Stragen. Bu yüzden dosyalan tekrar incelemek için kendi adamlanmızı - Kilise Şövalyeleri - yollayacağız."
"Bunun için nasıl bir neden belirteceğiz?"
"Yeni dosyalama sistemi bir Elene icadı olacak, Milord. Metodlan değerlendirip yeni bir sisteme nasıl geçileceği konusunda memurla-n bilgilendirmek için Eleneleri çeşitli bakanlıklara yollayacağız."
"Şimdi açığınızı yakaladım, Barones," dedi zafer kazanmışçası-na. "Bunların hepsi uydurma. Yeni dosyalama sistemimiz yok ki."

ilhanx

"O zaman icat edin, Milord," dedi sevimli bir şekilde kadın.
Başbakan Şubat, Maliye Bakanı'ran biraz önce söylediği öneri
58

. . ?) •
karşısında aşırı telaşlanmıştı. İkisi de Başbakan'm, imparatorun kabul salonlarından sadece birazcık daha sade olan, şatafatlı bürosunda yalnızdılar. "Sen akimi kaçırmışsın, Gashon," diye belirtti adam.
Maliye Bakam Gashon kansız, çökük avurtlu ceset benzeri biriydi, yumru yumru kafasından birkaç tutam dışmda saç yoktu. "Daha yakından bak, Pondia Şubat," dedi yankılanan, zayıf sesiyle. "Sadece bir teori, ama başka türlü anlaşılamayan birçok şeyi açıklıyor."
"Buna cüret edemezler," diye güldü Şubat.
"On dördüncü yüzyıl kafasını bırakmaya çalış, Şubat," diye terslendi Gashon. "Sen Başbakansın, antika bekçisi değil. Etrafındaki dünya değişiyor. Gözlerini hâlâ sımsıkı geçmişe sabitleyip hayatta kalmayı umarak kımıldamadan oturamazsın."
"Senden pek hoşlanmıyorum, Gashon."
"Ben de seni çok sevmem, Şubat. Şimdi bir daha anlatacağım. Bu kez uyuamk olmayı dene."
"Buna nasıl cüret edersin?"
"Ederim çünkü bir şekilde kafamın bulunduğu yerde kalmasını istiyorum. Birincisi : Eosialı Eleneler kesinlikle barbarlar. En azından bunda hemfikir miyiz?"
"Tamam."
"Geçmişte bizim için sorun olmadılar, çünkü din yüzünden aralarında savaşmakla meşguldüler ve kaygılanacak Zemoch'lu Otha-'ları vardı. Sana Otha'nm öldüğünü ve Rendor ayaklanmasının tamamen bastırıldığını söylersem, bu seni çok şaşırtır mı?"
"Benim de kendi bilgi kaynaklarım var, Gashon."
"Onların anlattıklarını dinlemeyi düşündün mü? Devam edelim, Dolmant'ın Patrikliğe yükseltilmesi için Chyrellos sokaklarında açık bir savaş oldu. Bunun Dolmant'm genelde sevilmediğine bariz bir işaret olduğunu söyleyebilirim. Çürük bir hükümdarın yerini güçlendirmesi için bildiğim en iyi yöntem, bir yabancı ülke macerası ayarlamaktır ve Eosia Kıtası'nm Eleneleri için tek yabancı toprak Daresia'dır - Tamul İmparatorluğu. Fark etmedinse. bu biziz, Pondia Şubat."
"Bunu biliyorum, Gashon."
"Sadece emin olmak istedim. Şu ana dek benimle aynı fikirde misin?"
"Konuya gel, Gashon. Bütün gün boş değilim."
59

"Cellatla randevun mu var? Tamam. Eleneler dünyadaki herkesi saçma dinlerine döndürmek için Tanrı'nın onlara seslendiğini düşünen dini fanatiklerdir. Bildiğim kadarıyla yılanları, örümcekleri ve balıklan da kendi dinlerine döndürmek istiyorlar. Dini liderleri olan Dolmant, öyle yapmalarını söylerse büyük ihtimalle buzullan ve gelgiti de boyunduruklan altına almaya çalışırlar. Yani elimizde, Ki-Hsesi'nde belirsiz bir gücü etinde tutan ve emrinde kalabalık fanatik destekçileri olan dini bir Hderimiz var. İsterse bu destekçileri ülkesindeki rakiplerini yok etmek için kullanabilir, isterse de onları sıradan halkı kızdırmak ve yönetimine karşı çıkanlan bastırmak için sahte bir bahaneyle yabancı bir güce saldırtabilir. Salak bir kadın -Dışişleri Bakanı Oscagne'nin bize Elenia Kraliçesi olarak tanıttığı - tarafından tam zamanında yapılan bu "resmi ziyaret" bir rastlantı mı? Bu konuda sadece Oscagne'nin sözüne güvendiğimiz gerçeğini kaçırmamışsmdır umarım. Bu kraliçe denen kadm, açıkça taht yerine daha çok yatakta iş yapmaya alışık görünüyor. Şüphesiz, Astel'li salak Alberen gibi büyük ihtimalle Atan'lı Androl'a da güreşerek boyun eğdirdi. Onun Peloi ve Sarsos'daki Styricler arasındaki mace-ralan hakkında sadece tahminlerde bulunabiliriz. Sonra, Matheri-on'a geldiğinde, ilk gün doğmadan İmparator Sarabian'ı yatak odasına çekti - Sarabian ve Oscagne'nin onun ilk gecesinde siteyi dolaşıp o sahte Elene kalesine gizlice girdiklerini biliyorsun, değil mi?"
Şubat, itiraza kalkıştı.
"Evet, biliyorum," diye kesti Gashon, "bu bizi Oscagne'ye götürüyor. Deliller, Oscagne'nin Elenelerin tarafına geçtiğinden şüphelenmeyi gösteriyor diyebilirim - ya kişisel çıkar ya da o sarışın Elene fahişesi yüzünden. Biliyorsun ki Oscagne, Chyrellos'dayken onun üzerinde çalışmak için fazlasıyla zamanı oldu."
"Bütün bunlar varsayım, Gashon," dedi Şubat, ama sesinde samimiyetsiz bir ton vardı.
"Elbette öyle, Şubat," diye ağır alaycı bir yanıt verdi Gashon. "Chyrellos'dan Matherion'a en hızlı nasıl gelinir?"
"Doğal olarak gemiyle."

ilhanx

"Peki niçin bu CimmuraTı fahişe karayı tercih etti? Kıtayı aşarken manzarayı seyretmek için mi yoksa yöntemlerini geliştirmeyi mi? Bu kız güçlü ve bunu kabul ediyorum."
"Ya darbe girişimine ne demeli, Gashon? Eleneler olmasaydı

hükümet düşecekti."
"Şu meşhur darbe. Geldiklerinde Tamul dilini bile konuşamayan bir grup Elene'nin altı hafta içinde bu korkunç komloyu ortaya çıkarmaları şaşırtıcı değil mi? Bütün hayatlarını Matherion'da geçiren İçişleri Bakanlığı'run ajanları bu konuda tek ipucuyla karşılaşmamışken? Eleneler hayali bir darbeyi bastırdılar, Şubat ve onu İmparatoru lanet kalelerine hapsetmeye bahane olarak kullandılar. Sadece İmparatorla kalmayıp İşleri Bakanı Kolata'yı da hapsettiler ve Kolata hükümetteki hükümdarımızı kurtarabilecek kaynaklara sahip tek kişi. Gizli Polis Şefi Teovin'le konuştum, hapsoluşundan beri İçişleri'nden, kimsenin Kolata'yla yalnız konuşmasına izin verilmediği konusunda beni temin etti. Meslektaşımız açıkça mahkûm ve İçişleri Bakanlığı'na yolladığı emirler en az o kadar açık bir şâdlde Elenelerden geliyor. Sonra, bu yeteri kadar kötü değilse, şu din adamı denilen Emban'ı Chyrellos'a Kilise Şövalyeleri'ni 'kriz işini halletmek' adına buraya getirmek üzere geri yollamalarına ne demeli. Elimizde İçişleri'nin bütün kaynaklan ve emrimizde Atan ordularımız v$r, Şubat. Kilise Şövalyeleri'ne neden ihtiyacımız olsun? Bütün dünyadaki en acımasız gücü Tamuli'ye getimenin ne tür bir nedeni olabilir? İstila' kelimesi seni ürkütür mü? İşte meşhur komplonun gerçeği tamamen bu - Elene Kilisesi'nin Tamuli'yi istilası için bahane ve çok açık bir şekilde'İmparator'un tam bir işbirliğiyle."
"İmparator neden kendi hükümetini düşürmek için Elenelerle komploya girişsin ki?"
"Birçok neden düşünebilirim. Belki bu kraliçe denen kadın onu bazı şeylerle tehdit ediyordur. Büyük ihtimalle ona sonsuz gücün zevkinden bahsederek peri masalları uyduruyordun Bu Eosia'da yaygın bir düştür. Elene hükümdarları kralhklarmdaki bütün kararlan onlar adma hükümetin yaptığına izin verir gibi değil de kendileri alir gibi davranırlar. İkimiz de bu fikrin ne kadar saçma olduğunu biliyoruz. Bir kralın - bizim olayımızda İmparator'un - tek bir fonksiyonu vardır. O yönetimin sembolüdür - başka bir şey değil. Halkın sadakati ve sevgisi için bir odak noktası olarak işe yarar. İmparatorluk hükümeti son bin yıldır seçici bir üretme progamıyla uğraşıyor, imparatorun Tamul kansı - tahta velihat doğuran - daima aptalhğı yüzünden seçilir. Bizim zeki değil uysal imparatorlara ihtiyacımız var. Sarabian bir şekilde elimizden kaçmış. Ona dikkat etme sıkınasına

birazcık katlansaydm onun korkulacak kadar zeki olduğunu keşfederdin. Kolata burada büyük hatayı yaptı. Sarabian tahta çıkmadan çok önce öldürülmeliydi. Korkanm ki sevgili İmparatorumuz gerçek gücü arzulamaya başladı. Normalde işini halledebilirdik ama o lanet olası kalenin içinde olduğu sürece öldürmek için ona ulaşamayız."
"İkna edici bir öykü dokudun, Gashon," diye kaşlarını endişeyle çatarak kabullendi Başbakan. "Şu Sparhawk vahşisini Matheri-on'a davet etmenin büyük bir hata olduğunu biliyordum."
"Hepimiz biliyorduk ve itirazlarımıza aldırmayanı hatırla."
"Oscagne," diye bağırdı.
"Kesinlikle. Artık hepsi birbirine uymaya başladı mı?"
"Bütün bunları kendi basma mı keşfettin, Gashon? Bu bütün zamanını para sayarak geçiren senin gibi biri için biraz fazla ayrıntılarla donatılmış."
"Doğrusu, dikkatimi çeken Gizli Polis Şefi Teovin'di. Bana birçok somut delil sağladı. Burada senin için delilleri özetledim. Bildiğin gibi İçişleri'nin her yerde casuslan var. İmparatorlukta olan hiçbir şey onların şu meşhur dosyalarına bir rapor olarak geçmeden duramaz. Şimdi Pondia Şubat, saygm Başbakanımız İmparatorumuz'un - isteyerek ya da istemiyerek - oturduğumuz yere yüz adımn yakın bir yere hapsedilmesi konusunda ne yapmayı öneriyor? Sen hükümetin adı var kendisi yok başısm, Şubat. Kararlan verecek olan kişisin. Bu konuyla ilgilenirken, Kilise Şövalyelenin kıtayı hızla geçip Matheri-on'a yürümelerini ve herkezi zorla saçma Tanrılarına nasıl secde^et-tirmelerini - ve bunlan yaparken bütün hükümeti kesmelerini - nasıl engelleyeceğimiz konusunu da biraz düşünmek isteyebilirsin."
"Oyalamaya çalışıyorlar, Majesteleri," diye bildirdi Stragen. "Akşam yemeği zamanı geldiğinde bizi kapıya kadar geçirip dışa-n itiyor ve arkamızdan kapıyı kilitliyorlar. Binalar gecenin geri kalanı boyunca kilitli - ama her zaman karanlığın çökmesinin ardından içerde haraket eden tonlarca ışık oluyor. Ertesi sabah döndüğümüzde her şey yeniden düzenlenmiş oluyor. Odadan odaya göç eden dosyalar sonbahardaki ördekler gibi. Tam olarak yemin edemem ama sanırım duvarlar bile hareket ediyor. Bu sabah, dün akşam orada olmadığını sandığım bir odayla karşılaştık."

ilhanx

"Engessa'nın Atanlarını yollayacağım," dedi karanlık bir sesle
62

Sarabian. "Herkesi dışarı atıp binayı tuğla tuğla sökeceğiz."
"Hayır," dedi Ehlana, başını olumsuz sallayarak. "İçişleri Bakanlığına karşı aleni bir hareket olursa, İmparatorluktaki bütün polisler hemen bir tavşan deliğine saklanır." Dudaklarını büzdü. "Diğer bakanlıklara da rahatsız edici şeyler yapmaya başlayalım. Bütün dikkatimizi İçişleri Bakanlığı'na yönelttiğimizi açıkça göstermeyelim."
"Durumu şu andakinden daha kötü hale nasıl sokabilirsiniz ki, Majesteleri?" dedi kırgın bir sesle Oscagne. "Şu ana dek yüzyıllık çalışma sistemini bozdunuz."
"Kimsenin aklına hiçbir şey gelmiyor mu?" diye sordu Sarabian etrafına bakmarak.
"Konuşabilir miyim, Majesteleri?" diye sordu ince ürkek bir sesle Alean.
"Elbette, tatlım," diye gülümsedi Ehlana.
"Umarım hepiniz cüretimi affedersiniz," diye özür diledi. "Ben okuma bile bilmiyorum, bu yüzden dosyaların ne olduğunu hiç bilmiyorum ama onları yemden düzenlemek hakkında konuşabilirim."
"Herkese söylediğimiz bu," diye cevapladı Mirtai.
"Söylediğim gibi okuma yazma bilmiyorum ama dolap gibi şeyleri düzenlemeyi biliyorum. Bu biraz öyle bir şey değil mi?"
"Oldukça yakın," diye cevapladı Stragen.
"O zaman, bir dolabı yeniden düzenlerken, her şeyi dışarı çıkarıp yere yayarsınız. Sonra en üst rafa koymak istediklerinizi bir grup, ikinci rafa koymak istediklerinizi başka bir grup yaparsınız ve böyle devam eder. Bu dosyaları da böyle yapamaz mıyız?"
"U çohoş bi fikr, küçk bebik," diye geveledi Caalador, "ama bü-tü binada o kada dosayı yaycak kada zimin yog."
"Ama dışarda bir sürü çimenlik var, değil mi?" Alean konuşurken gözlerini aşağıya eğmişti. "Bütün hükümet binalarından o dosyaları alır ve çimenliklere yayamaz mıyız? O binalarda çalışanlara onları ayırıp düzenlice sıraya sokacağımız söyleyebiliriz. İtiraz edemezler ve geceleri bahçelerin kapılarını kitleriz ya da yedi ayak boyundaki Atanlan etraflarına nöbetçi olarak dikeriz. Salak bir hizmetçi kız olduğumu biliyorum ama ben böyle yapardım."
Oscagne tam bir dehşet içinde Alean'a bakakalmıştı.
63

dördüncü bölüm
TEGA ADASI'NIN batısındaki toprak ince ve kayalıktı. İç bölgelerde yeterince bereketli arazinin olması yüzünden Cumhuriyet'in vatandaşları buradaki toprağı işlemek için hiçbir çaba sarf etmemişti. Sparhawk ve arkadaşları sahile giden taşlı patikada at binerken iç içe girmiş sert çalılar kıyıdan gelen meltemle hışırdıyordu.
"Meltem yardımcı oluyor," diye sevinçli bir ,§ekilde konuştu Ta-len. "En azından kötü kokuyu uzaklaştırıyor."
"Çok fazla sızlanıyorsun Talen," dedi Flüt. Küçük kız onunla ilk karşılaştıklanndan beri yaptığı gibi Sephrenia'yla beraberdi. Koyu siyah gözleri düşüncelere dalmış bir şekilde ablasının kucağında oturuyordu. Adanın batı kıyısına çarpan dalgaların sesi onlara ulaştığında birden doğruldu; "Burası yeterince uzak, beyler," dedi. "Akşam yemeğini yiyelim ve havanın kararmasını bekleyelim."
"Bu iyi bir fikir mi?" diye sordu Bevier. "Batıya gittikçe arazi'engebeli bir hal aldı. Dalgaların sesi kayalara çarpıyormuş gibi. Burası karanlıkta etrafı görmeden yürümek için iyi bir yer olmayabilir."
"Sizi rahatça sahile götürebilirim, Bevier," dedi Flüt. "Ama sizlerin gemiyi yakından görmenizi istemiyorum. Onun yapımında bilmemeniz gereken bazı fikirler var. Bu, size bahsettiğim görüşmeler sırasında verdiğim sözlerden biri." Küçük bir kayalık tepeceğin rüzgâr almayan tarafını işaret etti. "Rüzgârdan kurtulmak için oraya gidip bir ateş yakalım. Size vermem gereken bazı talimatlar var."
Kötü yapılmış patikadan uzaklaşıp tepenin korunağında atlarından indiler. "Yemek sırası kimde," diye Sör Ulath'a sordu Berit.
"Seninki," dedi bir parça bile gülümsemeden Ulath.
"Bunu yapacağını biliyordun Berit," dedi Talen. "Biraz önce yaptığın neredeyse gönüllü olmakla aynı şeydi."
Berit omuz silkti. "Eninde sonunda sıra bana gelecekti," dedi.
64

ilhanx

"Sanırım bir süre için kurtuldum"
"Tamam, beyler," dedi Vanion, "etrafı arayalım, bakalım yana-bilecek neler var."
Sparhawk gülümsemesini sakladı. Vanion ne kadar istemezse istemesin Eğitmen olarak kalmamayı başaramıyordu, çünkü emretme alışkanlığı içine çok fazla işlemişti.
Ateş yaktılar ve Berit idare edebilecek bir yahni pişirdi. Yemekten sonra hava yavaş yavaş kararırken ateşin başına oturdular.
"Şimdi," dedi Flüt, "atlarımızla bir koya ineceğiz. Hepinizin bana yakın olmanızı istiyorum çünkü çok sisli olacak."
"Bu pırıl pırıl bir akşam, Flüt," diye itiraz etti Kalten.
"Koya ulaştığımızda öyle olmayacak," dedi kız. "Gemiyi iyice inceleyebilmeniz için fazla şansınız olmayacağından emin olacağım. Esasında bunu yapmamam gerekiyor, bu yüzden başıma bela açmayın." Sertçe Khalad'a baktı. "Ve özellikle senin merakını iyice dizginlemeni istiyorum."
"Ben mi?"
"Evet, sen. Beni rahatsız edecek kadar pratik zekâlı ve uyanıksın. Buradaki soylu dostlarının gemiler hakkında herhangi bir tahmin yürütecek kadar hayal güçleri yok. Sen farklısın. Güverteyi bıçağınla kazıma ve etrafı incelemek için gizlice dolaşma. Bir gün Cimmura'ya damladığımda nehirde tamamen aynı gemiden bir tane daha görmek istemiyorum. Koya inip, gemiye binecek ve doğru aşağı ineceğiz. Gittiğimiz yere ulaşana dek güverteye çıkmayacaksınız. Geminin belli bir bölümü bize ayrıldı ve yolculuk boyunca orada kalacağız. Bu konuda söz vermenizi istiyorum."
Sparhawk Danae ve Flüt arasında bazı farklar görebiliyordu. Flüt çok daha otoriterdi ve Danae'nin kaprisli espiri anlayışına sahip değil gibiydi. Çocuk Tanrıça'run tam bir kişiliği olmasına rağmen, yeniden doğuşlarının özgün kişisel özellikleri varmış görünüyordu.
Flüt yavaşça kararan göğe baktı. "Bir saat daha bekleyeceğiz," diye karar verdi. "Geminin mürrettebatına bizden uzak durmaları söylendi. Yemeklerimiz kapının yanına konacak ve oraya koyanları görmeyeceğiz. O dişiyi yakalamaya çalışmanız işinize yaramaz, bu yüzden denemeye bile kalkmayın."
"Dişi mi?" diye bağırdı Ulath. "Mürettebatın içinde kadınlar var mı demek istiyorsun?"

"Onların hepsi dişi. Geldikleri yerde pek erkek yoktur."
"Kadınlar yelkenleri açıp kapayacak kadar güçlü değildir," diye itiraz etti adam.
"Bu dişiler sizden on kez daha güçlü Ulath ve bu durum zaten önemli olmaz çünkü geminin yelkenleri yok. Lütfen soru sormaktan vazgeçin, baylar. Ah, bir şey daha var. Aşağı indiğimizde bir tür vızıltı sesi olacak. Bu normaldir, paniğe kapılmayın."
"Nasıl..." diye başladı Ulath.
Flüt elini kaldırdı. "Başka soru yok, Ulath," dedi oldukça sert bir şekilde. "Cevapları bilmeniz gerekmiyor. Bu gemi bizi bir yerden bir diğerine hızla götürecek. Bilmeniz gereken tek şey bu."
"Bu da bizi gerçekten bilmemiz gereken bir yere getirir," dedi Sparhawk. "Nereye gidiyoruz?"
"Edom'un batı kıyısındaki Jorsan'a," diye yanıtladı. "Şey, yaklaşık olarak. Jorsan'da karanın içine iyice giren büyük bir körfez var. O körfezin ağzında karaya çıkacağız ve at sırtında karadan ilerleyeceğiz. Şimdi, niye başka şeyler hakkında konuşmuyoruz?"
Sis neredeyse üzerinde yürünecek kadar kalındı ve şövalyeler atlarıyla gözükmeyen dalgalara doğru dik bir bayırdan aşağı inerken Sephrenia'nm tuttuğu meşalenin soluk ışığını körlemesine izlemek zorunda bırakılmışlardı.
Bir kumsala ulaştılar ve el yordamıyla suya doğru ilerlediler. Ardından sisin içindeki diğer ışıkları gördüler - bunlar ince, sisle örtülü ve inanılmaz bir mesafeye yayılmış gözüken ışıklardı. Işıklar titreşmiyordu ve meşale ışığı renginde değillerdi.
"Aman Tanrım," diye nefesi kesildi Ulath'in. "Hiçbir gemi bu kadar büyük olamaz."
"Ulath!" dedi, sislerin arasından sertçe Flüt.
"Özür dilerim," diye geveledi adam.
Suyun kıyısına ulaştıklarında tek görebildikleri, o titreşmeyen ışıkların dış hatlarını belirttiği, birkaç metre uzakta suya iyice gömülü bir karaltıydı. Gemiden kıyıya uzanan bir rampa vardı ve Sephrenia'nm beyaz kısrağı Ch'iel kendinden emin bir şekilde rampaya adımı atıp tıngırdayarak gemiye çıktı.
Güvertede belirsiz, pelerinli ve kukuletalı, omuz yüksekliğinden daha kısa, ama tuhaf bir şekilde bodur ve yapılı figürler vardı.

ilhanx

/
"Atları ne yapacağız?" diye sordu Vanion, herkes atlarından inerken.
"Böylece bırakın," dedi Flüt. "Onlarla ilgilenilecek. Aşağı inelim. Herkes güverteden uzaklaşana kadar hareket edemeyiz."
"Mürettebat yukarıda kalıyor, değil mi?" diye sordu Ulath.
"Hayır. Bu çok tehlikeli."
Güvertedeki dikdörtgen biçimli ambar ağzına giderek aşağı doğru inert eğimli bir rampayı izlediler.
"Basamaklar daha az yer kaplardı," dedi eleştirirce Khalad.
"Mürettebat basamakları kullanamaz, Khalad," dedi Flüt. "Bacakları yok."
Khalad dehşet içinde bakakaldı.
"Size onların insan olmadığını söyledim," diye omuz silkti kız.

Rampanın bitimindeki kamaralara giden yol alçaktı, şövalyeler Çocuk Tanrıça'yı kıça doğru yarı kambur olarak izlediler. Güvertenin altındaki bölüm tavana yerleştirilmiş cam görünümlü bir şeyle örtülüydü ve parıldayan soluk ışık noktalarıyla aydınlatılmıştı. Işık sabitti, parıldayıp sönmüyor, kesinlikle bir ateşten oluşmuyordu.
Bununla beraber, küçük rehberlerinin onları götürdüğü bölümler alışıla geldiği üzere mumla aydınlatılmıştı ve tavanlar şövalyelerin dik durabileceği kadar yüksekti. Ulath önlerindeki beş gün boyunca hapishaneleri etkisini veren yerin kapısını kapatır kapatmaz ayaklarının altındaki güverteyi titretmeye başlayan düşük perdeden bir vızıltı başladı ve bu garip teknenin pruvasını ağır ağır açık denize doğru döndürdüğünü hissedebildiler. Sonra gemi ileriye doğru yükselerek fırladı.
"Neyle hareket ediyor?" diye sordu Kalten. "Rüzgâr yok."
"Kalten!" dedi sertçe Aphrael.
"Özür dilerim," diye geveledi.
"Burada dört bölüm var," dedi kız. "Bunda yemek yiyeceğiz. Diğer üçüne dağılıp uyuyabiliriz. Eşyalarınızı yerleştirin baylar. Sonra yataklarınıza gidebilirsiniz. Beş gün boyunca hiçbir şey olmayacak."
Sparhawk ve Kalten yanlarına Talen'i alarak kamaralardan birine gittiler. Talen kendininkinin yanında Khalad'm da eyer çantalarını taşıyordu.
"Ağabeyin nerede?" diye şüphelenerek sordu Sparhawk.
"Biraz etrafa bakınmak istiyor," dedi Talen.

"Aphrael bunu yapmamasını söyledi."
"Ne olmuş?"
Gemi ileri doğru bir daha fırlayınca hepsi biraz sendelediler. Vızıltı sesi vınlamaya dönüştü, gemi neredeyse oturan bir adamın ayağa kalkışı gibi sudan yükselmiş görünüyordu.
Kalten eyer çantalarını ranzalardan birinin üstüne attı ve yanlarına oturdu. "Bunların hiçbirini anlamıyorum," diye yakındı.
"Anlaman gerekmiyor," diye karşılık verdi Sparhawk.
"Gemide içecek herhangi bir şey var mı, diye merak ediyorum. Şu anda kesinlikle bir şeyler içebilirim."
"Ben fazla umutlanmazdım. İnsan olmayanların damıttığı bir şeyle ilgileneceğinden emin değilim. Sana tuhaf etkiler yapabilir."

Khalad minnacık kamaraya geldi, gözlerinden şaşkınlık okunuyordu. "Sizi dehşete düşürmek istemiyorum, baylar, ama bir atın koşabileceğinden daha hızlı gidiyoruz."
"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Talen.
"Şu merkezi kamaradaki perdeler yuvarlak pencerelere benzer açıklıkların üstüne asılı - ama üzerlerinde cam var. Dışarı baktım. Hâlâ etrafımızda sis var ama suyu görebiliyordum. Yüzen bir kütük yanımızdan arbalet oku gibi geçti. Bir şey daha. Geminin teknesi altımızda geriye doğru kıvrılıp hiçbir şekilde suya değmiyor."
"Uçuyor muyuz?" diye kuşkuyla sordu Kalten,
Khalad başını salladı. "Sanırım omurga suya deyiyor ama hepsi o kadar."
"Bunları bilmek istemiyorum," dedi dokunaklı bir sesle Kalten.
"Haklı, Khalad," dedi Sparhawk. "Sanırım bu Aphrael'in bizi ilgilendirmeyen dediği şeylerden biri. Şu andan itibaren bırak o perdeler kapalı kalsın."

ilhanx

"Biraz bile meraklı değil misiniz, lordum?"
"Böyle de yaşamaya devam edebilirim."
"Biraz tahmin yürütsem rahatsız olur musun, Sparhawk?"
"Yürüt ama tahminlerini kendine sakla." Ranzasına oturdu ve çizmelerini çıkarmaya başladı. "Geri kalanınızı bilmem ama ben emirlere uyup yatağa gireceğim. Uykumuzu almak için güzel bir fırsat ve bir süredir bu konuda çok zayıfız. Jorsan'a ulaştığımızda tetikte olmamız gerekiyor."
"Bu yaklaşık dünyanın dörtte birlik yolu," dedi huysuzlanarak

/ Khalad, "ve beş günde ulaşacağız. Böyle bir şeyi çözebileceğimi
sanmıyorum. Pandion Şövalyesi olmam gerekiyor mu, Sparhawk?"
"Evet/' dedi Sparhawk çizmelerini yere bırakarak. "Ben uyumadan öne bilmek istediğin başka bir şey var mı?"
Sonraki beş gün boyunca bol bol uyudular. Uyuyan insanlar etrafta dolaşıp keşifler yapmayacağı için Sparhawk bu işte Aphra-el'in parmağı olabileceğinden oldukça şüphelendi.
Yemekleri hiçbirinin tanımlayamadığı bir maddeden yapılmış tuhaf dikdörtgen tepsilerde verildi. Yemekler çiğ sebzelerden oluşmuştu. İçmek için sadece su verildi. Kalten her öğünde yemekten şikayet etti ama başka bir şey olmadığı için yine de yedi.
Varmaları beklenen günden önceki ikindi, hepsi ortadaki dar kamarada toplandı. Flüt, gidecekleri yere on saatten fazla olmadığını söylediğinde "Emin misin?" diye sordu Kalten.
Flüt iç çekti. "Evet, Kalten, eminim."
"Nereden biliyorsun? Güverteye de çıkmadın o gemicilerden herhangi biriyle de konuşmadın. Biz ..." Kelimeleri orada kaldı. O bocalarken Flüt ona aşırı acı çeken bir ifadeyle bakıyordu. "Ah/ dedi arkasından. "Sanırım düşünemedim. Özür dilerim."
"Seni seviyorum, Kalten - her şeye rağmen."
Khalad boğazını temizledi. "Dolmant sana Edomluların Kili-se'ya karşı güçlü duyguları olduğunu söylememiş miydi?" diye Sparhawk'a sordu.
Sparhawk başıyla onayladı. "Anladığım kadarıyla, Kutsal Anamıza neredeyse Rendorlular gibi bakıyorlar."
"O zaman anladığım kadarıyla Kilise Şövalyeleri hiç hoş karşılanmayacak."
"Hemen hemen hiç."
"O zaman sıradan yolcular gibi giyinmemiz gerekecek."
"Kesinlikle," diye onayladı Sparhawk.
Vanion haritasına bakıyordu. "Jorsan'dan tam olarak nereye gideceğiz, Aphrael?" diye Flüt'e sordu.
"Bir süre sahilden yukarı," diye üstü kapalı cevapladı.
"Bu açık değil."
"Evet, biliyorum."
Adam iç çekti. "Jorsan Körfezi'nden şehrin içine gitmemizi gerektiren herhangi bir şey var mı? Körfezin kuzey kıyısında karaya

çıkarsak şehre uğramaktan tamamen kurtulabiliriz. Edomlularm önyargıları yüzünden elimizden geldiğince onlardan uzak durmamız gerekmez mi?"
"Jorsan'a gitmemiz gerekiyor," dedi Flüt. "Şey" diye düzeltti, "Jorsan o kadar önemli değil ama yolda olacak bir şeyi göreceğiz."
"Ya? O da ne?"
"Hiçbir fikrim yok."
"Buna alışırsın," dedi eski dostuna Sparhawk. "Küçük Tanrıçamız bazen bazı şeyler seziliyor - hiç ayrıntı yok, sadece sezgi."
"Ne zaman karaya çıkacağız?" diye sordu Ulath.
"Yaklaşık gece yarısı," diye cevapladı Flüt.
"Yabancı bir kıyıya gece yarısı inmek biraz ustalık ve dikkat ister," dedi kuşkuluca.
"Hiçbir sorun olmayacak." Flüt bunu tamamen kendine güvenerek söylemişti.
"Bu konuda endişe etmemem gerekiyor. Öyle değil mi?"
"İstiyorsan edebilirsin, Ulath," diye gülümsedi. "Gerekli değil ama daha iyi hissedeceksen dilediğin kadar endişelenebilirsin."
Yeniden güverteye çıktıklarında yine sis vardı - yoğun, karanlık bir sis - ama bu kez tuhaf gemide ışık yoktu. Atlan eyerlenmiş olarak bekliyordu. Onları rampadan çakıllı bir sahile indirdiler.

ilhanx

Geriye suya baktıklarında gemileri gitmişti.
"Nereye gitti?" diye bağırdı Ulath.
"Hâlâ orada," diye gülümsedi Aphrael.
"O zaman niçin göremiyorum?"
"Çünkü insanların görmesini istemiyorum. Buraya gelirken birçok sıradan geminin yanmdan geçtik. Biri gördüyse dünyanın her limanındaki her gemici meyhanesinde tuhaf konuşmalar olacaktır."
"Hepsi omurgası hakkında değil mi?" diye sordu Khalad.
"Khaladl" dedi sertçe Hüt. "Bunu hemen kes!"
"Bu konuda hiçbir şey yapmayacağım, Flüt. İstesem de yapamam ama hızının nedeni omurgası. Bunu söylememin nedeni bunu çözemedim diye beni salak yerine koyma hatasını yapmaman."
Hüt öfkeyle baktı.
Khalad hafifçe eğilip kızı yanağından öptü. "Tamam, Hüt," diye gülümsedi. "Seni yine de seviyorum - bazen beni küçümsesen de."
"Çok iyi bir adam olacak," dedi Vanion'a Kalten.

/
Çakıllı kıyıdan yükselen yamaç kaim, gür otlarla kaplıydı ve tepenin üstüne ulaştıklarında sis tamamen kalktı. Körfezin sakin sularından yansıyan ay ışığı altında geniş bir yol uzanıyordu.
"Haritam bir mil kadar içerde bir tür patika gösteriyor," dedi Vanion. "Körfezden doğrudan Jorsan'a gidiyor gibi." Hâlâ ters ters Khalad'a bakan Flüt'e yöneldi. "Yüce yetkililere ters düşmeyecek-sek sanırım yolu izleyeceğiz." Çocuk Tanrıça'ya sorarcasına baktı.
Hüt Sephrenia'nın kollarına iyice gömülüp başparmağını emmeye başladı.
"Dişlerini çarpıtacaksın."
Hüt ağzından parmağını çekti ve ona dil çıkardı.
"Yola devam ediyor muyuz, o zaman?" diye sordu Vanion.
Uzun otlarla kaplı engebeli geniş bir çayırı geçtiler. Ay bütün renkleri ortadan kaldırarak atların ayaklarını kamçılayan otları gri, çayırın ötesindeki ormanıysa şekilsiz siyah bir leke haline getirmişti. Atlarını yavaşça sürerlerken kulakları tetikte ve elleri kılıç kabzalarının yakınında duruyordu. Ters giden hiçbir şey yoktu, ama onlar eğitimli şövalyelerdi ve onlar için dünya daima tehlike doluydu.
Ağaçların altma ulaştıklarında Vanion dur emri verdi.
"Niçin durduk?" diye biraz ters bir şekilde sordu Flüt.
"Bu gece ay çok parlak," diye açıkladı Vanion, "ve gözlerimizin ağaçların altındaki gölgelere alışması için biraz zamana ihtiyacı var. Herhangi bir şeye takılmak istemiyoruz."
"Ya."
"Onun gecesi pek iyi gitmiyor, değil mi?" diye Sparhawk'a fısıldadı Berit. "Khalad'a çok kızmış görünüyor."
"Bu onun için iyi. Bazen kendine çok güveniyor ve kendi uyanıklığından biraz fazla etkilenmiş durumda."
"Bunu duydum, Sparhawk," diye söylendi Flüt.
"Ben de duymanı istedim zaten," dedi yumuşakbaşlı bir şekilde.
"Niçin bu akşam herkes bana ters davranıyor?" diye söylendi.
"Onlar sadece seni kızdırmaya çalışıyorlar, Aphrael," dedi küçük kıza Sephrenia, "beceriksizce elbette, ama onlar Elene ve bu yüzden fazla bir şey bekleyemezsin."
"işler çirkinleşmeden yola çıkıyor muyuz?" dedi Vanion.
Gölgelerin içinde atlarını yürüyüşe geçirdiler ve yaklaşık yarım

saat sonra dar, tekerlek izli bir patikaya ulaştılar. Doğuya yönelerek atlarını bu kez biraz daha hızlı sürdüler.
"Jorsan daha ne kadar uzak, lordum?" diye bir süre gittikten sonra Vanion'a sordu Bevier.
"Yaklaşık elli fersah," dedi Vanion.
"O zaman epey yol var." Bevier sorarcasına Flüt'e baktı.
"Ne var?" dedi kız huysuz bir tavırla.
"Pek bir şey yok."
"Söyle, Bevier."
"Asla sizi gücendirmek istemem Kutsal Aphrael ama Kral War-gun'un ordusuyla Deira'yı geçerken yaptığınız gibi yolculuğu hızlandırabilir misiniz?"

ilhanx

"Hayır, hızlandıramam. Önemli bir şeyin olmasını beklediğimizi unuttun, Bevier ve sadece sen, Jorsan meyhanelerine ulaşmak için acele ediyorsun diye onu geçmeyeceğim."
"Bu kadarı yeter," dedi Sephrenia.
Henüz güz başlangıcı olduğu için yanlarında çadır getirmemişlerdi. Bir saatlik yolculuğun ardmdan ormana girip birkaç saat uyumak için battaniyelerini yerdeki yaprak yığınlarının üzerine yaydılar.
Tekrar yola çıktıklarında güneş iyice yükselmişti ve akşama kadar kimseye rastlamadan ormanın içinden yollarına devam ettiler.
Çeyrek mil sonra bir kere daha ormana girdiler. Küçük yemek ateşlerinin ışığını gizleyip sık bitki örtüsüne sahip bir dere yatağının bulunduğu dar ve dik yamaçlı bir vadide gece için kamp kurdular. Oldukça şaşırtıcı bir şekilde, Ulath her zamanki dalaverelerin hiçbirine başvurmadan yemeği hazırladı.
"Tynian yanımda olmadığında hiç eğlenceli olmuyor," diye açıkladı.
"Onu ben de özledim," dedi Sparhawk. "Onun önerileri olmadan yolculuk yapmak tuhaf geliyor."
"Bu yemek pişirme konusu daha önce de ortaya çıkmıştı," diye belirtti Vanion. "Bir şey mi kaçırıyorum?"
"Sör Ulath normalde bu işi takip eder, Lordum," diye açıkladı Talen. "Çok karışık bir sistem, bu yüzden nasıl işlediğini geri kalanımızın hiçbiri anlamıyor."
"Basit bir liste aynı işi görmez mi?" diye sordu Vanion.
"Göreceğine eminim ama Sör Ulath kendi yöntemini tercih ediyor. Ama birkaç sorunu var. Bir keresinde Kalten bütün bir hafta

her öğünü pişirdi."
Vanion'un tüyleri ürperdi.
O gece tütsülenmiş koyun eti yediler ve Ulath bu konuda yol arkadaşlarından kötü bakışlar aldı. Ama Flüt ve Sephrenia seçimi yüzünden iltifat ettiler. Yemekten sonra eğreti yataklarına gittiler.
Talen bağırmasını engellemek için bir elini dikkatle ağzına kapadığı Sparhawk'i uyandırdığında gece yarısını çoktan geçmişti. "Yolun yanında insanlar var," diye fısıldadı çocuk. "Büyük bir ateş yakmışlar."
"Ne yapıyorlar?" diye sordu Sparhavvk.
"Öylece durup birisini bekliyor gibiler - sürekli içiyorlar."
"Diğerlerini de uyandırsan iyi olur/' dedi Sparhawk, battaniyesini atıp kılıcına uzanırken.
Karanlıkta ormanın içinden gizlice ilerlediler ve kesik ağaç dip-leriyle çevrilmiş açıklığın kıyısında durdular. Açıklığın ortasında büyük bir kamp ateşi yakılmıştı ve yaklaşık yüz adam — elbiselerine bakılırsa çoğu köylü - alevlerin yanında yerde oturuyordu. Yüzleri yansıyan ışıktan ve etrafta dolaştırdıkları toprak testiler yüzünden kıpkırmızıydı.
"İçki partisi için ilginç bir yer," diye mırıldandı Ulath. "Ben böyle sıradan bir şey için ormanın bu kadar içlerine girmezdim."
"Bu mu?" diye sordu Vanion, Sephrenia'ran siyah pelerine sarınarak ablasının kollarına yerleşmiş Flüt'e.
"Bu ne?"
"Ne demek istediğimi biliyorsun. Görmemiz gereken bu mu?"
"Sanırım," dedi. "Hepsi geldiğinde daha iyi bileceğim."
"Daha gelen var mı?"
Kız başıyla onayladı. "En azından bir kişi daha. Şu anda buradakiler önemli değil."
Açıklıktaki köylülerin gürültüsü giderek artarken beklediler.
Sonra yolun yakınında, açıklığın diğer ucunda tek bir atlı belirdi. Yeni gelenin siyah pelerini ve yüzüne iyice eğilmiş, geniş kenarlı bir şapkası vardı.
"Yine mi," diye söylendi Talen. "Bu kıtada kimsenin hayal gücü yok mu?"
"Bu da ne?" diye sordu Vanion.
"Astel'deki Sabre'nin de benzer bir giysisi vardı lordum."

"Belki bu farklıdır."
"Ben olsam bu konuda pek ümitlenmezdim."

ilhanx

Atlı adam ateşin yanma gelip atından inip şapkasını geri itti. Uzun boylu, delik deşik suratlı, kısık gözlü sırık gibi biriydi. Bir ağaç dibinin üzerine çıkıp köylülerin etrafında toplanmalarını bekledi. "Beni dinleyin dostlarım," dedi yüksek ve kaba bir sesle. "Haberlerim var."
Köylülerin yarı sarhoş uğultusu kayboldu.
"Son karşılaşmamızdan beri çok şey değişti," diye devam etti adam. "Tamullarla anlaşmazlıklarımızı barışçıl yollarla çözmek için son bir deneme yapmaya karar verdiğimizi hatırlayacaksınız."
"Başka ne seçeneğimiz vardı ki, Rebal?" diye bağırdı köylülerden biri. "Sadece bir deli Atan garnizonuna saldırır - davası ne kadar haklı olursa olsun."
"Demek bu Rebal," diye fısıldadı Kalten. "Pek etkileyici değil, değil mi?"
"Bizim davamız Incetes'in kendisi tarafından saptandı," diye karşılık verdi Rebal, "ve Atanlar ona denk olamaz."
Kalabalıktan bir onay mırıltısı yükseldi.
"İyi haberler var, dostlarım," diye bildirdi Rebal. "Özel elçilerimiz başarılı oldu. imparatorun kendisi davamızın haklı olduğunu gördü."
Yarım yamalak bir alkış oldu.
"Ben de sizin gibi sevindim," diye devam etti Rebal, "ama yoz Tamul yöneticilerin basit adaletsizliği yüzünden çok daha ciddi, yeni bir tehlike ortaya çıktı. Artık dostumuz olan İmparator lanetlenmiş Kilise Şövalyeleri tarafından esir alındı. Chyrellos Kilise-si'nin kötü Patriği dostumuzu ele geçirmek için dünyanın öbür ucundan yetişti."
"İğrenç!" diye bağırdı kalabalığın içinden yapılı bir köylü. "Canavarca!"
Yine de köylülerin geri kalanı biraz şaşkın görünüyorlardı.
"Çok hızlı gidiyor," diye eleştirdi Talen.
"Ne?" diye sordu Berit.
"Davalarını değiştiyor," diye açıkladı Talen. "Sanırım yaklaşık bir yüdan beri Tamullan lanetliyordu - aynı Sabre'nin Astel'de yap-nğı gibi. Şimdi başka birini lanetlemek istiyor ama önce Tamulların

üstündeki laneti kaldırması gerekiyor. Sarhoş bir köylü bile imparatorun mucizevi değişmesi hakkında bazı şüpheler duyacaktır. Bunu çok hızlı yaptı - ve de çok basit."
"Anlat bize, Rebal," diye iri yapılı köylü bağırdı, "bizim dost İmparatorumuz nasıl oldu da esir alındı?"
"Evet, anlat bize!" diye kalabalığın diğer tarafından bir adam uludu.
"Yerleştirilmiş dalkavuklar," diye küçümsedi Talen. "Bu Rebal denen adam çirkin olduğu kadar da kurnaz."
"Zekiceydi, dostlarım," dedi kalabalığa Rebal, "çok zekice. Chyrellos Kilisesi'ne Cehennem'in şeytanları yol gösterir ve onlar düzenbazlık üstadlarıdır. Artık dostlarımız olan Tamullar dinsizdir ve Chyrellos sapkınlarının kurnazlıklarını anlamıyorlar. Hepsi hiç şüphelenmeden, Kilise görevlilerinden bir delegasyonu içtenlikle karşıladı ve Matherion'a gelen iğrenç sapkınlarının arasında Kilise Şövalyeleri de vardı - Cehennem'in zırhlı gerçek hizmetkâr-lan. Matherion'a geldiklerinde, dostumuz ve sevgili koruyucumuz İmparator Sarabian'ı yakaladılar. Onu şimdi kendi sarayında hapis tutuyorlar!"
"Tamullara ölüm!" diye bağırdı fazla içmiş, hırıltılı sesli yaşlı bir adam.
Diğer köylülerden biri kafasının arkasına kısa ve kaim bir sopayla sertçe vurdu. Biraz geç kalmış gösterici gevşekçe yere çöktü.
"Toplum kontolü," diye dudak büktü Talen. "Rebal buradaki insanların hiçbir hata yapmalarını istemiyor."
Diğer köylüler, açıkça Rebal'in sıkıca yerleştirdiği dalkavuklar, doğru sloganı bağırmaya başladılar, "Kilise Şövalyelerine ölüm!" olurlarken kaba silahlarım ve çeşitli tarım aletlerini sloganlarım vurgulayıp hâlâ şaşkın olanlara gözdağı vermek için sağa sola salladılar.
"Bu canavarların amacı çok açık," diye kargaşanın içinde bağırdı Rebal. "Planlan Atanların saraya hücum etmesini engellemek için Imparator'u rehin tutmak. Takviyeleri gelene dek orada güvenle oturacaklar. Hata yapmayın dostlarım, takviye güç şu anda Eosia ovalarında toplanıyor. Sapkınların ordulan yürüyüşe geçti ve buna önayak olan Kilise Şövalyeleri."
Köylü saflan arasından dehşete kapılmış soluk soluğa konuşmalar duyuldu.

"Matherion'a!" diye haykırdı sopalı bir adam. "imparatoru kurtarmaya!"
Kalabalık slogana katıldı. -
Rebal bir elini kaldırdı. "Beriirn kanım da sizinki gibi kaynıyor, dostlarım! Ama evlerimizi ve ailelerimizi Kilisenin Şövalyeleri'nin insafına mı bırakacağız? Bütün Eosia Matherion'a doğru yürüyüşe geçti!

ilhanx

Melun Eosia ve ateş kubbeli Matherion arasından duran ne var? Edom, dostlarım. Sevgili anavatanımız sapkın güruhun yolunda duruyor! imparatorun yardımına koşarsak kadınlarımızı iğrenç bir şekilde tecavüz edilmekten kim koruyacak?"
Kalabalıkta düşkırıklığı çığlıkları duyuldu.
Rebal bu noktada hızla harekete geçti. "Ve dostlarım, sevgili yurdumuzu savunmamız dostumuz İmparatora da yardımcı olacaktır. Eosia'nm hayvanları dinimizi yok etmeye ve gerçek inananları kesip biçmeye geliyor. Ne yol izleyeceğinizi bilmiyorum ama güzel vatanımız ve kutsal inancımız için hayatımı ortaya koyacağıma söz veririm! Ama ölümüm Kilise Şövalyelerini geciktirecek! Cehennem'in Tohumları kanımı dökmek için durmak zorunda ve gecikmeleri Atanlara toplanmaları için zaman verecek! Böylece hem yuvalarımızı korur, hem de dostumuza yardım edebiliriz!"
Sparhawk sesini kısmaya çalışarak küfretmeye başladı.
"Sorun ne?" diye sordu Kalten.
"Biraz önce önümüz kesildi. Eğer bu salaklar Rebal'in onlara söylediğini kabul ederlerse, Kilise Şövalyeleri Matherion'a kadar adım adım savaşarak gitmek zorunda kalacak."
"Değişen durumu kendi çıkarlarına kullanmakta çok hızlılar," diye onayladı Vanion. "Belki de çok hızlılar. Matherion buradan neredeyse on bin fersah uzakta. Ya birisinin çok iyi bir atı var ya da esrarengiz dostumuz hükümet darbesinin başarısızlığının ardından olanları iç bölgelere iletmek için yine kuralları bozuyor."
Rebal kalabalığın bağrışmasını durdurmak için ellerini kaldırıyordu. "Benimle beraber misiniz, dostlarım? Aynı zamanda hem yuvalarımızı, hem dinimizi hem de dostlarımız Tamulları savunacak mıyız?"
Güruh uyumunu uluyarak belli etti.
"Incetes'den bize yardım etmesini isteyelim!" diye bağırdı yeniden sopalı adam.

"Incetes!" diye bir diğeri böğürdü. "Incetes! Incetes'i çağır!"
Rebal doğrulup siyah pelerinine sıkıca sarılarak, "Emin misiniz, dostlarım?" diye sordu.
"Çağır onu, Rebal! Incetes'i uyandır! Bırak bize ne yapacağımız söylesin!"
Rebal abartılı bir poz takınarak iki kolunu da kafasının üstüne doğru kaldırdı. Gürleyerek yankılanan bir sesle, gırtlaktan gelen sesler çıkararak konuşmaya başladı.
"Styricçe mi?" diye Sephrenia'ya fısıldadı Kalten. "Bana Styric-çe gibi gelmiyor."
"Cırıltı," diye hakaret eder gibi yanıtladı kadın.
Kalten kaşlarım çattı. "Onlardan bahsedildiğini hiç duymamıştım," diye fısıldadı. "Şu Cırı'lar dünyanın neresinde yaşıyor?"
Kadın ona bakakaldı, yüzünde afallamış bir ifade vardı.
"Yanlış mı söyledim?" dedi adam. "Onlara Cırıl ya da Cırılyan mı deniyor? - yani Cırıltı dilinde konuşan halk demek istiyorum."
"Ah, Kalten" diye hafifçe güldü kadın, "seni seviyorum."
Rebal'in sesi neredeyse bir çığlık halini aldı ve ardından iki kolunu da sertçe indirdi.
Kamp ateşinin ortasında ani bir patlama oluştu ve büyük bir duman bulutu bütün açıklığı kapladı.
"Kulak kesilin bana!" diye dumanlarm içinden güçlü bir ses yükseldi. "An'dır geldi uğraş vakti. Özde olanı bilin gerek. Ey, Edo-nun yeni halkı, kuşanın zırhlarınızı! Kaldırın demir kılıçlarınızı; sarın demirlerle kollarınızı, bacaklarınızı, takın başınıza demir tolgaları! Çün insan olmayanlar, som tamunun hayvanlan, çıkıp derindeki inlerinden ölümcül arzularla doluştular yurdumuza. Chyrellos Küi-sesi'nin kargışlanmış albızlanyla uğraşa hazır durun! İzleyin! İzleyin! İzleyin beni! Yerin ve göğün egemenleri artıracak gücünüzü!"
"Eski Yüce Elenece!" diye bağırdı Bevier. "Binlerce yıldır kimse bu dili konuşmuyor!"
"Onu anladım, nece konuşuyorsa konuşsun," diye homurdandı Ulath. "İyi nutuk çekiyor."
Duman inceldi ve Rebal'in yanında antik bir zırh giymiş, kafasının üstüne iki elle tutulan bir kılıcı kaldırmış, geniş omuzlu, iri yan biri belirdi. "Haydi!" diye uludu. "Haydi Uğraşa!"

beşinci bölüm

"HEPSİ GİTTİ/' diye bildirdi Berit, Talen'le birlikte dar vadinin içine gizlenmiş kamplarına dönmelerinin ardından. "Ama önce uzun bir süre etrafta yürüyüp sloganlar atarak gezindiler."
"Ardından bira bitti," diye yavan bir şekilde ekledi, "ve parti bitti." Flüt'e baktı. "Bunun önemli olduğuna emin misin?" diye sordu. "Bu gördüğüm en zoraki aldatmacaydı."

ilhanx

Flüt inatla başını salladı. "Önemliydi," diye ısrar etti. "Niçin olduğunu bilmiyorum ama öyleydi."
"O büyük parlamayı ve o kadar dumanı nasıl yaptılar," diye sordu Kalten.
"Ateşin yanındaki adamlardan biri kömürlerin üstüne bir avuç patlayıcı toz attı," dedi Khalad, omuz silkerek. "Diğer herkes Re-bal'i izliyordu, bu yüzden onu görmediler."
"Zırhlı adam nereden geldi?" diye sordu Ulath.
"Kalabalığın arasında saklanıyordu," diye açıkladı Talen. "Bütün her şey bir kasaba panayırında - en yakın şehirden çok uzakta olan - bulabileceğin düzeydeydi."
"Ama Incetes numarası yapan oldukça sıkı, heyecanlandırıcı nutuk çekti," diye belirtti Ulath.
"Kesinlikle öyle olmak zorundaydı," diye gülümsedi Bevier. "Nutuk yedinci yüzyılda Phalactes tarafından yazılmıştı."
"O da kim?" diye sordu Talen.
"Phalactes, antik çağın en büyük oyun yazarıydı. Şu heyecanlandırın nutuk trajedilerinden birinde, Etonicus'da vardı. Antik zırhlar içindeki o adam sadece birkaç kelimenin yerini değiştirdi. Bu oyun bir klasiktir. Hâlâ arada bir üniversitelerde oynanır."
'Tek basma ayaklı bir kütüphanesin, Bevier," dedi Kalten. "Bugüne dek okuduğun her şeyi hatırlıyor musun - kelimesi kelimesine?"
78

Bevier güldü. "Keşke, dostum. Bir öğrenciyken sınıf arkadaşlar fjjnla beraber Etonicus'u sahneye koymuştuk. Başrol oynadım, bu yüzden o nutuğu ezberlemek zorundaydım. Phalactes'in şiiri çok he-yecanlandıncıdır. O büyük bir sanatçıydı - doğal olarak Arcia'lıydı."
"Ondan pek hoşlanmazdım," diye burun kıvırdı Flüt. "Günah kadar çirkindi; açık bir lağım çukuru gibi kokardı ve avaz avaz uluyan bir bağnazdı."
Bevier güçlükle yutkundu. "Lütfen bunu yapma, Aphrael," dedi. "Bu çok rahatsız edici."
"Öykü neyle ilgiliydi?" diye sordu Talen, hevesi gözlerinden okunmaya başlamıştı.
"Etonicus'un, şu anda doğu Cammoria olması gereken yerde, efsanevi bir krallığın hükümdarı olması gerekiyor," diye cevapladı Bevier. "Efsaneye göre din yüzünden Styriclerle savaşmıştı."
"Ne oldu?" Talen'in ses tonunda neredeyse açlık vardı.
"Sonu kötü bitti," diye omuz şilkti Bevier. "Zaten trajediydi."
"Ama..."
"Bir gün kendi başına okursun, Talen," dedi sertçe Vanion. "Şimdi masal saati değil."
Talen, somurtkan bir ifadeye büründü.
"Genç dostumuzu tam hırsızlığının ortasında felç edebileceğime iddiaya girerim," diye kıkırdadı Ulath.
"Yapman gereken şey, 'Bir zamanlar' diye başlaman. O anda donup kalacaktır."
"Bu Tamuli'de olanlara tamamen yeni bir ışık tuttu," diye düşüncelere daldı Vanion. "Bütün bunlar çok yaygın bir aldatmaca olabilir mi?" Sorarcasına Flüt'e baktı.
Flüt olumsuzca başını salladı. "Hayır, Vanion. Karşılaştığımız şeylerde/flrfc/z seviyelerde büyüler vardı."
"Bazıları belki ama kesinlikle hepsi değil. Bu gece gördüğümüzde hiç büyü var mıydı?"
"Bir damla bile yoktu."
"Büyüyü böyle mi ölçüyorsun?" diye merakla sordu Kalten. "Eline galonla mı geçer?"
"Yani ucuz şarap gibi mi, demek istedin?" diye iğnelercesine sordu kız.
"Şey, tam olarak değil ama ..."
"Bu çok önemliydi," dedi Sparhawk. "Teşekkürler, Aphrael."
79

"Sadece hizmet için varım." Alay edercesine gülümsedi.
"Kes şunu."
"Beni tamamen unuttunuz Sparhawk," dedi Kalten.
"Biraz önce Matherion'a bildirilen her şeyin sadece gerçek büyüyle olmadığını keşfettik. Bu işin içinde büyük sahtekârlıklar da var. Bu neyin göstergesidir?"
"Diğer taraf tembel," diye omuz silkti Kalten.
"Ben o kadar emin değilim," diye onaylamadı Ulath. "Önemli olduğunda çaba sarf etmekten kaçınmıyorlar."
"İki," dedi Sephrenia. "En fazla üç."
"Anlamadım," dedi şaşkın bir bakışla Ulath.
"Bunun ne kadar çileden çıkarıcı olduğunu görüyor musun, Ulath?" dedi kadın. "Bu akşam izlediğimiz saçmalık diğer taraftan büyü yapabilen fazla kişi olmadığına dair güçlü ipuçları veriyor. Biraz zayıf

ilhanx

kaldıklarını söyleyebilirim. Edom'da - ve büyük ihtimalle Astel ve Daconia'da da - olanlar çok sıradan, bu yüzden bu konuda büyü harcamamaları gerektiğini düşünüyorlar."
"Sıradan ya da değil, Tynian'ı, Kilise Şövalyeleri'ni Daresia'dan geçirip Matherion'a getirmeye çalışırken ciddi şekilde engelleyecek," dedi Sparhawk. "Rebal bütün krallığı bu akşamki gruba yaptığı gibi kışkırtırsa, Tynian uluyan fanatikler arasında güçlükle ilerlemek zorunda kalacak. Edom köylüleri, biraderlerimizin zorla din değiştirtmek adına geldiklerine ikna olacak, ellerinde oraklar ve yabalarla her çalının ardında pusuya yatacaklar."
"Ama hâlâ bariz bir avantajımız var," dedi düşünceli bir tavırla Bevier. "Düşmanlarımızın bizim Edom'da olduğumuzu ve bu akşamki durumu gördüğümüzü bilme olasılığı yok. Bhelliom'u çıkaracağımızı bilseler bile - ki büyük olasılıkla - nerede olduğunu bilemezler bu. yüzden nereye gideceğimiz konusunda hiçbir fikirleri yok. Hatta biz bile nereye gittiğimizi bilmiyoruz."
"Ve hatta bilseler bile, buraya bu kadar çabuk gelebileceğimizi bilemezler," diye ekledi Khalad. "Sanırım onların önündeyiz, lord-lanm. Buradaki oyunlara bel bağlıyorlarsa, bu durum, büyük ihtimalle etrafta kokumuzu alabilecek büyücü olmadığı anlamına gelir. Kendimizi sıradan yolcular olarak gösterebilirsek, etrafta fazla engellenmeden dolaşır ve bu arada her tür bilgiyi de toplayabiliriz."
"Buraya Bhelliom'u geri almaya geldik, Khalad," dedi Flüt.
80

"Elbette, ama giderken küçük hazineler toplamamamızın bir anlamı yok, değil mi?"
"Aphrael," dedi Vanion, "gereken her şeyi duyup gördük mü?"
Kız başıyla onayladı.
"O zaman hızla Jorsan'a doğru yola çıksak iyi olur. Khalad haklıysa ve onların önündeysek, öyle kalmaya devam edelim. Yolculuğu hızlandırmak için rüşvet olarak ne istersin?"
"Sanırım bu konuda anlaşabiliriz, Lord Vanion," diye gülümsedi Flüt. "Hepinizin yardım etmek için bana sunabileceği bir şeyler olduğuna eminim."
Hepsi Çocuk Tanrıça'yi öpücüklere boğdu ve ertesi gün geç saatlerde Jorsan'a ulaştılar. Jordan bir körfezin ağzına kurulmuş tipik bir Elene liman kentiydi. Uygun kılık değiştirme sorunu yolculuk sırasında ortaya çıkmıştı. Bevier dini hacılar olarak rol yapmaları hususunda aşırı zorluyordu. Kalten zamparalık peşinde olan bıçkınlar grubu gibi giyinmek fikrinden hoşlanırken, Talen belki de Rebal'in son gösterisinin etkisiyle, gezgin oyuncular kılığına girmenin eğlenceli olacağını düşünmüştü. Jorsan göründüğünde hâlâ bu konuda tartışıyorlardı.
"Bütün bunlar zaman kaybı değil mi?" diye sordu Ulath. "Niye giysi değiştirmemiz gerekiyor? Kim olduğumuz kimin umurunda? Zırh giymediğimiz sürece, Jorsan halkı kim olduğumuzu bilmeyecek - ya da umursamayacak. Yalanlarla uğraşmaya ne gerek var?"
"Zırh gömleklerimizi giymemiz gerekiyor, Sör Ulath" diye ka-tırlattı Berit. "Bunu nasıl açıklayacaksınız?"
"Açıklamayacağız. Birçok kişi örme zırh giyip silah taşıyor, bu o kadar sıra dışı değil. Yerel halktan birisi kim olduğumuzu ve nereye gittiğimi fazla merak ederse, çok kısa sürede onu meraksız bir hale sokarım." Kolunu kaldırıp anlamlı bir şekilde yumruğunu sıktı.
"Zorbalık mı yapacağız yani?" diye sordu Kalten.
"Niye olmasın? Bunun için eğitilmedik mi?"
Han karışık ama temizdi, sendeleyip bağırarak meyhane meyhane gezinen sarhoş denizcilerin doldurduğu deniz kıyısı sokaklarının uzağmdaydı. Yatak odaları girişteki salonun üstünde, ahırlar da arkadaydı.
"Bırak bunu ben halledeyim, Sparhawk" diye mırıldandı Ulath, uzun sivri burunlu, saçı başı darmadağınık hancıya yaklaşırlarken.
81

"Nasıl istersen," diye karşılık verdi Sparhawk.
"Sen," diye kabaca hancıya seslendi Ulath. "Gecelik beş odaya, on atın yemlenmesine ve düzgün bir yemeğe ihtiyacımız var."
"Bütün bunları sağlayabilirim saygıdeğer efendim," dedi hancı.
"İyi. Kaç para?"
"Oh ..." Sivri burunlu adam iri Thalesia'lımn giysisine ve dış görünüşüne dikkatle değer biçerek çenesini oğuşturdu. "Yarım altına olur, saygıdeğer efendim," dedi. Fiyatları oldukça değişken gibiydi.
Ulath topuklarının üstünde döndü. "Haydi gidelim," dedi Sparhawk'a.

ilhanx

"Kafam karışmış?" dedi hancı, elini alnına vurarak. "Beş oda ve on atlık yiyecek, değil mi? Sayılar kafamda karışmış. Her nedense on oda istediğinizi sandım. Beş oda için yarım altın çok fazla olur. Doğru fiyat elbette iki gümüştür."
"Matematiğinin düzeldiğine sevindim," diye homurdandı Ulath. "Gidip odalara bakalım."
"Elbette, saygıdeğer efendim." Hancı önlerinden hızla merdivenleri çıktı.
"Pek pazarlık fırsatı tanımıyorsun, değil mi, dostum?" diye kıkırdadı Sparhawk.
"Hancılarla konuşmak bana hiç ilginç gelmez."
Üst koridora çıktılar ve Ulath odalardan birine baktı. "Böcek kontrolü yap," dedi Sparhawk'a.
"Saygıdeğer efendim}" diye itiraz etti hancı.
"Tek başıma uyumayı severim," dedi Ulath. "Böcekler insanı sıkıştırır ve geceleri hep kıpır kıpır oynarlar."
Hancı zayıf bir şekilde güldü. "Bu çok komik, saygıdeğer efendim. Bunu unutmayacağım. Nereden gelir nereye gidersiniz?"
Ulath onu uzun, buz gibi bir bakış attı. Mavi gözleri kuzey kışı gibi soğuktu, ceketinin altından yükselen omuzları meşum bir şekilde kabarıyordu.
"Ah - önemli değil, sanırım," diye hızla devam etti hancı. "Zaten beni ilgilendirmez, değil mi?"
"Burayı doğru anladın?" dedi Ulath. Etrafına bakındı. "Yeteri derecede iyi. Kalıyoruz." Sparhawk'i dirseğiyle dürttü. "Parasını öde," deyip merdivenlerden aşağı ağıt ve gürültülü adımlarla indi.
Atları seyislere verip eyer çantalarını yatak odalarına taşıdılar.
82

Ardından akşam yemeği için aşağıya indiler.
Kalten, alışıldığı gibi, tabağını buharlar çıkan etlerle doldurdu.
"Belki bir inek daha kestirtmeliyiz," diye şaka yaptı Berit.
"Daha genç," dedi Kalten, dostane bir tavırla diğerlerine, "ama düşünüş tarzmı sevdim." O da Berit'e sırıttı ama ardından sırıtışı yavaş yavaş yok oldu ve sarışın, iri Pandion bembeyaz oldu. Genç şövalyenin yüzüne uzun süre baktı. Aniden tabağım itip ayağa kalktı. "Pek aç olduğumu sanmıyorum," dedi. "Yorgunum. Yatmaya gidiyorum" Döndü, hızla merdivenlere yöneldi ve ikişer ikişer çıktı.
"Nesi var?" dedi şaşkm Ulath. "Daha önce akşam yemeğini böyle bıraktığını hiç görmemiştim."
"Tanrı bilirki bu doğru," diye ona katıldı Bevier.
"Yukarı çıktığında onunla konuşsan iyi olur, Sparhawk," dedi Vanion. "Öğren bakalım, hasta mıymış? Kalten asla tabağında bir şey bırakmaz."
"Ya da başka birinin tabağında," diye ekledi Talen.
Sparhawk yemekte fazla oyalanmadı. Hızla yedi, diğerlerine iyi geceler dileyerek arkadaşıyla konuşmak için yukarıya çıktı. Kal-ten'i yatağının kenarında yüzü ellerini arasında otururken buldu.
"Neyin var?" diye sordu. "Kendini iyi hissetmiyor musun?"
Kalten yüzünü çevirdi. "Beni rahat bırak," dedi boğuk bir sesle.
"Pek mümkün değil. Sorun ne?"
"Önemli değil." Sarışın şövalye yüksek sesle burnunu çekip elinin tersiyle gözlerini sildi. "Haydi gidip sarhoş olalım."
"Canını sıkan şeyin ne olduğunu söylemediğin sürece olmaz."
Kalten yine burnunu çekti. "Saçma bir şey. Bana güleceksin."
"Bunu benden iyi biliyorsun."
"Bir kız var, Sparhawk ve başka birisini seviyor. Şimdi tatmin oldun mu?"
"Daha önce niye bu konuda konuşmadın?"
"Bunu yeni fark ettim."
"Kalten söylediklerinin hiçbir anlamı yok. Sana göre bütün kızlar bir diğerine benzerdi. Çoğu kez isimleri bile hatırlamazsın."
"Bu kez farklı. Artık gidip sarhoş olabilir miyiz?"
"Onun da senin için aynı şeyleri hissetmediğini nereden biliyorsun?" Sparhawk kızm kim olduğunu biliyordu ve arkadaşının °na karşı olan hislerini paylaştığından çok emindi.
83

Kalten iç çekti. "Tanrı bilir ki bu dünyada benden zeki insanlar var, Sparhawk. Her şeyi bir araya getirmek çok zamanımı aldı. Ama sana bir şey söyleyeceğim. Eğer onun kalbini kırarsa onu öldürürüm, biraderim olsun olmasın."
"Biraz daha anlamlı konuşmayı dener misin?"

ilhanx

"Bana başka birini sevdiğini anlattı - tam karşıma geçip kelime kelime söylemiş gibi."
"Alean bunu yapmaz."
"Alean olduğunu nereden biliyorsun?" İri yarı sarışın adam ayağa fırlamıştı. "Hepiniz arkamdan gülüp duruyor muydunuz?" diye kavgacı bir tavırda sordu.
"Salaklaşma. Böyle bir şey yapmayız. Hepimizin başına aynısı geldi. Biliyorsun, aşkı sen icat etmedin."
"Ama herkes biliyor, değil mi?"
"Hayır. Büyük ihtimalle bir kişi daha - Melidere. Ondan hiçbir şey kaçmaz. Bu Alean başka birini seviyor saçmalığı nereden çıktı?"
"Biraz önce kendi kendime bir araya getirdim."
"Neyi bir araya getirdin? Biraz anlamlı olmaya çalış, Kalten."
"Biz giderken söylediği şarkıyı hatırlıyor musun?"
"Elbette. Çok güzel bir sesi var."
"Sesinden bahsetmiyorum. Söylediği şarkıdan bahsediyorum. 'Benim Mavi Gözlü Tatlı Sevgilim."
"Yani?"
"O Berit, Sparhawk. Berit'e âşık."
"Sen neden bahsediyorsun?"
"Biraz önce yemeğe oturduğumuzda fark ettim," Kalten yine yüzü ellerinin arasına gömdü. "Daha önGe dikkat etmemiştim ama konuşurken yüzüne baktığımda gördüm. Senin daha önce görmemiş olmana şaşırdım."
"Neyi görmemişim?"
"Berit'in gözleri mavi."
Sparhawk adama bakakaldı. Sonra, gülmemeye çalışarak konuştu, "Senin de - yani kanlanmadıkları zaman."
Kalten inatla başını salladı. "Onunkiler benimkilerden daha mavi. O olduğunu biliyorum. Biliyorum işte! Tanrı beni geçmişte yaptığım bazı şeyler için cezalandırıyor. Beni başka birini seven bir kıza âşık etti. Umarım tatmin olmuştur. Eğer benim acı çekmemi

istiyorsa, iyi bir iş becermiş."
"Artık biraz ciddileşecek misin?"
"Berit benden genç, Sparhawk ve Tanrı bilir ki daha yakışıklı."
"Kalten."
"Onun yanma yüz adım yaklaşan bütün kızların arkasında yavru köpek gibi gittiğini görüyorsun. Bütün Atan kızları bile ona âşık oluyor."
"Kalten."
"O olduğunu biliyorum. Tanrı hançerini kalbime sokuyor. Gitti ve hayatımda ilk defa böyle şeyler hissettiğim bir kızı, şövalye biraderlerimden birine âşık etti."
"Kalten."
Kalten doğrulup omuzlarını gerdi. "Tamam, o zaman," dedi cılız bir sesle, "eğer böyle olmasını istiyorsa, böyle olacak. Berit ve Alean gerçekten birbirlerini seviyorlarsa yollarına çıkmayacağım. Dilimi yutup) ağzımı mühürleyeceğim."
"Kalten."
"Ama sana yemin ederim, Sparhawk," diye öfkeyle sarışın Pandion, "onu incitirse Berit'i öldürürüm!"
"Kalten!" diye bağırdı Sparhawk.
"Ne var?"
Sparhawk içini çekti. "Niye gidip sarhoş olmuyoruz?" diye tamamen teslim olmuş bir şekilde önerdi.
Ertesi sabah hava bulutluydu. Yukarıdaki alçak, kirli gri bulutlar sert bir rüzgârın içinde fokur fokur kaynıyordu. Karanlığın yukarıda, batıya doğru uzanan körfeze hızla ilerlediği ama yerdeki havanın durağan olduğu o özel günlerden biriydi.
Erkenden yola çıkarak, uykulu gözleriyle kepenklerini açıp mallarını dışarı çıkaran esnafın arasından taş döşeli dar sokaklar boyunca tıngırdayarak geçtiler. Şehir kapısından çıktıktan sonra körfezin kuzeyine yönelen yola saptılar.
Bir mil kadar gittikten sonra Vanion eyerinden yana eğildi. "Daha ne kadar gitmemiz gerekiyor?" diye her zamanki gibi, ablasının kollarına yerleşmiş durumdaki Flüt'e sordu.
"Ne fark eder ki?" diye omuz silkti Çocuk Tanrıça.
"Ne kadar süreceğini bilmek istiyorum."

ilhanx

" 'Ne kadar7 gideceğimizle 'ne kadar7 süreceğinin ne ilgisi var?"
"Onlar aynı şey, Aphrael. Yolculuk ederken zaman ve mesafe aynı şey demektir."
"Ne yaptığını biliyorsan, değildir."
Sparhawk daima Vanion'u takdir etmişti ama hiçbir zaman şimdiki kadar olmamıştı. Sakalları kırlaşmış eğitmen sesini bile yükseltmedi. "Bütün söylemek istediğim, Kutsal Varlık, nerede olduğumuzu kimsenin bilmediği. Böyle mi devam edeceğiz? Arada bir sıkı bir çarpışmayı severim ama şu anda sarhoş Edomlu köylüler arasında yol açmanın gerçek amacımıza bir faydası var mı?"
"Her zaman asıl konuya gelmen uzun sürüypr, Vanion," dedi kız. "Niye bana doğrudan gelip işleri hızlandır demiyorsun?"
"Nazik olmaya çalışıyordum. Sanırım Sparhawk yeniden eline Bhelliom'u aldığında hepimiz daha iyi hissedeceğiz. Ama yine de sana bağlı. Bhelliom'u sakladığın yere kadar yolun kan ve cesetlerle dolmasını istiyorsan sana bu iyiliği yapmaktan mutlu olacağız."
"Nefret dolu biri," dedi ablasına Aphrael.
"Ah, ben öyle söyleyemem."
"Sen öyle söyleyemez misin? Bazen ikiniz Sparhawk ve Ehla-na'dan daha kötüsünüz."
Sparhawk bu noktada hızla devreye girdi. Aphrael diğerlerinin önünde söylememesi gereken şeylere çok yaklaşmıştı. "Devam ediyor muyuz?" diye çok sert bir şekilde önerdi. "Vanion haklı Aphrael ve bunu biliyorsun. Rebal burada olduğumuz öğrenirse yüzlerce adamının içinden geçmemiz gerekecek."
"Tamam," diye oldukça çabuk pes etti.
"Bu çok hızlıydı," dedi Khalad'a Talen. "Ben bu konuda inatçı olacağım sanmıştım."
"Hayır, Talen," diye zoraki gülümsedi Flüt. "Doğrusu, düşmanlarımızın Anakha'mn eline yeniden Bhelliom'u alma sesini duyduğunda Daresia'daki bütün dağlardan yankılanan düşkırıklı-ğı çığlıklarını duymayı dört gözle bekliyorum. Eyerlerinizde geriye yaslanın baylar ve bana bırakın." .
Sparhawk irkilerek uyandı. Çok aşağılardaki kayaların üzerinde köpürerek kendini parçalayan kızgın denizin üstünde, rüzgârın hızla estiği bir uçurumun kıyısı boyunca at sürüyorlardı. Sephrenia

1

en öndeydi ve kollarının içine kıvrılmış Flüt'ü taşıyordu. Diğerleri arkalarından geliyorlardı. Pelerinlerine sıkı sıkı sarılmışlardı ve yüzlerinde sert ifadeler vardı. Rüzgâr artmıştı ve onları sürükleyip pelerinlerini uçuşturuyordu.
Burada açıkça bir imkânsızlıklar zinciri vardı ama Sparhavvk'ın zihni bunlara karşı uyuşmuş gibiydi. Vanion genelde korurcasına Sephrenia'ya yakın at sürerdi ama şu anda yanında görünmüyordu.
Tynian da oradaydı. Sparhawk, Tynian'm bin fersah uzakta olduğuna kesinlikle emindi, ama işte buradaydı. Yuvarlak yüzü diğerleri gibi sert ifadeliydi ve sağ omuzu her zamanki gibi sağlamdı.
Sparhawk etrafına bakınmadı. Diğer imkânsızlığın arkasından at sürdüğünü biliyordu.
Atları, denize doğru eğik taş bir parmak gibi uzanan kayalık burna doğru giden uzun yüksek uçurumun kıyısındaki rüzgârlı patikada zorlukla ilerliyordu. Burnun en ucunda budaklı, yamru yumru bir ağaç vardı ve fışkıran dallan rüzgârda sağa sola sallanıyordu.
Sephrenia ağaca ulaştığında dizginleri çekti. Kurik, Flüt'ü almak için ilerledi. Sparhawk bir öfke acısı hissetti. Aphrael'in simetriye ihtiyacını biliyordu ama bu çok aşırıya kaçmıştı.
Kurik, Aphrael'i yere indirdi. Doğrulduğunda Sparhawk'm yüzüne baktı. Sparhawk'm silahtarı değişmemişti. Hatları sertti. Siyah sakallında beyazlar vardı ve her zamanki gibi kabaydı. Çıplak omuzları kocamandı ve çelik bileklikler takıyordu. İfadesini hiç değiştirmeden lorduna göz kırptı.
"İyi o zaman," dedi duraksamadan Flüt, "kuzenlerimin çoğu bu konudaki fikirlerini değiştirmeden işe koyulalım. Onları mutabık bırakmak için hızlı konuşmam ve birkaç öfke krizi geçirmem gerekti. Ama hâlâ çoğunun bu fikir hakkında ciddi endişeleri var."
"Onlara bir şey açıklaman gerekmiyor, Flüt," dedi eski sert sesiyle Kurik, ses o kadar tanıdıktı ki Sparhawk'm gözleri birden yaşlarla doldu. "Ne yapmaları gerektiğini söyle yeter. Onlar her Şeyden önce Kilise Şövalyeleri, bu yüzden anlamadıkları emirlere itaat etmeye alışkındır."
Kız neşeyle güldü. "Ne kadar bilgesin, Kurik. Peki, baylar, benimle gelin." Onları korkunç uçurumun kıyısındaki yamru yumru agacın yanından geçirdi. Çok yukarıda olmalarına rağmen kükre-yen dalgaların sesi gökgürültüsü gibiydi.

"Peki," dedi Aphrael, "burada yardımınıza ihtiyacım olacak."
"Ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordu Tynian.

ilhanx

"Orada durun ve onaylayın."
"Ne yapacağız?"
"Sadece beni onaylayın, Tynian. Alkışlayıp bağırabilirsiniz ama gerekli değil. Bütün ihtiyacım olan onay - ve sevgi tabii ki - ama bunda olağandışı bir şey yok. Her zaman sevgiye ihtiyacım var." Esrarengiz bir şekilde onlara gülümsedi.
Sonra uçurumun kenarından ileri bir adım attı.
Talen şaşkın bir çığlık attı ve arkasından fırladı.
Çocuk Tanrıça, sabah yürüyüşüne çıkmış gibi kaygısızca boşlukta yürüdü. Ama Talen bir taş gibi aşağıya düştü.
"Ah, kahretsin!" diye huysuzca bağırdı Aphrael. Bir eliyle garip bir hareket yaptı. Talen artık düşmüyordu. Havada gelişigüzel oturdu, bacakları ata biner gibi açıldı, yüzü kül gibi bembeyaz ve gözleri dehşetten faltaşı gibi fırlamıştı. "Bununla ilgilenir misin, Sephrenia?" dedi küçük kız. "Şu anda" meşgulüm." Sonra Talen'e ters ters baktı. "Sen ve ben bu konuda konuşacağız, genç adam," dedi meşumca. Dönüp açık denize doğru yürümeye devam etti.
Sephrenia Styricçe mırıldandı, parmaklan büyüyü dokuyordu. Sephrenia onu aşağıdaki kayalara doğru çeken yerçekiminin gücüne karşı yukarıya çektikçe Talen bir uçurtma gibi sağa sola savrularak garip bir biçimde yükseldi. Yeniden uçurumun hizasına geldiğinde, rüzgârın salladığı otların içinde son birkaç adımını el ve dizlerinin üstünde tırmanıp yere yıkılarak şiddetli bir şekilde titremeye başladı.
Aphrael tamamen ilgisizce boşluktaki yürüyüşüne devam etti.
"Şişmanlıyorsun, Sparhawk," dedi Kurik. "Daha çok antrema-na ihtiyacın var."
Sparhawk zorlukla yutkunu. "Gerçekten bu konuda konuşmak istiyor musun?" diye tıkanmış bir sesle sordu.
"Hayır, pek değil. Şu anda Aphrael'e odaklanman gerekiyor." Hafif bir gülümsemeyle Çocuk Tanrıça'ya baktı. "Gösteriş yapıyor ama daha küçük bir kız, bu yüzden sanırım biraz doğal." Durdu ve sesinde merak arzusu belirdi. "Son zamanlarda Aslade nasıl?"
"Son gördüğümde iyiydi. O ve Elys senin çiflikte yaşıyorlar."
Kurik ona şaşkın bir bakış attı.
"Aslade bunun en iyisi olacağını düşündü. Oğullarının heps1
88

eğitime başladılar. O ve Elys'in yalnız başına olmalarının bir anlamı olmadığını düşündü. Birbirlerini çok seviyorlar."
"Bu iyi, Sparhawk," dedi Kurik, neredeyse hayretler içindeydi. "Gerçekten çok iyi. Her zaman, benden sonra onlara ne olacağına endişelenirdim." Çocuk Tanrıça'ya baktı. "Şimdi ona çok dikkat edin, Lordum. En zor kısma geliyor."
Aphrael yükselen dalgaların çok ötesindeydi ve ak kor gibi
parlamaya başladı. Durdu. Uzakta parıldayan bir noktadan farklı
görünmüyordu. /
"Ona yardım edin, baylar," diye emretti Sephrenia. "Bütün sevginizi gönderin. Şimdi, size ihtiyacı var."
Zarif bir arkın içinden kor halinde bir kıvılcım yükseldi ve ardından kayalık sahile vuran uzun kurşun grisi dalgalara doğru dümdüz indi. Kız aşağıya doğru hızla alçalıp bir damla bile su sıçratmadan denizin içine daldı.
Sparhawk nefesini tuttu. Çocuk Tanrıça orada sonsuza dek kalmış gibiydi. Pandion'un gözlerinin önünde siyah noktacıklar belirdi.
"Nefes al, Sparhawk!" diye bağıran Kurik, lordunun omuzuna sertçe vuruyordu. "Bayılırsan ona pek faydan olmaz."
Adam koca bir nefes alıp uçurumun kıyısında nefes nefese kaldı.
"Salak," diye mırıldandı Kurik.
"Özür dilerim," dedi Sparhawk. Küçük kız üzerine odaklandı ve düşünceleri aşırı derecede karıştı. Aphrael kesinlikle o sonsuz gibi gelen dalgaların altındaydı ama Flüt de - Danae de -ordaydı. Bu düşünce birden içini kapladı ve buz gibi oldu.
Sonra parıldayan kıvılcım karanlık sulardan fırladı. Çocuk Tanrıça suya dalarken akkor beyazıydı ama çıkarken masmavi parlıyordu. Yeniden havaya yükselirken yalnız değildi. Bhelliom da onunla beraber yükseliyordu ve dünyanın her parçası yeniden ortaya çıkışıyla tir tir titremiş gibiydi.
Hepsi masmavi parlıyorlardı ve Aphrael, altı yıl önce Sparhawk'in denize attığı o altın kutuyu taşıyarak yanlarına dönüyordu. Küçük kız yürüyüşünü sürdürdü ve bir kez daha toprağa bastı. Sparhawk'a yönelip altın kutuyu kaldırdı. "İyilik ya da kötülük JÇİn, Bhelliom'ü yeniden ellerine teslim ediyorum,

ilhanx

Anakha," diye oldukça resmi bir şekilde konuşarak kutuyu Sparhawk'a verdi. Sonra şeytanca gülümsedi. "Bu kez kaybetmemeye çalış."

altıncı bölüm

"O, İYİ görünüyordu," dedi gergin, kontrollü bir sesle Khalad.
"Bu konuda biraz ruhsuz değil misin?" diye sordu Talen.
"Ne yani, histeri krizine mi girmemi istiyorsun?"
"Öyleyse, onu gördün?"
"Açıkça."
"Neredeydin? Etrafta hiçbir yerde seni görmedim."
"Lord Vanion ve ben tam oradaydık," diyen Khalad, patikanın diğer ucunu işaret etti. "Sessiz durup izlememiz emredildi. Hepinizin yukarı at sürüşünüzü gördük. Niye uçurumdan aşağı atladın?"
"Bu,konuda konuşmak istemiyorum."
Sparhawk diğerlerine pek dikkat etmiyordu. Altın kuru elinde öyle dikildi. İçindeki Bhelliom'u hissedebiliyordu. Her zamanki gibi ne düşman ne de dostçaydı.
Flüt, yakından izliyordu. "Kutuyu açmayacak mısın, Anakha?"
"Neden? Şu anda Bhelliom'a ihtiyacım yok, var mı?"
"Onu tekrar görmek istemiyor musun?"
"Neye benzediğini biliyorum."
"Seni çağırmıyor mu?"
"Evet ama dinlemiyorum. Onu ne zaman çıkarsam işler karışıyor, bu yüzden iyisi mi gerçekten ihtiyacım olana dek orada kalsın." Kutu inceleyerek çevirdi. Kurik'in işçiliği titiz olmasına rağmen kutu işlemesizdi. Sade bir kutuydu. Altından yapılmış olması önemsizdi. "Bunu nasıl açacağım? Yani ihtiyacım olduğunda? Hiçbir anahtar deliği yok."
"Sadece kapağa yüzüklerin biriyle dokun," Kız adamı yakından izliyordu.
"Hangisiyle?"
"Seninkini kullan. Seni Ehlana'dan daha iyi tanıyor. Herhangi

bir şey hissetmediğine emin misin?"
"Nasıl bir şey?"
"Ona dokunmak için ellerin kaşınmıyor mu*"
"Dayanılamayacak gibi değil."
"Şimdi ailemdeki diğerlerinin senden niçin bu kadar korktuklarını anlıyorum. Asla diğer insanlar gibi değilsin."
"Sanırım herkes bir şekilde farklıdır. Şimdi ne yapıyoruz?"
"Gemiye dönebiliriz."
"Gemicilerle bağlantı kurabilir misin?"
"Evet."
"Niye onlara körfezi geçip bu kıyıda bir yerden bizi almalarını söylemiyorsun? Böylece Jordan'a gitmemiz gerekmez ve Rebal hayranlarıyla karşılaşma şansını sıfıra indirebiliriz. Bazıları artık ayılıp bizim Edomlu olmadığımızı fark edebilir."
"Bugün tuhaf bir espiri anlayışın var, Sparhawk."
"Dürüst olmam gerekirse, şu anda senden hoşnut değilim."
"Ne yaptım?"
"Niye bu konuyu kapatmıyoruz?"
"Artık beni sevmiyor musun?" Alt dudağı titremeye başaldı.
'Tabii ki seviyorum ama bu, şu anda sana bozulduğum gerçeğini değiştirmiyor. Bilirsin, sevdiğimiz insanlar da bazen bizi kızdırır."
"Özür dilerim," dedi kız, pişman olmuş bir sesle.
"Bunu atlatacağım. Buradaki işimiz bitti mi? Atlarımıza binip yola çıkabilir miyiz?"
"Bir dakika," dedi, sanki birden bir şey hatırlamışçasma. Gözleri kısılıp tehlikeli bir şekilde parıldamaya başladı. "Sen!" dedi, parmağını Talen'e uzatarak. "Buraya gel!"
Talen iç çekip söyleneni yaptı.
"Sen ne yaptığını sanıyordun?" diye sordu.
"Şey - düşeceğinden korktum."

ilhanx

"Düşecek olan ben değildim, sersem! Bir daha asla böyle bir şey yapma!"
Talen sessizce kalabilirdi. Bu en basit yoldu ve uzun bir azarlamadan kurtulabilirdi. Ama böyle yapmadı. "Hayır, Flüt. Korkarım böyle olmayacak. Senin tehlikede olduğunu düşündüğüm her an atlayacağım." Yüzünü buruşturdu. "Bu aslında benim fikrim değil- Tamamen aklımı kaçırmadığımı anlamanı istiyorum. Bu sadece

kendime hakim olamadığım için. Böyle bir şey yaptığını gördüğüm zaman, düşünmeden hareket ediyorum. Beni hayatta tutma konusunda ciddiysen ben etraftayken böyle şeyler yapma, çünkü seni durdurmaya çalışacağım - ne kadar salakça olursa olsun."
"Niçin?" diye merakla sordu Flüt.
"Çünkü, sanırım seni seviyorum." Talen omuzlarını silkti.
Flüt sevinçle haykırıp delikanlının kollarına atıldı. "Ne hoş bir çocuk değil mi!" diye bağırarak yüzünü öpücüklere boğdu.
Bir milden fazla gitmemişlerdi ki Kalten hızla atını dizginleyip iğrenç küfürler yağdırmaya başladı.
"Kalten!" diye kesti Vanion. "Yanımızda hanımlar var!"
"Arkamıza bir göz atın, Lordum," dedi sarışın Pandion.
Mürekkep siyahı, uğursuz bir buluttu ve yapışkan bir salgı gibi yerde sürünüyordu.
Vanion küfrederek kılıcına uzandı.
"Bu bir işe yaramaz, Lordum," dedi Sparhawk. Ceketinin içine uzandı ve pırıldayan kutuyu çıkardı. "Ama bu yarayabilir." Yüzüğünün kenarıyla kutunu kapağına hafifçe vurdu.
Hiçbir şey olmadı.
"Açıl demen gerekli, Sparhawk," diye talimat verdi Flüt.
"Açıl!" Sparhawk yüzüğüyle tekrar kutuya dokunarak emretti.
Kapak açıldı ve Sparhawk içindeki Bhelliom'u gördü. Safir Gül ebedi ve kusursuzdu, koyu mavi bir renkte parlıyordu. Ama Sparhawk uzanıp çıkardığında tuhaf bir şekilde kırgın görünüyordu. "Hepimiz kim olduğumuzu biliyoruz," dedi taşa ve gönülsüz sakinlerine. Seninle Trollca konuşmayacağım çünkü hangi dili kullanırsam beni anlayacağını biliyorum. Şu bulut saçmalığını durdurmanı ve bunu hemen yapmanı istiyorum! Dönüp baktığımda, küçük, yarım yamalak karanlık parçası ortadan kaybolsa iyi olur. Nasıl yapacağın beni ilgilendirmez ama şu bulutu def et!"
Safir Gül avucunun içinde birden ısınmaya başladı, sanki parmaklarının üstünde kıvranıyor gibiydi. Beyaz damarlarla karışmış kızıl, yeşil, turuncu ve mor pırıltılar, Bhelliom'un mavi taç yapraklarını lekeliyordu, sanki mücevherin içine kapatılan Troll Tanrıları ona karşı savaşıyor gibiydi. Ama Bhelliom bir tür güç kullandı, o çirkin titreşimler yok olarak mücevher daha parlak ışıldamaya başladı.

Ardından Sparhawk'in kolunu omuzuna dek uyuşturan ani, şiddetli bir sarsıntı oldu.
"İşte bu!" diye aniden gülerek bağırdı Kalten.
Sparhawk eyerinin üstünde döndüğünde bulutun gitmiş olduğunu gördü. "Ne oldu?"
"Yeni tutulmuş bir yılanbalığı gibi çıprmdı," dedi gülerek Kalten, "ve parçalandı. Ne yaptın, Sparhawk? Ne dediğini duyamadım?"
"Sadece mavi dostumuz ve kiracılarına, o bulutun beni artık rahatsız etmeye başladığını bildirdim. Ardından kızdığımda kötü olduğum gerçeğini bir şekilde belirttim."
"Sana inanmış olmalılar."
Flüt açık bir şaşkınlıkla Sparhawk'a bakıyordu. "Bütün kuralları bozdun!" diye suçladı.
"Bazen yaparım. Arada bir formaliteleri kesince işler hızlanır."
"Böyle yapmaman gerekirdi."
"İşe yaradı, değil mi?"
"Bu bir tarz meselesi, Sparhawk. Teknik olarak buradaki sorumlu benim ve bundan sonra Bhelliom ile Troll Tanrıları'nın benim hakkımda ne düşüneceklerini bilmiyorum."
Sparhawk güldü ve nazikçe Bhelliom'u kutusuna koydu. "İyi iş becerdin," dedi. Ne de olsa artık beraber çalışacakları için arada sırada biraz teşviğin zararı olmazdı. Ardından kapağı sıkıca kapadı. "Biraz tahmin yürütme zamanı geldi, baylar," dedi diğerlerine. "Buna ne anlam verebiliriz?"
"Bir kere, artık nerede olduğumuzu biliyorlar," dedi Talen.
"Yine yüzükler olabilir," diye belirtti Sephrenia. "Geçen sefer böyle olmuştu. Bulut - ve gölge - yüzükler onlarda olduklarından Sparhawk ve Ehlana'ya odaklanmışlardı."
"Bhelliom kurunun içinde kapalı," dedi Sparhawk, "Troll Tanrıları da."
"Hâlâ mücevherin içindeler mi?" diye sordu Ulath.

ilhanx

"Evet," dedi Sparhawk. "Bhelliom'u çıkardığımda onları kesinlikle hissettim." Aphrael'e bakıp sorusunu dikkatle sormaya çalıştı. Hâlâ gizli kalması gereken bazı şeyler vardı. "Bir Tanrının aynı anda birden fazla yerde olabileceğini duymuştum." Sonra sustu.
"Evet," diye yanıtladı, kız.
"Bu durum, Troll Tanrıları için de geçerli mi?"

Kız biraz durakladı. "Emin değilim," diye konuştu. "Bu oldukça karışık bir iş ve Troll Tanrıları oldukça kısıtlıdırlar."
"Bu kutu onları Zemoch'da, zincir kesenin yaptığı gibi hapseder mi?" ,
Flüt başını salladı, "Bu farklı. Altınla örtüldüklerinde nerede olduklarını bilemezler."
"Bunun bir farkı olur mu?"
"Bir yere gitmek için önce o an nerede olduğunu bilmelisin."
"Bu konuda sözüne güveniyorum." Sparhawk yüzünü astı. "Sanırım yine büyük bir hata yaptık," dedi acı acı.
"Nasıl?" diye sordu Bevier.
"Troll Tanrıları'ran gerçekten düşmanla işbirliği yaptıkları hakkında kesin kanıtımız yok. Kutunun içinde Bhelliom'la beraber kapana kısılmış ve dışarı çıkamıyörlarsa, onlar olamazlar değil mi?"
"Atan dağlarındaki Ghworg'du," diye ısrar etti Ulath. "Bu da en azından o dışarda ve etrafta dolaşıyor demektir."
"Emin misin, Ulath? Biliyorsun, kamp ateşinin etrafındaki köylüler, antika zırhın içindeki iri adamın Incates olduğunu sanıyorlardı."
"Bütün kanıtlar böyle gösteriyor, Sparhawk. Şimdi gördüğümüz her şey, aynı son seferki gibiydi ve o zamankiler Troll Tanrıla-n'ydı, değil mi?"
"Bu konuda bile artık emin değilim."
"Bir şeyin TrolITer üzerinde onları Thalesia'dan Atan'm kuzey kıyısına göç ettirecek kadar otoritesi olmalı."
"Bir Troll olmak için ne kadar zeki olman gerekir? Muzip Re-bal'in o köylüleri uyuttuğu gibi baştan savma bir şey demiyorum ama ..." Sparhawk orada kesti.
"Bu çok karışık bir muziplik olur," diye mırıldandı Sephrenia.
"Ama imkânsız da değil, küçük ana. Önerdiğimin imkânsız olduğunu söylersen bu fikirden hemen vazgeçeceğim."
"Hemen vazgeçme," dedi kadın, yüzü endişeliydi.
"Aphrael," dedi Sparhawk, "altın kutu, şu dostumuzun Bhelli-om'un yerini bulmasını engelleyecek mi?"
Kız başıyla onayladı. "Altın kalkan görevi görüyor. Ne duyabilir ne hissedebilir, bu yüzden bir sese ya da bir duyguya yönlenemez."
"Ehlana'nın yüzüğünü de oraya koyarsam? Onu da gizler mi?"
"Evet, ama kendi yüzüğün hâlâ, onun yerini bilebileceği kadar

açıkta.
"Tek tek." Yüzüğünü kutunun kapağına değdirdi. "Açıl," dedi.
Kilit tıkladı ve kapak hafifçe kalktı.
Sparhawk, Ehlana'nm yüzüğünü parmağından çıkarıp kutuya koydu- "Bir süre buna göz kulak ol," dedi Bhelliom'a.
"Lütfen şunu yapma, Sparhawk," dedi acı bir ifadeyle Vanion.
"Neyi yapmayayım?"
"Onunla böyle konuşma. Gerçek bir canlı gibi davranıyorsun."
"Özür dilerim, Vanion. Öyle düşünürsem daha rahat oluyor. Bhelliom'un kesinlikle kendi kişiliği var." Kapağı kapattı ve kilidin tikini duydu.,
"Ah - Flüt?" dedi yoklarcasına Khalad.
"Evet?"
"Bhelliom'u gizleyen kutunun kendisi mi? Yoksa kutunun altından yapılmış olması mı?"
"Altın, Khalad. Altında Bhelliom'un sesini kesen ve onu saklayan bir şeyler var."
"Ve Kraliçe Ehlana'nm yüzüğünde de aynı işlevi görüyor?"
Flüt başıyla onayladı. "Ne bir şey duyabiliyor ne de hissedebiliyorum." Açık avucunu Sparhawk'in tuttuğu kutuya uzattı. "Hiçbir şey. Ama onun yüzüğünü hissedebiliyorum."

ilhanx

"Altın bir eldiven tak," diye omuz silkti Kalten.
"Yanınızda ne kadar para var, Sör Kalten?" diye sordu Khalad. "Biliyorsunuz, altın pahalıdır." Yan yan Sparhawk'in yüzüğüne baktı. "Bütün eli kaplamam gerekmiyor, sadece yüzük yeterli."
"Ona çabuk ihtiyacım olabilir, Khalad," diye uyardı Sparhawk.
"Bırak bu konu üzerine biraz uğraşayım. Altın parası olan var mı? Bu yüzük büyüklüğünde olsa da olur."
Hepsi keselerini açtılar.
Kalten umutla etrafa bakındı, sonra iç çekti. Kesesine uzandı. "Ba-fla bir altın borçlusun, Sparhawk," diyerek parayı Khalad'a uzattı.
"Sana borcum çok, Kalten," diye gülümsedi Sparhawk.
Kesinlikle - bir altın. Yola çıkıyor muyuz? Burası artık üşütmeye başladı."
Rüzgâr çıkmıştı, başlangıçta keyifliydi ama giderek artıyordu.
amaçtan aşağıya doğru, yol boyunca indiler, rüzgârın çığlıklar
atlP canlarını yaktığı, yüzlerine tuzlu su parçacıkları fırlattığı
95

kumsala ulaşana dek.
"Bu boradan daha sert!" diye gürültüyle esen rüzgârın içinden bağırdı Ulath. "Sanırım birazdan kasırga kopacak."
"Kasırgalar için biraz erken değil mi?" diye bağırdı Kalten.
"Orası Eosia," diye bağırarak karşılık verdi Ulath.
Rüzgârın uğultusu arttı ve pelerinlerine sarılarak at sürdüler.
"Bundan kurtulsak iyi olur," diye seslendi Vanion. "Önümüzde bir çiftlik harabesi var." Hızla yağan ince yağmurun içinden gözlerini kısarak baktı. "Taş duvarları, bizi biraz rüzgârdan korur."
Atlarını dörtnala kaldırıp birkaç dakika içinde harabelere ulaştılar. Yıkık binalar yarı yarıya yabani otlarla kaplanmıştı ve çatısız duvarlardaki pencereler kör gözler gibiydi. Bina tamamen karmakarışık olmuştu. Sparhawk ve diğerleri avluda atlarından inerek sinirli atlarını bir zamanlar ağıl olduğu açıkça belli olan yere götürdüler. Zemin bir zamanlar çatı olan kalıntılarla doluydu, köşelerde kuş pislikleri vardı.
"Genelde bir kasırga ne kadar sürer?" diye sordu Vanion.
"Bir ya da iki gün," diye omuz silkti Ulath. "En fazla üç."
"Şimdiki hakkında iddiaya girmezdim," dedi Bevier. "Bence biraz fazla hızlı oluştu ve bizi sığınmaya zorladı. Gördüğünüz gibi bu harabelere tıkılıp kaldık."
"Haklı," diye onayladı Berit. "Birisinin bizi geciktirmek için fırtına çıkardığını düşünmüyor muyuz?"
Kalten ona soğuk ve düşmanca bir bakış attı. Bu bakış genç adam ve Kraliçe Ehlana'nm hizmetçisi hakkındaki şüphelerinden vazgeçmediğini açıkça belirtiyordu.
"Bunun sorun olacağmı sanmıyorum," dedi Ulath. "O gemiye biner binmez kasırgayı geride bırakabileceğiz."
Aphrael başını olumsuzca sallıyordu.
"Sorun ne?" diye sordu.
"O gemi kasırgada gitmek için inşa edilmedi. Hem onu çoktan geldiği yere gönderdim."
"Bize söylemeden mi?" diye karşı çıktı Vanion.
"Benim kararım, Vanion. Gemi bu havada işimize yaramaz, bu yüzden mürettebatı tehlikeye ajtmanın anlamı yok."
"Bana sağlammış gibi göründü," dedi Ulath. "Onu inşa edenler aşırı rüzgârı da düşünmüş olmalılar."
96

Flüt başını salladı. "Geminin geldiği yerde rüzgâr esmez."
"Her yerde rüzgâr vardır, Flüt," diye belirtti. "Bu dünyada rüzgârın ara sıra esmediği hiçbir yer yok . . ." Sustu ve kıza baktı. "O gemi nereden geldi?"
"Bu gerçekten sizi ilgilendirmiyor, Aziz Şövalye. Fırtına geçtikten sonra onu getirebilirim."
"Eğer geçerse," diye ekledi Kalten. "Geçtiğinde bu yıkık ağılı birkaç bin silahlı fanatikle sarılı bulursam hiç de şaşırmayacağım."
Hepsi birbirlerine baktılar.
"Sanırım fırtına olsa da olmasa da yola çıksak iyi olur," dedi Vanion. Flüt'e baktı. "Sen hâlâ ... ? Yani bu rüzgâr engeller mi?"
"Daha kolaylaştırmayacak," diye üzgünce kabul etti.
"Kendini incitmeni istemiyorum," dedi kıza Sephrenia.

ilhanx

Hüt umursamazca elini salladı. "Beni merak etme, Sephrenia."
"Benden bir şey saklamaya çalışma, küçük hanım." Sephrenia'nın sesi sertti. "Rüzgârın sana ne yapacağını tam olarak biliyorum."
"Ben de bunu sürdürmeye çalışmanın o esrarengiz dostumuza tam olarak ne yapacağını biliyorum. Arkasında bir kasırgayla bizi kovalaması onu, benim at sırtında on kişiyi taşımamdan - ki ben daha hızlıyım - daha çok yorgun düşürecek. Bana boşuna hızlı Tanrıça demediler. Gerekirse Talen'den bile daha hızlı koşabilirim. Nereye gitmek istiyorsunuz, Lord Vanion?"
Eğitmen etrafındakilere baktı. "Jorsan'a dönelim mi?"
"Büyük ihtimalle kasırganın olduğu diğer herhangi bir yer kadar iyidir," dedi Kalten. "En azından yataklar kurudur."
"Ve biralar ıslaktır?" diye gülümsedi Ulath.
"Benim aklımdan da bu geçiyordu," diye kabul etti Kalten.
Rüzgâr binaların köşelerinde uluyordu ama han sağlam taştan yapılmıştı ve pencerelerinde sağlam kepenkler vardı. Sparhawk gecikildiği için illet oldu ama bu bir işe yaramadı.
Sephrenia hana gelir gelmez Flüt'ü yatırmıştı. Küçük kızın yanında onu korurcasma bekliyordu. "Gerçekten çok endişelendi," dedi Vanion. "Sanırım bazı sınırlar var. Hüt bunu önemsiz göstermeye çalışıyordu ama ben bitkinliği görünce anlarım."
"Ölmeyecek değil mi?" diye şok olmuş bir sesle sordu Talen.
"O ölemez, Talen," dedi Vanion. "Yok edilebilir ama ölemez." >
97

"Farkı ne?"
"Emin değilim," dedi Vanion. "Çok ama çok bitkin olduğuna eminim. Bunu yapmasına izin vermemeliydik." Sephrenia'nın yorgun minik Tanrıça'yla ilgilendiği odanın dışındaki koridora baktı. "Kalten nerede?" diye sordu.
"O ve Ulath aşağıda meyhanedeler, Lordum," dedi Bevier.
"Bunu bilmem gerekirdi. Biriniz yola çıktığımızda kendilerini iyi hissetmezlerse onlara iyi davranmayacağımı hatırlatabilir."
Tekrar aşağı indiler ve düzenli olarak dışardaki havayı kontrol ettiler. Tek değişen şey rüzgârın daha da hızlanmasıydı.
Sonunda Sparhawk tekrar yukarı çıkıp Sephrenia'nın oda kapısını hafifçe çaldı. "Flütle konuşabilir miyim?" diye sordu öğretmenine.
"Kesinlikle olmaz," diye fısıldadı. "Yeni uyuttum." Koridora çıkıp kapıyı arkasından kapattı ve korurcasına sırtını dayadı.
"Ona zarar vermeyeceğim, Sephrenia."
"Daresia'yı dolaşırken bu konuda sağlam bahislere girebilirsin," dedi gözlerinde çelik gibi parıltıyla. "Ne sormak istiyorsun?"
"Bu fırtınayı dindirmek için Bhelliom'u kullanabilir miyim?"
"Büyük ihtimalle."
"O zaman niye yapmıyorum?"
"Jorsan'ı yok etmek mi istiyorsun? Şehirdeki herkesi öldürmek?"
Sparhawk kadına bakakaldı.
' "Havayı kapsayan güçlerin ne oldukları hakkında hiçbir fikrin yok değil mi, Sparhawk?"
"Şey, biraz."
"Hayır, bildiğini sanmıyorum, bir tanem! Kasırgayı kim çıkar-dıysa çok güçlü ve ne yaptığını tamamen biliyor ama kasırga hâlâ bir doğal güç. Onu durdurmak için Bhelliom'u kullanabilirsin ama kullanırsan bütün sıkıştınlmış gücü tek parça halinde ve bir anda serbest bırakırsın. Tozlar yatıştıktan sonra Jorsan'ı tek parça halinde bulmaman da mümkün."
"Belki bu fikirden vazgeçsem iyi oltrr.^
"Bence de. Şimdi git. Aphrael'e göz kulak olmam gerekiyor."
Sparhawk kendini odasına yollanmışJküçük bir çocuk gibi hissederek koridordan aşağıya indi.
Ulath da yukarı çıkıyordu. "Bir dakikan var mı, Sparhawk?"
"Elbette."
98

"Kalten'le yakından ilgilensen iyi olur, sanırım."
"Ne?"
"Berit'i öldürme planları var."

ilhanx

"Kontrolden çıkıyor mu?"
"Yani konuyu biliyorsun? Karının hizmetçisine duyduklarını?"
Sparhawk başıyla onayladı.
"içtikçe kötüleştiğini biliyorsun - ve fırtınada içmekten başka yapacak hiçbir şey yok. Şüphelerinin bir gerçekçi tarafı var mı?"
"Hayır. Hepsini kafasından uydurmuş. Doğrusu kız ondan çok ama çok hoşlanıyor."
"Ben de durumun öyle olduğunu düşünüyorum. Berit'in zaten İmparatorun karısıyla başkasını arayamayacak kadar çok sorunu var. Kalten sık sık böyle yapar mı? Yani umutsuzca âşık olur mu?"
"Bugüne dek, bildiğime göre, bu ilk. Daima bulabildiği yerde öylesine takılırdı."
"Bu en güvenli yol," dedi Ulath. "Ama bu kadar uzun zamandır beklediğine göre bu onu kötü çarpacak. Matherion'a dönüp Alean'a durumu düzeltme şansı verene kadar o ve Berit'i birbirinden uzak tutabilirsek iyi olur."
Khalad koridordan yanlarına geldi. Sparhawk'm silahtarının yüzünde biraz kötümser bir ifade vardı. Kalten'in altınını gösterdi. "Bu işe yaramayacak, Sparhawk. Taşı kolayca örtebilirim ama kullanmak için açman büyük ihtimalle yanm saatini alır. Aklıma başka bir fikir geldi. Yüzüğü bana ver. Gidip kuyumcuyla konuşacağım, bu yüzden tam ölçülere ihtiyacım var."
Sparhawk yüzükten ayrılma konusunda büyük bir isteksizlik hissetti. "Peki onu ...?"
Khalad başını salladı. "Kuyumcuyla benim verdiğim karar ne olursa olsun zaten birbirine uymak zorunda. Sanırım sorun bu konuda bana ne kadar güvendiğine dayanıyor, Sparhawk."
Sparhawk iç çekti. "Konuyu buraya getirmen gerekiyordu, değil mi, Khalad?"
"Bunun en hızlı yol olacağım düşündüm, Lordum." Khalad elini uzattı ve Sparhawk da vermek için yüzüğü çıkardı. "Teşekkür ede-"m," diye gülümsedi Khalad. "Bana olan güvenin çok dokunaklı."
"İyi dedin," diye mırıldandı Ulath.
Sparhawk ve Ulath'm, Kalten'i yukarıya taşıyıp yatırmalarının

ardından hepsi hanın salonunda topladılar. Sparhawk hancıyla kısaca konuştu ve Sephrenia'nm yemeği yukarıya yollandı.
"Talen nerede?" diye etrafa bakınarak sordu Bevier.
"Hava almak için dışan çıkacağını söyledi," dedi Berit.
"Kasırgada mı?"
"Sanırım sadece yerinde duramıyor."
"Ya da bir şeyler çalmak istiyor," diye ekledi Ulath.
Hanın kapısı güm diye açıldı ve rüzgâr Talen'i içeriye fırlattı. Pelerinin altında ceket ve tayt giyiyordu. Belinde de bir meç vardı. Silah ona pek güçlük çıkanyor gibi görünmüyordu. Sırtını kapıya dayadı ve iterek kapatmak için tüm gücünü harcadı. Sırılsıklamdı, yüzünden sular damlıyordu. Ama yine de sırıttı. "Biraz önce bir esrarı çözdüm," diye güldü yanlarına gelirken.
"Ya?" dedi Ulath.
"Rebal'm gerçek kimliğini bilmek için kaç para verirdiniz?"
"Bunu nasıl becerdin?" diye sordu Berit.
"Tamamen şans. Dışarıda etrafa göz atıyordum. Rüzgâr beni dar bir ara sokağa sürükledi ve bitimindeki bir dükkanın kapısına dayadı. Nefes almak için içeri girmenin iyi olacağını düşündüm. İçeri girdiğimde ilk gördüğüm tanıdık bir yüz oldu. Bizim esrarengiz Rebal'imiz Jorsan'daki saygın bir esnaf. Bunu bana kendisi söyledi. Önlük giydiğinde o kadar etkileyici görümüyor."
"Esnaf mı?" diye inanmaya inanmaya sordu Bevier.
"Evet, gerçekten, Aziz Şövalye - toplumun direklerinden biri, bunu söylediğini duydum. Hatta şehir meclisi üyesi."
"İsmini öğrenmeyi becerdin mi?" diye sordu Vanion.
"Elbette, Lordum. Rüzgâr beni içeri atar atmaz kendisini tanıttı. İsmi Amador. Konuşmasını sürdürsün diye ondan bir şeyler aldım."
"Ne işle uğraşıyor?" diye sordu Berit.
Talen ceketinin içine uzanıp parlak pembe, ıslanmış ve kırışık bir kumaş şeridi çıkardı. "Güzel, ha? Onu kurutupJFlüt'e vereceğim."
"Ciddi olamazsın," diye güldü Vanion. "Gerçekten bunları mı
satıyor?" J
"Eer öle düze dilm yeşi ossun, Eiitme hazetle," diye Caala-dofun lehçesini taklit etti Talen. "Edom'daki bütün Tamulları tir tir titreten adam, bir kurdele satıcısı. Hayal edebiliyor musunuz? Ve avazı çıktığı kadar gülerek bir iskemleye yığıldı.

ilhanx

100

"Nasıl işliyor?" diye sordu Sparhawk, ertesi gün yüzüğü çevirip bakarken.
"Birinin yemeğini ya da içkisini zehirlemek için insanların kullandığı şu yüzüklerin birinin üzerine yerleştirildi," dedi Khalad. "Kılıfı yakutu tam örtebilsin diye kuyumcuya esas yüzükten çıkartıp bizimkinin üstüne yerleştirdim. Üstüne konan takının bir tarafında küçük bir menteşe, diğer tarafında da bir mandal var. Tek yapman gereken şey mandala dokunmak - tam burada." Sağlam görünen bir yuvanın altında yan gizli minnacık bir kol gösterdi. "Şu altın kapağın açılması için menteşede küçük bir yay var." Kola dokundu. Yakutu örten yarım küre tık diye açılıp taşı ortaya çıkadı. 'Tüzüğün sadece halkasıyla Bhelliom'a dokunduğunda işe yaradığma emin misin? Kapakla taşa dokunması belki biraz daha iyi olabilir."
"Halkası iş görüyor," dedi Sparhawk. "Çok zekice, Khalad."
"Teşekkür ederim. Onu senin yüzüğe takmadan önce kuyumcuya bütün zehiri temizletim."
"Eski yüzük de kullanıldı mı?"
"Ah, evet. Sahibi olan Edomlu soylu bir kadının mirasçılarından biri kuyumcuya satmış. Anladığım kadarıyla çok düşmanı varmış. En azından bir zamanlar." Khalad kıkırdadı. "Kuyumcuyu hayal kırıklığına uğrattım. Bir süre yüzükle yalnız başına kalmayı çok istedi. O yakut epey para eder. Bhelliom'un kırmızı bir cam parçasına cevap vereceğini sanmadığım için gözümden ayırmadım. Ama yine de yüzüğün kutuyu açıp açamayacağına baksan iyi olur. Açmazsa kuyumcunun dükkânına dönüp parmaklarını kesmeye başlayacağım. Bir iki tanesi kesildikten sonra gerçek yakutu nereye sakladığını hatırlayacağım gözümün önüne getirebiliyo-rum. On parmağının hepsi olmadığında fazla ayrıntılı işleri yapmak çok zordur. Ona daha başlangıçta bunu söyledim, bu yüzden büyük ihtimalle dürüstlüğüne güvenebiliriz."
"Sen merhametsiz bir adamsın."
"Sadece yanlış anlamaları engellemek istiyorum. Yüzüğün kutuyu açtığından emin olduktan sonra, onu Flüt'e götürüp altının yakutu gizleyecek kadar kalın olup olmadığına baksan iyi olur. Kata değilse, yeniden kuyumcuya götürüp kapağına daha altın ekleteceğim. İstediğimizi elde edene dek buna devam edebiliriz."
101

"Çok pratik zekâlısın, Khalad."
"Ekipteki birinin öyle olması gerekiyor."
"Kalten'in altınına ne yaptın?"
"Kuyumcunun parasını ödedim. Maaliyetin bir kısmını karşıladı. Ama kalanını bana borçlusun."
"Eve dönmeden önce herkese borçlanağım."
"Önemli değil, Sparhawk," diye sırıttı Khalad. "Hepimiz borcuna sadık olduğunu biliyoruz."
"Bu kadar yeter!" dedi kızgınca Sparhawk, salonun kapısından dışarı göz attığında. İki gün geçmiş ve herkes kahvaltı için aşağı inmişti. "Haydi gitmeye hazırlanalım."
"Bu havada gemiyi geri getiremem, Sparhawk," dedi Flüt. Küçük kız hâlâ soluk görünüyordu ama iyileştiği ortadaydı.
"O zaman karadan gideceğiz. Burada ördekler gibi oturmuş hiçbir şey yapmadan dışardaki arkadaşımızın güç toplamasını bekliyoruz. Harekete geçmemiz lazım."
"Karadan gidersek Matherion'a ulaşmamız aylar sürer, Sparhawk," dedi Khalad. "Flüt yolculuğu hızlandıracak kadar iyi değil."
"O kadar hasta değilim, Khalad," diye itiraz etti Flüt. "Sadece biraz yorgunum, hepsi o kadar."
"Her şeyi kendi başına mı yapman gerekiyor?" dedi Sparhawk.
"Bunu pek anlayamadım."
"Kuzenlerinden biri burada olsa, sana yardım edebilir mi?"
Flüt kaşlarım çattı.
"Diyelim ki sen kararları veriyorsun ve o da destek oluyor."
"Bu güzel bir fikir, Sparhawk," dedi Sephrenia, "ama yanımızda Aphrael'm kuzenlerinden hiçbiri yok."
"Evet ama Bhelliom var."
"Bunun olacağını biliyordum," diye inledi Bevier. "Lanetli taş Sparhawk'in aklını çeldi. Kendini Tanrı sanıyor."
"Hayır, Bevier," dedi Sparhawk. "Tanrı değilim ama ona yakın bir şeyi kullanma hakkım var. Yüzükleri.Çaktığımda Bhelliom ne dersem yapmak zorunda. Bu Tanrı olmak demek değil ama yeterince yakın. Haydi kahvaltı edelim. Sonra eşyaları toplayıp atlara yükleyebilirsiniz. Aphrael ve ben bu işi nasıl halledeceğimizin ayrıntılarına karar vereceğiz."

ilhanx

yedinci bölüm

JORSAN SOKAKLARINDA rüzgâr çılgınca esiyor, yağmur seller gibi boşalıyordu. Sparhawk ve arkadaşları sıkı sıkı pelerinlerine sarılmış, rüzgâr yüzünden başlarını eğmiş kasırgaya karşı kararlı bir şekilde yavaş yavaş büyük zorluklar içinde ilerliyorlardı.

Şehir kapılarında nöbetçi yoktu. Rüzgârın hiçbir engelle karşılaşmadan çok daha sert saldırdığı kırlara doğru at sürdüler. Konuşmak imkânsızdı, bu yüzden Sparhawk elli fersah kuzeydeki Korvan'a yönelen çamurlu yolu zar zor işaret edebildi.

Şehirden yaklaşık bir mil sonra yol alçak bir tepenin arkasında kavis yaptığında Sparhawk atını dizginledi. "Artık kimse bizi göremez," diye uluyan rüzgârın içinde bağırdı. "Deneyelim ve görelim bakalım ne olacak." Altın kutuyu çıkarmak için ceketine uzandı.

Berit geriden dörtnala geldi. "Arkamızdan gelenler var!" diye bağırırken yüzündeki suları sildi.

"Bizi mi izliyorlar?" diye sordu Kalten.

Berit belirsiz bir şekilde kollarını iki yana açtı.

"Kaç kişi?" diye sordu Ulath.

"Yirmi beş ya da otuz, Sör Ulath. Yağmurda- tam göremedim ama zırhlıymışlar gibi göründü."

"iyi," diye sertçe dişlerini gıcırdattı Kalten. "Amatörleri öldürmek pek eğlenceli olmuyor."

"Ne düşünüyorsun?" diye Vanion'a sordu Sparhawk.

"Gidip bakalım. Belki bizimle ilgili değildir."

ikisi geri döndü ve çamurlu yolda birkaç yüz adım gittiler.

Arkalarından gelen atlılar yavaşlamıştı. Gelenler kürklere sarılı e Çoğu bronz uçlu mızraklar taşıyan sert görünüşlü adamlardı, yaşlarındaki adamın fırça gibi bir sakalı vardı ve üstünde geyik °ynuzları olan antik bir miğfer giyiyordu.

"İşte bu," dedi kısaca Sparhawk. "Kesinlikle bizi izliyorlar. Diğerlerini de alıp işlerini halledelim."

Arkadaşlarının sığındığı ormanının rüzgâr almayan tarafına döndüler. "Jorsan'da çok kaldık/' dedi Sparhawk. "Rebal'a yardım isteyecek kadar zaman verdik. Ardımızdakiler bronz çağı savaşçıları."

"Demos'un dışında saldıran Lamorklar gibi mi?" dedi Ulath.

"Evet," dedi Sparhawk. "Bunlar büyük ihtimalle Drychtnath değil de Incetes'in yoldaşları, ama yine de aynı şey sayılır."

"Liderlerini gördün mü?" diye sordu Ulath.

"En önde," diye cevapladı Vanion.

"O zaman iş kolay olacak."

Vanion ona sorarcasına bir bakış attı.

"Bu daha önce de oldu," dedi Sparhawk. "Nedenini bilmiyoruz ama liderleri öldüğünde geri kalanı ortadan yok oluyor."

"Ağaçların arasında saklansak olmaz mı?" dedi Sephrenia.

"Bunu şansa bırakmak istemem," dedi Vanion. "Şimdi nerede olduklarını biliyoruz. Onları gözden kaçırırsak bizi pusuya düşürebilirler. İyisi mi onların işini burada halledelim."

"Zaman harcıyoruz," dedi aniden Kalten. "Şu işi halledelim."

"Khalad," dedi silahtarına Sparhawk, "Sephrenia ve çocukları ağaçların içinde bir yere götür. Gözden ırak olmaya bak."

"Çocuklarım?" diye itiraz etti Talen.

"Sana ne deniyorsa öyle yap," dedi Khalad, "ve şimdilik o meçi çekme fikrini kafandan sil."

Şövalyeler kendilerini izleyenlerle karşılaşmak için çamurlu yoldan atlarını sürdüler.

"Yalnızlar mı?" diye sordu Bevier. "Yani , onları uyandıranın kim olduğunu görebilen oldu mu?"

"Boynuzluyu öldürdükten sonra bunu anlarız," diye homur
dandı Kalten. "Diğerleri ortadan yok olunca bu işten sorumlu olan
yağmurun altında tek başına kalacak." \

"Beklemenin anlamı yok," dedi Vanion, .sesi soğuktu. "Haydi başlayalım. Islanmaya başladım."

Kılıç kollarını serbest bırakmak için pelerinlerini geriye ittiler, eyerlerinde asılı sade çelik miğferlerini taktılar ve kalkanlarını kollarına geçirdiler.

"Bırak bunu ben yaparım," dedi Kalten, atını Faran'm önüne

ilhanx

doğru zorlayarak. Sesinde gizli bir öfke ve omuzlarında kayıtsızlık vardı. "Haydi!" diye avazı çıktığı kadar bağırarak kılıcını çekti.
Saldırıya geçtiler.
Çelik zırh gömlekli Kilise Şövalyeleri savaş atlarının toynaklarından etrafa çamurlar yağdırarak saldırıya geçtiklerinde dokuzuncu yüzyıldan gelme savaşçılar bir an için irkildiler.
Bronz çağı silah ve taktikleri, çağdaş kılıç ve baltalara denk değildi. Karanlık çağların ufak tefek atlan daha çok midillilere benzi-yorlardı. Kalten arkasında kama gibi açılmış arkadaşlarıyla takipçilerin ön saflanna daldı. Sansın Pandion üzengisinin üstünde yükselerek kılıcıyla kuvvetli geniş darbeler indiriyordu. Kalten normalde çok yetenekli ve sakin bir savaşçıydı ama şimdi öyle kızgın görünüyordu ki asla girmeyeceği riskler alıyordu. Darbeleri aşırı uzun, sert ve hiç ihtiyatlı değildi. Boynuz miğferli sakallı adama doğru yolun-dakileri keserek ilerlerken önüne çıkan yuvarlak bronz kalkanlı adamlar darbelerini çok zor savuşturuyorlardı. Onun pervasız sal-dırısı karşısında şaşıran Sparhawk ve diğerleri, peşinden giderek arkadan saldırmak isteyenleri biçiyorlardı.
Sakallı adam arkaik bir savaş narası attı ve devasa bronz uçlu savaş baltasını sallayarak atını mahmuzladı.
Kalten, balta darbesini neredeyse aşağılayarak kalkanıyla savuşturdu ve kılıcını olabildiğince kaldırıp bütün gücüyle indirdi. Aceleyle doğrultulan bronz kalkanı parçalayan kılıç, parıldayan oval nesnenin yarısını sakallı adamın koluyla birlikte uçurup götürdü. Kalten yeniden vurdu, kılıcı boynuzlu miğfere çarptığında düşmanının kafasını etrafa beyin ve kan fışkırtarak parçaladı. Ölü adam darbenin etkisiyle eyerinden fırladı ve yandaşlarıyla birlikte bir serap gibi dalgalanarak ortadan yok oldu.
Geride tek atlı bir vardı. Siyah pelerinli Rebal, kendisini koruyan eski zaman savaşçıları aniden yok olunca öylece kalakalmıştı.
Kalten ona doğru ilerledi, kanlı kılıcı yarı kalkıktı ve mavi gözlerinde ölüm okunuyordu.
Çığlık atan Rebal atını çılgınca kırbaçlayarak fırtınanın içine doğru kaçmaya başladı.
Kalten!" diye kükredi Vanion, şövalye kaçan adamın peşinden atını mahmuzlarken. "Dur!"
"Ama

Olduğun yerde kail
Hâlâ pervasız bir öfke içindeki Kalten itiraz etmeye kalkıştı.
"Bu bir emirdir, Aziz Şövalye! Kılıcını kmına sok!"
"Emredersiniz, Lordum," dedi Kalten, suratsız bir şekilde kanlı kılıcını kmma sokarken.
"Kılıcını geri çek!" diye bağırdı Vanion. "Kmma sokmadan sil!"
"Özür dilerim, Lord Vanion. Unuttum!"
"Unutmak? Ne demek unuttum? Sen yavru bir köpek misin? Kılıcını temizle, Aziz Şövalye! Kmma sokmadan önce pırıl pırıl görmek istiyorum!"
"Peki, Lordum," diye mırıldandı Kalten.
"Ne dedin?"
"Emredersiniz, Lordum!" diye bağırdı bu kez Kalten.
"Bu biraz daha iyi."
"Teşekkürler, Vanion," diye mırıldandı Sparhawk.
"Seninle sonra konuşacağım, Sparhawk," diye gürledi Vanion. "Teçhizatına bakması senin sorumluluğun. Bu adamların lideri olman gerekiyor, keçi çobanı değil." Eğitmen etrafına bakındı. "Tamam," dedi hızla, "haydi toplanıp geri dönelim. Ciddi olun, beyler, ciddi olun. Biz Tanrı'nın askerleriyiz. En azından ne yaptığımızı biliyor görünmeye çalışalım!"
Geri döndüklerine ağaçların arası en azından rüzgârdan biraz korunuyor gibiydi. Vanion şövalyeleri Sephrenia, Khalad ve "ço-cuklar"a katılmak için koruya soktu.
"Herkes iyi mi?" diye hızla sordu Sephrenia.
"Görünen bir yaramız yok, küçük ana," dedi Sparhawk.
Sephrenia sorarcasına adama baktı.
"Lord Vanion'un sözleri çok tumturaklı," diye sırıttı Ulath. "Birkaçımızdan biraz hoşnutsuz kaldı ve bu konuda bizimle biraz - resmi - konuştu."
"Bu kadar yeter, Aziz Şövalye," dedi Vanion.
"Peki, Lordum.")
"Onları uyandıranın kim olduğunû-tanımlayabildiniz mi?" diye Sparhawk'a sordu Khalad.
"Hayır. Rebal oradaydı ama başka bîrini görmedik."
"Çarpışma nasıldı?"
"Görmeliydin, Khalad," dedi etkilenmiş olan Berit. "Sör Kalten

ilhanx

kesinlikle muhteşemdi."
Kalten ona ters ters baktı.
Sephrenia ikisine de kurnaz bir bakış attı. "Bunu fırtınadan kurtulduktan sonra konuşabiliriz," dedi. "Hazır mısın, Sparhawk?"
"Hemen," diye cevapladı. Gömleğinin içine uzanıp kutuyu çıkardı ve açılmasını emretti. Ehlana'nın yüzüğünü takıp Bhelliom'u kaldırdı.
"Al," dedi Sephrenia. Flüt'ü kaldırdı ve Sparhawk da küçük kızı kollarına aldı.
"Bu işi nasıl yapacağız?" diye sordu.
"Başlarken senin ağzından konuşacağım," dedi kız. "Ne söylediğimi anlamayacaksın çünkü bilmediğin bir dil kullanacağım."
"Gizli bir Styric dialekti mi?"
"Hayır, Sparhawk, Styric değil. Ondan çok daha eski. Şimdi rahatla. Sana rehberlik edeceğim. Kutuyu bana ver. Bhelliom'un yeri değiştiğinde her şey titrer. Dostumuzun, Bhelliom'un yerini hemen saptayabileceğini sanmıyorum, bu yüzden eğer onu - ve karının yüzüğünü - hemen kutuya koyup yüzüğünün kapağını da kapatırsan, nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikri olmayacaktır. Şimdi, Bhelliom'u iki elinle tut ve ona kim olduğunu bildir."
"Zaten biliyor."
"Hanrlat, Sparhawk ve Trollce konuş. Formalitelere saygı gösterelim." Hüt Sparhawk'rn zırhlı kollarındaki güvenli çembere sokuldu.
Sparhawk iki yüzüğün de sıkıca dokunduğundan emin olacak bir şekilde Bhelliom'u kaldırdı. "Mavi Gül," dedi Trollce, "Ben Ele-nia'lı Sparhawk'im. Beni tanıyor musun?"
Ellerini aydınlatan gök mavisi parıltı çoğaldı ve yeni dövülmüş çelik rengini aldı. Sparhawk'rn Bhelliom'la ilişkisi muğlaktı ve çi-çek-mücevherin adamı sevmesi için hiçbir nedeni yoktu.
"Gerçekten kim olduğunu söyle, Sparhawk," diye önerdi Flüt. "Seni tanıdığından emin ol."
"Mavi Gül," diye iğrenç Troll dilinde bir kez daha konuştu, 'ben Anakha'yım ve yüzükleri takıyorum. Beni tanıyor musun?"
Adamın o ölümcül ismi söylemesiyle birlikte Bhelliom biraz yalpaladı ve taç yapraklarmdaki çelik rengin bir kısmı kayboldu.
"Bu başlangıç," diye mırıldandı. "Şimdi ne olacak?"
"Şimdi benim sıram," dedi Flüt. "Rahatla, Sparhawk. İzin ver

düşüncelerine gireyim."
Bu tuhaf bir süreçti. Sparhawk, Çocuk Tanrıça zihnini nazikçe, hatta sevecen bir şekilde iki küçük elinin araşma almış gibi iradesinin kendi kontrolünden çıktığını hissetti. Dudaklarından çıkan ses tuhaf bir yumuşaklıktaydı ve konuştuğu dil anlayışının dış çeperlerini güç unutulan bir tanıdıklıkta dolaşıyordu.
Sonra etrafındaki dünya bulanıklaşarak ışıltılı bir tür alacakaranlığa geçti. Bulanıklık yok oldu ve güneş parlamaya başladı. Artık yağmur yağmıyordu, rüzgâr da yerini hafif bir melteme bırakmıştı.
"Ne şaşırtıcı bir fikir!" diye bağırdı Aphrael. "Bunu hiç düşünmemiştim] Bhelliom'u sakla Sparhawk. Hemen."
Sparhawk mücevheri ve Ehlana'nm yüzüğünü kutuya koyup kendi yüzüğünün kapağını kapattı. Ardından dönüp güneye baktı. Ufukta karanlık alçak bir bulut hattı vardı. Sonra kuzeye baktı ve tepenin dibinde oldukça büyük bir kent gördü, güz güneşinde parıldayan kırmızı kiremit çatılarıyla çok hoş görünüyordu. "Bu Korvan mı?" diye öylesine sordu?
"Evet, elbette," dedi başını neşeli bir şekilde hafifçe sallayarak Flüt. "Gitmek istediğin yer orası değil miydi?"
"Çok çabuk geldik," dedi sakince Ulath.
Sephrenia aniden güldü. "Dostumuzun gücünü denemek istedik. Şimdi ne kadar dayanabileceğini göreceğiz. Bizi izlemek istiyorsa, kasırgasını yanma alıp yapabildiğirıce hızla arkamıza takılacak."
"Ah, bu iş eğlenceli oluyor!" diye ellerini neşeyle çırparak haykırdı Flüt. "Asla bu kadar ileriye sıçrayabileceğimize inanmazdım."
Kalten parlak güz- güneşine doğru gözlerini kısarak baktı. "Sanırım öğlen olmak üzere. Niye Korvan'a gidip erken bir öğlen yemeği yemiyoruz? Biraz önceki çalışma iştahımı açtı."
"Bu kötü bir fikir olmayabilir, Sparhawk," dedi Vanion. "Artık durum değişti, bu yüzden planlarımızı gözden geçirmek, onları değiştirip değiştirmemeye karar vermek isteyebiliriz."

ilhanx

Sparhawk başıyla onayladı. Faran'ın sağrılarına topuklarıyla vurdu ve tepeden Korvan'a doğru irtmeye başladılar. "Şaşırmış görünüyordun," diye Flüt'ün kulağına mırıldandı.
"Şaşırmış mı? Sersemledim."
"Ne yaptı?"
"Tam olarak anlayamayazsm, baba. Troll Tanrısı Ghnomb'un seni

kuzey Pelosia'yı boydan boya geçirişini hatırlıyor musun?"
"Bir şekilde zamanı dondurmuştu, değil mi?"
Flüt başıyla onayladı. "Ben daima farklı bir şekilde yaparım, rünkü Ghnomb'dan daha bilgiliyim. Bhelliom ise tamamen farklı bir şekilde yapıyor - doğrusu çok daha basit. Ghnomb ve ben farklı olmamıza rağmen ikimiz de bu dünyanın bir parçasıyız, bu yüzden arazi bizim için çok önemli. Bize süreklilik ve mevki duygulan sağlıyor. Bhelliom'un kerteriz noktalarma ihtiyacı yok. Sanki başka bir yeri düşünüyor ve orada oluyor."
"Sen böyle yapabilir misin?"
Kız dudaklarını büzdü. "Sanmıyorum." İç çekti. "Bunu kabul etmek biraz utandırıcı ama Bhelliom benden çok daha bilgili."
"Ama sevimlilikte senin yanma bile yaklaşamaz."
"Teşekkür ederim, nazik beyefendi."
Sparhawk'rn aklına bir şey geldi. "Danae hâlâ Matherion'da mı?"
"Tabii ki."
"Annen nasıl?"
"İyi. O ve hırsızlan İçişleri Bakanlığı'nda bir yerde gizli bazı belgeleri ele geçirmeye uğraşıyorlar."
"Her şey hâlâ kontrol altında mı?"
"Şu an için evet. Seninle birkaç kez şakalaştım ama aynı anda iki yerde birden olmak çok zor. Danae çok fazla uyuyor, bu yüzden orada olanların çoğunu kaçırıyorum. Anne biraz endişeli. Danae'nin hasta olabileceğini düşünüyor."
"Onu çok endişelendirme."
"Peki baba."
Korvan'a girdiler ve saygın görünüşlü bir han buldular. Ulath hancıyla bir iki şey konuştu ve hepsi arkadaki, meşe masa ve sıralara ısı ve ışık vermek için yerleştirilmiş pencerelerden altın rengi güneş ışıklarının süzüldüğü özel bir yemek odasına çıkarıldı. "Bize kulak misafiri olmak isteyecek birini idare edebilir misin, küçük ana?" diye sordu Sparhawk.
"Cevabı bile bile bu soruyu kaç kez sorman lazım?" diye bıkkın "ir iş çekişle sordu Sephrenia.
"Sadece emin olmak için, hepsi bu."
Pelerinlerini çıkanp silahlannı köşeye yığarak masaya oturdular.
Biraz pasaklı, şaşı gözlü bir garson kız mutfakta hazırlananları

söylemek için geldi.
Sephrenia olumsuzca başını salldı. "Söyle ona, Vanion."
"Leydi, ben - ve küçük kız - kuzu yiyeceğiz," dedi sertçe. "Domuz sevmeyiz."
"Aşçı kuzu yapmıyor," diye zırıldadı kız.
"O zaman yapmaya başlamasını söylesen iyi olur."
"Bundan hoşlanmayacak."
"Hoşlanması gerekmiyor. Kuzu gelmezse paramızı alıp başka bir hana gideceğimizi söyle. Hanın sahibi bundan pek hoşlanmayacaktır, değil mi?"
Kızın yüzü asıldı ve hızla dışarı çıktı.
"İşte bu, çocukken tanıyıp sevdiğimiz Vanion," diye güldü Kal-ten. Sabahki savaş keyfini yerine getirmiş gibiydi.
Vanion haritasını açtı. Parmağıyla haritada uzanan bîr yolu göstererek, "Önümüzde doğuya giden oldukça uzun bir yol var," dedi. "Edom'u geçtikten sonra Cynesga'ya giriyor. Sarna'da sınırı geçip Tamul topraklarına gireceğiz." Flüt'e baktı. "Bhelliom bir seferinde ne kadar sıçrayabilir?"
"Aya bir yolculuk yapmak ister misiniz, Lord Vanion?" Kaşlarını çattı. "Ama bir sorun var. Bhelliom bir şey yaptığında çok özel bir ses çıkarıyor. Büyük ihtimalle bunu yaptığını bile bilmiyor ama bir şekilde nerede olduğunu bildiriyor. Kendisini gizlemesini belki ona öğretebiliriz ama bu zaman alır."
"Ve bu da başka bir sorunu ortaya çıkarıyor," diye ekledi Sephrenia. "Sparhawk, Bhelliom'un gücünü elinde tutuyor ama şimdilik onu nasıl kullanacağını bilmiyor."

ilhanx

"Teşekkürler," dedi sevimsiz bir şekilde Sparhawk.
"Özür dilerim, bir tanem, ama bilmiyorsun. Onu her eline alı
şında ya ben ya Aphrael'in seni adım adım ona götürmemiz gere
kiyor. Kesinlikle zamana ihtiyacımız var. Bhelliom'a sessiz olması
nı ve sana da birisi elinden tutmadan onu kullanmayı öğretmemiz
gerekiyor." j
"Ben de seni seviyorum, Sephrenia<_^/
Sephrenia sevgiyle gülümsedi. "Ellerinde olağanüstü bir güç tutuyorsun Sparhawk, ama onu bir savaş sancağı gibi sallamak dışında bir şey yapmasını bilmiyorsan fazla bir işe yaramaz. Koşa koşa Matherion'a gitmemiz gerektiğini sanmıyorum. Ehlana için

uydurduğunuz hikâye en az iki ya da üç hafta daha yokluğumuzu açıklar- Düşmanlarımızın yol boyunca bizim için hazırlayacakları tuzak ve pusulardan uzak durmak da isteyeceğiz." Durdu. "Ama bunlar işe yarayabilir. Sana alıştırma yapacak bir şeyler sağlar."
"Etrafta sıçrayıp durmak," diye homurdandı Ulath.
"Şunu keser misin, Ulath?" diye tersledi Sephrenia.
"Özür dilerim, Sephrenia. Bu bende alışkanlık olmuş. Bir şeyi iyice düşündükten sonra birden neticeyi ağzımdan kaçırırım. Aradaki adımlar genelde önemli değildir. Oradaki dostumuz Atanları kıtanın üstünde oradan oraya koşturmak için rasgele karışıklıklar çıkarıyor - burada kurtadamlar orada vampirler, şurada Parıldayan İnsanlar, öbür tarafta eskiden kalma ordular. Bütün bunların imparatorluk yetkililerini şaşırtmaktan başka bir amacı yok. Onlar Bhelliom'u duyup hissedebiliyorlar - özellikle de gürültülü bir şeyler yaptığında. Anladığım kadarıyla onun bir seferinde ne kadar sıçrayacağının sınırı yok, yani diyelim Sparhavvk Darsas'daki hava durumunu bilmek istiyor. Onun kendisini ensesinden tutup Kral Alberen'in sarayının önündeki meydana fırlatacak Bhelliom'u var. Orada yarım saat kalır - diğerlerinin yerini saptamasına yetecek kadar - ardından kıtanın öbür ucuna, güney Arjuna'daki Bere-sa'ya zıplar ve orada olduğu bilinecek kadar kalır. Sonra Sarsos'a gider, sonra güney Daconia'daki Jura'ya, sonra Platime'a merhaba demek için Cimmura'ya gider - bunların hepsini tek bir öğlen sonrasında yapar. Bhelliom'u kullanmak için gerekli bütün alıştırmaları yapar ve güneş batarken diğerleri onun nerede olduğunu ya da bir sonra nereye gideceğini bilemez. İşin daha da eğlenceli tarafı, o gizemli dostumuz bu sıçrayışların hangisinin önemli olduğunu bilemeyeceği için peşinden ayrılmaması gerekeceği."
"Her adımında sırtında kasırgayı taşıyarak," diye ekledi Kal-ten. "Ulath, çok zekisin."
"Evet," dedi alçakgönüllü bir şekilde, örme saçlı sarışın Thale-siah. "Biliyorum."
"Ben de beğendim," dedi Vanion. "Sen ne dersin, Sephrenia?"
"Bu, Sparhawk ve Bhelliom'un birbirlerini tanımları için bir Şans verir," dedi kadm, "ve aslında ihtiyacımız olan da bu. Birbirlerini ne kadar iyi tanırlarsa beraberce o kadar iyi çalışabilecekler. Özür dilerim, Ulath. Ne zaman istersen neticeyi ağzından kaçır."

"Tamam o zaman," dedi işgüzar havasına bürünen Vanion, "Sparhawk küçük gezintilerinden birine çıktığında geri kalanımız görünür olacağız - şey, tam da görünür sayılmayız çünkü Bhelliom yanımızda olmadığında dostumuz ne bizi duyabilecek ne de hissedebilecek, değil mi?"
"Büyük ihtimalle hayır," diye onayladı Flüt. "Hissedebilse bile, Sparhawk o kadar çok gürültü çıkaracak ki dikkat edemeyecek."
"İyi. Diyelim ki biz buraya yerleştik. Sparhawk, Darsas'a sıçrayıp oradaki bütün camları şmgırdatır. Sonra döner bizi alır ve . . ." Gözlerini kısıp haritasına baktı. "Cynesga sınırındaki Cyron'a bırakır." Parmağını sertçe haritanın üzerine vurdu. "Sonra birkaç yere daha sıçrayıp dostumuz her seferinde nerede olduğunu bilsin diye Bhelliom ve yüzükleri açar. Ardından Cyron'da _bize katılır ve Bhelliom'u kutusuna kapıtır. O süre boyunca dostumuzun kafası çok karışacağı için nerede olduğumuzu bilemeyecektir."
"İyice dikkat et Sparhawk," diye sırıttı Kalten. "Bir eğitmenin böyle düşünmesi gerekir."
Sparhawk homurdandı. Aklına bir şey geldi. "Giderken seninle bir süre konuşmak istiyorum," dedi yavaşça sarışın arkadaşına.
"Başım belada mı?"
"Daha değil ama bu konuda uğraşıyorsun."
Pasaklı garson kız Vanion'a ters ters bakarak yemeklerini getirdi ve yemeğe başladılar.
Oyalanmadan yemeklerini yiyip hep birlikte çıktılar.

ilhanx

"Sorunun ne?" diye sordu Kalten, Sparhawk'la birlikte diğerlerinin arkasından yürürlerken.
"Kendini öldürtmeye çalışmaktan vazgeç."
"Sen neden bahsediyorsun?"
"Oyun oynama, Kalten. Bu sabah ne yaptığını gördüm. Seni tanıyan insanların her şeyini açıkça gördüğünü anlamıyor musun?"
"Sağlıksız bir şekilde zekisin, Sparhawk," diye suçladı sarışın
Pandion. 1
"Bu karakterimin bir hatası. Şu artdüJbeni kaygılandıran yeteri kadar şey var. Bw durumu onlara ekleme."
"Bu mükemmel bir çözüm."
"Hiç olmayan bir sorun için, seni salak. Alean'ın gözü Chyrel-los'dan ayrıldığımızdan beri sende. Bütün bu çabası boşuna değil-
112

Peşinde olduğu Berit değil sensin, Kalten. Saçmalığı kesmezsen, seni Demos'a götürüp ana toplantı binasına kapatacağım."
"Bunu nasıl yapmayı düşünüyorsun?"
"Burada bir mavi dostum var, hatırladın mı?" Sparhawk ceketinin önündeki kabarıklığa vurdu. "Seni saçlarından tutup daha Va-nion eyerine binmeden Demos'a bırakıp dönerim."
"Bu haksızlık."
"Talen gibi konuşmaya başladın. Haklı olmaya çalışmıyorum. Senin kendini öldürmeni engellemeye çalışıyorum. Yemin etmeni istiyorum."
"Hayır."
"Demos bu mevsim güzeldir. Hoşuna gidecek. Günlerini dua ederek geçirebilirsin."
Kalten küfretti.
"Bazı kelimeleri doğru söyledin, Kalten. Şimdi onları düzgün bir yemin şeklinde sıraya koy. İnan, dostum, bütün bu saçmalığı durduracağına dair yemin edene dek bizimle bir adım bile atmayacaksın."
"Yemin ederim," diye mırıldandı Kalten.
"Yeteri kadar iyi değil. Haydi bunu düzgün ve resmi yapalım. Seni etkilemesini istiyorum. Hepsi tek tek söylenmediği sürece kelimeleri atlamaya eğilimlisindir."
"Kanımla bir şey imzalamamı istiyor musun?" dedi öfkeyle.
"Bu da bir düşünce ama yanımda hazır parşömen yok. Sözlü yeminini kabul edeceğim - şimdilik. Sonradan fikrimi değiştirebilirim, bu yüzden içini rahat, hançerini de hazır tut."
"Sparhpzvk!" diye bağırdı Büyükelçi Fontan. "Darsas'da ne yapıyorsun?" Yaşlı Tamul diplomat şaşkınlıkla iri Pandiona bakıyordu.
"Sadece geçiyordum, Ekselansları," dedi Sparhawk. "İçeri girebilir miyim?"
"Elbette, evlat." Fontan kapıyı açtı ve Sparhawk ile Flüt, Tamul Büyükelçiliğinin koyu kırmızı halı kaplı çalışma odasına girdiler.
"Çok iyi görünüyorsunuz, Majesteleri," diye küçük kıza gülümsedi Fontan. Sonra yakından baktı. "Özür dilerim. Sizi Prens ^parhawk'in kızıyla karıştırdım. Birbirinize çok benziyorsunuz."
"Uzaktan akrabayız, Ekselans," dedi Hüt, çok sakindi.
113

"Birkaç hafta önce Matherion'da olanların haberi size ulaştı mı, Ekselans?" diye Bhelliom'u cebine sokuşturarak sordu Sparhawk.
"Daha dün," diye cevapladı Fontan. "İmparator güvende mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Karım ona göz kulak oluyor. Zamanımız kısıtlı, Ekselans, bu yüzden her şeyi açıklayamayacağım. Styriclerin bazı sıra dışı yetenekleri olduğu fikrini kabul edecek kadar geniş görüşlü müsünüz?"
Fontan hafifçe gülümsedi. "Prens Sparhawk, benim yaşımda biri neredeyse her şeyi kabullenmeye hazırdır. Her sabah olagelen, uyanıp hâlâ yaşadığımı görmenin verdiği ilk şaşkınlık şokunun ardından günü rahatlıkla karşılayabilirim."
"İyi. Arkadaşlarım ve ben Edom'daki Korvan'dan bir saat önce ayrıldık. Cyron'dan sınıra doğru at sürüyorlar, ama ben sizinle birkaç laf etmek için buraya geldim."
"Bir saat önce?"
"Buna sadece inanın Ekselansları," dedi Flüt. "Sparhawk'm bahsettiği Styric şeylerinden biri de bu."

ilhanx

"Habercinizin size ne kadarını söylediğine emin değilim," dedi Sparhawk, "ama imparatorluktaki bütün Atan garnizon komutanlarının çok acil bir şekilde İçişleri Bakanlığı'na güvenilmeyeceğini bilmesi gerekiyor. Bakan Kolata karşı taraf için çalışıyor."
"O adamdan hiç hoşlanmamıştım," dedi Fontan. Sparhawk'a tahmin yürütürcesine baktı. "Bu mesaj seni bütün doğa yasalarını çiğnemeye zorlayacak kadar sarsıcı değil, Sparhawk. Darsas'da gerçekten ne yapıyorsun?"
"Yanlış iz bırakıyorum, Ekselans. Düşmanlarımız bir şekilde nerede olduğumuzu fark edebiliyorlar, bu yüzden onları biraz şaşırtmak için İmparatorluğun çeşitli köşelerindeki farklı şehirlerde olduğumuzu fark etmelerini sağlayacağım. Ben ve dostlarım karadan Matherion'a dönüyoruz. Yolda pusuya düşürülmemeyi tercih ederiz. Bu gizli bir ziyaret değil, Büyükelçi Fontan. Geçerken uğradığımı insanlara rahatça söyleyebilirsiniz. Büyük ihtimalle çoktan biliyorlardır ama bunu doğrulayalım." ><—
s ?
"Stilini beğeniyorum, Sparhawk. Cynesga'ya geçecek misiniz?"
Sparhawk başıyla onayladı.
"Orası tatsız bir ülkedir."
"Tatsız bir zamanda yaşıyoruz. Ah, beni gördüğünü insanlara

söylerken biraz kendini beğenmişlik yaparsan hiç kötü olmaz. Şu ana dek bizim taraf kesinlikle gerideydi. Bu birkaç gün önce değişti. Düşmanımızın, her kimse, artık bariz bir dezavantajı var. Bu yüzden bir süre suratına sırıtmaktan oldukça hoşlanacağım."
"Hemen kent tellalına haber ileteceğim." Yaşlı adam gözlerini kısarak tavana baktı. "Burada ne kadar kalabileceksin?"
"En fazla bir saat." >
"O halde epey zamanımız var. Niye saraya gitmiyoruz? Seni taht salonuna çıkarırım. Krala saygılarını sunabilirsin - bütün saray halkının önünde. Burada olduğunu insanlara duyurmanın, bildiğim en iyi yolu."
"Stilinizi beğeniyorum, Ekselansları," diye sırıttı Sparhawk.
Her seferinde giderek kolaylaştı. Bhelliom başta inanılmaz derecede kaim kafalıymış gibiydi ve Flüt sık sık, Sparhawk'm Tanrıların asıl dili olduğuna fazlasıyla şüphelendiği lisanda, devreye girmek zorunda kaldı. Taş, yavaş yavaş kendisinden isteneni kavramaya başlıyor göründü. Yine de asla tamamen itaat etmedi. Buna zorlanması gerekiyordu. Sparhawk, Vanion'un haritasını hayal etmenin oldukça yardımcı olacağını keşfetti. Bhelliom haritanın dünyamn bir resminden başka bir şey olmadığını kavradığında Sparhawk'm mücevhere nereye gitmek istediğini söylemesi kolaylaşacaktı.
Bu, birkaç yanlış başlangıç olmadı demek değildi. Bir keresinde, doğu kıyısındaki Delo şehrine yoğunlaştığında, o isim ve orta doğu Eosia'da Demos şehrinin ismi arasında biraz benzerlik olduğu düşüncesi aklının ucundan geçti. Etrafının bir anlık gri bulanıklıkla değişmesinin ardından parlak ay ışığı içinde kendini Kurik'in çiftliğine giden yolda Flüt'le beraber Faran'ı sürerken bulacaktı.
"Ne yapıyorsun?" diye sordu Flüt.
"Dikkatim dağıldı. Özür dilerim."
"Kafam işinden ayırma. Bhelliom söylediğine değil düşündüğüne tepki veriyor. Büyük ihtimalle Elence bile anlamıyor - zaten kim doğru dürüst anlıyor ki?"
"Nazik ol."
"Hemen bizi geri götür."
"Peki, hanfendi."
Tanıdık yalpalama oluştu, ay ışığı grileşerek söndü. Ardından

Korvan'm birkaç mil dışındaki yolda, parlak güz güneşiyle karşılaştılar. Arkadaşları şaşkınlıkla onlara bakıyordu.
"Yanlış giden nedir?" diye sordu Sephrenia.
"Şanlı liderimizin başında kavak yelleri esiyor," dedi ağır bir alaycılıkla Flüt. "Az önce Demos'a küçük bir gezi yaptık."
"Demos!" diye bağırdı Vanion. "Orası dünyanın öbür ucu."
"Doğru," dedi küçük kız. "Şu anda orada gece yarısı. Kurik'in çiftliğine giden yoldaydık. Güçlü kumandanımız belki de Asla-de'nin yemeklerini özledi."
"Bu 'güçlü kumandan' ve 'şanlı lideıTer olmadan da yaşayabilirim," dedi terslenerek Sparhawk.
"O zaman işini doğru yap."

ilhanx

Bu kez Sparhavvk'm görüş alanının kıyısındaki karanlık titreşimde bariz bir umutsuzluk vardı. Bu ard arda saldırı kargaşasının yarattığı hafif bir titreyişti. Sparhawk düşünmek için bir an bile durmadı. "Mavi Gül!" diye bağırdı Bhelliom'a, ellerim iki yüzüğün de koyu mavi taç yapraklara dokunması için hareketlendirerek, "şu şeyi yok et!"
Ellerinin arasında kısa bir sarsıntı hissetti ve arkasında cızırda-yan türden bir çatırtı duydu.
Önce Azash sonra da Troll Tanrıları olduğunu düşündükleri ve uzun süredir peşlerini bırakmayan gölge, keskin bir çığlık atarak aşırı ısdırap içinde karmakarışık konuşmaya başladı. Sparhawk Sephrenia'nın gözlerinin faltaşı gibi açıldığını gördü.
Çığlıklar atan gölge, Zemoch ya da Troll dilinde değil Styric dilinde konuşuyordu.

116

sekizinci bölüm

'SİNDİ, KRAALİÇ hazetleri," diyordu Caalador, "ala sokalada danzetme dışına bişe yapmadık, içişlerindik şu erfle o begele elmi-ze gemezin deye kaplan çakma dışnda heşeyi yapıyola ve sindi -zırf ben şindiye de döt bez kez baktıma yemnderim. Sizce bu bira ölü balı gib kokyo di mi?"
"Ne dedi?" diye sordu İmparator Sarabian.
"Şüphelenmiş," diye tercüme etti Ehlana. "Dosyalan bulmamızın çok kolay olduğunu düşünüyor. Bu konuda haklı olabilir."
Şimdi 'Ehlana'mn Kalesi' diye anılan kraliyet dairesinde, kayıp kişisel dosyaların beklenmedik bir şekilde bulunmasını konuşmak üzere toplanmışlardı. Dosyalar oturma odasının zemini ve masaların üstünde yığınlar halinde duruyordu.
"Her şeyi daima karmaşıklaştırmanız gerekiyor mu, Üstad Caalador?" İmparator'un ifadesi acı çekiyor gibiydi. Artık alışkanlık haline geldiği üzere Sarabian batı tarzı giysiler giyiyordu. Ehlana bu sabahki seçimi olan siyah kadife ceket ve inci grisi taytm pek neşeli bir seçim olmadığı hissetti. Siyah kadife Sarabian'm bronz renkli derisini sağlıksız ve soluk gösteriyordu.
"Profesyonel bir dolandırıcıyım, Majesteleri," diye diyalektini bırakarak yanıtladı Caalador. "Bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa, gerçek olamayacağını öğrendim."
Stragen dosyalardan birine bakıyordu. "Ne şaşırtıcı bir şey," dedi. "İçişleri Bakanlığı'ndâki birisi ebedi gençliğin sırrını keşfetmiş gibi görünüyor."
"Gizli kapaklı konuşma, Stragen," dedi Ehlana, mavi giysisinin katlarını düzelterek. "Ne demek istiyorsan söyle."
Adam elindeki dosyadan bir kâğıt çıkardı. "Bu belge geçen hafta yazılmış gibi - ki büyük ihtimalle öyle. Mürekkep yeni kurumuş "

117

"Uygunsuz olmasına rağmen o dosyaları hâlâ kullanıyorlar Milord/' dedi Oscagne. "O, büyük ihtimalle yeni doldurulmuş bir evraktır."
Stragen bir kâğıt daha aldı ve iki belgeyi de Dışişleri Bakanı'na verdi. "Bunlarda sıradışı bir şey dikkatinizi çekiyor mu, Ekselans?"
Oscagne omuzlarını silkti. "Biri oldukça yeni, diğeriyse eskilikten sararmış ve mürekkebi okuması zorlaşacak kadar solmuş."
"Kesinlikle," dedi Stragen. "Solmuş olanın yenisinden beş yıl daha sonraya ait olmasını biraz tuhaf bulmuyor musunuz?"
Oscagne iki sayfaya daha yakından baktı. "Resmi evrakı tahrif ettiklerini mi söylüyorsun?" diye bağırdı. "Bunun cezası idam!"
"Şunlara bir bakayım," dedi Sarabian.
Oscagne belgeleri ona verdi.
"Evet," diye fikrini belirtti Sarabian, "Chalba. Kola ta son on beş yıldır onu öve öve göklere çıkarıyordu." Şüpheli dokümanı aldı. "Bu onun bakanlığa tayinini gösteriyor. Tarihiyse Kolata'nın görevi alışından bir hafta sonrası." Stragen'e baktı. "Bunun aslıyla değiştirildiğini mi düşünüyorsun?"
"Kesinlikle öyle görünüyor, Majesteleri."
Sarabian kaşlarını çattı. "Aslı neydi ki değiştirmek istesinler?"
"Hiçbir fikrim yok, Majesteleri, ama bir şey olmalı." Dosyanın sayfalarım karıştırdı. "Chalba'run bakanlıktaki yükselişi göz kamaştıran bir hızla olmuş. Görünüşe göre, her kımıldayışında terfi ettirilmiş."

ilhanx

"Bu bana birinin yakın arkadaşı ya da akrabasına yaptığı türden bir şeymiş gibi geliyor," diye düşüncelere daldı Oscagne.
Sarabian hafifçe gülümsedi. "Evet, öyle, değil mi? Kardeşin Itagne de en az onun kadar hızlı yükselmiş görünüyor."
Oscagne yüzünü astı. "Bu benim fikrim değildi, Majesteleri. Itagne, Dışişleri Bakanlığı'nın profesyonel bir memuru değil. Onu acil durumlarda hizmete alıyorum, her zaman benden tehditle terfi alır. Onunla iş yapmamayı tercih ederim ama öyle zeki ki başka seçeneğim yok. Küçük kardeşim ateşli bir rekabetçidir ve benim mevkimde gözü olduğunu öğrenirsem hiç şaşırmam."
"Stragen'in bulduğu bu mantıksız evrak bize bir başlangıç noktası yaratabilir," diye düşüncelere daldr-G-âalador. "Kolata arkadaş ve dostlarını bakanlıkta yanına topluyorsa en güvendiklerinin onlar olması gerekmez mi?"

"Kesinlikle," diye onayladı Stragen, "atama tarihlerine göre dostlarının kimler olduğunu bulabiliriz. İhaneti bir hobi olarak kabul etmeye karar verdiğinde dostlarının güvendiği insanlar olması gerekiyor. Sanırım, Kolat'nm göreve getirilmesiyle beraber atanan herkes büyük ihtimalle bu işe karışmıştır."
"Enaznda nala hayata olanla," diye ekledi Caalador. "Bası dos-larun ihane şiketine katılm sansın gerçevren birini hayı dediken sona hayatan fasla bi bekentizi pe kalmas."
"Konuşabilir miyim, Majesteleri?" diye ürkekçe sordu Alean.
"Elbette, tatlım."
Narin kız elinde bir dosya tutuyordu. "Belge eskidikçe mürekkep solar ve kâğıt sararır mı?" dedi zor duyulabilen bir sesle.
"Kesinlikle öyle, evladım," güldü Sarabian. "Bu kütüphanecileri delirtir."
"Ve bu kâğıt yığınlarının birisine bir şey yazılmışsa, yani şu Pi-çişleri Bakanlığı'ndaki adamların görmemizi istemedikleri..."
Oscagne birden kahkahalar atmaya başladı.
Alean kızarip başını önüne eğdi. "Aptallık ediyorum," dedi çok incelmiş bir sesle. "Araya girdiğim için özür dilerim."
"Oraya İçişleri Bakanlığı denir, Alean," dedi nazikçe Melidere.
"Ben onun deyimini tercih ederim," diye kıkırdadı Oscagne.
"Çekilebilir miyim, Kraliçem?" diye sordu Alean, yüzü utançtan alev alev yanıyordu.
"Elbette, tatlım," diye sempatik hir-şekilde yanıtladı Ehlana.
"Hayır, henüz değil, Ehlana," diye araya girdi Sarabian. "Buraya gel evladım," dedi Alean'a.
Alean onun koltuğuna doğru gelip beceriksizce eğildi. "Evet, Majesteleri?" dedi çok zor duyulabilen bir sesle.
"Oscagne'ye aldırma. Espiri anlayışı bazen kendi kendini rezil eder. Ne diyecektin?"
"Aptalca bir şey, Majesteleri. Ben cahil bir kızım. Konuşmamam gerekirdi."
"Alean," dedi adam çok nazikçe, "bütün dosyalan bakanlıklardan alıp çimenliklere sermemizi öneren sendin. Bu mükemmel bir hkirdi. Diğerlerini bilmem ama ben, söylemek isteyeceğin her şeyi dinleyeceğim. Lütfen devam et."
"Şey, Majesteleri," dedi daha da kızararak, "biraz önce Milord

Stragen'in söylediğinden anladığıma göre, o adamlar yazılmış şeyleri saklamak istiyorlar, bu yüzden yeni kâğıtlar yazıp onları görmemizi istemediklerinin yerine koyuyorlar."
"Göründüğü kadarıyla öyle yapıyorlar."
"Şey, o zaman eğer yeni kâğıtlar beyaz ve eski kâğıtlar sarıysa, bu beyazları sarılarla karıştıran herkesin saklayacak bir şeyleri var anlamına gelmiyor mu?"
"Ulu Tanrım!" diye avucunu alnına vurarak bağırdı Stragen. "Nasıl bu kadar salak olabildim?"
"Ve ben de öyle," diye ekledi Caalador. "İkimiz de en basit ve aleni cevabı görmeden atladık. Nasıl kaçırabildik bunu?"
"Eğer kindar olsaydım, sadece erkek olduğunuz için diyebilirdim, Üstad Caalador," dedi tatlı tatlı gülümseyen Barones Melide-re, "ve erkekler gereksiz yeni sorunlara taparlar. Ama kindar olmak hoş bir şey değil, bu yüzden söylemeyeceğim." İki hırsıza çapkın minik bir bakış attı. "Bunu düşünebilirim ama söylemem."
"Bunun açıklaması çok kolay, Majesteleri," dedi sakince Teovin. "Siz biraz önce zaten bu konuya parmak bastınız." İçişleri Bakanlığı Gizli Polis Müdürü Teovin, hiçbir belirgin özelliği olmayan kara kuru

ilhanx

biriydi, O kadar sıradan görünüyordu ki Ehlana onun neredeyse mükemmel bir gizli polis olacağını düşündü.
"Peki benim hiç fark etmeden keşfettiğim bu mükemmel açıklama da neymiş?" diye iğneleyici bir şekilde sordu Sarabian.
Teovin, İmparator'un biraz önce verdiği sararmış kâğıdı kaldırdı. "Majesteleri'nin de belirttiği gibi, bu belgenin üzerindeki mürekkep çok kötü bir şekilde solmuş. Dosyalarımızdaki bilgiler, İmparatorluğun güvenliği için çok gereklidir, bu yüzden belgelerin eskiyip silinmesine izin veremeyiz. Dosyalar sürekli gözden geçiriliyor ve okunaksızlaşmaya başlama belirtileri gösteren bütün belgeler saklanmak için kopyalanıyor."
"Peki o zaman elindeki niye yenilenmemiş, Teovin? Zar zor
okunuyor." (
Teovin ürkek bir şekilde öksürdü. "Şey - bütçe yüzünden, Majesteleri," diye açıkladı. "Maliye BakanTbu yılki ödeneğimizi azaltmayı uygun gördü. Maliye'dekiler bu konuda çok tuhaflar. Her zaman sanki kendi paralarıymış gibi davranıyorlar."
120

"Öyle yapıyorlar, değil mi?" Sarabian güldü. Ehlana'nm fark pttiği gibi, imparatorun sürprizlere hemen ayak uyduran hızlı bir zekâsı vardı. "Ne zaman taht odasındaki kırık çinileri değiştirmekten bahsetsem Maliye Bakanı Gashon'un elleri titremeye başlar. Bu leonuyu açığa kavuşturma fırsatı yakaladığımıza sevindim, dostum. Sana kendini görevine adamanı ve sorumluluğuna bırakılan belgelerle ilgilenmeni emrediyorum."
"Sadece hizmet için yaşıyorum, Majesteleri." Teovin duraksadı. "Acaba - İçişleri Bakam Kolata ile görüşebilir miyim? Dikkatine sunulması gereken konular var - elbette sadece alışıla gelmiş şeyler."
Sarabian güldü. "Korkarım ki olmaz, ahbap," dedi rahatça. "Bu gün onun dikkatini toparlayamazsm."
"Ya?"
"Dün akşam bozuk balık yemiş, gece yarısından beri bir kovaya kusuyor. Kovayı kontrol edip duruyoruz ama tırnaklarına daha rast-Iayamadık. Zavallı Kolata. Kimseyi böylesine hasta görmemiştim."
"Durumun ciddi olduğunu mu düşünüyorsunuz, Majesteleri?" Teovin'in sesi gerçekten ilgilenmiş gibiydi.
"Yo, büyük ihtimalle değil. Hepimiz bozuk yiyecekler „yedik, bu yüzden ne olacağını biliyoruz. Ama o öleceğini sanıyofc Ölebil-meyi çok arzuladığını hayal edebiliyorum. Yanında bekleyen bir doktor var. Yarına iyileşir - belki biraz zayıf ve sarsak olabilir ama işlerle ilgilenecek kadar kendini toparlar. Niye yarın sabah geliniyorsun? Onu görmeni sağlayacağım."
"Majesteleri nasıl emrederse," dedi Teovin, İmparator'a resmi olarak yaltaklanmak için yere düşerken. Sonra kalkıp kabul salonunu terk etti.
Beklediler.
"Gitti" diye bildirdi kapının önünden Mirtai. "Az önce avluya çıktı."
"Hızlı, değil mi?" diye belirtti Caalador. "Majesteleri belgeyi verdiğinde tek bir kılı bile kıpırdamadı."
"Bizim için hazırlıklıydı," dedi Stragen. "Masalını hazırlamıştı."
"Açıklaması akla yatkın, Stragen," diye belirtti Sarabian.
"Şüphesiz, Majesteleri. Gizli polisler çok yaratıcıdır. İçişleri Bakanı'nın vatanına ihanet ettiğini biliyoruz. Tek başına pek bir teh-dlt oluşturmayacağı için bütün yardımcıları şüphe altında olacak.
121

Neredeyse bütün bölüm şeflerinin bu işe karıştığını varsayabiliriz, Caaladofun renkli bir şekilde belirttiği gibi onlara katılmayanların hepsi itiraz eder etmez yuvadan uçurulmuşlardır."
"Yuva?" diye sordu Melidere.
"Yuvadan uçurulmak. Anlamı bir pencereden atılmak - genelde yüksek bir pencereden. Birini giriş katının penceresinden itmek pek işe yaramaz."
"Böyle bir deyim yok, Stragen. Bunu sen uydurdun."
"Hayır, gerçekten var, Barones/" diye itiraz etti. "Bu gerçek bir deyim. Politik olarak rahatsız edici insanlar sorununu halletmek için kullanılan çok yaygın bir çözümdür/'
"Sanırım konudan uzaklaştık," dedi Ehlana. "Sarabian, niye Kolata ve bozuk balık hikâyesini uydurdun?"
"Astlarının onu genellikle uyuşturduğumuzu öğrenmelerini istemiyoruz, değil mi, Ehlana?"
"Evet, sanırım. Yarın gerçekten Teovin'in görmesine izin verecek misin?"

ilhanx

"Belki vermemiz gerek. Kolata'nın astlarını üç gündür oyalıyoruz ve bahanelerim bitmeye başladı. İçlerinden birinin göremesine izin versek iyi olur, yoksa şüphelenmeye başlayacaklar."
"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin değilim ama haklı olabilirsin. Alean, tatlım bir koşu mutfağa git. Aşçılara Bakan Kolata'nın akşam yemeğine uyuşturucu koymamalarını söyle."
"Emredersiniz, Majesteleri," dedi kız.
"Kusturucu vermelerini söyleyebilirsiniz," diye önerdi Stragen.
"Bunu niye yapalım ki?" diye sordu Melidere.
"İmparator Sarabian biraz önce kusursuz Teovin'e Kolata'nın bütün gün kustuğunu söyledi. İnsanların Majesteleri'ni yalan söylemekle suçlamaya başlamalarını istemeyiz, değil mi? Teovin onu ziyaret ettiğinde Bakan Kolata rahatsızlık belirtileri göstermeli, iyi. bir kusturucu bu işi halleder."
Alean pis pis kıkırdadı.
: r
Prenses Danae bir divanda oturuyordu. Mmrr'a yeni bir bebek giysisi giydiriyordu. Aphrael, yüzyıllar içinde, küçük Elene kızları' mn sık sık bunu yaptığını fark etmişti. Çocuk Tanrıça için hiçbir anlam taşımıyordu ama çok uzun süredir yerleşik bir âdetti. "Ah, kes
122

unu," diye mırıldandı debelenen kediye. "Canını yakmıyorum."
Mmrr, yürek parçalayıcı bir kendine acıma duygusuyla ağzına kadar dolu kederli bir miyavlamayla, duruma ağır bir şekilde itiraz etti.
"Teovin bir konuda haklıydı," diyordu diğerlerine Stragen. Yine hepsi kraliyet dairesinde toplanmışlardı ve Thalesialı hırsız işlere göz kulak oluyordu. Danae, Stragen'den hoşlanıyordu ama kendi sesine olan kesin hayranlığı aaamı bazen sıkıcı yapıyordu. "İçişleri Ba-kanlığ1 Bir kâğıt parçasını yok etmektense toplu olarak ölmeyi tercih eder. Bu dosyalardan çıkardıkları belgeler binaların içinde bir yerde ve o belgeler bize ihanetle ilgili henüz tahmin bile edemediğimiz şeyler söyleyecek. Onlara bakmak için dişlerimi veririm."
"Gülüşünü mü mahvedeceksin, Stragen?" diye itiraz etti Meli-dere. "Söylediklerine dikkat et."
"Elbette mecazi anlamda konuşuyordum."
"Büyük ihtimalle haklı, Majesteleri," dedi lehçesini unutarak Ca-alador. "Asıl belgeler kesinlikle altm madeni. Dişlerimi verip vermeyeceğimi bilmiyorum ama onları karıştırmak için çok şey veririm."
Danae gözlerini yukarı dikti. "Elenler," diye yavaşça mırıldandı. "Senin için bu kadar önemliyse, Caalador," dedi, "git bak."
"Onarı nerye sakldılarmı bilmiyoz, küçk sevilim."
"Ara, Caalador," dedi abartılı bir sabırla. "Önümüzdeki iki üç ay için bütün gecelerin boş değil mi? Talen bir zamanlar bana dünyadaki hangi ev olursa olsun bir çeyrekte içeri girebileceğini söylemişti. Siz ikiniz daha deneyimlisiniz, bu yüzden sizin için o kadar sürmez. Kâğıtları çalacak değilsiniz, yapmanız gereken onları okumak, işinizi bitirdikten sonra aldığınız yere koymaya dikkat ederseniz kimse onları gördüğünüzü bilmeyecektir bile."
Caalador ve Stragen utangaççа birbirlerine baktılar. "Bunu biz niye düşünmedik?" diye arkadaşına sordu Stragen.
"Bana bunu daha önce bir kere söylemişim gibi geliyor," dedi Melidere. "Yineleyecek miyiz? Bu gerçekten çok iyi bir fikir, Prenses. Bu ikisi bazen iyi düşünemiyorlar ama çok iyi soyguncular oldukları kesin. İkisinin de güvenilmez bir görünüşleri var."
"Kesinlikle öyle, değil mi?" diye onayladı Danae. Mmrr'ı yere koydu. "İşte," dedi, "çok sevimli değil mi?"
Ama Mmrr'ın kızgınlıkla sallanan kuyruğu bu etkiyi tamamen 0rtadan kaldıracaktı.
123

"Kuyruk kesinlikle sevimlilik değerini azaltıyor, Danae," diye müsamahakâr bir tavırla güldü Sarabian.
"Ah, bu işi düzeltebilirim, Sarabian," dedi kız. "Bak sana ne söyleyeceğim, Mmrr. Bu işi çözmek için kuyruğunun ucuna kocaman pembe bir kadife fiyonk bağlamama ne dersin? Böylece istediğinde onu bir şemsiye gibi sallayabilirsin."
Mmrr'm kuyruğu hareketinin ortasında durdu.
"Fikrime katılacağını biliyordum," dedi Danae.
"Eskrim dersiniz için zindana inelim mi, Majesteleri?" dedi Stra-gen. "Caalador ve ben bu gece hırsızlıkla meşgul olacağız sanının."
"Korkarım sadece bu gece değil," diye ekledi Caalador. "Yıllardır çatılarda dolaşmadım."
"Bu yüzmek gibidir, Caalador," dedi Stragen. "Bir kere nasıl olduğunu öğrenirsen asla unutmazsın."

ilhanx

"Gerçekten bugünkü dersten vazgeçmek istiyorum, Milord Stragen/' dedi Sarabian. "Dünkü yüzünden her yanım hâlâ ağrıyor."
"Eskrim yüzmek gibi değildir, Majesteleri," dedi Stragen. "Sürekli antreman yapmanız gerekir. O meçi takacaksanız nasıl kullanıldığım öğrenseniz iyi olur. Sıkışık bir anda son savunma hattınız olabilir."
Sarabian iç çekti. "Bazen Eleneleri hiç duymamış olmayı istiyorum."
"Çünkü bana Ehlana söyledi," dedi Mirtai, Engessa, Kring ve iki hırsızla birlikte belge kaplı çimenlikten İçişleri Bakanhğı'na doğru giderlerken. "Kimsenin işinize karışmayacağına emin olmak istiyor."
"Mirtai," dedi sıkıntılı bir bakışla Stragen, "seni bir kız kardeş gibi seviyorum ama ev soygunculuğu güzel sanatlardan biridir."
"Sanırım aşkım becerebilir, dost Stragen," dedi Kring. "Onun kuru yaprak yığının üzerinde ses çıkarmadan yürüdüğünü gördüm."
"Ama bundan hoşlanmıyorum," diye sızlandı Stragen.
"Gerekmiyor, Stragen-hırsız," dedi Erigessa. "Ehlana-kraliçe Mirtai-kızmm sizinle gideceğim söyledi, bu yüzden gidecek."
Mirtai dev gibi Atana gülümsedi. "Teşekkür ederim, Engessa-baba. Elenelerin gerçeği kavramasını sağlamak bazen zordur."
"Engessa ve ben, çimenlikteki belgelere göz kulak olsunlar diye iki şövalyeyi nöbetçi bırakacağız," dedi Kring. "Biz binaya oldukça yakın duracağız ve el altında adamlarımız olacak. Karşınıza bin çıkarsa seslenin. Gelip sizi kurtarırız."
124

"Daha önce bina soyarken beni kollayan bir müfreze askerim olmamıştı," dedi Caalador. "Bu işe yeni bir boyut kazandırıyor."
Stragen ters ters homurdandı. "İşin eğlencesinin çoğunu kaçırıyor. Ev soygunculuğu heyecanının büyük bir bölümü yakalanma tehlikesinden gelir."
"Ben ev soymayı hiç denemedim," diye kabul etti Kring. "Bu peloiler arasında pek ilgi uyandıran bir şey değildir. Çünkü biz çadırlarda yaşarız. Keskin bir bıçak sizi dünyanın en sağlam çadırına bile sokar. Birinin kamp yerini yağmalamak istersek, genelde atlarını kaçırması için birini yollarız. O adamları peşine takar ve bu da bize hareket özgürlüğü sağlar."
"Ev hırsızlığı gizli yapılan bir suçtur, Kring," diye gülümsedi Stragen. "Gece gizlice gelip çatılara tırmanman lazım. Çok eğlencelidir - ve de çok da kârlıdır."
"O çatıda dikkatli ol, Mirtai," diye nişanlısını uyardı Kring. "Seni kazanmak için başımı büyük belalara soktum ve bu şekilde seni kaybetmekten hoşlanmam. Ah, bundan bahsederken, dost Stragen - ve sen dost Caalador - eğer ona herhangi bir şey olursa sizi öldüreceğimi biliyorsunuz, değil mi?"
"Başka bir şekilde düşünemezdik, dost Kring," diye gülümsedi Stragen.
Mirtai eliyle sevgilisinin kafası okşadı. Stragen kadının bunu oldukça sık yaptığını fark etmişti. Küçük adamın kazınmış kafasını okşama duygusunun Mirtai'nin onunla evlenme kararma etkisinin olup olmadığını merak etti. "Traş olman lazım," dedi dişi dev. "Sabah hatırlat, ben halledeceğim."
Sonra bedenlerine sıkı sıkı oturmuş siyah elbiseler giyen Stragen, Caalador ve Mirtai, İçişleri Bakanlığı'nm yakınındaki korunun gölgelerine daldılar. Stragen bir ağaç dalma çarpmamak için başmı eğerken, "O küçük adamdan çok hoşlanıyorsun, değil mi, Mirtai?" diye yavaşça mırıldandı.
"Kring mi? O uygun yapıda bir adam."
"Bu tutkunun oldukça soğuk bir ifadesi."
'Tutku özel bir şeydir. Alenen ortaya konmaz."
"O zaman ona karşı böyle duyguların var?"
"Bunun seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum, Stragen."
imparatorluk sitesinin çimenliklerinin üstünde zar gibi bir sis
125

i

tabakası vardı. Güz ve sis her akşam Tamul Denizi'nden oraya doğru sessizce sokuluyordu. Ay daha birkaç saat boyunca yüksel-meyecekti ve soygun için her şeyiyle mükemmel bir geceydi.
İçişleri Bakanlığı'ıu çevreleyen duvara geldiklerinde Caalador nefes nefese soluyordu. "Hamlamak," diye mırıldandı.
"Sen de en az Platime kadar kötüsün," dedi yavaşça Stragen. Sonra gözlerini yukarı doğru kısarak elindeki ağır tutunma kancasını salladı. Geriye bir adım atıp her seferinde biraz daha bırakarak kancayı geniş daireler halinde çevirmeye başladı. Sonra arkasından çektiği iple yukarı doğru fırlattı.

ilhanx

Kanca duvarı aşıp metalik bir tıkırtıyla çarparak içeri düştü. Ucunu iyice yerleştirmek için birkaç kez çekiştirdi. Sonra çimenlerin üzerine oturdu.
"Yukarı çıkmıyor muyuz?" diye sordu Mirtai.
"Daha değil. Biri duymuş olabilir. Merakı geçene dek bekleyeceğiz."
"Geçnin bi yarısı nöbt tuttan herfle gürltünü nerden gedini bulma konsunda pe havesli diildir, segilim" diye açıkladı Caalador. "Deneyimlerime göre genelde sessiz nöbetin iyi bir nöbet olduğunu düşündükleri için bir şeyler araşhmak için yerlerini değiştirmezler. Birisi binayı ateşe vermediği sürece çok meraklanmazlar. Em," diye lehçesine dönerek ekledi, "geçe nöbti tutma seçenle genlde içkiç tiplerdir. Bi iki tezdi sona hiçbişey duymasla." Stragen'e baktı. "Çatıya çıkmadan önce zemin kata bakmak ister misin?" diye hızla sordu.
"Hayır," dedi Stragen. "İnsanlar kilitlerlerken zemin katı pencerelerini daima iki kez kontrol eder ve nöbetçiler tek başlarına olduk-lan zamanlan kapı tokmaklanın tıkırdatıp zemindeki pencereleri kapatarak geçirir. Kendi adıma daima çatı katlarını tercih ederim."
"Ya çatı katı pencereleri de kapalıysa?" diye sordu Mirtai.
"Birini kıracağız." Omuz silkti. "Bina yeteri kadar yüksek olduğu için kırık bir pencere aşağıdan pek görünmez."
"Pek belli olmasın, Stragen," diye juyardı Caalador. "İçimde önümüzdeki bir iki hafta her gece içeri gireceğiz gibi bir his var. Burası geniş bir bina."
"O zaman başlayalım," dedi ayağa kalkarak Stragen. Gerisin geriye çimenliğe baktı. Sis fark edilir derecede yoğunlaşmıştı. Kancanın iyice oturduğuna emin olmak için ipi birkaç kez daha çekip tırmanmaya başladı.

126

"Sindi zira zende, segilim," dedi yavaşça Mirtai'ye, Caalador.
"Bana niye öyle diyorsun?"
"Zadçe dost gözünmek çin. Borda kişsel bi şe yok, bu yüzden eidp yaY backlı dostna şikyet etme. Sevmli biri ama işe zen dahi olunca almkan oluyo."
"Peki," dedi Mirtai. Hızla tırmanıp duvarın üstündeki Stra-gen'in yanına çıktı. "Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu.
"Caalador yukarı tırmanır tırmanmaz çatıyı geçeceğiz ve çatı katı pencerelerini kontrol etmeye başlayacağız."
"Kancayı yine kullanacak mısın?"
Stragen başıyla onayladı.
"Ev soyguncuları yarı maymun olurlar, değil mi?"
"Biz atik demeyi tercih ederiz. Şimdi, içerde biriyle karşılaşırsak, önce saklanmaya çalışacağız. İşe yaramazsa kafasına hafifçe vuracağız. Caalador yanında bir şarap tulumu taşıyor. Şarabı adamın üstüne dökecek. Kokusu uyandığında onu daha az güvenilir bir hale sokacak. Kimseyi öldürmemeye çalış. Temizlemesi gece boyunca sürer ve giderken cesedi yanımızda taşımamız gerekir. Bu sıradan bir soygun değil ve kimsenin burada olduğumuzu bilmesini istemiyoruz."
"Bilinenleri tekrarlıyorsun, Stragen."
"Daha önce içgüdülerinin nasıl çalıştığını gördüm, aşkım. Birini öldürürsen, lütfen kanının çoğunu gövdesinin içinde bırakmaya çalış. Güneş yükseldiğinde elimde bir bezle yakalanmak istemiyorum."
"Bu akşam niye ikiniz de aşırı sevgi gösteriyorsunuz?"
"Ne dediğini pek anlayamadım sanırım."
"Yola çıktığımızdan beri Caalador bana 'sevgilim' diyor. Sen de 'aşkım'. Bütün bunların bir anlamı var mı?"
Adam kıkırdadı. "Ev soyguncuları çetesi birbirlerine çok yakın bir gruptur, Mirtai. Hayatlarımız sonuna kadar birbirimize bağlıdır. Bu durum güçlü sevgi bağları yaratır - ama genelde ganimeti dağıtma anı gelene kadar sürer. İşte o zaman işler iğrençleşir."
'Aleni bir hareket yapmadan önce her şeyi yerli yerine koyalım,
arabian," diye önerdi Ehlana. "İçişleri Bakanlığı bir şeylerin peşin-
e olduğumuzu biliyor, ama hepimiz her şey normalmiş gibi rol
yapıyoruz. Genel yaklaşım hükümetin kollarını dağıtmak ve halka
127

bir açıklama yapmadan önce herkesi gözaltına almaktır."

ilhanx

"Elbette neyi belirttiğini görebiliyorum," diye onayladı Sarabian. Tekrar surların üzerinde dikilmiş, güneş aşağıdaki yoğun sisin üzerinden yükselirken şehre bakıyorlardı. "Güzel, değil mi?" diye görüşünü belirtti Sarabian. "Sisin rengi neredeyse mükemmel bir şekilde duvar ve kubbelerin üstündeki leylak rengiyle uyuyor."
"Güzel bir şehrin var."
"İçinde yaşayan pek güzel olmayan insanlarla. İçişleri Bakanlı-ğı'nı dağıttıktan sonra polis gücünü ne yapacağım?"
"Büyük ihtimalle sıkıyönetim ilan edeceksin."
Sarabian irkildi. "Korkarım Atanlar bana pek dost kazandırmayacak. Adalet konusunda çok basit bir anlayışa eğilimli görünürler."
"Yeni bir seçime dayanmamız gerekmiyor, Sarabian. Bu yüzden sevimsiz şeyler yapabiliriz."
"Bir noktaya kadar," diye kadına katılmadı. "Tamul'un büyük aileleriyle birlikte yaşamam gerekiyor. Atanların darbeyi bastın-ken öldürdükleri ya da sakatladıkları evlat ve kardeşleri hakkında çoğundan hâlâ şikayet mektupları alıyorum."
"Onlar vatan haini değiller miydi?"
"Hayır" diye içini çekti, büyük ihtimalle değillerdi. "Biz Tamul-Iar çocuklarımızı şımartırız. Soylu aileler bunu aşırı boyutlara taşır. Matherion politik bir şehirdir. Üniversiteye başladıklarında genç Tamulların politikaya bulaşması beklenir - genelde en radikal olanına. Ailelerinin mevki ve pozisyonu onları aşırı gençlik coşkusunun sonuçlarından korur. Ben öğrenciyken bir anarşisttim. Hatta babamın hükümetine karşı birkaç gösteri yönettim." Hafifçe gülümsedi. "Ortalama haftada bir tutuklanırdım. Ama babama ne kadar hakaretler edersem edeyim beni asla zindana atmadılar. Zinda- ! na atılmak için çok zorladım ama polis yardımcı olmadı."
"Ne uğruna zindanda kalmak istedin?" diye güldü Ehlana.
"Tamul'un soylu genç hanımları politik şehitlerden korkunç et- I kilenirler. Birkaç gün hapis kakaydım kadınlar arasında büyük bir iz bırakırdım."
"Ben daha bebekken evlendiğim sanmıştım," dedi. "Evli bir adamın hanımlar arasında büyük bir iz bırakması uygunsuz bir davranış değil mi?"
"İlk karımla birbirimizle konuşmayı daha gençken on yıllığı113
128

kesmiştik ve geleneklerin sonucunda sekiz eşimin daha olması sadakat fikrini gülünebilir bir kavram haline soktu." Aklına bir fikir geldi. "Acaba Caalador hükümetimde görev almayı düşür mü?"
"Daha da kötüsünü yapabilirsin. Benim hükümetimde Platime isminde bir adam var ve Caalador'dan bile daha büyük bir hırsız." Ehlana surlardan aşağı baktı ve Mirtai'nin geldiğini gördü. "Şansınız yardım etti mi?" diye sordu.
"Bunu söylemek zor," diye omuz silkti dişi dev. "İçeriye çok kolay girdik ama aradığımızı bulamadık. Stragen ve Caalador bazı bilginlerle görüşmek üzere üniversiteye gidiyor."
"Birden bilgiye mi susadılar?" diye nazikçe sordu Sarabian.
"Dam ola öle dul, segilim," diye cevapladı Mirtai.
"Sevgilim mi?" diye şaşkınca sordu Sarabian.
"Ama öylesin, Sarabian," nazikçe yanağına dokunarak cevapladı altın rengi dişi dev. "Bu gece komplocuların, hırsızların ve diğer bütün dolandırıcıların birbirlerini çok sevmeleri gerektiğini keşfettim. Sen polisi devirmek için bizimle komplo kuruyorsun, bu yüzden artık ailenin bir ferdisin. Stragen mimari konusunda bazı uzmanlarla konuşmak istiyor. İçişleri Bakanlığı'nda bazı gizli odalar olduğuna şüpheleniyor. Binanın esas planlarının kütüphanede olacağını umuyor." İmparatora muzip yan bir bakış attı. "Şte sindi bunla uğraşyola, segilim," diye ekledi.
"Caaladofu gerçekten hükümetinde istediğinden emin misin, Sarabian?" diye sordu Ehlana. "Lehçesi insanlara bulaşıyor. Ona bir iki yıl verirsen imparatorluk sitesindeki herkes sana 'segilim' diyecek."
"Bunu son zamanlarda bana verilen diğer isimlere tercih edebilirim."
129

dokuzuncu bölüm

ERTESİ SABAH erkenden Sparhawk ve arkadaşları Cyron'dan ayrılarak uçsuz bucaksız altın rengi ekin tarlalarının arasından doğuya doğru at sürdüler. Engebeli arazi, Pela ve Edek nehirlerinin Edom ve Cynesga arasındaki sınırda birleştiği geniş vadiye doğru hafif bir eğilimle iniyordu.

ilhanx

Sparhawk kollarının arasına yerleşmiş Flüt'le önden gidiyordu. Küçük kız bu sabah aşırı sessizdi ve yolda geçen birkaç saattin ardından Sparhawk eğilip yüzüne baktı. "Sorun ne?" diye sordu.
"Şimdi olmaz, Sparhawk," diye tersledi kız. "Meşgulüm."
"Aphrael sınıra geliyoruz. Yapmamız gereken ... ?"
"Beni rahat bırak." Kız tatsız küçük bir ses çıkararak alnını Sparhawk'in göğsüne soktu.
"Ne var, Sparhawk?" diye sordu Sephrenia, Ch'iel'i Faran'm yanma sürerek.
"Aphrael benimle konuşmak istemiyor."
Sephrenia öne eğilip dikkatle Flüt'ün yüzüne baktı. "Ah," dedi.
"Ah, ne?"
"Onu rahat bırak, Sparhawk. Şu anda başka bir yerde."
"Sınır tam önümüzde, Sephrenia/Geçmek için gerçekten yarım günümüzü harcamamız gerekiyor mu?"
"Görünüşe göre öyle yapmamız gerekiyor. Onu bana ver."
Sparhawk yarı bilinçsiz küçük kızı kaldırıp ablasının kenarına yerleştirdi. "Belki onsuz da smırı geçmemizi sağlayabilirim. Artık nasıl yapıldığını biliyorum."
"Hayır, Sparhawk. Kendi başına denemeye hazır değilsin. Şimdilik kendi kendine deneyler yapmanı kesinlikle istemiyoruz. Sınırda şansımızı denememiz gerekiyor. Aphrael'in ne kadar meş gul

olacağını bilemeyiz."
"Önemli bir şey yok, değil mi? Yani, Ehlana herhangi bir şekilde tehlikede değil?"
"Bilmiyorum ve öğrenmek için Aphrael'i rahatsız etmek istemiyorum. Danae annesine göz kulak olacaktır. Ona güven yeter."
"Bildiğin gibi bu çok zor. Onun üç tane- ve hepsinin de aynı -olduğunu düşünmeye nasıl uyum sağladın?"
Sephrenia şaşkın bir bakış fırlattı.

"Aphrael, Hüt ve Danae - benim bildiğim hepsi aynı kişi ama bir anda iki üç ayn yerde olabilir ya da iki üç farklı şey yapabilirler."
"Evet," diye onayladı Sephrenia.
"Bu seni biraz bile rahatsız etmiyor mu?"
"Sizin Elene Tanrınızın dünyadaki herkesin ne düşündüğünü -hepsini aynı anda - bilmesi seni etkiliyor mu?"
"Şey - hayır. Sanırım etkilemiyor."
"Fark nerede?"
"O Tanrı, Sephrenia."
"O da, Sparhawk." '- "
"Bana pek aynı görünmüyor."
"Ama öyle. Diğerlerine sınırı bir başımıza geçeceğimizi söyle."
"Niçin olduğunu bilmek isteyecekler."
"Yalan söyle. Tanrı seni affedecektir - en azından biri."
"Böyleyken seninle konuşmanın imkânsızlığını biliyor musun?"
"O zaman konuşma. Zaten konuşmamış olmanı tercih ederim."
"Sorun mu var?"
"O bulutu dağıttığında sana Styricçe küfretmesine biraz sinir-lendim."
"Ben de fark ettim." Sparhawk yüzünü astı. "Bunu nasıl kaçırdık? Anladığım kadarıyla oldukça belirgindi."
"Ayak parmağını bir yere çarptığında hangi dilde küfredersin?"
"Elenece elbette."
"Elbette. Bu senin ana dilin. Bu da o gölgenin ardındaki her kimse onun ana dilinin Styricçe olduğunu göstermiyor mu?"
'Bunu düşünmemiştim. Sanırım öyle."
"Bu gerçek beni rahatsız ediyor, Sparhawk - üstelik güçlü bir gerçek. Kabul etmek istemediğim birçok şeyi ima ediyor."
"Mesela?"

ilhanx

"Birincisi düşmanımız için çalışan bir Styric var ve çok yetenekli. O gölge çok karmaşık bir büyünün sonucu. Bütün Styricum'da bunu becerebilecek sekiz, on kişiden fazlasının çıkacağım sanmam ve hepsini tanıyorum. Hepsi arkadaşlarım. Bu, üzerinde düşünülecek hoş bir fikir değil. Niye gidip başka birinin canını sıkmıyor ve beni bu konuyu düşünmeye bırakmıyorsun ki?"
Sparhawk vazgeçti ve diğerleriyle konuşmak için geriledi. "Planlarda küçük bir değişiklik oldu. Aphrael şu anda başka bir yerde meşgul, bu yüzden sınırı geçmek zorunda kalıyoruz."
"Ne yapıyor?" diye sordu Bevier.
"Bilmek istemezsin. İnan bana, Bevier, sen, hepiniz gerçekten bilmek istemezsin."
"O Tanrı şeylerinden birisiyle mi uğraşıyor?" diye tahmin yürüttü Talen.
"Talen," diye azarladı Bevier. "Onlara mucize denir Tanrı şeyleri değil."
"işte aradığım kelime buydu," diye parmaklarını şaklatarak yanıtladı Talen.
Vanion kaşlarını çatmıştı. "Sınır geçmek daima sıkıcıdır," dedi, "ve Cynesğalılar bunu en aşırıya taşımakla ünlüdür. Uygun rüşvet için günlerce tartışacaklardır."
"Baltalar bu iş için yapılmıştır, Lord Vanion," diye homurdandı Ulath. "Onları sıkıntıları temizlemek için kullanırız - çalı, ağaç, zorluk çıkaran memurlar gibi şeyleri."
"Uluslararası bir olay çıkartmamamız lazım, Sör Ulath," dedi Vanion. "Ama işi biraz hızlandırabiliriz. Bende Sarabian'm imzaladığı bir imparatorluk geçiş belgesi var. Fazla gecikmejolmadan sınırı geçmemizi sağlayacak kadar değer taşıyabilir." r
Edom ve Cynesga arasıdaki sınır Pela Nehrfyle belirlenmişti-Dayanıklı bir köprünün diğer ucunda, arkasında çok büyük bir at ağılı olan sağlam görünümlü bir bina vardı.
Vanion onları köprünün Cynesga tarafındaki, üstlerinden dökülen tuhaf cüppeler giyen silahlı bir grup adamın beklediği barikata götürdü.
Vanion'un gösterdiği imparatorluk geçiş izni bırakın hemen geÇ' melerini sağlamayı olayı daha da karıştırdı. "Bunun Majestelerimi1 gerçek imzası olduğunu nereden bileyim?" diye çok kötü aksan!»

Tgrnulcayla sordu Cynesgali yüzbaşı. Bol, siyah beyaz çizgili cüppeli, kafasma uzun bir yara bezi sarılı yağız biriydi.
"Daha önemlisi öyle olmadığım nereden bildiğin, değil mi, komşu?" diye Tamulca sordu Sparhawk. "Atanların imparatorun doğrudan emirlerine uymayanlara karşı tatsız bir bakış açıları var."
"İmparator'un mührünü taklit etmenin cezası ölümdür," dedi uğursuz bir tonda yüzbaşı.
"Bana da öyle söylendi," dedi Vanion. "Emirleri umursamamanın cezası da ölümdür. Bence içimizden birinin başı belada."
"Yine de adamlarım kaçakçılık için eşyalarınızı arayacak," dedi lâbirlice yüzbaşı. "Onlar emirleri yerine getirirlerken bunu düşüneceğim."
"Öyle yap," dedi soğuk bir sesle Sparhawk, "ve burada vereceğin yanlış kararın kariyerini olumsuz etkileyeceğini aklından çıkarma."
"Ne demek istediğinizi anlamadım."
"Kafası olmayan bir adam nadiren terfi ettirilir."
"Korkacak hiçbir şeyim yok," diye belirtti adam. "Hükümetimin emirlerini uyguluyorum."
"Ve aldıkları emirleri aynen uygulayarak.kafanı uçuracak kişiler Atanlar olacak. Eminim ki bu işe karışmış olan herkes gösterilen tüm bu yasal titizlik karşısında müthiş bir rahatlama kazanacakta" Sparhawk işgüzar yüzbaşıya sırtını dönerek Vanion'la beraber diğerlerine katılmak üzere geriye yürüdüler.
"Evet?" diye sordu Sephrenia. ?*
"imparator'un sesi Cynesga'da çok yüksek çıkmıyor gibi," dedi Vanion. "Bornozlu arkadaşımızın bir defter dolusu tüzüğü var ve bizi geciktirmek için hepsini tek tek kullanacak."
"Ona rüşvet vermeye kalktın mı?" diye sordu Ulath.
"ima ettim," diye omuz silkti Vanion. "Ama imayı anlamadı."
"İşte bu sıradışı," diye belirtti Kalten. "Dünyanın her yerinde memurların aklına gelen ilk şey rüşvettir. Bu bir şekilde takviye gelene bizi burada tutmaya çalışacağını gösteriyor, değil mi?"
"Ve büyük ihtimalle şimdiye dek yola çıkmışlardır," diye ekledi Ulath. "Niye harekete geçmiyoruz?"
"Sadece tahmin yürütüyorsunuz, baylar," diye azarladı Sephre-nıa. "Bu sınır muhafızlarına Elene tarzında davranmak için fırsat kolluyorsunuz."

"İnsanlara hiç Elene tarzı davranmak istedin mi?" diye yumuşakça Ulath'a sordu Kalten.
"Buraya gelmeden önce yapıcı bir Elenelik öneriyordum."

ilhanx

. "Ortalığı kana bulamak istemiyoruz, küçük ana," dedi Vanion, sevdiği kadına.
"Ya, gerçekten mi?"
"Şu anki durum idare edilebilir ama bin atlı Cynesgalı en yakın garnizondan gelirse, iş kontroldan çıkar."
"Ama ..."
Vanion elini kaldırdı. "Benim kararım, Sephrenia - şey, doğrusu artık Eğitmen olduğu için Sparhawk'm."
"Vekil Eğitmen," diye düzeltti Sparhawk.
Vanion düzeltilmekten hoşlanmadı. "Bunu yapmak istiyor musun?" diye sordu.
"Hayır. Sen çok iyi yapıyorsun, Vanion."
"O zaman sessiz olmak ister misin? Bu askeri bir karar, Sephrenia, bu yüzden bu işe o güzel küçük burnunu sokmamanı senden istememiz gerekiyor - tabii ki saygılıca."
Sephrenia Styricçe çok kaba bir kelime söyledi.
"Ben de seni seviyorum," dedi sevimli bir şekilde Vanion. "Tamam, beyler, sakince atlarımıza gidelim. Eyer çantalarımızı karıştıran şu adamlara Ulath'm bahsettiği Elene tarzı muameleyi göstereceğiz. Sonra ağıldaki atları salacak ve yolumuza devam edeceğiz."
Yüzbaşının emrinde yirmi sınır muhafızı vardı. Esas silahlan mızrak gibi görünmesine rağmen bir tür basit zırh giyiyorlardı ve bellerinde eğri kılıçlar vardı.
Ulath eyer çantasını karıştıran adama nazikçe, "Bir saniye, dostum," dedi. "Birkaç dakika için aletlerime ihtiyacım var: Eyerinde asılı savaş baltasına uzandı.
"Niçin?" diye bozuk bir Tamulcayla sordu Cynesgalı..
"Yoluma çıkan bir şey var," diye gülümsedi Ulath. "Onu kaldırmak istiyorum." Baltasını askısından çıkardı, ağzını parmağıyla kontrol edip bir vuruşta muhafızın beynini dağıttı.
Atların etrafındaki savaş kısa sürdü, sonuç beklenildiği gibiydi-Sınır muhafızları dünyanın en yetenekli savaşçıları arasında değildi-
"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye kükredi Sparhawk, Talen meçini Cynesgalılarm birinin cesedinden çıkarırken.

"gtragen bana ders veriyordu/' dedi Talen. "Sadece öğrettiklerinin doğru olup olmadığını anlamak istedim. Arkana dikkat et."
Sparhawk dönüp arkadan saldıran muhafızın mızrağını savuşturdu ve adamı biçti. Geri döndüğünde Talen başka birinin atağını egri kılıcı yana saptırarak ustaca savuşturdu. Sonra akıcı bir hamle vaparak şaşkın adamı şişledi. "Güzel, ha?" diye gururla sırıttı.
"Gösteri yapmayı bırak - ve hamleni geri çekmekte gecikme. O duruşla kendini korumasız bırakıyorsun."
"Peki, saygıdeğer öğretmenim."
Çatışma bitince şövalyeler atlarma atladılar. "Hepiniz tutuklusunuz!" diye çığlık atan yüzbaşının kafası Beviefin Lochaber bal-tasıyla uçunca ortalık birden yatıştı.
"Silahlarınızı atın!" diye sağ kalan birkaç kişiye kükredi Ulath. "Ya teslim olun ya da ölün!"
Bununla beraber muhafızlardan ikisi atlarına ulaşmıştı. Eyerlerine atlayıp dörtnala doğuya sürdüler. Bir tanesi ornuz kemiklerinin arasındaki Berit'in okuyla kasılıp yere yuvarlandı. Diğeri atını çılgınca kamçılayarak biraz daha gitti. Sonra sendeledi ve Kha-lad'ın arbaletinin tatlı tıngırtısının eşliğinde öldü.
"İyi atıştı," diye belirtti Berit.
"İdare eder," diye alçakgönüllü bir şekilde konuştu Khalad.
Cynesgalarm geri kalanı silahlarını attı.
"İyi bir savaş yönettin, Sparhawk," diye tebrik etti Vanion.
"İyi bir eğitmenim vardı. Kalten, hepsini bağla, atlarını kovala."
"Niye ben?"
"El altında sen varsın ve başka meseleler de var."
"Yeminimi bozmadım," diye itiraz etti Kalten.
"Evet ama bunu düşünüyordun."
"Konu nedir?" diye sordu Vanion.
"Bu işin içinde bir hanım var, lordum," diye mağrurca cevapladı Sparhawk, "ve bir beyefendi böyle bir şeyi asla konuşmaz."

ilhanx

"Ne yapıyorsun?" diye sertçe sordu Aphrael. Kafasını Sephre-ma nın omuzundan kaldırmış merakla Sparhawk'a bakıyordu. 'Yine yanımızda mısın?" diye sordu Sparhawk. "Belli değil mi. Ne yapıyorsun?" Sınırda bazı tatsız şeyler var ve büyük olasılıkla izlendik -

doğrusu peşimize düştüler."
"Seni bir dakika bile yalnız bırakamıyorum, değil mi, baba?"
"Bu öyle ya da böyle kaçınılmazdı. Yaptığın işi bitirdin mi?"
"Bir süre için."
"Edek şehri önümüzde ve büyük ihtimalle arkamızda bir tugay Cynesgalı asker var. Ne dersin bizi biraz ileri götürebilir misin?"
"Niye kendin yapmıyorsun? Nasıl yapılacağını biliyorsun."
"Sephrenia yapmama izin vermedi."
"Kritik anlarda Sparhawk'm dikkati dağılır," diye açıkladı Sephrenia. "Bizi aya yollamasını istemedim."
"Ne demek istediğini anladım/' dedi küçük kız. "Haydi doğrudan Cynestra'ya gidelim, Sparhawk. Bildiğin gibi orasıyla burası arasında boş çölden başka bir şey yok."
"Bizi sınırda bekliyorlardı," diye karşılık verdi Sparhawk. "Anlaşıldığı kadarıyla dostumuz yollardaki herkesi geliyoruz diye uyarmış. Cynestra'da büyük bir garnizon dolusu asker olduğu kesin ve bir hata yapmadan önce durumu öğrenmeyi severim."
"Sanırım bu anlamlı— bir şekilde."
"Annen nasıl?"
"Kendi kendine çok eğleniyor. Matherion'daki politik durum şu anda çok karanlık ve annemin politikayı çok sevdiğini bilirsin."
"Mutlu olmasına sevindim. Bu konuyu bize anlatman lazım ama önce Edek'i geçelim ve Cynesga tugayım arkada bırakalım. İnsanların eteğimin dibinde bitmesinden hoşlanmıyorum."
"Diğerlerine durmalarını söyle ve sonra Vanion'm haritasını al. Bu kez nereye gideceğimizden emin olalım."
"Buna asla alışamayacağım," diye ürperdi Kalten, bir anlık gri bulanıklığın ardından elli fersahlık çölü aştıklarında.
"Haritan tam doğru değil, Vanion," dedi eleştiricesine Aphrael. "Şu zirvenin öbür tarafında bir noktaya ulaşmaya çalışıyorduk." Çölden yükselen sivri bir tepeyi gösterdi.
"Haritayı ben çizmedim," diye kendini savunarak konuştu Vanion. "Ama ne fark eder ki? Yeteri kadar yakınız, değil mi? Gitmek istediğimiz yerin birkaç mil yanına geldik."
"Büyük bir su birikintisinin etrafından geçseydik ne fark ettiğini görecektin," dedi aksice. "Bu hiç doğru değil."

Vanion omuzunun üzerinden batıya baktı. "Güneş neredeyse batıy°r- Niye yoldan uzaklaşıp gece için kamp kurmuyoruz? Eğer bu konuda bir sorun varsa, bunu çözecek sakin bir yer bulalım."
Sparhawk gülümsedi. Artık Pandion Eğitmeni olmadığı hakandaki bütün itirazlarına rağmen, Vanion statüsünün değiştiğini bilinçli olarak düşündüğü zamanlar dışında idareyi kendiliğinden üstleniyordu. Sparhawk ise bunu hiç umursamıyordu. Vanion'dan emir almaya alışıktı. Arkadaşının otoriteyi elinden alması, komuta etmenin ayrıntılarıyla başının etinin yenmesini engelliyordu.
Çölde birkaç mil ilerleyip büyük bir kaya kitlesinin ardındaki çukur bir bölgeye gece için kamp kurdular. Cynesga çölü çoğu kum olan Rendor çöllerinden farklı olarak güneşin pişirdiği çakıllarla doluydu, pas renginde ve sıkıcıydı. Rendor'un kımıldayan kumlan en azından aldatıcı bir hayat görüntüsü veriyordu. Cynesga ölüydü. Çıplak, ağaçsız doruklar gökyüzüne uzanıyor, çakıl ve kayalardan oluşan devasa boşluk sadece beyaz alkali yataklarıyla bozuluyordu.
"Çirkin bir yer," diye etrafına bakmarak homurdandı Ulath. Ağaçlar ve karla kaplı zirvelere alışıktı.
"Böyle hissetmene üzüldüm," diye sırıttı Kalten. "Onu sana satmayı düşünüyordum."
"Bedava bile veremezsin bana."
"İyi taraflarını görmeye çalış. Buraya hiç yağmur yağmaz."
"Sanırım sorunun bir bölümü de bu."
"Ama birçok vahşi eğlence var."
"Öyle mi?" ?
"Yılanlar, kertenkeleler, akrepler - bu tarz şeyler."
"Pişmiş akrebin lezzetini arttırabilecek bir şey biliyor musun?"
"Ah - hayır, sanmam."

ilhanx

"O zaman onlara boşuna ok harcamayayım."
"Yemekten konuşmuşken ..."
"Ondan mı konuşuyorduk?"
"Bu bazen konuşulan bir konudur. Kayaları yakmanın bir yolunu biliyor musun?"
"Şu anda aklımda bir şey yok."
'O zaman akşam yemeğini hazırlamaya ben gönüllüyüm. Et-r«ta, dal, kuru yaprak falan görmedim, bu yüzden ateş yakmak s°z konusu değil. Soğuk yemeğin kimseye zararı olmaz."
137

"Ateşsiz de idare edebiliriz," dedi Vanion, "ama atlar için sn bulmalıyız."
"Aphrael ve ben bu işi hallederiz, tatlım," dedi Sephrenia.
"İyi. Sanırım burada bir gün kadar kalabiliriz. Sparhawk ve Aphrael, Bhelliom ile şu küçük doğruluk problemi üzerine çalışabilirler." Sorarcasına Çocuk Tannça'ya baktı. "Uzun sürer mi?"
"Kesinlikle emin değilim, Vanion. Ben yaptığımda etrafımda nişan alacak yerler vardı, bu yüzden ne kadar hızlı gidersem gideyim nerede olduğumu biliyordum. Bhelliom bir noktadan diğerine herhangi bir nişan noktası almadan anında gidiyor. Bu tamamen farklı bir yöntem. Ya Sparhawk ya da benim Bhelliom'un tekniğinin nasıl işlediğini bulmamız lazım veya Bhelliom'un bizim tam olarak ne istediğimizi anlamasını sağlamalıyız."
"Hangisi daha kolay?" diye sordu Kalten.
"Emin değilim. İkisinin de aynı olması mümkün - ikisi de çok ama çok zor. Yarın sabah bunu öğrenceğiz." Vanion'a baktı. "Burada öyle ya da böyle güvende miyiz?"
Vanion kırlaşmış sakalını kaşıdı. "Kimse burada olmamızı beklemiyor. Birisi yanlışlıkla bize takılabilir ama organize bir arama olacağını sanmıyorum. Nerede olduğumuzu bilmiyorlar ve yüzükler de gizli, bu yüzden dostumuz onların yerini hissedip bizi izleyemeyecek. Bence burada güvendeyiz."
"İyi. O halde zamanımız var. Bu durumu Sparhawk ve Bhelliom'un birbirlerini tanımaları için kullanalım. Şu anda olan çok önemli bir şey yok, bu yüzden birkaç hata veya yanlış başlangıcın kimseye zararı olmaz. Ama ilerde felaket getirebilir."
Sephrenia ertesi sabah suyun nereden geldiğini söylemedi ama" buz gibi soğuktu ve tadı erimiş buz gibiydi. Pas rengi büyük bir kayanın arkasındaki gölgeli küçük havuzcukta davetkârca parıldı-yordu. Varlığı büyük oranda gerginliği yatıştırdı. Su çöldeki insanların önemli bir sorunudur.
Flüt, Sparhawk, Khalad ve Talen'i direktiflerine başlamak içilf biraz uzaktaki bir çakülı ovaya götürdü.
-
"Çok geçmeden burası sıcak olacak," diye şikayet etti Talen.
"Büyük ihtimalle, evet," diye onayladı küçük kız.
"Neden benim ve Khalad'm da gelmesi gerekiyor?"
138

"Biri yanlışlıkla kampa gelirse Vanion'un şövalyelere ihtiyacı olacak."
"Ne demek istediğimi anlamadın. İkinizin yanınızda birisine niye ihtiyacı var?"
"Sparhawk'in insan ve at taşıması lazım. Biliyorsun, bir yerden bir yere tahıl çuvalı taşımayacak." Vanion'un haritasına baktı. "Bakalım Bhelliom bizi şuradaki vahaya götürebilecek mi, Spar-havvk?" diye haritadaki bir işareti gösterdi.
"Neye benziyor?" diye sordu Sparhawk.
"Nereden bileyim? Ben de oraya hiç gitmedim."
"Yapman gereken tek şey bana bir isim vermek Aphrael. Niye Jor-san'ın dışından Korvan'a - ve diğerlerini şaşırtmak için etrafta sıçradığımız yerlere - gittiğimiz gibi yapmıyoruz? Nereye gitmek istediğimizi Bhelliom'a söyle ve ben de ona bunu yapmasını söyleyeyim."
"Benim hep el altında bulunacağıma emin olamazsm, Sparhawk. Uzakta olmam gereken zamanlar olabilir. Amacımız benim müdahalem olmadan seni ve Bhelliom'u beraber çalışmaya eğitmek."
"Bildiğin gibi bir isim pek güvenebilecek bir şey değil."
"Orada ağaçlar var, Sparhawk," dedi Khalad. "Vaha bir gölcüktür ve su olan yerde ağaç da olacaktır."
"Büyük ihtimallede evler de," diye ekledi Talen. "Su Cynes-ga'da çok kıt olduğu için orada evler de olması lazım."
"Haritaya bir bakalım," dedi Sparhawk. Haritayı bir süre yakından inceledi. "Tamam," dedi sonunda. "Deneyelim ve bakalım ne olacak." Yüzüğünün tepesini kaldırdı ve kenarını altın kurunun kapağına değdirdi. "Açıl," dedi. Sonra diğer yüzüğü takıp Bhelliom'u çıkardı. "Yine ben," dedi mücevhere.
"Ah, bu saçma, Sparhawk," dedi Aphrael.

ilhanx

"Resmi takdim çok uzun sürüyor," dedi. "Acelemin olacağı zamanlar gelebilir." Bir vaha hayal etti - etrafı palmiye ağaçları ve düz çatılı beyaz evlerle çevrili bir artezyen kuyusunun oluşturduğu gölcüğü. "Bizi oraya götür, Mavi Gül," diye emretti.
Hava bulanıklaşıp yavaş yavaş grileşti. Ardından bulanıklık netleşti. Vaha orada tam hayal ettiği gibiydi.
"Gördün mü, Sparhawk," dedi kendini beğenmişçe Aphrael. 'Hiç de zor değilmiş, değil mi?" •
Sparhawk neredeyse yüksek sesle güldü. "Her şeye rağmen bu

işe yarayabilir."
"Talen," dedi Khalad, "niye atını şu evlerden birine sürüp birisine burasının ismini sormuyorsun?"
"Orası Zhubay, Khalad," dedi Flüt. "Gitmek istediğimiz yer orası olduğu için buradayız."
"Biraz doğrulama istesem kızmazsın, değil mi?" dedi masumca.
Flüt kaşlarını çattı.
Talen atını ev kümesine doğru sürdü ve birkaç dakika sonra geri döndü. "Haritaya bir bakayım," dedi Khalad'a.
"Niye?" dedi Flüt. "Atan sınırının yanındaki Zhubay'dayız."
"Hayır, Kutsal Kişi," dedi Talen, "doğrusu orada değiliz." Bir süre haritayı inceledi. "Ah, işte." Gösterdi, "işte buradayız - Vigayo, Cynesga'mn Arjuna'yla birleştiği güney sınırında. Hedefi yaklaşık üç yüz fersah kaçırdın, Sparhawk. Nişanını keskinleştirsen iyi olur."
"Ne düşünüyordun?" diye sordu Aphrael.
"Khalad'm söylediklerine oldukça yakın şeyleri - ağaçlar, bir havuzcuk, beyaz evler - tam önümüzde olan şeyi."
"Şimdi ne olacak?" diye sordu Talen. "Başladığımız yere dönüp tekrar deneyecek miyiz?"
Aphrael olumsuzca başını salladı. "Bhelliom ve yüzükler açıkta. Oraya sık sık gidip Vanion, Sephrenia ve diğerlerini tehlikeye sokmak istemiyoruz. Beni indir, Sparhawk. Düşünmek istiyorum."
Sparhawk onu indirdi. Flüt vahanın yanma gitti. Bir süre havuzcuğun kenarında suya taş atıp durdu. Döndüğünde ifadesi kuşkuluydu. Sparhawk onu yine kucağına aldı. "Evet?" dedi.
"Bizi Zhubay'a götür, Sparhawk," dedi sertçe.
"Şu haritaya bir daha bakayım, Khalad."
"Hayır," dedi sert bir şekilde Aphrael. "Haritayı boş verJSKelli-om'a sadece bizi Zhubay'a götürmesini söyle."
"Kesinlikle!" diye parmaklarım şaklattı Khalad. "Bunu niye daha önce düşünmedik."
"Neyi düşünmedik?" diye sordu Sparhawk.
"Deneyin, lordum," sırıttı Khalad. "Sanırım şaşıracaksınız."
"Kendimizi ayda bulursak ikinizin de başı belaya girecek," diye tehdit etti Sparhawk.
"Şunu dene, Sparhawk," dedi Flüt.
"Mavi Gül! Bizi Zhubay'a götür!" Bunu pek içinden gelerek

söylememişti.
Hava yine bulanıklaştı ve netleştiğinde atlarının üstünde başka bir vahanın yanındaydılar. Burasıyla biraz önce ayrıldıkları yer arasında açıkça birçok fark vardı.
"Büyük ihtimalle gerek yok," dedi kardeşine Khalad, "ama yi-ne de emin olmak için sorabilirsin."
Talen atım vahaya sürüp evlerden birinden çıkan yaşlı bir kadınla konuştu. Geldiğinde sırıtıyordu. "Zhubay," dedi,
"Bir tek isimle burayı nasıl buldu?" diye sordu Sparhawk. "Büyük ihtimalle Zhubay ismini daha önce hiç duymamıştı bile."
"Ama burada yaşayan insanlar duymuşlardı/' diye omuz silkti Khalad. " Zhubay ismi bir şekilde kafalarında dolaşıyordu. Bhelli-om'a bir yeri bulmak için gereken tek şey bu. Yöntemi aşağı yukarı böyle değil mi, Flüt?"
"Kesinlikle yöntemi bu. Sparhawk'm yapması gereken tek şey ziyaret etmek istediği yerin ismini söylemek. Bhelliom onu bulup bizi oraya götürecektir."
"Emin misin?" Talen bu fikirden emin görünmüyordu. "Bana çok basitmiş gibi görünüyor."
"Öğrenmenin tek yolu var. Bizi Ahkan'a götür, Sparhawk." "Orası nerede? Yani hangi krallıkta, demek istedim?" "Bilmen gerektiğini sanmam. Soru sormadan bizi oraya götür." Ahkan dağların içinde bir şehirdi - bir yerlerdeki dağlardan birinde. Koyu yeşil köknarlarla çevriliydi, zirveler kar kaplıydı. "Çok iyi," dedi neşeyle Flüt.

ilhanx

"Neredeyiz?" diye etrafa bakarak sordu Talen. "Burası kesinlikle Cynesga olmadığına göre neresi?"
"Ne fark eder ki?" diye omuz silkti Flüt. "Torrelta, Sparhawk." Torrelta'da kar yağıyordu. Rüzgâr kurşun grisi bir denizden önünde bir tipi getirerek şiddetle esiyordu. Etraflarındaki binalar girdaplar yapan kar fırtınası içinde loş ve belirsizdi ama sağlam kesilmiş kütüklerden inşa edilmiş gibi görünüyorlardı. "Sınırı yok!" diye bağırdı Flüt. "Her yere gidebiliriz!" "Tamam da," dedi sert bir şekilde Sparhawk, "burası neresi?" 'Önemli değil. Haydi başladığımız yere dönelim." 'Peki," diye sevimlice onayladı. "Sen bize nerede olduğumuzu söyler söylemez."

"Üşüyorum, Sparhawk. Tipiye göre giyinmedim."
"Cynesga sıcak," dedi Sparhawk, "ve oraya gideceğiz - nerede olduğumuzu bana söyler söylemez."
Flüt kötü bir kelime söyledi. "Torrelta Astel'in kuzey sahilinde, Sparhawk. Şu anda orada neredeyse kış geldi."
Şaşırmış numarası yaparak etrafa bakındı. "Sanırım haklısın. Hayret verici değil mi?" Bir akşam önce kamp yaptıkları kuru çukurluğun yanındaki çakıl düzlüğü hayalinde canlandırdı. Bir isim bulmak için bir süre çabaladı, sonra ilk yola çıktıklarında yaptığı büyük hatayı hatırladı. Kutuyu açık tut, Khalad," diye bildirdi. "Geri gider gitmez, Bhelliom ve Ehlana'nm yüzüğünü içeri koyacağım," Kafasının içindeki görüntüyü tekrar canlandırdı. "Bizi oraya götür, Mavi Gül!" diye emretti.
"Nerelerdeydiniz?" diye sordu Sephrenia. Vanion ile birlikte onları aramak için atlarıyla çakıl düzlüğe çıkmışlardı.
Talen omuzlarındaki karları silkti, "Ah, orada burada."
Vanion üzerlerinde hâlâ duran karlara bakarak, "Anladığım kadarıyla oralardan biri oldukça uzakta," diye tahminde bulundu.
"Gerçekten olağanüstüydü, Sephrenia," dedi neşeyle Flüt, "ve her şey çok basit."
Khalad kutuyu kapatıp Sparhawk'a verdi. Sparhawk yüzüğünün kapağını kapattı ve ardından kutuyu ceketinin içine koydu. "Ama önce birkaç hatalı başlangıç yaptık," diye kabul etti.
"Yöntemi nasıl?" diye sordu Vanion.
"Her şeyi Bhelliom'a bırakıyoruz," diye omuz silkti Sparhawk.
"Doğrusu da böyle yapmak. Yardım etmeye kalktığımızda işler
ters gidiyor." v-"""
"Biraz daha açık olabilir misin,?" diye Flüt'e sordu^ephrenia.
"Sparhawk çok yaklaştı. Tek yapması gereken Bhelliom'a bir isim söylemek - herhangi bir isim - herhangi bir yerin. Bhelliom gidip buluyor ve sonra bizi oraya götürüyor."
"Hepsi bu mu?"
"Öyle sevgili ablacığım. Bu yöntemle Sparhawk bile hata yapa' maz."

onuncu bölüm
"ORADAN BİRİSİNİ almamız gerekiyor," dedi Flüt.
"Kimi?" diye sordu Kalten.
"Bilmiyorum. Tüm bildiğim birisinin bizimle gelmek zorunda olduğu ve onu Cynestra'dan almamız gerektiği."
"Şu önsezilerinden biri mi?"
"İstersen öyle de diyebilirsin."
"Etrafı kontrol edene kadar şehre gitmek isteyeceğimizi sanmıyorum," dedi haritasından kafasını kaldırarak Vanion. "Şehrin tam batısında bir köy var. Oraya gidip etrafı kolaçan edelim."
"İsmi ne?" diye soran Sparhawk, kutuyu açıp karısının yüzüğünü çıkardı.
"Narset," dedi haritadan başını kaldıran Vanion.
"Tamam." Sparhawk Bhelliom'u çıkardı. Yukarı kaldırıp hafifçe kaşlarını çattı. "Mendilini ödünç alabilir miyim, küçük ana," diye Sephrenia'ya sordu.
"Kendininkini kullan," dedi.
"Yanıma almadan yola çıkmış olmalıyım. Burnumu silmeyece-ğim, Sephrenia. Bhelliom tozlanıyor. Onu biraz silmek istedim."
Sephrenia tuhaf bir bakış attı.
"Çok yardımcı oldu. Müteşşekkir olmadığımı düşünmesini istemiyorum."
"Ne düşündüğü niçin umurunda ki?"

ilhanx

"Sephrenia'nm asker yönetmediği açıkça görülüyor," dedi Va-u°n'a Sparhawk. "Bir gün ona karşılıklı sadakat fikrinin açıkla-mak isteyebilirsin."
'Narset'e gidebilir miyiz - sen ev temizliğini bitirir bitirmez."
Sparhawk, Safir Gül'ün panldayan taç yapraklarını sildi. "Na-«1 oldu?" diye sordu.

"Sanırım aklını kaybediyor," dedi Kalten, Ulath'a.
"Hayır," dedi Sparhawk. "Onun bir bilinci - neredeyse kişilik - var. Yüzükleri bir kırbaç gibi kullanıp onu zorlayabilirim ama sanırım içten gelen bir işbirliğini tercih ederim. Bunun önemli olduğu bir an gelebilir." Sephrenia'ya mendilini ve^di. "Kutuyu açı^ tut, Khalad," dedi silahtanna. "Oraya varır varmaz Bhelliom ve Ehlana'nm yüzüğünü ortadan kaldırmak istiyorum." Tekrar Vani-on'a baktı. "Narset mi?"
"Narset," diye sertçe tekrarladı Vanion.
"Mavi Gül," dedi Sparhawk mücevher iki eline alarak, "haydi Narset'e gidelim."
Bhelliom nabız gibi attı ve o bulanık alacakaranlık bir an için geri geldi. Sonra etraf yeniden netleşti.
Narset küçük, tozlu bir köydü. Evler çamur kulübelerden pek farklı değildi. Düz çatıları ve arkalarında tavuk, domuz ve keçiler genelde sokaklarda başı boş dolaştıkları için daha çok dekoratif duran kümes ve ağılları vardı. Doğuda oldukça büyük bir şehir görülüyordu. O şehirdeki bütün binalar acımasız çöl güneşinden korunmak için beyaz sıvayla kaplanmıştı.
Sparhawk, Bhelliom ve Ehlana'nın yüzüğünü ortadan kaldırdı, kendi yüzüğünün altın kapağını örttü.
"Gelen misafirlerimiz var," diye uyardı Talen.
Yeşil ipek cüppeli, soluk yüzlü bir Tamul yanında sınır muhafızlarının giydiği aynı bol, siyah beyaz cüppe ve kafalarında sarılı yara bezleri olan esmer adamlardan bir manga Cynesga askeriyle yaklaşıyordu. Tamulun yapmacık dost canlısı bir ifadenin arkasında gizlemeye çalıştığı sert bakışlı gözleri vardı. "Hoş geldiniz, Aziz Şövalyeler," diye hafif aksanlı bir Elene lisanıyla karşıladı. "Sizi bekliyorduk. Ben İçişleri Bakanlığı yerel bürosunun şefi Kan-zad'ım. Büyükelçi Taubel sizi karşılamak için beni gönderdi."
"Ekselans çok nazikmiş," diye mırıldandı Vanion.]
"İmparatorluğun bütün memurlarına sizinle tarn bir işbirliği içinde çalışmaları konusunda emir verildi, Lord . Tlf"
"Vanion."
Kanzad bir anlık şaşkınlığa kapıldı. "Bana Sör Sparhawk'm sizin grupta olduğu söylenmişti."
"Sparhawk gecikecek. Bize daha sonra katılacak."

I
"Ah." Kanzad kendini toparladı. "Korkarım siz şehre girmeden önce kısa bir gecikme olacak, Lord Vanion."
"Ya?"
Kanzad içinde duygu olmayan bir şekilde hafifçe gülümsedi. "Kral Jaluah'm duyarlılığı şu an için ihmal edilmiş durumda." Birkaç adım gerisinde duran Cynesgalı asker müfrezesine kısa bir bakış attı, sonra sesini gizlilik taşıyan bir tona düşürdü. "Açıkça söylemek gerekirse, Lord Vanion, Cynesgalilar ve vatan dedikleri şu fare deliği İmparatorluk meselelerinde o kadar önemsiz ki, kimse onları ciddiye almıyor. Bu konuda aşırır hassaslar. Büyükelçilikteki bir salak Matherion'dan gelen her zamanki mesajlardan birini yollamayı ihmal etmiş. Kral şu anda sarayda somurtup duruyor. Dalkavukları sokakları gösterici kalabalıklarıyla doldurdu. Büyükelçi Taubel işleri Atan garnizonunu kullanmadan yumuşatmaya çalışıyor ama Cynesga sokaklarındaki durum biraz gergin. Ekselans siz ve arkadaşlarınızın yola güvenle devam etmeniz için haber yollayana kadar Narset'de'beklemenizi önerdi."
"Siz iyisini bilirsiniz," diye nazikçe mırıldandı Vanion.
Kanzad görünür bir şekilde rahatladı. "İlk olarak şu lanet güneşten kurtulalım." Döndü ve onları yıkık dökük köye doğru götürdü. Burası güneşin pişirdiği merkezi bir alandaki kuyunun etrafını çeviren birkaç düzine çamur kulübeden başka bir şey değildi. Sparhawk bu köyün kadınlarının da Rendofdaki Cippria'h kadınlar gibi şafağın ilk çelik rengi ışıklarıyla kuyuya gidip gitmediklerini, aynı akıcı zerafetle yürüyüp yürümediklerini öylesine merak etti. Sonra, nedensiz bir şekilde Lillias'ın nasıl olduğunu düşündü.
Aphrael ablasının atının üzerinden adama doğru eğildi. "Çok ayıp, Sparhawk," diye mırıldandı.

ilhanx

"Sen Lillias'la tanıştın," diye rahatça karşılık verdi, "bu yüzden onun unutulacak - ne kadar istersen iste - türden bir kadın olmadığını biliyorsun."
Köydeki anlamlı tek bina, yerel polis karakoluydu. Pencereleri siyah demir parmaklıklı uğursuz taş bir binaydı. Kanzad'ın ifadesi kibar bir özür dileme taşıyordu. "Pek çekici değil, Lord Vanion," dedi aşağılayarak "ama bu domuz ahırmdaki en serin yer."
"Onu hemen öldürerek bu konuyu çözecek miyiz?" diye Styric dilinde Sparhawk'a mırıldandı Bevier.

"Bu konuyu biraz erteleyelim," dedi Sparhawk. "Aphrael'i^ dostunu - her kimse - beklememiz gerekiyor, bu yüzden şimdilik bir şeye karışmayalım."
"Yemek için bir şeyler hazırlattım," dedi Vanion'a Kanzad. "Niye içeri girmiyoruz? Güneş gittikçe dayanılmaz oluyor."
Şövalyeler atlarından inerek geniş, tozlu bürosuna doğru polisi izlediler. Duvarlardan birine uzun bir masa dayanmıştı. Masa dilimlenmiş kavun, incir ve içecek bulunan testilerle doluydu. "Buradaki meyva ve kavunlar Matherion'dakilerle kıyaslanacak kadar leziz değil," diye özür diledi Kanzad, "ama yerel üzümler kötü değildir."
"Her şey için teşekkürler, Kanzad," diye belirtti Vanion. "ama bir saat kadar önce öğle yemeği için durduk. Hepimiz tokuz."
Tamulun yüzünde anlık bir sıkıntı geçti. "O zaman gidip atlarınızla uygun şekilde ilgilenilip ilgilenilmediğine bakıp Büyükelçi Taubel'e gelişinizi bildirmek için haber yollayacağım." Dönüp dışarı çıktı.
"Gizililik sağlayabilir misin, tatlım?" diye Sephrenia'ya Styricçe sordu Vanion.
"Tabii ki," diye gülümsedi. Hızla bir büyü dokuyup bıraktı.
"Bir gün bana bunu öğretmelisin," dedi Vanion.
"Ve artık gereksiz mi olayım?" diye gülümsedi. "Hayatta olmaz, aşkım."
"Gözüktüğü kadarıyla onları beklenmedik bir anda yakaladık," diye belirtti Bevier. "Kanzad bize söylediği o kaba yalanlan düzeltecek kadar zaman bulamamış görünüyor."
"Ben olsaydım yapmazdım," dedi Ulath, Kalten şarap testilerinden birine uzanırken. "Ondan alacağın bir yudum büyük ihtimalle seni kalas gibi kaskatı yapacaktır."
Kalten pişman bir tavırla testiyi itti. "Sanırım haklısın," dedi.
"O zaman hapsolduk, değil mi?" diye iç çekti Talen. "Bu iç karartıcı. Hayatım boyunca hırsızlık yaptım ve bu ilk tutuklanışım."
"Yiyecek ve içeceklerin zehirli olması işleri biraz karmaşıklaşh-rıyor" diye homurdandı Ulath. "Bunun dışında Kanzad çok yardımcıydı. Bizi köyün en sağlam binasının içine koydu ve oldukça dikkatsiz bir şekilde silahlarımızı almayı unuttu. Burayı gerektiği kadar savunabiliriz."
"Sen bir sahtekârsın, Ulath," diye güldü Bevier. "Tynian hakli-

Kuşatmalardan nefret ediyor numarası yapıyor ama daima ilk öneren sen oluyorsun."
"Gerçek bir arkadaş böyle demezdi."
"Durum daha da kötüleşirse su sağlayabilirim," dedi Sephrenia, "ama şimdilik bir şey yapmaya kalkışmayalım." Eğilip Flüt'ü kaldırdı- "Şu ana dek beklediğimiz kişi hakkında bir şey sezdin mi?"
Flüt olumsuz bir şekilde kafasını salladı. "Şu ana dek açık bir şey yok. Ama sanırım yola çıkmış durumda."
"İyi. Burası hiç hoş bir yer değil."
"Bir fikir, Lordlanm," dedi Berit. "Kanzad'm bizim yanımızda burada olması iyi bir fikir değil mi - sadece önlem için? Birisi binaya saldırmaya kalkarsa, bu onlara düşünecek bir şeyler daha verebilir."
"İyi fikir," diye onayladı Ulath.
Bununla beraber, Kanzad dönmedi. Öğlen güçlükle ilerlerken şövalyelerin huzursuzluğu da yavaş yavaş arttı. "Bizi oyalıyor," dedi sonunda Kalten. "Ya gelen takviyeler var ya da susayacağımı-zı umuyor."
"Beklememiz gerekiyor, Kalten," dedi Flüt. "Bize katılacak kişi yolda."
"O zaman bu bir yarış. Burada oturup kimin önce geleceği konusunda bahse gireceğiz - yeni yol arkadaşımız mı yoksa Kanzad'in takviye güçleri mi?"
"İstersen duruma öyle de bakabilirsin?"
Narset'a varmalarının ardından iki saat kadar geçmişti ki-Cynestra yolundan büyük bir grup geldi. Başlarındaki adam pembemsi kırmızı bir Tamul cüppesi giyip enerjik bir siyah ata biniyordu. Arkasından gelenler Atandı.

ilhanx

"Atanlar kimin tarafında?" sordu Talen.
"Bu Matherion'dan yerel garnizonlara gönderilen İçişleri Bakanlığı' nm emirlerine aldırmamaları haberinin ulaşıp ulaşmadığına bağlı," dedi Khalad.
"İşler daha da tatsız olabilir," dedi Vanion. "Matherion'da İçişleri ve Dışişleri Bakanlıkları arasında dostluk yok. Kanzad, Büyük elçi Taubel ile çok yakın olduklarını ima ediyordu."
"Bu düşmanımızın Oscagne'nm örgütünü delebildiği anlamına gelebilir," dedi endişeli bir kaş çatısıyla Bevier.
147

"Biraz sonra öğreneceğiz," dedi pencereden dışarıyı gözlediği yerden Berit. "Kanzad şimdi binanın arkasından çıktı."
Hepsi izlemek için pencereye yığıldılar.
Kanzad'm yüzündeki hoşgeldiniz gülümsemesi yok olmuştu. "Burada ne yapıyorsun, Itagne?" diye siyah atlı Tamula sordu. "Ben Büyükelçi Taubel'e haber yolladım."
Pembemsi kırmızılara bürünmüş adam atını dizginledi. Gözleri neredeyse uykulu görünüyordu. Yüzünde aşırı kibirli bir ifade vardı. "Korkarım büyükelçi gecikecek, ahbap," diye neredeyse aşağılayıcı bir tonda cevapladı. Sesi tuhaf bir şekilde tanıdıktı. "Ama sana en iyi dileklerini yolladı."
Kanzad yeniden soğukkanlılığına bürünmek için uğraştı. "Büyükelçinin gecikmesinin nedeni ne?"
Itagne başını hafifçe çevirdi. "Bence zincirler, değil mi, Atana?" diye müfrezenin komutanı gibi görünen genç Atan kadına sordu. "Zincirlerle koşmak müthiş zordur."
"Zincirler olabilir, Itagne-Büyükelçi," diye onayladı kadın. "Elbette hücresinin demir parmaklıkları da onu engelliyordun" Genç kadın oldukça gösterişliydi ve Tamul görevlisine bakan gözlerinde küstah bir ifade vardı.
"Burada neler oluyor?" diye sordu Kanzad.
"Atana ve ben gelişimden beri çok yakm arkadaş olduk, Kanzad," diye gülümsedi Itagne, "ama centilmen beylerin böyle şeyleri konuşmaması lazım, ha? Sen bir centilmensin, değil mi, Kanzad?"
"Ben bundan bahsetmiyordum." Kanzad'm dişleri birbirlerine kenetlenmişti. "Büyükelçiye ne oldu?"
"Elçilikte birkaç değişiklik oldu, ahbap - ve sizin ofisinizde de. Umarım bozulmazsın ama binanı almam gerekti. Elçilikte zindan yok - sanırım bu ıstırap verici bir dikkatsizlik. Neyse, Büyükelçi Ta-ubet, bütün o pis küçük polislerinle beraber, şimdi zindanında güvende. Bu arada, zindan için tebrik ederim. Gerçekten çok güzel."
"Büyükelçiyi hangi yetkiyle hapsettin? Sen^adece bir bakanlık danışmanısın."
"Görüntü yanıldıtıcı olabilir, değil mi? Doğrusu, ağabeyim beni Cynesga'nm başına getirdi. Otoritem sonsuz."
"Ağabeyin mi?"
"Oscagne'nin ve benim isimlerimiz beyninde hiçbir çağrışım
148.

yaratmıyor mu, ahbap? Siz içişleri'ndekilerin biraz sınırlı olduğunu biliyordum ama bu kadar kalın kafalı olduğunuzu düşünmemiştim. Hemen hu konuşmanın ana konusuna geçelim mi, Kanzad? Güneş berbat bir şekilde sıcak. Ağabeyim bana burasının başına geçme yetkisi verdi. Atan garnizonunun tüm desteği ve işbirliğine sahibim, değil mi, Atana?" Atının yanında duran altm rengi dişi deve gülümsedi.
"Ah, şey, evet, Itagne." Kız gözlerini fırıl fırıl döndürdü. "Senin için neredeyse her şeyi yaparız."
"İşte, Kanzad," dedi Itagne. "Sen ve Tabuel'in devlete ihanet komplosunda yer aldığınızı ortaya çıkardım, yetkini elinden aldım. Bütün bu güzel adaleler arkamda, bu yüzden yapabileceğin hiçbir şey yok."
"Benim üzerimde hiçbir otoriten yok, Itagne."
"Ne kadar sıkıcı," diye içini çekti Itagne. "Cynestra'da artık sıkıyönetim var, Kanzad. Bu herkesin üzerinde otoritem var anlamına gelir. Atanlar sokakları kontrol ediyor. Onlara olan güvenimi paylaştığını biliyorum." Polisin inatçı yüzüne ciddice baktı. "Hiçbir şey anlamıyorsun, değil mi, ahbap?"
Dişi deve sevgiyle gülümsedi. "Atana, tatlım, senden bu sıkıcı aşağılık herifi silmeni istesem ne yaparsın?"
"Onu öldürürüm, Itagne." Omuzlarını silkip kılıcına uzandı. "Ortadan ikiye bölmemi mi yoksa sadece kafasım kesmemi mi istersin?"
"Büyüleyici bir kız," diye mırıldandı Itagne. "Şunu bir düşüneyim, Atana. Kanzad oldukça yüksek rütbeli bir memur, bu yüzden bazı formaliteler gerekebilir." Artık yüzü solan polise döndü. "Durumun nasıl olduğunu anladığına eminim, ahbap," dedi. "Ah, sanırım kendini tutuklanmış kabul etmelisin."
"Hangi suçtan?"

ilhanx

"Ben bir Dışişleri adamıyım, Kanzad, bu yüzden bütün resmi terimleri pek bilimiyorum. 'Devlete ihanet' yeter sanırım. Zaten, içişleri Bakanı Kolata'yı tutuklama nedenleri de buydu ve Tabuel'i yakaladığımda da aynısını kullandım. Etkileyici bir suçlama ve senin mevkindeki bir adamı aylaklık etmekten ya da sokağa tükürmekten tutuklamın hakaret olacağına eminim. Atana, aşkım, bir sevimlilik yap ve bu suçluyu Cynestra'ya götürüp zindamna at."
"Hemen, Itagne-Büyükelçi," diye karşılık verdi kadın.
149

"Tatlı çocuk," diye mırıldandı Itagne.
"Ağabeyinize fiziki görünüşle değil, aynı zamanda karakter olarak da benziyorsunuz, Ekselans" dedi gülümseyen Itagne'e Va-nion.
"Yaşlı hergele nasıl?"
"Son gördüğümde iyiydi." Vanion kaşlarını çattı. "Ama sizi yollayacağını bize söyleseydi işe yarayabilirdi."
"O ağabeyim, sanırım bazen kendinden bile sır saklamaya çalışır."
"Burada tam anlamıyla ne oldu, Ekselans?" dedi Sparhawk.
"Siz Sör Sparhawk olmalısınız," diye tahmin etti Itagne. "Biliyorsunuz burnunuz çok meşhur."
"Teşekkür ederim," dedi alçakgönüllülükle Kalten.
Itagne şaşırmış göründü.
"Onun adına ben kırdım, Ekselans - biz çocukken. Yaparken bunun iyi bir fikir olacağını biliyordum. Onu bir rozet gibi taşıyor. Doğrusu ona yaptığım bu hizmet yüzünden bana bir kez bile teşekkür etmeyi düşünmediği için beni hayal kırıklığına uğrattı."
Itagne gülümsedi. "Büyük ihtimalle anladığınız gibi, baylar, Oscagne beni buradaki oldukça kendine özgü durumu araştırmak için Cynestra'ya yolladı, imparatorluğun dış köşelerindeki emir komuta zinciri daima biraz bulanıktır. Dışişleri Bakanlığı Bürosu aslında batıdaki Elene krallıklarında olduğu gibi Tamul'un hizmetindeki yabancı uluslar olarak gördüğü Valesia, Arjuna ve Cynes-ga'da da bulunur. Bu da bu ülkelerdeki büyükelçilere sınırsız yetki sağlar. İçişleri bu krallıkların daima büyük Tamuli'nin ayrılmaz parçalan olduğunu iddia etti ve bu da onları işin başına getirdi. Oscagne ve Kolata yıllardır bu önemsiz konu üzerine tartışıyorlar. Büyükelçi Taubel politik bir yaşlı beygir ve İçişleri'yle beraber rahatça çalışmaya başlayabilme yeteneği ağabeyimi oldukça şaşırttı. İşte bu yüzden beni mutlu bir şekilde kök saldığım üniversiteden alıp soruşturma yapmak için müsteşar kıhgında buraya yolladı." Güldü. "Diğer iki seferde olduğu gibi bu kez de bundan pişman olmasını kesinlikle sağlayacağım."
"Pek anlayamadım, korkarım," diye itiraf etti Sparhawk.
"Bu Oscagne'nin beni özel yaşantımdan zorla alıp onun için
150

üçüncü kez ateşe atışı. Zorla çekilip alınmaktan hoşlanmam, bu vüzden sanırım bu kez ona bir ders vereceğim. Belki onun yerine Dışişleri Bakanı olursam ne demek istediğimi anlayacaktır - eğer mevkisini ona bir gün geri verirsem."
"Gerçekten o kadar iyi misin, Itagne?" diye sordu Sephrenia.
"Ah, evet, sevgili Leydi. Oscagne'nin en az iki katı daha iyiyim _ ve o da bunu biliyor. İşte bu yüzden atamalarım daima geçici oluyor. Neredeydim? Ah, evet. Cynestra'ya özel amaçlı bir sistem kurmaya geldim. Oldukça kısa zamanda Taubel ve Kanzad'm aynı tabaktan yediklerini fark ettim. Sonra Matherion'un Taubel'a buradaki karışıklıklarla ilgili yolladığı talimatları durdurdum. Istırap verici haberlerle onu üzmemeye karar verdim, bu yüzden Atan garnizonuna gittim ve İçişleri Bakanlığı'nm artık konuyla ilgisinin kalmadığını devasa dostlarımıza haber vermekle bizzat ilgilendim. Doğrusu bundan çok memnun oldular. Atanlar nedense polisten hiç hoşlanmazlar. Bu ırksal yapılarından kaynaklanıyor sanırım. Tam Kanzad ve Taubel üzerine gitmeye hazırlanıyordum ki casuslarımdan biri yakında geleceğiniz haberini getirdi. Bu yüzden ben işleri halletmeden önce sizin buraya gelmenizi beklemeye karar verdim. İçişleri Bakanlığı'nm yerel bürosundaki insanları gerçekten çok rahatsız ettiğini söylemem gerekli Sparhawk."
"Ya?"
"Koridorlarda çığlık çığlığa 'Sparhawk geliyor! Sparhawk geliyor!' diye koşuyorlardı."
"İnsanların üzerinde bazen bu etkiyi yapıyor," dedi Flüt. Diğerlerine baktı. "İşte bu," dedi. "Şimdi buradan ayrılabiliriz."
Itagne'nin afallamış görünüyordu.
"Bir saniye," dedi kardeşine Sephrenia, "Itagne, İçişleri gelişimizi nereden öğrendi?"

ilhanx

Adam omuzlarını silkti. "Bunu çok derin araştırmadım. Her tür iğrenç herif İçişleri için çalışır. Bir tanesi, büyük ihtimalle haberi buraya getirmek için dört beş atı ölümüne kamçılamıştır."
"Bu imkânsız," dedi kadın. "Normal yollarla kimse bizim önümüzde buraya ulaşamaz. Haberi bir Styric mi getirdi?"
"Cynesga'da Styric yoktur, sevgili leydi. Cynesgalılar ve Styric-er arasındaki nefret tarih öncesine dayanır."
"Evet, biliyorum. Ama sanırım hatalı olabilirsin. İçişleri'ndeki
151

insanlar paniğe kapılmadan biraz önce en azından bir Styrici^ Cynestra'ya girdiğine kesinlikle eminim."
"Bu sonuca nasıl vardın, küçük ana?" diye sordu Vanion.
"Düşmanımız için çalışan bir Styric var," dedi kadın. "O Spar-hawk'm dağıttığı gölgenin içindeydi. Orada her kim varsa Styricçe çığlıklar anyordu." Kaşlarını çattı."Ama bizden önce buraya nasıl geldiğini hâlâ anlayamadım. Yaşlı Tanrılar için çalışan bir tür dönek olabilir. Gücünün tam olarak nerelere ulaştığını anlayamadık."
"Bir Yaşlı Tanrı'nm kendisi olabilir mi?" diye kaygıyla sordu Bevier.
"Hayır," dedi kesin bir şekilde Flüt. "Onları yendiğimizde hepsini hapsettik - Azah'ı hapsettiğimize çok benzer bir şekilde. Yaşlı Tanrılar etrafta dolaşmazlar."
"Konuşmanın yarısını kaçırıyor gibiyim," diye görüş belirtti Itagne. "Şu noktada bazı tanışmaların yapılma sırası gelmedi mi?"
"Özür dilerim, Ekselans," dedi Vanion. "Esrarengiz olmaya çalışmıyorduk. Bu leydinin Styric olduğu ortada. Size Tanrıça Aph-rael'in Başrahibesi Sephrenia'yı takdim edebilir miyim?"
"Çocuk Tanrıça mı?"
"Onu biliyor musunuz?" diye sordu Sephrenia.
"Üniversitedeki Styric meslektaşlarımdan bazıları ondan bahsetmişlerdi. Onu pek onaylıyor gibi görünmediler. Açıkçası onun maymun iştahlı - ve biraz havai - olduğu kanısındalar."
"Maymun iştahlı mı?" diye itiraz etti Flüt. "Havai mi?"
"Bunu şahsına yönelik olarak görme," dedi Sparhawk.
"Ama şahsıma yapılmış, Sparhawk! Bana hakaret ettiler! Mat-herion'a döndüğünde, o üniversiteye gitmeni ve saygısız aşağılıklara meydan okumanı istiyorum! Kan istiyorum, Sparhawk kan!"
"İnsan kurban edilmesi mi, Kutsal Kişi?" diye sakin bir şekilde sordu adam. "Bu biraz kişiliğinizin dışında değil mi?"
"Şey . .'." Duraksadı. "En azından yatırıp\kıçlarma şaplak atar
mısm?" J
Itagne onlara bakakalmıştı. ^
"Hayal kırıklığına uğratıcı değil mi?" diye mırıldandı Talen.
Oscagne'nin kardeşinin sarsıldığını söylemek oldukça yetersiz bir ifade olacaktı. Cynestra'dan doğuya doğru atlarını sürerken
'152

yuvalarından fırlamış gözlerle Flüt'e bakıp durdu.
"Ah, kes şunu, Itagne," dedi Flüt. "Ne bir kafam daha çıkacak ne de bir gorgona1 dönüşeceğim."
Itagne ürperdi ve elini yüzünün önünden geçirdi. "Size inanmadığımı söylemem gerekir," dedi. "Kırıcı olmaya çalışmıyorum, gu sadece dini konularda ünlü bir şüpheci olduğum için."
"Fikrini değiştireceğine iddiaya girerim," diye konuştu kız, muzip küçük bir gülücükle.
"Kes şunu," dedi kıza Sephrenia.
"O agnostik olduğunu söyleyen biri, Sephrenia. Bu oyunu dürüst bir hale sokuyor. Hem, ondan hoşlandım. Daha önce bana tapan bir Tamul hiç olmamıştı. Sanırım bir tane istiyorum. Itagne buna çok uygun."
"Hayır."
"Onu benim için satın almanı istemedim, Sephrenia. Onu çalıların içinden tatlılıkla ben çıkaracağım, bu yüzden sen bu işe hiçbir şekilde karışmıyorsun. Bu seni ilgilendirmiyor, sevgili ablacı-ğım, bu yüzden burnunu sokma."
"Bu iş daha kolaylaşmıyor mu?" diye diğerlerine ağlamaklı bir şekilde sordu Itagne.
"Hayır," diye güldü Kalten. "Ama bir süre sonra hiçbir şey hissetmezsin. İçki içmenin faydası olduğunu keşfettim."

ilhanx

"Bu Kalten'in her şeyi çözme metodudur," dedi kafasını havalı bir şekilde geriye atarak Flüt. "Her yıl kışı bir fıçı Ardan kırmızısıyla iyileştirmeye çalışır."
"imparatorluğun bu bölümündeki işlerimizi bitirdik mi?" diye sordu Sparhawk.
"Hayır. Bir şeyin daha olması gerekiyor." Çocuk Tanrıça iç çekip ablasına iyice sokuldu. "Lütfen bana kızma, Sephrenia. Korkarım olacakları beğenmeyeceksin. Ama gerekli. Seni ne kadar üzerse üzsün seni daima sevdiğimi hatırla." Doğrulup kollarını Sparhawk'a uzattı. "Seninle konuşmam gerekiyor," dedi, "... özel olarak."
Gorgon : Yunan mitolojisinde, canlı yılanlardan oluşmuş saçları, boyunları pul-arla kaplı, yaban domuzu gibi dişleri, altın elleri ve bronz kanatlan olan üç iğrenç laz kardeş ya da deniz canavarı. Gorgonlarm kendilerine bakan insanları taşa çevi-^ek kadar korkunç olduklarına inanılır. Kaynakların çoğunda toplam üç Gorgon Vardır: Stheno, Eurayle ve Medusa, çn.

"Gizli şeyler mi var?" diye sordu Talen.
"Her kızın gizli şeylere ihtiyacı vardır, Talen. Zamanla bunları daha çok öğrenceksin. Haydi biraz uzaklaşalım, Sparhawk."
Yoldan birkaç yüz metre uzaklaştılar ve sonra diğerleriyle adım uydurdular. Faran'ın çelik toynakları güneşin kavurduğu çöl çakılların üstünde takırdıyordu.
"Tamul sınırına doğru gitmemiz gerekiyor/' dedi kız, yollarına devam ederlerken. "Bu önümüzdeki olay orada olacak ve olmadan önce sizden ayrılmam gerekiyor."
"Ayrılmak mı?" Sparhawk şaşırmıştı.
"Bir süre için bensiz idare edeceksiniz. Bu olay olurken orada olmam pek uygun olmaz. Itagne'nm söylediği gibi maymun iştahlı ve havai olabilirim ama iyi huylarım da var. Bu olayda özel bir kişi yer alacak ve ben orada olursam ona. hakaret edilmiş olur. Onun ve benim geçmişte bazı anlaşmazlıklarımız oldu ve o andan sonra birbirimizle konuşmuyoruz." Pişman bir şekilde minik yüzünü astı. "Oldukça uzun bir süre," diye kabul etti, "doğrusu sekiz ya da on bin yıl. Hiç onaylamadığım bir şey yaptı - tabii ki onun ne olduğunu asla bana açıklamadı. Ondan epey hoşlanırım ama çok acayip bir üstünlük tavrı vardır. Her zaman geri kalanımız onun ne yaptığını anlamayacak kadar aptalmışız gibi davranır - ama ben çok iyi anlarım. En önemli kurallardan birini bozuyor." Bir şeyi kenara itercesine elini salladı. "Ama bu o ve benim aramda. Ablama dikkat et, Sparhawk. Çok zor bir zaman geçirecek."
"Hasta olacak, değil mi?"
"Hastalanmayı tercih edecektir." Çocuk Tanrıça iç çekti. "Keşke onu bundan kurtaracak bir yol olsaydı ama yok. Büyümeye devam edecekse bunu yaşaması gerekiyor."
"Aphrael o üç yüz yaşından daha yaşlı."
"Onun bununla ne ilgisi var? Ben ondan yüz kat daha yaşlıyım ve hâlâ büyüyorum. Aynı şeyi yapması gerekiyor. Ben sevimliyim, Sparhawk ama asla basit olacağıma söz vermedim. Bu onun için çok acı verecek ama bunu yaşadığı için çok daha iyi olacak."
Cynestra'dan Sarna'nm batısındaki sınıra kadar vahadan vahaya sakince ilerlediler. Sparhawk emin değildi ama Aphrael bir şey bekliyor gibiydi. O ve Vanion haritayı oldukça uzun süre incelediler. Doğu Cynesga'nm güneşin kavurduğu çakıllarmdaki sıçrayışla0

giderek kısaldı ve vahalarda kalışları uzadı. Sınıra yaklaştıkça iler-. jeyişleri daha da yavaşladı. Artık sık sık kendilerini Bhelliom'a başvurmadan bitip tükenmeyen yollarda zorlukla at sürer buluyorlardı.
"Kesin olarak bir şey öğrenmek çok zor," diyordu Itagne, Cynestra'dan ayrılışlarından on dört gün sonrasında bir öğlen vakti. "Onların çoğunu çöl göçebeleri görmüş ve bu konuyu uzun uzun anlatacak kadar otoritelere güvenmezler. Vampirler, kurta-darnlar, harpy'ler1 ve benzerlerine ait çılgınca öyküler var ama bunların çoğunun daha çok bir şarap tulumunun ağzından çıktığı-, nı düşünüyorum. Cynesgalı otoriteler bunların çoğuna güneşte fazla kalmış ve çok içki içen cahil insanların gördüğü hayaller olarak bakarlar. Yine de Parıldayan İnsanlar'm görülmesiyle ilgili raporları çok ciddiye alırlar."
"Tamam, Itagne," dedi dalgınca Kalten, "Daresia'ya geldiğimizden beri şu 'Parıldayan İnsanları' duyuyoruz, insanlar hemen titreyip bembeyaz kesiliyor ve onlardan bahsetmeyi reddediyorlar. Seni kaçamayacağın bir yer olan çölün ortasında yakaladık, bu yüzden onların kim - ya da ne - olduklarını niye anlatmıyorsun."
"Gerçekten bu çok saçma, Sör Kalten," dedi Itagne, "hafif bir mide bulantısından çok daha farklı bir şey."
"Güçlü bir midem var arkadaş. Bir tür canavarlar mı? Üç, dört metre boyunda ve dokuz başlı falan?"

ilhanx

"Hayır. Doğrusu insana benzemeleri gerekiyor."
"Niye özellikle bu isimle anılıyorlar?" diye sordu Berit.
"Niye soruları benim sormama izin vermiyorsun, Berit?" dedi kabaca Kalten. Göründüğü kadarıyla hâlâ Berit'le sorunları vardı.
"Özür dilerim, Sör Kalten," dedi Berit, biraz şaşkın ve incinmiş görünüyordu.
"Evet?" dedi Oscagne'm kardeşine, Kalten. "Bu ne demek? Onlara niye böyle deniyor?"
'•- Harpy : Yunan mitolojisinde başı ve gövdesi yaşlı kadın biçiminde olan kanatlı, gagalı ve pençeli iğrenç bir yaratık. Harpyier rüzgar kadar hızlı uçar ve neredeyse daima uÇİü gruplar halinde dolaşırlar. İnsanlan ölüler diyarı Hades'e taşırlarken her zaman arkalarmda iğrenç bir koku bırakırlar. Neyse ki, adalet ve ilahi cezanın cisimleştirilme-SI olarak sadece cezayı hak edenleri götürürler. Harpyier Typhon ve Echinda'nm ço-cuklandır. Sadece bir tek şeyden korkarlar: pirinç bir müzik aletinin sesinden, çn.
155

"Çünkü ateşböcekleri gibi parlıyorlar." Itagne omuz silkti.
"Hepsi bu kadar mı?" dedi kuşkuyla Kalten. "Bütün kıta sadece bazı insanlar karanlıkta parlıyor diye dehşete mi kapılıyor?"
"Elbette ki hayır. Parıldamaları sadece bir uyarı. Tamuli'deki herkes ona doğru gelen sabah yıldızı gibi parıldayan birini gördüğünde, dönüp bütün gücüyle kaçması gerektiğini bilir."
"Bu canavarlardan ne yapabilmeleri bekleniyor?" diye sordu Talen. "İnsanları canlı canlı mı yerler yoksa paramparça mı yaparlar ya da başka bir şey mi?"
"Hayır," diye kasvetli bir havada cevapladı Itagne. "Efsaneler en ufak bir dokunuşlarının ölüm olduğunu söylerler."
"Zehirli yılanlar gibi mi?" diye sordu Khalad.
"Ondan çok daha kötü, genç bayım. Parıldayan İnsanların dokunuşu insanın etlerini kemiklerine kadar çürütür. Bu mezarlıktaki çürümedir. Kurban bu olduğunda ölmez. Halk hikâyelerinin anlatımları çok dehşet vericidir. Bize surat ve vücutları eriyip bal mumu gibi akarken, put gibi dikilip, şiddetli ıstırap ve dehşetten çığlıklar atan insan tanımları yapılır."
"Etkili bir anlatım," diye ürperdi Ulath. "Bu tanımın onlarla normal ilişki kurmayı engellediğini görebiliyorum."
"Kesinlikle öyle, Sör Ulath," diye gülümsedi Itagne, "ama bütün bunlara rağmen Parıldayan İnsanlar Tamul edebiyatının en popüler figürleridir - ki bu kafalarımızdaki çarpıklığı biraz kavramanızı sağlayabilir."
"Hayalet hikâyelerinden mi bahsediyorsunuz?" dedi Talen. "Duyduğum kadarıyla bazı insanlar onlardan hoşlanırmış."
"Delphaenik edebiyat, bundan çok daha karmaşıktır."
"Delphaenik mi? Bu ne demek?"
"Kaynaklar, Parıldayan İnsanlardan Delphae, yaşadıkları efsanevi şehirdense Delphaeus olarak bahseder^dedi Itagne.
"Hoş bir isim." \
"Sanırım sorunun bir bölümü bu. TamuUar duygusallığa eğilimlidir. Kelimelerin müzikal kalitesi yeteneksiz şairlerimizin göz-lerini yaşlarla ve beyinlerini lapayla doldurur. Efsanelerin en tatsız yanlarım görmemezlikten gelirler ve DelphaeTeri büyük ölçü"e yanlış anlaşılmış, basit, pastoral insanlar olarak sunarlar. Yedi yuZ' yıl boyunca, zorla tiksindirici pastoral şiirler yazıldı ve yeni yetın
156

kasideler üzerimizi kapladı. Şiirlerde, Delphae'ler ateş böcekleri cibi parıldayan, telafi edilemez aşk ve var sayılan dinlerinin sıra-danlığırun getirdiği ağır düşüncelerin - elbette çok yorucu düşünceler - şiddetli acıları içinde aşırı dramatik bir şekilde, kırlarda dalgın dalgın geziden lirik çobanlar olarak tasvir edilirler. Akademik dünya, Delphaenik edebiyata, çok uzun zamandır süren bir şaka gözüyle bakmaya başladı."
"O bir tiksintidir," diye kendisine pek uymayan bir kızgınlıkla belirtti Sephrenia.
"Eleştirel algınız sizin saygınlığınızdır sevgili leydi," diye gülümsedi Itagne, "ama sanırım seçtiğiniz sözcük bu edebiyat türünü aşırı yüceltiyor. Delphaenik edebiyatı ergenlik duygusallığı olarak tanımlayabilirim ama onu kızacak kadar ciddiye almam."
"Delphaenik edebiyat en zararlı anti-Styric fanatikliği için bir maskedir!" dedi genelde ültimatomlara uygun bir tonla konuşan Sephrenia.

ilhanx

Kadının bu ani patlayışına Vanion da en az Sparhawk ve diğerleri kadar şaşırmıştı. Etrafına bakındı, açıkça konuyu değiştirmek için bir yol arıyordu.
"Güneş batmak üzere," diye yardım etmek için konuşmaya çalıştı Kalten. "Flüt," dedi, "gece için bizi şu su deliklerinin yakınma yollamayı planlıyor musun?"
"Vaha, Kalten," diye düzeltti Vanion. "Onlara vaha denir, su deliği değil."
"Bu onlar için yeterli. Diğerleri ona ne isterlerse diyebilirler ama ben su deliğini gördüğüm zaman tanırım. Eğer bu işi eski yöntemle yapacaksak, kamp yapacak bir yer aramaya başlamalıyız. Kuzeydeki tepenin üstünde bir tür harabe var. Sephrenia bizim için havadan su sıkabilir ve o harabelerde olursak köylerinin "irinin yanında kamp yaptığımızda duyduğumuz kaynayan kö-Pek kokusuna katlanmamız gerekmez"
"Cynesgalılar köpek yemezler, Sör Kalten," diye güldü Itagne.
'Ben olsam köylerindeki bütün köpekleri akşam yemeği öncesi v& sonrasında saymadan bu konuda yemin etmezdim."
"Sparhawk!" Khalad, lordunu sertçe sarsarak uyandırmaya çakıyordu. "İlerde insanlar var!"
157

Sparhawk battaniyesini bir kenara fırlatıp kılıcını kavrayarak ayağa fırladı. "Kaç kişiler?" diye yavaşça sordu.
"Yaklaşık bir düzine ka,dar gördüm. Yolun altındaki büyük kayaların arasından sessizce yaklaşıyorlar."
"Diğerlerini uyandır."
"Peki, Lordum."
"Yavaşça, Khalad."
Khalad ters bir bakış attı.
"Özür dilerim."
Kamp kurdukları harabe bir zamanlar kaleydi. Kabaca dört köşe hale getirilmiş taşlarla örülmüştü ve aralarında harç yoktu. Asırlar boyunca esen toz ve kum koca blokları düzleştirip köşelerini yuvarlamıştı. Sparhawk kalenin güneyindeki yıkık surun avlusu gibi görünen yere gitti ve aşağıya, yola doğru baktı.
Kalın bir bulut yığını gökyüzünü örtmek için gece boyunca yavaş yavaş birikmişti. Sparhawk sessizce karanlığa lanet ederek dikkatle yola baktı. Ardından yıkık duvarın diğer tarafında hafif bir hışırtı sesi duydu.
"Heyecanlanma," diye fısıldadı Talen.
"Nerelerdeydin?"
"Nerede olabilirdim ki?" Çocuk iri Pandiona katılmak için yıkıntının üzerine tırmandı.
"Yine yanma Berit'i mi aldın?" dedi iğnelercesine Sparhawk.
"Hayır. Artık zincir zırh giydiği için çok gürültü yapıyor ve dürüstlüğü daima sorun çıkarıyor."
Sparhawk homurdandı. "Evet?" diye sordu.
"Buna inanmayacaksın, Sparhawk?"
"Seni şaşırtabilirim."
"Orada şü Cyrgailerden var."
"Emin misin?" \
"Durup birine sormadım ama aynı Sarsos'un batısında rastladıklarımıza benziyorlar. Üzerlerinde o komik görünüşlü miğferler, eski tarz zırhlar ve giydikleri o komik kısa etekler var."
"Sanırım onlara kilt deniyor."
"Etek etektir, Sparhawk."
"Belirli bir taktikleri var mı?"
"Saldın için hazırlanıyorlar mı demek istedin? Hayır. Sanırım
158
/

bunlar sadece öncü. Yanlarında kılıç ve kalkanları yok. Çoğunlukla karın^arı üzerinde sürünüyorlar."
"Haydi gidip Sephrenia ve Vanion'la konuşalım." Ivloloz yığını olan avluyu aşıp eski kalenin içinde ilerlediler. "Genç hırsızımız yine emirlere karşı geldi," dedi diğerlerine Spar-
hawk.
"Hayır, gelmedim," diye karşı çıktı Talen. "Bana gidip o adamlara bakmamamı emretmedin, bu yüzden emirlerine itaat etme-mekle nasıl suçlarsın ki?"
"Orada olduklarını bilmediğim için yapmamanı emretmedim."
"Bu işleri daha kolaylaştırıyor. Bunu itiraf ediyorum."

ilhanx

"Bizim gezginci oğlumuz yoldan buraya doğru sürünerek ilerleyen Cyrgailer olduğunu bildirdi."
"Diğer taraftan birileri yine geçmişi mi harmanlamış?" diye belirtti Kalten.
"Hayır/'dedi kafasını hafifçe kaldıran Flüt. Küçük kız ablasının kollarında derin bir uykuya dalmış gibiydi. "Oradaki Cyrgailer sizin gibi canlılar. Geçmişten gelmemişler."
"İmkânsız," diye itiraz etti Bevier. "Cyrgailerin soyu tükendi."
"Öyle mi?" dedi Çocuk Tanrıça. "Bunu fark etmemiş olmaları ne kadar şaşırtıcı değil mi? Bana güvenin, beyler. Bunu bilebilecek konumdayım. Size doğru sürünen Cyrgailer günümüze aitler."
"Cyrgailer on bin yıl önce yok oldular, Kutsal Kişi," dedi kesin bir şekilde Itagne.
"Belki bir koşu aşağı gidip onlara bunu söylemek istersin, Itagne," dedi kız. "Beni bırak, Sephrenia."
Sephrenia biraz şaşırmış göründü.
Aphrael ablasını sevecen bir şekilde öptü ve sonra biraz uzaklaştı. "Şimdi sizden ayrılmak zorundayım. Nedenleri oldukça karmaşık, bu yüzden sadece bana güvenmeniz gerekiyor."
'Ya Cyrgailer?" diye sordu Kalten. "Onlar oradayken seni karanlıkta dolaşmaya bırakmayacağız."
Kız gülümsedi. "Birisi durumu ona açıklar mı, lütfen?" dedi. Bizi böyle bir tehlikeyle karşı karşıya bırakıp gidecek misin?" aıye sordu Ulath.
Kendi güvenliğinden mi korkuyorsun, Ulath?"
Elbette hayır. Seni utandırarak biz onların işini halledene dek

kalmanı sağlayabileceğimi düşündüm."
"Cyrgailer sizin canınızı sıkmayacak, Kalten," dedi sabırla "Hemen uzaklaşacaklar." Onlara baktı. Sonra içini çekti. "Gerçekten şu anda gitmeliyim," dedi pişmanca. "Daha sonra size katıla. cağım."
Sonra bir havuzdaki görüntü gibi dalgalanıp kayboldu.
Sephrenia yarı öne uzanarak, "Aphrael!" diye çığlık attı.
"Bu gerçekten esrarengiz," diye mırıldandı Itagne. "Cyrgai konusunda ciddi miydi?" diye sordu. "Bazılarının Styriclerle savaşın sonra gerçekten hayatta kalması mümkün mü?"
"Ona yalancı diyebileceğimi sanmıyorum," dedi Ulath. "Özellikle de Sephrenia etraftayken. Küçük anamız çok koruyucudur."
"Bunu ben de fark ettim," Itagne. "Ölsem de ne sizi ne de Tanrıçanızı gücendirmek istemem, sevgili leydi, ama birkaç hazırlık yapsak rahatsız olur musunuz? Tarih üniversitedeki uzmanlık alanlarımdan biridir ve Cyrgailerin - sanırım - müthiş bir ünleri var. Küçük Tanrıçanıza kesinlikle güveniyorum tabii ki ama . . ." Biraz endişeli göründü.
"Sephrenia?" dedi Sparhawk.
"Beni rahatsız etme." Aphrael'in ani gidişine çok kötü bir şekilde şaşırmış gibiydi.
"Kendine gel, Sephrenia. Aphrael'in gitmesi gerekiyordu ama sonra geri gelecek. Şu anda bir cevaba ihtiyacım var. Aphrael'in bahsettiği her neyse o gelip onları kovalayana dek Cyrgaileri tutacak bir engel oluşturmak için Bhelliom'u kullanabilir miyim?"
"Evet ama bunu yaparsan düşmanın nerede olduğumuzu bulmasına izin verirsin."
"Zaten biliyor," diye belirtti Vanion. "Cyrgailerin bize şans eseri rastladıklarını pek sanmıyorum."
"Bu konuda haklı," diye onayladı Bevier.
"Niye onları engellemekle uğraşıyoruz ki?" diye sordu Kalten-"Sparhawk göz açıp kapamamızdan dahahızlı bir şekilde bizi yo" dan on fersah uzağa götürebilir. Buraya, güneş doğarken burada olamayacağım için uykum kaçacak kadar bağlanmadım."
"Bunu daha önce gece hiç yapmadım," dedi kuşkuyla Spai' hawk. Sephrenia'ya baktı. "Nereye gideceğimi görmememin t>" etkisi olur mu?"

"Nereden bileyim?" Sephrenia biraz aksi gibiydi.
"Lütfen, Sephrenia. Bir sorumum var ve yardımın gerekiyor."
"Aman tanrım ne oluyor?" diye bağırdı Berit. Kuzeyi işaret etti. "Şuraya bakın!"
"Sis mi?" dedi kuşkuyla Ulath. "Çölde sis mi?"
Çorak çölden onlara doğru giderek yaklaşan tuhaf olaya baka-kaldılar.
"Lord Vanion," dedi endişeli bir sesle Khalad, "haritanızda kuzeyde herhangi bir şehir ya da yerleşim görünüyor mu?"
Vanion olumsuzca başını salladı. "Çöl dışında hiçbir şey yok."
"Ama orada ışıklar var. Sis gibi yansıyışlarını görebilirsiniz. Yere yakınlar ama onlarj kesinlikle görebilirsiniz."

ilhanx

"Daha önce de sisin içinde ışıklar gördüm," dedi Bevier, "ama bunun gibisini görmedim. Bu meşale ışığı değil."
"Haklısın," diye onayladı Ulath. "Daha önce bu renkte bir ışık görmedim - ve sanki bir battaniye gibi sisin üzerinde duruyor."
"Büyük ihtimalle çöl göçebelerinin birinin kampı, Sör Ulath," diye fikrini söyledi Itagne. "Sis ve pus bazen ışığa tuhaf etkiler katar. Matherion'da ışığın binalardaki sedeflerden yansıdığını görüyorsunuz. Bazı geceler bu gökkuşağının içinde yürümek gibidir."
"Bu konuda biraz bilgimiz var," dedi Kalten. "Bu sis doğrudan üzerimize geliyor ve ışığını da yanında getiriyor." Kafasını kaldırdı. "Ve kesinlikle meltem yok. Burada neler oluyor, Sephrenia?"
Kadın daha cevap bile vermeden, yolun olduğu kuzey kısmından tiz dehşet çığlıkları geldi. Talen avludaki molozların arasından hızla duvara koştu. "Cyrgailer kaçıyorlar!" diye bağırdı. "Kılıç ve miğferlerini fırlatıp tavşanlar gibi kaçıyorlar!"
"Bu işten hoşlanmadım, Sparhawk," dedi soğuk bir tavırla Kalten ve kılıcını çekti.
Kendilerine yaklaşan sis kümesi bölünüp üzerinde durdukları tepenin etrafına yayıldı. Bu kıyı şehirlerinde görülebilecek yoğunlukta bir sisti. Çorak, kuru çölü aşıp yıkık kaleye doğru hızla ilerledi.
"Orada kımıldayan bir şey var!" diye harabenin diğer ucundan bağırdı Talen.
Önceleri sadece belli belirsiz ışıklardı ama tuhaf sis giderek yaklaşıkça daha da belirginleştiler. Sparhawk bulutumsu bedenleri
161

artık açıkça görebiliyordu. Her neyseler, insana benziyorlardı. Sonra Sephrenia aşırı güçlü bir öfkeye kapılmış biri gibi tiz bir
çığlık attı. "Kirlenenler! Kirlenenler! İğrenç lanetliler!"
Ani patlamasından şaşkın bir şekilde kadma bakakaldılar Sisin içindeki ışıklar durmaksızın kararlı ilerleyişlerine devam
etti.
"Kaçm!" diye aniden haykırdı itagne. "Hayatınızı kurtarmak için kaçın! Bunlar Delphae - Parıldayan İnsanlar!"
162

ikinci kısım delphaeus

on birinci bölüm
BELKİ SİS yüzündendi. Sis her şeyi bulanıklaştırır. Belirli dış hatları, açık ve keskin bir tehlikeli görüntüleri yoktu ama sisin içindeki ışıltılı figürler, yanlarında kendilerini gizleyen sisi de getirerek, sanki çakıllı yokuş boyunca yukarıya doğru yüzüyorlarmış gibi eski yıkıntılara doğru yavaş yavaş yaklaştılar. Yüzleri ve genel şekilleri ışıldayan bulanıklık yüzünden yumuşayıp belli belirsiz bir hale gelmişti. Belki sis yüzündendi - belki de değil. Her nedense Sparhawk dehşete düşmedi.
Delphae'ler yıkıntının geride kalan duvarlarının yaklaşık yirmi yarda önünde durdular; ışıldayan sisleri etraflarını çevreleyip gir-daplanıyor, soğuk, soluk ateşleriyle karanlığı aydınlatıyorlardı.
Sparhawk'm zihni bir şekilde tarafsız/düşünceleri net ve kesindi. "Hoş geldiniz, komşular," diye seslendi sis içindeki şekillere.
"Sen delirdin mi?" dedi nefesi kesilerek Itagne.
"Onları imha et, Sparhawk!" diye tısladı Sephrenia. "Bhelli-om'u kullan! Sil at onları!"
"Neden önce ne istediklerini öğrenmiyoruz!"
"Nasıl bu kadar sakin olabilirsin, be adam?" dedi Itagne.
"Eğitim yüzünden sanırım. Bir süre sonra içgüdülerin gelişiyor. Oradaki insanların hiçbir düşmanca niyeti yok."

ilhanx

"Haklı, Itagne," dedi Vanion. "Biri seni öldürmek istediğinde kesinlikle hissedersin. Oradaki insanlar savaşmak istemiyor. Bizden korkmuyorlar ama buraya savaşmak için gelmemişler. Bakalım bu iş nereye varacak, baylar. Tetikte olun ama acele etmeyin - şimdilik."
"Anakha," diye seslendi, sisin içindeki ışıltılı figürlerin biri.
"Bu iyi bir başlangıç," diye mırıldandı Vanion. "Bak bakalım ne istiyorlarmış, Sparhawk."
Sparhawk başıyla onaylayıp yıkık duvarın üzerindeki zamanın

aşındırdığı kayalara yaklaştı. "Beni tanıyor musunuz?' diye Ta-mul dilinde seslendi.
"Dünyadaki taşlar bile Anakha admı bilir. Siz yaşamış hiçbir insana benzemezsiniz." Dil oldukça arkaik ve son derece resmiydi. "Hiçbir kötü niyetimiz yok, dostluk içinde geldik."
"Söyleyeceklerini dinliyorum." Sparhawk arkasında Sephre-nia'nın hızh nefes alışlarını duydu.
"Size ve yoldaşlarınıza korunak sunuyoruz," dedi sisin içindeki Delphae. "Etrafınız düşmanlanzla çevrili ve burada, Cyrgai diyarında büyük bir tehlike içindesiniz. Delphaeus'a gelin, sizin dinlenmenizi ve güvenliğinizi sağlayacağız."
"Teklifiniz çok cömertçe, komşu, ben ve yoldaşlarım müteşekkiriz." Ama sesinin tonu biraz şüpheciydi.
"Sizin gönülsüzlüğünüzü hissediyoruz." Sisin içindeki ses bir tür titreşen yankıyla tuhaf bir derinlikten geliyordu, sanki insanm uzun ve boş bir koridorda duyabileceği, ölçülemeyecek bir mesafeden gelen bir yankı gibiydi. "Emin olun ki size ve yoldaşlarınıza zarar vermek istemiyoruz ve Delphaeus'a gelmeyi tercih ederseniz, korunmamızdan yararlanacağınıza yemin ederiz. Bu dünyada karşımıza isteyerek çıkacak çok az kişi vardır."
"Ben de öyle duydum. Ama bu bir soru doğuruyor. Niçin, komşu? Biz burada yabanayız. Delphae'ler bizim durumumuzla niçin ilgileniyor? Bu dostluk teklifinden ne kazanmayı umuyorsunuz?"
Sisin içindeki ışıldayan şekil duraksadı. "Siz Bhelliom'u ele geçirdiniz Anakha - iyilik ya da kötülük için ve hangisi olduğunu bilmiyorsunuz. İradeniz artık sizin değil, çünkü Bhelliom sizi kendi amacına yöneltebilir. Siz artık ne bu dünyaya, ne de yazgınıza aitsiniz. Planlarınızı ve yazgınızı Bhelliom oluşturuyor. Aslında, biz, siz ve yoldaşlarınızla ilgilenmiyoruz, bizim dostluk teklifimiz size değil, Bhelliom'a ve bu dostluğun bedelini Bhelliom'dan alacağız."
"Yeteri kadar açık bir yaklaşım," diye mırıldandı Kalten.
"İçinde bulunduğunuz tehlike, sizin biHiğinizden çok daha büyük," diye devam etti ışıldayan konuşmacı. "Bhelliom bütün evrendeki en değerli şey ve hayal gücünüzün ötesindeki varlıklar ona sahip olmak istiyorlar. Ama ona sahip olunamaz. O kendisi seçer ve sizi seçti. Kendisini sizin avuçlarınıza yerleştirdi ve değiştokuşu-muzu teklif etmek için sizin kulaklarınıza konuşmamız gerekiyor.

Konuşmacı durdu. "Burada size neler söylediğimizi düşünün ve ı^şkularmızdan arının. Bhelliom'un planlarının tamamlanmasında-y başarı ya da başarısızlık bizim yardımımıza bağlı olabilir ve biz kendi ücretimizi alacağız. Bu konuda sonra daha çok konuşacağız."
Sis dalgalanıp yoğunlaştı ve ışıldayan şekiller gittikçe solarak söndü. Ani bir gece rüzgârı, kış kadar titretici ve toz kadar kuru bir meltem çölün içinden yükseldi ve sis dalgalandı, kaynaşıp karıştı. Bir saniye içinde yok olmuştu, Parıldayan İnsanla/la birlikte.
"Onları dinleme, Sparhavvk!" diye cırtladı Sephrenia. "Ne dediklerini düşünmeye bile kalkma! Bu bir hile!"
"Biz çocuk değiliz, Sephrenia," dedi sevdiği kadına Vanion. "Yabancıların sözünü kabul edecek kadar enayi hiç değiliz - özellikle de Delphae'ler gibi yabancıların sözlerini."
"Onları bilmiyorsun, Vanion. Sözleri dikkatsiz sineği bile çekip yakalayan bal gibi tatlıdır. Onları yok etmeliydin, Sparhawk."
"Sephrenia," dedi endişeli bir tonda Vanion, "son kırk yılı elin kılıç kolumda, beni insanları öldürmemeye zorlayarak geçirdin. Neden değiştin? Birden seni bu kadar kana susatan ne?"
Sephrenia, ona donuk ve düşmanca bir bakış attı. "Anlamazsın."
"Bu bir bahane, tatlım ve büyük ihtimalle bunun doğru olmadığını bilecek kadar beni iyi tanıyorsun. Delphae'ler teklifleri konusunda samimi olmayabilirler ama düşmanca davranmadılar ve hiçbir şekilde tehdit etmediler."
"Ah - Lord Vanion," diye araya girdi Ulath. "Aklı başında olan kimsenin Sparhawk'i tehdit edeceğini sanmıyorum. Yumruğunun içinde Bhelliom'u tutan birini tehdit etmek pek bilgece olmaz - karardıkta ışıldayan, komşularım çürüten insanlar bile buna dahildir."

ilhanx

"Tam bunu söylemek istiyordum, Vanion," diye Ulath'm sözlerini yakaladı Sephrenia. "Delphae'ler Bhelliom yüzünden bize saldırmaya korkuyor. Onları geride tutan tek şey bu."
"Ama geri durdular. Bizim için bir tehlikeleri yok. Niçin Spar-nawk'm onları öldürmesini istiyorsun, Sephrenia?"
"Onlardan nefret ediyorum!" Sesi bir tıslama gibi çıktı.
"Niçin? Sana ne yaptılar?"
"Var olmaya hakları yok!"
"Her şeyin var olmaya hakkı var, Sephrenia - eşekarısının, ak-replerin bile. Hayatını kana susamış Pandionlara bunu öğreterek

geçirdin. Niçin birden bundan vazgeçiyorsun?"
Sephrenia yüzünü adamdan uzağa çevirdi.
"Lütfen şunu yapma. Senin burada bir sorunun var ve senin sorunun benim sorunumdur. Gel şunu aydınlatalım, bir göz atalım."
"HAYIR!" Sephrenia topuklarının üzerinde döndü ve azametle yürüyerek oradan uzaklaştı.
"Bu konuda kesinlikle hiçbir temel yok," dedi Itagne, karanlık gökyüzünün altındaki çorak topraklarda at sürerlerken.
"Bunlar genelde en iyi öykülerdir," dedi Talen.
Itagne gülümsedi. " Çağlardan beri Tamul kültüründe Parıldayan İnsanlar hakkında sayısız halk öyküsü vardır. Sanırım Önce bildik korku öyküleri olarak başladı ama Tamul doğasında bizi aşırı uçlara çıkaran bir şey var. Yaklaşık yedi yüzyıl önce, kararlı küçük bir şair efsanelerle oynamaya başladı. Dehşet üzerine odaklanacağına, DelphaeTerin durumları hakkında neler hissettiklerini duygulu bir şekilde derinlemesine araştırmaya başladı. Yalnızlıkları ve toplum dışılıkları üzerine berbat şiirleriyle bol bol ağladı. Adam yazık ki pastoral geleneğe yöneldi ve aşırılıklarına aptalca abartılı duygusallık kibirini de ekledi. En meşhur eseri uzun bir destansı şiir olan 'Xadane'dir. Xadane, sanırım normal bir insan çobana âşık olan bir Delphae çoban kızıydı. Gündüz buluştukları sürece hiçbir sorun yoktu ama Xadane'nin âşığından gerçek kimliğini saklaması için her gün öğleden sonra kaçması gerekiyordu. Şiir çok uzun ve sıkıcıydı. Xadane'nin kendisine üzülmesini anlatan upuzun, kasvetli bölümlerle doluydu. Kesinlikle iğrençti."
"Anladığım kadarıyla, dün gece o sisin içindeki insanların kendilerine verdikleri isim Delphae," diye belirtti Bevier. "Tamul edebiyatı da aynı sözcüğü kullanıyorsa, bu bir tür bağlantı olduğunu gösterir."
"Öyle, Aziz Şövalye," diye yanıtladı Itagne, "ama onlarla ilgili bir kayıt yok. Rivayetler çok eskidir ve çoğunun üçüncü sınıf şairlerin çarpık kafaları yüzünden aşırı büyütüldüğünden şüpheleniyorum. Delphaeus kentinin, güney Atan dağlarının içindejtecrit edilmiş yüksek bir vadide olması gerekiyor. DelphaeTerin devasa boyudan olmayan Atan benzeri Tamullar olduğu söylenir. Şairlerimize inanırsak, ki büyük ihtimalle inanmamamız gerekir, Delphae'ler sürülerini o vadiye götüren ve onları dış dünyaya bağlayan geçide

Hüsen bir çığ sonucunda kapalı kalan basit bir çoban toplumu."
"Bu imkânsız," dedi Ulath.
"İmkânsızlık öykünün ilerisinde birden yükseliyor," dedi Itag-ne "Vadinin ortasında bir göl olduğu anlatılır ve gölün Delpha-enik özelliğin kaynağı olduğu düşünülür. Gölün ışıldadığı ve vadinin tek su kaynağı olduğu için Delphaeler ile sürülerinin oradan su içip yıkanmak zorunda oldukları söylenir. Öykü bir süre sonra onlann da ışıldamaya başladığını anlatır." Hafifçe gülümsedi. "Büyük oranda mum tasarrufu yapmış olmalılar."
"Bu gerçekten olamaz, değil mi?" dedi kuşkuyla Talen. "Yani insanlar sadece yiyip içtikleri yüzünden karanlıkta ışıldamazlar, ha?"
"Bilim adamı değilim, genç adam, bu yüzden neyin mümkün olup olmadığını bana sormayın. Sanırım bir tür mineral ya da su yosunu olabilir. Hayali bir özellik için güzel bir açıklama."
"Bu insanlar dün gece ışıldadı, Ekselans," diye hatırlattı Kalten.
"Evet ve bunu unutmak için çok uğraşıyorum." Itagne omuzu-nun üzerinden geriye baktı. Sephrenia, Delphae'lerle ilgili konuşmaları dinlemeyi bile reddetmişti, Berit'le birlikte onları biraz arkadan izliyorlardı. "Bildiğiniz gibi Leydi Sephrenia'nın Delpha-e'lere tepkisine Styricler arasında sık rastlanır. Sadece isimleri bile Styricleri sağduyudan uzaklaştınr. Neyse, 'Xadane' çok popüler oldu ve taklitleri ortaya çıktı. Delphae'ler hakkında koca bir edebiyat oluştu. Doğal olarak da buna 'Delphaenik

ilhanx

edebiyat' denildi. Ciddi insanlar bunu ciddiye almadılar ama salak insanlar salakça ilgilendi. Nasıl olduğunu bilirsiniz."
"Evet," diye mırıldandı Bevier. "Öğrenciyken kütüphaneler dolusu iğrenç şiirleri okumak zorundaydım. Her profesörün en sevdiği şair vardı ve hepsi de onları bize insafsızca kabul ettirirlerdi. Sanırım beni askeri kariyere iten en son nokta da buydu."
Khalad yanlarına gelmek için at sürdü. "Büyüklerime karşı eleştirel görünmek istemem, Lordlarım," dedi, "ama güneşi göremediğimiz bir günde yoldan ayrılmak karan biraz kötü bir tavsiye olabilir. Ne yöne gittiğimizi bilen biri var mı?"
"Doğuya," dedi sertçe Vanion. ?
"Peki, Lordum," diye yanıtladı Khalad. "Eğer doğu olduğunu söylüyorsanız doğudur - hatta olmasa bile. Sınıra oldukça yaklaş-mıŞ olmamız gerekmiyor mu?"

"Sınırın çok uzakta olmaması lazım."
"Haritanız Cynesga ve Tamul toprakları arasmdaki sınırı Sarna Nehri'nin çizdiğini göstermiyor mu?"
Vanion başıyla onayladı.
"Şey, önümüzdeki tepenin üzerine çıkıp etrafa bakındım. Her yönde yaklaşık on fersah boyunca görebiliyordum ve görünen hiçbir nehir yoktu. Ne dersiniz birisi Sarna'yı çalmış olabilir mi?"
"Nazik ol," diye mırıldandı Sparhawk.
"Haritacılık kesin bir yöntem değildir, Khalad," diye belirtti Vanion. "Haritalardaki uzaklıklar yaklaşık tahminlerdir. Biz şafakta yola çıktık ve atlarımızı bulutların arasmdaki en parlak yöne doğru sürdük. Birisi bir şeyleri değiştirmediği sürece orası doğu. Yaklaşık her saat başı nişan aldık ve hâlâ sabahtan beri aynı yönde ilerliyoruz."
"O zaman nehir nerede, lordum?" Khalad, Itagne'ye baktı. "Sarna vadisinin ne kadar genişlikte olduğunu söyleyebilir misiniz, Ekselansları?"
"En az altmış fersah. O, kıtanın en uzun ve en geniş nehri. Vadi si çok verimlidir."
"Otlar? Ağaçlar? Yığınlarla yeşil ekin?"
Itagne başıyla onayladı.
"Hiçbir tarafta yeşilin izi bile yok, lordlarım," diye belirtti Khalad. "Her taraf çorak boz toprak."
"Doğuya doğru gidiyoruz," diye ısrar etti Vanion. "Atan dağlarının kuzeyde - ardımızda olması gerekiyor."
"Olabilirler, lordum ama bugün biraz utangaçlar. Kendilerini bulutların içine saklıyorlar."
"Sana söyledim, Khalad, haritalar hatalıdır hepsi bu." Vanion omuzunun üzerinden geriye baktı. "Niye gidip Sephrenia ve Be-rit'e bize katılmasını söylemiyorsun? Öğle yemeği zamam geldi, değil mi, Kalten?"
"Kesinlikle, lordum." \
"Ben de öyle düşünmüştüm. Haydi çantaları açalım ve ortaya
yiyecek bir şeyler çıkaralım." _/
"Sör Kalten zamanı tahmin etme konusunda yetenekli midir?" diye Sparhawk'a sordu Itagne.
Sparhawk gülümsedi. "Aslında Khalad'a güveniriz - güneş varken. Ama hava bulutluysa Kalten'in midesine kalırız. Genelde son

ğinin ardından ne kadar geçtiğini anı anma söyleyebilir."
O öğleden sonra gece için durduklarında Khalad diğerlerinin kamp kurdukları bölgenin biraz ilerisinde dikildi. Yüzünde hafif kendini beğenmiş bir ifadeyle çöle doğru bakıyordu. "Sparhawk," diye seslendi, "bir dakika buraya gelir misin? Sana bir şey göstermek istiyorum."
Sparhawk, Faran'm eyerini çıkardı ve silahtarının yanına gitti. "Evet?" diye sordu.
"Lord Vanion'la konuşsan iyi olur. Kafasını taktığı için büyük ihtimalle benimle konuşmayacak ve bugün doğuya doğru gitmediğimiz konusunda birinin onu ikna etmesi gerekiyor."
"Önce beni ikna et."
"Tamam." Boğuk sesli genç adam çölü işaret etti. "Şu yönden geldik, doğru mu?"
"Evet."
"Doğuya gidiyorsak şurası batı olmalı, doğru mu?"
"Çok açıklayıcısın."
"Evet, biliyorum. Öyle olmalıyım. Bir şövalyeye bir şeyler açıklamaya çalışıyorum. Son gördüğümde güneş batıdan battı."
"Lütfen, Khalad, oyun oynama. Konuya gel."

ilhanx

"Peki, Lordum. Eğer şurası batıysa, o zaman niye güneş oraya doğru gidiyor?" Dönüp kızıl turuncu renkli bulutların lekelediği sol tarafı işaret etti.
Sparhawk gözlerini kırpıştırıp küfretti. "Gidip Vanion'la konuşalım," dedi ve kampa, Pandion Eğitmeni'nin Sephrenia ile konuştuğu yere gitti.
"Bir sorun var," dedi Sparhawk. "Bugün bir yerde yanlış dönüş yaptık."
"Hâlâ o yorgun atı mı sürüyorsun, Khalad?" Vanion'un sesi alıngandı. Sephrenia ile konuşmasının iyi gitmediği ortadaydı.
"Genç arkadaşımız biraz önce bana bir şey gösterdi," dedi Sparhawk, ". . . elbette sınırlı anlayışım yüzünden yavaş yavaş anlatarak. Birisi güneşi oynatmamışsa bütün gün boyunca kuzeye gittiğimizi söylüyor."
"Bu imkânsız."

Sparhawk dönüp ufuktaki çirkin turuncu parlaklığı gösterdi.

"Geldiğimiz yön bu değil, Vanion."
Vanion bir an ufka bakakaldı ve ardından küfretmeye başladı.
"Beni dinlemediniz, değil mi?" diye suçladı Sephrenia. "Artık Delphae'lerin sizi her adımda aldatacağını söylediğimde bana inanacak mısınız?"
"Bu bizim hatamızdı, Sephrenia - şey, aslında benim. Yanlış giden her şey için anında Delphae'leri suçlayamayız."
"Seni delikanlılığından beri tanıyorum Vanion, daha önce hiç böyle bir hata yapmadın. Senin bir kar fırtınasının ortasında karanlık bir gece yarısı yolunu bulduğunu gördüm."
"Birkaç nişanı karıştırmış ve yanlış almış olmalıyım." Vanion yüzünü ekşitti. "Bu konuda bu kadar nazik - ve sabırlı - olduğun için teşekkürler, Khalad. Kutup buzları karşımıza çıkana kadar yola devam edebilirdik. Bazen kalmkafalı olabiliyorum."
Sephrenia sevgiyle gülümsedi. "Senin kafanı takmandan bahsetmeyi tercih ederim, bir tanem," dedi.
"Aynı anlama geliyor, değil mi?"
"Evet, ama kulağa daha hoş geliyor."
"İşaretler hazırla, Khalad," diye emretti Vanion. Etrafına bakındı. "Etrafta dal sopa falan görünmüyor, bu yüzden taşları bir yere yığ, üstüne renkli kumaş parçalarından bir işaret koy. Bu gece güneşin yerini tam olarak saptayalım ki yarın sabah aynı hatayı tekrarlamayalım."
"Bununla ilgileneceğim. Lordum."
"Geri geldiler," dedi Kalten, Sparhawk'i sertçe uyandırırken.
"Kim geri geldi?" Sparhawk oturdu.
"Işıldayan dostların. Seninle yeniden konuşmak istiyorlar."
Sparhawk ayağa kalkıp kampın ucuna doğru arkadaşını izledi.
"Nöbet tutuyordum," dedi yavaşça Kalten, "ve aniden belirdi-ler. Itagne'nin öyküleri yeteri kadar eğlenceli ama h kadar doğru olduklarını sanmıyorum. Parıldayan İnsanlar daima parıldamıyor. Karanlıkta gizlice yaklaştılar ve uygun an gelen dek ışıldamadılar."
"Hâlâ uzak mı duruyorlar?" —^
Kalten başıyla onayladı. "Mesafeyi koruyorlar. Onlara aniden saldırma şansımız yok."
Bu kez sis yoktu ve iki Parıldayan İnsan etrafı kazıklarla çevrili

\ \
\

atların yaklaşık yirmi yarda uzağında dikiliyordu. Tekinsiz ışıltıla-n onların hatlarını hâlâ bulanıklaştınyordu.
"Tehlike büyüyor, Anakha," diye bildirdi aynı derin, yankılanan ses. "Düşmanlarınız etrafta bir aşağı bir yukarı sizi arıyor."
"Biz kimseyi görmedik, komşu."
"En tehlikeli olan gözükmeyen düşmanlardır. Düşmanlarınız sizi beyinleriyle arıyor. Bize sığınma teklifimizi kabul etmeniz için ısrar ediyoruz. Kısa bir süre sonra çok geç olabilir."
"Sizi asla incitmek istemem, komşu ama bu gözükmeyen tehlikeyi sadece duyduk ve sanırım biraz abartıyor olabilirsiniz. Adımlarımı Bhelliom yönlendiriyor ve Bhelliom'un gücü sonsuzdur dediniz. Ben de bunu birkaç kez denedim. İlginiz için teşekkür ederim ama ben hâlâ kendimi ve arkadaşlarımı koruyabileceğimi sanıyorum." Bir an durdu ve sonra ani bir dürtüyle atıldı. "Niye bu nazik konuşmaları

ilhanx

bırakmıyoruz? Niye doğrudan ne istediğinizi ve karşılığında ne teklif etmeye hazırladığınızı söylemiyorsunuz? Bu üzerinde anlaşmak için bir temel oluşturabilir."
"Caziben insanı kesinlikle olumlu bir şekilde kör ediyor, Spar-hawk," diye mırıldandı Kalten.
"Teklifinizi düşüneceğiz, Anakha." Yankılanan ses soğuktu.
"Öyle yapm. Ah, bir şey daha var, komşu. Yönlerimizle oynamayı bırakın. Başlangıçta yapılan hilekârlık ve üçkâğıt anlaşmayı daima yanlış etkiler."
Işıldayan Delphae karşılık vermeden çöle çekilip kayboldu.
"Öyleyse bana inanıyorsun, değil mi, Sparhawk?" dedi iki şövalyenin arkasındaki Sephrenia. "Bu yaratıkların ne kadar kişiliksiz ve sahtekâr olduğunu fark ettin."
"Buna bu konuda açık fikirli olmaya çalışıyorum diyelim, küçük ana. Ama söylediğinde kesinlikle haklıydın. Vanion'un gözlerini bağlayıp, bir gün kadar etrafında döndürsek bile hâlâ durduğunda kuzeyi gösterebilir." Etrafına bakındı. "Herkes uyanık mı? Tercihlerimizi düşünmeye başlasak iyi olur sanırım."
Yataklarını serdikleri sert, rahatsız çakılların olduğu yere döndüler. "Gerçekten çok zekisin, Sparhawk," dedi Bevier. "Ziyaretçilerimizin suçlamayı inkâr etmeden ortadan çekilmeleri Sephre-nia'ın onlar hakkında baştan beri haklı olduğunu ortaya koyuyor. °izi yanlış yöne sevkediyorlarmış."

"Bu Cyrgailerin etrafta olduğu gerçeğini değiştirmez," diye hatırlattı Ulath, "ve Cyrgai'ler kesinlikle düşmanımız. Delphae'lerin neyin peşinde olduğunu bilemeyiz ama dün gece Cyrgai'leri bizim için kaçırdılar ve bu beni onlardan hoşlanmaya itiyor."
"Bir tür tezgâh olabilir mi?" diye sordu Berit.
"Pek mümkün değil," dedi Itagne. "Cyrgai'lerin yaratılışın tacı olduklan konusunda geleneksel bir inanışları vardır. Onlan itaat eden bir konuma koyacak herhangi bir dalavereyi asla kabul etmezler - sadece görünüşte olsa bile. Bu ırklarının yapısında yoktur."
"Haklı," diye onayladı Sephrenia, "ve bunu kabul etmekten nefret ediyorum ama böyle bir ittifak Delphae karakterinin de tamamen dışındadır. Onlar ve Cyrgai'ler arasında ortak hiçbir nokta yoktur. Bu işte Delphae'lerin ne yaptığını bilmiyorum ama onların kendi gündemleri var. Başka birinin maşası olmazlar."
"Harika," dedi alay edercesine Talen, "artık endişe edecek iki düşmanımız var."
"Niye endişe edelim ki?" Kalten omuz silkti. "Bhelliom kalbinin iki atışı arasındaki zamanda bizi Matherion'un varoşlanna bırakabilir. Niye buradan gidip Delphae'ler ve Cyrgai'leri bu çorak topraklarda sorunlarını bizsiz çözmeleri için başbaşa bırakmıyoruz?"
"Olamaz," dedi Sephrenia.
"Niye olmasın?"
"Çünkü Delphaeler zaten yönümüzü şaşırttılar. Delphaeus'a gitmek istemiyoruz."
"Bhelliom'u aldatamazlar, Sephrenia," diye ona katılmadı Vani-on. "Beni şaşırtabilirler ama Bhelliom kesinlikle farklı bir konu."
"Bunu denemeyi göze alabileceğimizi sanmıyorum, bir tanem. Delphae'ler Sparhawk'dan bir şey istiyorlar ve bunun Bhelliom'u içerdiği ortada. Her ikisini de Delphae'lerin ellerine teslim etmeyelim. Bunun sıkıcı ve tehlikeli olduğunu biliyorum ama ayaklarımızı yerden kesmeyelim. Bhelliom büyük bir boşlukta ilerler. Delphae onu kandırabilirse hiçbir yer olmayan bir boşluğa çıkabiliriz."
"Eglog nedir?" diye sordu Talen. Ertesi sabah doğu olduğunu umdukları bir yönde at sürüyorlar ve Itagne Delphaenik edebiyat üzerine daldan dala atlayan söylevine devam ediyordu.
"Bir tür ilkel drama," dedi adam. "Genelde iki çoban arasındaki

kgj-şılaşmayı içerir. Oturup kötü dizelerle felsefe tartışırlar."
"Birkaç koyun çobanı tanıyorum," dedi Khalad, "ve genelde sohbet konuları felsefe değildir. Daha çok kadınlarla ilgilenirler."
"Egloglarda onlar da vardır ama öylesine mükemmelleştiril-jjûşlerdir ki fark edilmesi çok zordur." Itagne düşünceli bir şekilde kulak memelerinden birini çekti. "Bence bu bir tür hastalık," dedi dalgın dalgın. "İnsanlar uygarlaştıkça basit kırsal hayatı daha abartarak işin içindeki toprak ve sıkıcı, zahmetli çalışmayı görme-mezlikten gelirler. Bizim daha salak şairlerimiz erkek ve tabii ki dişi çobanlar için sulu göz olup çıktılar. Dişi çobanlar olmaksızın keyifli olabilirlerdi. Aristokrasi dönem dönem pastoral geleneğe düşkünleşmeye başladı ve fantezilerini bu tarza aktaracak kadar da ileri gittiler. Hatta İmparator Sarabian'm babası, Saranth yakınlarında mükemmel bir koyun çiftliği yaptıracak kadar ileri gitti. O ve saray halkı yazları oraya gidip aşırı beslenmiş koyun sürülerine göz

ilhanx

kulak olarak aylarca kalırlardı. Kaba iş önlükleri ve ceketleri, ipek ve satendendi. Hepsi hülyalı bakışlı dostlarının yanında oturur ve koyunlarının her tarafa dağıldığına pek dikkat etmeksizin berbat dizeler yazarlardı." Eyerinde geriye yaslandı. "Pastoral edebiyatın gerçekte hiçbir şeye'zararı yoktur. Salakça ve aşırı duygusaldır, onu bağımlılık haline getirmiş şairler ahlaki dersler verdiklerinde sertleşmeye eğilimlidirler. Bu her zaman edebiyatın sorunu olmuştur - bu durum için geçerli bir neden bulmak. Ama bu, bildiğiniz gibi aslında yaşamsal bir amaca hizmet etmez."
"Onsuz yaşamın sıkıcı ve boş olması dışında," diye iddia etti Bevier.
"Kesinlikle öyle, Sör Bevier," diye onayladı Itagne. "Her neyse, Delphaenik edebiyat - büyük ihtimalle gerçek Delphae'lerle hiçbir ilgisi olmayan - bu komik edebi sohbetler sırasında gelişti ama birkaç yüzyıllık saçmalığın ardından pastoral geleneğin potansiyeli tükendi ve böylece şairlerimiz bu alandan uzaklaştılar - eğer benzetmeyi yapabilirsem, göz kulak olunmayan koyunlar gibi. Geçen yüzyıl bir ara, Delphaelerin Styric olmayan bir büyü türü yaptıklarını öne sürmeye başladılar. Bu üniversitedeki Styric meslektaşlan-^ gerçekten çok kızdırdı." Itagne, Sephrenia'nm hâlâ Berit'le bera-ber onları duyamayacak kadar geriden geldiğine emin olmak için °muzunun üzerinden baktı. "Birçok kişi Styriclerde temelde sinir

bozucu bir şey bulur. Kendini beğenmiş bir üstünlük taslama mu-hallebisiyle birlikte suçlayıcı bir kendine acıma duygusu birlikte pişerse pek keyifli olmuyor. Üniversite kampüsünde en beğenilen Styric dolduruş yemi ona "Delphaenik büyü" den bahsetmek ve sonra adamın çıldırışını izlemektir."
"Sephrenia'nm Delphae'lere verdiği tepkiy: açıklayacak bir şeyler bulabilir misin?" diye endişeli bakışlarla sordu Vanior. "Onun daha önce böyle davrandığını hiç görmemiştim."
"Aslında, Leydi Sephrenia'yı pek iyi tanımıyorum, Lord Vani-on, ama Delphaenik edebiyattan ilk bahsettiğimde gösterdiği patlayış bazı ip uçları veriyor. 'Xadane'de Delphae ve Styriclerin Cyrgai'leri yok etmek için yapıldığı sanılan savaşta müttefik olduğunu sezdiren kısa bir bölüm var. Bu bölüm açıkça yedinci yüzyılın tarihsel bir metnindeki anlaşılması güç bir parçayı temel almış. Orada bir ihanetten söz ediliyor. Hepsi o kadar. Anlaşılan o ki Cyrgai'lerle savaş başladığında Styricler Delphae'lerle bağlantı kurdular ve onları doğudan Cyrgai'lere saldırmaya kandırdılar. Yardım ve her türlü teşvik vaad ettiler ama Cyrgai'ler karşı atağa geçip Delphae'leri ezip geçtiklerinde Styricler verdikleri sözlerden caymayı tercih ettiler. Delphae'lerin kökü neredeyse kazındı. Styricler inançlarmdaki bu kaba yırtığı yok edip çağlar boyunca suçsuzluklarını açıklamak için kıvranıp büküldüler. Dünyada Styriclerden hoşlanmayan birçok insan var ve bu ihaneti yobazlıklarının bir aracı olarak kullandılar. Styricler oldukça anlaşılabilecek bir şekilde edebiyatla fazla ilgilenmezler." Bir özelliği olmayan çöle doğru dalgınca aktı. "İnsan doğasının en az çekici yönlerinden biri iyi davranmadığımız insanlardan nefret etmeye olan eğilimimiz. Bu kendini suçlu hissetmekten çok daha kolay. Eğer daha başlangıçta ihanet ettiğimiz ya da köleleştirdiğimiz insanların insandan daha düşük kötü varlıklar olduğuna kendimizi ikna edersek, o zaman suçumuz gizliden gizliye öyle olduğunu bilsek de o kadar kötü olmayacaktır. İnsanlar suçu başkalarına atarak kurtulma konusunda çok ama çok iyidir. Kendimizi iyi göstermeyi severiz, değil mi?"
"Sephrenia'yı köpürtmek için bundan daha çok şey gerekir, dedi kuşkulu bir tavırla Vanion. "Biri Styricler hakkında pohpoh' layıcı bir şeyler söylemedi diye parlamayacak kadar mantıklıdır-

Eosia'daki Elene krallıklarında birkaç yüzyıl geçirdi. Oradaki Styric karşıtı önyargılar edebi hakaretlerin çok üstündedir." İçini çekti. "Belki de bu konu hakkında benimle konuşur. Ama tutarlı hiçbir şey çıkaramıyorum. Tek yaptığı tükürürcesine konuşarak çılgınca suçlamalarda bulunmak. Hiç anlayamıyorum."
Yine de Sparhawk'm, neler olduğu hakkında bazı bilgileri vardı- Aphrael, Sephrenia'nm olağandışı acı verici bir şeyle karşılaşacağını ima etmişti ve Delphae'lerin acısının nedeni olduğu giderek daha açık bir şekilde ortaya çıkıyordu. Aphrael, Sephrenia'nm acısının bir tür olgunlaşmanın başlangıcı olarak gerekli olacağını söylemişti. Bunların hiçbirim bilmeyen Itagne de tesadüfen konuyla ilgili bir şeyin üstüne basmıştı. Sephrenia sapma kadar Styricti ve çağlar öncesine dayanan kötü bir davranışın ırksal suçunu kabullenme onun üzerinde Aphrael'in aşırı üzgün bir şekilde tanımladığı türden bir acıya neden olabilirdi. Bununla beraber, Sephrenia acı çeken tek kişi değildi. Vanion Sephrenia'nm sorunlarının kendi sorunları olduğunu söylemişti. Yazık ki bu kadının acısıyla aynı türden bir acıydı.
Sparhawk, ıssız çorak topraklarda at sürerken, düşünceleri de etrafını saran şeyler gibi kasvetliydi.

ilhanx

on ikinci bölüm

KRİNG, DALGIN bir şekilde çimenliğe baktı. "Sanki delirmiş gibiydim, Atan Engessa," dedi uzun boylu arkadaşına. "Onu gördüğüm andan itibaren başka hiçbir şey düşünemez olmuştum." İçişleri Bakanlığı'nm yanındaki gölgelerin içinde dikiliyorlardı.

"Şanslısın, dost Kring," dedi derinden gelen yumuşak bir sesle Engessa. "Erkeklerin çoğu böyle bir aşka^dokunamadan yaşar."

Kring biraz hoşnutsuz bir şekilde gülümsedi. "Eğer ben de do-kunamasaydım hayatımın daha kolay olacağına eminim."

"Pişman mısın?"

"Bir an bile değilim. Hayatımın dolu olduğunu düşünüyordum. Halkımın Domi'siydim ve âdet olduğu üzere zamanı geldiğinde annemin bana uygun bir eş bulacağını varsayıyordum. Evlenecektim, oğullarım olacaktı ve bu gereken tatmini sağlayacaktı. Sonra Mirtai'yi gördüm ve daha önce hayatımın ne kadar boş olduğunu fark ettim." Bir eliyle kazınmış kafasını oğuşturdu. "Korkarım, halkımın onunla çok büyük sorunları olacak. O daha önce karşılaştığımız hiçbir kadına benzemiyor. Eğer ben Domi olmasaydım bu o kadar sorun yaratmayacaktı."

"Domi olmasaydın seni onaylamayabilirdi, dost Kring. Mirtai gururlu bir kadındır. Ondan bir hükümdarın eşi olması beklenir."

"Biliyorum. Domi olmasaydım ona yaklaşmaya kalkamazdım. Yine de sorunlar var. Bunun yaklaştığım görebiliyorum. O bir yabancı, diğer Peloi kadınları gibi değil. Kadınlarımız için mevki çok önemlidir ve Mirtai başka bir ırktan, en uzun Peloi erkeklerinden bile daha uzun ve gördüğüm bütün kadınlardan daha güzel. Sadece bunlar bile Peloi kadınlarının içini titretecek. Tikume'nin karısı Vida'nm ona bakışını gördün, değil mi?"

Engessa başıyla onayladı.

"Benim halkımın kadınları ondan daha çok nefret edecekler çünkü onların Domi'siyim. O Doma olacak, Domi'nin eşi, kadınlar arasıda ilk sırayı alacak. İşin en kötü tarafı da bütün Peloilerin en zengini olacak."

"Anlamadım."

"Oldukça iyi işler basardan. Sürülerim çoğaldı ve oldukça da çok çaldım. Bütün varlığım ona ait. Onun hesapsız sayıda koyun ve sığır sürüleri olacak. Ama at sürüleri hâlâ bana ait."

"Bu Peloi âdeti mi?"

"Ah, evet. Koyun ve sığır yiyecektir, bu yüzden kadınlara aittir. Çadırlar, yatak ve arabalar da kadınlarındır. Kraldan Zemoch kulakları karşılığı aldığımız altın bütün halkımın ortak parasıdır, bu yüzden Peloi erkeklerinin sahip olduğu tek şey silah ve atlarımız-dır. İşin aslına bakarsan, her şeye kadınlar sahiptir ve biz hayatımızı onların servetlerini koruyarak geçiririz."

"Tuhaf bir toplumunuz var, dost Kring."

Kring omuz silkti. "Bir erkek kafasını servetle karıştırmamalı-dır. Bu durum savaş zamanı onun dikkatini dağıtır."

"Bu bilgece bir davranış, dostum. Sen evlenene kadar servetine kim bakar?"

"Annem. O mantıklı bir kadındır. Mirtai gibi bir kıza sahip olmak onun mevkisini inanılmaz yükseltecek. Onun Peloi kadınları arasında büyük bir otoritesi var. İşleri kontrol altında tutabileceğini umuyorum - en azından kız kardeşlerim arasında." Güldü. "Onlara Mirtai'yi tanıştırdığımda ve önünde eğilmek zorunda kalışlarında kız kardeşlerimin yüzlerini izlemekten çok eğleneceğim. Onlara pek düşkün değilim. Her akşam ölmem için dua ederler.",

"Kendi kız kardeşlerin mi?" Engessa şaşırmış gibiydi.

"Elbette. Evlenmeden ölürsem kazandığım her şey annemin olacak ve hepsi kız kardeşlerime miras kalacak. Şimdiden kendilerini zengin kadınlar olarak görüyorlar. Onlara miras kalacağını düşündükleri servet ve saygın mevki yüzünden mükemmel talipleri geri çevirdiler. Evliliği düşünemeyecek kadar savaşmakla meşguldüm ve geçen her yıl kız kardeşlerimin sürülere sahip olma duygusunu daha da sağlamlaştırdı." Sırıttı. "Korkarım, Mirtai'nin aniden ortaya çıkışı onları berbat bir şekilde sinirlendirecek. Halkınızın âdetlerinden biri de, gelin adayının sözlüsünün annesinin

çadırında iki ay geçirmesidir - evlendikten sonra onun hakkında bilmesi gereken ufak tefek şeyleri öğrenmesi için. Bu süre içinde annem ve Mirtai, bütün kız kardeşlerim için de koca seçecekler. Bir

ilhanx

çadırda o kadar çok kadını bir arada tutmak iyi bir fikir değil. Bu durum kız kardeşlerimi gerçekten alt üst edecek. Mirtai'yi öldürmeye kalkmalarını beklerim. Elbette buna karşı onları uyaracağım," diye dindarca ekledi. "Ne de olsa onların ağabeyiyim. Beni dinlemeyeceklerine eminim - en azından Mirtai birkaçını öldürene kadar. Zaten çok kız kardeşim var,"
"Kaç tane?" diye sordu Engessa.
"Sekiz. Evlendiğimde mevkileri fazlasıyla değişecek. Şu anda hepsi mirasçı. Evlenişimin ardından yiyecekleri ekmek kırıntılarına kadar Mirtai'ye bağımlı, malsız mülksüz kız kuruları olacaklar. O zaman geri çevirdikleri adaylara pişman olacaklarını sanıyorum. Duvarın üstündeki gölgelerin içinde gizlice sürünen birisi mi var?"
Engessa, İçişleri Bakanlığı'na doğru baktı. "Öyle görünüyor," dedi. "Gidip ne işi varmış bir soralım? Atana Mirtai ve hırsızlar içerideyken kimsenin o binaya girmesini istemeyiz."
"Doğru," diye onayladı Kring. Süvari kılıcım çıkardı ve birbirlerine hiç uymayan çift, duvarın yanındaki şüpheli gölgeyi durdurmak için sessizce çimenliği geçtiler.
"Tega buradan ne kadar uzakta, Sarabian?" diye sordu Ehlana Sparhawk'in mektubuna bakarken. "Yani kuş uçuşu?"
Sarabian ceketini çıkarmıştı ve üzerine oturan taytı, geniş kollu keten gömleğiyle çok enerjik görünüyordu. Omuzlarına inen siyah saçlarını arkada toplamıştı. Tavandan uzun bir iple asılmış altın bir bileziği hedef alarak meçiyle hamle çalışıyordu. "Yaklaşık yüz elli fersah, değil mi, Oscagne?" diye en garde^ pozisyonunu alarak yanıtladı. Hamlesini yaptı ve meçinin ucu bileziği kıyısına çarparak ipin ucunda döndürdü. "Lanet olsun!" diye söylendi.
"Yüz yetmiş beşe daha yakın, Majesteleri," dedi Oscagne.
"Gerçekten orada yağmur yağıyor olabilir mi?" diye sordu Ehlana. "Burada bir süredir hava güzel. Yüz yetmiş beş fersah o kadar uzun mesafe sayılmaz, değil mi? Sparhawk, Tega'da geçen haftadan
1.- en garde: eskrimde müsabakaya başlama pozisyortu..çn.

beri yağmur yağdığını söylüyor."
"Havanın nasıl olacağını kim bilebilir ki?" diye bir daha hamle yaptı Sarabian ve meç rahatça bileziğin içinden geçti.
"İyi bir hamleydi," dedi farkında olmaksızın Ehlana.
"Teşekkürler, Majesteleri," diye gösterişli bir şekilde meçini sallayarak eğildi Sarabian. "Bunun gerçekten eğlenceli olduğunu biliyor muydun?" Melodramik bir şekilde sindi. "Geber köpek!" Tekrar bileziğe hamle yapıp birkaç santimle ıskaladı. "Lanet!"
"Alean, tatlım," dedi hizmetçisine Ehlana, "gidip bakar mısın, mektubu getiren denizci hâlâ binada mı?"
"Hemen, Kraliçem."
Sarabian sorarcasına ev sahibesine baktı.
"Denizci Tega'dan yeni geldi. Oradaki hava durumu hakkında onun görüşlerini duymak istiyorum sanırım."
"Gerçekten kocanızın size yalan söylediğini düşünmüyorsunuz, değil mi, Majesteleri?" diye itiraz etti Oscagne.
"Niye olmasın? Sağlam bir politik neden varsa ben ona yalan söylerdim."
"Ehlana!" Sarabian son derece şaşırmış gibiydi. "Sparhawk'i sevdiğini sanıyordum."
"Bunun konuyla ne ilgisi var? Elbette Sparhawk'i seviyorum ama aşkla politika farklı şeyler ve asla birbirleriyle karıştırılmamalı. Sparhawk bir şeyin peşinde Sarabian ve senin mükemmel dışişleri bakanın büyük ihtimalle bunun ne olduğunu biliyor."
"Ben mi?" diye yumuşak bir tonla itiraz etti Oscagne.
"Evet, sen. Denizkızlan, Oscagne? Denizkızlan? Bu hikâyeyi yutacağıma gerçekten inanmıyordun, değil mi? Doğrusu hakkmda biraz hayal kırıklığına uğradım. Uydurabileceğin en iyi şey bu muydu?"
"Zamana sıkışmıştım, Majesteleri," diye biraz utanmış bir ifadeyle özür diledi Oscagne. "Prens Sparhawk'm çabuk gitmesi gerekiyordu. Bizi ele veren hava mı oldu?"
"Kısmen," dedi kadın. Mektubu kaldırdı. "Ama aşkım kendi kendisini hakladL/Daha önce onun mektuplarını gördüm. 'İyi seçilmiş ibarelefasla Sparhawk'a uymaz. Mektupları genelde koca kılıcıyla yazılmış gibidir. Bu - ve Tega'dan gelen bütün diğerleri -parlayana kadar cilalanmış. Bütün bu zorluklara katlanması yüzünden etkilendim ama bir kelimesine bile inanmadım. O zaman,

şimdi nerede? Ve neyin peşinde?

ilhanx

"Söylemedi, Majesteleri. Söylediği tek şey birkaç haftalığı^ Matherion'dan ayrılmak için bir bahaneye ihtiyaç duyduğuydu."
Ehlana sevimli bir şekilde gülümsedi. "Peki, Oscagne," dedi. "Bunu kendim bulacağım. Zaten böylesi daha eğlenceli."
"Çok büyük bir bina," diye ertesi sabah rapor verdi Stragen. "Santim santim incelemek zaman alacak." O, Caalador ve Mirtai başarısız hırsızlık gecelerinin birinden yeni dönmüşlerdi.
"Bir ilerleme var mı?" diye sordu Sarabian.
"En üst iki katı bitirdik, Majesteleri," dedi Caalador. "Bu gece üçüncüsüne başlayacağız." Caalador yüzünde bitkin bir bakışla bir koltuğa yayılmıştı. Diğer iki arkadaşı gibi o da üzerine iyice oturan siyah bir giysi içindeydi. Gerinip esnedi. "Tanrım, yorgunum," dedi. "Bu işler için çok yaşlıyım."
Stragen zamanın sararttığı çizim kâğıtlarından birini açtı. "Ben hâlâ cevabın burada olduğunu düşünüyorum," dedi. "Kapıları açıp masaların altına bakmak yerine, bu çizimlerin boyutlarını birbirleriyle çakıştırmalıyız."
"Se hâl orda gizi giçitle ve odola oduunu düşünüyon, dimi, Stragen?" diye tekrar esneyerek geveledi Caalador. "Bu senin edebiyat zevkine pek uymuyor, ahbap."
Sarabian ona şaşkın bir bakış attı.
"Thalesialılar kötü hayalet hikâyelerine tiryakilerdir, Majesteleri," diye açıkladı Caalador.
"Bu Emsat'taki matbaalara yapacak bir şeyler sağlar, ki artık onlar gerçek edebiyat ürünlerini tükettiler." Stragen omuzlarını silkti. "Arka sokakların pis tavan arası odalarında yaşayan yazarların etrafa kustukları tam bir alt sınıf aşırı popüler kitap yığınımız vardır - tümü de mezarlıklarda ya da karanlık ve fırtınalı gecelerde tekinsiz evlerde geçen dehşet verici öyküler. Emsat'ın fahişeleri kemlikle bunlara taparlar. İçişleri'ndeki polislerin de aynı zevki paylaşacaklarını fazlasıyla umuyorum. Zaten, polisler ve fahişeler, bir şekilde birbirlerine benzerler, değil mi?"
"Bunu pek anlayamadım," dedi Mirtai, "ve anlamak istediğime de pek emin değilim. Büyük ihtimalle aklından geçen iğrenç bir şeyler var, Stragen. Caalador, öyle esnemeyi keser misin? Yüzün

tıpkı açık bir ahır kapısına benziyor."
"Uykum var, minik segilim. Kinizde ben uyutmayp yatma ^rnnırm geçittini."
"Öyleyse yatağına git. Senin esnemelerin yüzünden esnerken çenem ağrıdı."
"Hepiniz uyuyacaksınız," dedi Ehlana. "Artık resmi kraliyet soyguncularısınız, eğer soygun sırasında uyuya kalırsanız Sarabian ve ben kesinlikle rezil oluruz."
"Bu konuda daha pratik olmaya hazır mıyız?" dedi ayağa kalkarak Caalador. "Bu akşama dek bir düzine pofesyonel bulabilirim ve yarın sabaha İçişleri'nin tüm sırlarına sahip olabiliriz."
"Ve içişleri de yarın öğlene dek onların bizde olduğunu öğrenir," diye ekledi Stragen. "Doğaçlama casus ağımız o kadar güvenli değil, Caalador. Krageı'in bağlılıklarını zayıflattığı herkesi ayıklayacak kadar zamanımız olmadı."
"Burada fazla bir acelemiz yok, baylar," dedi Ehlana. "İçişleri polislerinin sakladığı belgeleri bulsak bile, avare avare dolaşan kocam eve geri gelene kadar bir tek şey bile yapamayacağız."
"Sparhawk'm seni aldattığı konusunda nasıl bu kadar emin olabiliyorsun, Ehlana?" diye sordu Sarabian.
"Bu karakterine uyuyor. Sparhawk tüm hayatını beni korumaya adadı. Bu durum, bazen aşırı engelleyici olmasına rağmen oldukça sevimli. Beni hâlâ küçük bir kız olarak görüyor - bir çok durumda öyle olmadığımı ona.göstermeme rağmen. Bir yerlerde tehlikeli bir şeyler yapıyor ve benim endişelenmemi istemiyor. Aslında yapması gereken ne planladığını bana söylemek ve sonra gerekli olduğunu düşündüğü sebepleri ortaya dökmekti. Siz erkeklerin inanmasının zor olduğunu biliyorum ama kadınlar da mantıklıdır - ve sizden çok daha pratiktirler."
"Sen zor bir kadınsın, Ehlana," diye suçladı Sarabian.
"Hayır, ben gerçekçiyim. Ben ne dersem deyim Sparhawk yapması gerektiğini düşündüklerini yapar. Bunu kabullenmeyi öğrendim. Belirtmeye çalıştığım şey, İçişleri Bakanhğı'ndan ne çıkarırsak Pkarahm Sparhawk ve diğerleri burada olmadan kesinlikle hiçbir ^y yapamayacağımız. İçişleri'ni dağıtacak ve İmparatorluk polisinin yaklaşık dörtte üçünü hapsedeceğiz. Sonra bütiin Tamuli'de Atan garnizonlarının emriyle sıkıyönetim ilan edeceğiz, Daresia Kıtası,

üzerinden süvari hücumu geçmiş bir karınca yuvası haline gelecek Sparhawk'm ne yaptığını bilmiyorum ve bu karmaşanın onu nasıl etkileyeceğini de bilemem. Onu şu anda olduğunu düşündüğümden daha büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bırakmayacağım."

ilhanx

"Biliyor musun, Ehlana?" dedi Sarabian. "Sen onu Sparhawk'm seni koruduğundan daha çok koruyorsun."
"Elbette öyle yapıyorum. Evlilik budur işte."
"Benimkilerin hiçbiri değil," diye iç çekti adam.
"Çünkü senin bir çok karın var, Sarabian. Sevgin dağılmış. Karıların onlara verdiğin kadarını sana geri veriyorlar."
"Bunun daha güvenli olduğunu keşfettim."
"Ama renksiz, dostum ve sıkıcı. Tek bir amaç uğruna alev alev yanan bir tutkuyla kül olmak çok heyecanlandırıcı."
"Ne tüketici bir beklenti," diye ürperdi Sarabian.
"Ama eğlenceli," diye gülümsedi kadın.
Barones Melidere aşırı baş ağrısı yüzünden özür dileyerek erkenden yatmaya gitti. Bu durum Ehlana'nın nedimeliği görevinin ağırlığı yüzünden değil, vermesi gereken Önemli bir karar yüzündendi; ve karar vermeyi geciktirdikçe daha da zorlaşacağını biliyordu. Daha açık söylemek gerekirse, Barones, Stragen konusunda ne yapacağına karar vermesi gereken noktaya ulaşmıştı.
Melidere'in masum biri olmadığını samimice kabul etmeliyiz. Masum bir kızın karşı cinsle ilişkisi sadece tek bir konu üzerinedir. Daha dünyevi bir kızmsa iki tanedir ve bu da Melidere'nin ikileminin merkeziydi. Stragen, elbette mükemmel uygunlukta bir âşık olurdu. Davranışları yerinde, ilginç ve duyarlıydı. Melidere'in saraydaki ünü, onunla ilişkisi yüzünden sönmeyecekti; doğrusu tam tersi olacaktı. Başlangıçtaki amacı buydu ve artık son adımı atıp onu yatak odasına davet ederek bu işi bitime zamanı gelmişti, ilişki kısa ya da uzun olabilirdi - Stragen'in Cimmura'yı her ziyaretinde tazelenerek. Bu durum, ilişkiye belirli bir statü verirken aynı zamanda ikisine de, böyle durumlarda normal olan, diğer eğlenceleri kovalamak için boş zaman bırakırdı. Ama Melidere bütün istediğinin bu olduğuna emin değildi. Zaman geçtikçe, çok daha kalıcı bir anlaşma istediğini fark etti ve ikilem de işte buradaydı.
Kalp ilişkilerinde bir ritm, neredeyse bir gelgit vardır. Gelgit en

yüksek noktaya ulaştığında bir hanımın avına kesin bir sinyal vermesi gerekir. Bir dizi sinyal yatak odasını gösterilir, diğer sinyal gru-buysa sunağı. Melidere bunu geciktiremeyecek durumdaydı. İşaret flamalarıyla hangi sinyal dizisini göndereceğine karar vermeliydi.
Stragen kadını çekmişti. Adamda tehlikeli bir heyecan hissi vardı ve bir saray yaratığı olarak Melidere bundan etkilenmişti. Bu sarhoş edici ve bağımlılık yaratıcı olabilirdi ama bu heyecanın yıllar geçtikçe yavanlaşacağma tamamen emin değildi.
Üstelik, Stragen'in kendisi de sorundu. Çarpık kökeni ve herhangi resmi bir mevkisinin olmaması onu aşın hassas yapmıştı. Sürekli olarak var olmayan aşağılanmalar hayal ediyordu. Ehlana'nm saray halkının dışında, ziyafetin davetsiz bir misafiri gibi, daima aniden dışarı atılacakmış gibi korkarak duruyordu. Bazen aristokratlan neredeyse başka bir türün üyeleri gibi gösteren asaletin hususuna yabancıydı. Melidere, onunla evlenmeye karar verirse, ilk olarak bu duyguya saldırması gerektiğini biliyordu. Kişisel olarak ünvanlann yapmacıklığını ve meşruluğun satın alınabileceğini biliyordu ama Stragen'i buna nasıl ikna edecekti? Onun piçliğini parayla kolayca yasallaştınp adamı aristokrasiye sokabilirdi ama bu çocukluktan beri kalbinde gizlediği sun açığa vurmak anlamındaydı. Melidere, saraydaki en zengin insanlardan biri olduğunu daima gizlemişti. Bunun en büyük nedeni, zenginliğinin yasal olarak sağlanmamış olmasıydı.
Ve işte buydu. Aslında ne kadar basit olduğunu anladığında neredeyse kahkaha attı. Gerçekten Stragen'le evlenmek istiyorsa, tek yapması gereken sırrını onunla paylaşmasıydı. Bu onları eşit bir düzeye getirecek ve çoğu hayali olan engellleri de yıkacaktı.
Melidere bir baronesdi ama bu unvan uzun zamandır ailesinin değildi. İri omuzlu, kıvırcık dağınık sarı saçlı babası, yaşamına Cardos'da demirci olarak başlamış, ocağında elleriyle ürettiği basit bir buluş sayesinde servet yapmıştı. Çoğu insan altın paraları sadece para - gerçek ve değeri değişmeyen bir şey - olarak görür. Ama bir paranın değerini üstüne basılmış olan rakamların gösterdiği hakkında bir sosyal anlaşma vardır. Paranın kenannâ hafifçe birkaç eğe atılsa ya da keskin bir bıçak sürtülse bile yazılar değişiz. Eğer birisi, bir paranın kenarını eğeler ya da kazırsa ortaya çı-karı minnacık altın parçalan pek değerli değildir. Ama, birisi bin kne altınla oynarsa bu tamamen farklı bir konu olur. Hükümetler

ilhanx

damgalama sırasında altın paraların kenarlarını frezeleyerek bu uygulamayı önlemeye çalışır. Frezelenmiş altın paranın kenarlarında bir dizi çentik vardır. Eğer kenar eğelenir ya da kazınırsa bu hemen anlaşılır. Melidere'nin babası bunu çözmenin bir yolunu bulmuştu. Bir dizi yeniden frezeleme kalıbı yaptı, her büyüklükteki altın para için bir kalıp. Bir demircinin eline bütün hayatı boyunca böyle bir aleti sürekli çalıştırmaya yetecek kadar altın para geçmez. Ama Melidere'nin babası bir dahiydi. Kalıpları ne kullanmak ne de satmak için yapmıştı. Onları çok iyi eğitilmiş kullanım uzmanlarıyla beraber, ücret olarak küçük bir yüzdeyle kiralamıştı.
Melidere gülümsedi. Eosia'daki altın paraların çok azının gerçek ağırlığında olduğuna emindi. Gerçek değerleriyle üstündeki değerlerinin arasındaki farkın yüzde beşinin Cardos yakınındaki malikânelerinin bodrum kemerlerinde saklı külçe yığınlarında olduğunu biliyordu. Stragen'i ondan daha büyük ve başarılı bir hırsız olduğundan haberdar ettikten sonrası kolay olacaktı. Stra-gen'in onun asaleti hakkındaki düşünceleri yıkılıp yerini Melide-re'in mükemmel sahtekârlığına karşı aşırı saygıya bırakacaktı. Hatta ona servetinin kaynağı olan, çocukluğunun en değerli hatırası olarak daima yanında taşıdığı babasının orijinal kalıplarım gösterebilirdi. Elmastan daha- değerli bu parlatılmış mücevherler şu anda tuvalet masasındaki süslü oymaları olan gül ağacı bir sandığın içinde kadifeye sarılı duruyorlardı.
Stragen'le evlenme yönteminin hazır olduğunu anladığında kararını da çoktan verdiğini fark etti. Onunla evlenecekti. Bu sefer onu görür görmez, diğerleri yerine bu işaret flamalarını kaldıracaktı.
Ardından başka şeyler düşündü. Babasının faaliyetleri Eosia Kıtası'yla sınırlı kalmıştı. Bütün Tamuli hafif eğe ya da bıçak değmemiş bakir altın paralarla doluydu. Stragen bunu fark ettiğinde sunağa doğru bırakın yürümeyi, koşarak gidecekti.
Melidere gülümseyip saç fırçasını aldı. Uzun, bal sarısı saçlarını tararken kendi kendine yavaşça bir şarkı mırıldandı. Bütün iyi Elene kızları gibi, o da soruna mantıkla girişmişti ve her zamanki gibi mantık kazanmıştı. İşin içine özellikle ahlak karışmadığı sürece, mantık yakmda olması gereken rahatlatıcı ve sıcak bir şeydi.
"Durun," diye fısıldadı Stragen, üçüncü kat merdivenlerim

/

. erlerken. "Orada hâlâ birisi var."
"Bu kadar geç saatte ne yapıyor?" diye sordu Mirtai. "Herkes gaatler önce evlerine gitti."
"Gidip sorabiliriz," dedi Caalador.
"Saçmalama. Gece bekçisi mi?"
"Bilmiyorum," dedi Stragen. "Onu görmedim. Bir mum ışığı-nln titreşmesini gördüm. Aşağıda birisi, bir kapıyı açtı."
"Zevksizin biri büyük ihtimalle geç saatlere dek çalışıyor." Caalador omuz silkti.
"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Mirtai.
"Bekliyoruz." Caalador en üst basamağa oturdu.
Stragen düşündü. "Niye ikiniz burada kalmıyorsunuz?" diye önerdi. "Gidip bir göz atacağım. Bütün gece kalacaksa sabaha dek merdivende kamp kurmanın bir anlamı yok." Aşağı inmeye devam etti. Yumuşak derili ayakkabıları sedef döşeli zeminde ses çıkarmıyordu. Koridora ulaştığında, en uçtaki kapının altından sızan mum ışığını gördü. Yılların deneyiminin verdiği güvenle hızla ilerledi. Kapıya ulaştığında sesler duydu.
Stragen kapıyı dinlemeyi düşünmemişti. Bu çok amatörceydi. Yan odaya süzüldü ve dikkatle duvara yaklaşıp kulağım dayadı.
En ufak bir ses bile duyamadı. Sessizce küfredip yeniden koridora çıktı. Sonra altından mum ışığı gelen kapıyı sessizce geçip diğer taraftaki odaya girdi. İçeri girdiği anda iki adamın konuştuğunu duydu.
"Saygın Başbakanımız durumu yavaş yavaş kavramaya başlıyor," diyordu zayıf bir ses. "Ama bu bir mücadele. Pondia Şubat ufukta yeni bir şey belirdiğinde aşırı sınırlı olur."
"Bu aşağı yukarı zaten bekleniyordu, Ekselans." Stragen ikinci sesi tanıdı. Gizli Polis Şefi Teovin. "Başbakan tıpkı İmparator gibi bir kukla."
"Demek fark ettin," diye karşılık verdi zayıf sesli adam.
"Subat'm çok soru sorması olası değil. Genel olarak konuyu bildiği sürece, büyük ihtimalle, kişisel olarak birçok ayrıntıyı bilgeden işleri bizim yönetmemizi tercih edecektir. Bu da bize dizginleri rahat kullanma fırsatı verecektir. Asıl istediğimiz de bu. Diğerleriyle herhangi bir gelişme kaydettin mi?"
"Biraz. Farkında olduğun gibi bu konuyu çok dikkatli açmam

gerekiyor. Şu Elene fahişesinin saray halkı içinde çok dostu old^ Ama hepsi sözümü dinliyor. Hazine'nin anahtarı bende ve bu dik katlerini çekmeye yeterli. Bakanlıkların çoğu göstermelik, bu yüzden onların başındakilerle zaman harcamadım. Bu konuda Kültür Bakanı'nın pek işe yarayacağını sanmıyorum - ya da Eğitim Bakanı'run."
"Ben olsam bu konuda o kadar emin olmazdım, Ekselans. Eğitim Bakanı üniversiteleri kontrol ediyor. Son güncel olağanüstü durumu düşünmeliyiz. İkimizin de sonraki nesillerin hayata İçiş. leri ve Maliye'nin devlete ihanetin yuvaları olduğuna inanarak başlamalarını istediğini sanmıyorum. Teknik olarak, İmparatorun isteklerine aykırı hareket ediyoruz."
"Sanırım bu doğru ama İçişleri Bakanlığı polisi kontrol ediyor ve Maliye vergi topluyor. Ne yaparsak yapalım hiçbirimiz popüler olamayacağız. Ama büyük ihtimalle haklısın. Üniversitedeki tarih profesörleri öğrencilerine bizim vatan haini olduğumuzu söylemeye başlarlarsa, insanlar kanun adamlarını dinlememeyi ve vergi ödememeyi vatanseverlik görevi olarak iddia etmeye başlayabilir."
"Bu ilginç bir noktayı ortaya çıkarıyor, Bakan Gashon/'diye düşüncelere daldı Teovin. "Sizin de bir tür polis gücünüz var, değil mi? Vergi memurlarına eşlik edip insanların borçlarını ödemelerini sağlayan kaslı iri yan adamlar?"
"Evet. Öyle ya da böyle herkes vergisini öder. Hepsinden ya para - ya kan - alırım."
"Eğer becerebilirseniz söylediklerimi dinleyin. Eleneler büyük ihtimalle İçişleri'nin - ve çok büyük ihtimalle ordunun - onlara karşı olduğunu biliyorlar, bu yüzden alışılmış çalışmalarımızı durdurmak için elllerinden geleni yapmaya uğraşacaklar. Değerli adamlarımın bazılarını saklamak istiyorum. Ne dersin onları sizin zorlayıcı bölümünüze aktarabilir miyim? Böylece hâlâ çalışan bir bölümüm olur - Eleneler bütün polis karakollarımı yaksalar bile."
"Bunu sağlayabilirim, Teovin. İhtiyacın olan bir şey var mı?"
"Para, Bakan Gashon."
Sıkıntılı bir sessizlik oldu. "Onun yerine sonsuz dostluk kabul eder misin?"
"Korkarım hayır, Ekselans. İnsanlara rüşvet vermem gerekiyor." Teovin durdu. "Bir fikir. Bazı durumlarda teşvik için vergi dokunulmazlığı kullanabilirim."

"Böyle bir terimi bilmiyorum."
"İnsanları işbirlikleri karşılığında vergiden muaf ediyoruz."
"Bu ahlaksızlık!" diye soludu Gashon. "Bütün ömrümde duyduğum en şok edici şey."
"Sadece bir fikir."
"Böyle bir şeyi asla önerme, Teovin. Kanımı donduruyor. Buradan gidebilir miyiz? Polis merkezleri nedense beni kaygılandırır."
"Elbette, Ekselans. Sanırım halletmemiz gereken işleri bitirdik."
İki adam iskemlelerinden kalkıp koridora çıkarken Stragen karanlık büroda durdu. Teovin'in anahtarının bürosunun kapı kilidinde döndüğünü duydu. Sarışın hırsız yaklaşık on dakika bekledi ve sonra merdivenlerin başına gitti. "Artık gittiler!" diye yuka-nya doğru fısıldadı.
Mirtai ve Caalador aşağı indiler. "Kimdi?" dedi Caalador.
"Gizli Polis Şefi ve Maliye Bakanı," dedi Stragen. "Çok aydınlatıcı bir konuşmaydı. Teovin ona yardım etmeleri için diğer bakanları işe alıyor. Gerçekten neyin peşinde olduğunu bilmiyorlar ama ona katılmalarının yararlarına olacağı konusunda birkaçını ikna etmeyi başarmış."
"Politika işini sonra hallederiz," dedi Caalador. "Neredeyse ge-ceyarısı oldu. Haydi soyguna başlayalım."
"Gerekmiyor," diye omuz silkti Stragen. "Aradığımızı buldum."
"Ne kadar iğrenç değil mi?" dedi Caalador, dişi Atan deve. "Çok önemli değilmiş gibi hiçbir çaba göstermeden sorunu çözdü. Pekâlâ Stragen, muhteşem zekânla bizi afallat. Gözlerim dışarı fırlasın ve Mirtai hayranlıktan bayılsın."
"Bu yüzden göğsümü fazla kabartamam," diye itiraf etti Stragen. "Doğrusu şanslıydım. Bu gizli bir oda. Bu konuda haklıymı-Şim. Ama hâlâ kapıyı bulup istediğimiz belgelerin içeride olduğuna emin olmamız gerekiyor. Oda tam yerinde. Bunu daha önceden düşünmem lazımdı."
"Nerede?" diye sordu Mirtai.
"Toevin'in bürosunun hemen yanında."
"Bu yeteri kadar mantıklı bir yer," diye belirtti Caalador. "Nasü buldun?"
"Şey, henüz bulmadım ama varlığını mantıkla çözdüm."

ilhanx

"Yumuşak ayakkabı ve siyah giysilerini hemen bir kenara atma, Caalador," dedi önerdi Mirtai.
"Beni incittin, aşkım," diye itiraz etti Stragen.
"Daha önce Elene mantığının ters gittiğini gördüm. Niye şunu bize anlatmıyorsun?"
"Biraz yararlı bir kulak misafirliği yapmak istedim, bu yüzden Teovin ve Maliye Bakanı Gashon'un sohbetini dinlemek için bitişik büroya gittim."
"Ve?"
"Bir tek ses bile duyamadım."
"Duvarlar taş, Stragen," diye belirtti Mirtai, "ve üzerlerine sedefler yapıştırılmış."
"Ses geçirmez diye bir şey yok, Mirtai. Her zaman harç ve sıvanın içine işlemediği çatlak ve yarıklar vardır. Neyse, diğer taraftaki büroyu denediğimde her şeyi duyabildim. İnanın bana, Teovin'in kullandığı ve ilk büro arasında bir oda var."
"Bu bir şekilde anlamlı, segilim," dedi Caalador, Mirtai'ye. "0 odaya açılan kapının Teovin'in odasmda olması gerekiyor, değil mi? Belgeler hassas. Sıradan birinin onlara ulaşması istenmez. Daha önce biraz düşünseydik oldukça çok zaman tasarrufu yapabilirdik."
"Yaptığımız tamamen boşa gitmedi," diye gülümsedi Mirtai. "Ev soyguncuğu sanatını öğrendim ve sevginizin içinde tamamen yuvarlanma şansı buldum, ikiniz beni tahmin edemeyeceğiniz kadar mutlu ettiniz. Biliyorsunuz ki büronun kapısı kesinlikle kilitlidir."
"Daa kola bişe yok, segilim," dedi, ucu kancalı ve iğne inceliğinde bir aleti göstererek sırıttı.
"Başlasak iyi olur," dedi Stragen. "Geceyarısı oldu ve o gizli odaya açılan kapıyı bulmamız gecenin kalan bölümü boyunca sürebilir."
"Ciddi olamazsın," diye güldü Ehlana.
"Eer diilsem diğlim yeşesin, Kraaliç hazetleri." Caalador durdu. "Berbat değil mi?" diye ekledi.
"Pek anlamadım," diye itiraf etti Sarabian.
"Bu bir klişe, Majesteleri," diye açıkladı Stragen, "Eosia'da son zamanlarda çok popüler olan bir edebiyat türünden alıntı."

"Bu pisliği edebiyat diyerek yüceltmen gerekiyor mu, Straps?" diye mırıldandı Melidere.
"Akli eksiklikleri olanların ihtiyaçlarını gideriyor, Barones," diye omuz silkti. "Her neyse, İmparator Majesteleri, bu edebiyat çoğunlukla hayalet hikâyelerinden oluşur. Her zaman gizli odaları ve geçitleri olan perili bir kale vardır. Bu oda ve geçitlerin girişi daima kitaplıkların arkasında saklıdır. Eski tür bir mekanizmadır -o kadar eskidir ki aklıma bile gelmedi. Birisinin bu kadar aleni bir sey yapacağına inanamadım." Güldü. "Bunu Teovin'in kendisinin mi düşündüğünü yoksa bir yerden mi aşırdığını merak ediyorum. Aşırdıysa, edebiyat konusunda iğrenç bir zevki var."
"Eosia'da kitaplar bu kadar el altında mı?" diye merakla sordu Oscagne. "Burada korkunç derecede pahalılar."
"Bu Kutsal Anamızın geçen yüz yıl boyunca bizi evrensel edebiyata zorlamasının sonuçlarından biri, Ekselans," dedi Ehlana. "Kilise çocuklarının mesajını okuyabilmesini istedi, bu yüzden yerel rahipler zamanlarının çoğunu herkese okuma öğreterek geçirir."
"Bununla beraber, Kilise'nin mesajını okumak fazla uzun süren bir şey değil," diye ekledi Stragen, "ve mesajı okuma bittikten sonra, artık elinizde yeteneği olup değerlendiremeyen yığınlarla okur yazar insan olur. Ama edebi patlama yapan esas şey kâğıdın icadıydı. Çoğaltma maaliyeti yüksek değildi. Kitapların yasaklanacak derecede pahalı olmasının asıl nedeni yüksek olan parşömen fiyatlarıydı. Kâğıt ortaya çıkınca kitaplar ucuzladı. Büyük şehirlerin çoğunda bölüklerle yazıcıların tonlarca kitap öğüttüğü kopyalama evleri var. Bu kitapların renkli süslemeleri ya da abartılı başlıkları yok. Harf ve sözcük karakterleri biraz baştan savmadır, ama okunabilir - ve alınabilirler. Ama kitap okuyabilen herkes zevkli değil, bu yüzden çok çok az yeteneği olan insanlar tarafından çok sayıda gerçekten iğrenç kitap yazıldı. Macera öyküleri, hayalet öyküleri, kahramanlık öyküleri ve insanlarm kitaplıklarına açıkça koyamayacakları şu edepsiz kitaplar yazıyorlar. Kilise azizlerin hayatlarını ve sıkıcı dini ayetleri teşvik ediyor. Elbette böyle şeyler de üretildi arna insanlarm onlara hiç ihtiyacı yok. Hayalet öyküleri son zamanlarda moda - özellikle de Thalesia'da. Sanırım bunun ulusal karakterimizle ilgisi var." Ehlana'ya baktı. "Teovin'in gizli yuvasından bilgi çıkarma işi usandırıcı olacak, Kraliçem. Orada yığınlarla

belge var ve onları harmanlamaya yardım için bir müfreze adarru her gece o çatıya çıkaramam. Bütün belgeleri Mirtai, Caalador ve benim okumamız gerekecek."

ilhanx

"Belki de öyle değil, Milord Stragen," dedi Ehlana. Sarışın hırsıza gülümsedi. "Senin namussuzluğuna güvenim sonsuz ahbap, bu yüzden eninde sonunda aradığımızı bulacağını biliyorum. Biraz önce bahsettiğin önemli sorunla bir süre boğuştum. Sonra bir zamanlar Sparhawk'm bana söylediği bir şeyi hatırladım. Talen resmini çizebilsin diye Krager'in görüntüsünü bir leğenin içine çıkarmak için bir büyü kullanmıştı. Bizimle gelen Pandionlardan biriyle konuştum - Sör Alvor. Bana Sephrenia Elenik okumayı reddettiği için, o ve Sparhawk'm kasıtlı yetersizliğini çözmek için bir yöntem geliştirdiklerini söyledi. Sephrenia bir sayfaya göz atıyor - sadece öylesine bir göz atma - ve birkaç saat ya da günler sonra bütün sayfayı bir ayna ya da bir leğendeki suyun yüzeyinde gösterebiliyor. Sör Alvor büyüyü biliyor. Oldukça genç ve çevik bir adam, bu yüzden çatıda sizinle beraber dolaşabilir. Bir dahaki sefere içişleri Bakanlığı'nı ziyaret ederken onu da yanmıza aim ve Teovin'in gizli dolabında bırakın. Bence bütün kütüphaneyi bir gecede dışarı çıkarabilir."
"Gerçekten işe yarıyor mu, Majesteleri?" diye biraz şüpheli bir tavırla sordu Caalador.
"Ah, evet, Caalador. Alvor'a daha önce hiç görmediği bir kitap verdim. Birkaç dakika içinde sayfa sayfa baktı ve sonra oradaki aynada gösterdi - sayfa sayfa. Aslına uygun mu diye kontrol ettim. Kesinlikle mükemmeldi - sayfadaki pislik ve yemek lekelerine kadar."
"Pandion dinen herflein erafta oması ço işe yaryo," diye kabul etti Caalador.
"Biliyor musun," diye gülümsedi kadm, "ben de aynı şeyi fark ettim. Özellikle de biri, benim her türlü gereksinimimi karşılıyor."

on üçüncü bölüm

"BAŞKA SEÇENEĞİMİZ yok, tatlım," dedi Sephrenia'ya Vani-on- "Dönüp geri gitmeyi bile denedik ama hâlâ aynı yönde ilerliyoruz. Bhelliom'u kullanmamız gerekiyor." Önlerinde uzanan boğaza baktı. Yatağından taşan bir dağ nehri, sonunda kükreyen beyaz bir boğaz olana dek giderek daha derin kazarak, etrafındaki kayaları söküp sürüklemişti. Boğazın iki yanı da nehrin en hızlı akan yerlerinden dönerek yükselen sise gömülmüş yeşilliklerle doluydu.
"Hayır, Vanion," diye inatla karşılık verdi Sephrenia. "Bunu yaparsak doğrudan onların tuzaklarına düşeriz. Delphae'ler Bhelliom'u istiyor ve Sparhawk onu kullandığı anda bize saldırarak Sparhawk'i ölürmeye ve Bhelliom'u almaya çalışacaklar."
"Bunu yaparlarsa pişman olurlar," dedi Sparhawk.
"Belki," dedi Sephrenia, "ama belki de olmazlar. Kapasitelerini bilmiyoruz. Yönümüzü nasıl şaşırttıklarını bilemediğim için daha başka ne yapabileceklerini tahmin bile edemem. Şansımızı denemek için çok fazla belirsizlik var."
"Çıkmaz denilen bu, değil mi?" dedi Khalad. "Başka yöne" gitmek için ne kadar uğraşırsak uğraşalım kuzeye gidiyoruz. Sparhawk, bizi şu dağlardan uzaklaştırmak için Bhelliom'u kullanmaya kalkarsa Delphae'lerin ne yapabileceğini bilmiyoruz. Neden sadece durmuyoruz?"
"Matherion'a dönmemiz gerekiyor, Khalad" dedi Sparhawk.
"Ama Matherion'a gitmiyoruz ki lordum. Attığımız her adım bizi Delphaeus'a biraz daha yaklaştınyor. İki gündür dağlarda dönüp duruyor ve hâlâ kuzeye gidiyoruz. Bütün yönler gitmek istemediğimiz bir yere çıkıyorsa, niye hareket edelim? Niye rahat bir kamp ye-n bulup orada bir süre durmuyoruz? Bırakalım onlar bize gelsin."
"Bu olabilir, Lord Vanion," dedi Itagne. "Harekete geçtiğimiz

sürece Delphae'lerin bizi doğru yönde sürmek dışında bir şey ya]> ması gerekmiyor. Hareketten vazgeçersek, başka bir şey yapmak ZQ. runda kalacaklar, bu Leydi Sephrenia'ya yetenekleri konusunda ipuçları verebilir. Diplomatik dilde buna 'yapıcı eylemsizlik' denir."
"Ya Delphae'ler durup bizim hareket etmemizi beklerlerse?" diye itiraz etti Ulath. "Sonbahar dağlarda takılıp kalmak için iyj bir zaman değildir. Çölden ayrıldığımızda geçtiğimiz o dağlar^ eşiğindeki tepeler çok kötü değildi ama arük yükseklerdeyiz ve zaman çok önemli olmaya başladı."
"Bekleyeceklerini sanmıyorum, Sör Ulath," dedi Itagne.
"Niye olmasın? Bütün avantaj onlarda, değil mi?"
"İsterseniz buna diplomatik bir içgüdü diyelim. Bize yaklaştıklarında onlarda hafif bir ivedilik kokusu aldım. Delphaeus'a gitmemizi istedikleri ortada ama oraya çabuk gitmemiz de önemli."
"Buna nasıl ulaştığınızı bilmek isterim, Ekselans," dedi kuşkuyla Kalten.
"Bu binlerce küçük şeyin birleşimi, Sör Kalten - ses tonu, çok küçük ifade değişimleri, hatta duruş ve nefes alış ritmleri bile. Delphae'ler gözüktükleri kadar kendilerinden emin değillerdi. Mümkün

ilhanx

olduğunca hızla Delphaeus'a gitmemizi istiyorlar. Yola devam ettiğimiz sürece bağlantı kurmak için herhangi bir nedenleri olmayacak. Ama sanırım kıpırdamadan durursak bunu öğreneceğiz. Bize gelip taviz vermeye başlayacaklar. Birçok kez böyle olduğunu gördüm."
"Diplomat olmayı öğrenmek uzun sürer mi, Ekselans?" diye spekülatif bir bakışla sordu Talen.
"Bu kesinlikle doğal yeteneklerine bağlı, Üstat Talen."
"Ben hızlı öğrenirim. Diplomasi çok eğlenceli görünüyor."
"En iyi oyunlar orada oynanır," diye gülümsedi Itagne. "Başka bir şey ona yaklaşamaz bile."
"Yine meslek değişimi mi düşünüyorsun, Talen?" dedi ağabeyisi.
"Asla iyi bir şövalye olamayacağım, Khalad - şüphesiz Sparhawk Bheüiom'u alıp beni şu andaki halimden dört kat iri yapmazsa."
"Bu yıl, bugüne kadar değiştirdiğin üçüncü meslek ha?" diye sordu Sparhawk. "Soyguncular imparatoru ya da hırsızlar patriği olmak fikrinden vaz mı geçtin?"
"Son karan şimdi vermem gerekmiyor, Sparhawk. Hâlâ gen' cim." Talen birden düşündü. "Bir diplomatı tutuklayamazlar, değil

rtü Ekselans? Yani ne yaparsa yapsın polis dokunamaz, değil mi?" "Bu çok eski bir gelenektir, Üstad Talen. Eğer ben sizin diplomatların121 zindana atarsam siz de aynısını bana yaparsınız, değil mi? İşte bu da diplomatları öyle ya da böyle yasaların üstüne çıkarır."
"İyi o zaman," dedi mutlu bir gülümsemeyle Talen, "bu üstünde düşünülecek bir şey, değil mi?"
"Ben mağaraları severim," diye omuz silkti Ulath.
"Yan Troll olmadığına emin misin, Ulath?" diye sordu Kalten.
"Troll ve Ogrelerin bile ara sıra iyi fikirleri olur. Hava kötüleşti-einde mağaraların bir çatısı vardır ve kimse sana arkadan saldıranız. Bu iyi bir mağara ve önceden kullanılmış. Biri o kaynağın etrafına duvar örmek için epey uğraşmış, bu yüzden orada çok su var."
"Ya geri gelir ve mağarasını isterse?"
"Bunu yapacağını sanmıyorum, Kalten." İri Thalesialı güzel oyulmuş çakmaktaşından bir mızrak ucunu kaldırdı. "Taşınırken arkasında bunu unutmuş. Bizi fazla endişelendirmeyecek kadar yaşlı olduğunu söyleyebüirim - en azmdan on beş ya da yirmi bin yıl yaşında." Başparmağıyla testere dişli mızrak ucuna dokundu. "Ama ince iş çıkarmış. Ehıvarlara resimler de çizmiş - çoğu hayvan resimleri."
Kalten ürperdi. "Bu bir lahit içinde yaşamak gibi bir şey ha?"
"Pek değil. Zaman yekparedir, Kalten. Geçmiş daima bizimledir. Mağara bu mızrak ucunu yapan adamm epey işine yaramış ve ardında bıraktığı eserler, beni onun görüşüne güvenmeye yönlendiriyor. Burada ihtiyacımız olan her şey var - korunak, su, yakında ve çok miktarda yakacak odun, yüz metre güneyde, atlarımız için gereken yiyeceği sağlayabilecek dik yamaçlı bir otlak."
"Ama biz ne yiyeceğiz? Birkaç hafta sonra stoklarımız bittiğinde, çorba yapmak için kayaları kaynatmaya çalışacağız."
"Avlanabiliriz, Sör Kalten," dedi Khalad. "Aşağıdaki nehirde geyik ve yamacın üstünde bir keçi sürüsü gördüm."
"Keçi mi?" Kalten yüzünü astı.
"Kaya çorbasından iyidir, değil mi?"
"Sör Ulath haklı, beyler," dedi Bevier. "Mağara savunulabilir bir konumda. Bildiğimiz kadarıyla DelphaeTerin bize zarar ver-ftek için dokunacak kadar yanımıza gelmeleri gerekiyor. Göğüs SlPerlikleri ve nehir yatağına inen dik yamaca iyice yerleştirilmiş

sivri kazık tarlası onları güvenli bir uzaklıkta tutacaktır. Büyükelçi Itagne haklıysa ve Delphae'ler zamana sıkışmışlarsa, bu onları pa_ zarlık masasına oturtmaya zorlayacaktır."
"Haydi o zaman," diye karar verdi Vanion. "Hemen başlayalım Delphae'ler sadece geceleri geliyor gibiler, bu yüzden güneş batmadan önce bazı savunma çalışmalarının bitmesinde fayda var."
Ertesi sabah son bir haftadır gökyüzünü bunaltıcı kurşuni renkli bir kaseye çeviren bulutlar gitmiş ve sonbahar güneşi yan. rakların üzerinde parıldarken mağaraları gün boyunca parıltılı altın ışıklarla dolmuştu. Her şeyin üzerine olağandışı bir berraklık gelmiş gibiydi. Aşağıdaki nehir yatağındaki büyük kayalar pırü pırıldı. Hızla akan nehir güneşin aydınlattığı, koyu yeşil renkteydi. Boğaz kuş sesleri ve t-kınan sincap tıkırtılarıyla canlanmıştı.
Şövalyeler mağaranın ağzından uzanan yarım daire şeklindeki düz kayanın kıyısına dizilmiş taşlardan göğüs yüksekliğinde bir duvar örerek ve nehre inen yamaca ucu sivritilmiş kazıklardan bir orman ekerek tahkimatlarını güçlendirmeyi sürdürdüler.

ilhanx

Atlarını gündüz vakti yandaki otlağa saldılar ve güneş batarken eğreti kalelerinin içine getirdiler. Nehirde yıkanıp giysilerim yıkadılar. Ormanda geyik ve keçi avladılar. Geceleri sırayla nöbet tuttular ama Delphae'lerin izi bile yoktu.
Her geçen saatle daha da huzursuz olarak orada dört gece daha kaldılar. "Eğer Delphae'lerin acil bir şeye tepkisi böyleyse, rahat olduklarında onları beklemekten nefret edeceğim," dedi dördüncü günün sabahında Itagne'ye sevimsiz bir şekilde Talen. "Etrafta bizi izleyen birileri bile yok."
"Oradalar, Üstad Talen," dedi kendine güvenerek Itagne.
"O zaman niye görmüyoruz? Geceleri onları görmemek çok zor."
"Öyle olması gerekmiyor," dedi Kalten. "Her zaman parladıklarını sanmıyorum. Konuşmak için ilk kez geldiklerinde onları sisleri içinde parıldarken gördük ama ikinci seferinde önümüzde yanmadan önce yirmi metreye kadar gizlice sokuldular. Duruma göre ışığı kontrol edebiliyorlarmış gibiler."
"Dışarıdalar," diye tekrarladı Itagne. "Bekleyişlerinin uzaması bizim için daha iyi."
"Bunu anlamadım," diye itiraf etti Talen.
196

"Artık burdan başka bir yere gitmeyeceğimizi biliyorlar, bu yüzden aralarında bize ne teklif edeceklerini tartışıyorlar. Bazıları diğerlerinden daha çok şey teklif etmek istiyor. Ne kadar uzun süre burada otururşak o grubun konumunu daha da güçlendireceğiz." . "Birden uzağı görebilmeye mi başladın, Itagne?" dedi Sephrenia.
"Hayır, Leydi Sephrenia, sadece deneyim. Bu gecikme her tür görüşmede oldukça standarttır. Ben şimdi bildiğim alandayım. Doğru stratejiyi seçtik."
"Başka ne yapabilirdik?" diye sordu Kalten.
"Hiçbir şey, Aziz Şövalye. Hamle sırası onlarda."
Kadın gün ışığında nehirden gelip yokuş boyunca yükselen kayalık patikayı rahatça tırmandı. Gri, kukuletalı bir cüppe ve basit sandaletler giyiyordu. Hatları Tamuldu ama ırkının karakteristik altın rengi tenine sahip değildi. Renksiz denecek kadar soluk tenli değildi. Gözleri griydi ve bilgece bakıyor gibiydi. Saçları uzun ve beyaz olmasına rağmen genç bir kızdan farklı görünmüyordu.
Sparhawk ve diğerleri onu izlerken altın rengi gün ışığının altında tepeyi tırmandı. Atların otladığı otlağı geçti. Sephrenia'nm nazik beyaz kısrağı Çh'iel merakla renksiz kadına yaklaştı. Yabancı, ince eliyle kısrağın yüzüne nazikçe dokundu.
"Bu kadar yeter," diye seslendi Vanion. "Ne istiyorsun?"
"Ben Xanetia'yim," diye karşılık verdi genç kadın. Sesi yumuşaktı ama onu hemen bir Delphae olarak gösteren yankılı tınıya sahipti. "Sizin rehineniz olacağım, Lord Vanion."
"Beni tanıyor musun?"
"Sizi tanıyoruz, Lord Vanion - ve yoldaşlarınızın her birini de. Size zarar vereceğimizden korkarak Delphaeus'a gelmekte gönülsüzsünüz. Hayatım iyi niyetimizin kanıtı olacak."
"Dinleme, Vanion," dedi Sephrenia, bakışları sertti.

1

"O zaman beni başkasına öldürtürsünüz. Böylece ölmemi emredebilir ve kendi ellerinize kan bulaştırmazsınız. Bu sizin Styric ırkı-ruzın âdeti, değil mi? Kirlenmeden kalacaksınız - susuzluğunuz giderilmiş olsa bile. Böylece yüzünüzü tamamen Tanrıça'nıza çevirir ve masumiyetinizi söyleyebilirsiniz, hiç utanmadan. Kanım Elene-lerin ellerine bulaşacak ve Elene ruhlan ucuzdur, değil mi?" Elini cüppesinin içine sokup mücevher benzeri taş bir hançer çıkardı. "Bu benim ölümümü gerçekleştirir, Sephrenia. Bu bıçak obsidiyen-dir, böylece kanımı dökerken çeliğin iğrenç temasıyla ellerinizi - ya da ruhunuzu - kirletmeyeceksiniz." Xanetia'nm sesi yumuşaktı ama sözcükleri keskin, sert bir çelik gibi kesti Sephrenia'yı.
"Bunları dinlemeyeceğim!" dedi kızgın küçük Styric kadını.
Xanetia gülümsedi. "Ah ama dinleyeceksiniz, Sephrenia," dedi, hâlâ çok sakindi. "Sizi çok iyi tanıyorum Styric ve sözlerimin ruhunuzu yakarak içinize işlediğini biliyorum. Bunları tekrar tekrar duyacaksınız. Gecenin sessizliğinde, her seferinde daha da derinden yakarak size ulaşacaklar.

ilhanx

Gerçekte dinleyeceksiniz, çünkü sözlerim gerçeğin sözleri ve onlar yaşamınızın geri kalan bütün günleri boyunca ruhunuzda yankılanıp duracak."
Sephrenia'nın yüzü acıyla buruştu ve ani bir çığlıkla mağaranın içine kaçtı.
Otlaktan mağaranın önündeki açık alana ulaşan dar patikadan dönen Itagne'nin ifadesi endişeliydi. "Çok ikna edici," dedi onlara. "Onda hiçbir şekilde yalancılık hissetmiyorum."
"Belki bir şey saklayacak kadar liderlerinin gerçek düşüncelerini bilmiyor," dedi şüphelice Bevier. "Belki sadece bir piyondur."
"O^ halkının liderlerinden biri, Sör Bevier," dedi Itagne. "Delp-hae'lerin velihat prensesine eşit bir mevkisi var. O, Anari öldüğünde Anarae olacak kişi."
"Bu bir isim mi yoksa unvan mı?" diye sordu Ulath.
"Unvan. Anari - Xanetia'nm durumunda Anarae - Delphae'le-rin maddi ve manevi lideridir. Şu anki Anari'nin ismi Cedon."
"Sizi kandırmıyor, değil mi?" dedi Talen. "Veliaht prenses gibi davranıyor olabilir. O aslında bir çoban ya da birinin hizmetçisinden başka bir şey değil ve biz onun önemli birisi olduğuna inanacağız."
"Sanmıyorum," dedi Itagne. "Alçakgönüllü görünmeyebilir

jpa birinin bana uzun süre yalan söyleyip kandırabileceğine hiç anmıyorum. Anarae olacağını söylüyor ve ona inandım. Bu hareket standart diplomatik uygulamaya göre tutarlı. Rehinelerin Önemli olması gerekir. Delphae'lerin bu konuda ne kadar ciddi dununda olduklarını gösteren bir başka işaret. Sanırım Xanetia doğ-jy söylüyor ve öyleyse Xanetia onlarm sahip oldukları en kıymetli sey." Yüzünü buruşturdu. "Bu kesinlikle çocukluktan beri Parıldayan İnsanlar hakkında inanmak üzere eğitildiğim her şeye karşı ama sanırım bu kez ona güvenmemiz gerekiyor."
Sparhawk ve Vanion birbirlerine baktılar. "Ne düşünüyorsun?" diye sordu Vanion.
"Fazla tercihimiz olduğunu sanmıyorum, ya sen?"
"Ben de. Ulath haklı. Bütün kış burada oturamayız ve nereye dönersek dönelim Delphaeus'a doğru gitmeye devam ediyoruz. Üstelik Xanetia, burada iyi niyet garantisi."
"Bu yeterli mi?"
"Öyle olması gerekecek, Sparhawk. Daha iyisini bulacağımızı sanmıyorum."
"Kalten!" diye bağırdı Sephrenia. "Hayır!"
"Birinin bunu yapması gerekiyor," dedi inatçı bir şekilde Kalten. "İyi niyet karşılıklı olmalıdır." Xanetia'mn yüzüne baktı. "Sana ata binmen için yardım etmeden önce bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu. "Belki bir uyarı?"
"Çok cesursunuz, Sör Kalten," diye yanıtladı kadın.
"Bana bu yüzden para ödüyorlar." Omuz silkti. "Sana dokunursam eriyecek miyim?"
"Hayır."
"Tamam. Daha önce hiç ata binmediniz, değil mi?"
"Bizim atımız yoktur. Vadimizi çok nadir terk ederiz, bu yüzden onlara pek ihtiyacımız yoktur."
"Oldukça hoş hayvanlardır. Sparhawk'in bindiğine biraz dikkat *• Isırır. Şimdi, bu at, bir yük hayvanı. Oldukça yaşlı ve hassas, bu yüzden atlayıp zıplayarak saçmalıklar yapıp enerji harcamayacak-to. Dizginleri fazla merak etme. Diğerlerini izlemeye alışıktır, yani onu yönetmen gerekmeyecek. Hızlanmasını istersen topuklarınla kargalarını dürtükle. Yavaşlamasını istersen dizginlerini birazcık

çek. Durmasmı istersen biraz daha sert çek. Yük eğeri pek rahat olmaz ve bu yüzden kasların tutulur ya da ağrırsa bize haber ver Durup inecek ve bir süre yürüyeceğiz. Birkaç günde alışırsın - 0 kadar uzun süre yolculuk edeceksek."
Kadın bileklerini çapraz yaparak ellerini uzattı. "Beni bağlamayacak mısınız, Aziz Şövalye?"
"Ne için?"
"Sizin esirinizim."
"Saçmalama. Ellerin bağlı olursa tutunamazsın." Dişlerini sıktı, uzandı ve onu belinden tuttu. Sonra rahatça kaldırıp sabırlı yük atının üstüne yerleştirdi. Sonra ellerini açıp baktı. "Şimdiye kadar her şey yolunda. En azından parmaklarım düşmedi. Tam yanında olacağım, bu yüzden düşmeye başladığını hissedersen haber ver."
"Onu daima hafife alıyoruz," diye Sparhawk'a mırıldandı Va-nion. "Ama onda göze çarpmayan çok şey var, değil mi?"
"Kalten mi? Evet, Lordum. Kalten bazen çok karmaşık olabilir."

ilhanx

Güçlendirdikleri mağaralarından çıkarak nehrin kayaların içinde açtığı boğazı izlediler. Sparhawk ve Vanion arkalarında yakından izleyen Kalten ve rehineleriyle beraber önden ilerledi, ifadesi buz gibi olan Sephrenia, Xanetia'yla arasına mümkün olduğu kadar mesafe koyarak Berit'le beraber en arkadan geliyordu.
"Çok uzak mı?" diye sordu yanındaki soluk renkli kadına Kalten. "Oraya ulaşmamız kaç gün sürecek?"
"Mesafe belirsizdir, Sör Kalten," dedi Xanetia, "zaman da öyle. Delphae'ler toplumdışı bırakılıp hor görülmüşlerdir. Delphaeus vadisinin herkesçe bilinmesi akıllıca olmaz."
"Biz yolculuğa alışığız, Leydi," dedi Kalten, "ve daima etrafa dikkat ederiz. Eğer bizi Delphaeus'a götürürseniz orayı tekrar bulabileceğiz. Yapmamız gereken yola çıktığımız mağarayı bulmak."
"Bu planmızdaki hata, Aziz Şövalye," dedi nazikçe. "O mağarayı bulmak için bir ömür tüketebilirsiniz. Delphaeus'a yaklaşmanın engellenmesini isteyen Delphaeus'un kendisi değil biziz."
"Koca bir dağ sırasını saklamak biraz zor değil mi?"
"Biz de aynı şeyi fark ettik, Sör Kalten," dedi pek gülümsememeye çalışarak, "bu yüzden onun yerine göğü gizledik. Size yön gösterecek güneş olmadan kesinlikle kaybolursunuz."
"Bunu sen yapabilir misin, Sparhawk?" diye sesini yükseltti

Kalten. "Bütün gökyüzünü böyle bulutlarla kaplayabilir misin?"
"Yapabilir miyiz?" diye Vanion'a sordu Sparhawk.
"Ben yapamam. Belki Sephrenia yapabilir ama bu koşullar al-hnda ona sormak iyi bir fikir değil. Ama bunun kurallara aykırı olduğunu biliyorum. Havayla oynamamamız gerekiyor."
"Biz gökyüzünü bulutlarla doldurmuyoruz, Lord Vanion," dedi Xanetia. "Onun yerine sizin gözlerinizi bulutlandırıyoruz. Diğerlerinin bizim istediğimiz şeyleri görmelerini sağlayabiliriz ve bunu tercih ediyoruz."
"Lütfen, Anarae," dedi acılı bir ifadeyle Ulath, "fazla ayrıntıya girmeyin. İlüzyon ve gerçekle ilgili şu bezdirici tartışmalardan birini ortaya sereceksiniz ve bundan nefret ederim."
Artık yollarını açıkça gösteren saklanmamış bir güneşin altında at sürdüler. Bir şekilde kuzeydoğuya doğru ilerliyorlardı.
Kalten esiri (ya da esir alam) yakından izliyordu ve normalde yapmayacağı kadar sık sık mola verdirdi. Durduklarında tuhaf so-lukluktaki kadının attan inmesine yardımcı oldu ve atlarıyla birlikte yaya olarak ilerlerken onun yanında yürüdü.
"Benim rahatımdan aşırı endişeleniyorsunuz, Sör Kalten," diye nazikçe azarladı Xanetia.
"Ah, bu sizin için değil, Leydi," diye yalan söyledi adam. "Yol burada biraz dik ve atlan çok yormak istemiyoruz."
"Kalten'de kesinlikle benim bildiğimden çok daha fazla cevher varmış," dedi soğuk bir şekilde Vanion.
"Nazik ol," diye mırıldandı Sparhawk.
Sparhawk endişeliydi. Xanetia kesinlikle Aphrael kadar yetenekli olmasa da aynı Çocuk Tanrıça'nın yaptığı gibi zaman ve mesafelerle oynuyordu. Kapalı gökyüzü yanılsamasını sürdürüyor olsaydı, durumu fark edemeyebilirdi ama güneşin konumu zaman algısında boşluklar olduğunu açıkça gösteriyordu. Güneş normalde ilerlerken gökyüzünde atlamaz. Sorun Xanetia'nm bunu kötü yapması değil, yapıyor olmasıydı. Sparhawk, uzun süredir kafasında olan bir fikri gözden geçirmeye başladı. 'Oynama' açıkça tam bir tanrısal yetenek değildi. Itagne'nin Delphae'ler hakkındaki oldukça geniş söylevinin en azından bazı bölümleri gerçekti. Kesinlikle 'Delphaenik büyü' diye bir şey vardı ve Sparhawk'in anlayabildiği kadarıyla Styriclerin becerebildiği ya da istemeden cüret

edebileceği alanların çok ötesine gidiyordu.
Gözlerini açık tuttu ama bu gözleminden arkadaşlarına bahsetmedi.
Ve mükemmel bir sonbahar akşamı, kuşların ağaçlarda uykulu uykulu ötüştüğü, parlak bir ay ışığının etraftaki dağlan pembeleş-tirdiği bir anda, yükseklerde V şeklinde bir boğaza doğru koca kayaların arasından kıvrılarak ilerleyen dar, taşlık bir patikaya girdiler. Xanetia gece kampı yapılmaması için çok ısrar etmişti. O ve Kalten önden gidiyorlardı. Normalde sakin olan ifadesi bir şekilde beklentiden parıldıyor gibiydi.
O ve koruyucusu patikanın tepesine ulaştıklannda durdular. Atların üstünde, güneşin son pembemsi kalıntılarına karşı dış hatları görünecek şekilde oturdular.
"Ulu Tanrım!" diye bağırdı Kalten. "Sparhawk, gel ve şuna bak!"
Sparhawk ve Vanion onlara katılmak için atlarını sürdüler.

ilhanx

Aşağıda bir vadi vardı. Koyu renk ağaçlann yamaçlarını örttüğü, havzamsı dik bir dağ vadisi. Aşağıda evler vardı. Bunlar sayısız bacadan kararan göğe dümdüz yükselen soluk mavi dumanlan ve pencerelerden dağılan mum ışıklanyla sıkışık düzende yapılmış evlerdi. Ulaşılmaz dağların içinde oldukça büyük bir şehrin olması yeterince şaşırtıcıydı ama, Sparhawk ve diğerleri şehre bakmıyorlardı. Vadinin tam ortasında, küçük bir göl vardı. Şüphesiz bu da alışılmış bir şeydi. Dünyanın her yerinde, dağlarda çok sayıda göl vardır. Eriyen karlardan beslenen pınarlar kaçınılmaz olarak vadi ve havzalar ararlar - etraflânndaki araziden daha alçak ve dışarı akacak oluğu olmayan yerleri. Şaşırtıcı olan gölün orada olması değildi. Onları şaşkınlığa uğratan ve batıl inanç korkusuyla ense-lerindeki kılları diken diken eden şey gölün solan alacakaranlığın içinde ışıldamasıydı. Çürüyen bitkilerden yayılan soluk, yeşilimsi fosforlu ışıltı değil, tam tersine açık ve düzenli bir ışıktı. Göl kayıp bir ay gibi doğuda, ufkun üstünde yeni yükselen kız kardeşinin ışığına parıldayarak karşılık veriyordu.
"İşte Delphaeus," dedi Xanetia ve kadına baktıklarında onun da giysilerine ve derisine rağmen içinden fışkırıyor gibi görünen, ruhunun derinliklerinden gelen dalgalanmayan bembeyaz bir ışıkla ışıldadığını gördüler.

on dördüncü bölüm

SPARHAWK'IN DUYGULARI her nedense alışılmamış bir şekilde hassaşlaşmıştı ama aklı bağımsız ve tepkisizdi. İzledi; duydu; biriktirdi ama hiçbir şey hissetmedi. Bu özel durum oldukça tanıdıktı ama şu andaki etkileyici sakinliğin oluştuğu koşullar sı-radışıydı - hem de çok sıradışı. Karşısında silahlı adamlar yoktu ama aklı ve bedeni savaşa hazırlanıyordu..
Faran kaslarını gererek gerginleşti. Çelik naili toynaklarının sesi biraz değişerek bir şekilde daha sert, daha temkinli oldu. Spar-hawk eliyle iri kırçılın boynuna dokundu. "Gevşe," diye mırıldandı. "Zamanı geldiğinde sana söyleyeceğim."
Faran ürperip sahibinin yatıştırmasını farkında olmadan sanki can sıkıcı bir böcek gibi silkeleyerek dikkatli yürüyüşünü sürdürdü.
Vanion soru sorarcasına arkadaşma baktı.
"Faran biraz hassaslaştı, Lordum."
"Hassas mı? O kötü huylu hayvan mı?"
"Faran bu tanımı asla hak etmiyor, Vanion. Eğer derinlemesine bakarsan, o iyi huylu bir at. Beni memnun etmek için çok uğraşıyor. Öylesine uzun süredir beraberiz ki çoğu kez ne hissettiğimi biliyor ve tavrını benimkine uydurmak için kendini değiştiriyor. Kötü huylu hayvan, aslında benim ama herkes onu suçluyor. Aph-rael onu sürerken yavru bir köpek gibi davranıyor."
"Şimdi kendini savaşa hazır mı hissediyorsun?"
"Burnumdan çekilip götürülmekten hoşlanmam, ama belirli bir Şey yok. Beni çok iyi eğittin, Vanion. Ne zaman sıradışı bir şey olsa savaşa hazırlanmaya başlıyorum. Faran da bunu hissedip aynısını yapıyor."
Xanetia'yla Kalten, ışıldayan göl ve hemen kıyısına kurulu tuhaf şehre, yamaçtan aşağıya doğru topluluğun önünde ilerlediler.

Solgun Delphae kadını hâlâ o ürkütücü ışıkla parıldıyordu. Kadıru çevreleyen ışıltı Sparhawk'in artan duygularına neredeyse bir tür aura gibi göründü, iğrenç bir çirkeften çok, bir zerafet işareti gibiydi.
"Hepsi tek bir bina, bunu fark ettin mi?" dedi ağabeyine Talen. "Uzaktan bakıldığında sıradan bir şehre benziyor ama yaklaşınca bütün evlerin bağlantılı olduğunu anlıyorsun."
Khalad homurdandı. "Salakça bir fikir," dedi. "Bir yangın bütün şehri yakabilir."
"Evler taş. Yanmazlar."
"Ama çatılar saz ve sazlar yanar. Kötü fikir."
Delphaeus'da ayrı duvar diye bir şey yoktu. Dış dünyayı temsil eden penceresiz arka duvarlarıyla bütün hepsi birbirine bağlı evler, dünyaya sırt çevirip içeri bakıyorlardı. Sparhawk ve diğerleri geniş, uzun bir kemerli kapıdan şehre doğru Xanetia'yi izlediler. Delphaeus'un kendine özgü güzel bir kokusu vardı. Yeni biçilmiş saman kokusu. Sokaklar dar ve kıvrım kıvrımdı. Sık sık, büyük kemerli geçitlerden girip diğer uçtan çıkan kubbeli koridorlarla binaların içinden geçiyorlardı. Talen'in belirttiği gibi, Delphaeus'un tamamı yekpare bir binaydı. Başka bir şehirde sokak denen şeyler burada sadece çatısız koridorlardı.
Halk onlardan kaçmadı ama yaklaşmak için özel bir çaba da göstermediler. Solgun hayaletler gibi gölgeli labirentlere süzüldüler.

ilhanx

"Meşale yok," dedi etrafa bakarak Berit.
"Gerek yok ki," diye homurdandı Ulath.
"Doğru," dedi genç şövalye. "Kokunun nasıl değiştiğini fark ettin mi? Chyrellos yanan zift kokar - gündüz bile. Her şeye yapışmış yağlı bir is kokusu olmayan bir şehirde olmak biraz tuhaf."
"Dünyanın kendi kendine ışıldayan insanlara şimdilik büyük oranda hazır olmadığım düşünüyorum, Berit. Büyük ihtimalle moda olacak bir fikir değil - dezavantajlarına rağmen."
"Nereye gidiyoruz, Leydi?" diye sordu, yanında ışıldayan solgun kadına Kalten. Kalten'in durumu çok özeldi. Xanetia'ya muhafızlık edip koruyordu. Rahatı ve mutluluğuyla yakından ilgile-niyordu. Bununla beraber, Xanetia'nm halkından gelecek ilk düşmanca hareket belirtisinde kadını öldürecek kişi de oydu.
"Anari'nin dairesine gidiyoruz," dedi Xanetia. "Anakha'ya teklifimizi yapacak kişi o. Anakha, Bhelliom'un anahtarlarını elinde

mtuyor ve sadece o, Bhelliom'a emredebilir."
"Geri kalanımızı uğraştırmadan bu yolculuğu tek başına yapabilirdin, Sparhawk," dedi yavaşça Talen.
"Belki, ama insanın yanında arkadaşları olması daima iyi bir şeydir. Hem, yanımda gelmeseydin bütün eğlenceyi kaçıracaktın. O uçurumdan atlamak ve altındaki yüzlerce metrelik boşluğun üstünde havada tembel tembel oturmanın ne kadar eğlenceli olduğunu görmüyor musun?"
"Onu unutmak için çok uğraşıyorum, Lordum," diye acılı bir ifadeyle karşılık verdi Talen.
Şehrin merkezine yakın o kubbeli koridorlardan birinde atlarından indiler ve atlarını birkaç genç Delphae'ye teslim ettiler. Sparhawk genç adamları zorla seyis yamaklığına sokulmuş çobanlara benzetti. Sonra ışıldayan kadını yüzyıllardır kullanılmaktan aşınmış koyu lekeli bir kapıya doğru izlediler. Hâlâ tepkisiz bir sakinliğin etkisinde olan Sparhawk oldukça dikkatli bir şekilde Xanetia'yi inceledi. Xanetia, Sephrenia'dan pek büyük değildi. Bir kadın, hem de oldukça çekici biri olmasına rağmen bu bir şekilde anlam taşımıyordu. Xanetia'nm cinsiyeti önemsiz gibi görünüyordu. Yıpranmış kapıyı açıp onları duvarların içine iyice sokulmuş, aralıklı kapılan olan bir koridora soktu. Koridor, kubbeli tavandan uzun zincirlerle sarkan, ışıldayan bir sıvıyla dolu kürelerle aydınlatılmıştı -Sparhawk bunun gölden alınmış su olduğunu tahmin etti.
Xanetia, koridorun diğer ucundaki kapıların birinin önünde durakladı. Gözleri bir an daldı. "Cedon bizi içeri davet ediyor," dedi kısa bir duraklamanın ardından. Kapıyı açtı ve tam arkasında Kalten'le beraber önlerinden ilerledi. "Delphae'lerin Anarisi Ce-don'un salonu," dedi ırkının özelliklerinden biri gibi gözüken o yankılanan sesle.
Üç aşınmış taş basamaktan ana salona iniliyordu. Burası kubbeli tavanı alçak ve sağlam kemerlerle desteklenmiş derli toplu bir odaydı. Hafifçe öne doğru kavisli duvarlar beyaz sıvayla kaplıydı. Alçak ve ağır mobilyalar kar beyazı kuzu yünüyle kaplıydı. Odanın diğer ucundaki kemerli bir şöminede küçük bir ateş yanıyordu. Tavanda o parlayan kürelerden asılıydı.
Sparhawk kendini kaba, barbar bir davetsiz misafir gibi hisset-h- Cedon'un evi kibar ve ermişimsi bir hava yansıtıyordu. İri yan

Pandion zincir zırhım ve belinde asılı geniş, ağır kılıcının varlığa gereksiz gördü. Kendini çok iri ve uygunsuz hissetti. Çelik ve derilere bürünmüş, gri giysiler içindeki yoldaşları, kadim ve ilkel bir kültürün kaba taş anıtları gibi görünüyorlardı.
Çok yaşlı bir adam odanın diğer tarafından içeri girdi. Güçsüzdü ve beli bükülmüştü. Uzun bir asa birbirine dolaşan adımlarına yardımcı oluyordu. Geride kalan bir tutam saçı kar beyazıydı. Bu ırksal bir özellikten çok aşın yaşlı olması yüzündendi. Ağarmış yün cüppesine ek olarak zayıf omuzlarına bir tür şal örtmüştü.
Xanetia hemen adamın yanında gidip, narin eliyle adamın kırışık yaşlı yüzüne dokundu. Xanetia'nin yüzünde ona karşı olan ilgisi okunuyordu ama konuşmadı.
"Hoş geldiniz, Aziz Şövalyeler," diye selamladı. Hafif aksanlı bir Elenece konuşuyordu. Az konuşmaktan konuşmasını unutmuş gibi ince bir sesi vardı. "Siz de hoş geldiniz, sevgili kardeşim," dedi Sephrenia'ya, neredeyse kusursuz ama eski Styricçeyle.
"Senin kardeşin değilim, yaşlı adam," dedi Sephrenia, ifadesi soğuktu.
"Hepimiz kardeşiz, Aphrael'in Başrahibesi Ylara'lı Sephrenia. Akrabalığımız ortak insanlığımızda yatıyor."
"Bu bir zamanlar doğru olabilirdi, Delphae," dedi kadın, buz gibi bir sesle, "ama sen ve lanetli ırkın artık insan,değilsiniz."

ilhanx

Adam iç çekti. "Belki de değiliz. Ne olduğumuzu - ya da ne olacağımızı - kesinlikle söylemek zor. Düşmanlığınızı bir kenara koyunuz, Ylara'lı Sephrenia. Burada size bir zarar gelmeyecek ve artık amaçlarımız birleşti. Bizi insanlığın geri kalanından ayırmak istiyordunuz ve artık bizim arzumuz da bu. Bu sona ulaşmak için çabalarımızı birleştirmeyelim mi?"
Kadın, adama arkasını döndü.
Her zamanki gibi diplomat olan Itagne uygunsuz boşluğu doldurmak için ileri çıktı. "Anladığım kadarıyla, Cedon öyle mi?" diye kibarca sordu.
Yaşlı adam başıyla onayladı.
"Delphaeus'u şaşırtıcı bulduğumu itiraf etmeliyim, bilge kişi-Biz Tamullar, gerçekten sizin halkınız hakkında hiçbir şey bilmiyoruz ve Delphae'ler hâlâ edebiyatımız içindeki bir dalı aşın etkileyen bir konusu. Ben daima 'Delphaenik edebiyat' denen bu şeyin

hastalıklı hayal güçleri olan üçüncü sınıf şairler tarafından uydurulduğu kanısındaydım. Şimdi Delphaeus'a geldim ve edebi kibir diye inandığım her şeyin çok daha fazla gerçek temellere oturduğunu gördüm." Itagne kibardı ve bu konu tartışılmazdı bile. Ağabeyi/ Dışişleri Bakanı Oscagne'den daha zeki olduğu hakkındaki iddiası da büyük ihtimalle çok doğruydu.
Anari hafifçe gülümsedi. "Biz elimizden geleni yaptık, Mathe-rion'lu Itagne. Şiirlerin berbat olduğunu ve duygusal olarak da korkunç olduğunu kabul ediyorum ama 'Xadane' yaratılma amacına hizmet etti. Styriclerin, toplumunuzun içine ektiği düşmanlığı yumuşatıp bir kenara itti. Tamullar Atanları kontrol ediyor ve devasa komşularımızla yüz yüze gelme arzusunda değildik. Bunu itiraf etmekten hoşlanmıyorum ama benim 'Xadane'nin yazılmasında çok küçük bir rolüm bile olmuştu."
Itagne gözlerini kırpıştırdı. "Cedon, aynı şiirden mi bahsediyoruz? Okulda bir öğrenciyken okuduğum 'Xadane' yaklaşık yedi yüz yıl önce yazılmıştı."
"O kadar oldu mu? Yıllar ne çabuk geçiyor. Ateş kubbeli Mat-herion'da kaldığım süreyi sevmiştim. Üniversite özendiriciydi."
Itagne şaşkınlığını göstermeyecek kadar iyi eğitilmişti. "Hatla-rınız Tamullara uygun, Cedon ama renginiz biraz - tuhaf görünmedi mi?"
"Siz Tamullar, sakatlıkları belirtmeyecek kadar fazla uygarlaştı-nız. Irkımın özellikleri sadece bir albino olarak görüldü. Bu bilinen bir durumdu. Tahta bacaklı bir meslekteşim - Styric - vardı. Onunla çok şaşırtıcı bir şekilde çok iyi anlaşmıştık. Fark ettiğim kadarıyla yeni Tamulca, ben son kez halkınız arasındayken konuşulana göre oldukça farklılaşmış. Bu benim Matherion'a dönüşümü zorlaştırabilir. 'Xadane' için lütfen özürlerimi kabul ediniz. Gerçekten berbat, ama söylediğim gibi amacına hizmet etti."
"Bunu bilmeliydim," diye araya girdi Sephrenia. "Bütün Delp-haenik edebiyat, sadece bir anti Styric fanatikliği ortamım teşvik etmek amacıyla yaraülmış."
"Peki, ya siz Styriclerin Tamullan kandırmak için binlerce yıldır açıkça yalancılık yapmasının amacı neydi?" diye sordu Cedon. "Amaç tamamen aynı, değil mi? Tairiul algısına Delphae'lerin yarı insan yan hayvan olduklarım aşılamaya çalışmıyor muydunuz?"

Sephrenia soruyu umursamadı. "Bizden nefretiniz bütün bir ırkın anlayışını kirletecek kadar derin miydi?"
"Peki sizin nefretiniz ne kadar derinlere gidiyordu, Ylara'lı Sephrenia? Şu anda bile, bu masum Elenelerin zihinlerini zehirlemeye çalışmıyor musunuz?" Anari bitkin elini yüzünün önünden geçirerek yastıklı bir koltuğa oturdu. "Ben karşılıklı nefretimizin iyileştiri-lemeyecek kadar ileri seviyeye ulaştığını düşünüyorum. Ne kadar birbirimizde uzak yaşarsak o kadar iyi. Ve işte bizi bir araya getiren konu da bu. Bizim arzumuz diğerlerinden tamamen ayrılmak."
"Geri kalanımızdan çok daha iyi olduğunuz için mi?" Sephre-nia'nın sesi aşağılama doluydu.
"Daha iyi değil, Rahibe, sadece farklı. O abartılı üstünlük duy
gusunu sizin ırkınıza bırakacağız."
"Eğer ikiniz binlerce çağ boyunca süren nefreti yenilemek istiyorsanız, geri kalanımızın buna katılmayı tercih etmeyeceğini sanıyorum," dedi sakince Vanion. "İkiniz de biz olmadan bu işi iyi beceriyor görünüyorsunuz."
"Onların ne yaptığını bilmiyorsun, Vanion," dedi gözlerinde sessiz bir yardım isteme ifadesiyle Sephrenia.
"Açıkçası, tatlım, birkaç bin yıl önce olanlarla hiç ilgilenmiyorum. Eski defterleri karıştırmak istiyorsan, lütfen bunu kendi boş zamanlarında yap." Vanion yaşlı Delphae'ye baktı. "Anladığım kadarıyla

ilhanx

aklınızda bir tür takas var, Cedon. Burada oturup Seph-renia'la birbirinizi dilim dilim kesmenizi izlemek isterdik ama zamanımız kısıtlı. Bilirsiniz, devlet işleri."
Sparhawk, bile buna biraz kızdı.
"Çok kabasınız, Lord Vanion," diye onaylamayan bir tonda soğukça karşılık verdi Cedon.
"Ben bir askerim, sayın Anari. Kin dolu küçük hakaretlerle dolu bir konuşma canımı sıkıyor. Sen ve Sephrenia gerçekten kavga etmek istiyorsanız, balta kullanın."
"Daha önce Elenelerle temas fırsatlarınız olmuş muydu, sayın Anari?" diye sakinleştirici bir havada sordu Itagne.
"Neredeyse hiç olmamıştı."
"Bu konuda tanrıya birkaç şükür duası etmeyi düşünebilirsiniz. Elenelerin hemen konuya girmek konusunda acı verici bir eğilimleri vardır. Şüphesiz, korkunç derecede medeniyetsiz bir tavır

arna zamandan kurtarıyorlar. Anladığım kadarıyla Anakha'ya teklifinizi sunmak istiyorsunuz. İşte şuradaki o. Sizi uyarmak zorun-dayırn ki, Sparhawk'la kıyasandığında Lord Vanion'un yönetme yeteneği çok daha mükemmeldir, ama Sparhawk, Anakha ve bu yüzden eninde sonunda onunla konuşmanız gerekecek."
"Bu gece hepimiz rahatsız edici olmaya karar verdiğimize göre bir sonuca varacağımızı sanmıyorum," dedi Sparhawk. "Neden istediğinizi ve karşılığında ne vereceğinizi bana söylemiyorsun, Ce-don? Onu bu gece iyice düşüneceğim. Yarın, hepimiz kibarlığımızı daha sıkı kontrol altına almak için gereken zamanı bulduktan sonra, bu konuda konuşabiliriz."
"Bilgece bir yol, belki de, Anakha," dedi yaşlı adam. "Tamu-li'de gerçekleşen bir karışıklık var."
"Evet. Bunu fark ettik."
"Karışıklık İmparatorlukla yönelik değil, Anakha, size yönelik. Bhelliom'un anahtarlarına sahip olduğunuz için buraya çekildiniz. Düşmanlarınızın gözü o mücevherde."
"Evet, bunu da biliyoruz. Açılış konuşmasına ihtiyacım yok, Cedon. Nereye varmak istiyorsun?"
"Mücadelenizde size yardımcı olacağız ve yardımımız olmadan başarılı olamayacağınız konusunda sizi temin ederim."
"Bu konuda bizi ikna etmen gerekiyor ama bunu başka bir sefer konuşabiliriz. Karşılığında ne istiyorsun?"
"Bhelliom'u alıp bizi vadimize kapamanızı."
"Hepsi bu mu?"
"İşte bütün istediğimiz bu. Bizi diğerlerinin ulaşamayacağı bir yere koyunuz ve bütün diğerlerini de bizim ulaşamayacağımız bir yere koyunuz. Bundan herkes faydalanacak - Elene ve Tamul, Styric ve Delphae. Bhelliom'un sınırsız gücünü bizi insanoğlunun geri kalanından ayırmak için kullanın ki yolculuğumuza rahatsız edilmeden devam edebilelim."
"Yolculuk mu?"
"Bir mecaz, Anakha. Bizim yolculuğumuz nesillerle ölçülür, fersahlarla değil."
"Bu eşit bir takas mı? Kimse ne girebilsin ne de çıkabilsin diye bu vadiyi kapatırsam, siz düşmanlarımızla mücadele etmemize yardımcı olacaksınız?"

"Eşit bir takas, Anakha." "Tamam. Bunu düşüneceğim."
"Bu konuda ya da bununla ilgili başka bir konuda benimle asla konuşmuyor, Sparhawk," diye iç çekti Vanion. Kır saçlı Eğitme^ ve arkadaşı geceyi geçirdikleri, minik, hücre benzeri odalar yığınına giden koridorun tam yanındaki küçük bir odada özel olarak konuşuyorlardı.
"Dün akşam birazcık kabaydın," dedi Sparhawk.
"Mantıksız davranışlar beni sinirlendirir. Keşke Aphrael burada olsaydı. Çok kısa bir sürede Sephrenia sorununu çözerdi."
Sparhawk koltuğuna iyice çöktü. "Emin değilim, Vanion. Sana bunu söyleyip söylemem gerektiğini bilmiyorum ama Aphrael'in bu işe karışmayacağını sanıyorum. Ayrılmadan önce, bana Sephre-nia'nın bunu kendi başına çözmesi gerektiğini söyledi."
"Itagne, Styric ve Delphae arasındaki bu düşmanlığa bir açıklık getirebilir mi?"
Sparhawk olumsuzca başını salladı. "Bize şimdiye dek söylediklerinden fazlası çıkmaz. Bütün sorun Cyrgai'lerle savaş zamanına dayanıyor gibi. Bu yaklaşık on bin yıl önceydi, bu yüzden tarih gerçekte olup bitenler biraz belirsiz. Styric ve Delphae'lerin müttefik olduğu açık. İşin içinde ihanet gibi bir şey de var."
"O kadarını ben de anladım. Itagne kimin ihanet ettiği konusunda bir tahmin yürütebiliyor mu?"

ilhanx

"Hayır. Styricler yüzyıllardır Tamullara yararlı oluyor - tıpkı Eo-sia'da Kilise'ye yararlı oldukları gibi. Olanlar hakkındaki kendi yorumlarım, tarihin Tamul açısına sezdirmeden sokmaya uğraşıyorlar. Dün gece Cedon'un bize anlattıklarından, Delphae'lerin Matherion Üniversitesi'ne sızdığım ve kesinlikle aynı düşünce yüzünden Tamul kültürüne Delphaenik edebiyatı soktuklarını söyleyebilirim On bin sene önce olanlar mitoloji ve efsanelerin kaim tabakası altına gömüldü. Hem Styric hem de Delphae halkları çamuru bulandırma uğraşında oldukları için asıl gerçek, büyük ihtimalle asla açığa çık' mayacak." Hafifçe gülümsedi. "Bunun ne kadar önemli olduğunu bilmiyorum ama Delphae'ler zamanlarını şairleri bozmaya çalışa*3* geçirirken Styricler de tarihçileri bozmaya çalıştılar."
"Aphrael gerçeği biliyordur."
210

"Büyük ihtimalle ama konuşmuyor. Sessizliğinin kasıtlı olduğu-nu bilecek kadar onu tanıyorum. Aslında asıl suçlunun kim olduğumu bilmemizi istemediğini düşünüyorum. Her nedense taraf tutmamamızı istiyor gibi. Bu bizi çok zor bir konuma getiriyor. Bu ırksal düşmanlığın ardındaki gerçeği bir gün bulacağımızı sanmıyorum -jâ bu önemli değil. Sephrenia ya da Anari'nin de bildiklerinden şüpheliyim, ikisinin de elinde önyargılarını sağlamlaştırmak için yaklaşık dört yüz nesillik isterik propagandaların avantajları var. Bizim sorunumuz Delphae'lerin bizi burada sonsuza kadar tutabilecek olmaları. Gitmeye kalkarsak, sonunda onlarla anlaşalım diye bizi yine buraya yönlendirecekler. Hepimiz Sephrenia'yı seviyoruz ama Delp-hae'lerle anlaşırsak anmda alev alacaktır."
"Evet, bunu fark ettim. Ben ne yapacağım, Sparhawk? Onun parmağına iğne batsa benim kanım akar."
"Ona yalan söyle," diye omuz silkti Sparhawk.
"Sparhawk!"
"Bu konuyu çok aleni yapman gerekmiyor, sadece tarafsızlığını hafifçe ona yönlendir. Bhelliom benim sorumluluğumda, bu yüzden Cedon benimle pazarlık edecek. Teknik olarak burada ikinci derecedesin - üzgünüm, ama bu doğru, Vanion. Cedon benimle anlaşma yapacak, seninle değil. Arada bir bana ters ters bak ve itiraz et. Sephrenia mantıksız davranıyor, bu yüzden diğer mantıklı düşünen Eleneler ona karşı çıkacak. İyisi mi onu tamamen tek başına bırakmayalım. Onun hayatındaki en önemli kişisin ve sen de ona sırtım döner gibi görünürsen kalbi kırılacak." Hoşnutsuz bir tavırda gülümsedi. "Ama anlaşma sırasında beni kurbağaya çevirmesine izin vermemeni senden kişisel bir iyilik olarak kabul edeceğim."
"Gelin bir iki adım gerileyelim, sayın Anari," diye önerdi Sparhawk, duvarları içeri çökük geniş odada yeniden bir araya geldiklerinde. "Burada tam olarak ne yapmam gerektiğini bilmem gerekiyor. Styricleri incitecek hiçbir şey yapmayacağım. Bazen huysuz ve zor insanlar olabilirler ama her nedense biz onları çok severek büyüdük." Hoşnutsuzluğunu hafifletme umuduyla Sephrenia'ya gülümsedi. "Bir tür yolculuktan söz ettiniz. Bu yolculuğun konuşmamızın odağı olacağını hissediyorum. Nereye gidiyorsunuz?"
"Biz değişiyoruz, Anakha. Dünya bize düşman olduğunda
211

Edaemus'a bizi koruması için yakardık."
"Tanrınız mı?"
Anari başıyla onayladı. "Cyrgai savaşından önce, çocuk gibi, basit insanlardık. Edaemus, basit sevinçlerimiz ve kısa süreli hüzünlerimizi paylaşmak için aramızda yaşardı. Dünyadaki bütün insanlar içinde savaşmaya en yakışmayanlar bizlerdik." Yaşh adam Sephrenia'ya baktı. "Bizi toplum dışına iten şey hakkındaki gerçekten bahsederek öğretmeninizi kırmayacağım."
"Gerçek çok iyi biliniyor," dedi sertçe Sephrenia.
"Evet ama sizin gerçeğiniz bizimkinden oldukça farklı. Siz bir şeyin olduğuna inanıyorsunuz ve biz de başka bir şeyin olduğuna. Ama bu durum Ylara'lı Sephrenia ile bizim aramızda ve Eleneleri ilgilendirmiyor. Aslında, ne Styric ne de Delphae halkı o bahtsız olayı asla onaylamıyorlar. Sebep her neyse, Anakha, Delphae'ler dışlandı ve bütün insanlar bize düşman oldu. Söylediğim gibi Edaemus'a yakardık ve o da bizi lanetliyerek buna karşılık verdi."
"Şu sizin Edaemus'unuz sevgisini çok özel bir şekilde gösteriyormuş," diye belirtti Ulath.
"Bu bizi korumasının tek yoluydu, Aziz Şövalye. Biz savaşçı değiliz ve diğer insanların birbirlerini öldürdüğü silahlar konusunda yeteneğimiz yok. Bu yüzden Edaemus en ufak bir dokunuşumuzu bile silah haline sokarak bizi lanetledi. Diğer insanlar kısa süre sonra ellerimizle dokunmamızın ölüm olduğunu gördü."

ilhanx

, "O zaman neden hâlâ hayattayım, Cedon?" diye sordu Kalten. "Günlerdir Xanetia'ya ata binip inmesi için yardım ediyorum. Dokunuşu beni öldürmedi."
"Bu laneti kontrol etmeyi öğrendik, Sör Kalten. Elini gölümüze daldırdığında Edaemus'un planının bir parçası da buydu."
"Göle mi?"
Anari başıyla onayladı. "Edaemus, laneti doğrudan bize yapmayı kabullenemedi ve bizim yerimize gölün sularını lanetledi. Göl, tek su kaynağımız ve ondan içmemiz gerekiyor. Bu vadiye ilk geldiğimizde, Edaemus'un aklı bizimki gibi çocukçaydı. Bir oyun oynarcasına gölün sularına bizi ışıldatan bir özellik katmıştı. Gölden içtik ve suları bedenlerimize işledi. Sevgisi yüzünden Edaemus bizim Tanrılar gibi görünmemizi sağlamıştı. Bu zararsız bir eğlenceydi ve kısa bir süre içinde bizi değiştirdiği için onu affettik-

gununla beraber dünya bize düşman kesildiğinde Edaemus gölü lanetledi ve lanetle değişen sular bizi de değiştirdi. Düşmanlarımızı uzak tutan ölüm dokunuşu, Tanrımızın planının çok küçük bir parçasıydı. Koşullar bizi dünyadan uzaklaştırmıştı ve Edaemus'un amacı daha da uzaklaştırmaktı. Biz değişiyoruz, dostlarım. Bedenlerimiz farklı, zihnimiz ve ruhlarımız da. Biz artık ne sizin gibi ne de bir zamanlar olduğumuz gibi değiliz. Oluşan her nesilde bu amansız değişim ilerliyor. Xanetia, sevgili, nazik Xanetia beni düşüncelerinin uzandığı yerleri kavrayamaya bile başlayamayacağını kadar ötelere geçti. Zaman içinde, bana göre, Tanrılara eşit olacak - hatta geçecek."
"Ve sonra da bizim yerimize geçeceksiniz," diye suçladı Seph-renia. "TrollTerin Şafak-adamlar'ın yerine geçmesi ve bizim de TrollTerin yerine geçmemiz gibi, siz değersiz DelphaeTer bizim efendilerimiz olacaksınız, Tanrılarımızı kaldırıp bir kenara atarak dünyanın zevklerinin tadına bakarken bizi de yaşanamayacak çorak yerlerde köpekler gibi kulübelere kapatacaksınız. Biz Styricler binlerce yıl boyunca Elenelerin elinde böylesi muamelelere dayandık ve çok şey öğrendik. Bizi kolayca boyunduruk altına alamayacaksınız, Cedon, size ne tapacağız ne de kamçılanmış köpekler gibi ayaklarınıza sürünerek yaltaklanacağız."
"Sizi ve topraklarınızı nasıl zorla ele geçirebiliriz ki, YlaraTı Sephrenia? Biz gölümüze bağımlıyız ve sularından uzun süre uzak kalamayız. Üstelik, sizin yerinize geçmenin bizim için anlamı yok, çünkü burada olmayacağız. Bizim yolculuğumuz ışığa doğru ve sonunda ışık olacağız. Anarae olacak Xanetia'm şimdi bile ışığa karışabilir ama onun mükemmelliğine erişememiş olan bizler onun ayrılmasını engelliyoruz. Biz öldüğümüzde onun burada kalması için hiçbir neden olmayacak ve vatanımızı hazırlamak için bizden önce giden EdaemusTa birlikte yıldızlar araşma yerleşmek' için Delphae'lere önderlik edecek."
"Orada da Tanrı olacaksınız," diye kindar bir alayla ekledi Sephrenia.
"O anlamı olmayan bir kelime YlaraTı Sephrenia," dedi yavaşça Xanetia. "Hepimiz, Tanrılar ve insanlar, aynı amaca doğru ilerliyoruz- Edaemus bizden önce gitti ve biz de sizden önce gideceğiz. Sizin gelişinizi sevgiyle bekleyeceğiz, hatta bize yaptığınız haksızlık

için sizi bağışlayacağız."
"Bizi bağışlamak mı?" diye patladı Sephrenia. "Sizin küçümseyici bağışlamanızı reddediyorum!" Farkında olmadan eski Styricçe konuşmaya başlamıştı. "Sizi asla ne bağışlayacağım ne de sizin bağışlamanızı kabul edeceğim."
"Ama edeceksiniz, Sephrenia," dedi ışıldayan kadın. "Şu anda bile göğsünüzün içindeki kalbinizde şüpheler var. Sizin iki fikriniz var, narin Sephrenia. Sizi çok iyi tanıyorum ve bu kış ayazı gibi, ruhunuzun karanlık, gizli köşelerinde saklanan nefreti tanıyorum. Sizi temin ederim ki o, sevgi dolu doğanızın sıcak güneşinde eriyecektir - tıpkı benim kendi nefretimin şimdiden acı verici bir şekilde erimeye başlaması gibi. Ama hata yapmayınız, Ylara'lı Sephrenia, sizin Delphae'lerden nefret etmeniz gibi ben de Styric'lerden nefret ediyorum. Binlerce yıllık düşmanlığı bir kenara koymak kolay bir şey değildir. Kalleş Styric'lerden nefret ediyorum ama sizden nefret etmiyorum. Kalbinizi benimkiymişçesine tanıyorum, sevgili kız kardeşim. Zaman içinde ikimiz de bu çocuksu nefreti bir kenara koyarak birlikte barış içinde yaşayacağız."
"Asla!"
"Asla, sevgili kız kardeşim, çok ama çok uzun bir süredir."
"Sanırım konudan biraz uzaklaşıyoruz," diye kesti Sparhawk. "Anladığım kadarıyla, vadinin sonsuza dek kapanması tasarlanmıyor?"

ilhanx

"Buna gerek olmayacak, Anakha," dedi Anari. "Biz gittikten sonra, Edaemus göldeki laneti kaldıracak, sular' normale dönecek ve diğer insanlar korkmadan bu vadiye rahatça gelebilecekler."
"Eğer bu vadiyi Bhelliom'la kapatırsam, tamamen kapatırım. Kesinlikle hiçbir Delphae'nin asla buradan ayrılamayacağını garanti edebilirim. Ay veya güneş ışığına dönüşecekseniz bu işinizi zorlaştırmaz ama bunun altında başka bir fikir gizliyse onu şimdiden unutabilirsiniz. Ve sizin şu Edaemus'unuzun gündeminde Styric'lere karşı bir tür gizü misilleme varsa, ona bundan vazgeçmesini söylerseniz iyi olur. Bhelliom kahvaltıda Tanrı yer - Azash bunu öğrendi. Hâlâ vadinizi kapatmamı istiyor musunuz?"
"Evet," diye hiç tereddüt etmeden karşılık verdi Cedon.
"Ya sen, Sephrenia?" diye sordu Sparhawk. "Böyle bir garanti seni tatmin eder mi?"

"Hilekârlık yapmayı deneyeceklerdir, Sparhawk. Onlar namussuz bir ırktır."
"Bhelliom'u biliyorsun, Sephrenia - üstelik benden daha iyi. ferçekten herhangi birinin - insan ya da Tanrı - onu kandırabilece-eini düşünebiliyor musun? Eğer ona DelphaeTeri içeride ve diğer , er]<esi dışarda tutmasını söylersem, kimse o hattı geçemeyecektir - ne sen, ne ben, ne Aphrael, ne Edaemus - hatta Elene Tanrısı bi-je. Hatta dünyanın bütün Tanrıları ve onların bütün dünyaları bir araya gelse bile, Bhelliom içeri sokmayacaktır. Eğer bu vadiyi kapatırsam öylece kalır. Kuşlar ve hatta solucanlar bile oradan çıkamaz. Bu seni tatmin edecek mi?"
Kadın ona bakmayı reddetti.
"Bir yanıt istiyorum, küçük ana ve onu almak için bütün bir yıl beklememeyi tercih ederim. Bu seni tatmin edecek mi?"
"Çok kötüsün, Sparhawk."
"Şu anda kafamda bir çok şey var. Bunu düşün ve neye karar verdiğini bana söyle." Anari'ye döndü. "Tamam, artık ne istediğinizi biliyorum. Bir sonraki soru benim çıkarım nerede? Bu anlaşmadan benim yararım ne olacak?"
"Düşmanlarınızla mücadelenizde desteğimiz, Anakha."
"Bu biraz belirsiz, Cedon. Bende Bhelliom var. Benim için kendi başıma yapamayacağım ne yapabilirsiniz?"
"Mücevherin işbirliğine ihtiyacınız var, Anakha. Siz o taşı zorlayabilirsiniz ama o sizi sevmiyor ve bazen kasten sizi yanlış anlıyor - siz Arjuna'daki Delo'ya gitmek isterken sizi ve Çocuk Tanrı-ça'yı Demos'a götürmesi gibi."
"Bunu nereden biliyorsunuz?" diye ürkerek sordu Sparhawk.
"Beyniniz bana açık, Anakha, bütün diğer beyinler gibi. Bu size sunabileceğimiz hizmetlerden biri. Onların ne düşündüklerini bilmeniz avantajınıza olamaz mı?"
"Kesinlikle olur, Cedon ama insanlardan gerçeği zorla' öğrenmenin başka yolları da vardır."
"işkence edilen insanlar, işkence edildiklerini ve size ne açıkladıklarını bilirler. Bizim yöntemimiz çok daha zor algılanır."
"Burada haklı, Sparhawk," dedi Kalten. "Şu anda ne düşünüyorum, Cedon?"
"Halkımız size bir oyun oynarsa Xanetia'yi öldürme göreviniz

yüzünden rahatsızsınız, Aziz Şövalye. Düşüncelerinizde ona doğru nazik bir eğilim var."
"Bu konuda haklı," diye kabul etti Kalten. "Sanırım bu insanlar diğerlerinin düşündüklerini duyabiliyor."
"Başka yeteneklerimiz de var, Aziz Şövalyeler," dedi Anari, "ve isteğimiz karşısında onları size seve seve sunuyoruz." Üzgünce Sephrenia'ya baktı. "Korkarım bu yetenekleri ortaya serdiğimde kalbiniz bize karşı daha da sertleştirip acı verecek, sevgili kız kardeşim."
"Bana böyle hitap etmekten vazgeçin? Kalbim zaten sana ve türüne karşi granit gibi sert."
"Bu doğru değil, Ylara'lı Sephrenia," dedi Xanetia. "Bizim türümüzle ilk karşılaşmanızda bu konuda içinizde hiçbir kötülük bulmadığı için endişelendiğiniz bir gerçek. Kişisel bir hınçtan çok kendi ırkınıza karşı duyduğunuz görev duygusundan kaynaklanan bir kini sürdürmek zordur. Ben de benzer durum yüzünden duyduğum endişemi açıkça itiraf ediyorum. Ben sizi sevmeye eğilimliyim aynı sizin de beni sevmeye eğilimli olduğunuz gibi."
"Kes şunu!" diye patladı Sephrenia. "Kirli ellerini düşüncelerimden uzak tut."
"İnatçı, değil mi?" diye mırıldandı Ulath.
"Styricum'un Genç Tanrıları'mn görevi çocuklarını korumaktır - kendi aptalca hareketlerinden bile," diye belirtti Anari. "Bu yüzden Styric'lerin diğer insanların güçlerinin ötesine geçmek istediklerinde

ilhanx

büyü için Tanrılarına başvurmaları ve yardım için yakarmaları gerekir. Öyle değil mi, Ylara'lı Sephrenia?"
Kadın onü yanıtlamayı reddetti.
"Bu Styric büyüsünün özüdür, Cedon," dedi onun yerine Vanion.
Sephrenia adama ters ters baktı ve Sparhawk sessizce homurdandı. Vanion niye ağzını kapalı tutamıyordu ki?
Anari başıyla onayladı. "Edaemus, söylediğim gibi bizden önce yolumuzu hazırlamak için ayrıldı ve artık bize göz kulak olamıyor. Bu yüzden yapılması gereken şeyleri onun yol göstericiliği olmaksızın yapabilmemiz için bize bazı güçler bahşetti."
"Sınırsız büyü mü?" diye bağırdı Sephrenia. "Tanrıların gücünü hiçbir sınırlama olmaksızın kendi ellerinizde mi tutuyorsunuz?"
"Çok azımız, evet."

"Bu canavarca! insan aklı böyle bir gücün içeriğini anlamaya yeterli değildir. Çocukça kaprislerimizi tatmin etmek için başıboş bırakılmanın önemini kavrayamayız."
"Tanrıçanız size iyi öğretmiş, YlaraTı Sephrenia," diye belirtti Xanetia. "Onun inanmanızı dilediği şey de bu."
"Tanrıçanız sizi bir çocuk olarak tutacak, sevgili kız kardeşim," dedi Anari. "Siz çocuk olduğunuz sürece onu sevmeniz güvencede olacaktır. Ama size doğruyu söylüyorum ki Edaemus bizi Aph-rael'in sizi sevdiğinden daha çok seviyor. Yine de onun sevgisi bizi büyümeye zorluyor. Gücünü bizim elimize verdi. Onu taşıdığımız sürece davranışlarımızın sonuçlarını kabullenmek zorundayız. Bu farklı bir tür sevgi, ama yine de sevgi. Edaemus artık bize yol göstermek için burada yok, bu yüzden kafamızda tasarlayabildikleri-mizi yapabiliriz." Anari nazikçe gülümsedi. "Beni bağışlayınız dostlarım, ama çok yaşlı biri olarak sadece tek bir kaynağım kaldı." Zayıflamış kara kuru elini kaldırdı ve oldukça üzgün bir şekilde baktı. "Geçen yıllarla birlikte ne çabuk değiştik ve bu değişim ne kadar ısdırap vericiydi."
Değişim aşamalıydı ama değişimin afallatıcı doğası düşünüldüğünde gözlerinin önünde oluşan şey neredeyse mucizeviydi. Kara kuru zayıf el iyice etlendi; yamru yumru eklemler düzelip kırışıklıklar kayboldu. Değişim sadece elde olmuyordu. Cedon'un yüzündeki çizgiler ve kırışıklıklar da yavaşça yok oluyor gibiydi. Çökük yanakları doldu, bir tutam ince saçı gürleşip başının üzerini örtmeye başladı. Yılların yıprattıklarını, gözüken hiçbir çaba sarf etmeden geri getirirken adamı izlediler. Dinç gençliğine döndü. Derisi parlak, elleri, yüzü gergin ve lekesizdi. Sonra küçülmeye başladı. Kol ve bacakları elbisesinin içine doğru çekiliyordu. Yanakları ve çenesindeki hafif uzamış diken diken sakal yok oldu. Geri gitmeyi sürdürürken kafası küçüken gövdesine göre büyüyor gibiydi. "Bu kadar geri gitmek yeterli," dedi çocuksu tiz bir sesle. Daha çok küçük bir çocuğun yüzüne uyan tuhaf bir ifadeyle gülümsedi. "Burada yapılacak yanlış bir hesaplama beni yok olmaya kadar küçültebilir. Aslında bunu düşündüm ama görevim ve sorumluluklarım henüz bitmedi. Xanetia'nm kendi görevleri var ve benimkileri de sırtına yükleyemem."
Sparhawk zorlukla yutkunabildi. "Demek istediğini anlattın,

Cedon," dedi gergin bir sesle. "Bizim yapamayacağımız şeyler ya. pabildiğiniz gerçeğini kabul edeceğiz." Etrafındaki arkadaşlarına baktı. "Daha şimdiden soruların biriktiğini görebiliyorum," dedi onlara, Sephrenia'nın bakışlarından kaçınarak "ve neye karar verirsek verelim, hepimizin bu konuda ciddi şüpheleri olacak."
"Dua edebiliriz," diye önerdi Bevier.
"Ya da zar atıp ona göre karar veririz," diye ekledi Ulath.
"Senin zarlarınla yapamayız," diye itiraz etti Kalten.
"Mantığa bile başvurabiliriz," dedi Vanion, "ama Sparhawk haklı. Nasıl karar vermeye çalışırsak çalışalım, büyük ihtimalle bütün kış burada oturacağız ve hâlâ mutabık kalamayacağız." O da Sephrenia'nın bakışlarından kaçmıyordu.
"O zaman, peki," dedi ceketinin içine doğru uzanan Sparhawk, "Aphrael burada olup bizi ortak bir düşünceye zorlayamayacağı için kararı Bhelliom'a bırakacağız." Altın kutuyu çıkarıp önündeki masanın üstüne koydu.
"Sparhawk!" diye bağıran Sephrenia'nın soluğu kesilmişti.
"Hayır, Anakha!" Xanetia da haykırmıştı.
"Bhelliom hiçbirimizi sevmiyor," dedi adam, "bu yüzden onun tarafsızlığına bir şekilde güvenebiliriz. Burada birinin yol göstermesine ihtiyacımız var ve ne Edaemus ne de Aphrael bunu sağlamak için

ilhanx

burada değil - üstelik buradaki özel koşullara bakıldığında hangisine güveneceğimi bilmiyorum. Etkilenmemiş bir fikir istiyoruz, bu yüzden neden Bhelliom'un bu durum hakkında neler düşündüğünü öğrenmiyoruz?"

on beşinci bölüm

"MAVİ GÜL," diye elinde ışıldayan mücevhere Troll dilinde seslendi Sparhawk, "ben Anakha'yım. Beni tanıyor musun?"
Bhelliom hafifçe titredi ve Sparhawk taşın onun egemenliğini kabul etmekteki sert gönülsüzlüğünü hissetti. Sonra düşündü. "Sen ve benim konuşmamız lazım," dedi bu kez Elene dilinde konuşarak, "ve sanırım Khwaj'la diğerlerinin dinlemesi gerekmiyor. Böyle konuşunca beni anlayabiliyor musun?"
Artık titreyişte çok hafif bir merak izi vardı.
"İyi. Benimle konuşabilmenin bir yolu var mı? Sen ve benim karar vermemiz gereken bir şey var. Bu benim için kendi istediğimi sana zorla yaptıramayacak kadar önemli, çünkü hatalı olabilirim. Benden - ya da özellikle bu dünyadaki hiçbir yaratıktan - hoşnut olmadığını biliyorum ama bu kez ortak bir ilgi odağımız olabilir sanırım."
"Beni serbest bırak." Ses ağır ağır kaybolan bir fısıltı gibiydi ama tanıdıktı.
Sparhawk, Kalten'e bakmak için etrafında döndü. Çocukluk arkadaşının yüzü donuk ve anlamsızdı. Sözcükler dudaklarından sertçe çıkıyordu. "Bunu niçin yaptınız, Anakha? Beni niçin köleleş-tirdiniz?" Eski Elene dilindeki bu sözler Kalten'den gelmiyordu, ama Bhelliom niçin bu en beklenmez ağzı seçmişti?
Sparhawk dikkatli bir şekilde düşüncelerini yeniden düzenleyerek mücevherin ona hitap ettiği son derece resmi bir dil haline soktu ve bu köklü değişimle birlikte yeni algı ve anlayış oluştu. Zihninde o ana dek hareketsizce bekleyen bilgi, sanki bu özel anahtarla açılmış gibiydi. Gariptir ki anlayışı lisanına bağlıydı ve daha önce de zihninin kapalı bölümü açılarak çağdaş Elene dilinin "ütün rastlantısal gevşekliğinden ayrılıp daha gösterişli ve daha ahenkli bir anlayışa geçmişti. "Sizi köleleştiren kişi ben değilim,

Mavi Gül. Sizi şu anki durumunuzun içinde donduran demirin kırmızısına tehlikeli bir şekilde yaklaşmanız, tamamen sizin kendi dikkatsizliğiniz yüzünden. Ve sizi topraktan çıkarıp zalim elmas aletleriyle bu çiçek benzeri biçime sokan da Ghwerig'di."
Kalten'in dudaklarından boğuk bir inilti yükseldi, katlanılmış ve hatırlanan acıların iniltisi.
"Ben Anakha'yım, Mavi Gül," diye sürdürdü Sparhawk. "Ben sizin yaratığımzım. Varlığımın nedeni sizsiniz ve sizin özgürlüğünüzü sağlayacak araç da ben olabilirim. Bana olan güveninize ihanet etmeyeceğim. Ben sizin düşüncelerinizin bir bölümünden yaratıldım ve bu yüzden sizin hizmetkârınızın!. Aslında siz beni köle-leştirdiniz. Yazgımı diğerlerinden ayırarak beni bu dünyanın Tanrılarına ve diğer tüm insanlara yabancı kılan siz değil misiniz? Ama sizin köleleştirilmiş hizmetkârınız olsam da, ben, yine de, bu dünyadayım ve ne onun yok olmasına ne de onun insanlarının benim düşmanlarımın iğrenç zulümleriyle ezilmelerine izin vereceğim. Sizi Ghwerig'in esaretinden kurtarmadım mı? Bu üzerime yüklediğiniz vazifeye sadakatimin küçük bir göstergesi değil mi? Ve ortak bir amaca bağlı olarak, şu anda bizi birbirimize zincirle-yenden daha kötü bir köleliğe sokacak olan Azash'ı beraberce yok etmedik mi? Beni yanlış anlamayın, Mavi Gül, ama siz benim olduğunuz kadar ben de sizin kölenizin! ve bir kez daha, bizi birbirimize bağlayan zincirin ortak bir amacı var ve bu amaç gerçekleşene kadar ikimiz de özgür olamayacağız. Ardından siz ve ben ayrı yollara gitmekte özgür olacağız - ben kalacağım ve siz gideceksiniz, istediğiniz gibi, en uzak yıldıza doğru olan, yarıda kesilmiş sonsuz yolculuğunuza devam etmekten mutlu olacaksınız."
"İyi öğrenmişsiniz, Anakha," dedi gönülsüzce Bhelliom, "ama konumunuzu anlayışınız, onu anlayacağım bilinç düşünceniz üzerinde kendini asla belli etmedi. Yanlış yaptığımı düşünerek umudumu kesmeye başlamıştım."
Sephrenia gözlerini dikmiş onlara bakıyordu. Önce Sparhawk'a ardından bilinçsiz görünen Kalten'e; kadının solgun kusursuz yüzünde kızgınlığa çok benzeyen bir ifade vardı. Xanetia da gözlerini dikmiş bakıyordu ve onun ifadesindeki kızgınlık da daha az değildi. Sparhawk, bu durumdan anlık bir zevk aldı. İkisi de, belki farkında olmadıkları, hor görücü üstünlük kibirleri yüzünden birbirlerine çok

ilhanx

henziyorlardı. Sparhawk'in olaylar hakkında, bilincinin içinde uzun süredir kendisini saklayan bu ani ve beklenmeyen farkındalığı onla-pjı rahatsız edici kendini beğenmişliklerini oldukça sarsmıştı. Adam nayatında ilk kez Anakha olduğunu bilinçli olarak kavradı. Daha da önemlisi, ne Sephrenia ne de Xanetia'nin kavramaya bile başlayama-yacaklan, Anakha'mn anlamını artık biliyordu. Bhelliom'a ulaşmak için ikisinin etrafından dolaştı ve düşüncelerini Bhelliom'unkilerle birleştirerek bir seviyeye kadar Bhelliom'un bilincim paylaştı, ki bu onların hiçbirinin asla yapamayacağı bir şeydi.
"Siz yanlış yapmadınız, Mavi Gül," dedi mücevhere. "Sizin hatanız, özellikle bu konuşmaya döktüğünüz düşüncenizde yatıyor. Benim anlayışım değişmişti ve sözlerinize aynı şekilde karşılık verene dek kendisini ortaya çıkarmadı. Artık, gelin birlikte çalışalım. Benim düşmanlarım sizin de düşmanlarınız, şurası gerçek ki beni bağlayabilecekleri gibi sizi de bağlayabilirler. Onlar ortadan kalkana dek hiçbirimizin özgürlüğü güvende olmayacak. Bu konuda hemfikir miyiz?"
"Mantığınız anlamlı, Anakha,"
"O zaman amacımız da aynı?"
"Öyle görünüyor."
"Burada biraz gelişme kaydettik," diye mırıldandı Sparhawk.
Kalten'in ifadesi tasvip etmezcesine soğudu.
"Özür dilerim," dedi Sparhawk, "alışkanlık, sanırım. Mantık, düşmanlarımızın ve amacımızın ortak olduğunu gösteriyor. Bu yüzden düşüncelerimiz sizin dövdüğünüz zincirle birbirine bağlı olduğu için, bu yolda çabalarımızı birleştirmemiz gerekiyor. Zafer bizi özgür bırakacak. Düşmanlarımız ve amacımız ortadan kalkacak ve zincirden kurtulup birbirimizden uzaklaşacağız. Bu görevin başarılmasının ardından yolunuza devam etmeniz için sizi özgür bırakacağımı taahhüt ediyorum. Hayatım şüphesiz ki sizin elinizin içinde ve eğer size karşı bir hata yaparsam beni yok edebilirsiniz."
"Düşüncelerinizde bir hata görmüyorum Anakha, sevgili varlık, bileğinizi güçlendireceğim, yüreğinizi güçlendireceğim. Anlaşük."
"Tamam o zaman!" Sparhawk, sevinç içindeydi.
"Tamam!" Kalten'in dudaklarından yükselen ses, daha önce ku-V ve duygusuzdu, ama artık onun da içinde sevinç vardı.
"Ve şimdi sizin ve benim beraber vermemiz gereken bu karar."
"Sparhawk ..." Sephrenia'nın sesi kararsızdı.

"Özür dilerim, küçük ana," dedi, "şu an seninle konuşmuyorum. Lütfen araya girme." Sparhawk, sorusunu Safir Gül'e mi yoksa tamamen mücevherdeki ruhun etkisine girmiş gözüken Kal-ten'e mi soracağmma emin değildi. Sorusunu onların arasındaki bir noktaya yönelterek bu işi halletti. "Delphae'ler belirli bir hizmet karşılığı yardım etmeyi teklif ettiler. Ne kimse girsin ne de çıksın diye vadilerini kapatmamızı istiyorlar ve bu küçük iyilik karşılığında bize yardım etmeye söz veriyorlar. Teklifleri iyi niyetli mi?" Sparhawk, Xanetia'nin hızlı soluyuşunu duydu.
"Evet," diye yanıtladı Bhelliom. "Tekliflerinde hata yok."
"Ben de öyle düşünüyordum, ama emin olmak istedim."
"Anakha." Ses sertti. "Konuşurken beyniniz bana kapalı. İttifakımız yeni ve bilinmedik. Söylediklerinizi birkaç kelimeyle sınırlı tutarak içimde şüpheler uyandırmanız bilgece bir davranış olmaz."
Sparhawk güldü. "Hatamı bağışlayınız, Mavi Gül. O zaman, Delphae'lere güvenebilir miyiz?"
"Şu an için, evet. Niyetlerinde şimdilik hilekârlık yok. Yarın ne olacağı belirsiz. Sizin türünüz tutarsızdır, Anakha." Kalten'in sesi bir an için tereddüt etti. "Bunu bir eleştiri olarak değil, sadece gözlem olarak söyledim. Şimdilik onların içtenliğine güvenebilirsin -ve onlar da sana. Sonrada bakalım talihin ellerinde ne yatıyor."
"Öyleyse talih diye bir şey var?" Sparhawk buna biraz şaşırmıştı. "Bize her şeyin daha önceden Tanrılar tarafından saptandığı söylenmişti."
"Bunu her kim söylemişse hata yapıyor."
Bevier'in soluğu kesildi.
"Yolculuğum ve görevim talih tarafından kesintiye uğratıldı," diye konuştu Bhelliom. "Benim yolum değiştirilebiliyorsa sizinki neden olmasın? İçtenlikle söylüyorum Anakha, bu girişimde Delphae'lere katılmamız gerekli, katılmazsak kesinlikle başarısız olacağız. Koşullar yüzünden bir iki hata olacaktır. Şu an, DelphaeTerin yürekleri temiz; ama bu değişebilir. Şu an için, senin yüreğin de temiz; ama bu da değişebilir. Ama biz, sonsuza dek en iğrenç esaret içinde başarısız ve ruhsuz olmayalım diye, onlarla birleşmeliyiz.
"Onu duydun, Bevier," diyordu Sephrenia, esmer tenli Arcialı-ya. Sparhawk sessizce içeri girdiğinde ikisi de derin bir konuşmaya

ilhanx

almışlardı. "Göle tapıyorlar - onları toplum dışı bırakan körlenişlerinin kaynağına."
"Bir Tanrıdan bahsetti, Leydi Sephrenia," diye yumuşakça itiraz etti Bevier. "Sanırım Tanrılarına Edaemus - ya da onun gibi bir şey - diyorlar."
"Ama Edaemus onları terk etti - onları lanetledi ve ardından onlara sırt çevirdi."
"Anari, Edaemus'un onlara bir yer hazırlamak için önden gittiğini söyledi.'5 Bevier'in itirazı zayıflamış gibiydi. "Değişmekte olduklarını söyledi - saf ışığa dönüştüklerini."
"Yalan," diye patladı kadın. "Onları damgalayan ışık kutsayış ışığı değil, Bevier, lanetlerinin damgası. Aslında tam tersi doğruyken, Cedon, Delphae'leri kutsal bir şeye dönüşüyorlar şeklinde göstermek için, işi zekice çeviriyor."
"Büyü yapıyorlar, Sephrenia ve daha önce asla görmediğim türden bir büyü. Kendi gözlerimle görmeseydim birisinin çocukluğuna döndüğüne inanamazdım."
"Kesinlikle, bu noktayı gösteriyorum, Bevier. Yaptıkları cadılık, büyü değil. Benim bir Tanrıyı taklit ettiğimi hiç gördün mü?"
Sparhawk fark edilmeden koridora döndü ve Vanion'un kaldığı kapısız odaya gitti. "Bir sorunumuz var," dedi Eğitmenine.
"Bir tane daha mı?"
"Sephrenia, Bevier'i kandırmaya çalışıyor. Delphae'lerin cadılık yaptığı konusunda onu ikna etmeye çalışıyor. Bevier'i bilirsin. Ne zaman birisi bu sözü söylese gözleri dışarı fırlamaya başlar."
"Sephrenia, niçin bu konuyu bir kenara bırakmıyor?" diye kollarını kaldırarak bağırdı Vanion. "Bhelliom'un sözleri onun için yeterli değil mi?"
"İnanmak istemiyor, Vanion," diye iç çekti Sparhawk. "Kırsal kesimde yaşayan Eleneleri, Styriclerin boynuzlu ve kuyruklu doğmadıkları konusunda ikna etmeye çalışırken aynı şeyle karşılaştık."
"Onun bunlardan kurtulmuş insanlardan olması gerekiyor."
"Korkarım öyle değil, dostum. Sanırım Styricler de çok kindar. Bu işi nasıl çözeceğiz?"
"Onunla doğrudan yüzleşeceğim."
Sparhawk irkildi. "Öyle yaparsan seni kurbağaya çevirir."
Vanion hafifçe gülümsedi. "Hayır. Hatırla, Sarsos'da yaşadım.
223

Hiçbir Styric, Tanrısının rızası olmadan böyle bir şey yapamaz ve Aphrael de benden biraz hoşlanır - umarım."
"Gidip diğerlerini toparlayıp ayak altından çekilelim ki onunla özel olarak konuşabilesin."
"Hayır, Sparhawk, bu onların önünde yapılmalı. Yanma adam çekebilmek için arkamıza dolaşmaya çalışacak. Özellikle bu durumda ona güvenilmeyeceği konusunda herkesin bilgilendirilmesi gerekiyor."
"Önce özel olarak konuşsan'daha iyi olmaz mı - onu herkesin önünde küçük düşürmeden önce?"
Vanion inatla başını salladı. "Bunu doğrudan yapmamız gerekiyor," diye belirtti.
"Aphrael'in seni sevdiğine emin olsan iyi olur," diye mırıldandı Sparhawk.
"Onlar yeniden tamamen putperestliğe döndüler," dedi inatla Sephrenia. "Ağaçlara ve tuhaf şekilli kayalara bile tapabilirler. Ne itikatları, ne öğretileri, ne de engelleyen bir şey var. Cadılık yapışları bunu ispatlıyor." Vanion'un çağrısı üzerine koridorun sonundaki büyük odada toplamışlardı. Sephrenia tiz bir sesle davasını destekleyecek kanıtlar sunmaya çalışıyordu.
"Fark ne?" dedi Talen. "Büyü, cadılık hepsi aynı değil mi?"
"Büyü Tanrılardan gelir, Talen," diye açıkladı Bevier. "Bizim Kutsal Anamız, bilgeliğiyle, Kilise Şövalyeleri'nin, kendisine daha iyi hizmet edebilmeleri için Styricum'un gizlerini öğrenmesine izin vermeyi seçti. Bazı engellemeler var - belirli alanlara giremeyiz. Cadılık, kötünün elinde olduğu için engeli yoktur."
"Yani Şeytan'ln mı, demek istedin? Şeytan'a asla inanmadım. Zaten insanlarda birikmiş oldukça çok kötülük var, bu yüzden . şeytan olmadan da oldukça iyi idare edebiliriz. Çok kötü insanlar tanıdım, Bevier."
"Şeytan'in varlığı kanıtlanmıştır."
"Bana edilmedi."
"Biraz konudan uzaklaşmıyor muyuz?" dedi Ulath. "Delphae'le-rin neye taptığı o kadar önemli mi? Biz de şu ya da bu hedefe ulaşmak için geçmişte her tür insanla ittifak kurduk. Bhelliom, Delpha-e'lerle güçlerimizi birleştirmemiz gerekli yoksa kaybedeceğiz diyor-
224

ilhanx

Kaybetmeyi sevmem, durum böyleyse sorun ne?"
"Bhelliom bu dünya hakkında hiçbir şey bilmiyor, Ulath," dedi gephrenia.
"Bu daha iyi. Soruna'açık ve dağınık olmayan bir anlayışla yaklaşır. Bir çığla sürüklenmemek için bir ağacın arkasına atlayacak-gam durup önce ağacın inançlarını sormam."
"Bhelliom özgürlüğünü kazanmak için her şeyi yapacak ya da söyleyecektir," diye iddia etti Sephrenia. "Bu yüzden başlangıçta onu kullanmaya bu kadar karşıydım."
"Bhelliom'a inanmamız gerekiyor, Sephrenia," dedi Vanion, kızgınlığını açıkça kontrol altında tutmaya çalışıyordu. "Yaşamlarımızı ona emanet edip sonra da bize söylediğine güvenmemek anlamlı değil, ha? Biliyorsun, geçmişte bize çok faydalı şeyler yaptı."
"Sadece zorunda kaldığı için, Vanion. Bhelliom boyun eğiyor, çünkü buna zorlandı. Bhelliom'a Delphae'lere güvendiğimden daha az güveniyorum. O bir yabancı, tamamıyla yabancı ve onun ne yapacağını asla bilemeyiz. Sadece onu zincirleyip, itaat etmeye zorladığımız sürece güvendeyiz. Onu dinlemeye başladığımız andan itibaren büyük bir tehlikedeyiz." . -
"Bizim hakkımızda da böyle mi düşünüyorsun, küçük ana?" diye üzgünce sordu adam. "Biz Eleneyiz. Güvenilmez bir ırk olduğumuzu zaman içinde sık sık ispatladık. Bizi de mi zincirlemeye -ve itaat etmeye zorlamak - istiyor musun?"
"Saçmalama. Bhelliom bir şahıs değil."
"Ama Delphae'ler öyle, değil mi?"
"Hayır!"
"Mantıksız davranıyorsun, Sephrenia. Delphae'ler insan. Ze-mochları ya da Kendorları umursamayız ama asla onlara insan değilmiş gibi davranmadık. Styriclerden hoşlanmayan birçok Elene var ama asla sizin insan olmadığınızı inkâr edecek kadar ileri gitmedik." Durup derin bir nefes aldı. "Sanırım işin özeti bu, aşkım. Pelphae'lerin insanlığını inkâr edersen, nasıl olur da benim için de aynı şekilde düşünmediğine emin olabilirim? Ben Sarsos'da yaşadım ve oradaki Styriclerin çoğu bana düşük dereceli yaşam türü gibi davranmak istedi. Onlara katılıyor musun? Bir tür evcil hayvan mıyım, Sephrenia? - bir köpek? Özel eğlencelerin için bulundurduğun eğitilmiş bir maymun mu? Lanet olsun, Sephrenia, bu

ahlak meselesi. Eğer birisinin insanlığını inkâr edersek, hayal bile edilemeyecek bir dehşete kapı açmış oluruz. Bunu göremiyor muşuz?"
"Delphae'ler farklı."
"Kimse farklı değil! Buna inanmamız gerekiyor, inanmazsak kendi insanlığımızı da inkâr ederiz. Niye anlamak istemiyorsun?"
Kadının yüzü çok solgundu. "Bütün bunlar çok anlamlı ve asil Vanion ama hiçbir şekilde Delphae'lerle ilgisi yok. Onların ne ya da kim oldukları hakkında hiçbir fikrin yok, bu yüzden gerçekten neden bahsettiğini bilmiyorsun. Geçmişte cahilliğin seni tehlikeye soktuğunda yol göstermem için hep bana geldin. Bunu bir daha yapmayacağımızı varsaymakta haklı mıyım?"
"Saçmalama."
"Saçmalamıyorum. Çok ciddiyim. Bu konuda bana önem vermeyecek misin? Sana ne söylersem söyleyeyim, bu canavarımsı cüzzamlılarla'arkadaşlık edecek misin?"
"Bu durumda başka tercihimiz yok, bunu göremiyor musun? Bhelliom yapmazsak kaybedeceğimizi söylüyor - ve kaybedemeyiz. Sanırım bütün dünyanm geleceği kaybetmememize bağlı."
"Bana ihtiyacın kalmamış kadar büyümüş görünüyorsun. Bunu beni bu lanetli vadiye getirmeden önce söylemen kibarca olurdu ama Elenelerden kibarlık beklemem salakça oldu sanırım. Mat-herion'a döner dönmez, ait olduğum yere, Sarsos'a dönmek için hazırlık yapacağım."
"Sephrenia..."
"Hayır. Bu her şeyi çözüyor. Üç yüz yıl boyunca Pandion Tari-katı'na içtenlikle hizmet ettim, zahmetimin karşılığını bonkörce ödediğin için teşekkürler. İlişkimiz bitti, Vanion. Bu durum onu da sona erdiriyor. Dilerim hayatının kalanında mutlu olursun, ama mutlu ya da mutsuz, onu bensiz yaşayacaksın." Döndü, odadan hızla ve gururla çıktı."
"Bu çok tehlikeli olacak, Anarı," dedi Itagne, "Xanetia halkının içindeki en önemli kişi. Onun hayatını riske atmak mantıklı mı?"
"Gerçekten de öyle, Matherionlu itagne," dedi yaşlı adam, "Xanetia, Anarae olacağı için çok değerli. Bununla beraber, bizim en y^ teneklimiz o ve ortak düşmanımızla son karşılaşmamızda dengey1

ilhanx

igğiştirecek şey de onun yetenekleri olacaktır." Sparhawk, Vanion ve ftagne, Delphaeus vadisinden ayrılmalanndan önce Cedon'la görüşmek için çağrılmışlardı. Güzel bir güz sabahıydı. Yükselmiş güneşin etkisiyle hızla eriyen don belirtileri otlağın üstünde buharlaşıyordu. Otlağın ilerisindeki çam ağaçlarının altındaki gölgeler lacivertti.
"Sadece belirtmek istedim, Anari," dedi Itagne. "Bütün görkemine rağmen Matherion tehlikelerle dolu bir şehirdir - kaba, cahil insanlar aniden ortalarında beliren bir Delphae'ye çok sert tepkiler verecektir. Sizin narin Xanetia'niz, çok hassas ve bir kız çocuğu kadar dünyevilikten uzak bir kişi. Parıldayan İnsan olması bir dereceye kadar onu fiziki saldırılardan korur ama dünyanm merkezi olan Matherion'da kesinlikle duyacağı küfürler ve diğer bütün çirkin sözlerle karşılaşmasını gerçekten istiyor musunuz?"
Anari gülümsedi. "Xanetia'yi yanlış algıladınız, Matherionlu Itagne. Gerçekten çocuk gibi görünüyor, değil mi? Onun hayatının ilk yüz yılını geçtiğini bilmek, içinizi biraz rahatlatacak mı?"
Itagne önce ona, sonra pencerenin yanında sessizce oturan Xa-netia'ya baktı. "Siz tuhaf insanlarsınız, Anari. En fazla on altı diye tahmin etmiştim."
"Bir hanımm yaşı konusunda tahmin yürütmek kibar bir yaklaşım değildir, Matherionlu Itagne," diye gülümsedi solgun kadın.
"Beni bağışlayın, Anarae," dedi zarif bir reveransla Itagne.
"Ekselans, burada çok önemli bir noktayı ortaya koydu, Anari," dedi Vanion. Eğitmenin yüzünde hâlâ Sephrenia'yla önceki gün yaptığı konuşmanın yarattığı acının izleri vardı. "Leydinin görünüşünün fark edilmemesi imkânsız - hem sadece Matherion'da da değil, doğuya giderken izlememiz gereken yolda bile. O geçerken bütün köylülerin anında paniğe kapılmamaları için onu gizlememizin bir yolu var mı?" Özür dilercesine Delphae kadına baktı. "Ölsem sizi kırmak istemem, Anarae ama çok gözalıcısınız."
"iltifatınız için teşekkür ederim, kibar beyefendi."
"Sen devralmak ister misin, Sparhawk?" dedi Vanion. "Bana sanki kendimi giderek daha da batırıyor muşum gibi geliyor."
"Biz askeriz, Xanetia," dedi dobraca Sparhawk, "ve düşmanlığa karşı doğrudan cevap veririz. Gerekirse buradan Matherion'daki ^paratorluk sarayına kadar önümüze geleni keseriz ama bunu acı verici olarak göreceğim düşünüyorum. Görünüşünüzü değiştirmek

sizi rahatsız eder mi?" Aklına bir fikir geldi. "Mesela kılık değiştik me? Bunu fark ettiniz mi, bilmiyorum ama ışıldıyorsunuz. İçiniz, den bazıları ışıklarını yakmadan önce çok yakınımıza dek gelmişti. İç ateşiniz yavaşlatılabilir mi?"
"Işığımızı kontrol edebiliriz, Anakha," dedi Cedon, "ve en yeteneklimiz olan Xanetia, çoğumuzdan daha iyi kontrol eder - ama bu onun acı çekmesine neden olur. Bizim için, doğal olmayan bir şey."
"O zaman bu konuda bir şeyler yapmamız lazım."
"Acı anlıktır, Anakha," diye konuştu Xanetia.
"Belki senin için önemsiz ama benim için değil. Haydi sizin renklenmenizle başlayalım. Hatların Tamul ama ten ve saç rengin yanlış. Ne dersin, Itagne? Saçı ve deriyi boyarsak Tamul gibi görünür mü?"
"Buna gerek yok, Anakha," dedi Xanetia. Kaşlarını odaklanmak için kısa bir süre çattı. Yavaş yavaş, tıpkı utançtan kızarıyor gibi, yanaklarında hafifçe, altın rengi bir ton belirdi, saçları renksiz beyazdan soluk sarıya dönüştü. "Renk ışığın bir özelliğidir," diye çok sakin bir şekilde açıklarken derisinin bronzlaşıp saçının koyulması devam etti, "ve içimdeki ışığı kontrol edebildiğim için rengi-mi de kontrol edebilirim - hatta, ışığı tamamen gizlemek yerine değiştirerek acıyı hafifletebilirim. Bu benin için en mutlu edici çözüm - diğerlerinin acılarına karşı hassas olduğunuz için bu sizin içinde geçerli." Artık derisi Itagne'ninki gibi soluk altın rengi ve saçları da koyu, parlak kestane rengiydi. "Biçim değiştirmek çok daha zor," diye devam etti, "en zoru da cinsiyet değiştirmek."
"Ne?" diye tıkandı Itagne.
"Bunu ne sık sık yaparım, ne de isteyerek," diye yanıtladı kadın. "Edaemus benim erkek olmamı tasarlamadı ve bunu çok rahatsız edici buluyorum. Bir erkek bedeni çok karmaşık ve dağınık." Kolunu uzatıp yakından inceledi. "Renk bana doğru gibi göründü," diye fikrini belirtti. Sonra artık siyahlaşan saçından bir tutam aldı ve baktı. "Ve bu da iyi," diye ekledi. "Ne dersiniz, Itagne? Şimdi Matherion'da dikkat çekmeden dolaşabilir miyim?"
"Çok zor, kutsal Xanetia," diye gülümsedi Itagne. "Ateş kubbeli Matherion'un sokaklarından geçişiniz, sizi görenlerin kalbinin durmasına neden olacaktır, çünkü güzelsiniz ve güzelliğinizin her şeyin ötesinde bir göz kamaştırıcılıkta."

ilhanx

"İyi söyledi," diye mırıldandı Sparhawk.
228

"Tatlı sözleriniz kulaklarıma çok sevimli geldi, Itagne," diye gülümsedi Xanetia. "İnanıyorum ki bir dalkavukluk üstadısınız."
"Itagne'nin diplomat olduğunu ve sözlerine her zaman güvenilmeyeceğim bilmeniz gerekecek, Xanetia," dedi Vanion. "Ama bu kez doğruyu söylüyor. Siz harikulade güzel bir kadınsınız."
Xanetia ciddi bakışlarını adama yöneltti. "Kalbiniz için için kan ağlıyor, değil mi, Lord Vanion?"
Vanion iç çekti. "Bu benim kişisel sorunum, Xanetia," dedi.
"Tamamen öyle değil, Lordum. Artık hepimiz dostuz ve birinin sorunu hepimizin sorunudur. Ama sizin sorununuz, hepimizin size yoldaşça olan hislerimizden çok daha büyük önem taşıyor ve kaygılanmamıza neden oluyor. Sevdiğiniz insan ile sizin aranızdaki boşluk yolculuğumuzu tehlikeye düşürüyor. Bu düzelene dek ortak amacımız tehlikede kalacak."
Normalde insanların geçtiği bir yoldan çok av hayvanlarının kullandığı patika benzeri, zar zor fark edilebilen bir yolu izleyerek doğuya ilerlediler. Bevier ve genç Berit'in eşlik ettiği Sephrenia biraz arkadan geliyordu, ifadesi kararlı ve bakışları çelik gibi sertti.
Sparhawk ve Vanion, Kalten'in dikkatli gözetimi altmda tam arkalarından gelen Xanetia'mn arada sırada verdiği talimatları izleyerek önden gidiyorlardı. "Ona biraz zaman ver, Vanion," diyordu Sparhawk. "Kadınlar sık sık ültimatom verip savaş ilan ederler. Ne zaman Ehlana'yı ihmal etsem, asla gerçekten yapmayacağı bir şeyler söyler."
"Korkarım Sephrenia bundan biraz daha ileri durumda, Sparhawk," dedi Vanion. "Sephrenia, bir Styric ama daha önce hiç böylesine mantıksız davranmamıştı. Bu delice nefretinin altında ne olduğunu keşfedebilirsek, bu konuda bir şey yapabilirdik ama hiçbir tutarlı sebep bulamadık. Göründüğü kadarıyla Delphae'lerden nefret etme nedeni Delphae'lerden nefret etmesi."
"Aphrael bunu çözecektir," dedi kendinden emin bir şekilde Sparhawk. "Matherion'a döner dönmez, Danae'yle konuşmam gerekecek ve . . ." Birdenbire aklına gelen kanını donduran bir fikir yüzünden sustu. "Xanetia ile konuşmalıyım," diyerek aniden Fa-ran'ı döndürdü.
"Sorun mu var?" dedi Kalten, Sparhawk, yanlarına katılırken.
229

"Acil bir şey değil," dedi Sparhawk. "Niye bir süre ilerleyip Va-nion'la beraber at sürmüyorsun? Xanetia'yla konuşmalıyım."
Kalten ona sorar gibi bir bakış attı ama başka bir şey sormadan atını ileriye sürdü.
"Endişelisiniz, Anakha," diye belirtti Xanetia.
"Evet, biraz. Ne düşündüğümü biliyorsun, değil mi?"
Başıyla onayladı.
"O zaman kızımın kim olduğunu biliyorsun?"
"Evet."
"Bu gizli, Anarae. Aphrael, kendine son bedenini seçerken karıma danışmadı. Ehlana'nm bunu öğrenmemesi çok önemli. Akli dengesi buna bağlı."
"Sırrınız güvende, Anakha. Bu konuda sessiz kalacağıma and içiyorum."
"Gerçekte ne oldu, Xanetia? - yani Styric ve Delphae'ler arasında. Senin ya da Sephrenia'nm yorumunu istemiyorum. Gerçeği istiyorum."
"Gerçeği bilmeniz gerekmiyor, Anakha. İşinizin bir bölümü bu konuyu gerçeğe başvurmadan çözmek."
"Ben bir Elene'yim, Xanetia," dedi acılı bir sesle. "Karar vermek için olayları sıraya koymam gerekli."
"Yani amacınız yargılamak mı? - suçun Styric'lerde mi yoksa Delphae'lerde mi olduğuna karar vermek?"
"Hayır. Niyetim Sephrenia'nm davranışının temeline inmek, ki fikrini değiştirebileyim."
"O sizin için bu kadar önemli mi?"
"Yanıtını bildiğiniz soruları neden soruyorsunuz?"
"Sorularımın amacı düşüncenizi açık ve kesin bir şekilde belirlemenize yardımcı olmak, Anakha."
"Ben bir Pandion Şövalyesi'yim, Xanetia. Sephrenia, üç yüzyıldır tarikatımızın anası. Hangimiz olursak olalım onun için tereddüt etmeden hayatımız veririz. Onu seviyor ama bütün önyargılarını paylaşmıyoruz." Eyerinde geriye yaslandı. "Çok beklemeyeceğim. Gerçeği senden - ya da Sephrenia'dan - öğrenemezsem Bhel-liom'a soracağım."
"Sormayacaksınız!" Artık iyice koyulaşan gözlerinde bir sıkıntı ifadesi oluşmuştu.

ilhanx

"Ben bir askerim, Xanetia, bu yüzden kurnazlığa fazla sabrım yok. Müsaadenle. Gidip Sephrenia'yla konuşmam lazım."
"Dirgis," dedi Xanetia, bir tepenin üstüne çıkıp aşağıdaki vadide uzanan tipik Atan şehrini gördüklerinde.
"İyi, sonunda," dedi Vanion, haritasmı çıkarıp. "Artık nerede olduğumuzu biliyoruz." Bir an haritasına baktı ve sonra gözlerini kısarak kararan göğe baktı. "Bugün için şu uzun adımlardan birini atmamız için geç mi oldu, Sparhawk?"
"Hayır, Lordum," dedi Sparhawk. "Yeterince ışık var."
"Bu konuda hâlâ endişe ediyor muyuz?" diye sordu Ulath. "Sen ve Bhelliom görüşüp bu işi çözmediniz'mi?"
"Hiçbir özel sohbet yaptığımız yok," dedi Sparhawk. "Ortaya çıktığında hâlâ Bhelliom'un yerini saptayabilecek birileri var, bu yüzden onu küçük evinde saklıyorum - sadece güvende olmak için."
"Oraya üç yüz fersahdan daha fazla mesafe var, Sparhawk," diye belirtti Vanion. "Saat orada daha da geç olmuştur."
"Buna asla alışamayacağım," dedi acı acı Kalten.
"Gerçekten çok basit, Kalten," dedi Ulath. "Bak, Matherion'da güneş battığında, hâlâ .. ."?
"Lütfen, Ulath," dedi Kalten, "bana açıklamaya çalışma. Bu sadece işleri daha da kötüleştiriyor. Birileri bunu açıklamaya kalktığında, sanki dünya ayağımın altında hareket etmeye başlamış gibi hissediyorum. Bundan pek hoşlanmıyorum. Bana saat orada geç deseniz yeter. Umurumda değil. Gerçekte niçin daha geç olduğunu bilmem gerekmiyor."
"O mükemmel bir şövalye," dedi kardeşine Khalad. "Açıklama bile istemiyor."
"İyi tarafından bak, Khalad," dedi Talen. "Bizim için planladıkları o harika eğitimi aldıran sonra Kalten gibi olacağız. Hiçbir şey anlamamız gerekmediği için hayatın ne kadar kolay olacağını düşün."
"Sanırım şimdiye dek Matherion'da hava tamamen kararmıştır, Sparhawk," dedi Vanion. "Sabahı beklesek belki daha iyi olur."
"Pek emin değilim," dedi Sparhawk. "Güneş battıktan sonra şu sıçrayışlardan birini yapmak zorunda kalacağımız bir an eninde sonunda gelecek. Şimdi ortada acil hiçbir şey yok, bu yüzden bu sorunu tamamen halletmek için iyi bir zaman."

"Ah - Sparhawk?" dedi Khalad.
"Evet?"
"Bir sorun varsa, niçin sormuyorsun? Artık sen ve Bhellioırt konuşur durumdasınız, bunu önceden sorman daha basit - ve de güvenli - olmaz mı? Denemeler yapmaya başlamadan önce? Hatırladığım kadanyla Matherion sahilde ve kendimi denizin yüz fersah açığında bulmamayı tercih ederim."
Sparhawk kendini biraz aptal gibi hissetti. Küçük altın kuruyu alıp kapağı açtı. Sorusunu eski Elene dilinde sormak için bir an du-raksadı. "Belirli bir konuda tavsiyenize ihtiyacım var, Mavi Gül."
"Sorunuzu sorun, Anakha." Ses Khalad'ın dudaklarından geldi.
"Bu insanın içini rahatlatıyor," dedi Ulath'a Kalten. "Son kez neredeyse şu 'sizleri' ve 'bizleri' söylerken dudağımı ısırıyordum."
"Karanlığın örtüsü dünyayı sardığında bir yerden bir yere güvenle gidebilir miyiz?"
"Benim için karanlık yoktur, Anakha." v„
"Bunu bilmiyordum."
"Sadece sorman yeterdi."
"Tamam. Artık kavrıyorum. Anlayışım her geçen saatle beraber artıyor. Tamuli'nin uzak doğu sahillerinde güneye, ateş kubbeli Matherion'a doğru giden bir yol uzanır."
"Evet."
"Ben ve arkadaşlarım, büyük bir tepenin zirvesine geldiğimizde Matherion'u ilk oradan gördük."
"Evet. Hatıralarınızdaki yeri ben de paylaşıyorum."
"Karanlık dünyanın yüzünü örtse bile bizi oraya götürebilir misiniz?"
"Evet."
Sparhawk kutudaki karısının yüzüğüne uzanmaya kalktı. Sonra durdu. "Ortak bir amacımız var ve bu yüzden yoldaşız. Sizi zorlamak ve Ghwerig'in yüzüklerinin gücüyle itaat ettirmek uygun değil. Bu yüzden size emretmiyor, rica ediyorum. Yoldaşlığımız ve ortak amacımız için bizi oraya götürecek misiniz?"
"Götüreceğim, Anakha."

ilhanx

on altıncı bölüm

ÇEVRELERİNİ SARAN anlık bulanıklık, Bhelliom'un onları gün ışığında götürdüğünde oluşandan daha koyu olmayan bir grilikteydi. Gece ve gündüz önemsiz görünüyordu. Sparhawk, Bhelliom'un onları götürdüğü yerlerle bağlantılı - bir tür her yere açılan kapı - renksiz bir boşluktan geçirdiğini belli belirsiz algıladı.

"Haklıydınız, Lordum," dedi Vanion'a Kalten, yıldızlarla kaplı gökyüzüne bakarak. "Saat daha geç görünüyor, değil mi?" Eyerinde hafifçe sallanan Xanetia'ya baktı. "Rahatsız mısınız, Leydim?"

"Sadece anlık, Aziz Şövalye. Hafif bir baş dönmesi, o kadar."

"Alışacaksınız. İlk birkaç seferi rahatsız edici ama geçiyor."

Khalad kutuyu uzattı ve Sparhawk Bhelliom'u içine koydu. "Bunu sizi hapsetmek için yapmıyorum," dedi mücevhere. "Düşmanlarımız ortaya çıktığınızda varlığınızı hissedebiliyor. Bu kap onların sizi aramalarını engelliyor."

Bhelliom anladığını gösterir gibi hafifçe titreşti.

Sparhawk yüzüğünün kapağını örttü, kutuyu silahtarından alıp kapattı. Sonra gömleğinin içindeki her zamanki yere koydu.

Meşale ışıklarıyla yakut gibi görünen Matherion uzanıyordu. Tamul Denizi'nin suları boyunca ufka dek yayılan ay ışığı altında soluk bir patika, Tamulların dünyanın merkezi dedikleri şehre giden sayısız yoldan biri gibi uzanıyordu.

"Öneriye açık mısın, Sparhawk?" diye sordu Talen.

"Tynian gibi konuştun."

"Biliyorum. O yokken, yerini dolduruyorum. Bir süredir Mat-herion'dan uzağız ve burada neler olduğunu bilmiyoruz. Her zamanki gibi şehre gizlice girip bir göz atsam - birkaç soru sorup, neler döndüğünü öğrensem - iyi olur."

Sparhawk başıyla onayladı. "Tamam," dedi.

"Hepsi bu mu? Sadece 'tamam' mı? Karşı çıkış ya da itiraz yok mu? Dikkatli olmam için saatler süren söylevler? Beni hayal kırıklığına uğrattın, Sparhawk."

"İtiraz etsem ya da söyleve geçsem beni dinleyecek misin?"

"Doğrusu hayır."

"O zaman niye vakit harcayalım ki? Sen ne yaptığını ve nasıl yapacağını biliyorsun. Sadece dikkat et, bütün gece sürmesin."

Talen atmdan inip eyer çantasını açtı. Kaba, yamalı bir iş giysisi çıkarıp diğer giysilerinin üzerine geçirdi. Sonra eğilip ellerini toprağa bulayıp yüzüne sürdü. Saçlarını bozup yol kenarından aldığı bir tutam samanı üzerine serpiştirdi. "Nasıl oldu?" dedi Sparhawk'a.

"İdare eder." Sparhawk omuz silkti.

"Oyunbozan," diye söylenen Talen, atma bindi. "Khalad benimle gel. Ben etrafı kolaçan ederken sen de atıma göz kulak olabilirsin."

Khalad homurdandı ve ikisi atlarını tepeden aşağıya sürdüler.

"Bu çocuk gerçekten çok yetenekli mi?" diye sordu Xanetia.

"Ona çocuk derseniz gücenir, Leydim," dedi Kalten, "ve görünmez olmaya bildiğim herkesden daha yakındır."

Yoldan biraz uzaklaşıp beklediler.

Talen ve ağabeyi döndüğünde bir saat geçmişti.

"Durum aşağı yukarı ayrıldığımızdaki gibi," dedi Talen.

"Yani sokaklarda meydan savaşı yok?" diye güldü Ulath.

"Henüz değil. Ama sarayda hareketli bir şeyler var. Belgelerle ilgili bir şey. Konuştuğum insanların hiçbiri bu konuda pek bir şey bilmiyordu. Ama kontrol hâlâ Kilise Şövalyeleri ve Atanlarda, istersek buradan Ehlana'nın kalesinin avlusuna tehlikesizce sıçrayabiliriz."

Sparhawk başını salladı. "Atlarımızla gitsek iyi olur. Surların içinde hâlâ Tamullarm olduğuna ve en az yarısının casus olduğuna eminim. Gerekmediği sürece onlara sır vermesek iyi olur. Sara-bian hâlâ kalede mi kalıyor?"

Talen başıyla onayladı. "Karın herhalde ona birkaç yeni numara öğretiyordur, 'yerde yuvarlan', 'ölü numarası yap', 'otur ve dilen' gibi şeyler."

"Talen!" diye bağırdı Itagne.

ilhanx

"Henüz kraliçemizle tanışmadınız, değil mi, Ekselans?" diye sırıttı. "Size tamamen yeni bir deneyim yaşayacağınızı söyleyebilirim."
234

"Bu, yeni bir dosyalama sistemi oluşturmakla ilgili, Lordum," diye Vanion'un sorusunu yanıtladı açılıp kapanır köprüdeki genç pandion. "Her şeyi yeniden düzenlemek için yere ihtiyacımız vardı, bu yüzden tüm hükümet dosyalarını çimenliğe yaydık."
"Ya yağmur yağarsa?"
"Bu işimizi çok daha kolaylaştıracaktır, Lordum."
Avluda atlarından indiler ve geniş merdivenlerden süslemeli ana kapıya çıktılar, sedef kaplı zemine zarar vermemek adına yumuşak terlikleri giymek için kısa bir süre durup içeri girdiler.
Gelişleri Kraliçe Ehlana'ya bildirilmişti ve onları taht odasmm kapısında bekliyordu. Sevimli, genç karısını gören Sparhawk'm boğazı düğümlendi. "Geçerken uğramanız çok hoş bir şey, Sör Sparhawk," diye kollarını boynuna dolamadan önce iğneledi Ehlana.
Kısa ve resmi bir öpüşmenin ardından "çok geç kaldığımız için özür dilerim, tatlım," dedi. "Yolculuk planlarımız biraz karıştı." Yarım düzine Tamulun yakın durup dinlemiyorlarmış gibi davranmak için zorlandıklarının çok iyi farkındaydı. "Niye yukarı çıkmıyoruz, Kraliçem? Size anlatmak istediğimiz oldukça çok şey var. Üstelik tamamen derime işlemeden önce şu zırh gömleği çıkarmak istiyorum."
"O iğrenç kokan şeyi yatak odama getirmeyeceksin, Sparhawk. Hatırladığım kadarıyla banyolar şu yönde. Niye güzel kokulu dostlarını oradan faydalandırmıyorsun? Hanımlar benimle gelebilir. Hepimiz bir saat içinde kraliyet dairesinde toplanacağız. Gecikmenizin sebebinin açıklanmasının kesinlikle büyüleyici olacağma eminim."
Sparhawk yıkanıp, geleneksel ceket ve tay tını giymesinin ardından kendini çok daha iyi hissetti. O ve arkadaşları beraberce kraliyet dairesinin bulunduğu merkez kulenin merdivenlerini çıkıyorlardı.
"Geç kaldın, Sparhawk," dedi kabaca Mirtai, merdivenlerin en üst basamağına ulaştıklarında.
"Evet. Karım da bunu belirtti. Sen de içeri gel. Senin de dinlemen gerekecek."
Ehlana ve diğerleri geniş, mavi perdeli odada toplanmışlardı. Ama Sephrenia ve Danae dikkat çekici bir şekilde yoklardı.
"Evet, en sonunda]" dedi içeri girerlerden Sarabian. Sparhawk imparatordaki değişime şaşırdı. Saçları arkada toplanmıştı. Üzerine iyice oturmuş bir tayt ve geniş kollu keten bir gömlek giyiyordu. Genç görünüyordu. Elinde aşın antreman sayesinde iyice oturmuş
235

görünen bir meç tutuyordu. "Artık hükümeti devirme işine devam edebiliriz."
"Neyin peşindesin, Ehlana?" diye sordu Sparhawk.
"Sarabian ve ben ufuklarımızı genişletiyoruz." Omuz silkti.
"Bu kadar uzun süre uzak kalmamam gerektiğini biliyordum."
"Bunu konuyu ortaya getirmene sevindim. Aynı düşünce çok uzun süredir benim kafamı da meşgul ediyordu."
"Niye boşa zaman harcamayıp huzursuzluktan kurtulmuyorsun, Sparhawk?" diye önerdi Kalten. "Bu minik geziyi niçin yaptığımızı ona göster yeter."
"İyi fikir." Sparhawk ceketinin içine uzanıp basit, altın kutuyu çıkardı. "İşler kontrolden çıkmaya başladı, Ehlana, bu yüzden gidip biraz takviye almaya karar verdim.". ,
"Ben o işi Tynian'm yaptığını düşünüyordum."
"Durum Kilise Şövalyeleri'nden biraz daha anlamlı bir şeyi gerektirdi." Sparhawk kutuyu açmak için yüzüğünün kenarına dokundu. "Açıl," dedi. Karısının yüzüğünün de içerde olduğunu gizlemek için kapağı tamamen açmadı.
"Yüzüğüne ne yaptın, Sparhawk?" diye sordu kadın, taşı gizleyen kapağa bakarak.
"Hemen açıklayacağım." Uzandı ve Bhelliom'u dışarı çıkardı. "İşte bu yüzden gittik, tatlım." Taşı havaya kaldırdı.
Mücevhere bakakalan kadının yüzündeki bütün renk çekilmişti. "Sparhawk!" diye güçlükle soludu.
"Ne muhteşem bir mücevher!" diye bağıran Sarabian, elini Mavi Gül'e doğru uzatıyordu.
"Bu akıllıca olmaz, Majesteleri," dedi Itagne. "O Bhelliom. Sparhawk'a katlanabiliyor ama başka birisi için tehlikeli olabilir."
"Bhelliom, bir peri masalıdır, Itagne."
"Son zamanlarda çeşitli peri masalları hakkındaki düşüncelerimi yeniden değerlendiriyorum, Majesteleri. Sparhawk, Azash'ı Bhelliom'la yok etti - sadece ona dokundurarak. Elinizi sürmenizi

ilhanx

tavsiye etmem, İmparatorum. Son birkaç ayda biraz umut verdiniz ve bu durumda sizi kaybetmekten nefret ederiz."
"Itagne!" dedi sertçe Oscagne. "Tavırlarına dikkat et!"
"İmparator'a tavsiyeler vermek için buradayız, şımartmak için değil. Aklıma gelmişken, Oscagne, beni Cynestra'ya yolladığında,

tam yetki vermiştin, değil mi? Yetkilerimi tekrar kontrol edebiliriz aina böyle bir otoritem olduğuna oldukça eminim - genelde öyle-yirrıdır. Umarım canın sıkılmaz, ahbap ama yolda gelirken birkaç ittifak anlaşması yaptım." Durdu. "Şey," diye düzeltti. "Esas işin roğunu Sparhawk yaptı ama yetkim işe hafif bir yasallık getirdi."
"Matherion'a danışmadan bunu yapamazsın, Itagne!" Oscag-ne'nın yüzü morarıyordu.
"Ciddi ol, Oscagne. Tek yaptığım ortaya çıkan fırsatları yakalamaktı. Zaten Sparhawk'a ne yapıp ne yapamayacağını söyleyebilecek konumda değildim, değil mi? Sparhawk ve arkadaşları uğradıklarında Cynestra'daki işleri aşağı yukarı kontrol altına almıştım. Cynestra'dan ayrıldık ve ..,"
"Ayrmtılarlar, Itagne. Cynestra'da ne yaptın?"
Itagne iç çekti. "Bazen çok usandırıcı olabiliyorsun, Oscagne. Büyükelçi Taubel'in İçişleri Bakanlığımın karakol şefi Kanzad'la ilişkiye girdiğini keşfettim. Her neyse, Taubel ve Kanzad'ı - bütün polis gücü ve büyük elçilik görevlilerinin çoğunu - zindana atıp sıkıyönetim ilan ettim ve başa Atan garnizonunu geçirdim."
"Ne yaptın?"
"Bugünlerde sana bu konuda bir rapor yazacağım. Geçerli nedenlerim olduğunu bilecek kadar beni tanıyorsun."
"Yetkilerini aştın, Itagne."
"Bana hiçbir sınır koymadın, ahbap. Bu bana mutlak otorite verdi. Tek söylediğin etrafıma bakınıp gerekeni yapmamdı ve yaptım."
"Yazılı emir olmadan Atanları yanma almayı nasıl becerdin?"
Itagne omuz silkti. "Oradaki Atan garnizonun kumandam oldukça genç bir kadındı - oldukça çekici, doğrusu adaleli türden. Onu baştan çıkardım. Baştan çıkmaya hevesliydi. İnan bana, Oscagne, benim için kesinlikle her şeyi yapacaktır." Durdu. "Dosyama bir not iliştirmek isteyebilirsin - İmparatorluk için her türlü fedakârlık yapmaya gönüllülüğüm hakkında. Ama dizginleri ona tamamen teslim etmedim. Tatlı kız, sevgisinin bir ifadesi olarak Taubel ve Kan-zad'm kellelerini sunmak istedi ama geri çevirdim. Üniversitedeki odam yeterince dağınık, bu yüzden duvarlarda doldurulmuş avlar için yerim yok, Onun yerine onları hapse atmasını ve Taubel'in yerine geçecek kişi gelene kadar Kral Jaluah'ı sıkıca kontrol etmesini söyledim. Bu atamayı yapmak için acele etmen gerekmiyor, sevgili

ağabeyim. Ona güvenim tam."
"Cynesga ile ilişkileri yirmi yıl geriye attm, Itagne."
"Hangi ilişkiler?" diye kahkahalarla güldü Itagne. "Cynesgah-lar sadece kaba güçten anlar, bu yüzden ben de bunu kullandım."
"İttifaklardan bahsettin, Itagne," diyen Sarabian, hafifçe meçinin ucuna fiskeler atıyordu.
"Ben de tam oraya geliyordum, İmparatorum. Cynestra'dan ayrıldıktan sonra, Delphaeus'a gittik. Şefleriyle, Anari, - Cedon isminde çok yaşlı bir adam - konuştuk ve bizi destekleme teklifi yaptı. Sparhawk, pazarlığın bize düşen bölümünü halledecek, bu yüzden İmparatorluğun ödemesi gereken hiçbir şey yok."
Oscagne başını salladı. "Bu ailemizin anne tarafından geliyor olmalı, Majesteleri," diye özür diledi. "Annemin biraz tuhaf bir amcası vardı."
"Sen neden bahsediyorsun, Oscagne?"
"Kardeşimin ortada olan deliliğinden, Majesteleri. Bana böyle şeylerin kalıtsal olduğu söylenmişti. Çok şükür, baba tarafına çekmişim. Söyle, Itagne, sesler de duyuyor musun? Mor zürafalar gördüğün oluyor mu?"
"Bazen çok yorucu oluyorsun, Oscagne."
"Bize neler olduğunu söyler misin, Sparhawk?" dedi Sarabian.
"Itagne oldukça iyi açıkladı, Majesteleri. Anladığım kadarıyla siz Tamulların Parıldayan İnsanlar hakkında şüpheleri var?"
"Hayır," dedi Oscagne. "Ben bunlara şüphe demezdim, Majesteleri. Var olmayan insanlar hakkında nasıl şüphe olabilir ki?"

ilhanx

"Bu tartışma bütün gece sürebilir," dedi Kalten. "İzin verir misiniz, Leydim?" diye yanında boynu hafif bükük, sessizce oturan Xanetia'ya sordu. "Kim olduğunuzu göstermezseniz, günlerce boğuşacaklar."
"Eğer sizi memnun edecekse, Aziz Şövalye," dedi kadın.
"Bu kadar resmiyet niye, tatlım?" Sarabian gülümsedi. "Bu tarz konuşmayı, Matherion'da sadece düğün, cenaze, taç giyme ve diğer yas günlerde kullanırız."
"Biz çok uzun vakitlerdir tecrit edildik, İmparator Sarabian, moda esintileri ve diğer kullanım dalgalanmalarından etkilenmedik. Sizi temin ederim ki size modası geçmiş bir zorlamahk gibi görünen bu konuşma biçimini kullanırken bir sıkıntı çekmiyoruz,
238

hu dudaklarımıza kendiliğinden geliyor ve bizim doğal konuşma jjimiz - aramızda konuşmak gerektiği nadir durumlarda."
Odanın diğer ucundaki kapı açıldı ve Prenses Danae, peşinde Rollo'yu sürükleyerek, arkasındaki Alean'la birlikte içeri girdi. ' Xanetia'mn gözleri büyüyüp ifadesi huşuyla doldu.
"Uykuya daldı," diye annesine haber verdi küçük prenses.
"İyi mi?" diye sordu Ehlana.
"Leydi Sephrenia çok yorgun görünüyordu, Majesteleri," diye karşılık verdi Alean. "Banyo yapıp yatağına gitti. Akşam yemeğini yemesini bile sağlayamadım."
"Onu uykuya bırakmak daha iyi olacak," dedi Ehlana. "Onunla sonra ilgileneceğim."
İmparator Sarabian düşüncelerini bir zamanlar öğrendiği eski konuşma biçimine döndürmek için oluşan kısa boşluğun avantajını kullandı. "Doğrusu," dedi Xanetia'ya, "sizin konuşma tarzınız kulağıma çok zarif geliyor, Leydi. Bununla beraber, aslında, yokluğunuzla bize karşı zalimlik ettiniz, çünkü çok güzelsiniz ve seçkin üslûbunuz sarayımızı aydınlattı. Dahası, gözleriniz ve içinizden ışıldayarak yükselen nazik edanız üzerimizde gerçek bir zerafetin nasıl olacağım bir kez daha kanıtlıyor."
"Sözleriniz mahirane bir şekilde tatlılaştırılmış, Majesteleri," dedi başını nazikçe eğerek Xanetia, "ve sizin mükemmel bir dalkavuk olduğunuzu anlıyorum."
"Böyle söylemeyiniz," diye itiraz etti adam. "Gerçekten kalbimin derinliklerinden konuştuğum hakkında sizi temin ederim." Açıkça kendi kendine eğleniyor gibiydi.
Kadın iç çekti. "Ne yazık ki sizin fikriniz gerçek konumumu gördüğünüzde değişecek. Tebaalarınızı korkutmaktan kaçınmak için gerekliği olduğu üzere görüntümü değiştirdim. Bunu itiraf etmek benim için büyük bir sıkıntı olsa da, halkınız beni alışa gelmiş halimde görse dehşet içinde bağırarak kaçışacaktır."
"Gerçekten de etrafa böylesine bir korku salabilir misiniz, nazik bayan?" diye gülümsedi. "Sözlerinizin doğruluğunu kabul edemem. Aslında, düşünüyorum ki ateş kubbeli Matherion'un sokaklarmda belirdiğinizde tebaam koşacaktır - ama size doğru uzaklara değil."
"Bunu kendiniz değerlendirmelisiniz, Majesteleri."
"Ah - işlem başlamadan önce, Majestelerinin sağlık durumunu
239

sorabilir miyim?" diye ihtiyatlıca sordu Itagne.
"İyiyim, Itagne."
"Nefes darlığı yok, değil mi? Majesteleri'nin göğsünde bir sancı ya da ağırlık yok, değil mi?"
"Sağlığımın iyi olduğunu söyledim, Itagne," d?di Sarabian.
"Ben de kesinlikle öyle olduğunu umarım, Majesteleri. Size Leydi Xanetia'yi, Delphae'nin Anarae'si, sunmama izin verir misiniz"
"Sanırım ağabeyin haklı, Itagne. Sen - Ulu Tanrım!" Sarabian açık bir dehşet içinde Xanetia'ya bakıyordu. Kalitesiz kumaştan akan boya gibi, Xanetia'nm ten ve saç rengi sönüyor ve gizlediği ışıltı yeniden başlıyordu. Ayağa kalkıp Kalten'in yanında durdu.
"İşte şimdi sizin kâbuslarınız ete kemiğe büründü, Tamuli'H Sarabian," dedi kederli bir şekilde Xanetia. "İşte ben buyum. Kulunuz Itagne, efsanevi Delphaeus'da olanlar hakkında size doğruyu söyledi. Konumunuza uygun bir tarzda sizi selamlamak isterdim ama bütün Delphae halkı gibi ben de toplumdan atılmış durumdayım ve bu yüzden sizin tebaanız değilim. Sizin Elenia'Iı Sparhawk diye bildiğiniz Anakha ile yaptığımız anlaşmamız yüzünden halkıma düşen hizmetleri yapmak için buradayım. Benden korkmaymız, Sarabian, çünkü buraya yok etmek için değil, hizmet etmek için geldim."
Yüzü ölü gibi solan Mirtai ayağa fırlamıştı. Kararlı bir şekilde sahibesinin önüne geçip kılıcını çekti. "Kaç, Ehlana," dedi acımasızca. "Ben onu tutarım."

ilhanx

"Buna hiç gerek yok, Atan'lı Mirtai," dedi Xanetia. "Biraz önce söylediğim gibi, bu topluluğa zarar vermek gibi bir niyetim yok. Kılıcınızı kınına sokunuz."
"Sokacağım lanetli kişi - ama senin kalbine!" Mirtai kılıcını kaldırdı. Sonra, sanki büyük bir darbe yemiş gibi sırtüstü yuvarlandı.
Kring ve Engessa anında elleri kılıçlarında ileriye fırladılar.
"Onları incitmeyeceğim, Anakha," diye Sparhawk'i uyardı Xanetia, "ama siz ve halkım arasındaki anlaşmaya sadık kalmak için kendimi korumam gerekiyor."
"Kılıçlarınızı yerine koyun!" diye bağırdı Vanion. "Bu hanım dostumuz!"
"Ama ..." diye itiraz etti Kring.
"Kılıçlarınızı yerine koyun dedim!" Vanion'un haykırışı gerçekten

Ürperticiydi. Kring ve Engessa oldukları yerde kaldılar.
Sparhawk, diğer tehlikeyi gördü. Danae, bakışlarında soğuk, kararlı bir ifadeyle Delphae kadınına doğru ilerliyordu. "Ah, işte buradasın, Danae," diyerek hızla harekete geçip intikamcı küçük prensesin yolunu kesti. "Zavallı yaşlı babana bir öpücük vermeyecek misin?" Onu hızla kollarına alıp dudaklarını onunkilere yapıştırarak kızgın parlayışını yatıştırdı.
"Beni indir, Sparhawk!" dedi, doğrudan Sparhawk'm gırtlağına konuşarak.
"Kızgınlığına hakim olana kadar olmaz," diye mırıldandı, dudakları hâlâ onunkilerin üzerindeydi.
"Mirtai'nin canını yaktı!"
"Hayır, yakmadı. Mirtai canı yanmadan nasıl düşüleceğini bilir. Aptalca bir şey yapma. Bunun olacağını biliyordun. Her şey kontrol altında, heyecanlanma - ve Tanrı aşkına annenin senin gerçekten kim olduğunu öğrenmesine izin verme."
"Bhelliom gerçekten konuşamaz!" Delphaeus'da olanları anlatan Sparhawk'm sözünü kesti Ehlana.
"Kendisi değil," diye karşılık verdi Sparhawk. "Kalten aracılığıyla konuştu - şey, en azından ilk seferinde öyleydi."
"Kalten mi?"
"Sebebi konusunda hiçbir fikrim yok. Belki sadece el altında kimi bulursa onu kullanıyor. Konuştuğu dil oldukça eski ve son derece resmi - sizler bizler gibi bir sürü şey. Konuşması Xanetia'ya çok benziyor ve aynı şekilde karşılık vermemizi istiyor. Belli ki, konuşma tarzı önemli." Eliyle yeni tıraş olmuş yanağım okşadı. "Çok tuhaf ama on ikinci yüzyılın Elene lisanını konuşmaya - ve düşünmeye - başlamamla beraber, bir şey zihnimi açtı. İlk kez, Anakha olduğumu anladım. Bhelliom ve benim birbirimize son derece özel bir şekilde bağlı olduğumuzu anladım." Tuhaf bir şekilde gülümsedi. "Göründüğü kadarıyla iki farklı kişiyle evlisin, aşkım. Umarım Anakha'dan hoşlanırsın. Yeterince soylu biri gibi görünüyor - önce konuşma tarzına alışmalısın."
"Belki de sadece delireceğim," dedi kadın. "Bu, neler döndüğünü anlamaya çalışmaktan daha kolay olabilir. Bu gece yatağıma kaç yabancı daha getirmeyi planlıyorsun?"

Sparhawk Vanion'a baktı. "Sephrenia'dan bahsedeyim mi?"
"Edebilirsin." Vanion iç çekti. "Zaten kısa sürede öğrenecekler."
Sparhawk karısının ellerini kendi avuçlarının içine aldı ve gri gözlerine baktı. "Sephrenia'yla konuştuğunda biraz dikkatli olman gerekiyor, tatlım. Delphae ve Styricler arasında çok eski bir düşmanlık var ve Sephrenia ne zaman onların yanında olsa man-tıksızlaşıyor. Xanetia'mn da Styriclerle sorunları var ama onları Sephrenia'dan daha iyi kontrol etmeyi beceriyor."
"Size öyle mi görünüyor, Anakha?" diye sordu Xanetia. Kendini yeniden gizlemeye başlamıştı, Sparhawk, bunu gereklilikten çok diğerlerinin rahatı için yaptığını tahmin etti. Mirtai, kadından fazla uzak olmayan bir yerde gözlerini dikkatle üzerine dikmiş, bir eli kılıcının kabzasında oturuyordu.
"Kişisel olarak saldırgan olmak istemiyorum, Anarae," diye özür diledi adam. "Durumu açıklamaya çalışıyorum ki sen ve Sephrenia birbirinizin gözlerini çıkarmaya kalktığınızda,anlasmlar."
"Kocamın büyüleyici cazibesini fark ettiğine eminim, Anarae," diye gülümsedi Ehlana. "Bazen bununla bizi bayıltır."
Xanetia gerçekten güldü. Sonra Itagne'ya baktı. "Bu Eleneler karmaşık insanlar, değil mi? Kaba saba tavırlarının ardında aşın hızlı düşünceler ve çeliği giysi haline sokan bir halktan beklemediğim incelikler seziyorum."
Sparhawk koltuğuna yaslandı. "Olanları tamamen anlatmadım ama bu karşılaştığımız şeyler hakkında genel bir kanınızın oluşmasına yeterli. Yarın ayrıntılara geçebiliriz. Burada neler oluyor?"

ilhanx

"Politika, elbette." Ehlana omuz silkti.
"Sen politikadan hiç bıkmayacak mısın?"
"Salaklaşma, Sparhawk. Milord Stragen, niye anlatmıyorsunuz? Bütün o pis ayrıntılara girdiğimde şok olacak."
Stragen yine en sevdiği beyaz saten ceketi giyordu. Sarışın hırsız ayakları masanın üstünde koltuğuna iyice gömülmüştü. "Şu darbe girişimi - ya da her neyse - diğer tarafı ciddi bir şekilde sarstı," diye başladı. "Bu olaylar bu işin içinde hobgoblin'ler ve diriltilen kadim çağlar dışında daha dünyevi öğeler de olduğu gerçeği konusunda bizi uyardı. Krager'in - ve İçişleri Bakanı Kolata'nın - bu işe karıştığını ve durumun sıradan politikaya döndüğünü biliyoruz. Bütün polisler her yerde kırtasiye işleri yapmaya mecbur oldukları için, o

labirent gibi binanın içinde bir yerde konuşmak istediğimiz insanla^-rj tanımlayan bir grup dosya olduğuna fazlasıyla emindik. Sorun doğrudan bakanlığa girip neyin peşinde olduğumuzu bildiğimizi açığa vurmadan dosyalarını görmeyi emredemeyişimizdi ki bu sonradan Kolata'nın gönüllü misafirimiz değil, elimizde hapis olduğunu öğrenmelerini sağlayacaktı. Barones Melidere'in aklına yeni bir dosyalama sistemi düşüncesi geldi ve bu durum bize tüm bakanlıklardaki bütün dosyalara bakabilme olanağı verdi."
"Çok korkunçtu," diye ürperdi Oscagne. "Sadece İçişleri'nin dosyalarıyla ilgilendiğimizi gizlemek için bütün hükümeti rahatsız etmek zorunda kaldık. Milord Stragen ve Barones kafa kafaya verip bir sistem uydurdular. Tamamen mantıksız ve çılgınca tutarsızdı ama her nedense inanılmayacak kadar iyi iş gördü. Herhangi bir belgeye, bir saatten kısa bir sürede ulaşabilirim."
"Her neyse," diye devam etti Stragen, "yaklaşık bir hafta kadar İçişleri'ndeki dosyalara göz gezdirdik ama oradaki insanlar eşyaların yerini değiştirmek için geceleri gizlice binaya girip durdular, bu yüzden her sabah işe yeniden başlamak zorunda kaldık. İşte o zaman işlerimizi çimenliklere taşımaya karar verdik. Bütün binalardaki tüm kâğıtları çıkarıp otların üstüne yaydık. Bu hükümetin geri kalanının işini aşın derecede zorlaştırdı ama İçişleri hâlâ bize destek vermeyi reddedip kritik dosyalan saklıyordu. Caaladorla beraber aslımıza dönüp soygunculuğu denedik - Mirtai'yi de yanımıza alarak. Sanırım, kraliçe onu yanımızda bize değerli şeylerden çok belgeler aradığımızı hatırlatmak için yolladı. Birkaç gecemizi aldı ama sonunda istediğimiz dosyalann saklandığı gizli odayı bulduk."
"Ertesi sabah yok olduklarını fark etmediler mi?" dedi Bevier.
"Onlan almadık, Aziz Şövalye," dedi Caalador. "Kraliçe belgeleri götürmeden bilgiyi kaleye götürecek bir Styric büyüsü kullanan genç bir Pandion çağırdı." Smth. "Bütü bu onan suçayıçı şeleri alık ve bezim adıımız bilmiyola. Çadık ve kaypoldunu ark bil edmedile."
"Tamuli'deki İçişleri'nin sahip olduğu her seviyedeki casusların, muhbirlerin, bütün gizli polislerin ve komploculann isimlerini biliyoruz," diye sınttı Sarabian. "Adım atabilmek için hepinizin yuvaya dönmesini bekliyorduk. İçişleri Bakanhğı'nı dağıtıp, bütün o insanları tutuklatacak ve sıkıyönetim ilan edeceğim. Betuana'yla yakın bağlantıdayım ve planlarımızı çok dikkatlice hazırladık. Ben haber verir

vermez, Atanlar bütün Imparatorluk'un sorumluğunu alacaklar. Oyuncak bebek olmaktan çıkıp gerçek bir İmparator olacağım."
"Hepiniz çok meşgulmuşsunuz," diye fikrini belirtti Vanion.
"Bu zamanın çabuk geçmesini sağlıyor, Lordum." Caalador omuz silkti. "Ama biraz fazla ileri gittik. Krager, Matherion'un suçlularım casus olarak kullandığımızı açıkça biliyor ama gizli hükümetten haberi olup olmadığına emin değiliz. Organizasyonumuzun belirli bir yerde sınırlı olduğunu sanıyorsa, bu pek büyük bir sorun değil ama Matherion'dan emir verebileceğimi ve Chyrel-los'da birinin öldüğünü bilirse, bu kesinlikle, baksa bi mesle."
"Bu lehçeyi özlemiştim," dedi Talen. Biraz düşündü. "O kadar da çok değil," diye ekledi.
"Tenkitçi," diye suçladı Caalador.
"Ne kadarını keşfedebildiniz?" diye sordu Ulath.
Caalador elini açıp belirsizce ileri geri salladı. "Bun söleme ço zo," diye kabul etti. "Bizm gib isahlann çamu gölüdeki bi kubaa gib rahaça dolaşcalan yele va. Dier yelede olmas." Yüzünü astı. "Sözün kısası, bu büyük ihtimalle doğal yeteneğe dayanıyor. Bazılarında var, bazılarında yoktur. Tamuli'nin çeşitli yerlerindeki azgın milliyetçilerin bazılarının ismini belirleyerek biraz yol kat ettik - en azından ettiğimizi düşünüyoruz. Krager ne yaptığımızı bilse, bize yanlış bilgi verebilir. Elimize geçen bilgiyi kontrol etmek için sizin dönmenizi beklemek istedik."
"Böyle bir şeyi nasıl kontrol ediyorsunuz?" diye sordu Bevier.

ilhanx

"Birinin boğazını kesmeleri için haber yollayacağız ve onu koruyup korumadıklarına bakacağız," dedi Stragen. "Bir yerdeki bir polis şefini ya da şu milliyetçi liderlerden birini - mesela Elron. Şaşırtıcı^ değil mi, Sparhawk? Bulduğumuz şeylerden biri bu. Elron şu esrarengiz Sabre çıktı."
"Çok şaşırtıcı," diye sahte bir şaşkınlıkla yanıtladı Sparhawk.
"Caalador, Scarpa denen adamı öldürtmek istiyor," diye devam etti Stragen, "ama ben Elron'dan yanayım - yine de bu konudaki seçimime edebi bir eleştiri gözüyle bakılabilir. Elron politik görüşlerinden çok tiksindirici dizeleri için öldürülmeyi hak ediyor."
"Dünya kötü şürlere biraz daha katlanabilir, Stragen," dedi Caalador. "Scarpa gerçekten tehlikeli biri. Keşke Rebal'in kim olduğunu da öğrenebilseydik ama bugüne dek bizden kaçmayı başardı."

"Asıl ismi Amador/' dedi Talen. "Edom'un batı sahilindeki Jor-san'da kurdele satıcısı."
"Bunu nasıl öğrendin?" Caalador şaşkın görünüyordu.
"Dürüst olmak gerekirse, tamamen şans. Rebal'i ormanda köylülere nutuk çekerken gördük. Daha sonra, Jorsan'a geldiğimizde, fırına beni bir dükkâna attı. Bu konuda hiç endişeli değil. O bir şarlatan. Köylüler Incetes'in hayaletini çağırıyor sansınlar diye karnaval üçkâğıtları kullanıyor. Sephrenia, düşmanlarımızın yayıldıkça zayıfladıklarını düşünüyor. Ellerinde bütün bu ziyaretleri düzenleyecek kadar gerçek büyücüleri yok, bu yüzden üçkâğıda başvuruyorlar."
"Edom'da ne yapıyordun, Sparhawk?" diye sordu Ehlana.
"Bhelliom'u almak için giderken oradan geçtik."
"Oraya kadar nasıl oldu da bu kadar hızlı gidip geldiniz?"
"Aphrael bize yardım etti. O çok yardımcı biridir - çoğu zaman." Sparhawk kızma bakmamayı becerdi. Ayağa kalktı. "Hepimiz bu gece biraz yorgunuz," diye önerdi, "ve bütün boşlukları doldurmanın çok uzun zaman alacağını sanıyorum. Niye ara verip uyumuyoruz? Yarın hepimiz dinç olduğumuzda buna hevesle devam edebiliriz."
"İyi fikir," diye onaylayan Ehlana da ayağa kalktı. "Üstelik, çok merak ediyorum."
"Ya?"
"Onunla uyuyacağıma göre, şu Anakha denen adamı da tanıyacağım, değil mi? Bildiğiniz gibi yabancılarla yatmak bir kızın adını çok kötü karalar."
"Hâlâ uyuyor," dedi Danae, Sephrenia'nm oda kapısını sessizce kaparken.
"İyi mi?" diye sordu Sparhawk.
"Elbette değil. Ne bekliyordun, Sparhawk? Kalbi kırıldı."
"Benimle gel. Konuşmamız gerekiyor."
"Şu anda seninle konuşmak istediğimi sanmıyorum, baba. Sana birazcık kırgınım."
"Böyle de yaşayabilirim."
"O kadar emin olma."
"Benimle gel." Onun elini tutup kulenin tepesine çıkan uzun Merdivenlerden mazgallara çıkardı. Kapıyı kapatıp arkalarından

sürgüledi. "Aptalca bir hata yaptın, Aphrael," dedi.
Kız çenesini hafifçe kaldırıp adama buz gibi, boş bir bakış attı.
"Benimle oynama, genç leydi. Bir hata yaptın. Sephrenia'nlrı Delphaeus'a gitmesine asla izin vermeyecektin."
"Gitmesi gerekiyordu. Bunu yaşaması lazım."
"Yaşayamaz. Bu omuzlarında taşıyamayacağı kadar ağır."
"O göründüğünden daha güçlüdür."
"Senin hiç acıman yok mu? Ne kadar acı çektiğini göremiyor musun?"
"Elbette görüyorum, beni senden çok daha fazla üzüyor, baba."
"Vanion'u da öldürdüğünü biliyorsun, değil mi?"
"O da göründüğünden daha güçlü. Niye hepinizi Delphaeus'da Sephrenia'ya sırt çevirdiniz? Xanetia'nin söylediği bir iki hoş söz üç yüzyıllık sevgi ve bağlılığı silip götürdü. Siz Eleneler geleneksel olarak dostlarınıza böyle mi davranırsınız?"
"Bu konuda bizi zorlayan o oldu, Aphrael. Ültimatomlar vermeye başladı. Delphae'ler hakkında duygularının ne kadar güçlü olduğunu senin anladığını sanmıyorum. Tüm bunların ardında ne var?"
"Bu seni ilgilendirmez."
"Sanırım ilgilendirir. Cyrgai savaşları sırasında gerçekte ne oldu?"
"Sana söylemeyeceğim."

ilhanx

"Bu mevzuda konuşmaktan korkuyor musunuz, Tanrıça?"
Sparhawk hızla arkasını döndü. Dilinin ucuna beklenmedik bir küfür geliyordu. Xanetia'ydi. Konuştukları yerden pek uzak olmayan bir yerde ışıllayarak duruyordu.
"Bu seni ilgilendirmiyor, Xanetia," dedi soğukça Aphrael.
"Kalbinizden geçenleri bilmem lazım, Tanrıça. Ablanızın düşmanlığı şu an için önemli değil. Ama sizin düşmanlığınız çok daha fazla sorun çıkarıyor. Siz de beni kabaca başınızdan atmak istiyor musunuz?"
"Niye düşüncelerimi emip cevabı kendin bulmuyorsun?"
"Bunu yapamayacağımı bilmeniz gerekiyor, Aphrael. Zihniniz bana kapalı."
"Bunu fark ettiğine sevindim."
"Tavırlarına dikkat et," dedi kızına Sparhawk, çok sertti.
"Buna karışma, Sparhawk."
"Hayır, Danae, karışacağım. Sephrenia'nın Delphaeus'dakı

davranışının ardında sen mi vardın?"
"Saçmalama. O saçmalıktan kurtulsun diye onu Delphaeus'a yollayan bendim."
"Emin misin, Aphıael? Biliyorsun, şu anda sen de aynı onun gibi davranıyorsun."
"Edaemus'u sevmem, onun halkını da sevmem. Onu sevdiğim için Sephrenia'yı iyileştirmeye çalışıyorum, Delphae'lere duyduğum şefkat yüzünden değil."
"Lakin tüm bunlar başladığında akrabalarınıza karşı çıkan sizdiniz, Tanrıça," diye belirtti Xanetia.
"O da ırkınıza büyük bir sevgi beslediğim için değildi, Xanetia. Ailem hatalıydı ve prensip olarak onlara karşı çıktım. Ama bunu anlayamıyorsunuz, değil mi? Bunun sevgiyle ilgisi vardı ve siz Delphae'ler bunu daha da büyüttünüz, değil mi?"
"Bizi ne kadar az tanıyorsunuz, Tanrıça," dedi üzgünce Xanetia.
"Hepimiz bu kadar açık konuştuğumuza göre, ben de sizin sözlerinizde Styriclere karşı bazı önyargılar fark ettim, Anarae," diye belirtti Sparhawk.
"Nedenlerim var, Anakha - birçok neden."
"Olduğuna eminim. Sephrenia'ran da olduğundan eminim. Ama birbirinizden hoşlanıp hoşlanmamanız tamamen konu dışı. Bütün bunları çözeceğim. Yapmam gereken bir iş var ve onu bir kedi köpek doğuşunun ortasında yapamam. Aranızda barış yapmanızı sağlayacağım - bunu yapmak için Bhelliom'u kullanmak zorunda kalsam da."
"Sparhawk!" Danae şok oldu.
"Kimse Cyrgai savaşları sırasında gerçekten ne olduğunu bana anlatmak istemiyor ama belki de bu iyi bir şey. Başlangıçta merak ediyordum ama artık etmiyorum. Sözün kısası, hanımlar, ne olduğu umurumda değil. Davranış biçiminiz bir şekilde kimsenin ellerinin pek temiz olmadığını gösteriyor. Bu kindar ağız dalaşının durmasını istiyorum. Hepiniz çocuk gibi davranıyorsunuz ve bu beni bezdirmeye başladı."

on yedinci bölüm

ERTESİ SABAH Sephrenia'nm gözlerinin altında koyu renk halkalar vardı ve yüzünün rengi solmuştu. Beyaz Styric cüppesi, kısmen simsiyah kolsuz bir mantoyla örtülmüştü. Sparhawk daha önce onun böyle bir şey giydiğini hiç görmemişti. Seçimi - hem giysi ve hem renk konusunda - karanlık görünüyordu. Sabah kahvaltısına gönülsüzce ve sadece Ehlana'nm emri üzerine katıldı. İncinmesi yüzünden kendini saran bir savunma duvarıyla diğerlerinden biraz uzakta oturuyordu. Vanion'a bakmamış ve Alean'ın ısrarlarına rağmen kahvaltıyı geri çevirmişti.
Vanion da ondan daha az incinmiş görünmüyordu. Yüzü asık ve soluktu, neredeyse kılıçları taşımanın ağır yükünü çektiği zamanlar kadar soluktu ve gözleri acı doluydu.
Bu koşullar altındaki kahvaltı oldukça gergindi ve hepsi sofradan bariz bir rahatlamayla ayrıldılar. Hemen mavi perdeli oturma odasına giderek işe koyuldular.
"Diğerleri o kadar önemli değil," dedi Caalador. "Rebal, Sabre ve Baron Parok açıkça ikinci sınıflar. Hepsi de var olan düşmanlığı kendi çıkarları için kullanıyorlar. Ama Scarpa biraz farklı. Zaten Ar-juna başbelası bir yer ve Scarpa bunu sonuna kadar kullanıyor. Diğerleri oldukça dikkatli olmak zorunda, çünkü batı Tamuli'deki Ele-ne Krallıklarının nüfusu kalabalık. Her yerde insanlar var, bu yüzden komplocuların gizli gizli dolaşması gerekiyor. Ama güneydoğu Arjuna kocaman bir balta girmemiş orman, bu yüzden Scarpa'run saklanıp savunabileceği yerleri var. Diğerleri gibi bazı küçük ırkçılık

ilhanx

gösterileri yapıyor ama bu onun asıl gündemi görünmüyor. Arjuni-ler, Elene köylülerinden ve batmın sertlerden çok daha kurnazlar."
"Onun geçmişiyle ilgili bir şeyler öğrendin mi?" diye sordu Ulath. "Nereli, işe başlamadan önce neler yapmış gibi şeyler."
248

Caalador başıyla onayladı. "Bu kısım çok zor olmadı. Scarpa komployа katılmadan önce belli çevrelerde oldukça iyi tanınıyordu." Caalador yüzünü astı. "Keşke başka bir kelime olsaydı. 'Komplo' çok melodramik geliyor." Omuz silkti. "Neyse, Scarpa bir piç."
"Caalador!" dedi sertçe Bevier. "Yanımızda hanımlar var!"
"Niyetim müstehcenlik değildi, Sör Bevier, sadece resmi açıklama. Scarpa saldırganca önüne gelenle yatan meyhane fahişesi bir Ar-juni ve dönek bir Styric arasındaki oynaşmanın sonucu. Bu oldukça tuhaf bir çiftin eşleşmesiydi ve oldukça tuhaf bir adam yarattı."
"Bunu daha fazla uzatma Caalador," dedi meşumca Stragen.
"Büyü artık, Stragen. Çarpık ebeven yapısına sahip tek kişi sen değilsin. Aslında ben de babamın kim olduğuna emin değilim. Zeki ve yetenekli biri için piçlik o kadar büyük bir sıkıntı değildir."
"Milord Stragen menşei konusunda aşırı hassas," dedi nazikçe Barones Melidere. "Bu konuda zaman zaman onunla konuştum ama hâlâ yetersizlik hissediyor. Ama bu kötü bir şey olmayabilir. Genelde aşırı mükemmel olduğuna dair duyduğu hafif bir güvensizlik, kesinlikle dayanılmaz hale gelmesini engelliyor."
Stragen ayağa kalkıp havalı bir şekilde eğildi.
"Ah, otur, Stragen," dedi Barones.
"Nerede kalmıştım?" dedi Caalador. "Ah, evet şimdi aklıma geldi. Şu sizn Scarpa dene herf, Ar-juna'da külübimsi-bebat bi yol-kıysı meyanezide büymüş - ve gelşme çalanda 'üzelernde içbi âlak başkıı omadıı' bi yede piçlern yapça bütüşeler yapmş."
"Lütfen, Caalador," diye iç çekti Stragen.
"Sadece kraliçeyi eğlendiriyordum, ahbap," diye omuz silkti Caalador. "Düzenli dozlarda cahil halk konuşması almadan sağlığım yitiriyor."
"Külübimsi-bebat ne demek, Caalador?" dedi Ehlana.
"Aanen didiim gib, Kraaliç hazetleri. Külübimsi esk tata dökü-tüleri biarya getilip yaplmış bişey. 'Bebat' da anen didiim anamda. Ben daa küçü bi eniken öle bi erif bilyodum. Görceniz en piz yede yaşyodu ve kendide iç temz diildi."
"Sanırım bu parçalanan dil olmadan da birkaç saat yaşayabilirim, Üstad Caalador," diye gülümsedi Ehlana. "İlginiz için teşekkür etmek isterim."
"Hizmetinizde olduğum için daima sevinçliyim, Majesteleri."
249

Sırıttı. "Scarpa suç aleminin ortasında büyüdü. Yetenekli bir amatör diyebileceğiniz biriydi. Asla belirli bir işle yetinmedi." Yüzünü astı "Amatörler. Amatörlerden kesinlikle nefret ederim. Annesine ve dedikodulara inanırsak beşikten beri orospu olan çok sayıdaki üvey kız kardeşine pezevenklik yaptı - tıpkı her iyi erkek evladın yapacağı gibi. Kısmen becerikli bir kapkaççı ve yankesici, oldukça yetenekli bir dolandırcıydı. Annesinin eski sevgililerinden farklı olarak Scarpa'nm Styric babası bir süre orada kaldı ve zaman zaman oğlunu ziyaret etmek için uğradı, bu yüzden Scarpa'nın çat pat Styric eğitimi var. Ama sonunda amatörlerden yapması beklenen bir hata yaptı. Göründüğü kadar sarhoş olmayan bir meyhanecinin kesesini kesmeye kalktı. Kurbanı onu yakaladı ve Scarpa doğasının Arjuni yanını gösterdi. Hızla küçük, çok keskin bir bıçak çıkarıp adamın bağırsaklarını meyhanesinin zeminine döktü. İşgüzar biri polise gitti ve Scarpa çok ani bir şekilde evini terk etmek zorunda kaldı."
"Akıllıca bir hareket," diye mırıldandı Talen. "Büyürken hiçbir profesyonel eğitim almamış mı?"
"Hayır. Her şeyi kendi başına kapmış görünüyor."
"Erken büyümüş."
Caalador onaylayarak başını salladı. "Doğru öğretmenlere çat-saydı, usta bir hırsız olabilirdi. Kaçışının ardından, birkaç yıl boyunca bir yerde duramamış görünüyor. İlk adamını öldürdüğünde yaklaşık on iki yaşındaydı ve on dördünde gezginci bir karnavala katıldı. Kendini sihirbaz ilan etti - her zamanki karnaval üçkâğıdı - ama ara sıra gerçek sihir yapmak için birkaç Styric büyüsünden yararlanıyordu. Sakal bıraktı - bu Tamul erkeklerinin yüzlerinde pek sakal çıkmadığı için Tamul ırklarında nadir görülen bir şeydi. Şimdi düşünüyorum da, buna Styriclerde de rastlanmaz. Scarpa bir melezdi. Güney Tamul ve Styric karışımından ortaya oldukça tuhaf bir şey çıktı. Ne hatları ne de karakteri iki ırka hiç

ilhanx

uymuyordu." Caalador elini ceketinin içine sokup katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı. "İşte," dedi kâğıdı açarak, "kendiniz karar verin."
Çizim biraz kabaydı - bir portreden çok karikatür gibiydi. Tuhaf bir şekilde ilgi çekici yüzü olan birini gösteriyordu. Kalın kaşlarının altındaki gözleri göçüktü. Elmacık kemikleri yukarıda ve çıkıktı. Kartal gibi bir burnu ve şehvetli bir ağzı vardı. Sakalı sık ve siyah görünüyordu. Özenle taranıp düzeltilmişti.

"Sakalıyla çok uğraşıyor," diye fikrini belirtti Kalten. "Aykırı kılları tek tek kesiyormuş gibi." Hafifçe kaşlarını çattı. "Nedense tanıdık görünüyor - sanırım gözlerinin civarı."
"Bunu bir insan resmi olarak görebilmenize bile şaşırdım," diye burun kıvırdı Talen. "Teknik kesinlikle berbat."
"O kızın hiçbir eğitimi yok, Talen," diye sanatçıyı savundu Ca-alador. "Ama kendi mesleğinde yetenekli."
"Mesleği neymiş, Üstad Caalador?" diye sordu Ehlana.
"Fahişe, Majesteleri." Omuz silkti. "çizim sadece yan uğraş. Müşterilerinin resimlerini toplamaktan hoşlanıyor. İş görme sırasında yüzlerini inceler. Portrelerinden bazılarında ilginç ifadeler var."
"Şunu görebilir miyim?" diye birden sordu Sephrenia.
"Tabii ki Leydi Sephrenia." Caalador resmi verirken biraz şaşırmış gibiydi. Sonra koltuğuna döndü. "Djukta'yla hiç karşılaştın mı, Sparhawk?" diye sordu.
"Bir kere."
"İşte al sana sakal. Djukta gezinen bir çalıya benzer. Göz kapaklarında bile kıllar vardır. Her neyse, Scarpa birkaç mevsim bu karnavalla dolaştı ve ardından, beş yıl kadar önce, bir yıl boyunca ortadan kayboldu. Yeniden ortaya çıktığında politikaya atıldı - eğer buna böyle demek istiyorsanız, Rebal, Parok ve Sabre'nin yaptığı gibi biraz milliyetçilik gösterisi yapıyor, ama bu sadece Arjuna'da-ki cahiller için. Oranın milli kahramanı, köle ticaretini başlatan Sheguan ismindeki bir adam. Bu oldukça adi bir şey olduğu için Arjunilerin çoğu bununla pek gururlanmazlar."
"Ama yapmaktan da vazgeçmezler," dedi tatsızca Mirtai.
"Kesinlikle öyle, minik segilim," diye onayladı Caalador.
"Dost Caalador," dedi Kring. "Mirtai'ye bir daha böyle demeyeceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum."
"Aa, bu önömli diil, Kring. Daa ço insanarı yatıştıma içn kulamla bişey." Durdu. "Nerede kalmıştım?" diye sordu.
"Konuya girmeye başlıyordun," diye karşılık verdi Stragen.
"Bakıyorum bu sabah sabırsızsın, ahbap," dedi Caalador. "Adamlarımızın bulabildiklerine göre, Scarpa, batı Tamuli'deki şu üç ateşli adamdan çok daha tehlikeli. Arjuna hırsızları sıradan suçlulardan çok daha zeki ve namussuzdur. Çoğu Scarpa'nın örgütüne eğlence ve kazanç için girmiş. Arjuniler güvenilmez insanlar, bu

yüzden imparatorluk onlara çok sert davranmak zorunda. Arjuniler TamuUardan fazlasıyla nefret ederler ve bu yüzden Scarpa'nm yapay olarak ortalığı çok karıştırması gerekmedi." Caalador kuşkuyla burnunu kaşıdı. "Bunun ne kadarına inanabileceğimize emin değilim - ne de olsa Arjuniler - oradaki yol kesen soyguncular dan biri zamanında Scarpa'nm yakın adamlarından olduğunu iddia ediyor. Bize adamımızın biraz dengesiz olduğunu söyledi. Güneydeki vahşi ormanlardaki Natayos harabelerinde faaliyet gösteriyormuş. Şehir on yedinci yüzyıldaki Atan işgalinde yok edilmiş. Scarpa orayı işgal etmesine rağmen orada saklanıyor sayılmaz - askeri anlamda^ Şehir savunulabilir olsun diye yıkık eski surları güçlendirmiş. Bizim yol soyguncusu Scarpa'nm bazen deli gibi abuk sabuk konuştuğunu bildirdi. Haber kaynağımıza inanabilirsek, bir kez Cyrgai ve Cyrgon'dan bahsetmeye başlamış. Yakın dostlarına Cyrgon'un halkını dünyanın efendileri yapmak istediğini ama Cyrgailerin kurumsallaşmış salaklıkları yüzünden dünya çapında bir imparatorluğu yönetemeyecek kadar zeki olmadıklarını söylüyormuş. Scarpa'nm bir imparatorluk fikriyle hiçbir sorunu yok. Sadece var olanın kurulma tarzından hoşlanmıyor. Birkaç değişiklikle - tepede kendisi - olursa çok daha mutlu olacak. Cyrgailerin dünyayı fethedeceğine ve sonra görkemli yalnızlıklarına döneceklerine inanıyor. Birinin dünya hükümetini onlar adına yönetmesi gerekiyor ve bunun için Scarpa'm kafasmda bir aday var."
"Bu delilik!" diye bağırdı Bevier.
"Sanırım ben de bunu söyledim, Aziz Şövalye. Scarpa kendisinin iyi bir imparator olacağını düşünüyor gibi."
"Bu mevki zaten dolu," dedi sevimsiz bir tonda Sarabian.

ilhanx

"Scarpa, Cyrgon'un onu boşaltacağını umuyor, Majesteleri. Adamlarına Cyrgailerde kesinlikle yöneticilik yeteneğini olmadığını ve işgal edilen bölgeleri yönetmek için birine ihtiyaçları olacağını söylüyor. O anda gönüllü olacak. Cyrgon'un emirlerini arada bir baştan savma şekilde yapacak ve işleri daha çok kendine uyacak şekilde yönetecek. Anladığım kadarıyla büyük hayalleri var."
"Bu bana oldukça tamdık geldi, ha, Sparhawk?" dedi gergin bir sırıtışla Kalten. "Martel - ve Annias'm - aynı türde fikirleri vardı."
"Ah Tanrım, evet," diye onayladı Ehlana. "Bana sanki bütün bunları daha önce yaşamışım gibi geldi."

"Krager ne yapıyor?" diye sordu Sparhawk.
"Krager bir tür koordinatör gibi," dedi Caalador. "Aracı gibi çalışıyor- Mesaj ve emirler taşıyarak sık sık seyahat ediyor. Bu konuda tahmin yürütüyoruz ama Cyrgon ve Scarpa, Parok, Rebal ve Sabre gibi adamlar arasında bir emir ilişkisi olduğunu sanıyoruz. Krager hepsini tanıyor ve bu mesajlarının doğruluğunu kanıtlıyor. Yaşamdaki doğal mevkisini bulmuş görünüyor. Kraliçe Ehlana, bize Martel'le Annias'a da tamamen aynı şekilde hizmet ettiğini ve Eosia'da doğu Cardos dağlarındaki şu haydutlara Kont Gerrich'in emirlerini taşırken aynı tarz iş yaptığını söyledi."
"Krager'in bildiklerini boşaltmak için biraz çaba sarf etmeliyiz," diye geveledi Ulath. "Birisi ona ters baksa bile konuşmaya başlıyor ve konu hakkında beni merakta bırakacak kadar şey biliyor."
"Bu kadar uzun süre hayatta kalmayı da böyle başardı," diye homurdandı Kalten. "Paima onu öldürmeye kalkışamayacağımız kadar çok şey bildiğine emin olmamızı sağlıyor."
"Konuştuktan sonra öldürün, Sör Kalten," dedi Khalad.
"Öldürmememiz için yemin ettiriyor."
"Ne olmuş?"
"Biz şövalyeyiz, Khalad," diye açıkladı Kalten. "Birisine söz verdik mi sözümüzü tutmak zorundayız."
"Beni yakın zamanda şövalye yapmayı düşünmüyorsunuz, değil mi, Lord Vanion?" diye sordu Khalad.
"Bunun için biraz erken olabilir, Khalad."
"Bu ben hâlâ köylüyüm demek değil mi?"
"Şey - teknik olarak, belki."
"O zaman bu sorunu çözer," dedi iç dondurucu bir gülümsemeyle Khalad. "Gidip onu yakalaym, Sör Kalten. Konuşması için ne isterseniz söz verin. Sonra bana teslim edin. Kimse bir köylüden sözünü tutmasını beklemez."
"Bu adamı seveceğim, Sparhawk," diye sırıttı Kalten.
"Zalasta benim için geliyor, Sparhawk," dedi iri Pandion'a Seph-renia. "Sarsos'a güven içinde dönmem için yanımda olacak." Öğlen yemeği için döndükleri odaya girmeyi reddederek başmı salladı. "Çocukça davranıyorsun. Biliyorsun değil mi, Sephrenia?" "Artık yararlı değilim ve bu olduğunda ihtiyatlı bir Styric'in ne

yaptığını bilecek kadar uzun süredir Elenelerle beraber bulundum. Bir Styric işe yaradığı sürece Eleneler arasında güvendedir. Ama işi bitince varlığı huzursuz edici olmaya başlar ve siz Eleneler, rahatsız edici insanlarla kabaca uğraşırsınız. İçinizden birinin kaburgalarımın arasına bir bıçak sokmamasını tercih ederim."
"Bitirdin mi? Böyle konuşmalar canımı sıkar. Seni seviyoruz, Sephrenia ve bunun bize faydalı olup olmamakla ilgisi yok. Vani-on'un kalbini kırıyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi?"
"Ne olmuş? O da benimkini kırdı, değil mi? Hepiniz ona hayran olduğunuza göre sorunlarınızı Xanetia'ya götürün."
"Bu sana yakışmıyor, küçük ana."
Çenesini kaldırdı. "Artık bana öyle dememenizi tercih ederim, Sparhawk. Bu koşullar altında komik kaçıyor. Odamda olacağım -eğer hâlâ benimse. Eğer değilse, gidip Matherion'daki Styric toplumuyla yaşayacağım. Eğer sorun olmazsa Zalasta geldiğinde bana haber verin." Dönüp koridora yürüdü, gösterişli bir giysi gibi kırılmışlığım üzerine kuşanmıştı.
Sparhawk içinden küfretti. Sonra Kalten ve Alean'ın sedef döşeli holden geldiklerini gördü. En azından bu tuhaf sorun çözülmüştü. Kalten, ilgisini Berit'e verebilsin diye beceriksizce bir kenara çekileceğini söylediğinde kraliçenin hizmetçisi sarışın şövalyenin suratına gülmüştü. Sonra Sparhawk'm anladığı kadarıyla sevgisinin olması gereken yerde sağlamca durduğu konusunda Kalten'i ikna etmişti.
"Ama onun yanından hiç ayrılmıyorsunuz, Sör Kalten," diye suçladı ceylan gözlü kız. "Daima etrafında pır pır dönüyor, ihtiyacı olan ve istediği şeylerin teminini sağlıyorsunuz."

ilhanx

"Bu bir görev, Alean," diye açıklamaya çalışıyordu Kalten. "Bunu ondan hoşlanıyorum diye yapmıyorum."
"Görevinizi inanılmayacak kadar iyi yapıyorsunuz, Aziz Şövalye." Harika bir enstrüman olan Alean'nm sesi içinde birçok duyguyu taşıyor ve çok hafif imaları tonuyla oynayarak belirtiyordu.
"Ah, Tanrım," diye inledi Sparhawk. Niye daima özel konuşma zamanlarına rastlıyordu. Ama yine de, işleri kontrolden çıkmadan durdurmak için hızla harekete geçti. İkisiyle de yüzleşmek için koridora çıktı. "Bunu niye hemen halletmiyoruz?" dedi açıkça.
"Neyi halletmiyoruz?" dedi Kalten. "Bu seni hiç ilgilendirmez, Sparhawk."

"Beni ilgilendiriyor diyorum. Alean'ın Berit'le ilgili ciddi bir juygusu olmadığını öğrenmekten tatmin oldun mu?"
Kalten ve kız suçluluk dolu bir ifadeyle birbirleriyle bakıştılar.
"İyi," dedi Sparhawk. "ikinizi de tebrik ederim. Şimdi, Xanetia isini açığa kavuşturalım. Kalten sana gerçeği söylüyor, Alean - şu ana kadar anlattığı kadarıyla. Görevi gereği ona yakın olmak zorunda, çünkü ona bir zarar gelmemesinden sorumlu. Onun halkıyla bir anlaşma yaptık ve o sözlerinden caymadıklarına emin olmamız için bizim rehinemiz. Eğer Delphae'ler bize ihanet ederse hepimiz Kalten'in Xanetia'yi öldüreceğini biliyoruz. İşte bu yüzden ona bu kadar yakın duruyor."
"Öldürmek?" Kızın koca gözleri birden faltaşı gibi açıldı.
"Oyunun kuralları bu, Alean." Kalten omuz silkti. "Sevmiyorum ama uymak zorundayım."
"Yapamazsın'."
"Sadece yapmam gerekirse ve hiç hoşuma gitmeyecek. Rehine kelimesi bu anlama gelir. Pis işler hep bana veriliyor gibi."
"Nasıl yaparsın?" dedi Sparhawk'a Alean. "Bunu en eski arkadaşına nasıl yaparsın?"
"Askeri kararlar bazen zordur," dedi Sparhawk. "Kalten'in yoldan sapmadığı konusunda artık tatmin oldun mu? Biliyorsun, değil mi, senin Berit'e âşık olduğunu düşününce yoldan çıkıp kendini öldürtmeye çalıştı."
"Bunu ona söylemen gerekmiyordu, Sparhawk," dedi Kalten.
"Seni aptal!" Alean'nın sesi hiç çaba harcamadan en yüksek oktavlara ulaştı. Boynu bükük azarlanan bir okul çocuğu gibi dikilen Kalten'le bir süre - uzunca bir süre - konuştu.
"Ah . . ." diye tehlikeye atıldı Sparhawk. "Niye ikiniz başbaşa kalıp olayları tartışabileceğiniz bir yere gitmiyorsunuz?"
"izninizle, Prens Sparhawk," diye beklenmedik bir kibarlıkla onayladı Alean. "Sen," diye hızla Kalten'e seslendi, "gel benimle."
"Peki, tatlım," dedi itaatkâr bir şekilde Kalten ve uzaklaştılar.
"Biraz önceki Alean mıydı?" diye sordu Barones Melidere, kapıdan başmı uzatarak.
"Evet, diye cevapladı Sparhawk.
"O ve Kalten nereye gidiyorlar?" dedi arkalarından bakarak.
"ilgilenmeleri gereken önemli bir şeyleri var."

"Burada tartıştığımızdan daha önemli bir şey mi?"
"Öyle düşünüyorlarmış gibi görünüyor, Barones. Öğleden sonrayı onlarsız da idare edebiliriz, aydınlanması gereken bir konu."
"Ah," dedi, "şunlardan biri."
"Korkarım öyle."
"Alean bu işi çözecektir," diye kendine güvenerek Melidere.
"Buna eminim. Sizin sefer nasıl gidiyor, Barones? Amacım başkasının işine karışmak değil. Sadece bu konular dikkatimi dağıtıyor ve onları temizlemek istiyorum ki en beklemediğim anda yüzeye çıkmasmlar."
"Her şey tasarlandığı gibi ilerliyor, Prens Sparhawk."
"İyi. Ona söyledin mi?"
"Elbette hayır. Şimdilik bilmesi gerekmiyor. Zamanı geldiğinde ona nazikçe çıtlatacağım. Doğrusu böylesi daha kibarca. Hemen öğrenirse, bu konuda endişelenip duracak. Bana güvenin, Ekselansları. Ne yaptığımı kesinlikle biliyorum."
"Devam etmeden önce açıklanması gereken bir şey var, Ana-rae," dedi Xanetia'ya, Stragen. "Bütün Tamullar Cyrgailerin yok olduğuna inanıyor ama Krager ve Scarpa tersini söylüyor."

ilhanx

"Cyrgailer dünyanın onların yok olduğuna inanmalarını istiyorlar," dedi kadın. "Felaket getiren Sarsos saldırılarının ardından yurtlarına döndüler ve bir süre boyunca, neredeyse tamamı Styric-ler tarafında yok edilen ikincil güçleri Cynesgaları yeniden hazırlamakta yoğunlaştılar."
"Bizim duyduğumuz da bu," dedi Caalador. "Bize Cyrgailerin hatalarını fark etmeden, kendi kadınları çocuk yapacak yaşı geçirene dek bu amaca odaklandıkları anlatıldı."
"Size bilgi veren kişi doğruyu konuşmuş, Üstad Caalador. Cyrgai ırkının yaklaşık on bin sene önce yok olduğu Tamuli'de yaygın bir inanıştır. Ama bu inanç hatalı. Bu Cyrgon'un bir Tanrı olduğu gerçeğini görmezlikten gelen bir inanç. Aslında o da ilgilerini Cynesga kadınlarına yönlendirmelerini emrettiğinde halkının körlemesine itaatini düşünmemişti. Ama seçkin ırkının yok olduğunu gördüğünde, doğal gidişatı değiştirdi ve yaşlı Cyrgai kadınları bir kez daha doğurgan oldular - ama çoğu çocuk doğururken öldü. Ama Cyrgailer devam etti."
256

"Yazık," diye mırıldandı Oscagne.
"Bununla beraber, ona tapanların azalan sayısını ve Styric lanetinin onları çorak yurtlarına hapsetmesinin tehlikesini bilen Cyrgon halkını koruma yolu aradı. Cynesgalara, Tamuli'nin diğer ırkları üzerinde, artık Cyrgai'lerin yok olduğu inancının sürdürülüp güçlendirilmesi emredildi ve ölümcül Cyrga şehri kendini diğer insanların gözünden saklandı. "
"Tıpkı Delphaeus'un gizlenmesi gibi mi?" dedi Vanion.
"Hayır, Lordum. Biz Cyrgon'dan daha zekiyiz. Biz Delpha-eus'u yanlış yönlendirmeyle gizledik. Ama Cyrgon, Cyrga'yı Cynesga'nm ortasındaki' yaylalarda büyü kullanarak gizliyor. Siz, o yaylarda dolaşabilir ve Cyrga'nın yanından bile geçebilirsiniz ama onu asla göremezsiniz."
"Görünmez bir şehir?" diye kuşkulu bir şekilde sordu Talen.
"Cyrgai'ler görebilir," dedi kadın, "ve onlar için uygunsa Cynes-gah astları da görebilir. Ama diğer herkes için Cyrga orada değildir."
"Taktiksel avantajları inanılmaz," diye aşırı profesyonel bir tonda belirtti Bevier. "Cyrgailerin işler kötüye giderse sığınabilecekleri güvenli bir kaleleri var."
"Ama yine de, avantajlar dengeli," diye belirtti Xanetia. "Zaten kendilerinin olan ve çoğu verimsiz çorak topraktan başka bir şey olmayan Cynesga'yı özgürce yağmalayıp soyabilirler ama yurtlarının sınırlarını geçemezler. Styric laneti hâlâ geçerli, bu konuda sizi temin ederim. Bu laneti düzenli olarak denetlemek Cyrgai krallarının alışkanlığıdır. Yaşlanmış savaşçılar zaman zaman sınıra götürülüp geçmeye kalkmaları emredilir. İtaatkârca hattı geçtiklerinde daha adımlarının yarısında ölürler." .
Sarabian kadına bakıyordu. Gözleri kurnazca kısılmıştı. "Güzel, Anarae, bu konuda bana sağlam tavsiyede bulununuz. Cynes-galar, CyrgaiTere bağlıdır dediniz, değil mi?"
"Evet, Majesteleri."
"Tüm Cynesgalar?"
"Hepsi otorite altındadır, İmparator Sarabian."
"Kral? Hükümet? Ordu?"
Kadın başıyla onayladı.
"Ve büyükelçileri de?" diye ekledi Oscagne.
"Çok iyi, Oscagne," diye mırıldandı Itagne. "Çok, çok iyi."
257

"Bunu pek anlayamadım," diye itiraf etti Ulath.
"Ben anladım," dedi Stragen. "Buna dikkat etsek daha iyi olur Caalador."
"Bu konuyla ilgileneceğim."
"Neden bahsettiklerini anladın mı, dost Engessa?" dedi Kring.
"O kadar karışık değil, Kring," dedi Ehlana. "Matherion'daki Cynesga büyükelçiliği emirleri Cyrgai'lerden alan insanlarla dolu. Sanırım konuyu inceleyecek olursak, İmparator'u devirme girişiminin üssünün büyükelçilikte kurulduğunu bulacağız."
"Ve eğer şehir dışında değilse, Krager'i de bulabiliriz," diye düşüncelere daldı Khalad. "Talen, ev soyguncuğu yapmayı bana öğretmen ne kadar sürer?"
"Aklında ne var?" diye silahtarına sordu Sparhawk.
"Gizlice büyükelçiliğe sızıp Krager'i çalabileceğimi düşündüm, Lordum. Anarae Xanetia ne düşündüğünü bize söyleyebilir ve konuşması için parmaklarım kırmamıza - ya da ona tutmaya niyetli olmadığımız rahatsız edici sözler vermemize - bile gerek kalmaz."
"Üzerinizde bir hoşnutsuzluk seziyorum, Anakha," dedi Xanetia, Sparhawk ve Danae'yle birlikte Ehlana'nm kalesinin merkez kulesinin güçlendirilmiş çatısına döndüklerinde.

ilhanx

"Ayvayı yedim, Anarae," dedi hırçın bir şekilde Sparhawk.
"Bu ifadeyi anlayamıyorum."
"Kazıklandığım söylemek istiyor," diye tercüme etti Danae, "ve benim de kazıklandığımı ima edecek kadar nezaketsiz." Babasına kendini beğenmiş bir gülücük attı. "Sana söylemiştim, Sparhawk."
"Beni rahat bırak, lütfen."
"Ah, hayır, baba. Elime şeytanca zevkini çıkarmak için mükemmel bir şans geçmiş durumda. Bunu benden zorla alamayacaksın. Doğru hatırlıyorsam - ki hatırlıyorum - daha en başta Bhelliom'u geri almana karşıydım. Bunun bir hata olduğunu biliyordum ama sen beni anlaşmaya zorladm."
Sparhawk bunu umursamadı. "Herhangi biri gerçek miydi? Troll Tanrıları? Drychtnath? Canavarlar? - yoksa hepsi sadece beni Bhelliom'u Tamuli'ye getirmem için tasarlanmış ayrıntılı bir plan mıydı?"
"Bazıları gerçek olabilir, Sparhawk," dedi kız, "ama sen bütün hepsini ardındaki asıl nedene parmak bastın."

"Cyrgon'un Bhelliom'u ulaşabileceği bir yere getirmek için sizi aldattığını mı düşünüyorsunuz, Anakha?" dedi Xanetia.
"Niye sorarak zahmete giriyorsun ki Anarae? Ne düşündüğümü biliyorsun. Cyrgon halkı komşularını yeniden istilaya başlayabilsin diye o laneti bozmak amacıyla Bhelliom'u kullanabileceğini biliyor."
"Sana söylemiştim," diye yeniden hatırlattı Danae.
"Lütfen." Sparhawk ışıldayan şehre baktı. "Sanırım, burada ilahi bir fikre ihtiyacım var," dedi. "Çok kısa bir süre önceye kadar, hepimiz Bhelliom'un sadece bir nesne - güçlü ama nesne - olduğunu sanıyorduk. Artık bunun doğru olmadığını biliyoruz. Bhelliom'un kendi kişiliği ve iradesi var. Sıradan bir silahtan çok bir müttefik. Sadece o kadar da değil - ve lütfen alınma, Aphrael -birçok yönden bu dünyanın Tanrılarından daha güçlü."
"Alındım, Sparhawk," dedi iğnelercesine Danae. "Üstelik daha, sana söylemiştim demeyi bitirmedim bile."
Adam gülerek kızı kollarına alıp öptü. "Seni seviyorum," derken hâlâ gülüyordu.
"Ne hoş bir çocuk değil mi?" dedi Xanetia'ya Danae.
Delphae kadını gülümsedi.
"Eğer biz Bhelliom'un bir bilinci - ve iradesi - olduğunu bilmiyorsak Cyrgon bilebilir mi? Azash'm bildiğini sanmıyorum. Bir Tanrıça olarak konuş, sen, kendi kararlarını alabilen bir şeyi elde etmek ister misin - ve senden pek hoşlanmadığını bilerek."
"İstemezdim," diye karşılık verdi Aphrael. "Ama Cyrgon farklı olabilir. O kadar kendini beğenmiş ki Bhelliom'u kendi isteğinin dışında kontrol edebileceğine inanmış olabilir."
"Ama yapamaz, değil mi? Azash, Bhelliom'u kaba kuvvetle kontrol edebileceğini düşündü. Yüzüklerle ilgilenmedi bile. Yüzükler Bhelliom'u zorlayabilir - çünkü onun parçası. Cyrgon Azash kadar salak olabilir mi?"
"Sparhawk, uzak akrabalarımdan biri hakkında konuşuyorsun. Lütfen biraz daha saygılı ol." Danae'nin kaşları çatıldı. Farkında olmadan babasını öptü.
"Şunu yapma," dedi Sparhawk. "Bu ciddi bir şey."
"Biliyorum. Düşünmeme yardımcı oluyor. Bhelliom daha önce kendisinin tanınmasına fırsat vermedi. Büyük ihtimalle haklısın, Sparhawk. Azash akıllı değildi. Cyrgon da benzer kişiliğe sahip ve

geçmişte birçok gaf yaptı. Bu tanrısallığın sorunlarından biri. Zeki olmamız gerekmiyor. Hepimiz Bhelliom'un gücünü biliyoruz ama daha önce kendi iradesi olduğu fikrinin içimizden birinin dikkatini çektiğini sanmıyorum. Gerçekten söylediği gibi Sparhawk'la konuştu mu, Xanetia? Yani denk biri gibi?"
"En azmdan denkmiş gibi, Tanrıça," dedi Xanetia. "Bhelliom ve Anakha dost değil, müttefikler - ve hiçbiri de diğerinin sahibi değil."
"Bu bizi nereye götürür, Sparhawk?" diye sordu Danae.
"Emin değilim. Ama Cyrgon büyük bir hata yapmış olabilir. Beni kandırarak onu yok edebilecek tek şeyi geri getirmemi sağlamış olabilir. Sanırım bir avantajımız var ama onu nasıl kullanacağımız konusunda çok fazla düşünmemiz gerekecek."
"Çok kötüsün, Sparhawk," dedi Danae.
"Anlayamadım?"
"Söylemek için sakladığım 'sana söylemiştim'lerin bütün eğlencesini yok ettin."

ilhanx

Zalasta iki gün sonra Matherion'a ulaşmıştı. Onlarla çok kısa bir selamlaşmanın ardından hemen Sephrenia'nm odasına gitti.
"Bu işi çözecektir, Vanion," diye Eğitmeni temin etti Sparhawk. "Onun en eski dostu ve mantıksız önyargılardan etkilenmeyecek kadar da bilge."
"Ben o kadar emin olmazdım, Sparhawk." Vanion'un yüzü kederliydi. "Onun da bilge olduğunu sanmıştım ve bak ne oldu. Bu kör nefret bütün Styric ırkına bulaşmış olabilir. Zalasta da Sephre-nia gibi düşünüyorsa tek yapacağı onun önyargılarını güçlendirmek olacaktır."
Sparhawk başını salladı. "Hayır, dostum. Zalasta bunun çok üstünde. Elenelere güvenmesi için bir nedeni yok ama bize yardım etmeye istekli, değil mi? O gerçekçi biri ve onun duygulanm paylaşsa bile, politik çıkarlar uğruna bastıracaktır. Ve haklıysam, Sephrenia'yı da aynısını yapmaya zorlayacak. Xanetia'dan hoşlanması gerekmiyor. Tek yapacağı, ona ihtiyacımız olduğu gerçeğini kabullenmek. Önce Zalasta onu ikna etsin. Sonra ikiniz işleri düzeltirsiniz."
"Belki."
Zalasta, Sephrenia'nm odasından saatler sonra çıktığında kaba hatlı Styric yüzü kasvetliydi. "Kolay olmayacak, Prens Sparhawk,"

jedi koridorda karşılaştıklarında. "Çok derinden incinmiş. Aphra-el'in ne düşündüğünü anlayamıyorum."'
"Aphrael'in neyi niçin yaptığını kim anlayabilir bilge kişi?" diye hafifÇe gülümsedi Sparhawk. "Bazen tanıdığım en kaprisli, delirtici loşi oluyor. Anladığım kadarıyla, Sephrenia'nın önyargılarını kabul etmiyor ve bu konuda girişimde bulunmuyor. Korkarım, 'birisine kendi iyiliği için bir şey yapmak' her zaman belli bir miktar acımasızlığı içeriyor. Sephrenia'nın aklını biraz basma getirebildiniz mi?"
"Bu soruya dolaylı olarak yaklaşıyorum, Majesteleri," diye karşılık verdi Zalasta. "Sephrenia zaten çok derinden incinmiş. Bu yüzleşme için iyi bir zaman değil. En azından Sarsos'a dönüşünü erteletmeyi başardım."
"Bu da bir şey, en azından. Gidip diğerleriyle konuşalım. Sen gittiğinden beri çok şey oldu."
"Bu raporlar güvenilir kaynaklardan geliyor, Anarae," dedi soğuk bir şekilde Zalasta.
"Sizi temin ederim ki, Styricum'lu Zalasta, onlar yine de yanlışa düşmüşler. Delphae halkının hiç biri yüz yılı aşkın bir süredir vadimizden ayrılmadı - Anakha'yı davetimizi bildirmek dışında."
"Bu daha önce de oldu, Zalasta," dedi Kalten, beyaz cüppeli Styric'e. "Rebal'in bir grup Edomlu köylüyle konuşurken çok bariz numaralar yaptığını izledik."
"Ya?"
"ikinci sınıf karnaval numaralan, bilge kişi," dedi Talen. "Yardımcılarından biri ateşe bir şey attı; bir ışık patlayışı oldu ve dumanlar yükseldi; sonra çok eski zaman giysilerine bürünmüş biri saklandığı yerden çıktı ve böğürerek tarihi bir dilde nutuk çekmeye başladı. Köylülerin hepsi mezarından dinlen Incetes'i gördüklerini sandı."
"Parıldayan İnsanlara tanık olanlar aptal değil, Üstad Talen," diye itiraz etti Zalasta.
"Onları aptal yerine koyan adam da o kadar sakar değildi." Çocuk omuz silkti. "Becerikli bir sahtekâr nerdeyse herkesi her şeye inandırabilir - gizli telleri görecek kadar yakma gelmedikleri sürece. Sephrenia, diğer tarafın elinde yeterince gerçek büyücü olmadığını söyledi, yani hile yapmaları gerekiyor."
Zalasta kaşlarını çattı. "Bu olabilir," dedi. "Görülmeler kısa ve

oldukça uzaktan." Xanetia'ya baktı. "Eminsiniz, değil mi, Anarae? Halkınızdan ayrı yaşayan kimseler olamaz? Delphaeus'dan aynim düşmana katılmış olanlar?"
"Onlar artık Delphae olamazlar, Styricum'lu Zalasta. Biz göle bağlıyız. Bizi böyle yapan gölün kendisidir ve size doğru söylüyorum ki bizi aydınlatan ışık, bizi diğerlerinden farklı yapan şeylerin en küçüğü." Gözlerini Zalasta'nm üzerine dikti. "Siz bir Styricsi-niz, Ylara'lı Zalasta ve komşularınızdan göze çarpan bir şekilde farklı olmanın sonuçlarını çok iyi biliyorsunuz."
"Evet," diye onayladı adam, "keder verici."
"Sizin ırkınızın, diğer ırklarla beraber yaşama kararı Styriclere uygun olabilir," diye devam etti. "Bununla beraber, bu bizim ırkımız için mümkün değil. Siz, Styric ırkı sık sık aşağılanıp alay edilmeyle karşılaşıyorsunuz ama farklılığınız Elene ya da Tamullar için bir tehlike oluşturmuyor. Bununla beraber, biz Delphaeus'lu-lar diğer insanların içine korku salarız. Düşünüyorum ki zamanla ırkınız kabul edilebilir olacak. Değişim rüzgârları şimdiden esmeye başladı bile, siz ve Chyrellos Kilisesi arasındaki bu rastlantısal ittifakın büyük ölçüdeki yardımıyla. Kilise'nin şövalyeleri Styri-cum'a karşı

ilhanx

sevecen yaklaşıyorlar ve onların gücü Elene eğilimini değiştirebilir. Bununla beraber, Delphae'ler için böylesi bir çözüm imkânsız. Sadece görünüşümüz bile bizi diğerlerinden uzaklaştırıyor ve bu durumda şu anda var olan ittifakımızın temelini oluşturuyor. Biz Anakha'yı arayıp bulduk ve ona Cyrgon'la mücadelesinde yardım teklif ettik. Karşılık olarak da ondan Bhelliom'u alıp bizi bütün insanlardan ayırmasını istedik. Ondan sonra ne kimse bizim üzerimize ne de biz kimsenin üzerine yürüyebiliriz. Böylece hepimiz emniyette olacağız."
"Belki bu bilgece bir karar, Anarae," diye kabul etti Zalasta. "Bu bizim de çok uzun zaman önce düşündüğümüz bir seçenek. Ama Delphae'lerin sayısı sınırlı ve sizin gizli vadiniz hepinizi kolayca barındırabilir. Styricler çok daha kalabalığız ve çok daha fazla bölgeye yayıldık. Komşularımız kendi sınırlarına bitişen bir Styric yurduna pek sevecen bakmayacaklardır. Biz sizin yolunuzu takip edemeyiz. Bu dünyada yaşamak zorundayız."
Xanetia bir elini Kalten'in onvuzuna koyarak ayağa kalktı. "Oturunuz, nazik şövalye," dedi. "Anlaşmamızı sürdürebilmek

için Anakha ile kısa bir görüşme yapmalıyım. Eğer bende bir yalan sezerse, beni o da öldürebilir."
Sparhawk ayağa kalkıp kapıya giderek onun için açtı. Arkasından Rollo'yu çeken Danae de onları izledi.
"Ne var, Anarae?" diye sordu Sparhawk.
"Önce konuşmayı tercih ettiğimiz yukardaki yere gidelim," dedi İcadın. "Size söylemek istediğim şeyler sadece sizin duymanız için."
Danae, kadına sert bir bakış attı.
"Siz de söyleyeceklerimi dinleyebilirsiniz, Haşmetmaap," dedi küçük kıza Xanetia.
"Çok naziksin."
"Ondan saklananlayız, Xanetia," dedi Sparhawk. "Matheri-on'daki en yüksek kulenin en üstüne çıkabiliriz. Yine de bize kulak misafiri olmak için oraya uçar."
"Gerçekten uçabilir misiniz, Haşmetmaap?" Xanetia şaşırmıştı.
"Herkes yapamıyor mu?"
"Terbiyeli ol," dedi kızma Sparhawk.
Basamakları çıkarak yeniden kulenin tepesine tırmanıp çatıya çıktılar. "Anakha, belki de inanmak isteyemeyeceğiniz bir gerçeği size söylemek zorundayım," dedi ciddi bir havaya bürünen Xanetia, "ama gerçek, kesinlikle."
"Pek umut verici olmayan bir başlangıç," diye gözlemledi Danae.
"Bu gerçeği söylemem gerekiyor, Anakha," dedi Xanetia, "bunun sebebi sadece anlaşmamızı sürdürmek değil, çünkü aynı zamanda planlarımızda çok önemli bir yeri var."
"Sağlam bir yere tutunmam gerekiyormuş gibi hissediyorum," dedi karanlık bir tonla Sparhawk.
"En iyisinin nasıl olacağını düşünüyorsanız, Anakha. Size bildirmem gerekiyor ki Styricum'lu Zalasta'ya duyduğunuz güven yanlış."
"Ne?"
"Size rol yapıyor, Anakha. Yüreği ve zihni Cyrgon'a ait."

on sekizinci bölüm

"KESİNLİKLE İMKÂNSIZ!" diye bağırdı Danae. "Zalasta beni ve ablamı sever! Bize asla ihanet etmez!"
"O sizin kız kardeşinizi ölçülebilenin ötesinde seviyor, Tanrıça," diye karşılık verdi Xanetia. "Ama bununla beraber, size karşı olan hisleri pek sevecen değil. Gerçekte, sizden nefret ediyor."
"Sana inanmıyorum!"
Sparhawk bir askerdi ve sürprizlere ayak uyduramayan askerler kıdemli olacak kadar uzun yaşamazlardı. "Sen Delphaeus'da değildin, Aphrael," dedi Çocuk Tanrıça'ya. "Bhelliom, Xanetia'nin doğru sözlülüğünün kefili oldu."
"Sadece Zalasta'yla aramızda bir engel koymak için söylüyor."
"Sanmıyorum." Birçok şey hızla Sparhawk'rn zihninde yerlerine oturuyordu. "Bu ittifak Delphae'ler için böyle önemsiz bir şey adına tehlikeye atılamayacak kadar önemli ve şimdi söylediği şey daha önce hiçbir anlam ifade etmeyen çok şeyi açıklıyor. Gel, onu dinleyelim. Zalasta'nın sadakati hakkında bir sorun varsa, onu hemen öğrenmemiz iyi olur. Onun zihninden tam olarak ne öğrendin, Anarae?"

ilhanx

"Büyük bir kargaşa, Anarae," dedi üzgün bir tonla Xanetia. "Zalasta'nın zihni soylu olabilir, ama tek bir fikir, tek bir arzuyla yanıp kül oluyor, bir deliliğin kıyısında duruyor. O, çocukluğunun ilk günlerinden beri sizin kız kardeşinizi seviyor, Tanrıça, ama sevgisi sizin inandığınız gibi kardeşçe bir sevgi değil. Bu konudan, diğer her şeyden çok daha fazla eminim çünkü zihninin en önünde duruyor. Zalasta, Sephrenia'yı müstakbel eşi olarak düşünüyor."
"Saçma!" dedi Danae. "Sephrenia onu hiç böyle düşünmüyor."
"Evet, fakat o Sephrenia'yı öyle görüyor. Zihnine yaptığım ge_ cici konukluğum kısaydı ve bu yüzden şimdilik her şeyi bilmiyorum. İhanetini kavradığım anda, yaptığım anlaşma beni bunu
264

Anakha'ya açıklamakla yükümlü bıraktı. Zaman içinde daha çoğunu keşfedeceğim."
"Seni onun düşüncelerine bakmaya teşvik eden şey neydi, Xa-netia?" diye sordu Sparhawk. "Oda insanlarla doluydu. Niçin onu seçtin? - yoksa aynı zamanda bütün herkesi mi dinliyordun? Bu bana çok şaşırtıcı geliyor." Yüzünü astı. "Sanırım bu konuda geriye gideceğim. Bu yeteneğin nasıl çalıştığını bilmem işe yarayabilir, gir çift kulağın daha olması gibi bir şey mi? Etraftaki bütün düşünceleri duyuyor musun? - hepsini bir anda?"
"Evet, Anakha." Kadın hafifçe gülümsedi. "Bu, sizin de anladığınız gibi çok kafa karıştırıcı olacaktı. Kulaklarımız, istesek de istemesek de bütün sesleri duyar. Diğerlerinin düşüncelerini algılamam bilinçli yönlenmemi gerektirir. Duymam için uzanmam gerek, yanımdaki birisinin düşüncesi bağırma gibi güçlü olmadığı sürece. Zalasta'nm durumu böyleydi. Zihni Sephrenia'nın ismini tekrar tekrar haykırıyordu. Üstelik zihni aym düzeyde, sizin isminizi de haykırıyordu, Tanrıça ve onun haykırışları size olan nefretiyle doluydu. Ona göre siz bütün neşe ümidini çalan bir hırsızsınız."
"Hırsız? Ben? Bir kere benim olam çalmaya kalkan o! Ablamı dünyaya ben getirdim] O benimi Daima benimdi! Buna nasıl cüret edebilir!" Danae'nin kara gözlerinde şimşekler, sesinde öfke çakıyordu.
"Bu sizin doğanızın çekici yönlerinden biri değil, Kutsal Kişi," dedi Sparhawk. "Biz diğer insanlara sahip olmayız."
"Ben insan değilim, Sparhawk! Neye istersem sahip olurum!"
"Giderek daha derine batıyorsun. Ben olsam, bu konuyu daha fazla sürdürmezdim."
"Ama ben sürdürüyorum, baba. Yüzlerce yılımı Sephrenia'ya adadım ve bütün bu süre boyunca Zalasta arkamdan gizlice dolaşıp .onu çalmaya uğraşıyormuş."
"Aphrael," dedi adam nazikçe, "özelikle bu bedenleşmende sen bir Elene'sin, bu yüzden bir Styric gibi düşünmeyi bırak. Saygın Elenelerin yapmadığı bazı şeyler vardır ve sen, şu anda onlardan birini yapıyorsun. Sephrenia kendine aittir - sana, Zalasta'ya, Vanion'a değil. Onun ruhu kendisine ait."
"Ama onu seviyorum!" Sözler neredeyse bir feryat gibi çıkmıştı.
"Bunu doğru bulmuyorum," diye mırıldandı Sparhawk. "Bir insan nasıl olur da bir Tanrıça'nm babası olmayı umabilir ki?"
265

"Beni sevmiyor musun, baba?" Ses incelmişti.
"Elbette, seviyorum."
"O zaman sen de bana aitsin. Niye bunu benimle tartışıyorsun?"
"Sen ilkelsin."
"Elbette, öyleyim. Bizim ilkel olmamız gerekiyor. Bütün bu yıllar süresince Zalasta beni seviyormuş göründü - bana gülümseyerek, öperek, uyurken kucağında tutarak. Aşağılık herif! Yalancı aşağılık herif! Bu yüzden akşam yemeğinde onun kalbini pişireceğim!"
"Hayır, pişirmeyeceksin. Ben bir yamyam yetiştirmiyorum. Domuz yemiyorsun, bu yüzden insanların tadına bakmaya başlama."
"Özür dilerim," dedi kız, pişmanca. "Heyecanlandım."
"Hem, bence Zalasta'yı mideye indirme hakkı önce Vanion'un."
"Ah, tatlım. Vanion'u tamamen unuttum. Zavallı adam." Gözlerinde iki koca gözyaşı damlası belirdi. "Hayatının geri kalanını bunun borcunu ödeyerek geçirteceğim."
"Niye bu işi Sephrenia'ya bırakmıyoruz? Sadece aralarındaki açıklığı kapat. Gerçekten istediği tek şey bu." Sonra Sparhawk bir şey düşündü. "Bu yanlış gibi, Xanetia. Zalasta, Sephrenia'ya âşık olabilir ama Cyrgon'a âşık olacak kadar ileri gitmemiştir. Atan dağlarında Tröll'lerle karşılaştığımızda, bizi onlardan kurtardı - ve sadece Troll'ler değil. Orada daha da kötü şeyler vardı."
"Troll'ler Cyrgon'nm planlarında fazla yer işgal etmiyor, Anak-ha. Yüzlercesinin ölümü anlık bir iş. Diğer her şey bir yanılsamaydı - yoldaşlarının akıllarındaki belli şüpheleri azaltmak için Zalasta'nm gerçekleştirdiği bir yanılsama. Kendi yarattığı gölgeleri yok ederek güveninizi kazanmaya çalıştı."

ilhanx

"Uygun," dedi endişeli bir sesle Sparhawk. "Siz hanımlar bana bir dakika izin verir misiniz? Vanion da bunu duymalı. Bu onu da ilgilendiriyor. Karar almadan önce onun tavsiyelerini de isterim." Durakladı. "İkiniz burada tamam mısınız - yani birlikte demek istedim? Birbirinizin boğazma sarılmanızı engelleyecek biri olmadan?"
"Her şey yolunda, Anakha," diye onu temin etti Xanetia. "Kutsal Aphrael ve benim konuşmamız gereken bir şey var."
"Tamam," dedi adam, "ama vurmak yok - ve birbirinize bağırmaya başlamaym. Bütün kaleyi uyandıracaksınız." Mazgalları geçip kapıya ulaştı ve merdivenlerden indi.
Kraliyet dairesindeki toplantı dağılalı çok olmuştu ve Sparhawk

dostunu aslında Sephrenia'yla paylaştığı oldukça uzak bir odada başını ellerinin içine almış otururken buldu.
"Yardıma ihtiyacım var, dostum," dedi Sparhawk. "Bilmen gereken bir şey var ve ne yapacağımıza karar vermemiz gerekecek."
Vanion kederli yüzünü kaldırdı. "Yeni sorunlar mı var?"
"Büyük ihtimalle. Xanetia biraz önce uğraşmamız gereken bir şeyden bahsetti. Bu konuyu sana anlatmasına izin vereceğim. O ve Danae kulenin tepesindeler. Sanırım bunun özel kalmasını tercih edeceğiz - en azından ne yapacağımıza karar verene dek."
Vanion başıyla onaylayıp ayağa kalktı. İkisi yeniden koridora ulaşıp merdivenlerden yukarı çıkmaya başladılar. "Zalasta nerede?" diye sordu Sparhawk.
"Sephrenia'yla beraber. Sephrenia'nın şimdi ona ihtiyacı var."
Konuşma konusunda kendisine güvenemeyen Sparhawk homurdandı.
Xanetia ve Danae'yi mazgallardan şehre bakarken buldular. Güneş sonbahar gününün koyu mavi göğünde batı ufkuna doğru alça-hyordu. Tamul Denizi'nden yükselen meltemde sonbahar kokusuyla karışmış keskin bir tuz tadı vardı. "Tamam, haydi anlat ona, Xanetia," dedi Sparhawk. "Sonra ne yapacağımıza karar vereceğiz."
Vanion, Sparhawk'i şaşırtan bir şekilde kuşkulu bağırmalarla vakit kaybetmedi. Xanetia'nm Zalasta'nın ikiyüzlülüğünü anlatmasının ardından "Emin misin, Anarae?" diye sordu.
"Onun yüreğini gördüm, Lordum. Size rol yapıyor."
"Pek şaşırmışa benzemiyorsun, Vanion?" dedi Sparhawk.
"Değilim - şey pek değilim. Zalasta'da daima doğru olmayan bir şeyler vardı. Sephrenia'yla ben Sarsos'a gidip evine yerleştiğimizde yüzünde kontrol altına aldığı bir sıkıntı vardı. Saklamaya çalıştı ama bizim beraber yaşama hazırlıklarımızdan pek mutlu olmadığını görebiliyordum. Hoşnutsuzluğu alışılmışın dışındaki ilişkiler hakkında genel ahlaki nefretin oldukça ötesine uzanıyor gibiydi."
"Bu konuyu hassasça açıklama yolu," diye gözlemledi Danae. "Biz asla siz insanların niçin bu konuda bu kadar yaygara kopardığınızı anlamadık. İki kişi birbirini severse, bu konuda bir şeyler yapmaları lazım ve beraber yaşamak buna çok daha uygun, değil mi?"
"Geleneklere göre önce bazı merasim ve formaliteler vardır," diye yavan bir şekilde açıkladı Sparhawk.

"Erkek tavuskuşunun yuva yapmaya başlamadan önce dişisine tüylerini göstermesi gibi bir şey mi?"
"O tarz bir şey." Vanion omuz silkip içini çekti. "Göründüğü kadarıyla Sephrenia artık benim tüylerimi takdir etmiyor."
"Öyle değil, Lordum," dedi Xanetia. "Sizi hâlâ çok yoğun seviyor ve sizden ayrıldığı için kalbi bomboş."
"Ve tam şu anda Zalasta bu ayrılığı sürekli hâlâ getirmek için elinden geleni yapıyor," diye ekledi tatsız bir sesle Sparhawk. "Bu konuda nasıl ilerlememizi istiyorsun, Vanion? Bu işe en fazla bulaşan kişi sensin. Bildiğin gibi, Zalasta'nm hainliği konusunda Seph-renia'ya hiçbirimiz hiçbir şey söyleyemeyiz."
Vanion başıyla onayladı. "Bunu kendisinin görmesi gerekli," diye ona katıldı. "Beyninin ne kadar derinine inebildin, Anarae?"
"Bana açık olan şu anki düşüncesiydi; anıları biraz daha az. Yakınlık ve biraz zaman, daha fazla derine inme fırsatı sağlar."
"O zaman anahtar bu," dedi Vanion. "Ehlana ve Sarabian hükümeti hemen parçalamak istiyorlar. Bu başladığında, Zalasta'nm içimizdeki mecliste bulunması muhtemelen kötü olacaktır. Planladığımız her şeyi öğrenecektir."

ilhanx

"Bırakın öğrensin," diye burun kıvırdı Danae. "Onu akşam yemeğinde kullandıktan sonra bu pek bir işine yaramayacaktır."
"Bu da ne?" diye sordu Vanion.
"Bizim küçük vahşimiz Zalasta'nm kalbini yemek istiyor," diye açıkladı Sparhawk.
"O izlerken," diye ekledi Çocuk Tanrıça. "İşin en önemli noktası bu - ben yerken durumu ona izletmek."
"Bunu yapabilir mi?" diye sordu Vanion.
"Büyük ihtimalle," dedi Sparhawk. "Ama izin vermeyeceğim."
"Senden izin istemedim, baba," dedi Danae.
'İstemen gerekmiyor. Hayır dedim. Şimdi bu konuyu geçelim."
"Zalasta Cyrgonla bu anlaşmayı ne zaman yapmış, Anarae?" diye sordu Vanion.
"Bu, şu an için belirli değil, Lordum. Ama peşine düşeceğim. Düşüncelerinde hissettiklerim ittifaklarının yıllarca geriye gittiğini ve bir şekilde Bhelliom'u da içerdiğini gösteriyor."
Sparhawk bunu düşündü. "Zalasta bizim Bhelliom'u denize attığımız öğrendiğinde çok kızmıştı," diye hatırladı. "Bu konumda

bazı zihin çalıştırıcı tahminler yapabilirim ama bekleyelim ve Xa-netia'nm neler ortaya çıkaracağını görelim. Şu anda, sanırım Za-lasta'nm suçunu açığa vurmak için bir yol bulana dek Ehlana ve Sarabian'ı geciktirme üzerine yoğunlaşmalıyız. Sephrenia'yı adamın etkisinden çıkarmalıyız. Zalasta'dan ihanetini ispat edecek bir şey söyleyerek ya da yaparak kendisini mahkûm edeceği bir şey görüp duyana dek onun hain olduğuna asla inanmayacaktır."
Vanion başıyla onayladı.
"Sanırım bunu sadece dördümüz arasında tutmamız gerekecek," diye devam etti Sparhawk. "Zalasta çok kurnaz ve Sephrenia hepimizi bizim kendimizi tanıdığımızdan daha iyi tanıyor. Eğer ne yaptığımız konusunda diğerlerinin bir fikri olursa, bir şey kaçıracaklardır ve Sephrenia anından bunu anlar - ve Zalasta da beş dakika sonra öğrenir."
"Korkarım haklısın," dedi Vanion.
"Bir planınız var mı, Anakha?" diye sordu Anarae.
"Sayılır. Ama bazı ayrıntıları çözmeliyim. Birazcık karmaşık."
"Eleneler," diye iç çekti Danae, gözlerini yukarıya yuvarlayarak.
"Kesinlikle olmaz," dedi sertçe Ehlana. "O adam çok değerli. Riske atamayız." Pencerenin kenarında otururken üzerine gelen sabah güneşi soluk saçlarını parlatıyordu.
"Hiçbir risk yok, tatlım," dedi Sparhawk. "Hem gölge, hem de bulut gittiler. Bhelliom ve ben onun işini tamamen hallettik." Burada bir eksik vardı. Sparhawk bu konuda tamamen emin değildi.
"Haklı, Kraliçem," diye onu destekledi Kalten. "Buluru paramparça etti ve gölgeyi kaynayan sudaki buz gibi eritti."
"Kolata'ya bazı sorular sormayı çok istiyorum, Ehlana," dedi Sarabian. "Ondan bir çıkar sağlamayacaksak onu besleyip durmanın bir anlamı yok. Bizim beklediğimiz de bu, tatlım - ağzım açtığı anda parçalanmayacağı konusunda bir tür güvence."
"Kesinlikle emin misin, Sparhawk?" diye sordu Ehlana.
"Bana güven." Sparhawk ceketinin içine uzanıp kutuyu çıkardı. "Buradaki mavi dostum Kolata'nm bozulmadan kalacağına güvence verebilir - ne sorarsak soralım." Zalasta'ya baktı. "Sizden bir yardım isteyeceğim, bilge kişi," dedi sesini sıradan bir tonda tutarak. "Sanırım Sephrenia'run orada olması lazım. Artık çoğumuzla

ilişkisini kesmeyi tercih ediyor ama Kolata'nm itiraflarını dinlerse durumla ilgilenmeye başlayabilir. Bu şu anda içinde olduğu durumdan onu çıkarabilecek tek şey belki de."
Zalasta'nın yüzü karardı, ifadesini kontrol etmek için kendini açıkça zorluyordu. "Bu konuda ne kadar hassas olduğunu anladığını sanmıyorum, Prens Sparhawk. Kolata'yı sorguya çekerken Sephrenia'yı orada olmaya zorlamamızı tavsiye etmem. Bu sadece o ve eski dostları arasındaki uçurumun daha da açacaktır."
"Bunu kabul edemem, Zalasta," dedi Ehlana. "Sephrenia, Elenia kraliyet meclisinin üyesidir. Ben tahta çıktığımda onu bu mevkiye atadım. Kişisel sorunları kendini ilgilendirir ama burada resmi sıfatına ihtiyacım var. Gerekirse, bulunması için emir vereceğim. Emri iletip uyacağına emin olmak için Kalten'le Ulath'ı yollayacağım."

ilhanx

Sparhawk neredeyse Zalasta için üzülecekti. Kararları ve istekleri tamamen mantıklıydı. Denemesine rağmen Zalasta onaylamamak için bir çare bulamadı. Kolata'nın tanıklığının Styricum'un başta gelen yurttaşı için tam bir felaket olacağı neredeyse kesindi ama kendini bir hain olarak açığa vurmadan tanıklığı engellemesinin imkânı yoktu. Ayağa kalktı. "İkna etmeye çalışacağım, Majesteleri," dedi Ehlana'ya eğilerek. Dönüp mavi perdeli pdayı sessizce terk etti.
"Ona söylemememize niçin izin vermediğini anlamıyorum, Sparhawk," dedi Kalten. "O da zaten bir dost."
"Aynı zamanda bir Styric, Kalten," dedi yumuşakça Vanion. "Delphae'ler hakkında gerçekten ne hissettiğini bilmiyoruz. Xane-tia'nm Talen'in cepçilik yapması gibi zihinleri karıştırdığını öğrenirse öfkeden kudurabilir."
"Sephrenia, büyük ihtimalle şimdiye dek zaten söylemiştir, Lord Vanion," diye belirtti Bevier.
Sparhawk soruyu zihninde biçimlendirerek Xanetia'ya bir bakış attı.
Xanetia başını olumsuzca salladı. Nedense, Sephrenia, Zalas-ta'ya Delphae kadınının diğerlerinin düşüncelerini inceleme yeteneğinden bahsetmemişti.
"Sanmıyorum, Bevier," diyordu Vanion. "Zalasta, Anarae ile aynı odada olmakta bir isteksizlik göstermedi, bu bilmediğinin iyi bir göstergesi. O zaman şimdi, Kolata'yı kim sorgulayacak? Belki

de bunu sadece birimizle sınırlamalıyız. Hepimiz sorular yağdırmaya başlarsak, kafası çok karışacaktır ve Xanetia bir anlam çıkaramayacaktır."
"Itagne tartışma ve münazaralarda yeteneklidir," diye önerdi Oscagne. "Öğretim görevlileri kılı kırk yararak saatler geçirirler."
"Biz ona ayrıntıya özenle dikkat etmek demeyi tercih ederiz, ahbap," diye ağabeyinin söylediğini düzeltti Itagne. "Kolata'nın bakanlık mertebesi var."
"Artık yok," dedi Sarabian.
"Şey, vardı, Majesteleri. Sorguyu Oscagne'nin yönetmesine izin vermemizi tavsiye ederim. Kolata'yla eş mertebede, bu yüzden dengi gibi yaklaşabilecektir."
"Bir şey önerebilir miyim?" diye sordu Stragen.
"Tabii ki Milord Stragen," dedi İmparator.
"Teovin Majestelerinin hükümetindeki diğer bakanları ihanet ettirmek için elinden geleni yapmaya çalışarak gizlice etrafta dolaşıyor. Bunu özel bir kraliyet mahkemesi davası yapmak yerine resmi bir soruşturma yapmak daha iyi bir fikir olmaz mı? Biz Kola-ta'yı sorgularken bütün bakan ve yardımcıları huzurda olurlarsa, Teovin etrafta itişip kakışma yaratıp çitlerini tamir etme fırsatını yakalayamayacaktır."
"Çok ilginç bir fikir, değil mi, Ehlana?" diye düşünceye daldı Sarabian.
"Çok ilginç," diye onayladı Ehlana. "Ama sorguyu ertelememiz gerekecek."
"Ya?"
"Senin Atan koşucularına avantaj sağlamak istiyeceğiz." Bakışlarını ona yöneltti. "Artık tamam, Sarabian. Şu ana kadar bu sadece bir söylentiydi. Kolata hükümetin kalanı önünde konuşmaya başladıktan sonra kendini bu işe adamış olacaksın. Bu kadar ileri gitmeye hazır mısın?"
İmparator derin bir nefes aldı. "Evet, Ehlana, sanırım hazırım." Sesi sert ama sakindi.
"O zaman emri dağıt. Sıkıyönetim ilan et. Atanları ortaya sal."
Sarabian güçlükle yutkundu. "Düşüncenizin işe yarayacağına emin misin, Atan Engessa?" diye devasa savaşçıya sordu.
"Daima yaradı, Sarabian-Imparator," dedi Engessa. "Sinyal

ateşleri yerlerinde hazır. Haber bütün Tamuli'ye bir gecede yayılacak ve Atanlar ertesi sabah garnizonlarından çıkacak."
Sarabian uzun süre yere baktı. Sonra başını kaldırıp "Yapın," dedi.
İşin zor tarafı Ehlana'yla Sarabian'ı neler olduğunu Zalasta'ya anlatmamaya ikna etmekti. "Bilmesi gerekmiyor," diye sabırla açıkladı Sparhawk.
"Ona güvenmemezlik etmediğinden eminsin, değil mi, Spar-hawk?" diye itiraz etti Ehlana. "Sadakatini birçok kez ispatladı."
"Elbette ispatladı. Ama o bir Styric. Sizin bu ani hareketiniz bütün Tamuli'yi alt üst edecek. Etrafta tam bir kaos olacak. Buralardaki Styric cemaatına haber vermeye kalkabilir - bir tür uyan. Onun için

ilhanx

böyle bir şey yapmak doğal ve biz bu bilginin dışarı sızdırılmasına dayanamayız. Planının işe yarayabilmesi için gereken tek şey kesinlikle bir sürpriz olması. Etrafta Styricler var."
"Ne demek istiyorsan söyle, Sparhawk," dedi sabırsız bir sesle Sarabian.
" 'Dönek Styric' deyimi Tamuli'de de Eosia'daki anlamını mı taşıyor, Majesteleri? Zalasta'ya söylersek bütün Styricum'a söylemiş gibi olacağımızı varsaymamız gerekir, değil mi? Zalasta'yı tanıyoruz ama kıtadaki diğer Styriclerin tümünü tanımıyoruz. Sar-sos'da Elenelerle eşit olmak için onlara verilebilecek bir tek şans için Cehennemle anlaşma yapacak birileri var."
"Onun duygularını inciteceğini biliyorsun," dedi Ehlana.
"Öyle de yaşayacaktır. Bu konuda tek şansımız var, bu yüzden en küçük riske bile girmeyelim."
Kapı nazikçe vuruldu ve üçünün toplantı yaptıkları odaya Mir-tai girdi. "Oscagne ve diğeri döndüler," diye bildirdi.
"Lütfen onları içeri alın, Atana," dedi Sarabian.
O ve kardeşi içeri girdiğinde Dışişleri Bakanı'nın yüzünde gizli bir zafer ifadesi vardı. Itagne'nin ifadesi de tıpatıp aynıydı. Sparhawk ikisinin de birbirine bu kadar çok benzemesine biraz şaşırdı.
"ikiniz de bir tabak kremaya dalmış bir çift kedi gibi görünüyorsunuz," dedi Sarabian.
"Son on yılın hükümet darbesini başarıya ulaştırıyoruz, Majesteleri," diye karşılık verdi Itagne.

"Yüzyılın," diye düzeltti Oscagne. "Her şey yerli yerinde, imparatorum. Üstünü biraz kapalı bıraktık - İmparatorluk Meclisi'-jyn genel toplantısı' gibi bir şey. Itagne birkaç şey ima etti. Doğum gününüzü ulusal tatil günü olarak düşündüğünüzü açıkladı. Bu jyfajestelerinin ailesinin meşhur aptalca kaprislerinden biri."
"Nazik ol," diye mırıldandı Sarabian. Ehlana'nın kalesinde kaldığı sürece özellikle bu Elene deyişini kapmıştı.
"Özür dilerim, Majesteleri," dedi Oscagne. "Bütün her şeyi sıradan, anlamsız bir meclis toplantısı olarak gösterdik - tamamen formalite ve anlamı olmayan bir şey."
"Taht odanı ödünç alabilir miyim, Ehlana?" dedi Sarabian.
"Elbette," diye gülümsedi kadın. "Sanırım resmi giysiler?"
"Şüphesiz. Taçlarımızı ve resmi cüppelerimizi giyeceğiz. Sen en güzel giysini giyeceksin, ben de benimkini."
"Majesteleri!" diye itiraz etti Oscagne. "Geleneksel kolsuz Ta-mul paltosu pek elbise sayılmaz."
"Uzun etek uzun etektir, Oscagne. Açıkçası, ceket ve taytı - ve bu koşullar altında meçimi - tercih ederim. Stragen haklı. İnsan meç takmaya alışınca onsuz kendini çıplak hissetmeye başlıyor."
"Eğer formalite ana ilkeyse, sen ve diğerleri zırh giymelisiniz, Sparhawk," dedi kocasına Ehlana.
"Mükemmel bir fikir, Ehlana," diye onayladı Sarabian. "Böylece işler kirlendiğine hazır olacaklar."
Günün kalanım taht odasına mobilyaların getirilmesini denetleyerek geçirdiler. Elenia Kraliçesi, bazen yaptığı gibi aşırı boyutlara çıktı. "Flamalar mı?" diye sordu Sparhawk. "Flamalar mı, Ehlana?"
"Ortalığın şenlikmiş gibi görünmesini istiyoruz, Sparhawk," diye havalı bir şekilde başını geriye atarak karşılık verdi. "Evet, biliyorum. Havai ve hatta biraz salakça ama duvarlarda asılı flamalar ve her bakanı sunan trompet soloları genel havayı belirleyecektir. Biz bunun hükümet memurlarının herhangi bir ciddi şey olma olasılığına inanamayacakları kadar resmi olmasını istiyoruz. Biz tuzak kuruyoruz, aşkım ve flamalar yemin bir parçası. Ayrıntılar, Sparhawk, ayrıntılar. İyi entrikalar ayrıntılarla dolup taşar."
"Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"
"Tabii ki alıyorum. Açılır kapanır köprü kaldırıldı mı?"
Sparhawk başıyla onayladı.

"iyi. Öyle kalsın. Kaleden birinin herhangi bir bilgiyle dışarı çıkmasını istemiyoruz. Yarın bakanlara içeri girmeleri için eşlik edeceğiz ve sonra köprüyü tekrar kaldıracağız. Bütün kontrolün bizde olmasını istiyoruz."
"Peki, tatlım."
"Benimle alay etme, Sparhawk," diye onu uyardı.
"Ölürüm de etmem."
Zalasta taht odasına gelip Sparhawk'i bir kenara çektiğinde neredeyse akşam karanlığı çökmüştü "Gitmem gerekiyor, Prens Sparhawk," diye biraz kızgın bakışlarla rica etti. "Çok ciddi ve acil bir mesele var."

ilhanx

"Ellerim bağlı, Zalasta," diye karşılık verdi Sparhawk. "Karımı biliyorsun. Kraliyet 'bizi' ile konuşmaya başladığında ondan mantık bekleme."
"Harekete geçirmem gereken şeyler var, Majesteleri, İmparator'un planındaki başarı için çok gerekli şeyler."
"Onunla konuşmaya çalışacağım ama fazla ümit besleyemiyo-rum. Ama işler oldukça iyi bir şekilde kontrol altında. Atanlar surların dışında ne yapacaklarını biliyorlar. Kilise Şövalyelerim içer-dekileri halledebilirler. Biliyorsun ki sadakatinden şüphe edilen bakanlar ve diğer yüksek seviyeli memurlar var. İçişleri Bakanı' ran sorgulanmasının sonucunun nereye varacağını tam bilmiyoruz. Bu adamlar elimize geçecek ve daha çok yaramazlık yapmaları için kaçıp etrafı karıştırmalarını istemiyoruz."
"Anlamıyorsun, Sparhawk!" Sesindeki umutsuzluk açıkça görünüyordu.
"Elimden geleni yapacağım, Zalasta," dedi Sparhawk, "ama hiçbir söz veremem."

on dokuzuncu bölüm

EHLANA'NIN KALESİNİ çizen mimarın hayatının yarısını Elene yapılarını incelemeye adadığı açıkça ortadaydı. Birçok sınırlı yeteneği olan insanın yaptığı gibi olayın ruhunu yakalayamadan ayrıntıları birebir taklit etmişti. Bu duruma en iyi örnek taht odasıydı. Elene kalelerinin sadece iki amacı vardır - yıkılmamak ve istenmeyen ziyaretçileri dışarıda tutmak. Bu iki amaç da en iyi biçimiyle, insanın dağ inşa etmek olarak düşünebileceği kocaman yapılarla sağlanabilir. Yüzyıllar sonra, bazı Eleneler çevrelerindeki gerekli soğukluğu süsleyerek yumuşatmaya çalıştılar. Amacı duvarların yıkılmasını - kar yerine yağacak koca kayalara karşı - engellemek olan iç destekler payandalara dönüştü. Tavanı taşımak için tasarlanmış koca taş direkler, bulundukları yerde başlıkları ve kaideleri süslemeli sütunlar oldular. Aynı tür destek, kubbelerle de kazanılabilirdi ve Ehlana'nm Tamul yapımı kalesinin taht odası bir aşırı emek harikasıydı. Kocaman kubbeleri vardı ve yivli uzun bir sütun sırasıyla destekleniyordu. Etrafta uçuşan payandalarla o kadar güçlendirilmişlerdi ki sadece gereksiz değil aynı zamanda altlarında duranlar için tehlikeliydiler bile. Üstelik, ateş kubbeli Mat-herion'daki her şey gibi bütün salon parıltılı sedefle kaplanmıştı.
Ehlana flamaları dikkatle seçerek ışıldayan duvarları bir renk cümbüşüyle vurgulanmıştı. Dar pencerelerdeki kırk ayak uzunluğundaki mavi kadife perdeler, beyaz satenle belirginleştirilmişti. Duvarlar çapraz mızraklı flamalar ve taklit savaş sancaklarıyla süslenmiş, sütun ve payandalar kızıl ipekle sarmalanmıştı. Mekân Sparhawk'in oldukça kötü niyetli gözüne, aşırı renk körü bir girişimcinin işlettiği köy panayırı gibi görünüyordu^
"Cafcaflı," diye fikrini belirtti, Ulath miğferinin üstündeki siyah ogre boynuzlarını bir kumaş parçasıyla parlatırken.

"Cafcaflı oldukça uygun," dedi Sparhawk. Resmi siyah zırhım ve gümüşi kolsuz zırh cüppesini giyiyordu. Ezikleri düzelten ve zırhı tekrar parlatan Tamul demirci karmakarışık işlenmiş bölümlerin her birinin içini de yağlayarak bütün deri bağlara zırhm normal güzel kokusuna zekice, sessiz bir eleştiri getiren ezilmiş gül yaprakları sürmüştü. Birbirine karışan kokuların sonucu acayipti.
"Ehlana ve Sarabian'm etrafında duran bütün bu muhafızları nasıl açıklayacaksın?" diye sordu Ulath.
"Bir şey açıklamamız gerekmiyor, Ulath." Sparhawk omuz silk-ti. "Biz Eleneyiz ve dünyanın kalanı başka kimsenin anlamadığı tuhaf, törensel âdetleri olan barbarlar olduğumuza inanıyor. O ve Sarabian, Tamul hükümetinin dağıtıldığını sakince bildirirlerken karımın orada savunmasız oturmasına izin vermeyeceğim."
"Akıllıca bir fikir." Ulath ciddice arkadaşına baktı. "Sephre-nia'nm zorluk çıkardığını biliyorsun."
"Bunu öyle ya da böyle bekliyorduk."
"Zalasta'nm yanında otursa daha rahat olabilir."
Sparhawk başını salladı. "Zalasta hükümetin danışmanı. Ana salonda bakanlarla beraber oturması gerekecek. İyisi mi Sephre-nia'yı bir kenarda oturtalım. Yanma Danae'yi vereceğim."
"Bu işe yarayabilir. Kızının varlığı Sephrenia'yı sakinleştiriyor gibi. Ama ben olsam Xanetia'yi onlarla oturtmam." . "Öyle olmamasını planladım."
\ "Sadece emin olmak istedim. Engessa sinyalinin alındığına dair "bir haber aldı mı? Emrinin herkese ulaştığına emin miyiz?"
"O emin. Sanırım Atanlar yüzyıllardır emirleri iletmek için sinyal ateşleri kullanıyor."
"Ben tepelerin üstündeki kamp ateşleriyle haber yollama konusunda biraz şüpheliyim, Sparhawk."

ilhanx

"Bu Engessa'nm işi. Haberin bu sabah güneş doğana kadar birkaç ilgisiz yere ulaşmaması o kadar önemli değil."
"Haklısın. Sanırım o zaman elimizden geleni yaptık. "Umarım her şey yolunda gider."
"Ne yanlış gidebilir ki?"
"işte mezarlıkları dolduran düşünme tarzı bu, Sparhawk. Gidip köprüyü indirmelerini söyleyeceğim. Hazırlığa başlasak iyi olur."
Stragen bir düzine Tamul trompetçiyi dikkatle çalıştırmıştı-
276

Müzisyenlerin geri kalam dersi bazı korkunç tehditler ve bodrumda yemden yaratılan işkence odasında öğretici bir ziyaretle bitirdiler. Müzisyenlerin hepsi uygun notaları çalıp doğaçlamadan vazgeçeceklerine dindar bir tavırda yemin etmişlerdi, imparatorluk hükümetindeki her bakanın gelişini selamlayacak tören boruları Ehla-na'nm fikriydi. Tören boruları gurur okşayıcıdır; egoyu yükseltir; dikkatsizleri tuzaklara karşı uyutur. Ehlana bu tip şeylerde iyiydi. Politik içgüdülerinin derinliği bazen Sparhawk'i şaşırtıyordu.
Konumun resmiyetine uymak için, zırhlı Kilise Şövalyeleri duvarlar boyunca eşit aralıklarla yerleştirilmişlerdi. Sıradan bir gözlemci için şövalyeler taht odası dekorunun bir parçasından başka şey değildi. Ama sıradan gözlemci yanılacaktı. Çelikler içindeki hareketsiz adamların işlevi, bir kez içeri giren imparatorluk hükmeti-nin üyelerinin izin verilmeden dışarı çıkmamasını sağlamaktı. Bütün misafirlerin gelmesinin hemen ardından kaldırılan köprü kimsenin sıkılıp etrafta dolaşmaya gitmemesini iki misli sağlama alıyordu. Sarabian, 'Tamuli İmparatorluk Meclisi'nin asırlar içinde büyüdüğünü söylemişti. Başlangıçta meclis sadece bakanlardan oluşuyordu. Sonra bakanlar yazmanlarını dahil ettiler; sonra da onların yazmanlarını. Bu durum geçici yazmanlar seviyesine dek ilerleyecekti. 'İmparatorluk Meclisi Üyesi' unvanı oldukça anlamsız bir hale gelmişti. Bununla beraber durum, imparatorluk sitesindeki bütün hainlerin Ehlana'nın surları içinde toplanmasını garantilemişti. Elenia Kraliçesi, düşmanlarının bencilliğini onlara karşı bir silah olarak kullanacak kadar kurnazdı.
"Evet?" diye gergince sordu, kocası kraliyet dairesine girerken. Elenia Kraliçesi altın teller işlenmiş, krem rengi bir uzun bir giysi ve koyu mavi, ermin süslü kadife bir cüppe giyiyordu. Tacı oldukça zarifti. İçine parlak renkli mücevherler yerleştirilmiş, dövülmüş altından dantel bir başlıktı. Hafif görünüşüne rağmen, Sparhawk onun Cimmura'daki kraliyet mezarlığında kilitli olan devlet tacı kadar ağır olduğunu - birkaç kez aldığı için - biliyordu.
"Açılır kapanır köprüye birikmeye başladılar," diye konuştu Sparhawk. "Itagne onları karşıhyor. Hükümetteki herkesi önemine göre tanıyor ve bu yüzden bütün misafirlerimizin hepsinin ne zankan geldiğini bilecek. Herkes içeri girdiğinde, şövalyeler köprüyü kaldıracak." Pencerenin yanmda durup tırnağını çiğneyen İmparator
277

Sarabian'a baktı. "Az bir zaman kaldı, Majesteleri. Giysinizi değiştirmeyecek misiniz?"
"Tamul pelerini çok sayıda kusuru kapatmak için tasarlanmıştır, bu yüzden benim batılı giysilerimi - ve meçimi - örtecek. Oraya silahsız gitmeyeceğim."
"Biz seni koruyacağız, Sarabian," diye onu temin etti Ehlana.
"Bunu kendim yapmayı tercih ederim, anne." İmparator birden gergince güldü. "Belki kötü bir şaka ama oldukça doğru. Beni politik çocukluğumdan sen büyüttün, Ehlana. Bu yüzden annemsin."
"Eğer bana 'anacığım' derseniz, sizinle bir daha asla konuşmayacağım, Majesteleri."
"Söylediğime hemen pişman oldum, Majesteleri."
"Geleneksel işleyiş nedir, Majesteleri?" diye sordu Sparhawk, hızla dolan taht salonuna açılan perdeli kapının kenarmda durup etrafa dikkatle bakan Sarabian'a.
"Herkes içeri girdiğinde, Şubat meclisi sessizliğe davet edecek," dedi Sarabian. "İşte o zaman ben gireceğim - genelde Mathe-rion'da müzik diye geçen gürültünün eşliğinde."
"Stragen bu büyük girişin gerçekten görkemli olmasıyla ilgilendi," dedi Ehlana. "Merasim borusunu kendisi besteledi."
"Bütün Eleneler sanatçı mıdır?" diye sordu Sarabian. "Talen resim yapıyor, Stragen besteci ve Caalador yetenekli bir oyuncu."
"Yeteneği çekiyor gibiyiz, değil mi?" diye gülümsedi Ehlana.
"Konuşmacı kürsüsünde niye bu kadar kalabalık olduğumuzu açıklayacak mıyım?" diye Mirtai ve Engessa'ya bakarak sordu Sarabian.
Ehlana başını salladı. "Asla açıklama. Bu bir zayıflık işaretidir. İçeri senin kolunda gireceğim ve hepsi yerlere kapanacak."

ilhanx

"Ona saygıyla secde etme denir, Ehlana."
"Her neyse." Ehlana omuz silkti. "Tekrar ayağa kalktıklarında biz etrafımızda muhafızlarımla oturuyor olacağız. İşte o zaman sen toplantının kontrolünü alacaksın. Subat'm başlamasına izin bile verme. Bugün kendi gündemimiz var ve onun Edom ovalarındaki buğday hasadı hakkındaki görüşlerle ilgili gevezeliğini dinleyecek zamanımız yok. Kendini nasıl hissediyorsun?"
"Sinirli. Daha önce hiç hükümet devirmedim."
"Doğrusu ben de - Bazilika'da Dolmant'ı Patrik seçtirmemi
278

saymazsak."
"O gerçekten böyle bir şey yapmadı, değil mi, Sparhawk?"
"Ah, evet, Majesteleri - hem de tek başına. Harikaydı."
"Devamlı konuş, Sarabian," dedi Ehlana. "Birisi araya girmeye kalkarsa, sustur. Nazik olmaya bile çalışma. Bu bizim davetimiz. Gönül almaya ya da mantıklı olmaya çalışma. Tam tersine öfkeden kudurmuş gibi ol. Hitabette iyi misin?"
"Büyük ihtimalle değilim. Halk içinde konuşmama sık sık izin vermezler - ünversite mezuniyet törenleri hariç."
"Yavaş konuş. Sen hızlı konuşmaya yatkınsın. İyi bir söylevin yarısı ritme bağlıdır. Boşluklar ver. Ses tonunu haykırışla fısıltı arasında değiştir. Dramatik ol. Onlara iyi bir gösteri sun."
Adam güldü. "Sen bir şarlatansın, Ehlana."
"Doğal. Politika budur - sahtekârlık, düzenbazlık, şarlatanlık."
"Bu korkutucu."
"Elbette. Zaten bu yüzden bu kadar eğlenceli."
Arsız tören boruları her bakanın içeri girişinde kubbeli tavanda yankılanarak arzulanan etkiyi verdiler. İpek pelerinli bakanların tümü kendi gurur verici önemleri yüzünden birazcık huşu içinde görünüyorlardı. Bu çoğu için gözden kaçmış ya da unutulmuş bir şeydi. Yerlerine yavaş, tantanalı adımlarla ilerlediler. İfâdeleri ciddi, hatta coşkuluydu. Başbakan Pondia Şubat, özellikle kendisinden etkilenmiş görünüyordu. Üstünde tahtların durduğu kürsünün bir ucundaki kırmızı kumaş kaplı koltuğunda mağrur bir şekilde oturmuş, geniş merkezi geçidin iki yanında sıralanan koltuklarda toplanan diğer memurlara yukarıdan bakıyordu.
Maliye Bakanı Gashon, Gizli Polis Şefi Teovin ve birkaç bakanla beraber oturuyor, o küçük grup içinde bol bol fısıldaşmalar görünüyordu.
"Orası büyük ihtimalle muhalefet," diye gözlemledi Ehlana. "Teovin kesinlikle işe karışmış durumda ve diğerleri de olayın birer parçası - büyük ya da küçük boyutlarda." Tam arkasında oturup diz boyu vale pantalonunu giyen Talen'e döndü. "Şu gruba çok dikkat et," dedi. "Tepkileri hakkında bilgi istiyorum. Yüzlerin-deki ifadelerden suçluluk derecelerini belirlememiz gerekecek."
"Peki, Kraliçem."
Sonra Itagne, taht salonuna açılan devasa çifte kapıda bir an
279

için belirdi ve konuyla ilgili tüm memurların geldiğini belirtmek için elini Ulath'a salladı.
Kürsünün bir yanında duran Ulath başıyla onayladı ve Ogre boynuzu borusunu dudaklarına götürdü.
Ogre boynuzunun kaim tonlu, kulak törpüleyici babbarca sesinin sedef kaplı duvarlardan yankılanmasıyla birlikte salon şok edici bir sessizliğe büründü. Koca kapılar gümbürdeyerek kapandı. Biri tamamen beyazlar içindeki Cyrinic ve diğeri tamamen siyahlar içindeki Pandion, iki zırhlı şövalye girişin iki yanında yerlerini aldılar.
Başbakan ayağa kalktı.
Ulath sessizliğe davet için baltasının sapını üç kez yere vurdu.
İmparator irkildi.
"Sorun ne, Sarabian?" diye sordu Mirtai.
"Sör Ulath, biraz önce birkaç döşeme kaplamasını kırdı." ,
"Onların kemikten olanlarla değiştiririz." Omuz silkti. "Gün bitmeden etrafta oldukça fazla kemik olacak."
"Meclis lütfen sessizlik sağlar mı?" diye bağırdı Pondia Şubat.
Ulath yine yere vurdu.
Sparhawk taht odasında etrafına bakındı. Herkes yerine yerleşmişti. Beyaz Styric cüppesini giyen Sephrenia, Prenses Danae ve Caaladoı'la beraber salonun diğer ucunda oturuyordu. Beyazlar içindeki Xanetia yakındaki kenarda Kalten ve Berit'le oturuyordu. Melidere, imparatorun dokuz karısıyla

ilhanx

beraber küçük bir balkonda oturuyordu. Zeki barones, Sarabian'm ilk karısı, veliaht prensin annesi ve Tamul'un en soylu ailelerinin birinden gelen Cieronna'nın dostluğununu dikkatli bir şekilde kazanmıştı. Gelişen dostluk o kadar yakınlaşmıştı ki Melidere, imparatoriçeler grubuyla devlet merasimlerine katılmak için geleneksel olarak davet edilmişti. Ama bu kez aralarında olmasının nedeni ciddiydi. Sarabian'm dokuz krallıktan da birer karısı vardı ve bazılarının ihanete katılmış olması mümkündü. Sparhawk çıplak göğüslü Valesia'lı Elyso-un'un herhangi bir politik pisliğe bulaşmadığına kesinlikle emindi. Aslında politikayla uğraşamayacak kadar meşguldü. Bağnaz bir leydi olan Tega'h karısı Gahennas, kafasına kişisel faziletini takmıştı ve sağlam cumhuriyetçiliğe komplocular yaklaşamazlardı bile. Arjuna'lı Torellia ve Cynesga'lı Chacole çok şüphe çekiyorlardı.
280

Kadınlara anavatanlarından gelen soylular eşlik ediyordu. Melide-j^'ye Zalasta'nın gerçek bağlantısının açığa vurulmasında özellikle bu ikisinin sıra dışı tepkilerine yalandan dikkat etmesi emredilmişti.
Sparhawk iç çekti. Bütün bunlar çok karmaşıktı. Dost ve düşmanların hepsi birbirlerine benziyorlardı. Uzun vadede, Xane-tia'nm alışılmadık yeteneği bütün bir ordudan gelebilecek ani bir yardım teklifinden çok daha değerli olduğunu ispat edecekti.
Kendini duvarların önüne sıralanmış şövalyelerin arasına silikçe yerleştiren Vanion siperliğini indirip kaldırdı. Bu bütün kuvvetlerin yerlerinde olduğunun işaretiydi. Trompetçileriyle birlikte kürsünün arkasında duran Stragen anladığını başıyla onayladı.
Sonra Sparhawk, bu işin bilinmeyen onur konuğu Zalasta'ya oldukça yakından baktı. Bakışları endişeli olan Styric, bakanların arasında oturuyordu. Beyaz cübbesi bütün o parlak renkli ipek pelerinlerin arasında tuhaf bir şekilde göze batıyordu. Bir şeyler döndüğünü bildiği açıktı ve bir şekilde ne olduğunun farkında değildi. Ama bir şey vardı. En azından iç çemberde kimse ihanet etmemişti. Sparhawk bu düşünceyi kafasından uzaklaştırdı. Bu koşullar altında belli bir şüphe çok normaldi ama onu kontrolsüzce ortalığa salarsa felakete dönüşebilirdi. Yüzünü astı. Böyle bir gün daha olursa kendinden şüphelenmeye başlayacaktı.
"Meclis sessizlik sağlayacak!" diye tekrarladı Pondia Şubat.
Ulath birkaç kaplama daha kırdı.
"Majesteleri İmparator Sarabian'm emriyle meclis toplandı!"
"Ulu Tanrım, Şubat," diye kendi kendine homurdandı Sarabi-an, "bütün zemini tamamen yok mu ettireceksin?"
"Baylar, Majesteleri İmparator Tamuli'li Sarabian!"
Tek bir boru, berrak bir tonda görkemli bir temayı hafifçe alçalarak üfledi. Sonra temayı tekrarlamaya geçen ilk boruya ikinci bir boru biraz daha yüksek bir oktavla çalarak katıldı - derken bir üçüncüsü. Ardından güçlü bir kreşendo içinde, müzisyenler taç odasının tamamını titreşen yankılarla doldurdu.
"Etkileyici," dedi Sarabian. "Şimdi içeri giriyor muyuz?"
"Daha değil," dedi Ehlana. "Müzik değişecek. İşte o zaman gireceğiz. Kolundaki elime dikkat et. Bırak adımları ben ayarlayayım. Tahtlara geldiğimizde zıplama. Stragen kocaman bir bandoyu salonun çeşitli yerlerine sakladı. Doruk noktası gökgürültüsü gibi
281

olacak. Dik dur, omuzlarını geri çek ve imparator gibi bak. Bir Tanrı gibi görünmek için elinden geleni yap."
"Eğleniyor musun, Ehlana?"
Ehlana muzipçe gülümseyip göz kırptı. "İşte," dedi, "salonun arkasındaki flütler çalmaya başladı. Bu bizim işaretimiz. İyi şanslar, dostum." Hafifçe yanağından öpüp elini koluna yerleştirdi. "Bir," dedi dikkatle müziği dinleyerek. "İki." Derin bir nefes aldı. "Şimdi." Tamuli İmparatoru ve Elenia Kraliçesi kapıdan dışarı adımlarını attılar, flütler salonun gerisinde minor gamda yumuşakça çalarken Stragen'in hüzünlü temel parçasının eşliğinde altın tahtlarına doğru görkemli adımlarla ilerlediler. Tam arkalarından Sparhawk, Mirtai, Engessa ve Bevier geliyordu. Talen, Alean ve koridorlarda koşmaktan hâlâ nefes nefese olan Itagne onları izliyordu.
Kraliyet topluluğu tahtlarına ulaştığında, meçini orkesta şefi çubuğu gibi kullanan Stragen saklı müzisyenlerini ana parçanın güçlendirilmiş tekrarına soktu. Ses çok yüksekti. İmparatorluk meclisi üyelerinin alışkanlıktan mı yoksa devasa ses patlaması yüzünden mi yere kapaklandıklarına emin olmak çok zordu. Stragen sertçe meçini yana indirdi ve müzisyenler birden durup sessizliğe geçerek, yankılan havada bir hayalet gibi dolaşmaya bıraktılar.

ilhanx

Pondia Şubat kalktı. "Biz başlamadan önce Majesteleri bu topluluğa birkaç görüş bildirmek ister mi?" diye neredeyse hakaret edercesine kendini beğenmiş bir tonda sordu. Bu geleneksel soru bir formaliteydi. İmparator, âdet üzere bu toplantılarda konuşmazdı.
"Niye olmasın, evet, konuşacağım sanırım, Pondia Şubat," diyerek ayağa kalktı Sarabian. "Sorduğun iyi oldu, ahbap."
Şubat ağzı açık bakakalmıştı, yüzünden inanamayan bir ifade vardı. "Ama ..."
"Bir şey mi var, Şubat?"
"Bu çok sıra'dışı, Majesteleri."
"Biliyorum. Yenileyici, değil mi? Bugün katetmemiz gereken çok yol var, Şubat, bu yüzden hemen başlayalım."
"Majesteleri beni bilgilendirmedi. Konunun ne olduğunu bil-mezsem devam et..."
"Otur, Şubat!" diye kesti Sarabian. "Sus!" Sesi emrediciydi. "İzin verene dek konuşmayacaksın."
"Bunu yapa ..."

"Sana otur dedim!"
Şubat korkudan sinerek koltuğuna çöktü.
"Kafan şu anda yerine pek sağlam bağlı değil, Başbakanım," dedi meşumca Sarabian, "onu bana doğru yanlış yönde sallarsan yere düşebilir. Parmak uçlarına kalkıp ülkene ihanetin tam sınırında dolaşıyorsun, Pondia Şubat ve canımı biraz fazla sıktın."
Başbakanın yüzü ölü gibi soluklaştı.
Sarabian kürsüyü ileri geri adımlamaya başladı, yüzü bir fırtına bulutu gibiydi.
"Tanrım, lütfen, onun kıpır kıpır kımıldamasını engelle," dedi yavaşça Ehlana. "Kaçan bir ceylan gibi kürsüde hoplayıp zıplarken düzgün konuşamaz."
Sonra imparator hafifçe yükseltilmiş platformun en ucunda durdu. "Sıradan şeylerle zaman harcamayacağım, beyler," dedi dobra dobra. "Bir kriz vardı ve onu halletmeniz için size güvendim. Başaramadmız - büyük ihtimalle her zamanki politik oyunlarla meşgul olduğunuz için. İmparatorluğun devlere ihtiyacı var ve bana hizmet edenler cüce. Bu da krizle benim meşgul olmamı zorunlu hale soktu. Ve şu anda yaptığım şey bu, beyler - son birkaç aydır. Artık konuyla ilginiz kalmadı, Lordlarım. Hükümet benim."
Bakanlar ve yardımcılarından öfke çığlıkları yükseldi.
"Çok hızlı!" diye bağırdı Ehlana. "Bunu hazırlaması lazımdı."
"Bu kadar eleştirel olma," dedi Sparhawk. "Bu onun konuşması. Bırak kendi tarzında yapsın."
"Sessizlik istiyorum!" diye bildirdi Sarabian.
Meclis buna aldırmadı. Heyecanlı gürültülerine devam ettiler.
İmparator, Elene giysisini göstermek için pelerinini açıp meçini çekti. "SESSİZLİK dedim!" diye kükredi.
Bütün sesler kesildi.
"Konuşmamı kesen ilk kişiyi bir kelebek gibi duvara çivileyeceğim," dedi Sarabian. Sonra hızla meçiyle havayı yardı. Kılıcın çıkardığı ıslığımsı ses ölüm gibi soğuktu. Ertafmda korkudan sinmiş memurlarına baktı. "Bu biraz daha iyi. Artık böyle kalın." Meçinin ucunu yere çevirip kabzadaki topuzun üzerini yumuşakça okşadı. "Ailem yüzyülardır hükümetin günlük işleriyle uğraşmaları için bakanlara güvendi. Güvenimizin yanlış olduğu ortada. Sakin zamanlarda yeterliydiniz - kıtı kıtına - ama kriz oluştuğunda karınca gibi etrafta

koşuşturmaya başladınız, imparatorluğumun iyiliğinden çok - ki bu hepinizin unutmuş olduğu şey, beyler - kendi servetiniz, kendi ayrıcalıklarınız ve bitmez tükenmez bölümler arası önemsiz rekabetler uğruna. Bu benim imparatorluğum. Ailem bu konuyu pek fazla açmadı ama sanırım size bunu hatırlatma zamanı geldi. Siz bana hizmet ediyorsunuz, sadece benim için, kendi çıkarınız için değil."
Görevliler sadece zararsız bir eksantrik diye düşündükleri adama ağızları bir karış açık bakakalmışlardı. Sparhawk taht salonunun ortasına yakın bir kımıldanma gördü. Gözleri hızla ön tarafa döndü ve Teovin'in koltuğunun boş olduğunu gördü. Gizli Polis Şefi meslektaşlarından çok daha zeki ve hızlıydı. Saygınlığı bir kenara bırakarak hızla en yakındaki çıkışa doğru ellerinin ve dizlerinin üzerinde sürünüyordu. Teovin'in boş koltuğunun yanında oturan zayıf, kansız ve bir tutam saçlı Maliye Bakanı Gashon, açık bir dehşet içinde gözlerini Sarabian'a dikmişti.
Sparhawk hızla Vanion'a baktı ve Eğitmen başıyla onayladı. Vanion da sürünen polisi görmüştü.

ilhanx

"İmparatorluğumu idare etmek için küçük kafalı, küçük adamları seçtiğimi anladığımda," diyordu Sarabian, "öğüt vermesi için Styricum'lu Zalasta'ya başvurdum. Styriclerden başka kim, doğaüstü olaylarla başa çıkabilir ki? Destek için Chyrellos Kilise'nin Patriği Dolmant'a başvurmamı tavsiye eden kişi Zalasta'ydı ve bu desteğin özü Elenialı Prens Sparhawk'di. Biz Tamullar zeki fikirlerimiz ve bilgiçliğimizle gurur duyarız, ama sizi temin ederim ki Elenelerle karşılaştırıldığımızda henüz çocuğuz. Sevgili kardeşim Ehlana'nm resmi ziyareti, asıl amacı kocası Sör Sparhawk'i Mathe-rion'a getirmek olan hareketi gizlemek adına düşünülmüş küçük bir aldatmacaydı. Prens Sparhawk ve arkadaşları Tamuli'deki-karı-şıklığm köklerini ararlarken Kraliçe Ehlana'yla ben sizi kandırmakla kendimizi eğlendirdik - ve sizi kandırmak zor değil, Lord-larım. Beklediğimiz gibi düşmanlarımız harekete geçti."
Kapıların birinde boğuk bir gürültü oldu. Vanion ve Khalad, Gizli Polis Şefi'nin çıkışını oldukça sert bir biçimde engelliyorlardı.
"Bir yerlerde acil bir randevun mu var, Teovin?" dedi Sarabian.
Teovin'in öfkeli gözleri İmparator'a açık bir nefretle bakıyordu.
"Benden memnun değilsen, Teovin seni tatmin etmekten çok mutlu olacağım," dedi anlamlıca meçini sallayarak Sarabian. "Lütfen

yerine dön. işimiz bittiğinde şahidim seni düelloya davet edecek."
Vanion, Gizli Polis Şefi'ni kolundan tutup geriye döndürdü. Sonra hiç nazik olmayan bir iteklemeyle yürüttü.
"Bu boş açılış konuşması canımı sıkmaya başladı/' dedi yüksek sesle Sarabian, "neden konuya girmiyoruz? Matherion'daki darbe girişimi doğrudan Sör Sparhawk'in gelişine karşıdır. Atanları Son birkaç yıldır kıtanın bir ucundan diğerine koşuşturan çeşitli huzursuzlukların sadece bir kaynağı var. Tek bir düşmanımız var. Hükümeti devirip tahtı benden almak için çok geniş bir komplo düzenler di. Beni savunuyor gibi yapanları hesaba katarak önceden ummam gerektiği gibi, hükümetin içinde de gönüllü yardımcıları var."
Yüksek mevkidekilerin bir kısmının ağızları açık kalmıştı, di-ğerleriyse birbirlerine suçlu suçlu bakmdılar.
"Çok yakından izleyin, beyler," dedi Sarabian. "Olay burada ilginçleşmeye başlıyor. Çoğununuz İçişleri Bakanı Kolata'nm uzun zamandır gözükmemesinin nedenini merak ediyorsunuz. Kolata'nm artık bize katılacağım bilmekten memnun olacağınıza eminim."
Ulath'a döndü. "İçişleri Bakanı'nı içeri alır mısınız, Aziz Şövalye?"
Ulath eğilerek selamladı ve Kalten de ona katılmak için kalktı.
"Bakan Kolata, bütün İmparatorluk polislerinin başı olarak, suç olayları hakkında çok şey biliyor," diye belirtti Sarabian. "Şu anki durum analizinin aydınlatıcı olacâğma kesinlikle eminim."
Kalten ve Ulath aralarında suratı kül rengi İçişleri Bakam'yla döndüler. Diğer görevlilerden protesto sesleri yükselişinin nedeni Kolata'nm görünen ıstırabı değil, zincirler içinde olmasıydı.
Meclis üyeleri protesto ederlerken İmparator Sarabian kayıtsızca duruyordu. "Şu ana dek nasıldım, Ehlana?" diye fısıldadı.
"Ben farklı yapardım, ama bu bir tarz meselesi. Her şey bittikten sonra sana tam bir eleştiri yapacağım." Ayağa kalkıp heyecanlı heyecanlı konuşan görevlilere baktı. "Bunun uzun sürmesine izin verme. İşin başmda kimin olduğunu hatırlat. Bu konuda çok katı ol."
"Peki, anne," diye gülümsedi adam. Hükümetine bakıp derin bir nefes aldı. "SUSUN!" diye kükredi.
Şaşkın bir şekilde sessizleştiler.
"Artık başka bir kargaşa olmayacak," dedi Sarabian. "Kurallar değişti, beyler. Artık uygar gibi görünmeyeceğiz. Ne yapacağınızı ben söyleyeceğim ve siz de yapacaksınız. Size sadece keyfime göre

bana hizmet ettiğinizi, aynı zamanda yaşamaya da benim keyfime göre devam ettiğinizi hatırlatmak istiyorum, içişleri Bakanı vatan ihanetten suçludur. Duruşma olmadığını fark edeceksiniz. Kolata suçlu çünkü ben suçludur dedim." Sarabian yeni fark ettiği bir şey yüzünden durdu. "Tamuli'deki tek güç benim. Hükümet de, yasa da benim. Kolata'yı oldukça yakından sorgulayacağız. Sözlerine dikkat edin, beyler. Hükümetteki yeriniz - hatta yaşamlarınız bile -onlara bağlı. Dışişleri Bakanı Oscagne zaten kabul edilen suçluluğu yüzünden değil, bu işe karışmış olan diğerleri için Kolata'yı sorgulayacak. Bir seferinde hepsini çözeceğiz. Başlayabilirsin, Oscagne."
"Emredersiniz, Majesteleri." Sarabian tahtına otururken Oscagne ayağa kalkıp bir an durdu. Oscagne siyah ipek bir pelerin giyiyordu. Seçtiği renk oldukça kasıtlıydı. Siyah pelerinler sık rastlan-masa da

ilhanx

duyulmamış değildi. Ama yargıçlar ve imparatorluk Savcıları daima siyah giyinirdi. Koyu renk, Dışişleri Bakanı'nm acımasız ifadesini vurgulayan solgun rengini iyice güçlendirmişti.
Khalad sade bir tahta tabureyle öne çıkıp onu kürsünün önüne yerleştirdi. Kalten ve Ulath, İçişleri Bakanı'nı sürükleyerek apar topar taburenin üstüne bıraktılar.
"Buradaki konumunu anlıyor musun, Kolata?" dedi Oscagne.
"Beni sorguya çekme hakkın yok, Oscagne," dedi adam.
"Parmaklarım kır, Khalad," diye emretti Ehlana'nm tahtının arkasındaki yerinden Sparhawk.
"Peki, Lordum," diye karşılık verdi Khalad. "Kaç tanesini?"
"Bir iki taneyle başla. Ne zaman Oscagne'nın - ya da kendi -haklarından konuşmaya kalkarsa bir tane daha kır."
"Peki, Lordum." Khalad, İçişleri Bakanı'nm bileğini tuttu.
"Durdurun onu!" diye ciyakladı Kolata. "Biri onu durdursun!"
"Kalten, Ulath," dedi Sparhawk, "ilk kımıldayanı öldürün."
Kalten kılıcını sıyırdı ve Ulath da baltasını kaldırdı.
"Nasıl olduğunu görüyorsun, ahbap," dedi Oscagne. "Öncelikle evrensel olarak sevilen biri değilsin ve Prens Sparhawk'm emri şimdi senin için buradaki birinin en ufak sevgisini dahi yok etti. Konuşacaksın, Kolata. Er geç konuşacaksın. Bu işi kolay yoldan da yapabiliriz, zor yoldan da, ama sorularımı yanıtlayacaksın."
"Beni öldürürler, Oscagne!" diye yalvardı Kolata.
"O zaman durumun zor, Kolata, çünkü konuşmazsan da biz öl-

düreceğiz. Emirleri Cyrgon'dan alıyorsun, değil mi?"
"Cyrgon mu? Bu saçma!" dedi Kolata. "Cyrgon bir efsane."
"Ya, öyle mi?" Oscagne aşağılayarak baktı. "Bana salağı oynama, Kolata. Bunun için sabrım yok. Emirler Cynesga Büyükelçiliği'nden geliyor, değil mi? Çoğu zaman Krager isminde biri getiriyor."
Kolata, ağzı açık bakakaldı.
"Ağzını kapa, Kolata. Böyle açıkken ahmağa benziyorsun. İhanetin hakkında çok şey biliyoruz. Tek istediğimiz birkaç ayrıntı. İlk olarak güvendiğin - büyük ihtimalle saygı duyduğun - biri vasıtasıyla seninle bağlantı kurdular. Bu, onun Cynesgah olmadığını açıklıyor. Tamullar Cynesgalıları küçümsemekten başka bir şey yapmaz. Karakteristik olan üstünlük anlayışımız göz önüne alınırsa, bu bir Arjuni ve batı krallıklarından bir Elene olmadığını gösteriyor. Bu durumda geriye sadece başka bir Tamul veya bir Atan ya da . . ." Oscagne'nin gözleri birden faltaşı gibi açıldı ve ifadesi yıldırım çarpmışa döndü. "Ya da bir Styric kalıyor."
"Saçma," diye cılızca alay etti Kolata. Ama gözleri saklanacak yer arayan biri gibi çılgınca oradan oraya dönüp duruyordu.
Sparhawk değerlendirircesine Zalasta'ya baktı. Büyücünün yüzü ölü gibi soluktu ama gözleri kontrolünü kaybetmediğini gösteriyordu. Onu zorlamak için başka bir şey gerekecekti. İri Pandion oldukça tesadüfi bir şekilde elini kılıcının kabzasına koyarak Os-cagne'ya önceden kararlaştırılmış işareti verdi.
"Bir yere varıyor gibiyiz, ahbap," diye şaşkınlığını toplarken kelimeleri uzatarak konuştu Oscagne. "Sanırım biraz cesaretlendirilmeye ihtiyacın var." Döndü ve Xanetia'ya baktı. "Bize yardım edebilir misiniz, Anarae?" diye sordu. "Saygıdeğer İçişleri Baka-nı'mız durumu bizimle paylaşmak istemiyor görünüyor. Ne dersiniz, fikrini değiştirmeye ikna edebilir misiniz?"
"Denerim, Matherion'lu Oscagne," diye karşılık verirken ayağa kalktı. Yürüyerek salonun önüne geçti ve nedense kendi tarafından değil Sephrenia'nm oturduğu yönü seçerek mahkûma yaklaştı. "Siz korkuyorsunuz, Matherion'lu Kolata," dedi sert bir şekilde, "ve korkunuz sizi cesur kılıyor, çünkü aklınızda sizi ele geçirenlerin size büyük zararlar verebileceğini ama ruhunuzu esir edenin daha kötüsünü yapacağınızı düşünüyorsunuz. Şimdi daha büyük bir korkuyla mücadele etmelisiniz. Bana doğru bakınız, Matherion'lu

Kolata ve korku içinde titreyiniz, çünkü ben sizi en büyük dehşetle karşılaştıracağım. Konuşacak mısınız? Çekinmeden konuşacak mısınız?"
"Konuşamam!" diye feryat etti Kolata.
"O zaman artık kaybettiniz. Gerçekte kim olduğumu görünüz ve akıbetinizi düşününüz, çünkü ben ölümüm, MatherionTu Kolata, en korkunç hayallerinizin ötesindeki ölüm." Kadının rengi üzerinden

ilhanx

yavaşça akıp giderken ışıldaması önceleri hafifti. Çenesini yukarı kaldırıp gözlerindeki büyük keder ifadesiyle bakarken kadının ışıldayışı giderek artıyordu.
Kolata çığlık attı.
Diğer görevliler ayağa fırlayıp dehşet içinde itişip kakışmaya başladı. Korkudan ödleri patlamış gibiydi. Saçmasapan gürültüleri birden çığlığa dönüştü.
"OTURUN!" diye bağırdı Sarabian. "VE SESSİZ OLUN!"
Birkaçı itaat ederek sindi. Ama çoğu aşırı korkmuştu. Tiz seslerle çığlıklar atarak Xanetia'dan uzaklaşmaya devam ettiler.
"Lord Vanion," diye kargaşanın içinde seslendi Sarabian, "lüt
fen düzeni sağlar mısınız?" ı
"Hemen, Majesteleri." Vanion siperliğini kapayıp kılıcını sıyırıp kalkanını kaldırdı. "Kılıç çek!" diye bağırarak emretti. Kilise Şövalyeleri kılıçlarını çekerken sinir bozucu bir çelik sesi duyuldu. "İleri!" diye emretti Vanion.
Duvarlarda sırayla dizili şövalyeler tıngırtılar çıkararak ilerlediler, kılıçları korkmuş memurlara odaklanmıştı. Vanion çelik kaplı kolunu ileri uzatıp kılıcının ucunu Başbakanın boğazına dokundurdu. "Sanırım İmparator oturun dedi, Pondia Şubat. Oturun! HEMEN!"
Başbakan, birden Vanion'dan Xanetia'dan daha çok korkarak koltuğuna çöktü.
Birkaç meclis üyesinin daha kovalanıp zorla yerlerine oturtulması gerekti. Sparhawk'm Bayındırlık İşleri Bakanı olduğunu sandığı, oldukça atletik bir kişi tırmandığı perdeden aşağı inmeye sadece Khalad'ın arbalet tehditi sonucu ikna edildi. Düzen sağlandı. Ama meclis yerlerine döndüğünde - ya da döndürüldüğüne -Maliye Bakam yerde yatıyordu. Gözleri boş bakıyor ve açık ağzından büyük köpük kabarcıkları çıkıyordu. Vanion gövdeyi yarım yamalak gövdeyi kontrol etti. "Zehir," dedi. "Kendisi almış gibi."

Ehlana'nın tüyleri ürperdi.
"Rica ederim, Anarae," dedi Sarabian, "devam ediniz."
"Majesteleri nasıl isterseniz," dedi yankılanan tuhaf sesiyle kadın- Bakışlarım Kolata'ya çevirdi. "Konuşacak mısınız ve çekinmeden, Matherion'lu Kolata?"
Adam dehşet içinde iyiye büzüldü.
"Öyleyse bunu siz istediniz." Elini öne uzatıp yaklaştı. "Eda-emus'un laneti üzerimde," diye uyardı, "ve onun işaretini taşıyorum. Bu laneti sizinle paylaşacağım. Etleriniz kemiklerinizden balmumu gibi eriyip giderken sessiz kalışınıza belki de pişman olmak için geç kalmış olabilirsiniz. Seçim zamanınız geldi, Matherion'lu Kolata. Konuşunuz ya da ölünüz. Tahttaki yöneticinize olan sadakatinizi çalan kim?"
Vanion'un kılıcından kesinlikle daha ölümcül olan eli, Kolata'nm kül beyazı yüzünden birkaç santim uzaktaydı.
"Hayır1." diye tiz bir çığlık attı. "Hayır! Söyleyeceğim!"
Bulut, anlamsız sözler geveleyen bakanın üzerinde aniden be-liriverdi ama Sparhawk hazırdı. Ehlana'nın tahtının ardında zırh eldivenini ve Safir Gül'ü kutusundan gizlice çıkarmış bekliyordu. "Mavi Gül!" dedi sertçe. "Şu bulutu yok et!"
Bhelliom elinin içinde dalgalandı, karanlık ve neredeyse katı gibi görünen bulut, bir tayfunda bayrak direğinin üzerindeki sancak gibi saklayıp parçalandı, ardından yayılıp yok oldu.
Zalasta büyüsünün bozulması yüzünden koltuğundan geriye fırlamıştı. Yarı yarıya doğruldu ama bozulan büyünün çentikli uçları onu tırmalayınca inleyip kıvranarak gerisin geriye düştü. Koltuğu devrildi. Yerde krize yakalanmış biri gibi sarsılıyordu.
"Oydu!" diye titreyen eliyle gösterip çığlık attı Kolata. "Zalasta' ydı! Beni bu işe zorlayan oydu!"
Sephrenia'nın soluması rahatça duyulabilir seviyedeydi. Spar-hawk kadına baktı. En az Zalasta kadar sarsılarak geriye yığılmıştı. Gözleri kuşku ve dehşet doluydu. Sparhawk, Danae'nin hızla onunla konuştuğunu ve ablasının yüzünü küçük ellerinin arasında oldukça sağlam bir şekilde tuttuğunu fark etti.
"Sana lanet olsun, Sparhawk!" Zalasta asasının yardımıyla sallanarak kalkmaya çalışırken bu sözler ağzından bir vıraklama gibi Çıktı. Yüzü allak bullaktı, hüsran ve öfkeden çarpılmıştı. "Benimsin, Sephrenia, benimsin!" diye uludu. "Benim olman için ezelden beri

can atıyorum, sokak çocuğu hırsız Tanrıçanın seni benden çalışım izledim! Bu kadarı yeter! Artık Çocuk Tanrıçayı ve senin üzerindeki sahipliğini sonsuza dek uzaklaştırıyorum!" Ölümcül asası hızla dönüp düzleşti. "Geber, Aphrael!" diye çığlık attı.

ilhanx

Sephrenia hiç düşünmeden kollarını Sparhawk'in kızına sarıp arkasını Zalasta'ran öfkesine isteyerek sundu, kendi bedenini küçük kıza siper ederek koltuğunda hızla döndü.
Bir ateş küresi asanın ucundan fırlarken Sparhawk'in kanı dondu.
"Hayır!" diye haykıran Vanion, ileriye fırlamaya çalıştı.
Ama Xanetia çoktan oradaydı. Kolata'ya salonun Sephrenia'nm tarafından yaklaşma biçimi açıkça Zalasta'nın aklından geçenleri okumasından kaynaklanıyordu. Kendini bilinçli bir şekilde düşmanını koruma konumunda yerleştirmişti. Korkmadan, çıldırmış Styricle karşı karşıya geldi. Sessiz salonda cızırdayarak hızla uçan ateş küresi, içinde Zalasta'nm yüzlerce yıllık nefretini taşıyordu.
Xanetia elini uzattı ve tıpkı evcil bir kuşun yemek veren ele dönmesi gibi alevler içindeki top kadının eline kondu. Yüzünde sadece dudaklarında hafifçe beliren gülümsemeyle Delphae kadını Zalasta'nm gizli kalmış nefretinin üzerine avucunu kapadı. Bir an için, akkor alevler soluk parmakların arasından fışkırdı ve ateşten ölüm habercisini soğurdu, içindeki ışık ateşi tamamen yok ediyordu. "Şimdi ne olacak, Styricum'lu Zalasta?" diye öfkeden köpüren büyücüye sordu. "Şimdi neye niyetlisiniz? Hayatınızı tehlikeye atarak benimle yarışacak mısınız? Yoksa, dayak yemiş sokak köpeği gibi korkudan sinerek gazabımdan kaçacak mısınız? Çünkü sizi biliyorum. Kız kardeşimin kalbine bana karşı nefreti sokan sizin zehirli dilinizdi. Kaçınız, yalanlar üstadı. Sephrenia'nm kulaklarına yalan iftiralarınızı artık söylemeyeceksiniz. Gidiniz. Sizi bırakıyorum. Gidiniz."
Zalasta uludu ve uluyuşunun içinde bir ömür boyu tatmin olmamış özlem ve en kara umutsuzluk duyguları vardı.
Ve ardından ortadan yok oldu.

yirminci bölüm
HÜKÜMETİNİN ENKAZINI inceleyen İmparator Sarabian'ın ifadesi tuhaf bir şekilde tarafsızdı. Bazı görevliler şoka girmiş gibiyken diğerleri amaçsız bir acele içinde karmakarışık konuşuyorlardı. Bir kısmı ana kapıda kümelenip şövalyelere kendilerini dışarı bırakmaları için yalvanyorlardı.
Oscagne sakin diplomat ifadesiyle kürsüye yaklaştı. "Olayların gelişimindeki değişiklikler şaşırtıcı/' dedi, sanki beklenmedik bir yaz yağmurundan bahsediyormuş gibi. Dikkatle uyum gösterdiği siyah pelerininin içinde bir yargıca giderek daha fazla benziyordu.
"Evet," diye onayladı Sarabian, bakışları hâlâ düşünceliydi. "Ama sanırım işin içinden başarıyla çıktık. Sparhawk, bodrumdaki zindan hâlâ işe yarıyor mu?"
"Evet, Majesteleri. Mimar çok titizmiş."
"İyi."
"Aklında ne var, Sarabian?" diye sordu Ehlana.
Sarabian sırıttı, ifadesi neredeyse çocukçaydı. "Sena deyemem segilim," diye Caalador lehçesinin şok edici bir taklidiyle konuştu. "Keslikle sübizi bebat etme istemyom."
"Lütfen, Sarabian," dedi kadın bezgin bir iç çekişle.
"Satce seredin, Kraaliç hazetle. Kend basma küççü bi küme ha-ılıyom."
"Beni kızdırmaya başlıyorsun, Sarabian."
"Beni artık sevmiyor musun, anne?" Sesi heyecanlı ve keyifliydi.
"Erkekler!" dedi Ehlana, gözlerini yukarı yuvarlayarak.
"Başrolümü seyretmeye devam edin, dostlarım," dedi imparator. "Bakalım derslerimi ne kadar iyi öğrenmişim." Ayağa kalktı. "Lord Vanion," diye seslendi, "lütfen konuklarımızı yerlerine oturtur musunuz?"

"Hemen, Majesteleri," dedi Vanion. Zalasta'nm ihanetini önceden bildiği için kontrolünü hiç kaybetmemişti. Bağırarak birkaç emir verdi ve Kilise Şövalyeleri telaşlı memurlara yerlerine kadar eşlik ettiler.
"Ne yapıyordu?" diye gergin bir fısıltıyla kocasına sordu Ehla-na. "Niçin Danae'ye saldırdı?"
"Saldırmadı, aşkım," diye çok hızlı düşünerek konuştu Spar-hawk. "Aphrael'e saldırmaya çalışıyordu. Onu görmedin mi? Tam Sephrenia'nm yanında oturuyordu."
"Öyle miydi?"
"Elbette. Salondaki herkesin gördüğünü sanıyordum ama belki sadece ben gördüm - ve Zalasta. Niye bu kadar hızlı kaçtı dersin? Aphrael tam onun kalbini söküp gözlerinin önünde yemenin sınırına gelmişti."
Ehlana ürperdi.

ilhanx

İmparator Sarabian, yeniden kürsünün önüne ilerledi. "Haydi sessiz olun, baylar," dedi hızla. "Daha bitirmedik. Anladığım kadarıyla Zalasta'nm gerçek konumunun ortaya çıkmasına şaşırdınız - en azından bazılarınız. Beni hayal kırıklığına uğrattınız, Lordla-nm - çoğunuz algı yoksunluğundan muzdarip olduğunuz ve sizi pencere camı gibi içinizi görebileceğimi fark edemediğiniz için. Bazılarınız vatan haini, kalanlar sadece salak. Bu iki gruptaki adamların hizmetine ihtiyacım yok. Bu sabah Tamuli'deki Atan garnizonlarının tümünün kışlalarından çıktıklarını ve bütün imparatorluk görevlilerinin yetkilerini üstlendiklerini bildirmekten korkunç bir memnunluk duyuyorum. Matherion dışında tüm İmparatorluk sıkıyönetim altındadır."
Ağızlar bir karış açık adama bakakaldılar.
"Atan Engessa," dedi Sarabian.
"Evet, Sarabian-imparator."
"Lütfen, şu tek istisnayı yok eder misiniz? Atanlarınızı şehre sokun ve başkentin kontrolünü ele alın."
"Hemen, Sarabian-imparator." Engessa'nm sırıtışı kulaklarına varıyordu.
"Ciddi ol, Engessa. Tebama yumruğumu göster."
"Nasıl emrederseniz öyle olacak, Sarabian-imparator."
"Mükemmel bir adam," dedi, duyulabilecek kadar yüksek bir

sesle, devasa Atan kapıya doğru uygun adım yürürken.
"Majesteleri," diye cılızca itiraz etti Pondia Şubat.
İmparatorun Başbakan'a bakışı buz gibiydi. "Şu anda meşgulüm, Şubat. Sen ve ben daha sonra konuşacağız - kapsamlıca. Bütün bunların burnunun ucunda yıllardır süren uyuklamanı kesmeden nasıl olabildiğini açıklayışını kesinlikle büyüleyici bulacağıma eminim. Şimdi otur ve sesini çıkarma."
Gözleri faltaşı gibi açılmış başbakan koltuğuna iyice çöktü.
"Artık bütün Tamuli sıkıyönetim altındadır," dedi görevlilere İmparator. "Rezil bir şekilde başarısız olduğunuz için harekete geçmek zorunda kalıp sorumluluğu aldım. Bu sizi artık gereksiz bir hale getirdi ve bu yüzden hepiniz kovuldunuz."
Etrafta güçlükle solumaya çalışanlar oldu, en uzun süredir mevki sahibi ve neredeyse tanrısallıklarından en fazla emin olanlar itirazlar ederek bağırdılar.
"Dahası da var," diye itirazlarını kesti Sarabian, "Zalasta'nın ihaneti her birinizin sadakatini şüpheye sokuyor. Eğer hepinize güvenemiyorsam, hepinizden şüphelenmem gerekli. Bu gece ruhlarınızı iyice kontrol etmenizi istiyorum, baylar, çünkü yarın size sorular sorup saf gerçeği isteyeceğiz. Sorumluluk ya da suçunuzdan sıyrılmaya kalkma girişimleri, bahaneler ve yalanlara zamanımız yok. Yardımsever olmanızı fazlasıyla tavsiye ederim. Yalancılık ve kaytarmaların sonuçları çok tatsız olacaktır."
Ulath, kemerinden uzun bir biley çeliği çıkararak baltasının ağzına yavaşça sürmeye başladı. İç gıcıklayacı bir ses çıkarıyordu.
"Hayırseverliğimin bir gösterisi olarak," diye devam etti Sarabian, "hepinizin bu gece burada kalması, yarın sabah sorulara tamamen cevap verebilesiniz diye geçmiş yaşantınızı bir daha gözden geçirmenizi sağlayacak, tam mahremiyet için bazı hazırlıklar yaptım. Lord Vanion, siz ve şövalyeleriniz, lütfen, misafirlerimize zindandaki yerlerine kadar eşlik edebilir misiniz?"
"Hemen, Majesteleri," diye zırhlı yumruğunu göğsüne vurarak selam verdi Vanion.
"Şey, Lord Vanion," diye ekledi Ehlana.
"Evet, Kraliçem."
"Misafirlerimizi yatağa yatırmadan önce üzerlerini aramayı düşünebilirsiniz. Daha fazla kişinin, Maliye Bakanı gibi kendini

incitmesini istemeyiz, değil mi?"
"Mükemmel bir öneri, Majesteleri," dedi Sarabian. "Bütün oyun. caklarmı alın, Lord Vanion. Dikkatlerinin başka bir yöne çekilmesini istemiyoruz." Bir an durdu. "Aslında Lord Vanion, sanırım misafirlerimizin konumlarım daha iyi vurgulayacak somut bir şeyleri olursa daha iyi odaklanabilirler. Bir zamanlar Elene zindanlanndaki mahkûmlara bir tür üniforma giydirildiğine dair bir şeyler okumuştum."
"Evet, Majesteleri," dedi adam ciddi bir ifadeyle. "Gri çuval bezinden kolsuz iş önlükleri - arkasında baştan aşağı parlak kırmızı bir çizgi yapılmıştır, bu yüzden kaçtıklarında tanınabilirler."
"Misafirlerimiz için böyle bir şeyler bulabilir miyiz?"
"Bulamazsak, yaratırız Majesteleri."

ilhanx

"Harika, Lord Vanion - mücevherlerini de alın. Mücevherler insanın kendisini önemli hissetmesini sağlar. Ben hepsinin böceklerden biraz daha iyi olduklarını anlamalarını istiyorum. Karınlarını da doyursanız iyi olur sanırım. İnsan genelde zindanda ne yer?"
"Ekmek ve su, Majesteleri - arada sırada biraz bulamaç."
"Bu çok iyi. Onları buradan götür, Vanion. Görünüşleri bile midemi bulandırmaya başlıyor."
Vanion birkaç sert emir haykırdı ve şövalyeler eski hükümetin üzerine üşüştüler.
Her görevlinin zindana kadar ona eşlik edecek - bazı durumlarda sürükleyecek - zırhlı bir muhafızı vardı.
"Ah - biraz dur, Teovin," dedi nazikçe Gizli Polis Şefi'ne. "Bana söylemek istediğin bir şey olduğunu sanıyorum."
"Hayır, Majesteleri." Teovin'in ses tonu kasvetliydi.
"Haydi, ahbap. Utanma. Burada hepimizi arkadaşız. Bugün yaptığım bir şeyle seni gücendirdimse açıkça söyle. Milord Stragen meçini sana seve seve ödünç verecektir ve sonra senle durumu tartışabiliriz. Açıklamalarımı oldukça sivri bulacağına eminim." Sarabian üzerindeki pelerini çözüp yere kayması için bıraktı. İç ürpertici bir şekilde gülümseyip yeniden meçini çekti. "Evet?" dedi.
"Majestelerine karşı şiddet belirtmek benim için ihanet olacaktır," diye mırıldandı Teovin.
"Aman Tanrım, Teovin, bu seni niye sıkıyor ki? Zaten son birkaç yıldır ihanete bulaşmış durumdasın, bu yüzden niye birkaç minik teknik ayrıntıyı düşünüyorsun ki? Bir kere için - sadece bir
294

]<ere için - benimle açıkça karşılaş. Sana eskrim dersi vereceğim -bayatının kalanında ki bu kısa olabilir, unutmayacağın bir ders."
"Elimi imparatoruma kaldırmayacağım," diye belirtti Teovin.
"Ne ayıp. Beni gerçekten hayal kırıklığına uğrattın, ahbap. Şimdi gidebilirsin."
Vanion, zırhlı eliyle Şefi kolundan tutup yan sürükleyerek taht salonundan çıkardı.
Meçini başının üstüne kaldıran Tamuli İmparatoru ayak parmaklarının ucunda yükselip tek ayağı üzerinde gösterişli bir dönüş yaptı. Sonra bir bacağını ileri uzatıp kılıcını yana savurarak Ehlana'ya aşırı bir reverans yaptı. "Ve işte, sevgili anneciğim, hükümet böyle devrilir."
"Hayır, Leydi Sephrenia," diye kesin bir şekilde belirtti kraliçe, yarım saat sonra kraliyet dairesinde toplandıklarında, "çekilmeniz için iznimiz verilmedi. Siz Elenia kraliyet meclisinin bir üyesisiniz ve size ihtiyacımız var."
Sephrenia'nm soluk, acı çeken yüzü kaskatıydı. "Majesteleri nasıl emrederse."
"Kes şunu, Sephrenia. Bu acil bir durum. Kişisel sorunlar için vaktimiz yok. Zalasta hepimize ihanet etti, sadece sana değil. Artık zararı en aza indirmeye çalışmalıyız."
"Davranışın hoş değil, anne," diye suçladı Danae.
"Öyle bir niyetim yok. Bir gün sen de kraliçe olacaksın. Şimdi otur, çeneni kapa ve öğren."
Danae irkildi. Sonra moralini bozmamaya çalıştı. Reverans yaptı. "Emredersiniz, Majesteleri," dedi.
"Daha iyi. Seni henüz kraliçe yapamadım. Sör Bevier."
"Evet, Majesteleri?" diye karşılık verdi Bevier.
"Cyriniclerinize söyleyin mancınıkların basma geçsinler. Vanion, şövalyelerin kalanım surlara yerleştir ve zift kaynatmaya başlamalarını emret. ZalaSta etrafta sertbestçe dolaşıyor. Kontrolünü tamamen kaybetti ve emri altında ne tür güçler olduğunu bilmiyoruz. Şu anda her şeyi deneyebilir, yani hazır olalım - ne olur ne olmaz."
"Bir mareşal gibi görünüyorsun," dedi Sarabian-
"Öyleyim," dedi farkında olmaksızın Ehlana. "Unvanlarımdan biri bu. Sparhawk, Bhelliom Zalasta'nın bize yönelteceği her türlü
295

büyüyü bozabilir mi?"
"Kolayca, Kraliçem. Ama Zalasta, büyük ihtimalle bir şey yapmaya kalkışmayacak. Bhelliom, o buluru dağıttığında adamın durumunu gördünüz. Büyülerinizin birinin bozulması çok acı vericidir. Sephrenia onu benden daha iyi tanıyor. Bu riski bir kez daha göze alacak kadar umutsuz olup olmadığını söyleyebilir."
"Evet, Sephrenia?" diye sordu Ehlana.
"Gerçekten bilmiyorum, Majesteleri," dedi kısa bir süre düşündükten sonra küçük Styric kadını. "Bu onun daha önce hiç görmediğim bir yönü. Çıldırdığına içtenlikle inanıyorum. Neredeyse her şeyi yapabilir."

ilhanx

"Yani hazırlıklı olsak daha iyi. Mirtai, Kalten ve Ulath'a Kola-ta'yı buraya getirmelerini söyle. Şu komplonun nerelere dek uzandığını bulalım."
Sparhawk, Sephrenia'yı bir kenara çekti. "Zalasta, Danae'yi nereden öğrendi?" diye sordu. "Onun gerçekte kim olduğunu bildiği açık. Sen mi söyledin?"
"Hayır. Aphrael söylemememi istemişti."
"Bu tuhaf. Aphrael ile daha sonra konuşup nedeni öğrenmeliyim. Belki bir şeyden kuşkulanmıştı - belki şu önsezilerinden biri olabilir." Bir an düşündü. "Seni öldürmeye çalışıyor olabilir miydi? O ateş topunu Danae'ye atıyor gibiydi ama hedef sen de olabilirdin."
"Buna asla inanamam, Sparhawk."
"Şu anda, neredeyse her şeye inanmaya hazırım." Tereddüt etti. "Xanetia onu biliyordu, farkmdasm sanırım. Bize önceden söyledi."
"Beni neden uyarmadmız?" Ses tonu sarsılmıştı.
"Çünkü ona inanmayacaktın. Onun sözüne güvenmeye meyilli değildin, Sephrenia. Zalasta'nm ihanetini kendi gözlerinle görmen gerekiyordu. Ah, bu arada, senin hayatını kurtardı, unutma. Bunu bir süre düşünmek isteyebilirsin."
"Beni azarlama, Sparhawk," dedi kadın, bitkin, minik bir gülümsemeyle. "Zaten yeterince kötü anlar yaşıyorum."
"Biliyorum ve korkarım kimse senin için bunu daha kolaylaştı-ramayacak."
Kolata işbirliği yapmaya istekli olduğunu gösterdi. Hapiste geçirdiği haftalar direncim kırmış ve Zalasta'nm onu açıkça öldürme

isteği duyabileceği herhangi bir sadakati silmişti. "Gerçekten bilmiyorum," diye Oscagne'nın sorusunu yanıtladı. "Ama Teovin bilebilir. Aslında Zalasta'nm teklifini bana getiren odur."
"O zaman mevkine atandığından beri bu işin içinde değilsin?"
"Bu'iş' dediğinizin çok uzun süredir devam ettiğini sanmıyorum. Kesin bir şey söyleyemem ama beş altı yıl önce başladığı izlenimini edindim."
"Sen bundan çok daha uzun süredir adam topluyorsun."
"Bu sadece sıradan Tamul politikası, Oscâgne. Bu mevkiye atanır atanmaz Başbakan'ın tam bir salak olduğunu gördüm. Sen tek önemli rakibimdin. Senin girişimlerim - ve Daresia krallıklarının, büyük Tamuli'rün birleşik parçalarmdan çok yabancı uluslar olduklan yönündeki saçma düşünceni - engellemek için adam topluyordum."
"Hükümet yetkileri hakkındaki bu durumu başka zaman tartışabiliriz, Kolata. Yani, Teovin'di? Düşmanla bağlantın oydu?"
Kolata başıyla onayladı. "Teovin ve Krager isminde rezil bir sarhoş. Krager, bir Eosialı ve anladığım kadarıyla Prens Sparhawk ile daha önce karşılaşmış. Bizim gevşek ittifakımıza dahil olan herkes onu tanıyordu, bu yüzden mükemmel bir haberciydi - ayık olduğunda."
"Bu Krager, doğru" diye belirtti Kalten.
"Zalasta sana tam olarak ne teklif etti, Kolata?" dedi Oscagne.
"Güç, servet - bildik şeyler. Sen hükümetin bir bakanısın Oscagne. Oynadığımız oyunu ve ortaya konan bahisleri biliyorsun. Hepimiz imparatorun bir kukladan başka bir şey olmadığını düşünüyorduk, biraz belirsiz ve pek bilgisi olmayan bir kişilik - özür dilerim Majesteleri, ama hepimiz öyle sanıyorduk."
"Teşekkür ederim," diye karşılık verdi Sarabian. "Sanmanız gereken de oydu. Ama benim kafamı karıştıran şey, hepinizin Atanların bana kişisel olarak sadık oldukları gerçeğini unutmanız. İtti-fakınızdaki herhangi biri bunu göz önüne almış mıydı?"
"Biz Majestelerini hafife aldık. Durumun tam anlamını kavrayacağınızı düşünmedik. Sahip olduğunuz gücü gerçekten anladığınızı bir an bile düşünseydik sizi öldürtürdük."
"Ben de böyle düşünmüştüm. Bu yüzden alık rolü oynadım."
"Zalasta bütün bunların ardında aslında kimin olduğunu söyledi mi?" diye sordu Oscagne.

"Cyrgon'la konuşuyormuş gibi yapıyordu," diye karşılık verdi Kolata. "Ama bunu pek ciddiye almadık. Styricler tuhaf insanlardır. Her zaman bizi, yüce bir gücü temsil ettiklerine inandırmaya çalışırlar. Asla bütün sorumluluğu almayı kabul etmez görünürler. Bununla beraber bildiğim kadarıyla bu Zalasta'nm entrikasıydı."
"Sanırım Zalasta'yı dinleme zamanımız geldi," dedi Vanion.
"Onu kolunun yenine mi sakladın, Vanion?" diye sordu Ehlana.

ilhanx

"Söz gelişi, Majesteleri. Kalten, niye İçişleri Bakanı'nı odasına geri götür müyorsun? Biraz yorgun görünüyor."
"Hâlâ sorularım var, Lord Vanion," diye itiraz etti Oscagne.
"Yanıtlarını alacaksın, ahbap," diye onu temin etti Itagne, "çabuk ve çok daha ayrıntılı olarak. Sen çok yavaşsın, Oscagne. Zayıflıklarından biri bu. Biz işleri daha hızlı yapıyoruz."
Vanion, Kalten ve Ulath'ın Kolata'yı odadan çıkarmasını bekledi. "Hepinize Xanetia'mn genel olarak diğer insanların ne düşündüğünü bildiğini söyledik. Bu sadece belli belirsiz duygular ya da ruh halleri değil. İsterse, düşüncelerinizi kelimesi kelimesine tekrarlayabilir. Çoğunuzun bu konuda büyük ihtimalle şüpheleri var, zaman kazanmak için niye bunu göstermiyoruz ki? Kraliçe Ehla-na'nın şu anda ne düşündüğünü söyler misiniz, Anarae?"
"Nasıl isterseniz, Lord Vanion," diye karşılık verdi Delphae kadını. "Majesteleri şu anda kendisinden oldukça memnun bir şekilde hoşça vakit geçiriyor. Ama bunu yarıda kestiğiniz için sizden biraz hoşnutsuz. İmparator Sarabian'm ilerleyişinden memnun, artık onun becerikliliğini bir parça kabullenmenin mantıklı olacağını düşünüyor. Aynı zamanda kocasının bedeniyle ilgili belli özel planlan var, çünkü politik hareketlilik kişiliğinin o yönünü canlandırıyor."
Ehlana kıpkırmızı oldu. "Bunu hemen kes!" diye bağırdı.
"Özür dilerim, Majesteleri," dedi Vanion. "Bunu hiç ummamıştım. Xanetia düşüncelerinizi aşağı yukarı doğru mu okudu?"
"Bunu yanıtlamayacağımı biliyorsun, Vanion." Kraliçenin yüzü hâlâ alev alev yamyordu.
"En azından diğerlerinin düşüncelerine girebileceğini kabul edecek misiniz?"
"Bunu duymuştum," diye düşüncelere daldı Sarabian. "Ama sadece Delphae'ler hakkındaki çılgınca hikâyelerden biri diye düşünmüştüm."

"Bhelliom bunu doğruladı, imparator Sarabian," dedi Spar-hawk. "Xanetia diğer insanları sizin açık bir kitabı okuduğunuz gibi okuyabilir. Zalasta'yı baştan sona okuduğunu sanıyorum. Bilmek istediğimiz her şeyi bize söyleyebilecektir." Xanetia'ya baktı. "Zalasta'nm hayatı hakkında bize kısa bir özet verebilir misin, Anarae?" diye sordu. "Özellikle Sephrenia onun taht salonunda yaptıkları yüzünden çok üzüldü. Belki onun davranışlarının nedenini öğrenirse, onları anlaması kolaylaşacaktır."
"Kendi adıma konuşabilirim, Sparhawk," dedi tersçe Sephrenia.
"Buna eminim, küçük ana. Ben sadece aracı görevindeyim. Sen ve Xanetia pek iyi geçinemiyorsunuz."
"Bu da nedir?" diye hızla sordu Sarabian.
"Çok eski bir düşmanlık, İmparator," diye açıkladı Xanetia. "Doğrusu öylesine eski ki yaşayan kimse kaynağını bilmiyor."
"Ben biliyorum," dedi tiz bir sesle Sephrenia, "ve o kadar da eski değil."
"Belki, ama Zalasta'nm hafızasını dinleyiniz ve ardından kendiniz yargılayınız, Ylara'lı Sephrenia."
Kalten'le Ulath döndüp hızla yerlerine geçtiler.
"Zalasta, birkaç yüzyıl önce, Astel'in kuzeyinde, Cenea yakınlarında bir ormanın içinde yer alan Styric köyü Ylara'da doğdu," diye başladı Xanetia. "O yedi yaşma girdiğinde, aynı köyde, Styri-cum'un Bin'inden biri olan, Pandion Şövalyeleri'nin Styric gizleri öğretmeni, Elenia meclisinin üyesi, Eğitmen Vanion'un aşkı olan ve bizim şimdi Sephrenia diye bildiğimiz kişi doğdu."
"Bu artık doğru değil," dedi kısaca Sephrenia.
"Lord Vanion'un size olan duygularım söylüyorum, Sephrenia, sizin ona duyduklarınızı değil. Zalasta'mn ailesi Sephrenia'nmkiler-le çok yakın bir ilişki içindeydi. Kendi aralarında Sephrenia ve Zalasta'nm uygun çağa geldiklerinden evlenmeleri kararmı verdiler."
"Bunu unutmuştum," dedi birden Sephrenia. "Onu hiç bu yönden düşünmedim."
"Ama bu adamın hayatının odaklandığı bir gerçekti, bu konuda sizi temin ederim. Siz dokuz yaşınıza geldiğinizde anneniz hamile kaldı. Doğurduğu kız çocuğu aslında Styricum'un Çocuk Tanrıçası Aphrael idi ve onun doğumuyla birlikte Zalasta'mn umutlan ve düşleri toz olup dağıldı, çünkü hayatmız sonsuza dek tamamen

küçük kız kardeşinize adanmıştı. Zalasta'nın gazabının sınırı yoktu. Yüz ifadesi içinde saklı düşünceleri ortaya vurmasın diye ormana gizlendi. Styricum'un en güçlü büyücülerini aramak için seyahatlere çıktı. Ruhunu tehlikeye atarak en dışlanmış ve lanetlenmişlerin peşinden gitti. Araştırmalarının sadece bir tek hedefi vardı; bir insanın bir Tanrıyı yok etmesi için yöntemler keşfetmek, çünkü umutsuzluğu onu Çocuk Tanrıça'ya karşı mantıksız bir nefrete itmişti ve her şeyden çok, onun ölümü için uğraştı."

ilhanx

Prenses Danae duyulur bir şekilde yutkundu.
"Dinlemen gerekiyordu," dedi annesi.
"İrkildim, anne."
"Bunu asla göstermemelisin. Duygularını kontrol altında tut."
"Peki, anne."
"Çocuk Tannça'nm altıncı yaşına gelindiğinde - özellikle o yeniden doğumunun - düş kırıklığı yüzünden cinnet geçiren Zalasta, konuştuğu herkesin ona amacının insan yeteneklerinin ötesinde olduğunu söylemesi üzerine daha doğrudan yöntemlere döndü. Çocuk Tannça'yı belki de habersiz yakalayacağını ya da daha yaşının genç olduğu için tüm gücüne ulaşmadığını umarak, pervasız bir plan hazırladı. Bu Aphrael'i sadece sayısal kalabalıkla yenme girişimiydi. Tanrıça ölümsüz olmasına rağmen, yeni doğduğu bedenin öldürüle-bileceğini düşünerek, onu başka bir biçim bulmaya zorlayacaktı."
"Bu işe yarar mı?" diye Sparhawk'a sordu Kalten.
"Nereden bileyim?" Sparhawk kızma hafif bir bakış attı.
Danae, gayet sıradan bir şekilde başını olumsuzca salladı.
"Acele ve kötü tasarladığı plam, Zalasta'yı daha da ileri götürdü. Bir Elene din adamı gibi giyinip o bölgedeki serflerin ilkel köylerini dolaştı, kendi köyündeki Styricleri, ayinleri Elene bakirelerinin kanını gerektiren putperestler, şeytanlara tapanlar olarak kötüledi. Yalan bilgileriyle iyice alevlenen cahil sertler harekete geçtiler ve hızla masum Styric köyüne saldırdılar, herkesi öldürüp evleri ateşe verdiler."
"Ama orada Sephrenia'nm evi de vardı!" diye bağırdı Ehlana. "Zalasta, onun öldürülmeyeceğine nasıl emin olabilirdi ki?"
"Bunu umursayacak durumda değildi, Elenia Kraliçesi. Hatta, ona Aphrael'in sahip olması yerine ölse daha iyi olur diye düşünüyordu. Keder, tatmin edilemeyecek bir özleyişten daha iyidir. Fakat olayın gerçekleşeceği sabah, Çocuk Tanrıça ablasına çiçek

toplamak amacıyla ormana gitmeleri için yalvardı ve böylece Ele-ne sertleri köye saldırdıklarında orada değillerdi."
"Zalasta bir keresinde bana bu öyküyü anlatmıştı," diye kesti Sparhawk. "Sephrenia ve Aphrael'le beraber ormanda olduğunu söylemişti."
"Hayır, Anakha. O köydeydi ve ikisinin aranışmı yönetiyordu."
"Böyle bir konuda niye yalan söylüyor ki?"
"Belki de kendine bile yalan söylüyordur. O günkü davranışları canavarcaydı. Böyle davranışları kendi kendimizden saklamak bizim kendi doğamızda vardır."
"Belki de öyledir," diye kabullendi adam.
"Kendi akrabalarının da orada yok olduğunu öğrendiğinde, Zalasta'mn nefretinin ve umutsuzluğunun boyutlarını çok iyi anlayabilirsiniz," diye devam etti Xanetia. "Evet, babası, annesi ve kız kardeşleri, o durumu izlerken onun zincirlerini çözdüğü çılgınlar gibi bağırıp çağıran hayvanların sopa ve tırpan darbeleriyle öldüler."
"Sana inanmıyorum," diye patladı Sephrenia.
"Bhelliom, söylediklerimi doğrulayabilir, Sephrenia," dedi sakince Xanetia, "ve eğer ben yalan söyleyerek şeref sözümü bozarsam Sör Kalten kanımı dökmek için hazır bekliyor. Beni sınayabilirsiniz, kız kardeşim."
"Zalasta bize sertlerin köyümüze saldırmaları için sizin halkınız - Delphaeler - tarafından kışkırtıldıklarmı söyledi."
"Size yalan söyledi, Sephrenia. Aphrael'in - ve sizin - hâlâ hayatta olduğunuzu keşfettiğinde düş kırıklığı çok büyüktü. Aklına gelen ilk düşünceyi yakalayarak, kendi suçunu, zaten nefret etmeye hazır olduğunuz en kötü şeye, kesinlikle inanacağınızı bildiği için benim soyuma yükledi. Sizi çocukluğunuzdan beri kandırdı, Ylara'lı Sephrenia ve Anakha gerçek kimliğini açığa çıkarması için zorlamasıydı hâlâ aldatılmış olarak kalacaktınız."
"Bu yüzden mi Delphae'lerden nefret ediyorsun, Sephrenia?" diye sordu Ehlana. "Ailenin katledilişinden onların sorumlu olduğunu düşündün."
"Zalasta kendi suçluluğunu saklamaya çalışarak, Sephrenia'ya bu yalanı sürekli hatırlatma fırsatım asla kaçırmadı," dedi Xanetia. "Doğrusu, Sephrenia'nm düşüncelerini yüzyıllar boyunca zehirleyip, kalbini nefretle doldurdukça, o Zalasta'mn bu işe bulaşmasmı

ilhanx

daha az sorguladı."
Sephrenia'nm yüzü buruştu ve öne eğilip yüzünü avuçlarının içine gömüp ağlamaya başladı.
Xanetia iç çekti. "Onu üzüntüye boğan gerçek çok yeni. Bunca asırdır ölü olan ailesi için ağlıyor."
Alean'a baktı. "Onu biraz uzaklaştırınız, kibar kızım ve onu teselli ediniz. Şu anda kadınların yardımına çok ihtiyacı var. Ağlama fırtınası kısa süre içinde geçecek. Sonra onun eline düşecek Zalasta'ya acırım."
"Ya da benimkine," diye soğukça ekledi Vanion.
"Kızgın yağ iyidir, Lordum," dedi Kalten. "Canlı canlı kızartın."
"Kancalar da iyidir," dedi Ulath. "Uçları çengelli olduğu sürece."
"Böyle konuşmanız gerekiyor mu?" dedi ürpererek Sarabian.
"Zalasta Sephrenia'yı incitti, Majesteleri," dedi Kalten. "Bunu kendi şahsına yönelmiş olarak düşünecek yirmi beş bin Pandion Şövalyesi - ve diğer tarikatlardan da oldukça çok şövalye - var. Zalasta saklanmak için üzerine dağ katmanları örtebilir ama onu vine de bulacağız. Kilise Şövalyeleri pek uygar değildir ve sevdiğimiz birisi incitilirse içimizdeki en kötü yan ortaya çıkar."
"İyi dedin," diye mırıldandı Sparhawk.
"Konudan uzaklaşıyoruz, beyler," diye hatırlattı Ehlana. "Za-lasta'nm cezasına yakaladıktan sonra karar yereceğiz. Zalasta, şu anki konuya ne zaman dahil oldu, Xanetia? Gerçekten Cyrgonla müttefik mi?"
"İttifak Zalasta'nm planıydı, Elenia Kraliçesi. Astel ormanmdaki başarısızlığı ve bundan kaynaklanan kendi kendini suçlayışı onu en kötü umutsuzluğa ve en koyu melankoliye düşürdü. En iğrenç sefahat içinde "kendini kaybetmiş olarak dünyayı dolaştı, bazen tek başına yaşadı ve dünyanın yabanıl topraklarında bir münzevi gibi yıllarca sonunu bekledi. Bütün ünlü - iyi ya da kötü anlamda -Styric büyücüleri aradı ve onlardan gizlerin tümünü yavaş yavaş topladı. Aslında, ırkının kırk çağlık tarihi boyunca yaşamış bütün Styriclerin en seçkini Zalasta'dır. Ama bilgi tek başına onu teselli etmiyordu. Aphrael hâlâ hayattaydı ve Sephrenia ona bağlıydı.
"Zalasta'nm bilgisi, ki bu ölçülebilmenin ötesindedir, ona bağlan kırabileceği bir yol önerdi. Zaman'ın şafağında uzak Thale-sia'nm içinde bir yerlerde Cüce Troll Ghwerig, Bhelliom'u yaratmıştı ve Zalasta biliyordu ki, Bhelliom, yüreğindeki arzuyu elde

etmesi için ona yardım edebilirdi.
"Sonra Bhelliom'un gizlendiği yerden kısa süre sonra ortaya çıkacağını işaret eden Anakha'nm doğumu gerçekleşti. Alametler, kehanetler, diğer yöntemler, dışlanmış Styriclerin onun doğumunu algılamasını sağladı ve onlar, Eosia'ya gidip çocukluğu ve gençliği boyunca Anakha'yı izlemesi için Zalasta'ya akıl verdiler. Çünkü Zalasta'nın umudu, çiçek-mücevheri günışığına çıkardığında onu Anakha'nın elinden zorla alarak Çocuk Tannça'yı yenmenin bir yolunu bulmaktı. Ama miras yoluyla yüzük Anakha'nm mülkiyetine geçtiğinde, Zalasta hatasmı anladı. Troll Tanrıları, Ghwerig'i Safir Gül'ü yontmaya yönlendirirken çok iyi çalışmışlardı, insanoğlu maymun iştahlı ve güvenilmezdir, onun yüreğinde açgözlülük daima pusuya yatıp beklemektedir ve Troll'ler insanoğlunun içindeki en kötünün yansımasıdır. Bu yüzden Troll Tanrıları, Bhelliom'un anahtarı olan yüzükleri oluşturdular, böylece ya hiçbiri ya da hepsi ona emredebilecekti. Böylece Aphrael yüzükleri çalarak Ghwerig'i zararsız hale getirdi ve hiçbir ölümlünün hükmedemeyeceği mücevherin gücünü dağıttı. Kendi güçlerinin mutlak olduğunu düşünen Troll Tanrıları çiçek-mücevherle hiç ilgilenmediler ve birbirlerine güvenmedikleri için mücevherin üzerine hepsi beraber olmadıkça hiçbirinin Bhelliom'u alamayacağı bir büyü yaptılar. Sadece birlikteyken ona hakim olabileceklerdi ve onlar bunu öyle ayarladılar ki Tanrılar olarak birlikte hareket etttiklerinde yüzükler olmaksızın Bhelliom'a hükmedebileceklerdi." Kadın ara verdi, derin bir düşünceye daldı, Sparhawk Troll Tanrıları'nın tuhaflıklarını düşündü.
"Şimdi aslında," diye devam etti kadın, "Troll Tanrıları doğanın parçalarıdır, her biri o kadar sınırlıdır ki zekâlarının tam ve bitmiş olduğunu düşünmek pek bilgece olmaz. Sadece birleştikleri zamanda, ki bu da çok nadir olur, basit bir insan çocuğunun bütünlüğüne ulaşabilirler. Ama yine de, diğer Tanrılar için aynı şey geçerli değildir. Sakatlığına rağmen Azash'ın aklı tam ve bütündü. Bütünlüğü içinde Bhelliom'a yüzükler olmaksızın hükmedebilme gücü vardı. İşte onunla yüzleşmek için Zemoch'a gittiğin zaman senin karşı koyman gereken tehlike buydu, Anakha. Eğer Azash Bhelliom'u elinden zorla alabilseydi, kendi arzusu ve gücünü onunkine katmak için mücevheri zorlayabilirdi."
"Bu pek uygun olmazdı," diye belirtti Kalten.

ilhanx

"Pek anlamadım," dedi Talen. "Son birkaç kullanışında Spar-hawk istediklerini Bhelliom'a yüzükleri kullanmadan yaptırabildi. Bu Sparhawk, bir Tanndır demek anlamına mı geliyor?"
"Hayır, genç sör," diye gülümsedi Xanetia. "Anakha, Bhelli-om'un planladığı bir şeydir ve bu yüzden bir ölçüye kadar onun bir parçasıdır - tıpkı yüzükler gibi. Onun için, yüzükler gerekli değildir. Zalasta bunu kavramıştı. Anakha, Ghwerig'i katledip Bhelliom'u ele geçirdiğinde, Zalasta yüzükleri kendisine yol gösterecek işaret ateşleri olarak kullanarak gözetimini yoğunlaştırdı. Böylece Anakha' nın ilerleyişini izledi ve Anakha'nın eşini de izledi."
"Pekâlâ, Sparhawk," diye tehlikeli bir tonla konuştu Ehlana. "Benim yüzüğümü nasıl aldın? Ve bu nedir?" Parmağını süsleyen yakutu göstermek için elini uzattı. "Ucuz bir cam parçası mı?"
Sparhawk iç çekti. "Aphrael, senin yüzüğünü benim için çaldı," diye karşılık verdi. "Yerine konanı ayarlayan oydu. Cam kullandığını sanmıyorum."
Ehlana yüzüğü parmağından çıkardı ve odanın diğer tarafına fırlatıp attı. "Onu geri ver! Yüzüğümü geri ver, seni hırsız."
"Onu ben çalmadım, Ehlana," diye itiraz etti adam. "Aphrael yaptı."
"Sana verdiğinde aldın, değil mi? Bu seni suç ortağı yapar. Yüzüğümü geri ver!"
"Peki, tatlım," dedi uysalca. "Ben de bunu yapmayı düşünüyordum ama aklımdan çıkıp gitmiş." Kutuyu çıkardı. "Açıl," dedi. Kilidi açmak için yüzüğüyle dokunmamıştı. Kurunun emriyle açılıp açılmayacağım öğrenmek istemişti.
Açıldı. Karısının yüzüğünü alıp uzattı.
"Onu ait olduğu yere tak!" diye emretti Ehlana. ,
"Tamam. İşte, tut şunu." Kutuyu verdiği kadının elini tutup yüzüğü parmağına geçirdi. Sonra yeniden kutuya doğru uzandı.
"Daha değil," diyerek kutuyu adamın uzanamayacağı bir yere çekti Ehlana. Safir Gül'e baktı. "Benim kim olduğumu biliyor mu?"
"Sanırım. Niçin ona sormuyorsun? Ona "Mavi Gül" diye seslen. Ghwerig onu öyle çağırdığı için bu isme alışık."
"Mavi Gül," dedi Ehlana, "beni tanıyor musun?"
Bhelliom nabız gibi atarken bir anlık sessizlik oldu, gök mavisi panldaması donuklaşıp donuklaşıp parlıyordu.

"Anakha," dedi cansız bir sesle Talen, "eşinizin sorularına karşılık vermem sizin arzunuz mu?"
"Bunu yapmanız uygun olur, Mavi Gül," dedi Sparhawk. "O ve ben o kadar iç içe girmişizdir ki onun düşünceleri benim, benim düşüncelerim de onunkilerdir. İstesek de istemesek de biz üçüz. İkiniz birbirinizi tanımalısınız."
"Bu benim planım değil, Anakha." Talen'in sesinde suçlayıcı bir tını vardı.
"Dünya sürekli değişiyor, Mavi Gül," dedi Ehlana, "ve geliştiri-lemeyecek kadar mükemmel olan bir plan yoktur." Onun konuşması da Sparhawk'inki gibi son derece resmiydi. "Buradaki bazı kişiler sana dokunursam hayatımın tehlikeye gireceğinden korkuyorlar. Böyle bir tehlikenin varlığı doğru mu?"
Talen'in yüzündeki cansız ifade değişip yerini tatsız kararlılıkta bir bakışa bıraktı. Talen'in sesindeki tını çelik gibi sert ve soğuktu. "Bir kez merhamet gösterdim, sadece bir kez. Sayısız çağlar boyunca toprağın içinde mahkûm olarak yattığım zamanda, Ghwerig'in beni bulunduğum yerden çıkarmasına izin verdim. Bunun neticesi, sizi çok memnun eden bu şekle sokulmam oldu. Acı veren elmas aletler ve lanetli kırmızı demirle Gwerigh beni yontup buruşturarak bu saçma şekilde bıraktı. Bir Tanrı'nm temasına boyun eğebilirim; Anakha'nm temasınaysa, hapishanem haline gelen bu şekilden kurtarıp beni özgür bırakma umuduna emin olduğum için seve seve boyun eğiyorum. Ama başka biri için temas ölümdür."
"Ama bunu yapama .. ?" Ehlana sözünün yarısında sustu.
"Hayır." Bu söylemde buz katılığında bir kesinlik vardı. "Bu dünyanın yaratıklarına güvenmek için elimde hiçbir nedenim yok. Bana temas edenin ölmesi devam edecek. Beni gören herkesin bana temas etme isteği de devam edecek. Beni görenler bana temas etme arzusuyla yanıp tutuşacak ve hevesle ellerini uzatacak - ve ölecekler. Ölüler beni esaret altma almak istemiyor; ama canlılar güvenilmezdir."
Kadın iç çekti. "Çok katısınız, Mavi Gül," dedi.
"Sebeplerim var, Anakha'nm eşi."
"Bir gün, belki, güvenmeyi öğreneceğiz."
"Bu gerekli değil. Hedefimize ulaşmamız buna bağlı değil."
Kadın yeniden iç çekip kuruyu kocasına verdi. "Lütfen devam

ilhanx

et, Xanetia. Yani, Sparhawk ve beni sinirlendiren gölge Zalasta mıydı? Biz onun önce, Azash olduğunu düşünmüştük - daha sonra da, Troll Tanrıları."
"Gölge Zalasta'nm zihniydi, Elenia Kraliçesi," diye karşılık verdi Xanetia. "Bu çok az kişinin bildiği ve gözükmeden izleyip dinlemeyi mümkün kılan bir Styric büyüsüdür."
"Ben ona pek görünmeden diyemem. Her seferinde onun dış hatlarmı gördüm. Çok beceriksiz bir büyü."
"Bunu Bhelliom yapmıştı. Onu kısmen görünür hale getirerek Sparhawk'i Zalasta'nm varlığına karşı uyarmaya çalıştı. Yüzüklerden biri elinizde olduğu için Zalasta'nın zihninin gölgesi size de görüyordu." Duraksadı. "Zalasta korkmuştu," diye devam etti. "Azash'm dalkavuklarının planı Anakha'yı - elinde Bhelliom'la beraber - Azash'm mücevheri alabileceği Zemoch'a kadar çekmekti. Bu olursa Zalasta'nın Aphrael'i yenip Sephrenia'yı elde etme umudu sonsuza dek yıkılacaktı. Doğrusu, Anakha, Zemoch yolunda önüne yığılan bütün engeller Zalasta'nın planıydı."
"Ben de bunu hep merak etmiştim," diye düşünceli bir şekilde konuştu Sparhawk. "Martel çok tutarsızdı ve bu ona hiç uymuyordu. Biraderim bir çığ kadar tek amaçlıdır. Ama biz durumu Troll Tanrıları'nm yarattığını düşündük. Bhelliom'un Azash'm eline geçmemesi için onların yeteri kadar nedenleri vardı."
"Zalasta öyle inanmanızı istedi, Anakha. Bu ikiyüzlülüğünü Sephrenia'dan saklamanın bir başka yoluydu. Sephrenia'nm onun hakkındaki düşüncesi, hayatındaki en önemli şeydi. Kısacası, siz Zemoch'a dek yolunuza çıkanları yendiniz ve orada Azash'ı - diğerleriyle beraber - yok ettiniz."
"Bunu yaptık, doğru," diye mırıldandı Ulath. "Hem de bütün dönek grubuyla birlikte."
"Sonra Zalasta çok endişelendi," diye devam etti Xanetia, "çünkü Anakha, Bhelliom'u kontrol etme gücünün tamamen farkına varmış ve bu farkına varışla birlikte herhangi bir Tanrı kadar tehlikeli olmuştu. Zalasta, Aphrael'le yüzleşemediği gibi onunla da yüzleşemedi. Ve durum böyle olduğunda en iyi hareket tarzını düşünüp tanıdığı belirli toplum dışı serserilere danışmak için bütün insanlardan uzaklaştı. Azash'm yok edilişi onlarm tahminlerini onaylamıştı; Bhellionv Tanrılara karşı çıkıp onları yok edebilirdi.

gunun anlamı eğer Zalasta mücevheri elde edebilirse Aphrael'in ölümü yakınlaşmış demekti. Mücevher yaşayan en tehlikeli adamın elinde demekti. Hiç şüphesiz ki, Zalasta amacına ulaşmak istiyorsa, bir Tann'yı kendisine müttefik yapmaya ihtiyacı vardı."
"Cyrgon," diye tahmin etti Kalten.
'Tamamen öyle, benim koruyucum. Styricum'un Yaşlı Tanrıları, sizin de keşfettiğiniz gibi, inananlarının sayısal azlığı yüzünden güçsüzdü. Troll Tanrıları sınırlıydı ve Elene Tanrısı da Delphae'nin Edaemus'u gibi ulaşılmazdı. Tamul Tanrıları fazla havaiydi. Atanların Tanrısı, kendi çocukları dışında hiç misafir sevmezdi. Böylece geriye sadece Cyrgon kalıyordu. Zalasta ve avanesi hemen mücevheri Cyrgai Tanrısıyla pazarlık edecek bir yol olarak gördüler. Cyrgon, Bhelliom'u kullanarak çocuklarının üzerine yapılan Styric lanetini kaldırabilir ve onları dünyaya salabilirdi. Karşılık olarak, ki Zalasta öyle olduğuna inanıyordu, Cyrgon onun Bhelliom'u Aph-rael'i yok etmek için kullanmasına izin vermeye ikna edilebilir ya da en azından kendi kutsal eliyle Aphrael'e karşı kullanılabilirdi."
"Görüşmelere başlamak için mantıklı bir temel," diye onayladı Oscagne. "Ben olsam bu pazarlığı masaya getirir ve en azından gelişmeleri duymayı beklerdim."
"Belki," dedi kuşkuluca Itagne, "ama o masaya ulaşmak için yeteri kadar uzun yaşaman lazım. Cyrga'da bir Styric'in ortaya çıkıp oradaki halka coşkulu hoş geldin gösterileri yaptıracağını pek düşünemiyorum."
"Doğrusu bu tehlikeli bir girişimdi, Matherion'lu Itagne. Zalasta çeşitli yollarla saklı şehrin merkezindeki Cyrgon Tapmağı'na girmeyi başardı. Orada Cyrgon'un alevli ruhuyla karşılaştı ve orada Tanrının intikamcı avuçlarımn arasında kalıp Cyrgai'lerin özgürlük teklifini arz etti. Bir zamanların düşmanları, ortak arzuları yüzünden artık müttefik oldular ve Anakha'nm Daresia'ya çekilmesi kararını aldılar, çünkü sayısız tapmanı yüzünden o bölgede çok güçlü olan Elene Tannsı'yla karşılaşma riski pek akıllıca olmazdı. Ardından bütün Tamuli'yi isyanlar ve hayalet görüntüleriyle parçalama planlarını tasarladılar. Böylece İmparatorluk hükümetinin yardım araması gerekecekti. Zalasta'nm güvenilen konumu hükümetin dikkatini Anakha'ya kolayca çekebilecek ve Chyrellos Kilisesi'nden yardım istenme önerisini gerçekleştirebilecekti. Styricum'lu Zalasta

ilhanx

ve onun toplum dışı yoldaşları için hayaletleri uyandırma ya da Tanrıları'nın yerine geçerek Troll'leri kandırıp kutup buzullarını aştırarak Tamuli'nin kuzey kıyılarına gelişlerini sağlama numaralan Cyrgai Tanrısı için büyük bir angarya değildi. Bununla beraber, planlarının daha merkezi noktası, son yıllarda Tamuli'deki barışı şiddetle bozacak isyanlardı. İsyanların başarılı olması için sıkı sıkıya kontrol edilmeleri gerekiyordu. Kendiliğinden çıkan isyanlar nadiren başarılı olurdu. Tarihin, planlarının başarısı için Zalas-ta'yı yoğunlaşmaya yönelttiği şey, Tamul İmparatorluğu'nun kral-lıklarındaki çeşitli toplumları birleştirip güç ve çabasıyla onları ateşleyecek kendisine benzer bir karakter ve kişilikti. Zalasta böyle birini bulmak için çok uzaklara gitmedi. Cyrga'dan ayrılmasının ardından doğrudan doğruya Arjuna'ya gitti ve orada Scarpa denen kişiye planını anlattı."
"Orada dur," diye itiraz etti Stragen. "Zalasta'nm planı en azından büyük bir ihanet içeriyordu. Büyük ihtimalle daha isimlendirilmemiş suçlan dahi içeriyordu - 'Karanlığın güçleriyle çalışmak' türünden şeyler. Scarpa'ya güvenebileceğini nasıl biliyordu."
"Bunun için her türlü sebebi vardı, Emsat'lı Stragen," diye yanıtladı kadın. "Zalasta, hayatı boyunca başka hiç kimseye güvene-meyeceği kadar Scarpa'ya güvenebileceğini biliyordu. Scarpa, anladığınız gibi, Zalasta'nm öz oğludur."

mm^

s«/"i-> \~* W _* *^* *_> UVUvJ
Tamul Denizi

>J^Ji-' ^. v^>.
7v.Vıîi>ı"rf'>'i3
•^•^r^r-^jsjr^j

yirmi birirtci bölüm
SEPHRENIA ODASINDA, yatağının üzerinde tek başına oturuyordu. Kendi yarattığı yalıtılmışlığınm, yaşamının sonunda dek sürmesi için keder verici bir karara varmıştı. Kızgınlıkla, aceleyle konuşmuştu ve bu bomboş yanlızlık da bunun sonucuydu. İç çekti.
Ylara'lı Sephrenia. Xanetia ve Cedon'un bu çok eski isim için geçmişe uzanmaları tuhaftı, üstelik bunun hâlâ kadının kalbinin derinliklerini etkiliyor olması daha da tuhaftı.
Ylara, Styric standartları için bile bir köy sayılmazdı. Styricler Ele-ne düşmanlığının dikkatini başka yöne çekmek için uzun zamandır zavallısı da zavallısı, ahır benzeri evlerde yaşayıp, elde yapılmış kaba giysiler giyme numarası yaparlardı. Ama biricik çamurlu sokağı, kil ve hasır kulübelerine rağmen Ylara bir yuvaydı. Sephrenia'nm oradaki çocukluğu sevgiyle doluydu ve bu sevgi kız kardeşinin doğumuyla doruğuna yükselmişti. Aphrael doğduğunda, Sephrenia hayatını dolduran ve bir ömür boyu sürecek bir amaç bulmuştu.
O küçük, kaba saba köyü kuşatan bütün sevginin anıları ve sıcaklığı o karanlık günlerde Sephrenia'yı güçlendirmişti. Hafızasında ışıldayan Ylara, dünya bütün çirkinliğiyle üzerinde geldiğinde kadının daima sığınabileceği bir korunaktı.
Ama artık yoktu. Zalasta'nın ihaneti en değerli anılarının şerefini sonsuza dek lekelemişti. Artık, ne zaman Ylara'yı hatırlasa, Zalasta'nın yüzü onu.rahatsız ediyordu. Gösteriyor gibi yaptığı şefkat bir yalandı. Artık onun gerçek yüzünü görmüştü - yalancılık, şehvet ve Sephrenia'nm asıl varlığının özü olan Çocuk Tanrı-Ça'ya yönelen iğrenç nefretin bir maskesi.
Hatıraları Ylara'yı saklamıştı; ama Zalasta'nın yoz ikiyüzlülüğünün ortaya çıkışı, onu sonsuza dek yok etmişti.

ilhanx

Sephrenia yüzünü ellerinin arasında alıp ağladı.
Sparhawk ve Vanion, Prenses Danae'yı karanlık bir odadaki büyük bir koltukta tek basma düşünürken buldular. "Hayır," diye acil taleplerini vurguluyarak karşılık verdi, "karışmayacağım."
"Aphrael," diye göz yaşları içinde yalvardı Vanion, "bu onu öldürüyor."
"O zaman ölecek. Ben yardım edemem. Bunu kendi başına yapmalı. Eğer ben karışırsam, bunun onun için bir anlamı olmayacak. Onu üzerine titreyerek acısının önemini çakmayacak kadar çok seviyorum."
"Biz yardım etmeye çalışırsak, aldırmazsın, değil mi?" diye iğneleyici bir şekilde sordu Sparhawk.
"Deneyebilirsiniz - Bhelliom'u kullanmadığınız sürece."
"Çok acımasız bir.küçük kızsın, bunu biliyor muydun? Bir canavar büyütmeye niyetli değildim."
"Hakaret ederek fikrimi değiştiremeyeceksin, Sparhawk - gizlice arkama dolaşmaya da kalkma. İstersen onun elini tutabilir, ona çiçekler verebilir ya da bayıltana dek öpebilirsin ama Bhelliom'u bırak. Şimdi gidin ve beni yalnız bırakın. Bundan hoşlanmıyorum." Ve kolları paramparça olmuş Rollo'ya sıkıca sarılı, ışıldayan kara gözlerinde kadim bir acı ifadesiyle koltuğuna kıvrıldı.
"Zalasta uzun zamandan beri yolumuza çıkıyor, değil mi, Ana-rae?" diye ertesi sabah yeniden mavi perdeli odada toplandıklarında sordu Bevier. Şimdi hepsi sıradan giysiler giymişlerdi ve diğer taraftaki duvara dayalı masaya bir kahvaltı büfesi kurulmuştu. Kraliçe Ehlana, uzun zaman önce yemek vakitlerinin önemli konuları kesmesinin gerekmediğini keşfetmişti. Bevier'in mavi ceketinin önü açıktı ve bacaklarını öne uzatarak koltuğuna iyice gömülmüştü. "Gölge ve bulutun arkasındaki oysa, o zaman bu Zemoch savaşma da katıldığı anlamına geliyor?"
Xanetia başıyla onayladı. "Zalasta'nm entrikası yüzyıllardır sürüyor, Aziz Şövalye. Sephrenia'ya olan tutkusu da doğumu bütün umutlarını yok eden Aphrael'e olan nefreti gibi çocukluk günlerine dek uzanıyor. Çocuk Tanrıça'yla doğrudan karşılaşırsa, onun Zalasta'nm varlığını bir tek düşünceyle yok edeceğini çok iyi biliyor.

Tutkusunun sağlıksızlığını, hiçbir Tanrının Aphrael'le olan kavgasında kendisine yardım etmeyeceğini de biliyor. Bunu çok uzun zaman düşünüp taşmdı ve planına güç verecek ama kendi bilinci ya da iradesi olmayan bir kaynağın yardımı gerektiği sonucuna ulaştı."
"Bhelliom," dedi Sparhawk. "Ya da en azından herkes onu öyle sanıyor. Artık biz farklı olduğunu biliyoruz."
"Doğru," dedi kadın. "Zalasta mücevher hakkındaki genel yanlış anlamayı kabullenerek onu sadece bir güç kaynağı olarak düşünüyor. Ölümlülerin dokunamadığı Bhelliom'un soru sormadan ona itaat edip ölümcül düşmanım yok edeceğine ve böylece kalbindeki şehveti dindireceğine inanıyor - beni yanlış anlamayın, Zalasta Sephrenia'nın sahipliğini istiyor, aşkını değil."
"Bu iğrenç," diye ürperdi Barones Melidere.
Xanetia başını sallayarak onayladı. "Zalasta, Safir Gül'e emredebilmek için yüzüklere ihtiyacı olduğunu biliyor," diye devam etti, "ama bütün Styricum, Cüce Troll Ghwerig'den yüzükleri, biçimsiz yaratığın Bhelliom'u Styriclere karşı kullanmasını engellemek için çevik Çocuk Tanrıça'nm çaldığını biliyordu. Böylece Zalasta, Seph-renia ve kız kardeşine dostluk numarasını sürdürdü, yüzüklerin yerini öğrenip Bhelliom'un anahtarlarını elde etmeyi umuyordu. Şimdi, Tanrılar ve birkaç insan biliyordu ki, bir gün Bhelliom'un yaratığı Anakha ortaya çıkacaktı, çeşitli işaret ve kehanetler kullanarak onun Sparhawk soyundan geleceğini öğrendiler.
"Aphrael ihtiyatlıydı, çünkü Sparhawk soyunun Elene olduğunu ve Elenelerin Styricum'a karşı pek sevecen olmadıklarını biliyordu. Ama bir Anakha'nm dünyaya geleceğini, Bhelliom'u gizlendiği yerden çıkarıp kendi amaçları - ve Bhelliom'un amaçlan -uğruna kullanacağını da biliyordu. Bu yüzden endişelendi, çünkü Anakha, eğer Elenelerin yaygın Styricum karşıtlığı duygusunu taşırsa, mücevheri ona tapanlara karşı kullanabilirdi. Bu tehlikeyi yüzükleri, birini Anakha'nm atasına, diğerini de başka birisine vererek azaltı, böylece bir yüzük Anakha'ya kaldığında, her iki yüzüğünde onun iyeliğine geçmesinin güvenli olup olmayacağına karar vermek için oriun kafasını ve kalbini sınayabilecekti."
"İçine dahil olan insanları tanıyınca hikâyeler daha heyecanlı oluyor, değil mi?" dedi, tabağım üçüncü kez dolduran Talen. Hâlâ büyüyor ve neredeyse durmaksızın yemek yiyordu. Ama büfenin

basma geçmeden önce Xanetia'ya bir bardak süt ve bir tabak dilim, lenmiş meyva götürecek kadar görgü kurallarını hatırlamıştı.
Sparhawk sorusuna uyacak sözcükleri seçti. "Bana bir keresinde, Tanrıların düşüncelerini okuyamadığını söylediğini hatırlıyor gibiyim, Anarae. Aphrael'in ne düşündüğünü nasıl biliyorsun?"

ilhanx

"Tanrıların düşüncelerinin bana saklı olduğu doğru Anakha ama Aphrael'in ablasından gizlediği şeyler çok az ve söylediklerim Sephrenia'nın zihninden zor bela toplayabildiklerim.
"Artık, Anakha'nm atası Elenia'nın Demos şehrinde, tarikatının genel toplantı binasında yaşayan bir Pandion Şövalyesi'ydi ve gözü kara genç kral Antor'un bazı asi baronlarla yaptığı savaşa katıldı. Öyle bir an geldi ki, şövalye ve kral, savaş arkadaşlarından ayrılmış olarak, ağır yaralanmış bir şekilde kanlı savaş alanında yere yığıldılar. Savaş alanının üzerine karanlık çöktüğünde, Ylara'lı Sephrenia, kız kardeşinin emriyle, onların yaralarını sarıp yüzükleri- her birine bir tane - vermek için biraz isteksizce oraya geldi. Yüzüklerin gerçek önemini saklayarak sadece bir dostluk işareti olduklarını anlattı. Bir Styric büyüsü kullanarak gerçek önem ve özellilliklerini gizlemek için yüzükleri ağır yaralı çiftin birbirine karışmış kanlarıyla lekeledi. Böylece iki aileyi birbirine bağlayarak Anakha ve kraliçesinin beraberliğine de bir yol hazırladı."
Ehlana kendini beğenmiş bir tavırla kocasına gülümsedi. "Sana söylemiştim," dedi.
"Anlamadım."
"Evliliğimiz önceden belirlendiğini söylemiştim. Niye benimle tartışıp durdun?"
"Yapılacak şey buymuş gibiydi. Daha iyisini yapacağına emindim." Biraz küstah bir cevaptı ve adamın ani şaşkınlığını gizledi. 'Aphrael, insanların yaşamlarıyla oynarken kesinlikle insafsızdı. Anakha, Bhelliom'un yaratığıydı ve Çocuk Tanrıça ona güveneceğine emin olmadığı için belli ölçüde kontrol etmek adına onun kızı olarak doğmayı kasten ayarlamıştı.
"Zalasta, Aphrael'in amacını kavrayarak telaşlanmıştı," diye devam etti Xanetia. "Mücevherle arasındaki bağlantının önemini tamamen kavrayamadan Anakha'nm elinden Bhelliom'u zorla alacağını umuyordu ama Aphrael bir kez daha onun planını engellemişti. Yüzüklerin avantajı ve Bhelliom'un üstünde sağladıktan

kontrolle Anakha yenilmez olmuştu."
"Peki," diye homurdandı Ulath. "Engellenmişti. O ne yaptı?"
"Styricum'da Yaşh Tanrıları seven ve onların büyülerini sağlıksız jdşisel arzularını doyurmak için kullanan birileri vardı - ve daima olacaklar. - Bu açıdan bakıldığında Genç Tanrılar, henüz çocuk sayılırlardı ve böylesi bir iradenin isteyerek nereye kadar batacağını bilemiyorlardı. İnsan doğasının bu aşağılık tarafından nefret ettiler ve böylesi şeyler gösteren Styricler ya sürüldüler ya da lanetlendiler, gu kadersiz varlıklar, yabanıl ve ıssız yerlerde keder içinde tek başlarına yaşadılar ya da hiçbir pişmanlık duymadan bu dünyanın şehirlerinin mikrop kaynayan karmaşalarında iğrenç zevkleri araştırdılar. İşte Zalasta çaresizliği içinde bu varlıklara yöneldi ve Verel'de, güney Daconia'nın en iğrenç şehrinde aradığı gibi birini buldu."
"Ben Verel'de yaşadım," dedi Mirtai. "Doğru, orası tam yozlaşmışların aranabileceği bir yerdir."
Xanetia başıyla onayladı. "Oradaki kötülük batağında Zalasta büyük bir rastlantı sonucunda Ogerajin'e, kokuşmuş ve çok yaşh bir şehvet düşkününe, yüzyıllar boyunca aşırılığa tıka basa doymuş, herhangi bir gerçek doygunluktan çok Genç Tanrılara hakaret etmek uğruna günah işleyen birine rastladı. Rezillikte çifte kavrulmuş olan bu Ogerajin, birtakım yasaklanmış büyü ve efsunların yardımıyla karanlığın içine ulaşmıştı - evet, hatta Yaşlı Tanrılar'ın yüreklerinde yatan yozlaşmanın en son noktasına kadar. Zalas-ta'yı, şehvetini kendisininki gibi algıladığı için kafa dengi bulan Ogerajin, ona Zemoch'daki Otha'yı arayıp bulmasını önerdi."
Bevier'in nefesi kesildi.
"Gerçekten böyle," diye onayladı Xanetia. "Ve böylece Zalasta Otha'yla ittifak yapmak için Zemoch şehrine kadar gitti."
"Orada dur," dedi Kalten. "Zalasta, bizi Otha ve Azash'dan uzak tutmaya çalışıyordu dememiş miydin?"
Kadın başıyla onayladı. "Zalasta kendi sınırlarını genişletmek için ittifaklar kuruyordu, müttefiklerininkileri değil. Otha'nm yardımıyla Sparhawk'm ailesini izlemek için ona yardım edecek Eo-sia'daki diğer dışlanmış Styricleri bulup, onlara Anakha doğduğunda kullanabileceği zayıf noktalar aramaya yöneltti.
'Tahmin edebileceğiniz gibi, Aphrael de Sparhawk'dan önce doğacakları izlemek için bir gözcü yerleştirmişti ve ablasını bütün

itirazlarına rağmen, ona Demos'a gidip Pandionlar'a Styricum'u^ gizlerini öğretmesi talimatı vermişti."

ilhanx

"Gördüğüm kadarıyla, küçük çekici Aphrael'imizin acımasız bir tarafı var," diye belirtti Stragen. "Astel'deki Elene serflerinin Sephrenia'nın ailesine yaptıkları düşünülürse onu Demos'a göndermek biraz düşüncesizlik kokuyor."
"Bir Tanrının aklından geçenleri kim bilebilir?" Xanetia iç çekti. Elini yorgun bir tavırla gözlerinin önünden geçirdi.
"Kendini iyi hissetmiyor musun?" Kalten'in sesi kaygısını yansıtıyordu.
"Biraz bitkinlik, Sör Kalten," diye itiraf etti Xanetia. "Hatıralarının içine girdiğimde Sephrenia'nın zihni karmakarışıktı ve onlardan tutarlı şeyler çıkarmaya uğraşmam hiç kolay olmadı."
"Böyle mi yapıyorsun, Anarae?" dedi merakla Sarabian. "Sadece uzanıyor ve birisinin zihnini bütün bütün mü yutuyorsun?"
"Benzetmeniz tam doğru değil, Tamuli'li Sarabian," dedi onaylamayan bir tonda.
"Bağışlayın, Anarae," diye özür diledi adam. "Ağzımdan öylesine çıkıverdi. Demek istediğim şey başka birinin bütün bilinci ve hatıralarını tek bir dokunuşta özümseyip özümsemediğiniz?"
"Yaklaşık olarak, evet."
"Kaç zihin depoladmız?" diye sordu Talen. "Yani diğer insanların zihinlerini demek istemiştim?"
"Yaklaşık bin, genç üstad," diye omuz silkti kadın.
"Bu kadar yeri nasıl buluyorsunuz?"Biraz utanmış görünerek duraksadı. "Pek iyi söyleyemedim, değil mi? Yani orası acayip kalabalık olmuyor mu?"
"Zihin sınırsızdır, genç üstad."
"Sizinki olabilir, Anarae," diye gülümsedi Kalten. "Benimkini oldukça sınırlı buluyorum."
"Sephrenia iyi mi?" dedi endişeli bir şekilde Vanion.
"Çok büyük bir acı içinde," diye iç çekti Xanetia. "Zalasta'nın ihaneti kalbini yaraladı ve hepinizin onu terk ettiği yönündeki yanlış inancı onun ruhunu parçalıyor."
"Onun yanına gidiyorum," diye hızla ayağa fırladı Vanion.
"Hayır, Lordum," dedi Kalten. "Bu iyi bir fikir olmaz. Siz ona çok yakınsınız. Siz giderseniz, kendisini daha kötü hissetmesini

sağlayacaksınız. Niye benim gitmeme izin vermiyorsunuz?"
"Bu benim işim, Kalten."
"Eğer daha fazla acı çekmesine neden olacaksa, değil. Şu anda onu hâlâ sevdiğimizi bilmesi gerekiyor. Bu da şefkatli ve pek zeki olmayan birisine ihtiyacı var demektir. Bu durumda, fark etmediğiniz kişi benim."
"Kes şunu!" diye parladı Alean. "Kendin hakkında böyle şeyler söylemen gerekmiyor!" Sonra yalnız olmadıklarını fark etti. Kızardı ve şaşkınlık içindeki gözlerini önüne eğdi.
"Haklı olabilir, Vanion" dedi ciddi bir tavırla Ehlana. "Sör Kal-ten'in hataları vardır ama açıksözlü ve dürüsttür. Sephrenia onun içinde üçkâğıtçılık olmadığını bilir. O sadece biraz - biraz ..."
"Salak mı?" diye yardımcı oldu Kalten.
"Aradığım kelime o değildi."
"Bu duygularımı incitmez, Kraliçem. Bana düşünmem için değil emirlere itaat etmem için para veriyorlar. Ne zaman düşünmeye çalışsam başımı belaya sokuyorum, bu yüzden yaşamı düşünmeden sürdürmeyi öğrendim. Artık sadece duygularıma güveniyorum. Beni pek sık yanlış yönlere götürmüyorlar. Sephrenia beni tanır ve denesem bile onu aldatamayacağımı bilir."
"Buna içtenlik denir, dostum," diye gülümsedi Sparhawk.
"Sanırım bu iyi bir kelime," diye omuz silkti Kalten. "Şimdi hemen odasına gidecek ve onu içtenlikle boğacağım. Bu kendini daha iyi hissetmesini sağlayacaktır."
"Benim, Sephrenia - Kalten. Kapıyı aç."
"Git buradan." Kadının sesi boğuktu.
"Bu önemli."
"Beni yalnız bırak."
Kalten iç çekti. Bu o günlerden biri olmalıydı. "Lütfen, küçük ana," diye yeniden denedi.
"Hemen git buradan."
"Eğer kapıyı açmazsan, büyüyle açmam gerekecek."
"Büyü mü? Sen mi?" Kadın aşağılarcasma güldü.
Kalten geriye yaylanıp sağ bacağını kaldırdı ve çizmeli ayağıyla kapının kilidine bir tekme attı. İki defa daha tekmeledi ve kilit paramparça olup kapı açıldı."

ilhanx

"Sen ne yapıyorsun?" diye bağırdı kadın.
"Daha önce hiç Elene büyüsü görmedin mi, küçük ana?" diye tatlılıkla sordu. "Biz daima onu kullanırız. İçeri gelirsem aldırmazsın, değil mi?" Parçalanmış kapıdan girdi. "Kendini biraz yalnız ve mutsuz hissedeceğini, bağıracak birisine ihtiyacın olacağını düşündük. Vanion gelmek istedi ama ben izin vermedim."
"Sen mi? Ne zamandan beri Vanion'a ne yapacağını söylemeye başladın bakalım?"
"Ben ondan daha iriyim - ve daha gencim."
"Odamdan defol git!"
"Özür dilerim ama bunu yapamam." Pencereden dışarı göz attı. "Manzaran çok güzelmiş. Ta limana kadar her yeri görebilirsin. Başlayacak mıyız? Bağırmak ve vurmak tamam ama lütfen beni bir kurbağaya çevirme. Alean bundan hoşlanmayacaktır."
"Seni buraya kim gönderdi, Kalten?"
"Biraz önce söyledim. Benim kendi fikrimdi. Şu anda tedirgin olduğun için Vanion'un gelmesine izin vermedim. Ona daha sonra ikinizin de pişman olacağı bir şey söyleyebilirsin. Banaysa istediğin her şeyi söyleyebilirsin, Sephrenia. Duygularımı incitemezsin."
"Git buradan."
"Gitmeyeceğim. Sana güzel bir fincan çay yapmamı ister misin?"
"Sadece beni yalnız bırak!" r
"Sana hayır dedim ya." Sonra onu omuzlarından tutarak sımsıkı kucakladı. Sephrenia uzaklaşmak için debelendi ama Kalten kesinlikle yerinden oynamıyordu. "Saçın ne güzel kokuyor," dedi.
Kadın adamın omuzlarını yumruklamaya başladı. "Senden nefret ediyorum!"
"Hayır, etmiyorsun," dedi sakince. "İstesen bile benden nefret edemezsin." Kucaklayışını sürdürdü. "Çok keyifli bir sonbahar, ha?"
"Lütfen beni yalnız bırak, Kalten."
"Hayır."
Adamın ceketine yapışıp yüzünü Kalten'in göğsüne gömerek ağlamaya başladı. "Çok utanıyorum!" dedi ağlayarak.
"Niçin? Yanlış bir şey yapmadın ki? Zalasta seni aldattı, hepsi bu. Hepimizi aldattı, yani bizden daha fazla bir suçun yok."
"Vanion'un kalbini kırdım!"
"Ah, sanmıyorum. Vanion'u tanıyorsun. Neredeyse her şeye

dayanabilir."
Kadının ağlayış fırtınası devam etti - ki bu Kalten'in beklediği bir şeydi. Kucaklamasını gevşetmeden ceketinin kolundan bir pıendil çıkarıp verdi.
"Bir daha asla onların yüzüne bakamayacağım/' diye sızladı.
"Kimin? Yani diğerlerinin mi demek istiyorsun? Elbette bakacaksın. Sen sadece kendini aptal yerine koydun, hepsi bu. Herkes bazen bu duruma düşer."
"Buna nasıl cüret edersin!" Tekrar onu yumruklamaya başladı.
Kalten gerçekten kadının işin bu bölümü bitirmiş olmasını diledi. "Ama doğru, değil mi?" dedi nazikçe. "Bu yüzden kimse seni suçlamıyor ama tamamen doğru. Sen doğru olduğunu düşündüğün şeyi yaptın ama yanlış çıktı. Biliyorsun, herkes bazen hata yapar. Mükemmel insan yoktur."
"Çok utanıyorum!"
"Bunu zaten söyledin. Gerçekten güzel bir fincan çay istemediğine emin misin?"
"Artık dinlenmelisin, Anarae," dedi kaygıyla Sarabian. "Bunun senin için ne kadar yorucu olduğunu fark etmemiştim."
Kadm gülümsedi. "Çok naziksiniz Tamuli'li Sarabian ama o kadar kırılgan değilim. Haydi devam edelim. Zalasta'nın aklında Anakha'yı çocukluğunda farklı şekillerde kandırarak bozmak ve tehlikeli bir mücadeleye gerek kalmadan Bhelliom'u kullanma hakkını kazanmak vardı, ama Sephrenia ve Aphrael Bhelliom'un şampiyonunun çocukluğu ve gençliğiyle yakından ilgilendiler. Bir kez daha ve fark etmeden Zalasta'nm planını bozdular.
"Sonra Zalasta, Anakha'ya onu değiştirmek yerine ona düşman olarak yaklaşmak dışında bir seçeneği olmadığı sonucuna vardı. Ogerajin ve Otha'yla konuşarak bilgi alışverişinde bulundu. Hatta kendisine yardım edecek müttefikler bulmak için Cimmura'ya bile gitti. Buna yardımcı olması için Otha'nm Elene krallıklarına anlaşmazlık ve kargaşa tohumları ekmek için yolladığı sayısız Ze-moch'lu Styricten biriymiş gibi numara yaptı."

ilhanx

"Doğru, etrafta onlardan çok vardı," dedi Ulath. "Söylentiye göre bir Zemoch'lu Styric, bir Eleneye istediği her şeyiverebilirdi -Elenenin ruhuna fazla önem vermemesi koşuluyla."
319

"Böyle Styriclerin yaltaklanarak sundukları şeyler çoktu," diye onayladı Xanetia, "ama Otha'nm ajanlarının anlayışı kıttı."
"Hem de çok kıttı," dedi Vanion.
"Evet. Bununla beraber, Zalasta çok zeki ve de çok çok daha sabırlıydı. Çabuk kavrayıp öğrenen bir öğrenci buldu, Elenia kraliyet ailesinin genç papazlarından biriydi, adı Annias."
"Annias?" diye bağırdı Ehlana. "Onun kraliyet papazı olduğunu bilmiyordum."
"Sen doğmadan çok önceydi," dedi Sparhawk.
"Bu babamın üzerinde nasıl bu kadar kontrolü olduğunu açıklıyor. Tüm bunların arkasında Zalasta mı vardı, Anarae?"
Xanetia başıyla onayladı.
"Genç bir rahibi yozlaştırmak pek kolay değildir," diye itiraz etti Bevier. "Genelde şevk ve idealizmle doludurlar."
"Annias da farklı değildi," dedi Xanetia. "Hırslıydı ama gençliğinde Kilise'nin ideallerine kesinlikle bağlıydı. Bu idealizm, onu bir kenara atacak bir yöntem bulana dek Zalasta'nm yolunu tıkayıp durdu."
Hafifçe kızararak duraksadı. "Sizi gücendirmek istemem, Majesteleri," diye Ehlana'dan özür diledi, "ama halanız çok şehvetli ve oyunbazdı."
"Bu beni birazcık bile gücendirmiyor, Anarae," diye karşılık verdi Ehlana. "Arissa'nm iştahı Cimmura'da efsanedir ve başlangıçtan beri ondan hiç hoşlanmadım."
"Yani arada bazı bağlantılar mı vardı?" dedi Melidere.
"Kesinlikle, Barones," dedi Xanetia. "Prenses Arissa, Zalasta'nm Annias'ı kendi yoluna çekme yöntemiydi. Şehvet düşkünü Ogera-jin tarafından iyice eğitilmişti ve Zalasta oyunbaz prensesi..." Aşırı kızararak sustu.
"Ayrıntılara girmene gerek yok, Xanetia," dedi Ehlana. "Hepimiz Arissa'yı ve yapamayacağı hiçbir şeyin olmadığını biliyoruz."
"Evet, Arissa hızlı kavrayan bir öğrenciydi," dedi Xanetia. "Artık Zalasta, babanızın danışmanı konumuna geldiği için Annias'tan yararlanabileceği sonucuna ulaşmışta. Böylece ahlaksız halanızın aklına genç bir rahibin baştan çıkarılması kadar rezil bir hareket olmayacağı düşüncesini sıkı sıkıya yerleştirdi. Bu düşünce aşılanır aşılanmaz Arissa'ran zihnine yerleşip kısa süre içinde meyvesini verdi. On iki yaşındaki Arissa babanızın rahibinin erdemini çaldı.
320

"On iki yaşında mı?" diye mırıldandı Melidere. "Erken gelişmiş, değil mi?"
"Sonra Annias pişmanlık duydu," diye devam etti Xanetia.
"Annias mı?" diye alay etti Ehlana. "O bu sözcüğün ne anlama geldiğini bilmiyordu."
"Burada hatalı olabilirsiniz, Kraliçem," dedi Vanion. "Onu daha genç bir adamken tanımıştım. Kilise'nin prensiplerine kendini tamamen adamıştı. Kısa süre sonra değişmeye başladı. Spar-hawk'm babası ve ben daima başına ne geldiğim merak etmiştik."
"Belli ki Arissa gelmiş," dedi Ehlana. Dudaklarını büzdü. "Yani Zalasta, Annias'a halam yoluyla ulaştı," dedi.
Xanetia başıyla onayladı. "Genç rahip uzun süren dualar ve meditasyonlarm ardından yemininden vazgeçip lekelenmiş prensesle evlenmeye karar verdi."
"Tanrı katında onaylanmış bir evlilik," diye alay ederek belirtti Ulath.
"Ama Arissa, böyle bir beraberlik istemiyordu, doyumsuz bir doğası olduğu için kısa zamanda din adamı âşığından bıkarak An-nias'ın azalan direnci ve sönen yeteneğiyle alay etti. Zalasta'nm imalı önerisiyle bitkin sapkını Cimmura'da bir eve götürdü. Zalasta orada Annias'm azalan gücünü Styric büyüleri yoluyla eski haline getirebileceğini ima etti ve Cimmura Piskoposu olacak Annias'm ruhunu sağlam bir şekilde eline geçirdi."
"Biz Annias'ın Otha'nm Styriclerinin birinden yardım aldığını biliyorduk," dedi Sparhawk. "Ama Zalasta olduğu hakkında bir fikrimiz yoktu. Neredeyse görünen her şeye el atmış, değil mi?"
"O çok akıllıydı, Anakha. Büyük bir sabır göstererek, Verel'li Ogerajin'in vesayeti altında öğrendiği ahlak bozukluğu içinde iki yetenekli öğrencisini eğitti. Kraliyet rahibi planının merkeziydi, ama önce adamın bütün kurtuluş ümitlerini çürütmesi gerekiyordu."
"İşin bu bölümünü çok iyi becermiş," dedi soğukça Ehlana.

ilhanx

"Zalasta'nm yönlendirmesiyle, Arissa rahibi, bütün edebi yok olana dek adim adım yıktı ve ardından en aşırı yozlaşmayı önerdi w şehvet dolu prenses, artık eş iğrençlik düzeyine gelmiş aşkının da yardımıyla, babanızı, yani ağabeyini baştan çıkaracaktı. Aris-sa'nm kölesi olduğunda da aile içi zina yüzünden evlilik konusunu açacaktı. Zalasta, Anakha'nm babasının böyle bir iğrençliğe

ölümüne karşı çıkacağını iyi biliyordu ve böylece Sparhawk aile, siyle Elenia kraliyet ailesini birbirinden ayırabileceğini umdu Ama ne Sparhawk'larm demir gibi iradesini ne de Kral Aldreas'ın zayıflığını hesaplayamamıştı. Yaşlı Sparhawk, babanızı başkasıyla evlenmek zorunda bıraktı, ama gerçekte Zalasta'nm amacı başarıya ulaşmış ve iki aile arasında bir gedik açılmıştı."
"Ama biz bu gediği kapadık, değil mi, Sparhawk?" dedi sıcak bir gülümsemeyle Ehlana.
"Sık sık," diye karşılık verdi Sparhawk.
"Ne yapabilirim?" diye ellerini oğuşturarak sızlandı Sephrenia.
"Önce şunu yapmayı kesebilirsin," dedi nazikçe ellerini ayırarak Kalten. "Biraz önce tırnaklarının ne kadar keskin olduklarını fark ettim ve derini parçalamanı istemiyorum."
Kalten'in yüzündeki taze tırmık izlerine suçlu suçlu baktı. "Canını yaktım, değil mi, bir tanem?"
"Bir şey değil. Kanamaya alışkınım."
"Vanion'a karşı çok kötü davrandım," diye mızıldadı kadın. "Beni asla affetmeyecek ve onu seviyorum."
"O zaman bunu söyle ona. Biliyorsun, yapman gereken sadece bu. Sadece ona karşı ne hissettiğini söylemek/7 Koca ellerinin arasına kadının küçük ellerini alıp çevirdi ve içlerini öptü. "İşte aşk bu, küçük ana. Hepimiz hatalar yaparız. Bizi seven insanlar da bunları affeder. Affetmeyenler de artık hiç önemli değildir, değil mi?"
"Evet, hayır, ama ..."
"Aması maması yok, Sephrenia. Bu o kadar basit ki, ben bile anlayabilirim. Alean ve ben duygularımıza güveniyoruz, bu oldukça işe yarıyor gibi. İş aşk kadar basit bir şeye geldiğinde karmaşık mantık zincirine hiç ihtiyacın yoktur."
"Sen çok iyi bir adamsın, Kalten."
Bu adamı biraz utandırmıştı. "Hiç değil," diye pişmanca karşılık verdi. "Çok içki içiyorum. Çok yemek yiyorum. Pek kibar değilim ve genelde basit bir düşünceyi bile başından sonunda dek izleyemem. Tann bilir ki, hatalanm var ama Alean da onları biliyor ve affediyor. Benim sadece bir asker olduğumu biliyor, bu yüzden benden fazla bir şey beklemiyor. Şimdi bir fincan çaya hazır mısın?"
"Çok iyi olur," diye gülümsedi kadın.

"İşte bu gerçek bir sürpriz," dedi Vanion, "ama niçin Martel?"
"Zalasta, bütün Pandionların arasında Anakha'ya en denk olabilecek kişinin Martel olduğunu kavramıştı," diye yanıtladı Xanetia. "Martel'in yasaklanmış gizlere karşı olan açlığı, Zalasta'ya bir fırsat sağladı. Styric, kendisini cahil ve açgözlü bir Zemoch olarak tanıtarak ortaya çıktı ve Martel'in altınlarını sözde bir hevesle kabullendi. Böylece kendini beğenmiş genç Pandion'u geri dönemeyeceği bir noktaya kadar kandırdı."
"Ve bütün bu süre içinde Otha'nm gizli ajanıymış gibi davranıyordu?" diye sordu Bevier."
"Evet, Aziz Şövalye. Kendisine uygun olduğu sürece Otha'hm planına hizmet etti ama yüreği ve zihni tamamen kendi kontrolün-deydi. Piskopos Annias ve Pandion Martel'i tamamen, Anakha'nin Bhelliom'u saklı olduğu yerden alacağı gün etrafında odaklanan kendi amacı uğruna ayartı."
"Ama mücevheri oradan alan Anakha değildi, Xanetia. Bunu yapan Aphrael'di ve Zalasta'mn entrikalarının hiçbiri, bu durumu hesaba katamamıştı."
Hepsi, kendilerine tanıdık sesin kaynağına doğru hızla döndüler. Yüzü hâlâ asık olan Sephrenia, arkasında bekleyen Kalten'le birlikte kapının önünde dikiliyordu. "Zalasta mücevheri belki Sparhawk'm elinden alabilirdi ama Aphrael'den alamazdı. İşte bu noktada her şey başına yıkıldı. Kendini bir türlü, birinin - hatta bir Tanrının - Bhelliom'u gönül rızasıyla başka birine teslim edebileceğine inandıramamıştı. Belki bir gün, bunu ona açıklayabilirim."
"Ben onun zihnini gördüm, Ylara'lı Sephrenia," dedi Xanetia. "Böyle bir davranışı asla kavrayamaz."
"Ben kavramasını sağlarım, Anarae," diye tatsız bir sesle konuştu Sephrenia. "Beni seven - ya da öyle olduğunu söyleyen - iriyarı Elene vahşilerinden oluşan bir grup var. Eğer yeteri kadar nazikçe onlardan istersem, Zalasta'ya döve döve anlayış öğreteceklerdir." Ve bitkin bir gülücük attı.

ilhanx

yirmi ikinci bölüm

EHLANA KOLTUĞUNDAN kalkıp Sephrenia'nın yanma gitti ve avuç içlerini öperek selamladı. Sparhawk sık sık, genç karısının doğru şeyi yapmayı içgüdüsel olarak nasıl büdiğine şaşırıyordu. "Seni özledik, küçük ana," dedi kadın. "Şimdi kendini daha iyi hissediyor musun?"

Sephrenia'nın dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Tam olarak 'iyi'yi nasıl tanımlarsın, Ehlana?"

Sarışın kraliçeye yakından baktı. "Yeteri kadar uyumuyorsun." Sephrenia , şu anda bile, otomatik olarak herkese annelik yapıyordu.

"Sen de biraz süzülmüşsün," diye karşılık verdi Ehlana. "Sanırım ikimizin de yeteri kadar nedeni vardı."

"Ah, evet." Sephrenia etrafındaki dostlarının endişeli yüzlerine baktı. "Ah, kesin şunu. Nöbete tutulmayacağım. Kötü davrandım." Uzanıp Kalten'in yanağını okşadı. "Buradaki zorba dostum bunun önemli olmadığını söyledi, ama hâlâ özür dilemek istiyorum."

"Alt üst olmak için birçok sebebin vardı," dedi Sparhawk. "Sana karşı çok kabaydık."

"Bahane yok, bir tanem." Derin bir nefes aldı, omuzlarını kaldırıp tatsız bir işi yapmak zorunda olan bir insan tavırlarıyla Xa-netia'nm yanma gitti. "Birbirimizi sevmek için bir nedenimizin olması gerekmiyor, Anarae," dedi, "ama en azından uygar olmalıyız. Ben değildim. Özür dilerim."

"Cesaret size yakışıyor, Ylara'h Sephrenia. İtiraf etmeliyim ki bir hatamı düşmanıma anlatmak için çok zorlanmam gerekir."

"Sör Kalten sizi buraya getirmek için tam olarak ne yaptı, Leydi Sephrenia," dedi merakla Sarabian. 'Tam bir umutsuzluk içindeydiniz ve bir teselli edici olarak Kalten, benim ilk seçimim olmazdı."

"Çünkü onu tanımıyorsunuz, Sarabian. Yüreği çok büyüktür

ve sevgisini oldukça doğrudan bir yolla gösterir. Kapımı tekmeleyerek kırdı ve beni uysallaştırmak için boğarcasma kendine bastırdı." Bunu bir an düşündü. "Aslında tek yaptığı kollarını bana dolayıp beni sevdiğini söylemekti. Bunu tekrar tekrar söyledi ve her söyleyişinde tam kalbimden vurdu. Eleneler çok iyi kabadayılardır. Bir süre ona bağırdım ama umursamadı. Sonra ona vurmaya çalıştım ama Kalten'e vurmak tuğlaya vurmak gibi bir şey. Ağlamayı bile denedim - ağlamak konusunda daima şanshyımdır - ama bütün yaptığı bana bir fincan çay ister misin demek oldu." Omuz silkti. "Bir süre sonra, ne yaparsam yapayım beni sevmeye devam edeceğini, yaptığımın aslında kendimi aptal yerine koymak olduğunu fark ettim ve işte buradayım." Alean'ya gülümsedi. "Farkında mısın tatlım, dünyadaki en şanslı kadın sen olabilirsin. Onu elinden kaçırma."

"Bu konuyu merak etmeyin, Leydi Sephrenia," dedi kıpkırmızı olan yumuşak bakışlı kız.

Sephrenia etrafına bakındı ve birden işe döndü. "Son huysuzluklarım dışında konuşulacak daha önemli şeylerin olduğuna eminim. Çok şey kaçırdım mı?"

"Ah, pek değil, sevgili kız kardeşim," dedi yavaşça Stragen. "Şu ana dek bütün keşfettiğimiz Zalasta'nın ilk insanın ölümünden bu yana insanlık tarihinin neredeyse bütün facialarından sorumlu olduğu. Bu konuyu da ona bulaştırmak için yeterli delilimiz yok."

"Ama üzerinde çalışıyoruz," diye ekledi Caalador.

Sparhawk, Zalasta'nın sakladığı yönü hakkında Xanetia'nm onlara anlattıklarını kadına kısaca özetledi. Martel'i de Zalasta'nın bozduğunu öğrendiği zaman Sephrenia da irkilmişti.

"Kırıcı olmak istemem, sevgili kız kardeşim," dedi Stragen, "ama bana sanki Genç Tanrılar, bu dönek Styriclerle ilgilenme konusunda yeterince sert değillermiş gib? geliyor. Adamlar nerdeyse karşılarına çıkan bütün yaramazlıklara katılıyorlar. Sürgün edilmekten biraz daha kalıcı bir şey, daha iyi bir çözüm olabilir."

"Genç Tanrılar bunu yapmazlar, Stragen."

"Yazık," diye mırıldandı adam. "O zaman iş bize kalıyor demektir, değil mi? Uğraşmamız gereken bela yaratma konusunda oldukça yetenekli bir grup insan var." İfadesi muzipleşti. "İşte size bir fikir," dedi. "Niçin birisine bir isim listesi hazırlattırıp bana

vermiyorsunuz? Gizli Hükümet'in bütün pis ayrıntılarla ilgilenmesini sağlarım. Genç Tanrılar'ı ya da Styricum'un geri kalanını rahatsız etmemize gerek kalmaz. Siz önereceksiniz ve ben başınızdan atacağım. İsterseniz buna kişisel bir iyilik diyebilirsiniz."

"Sen ahlaksız bir adamsın, Stragen."

"Evet. Bunu fark edeceğinizi biliyordum."

ilhanx

"Sparhawk, Azash'ı yok ettikten sonra Zalasta ne yaptı?" diye Xanetia'ya sordu Talen. "Bu ona bizim dostumuzdan uzak durmasının akıllıca olacağını öğretmedi mi?"
"Çok büyük düş kırıklığına uğradı, genç üstad. Anakha yıllar sonucu sabırla yaratılan emeği bir gecede yok etmişti ve elinde sıkıca tuttuğu Bhelliom'la artık çok daha tehlikeliydi. Zalasta'nın mücevheri ondan zorla alma umudu yıkılmıştı. Zemoch'dan öfke ve hayal kırıklığıyla kaçtı."
"Ve kaçarken de Sparhawk'in Bhelliom'u denize atışını görmeyi kaçırdı," diye ekledi çocuk. "Son ana dek hâlâ Sparhawk'm cebinde olduğunu sanıyordu."
Xanetia başıyla onayladı. "Ogerajin ve diğer sürgünlerle olayların korku verici bir konuma dönüşmesini tartışmak için Verel'e döndü."
"Kaç kişiler, Leydim?" dedi Kalten. "Ve neye benziyorlar? Düşmanlarının kim olduğunu bilmek, daima iyi bir şeydir."
"Çok fazlalar, Sör Kalten ama içlerinden dört tanesi - Zalasta ve Ogerajin'e ek olarak - en önemlileri. Onlar tüm Styricum'un en güçlü ve yozlaşmış olanları. Ogerajin bir zamanlar en kötüleriydi ama zihnini yiyen iğrenç bir hastalık yüzünden güçleri zayıflıyor." Xarietia birden rahatsız olmuş göründü ve hatta kızardı. "Aşırı seksle meşgul insanlara bulaşan şu rahatsızlıklardan biri."
"Ah . . ." Sarabian yardımına geldi. "Ogerajin'in hastalığını bu kadar bilimsel belirtmeye gerek olduğunu sanmıyorum. Niçin sadece yetersiz kaldı diyip geçmiyoruz? Diğerleri kimler, Anarae?"
Kadın, adama minnettar bir bakış attı. "Esos'lu Cyzada, Styric büyüsünün karanlık yönünde en deneyimli olan kişidir, İmparator Sarabian. Zemoch'un doğu sınırına yakın bir yerde yaşadığı için o lanetli ülkenin yarı Styric, yarı Elene büyücüleriyle sık sık bağlantı kurardı ve onlardan çok şey öğrendi. Azash'in zihnini çevreleyen karanlığın içine ustaca ulaşır ve Yaşlı Tanrılar'a hizmet eden
326

birtakım yaratıkları çağırabilir."
"Damorklar?" diye sordu Berit. "Arayıcılar?"
"Damorklar efendileriyle beraber yok oldular, Aziz Şövalye. Onların kaderi belli değil. Cyzada onları çağırmaya korkar, çünkü onları sadece Otha tam olarak kontrol edebilirdi."
"Bu da bir şey sayılır," dedi Khalad. "Kişisel olarak onaylama-mayı tercih ettiğim bazı hikâyeler duymuştum."
"Cyzada'ya ek olarak Zalasta ve Ogerajin, yanlarına müttefik olarak Jura'lı Ptaga, Lydros'lu Ynak ve SamaıTı Djarian'i aldılar," diye devam etti Xanetia.
"Onları duydum," dedi Sephrenia, kasvetli bir şekilde. "Zalas-, ta'nın bu kadar derinlere batacağına inanamazdım."
"Kötü mü?" diye sordu Kalten.
"Daha da kötü. Ptaga gerçek ve hayal arasındaki çizgiyi bula-nıklaştırabilen bir yamlsatma ustasıdır. Denir ki, parasını ödeyen soysuzların zevkleri için çeşitli kadın görüntüleri yaratabilir ve bu görüntüler gerçeğinden daha iyidir."
"Besbelli ki artık branşını genişletmiş," diye belirtti Oscagne. "Göründüğü kadarıyla artık güzel hanımlar yerine hayali canavarlar yaratıyor. Bu durum, bütün vampir ve benzeri şeyleri açıklayacaktır."
"Ynak'in yaşayan en kavgacı adam olarak ünü vardır," diye devam etti Sephrenia. "Sadece evlerinin yanından geçerek bile aileler arasında yüzyıllar sürecek kan davaları başlatabilir. Büyük ihtimalle batıdaki Elene krallıklarına bulaşan ırksal nefret patlayışının arkasında o vardır. Djarian ise büyük ihtimalle dünyadaki en saygın ölü uyandırıcıdır. Asla gerçekten var olmamış insanları bile uyandırabileceği söylenir."
"Bütün bir orduyu bile mi?" diye sordu Ulath. "Şu antik La-morklar ya da Cyrgailer gibi mi?"
"Sanmam," dedi Sephrenia, "yine de emin olamam. Bize bunun olanaksızlığını söyleyen Zalasta'ydı. Yalan söylüyor olabilir."
"Bir sorum var, Anarae," dedi Talen. "Onu neler düşündüğünü duyduğun kadar görebilir misin?"
"Bir seviyeye kadar, genç üstad."
"Nereye varmaya çalışıyorsun, Talen?" dedi Sparhawk.
"Platime'm Cimmura'daki mahzeninde bir tas suyun üzerinde
327

Krage/in yüzünü gösterdiğin büyüyü hatırlıyor musun?"
Sparhavvk başıyla onayladı.
"Bir isim sadece isimdir/' diye belirtti Talen, "ve bu özel Styric-ler herhalde etrafta koşuşturup kim olduklarını bağırarak söylemiyorlar. Stragen biraz önce onlardan kurtulmayı önerdi. Resimler bu işi

ilhanx

çok daha kolaylaştırmaz mı? Eğer Xanetia, Zalasta'nm hafızasından onların neye benzediğini görebilir ve benim görmemi de sağlayabilirse, resimlerini çizebilirim. Sonra Stragen bu resimleri Verel'e yollar - ya da o Styricler her neredelerse - ve Zalasta bel bağladığı bazı insanları aniden kaybeder. Sanırım ona en azından bu kadarını borçluyuz."
"Bu çocuğun düşünce tarzını seviyorum, Sparhawk," diye sırıttı Ulath.
"Planınız kusurlu, genç üstad," dedi Xanetia. "Bahsettiğiniz büyü bir Styric büyüsüdür ve benim onunla hiç aşinalığım yoktur."
"Sephrenia sana öğretebilir." Talen omuz silkti.
"Sen imkânsızı istiyorsun, Talen," dedi Bevier. "Sephrenia ve Xanetia birbirlerini öldürmek istemeden aynı odada olma noktasına daha yeni ulaştılar. Büyüleri öğretmek - ve öğrenmek - için çok büyük güven gerekir."
Bununla beraber Xanetia ve Sephrenia birbirlerine uzun sıkıntılı bir bakış attılar. "Böyle iyi bir fikri çabucak bir kenara atma, Bevier," diye mırıldandı Sephrenia. "Bazı olabilirlikleri var, Anarae," diye önerdi. "Bu fikir senin tüylerini de benimkiler kadar ürper-tiyordur ama birbirimize güvenmeyi öğreneceksek, başarıya ulaşabilmemiz için yapmamız gereken bu tür şeyler olabilir. Seni büyünle benim büyümü birleştirebilirsek..." Cümleyi orada bıraktı.
Xanetia dudaklarını büzdü, ifadesi tuhaf bir şekilde Sephrenia'nmkini aynen yansıtıyordu. Bu fikri öylesine dikkate aldı ki kontrolünü biraz kaybederek yüzü hafifçe parıldamaya başladı. "Irklarımız arasındaki ittifak Cyrgai'leri neredeyse dize getirmişti," diye belirtti.
"Diplomatik ortamda bu durum, genelde görüşmecilerin ara verdikleri bir noktadır, böyle bir durumda hükümetlerine danışabilirler," diye önerdi Oscagne.
"Anarae ve benim, ne Sarsos ne de Delphaeus'dan talimat alma zorunluluğumz var, Ekselansları," dedi Sephrenia.

"Diplomatların çoğu da aynı durumdadır." Oscagne omuz silk-ti. " Hükümetime danışmam gerek' tanımlaması, nazikçe 'Öneriniz ilginç, bunu daha fazla düşünüp fikre alışmam için bana zaman verin' demektir. Siz haramlar yeni bir alana geçiyorsunuz. İşleri aceleye getirmemenizi tavsiye ederim."
"Ne diyorsunuz, Ylara'lı Sephrenia?" dedi utangaçça gülümseyerek Xanetia. "Sarsos ve Delphaeus'a hayali bir danışma için ara verecek miyiz?"
"Bu kötü bir fikir olmayabilir, Delphaeus'lu Xanetia," dedi kadın. "İkimiz de bunun hayali olduğunu bildiğimiz sürece, bu konuyu yeniden konuşmadan önce olmayan ulakların hayali yolculuklar yapmasını bekleyerek zaman kaybetmemeliyiz."
"Zemoch kentinin ve orada yaşayanların yok edilişinin ardından Zalasta ve işbirlikçileri, gidişatlarını iyice düşünüp taşınmak için Verel'de toplandılar," diye anlatmayı sürdürdü Xanetia. "Önce Anakha ve Bhelliom'a denk olmadıkları sonucuna vardılar. Zalas-ta'nm Otha ile olan tereddütlü ittifakına ve Azah'la doğrudan bir bağlantı olmamasına dikkat çeken Ogerajin'di. Bu konuda Zalas-ta'yla dikkatsizlik yaptığı şeklinde konuştu ve bu sözcükler Zalas-ta'nm kinini yeniden alevlendirdi."
"Bu daima işe yarar," diye belirtti Vanion. "Düşmanlarınız arasındaki görüş ayrılıkları istismar edilebilir."
"Kavgacı Ynak'm varlığı da fikir ayrılıklarını ateşledi, Lord Vanion. Bhelliom'u kullanabildiği için Anakha'yı bir Tanrı olarak -ya da çok yakın - değerlendiren Ogerajin, kendini bir Tanrı'ya eşit görecek kadar kendini beğenmiş olup olmadığını sorarak Zalas-ta'yı azarladı."
"Bir Tanrı'yla evli olmak nasıl bir şey, Ehlana?" diye sataştı Sa-rabian.
"Kendine göre farklılıkları var," diye gülümsedi Ehlana.
"Ardından tartışmalarına Esos'lu Cyzada da katıldı," diye devam etti Xanetia. "Hafif kurnaz bir şekilde ölüler diyarının on binlerce yarı tanrılarının biri ya da birkaçıyla ittifak kurulmasını önerdi ama dostları ona güvenmediler, çünkü karanlığın çeşitli yaratıklarını uyandırıp kontrol edebileceği Zemoch büyülerini sadece o biliyordu. Doğrusu, güven bu sağlıksız topluluk için önemsizdi. Zalasta ulaşılabilecek en büyük ödülü önlerine koymuştu ve her

birinin gizliden gizliye mücevhere tek başına sahip olmayı istediğini çok iyi biliyordu. Onlarınki çok tedirgin bir ittifaktı."
"Sonunda ne yapmaya karar verdiler, Anarae?" diye sordu Kring. Sparhawk, Domi'nin bu tarz toplantılarda çok az konuştuğunu fark etmişti. Kring, kapıların içinde hiç rahat değildi ve Ehla-na'yla Sarabian'm çok memnun kaldığı politik incelikler, çok açık bir şekilde adamın canını sıkıyordu. Peloi politikası dümdüz ve basittir - ve genelde kan dökmeyi içerir.

ilhanx

"Bu müzakerelerinin ortak kararı, imparatorluk hükümetinin içinde gönüllü yardımcılar - bir ücret karşılığında - bulabilecekleriydi," diye cevapladı Xanetia.
"Bu konuda haklılar," dedi ekşi bir suratla Sarabian. "Eğer dün gördüklerimizin bir anlamı varsa, o da bakanlarımın bana ihanet etmek için sırada bekledikleridir."
"Bu gerçekten kişisel değil, İmparatorum," diye onu temin etti Oscagne. "Biz birbirimize ihanet ediyorduk, size değil."
"Sana hiç yaklaşan oldu mu?"
"Doğrusu, birkaç kez. Ama gerçekten isteyebileceğim herhangi bir şey öneremediler."
"Politikada dürüstlük mü, Oscagne?" diye şaşırmış numarası yaparak sordu kardeşi. "Ortaya kötü bir örnek koymuyor musun?"
Büyü artık, Itagne," dedi Oscagne. "Sarabian'ı aldatamayacağı-nı öğrenemedin mi? Bir dahi olduğunu iddia ediyor ve haklı olmaya çok yakın - ya da kalan aldatıcı görünüşü üzerinden soyar soymaz bir dahi olacak."
"Bu kaba bir ifade tarzı, değil mi, Oscagne?" diye anlamlıca sordu Sarabian. "Bildiğin gibi hâlâ buradayım."
"Niye ki - öylesiniz, Majesteleri," diye aşırı bir şaşkınlıkla kar-şılık verdi Oscagne. "Hayrete düşürücü, değil mi?"
Sarabian güldü. "Ne yapabilirim ki?" dedi Ehlana'ya. "Ona itiraz edemeyecek kadar çok ihtiyacım var. Bunu bana niçin söylemedin, Oscagne?" >
"Bu siz hâlâ salak numarası yaparken olmuştu, Majesteleri. Sizi uyandırmak istemedim. Bahsettiğiniz şu Ynak'la tanışmış olabilirim, Anarae. Bana yanaşan adamlardan biri Styric'di ve ondan daha aksi bir adamla hiç karşılaşmamıştım. Ondan daha iyi kokan keçilerle karşılaştım; o adam kesinlikle korkunçtu. Gözleri farklı
330

yönlere bakıyordu. Hepsi de kırık ve çürümüş olan dişleri dışarı fırlamış gibiydi. Bir ağız dolusu kahverengi buz saçağına sahip bir adama benziyordu."
"Tanımlamanız, Zalasta'nm onun hakkındaki anılarına oldukça uyuyor."
"O herfi buma pezor olmayca, Strage," dedi Caalador. "Eer isti-yzeniz Verel'e hebr yölatabilrim. Düşleri Baakanm söledi gib bu Vıy-nak buka çikinze faza özlenmeycek."
Xanetia şaşırmış gibi görünüyordu.
"Bu meslektaşımı eğlendiren bir numara, Anarae," diye Özür diledi Stragen. "Bir hödük havasına girmeyi seviyor. Bunun amacının gizlenmek olduğunu söylüyor ama sadece beni sinirlendirmek için yaptığım düşünüyorum."
"Sizin Eleneleriz, gülünç ve eğlendirici, Ylara'h Sephrenia," dedi Xanetia.
"Biliyorum, Anarae," diye iç çekti Sephrenia. "Çekmem gereken sıkıntılardan biri de bu."
"Sephrenia!" diye yumuşakça itiraz etti Stragen.
"Bu adamdan sırtınıza bir bıçak yemeden nasıl kurtuldunuz, Ekselans?" diye Oscagne'ye sordu Talen. "Genelde böyle bir teklifi reddetmenin sonucu ölümdür."
"Ona ücretin uygun olmadığını söyledim," diye omuz silkti Os-cagne. "Daha iyi bir teklifle gelirse, belki ilgileneceğimi ekledim."
"Çok iyi, Ekselans," diye hayranlıkla belirtti Caalador. "İlk teklif yaparken size nasıl bir sebep söyledi?"
"Bu konuda biraz üstü kapalıydı. Bir tür büyük ölçekli kaçakçılık iması yaptı ve Tamuli'nin dışındaki çeşitli krallıklara yaklaşmayı yumuşatmak için Dışişleri'nin yardımını kullanabileceğini söyledi. İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakarilığı'nm gümrük, bölümüne zaten rüşvet verdiğini ima etti."
"Yalan söylüyormuş, Ekselansları," dedi Stragen. "Kaçakçılıkta o kadar para kazanılamaz. Küçük bir kâr için büyük bir risk vardır."
"Ben de öyle düşünmüştüm." Oscagne düşünceli bir şekilde çenesine vurarak geriye yaslandı. "Verel'deki bu Styric grubu, kendilerinin çok dünyevi olduklarım düşünebilirler ama gerçek suçlular ve uluslararası iş adamlarıyla kıyaslandıklarında daha çocuk kalırlar. Hiç ikna edici olmayan bir hikâye uydurmuşlardı. Asıl istedikleri o
331

gücü kullanarak hükümetin kendisini devirmek için hükümeti ve çeşitli bakanlıkları kullanmaktı. Benim koşarak Eosia'ya gidip Prens Sparhawk'a buraya gelip bizi kurtarması için yalvarmam için hükümetin yıkılmanın eşiğine gelmesi gerekiyordu."
"Ama işe yaradı, değil mi?" dedi açık açık Itagne.

ilhanx

"Evet, sanırım yaradı ama çok beceriksizceydi. Kişisel olarak böyle bayağı bir zaferi kabullenmekten utanç duyuyorum. Bu bir tarz meselesi, Itagne. Sıradan bir amatör hata sonucu arada sırada zafere ulaşabilir. Gerçek profesyonelin işi şansa güvenmeyecek kadar sıkı kontrol etmesi gerekir."
Çok geçmeden gece için ara verdiler. Sparhawk dışarı çıkarlarken Sephrenia ve Vanion'u oldukça yakından gözlemledi. İkisi de birbirlerine birkaç deneme bakışı fırlatmıştı ama hiçbiri buzu kırmaya hazır gibi görünmüyordu.
Ertesi sabah tekrar toplandıklarında Talen ve Kalten hangisi kahvaltının daha çoğunu yiyebilecekleri üzerine bir yarışa girmiş gibiydiler.
Kısa bir süre gevezeliğin ardından, yeniden işe döndüler. "Mat-herion'daki darbe girişiminin hemen ardından, Krager beni ziyaret etti," dedi Xanetia'ya Sparhawk. "Cyrgon bu işe dahil dediği zaman doğruyu mu söylüyordu?"
Xanetia başıyla onayladı. "Cyrgon'un Styricler ve onların Tan-rıları'ndan nefret etmesi için çok fazla sebebi vardı. On çağ boyunca Cyrgai'leri hapseden lanet, onu ölçülebilmenin ötesinde kızdırmıştı. Verel'deki dışlanmış Styricler de onun nefretini paylaşıyorlardı, çünkü onlar da cezalandırılmışlardı."
Bir an durup düşündü. "Hepimizin Zalasta'dan nefret etmek için nedenleri var," dedi, "ama cesaretini sorgulayanlayız. Döneklerin önerisini Cyrgon'un önüne sermek için Saklı Şehir Cyrga'ya gitmek, hayatını tehlikeye atmak demekti. Teklif basitti. Bhelliom aracılığıyla lanet kalkabilir ve Cyrgai'ler bir kez daha serbest kalabilirlerdi. Styricler parçalanabilirdi ki bu hem Cyrgon hem de dışlanmışları memnun edecekti ve Cyrgai'ler - Ogerajin ve arkadaşlarının onur ve güçleri korunarak - dünyaya egemen olacak, Aphrael yok edilip Sephrenia'nm sahipliği Zalasta'ya verilecekti."
"Herkes için bir şeyler var," dedi sevimsizce Sarabian.

"Ogerajin ve Zalasta'nın da düşündüğü buydu," dedi Xanetia. "Ama Cyrgon'un doğasını hesaplamamışlardı. Kısa süre içinde ona uygun gördükleri ikincil role razı olacak kadar akıllı olmadığını anlayacaklardı. Cyrgon emrederdi, itaat etmezdi. Her konuda onun adına konuşma yetkisiyle Ekatas isimli başrahibini yeni müttefiklerinin yanma yolladı. Başrahip Ekatas'm da bütün Cyrgai'ler gibi kumların üzerindeki görünmez hattı geçtiğinde öleceğini düşünen Zalasta, Tann'nm basitliğine gizlice güldü. Ama Ekatas'm hattı geçmeye ihtiyacı yoktu. O, Cyrgon'un yardımıyla bedeniyle değil, zihniyle yolculuk etti ve olayları Cyrga'dan ayrılmadan izleyip yönetti. Aslında Ekatas'm zihni, sadece Cyrgon'un isteklerini bildirmek için uzak mesafelere ulaşmıyordu, aynı zamanda başka yerde olanları çeşitli işbirlikçilerine de haber veriyordu."
"Bu durum, Cynesga'nm bir ucundan diğerine bu kadar hızla gidip gelen haberleri açıklıyor," dedi Bevier. "Nasıl olup da bizim önümüzden gittiklerini merak ediyorduk."
"Dışlanmış," diye devam etti Xanetia, "olmalarına ve aşağılanmalarına rağmen Ogerajin ve diğerleri hâlâ Styric'ti ve Styric'ler savaşçı bir halk değildi. Onların çabaları aldatmaya ve yanlış yön-lerdirmeye odaklanmıştı. Ama Cyrgon bir savaş Tanrısı'ydı ve İm-paratorluk'un güvenlik gücü olan Atanlarla karşılaşmaları için ordular uyandırmalarını emretti. Verel'li dışlanmışların elleri ayaklarına dolaştı, çünkü Cyrgon yardım etmiyor, emirler veriyordu. Eo-sia'da epey yolculuklar yapmış olan Zalasta, Ekatas'a Cyrgon'un Troll'leri kandırıp kuzey Tamuli'ye getirmesini önerdi ve Cyrgon hemen razı oldu. Ama hâlâ fazlasını emrediyordu. Uyuşmazlık bulutunu daima yanında taşıyan Lydros'lu Ynak Tamuli'nin her yanında hoşnutsuzluk yangınlarını körüklüyordu ama yaradılışı öylesine kavgacıydı ki kimse isteyerek onun peşinde gelmiyordu. Orduların generallere ihtiyacı vardır ve Styricler bu meslekte pek başarılı değildiler. Bunu sizi gücendiremek için söylemedim, Sephrenia," diye hemen ekledi. Xanetia ve Sephrenia, bu konuda çok dikkatli davranıyorlardı.
"Alınmadım, Xanetia. Askerleri severim . . ." Gözleri Vanion'a doğru titreşti. "En azından bazılarını, ama sanırım dünya onlarsız daha güzel bir yer olabilir."
"Dilini ısır," dedi Ulath. "Asker olmasaydık, gidip dürüst işler

bulmamız gerekecekti."
Xanetia gülümsedi. "Çaresizlik içindeydiler - çünkü Cyrgon giderek sabırsızlanıyordu - böylece Zalasta işe oğlu Scarpa'yı sokmak için Arjuna'ya gitti. Scarpa, babasından farklı olarak isteyerek - hatta hevesle - şiddete başvurdu. Ucuz karnavallarda oyuncu olarak geçirdiği yıllar, ona, güzel konuşma ve emredici kişiliğiyle kitleyi etkileme yeteneklerini öğretmişti. Ama mesleği pek saygın görülmüyordu ve bu durum kendini çok büyük gördüğü için Scarpa'yı çok derinden yaralıyordu."

ilhanx

"Kesinlikle öyle, küçük leydi," diye onayladı, Caalador. "Eğer Arjunalı hırsızların bana söyledikleri doğruya yakınsa, Scarpa aklına koyduğunda uçabileceğine ya da suyun üzerinde yürüyebileceğine inanıyormuş."
"Doğru," diye onayladı Xanetia. "Dahası Tanrılara karşı büyük bir saygısızlığı ve kadınlara karşı da derin bir nefreti vardı."
"Bu durum piçler arasında pek olağandışı değildir," dedi ilgisizce Stragen. "Sosyal olarak kabul görmeyişimiz yüzünden bazılarımız annelerimizi - ya da Tanrılarımızı - suçlarız. Neyse ki bu tuzağa asla düşmedim. Zaten o kadar zeki ve büyüleyiciydim ki bunu denemek için sıradan yetersizliklerim yok."
"Böyle yaptığında nefret ediyorum," dedi Barones Melidere.
"Bu sadece basit bir gerçek, sevgili Baronesim." Kadına sırıttı. "Sahte alçakgönüllülük hiç yakışık almaz, değil mi?"
"Kendi boş zamanlarında uyanıklık yap, Stragen," diye azarladı Ehlana. "Zalasta, oğluna bu komplonun bütün ayrıntılarını anlattı mı, Anarae?"
"Evet, Majesteleri. İkisinin de doğasına bakıldığında aralarındaki dürüstülük oldukça şaşırtıcı.1 Scarpa çok gençti ve zekâsına aşırı güveniyordu, ama Zalasta Arjuna'yı nadir ziyaretleri sırasında oğluna öğrettiği aptal köylüleri aldatmaya yarayan basit Styric büyülerinin bu büyüklükteki bir durumda pek işe yaramayacağını hızla fark etmişti. Bu yüzden oğlunu Verel'e götürüp Ogerajin'in eğitimine bıraktı."
"Bu ne zaman oldu, Anarae?" diye merakla sordu Caalador.
"Yaklaşık beş yıl önce, Üstad Caalador."
"Yani bizim bulduklarımıza uyuyor. Scarpa'nm Arjuna'dan kaybolması neredeyse beş yıl önceydi. Dönmesinin ardından etrafta

karışıklıklar çıkarmaya başladı."
"Bu kısa bir eğitimdi," dedi Xanetia, "ama Scarpa'nm kafası hızlı çalışıyordu. Doğrusu, eğitimi erteleyen öğretmeniydi, çünkü Ogerajin genç adamın kibirinden çok kırılmıştı."
"Şu Scarpa nefret etmek için sıraya girmeniz gereken tiplerden biri gibi görünüyor," diye belirti Talen. "Onunla karşılaşmadım ama şimdiden hoşlanmıyorum."
"Zalasta da oğlunun kırıcı doğası yüzünden kendini oldukça geriye çekmişti," dedi Xanetia, "ve korkuyla karışık saygı yöntemiyle bir parça nezaket öğreteceğini düşünerek, efendisini öğrenebilsin diye onu Cyrgon'a götürdü. Cyrgon, genç adamı yakından sorguladı ve sonunda tatmin olarak yapacağı görevi verdi. Scarpa döndüğünde, Cyrgai Tanrısı'na tanışmadan önce hissettiğinden farklı bir saygı duymuyordu ve Zalasta oğluna duyduğu azıcık saygıyı da yitirdi. Şu anda aklında eğer komploları başarılı olursa, Scarpa'nm zaferi görecek kadar yaşayamayacağı var." Duraksadı. "Eğer bu sizi memnun edecekse, Sephrenia, intikamınız başladı bile. Zalasta onu seven ya da dostum diyebileceği biri olmayan Tanrısız ve içi oyuk bir adam. Oğluna karşı duyduğu üstünkörü sevgisi bile yok oldu; artık o bomboş ve yapayalnız bir adam."
Sephrenia'nın gözlerinde iki büyük yaş damlası belirdi ama kadın sert bir şekilde elinin tersiyle onları sildi. "Bu yeterli değil, Anarae," dedi acımasız bir ses tonuyla.
"Sen Elenelerle çok fazla zaman geçirmişsin, küçük ana," dedi Sarabian. Bu Sparhawk'i biraz şaşırttı. Zeki, değişken Tamul İmpa-rator'unun bu sevgi belirten deyimi bilerek mi kullandığına yoksa dil sürçmesi mi olduğuna emin olamadı.
"Diğerlerini işe kim aldı?" diyerek, hafif duyarlı konuyu yumuşakça saptırdı Vanion.
"Scarpa, Lord Vanion," dedi kadın. "Cyrgon ona batı Tamuli'de isyanlar başlatması için müttefikler aramasını emretmişti, böylece Kilise'nin ordularıyla birlikte gelecek olan Anakha'nm yolunu engelleyecekti, çünkü Cyrgon sevdiği Cyrgai'leri sizin karşınıza çıkarmaya pek istekli değildi. Scarpa perişan bir Dacite soylusu tanıyordu, kumar borçları ve diğer hesaplarını kapatmak için peşine düşen alacaklıların kaba zorlayışlarından bezerek Daconia'dan kaçıp Scarpa'nm sanatını sergilediği Arjuna karnavalında bir süre

gizlenmişti. Cyrga'dan yurduna dönen Scarpa, ismi Baron Parok olan bu pis soyluyu aradı. Ölçülebilmenin ötesinde bir çaresizliğe içinde olan Parok, Scarpa'nm ayartıcı önerileri sayesinde kısa süre içinde eski arkadaşının eline düştü. Sonra bu vicdansız çift, Ve-rel'deki sefih Styric'lere danıştılar ve onlardan aldıkları öğütler sonucunda Edom'da tüccar Amador'a, Astel'de şair Elron'a ulaştılar. Bu iki adam da kaderin onlar için tahsis ettiği yaşam koşullarından hiç memnun değillerdi ve kendilerini fazla önemsiyorlardı."

ilhanx

Beviefin kaşları çatılmıştı. "Biz ikisiyle de karşılaştık, Anarae ve ikisi de bana doğal bir lider gibi görünmediler. Scarpa'nın bulabileceği en iyiler, onlar mıydı?"
"Onların seçilmesi, işbirliği yapmaya gösterdikleri arzuyla belfr-, lendi, Aziz Şövalye. Konuşarak insanları etkilemek ve bütün gözleri üzerine çekebilecek etkileyici görünüş birtakım Styric büyüleriyle sağlanabilirdi. Etkileyici olmamalarına rağmen Scarpa'nın onlarda bulduğu şey, umutsuzluk kalitesiydi. Amador ve Elron değersizlikleri yüzünden çok şiddetli bir ıstırap çekiyorlardı, ikisi de kendilerini yüceltmek için ne olursa yapmaya istekli, hatta ateşliydiler."
"Buna Thalesia'da her zaman rastlarız, Bevier," diye açıkladı Ulath. "Bu duruma 'küçük adam yakınması' deriz. Avin Warguns-son, buna mükemmel bir örnektir. Görmemezlikten gelineceğine ölmeyi tercih eder."
"Amador, hiç de o kadar kısa boylu değildi," diye belirtti Talen.
"Küçüklüğün çok farklı türleri vardır, Talen," dedi Ulath. "La-orkand'daki Kont Gerrich bu işe nasıl karıştı, Anarae? Ve niçin?"
"Zalasta'nm talimatlarıyla Scarpa tarafından işe sokuldu, Sör Ulath. Zalasta, Chyrellos Kilisesi'ni çıkarlarını korumak amacıyla huzursuzluğun köklerini araştırmak adına Anakha'nın Tamuli'ye gönderilmesi gerektiğine ikna etmek için Eosia Kıtası'nda da huzursuzluk ve karışıklıklar çıkartmayı düşünmüştü. Hepsinin içinde sadece Zalasta'nın iki ayağı iki kıtada kök salmıştı ve sadece o sizin Küise'nizin nasıl düşündüğünü anlayabiliyordu. Doğrusu, Elron ve Amador, katıldıkları girişimin gerçek faaliyet alanını çok az bilen birer piyondular sadece. Baron Parok'un daha fazla bilgisi vardı ama planın bütün sırrını paylaşmıyordu. Kont Gerrich ise önemsizdi. O, arada sırada Tamuli'deki meslektaşlarının amaçlarıyla çakışan kendi amaçlarının peşindeydi."

"Onlara neredeyse hayran olabilirsiniz/' dedi Caalador. "Bu ^uyduğum en iyi işlenmiş ve en iyi organize edilmiş dalavere."
"Ama hepsi, Xanetia, Zalasta'nın zihninin kapısını açtığı anda yıkıldı," dedi Kalten. "Onun diğer taraftan olduğunu öğrenir öğrenmez bütün hepsi parçalanmaya başladı." Bir şey düşündü. "Krager, nasıl oldu da bu işe karıştı?"
"Onu Scarpa'ya Kont Gerrich tavsiye etti," dedi Xanetia. "Ger-rich, Krager"in geçmişte işe yarar biri olduğunu keşfetmişti."
"Evet," dedi Ulath. "Lamorkand'da Baron Alstrom'un kalesinin surları dışında işe yaradığını gördük. Martel, hâlâ yakamızı bırakmıyor, değil mi, Sparhawk?"
"İçişleri Bakanı ve diğer hainler bu konunun ne kadarını biliyorlar, Anarae?" diye sordu Sarabian.
"Neredeyse hiçbir şey, Majesteleri. Bütün bu faaliyetlerin aslında sadece Dışişleri Bakanı Oscagne ve İçişleri Bakanı Kolata arasında süre gelen mücadelenin bir parçası olduğuna inanıyorlar. Kolata onlara kâr önerdi, bu yüzden onun peşinden gittiler."
"Yani sıradan saray politikaları demek," diye derin düşüncelere daldı Sarabian. "Sanırım duruşmalarında bunu aklımda tutmam lazım. Hain değil sadece yozlaşmışlar."
"Kolata hariç hepsi, Majesteleri," diye belirtti Itagne. "Onun dahil olduğu kısım, basit politik atışmalardan çok daha derinlere gidiyor, değil mi?"
"Kolata kandırıldı, Matherion'lu Itagne," diye düzeltti Xanetia. "Zalasta'nın saraydaki asıl adamı Teovin'di. Krager'in Zalasta'nın talimatlarını getirdiği adam Teovin'di ve o, Kolata'ya bilmesi gereken kadarını söylüyordu."
"Bu bizi hükümet darbesi girişimine getiriyor," dedi Ehlana. "Krager, Sparhawk'a başarılı olması planlanmadı demişti - sadece gücümüzü ve zayıflıklarımızı ortaya çıkarmaya zorlamak için planlanmış. Gerçekten doğruyu söylüyor muydu?"
"Kısmen, Majesteleri," dedi Xanetia. "Aslında, Zaîasta Anak-ha' nın Bhelliom'u denizden çıkardığını ilan edeceğine emin değildi. Matherion sokaklarında isyanlar çıkarıp Anakha'nın en sevdiklerini tehlikeye sokarak mücevhere sahip olup olmadığını açığa vurmaya zorladı."
"Yani Bhelliom'u almaya giderek onun tam istediğini yaptık,

değil mi?" dedi Khalad.
"Sanmıyorum," dedi Sparhawk. "Olduğu yerde bıraksaydım Bhelliom'un bilinci olduğunu asla bilemeyecektik. Bu kimsenin bilmediği bir şey - büyük ihtimalle Aphrael dışında. Ne Azash ne de Cyrgon bilmiyor gibi görünüyor. Emirlerine karşı çıkabileceğini bilselerdi, ikisinin de onunla bu kadar ilgileneceklerine şüpheliyim - bu dünyanın yok edilmesi söz konusu olsa bile."

ilhanx

"Tamam," dedi Khalad. "Artık bu işi kimin yönettiğini biliyoruz. Şimdi ne olacak?"
"Bunun yanıtı gelecekte yatıyor, Demos'lu Khalad," dedi Xane-tia, "ve gelecek herkese gizlidir. Ama artık düşmanlarımızda kargaşa başgösterdi. Zalasta'nın imparatorluk hükümetine danışmanlık yapması planlarının odak noktasıydı."
"Ne kadar çabuk iyileşebilir, Sephrenia?" diye sordu Ehlana. "Sen onu herkesden daha iyi tanıyordun? Hemen karşı saldırıya geçebilir mi?"
"Olabilir," dedi Sephrenia, "ama ne yaparsa yapsın iyi düşünülmüş olmayacaktır. Zalasta bir Styric ve bizler sürprizlere karşı sağlam tepkiler göstermeyiz. Kendini yeniden kontrol altına alamadan önce - dağları yıkıp gölleri yakarak - bir süre bocalayacak-tır."
"O zaman ona yeniden vurmalıyız," diye görüşünü belirtti Be-vier. "Dengesini sağlamasına izin vermemeliyiz."
"Aim size kullanılabilecek bir fikir," dedi Sarabian. "İçişleri Ba-kanlığı'nın evraklarını gözden geçirdikten sonra sadece komplocuların üst düzeyde olanlarını toplamaya karar vermiştik - çoğunlukla çeşitli şehirlerin polis şefleri ve yöneticilerini. Şakşakçı ve ispiyoncularla uğraşmadık - çünkü yeteri kadarını hapsedeceğimiz bir yerimiz yoktu. Sanırım bütün komplonun merkezi İçişleri Bakanlığı ve Zalasta'yla dostları geride bıraktığımız ıskartalara bel bağlayacaklardır. Eğer Atanları biraz daha temizlik yapmaları için yollarsam bu Zalasta'nın dengesini biraz daha bozmaz mı?"
"Bırakın da önce bir kendine gelsin, Sarabian," diye önerdi Sephrenia. "Şu anda o kadar kızgın ki farkına bile varmayacaktır."
"Norkan, hâlâ Tega Adası'nda mı?" diye birden sordu Vanion.
"Hayır/' diye cevapladı Ehlana. "Bana oradan yolladığı sahte mektuplardan sıkıldım, bu yüzden onu Atan'a geri yolladık."

"iyi. Sanırım Zalasta'nm ihanet haberini elimizden geldiği kadar hızla ona iletirsek iyi olur. Betuana'm bir an önce bunu bilmesi gerekiyor."
"Ben bu işle ilgileneceğim, Vanion-Eğitmen," diye söz verdi Engessa. <.
"Teşekkür ederim, Engessa-Atan. Eğer taht salonundaki o küçük patlama Zalasta'nm şu andaki ruh durumunu biraz gösteriyorsa şu anda tamamen kontrolden çıkmış durumda."
"Çıldırmanın eşiğinde çileden çıkmış," diye onayladı Sephre-nia. Aralarındaki kırgınlığın ardından ilk kez doğrudan Vanion'la konuşuyordu. Bu durum Sparhawk'a biraz umut verdi.
"Yani bir karşılık vermek zorunda değil mi?" diye kadına sordu Vanion. "Şu anki durumunda hareketsizlik dayanümaz olacaktır."
Sephrenia başıyla onayladı. "Bir şekilde karşılık verecek," dedi, "ve son olanlar için hiç hazırlıklı olmaması yüzünden ne yaparsa yapsın bu, önceden planlanmış bir şey olmayacaktır."
"Yani, içinde büyük boşluklar olacak, değil mi?"
"Büyük ihtimalle."
"En büyük ihtimalle de kaba güç kullanmayı içerecektir," diye ekledi Sparhawk. "Kızgın insanlar genelde bir şeyleri kırıp dağıtmaya çalışır."
"Bu olasılık karşısında Norkan ve Betuana'yı uyarsan iyi olur, Engessa-Atan," diye talimat verdi Sarabian.
"Emrettiğiniz gibi olacak, Sarabian-imparator."
Vanion odanın içinde aşağı yukarı yürümeye başladı. "Öyle ya da böyle, hâlâ emirleri veren Zalasta," dedi. "En azından çok aptalca bir şey yapıp Cyrgon onun yerine başka birini koyana kadar. Niye bu öfke krizinin onun ezmesine izin verip ardından bütün diğer ikincil komplocuları enselemiyoruz? Haydi rakiplerimizi birazcık korkutalım. Eğer hazırlamak için çok zahmet verdikleri her şeyi düzenli olarak paramparça ettiğimizi ve bütün dostlarını enselediğimizi görürlerse kendilerinin de ölümlü olduklarını düşü-nemeye başlayacaklardır. Bu durumda, sanırım Cyrgon kendini göstermek zorunda kalacak ve Sparhawk da Bhelliom'u onun üzerine salacaktır."
"Böyle olduğu zaman ondan nefret ediyorum," dedi Xanetia'ya Sephrenia. "Kendinden çok emin - ve büyük ihtimalle de haklı.

/

ilhanx

Erkekler sadece aciz küçük çocuklar olduklarında çok daha tatlılar." Tesadüfi görünen bu görüş bildirişi şaşırtıcıydı. Sephrenia Styric ve Delphae'ler arasındaki eski ırksal düşmanlığı açıkça aşmıştı ve Xanetia ile kadın kadına konuşuyordu.
"O zaman bütün yapacağımız burada oturup Zalasta'nın bir sonraki hamlesini beklemek," diye fikrini söyledi Sarabian. "Ne yapacağını merak ediyorum."
Bu sorunun yanıtı için çok beklemek zorunda kalmadılar. Birkaç gün sonra yorgunluktan tükenmiş bir Atan, yanında Büyükelçi Norkan'ın gönderdiği acil bir mesajla, açılır kapanır köprüyü tökezleyerek geçecekti.
"Oscagne," diye adamın karakteristik kabalığıyla başlıyordu mesaj, "eline geçen bütün Atanları toplayıp hepsini buraya yolla. Troll'ler şu anda kuzey Atan'in üzerinde durduğu kaya tabakasının tamamını söküyorlar."

yirmi üçüncü bölüm
"ONLARI GÖNDEREMEYİZ, Engessa-Atan/' dedi Sarabian. "Onlara burada ihtiyacımız var. Şu anda İmparatorluğu bir arada tutan tek şey onlar."
Engessa başıyla onayladı. "Durumu anlıyorum Sarabian-İmpa-rator, ama Betuana-Kraliçe çok fazla beklemeyecektir. Eğer Atan toprakları tehlikedeyse, harekete geçmek dışında başka bir seçeneği kalmaz. Atanlara memlekete dönme emri verecektir - sizinle yapmış olduğu anlaşmaya rağmen."
"Kraliçe'nin halkını geri çekmesi gerekiyor," diye devasa Atan'a tavsiyede bulundu Vanion. "Kuzeyi Troll'lere karşı savunacak kadar savaşçısı yok, bu yüzden bir süre için kuzey Atan'ı terk etmesi gerekebilir. Tam bir garnizonu onun yardımına yollayama-yız ama her garnizondan bir ya da iki müfrezeyi gönderebiliriz. Bunun tamamı birkaç bin savaşçı yapar ama çok dağınık oldukları için Atan'a ulaşmaları biraz uzun sürecektir. Biz oraya gelene kadar geri çekilmeli."
"Biz Atan'ız, Vanion-Eğitmen. Biz kaçmayız."
"Bunu önermiyorum, Engessa-Atan. Kraliçenizin yapacağı tek şey güçlerinin konumlarmı düzenlemek. Şu an için kuzeyi tutamaz ve buna çalışarak boşuna yaşam kaybetmenin bir anlamı yok. Bu süre içinde onun için yapabileceğimiz en iyi şey, Genedian ve Gyriniclerden ona teknik destek göndermek olacaktır."
"Dahası da var, dost Vanion," dedi Kring. "Ben orta Astel'deki Tikume'ye gideceğim. Doğu Peloi'leri, benim çocuklar kadar ormandan korkmazlar ve Tikume de iyi bir savaşı en az benim kadar sever, bu yüzden yanında birkaç bin süvari getirecektir. Ben birkaç yüz okçu toplayıp onun asıl gücünden önce Atan'a ulaşırım."
'Teklifiniz çok cömertçe, Kring-dost," dedi Engessa.

"Bu bir görev, Engessa-Atan. Sen Mirtai'ye babalık yapıyorsun ve bu bizi akraba kılar." Kring farkında olmadan kazınmış kafasın eliyle sıvazladı. "Sanırım okçular çok önemli. Senin Atanların ahlaki olarak savaşta ok kullanmaya karşılar ama doğu Astel'de Troll'lerle karşılaştığımızda onları önceden iyice bir oklamadan, savaşılmayacağım öğrendik."
"İşte başka bir fikir daha," dedi arbaletini kaldırarak Khalad. "Bunlar hakkında halkının görüşü ne, Engessa-Atan?"
Engessa ellerini açtı. "Tamuli için yeni bir silah, Khalad-silah-tar. Bu konuda henüz bir fikir oluşturmadık. Bazı Atanlar kabul e-debilir, bazıları da etmeyebilir."
"Bütün Atanları arbaletlerle silahlandırmamız gerekmiyor," dedi Khalad. Sparhawk'a baktı. "Bana burada ihtiyacınız var mı, Lordum?"
"Niye beni sana ihtiyacım olmadığına ikna etmeyi denemiyorsun?"
"O, bu konu için kullanışsız bir yöntem, Sparhawk. Darbeyi bastırdığımızda topladığımız bütün arbaletler hâlâ bizde. Çoğunu bozdum ama onları yeniden onarmam uzun sürmez. Engessa-Atan ve teknik danışmanlarla beraber kuzeye gideceğim. Engessa halkını arbaletin yasal bir savaş silahı olduğuna ikna etmeyi deneyebilir. Ben de onu nasıl kullanacaklarını öğretirim."
"Size sonra, Atana'da katılacağım," dedi Kring. "Tikume'nin okçularını şehre getirmem lazım. Peloi'ler ormanlarda kaybolmaya yatkındır."
"Boş ver, Mirtai," dedi gözleri aniden ışıldamaya başlayan dişi deve Ehlana. "Sana burada ihtiyacım olacak."
"Nişanlım ve babam savaşa gidiyor, Ehlana," diye itiraz etti Mirtai. "Benim geride kalmamı bekleyemezsin."

ilhanx

"Evet, beklerim. Sen gidemezsin ve son sözüm bu."
"Huzurdan ayrılabilir miyim?" diye soğukça sordu Mirtai.
"Nasıl istersen."
Mirtai kapıdan fırtına gibi fırladı.
"Bütün mobilyaları kırma," diye arkasından seslendi Ehlana.
' Aslında bu, çok küçük bir iç krizdi, ama yine de bir krizdi, çünkü Prenses Danae kaçan kedisi hemen bulunmazsa öleceğini ilan
342

etmişti. Taht odasında kucaklara çıkıp yalvararak, güzel sözlerle ikna etmeye çalışarak ağlaya ağlaya dolaşıyordu. Sparhawk, kızının birisinin kucağında otururken onun kararına yapacağı yıkıcı etkiyi bir kez daha görebiliyordu. "Lütfen kedimi bulmama yardım et, Sarabian," dedi, İmparator'un yanağına minik eliyle dokunarak. Sparhawk, Danae'yle ilişkisinde ilk kuralın onun dokunmasına asla izin vermemek olduğunu, çok uzun zaman önce öğrenmişti. Size bir dokundu mu, artık kaybetmiştiniz.
"Hepimizin temiz havaya ihtiyacı var, değil mi?" dedi Sarabian. "Bu odada bir haftadan fazladır oturuyoruz. Niçin görüşmelerimizi ertelemiyor ve gidip Prenses Danae'nin kedisini bulmuyoruz? Sanırım geri geldiğimizde hepimiz tazelenmiş olacağız."
Danae bir sıfır önde, diye gülümsedi Sparhawk.
"Bakın ne diyeceğim," diye devam etti Sarabian. "Güzel bir sabah. Niye küçük bir gezi yapmıyoruz? Mutfağa haber yollataca-ğım. Öğlen yemeğimizi çimenlerin üzerinde yiyebiliriz." Eli adamın kalbinin üzerinde duran Danae'ye gülümsedi. "Mmrr'm küçük sahibesine dönüşünü kutlayacağız."
"Ne harika bir fikir," diye ellerini çırparak bağırdı Danae. "Çok akıllısın, Sarabian."
Hepsi hoşgörüyle gülümseyerek ayağa kalktılar. Sparhawk, kişisel olarak İmparator'un haklı olduğunu kabul etti. Bütün gün süren toplantılar hepsinin kafasını karıştırmaya başlamıştı. Kızının yanma gidip onu kucağına aldı.
"Ben yürüyebilirim, baba," diye itiraz etti kız.
"Evet ama ben daha hızlı yürüyebilirim. Benim bacaklarım daha uzun. Hem Mmrr'ı mümkün olduğunca çabuk bulmak istiyoruz, değil mi?"
Danae adama dik dik baktı.
"Herkesi kontrol altına aldın," diye mırıldandı kızına. "Onları etrafta koyun gibi sürmen gerekmiyor. Bütün bunlar niçin? Ne zaman istersen Mmrr'ı çağırabilirsin. Aslında neyin peşindesin?"
"Daha çok meşgul olmadan önce çözülmesi gereken birtakım şeyler var, Sparhawk ve hepiniz bir odanın içine bir kümes dolusu tavuk gibi tıkılmışken hiçbir şey yapamam. Sizi oradan çıkarmak gerekiyordu ki işleri yoluna koyabileyim."
"Mmrr gerçekten kayıp mı?"
343

"Şey, elbette ki değil. Nerede olduğunu biliyorum. Biraz önce gidip ona bir süre çekirgeleri kovalamasını söyledim."
"Sen nelerden bahsediyordun? Yoluna koymak istediğin şeyler tam olarak nedir?"
"İzle, Sparhawk," dedi kız. "İzle ve öğren."
I
"Bu asla olmaz, Kalten," dedi, Alean kederli bir kabulleniş sesiyle. Arkalarından pek uzak olmayan bir mesafeden gelen Spar-hawk ve Danae'yle birlikte açılır kapanır köprüyü geçiyorlardı.
"Ne demek,'olmaz'?"
"Sen bir şövalyesin ve bense sadece bir köylü kızı. Niye durumu olduğu gibi bırakmıyoruz?"
"Çünkü seninle evlenmek istiyorum."
Kız sevecen bir tavırla adamın yüzüne dokundu. "Seninle evlenebilmek için her şeyi verebilirdim ama evlenemem."
"Niye olmayacağını bilmek istiyorum."
"Sana söyledim ya. Biz farklı sosyal sınıflardan geliyoruz. Bir köylü kızı, bir şövalyeyle evlenemez. İnsanlar bize güler ve benim hakkımda tatsız şeyler konuşurlar."
"Sadece bir kez," diye yumruğunu sıkarak belirtti Kalten.
"Bütün dünyayla savaşamazsm, aşkım," diye iç çekti kadın.
"Elbette savaşırım - özellikle de bahsettiğimiz dünya, Cimmu-ra sarayını istila eden kelebeklerden ibaretse. Öğlen yemeğinden önce bir düzinesini öldürebilirim."
"Hayır!" dedi sertçe. "Öldürmek yok! Bunun sonucunun ne olacağını gömüyor musun? İnsanlar benden nefret etmeye başlayacak. Asla dostumuz olmayacak. Bu senin için sorun değil, çünkü sen

ilhanx

Prens Sparhawk ya da Lord Vanion'un seni yollayacağı bir savaşta olacaksın ve ben tamamen yanlız olacağım. Buna katlanamam."
"Seninle evlenmek istiyorum!" diye neredeyse bağırdı adam.
"Bu benim hayatımı da eksiksiz kılacak, sevgili aşkım," diye iç çekti, "ama imkânsız."
"Bunu halletmeni istiyorum, Sparhawk," dedi Danae.
"Sus, yavaş ol. Bizi duyacaklar."
"Bizi ne duyabilirler, ne de görebilirler, Sparhawk."
"Büyü mü yaptın?"
"Doğal olarak. Bu insanların bizi dikkate almamasını sağlayan

küçük kullanışlı bir büyüdür. Bizim burada olduğumuzu biliyorlar ama düşüncelerinde bize karşı hiçbir ilgi göstermiyorlar."
"Anlıyorum. Bu aynı zamanda kulak misafiri olmanın ahlaki sakıncasını da çözüyor, değil mi?"
"Sen neden bahsediyorsun, Sparhawk? Benim kulak misafiri olmakla ilgili ahlaki hiçbir sorunum yok. Ben daima kulak misafiri olurum. İnsanların ne yaptığını başka nasıl izlemem beklenebilir ki? Anneye, Alean'a bir unvan vermesini söyle, ki Kalten'le evlenebilsinler. Bunu ben hallederdim ama meşgulüm. Sen ilgilen."
"Bahsettiğin şey bu muydu?"
"Elbette. Bu saçma sorularla vakit kaybetme, Sparhawk. Bugün işimiz çok."
"Seni seviyorum, Berit-Şövalye," dedi biraz üzgün bir tavırla İmparatoriçe Elysoun, "ama onu da seviyorum."
"Peki sevdiğin kaç kişi daha var, Elysoun?" diye iğnelercesine sordu Berit.
"Sayışım unuttum," diye omuz silkti çıplak göğüslü İmparatoriçe. "Sarabian umursamıyor. Niye sen umursayasın ki?"
"O zaman ilişkimiz bitti mi? Beni bir daha görmek istemiyor musun?"
"Saçmalama, Berit-Şövalye. Elbette seni bir daha görmek istiyorum - elimden geldiği kadar sık. Sadece onu da görmem gereken zamanlar olacak. Biliyorsun ki sana bunu söylemem gerekmiyor ama o kadar tatlısın ki senin arkandan ..." Bir sözcük aradı.
"Sadakatsizlik mi?" dedi genç adam kabaca.
"Ben asla sadakatsiz olmadım," dedi içerlemişçe. "Bunu hemen geri al. Ben bütün saraydaki en sadık hanımım. Aynı anda en azında bir düzine genç adama sadığım."
Berit birden kahkaha attı.
"Komik olan nedir?"
"Hiçbir şey, Elysoun," dedi gerçek bir sevecenlikle. "O kadar hoşsun ki gülmeden edemiyorum."
Kadın iç çekti. "Siz erkekler bu işleri böylesine ciddiye almasa-nız, hayat benim için çok daha kolay olacak. Aşkın bir eğlence olması gerekiyor ama hepiniz bu konuda kaşlarınızı çatıyor, kollarınızı havada sallıyorsunuz. Git ve bir süre için başka birini sev. Ben

aldırmam. Herkes mutlu olduğu sürece, onları kimin mutlu ettiği, nin ne önemi var ki?"
Berit yeniden gülümsedi.
"Beni hâlâ seviyorsun, değil mi, Berit-Şövalye?"
"Elbette seviyorum, Elysoun."
"İyi. O zaman her şey yolunda, değil mi?"
"Bütün bunlar da ne?" diye kızma sordu Sparhawk. Berit ve Elysoun'a çok yakın duruyorlardı - Sparhawk'i her durumda hafifçe utandıracak kadar yakın.
"Berit çıplak kızla biraz fazla derinden ilgilenmeye başladı," dedi Danae. "Elysoun'un ona öğreteceği her şeyi öğrendi, bu yüzden dostluklarının biraz durulma zamanı geldi. Onun için başka planlarım var."
"Hiç onu kendi planlarını yapmaya bırakmayı düşündün mü?"
"Saçmalama, Sparhawk. Her şeyi birbirine karıştıracaktır. Ben daima böyle meselelerle ilgilenirim. En iyi yaptığım şeylerden biri budur. Acele etmeliyiz. Kring ve Mirtai'ye de göz atmak istiyorum. Kring, Mirtai'ye onu pek mutlu etmeyecek bir şeyler söyleyecek. Bir patlama olursa önlemek için orada olmak istiyorum."
Kring ve Mirtai'yi, sonbahar renkleriyle kıpkırmızı olmuş büyük bir ağacın altında, çimenlerin üzerinde oturur buldular. Mirtai mutfağın hazırladığı sepeti açmış içine bakıyordu. "Bir tür ölü kuş," dedi kız.
* "Sanırım medeni bir yiyecek," dedi Kring, yüzünü iyice asmaya çalışarak.

ilhanx

"İkimiz de savaşçıyız, nişanlım," diye yanıtladı kız, öğlen yemeği olarak hazırlanan şeye mutsuzca bakarak. "Bizim kırmızı et yememiz beklenir."
"Stragen, bana bir seferinde, senin gençken bir kurt yediğini anlatmıştı," dedi öyküyü aniden hatırlayan Kring.
"Evet," dedi kısaca.
"Yani gerçekten yedin mi?" Adam afallamış görünüyordu. "Ben sadece benimle dalga geçtiğini düşünmüştüm."
"Acıkmıştım ..." - omuz silkti - "ve durmak için vaktim yoktu. Kurdun tadı iyi değildi ve çiğdi. Pişirecek zamanım olsaydı daha iyi olabilirdi."
"Sen tuhaf bir kadınsım, aşkım."
346

"Beni bu yüzden seviyorsun, değil mi?"
"Şey - nedenlerden biri bu. Sorunumuz hakkında konuşmak istediğine emin misin?" Açıkça daha önce - bir çok kez - tartıştıkları konuya geri dönüyordu.
"Bu konuda konuşacak başka bir şey yok. İki kez evlenmemiz gerekiyor - bir kez Atana'da ve sonra Pelosia'ya döndüğümüzde, iki tören de tamam olmadan gerçekten evlenmiş olmayacağız." .
"Atana'daki törenden sonra yarı evli olacağız, değil mi?"
"Yarı evli yeterli değil, Kring. Ben bir bakireyim. 'Yarı evli'ye gelene dek onu korumak için birçok adam öldürdüm. Senin de beklemen gerekiyor."
Adam iç çekti. "Bu uzun zaman alacak, biliyorsun," dedi kederli bir ses tonuyla.
"Atana'dan senin ülken o kadar uzak değil. Oraya kadar seninle yarışacağım."
"Uzun sürecek olan yolculuk değil, Mirtai. Uzun olan Pelo-si'daki evlilikten önce annemin çadırında geçireceğin iki ay. Bizim âdetlerimizi ve törenlerimizi öğrenmen gerekecek."
Kadın uzun ve sabit bir bakış fırlattı. "Sen ne yapmam gerektiğini söyledin bakayım?" Sesinde karanlık bir ton vardı.
"Bu bir gelenektir. Bir Peloi gelini daima törenden önce damadın annesiyle birlikte iki ay yaşar."
"Niçin?"
"Damadı tanımak için."
"Ben seni zaten tanıyorum."
"Şey, evet, sanırım öyle, ama bu bir gelenek."
"Saçma."
"Gelenekler genelde öyledir ama ben Domi'yim, bu yüzden iyi örnek olmam lazım - ve sen de Doma olacaksın. Peloi kadınları, senden bekleneni yapmazsan sana saygı duymayacaktır."
"Ben onlara saygı duymasını öğretirim." Gözleri çelik gibi sertleşmişti.
Kring geriye dirseğinin üzerine yaslandı. "Ben de böyle düşünmenden korkmuştum," diye içini çekti.
"Bu yüzden mi bu konudan daha önce bahsetmedin?"
"Doğru zamanı bekliyordum. Sepette şarap var mı? ikimiz de biraz gevşesek daha kolay olabilir."
347

"Bekle. Sen anlattıktan sonra gevşeriz. Bu saçmalık da nedir?"
"Bakalım açıklayabilecek miyim?" Kafasını sıvazladı. "Halkımın 'gelinin kocasmı tanıması' dediği şey aslında onun sabah kahvaltısında ne sevdiği gibi şeyler anlamına gelmez. Bahsedilen şey, işin içindeki mülkiyettir."
"Benim mülkiyetim yok, Kring. Ben bir köleyim."
"Benimle evlendikten sonra öyle olmayacaksın. Çok varlıklı bir kadın olacaksın."
"Sen neden bahsediyorsun?"
"Peloi erkekleri, sadece silahlarına ve atlarına sahiptir. Diğer her şey kadınlara aittir. Daha önceden çaldığım bütün her şeyi -özellikle sığırları - anneme verdim. Ben evlene dek servetimi o korur. Bir kısmı onun hakkıdır. İşte bu iki ay onun içindir. Bu ikinize onu bölüşme konusunda anlaşmanız için zaman tanır."
"Bizim için o kadar uzun sürmeyecek."
"Şey, belki de öyle. Annem mantıklı bir kadındır ama ikinizin ayrıca kız kardeşlerime birer koca bulmanız da gerekecek. Bu kadar kalabalık olmasalardı, bu kadar zor olmayacaktı."
"Kaç tane?" Sesi artık çok sertleşmişti.
"Ah - sekiz, aslında."
"Sekiz mi?"
"Babam çok enerjikti."

ilhanx

"Annen de öyleymiş. Kız kardeşlerinin eli ayağı düzgün mü?"
"Aşağı yukarı. Ama hiçbiri senin kadar güzel değil, aşkım -kim senin kadar güzel olabilir ki?"
"Bu konuyu sonra konuşuruz. Kız kardeşlerinle ilgili bir sorun var, değil mi?"
Kring irkildi. "Bunu nereden bildin?"
"Seni tanıyorum, Kring. Son ana dek bu kız kardeşlerden hiç bahsetmedin. Bu onlar hakkında konuşmak istemediğin anlamına geliyor ve bu da bir sorun demektir. Nedir?"
"Onlar zengin olduklarını sanıyorlar. Bu da onları havaya sokuyor."
"Hepsi few mu?"
"Çok kibirliler."
"Ben onlara alçakgönüllülüğü öğretirim." Omuz silkti. "Sadece sekiz olduklarına göre hepsini bir seferde halledebilirim. Onları

sadece en yakın otlağa, bir saat için götüreceğim. Döndüklerinde ok alçakgönüllü - ve annenle birlikte seçtiğimiz kocalarla evlenmeye hevesli - olacaklar. Benden uzak durmak için her şeye gönül-ü olmaları adına elimden geleni yapacağım. Annenle mülkiyet ölüşümünü sabah halledebilir, kız kardeşlerini öğlen uygarlaştınr ve aynı akşam senle evlenebiliriz."
"Böyle olamaz, aşkım."
"Bu kez olacak. Bekleme konusunda en az senin kadar hevessizim. Niye buraya gelip beni öpmüyorsun? Şimdi her şey çözüldü ve bu fırsatın avantajını kullanmalıyız."
Adam sırıttı. "Haklısın, aşkım." Onu kollarının arasına alıp öptü. Öpücük başlangıçta çok nazikti ama bu fazla uzun sürmedi. İşler kısa süre içinde vahşileşti.
"Bu çok iyi gidecek," dedi kendini beğenmiş bir tavırla Danae. "Mirtai'nin Kring'in annesiyle beraber yaşama fikrine nasıl tepki vereceğine emin değildim ama artık her şeyi kontrol altına aldı."
"Biliyorsun ki Peloi'leri tedirgin edecek," dedi Sparhawk.
"Ölmeyecekler korkma," diye omuz silkti Prenses. "Zaten onların gelenekleri çok eskidi. Gözlerini modern dünyaya açmaları için Mirtai gibi birine ihtiyaçlan var. Haydi gidelim, Sparhawk. Daha işimiz bitmedi."
"Bu ne kadardır sürüyor?" dedi biraz şaşkın bir sesle Stragen.
"Benim küçüklüğümden beri," dedi Melidere. "Babam kalıpları ben yedi yaşındayken yapmış."
"Ne yaptığınızın farkında mısınız, Barones?"
"Resmiyetten vazgeçeceğinizi düşünmüştüm, Milord Stragen." Adama gülümsedi.
Adam bunu umursamadı. "Eosia'daki bütün krallıkların ekonomilerine doğrudan bir darbe vurdun. Bu canavarca!"
"Ah, ciddi ol, Stragen."
"Madeni paranın değerini düşürdün!"
"Aslında ben düşürmedim ama bu senin için ne fark ettiriyor ki?"
"Çünkü ben bir hırsızım! Sen, şu ana dek çaldığım her şeyin değerini düşürdün!"
"Hiç de değil. Altın paraların değerinin gerçek ağırlıklarıyla

hiçbir ilgisi yoktur, insan hükümetlerinden hoşlanmayabilir ama güvenirler. Eğer hükümet, bu paranın değeri yarım altın diyorsa değeri o kadardır. Değer anlaşma üzerine belirlenir ağırlık üzerine değil. Eğer paranın eğelenmiş bir kenarı varsa üstüne basılmış değerini taşır. Ben aslında hiçbir şey çalmadım."
"Sen bir suçlusun, Melidere."
"Ben bir şey çalmamışsam nasıl suçlu olabilirim?"
"Ya ne yaptığını fark ederlerse?"
"Ederlerse ne olmuş? Bu konuda hiçbir şey yapamazlar. Eğer bana bir şey söylemeye ya da yapmaya kalkarlarsa etrafa bütün hikâyeyi yayarım ve Eosia'nın bütün hükümetleri, insanlar artık paralarına güvenmediği için çöker." Adamın yanağına dokundu. "O kadar masumsun ki, Stragen. Sanırım senden bu yüzden hoşlanıyorum. Ahlaksızmış gibi davranıyorsun ama aslında küçük bir çocuk gibisin."
"Bunu bana niçin anlattın?"
"Çünkü bir ortağa ihtiyacım var. Eosia'da bu işleri halledebilirim ama Tamuli'ye de bulaşmak kendi kaynaklarımı biraz zorlayabilir. Senin burada bağlantıların var, benim yok. Sana işi öğreteceğim ve Tamuli'yi sana kiralayacağım. Sana bir unvan satın alıp işleri ayarlayacağım ki hemen başlayabilesin."
Stragen'in gözleri kısıldı. Niçin?" diye sordu. "Niye bu kadar cömertsin?"

ilhanx

"Ben cömert değilim, Stragen. Her ay kiranı ödeyeceksin. Ve altın paralarla ödemeyeceksin. Ben külçe istiyorum, Stragen - tartabileceğim güzel, som külçeler - ve bakır karıştırmaya da kalkma. Eğer bunu denersen gırtlağını kestiririm."
"Tanıdığım en zorlu kadınsın, Melidere." Ondan biraz korkmuş gibiydi.
"Sadece bazı yerlerde, Stragen," diye çapkınca gülümsedi kadın. "Geri kalanım oldukça yumuşaktır. Ah, bu söz bana hatırlattı; evleneceğiz."
"Biz ne?"
"Ortaklık kutsal değildir, Milord; ama evlilikler kutsaldır. Evlilik senin üzerindeki kontrolümü arttıracak, senin gibi bir adama güvenirsem aptalım demektir."
"Ya evlenmek istemezsem?" Adamın sesi şimdi biraz umutsuz

çıkıyordu.
"Bu çok körü, Stragen çünkü hoşlan ya da hoşlanma, benimle evleneceksin."
"Eğer evlenemezsem beni öldürteceksin sanırım."
"Elbette. Bu bilgiyle ortalıkta dolaşmana izin veremem. Bu düşünceye alışacaksınız, Milord. Seni çılgınlar gibi mutlu - ve üstelik de inanılmaz derecede zengin - yapabilecek bir konumdayım. Daha öne hiç böyle bir teklif aldın mı?"
Yine de Stragen'in gözlerinde saf bir panik okunuyordu.
"İşte bu beklemediğim bir şey," dedi Sparhawk ile birlikte çimenliği geçerlerken Danae.
Sparhawk, konuşamayacak kadar şok olmuştu. "Melidere'nin bu küçük hobisini bilmiyordun, değil mi?"
"Ah, elbettte biliyordum, Sparhawk. Melidere, annenin sarayına giden yolu birkaç sene önce satın aldı."
"Satın aldı?"
"Yaşlı bir kontese yolundan çekilmesi için para ödedi. Benim beklemediğim şey Stragen'e doğrudan yaklaşımıydı. İşleri biraz yumuşatacağını düşünmüştüm ama Melidere sadece iş konuştu. Onu küçük ve düzgün parçalar halinde dilimledi, bunu yaparken de Stragen'e kımıldayacak hiçbir yer bırakmadı. Sanırım onu yanlış değerlendirmişim."
"Hayır, aslında Stragen'i yanlış değerlendirmişsin. Melidere ona karşı başarı şansı olan tek yolu kullandı. Onu dilimlemeden önce tabağa çatalla sabitlemen gerekir. Büyük ihtimalle sıradan bir evlilik teklifini dinlemeyecekti, bu yüzden Melidere sadece iş konuştu. Evlilik olayın önemsiz bir bölümüydü."
"Melidere için değildi."
"Evet, biliyorum. Ama doğru olanı yaptı. Biliyorsun, gidip bu konuyu annene anlatacağım."
"Hayır, doğrusu anlatmayacaksın. Onu duydun. Anne bu konuda hiçbir şey yapamayacak ve senin bütün yaptığın sadece onu üzmek olacak."
"Milyonlar çalıyorlar, Aphrael."
"Hiçbir şey çalmıyorlar, Sparhawk. Yaptıkları hiçbir şekilde paranın değerini değiştirmez, işin aslına indiğinde, aslında servet yaratıyorlar. Bütün dünya için daha iyi olacak."

"Senin bu konudaki mantığını anlayamıyorum." "Anlaman gerekmiyor, baba," dedi sevimli bir şekilde. "Sadece sözüme güven." Eliyle gösterdi. "Şimdi oraya gitmeliyiz."
'Orası' Sephrenia ve Vanion'un yan yana yürüdüğü hendeğin çimenlik kıyışıydı. Sparhawk bu fiili görünmezliğe artık alışıyordu ama arkadaşlarından birinin onun varlığını fark etmeden doğrudan yüzüne bakması hâlâ tuhaftı.
"Bu kesinlikle yöreye ait balığın cinsine bağlı," diye açıklıyordu Vanion. Sparhawk açıkladığını fark etmişti çünkü Vanion 'vaaz verme' sesine benzeyen 'açıklama' tonunu kullanıyordu. Vanion nesillerce Pandion çömezlerini uyutmuştu - hem konferans salonunda, hem de kilisede.
"Niçin böyle konuşuyor?" diye sordu Danae.
"Çünkü korkuyor," diye iç çekti Sparhawk.
"Sephrenia'dan mı? Vanion hiçbir şeyden korkmaz - bırak Sephrenia'yi. Onu seviyor."
"Onu korkutan da bu zaten. Ne diyeceğini bilmiyor. Yanlış bir şey söylerse her şey yeniden yıkılabilir."
"Şimdi," diye konferansını sürdürdü Vanion, "sıcak su balıkları ve soğuk su balıklan vardır. Sazan sıcak su sever, alabalık soğuk."
Sephrenia'mn gözleri etrafa donuk bakmaya başlamıştı.
"Hendekteki su uzun süredir duruyor, bu yüzden oldukça sıcaktır. Bu alabalığı konu dışı bırakıyor, değil mi?"

ilhanx

"Sanırım," diye içini çekti Sephrenia.
"Ama bu burada başka bir balık yetiştiremezsin anlamına gelmez. Gerçekten iyi bir aşçı, sazanla harikalar yaratabilir - ve suyun temiz kalmasına yardımcı olurlar. Durgun suyu bir sazan sürüsünden daha iyi hiçbir şey temizleyemez."
"Evet," diye iç çekti kadm. "Olmadığına eminim."
"Ne adına böyle yapıyor?" diye patladı Danae.
"Buna 'yumurta kabuklarının üstünde yürümek' denir," diye açıkladı Sparhawk. "Büyük ihtimalle uzun bir süre boyunca da havadan bahsedecek."
"Anlamlı bir konuda onunla doğrudan konuşmazsa bir daha asla bir araya gelemeyecekler."
"Vanion büyük ihtimalle başka bir şey yapmayacak, Aphrael.
352

Sanırım ilk adımı, Sephrenia'nın atması gerekecek."
"Onu buldum!" diye çimenliğin diğer tarafından bağırdı Talen. "Bu ağacın üstünde!"
"Ah, tüh be!" dedi kızgınca Danae. "Onu biraz daha bulmaması gerekiyordu - ve kedi ağacın üstünde ne yapıyor? Hiçbir ağaca tırmanmaması gerekiyordu."
"Bu işi bitirsek iyi olur," dedi Sparhawk. "Herkes oraya doğru gidiyor. Büyünü kaldırsan iyi olur."
"Ya Vanion ile Sephrenia?"
"Niye bu işi kendi başlarına çözmelerine izin vermiyorsun?
"Çünkü önümüzdeki on yıl boyunca balıktan başka bir şeyden bahsetmeyecek de ondan."
"Sephrenia, bir süre daha bu balık konferanslarını dinleyecek, Danae, sonra da konuya girecektir. Vanion aslında balıktan bahsetmiyor. Eğer o da hazırsa kendisinin de barış için hazır olduğunu anlatıyor."
"Bu konuda hiçbir şey söylemedi. Neredeyse haşlanmış sazan tarifi yapmak üzereydi."
"Sen öyle söylediğini duyuyorsun ama aslında ondan bahsetmiyor. İki kulağınla da dinlemeyi öğrenmelisin, Danae."
"Elemler!" dedi, gözlerini yukarıya doğru yuvarlayarak.
Sonra Kalten'in bağırışını duydular. "Dikkat et!"
Sparhawk, diğerlerinin etrafında toplandığı uzun akça ağaca dikkatle baktı. Talen en üst dalların arasında en ince daim üzerinde yavaş yavaş vahşi bakışlı Mmrr'a doğru ilerliyordu. İşler iyi gitmiyordu. Dal Mmrr'ı taşıyacak kadar güçlüydü ama Talen çok ağırdı. Dal eğilmeye başladı ve dibinden gelen tatsız çatırdama sesleri vardı.
"Talen," diye yeniden bağırdı Kalten, "geri dön!"
Ama, artık elbette çok geçti. Dal gövdeden tamamen kopmadı. Kökünün dibinden sökülüp ağacm yanını soyarak aşağı indi, Talen umutsuz bir hamleyle şaşkın, korkmuş kediyi yakaladı ve baş aşağı aşağıdaki dallara doğru düşmeye başladı.
Durum hâlâ düzeltilebilirdi. Çeşitli seviyede büyüler bilen Kilise Şövalyeleri ve Sephrenia oradaydı. Aphrael de Sparhawk'm omu-zunda oraya doğru gidiyordu. Sorun kimsenin Talen'i tam olarak görememesiydi. Akçaağacm büyük yapraklan vardı ve yapraklar
353

dalların arasından düşen çocuğu tamamen gizliyordu. Düşerken dallara çarpmasını duyabildiler. Bir seri sert darbe ve ağır vuruşlar eşliğinde hırıltılar, keskin acı çığlıkları. Sonra en alt yaprakların arasından gözükerek ağacın altındaki çimenlerin üstüne elinde hâlâ Mmrr'ı tutarak küt diye düştü ve ayağa kalkmadı. "Talen!" diye dehşet içinde çığlık attı Danae.
Sephrenia, Sarabian'ın doktorlarının görüşlerini onayladı. Ta-len'in ciddi bir şeyi yoktu. Bazı yerleri yaralanıp çürümüştü. Kırıl-mayıp onu bayıltan bir dal yüzünden alnında büyük, çirkin bir şişlik vardı, ama Sephrenia şiddetli bir baş ağrısı dışında, bu düşüşün kalıcı bir etkisi olmayacağı konusunda onları temin etti.
Ama Prenses Danae sakinleştirilecek bir durumda değildi. Yatağın etrafında koşturup baygın Talen'in her kımıldanışı ya da hafif bir ses çıkarışında, küçük çığlıklar atarak dehşete düşüyordu.
Sparhawk, sonunda onu yakayıp odadan dışarı çıkardı. Orada mucizelere tanık olmamaları gereken insanlar vardı. "İşler kontrolünden çıktı, değil mi, Aphrael?" diye aklı başından gitmiş Çocuk Tanrıça'ya söylendi.
"Sen neden bahsediyorsun?"
"İnsanlarla oynayıp durmandan - eğer onları yanlız bırakırsan kendi kendilerine düzeltebilecekleri şeyleri düzeltmeye çalışmandan - ve bu süre içinde neredeyse Talen'i öldürmenden."
"Onun ağaçtan düşmesi benim suçum değildi."

ilhanx

"O zaman kimin suçuydu?" Mantıksal olarak söylediklerinin adil olmadığını biliyordu ama belki de artık burnunu etrafa sokup duran küçük Tanrıça'nın biraz durulma zamanının geldiğini düşündü. "Çok fazla karışıyorsun, Aphrael," dedi. "İnsanların kendi yaşantılarını yaşamalarına ve kendi hatalarını yapmalarına izin verilmelidir. Hatalarımızı kendimiz düzeltebiliriz, eğer bize bu şansı verirsen. Sanırım işin aslına bakıldığında, sadece senin bir şey yapamaman demek her zaman yapamazsın anlamına gelmez. Bunu düşünmelisin."
Kız uzun bir süre adama bakmasının ardından aniden gözyaşlarına boğuldu.
"Tikume'nin okçuları onlara yardım edebilirler," dedi ikisi de
354

mazgalların üzerinde yalnız kaldıkları zaman Vanion, Sparhawk'a. "Ulath, Troll'ler konusunda haklı. Göğüs göğüse savaşa girmeden önce kesinlikle onları yavaşlatmak gerekli."
"Ve Khalad'm arbaletler hakkındaki fikri de hiç körü değil."
"Doğru. Tanrıya şükür ki onu da yanında getirmişsin." Eğitmen dudaklarını büzdü. "Cimmura'ya döndükten sonra Khalad'm eğitimiyle kişisel olarak ilgilenmeni istiyorum, Sparhawk. Politika, diplomasi ve Kilise Yasaları hakkında da askeri konular kadar eğitim aldığına emin olalım. Sanırım tarikatımızda çok fazla ilerleyecek ve herhangi bir konum için hazır olmasını istiyorum."
"Senin ki için bile mi?"
"Tuhaf şeyler olur."
Sparhawk, Vanion'un o sabah balıklar hakkındaki nutkunu hatırladı. "Sephrenia'la ilgili bir gelişme kaydettiniz mi?"
"Eğer sorduğun buysa, birbirimizle konuşuyoruz."
"Onu sormadım. Niye onunla doğrudan konuşmuyorsun? -hava durumu veya kuşların dalda nasıl durdukları ya da hendekte ne tip bir balık yaşayabilirden daha önemli bir konuda?"
Vanion sert bir bakış attı. "Niye kendi işinle ilgilenmiyorsun?"
"Bu benim işim, Vanion. Aranızda bir uçurum varken ne o iş görebilir ne de sen. Sana ihtiyacım var- her ikinize de - buzlar eriyene kadar her ikinizi de güvenemem."
"Cesaret edebildiğim kadar hızlı hareket ediyorum, Sparhawk. Bir tek yanlış hareket her şeyi mahvedebilir."
"O zaman hareket etmemekte aynı şey olabilir. Sephrenia, ilk adımı senden bekliyor. Onu çok fazla bekletme."
Stragen mazgallara geldi. "Kendine geldi," diye haber verdi. "Pek tutarlı değil ve gözleri odaklanmıyor ama kendinde. Kızın onun için velvele yapıyor, Sparhawk."
"Ondan hoşlanıyor," diye omuz silkti Sparhawk. "Herkese bir gün onunla evleneceğini söylüyor."
"Küçük kızlar tuhaftır, değil mi?"
"Ah, evet ve Danae de en tuhaflarıdır."
"ikinizi yalnız yakalabildiğim için memnunum," dedi Stragen.
Diğerlerine bahsetmeden önce sizinle konuşmak istediğim bir şey
var." Stragen farkında olmadan sağ elinde tuttuğu iki altın Elene
Parasıyla oynuyordu. Dikkatli bir şekilde parmaklarının ucuyla
355

eğelenmiş kenarı yokluyor ve ağırlığına karar vermeye çalışır gibj hafifçe tartıyordu. Barones Melidere'in itirafı, adamın huzurunu biraz kaçırmış gibiydi. "Zalasta'nm minik öfke krizi düşündüğümüz kadar mantıksız değil. Troll'leri kuzey Atan'm üzerine yollamak bize karşı yaptığı en bozucu şey. Elbette bunu halletmemiz gerekiyor ama bir sonraki saldırısına kendimizi hazırlamaya başlasak daha iyi olur sanırım. Troll'ler doğru yönlendirilirlerse daha fazla denetime gerek duymazlar, bu yüzden Zalasta yeni bir şey yapmak için serbest olacaktır, ne dersiniz?"
"Büyük ihtimalle," dedi Sparhawk.
"Şimdi, hatalı olabilirim ..."
"Ama öyle olduğunu sanmıyorsun," diye adamın cümlesini alay edercesine tamamladı Vanion.
"Bugün biraz hassas, değil mi?" dedi Stragen, Sparhawk'a.
"Kafasında çok şey var."
"Benim tahminim, Zalasta'nm sonraki hamlesi, Sarabian ve Eh-lana'mn hapishane hücresi yokluğundan tutuklayamadıkları şu komploculari içerecek."
"Ama rahatça Parok, Amador ve Elron'un batı Tamuli'de topladıkları orduları da içerebilir," diye ona katılmadı Vanion.

ilhanx

Stragen olumsuzca başını salladı. "Bu ordular Kilise Şövalyele-ri'ni kıtadan uzak tutmak için Cyrgon'un özel emirleriyle toplandılar Lord Vanion. Zalasta onları şimdi riske atarsa, bu konuda Cyrgon'a cevap vermesi gerekir ve henüz o kadar cesur olduğunu sanmıyorum."
"Belki de haklısın," dedi Vanion. "Tamam, diyelim ki şu ikinci sınıf komplocuları kullanacak. Sarabian ve Ehlana çoktan onları tutuklamak için gerekli hazırlıkları yaptılar."
"Niye onları tutuklamakla uğraşalım ki, Lordum?"
"Öncelikle sokakları onlardan temizlemek için. Sonra devlete ihanetten suçlu olmaları gibi küçük bir ayrıntı daha var. Buna kalkıştılar ve cezalandırılmaları lazım."
"Niçin?"
"İbret olmaları için, be salak!" diye parladı Vanion.
"Evet, sokakları onlardan temizlemenin önemli olduğunu kabul ediyorum Lord Vanion, ama insanları ibret olarak göstermek içm çok daha etkileyici yollar vardır - hatta sadece daha etkileyici de

değil, kesinlikle çok daha ürkütücü. Polisleri insanları tutuklamak için yolladığınızda çok gürültü olur ve gürültüyü duyan diğerleri de kaçmayı becerir. Üstelik şu bezdirici, pahalı ve kesin olmayan davalar var."
"Aklında başka bir seçenek var, sanırım," dedi Sparhawk.
"Doğal olarak. Niye önce idam sonra dava olmuyor?"
İkisi de ona bakakaldılar.
"Geçen günkü fikri biraz daha genişletiyorum," dedi Stragen. "Caalador ve ben idamları gözden uzak yapacak midesi bulanma-yan profesyonelleri kullanabiliriz."
"Sen cinayetten bahsediyorsun, Stragen," diye suçladı Vanion.
"Evet, niye olmasın, Lord Vanion, sanırım bazı insanlar bu yüzden bu tanımı kullanır. Sanırım, 'ibret'in arkasındaki esas fikir aynı suçu işlemesinler diye diğerlerini korkutmak. Bu pek işe yaramaz çünkü suçlular yakalanıp cezalandırılma şanslarının çok az olduğunu bilirler." Omuz silkti. "Bu işteki tehlikelerden biri bu. Biz profesyonel suçlular daima yasalara karşı çıkarız. Bununla beraber kendi yasalarımıza uyarız. Kendi toplumumuzun insanları, yasalara karşı çıkanları yargılamanın inceliğine katlanamazlar. Sadece öldürülürler. Ne aklanma vardır, ne af, ne son anda hapisten kaçma. Ölüm. Nokta. Dava kapandı. Düzenli toplumda adalet yavaştır ve değişebilir. Bizdeyse tam tersidir. İnsanların dürüst olması için korku kullanmak istiyorsanız, gerçek korkuyu kullanın."
"Bu olabilir, Vanion," diye deneme niteliğinde önerdi Spar-hawk.
"Bunu gerçekten düşünmüyorsun, değil mi? Etrafta binlerce insan var! Tarihte ki en büyük kitle katliamından bahsediyorsunuz!"
"En azından rekorlar kitabına ismimi yazdırmak için bir yol," diye omuz silkti Stragen. "Caalador ve ben, büyük ihtimalle bunu zaten yapacağız. İkimiz de sabırsız insanlarız. Bu konuda sizi rahatsız etmeyecektim ama görüşlerinizi almayı düşündüm. Sephre-nia ve Ehlana'ya söyleyecek miyiz yoksa devam edip onların canını sıkmayacak mıyız? Göreceli ahlak hakkındaki tartışmalar çok bezdiricidir, ha? Bu işin özü, Zalasta'nın aklını çok daha oynatacak bir şey bulmaya ihtiyacımız var ve bence bu olabilir. Yakın bir gelecekte sabah uyanıp kendini tamamen yalnız bulduğunda bu ona gidişatının bilgece olup olmadığı hakkında yeni bir fikir verebilir.

Ah, bu arada Berit ve Xanetia'yi ödünç aldım. Cynesga Büyükelçiliği çevresinde dolaşıyorlar ki Xanetia içerdeki insanların zihinlerini kendi serpme ağıyla tarayabilsin. Çabucak birkaç isim aldık ama daha çok olduğuna eminim."
"Birisinin düşüncelerini okuyabilmek için onunla aynı odada olması gerekmiyor mu?" diye sordu Vanion.
"Pek emin değil. Daha önce yeteneğinin sınırlarını ölçme fırsatına sahip olmamış. Bugünkü araştırma gezisi bir tür deneyim havasında. Eğer başaramazsa, ihtiyacımız olanları avlayabilmesi için onu içeri sokmak için bir yol bulacağım. Duvarlardan içeri uzanıp içerdekilerin isimlerini çekip çıkaracağını umuyoruz. Caalador ve ben mümkün olduğunca çok bilgi ve isim istiyoruz. Tarihin en büyük kitle katliamını düzenlemek çok karmaşık bir iş ve bunu iki kez yapmak istemiyoruz."

yirmi dördüncü bölüm

ilhanx

"BU SAPTIRMACA," dedi ertesi sabah Ulath. İmparator Sarabian'm getirdiği raporlardan birini indirdi. "Kurtadamlar, vampirler ve gulyabaniler sadece yanılsamadır, bu yüzden kimseye zarar ve-rerrîezler ve bu Atan garnizonlarına yapılan saldırılar, işleri karıştırmaya devam etmek için yapılan intihar girişimlerinden başka bir şey değil. Daha önce yaptıklarının biraz daha fazlası sadece."
"Haklı," diye onayladı Sparhawk. "Bunların hiçbiri yeni değil ve Atanları yerlerinde tutmak dışında hiçbir gerçek amaçlan yok."
"Ne yazık ki, çok başarılı oluyorlar," dedi Bevier. "Bütün bunlar gerçekleşirken Atan garnizonlarını Betuana'ya yardım etmek için azaltamayız."
"Lord Vanion'un garnizonlardan müfrezeler ayırma fikri biraz yardımcı olacaktır," diye itiraz etti Sör Sparhawk.
"Evet, Majesteleri," diye sordu, "ama yeterli olacak mı?"
"Olması gerekiyor," dedi Vanion. "Şu anda bütün ayırabileceğimiz bu. Atanlardan bahsediyoruz, işin içine onlar girdiğinde sayılan o kadar önemli değildir. Bir Atan tek basma yarım bir ordu sayılır."
Stragen, Sparhawk ile işaretleşti ve iki adam kahvaltı dolu masaya doğru uzaklaştılar. Sarışın hırsız, büyük bir özenle bir pasta seçti. "İşe yaradı," dedi yavaşça. "Xanetia'nin düşüncelerini çaldığı kişiyi görmesi gerekiyor ve Berit büyükelçiliğe oldukça yakın yüksek bir bina buldu. Xanetia'nin, büyükelçinin odasına bakan pencerenin önünde oturabileceği rahat bir odası var. Bizim için bütün bilgileri - ve isimleri - topluyor."
"Bunları niçin diğerlerinden saklıyoruz?"
"Çünkü Caalador ve ben, bilgileri dün sana bahsettiğim dünya rekorunu kırmak için kullanacağız. Sarabian daha onaylamadı, yani bilmesi gerekmeyen bir şey yüzünden onu rahatsız etmeyelim - en

azından cesetleri güzel yığınlar halinde bir araya toplayana dek."
Ertesi gün Prenses Danae hastalandı. Açıkça tanımlanabilen hiçbir şey yoktu. Ne ateş, ne kızarıklık ne de öksürük vardı - sadece bir tür bitkinlik. Prenses iştahsız görünüyordu ve onu uyandırmak zorlaşmıştı.
"Geçen aykinin aynısı," diye endişeli anne babayı sakinleştirmeye çalıştı. Mirtai. "Sadece kuvvet ilacına ihtiyacı var."
Ama Sparhawk, Mirtai'nin hatalı olduğunu biliyordu. Danae geçen ay hasta değildi. Çocuk Tanrıça, aynı anda iki yerde birden olma yeteneğini ciddiye almıyordu ama babası, onun dikkatinin bir yerde olanlara iyice odaklandığında, diğer tarafta yan koma halinde göründüğünü biliyordu. Bu hastalıksa, bir şekilde çok farklıydı. "Bir kuvvet şurubu denesene Ehlana," diye önerdi adam. "Gidip SephreniaTa konuşacağım. Belki onun aklına başka bir şey gelir."
Sephrenia'yı odasında huysuz bir şekilde otururken buldu. Pencereden dışarıya bakıyordu ama manzarayı görmediği oldukça açıktı. "Bir sorunumuz var, küçük ana," dedi adam kapıyı kaparken. "Danae hasta."
Kadının gözleri şaşkındı. "Saçma, Sparhawk. O hasta olmaz. Olamaz."
"Ben de öyle düşündüm, ama tıpkı hasta gibi. Elle tutulur bir şey yok, ne belirti ne de başka bir şey, ama kesinlikle iyi değil."
Sephrenia ayağa kalktı. "Gelip bir baksam iyi olacak. Belki sorunun ne olduğunu anlattırabilirim. Yalnız mı?"
"Hayır. Yanında Ehlana var. Gitmeye istekli olduğunu sanmıyorum. Bu işleri karmaşıklaştırmıyor mu?"
"Ben hallederim. Daha fazla ilerlemeden bu işin köküne inelim."
Sephrenia'm açık endişesi Sparhawk'i daha da kaygılandırdı. Kraliyet dairesine doğru giderek büyüyen bir endişeyle kadını izledi. Bir konuda haklıydı. Aphrael insan hastalıklarından etkilenmiyordu, yani bu olay, insanların yakalanıp uzun süre dayandıktan sonra atlattıkları sayısız çocukluk hastalıklarından biri ya da basit bir ateş değildi. Tanrı nezlesi gibi bir şey olabileceği fikrini üzerinde hiç düşünmeden bir kenara attı.
Sephrenia çok işgüzardı. Daha Danae'nin odasına girmeden Styric büyüsünü mırıldanıyordu.

"Tanrıya şükür geldin, Sephrenia!" diye kızın yatağının yanındaki koltuğundan yarı kalkarak bağırdı Ehlana. "Ben çok..."
Sephrenia eliyle garip bir fiske vurarak büyüyü serbest bıraktı ve Ehlana'nm gözleri boş bakmaya başladı. Bir eli biraz öne uzanmış, koltuğunda yan kalkmış durumda kalakalmıştı.
Sephrenia yatağa yaklaşıp kenarına oturdu ve küçük kızın kolunu tuttu. "Aphrael," dedi, "uyan. Benim - Sephrenia."

ilhanx

Çocuk Tanrıça gözlerini açıp ağlamaya başladı.
"Bu da nedir?" diye kıza daha sıkı sarılıp onunla beraber öne arkaya sallanarak sordu.
"Çocuklarımı öldürüyorlar, Sephrenia!" diye feryat etti Aphrael. "Bütün Eosia'da. Eleneler, çocuklarımı öldürüyorlar! Ölmek istiyorum!"
"Sarsos'a gitmeliyiz," dedi Sephrenia, bir süre sonra üçü yalnız kaldıklarında Sparhawk ve Vanion'a. "Bin ile konuşmalıyım."
"Durumun onun kalbini kırdığını biliyorum," dedi Vanion, "ama ona zarar veremez, değil mi?"
"Onu öldürebilir, Vanion. Genç Tanrılar tamamen, hayatları onlara bağlı olacak kadar kendilerine tapanlarla ilgilidirler. Lütfen, Sparhawk, Bhelliom'dan hemen bizi Sarsos'a götürmesini iste."
Sparhawk, soğuk bir şekilde başıyla onaylayıp kutuyu çıkardı ve yüzüğüyle kapağa dokundu. "Açıl!" Düşündüğünden daha sert söylemişti.
Kapak şak diye açıldı.
"Mavi Gül," dedi Sparhawk, "bir kriz oluştu. Çocuk Tanrıça Elenia'da ona tapanlar katledildiği için ciddi şekilde hastalandı. Bir an önce onu Sarsos'a götürmeliyiz ki Sephrenia ilgili tedavi için Styricum'un Bin'ine danışabilsin."
"İstediğiniz gibi olacak, Anakha." Sözler Vanion'un ağzından çıktı. Eğitmende kararsız bir ifade belirdi. "Tek çocuğunuzun hastalığı için size ve eşinize şefkat duyduğumu söylemem uygun olur mu?" ?
"Alakanızı takdir ediyorum, Mavi Gül."
"Alakam sadece nezaket yüzünden oluşmadı, Anakha. Çocuk Tanrıça'nın nazik elleri bana iki kez dokundu ve ben bile onun dokunuşunun güç kavranılan büyüsüne karşı dayanıklı değilim. Hepimizin ona olan sevgisi için hemen Sarsos'a gidelim ki yeniden

tamamen iyileşebilsin."
Dünya değişip bulanıklaştı ve üçü kendilerini Sarsos'un mermer kaplı meclis salonunun dışında buldular. Sonbahar buraya çoktan gelmişti ve kentin çevresinde uzanan huş ormam, canlı renklerle yanıyordu.
"İkiniz burada bekleyin," dedi Sephrenia. "Eleneleri yeniden meclis salonuna sokarak tezcanlıları harekete geçirmeyelim."
Sparhawk başıyla onayladı ve mücevheri kaldırmak için Bhelli-om'un altın kurusunu açtı.
"Hayır, Anakha," dedi Bhelliom, hâlâ Vanion'un dudaklarından konuşarak. "Sephrenia'nın önerisinin nasıl karşılaşacağını öğrenmeliyim."
"Nasıl isterseniz, Mavi Gül," dedi nazikçe Sparhawk.
Sephrenia içeri girdi.
"Burası soğuk," dedi pelerinine daha sıkı sarınarak Vanion.
"Evet," diye onayladı Sparhawk. "Burası daha kuzeyde."
"Bu az ya da çok havayı konu olmaktan çıkardı. Endişe etmeyi kes, Sparhawk. Sephrenia'ran Bin üzerinde büyük bir etkisi vardı. Yardım etmeyi kabul edeceklerinden eminim."
Beklerken dakikalar geçti.
Yaklaşık yarım saat geçmişti ki Sparhawk, Bhelliom'dan sert, neredeyse ürperme gibi bir dalgalanma hissetti. "Benimle geliniz, Anakha!" Vanion'un sesi kaba ve sertti.
"Neler oldu?"
"Styriclerin bitmez konuşma sevgisi canımı sıkıyor. Bin'i geçip Genç Tanrılara ulaşmam-lazım. Bu gevezelik Aphrael'in hayatını bitiriyor." Sparhawk, Vanion'un sesindeki şiddetten biraz şaşırdı. Kendine ait olmayan tuhaf bir yürüyüşle, fırtına gibi binaya dalan Eğitmenini izledi. Meclis salonuna açılan kapılar kilitli olabilirlerdi. Vanion'un kapıları aniden kabaca açışı sayesinde çıkan sıkışan metal gıcırtısı öyle olduklarını göstermişti.
Sephrenia meclisin önünde durmuş yardım talep ediyordu. Vanion'un kapıdan fırtına gibi içeri girişiyle sustu ve inanmaz bir ifadeyle ona baktı.
"Buraya Elene almıyoruz!" diye arka sıralarda oturan meclis üyelerinden biri ayağa fırlayıp kollarını sallayarak haykırdı.
Sonra boğucu bir sessizlik tüm salonu doldurdu. Vanion yukarı

ve yanlara doğru büyümeye başlamıştı ve aynı anda etrafında koyu bir mavi aura giderek parlaklaşarak titreşiyordu. Auradan yıldırım çakışları yükseliyor, patlayan gök gürlemeleri mermer kaplı duvarlardan etrafı şok edercesine yankılanıyordu. Sephrenia ani bir huşu içinde Vanion'a bakakalmıştı.

ilhanx

Sadece kendisinin duyabileceği sessiz bir önerinin dürtüsüyle Sparhawk panldayan Safir Gül'ü havaya kaldırdı. "Bhelliom'u izleyiniz!" diye kükredi. "Ve kudretli sesini dinleyiniz!"
"Sözlerimi duyunuz, Styricum'lu Bin!" Ses bir saniye önce Vani-on olan muazzam şeyden geliyordu. Dağlan dinletebilecek ve dalga dalga akan bir seli, onu duymak için durdurabilecek bir sesti. "Sizin Tanrılarınız ile konuşacağım! Siz çok küçüksünüz ve bu konuyu düşünemeyecek kadar sonsuz bir gevezeliğin içine dalmışsınız!"
Sparhawk irkildi. Diplomasinin, Bhelliom'un güçlü taraflarından biri olmadığını anladı.
Beyaz cüppeli meclis üyelerinden biri kızgınca söylenerek doğruldu. "Bu terbiyesizlik! Bizim buna . . ." Adam aniden yok oldu ve yerine tam banyosu ortasında kesilmiş görünen şaşkın bakışlı biri belirdi. Çıplaktı, üzerinden sular damlıyordu, mavi ışıklar saçan devasa varlığa ve Sparhawk'in elinde parıldayan mücevhere baktı. "Şey, gerçekten ..." diye itiraz etti.
"Setras!" dedi sertçe etkileyici ses. "Sizin kuzeniniz Aphrael'e olan sevginiz ne kadar derin?"
"Bu çok usulsüz!" diye itiraz etti genç Tanrı.
"Sevginiz ne kadar derin?" Ses amansızdı.
"Doğrusu ona bayılırım. Hepimiz bayılırız ama ..."
"Onun hayatını kurtarmak için ne verirsiniz?"
"Ne isterse, elbette ama hayatı nasıl tehlikede olabilir ki?"
"Styricum'lu Zalasta'nın hain olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"
Meclisde ağızlar açık kaldı.
"Aphrael söyledi," dedi Tanrı, "ama onun biraz heyecanlandığını düşündük. Onun bazen nasıl olduğunu bilirsin."
"O size gerçeği söyledi, Setras. Tam şu anda Zalasta'nın köleleri Eosia'da ona tapanları katlediyorlar. Oluşan her ölümle o daha da kötüleşiyor. Böyle sürüp giderse, kısa bir zaman sonra artık o olmayacak."
Tann Setras ciddileşti, gözleri birden parıldadı. "Canavarlık!"

"Onun yaşaması için ne vereceksiniz?"
"Eğer gerekiyorsa, kendi hayatımı," diye karşılık verdi Setras, arkaik bir resmiyetle.
"Size tapmanlan ona ödünç verecek misiniz?"
Setras, gözünü parıldayan Bhelliom'a dikmişti ve yüzü sıkıntı doluydu.
"Çabuk, Setras! Şu anda bile Aphrael'in hayatı bitmek üzere!"
Tanrı derin bir nefes aldı. "Başka seçenek yok mu?" diye ağlamaklı bir şekilde sordu.
"Hayır. Çocuk Tannça'nın hayatı sadece sevgiyle sürdürülebilir. Çocuklarının bazılarının sevgisini ona ver ki tekrar iyileşsin."
Setras doğruldu. "Vereceğim!" dedi. "Bu benim kalbimi parçala-sa da." Kutsal yüzün üzerine kararlı bir bakış yerleşti. "Ve sizi temin ediyorum ki Dünya-Yapan, sevgili kuzenimizin hayatını sev-gileriyle destekleyecekler ve onlar sadece benim çocuklarım olmayacaklar. Herkes bu duruma eşit olarak iştirak edecek."
"Oldu, o zaman!" Bhelliom, bu ifadeden hoşlanıyor gibiydi.
"Ah . . ." Dedi sonra Setras, ses tonu biraz endişeliydi ve resmi konuşması günlük dile dönüştü. "Onları geri verecek değil mi?"
"Siz de benim teminatımı aldınız, Kutsal Setras," diye gülümseyerek söz verdi Sephrenia.
Genç Tanrı rahatlamış gibiydi. Sonra gözleri hafifçe kısıldı ve "Anakha," dedi.
"Evet, Kutsal Kişi?"
"Aphrael'in geri kalan çocuklarını korumak için önlemler alınmalı. Bu, en iyi, nasıl yapılabilir?"
"Onlara Chyrellos Kilisesi Şövalyeleri'nin genel toplantı binalarına gitmelerini söyleyiniz," dedi Sparhawk. "Orada zarar görmeden kalacaklardır."
"Peki bu şövalyelere kim emir veriyor?"
"Patrik Dolmant, sanırım," dedi kuşkulu bir şekilde Sparhawk. "Sonsuz yetkisi olan kişi o."
"Onunla konuşacağım. Onu nerede bulabilirim?"
"Chyrellos'daki Bazilika'da olacaktır, Kutsal Kişi."
"Oraya gidecek ve onu bulacağım, ki bu konuda görüş alışverişinde bulunabilelim."
Bu tuhaf yaklaşımın teolojik anlamları karşısında, Sparhawk'm

ilhanx

neredeyse nefesi kesildi. Sonra Sephrenia'nın yüzüne biraz daha yakından baktı. Hâlâ Vanion'a büyük bir huşu içinde bakıyordu. Sonra, Sparhawk sanki kadının kafasının içindeki tıkırtıyı duydu, Sephrenia kararını vermişti. Yüzü ve bütün varlığı bunu haykıra-rak ilan ediyordu.
"Ulath," dedi alınganca Kalten, "dikkat et. Son iki haftadır akim başka bir yerde. Dikkatini bu kadar dağıtan şey nedir?"
"Atan'dan gelen raporlardan hoşlanmıyorum," dedi iri Genidi-an, Prenses Danae, Rollo ve Mmrr'ı kucağında gezdiriyordu. Küçük prenses hastalığı yüzünden on gündür odasmda kapalıydı ve bu aralarındaki ilk günüydü. En sevdiği şeyle uğraşıyordu - kucaktan kucağa geçme. Sparhawk, arkadaşlarının çoğunun bu duruma pek fazla dikkat etmediğini, kızın sessiz minik kaldırılıp kucaklanmak ricalarına otomatik olarak karşılık verdiklerini biliyordu. Ama aslında Aphrael, oyuncağı ve kedisiyle beraber hastalığı sırasında onun pençesinden kaçmış olabileceklerle yeniden bağlantı kurmak için kucaktan kucağa geçmekle meşguldü. Her zamanki gibi, işin içinde öpücükler de vardı ama bu öpücükler göründükleri gibi içten gelen küçük sevgi gösterileri değildi. Aphrael, bir dokunuşuyla düşünceleri ve ruh hallerini değiştirebilir, bir öpücükle birinin kalbini ya da ruhunun mülkiyetini anında ele geçirebilirdi. Sparhawk, ne zaman kızınla bir tartışmaya girse, aralarında daima en azından bir mobilya parçası olmasına çok dikkat ederdi.
"İşler düşündüğümüz gibi gitmiyor," dedi kasvetli bir sesle Ulath. "Troll'ler oklardan saklanmayı öğreniyorlar."
"Sonunda bir Troll bile öğrenmek zorunda kalıyor," dedi Talen. Akça ağaçtan düşüşünün ardından tamamen iyileşmiş görünmesine rağmen hâlâ ara sıra baş ağrılarından yakmıyordu.
"Hayır," diye karşı çıktı Ulath. "Esas mesele bu. Troll'ler öğrenmez. Belki de Tanrıları öğrenmediği - ya da öğrenemediği - için. Troll'ler şu anda, yaşamış ilk Troll'ün bildiklerinin aynısıyla dolaşırlar - ne daha az ne daha çok. Cyrgon onlarla oynuyor. Troll'leri bir şeyler öğrenecek noktaya kadar değiştirirse, insanoğlunun başı gerçekten belada demektir."
"Başka bir şeyler daha var, değil mi, Ulath?" dedi kurnazca Be-vier. "Son birkaç gündür yüzünde o 'teolojik ifaden' var. Bir ahlaki

ikilemle boğuşuyorsun, değil mi?"
Ulath iç çekti. "Bu herkesin neşesini kaçıracak ama kızacağınıza sadece iyi yönlerini düşünemeye çalışın."
"Hiç umut verici görünmüyorsun, ahbap," diye mırıldandı Stragen. "Bize nazikçe ve yavaş yavaş açıklasan iyi olur sanırım."
"Nazik bir yolu olduğunu sanmıyorum, Stragen. Betuana'nın mesajları giderek keskinleşiyor. Troll'ler artık hiç açıklığa çıkmıyor. Atlı Atanlar onları mızraklayamıyor ve oklar Troll'lerden çok ağaçlara saplanıyor. Hatta dumanın ardına saklanabilmek için otları yakıyorlar. Betuana, halkını ülkelerine geri çağırmanın eşiğinde. Artık ordusuz kalacağız."
"Sör Ulath," dedi Oscagne, anladığım kadarıyla bu kasvetli giriş şok edici bir önerinin hazırlığı. Sanırım hepimiz yeterince hazırlıklıyız. Haydi bizi şok edin."
"Troirieri, Cyrgon'dan geri almamız gerekiyor," dedi farkında olmadan Mmrr'ın kulaklarını kaşıyarak. "Onlara basit taktikleri öğretmesine dahi izin veremeyiz ve kesinlikle şu anda yaptıkları gibi birbirleriyle işbirliği yapmalarını istemiyoruz."
"Peki yönetimi asla kolay olmayan bu hayvanları bir Tanrı'dan nasıl ayıracaksın?" diye sordu Stragen.
"Bu işi onların kendi Tanrıları'nın yapmasına bırakmak gibi bir şeyler düşünüyorum. Sonuçta Troll Tanrıları buna uygunlar. Ghwerig onları Bhelliom'un içine hapsetti. Sparhawk, Bhelliom'u ceketinin içinde saklıyor. Onlara özgürlüklerini vermeyi vaad edersek Khwaj ve diğerleri bizim için neredeyse her şeyi yaparlar."
"Sen delirdin mi?" diye bağırdı Stragen. "Onları serbest bırakamayız! Bunu düşünmek bile hoş değil!" Artık hep elinde taşıdığı bir çift altın parayı elinden düşürdü.
-"Başka seçenekleri varsa, onları düşünmekten daha mutlu olacağım - eğer biri bulabilirse. Atanları tehditi yeterince ciddi ama Cyrgon, Troll'lere hükmettiği sürece ondan çok şey öğrenecekler. Er ya da geç, Thalesia'ya dönecekler. Gerçekten Emsat kapılarının dışında eğitilmiş Troll'lerden oluşan bir ordu ister miyiz? Troll Tannları'yla pazarlık edersek en azından küçük bazı avantajlarımız var. Onlarm özgürlük anahtarları bizde. Ama Cyrgon'un gerçekten isteyeceği hiçbir şeyimiz yok - Bhelliom dışında. Tfoll Tannları'yla anlaşmayı ben yapsam daha iyi olur."

"Niye Sparhawk Bhelliom'u kuzey Atan'a götürüp Troll'leri onunla yok etmiyor?"

ilhanx

Sparhawk başını salldı. "Bhelliom bunu yapmaz, Stragen. Bütün bir türü tamamen ortadan kaldırmaz. Buna kesin eminim."
"Yüzükler sende. Onu söylediğini yapmaya zorlayabilirsin."
"Hayır. Bunu yapmam. Bhelliom bir köle değil, işbirliği yapacaksa bunu gönüllü olarak yapması gerekir."
"Troll Tanrıları'nı öylesine serbest bırakamayız, Sparhawk. Ben bir hırsız olabilirim ama hâlâ bir Thalesialıyım. Burada öylesine oturup Troll'lerin bütün yarımadayı istila etmesine izin veremem."
"Daha Troll Tannları'yla konuşmadık bile, Stragen," dedi Ulath. "Biz karar vermeden önce onlarm ne söyleyeceklerine niye bakmıyoruz? Ama ne olursa olsun, kısa zamanda bir şeyler yapmamız gerekecek. Eğer yapmazsak, uzun Atan birliklerinin kışlalarından vatanlarına doğru yürüyüşe geçtiklerini görmeye başlayacağız."
Danae, Ulath'm kollarından sıyrıldı ve Stragen'in paralarını aldı. "Bunları düşürdünüz, Milord," dedi tatlıca. Kaşlarmı çattı. "Bu hayal gücüm mü yoksa biri diğerinden daha mı hafif ?"
Stragen yüzünde midesi hafifçe bulanmış gibi bir ifadeyle küçük kızın yüzüne baktı.
Bir süre sonraydı ve Sparhawk'la Vanion, Sephrenia'ya odasına doğru eşlik ediyorlardı. Kapıya ulaşıp durdular.
"Ah, bu saçma!" diye aniden öfkeli bir sesle patladı Sephrenia. "Vanion git eşyalarını topla ve ait olduğun yuvaya dön!" .
Vanion gözlerini kırpıştırdı. "Ben ..."
"Sus!" dedi Sephrenia. Sonra ters ters Sparhawk'a baktı. "Senden de tek kelime bile çıkmayacak!"
"Benden mi?"
"Toplayacak eşyaların var, Vanion," dedi kadın, "Öyle aval aval bakarak durma."
"Hemen gidiyorum."
"Ve bu, bütün gün sürmesin." Kollarını yukarıya kaldırdı. "Erkekler! Sizin için resim mi çizmem gerekiyor? İşaret ateşleri yakıp ve borular çaldırmak dahil her şeyi yaptım ve bütün konuşmak istediğiniz konu hava durumu - ya da balık. Niye bir türlü asıl konuya gelmiyorsunuz?"

"Şey - ben . . ." diye bocaladı adam. "Sen bana çok kızgındın Sephrenia."
"O, o zamandı. Şimdi başka. Artık daha fazla kızgın değilim ve yuvana dönmeni istiyorum. Gidip Danae'yle konuşacağım ve döndüğümde seni odamızda görmek istiyorum."
"Peki, tatlım," diye uysalca karşılık verdi.
Kadın bir an ters ters bakıp topuklarının üzerinde döndü ve kendi kendine konuşup kollarını sallayarak koridorda uzaklaştı.
"İşte, Krager'in dönüşü,", dedi, o gün öğleden sonra toplandıklarında Talen. "Dilencilerden biri onu yaklaşık iki saat önce Cynes-ga büyükelçiliğin arka kapısından gizlice süzülürken görmüş -ama belki sendeleyerek yürümek onun için daha doğru bir kelime. Çok fazla sarhoşmuş."
"Bu bizim bildiğimiz ve sevdiğimiz Krager işte," diye güldü Kalten.
"Zalasta'nın namlı bir sarhoşa nasıl güvendiğini anlayamıyorum," dedi Oscagne.
"Krager ayık olduğunda çok zekidir, Ekselansları," dedi Spar-hawk. "Martel'in ona tahammül etmesinin tek nedeni de buydu." Yanağını kaşıdı. "Büyükelçilik yanındaki gözetleme yerine dönmeye seni razı edebilir miyiz, Anarae?"
Xanetia koltuğundan doğrulmaya başladı.
"Hemen değil," diye gülümsedi. "Genelde Krager'in ayılması bütün gece sürer, bu yüzden yann sabah yeterli olacaktır. Sanırım Cynesga büyükelçisine ne talimatlar getirdiğini bilmek istiyoruz."
"Başka bir şey daha var," dedi Stragen. "Krager'in bizim bilgi toplamak için suçluları kullandığımızı bilip bilmediğine hiç emin olamadık. Cimmura'da Platime'dan yardım aldığımızı ve Eosia'nın diğer şehirlerinden benzer bağlantılarımız olduğunu biliyordu ama iki kıta arasındaki bağlantıyı kurup kurmadığını da bulmalıyız."
"Biz darbeyi bastırdıktan sonra benimle konuşurken bunu bildiğini ima etmişti," diye hatırlattı Sparhawk.
"Bütün bir teşkilatı, bir ima yüzünden ıskartaya çıkarmak istemiyorum," dedi Stragen, "ve belli suçluları casusluk dışındaki şey için kullanabildiğimizden haberdar olup olmadığını gerçekten bilmeliyim."

"Onun zihnini çok yakından araştıracağım," dedi Xanetia.

ilhanx

"Vanion ve Sephrenia neredeler, Sparhawk?" diye birden sordu Ehlana. "Bir saat önce burada olmaları gerekiyordu."
"Özür dilerim, tatlım. Bunu sana söyleyecektim. Onlara günün kalanında izin verdim. İlgilenmeleri gereken önemli bir şey var."
"Niye bana söylemedin?"
"Söylüyorum, tatlım - şimdi."
"Ne yapıyorlar?"
"Farklarını çözümlüyorlar. Sanırım tam şu anda tartışıyorlar -hem de uzun uzun."
Ehlana hafifçe kızardı. "Ah," dedi tarafsız bir havada. "Onları sonunda birleştiren ne oldu?"
Sparhawk omuz silkti. "Sephrenia, soğukluktan bıktı ve Vani-on'a eve dönmesini söyledi. Bu konuda dosdoğru konuştu - ve öyle kıvırmayı becerdi ki her şey Vanion'un hatasrymış gibi göründü. Bunun nasıl olduğunu bilirsin."
"İşte bu yeter, Aziz Şövalye," dedi resmi bir dille.
"Emredersiniz, Majesteleri."
"Krager denen adam, Zalasta'nm şu anda nerede olduğunu biliyor mudur, Prens Sparhawk?" diye sordu Oscagne.
"Emin değilim, Ekselans. Zalasta büyük ihtimalle onun bilmesini istemiyordur - Krager, neyse odur, hepsi bu - ama birazcık ayık olduğunda ondan bir şeyler saklamak da çok zordur."
"O, bizim için çok değerli olabilir, Sephrenia. Özellikle Ana-rae'nın özel yeteneği sayesinde."
"Şu anda ondan alabileceğiniz kadarını alsanız iyi olur, Ekselans," diye önerdi Talen, "çünkü ağabeyim Atan'dan döner dönmez onu öldürecektir."
Oscagne şaşırmış göründü.
"Bu kişisel bir şey, Ekselansları. Krager, babamın ölümüne karıştı - en azında kıyısından köşesinden. Khalad bu konuda bir şeyler yapmak istiyor."
"Onu beklemeye ikna edebileceğimize eminim, genç üstad."
"Ben değilim, Ekselansları."
"O kadar uzun süredir bir parçamız oldu ki, sanırım o olmadan biz Styric olamayız, Anarae," dedi üzgünce Sephrenia.

Bu kulenin tepesindeki özel toplantılardan biriydi. Sparhawk ve kızı, karanlık Matherion'un üzerine çökerken diğerlerinin bilmesi gerekmeyen belli şeyleri konuşmak için Sephrenia, Vanion ve Xanetia'ya katılmışlardı.
"Bizim için de aynı, Ylara'lı Sephrenia," diye itiraf etti Xanetia. "Sizin ırkınıza olan nefretimiz, aynı zamanda Delphae'nin tanımının bir parçası."
"Çocuklarımıza Delphae'lerin ruh çaldıklarını söyleriz," dedi Sephrenia. "Bana her zaman yediğiniz ruhlar yüzünden parladığı-nızı ve dokunduğunuz insanların, ruhlarını aniden aldığınız için çürüdüğünü öğrettiler."
Xanetia gülümsedi. "Ve biz de küçüklerimize Styriclerin yemek için - yakında canlı canlı yiyecek Delphae çocukları olmadığında -mezarlıkları soyan gülyabaniler olduğunu anlatırız"
"Son zamanlarda yamyamlığı düşünmeye başlayan Styric geçmişi olan bir çocuk biliyorum," diye ağırbaşlı bir tavırda belirtti Sparhawk.
"Gammaz!" diye söylendi Danae.
"Bu da ne demek?" diye kız kardeşine sordu Sephrenia.
"Çocuk Tanrıça, Zalasta'nın onu aldattığını fark ettiğinde çok kızmıştı," dedi düşünmeden Sparhawk, "ve seni ondan çalmak istediğini öğrendiğinde çok daha kızdı. Onun kalbini söküp Zalasta'nın gözleri önünde yiyeceğini söyledi."
"Ah - büyük ihtimalle yapmazdım." Aphrael, konuyu umursamamaya çalıştı.
"Büyük ihtimalle mi?" diye bağırdı Sephrenia.
"Kalbi o kadar çürümüştür ki midemi bulandırır."
Sephrenia onaylamadığını gösteren uzun sabit bir bakış attı.
"Ah, tamam," dedi Çocuk Tanrıça, "abartıyordum." Düşünceli bir şekilde önce şehre, ardından Sephrenia ve Xanetia'ya baktı. "Fark ettiğiniz gibi Styric ve Delphaeler hakkındaki bütün bu nefret dolu ve çılgınca öyküler füç doğal değil. Böyle hissetmeniz için aşırı özenle yetiştirildiniz. Asıl tartışma benim ailemle Edaemus arasındaydı ve anlayamayacağınız şeyleri içeriyordu. Çok salakça bir tartışmaydı - çoğu öyledir - ama Tanrılar tartışmalarını kendilerine saklayamazlar. Siz insanlar, sizleri hiç ilgilendirmeyen bir şeyin içine çekildiniz." İç çekti. "Uyuşmazlıklarımızın çoğu gibi, o

ilhanx

da dünyanın bizim yaşadığımız bölümünden sizinkine taşmakla başladı. Bu bizim bölümümüz ve sizin davet edilmemeniz gerekiyordu."
"Sizin ülkeniz nerede, Aphrael?" diye merakla sordu Vanion.
'Tam burada." Omuz silkti. "Etrafınızda ama siz göremezsiniz. Bizim kendi ayn yerimiz olsaydı iyi olurdu ama artık çok geç. O ve ben daha çocukken Delphae'ler hakkındaki şu saçmalıkları papağan gibi tekrar ettiğini duyduğumda bu aptallığı Sephrenia'ya söylemem gerekirdi ama işte o sırada Elene sertleri köyümüzü yok edip ebevenlerimizi öldürdüler. Zalasta kendi suçunu Delphae'ye yükledi ve bu da onun önyargılarım taşlaştırdı." Durdu. "Daima Zalas-ta'nın hikâyesinde anlamlı gözükmeyen bir şey olduğunu biliyordum ama ne olduğunu anlamak için düşüncelerini okuyamadım."
"Niye?" diye sordu Vanion. "Sen bir Tanrıçasın en azından."
"Demek fark ettinl" diye bağırdı Aphrael. "Bu senin için heyecanlandırın bir keşif olmalı!"
"Tavrına dikkat et," dedi Sparhawk.
"Özür dilerim, Vanion," dedi kız. "Bu biraz kibirli, değil mi? Zalasta'mn düşüncelerini okuyamam, çünkü o benim çocuklarımdan biri değil." Durdu. "Benim sınırlı ama Xanetia'nm sınırsız olduğunu görmek biraz ilginç değil mi, Sephrenia?"
"Xanetia ve ben farklarımızı araştırıyoruz, Aphrael," diye gülümsedi Sephrenia. "Şu ana dek incelediklerimizin hepsi uydurma çıktı."
"Doğru," diye onayladı Xanetia. Sparhawk, tuhaf bir şekilde birbirine benzeyen bu çift için barişa doğru atılan deneme niteliğindeki adımlarının ne kadar zor olabileceğini daha yeni algılamaya başlamıştı. Kurumlaştınlmış yobazlığın parçalanması, yüzyıldır ayakta kalan bir evin sökülmesine benziyordu.
"Vanion, tatlım," dedi Sephrenia, "hava soğumaya başladı."
"Hemen aşağı inip sana bir pelerin getireceğim."
Sephrenia iç çekti. "Hayır, Vanion," dedi. "Pelerin istemiyorum. Bana sanlmam istiyorum."
"Ah," dedi adam. "Bunu benim düşünmem lazımdı."
"Evet," diye onayladı kadın. "Bunu daha sık düşünmeye çalış."
Adam gülümseyerek kadına sarıldı.
"Bu çok daha güzel," dedi kadm, adama doğru sokularak.
371

"Sormak istediğim bir şey var," dedi kızma Sparhawk. "Bu işi kim ayarlamış olursa olsun, Ylara'ya saldıranlar Eleneydi. Sephre-nia'yi/ Pandionlar'a gizleri öğretme angaryasını yüklenmeye nasıl ikna ettin? Elenelerden nefret ediyor olmalıydı."
"Ediyordu," diye omuz silkti Çocuk Tanrıça. "Ve sizden ben de pek hoşlanmıyordum. Ama Ghwerig'in yüzükleri bendeydi ve kesinlikle onları Kral Andor ve Sparhawk'in parmaklarına takımlıydım - yoksa, burada olmayacaktım" Durdu ve gözleri kısıldı. "Bu dayanılmaz!" diye bağırdı.
"O da nedir?"
"Bhelliom beni kullandı! Yüzükleri Ghwerig'den çalmamın ardından - daha önce de olabilir - bu düşünceyi yüzüklerin içine koydu. Öyle yaptığını biliyorum, çünkü yüzükleri alır almaz onları ayırıp birini senin diğerim de Ehlana'nrn atasına vermek fikri aklıma geldi. Tüm bunlar Ehelliom'un dalaveresi! Şu - şu şey beni kullandı!"
"Vay vay vay," dedi nazikçe Sparhawk.
"Ve çok akıllıcaydı!" diye öfkeden köpürdü kız. "Çok güzel bir fikirmiş gibi göründü. Senin mavi dostun ve ben bu konuda uzun bir konuşma yapacağız."
"Hatırladığım kadarıyla, bana Sephrenia'yı öğretmenimiz ol-, ması için nasıl zorladığını anlatıyordun," dedi Sparhawk.
"Ona bunu yapmasını emrettim - tatlılıkla ikna olmayınca. Önce yüzükleri kanlar içindeki iki vahşiye götürmesini emrettim. Sonra onu Demos'daki genel toplantı binasına götürüp öğretmeniniz olmak zorunda bıraktım. Ailenin doğru yolda ilerlemesi için onu orada tutmam lazımdı. Sen Anakha'sm ve bir şekilde seni elimde tutmam gerektiğini biliyordum. Yoksa, Bhelliom tek başına sana sahip olacaktı ve bunun olmasına izin verecek kadar ona güvenmedim."
"O zaman tüm bunları önceden planladın," dedi biraz üzgünce Sparhawk.
"İlk önce Bhelliom planlamış olabilir," dedi kasvetli bir şekilde kız. "Bunun kendi fikrim olduğuna kesinlikle emindim. Senin kızın olursam en azmdan sözüme biraz dikkat edeceğini düşündüm."
Sparhawk iç çekti. "Yani hepsi tamamen tasarlanmıştı?"
"Evet, ama bu durumun sana karşı hissettiklerimle hiçbir ilgisi yok. Seni yaratmak için çok uğraştım, Sparhawk, bu yüzden seni

ilhanx

gerçekten seviyorum. Çok tatlı bir çocuktun. Kalten senin burnunu kırdığında az kalsın onu parçalayacaktım. Ama yapmamam için Sephrenia ikna etti. Anneyse başka bir hikâye. Sen tatlıydın ama o tapılasıydı. Gördüğüm anda onu sevdim, ikinizin iyi anlaşacağınızı biliyordum. İşlerin gidişatı yüzünden kendimden gurur duyuyorum. Hatta Bhelüom'un onaylayacağını bile düşünüyorum - tabii ki asla kabul etmeyecektir. Bhelliom bazen çok eski kafalı oluyor."
"Gerçekten kuzenin Setras Bazilika'ya gidip Dolmant'la konuştu mu?" diye birden sordu Vanion.
"Evet."
"Dolmant nasıl karşıladı?"
"Şaşırtıcı derecede iyi. Şüphesiz Setras isterse, çok çekici olabilir ve Dolmant da beni sever." Durdu, kara gözleri tahmin yürütmeye çalışıyordu. "Sanırım Patriklik, Kilisenize oldukça etkili değişiklikler getirmek üzere, Vanion. Dolmant kesinlikle Ortzel gibi sabit fikirli değil. O Patrikken Elene teolojisi oldukça çok değişecek."
"Tutucular bundan hoşlanmayacaklar."
"Asla hoşlanmazlar. Tutucular eğer zorunda olmasalar iç çamaşırlarını bile değiştirmezler."
"Bu yasal bakımdan kuşkulu, Majesteleri," dedi Oscagne. "Kişisel olarak sizin söylediklerinizi sorgulamıyorum, Anarae," diye hızla ekledi, "ama sanırım hepimiz buradaki sorunu görebiliriz. Kanıt konusunda yolumuza çıkan tek şey Xanetia'nm birisinin düşündükleri hakkındaki sağlam olmayan tanıklığı. Hakimlerin en uysalı bile muhtemelen bu konuda tıkanacaktır. Bunlar alehinde kovuşturma açması çok zor olacak davalar - özellikle de sanıkların bazılarının Tamuli'nin büyük ailelerinin üyeleri olması açısından."
"Haydi, hepsini onlara anlatsan iyi olur, Stragen," diye önerdi Sparhawk. "Zaten planını sürdüreceksin ve eğer onlara söylemez-sen yasal gereklilikler üzerinde haftalarca canlarım sıkacaklar."
Stragen irkildi. "Bunu ortaya çıkarmamanı dilerdim, ahbap," dedi acılı bir sesle. "Majesteleri oldukça resmi bir kişilik ve az ya da çok yasalara uymak zorunda. Bazı ayrıntıları bilmezlerse daha rahat olurlar."
"Eminim ama çelik kaplı mahkeme davalarından huysuzlan-mamız başka sorunlara ayırmamız gereken zamanı boşa harcıyor."

"Bu da ne demek?" diye sordu Sarabian.
"Milord Stragen ve Üstad Caalador, yasal kestirme yol diyebileceğiniz çizgide bir şeyler tasarlıyorlar. Onlara anlatmak ister misin, Stragen? Yoksa bunu benim yapmamı mı istersin?"
"Sen yap. Fikir senden gelirse daha iyi görünebilir." Stragen hâlâ iki altın parayı elinde çevirerek geriye yaslandı.
"Planlan çok basit, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Bütün şu komploculara, casusları, ispiyoncuları ve benzerlerini enselemek yerine, onları doğrudan öldürmeyi öneriyorlar."
"Ne?" diye bağırdı Sarabian.
"Bu konuyu ortaya koymanın çok kaba bir şekli Sparhawk," diye şikayet etti Stragen.
"Ben kaba biriyim." Sparhawk omuz silkti. "Doğrusu, Majesteleri, bir yere kadar bu fikri onaylıyorum. Ama Vanion yutkunmakta biraz zorluk çekiyor." Koltuğunda geriye yaslandı. "Adalet komik bir şeydir," diye görüşünü belirtti. "Suçluyu cezalandırmakla sadece kısmen ilgilenir. Asıl ilgilendiği şeyse caydırıcılıktır. Amaç yakalanan suçlulara tatsız şeyler yaparak - alenen - insanları korkutup suç işlemelerini engellemektir. Ama Stragen'in belirttiği gibi, suçluların çoğu yakalanmayacaklarını biliyorlar, bu yüzden polislerin ve mahkemelerin asıl yaptığı onların yapmaya devam ettikleri işleri haklı çıkarmak. Stragen polis ve mahkemeyi pas geçip bir gece katillerini etrafa salmak istiyor. Ertesi sabah Zalasta ve dönek Styricleriyle birazcık bağlantılı olan herkes boğazı kesilmiş olarak bulunacak. Caydırıcı olmak istiyorsak bu gerçekten en etkili yol. Konuyu karıştıracak beraat, temyiz ya da imparatorluk affı gibi şeyler olmayacak. Böyle yaparsak, Tamuli'deki herkes yıllarca vatana ihanetin sonuçları hakkında kâbuslar görecek. Bu fikri taktik nedenler yüzünden onaylıyorum. Adaleti mahkemelere - ya da Tanrılara - bırakacağım. Bu fikirden, Zalasta'ya vereceği zarar yüzünden hoşlandım. O bir Styric ve Styricler genelde istediklerine hile ve yanlış yönlerdirmeyle ulaşmaya çalışırlar. Zalasta, göğüs göğüse savaşmadan amacına ulaşmak için ayrıntılı bir örgüt kurmuş. Stragen'in planı bu örgütü bir gecede yok etmek; ve bundan sonra sadece deliler isteyerek onun tarafına katılır. Örgüt ortadan kalktığında ortaya çıkıp kendisi savaşmak zorunda. Bu konuda o iyi değil ama biz iyiyiz. Bu da, bize bu savaşı kendi şartlarımız

ilhanx

?
içinde gerçekleştirme şansı verecektir ve bunun her zaman için çok büyük bir taktik avantajı vardır."
"Ve zamanı kendimiz belirleyebiliriz," diye ekledi Caalador. I "Zamanlama çok önemli olacak."
"Bir kere bunu beklemeyecekler/' diye belirtti Itagne.
"Yasalar var, Itagne," diye itiraz etti ağabeyi. "Uygarlık yasala-\ rm üzerine kuruludur. Eğer yasalara biz uymazsak diğerlerinin uymasını nasıl bekleyebiliriz ki?"
"İşte bütün mesele burada, Oscagne. Şu anda yasalar suçluları koruyor, toplumun tamamını değil. Daha sonra etrafından dolanabilir ve bir tür yasal mazaretle ortaya çıkabiliriz. Aslında tek itirazım şu - şey - hükümet temsilcileri politikası olarak, herhangi bir resmi geçerliliğimiz yok diyecek miyiz." Bir süre kaşlarını çattı. "Sanırım bu sorunu Milord Stragen'i İçişleri Bakanlığı'na ve Üstad Caalado/u da Gizli Polis Şefliği'ne atayarak çözebiliriz."
"Gerçekten gizli, Majesteleri," diye güldü Caalador. "Katillerin çoğunun kim olduklarını ben bile bilmiyorum."
Itagne gülümsedi. "Sanırım onlar en iyileri." İmparator" a baktı. "Bu işe küçük bir yasallık getirebilir, Majesteleri - bunu yapmaya karar verirseniz."
Sarabian düşünceli bir şekilde koltuğuna yaslandı. "Ayartıl-dım," dedi. "Böyle bir kan banyosu Tamuli'deki iç huzuru en az yüzyıl sağlama alacaktır." Hüzünlü ifadesini yüzünden atıp ayağa kalktı. "Uygar olmaktan çok uzak. Böyle bir şeyi Leydi Sephrenia ve Anarae beni izlerken ve yargılarken onaylayamam."
"Sen ne düşünüyorsun, Xanetia?" diye deneme niteliğinde sordu Sephrenia.
"Biz Delphae'ler ayrıntıları ve teknik yönleri aşırı düşünmeyiz, Sephrenia."
"Ben de öyle düşünmüştüm. İyi iyidir, kötü kötü, değil mi?"
"Bana da öyle geliyor."
"Bana da. Zalasta ikimizi de incitti, Stragen'in katliamı da onu incitecek. Ona acı verecek bir şeye ikimizin de pek karşı çıkacağını sanmıyorum, değil mi?"
Xanetia gülümsedi.
"O zaman bu senin kararın, Sarabian," dedi Sephrenia. "Kararını vermek için Xanetia'ya ya da bana bakma. Biz bu planda itiraz
375

edilebilecek hiçbir şey bulamadık."
"İkiniz de beni aşın derecede hayal kırıklığına uğrattınız," dedi onlara adam. "Beni işin içinden kurtaracağınızı umuyordum. Sen benim son şansımsm, Ehlana. Bu canavarca fikir senin de kanını dondurmuyor mu?"
"Pek değil." Omuz silkti. "Ama ben bir Eleneyim - ve politikacıyım. Elimizde kanlı bıçaklarla yakalanmadığımız sürece bu işten ustalıkla paçayı sıyırırız."
"Bana yardım edecek kimse yok mu?" Sarabian açıkça çaresiz görünüyordu.
Oscagne, imparatoruna delici bir bakış attı. "Bunun sizin kararınız olması gerekiyor, Majesteleri. Kişisel olarak hoşuma gitmiyor ama emri verecek olan ben değilim."
"Her zaman böyle midir, Ehlana?" diye inledi Sarabian.
"Genelde," dedi oldukça sakin bir şekilde Ehlana. "Bazen çok daha kötüdür."
İmparator bir süre duvara gözlerini dikerek oturdu. "Tamam, Stragen," dedi sonunda. "Devam et bakalım."
"İşte annesinin tatlı çocuğu," dedi sevecen bir şekilde Ehlana.
376

yirmi beşinci bölüm
"HAYIR, CAALADOR," dedi Sparhawk, "doğrusu, üç dört hafta sürmez. Bir yerden başka bir yere gitmek için daha hızlı bir yolum var."
"Bu işe yaramaz, Sparhawk," diye itiraz etti kırmızı suratlı Cammorah. "Gizli Hükümet'teki insanlar senden emir almazlar."
"Emirleri ben vermeyeceğim, Caalador. Sen vereceksin."
Caalador yutkundu. "Bunu güvenli bir seyahat yöntemi olduğuna emin misin?"
"Bana güven. Kaç kişiye haber vermemiz gerekecek?"
Caalador, Sarabian'a rahatsız bir bakış attı. "Bunu söylemeye iznim yok."
"Bu bilgiyi kullanmayacağım, Caalador," dedi İmparator.

ilhanx

"Bunu siz ve ben biliyoruz, Majesteleri ama kural kuraldır. Sayılarımızı biraz üstü kapalı tutmayı tercih ederiz."
"Genelle, Caalador," dedi Ehlana. "Yüz mü? Beş yüz mü?"
"O kadda da diil, segilim," diye güldü adam. "O kadar çok parçaya bölünebilecek büyüklükte bir pasta yok." Yan yan Stragen'e baktı. "Yirmiden çok, ama yüzden az diyelim ve orada bırakalım, tamam mı? Kendi boğazımın kesilmesini istemem."
"Bu yeteri kadar genel," diye güldü Stragen. "Bu yüzden seni ispiyonlamam."
"Teşekkürler."
"Önemli değil."
"O zaman üç ya da dört gün," dedi Sparhawk.
"İyisi mi yarın sabah Anarae, Krager'in zihninden ağını çekene dek etrafa haber uçurmayalım," dedi Stragen.
"Bu tuhaf benzetmeden özellikle çok hoşlanıyorsunuz, Milord Stragen," diye onaylamayan bir tonda belirtti Xanetia.

"Saldırgan olmaya çalışmıyorum, Anarae. Anlamaya bile başlayamadığım bir şeyi açıklamak için bir yol arayıp bulmaya çalışıyorum, hepsi bu." Stragen'in yüzü tatsızlaştı. "Krager Gizli Hükü-met'i biliyorsa, büyük ihtimalle içine sızmıştır ve orada bundan bahsetmek istemeyeceğimiz kişiler olacaktır."
"Ve de isimlerini listemize ekleyeceğimiz," dedi Caalador.
"Listeniz ne kadar uzun, Üstad Caalador?" dedi Oscagne.
"Bunu gerçekten bilmeniz gerekmiyor, Ekselans," diye bu konuyu tartışmayacağını açıkça gösteren bir tonda cevapladı Caalador. "Bir gün saptayalım - insanların gözüne çarpan türde bir gün. Hırsızlar ve caniler takvim okuma konusunda pek iyi değildirler."
"Hasat Festivali'ne ne dersiniz?" diye önerdi Itagne. "Sadece üç hafta var ve bütün Tamuli'de kutlanır."
Caalador etrafına bakındı. "O kadar bekleyebilir miyiz?" diye sordu. "Mükemmel bir zaman olacaktır. Katillerimizin işi bitirmek için bir yerine üç geceleri olacak, Hasat Festivalinde çok miktarda gürültü ve karmaşa olur."
"Ve çok içilir," dedi Itagne. "Bütün kıta sarhoş olacak."
"O zaman bu genel bir tatil mi?" diye sordu Bevier.
Itagne başıyla onayladı. "Teknik olarak dini bir tatil. Bereketli bir hasat için Tanrılara teşekkür etmemiz beklenir. Çoğu insan bunu yarım dakikada halleder. Bu da onlara başlarını belaya sokmak için geride üç gün üç gece bırakır. Hasat işçilerinin hepsinin paraları ödenir, yıllık banyolarını yaparlar ve sonra hepsi muzurluk yapmak için en yakın şehre yollanırlar."
"Amacımız için sanki ısmarlama yapılmış gibi," dedi Caalador.
"Üç hafta içinde güçlerinizi Troll'lerin üzerine yürümeye hazır hale getirecek misiniz, Lord Vanion?" diye sordu Sarabian.
"Hazırın da ötesinde, Majesteleri. Hepsini bir tek yerde toplamayı planlamıyoruz. Her garnizondan aynlan birlik sadece bir müfreze büyüklüğünde ve bir müfreze taburdan daha hızlı hareket eder. Şu anda Atan sınırındaki toplanma bölgelerine doğru ilerliyorlar."
"Hepsini aynı zamanda mı vurmak istiyoruz?" dedi Kalten.
"Üç yolun herhangi birinden başlayabiliriz," dedi Sparhawk. "Önce TrollTere saldırıp Zalasta'nın dikkatini kuzey Atan'a çekebiliriz ya da önce komploculari öldürüp onu örgütünden kalanları kurtarmak için kıtada oradan oraya koştururuz ya da aynı anda yapıp

onun aynı anda yüz yerde birden olup olamayacağını görürüz."
"Buna sonra karar verebiliriz," dedi Sarabian. "Önce katillere haber verelim. Onların Hasat Festivali'nde işe başlamalarını istediğimizi biliyoruz. Askeri konumlar, biraz oturmamış durumda."
"Bu kez Sabre, Parok ve Rebal'i özel hedef yapalım," dedi Ca-alador'a Stragen. "Besbelli ki Atanlar son genel tutuklamada onları kaçırdılar. Batı Tamuli'deki Elene krallıkları Sör Tynian ve Mathe-rion arasında duruyorlar. Bu başbelaları yaşadıkları sürece, Tynian'in yolu zor geçecek. Scarpa'yı da işin içine sokabilmemizin bir yolu var mı?"
Caalador başmı salladı. "O Natayos'da saklanıyor. Orayı bir kaleye çevirip fanatiklerle doldurdu. Bir katile onu öldürmeye çalışması için yeterli parayı veremem. Scarpa'yı yakalamamızın tek yolu askeri bir sefer düzenlemek."

ilhanx

"Utanç verici," diye mırıldandı Sephrenia. "Tek oğlunun ölümü Zalasta'yı karnından bıçaklayacaktır."
"Vahşi," diye sevecence suçladı Vanion.
"Zalasta, ailemi öldürdü, Vanion," dedi kadın. "Tek yapmak istediğim, iyiliğini geri iade etmek."
"Bence adilane," diye gülümsedi adam.
"Ben buna hâlâ ölümüne karşıyım," dedi Stragen, Sparhawk ve Ulath ile daha sonra koridorda karşılaştıklarında.
"Mantıklı ol, Stragen," dedi Ulath. "Ne söyleyeceklerini duymanın kimseye bir zararı olmaz, değil mi? Biliyorsun, sınırlamalar olmadan onları öylesine serbest bırakmayacağım."
"Özgürlüklerini kazanmak için her şeye razı olacaklar, Ulath. Troll'leri Atan'dan çekmeye - ya da Zalasta ve Cyrgon ile uğraşmaya bile - söz verebilirler ama Thalesia'ya döndüklerinde kendilerini herhangi bir söze sadık kalmak zorunda hissetmeyeceklerdir. Biz onlara tapanlarla aynı türün üyeleri bile değiliz. Onların gözlerinde sadece hayvanız. Ne düşünüyorsun bir ayıya verdiğin sözü tutmak zorunda mısın?"
"Sanırım bu ayısına bağlı."
"Troll Tanrıları bize verdikleri sözleri tutmayabilirler," dedi Spar-hawk, "ama Bhelliom'a sadık kalmak zorundalar, çünkü herhangi bir üçkâğıt yaparlarsa Bhelliom onları tekrar içine çekebilir."

"Şey," dedi kuşkuyla Stragen, "herkesin benim bundan hoşlanmadığımı anlamasıra istiyorum ama söyleyeceklerini duymarun bir zarar olmaz. Ben de orada olmak istiyorum. Sana tam güvenmiyorum, Ulath, bu yüzden onlara verdiğin sözleri duymak istiyorum."
"Troll lisanını anlıyor musun?"
Stragen ürperdi. "Elbette hayır."
"O zaman konuşmayı anlamakta biraz zorlanacaksın, ha?"
"Sephrenia beraber geliyor, değil mi? Benim için çevirebilir."
"Ona güvenebileceğine emin misin?"
"Bu adice bir söz."
"Sadece sordum. Bunu ne zaman yapmak istersin, Sparhawk?"
"Erken olmasa iyi olur," dedi Sparhawk. "Hâlâ Caaladofu arkadaşlarıyla konuşması için etrafta dolaştırmam gerekiyor. İyisi mi bütün bunları hazırlayalım ve Troll Tanrıları'na konuyu açmadan önce Vanion'un çağırdığı Atanların toplanma bölgelerine geldiğine emin olalım. İhtiyacımız olana dek onları heyecanlandırmanın bir anlamı yok."
"Sanırım onlarla konuşacağımız zaman şehir dışına bir yerde olmak isteyeceğiz," diye önerdi Ulath, "Cyrgon'un onlara tapanları çaldığını söylediğinde, öfke çığlıklan Matherion'un bütün sedef duvarlarını parçalayabilir."
"Zihni içki yüzünden çok karışık," diye konuşmaya başladı Xa-netia, ertesi gün öğlene doğru, yaranda Berit'le birlikte Cynesga büyükelçiliğinden dönmüşlerdi. "Ondan tutarlı bir şey çıkarmak zor."
"Herhangi bir şeyden kuşkulanıyor mu, Anarae?" diye endişeli bir tavırla sordu Stragen.
"Geçmişte onu izlemek için hırsızları ve dilencileri kullandığınızı biliyor, Milord Stragen, ama bunu sizin ya da - genç Talen'in -her şehirde tekrarlamanız gerektiğini ve birinizin oraya gidip her reisle özel olarak konuşmanız gerektiğini düşünüyor."
"Gizi Hükmet konsuda içbi şe bilmiyo mu?" diye anlaşılmaz bir nedenle lehçeli konuştu Caalador.
"Sizin toplumunuz hakkındaki anlayışı belirsiz, Üstad Caalador. Böyle bir yapıdaki işbirliği onun kavrayışının dışında, anlık kişisel çıkarlarını izlediği için Krager bunu yapamaz."
"Ne muhteşem bir sarhoş," diye coştu Stragen. "Gelin, asla

ayılmaması için hep beraber dua edelim."
"A-min!" diye hevesle onayladı Caalador. "Tamm, Sporhawk, zenn şu ösel seyhat biçiyminle gidp Tamuli'n etrafta birz zıplay-lım, Gırak kesci herflele azcık konşmam lazım."
Xanetia'nin yüzü acı çeken bir ifade aldı.
Caalador, Bhelliom onu kıtanın diğer ucuna apar topar fırlattığı ilk birkaç seferinde çok kötü sarsıldı ama buna alışıyor gibiydi. Ta-muli'nin çeşitli suçlu şefleriyle konuşup talimatları vermesi her seferinde yaklaşık yarım saat sürüyordu ve Sparhawk kırmızı yüzlü Cammorialı'nm bozulan sinirlerini her durduklarında sıkı bir içkiyle sakinleştirdiğinden oldukça şüpheleniyordu. Sparhawk bundan kesinlikle emin olamıyordu, çünkü konuşmalardan çok katı bir şekilde uzak tutuluyordu. "Bu insanların kim olduklarını bilmen gerekmiyor, Sparhawk; varlığın onları gerginleştirmekten başka bir iş yaramaz."

ilhanx

Vanion'un küçük Atan müfrezeleri, Tamuli'nin her tarafından Atan sının boyunca yer alan toplanma bölgelerine hızla geliyordu ve Tikume, Kring'in yanında Atana'ya götürdüğü üç yüz okçu dışında birkaç bin doğu Peloi getireceği sözü vermişti. Bhelliom, Be-tuana'yı onun yardımına gelecek güçlerin yerlerini aldığı konuşunda sakinleştirmek ve yardımın çoğunu niçin sınırda tuttuklannı açıklayabilmek için Sparhawk ve Vanion'u Atan başkentine götürmüştü. "Troll'ler bu takviye kuvvetlerinin önemini anlamayacaklar, Betuana-Kraliçe," dedi Vanion, "ama Cyrgon strateji ve taktikler konusunda deneyimlidir. İyisi mi atağa hazır olana dek ne yaptığımız konusunda ona hiçbir ipucu vermeyelim."
"Gerçekten bir Tanrıyı şaşırtarak sürpriz yapacağını düşünüyor musun, Vanion-Eğitmen?" diye sordu Betuana. Atanlar arasında zırh kabul edilen bir giysi içindeydi ve yüzü haftalardır çok az uykuyla yaşadığını açıkça gösteriyordu.
"Kesinlikle deneyeceğim, Betuana-Kraliçe," diye hafif bir gülümsemeyle cevapladı Vanion. "Sanınm Cyrgon'un son yirmi bin yıldır yeni bir fikri olmadığını söylemekte korkacak bir şey yok. Askeri şeyler bu sürede çok değişti, yani büyük ihtimalle neyin peşinde olduğumuzu anlayamayacak." Yüzünü ekşitti. "En azından umuyorum," diye ekledi.
381

Ve sonra daha fazla uzatamayacakları konuya geldiler. Kimse Troll Tanrıları'yla sohbet etme fikrini sevmemişti ama Ulath'm düşüncesini deneme zamanı gelmişti.
Hiçbirinin dört gözle beklemediği günün şafağının doğmasının bir saat öncesinde, Sparhawk'la Vanion, Danae, Xanetia ve Sephre-nia'la konuşmak için Sephrenia'nın odasına gittiler. Konuşmaları beklenmedik bir engele takıldı.
"Benim de gelmem gerekiyor, Sparhawk," diye ısrar etti Danae.
"Söz konusu bile değil," dedi Sparhawk. "Ulath ve Stragen orada olacaklar. Onların kim olduğunu öğrenmesine izin veremeyiz."
"Bunu öğrenmeyecekler, baba," dedi abartılı bir sabırla. "Yanınızda gelen Danae olmayacak."
"Ah. O zaman bu farklı."
"Tam olarak nasıl yapacaksın, Sparhawk?" dedi Vanion. "Onlarla konuşmak için Troll Tannları'nı serbest bırakman gerekmiyor değil mi?"
Sparhawk, başını salladı. "Bhelliom gerekmediğini söylüyor. Troll Tanrıları Bhelliom'un içinde kilitli kalacaklar. Ruhları zaten etrafta sürtmekte serbest, Bhelliom altınla - ya da çelikle - sarılı olduğu zamanlar dışında. Sanırım o durumda belli bir miktar güçleri olacak ama gerçek güçleri kendileriyle beraber Bhelliom'da kilitli."
"Onları tamamen serbest bırakmaktansa o sınırlı gücü kullanmaları konusunda anlaşmak daha güvenli olmaz mı?" dedi Vanion.
"Bu işe yaramaz, bir tanem," dedi Sephrenia. "Troll Tanrıları Cyrgon'la karşılaşabilirler ve bu gerçekleşirse bütün güçlerine ihtiyaç duyacaklardır."
"Dahası," diye ekledi Xanetia, "ihtiyacımızı hissedeceklerini ve sıkı sıkıya pazarlık edeceklerine aşırı inanıyorum."
"Konuşmayı sen mi yapacaksın, Sparhawk?" dedi Vanion.
Sparhawk başını salladı. "Ulath, TrollTeri - ve Troll Tannları'nı - benden iyi tanıyor ve Trollcesi benden daha iyi. Ben Bhelliom'u çıkarıp Troll Tannları'nı çağıracak ve konuşmayı ona bırakacağım." Pencereden dışarıya baktı. "Şafak sökmek üzere. Harekete geçsek iyi olur. Ulath ve Stragen bizimle avluda buluşacaklar."
"Arkanızı dönün," dedi onlara Danae.
"Ne?" diye sordu babası.
"Arkanı dön, Sparhawk. Bunu izlemen gerekmiyor."
382

"Bu onun garipliklerinden birisi," diye açıkladı Sephrenia. "Hiç kimsenin gerçekte nasıl göründüğünü bilmesini istemiyor."
"Ben Flüt'ün nasıl gözüktüğünü zaten biliyorum."
"Bir geçiş var, Sparhawk. Danae'den Flüt'e doğrudan değişmiyor. Bir küçük kızdan diğerine dönüşürken kendi gerçek kişiliğinden geçiyor."
Sparhawk iç çekti. "Ondan toplam kaç tane var?"
"Binlerce sanırım."
"Bu iç karartıcı. Hiç bilmediğim bir kızım var."
"Salaklaşma," dedi Danae. "Tabii ki beni tanıyorsun."

ilhanx

"Ama senin yalnız bir taneni, gerçekte sen olan birkaç bin tane içinde bu minnacık bir parça." İç çekip arkasını döndü.
"Bu minnacık bir parça değil, baba." Danae'nin sesi konuşurken değişiyor, zenginleşip titreşiyordu. Artık bir çocuk sesi değil, kadın sesiydi.
Odanın diğer ucunda bir ayna vardı, parlatılmış düz bir pirinç levha. Sparhawk, ona bir göz attığında arkasında duran figürün dalgalanan yansımasmı gördü. Gözlerini hızla başka bir yöne çevirdi.
"Haydi durma, bak, Sparhawk, O iyi bir ayna değil, o yüzden o kadar da çok şey göremeyeceksin."
Sparhawk gözlerini kaldırıp ışıldayan pirince baktı. Yansıma eğri büğrüydü. Bütün görebildiği genel boy ve biçimdi. Aphrael, Sephrenia'dan biraz daha uzundu. Saçları uzun ve kara, teni soluktu. Bu kusurlu yansımanm içinde yüzü bir karaltı halindeydi ama nedense gözlerini oldukça net görebiliyordu. Bu gözlerde çağların bilgisi ve bir tür sonsuz neşe ve sevgi vardı. "Bunu başka birine yapmazdım, Sparhawk," dedi kadm sesi, "ama .bugüne dek sahip olduğum en iyi baba sensin ve senin için kuralları biraz esnettim."
"Hiç elbise giymez misin?" diye sordu.
"Niye giyeyim ki? Biliyorsun ben soğuk almam."
"Ben alçakgönüllülükten bahsediyorum, Aphrael. Her şeyden önce, ben senin babanım ve böyle şeyler beni ilgilendirir."
Kadm güldü ve adamın yüzünü okşamak için arkasından uzandı. Yanağına dokunan küçük bir kız eli değildi. Hafif bir "ezilmiş çimen kokusu hissetti ama Danae ve Hüt'ün üzerindeki o tanıdık güzel kokunun kalanı güç algılanan bir şekilde değişmişti. Arkasında duran kişi kesinlikle küçük bir kız değildi.

"Ailenin geri kalanına böyle mi görünüyorsun," diye sordu.
"Pek değil. Beni bir çocuk olarak düşünmelerini tercih ederim. Öyle görünerek kendi tarzımla daha başarılı olurum - ve çok daha fazla öpücük alırım."
"Kendi tarzmda başarılı olmak senin için çok önemli, değil mi?"
"Elbette. Bu hepimiz için önemlidir, değil mi? Ben sadece bu konuda çoğundan daha iyiyim." Güldü, coşkulu içten bir gülüştü. "Büyük ihtimalle bu şekilde başarılı olma konusunda en iyisi benim."
"Bunu ben de fark ettim," dedi soğuk bir tavırla.
"Tamam," dedi arkasından, "Bu konuda seninle daha fazla konuşmak isterim ama sanırım Ulath ve Stragen'i bekletmememiz gerekiyor." Yansıma dalgalanıp küçülmeye başladı, çocukluğa dönene dek.
"Haydi," dedi Flüt'ün o tanıdık sesi. "Gidip Troll Tanrı-ları'yla uğraşalım."
Rüzgârlı bir sabahtı ve kirli gri bulutlar Tamul Denizi'ne doğru hızla geçip gidiyordu. Sparhawk ve arkadaşları saraydan ayrılıp Batı kapısına giden uzun, geniş caddede ilerlerken ateş kubbeli Matherion'da gezinen sadece birkaç vatandaş vardı.
Şehirden çıkarak parıldayan şehri ilk kez gördükleri yüksek tepeye tırmandılar. "Onlara nasıl yaklaşmayı planlıyorsun?" diye tepenin doruğuna geldiklerinde Ulath'a sordu Stragen.
"Dikkatlice," diye homurdandı Ulath. "Yenmemeyi tercih ederim. Onlarla daha önce konuştum, beni hatırlayacaklardır. Spar-hawk'in, Bhelliom'u elinde tutması beni hırsla yalayıp yutma dürtülerini dizginlemeye yardımcı olabilir."
"İstediğin özel bir yer var mı?" diye sordu Vanion.
"Açık bir alan - ama çok açık olmasın. Yakınlarda ağaçların olmasını istiyorum ki işler kötü giderse birine tırmanabileyim." Ulath dönüp diğerlerine baktı. "Bir uyarı," diye ekledi. "Başladığımda hiçbiriniz benimle en yakın ağaç arasında durmayın."
"Şurası mı?" diye çam korusunun arkasındaki otlağı işaret ederek önerdi Sparhawk.
Ulath gözlerini kısarak baktı. "Mükeemmel değil ama zaten neresi mükemmel ki. Haydi şu işi bitirelim. Nedense sinirlerim bu sabah biraz gergin."
Otlağa giderek atlarmdan indiler. "Başlamadan önce bana bir

şey söylemek isteyen var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Kendi basmasın, Sparhawk," diye karşılık verdi Flüt. "Her şey sana ve Ulath'a kalmış durumda. Biz sadece gözlemciyiz."
"Teşekkürler," diye yavan bir şekilde.
Flüt eğilerek selam verdi. "Sözünü etmeye değmez."
Sparhawk ceketinden kutuyu çıkarıp yüzüğüyle dokundu. "Açıl," dedi.
Kapak kalktı.

ilhanx

"Mavi Gül," diye Elene dilinde konuştu Sparhawk.
"Sizi duyuyorum, Anakha." Ses yine Vanion'dan gelmişti.
"Troll Tannları'nm sizinle olduğunu hissediyorum. Bu lisanda konuştuğum zaman sözlerimi anlayabilirler mi?"
"Hayır, Anakha."
"İyi. Cyrgon, hilekârlık ve düzenbazlıkla TroUTeri Daresia'ya getirip müttefikimiz Atanlann üstüne saldırttı. Troll Tanrılan'nı kendi yaratıklan üzerindeki egemenliklerini geri almaya ikna etmeyi deneyeceğiz. Ne dersiniz, teklifimizi dinlemeye istekli olabilirler mi?"
"Bütün Tanrılar, kendilerine tapanları ilgilendiren haberleri aşı-n bir dikkatle dinler, Anakha."
"Ben de böyle düşünmüştüm. Cyrgon'un, TrollTerini çaldığı haberinin onları öfkelendireceği konusundaki yargıma da iştirak ediyor musun?"
"Onların kızgınlığı ölçülebilenin ötesinde olacaktır, Anakha."
"Onlarla en iyi nasıl konuşabileceğimizi düşünüyorsunuz?"
"Olanları basit kelimelerle anlatınız. Ne çok hızlı ne de üstü kapalı konuşmayınız, çünkü kavrayışları yavaştır."
"Onlarla önceki konuşmalanmda bu kadannı ben de algıladım."
"Onlarla siz mi konuşacaksınız? Eleştirmiyorum ama sizin Trollceniz biraz kaba ve görgüsüz."
"Bunu sen mi ekledin, Vanion?" diye suçladı Sparhawk.
"Ben değilim." Vanion itiraz ederek suçsuzluğunu söyledi. "Ben iyi Trollceyle kötüsünü pek ayırt edemem."
"Benim beceriksizliğimi bağışlayınız, Mavi Gül. Eğitmenim, in-san-hayvanların lisanını dilime yönlendirdiği zaman biraz acelesi vardı."
"Sparhawk!" diye itiraz etti Sephrenia.
"Yok muydu?" Tekrar mücevhere hitap etti. "Yoldaşım, SÖr
385

Ulath TroU'lere ve onların diline benden çok daha yakındır. Troll Tanrıları'na, Cyrgon'un onların yaratıklarını çaldığı haberini verecek olan kişi o."
"Onların ruhlarını ortaya çıkaracağım ki yoldaşınız onlara hitap edebilsin." Mücevher adamın elinde bir nabız gibi attı ve Sparhawk'm Azash Tapmağı'nda hissettiği devasa varlıklar ortaya çıktılar ama şimdi onları görebiliyorlardı. Onları görememiş olmak istedi. Asıl varlıkları Bhelliom'un içinde kilitli olduğu için, biçimleri gök mavisi bir ışıkla kaplıydı. Koca cüsseleriyle önündeydiler, hayvani yüzleri kızgındı ve korkunç öfkeleri sadece Bhelliom'un gücüyle kontrol altında tutuluyordu.
"Tamam, Ulath," dedi Sparhawk. "Çok tehlikeli bir durum. Çok ama çok ikna edici olmaya çalış."
Genidian şövalye zorlukla yutkunup ileri çıktı. "Ben Thalesia'dan Ulath" dedi Trollce. "Bhelliom'un evladı Anakha adına konuşuyorum. Sizin çocuklarınızdan haber getirdim. Beni dinleyecek misiniz?"
"Konuş, Thalesia'dan Ulath." Sparhawk gürleyen sesin içine karışmış çatırtılar yüzünden konuşanın Troll Ateş Tanrısı Khwaj olduğunu tahmin etti.
Ulath'm yüzünde hafif bir sitem ifadesi oluştu. "Yaptığınız kafamızı karıştırdı," dedi. "Çocuklarınızı niçin Cyrgon'a verdiniz?"
"Ne?" diye kükredi Khwaj.
"Sizin böyle istediğinizi düşünmüştük," dedi yalan bir şaşkınlıkla Ulath. "Çocuklarınıza yurtlarını terk etmelerini ve hiç erimeyen buzu birçok uyku boyunca geçerek bu yabancı yere gelmelerini emretmediniz mi?"
Khwaj uluyup maymun gibi yumruğuyla toz bulutu ve dumanlar çıkararak yeri dövdü.
"Bu ne zaman oldu?" Ağzı salya dolu diğer bir ses sormuştu.
"İki mevsim önce, Ghnomb," diye Yemek Tanrısı'ran sorusunu yanıtladı Ulath. "Sizin bildiğinizi sandık. Mavi Gül sizi çağırdı ki bunu niye yaptığınızı size soralım. Tanrılarımız niye anlaşmayı bozduğunuzu bilmek istiyor?"
"Anlaşma mı?" diye sordu Stragen, tercüme edişinin ardından Sephrenia'ya.
"Bu bir ittifak," diye açıkladı Flüt. "Biz Trollleri gerçekten yok etmek istemedik ve bu yüzden Thalesia dağlarında kalacaklarsa
386

onların çocuklarına dokunmayacağımızı söyledik."
"Bu ne zaman oldu?"
"Yirmi beş bin yıl önce - yaklaşık."
Stragen zorlukla yutkundu.

ilhanx

"Eğer siz emretmediyseniz çocuklarınız neden Cyrgon'a itaat ediyorlar?" diye sordu Ulath.
Devasa figürlerden biri anormal uzunluktaki kolunu uzattı ve kocaman el, sanki bir gölete sokulan bir sopa gibi boşluğa dalarak yavaş yavaş kayboldu. Yeniden geri çıktığında debelenen bir Troll'ü tutuyordu. Kudretli Tanrı sert bir şekilde emrederek konuş-j tu. Lisan hırlama ve kükremelerle, açıkça Trollceydi.
"İşte bu ilginç/' diye mırıldandı Ulath. "Galiba, Trollce bile yıllar içinde değişmiş."
"Ne diyor?" diye sordu Sparhawk.
"Tam anlayamıyorum," dedi Ulath. "O kadar eski ki kelimelerin çoğunu anlayamıyorum. Ama Zoka bazı cevaplar istiyor."
"Zoka?"
"Çiftleşme Tanrısı." Ulath dikkatle dinliyordu.
"Troll şaşkın," diye bildirdi. "Diyor ki hepsi Tanrılan'na itaat ettiklerini düşünüyorlarmış. Cyrgon'un kılık değiştirmesi neredeyse mükemmel olmalı. Troli'ler Tanrıları'na çok yakındır ve bu yüzden onları aldatmaya yönelik sıradan bir girişimi hemen fark edeceklerdir."
Zoka kükredi ve çığlıklar atan Troll'ü boşluğa geri attı.
"Anakha!" diye böğürdü diğer devasa bir Tanrı.
"Bu hangisi?" diye mırıldandı Sparhawk.
"Ghworg," diye yavaşça cevapladı Ulath. "Av Tanrısı. Ona karşı biraz dikkatli ol. Çabuk kızar."
"Evet, Ghworg," diye karşılık verdi Sparhawk.
"Bizi babanın pençelerinden serbest bırak. Bırak gidelim. Çocuklarımızı geri istememiz lazım." Av Tanrısı'nm pençelerinden kanlar damlıyordu. Sparhawk onun kimin kanı olabileceğini düşünmek bile istemedi.
"Bana bırak," diye mırıldandı Ulath. Sesini yükseltti. "Bu Anakha' nm gücün ötesinde, Ghworg. Sizi hapseden büyüyü Ghwerig yapmıştı. O bir Troll büyüsü ve onlar Anakha'ya öğretilmedi."
"Ona bu büyüyü öğreteceğiz."
387

"Hayır!" Flüt sadece izleyici olan varlığını bir kenara atarak olaya karıştı. "Bunlar benim çocuklarım. Onları Troll büyüleriyle kirletmenize izin vermeyeceğim."
"Sana yalvanyoruz, Çocuk Tanrıça! Bizi serbest bırak! Çocuklarımız bizden uzaklaşıyor!"
"Ailem bunu asla onaylamaz. Sizin çocuklarınız bizim çocuklarımıza yiyecek olarak bakıyor. Anakha sizi serbest bırakırsa sizin çocuklarınız bizimkileri silip süpürecekler. Bu olamaz."
"Ghnomb!" diye kükredi Khwaj. "Ona teminat ver!"
Yemek Tanrısı'nın devasa yüzü şiddetli bir ıstırapla çarpıldı. "Yapamam!" Bu neredeyse bir feryattı. "Bu beni küçültür. Çocuklarımızın yemesi lazım. Bütün o hayatların yiyecek olması lazımV
"Sanırım burada tutunacak bir yer buldum," dedi Elenece Ulath. Tekrar Trollce konuştu. "Ghnomb'un sözlerinde doğruluk var," dedi Tanrılara. "Niye bir tek o küçülsün? Her biri küçülmeyi kabul etmeli. Ghnomb daha azmi kabul etmeyecek."
"Doğru söylüyor!" diye uludu Ghnomb. "Herkes küçülmedik-çe ben de küçülmem!"
Diğer dört Tanrı kıvrandı, yüzleri Ghnomb'da iz bırakan aynı ıstırabı yansıtıyordu.
"Seni ne tatmin edecek?" Bu henüz konuşmamış olan Tanrı'nın sesiydi. Sesinin içinde kar fırtınaları vardı.
"Buz Tanrısı," diye konuşanı tanımladı Ulath. "Schlee."
"Kendinizi küçültün!" diye inatla ısrar etti Ghnomb. "Eğer siz küçültmezseniz ben de küçülmeyeceğim!"
"Trolller," diye iç çekip gözlerini yuvarladı Aphrael. "Bu konuda arabuluculuğumu kabul edecek misiniz?" diye canavanmsı Tanrılara sordu.
"Sözlerini dinleyeceğiz, Aphrael," dedi kuşkuyla Ghworg.
"Amaçlarımız aynı," diye başladı Çocuk Tanrıça.
Sparhawk inledi.
"Sorun ne?" diye hızla sordu Ulath.
"Nutuk çekecek - çok zaman alacak."
"Kes sesini, Sparhawk," diye patladı Çocuk Tanrıça. "Ne yaptığımı biliyorum." Troll Tanrıları'na döndü. "Cyrgon, çocuklarınızı kandırdı. Onları hiç erimeyen buzun üstünden geçirip benim çocuklarımla savaşmaları için buraya getirdi. Cyrgon cezalandırılmalıdır!"
388

Troll Tanrıları kükreyerek onayladılar.

ilhanx

"Yaptıkları yüzünden Cyrgon'un canını yakmak için ben ve aileme katılacak mısınız?"
"Onun canım kendimiz de yakabiliriz, Aphrael," diye hırladı Ghworg.
"Eğer öyle yaparsanız çocuklarınızın kaç tanesi ölecek? Benim çocuklanm, Cyrgon'un çocuklarını, sizin çocuklannızın öleceği güneş diyanna kadar kovalayabilir."
"Sözleri bilgece," dedi arkadaşlarına Schlee. Buz Tanrısı'nm nefesi soğuk olmamasına rağmen havada buharlar oluşturdu ve geniş omuzlarında nasıl ortaya çıktığı bilinmeyen kar taneleri ışıldadı.
"Ghnomb'un, sizin çocuklannızın artık benimkileri yemeyeceğini kabul etmesi gerekiyor," diye devam etti Aphrael. "Eğer etmezse, Anakha, sizi babasının elinden kurtarmayacak."
Ghnomb inledi.
"Ghnomb bunu yapmalı," diye ısrar etti. "Eğer yapmazsa Anak-ha'nm sizi serbest bırakmasına izin vermeyeceğim ve Cyrgon çocuklarınızı kendisine alacak. Her biriniz eşit küçültmeyi kabul etmezseniz Ghnomb bunu onaylamacak. Ghworg! Artık çocuklarını benimkileri öldürmeye zorlamayacaksın!"
Ghworg iki koca kolunu havaya kaldırıp uludu.
"Khwaj!" diye yılmadan devam etti. "Thalesia ormanlarını her yıl güneş kuzey diyanna geldiğinde kırıp geçiren yangınlan engellemelisin."
Khwaj bir hıçkırığı bastırdı.
"Schlee!" diye bağırdı Aphrael. "Sen dağlann üstünden aşağı doğru kıvrılarak inen buz nehirlerini durdurmalısın. Bırak vadilere geldiklerinde erisinler."
"Hayır!" diye feryat etti Schlee.
"O zaman bütün çocuklarını kaybedeceksin. Buzları durdur, yoksa kuzeyin ıssızlığında tek başına ağlayacaksın. Zoka! Her dişi Troll'ün ikiden fazla çocuğu olmayacak."
"Asla!" diye böğürdü Zoka. "Çocuklarımın çiftleşmesi lazım!"
"Çocukların şu anda Cyrgon'un. Cyrgon'un çoğalmasına yardım edecek misin?" Gözleri kısılarak durdu. "Hepinizle son bir ittifak yapacağım yoksa Anakha'nın sizi serbest bırakmasına izin vermem."
"isteğin ne, Aphrael?" diye buz dolu sesiyle sordu Schlee.

"Sizin çocuklarınız ölümsüz. Benimkiler değil. Sizin çocuklarınız da ölmeli - her biri belirlenen bir zamanda."
Tam bir öfke içinde patladılar.
"Onları hapishanelerine geri yolla, Anakha/' dedi Aphrael. "Kabul etmeyecekler. Pazarlık bitti." Bunu Troll dilinde söyledi ve köpürmüş Troll Tanrıları için planlandığı ortadaydı.
"Bekle!" diye bağırdı Khwaj. "Bekle!"
"Evet?" dedi Aphrael.
"Bu canavarca isteği düşünmek için sen ve çocuklarından uzaklaşmamıza izin ver."
"Uzun sürmesin. Sabrım az."
Beş devasa varlık otlağın gerisine çekildiler.
"Onları biraz fazla cezalandırmıyor musun?" dedi Sephrenia. "Son talebin bir ittifak şansmı tamamen bitirebilir."
"Sanmıyorum/' dedi Aphrael. "Troll Tanrıları o kadar uzak geleceği düşünemezler. Onlar şu anı yaşıyor ve şu anda onlar için en önemli şey Troll'lerini Cyrgon'dan geri almak." İç çekti. "Gerçekten son talebim en önemlisiydi. insanlar ve Troll'ler aynı dünyada yaşayamazlar. Ya birinin ya öbürünün gitmesi lazım. Ben Troll'le-rin gitmesini tercih ederim, ya sen?"
"Çok acımasızsın, Aphrael. Troll Tanrıları'nı kendilerine tapanların kökünü kazımaya yardım etmeye zorluyorsun."
"Troll'lerin yazgısı zaten belli," diye iç çekti Çocuk Tanrıça. "Bu dünyada çok fazla insan var. Eğer Troll'ler birden ölümlü olurlarsa, huzurlu bir şekilde ortadan kaybolup gidecekler. Eğer insanlar hepsini öldürmek zorunda kalırsa nüfuslarının yarısı onlarla beraber ölecek. Ben en az Tanrıların geri kalanı kadar dürüstüm. Çocuklarımı seviyorum ve yarısının Thalesia dağlarında Troll'lerle ölümüne yapılan bir savaşta öldürülüp yenmelerini istemiyorum."
"Sparhawk," dedi Stragen, "Siz Zemoch'a doğru Pelosia'dâ ilerlerken Khwaj, Martel'i izleyip konuşmasını dinlemenizi mümkün kılan bir şeyler yapmamış mıydı?"
Sparhawk başıyla onayladı.
"Aphrael de bunu yapabilir mi?"
"Ben buradayım, Stragen," dedi Flüt. "Niye bana sormuyorsun?"
"Henüz uygun bir şekilde tanıştırılmadık, Kutsal Kişi," dedi akıcı bir reveransla. "Yapabilir misiniz? - yani dünyanın diğer

ilhanx

I ucuna ulaşıp birisiyle konuşabilir misiniz?"
"Bu şekilde yapmaktan hoşlanmıyorum," dedi kız. "Ben ko-I nuştuğum insana yakın olmak isterim."
"Tanrıçam dokunuşa çok büyük önem verir, Stragen," diye 1 açıkladı Sephrenia.
"Anladım. Tamam o zaman, Troll Tanrıları döndüğünde abes h taleplerimizi kabul ederlerse Sparhawk ya da Ulath'm Khwaj'a ba-'? na bir iyilik yapmasını söylemesini istiyorum. Cimmura'da Plati-fr me'la konuşmak zorundayım."
"Geri geliyorlar," diye haber verdi Xanetia. Hepsi de sonbahar kahverengisi otların üstünden onlara doğru geİen canavarca varlıklara döndüler.
"Bize başka bir seçenek bırakmadın, Aphrael," dedi yıkılmış bir \ sesle Khwaj. "Acımasız taleplerinizi kabul etmek zorundayız. Çocuklarımızı Cyrgon'dan kurtarmak zorundayız." ,
"Artık çocuklarımı ne öldüreceksiniz ne de yiyeceksiniz?" "Yapmayacağız."
"Artık Thalesia ormanlarını yakmayacaksınız?" Khwaj inleyip başıyla onayladı. "Artık vadileri buzullarla doldurmayacaksınız?" Schlee hıçkırarak onayladı.
"Artık TrollTerinizi tavşanlar gibi üretmeyeceksiniz?" Zoka feryat etti.
"Çocuklarınız diğer yaratıklar gibi yaşlanıp ölecekler?" Khwaj yüzünü ellerinin içine gömdü. "Evet," diye ağladı. "Öyleyse size katılacak ve Cyrgon'la savaşacağız. Şimdilik Bhelliom'un kalbine döneceksiniz. Anakha sizi çocuklarınızın Cyrgon'a kölelik yaparak acı çektiği yere götürecek. Orada sizi serbest bırakacak ve Cyrgon'un aşağılık pençesinden çocuklarınızı zorla alacaksınız. Cyrgon'un canını yakma davasında bir araya ge-! leceğiz. Ona Azash'ın çektiği kadar acı çektireceğiz."
"EVET!" diye hep beraber uluyarak onayladı Troll Tanrıları. "Anlaştık, o zaman!" diye çınlayan bir sesle ilan etti Aphrael. "Bir iyilik daha, Khwaj - yeni ittifakımızın gösterisi olarak. Şu çocuğum, Elenia Cimmura'daki Platime adıyla bilinen biriyle konuşacak. Yap ki konuşabilsin."
"Peki, Aphrael." Khwaj kocaman elini uzattı, parmak uçlarında^
391

dümdüz bir ateş tabakası aktı.
Ateşin arkasındaki yatak odasında kocaman ve horlayan hantal bir gövde aşın büyük bir yatakta yatıyordu.
"Uyan, Platime," dedi hızla Stragen.
"Yangın!" diye tiz çığlık atan Platime doğrulmaya uğraştı.
"Ah, sakin ol!" dedi Stragen. "Yangın yok! Bu büyü!"
"Stragen? Sen misin? Neredesin?"
"Ateşin arkasındayım. Büyük ihtimalle beni göremezsin."
"Artık büyü mü öğreniyorsun?"
"Sadece amatörce," diye alçakgönüllüce yalan söyledi Stragen. "Şimdi dikkatle dinle. Bu büyünün ne kadar süreceğini bilmiyorum. Khadach'taki Arnag'la temasa geç. Kont Gerrich'i öldürmesini söyle. Açıklayacak ZcTman yok. Bu önemli, Platime. Tamuli'de yaptığımız şeyin bir parçası."
"Gerrich mi?" dedi kuşkulu bir tavırla Platime. "Pahalı olacaktır, Stragen."
"Parayı Leda'dan al. Ehlana'nm onayladığını söyle."
"Onayladı mı?"
"Şey - eğer konuyu öğrenirse onaylayacaktır. Onunla bir dahaki konuşmamda onayını alacağım. Şimdi, dikkatle dinle, bu en önemli bölümü. Gerrich, tam şu andan itibaren on beş gün içinde öldürülmeli - ne on dört, ne de on altı. Zaman çok önemli."
"Tamam, ilgileneceğim. Ehlana'ya söyle, Gerrich tam on beş gün sonra ölecek. Başka bir şey var mı? Şu senin büyülü ateşin beni çok gerginleştiriyor."
"Bak bakalım, Genich'in iş yaptığı başka birileri var mı ve on-lan da öldürt - şu onunla ittifak kuran Pelosialı baronlar ve diğer krallıklarda onunla beraber olan kim varsa. Hangi tiplerden bahsettiğimi biliyorsun - Belton Kontu gibi olanlar."
"Hepsinin aynı anda mı öldürülmesini istiyorsun?"
"Mümkün olduğunca yakın olsun. Ama asıl önemlisi Gerrich." Stragen dudaklarını büzdü. "Bu işe bulaşmışken Avin Warguns-son'u da öldürtsen iyi olur - sadece güvenlik için."
"Onu şimdiden ölmüş bil, Stragen."
"Sen iyi bir dostsun, Platime."
"Dostluk, şeyimin kenarı. Her zamanki ücreti ödeyeceksin, Stragen."
392

Stragen iç çekti. "Tamam," dedi hüzünlü bir şekilde.

ilhanx

"Elene Tanrısına ne kadar derinden bağlısın, Stragen?" diye Matherion'a doğru giderlerken sordu Aphrael. "Ben bir agnostiğim1, Kutsal Kişi."
"Son cümleni, mantıksal tutarlılık yönünden incelemek ister , misin, Stragen?" diye eğlenen bir ifadeyle sordu Vanion.
"Tutarlılık, küçük beyinlerin işaretidir, Lordum," diye mağrurca cevapladı Stragen. "Niye sordun, Aphrael?"
"Yani, gerçekten herhangi bir Tanrıya bağlı değilsin?" "Evet değilim."
Sephrenia bir şey söylemeye başlayacaktı ama Aphrael onu susturmak için küçük ellerinden birini kaldırdı. "Bana hizmet etmenin avantajlarını öğrenmek ister misin?" diye önerdi Çocuk Tanrıça. "Senin için her türden harika şeyler yapabilirim."
"Bunu yapmaman lazım, Aphrael!" diye itiraz etti Sephrenia. "Sus, Sephrenia. Bu benimle Stragen arasında. Sanırım, belki I benim de ufuklarımı genişletme zamanım geldi. Styricler çok çok sevimliler ama Eleneler daha eğlenceli. Hem, Stragen ve ben hırsızız. Ortak birçok şeyimiz var." Sarışın adama sırıttı. "Bunun düşü-I nün, Milord. Bana hizmet edilmesi o kadar zor değil. Ara sıra birli kaç öpücük ve bir buket çiçekten sonra mutluluktan uçarım."
"Sana yalan söylüyor," diye uyardı Sparhawk. "Aphrael'in hiz-I metine girmek hayal edebileceğin en büyük köleliğe gönüllü ol-I maktır."
"Şey . . ." dedi beğenmediğini belirterek Çocuk Tanrıça. "İşin P aslına bakarsan sanırım öyle - ama hepimiz eğlendiğimize göre ne I fark eder ki?"
E1.- Agnostisizm : (Yunanca agnostos: "bilinemez") İnsanın, kendi deneyimleriyle elde ettiği olguların ötesinde hiçbir şeyin varlığını bilemeyeceğini öne süren öğreti. Te-? rim günlük dilde, genel olarak dinsel sorunlarla ilgili şüphecilik, özel olarak da çağ-I daş bilimsel düşüncenin etkisiyle, geleneksel Hıristiyan inançlannın reddedilmesi anlamında kullanılır, yhn.

yirmi altıncı bölüm
MIRTAI KRALİYET yatak odasına girdiğinde - her zamanki gibi kapıyı çalmadan - Sparhawk, daha sabahın körü, şafağa saatler var diye düşündü. "Uyansanız iyi olur," diye tebliğ etti sarışın dişi dev. Durum gerektirdiğinde Mirtai çok kaba olabiliyordu.
Sparhawk doğruldu. "Sorun nedir?" diye sordu.
"Şehre doğru gelen bir gemi filosu var," dedi kadın. "Ya da Delp-hae'ler suyun üzerinde yürümeyi öğrendi. Doğuda ufkun üstünde, küçük bir şehri aydınlatacak kadar fener var. Giyin, Sparhawk. Gidip diğerlerini uyandıracağım." Hızla dönüp odayı terk etti.
"Kapıyı çalmayı öğrenmesini dilerdim," diye örtüleri üzerinden atarken mırıldandı Sparhawk.
"Kapını kilitli olduğuna emin olması gereken kişi sensin," diye hatırlattı Ehlana. "Ne dersin bir tehlike olabilir mi?"
"Bilmiyorum. Sarabian bir filo beklediğinden bahsetti mi?"
"Bana söylemedi/' derken o da yataktan doğruldu.
"Gidip baksam iyi olur." Adam pelerinini aldı. "Senin çıkmana gerek yok, tatlım. Mazgallar soğuktur."
"Hayır. Kendim görmek istiyorum."
Birlikte yatak odasından çıktılar. Prenses Danae, bir eliyle gözlerini uğuşturup diğer eliyle Rollo'yu peşinden sürükleyerek geceliğinin içinde odasından çıktı. Konuşmadan Sparhawk'a gitti ve adam hiç düşünmeden onu kaldırıp kucağına aldı.
Üçü önce koridora ardından kulenin tepesine çıktılar.
Kalten ve Sarabian kulenin doğusunda dikilmiş surların üzerinden doğuya, ufka yayılmış ışıkları izliyorlardı.
"Kim olabilecekleri konusunda bir fikir var mı?" diye sordu Sparhawk, ailesiyle birlikte onlara katıldıklarında.
"En ufak bir ipucu bile yok," diye karşılık verdi Kalten.

"Tamul donanması olabilir mi?" diye Imparator'a sordu Ehlana.
"Olabilir, sanırım," dedi adam, "ama öyleyse yolladığım emirlerin hiçbirine uymuyorlar."
Sparhawk birkaç adım geriledi. "Bu gemiler kime ait?"diye mırıldandı kızma.
"Deyemiycem, segilim," dedi kızı, zorlama bir gülümseyişle.

ilhanx

"Kes şunu. Kimin geldiğini bilmek istiyorum."
"Öğreneceksin . . ." Gözlerini kısarak ufuktaki ışıklara baktı. "Sanırım birkaç saat içinde."
"Kim olduklarını bilmek istiyorum," diye ısrar etti adam.
"Evet, bunu anlıyorum ama istemek bilmek değildir, baba ve deyemem sa."
"Ah, Tanrım," diye inledi adam.
"Evet?" diye masumca yanıtladı kız. "Bir şey mi var?"
O sabah puslu bir şafak söktü. Meltemin izi bile yoktu ve ateş kubbeli Matherion'un bacalarından çıkan dumanlar havada kı-mıldamaksızm duruyor, doğudan gelen ışığı bulamklaştırıyordu. Sparhawk ve diğer şövalyeler Atan garnizonunu uyandırmış, zırhlarını giyip atlarıyla birlikte sahile inmişlerdi.
Yaklaştıkça gemilerin açıkça Cammoria yapısı olduğu ama değiştirildikleri görüldü. Yanlara yığınlarla kürek eklenmişti.
"Birisinin gelmek için acelesi varmış," diye belirtti Ulath. "Arkadan esen rüzgârla bir Cammoria gemisi günde otuz fersah yapabilir. Kürekler de eklersen elliye çıkarabilirsin."
"Kaç gemi var?" dedi gözlerini kısarak filoya bakan Kalten.
"Bence yaklaşık yüz tane," diye cevapladı iri Thalesialı.
"Yüz gemiyle çok fazla adam taşıyabilirsin," dedi Sarabian.
"Beni gerginleştirecek kadar çok, Majesteleri," dedi Vanion.
Sonra, gemiler limana girerken Kilise'nin kırmızı ve altın rengi bayrakları direklere çekildi, en öndeki gemi yaklaştıkça Sparhawk pruvadaki iki tamdık figürü tanıdı. Birinin geniş omuzları ve güçlü bir göğsü vardı. Yuvarlak yüzü bir sevinç sırıtışıyla ikiye bölünmüştü. Diğeri kısa ve şişmandı. O da sırıtıyordu.
"Niye geç kaldınız?" diye bağırdı, aradaki mesafeye rağmen Ulath.
"Sınıf ayrımı," diye bağırarak karşılık verdi Tynian. "Şövalyeler

centilmen olarak tanımlanırlar, kürekçi olmaya itiraz ettiler."
"Kürekleri şövalyelere mi çektiriyorsun?" diye seslendi Vanion.
"Bu yeni fiziksel güçlenme programını bir parçası Lord Vanion," diye bağırdı Başpiskopos Emban. "Patrik Dolmant, Tanrı'nın Askerlerinin biraz gevşediğini fark etti. Sarinium'dan ayrıldığımız zamanla kıyaslarsanız şu anda çok daha formdalar."
Gemi dikkatle rıhtıma yanaştı ve gemiciler bağlama halatlarını kıyıdaki şövalyelere attılar.
Tynian yanaşmadan atladı. Emban ona tiksinen bir bakış fırlatıp gemiciler ana iskeleyi uzatana dek beklemek için geminin içine doğru badi badi yürüdü.
"Omuzun nasıl?" diye geniş yüzlü Deiran'a sordu Ulath.
"Çok daha iyi. Ama hava rutubetli olduğunda ağıyor." Vani-on'u selamladı. "Komier, Darellon ve Abriel, Kilise Şövalyeleri'ni Chyrellos'dan doğuya doğru getiriyorlar, Lordum," diye bildirdi. "Başpiskopos Bergsten de yanlarında. Başpiskopos Emban ve ben gemiyle geldik - görüldüğü gibi. Matherion'da biraz daha şövalyenin işe yarıyabileceğini düşündük."
"Kesinlikle öyle, Sör Tynian. Yanınızda kaç tane var?"
"Beş bin, Lordum."
"Bu imkânsız, Tynian. Yüz gemiye o kadar adam ve atı doldu-ramazsmız."
"Evet, Lordum," dedi sakince Tynian, "bunu biz de hemen fark ettik. Şövalyeler yanlarında atlarını getirmeye izin verilmediğini öğrendiklerinde büyük hayal kırıklığına uğradılar."
"Tynian," diye itiraz etti Kalten, "onların atları olması lazım. Atsız bir şövalye anlamsızdır."
"Burada zaten at var, Kalten. Niye daha fazlasını getirelim ki?"
"Tamul atları eğitimsiz."
"Ö zaman onları eğitmemiz gerekecek, değil mi? Yüz gemim vardı. Ya bin beş yüz şövalyeyi atıyla ya da beş binini atsız getirecektim. Geri kalan üç bin beş yüzüne hediye gözüyle bak."
"Onlara kürek çektirmeyi nasıl becerdiniz?" diye sordu Ulath.
"Kırbaç kullandık," diye omuz silkti Tynian. "İç denizde düzenli seyir yapan biri var, Kaptan Sorgi, kürekler onun fikri."
"Bizim yaşlı Sorgi," diye güldü Sparhawk.
"Onu tanıyor musun?"

"Doğrusu oldukça iyi."
"Dostluğunuzu yenileyebileceksiniz. Onun gemisi de filoda. Onun gemisiyle yolculuk edecektik ama Başpiskopos Emban görünüşünü beğenmedi. Her tarafı yamalı ve çürüktü.

ilhanx

"Eskidir. Sanırım Sorgi'nin hangisi önce parçalanacak diye gizli bir iddiası var - o mu yoksa gemisi mi."
"Ama zekâsı hâlâ keskin. Gemileri nasıl daha hızlandırabilece-ğimizi sorduğumuzda kürekleri eklemeyi öneren oydu. Kürekçi ücretleri yüzünden böylesi çok nadir yapılıyor - genelde kargo için ayrılan yeri de işgal ettiklerinden bahsetmiyorum bile. Kargo getirmemeye karar verdim. Kilise Şövalyeleri parasızlık için yemin etmişlerdir, yani onlara para ödemek gerekmedi."
Emban ve Tynian'nın Eosia'da neler olduğu hakkındaki raporlarını dinlemek için birkaç saat sonra Ehlana'nm oturma odasında toplanmışlardı.
"Dolmant, bütün şövalyeleri Rendor'dan çektiğinde Ortzel neredeyse felç geçiriyordu," dedi Emban. Tombul elinde gümüş bir maşrapayla koltuğuna yaslandı. "Ortzel, kafasına Rendorluları Kutsal Anamız'ın sinesine döndürmeyi gerçekten koymuş. Dolmant, başlangıçta onunla aynı fikirde gibiydi ama bir sabah tamamen farklı bir bakış açısıyla uyandı. Ondaki bu köklü değişikliği kimse açıklayamadı."
"Bir mesaj aldı, Embafı," diye gülümsedi Sephrenia. "Haberci eğer isterse çok etkileyici olabilirdi." '
"Ya?"
"Acil bir durum çıktı, Ekselansları," diye açıkladı Vanion. "Za-lasta Eosia'daki suç ortaklarına haber yolladı, onlar da Çocuk Tanrıça Aphrael'e tapanları öldürmeye başladılar. Bu durum Tanrıça'nın yaşamını tehlikeye soktu. Diğer Genç Tanrılar'dan biriyle konuştuk - Setras. O da diğer Genç Tanrılar7 m çocuklarının bazılarını Aphrael'e ödünç vermeyi kabul etti ve Dolmant'tan Aphra-el'in hayata kalan çocuklarına sığınma hakkı istemek için Chyrel-los'a gitti. Aynı zamanda Dolmant'ı Kilise Şövalyeleri'ni buraya yollamaya ikna etmeye çalışacaktı. Görülüyor ki sen ve Tyni-an'dan biraz daha ikna ediciymiş."
"Bir Styric Tanrısının Bazilika'ya gittiğini mi söylüyorsun?" diye haykırdı Emban.

"Öyle yapacağını söylemişti/' diye kızını kucağına çekerek karşılık verdi Sparhawk.
"Hiçbir Styric Tanrı daha önce Bazilika'ya gitmedi."
"Yanılıyor," diye babasının kulağına fısıldadı Prenses Danae. "Bir çok kez gittim."
"Biliyorum," diye fısıldayarak karşılık verdi Sparhawk. "Ama Setras resmi bir ziyaret yaptı." Bir şey düşündü. "Setras, Chyrel-los'a çok kısa bir zaman önce gitti," diye fısıldadı kızın kulağına. "Kürekçilerin yardımı olsa bile, Tynian'nm donanması Matheri-on'a bu kadar çabuk gelemez. Yine oynuyor musun?"
"Ben öyle şeyler yapar mıyım?" Gözleri faltaşı gibi açık ve masumdu. .
"Evet, doğrusu, yaparsın."
"Cevabı zaten biliyorsan niye soruyorsun? Zamanımı boşuna harcama, Sparhawk. Bildiğin gibi çok meşgulüm."
"İşler Lamorkand'da karar noktasına varıyor gibi," diye raporuna devam etti Tynian. "Kont Gerrich'in kuvvetleri güney La-morkand'daki Vraden ve Agnak'ı aldılar. Kral Friedhal diğer hükümdarlardan yardım isteyip duruyor."
"Onu kısa zamanda halledeceğiz, Sör Tynian," dedi Stragen. "Platime'la bağlantıya geçtim. Gerrich ve ona yardım eden çeşitli Baronlar için ölümcül kazalar düzenliyor."
Kapı açıldı ve Berit, yanında Xanetia'yla içeri girdi.
"Ne buldun, Anarae?" diye hevesle sordu Sephrenia.
"Bu sabahki saldırımız oldukça kazançlıydı, küçük ana," diye konuştu Berit. "Zalasta'nm dostu Ynak, Cynesga büyükelçiliğine geldi ve Anarae düşüncelerini yoklayabildi. Sanırım planlarının çoğunun ayrıntılarını elde ettik."
"Bu leydinin nadir bir yeteneği mi var?" diye sordu Emban.
"Görgü kurallarını unutmuş gibiyim," diye özür diledi Vanion. "Anarae Xanetia, Deira'h Sör Tynian ve Chyrellos Kilisesi'nden Başpiskopos Emban. Baylar, bu hanım Xanetia'dir, Delphaeus Halkının Anarae'si."
Tynian ve Emban eğilerek selamladılar, bakışları meraklıydı.
"Büyükelçilikteki dostlarımız neyin peşindeler, Anarae?" diye sordu Sarabian.
"Ynak gibi aşağılık birinin düşüncelerini yoklamak hiç hoş bir

şey olmasa da çok şeyi açığa çıkardı, Majesteleri," dedi kadın. "Tahmin ettiğimiz gibi, Verel'deki dışlanmış Styricler, planları için en büyük tehlikenin Eosia'dan geleceğini uzun zamandır biliyorlardı. Anakha'mn Tamuli'ye gelmesini istediler ama yanında yüz bin Kilise Şövalyesi getirmesini istemediler.

ilhanx

Batı Tamuli'deki kargaşanın amacı, kesinlikle şövalyelerin geçişini engellemek. Diğer her şey önemsiz. Dahası, Atan'daki Troll saldırısı da dikkati başka yöne çekmek için tasarlanmış. En büyük tehlike, ne batıdan ne de kuzeyden yaklaşıyor. Düşmanlarımızın ana saldırıyı planladıkları yer güney. Şu anda bile Cynesga birlikleri Scarpa'nın Arjuna'nm balta girmemiş ormanlarda toplanan kuvvetlerine katılmak için nöbetçisiz sınırdan gizlice geçiyorlar. Dahası, Batı Tamuli'deki Eleneler, Scar-pa'nm büyüyen güruhuna kendi güçlerini eklemek için gemilerle güney Arjuna'ya gidiyorlar. Batıdaki ve Atan'daki oyalamalar, İmparator luk'un kudretini tüketip Tamul'ü zayıflatıyor, böylece Scar-pa'ya doğrudan Tamul'a saldırıp Matherion'u kuşatması için yol açıyor. Ynak ve diğerleri Zalasta'nm hainliğinin ortaya çıkmasından çok büyük hayal kırıklığı yaşamışlar, çünkü bizi ters yönlendirip yanlış tavsiyelerde bulunarak zarar verme şansı yok oldu."
"Matherion kuşatmasının asıl amacı nedir, Leydi Xanetia?" diye kurnazca sordu Emban. "Güzel bir şehir ama ..." Ellerini açtı.
"Düşmanlarımız, İmparatorluk hükümetinin Matherion'a yapılan tehdit gösterisiyle Anakha'yı teslim olmaya zorlayabileceklerini düşünmüş, Ekselansları. Çeşitli bakan ve memurların ihaneti onlara Başbakan'm Matherion'u esirgemek için teslim olmaya ikna edilebileceği umudunu vermiş."
"Bu işe yarayabilirdi," dedi Sarabian. "Pondia Subat'm karakteri hiç sağlam değildir. Zalasta ve dört dostunun planı çok iyi."
"Artık üç dost, Majesteleri," diye sırıttı Berit. "Anarae, Ptaga is-mindekinin birkaç gün önce çuvalladığını söyledi."
"Vampir uyandıran mı?" dedi Kalten. "Ona ne olmuş?"
"Onlara söyleyebilir miyim, Anarae?" diye nazikçe sordu Berit.
"Nasıl isterseniz, Aziz Şövalye."
"Anlaşıldığı kadarıyla, Ptaga, güney Tamul'daymış - Sarna ve Şamar arasındaki dağlarda. Kollarını sallıyarak halkın üzerine göndermek için Parıldayan İnsanlar yanılsamaları yaratıyormuş. Gerçek DelphaeTerden biri o bölgeyi keşfe çıkıp onunla karşılaşmış
399

ve sakince yanılsama kalabalığının arasına karışmış." Berit hafifçe pis pis sırıttı.
"Ptaga, yarattıklarını inceliyormuş ve gerçek Parıldayan İnsan'a geldiğinde, o bile fark göremem iş. Delphae gözcüsü uzanıp adama dokunmuş. Sanırım Ptaga son yamlsamasmı yaptı. Gözcü oradan ayrıldığında erime sürecini yaşıyormuş."
"Lydros'lu Ynak'm ölümü çalışma arkadaşlarının planlarını fazlasıyla alt üst etti," diye ekledi Xanetia, "çünkü Ptaga'nm yanılsamaları olmadan, düşmanlarımızın bizimle karşılaşmak için gerçek güçler üretmeleri gerekecek."
"Ve bu da bize düşünmemiz gereken bir şey verdi," diye görüş belirtti Oscagne. "Sör Tynian'la Başpiskopos Emban'm beş bin şövalyeyle gelişi, halkı yıldıran yanılmalardan kurtulmamız ve güneyden gelecek bu saldırı hakkındaki bilgilerimiz bütün stratejik durumu değiştiriyor, değil mi?"
"Kesinlikle," diye onayladı Sarabian.
"Bu yeni gelişmeleri hesaba katmak isteyeceğiz, Majesteleri."
"Haklısın, Oscagne," diye Sparhawk'a yan bir bakış attı Sarabian. "Atana'ya gidip Betuana'yı alıp buraya gelmek konusunda sana güvenebilir miyiz, ahbap? Planlardaki değişiklikleri tartışacak-sak, onun da olması gerekiyor. Betuna benden daha iri ve tartışmaların dışında bırakarak kesinlikle ona hakaret etmek istemiyorum."
Atan Kraliçesi Betuana, hakkıyla yönetiyordu. Kocası Kral Androl müthiş bir savaşçıydı ve bu sorunun bir parçası olabilirdi. Öylesine azametli bir savaşçıydı ki askeri kumandanların normal sorunlarını - mesela düşmanın sayıca fazla olması gibi - kavraması çok zordu. Kendi yenilmezliklerine aşırı güvenen insanlar arasından çok nadiren iyi bir general çıkar. Diğer taraftan Betuana, iyi bir generaldi, çok büyük olasılıkla, dünyanın en iyilerinden biri ve cinsler arasındaki ayrımları tamamen göz ardı eden kendine özgü Atan toplumu da kadına yeteneklerinin çiçeklenmesi için gereken bütün fırsatları vermişti. Androl, karısının üstünlüğüne içerlemek yerine onunla aşırı gurur duyuyordu. Sparhawk, Betuana'nm tersini tercih edebileceği hakkında oldukça çok şüphelenmişti ama kadın bütün konu hakkında gerçekçiydi.
Üstelik, kadının şaşırtıcı bir güven seviyesi vardı ve Sparhawk
400

savaş meclisinin gerekliliği, yolculuk yöntemi hakkında birçok açıklamayı dikkatle hazırlamıştı ama tüm bunlarm tamamen gereksiz olduğu ortaya çıktı. "Tamam," dedi sakince, Bhelliom'un onları doğrudan Matherion'a götüreceğini söylediğinde.

ilhanx

"Herhangi bir ayrıntı istemiyor musunuz, Majesteleri?" Adam oldukça şaşırmıştı.
"Niçin zaten anlamayacağım bir şeyi açıklayarak zaman kaybedelim ki, Sparhawk-Şövalye?" Omuz silkti. "Ben o mücevherin bizi Matherion'a götüreceği konusundaki sözünüze güveniyorum. Ayrılışımı Androl'a söyleyip giysimi değiştirmek için bana birkaç dakika verin. Sarabian-İmparator, iş giysilerimi birazcık tedirgin edici buluyor." Zırhına doğru baktı.
"O, oldukça değişti, Majesteleri."
"Norkan'da bana böyle söyledi. Karının onu ne kadar değiştirdiğini görmeyi çok merak ediyorum. Hemen geliyorum." Uzun adımlarla odadan çıktı.
"Buna alışacaksın, Sparhavvk, "dedi Khalad. "Çok doğrudan konuşuyor ve bilmesi gerekmiyen konulardaki sorularla zaman kaybetmiyor. Doğrusu çok rahatlatıcı."
"Nazik ol," dedi yumuşakça Sparhavvk.
Büyükelçi Norkan sinirliydi ama Kring ve Engessa, kraliçe kadar sakindiler.
"Tanrım!" diye bağırdı İmparator Sarabian, anlık bulanıklığın silikleşip kaybolan Atan ağaçlarının yerine Ehlana'nın kraliyet oturma odasının parıldayan sedef duvarları ve rüzgârın uçuşturduğu perdeleriyle bildik mavi halıları ortaya çıkınca. "Geldiğinizi haber vermenin bir yolu yok mu, Sparhawk?"
"Sanmıyorum, Majesteleri," diye cevapladı Sparhawk.
"Bir grup insanı aniden ortaya çıkarmak çok sinir bozucu." Kaşlarını çattı. "Birinizin belirdiği noktada bulunmuş olsaydım ne olurdu? Bir şekilde birleşir miydik? Tek kişi haline mi gelirdik?"
"Gerçekten hiç bilmiyorum, Majesteleri."
"Bunun imkânsız olduğunu söyle, Anakha," dedi hâlâ Bhelli-om adına konuşan Vanion. "Ben böyle hatalar yapmam ve iki şeyin aynı anda aynı yerde olması olağan dışıdır."
"Olağan dışı mı?" diye sordu Sarabian. "O zaman olabilir mi

demek istiyorsun?"
"Lütfen Anakha, söyle ona ki bu soruyu daha fazla zorlamasın. Cevaplar onu aşırı rahatsız edecektir."
"Formda görünüyorsun, Sarabian-İmparator," dedi Betuana. "Çok değişmişsin. O kılıcı kullanmasını biliyor musun?"
"Meçi mi? Ah, evet, Betuana. Doğrusu, oldukça iyiyim."
"O silah benim için çok hafif ama herkes kendisine en iyi uyan silahı seçmelidir. Sparhawk-Sovalye ve Vanion-Eğitmen bana çok şeyin değiştiğini söylediler. Haydi şu değişikliklere bakalım ve planlarımıza uygun şekilde düzenleyelim." Ehlana'ya bakıp gülümsedi. "İyi görünüyorsun Kardeş-Kraliçe. Matherion sana uymuş."
"Sen de her zamanki gibi harikasın, sevgili kardeşim," diye sıcak bir şekilde karşılık verdi Ehlana. "Kıyafetin nefes kesici."
"Gerçekten beğendin mi?" Betuana, altın rengi omuzlarının birini açıkta bırakan ve kalçasına altın bir zincir kemer takılı koyu mavi Atan giysisini göstermek için neredeyse genç bir kız gibi etrafında döndü.
"Kesinlikle nefes kesici, Betuana. Mavi kesinlikle senin rengin."
Betuana'nm yüzü hafifçe kızardı. "Tamam, Sarabian," dedi iş-kolik bir tavırda, "ne oldu ve ne yapacağız."
"Bunu eğlendirici bulmuyorum, Sarabian-İmparator," diye kızgınca belirtti Betuana.
"Bunu seni eğlendirmek için söylemedim, Betuana. Bana söylediklerinde ben de aynı şekilde hissettim. Leydiyi buraya çağırttım. Sanırım senin de kendi gözlerinle görmen gerekecek."
"Beni hayalet ve hobgoblin hikayeleriyle korkutacak bir çocuk mu sandın?"
"Elbette hayır, ama seni temin ederim ki Xanetia gerçekten bir Delphae."
"Işıldıyor mu?"
"Sadece uygun zamanlarda. Işılmasmı engelliyebiliyor - aklımızın yerinde kalmasını sağlamak için - ve derisinin rengini de değiştirebiliyor. Sıradan bir Tamul gibi görünüyor ama inan bana, hiç sıradan değil."
"Sanırım sen aklını kaçırdın, Sarabian-İmparator."
"Göreceksin, segilim."

Betuana, adama şaşkın bir bakış attı.
"Yerel bir şaka." Sarabian omuz silkti.
Kapı açılıp Xanetia, Danae ve Sephrenia içeri girdi.

ilhanx

Prenses Danae yüzüne ustaca oturtulmuş bir masumiyetle Be-tuana'nm koltuğuna gidip kollarını uzattı. Betuana küçük kızı gülümseyerek kucağına aldı. "Nasılsmsmız bakalım, Prenses?" diye Elene dilinde sordu.
"İyi, Betuana," dedi küçük kız Tamul dilinde. "Sephrenia bize insanların dillerini konuşmayı öğretiyor. Doğrusu biraz hastaydım ama şimdi iyiyim. Hasta olmak çok sıkıcı, değil mi?"
"Kesinlikle öyle, Danae."
"Bir daha hastalanacağımı sanmıyorum. Beni hâlâ öpmedin."
"Ah," diye gülümsedi Betuana. "Unuttum. Özür dilerim." Hızla dikkatsizliğinin sonuçlarıyla ilgilendi.
Sparhawk koltuğunda doğruldu. "Atan Kraliçesi Betuana, size Delphaeus'un Anarae'si Xanetia'yi sunmaktan onur duyarım. Kraliçeye kim olduğunuzu gösterebilir misiniz lütfen, Anarae?"
"Nasıl isterseniz, Majesteleri," diye karşılık verdi Xanetia.
"Şaşırtıcı bir deneyim, Majesteleri," dedi Atan kraliçesine, tombul ellerini göbeğinden birleştirerek Emban, "ama alışıyorsunuz."
Xanetia ciddi bir ifadeyle Betuana'ya baktı. "Sizin halkınız ve benim halkım kuzendirler, Betuana-Kraliçe," dedi. "Bununla beraber, ayrılığımızın üzerinden çok uzun zaman geçti. Size bir zarar vermeye niyetim yok, bu yüzden benden korkmayınız."
"Sizden korkmuyorum." Betuana kendiliğinden arkaik Tamul dilinde konuşmaya geçmişti.
"Matherion'daki bu görünüşüm gizlenmem gerekliliği yüzündendir, Betuana-Kraliçe. Gerçek halimi görünüz." Bir kez daha renk Xanetia'mn saçından ve yüzünden çekilip uzaklaştı, korkunç ışık parlamaya başladı.
Danae, Betuana'nm yüzüne dokunmak için sakince küçük elini uzattı. Sparhawk gülümseyişini dikkatle gizledi.
"Ne hissettiğini biliyorum, Betuana," dedi Sephrenia, oldukça sakin bir tavırla. "Xanetia'yla benim ilk karşılaştığımızda birbirimiz hakkında neler hissettiğimizi hayal edebileceğine eminim. Irklarımız arasındaki düşmanlığı biliyorsun, değil mi?"
Betuana başıyla onayladı, konuşabileceğine güvenmiyordu.

"Kesinlikle doğal olmayan bir şey yapacağım, Anarae," dedi Sephrenia, "ama sanırım Betuana'nın rahatlamaya ihtiyacı var. Haydi ikimiz de mide bulantılarımızı kontrol etmeye çalışalım." Sonra hiçbir kararsızlık ya da açık bir tiksinme göstermeksizin ışıldayan kadını kucakladı. Ama Sparhawk onu çok iyi tanıyordu ve çenesindeki hafif titreyişi görmüştü. Sephrenia sanki elini ateşe sokuyormuşçasına kendini kasmıştı.
Xanetia'nm kollan da neredeyse ürkekçe, Sephrenia'nm omuzlarına sarıldı. "Merhaba, kız kardeşim," diye mırıldandı.
"Gerçekten merhaba, kız kardeşim," dedi Sephrenia.
"Gördün mü, dünyanın sonu gelmedi, Betuana?" dedi Ehlana.
"Sanırım bunu biraz ürpertici buldum," diye gülümsedi Sarabian.
"Kafalarında kendi uyanıklıklarından başka bir şey olmayan insanlar tarafından kuşatılmış durumdayız, Anarae," diye gülümsedi Sephrenia.
"Gençliğin kusurları, kız kardeşim. Olgunluk onların laubali davranışlarını değiştirebilir."
Betuana koltuğundan doğrulup Danae'yi yere indirdi. "Bu ittifak senin onayınla mı oldu, Sarabian-İmparator?" diye resmi bir tavırla sordu.
"Evet, Betuana-Kraliçe."
"O zaman ben de ona katlanacağım." Ayağa kalkıp ellerini uzatarak iki büyücüye doğru ilerledi. Sephrenia ve Xanetia bu elleri tuttular. Üçü bir dakika boyunca öylece durdular.
"Cesursunuz, Betuana-Kraliçe," diye belirtti Xanetia.
"Ben bir Atanım, Anarae." Betuana omuz silkti. Dönüp Enges-sa'ya sert bir bakış fırlattı. "Bana niçin söylemedin?"
"Söylemezdim, Betuana-Kraliçe," dedi adam. "Sarabian-İmparator, buna inanmanız için önce Xanetia-Anarae'yi görmeniz gerektiğini söyledi. İmparator, diğerlerini şaşırtmaktan zevk alıyor. Tuhaf bir düşünce yapısı var."
"Engessa!" diye itiraz etti Sarabian.
"Kraliçeme doğruyu söylemek zorundayım, Sarabian-İmparator."
"Şey, sanırım öylesin ama bu kadar dobra olman gerekmiyor, değil mi?"

ilhanx

"O zaman, tamamdır" diye özetlemeye girişti Vanion, "şövalyeler, yerel Atan garnizonlarının çoğunluğu ve imparatorluk Mu-hafızlarıyla kuzeye ilerlemeye başlıyoruz. Bunu çok gürültülü ve gösterişli yapacağız. Cyrgon'un Başrahibi Ekatas, yola çıkışımızı Zalasta ve Cyrgon'a bildirecek. Herkes bizi izleyeceği için bu durum Stragen'in katillerine hareket özgürlüğü sağlayacak. Sonra Hasat Festivali bitip cesetler ortaya çıkmaya başladığında dostlarımızın dikkatleri birazcık dağılmış olacak. O noktada, Sparhawk Bhelliom'u kuzey Atan'a götürüp Troll Tanrıları'nı serbest bırakacak. Böylece kuzey Atan tamamen güvenliğe kavuşacak. Biz yürüyüş yönümüzü ters çevirip Atanlann büyük kısmını toplayarak Scarpa'yla karşılaşmak üzere güneye yürüyeceğiz. Şu ana dek hemfikir miyiz?"
"Hayır, değiliz, Vanion-Eğitmen," dedi sertçe Betuana. "Hasat Festivali'ne hâlâ iki hafta var ve iki hafta içinde TroU'ler çoktan Atana sokaklarında olurlar. Onların ilerleyişlerini yavaşlatmak için bir şeyler yapmalıyız."
"Kaleler," dedi Ulath.
"Sana alışıyor olmalıyım, Ulath," diye güldü Kalten. "Doğrusu bunu anladım."
"Ben de," diye onayladı Sarabian, "ama TroU'ler inşa ettiğimiz kaleleri onlara aldırmadan geçip Atana'ya yürümeye devam edebilirler."
"TroU'ler bunu yapabilir, Majesteleri, ama" dedi Sparhawk, "ama Cyrgon yapamaz. Cyrgon, dünyadaki en eski askeri zihniyete sahiptir ve bir asker kesinlikle saflarının arkasında düşman kaleleri bırakmaz. Bunun yapan insanlar savaşları kaybederler. Kaleler inşa edersek, onların işini halletmek için durmak zorunda kalacaklar."
"Ve eğer kaleler açıkta olurlarsa, TroU'ler ormanda saklanama-yacaklar," diye ekledi Bevier. "Açık alana çıkmak zorunda kalacaklar. Bu da onları Peloi okçuları, benim mancınıkçılarım ve Kha-lad'm arbaletçilerinin görüş alanına sokacak. Bölgeyi dumanla kapatmaya çalışsalar da körlemesine atışlarla çoğunu temizleyebileceğiz."
"Atanlarım duvarların arkasına saklanmaktan hoşlanmazlar," diye dikbaşlı bir şekilde konuştu Betuana.

"Hepimiz bazen hoşlanmadığımız şeyler yapmak zorunda kalırız, Betuana," dedi Ehlana. "Kaleler savaşçılarının hayatta kalmalarını sağlayacaktır. Ölü askerler hiçbir şeye yaramazlar."
"TroH'lere akşam yemeği olmanın dışında," diye ekledi Talen. "Bir fikrim var, Sparhawk. Eğer Pandionlarma düşmanlarını yemelerini öğretirsen erzak arabalarına ihtiyacı kalmaz."
"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" dedi sertçe Sparhawk.
"Ama bu, yine de bir işe yaramayacak," dedi Betuana. "Troll'ler ordularımla yakın dövüşteler. Kaleler inşa edecek zamanımız yok."
"Kaleleri saflarınızın bir kaç mil gerisine inşa edebilir ve bittiklerinde birliklerinizi geri çekeriz, Majesteleri," dedi Sparhawk.
"Troll'lerle çok sık karşılaştınız mı, Prens Sparhawk?" diye iğneleyici bir şekilde sordu Betuana. "Ne kadar hızlı koştukları konusunda bir fikriniz var mı? Daha duvarları dikmeden tepenizde biteceklerdir."
"Eğer zaman durursa koşamazlar, Majesteleri. Zemoch'a giderken bu yöntemi kullandık. Troll Yemek Tanrısı insanları - ya da Troll'leri - bir anla diğer bir an arasına sokatıilir. Biz oradayken dünyanın geri kalanının hiç hareket etmediğini keşfettik. Kaleleri inşa etmek için çok zamanımız olacak."
"Tahminlerde bulunmadan önce niye bunu Bhelliom'a onaylatmıyorsun, Sparhawk?" diye önerdi Emban. "Onun üzerine stratejiler kurmadan önce işe yarayacağına emin olalım. Bu konuda herhangi bir çekincesi olup olmadığını öğrenelim."
Bhelliom'un bu plan üzerine birçok çekincesi vardı. "Planınız kusurlu, Anakha," diye yanıtlamıştı Sparhawk'm sorusunu. Vani-on'un eli, Sephrenia'nın fincanını kaldırıp bıraktı.
Fincan havada durdu ve orada asılı kaldı.
"Kupayı aşağıya indiriniz, Anakha," diye emretti Vanion'un sesi.
Sparhawk kupayı tuttuğu anda bir dağ gibi sabit olduğunu fark etti. Kımıldatmak için bütün gücünü kullandı ama kupa olduğu yerden kaldı.
"Bir yaprağı bile oynatamazsınız, Anakha," dedi Bhelliorn. "Donmuş bir anın içinde sadece şahsınızı hareket ettirebilirsiniz. Diğer nesneleri hareket ettirebilmeniz için önce evrenin tamamını

hareket ettirmeniz gerekir."
"Anladım/' dedi üzgün bir tavırla Sparhawk. "O zaman ağaç kesip kale inşa edemeyeceğiz, öyle mi?"
"Bu binalar sizin için çok mu önemli mi? Onlar bilinmeyen bir âdet için mi lazım?"

ilhanx

"Hayır, Mavi Gül. Niyetimiz Troll'ler dostumuz Atanlara saldırmasınlar diye onların yoluna çeşitli engeller yerleştirmek."
"Bir öneri getirirsem alınır mısın?"
Ulath sertçe Tynian'a baktı. "Gizli gizli bu zavallı taşla konuşup duruyor musun?" diye suçladı.
"Çok komiksin, Ulath?" dedi ters bir ifadeyle Tynian.
"Anlamadım." Vanion'un ses tonu biraz soğuktu.
"Bu ikisi arasında süren bir tartışmadır, Mavi Gül," diye ikiliye sert bir bakış atarak açıkladı Sparhawk. "Şu anda akıl ermeyeceği kadar anlaşılmaz olduğunu gösteren bir noktaya ulaştı. Önerini memnunlukla dinleyeceğim, dostum."
"Troll'lere zarar vermeniz gerekli mi, Anakha? Eğer onlar, dostlarınız Atanların topraklarına girmekten tamamen kaçınırlarsa onları öldürmeniz gerekir mi?"
"Kesinlikle hayır, Mavi Gül, biz onlara zarar vermemeyi tercih ediyoruz. Tanrıları onları Cyrgon'un egemenliğinden aldığında bizim müttefikimiz olacaklar."
"Onların önüne bir engel inşa edersem bu sizi gücendirir mi? Geçmeye güçlerinin yetmeyeceği bir engel."
"Birazcık bile gücendirmez. Hatta, çok müteşekkir oluruz."
"O zaman geliniz Atan'a gidelim ve ben de onu yapayım. Gereksiz yere hiçbir şeyin yok edilmesini görmek istemem. Çocuğum bana yardım edecek. Kızım ve ben, Troll'lerin daha güneye inmelerini engelleyeceğiz."
"Sizin de mi kızınız var, Mavi Gül?" Sparhawk afallamıştı.
"Milyonlarca, Anakha ve her biri benim için sizinkinin size olduğu kadar kıymetli. O zaman, geliniz Atan'a gidelim ki şu kan dökülmesi kesilsin."
Kuzey Atan ormanlık bir bölgeydi ama güneyinde engebeli dağlar vardı. Kuzeydeki dağlar, geçmiş çağlarda buzullarla kaplıydı ve toprak küreyi örten sonsuz buz kütlesinin bulunduğu

Kuzey Denizi'ne doğru kademeli olarak alçalıyordu. Sparhawk hızla etrafma bakındı. Bhelliom sözsüz sorusunu yanıtlayarak bu kuzey ormanma sadece savaşçıları getirmişti. Bu konuda daha sonra tartışmalar olacaktı ama bu konuda bir şey yapılamazdı.
"Engessa-Atan." Vanion'un sesi tereddütsüz bir otoriteye sahipti. Sparhawk'in aklına saçma bir fikir geldi. Birden Bhelliom'un daha önce askerlere komuta edip etmediğini merak etti.
"Evet, Vanion-Eğitmen?" diye cevapladı iri Atan.
"Adamlarına şu anda bulundukları yerden bir fersah geri çekilmelerini emrediniz."
Engessa sertçe Vanion'a baktı ve sonra konuşanın Pandion Eğitmeni olmadığını fark etti. "Bu biraz zaman alacak, Mavi Gül," diye açıkladı. "Atanlar, bütün Kuzey Burnu boyunca Troll'lerle göğüs göğüse savaşıyor. Haberciler göndermem gerekecek."
"Sadece emri veriniz, Engessa-Atan. Hepsi sizi duyacak, size ben teminat veriyorum."
"Ben olsam tartışmazdım, dost Engessa," diye tavsiyede bulundu Kring. "İşte güneşi durduran mücevher bu. Eğer sana hepsi duyacak diyorsa, hepsi duyacaktır, sözüme güven."
"O zaman deneyeceğiz." Engessa sesini yükseltti. "Geri çekilin!" diye sarsıcı şekilde böğürdü. "Bir fersah geri çekilin ve yeniden toplanın!"
Dev bir ses yankılandı, arkasından orman boyunca bir daha yankılandı. "Sanırım hiçbir yardım almadan burnun bir ucundan diğer ucuna kadar duyulmanı sağlayabilirsin, Engessa-Atan," dedi Kalten.
"Pek o kadar uzağa değil, Kalten-Şövalye," dedi alçakgönüllü bir tavırla Engessa.
"Halkınızın hızı hakkındaki tahmininiz benimkinden çok daha kusursuz olacaktır, Engessa-Atan," dedi Bhelliom. "Güvenliğe eriştiklerinde bana haber veriniz. Onları duvarın kuzeyinde bırakmayacağım."
"Duvar mı?" diye sordu Ulath.
"Bahsettiğim engel." Vanion eğilip tuhaf bir şekilde parmaklarıyla nazikçe yere dokundu. "Çok iyi, Anakha. Aradığım yerin birkaç adım uzağındayız/'
"Tam noktayı bulmak konusundaki kabiliyetinize asla hiçbir

güvensizlik duymadım, Mavi Gül."
" 'Asla' belki de doğru bir kelime değildir, Anakha." Vanion'un dudaklannda hafif, alaycı bir gülümseme belirdi. "Biz ilk kez bir yerden diğerine atlarken kendinizi ayın yüzeyinde bulmakla ilgili bir konuşmayı hatırlıyor muşum gibime geliyor."
"Bunu söyledin, Sparhawk," diye arkadaşına hatırlattı Kalten.

ilhanx

"Kızınızla konuşunuz, Mavi Gül," diye hemen konuyu değiştirdi Sparhawk. "Onunla tanışabilme ayrıcalığına sahip olabilecek miyiz?"
"Siz onunla tanıştınız, Anakha. Şu anda onun yeşil göğsü üzerinde duruyorsunuz." Vanion'un eli sevgiyle toprağı okşadı.
"Dünyanın kendisi mi?" diye kuşkuyla sordu Bevier.
"Güzel değil mi?" Sorusunda bir gurur ifadesi vardı. Sonra doğruldu. "Haydi geliniz, bu noktadan biraz geriye çekilelim, Anakha. Burada yapacağım şey ayaklarımızın, sizinkinin ölçüsüyle yaklaşık altı mil altında olacak. Yüzeyi nasıl etkileyeceğini önceden kestirmek zor. Benim hatam yüzünden sizi ya sizin yoldaşlarınızı tehlikeye atmayacağım ve burada biraz bozulma olacak. Artık güven içinde işimize devam edebilir miyiz, Engessa-Atan?"
Engessa başıyla onayladı. "Şu ana dek en azından bir fersah yol katetmeyen hiçbir Atan, Atan ismini almayı hak etmiyordur," diye cevapladı.
Dönüp güneye doğru birkaç yüz adım yürüdüler. Sonra durdular.
"Sizden bir şey daha rica edeceğim, Anakha, siz ve yoldaşlarınızın yere uzanması iyi olur. Bozulma oldukça etkili olabilir."
"Dostun beni giderek gerginleştirmeye başladı, Sparhawk," diye biraz daha gerilerken söylendi Tynian. "Tam olarak burada ne yapmayı tasarlıyor."
Ardından dünyanın çekirdeğinden yükseliyormuş görünen ve yeraltından gelen yankılanan bir patlayış duydular. Ayaklarının altındaki yer sertçe sarsıldı.
"Deprem!" diye haykırdı Kalten.
"Sorduğun sorunun cevabı bu olabilir, Tynian," diye homurdandı Ulath.
"Bu kolay değildi, Anakha," diye neredeyse umursamaz bir tonda fikrini söyledi Bhelliom. "Tazyik aşınydı ve arzuladığımız

sonuca ulaşmak için büyük bir itinayla dengelenmesi gerekiyordu."
Peşinden sarsıntı onları afallattı. Yer inip kalkarak titredi. Korkunç, yamkılanan gümbürtü iyice arttı.
"Zamanı geldi, Anakha. Bahsettiğim bozulma başlamak üzere."
"Başlamak üzere mi?" diye bağırdı Bevier. "Artık tek yapmaya çalıştığım şey ayakta durmayı becerebilmek."
"Söylediği gibi yapsak iyi olur," diye sertçe söylenen Spar-hawk dizlerinin üzerine çöktü ve ardından dökülmüş yaprakların üzerine yüzükoyun uzandı. "Sanırım bir sonraki sarsıntı olağanüstü olacak."
'Bir sonraki' tam on dakika boyunca sürdü. Şiddetle sarsılıp titreyen toprağın üzerinde ayağı olan hiçbir şey dik duramazdı. Ardından müthiş bir kükreyişle yaklaşık elli adım önlerindeki toprak yarıldı. Üzerine yapıştıkları sarsılan toprak neredeyse rüzgârda dalgalanan bir bayrak gibi ağır ağır yükselirken dünyanın ka-buğundaki çatlağın ötesindeki arazi sanki aşağıya çökmüş gibiydi. Kocaman kuş bulutları sarsılan ağaçların üzerinden dehşet verici sesler çıkararak havalandılar.
Derken yer sarsıntısı yavaş yavaş duruldu. Sarsıntıların dehşeti giderek daha az şiddetli ve daha seyrekti. Ama hâlâ sayısız kesik kesik sarsıntı oluşuyordu. İğrenç gümbürtü sesi hafifledi ve miller boyunca kayaların üzerinde bir kâbusun anısı gibi yankılandı. Yeni oluşan duvarın ucundan kocaman toz bulutlan yükseldi.
"Artık eserime bir göz atabilirsiniz, Anakha," dedi çok sakin ama yalın bir gururla Bhelliom. "Bana gerçeği söyleyiniz, çünkü hata bulursanız bundan gücenmeyeceğim. Eğer zorla oluşturduğum bu şeyde bazı yanlışlar algılarsanız onu bir kez daha düzelteceğim."
Sparhawk henüz ayaklarına pek güvenemeyeceğine karar vermişti ve hemen arkasından gelen arkadaşlarıyla birlikte on beş dakika önce orada olmayan dik kenara doğru süründüler.
Duvar neredeyse kılıçla kesilmiş gibi dümdüzdü ve en az bin ayak derinliğindeydi. Üstelik göz alabildiğine doğuya ve batıya doğru uzanıyordu. Devasa dimdik bir kayalık, uçsuz bucaksız bir duvar artık Kuzey Burnu'nun en yüksek kesimini Tamuli'nin geri kalanından ayırmıştı.

"Ne düşünüyorsunuz?" diye hafif bir tedirginlikle sordu Bhel-liom. "Duvarım Troll'lerin sizin dostlarınızın topraklarına geçmelerini engelleyecek mi?"
"Evet, Mavi Gül," diye yutkundu Sparhawk, "artık engelleyecek, size şükranlarımı sunarım."
"Bunun sizi tatmin ettiğine sevindim."
"Bu harikulade bir duvar, Mavi Gül." Bunu söylemek çok saçmaydı ama Sparhawk çok kötü etkilenmişti.

ilhanx

Bhelliom durumu fark etmemiş gibi göründü. Vanion'un yüzünde, Sparhawk'm afallamış onay ifadesine karşı neredeyse utangaç bir gülümseyiş belirdi. "Bu yeterli bir duvar," dedi birazcık küçümseyerek. "İhtiyacımız biraz acildi ve bu yüzden arzulayaca-ğım bir şekil ve kalıp düşünecek zaman bulamadım ama işe yarayacağını düşünüyorum. Bununla beraber doğrusu eğer dünyanm yeniden düzenlenmesini isteyecekseniz, aceleyle yapılan işler asla tatmin edici olamayacağı için bana çok daha uzun zaman önce bildirmenizi bir incelik olarak göreceğim."
"Bunu hatırlamaya çabalayacağım, Mavi Gül."

yirmi yedinci bölüm

"BURADA ÇOK kötü değil, Sarabian," diye konuşuyordu Mir-tai, aklı başından gitmiş imparatorla. "Burada döşeme halı kaplı, düşen çinilerin çoğu kırılmamış." Sparhawk ve diğerleri bulanık gri boşluktan çıkarlarken, kadm dizlerinin üzerinde küçük sedef çinileri topluyordu.
"Sparhawk!" diye şok edici baskından aniden irkilerek bağırdı Sarabian. "Keşke bunu yapmadan önce trompet ya da benzeri bir şeyler çalsan!" .
"Burada neler oldu, Majesteleri?" diye darmadağınık halılara bakarak sordu Vanion.
"Deprem oldu! Şimdi her şeye ek olarak bir de ekonomik felaketle karşı karşıyayım."
"Onu burada da duydunuz mu, Majesteleri?" diyen Vanion'un nefesi kesilmişti.
"Korkunçtu, Vanion!" dedi Sephrenia. "Şu ana dek yaşadığım en kötü depremdi!"
"Burada mı?"
"Bunu söylemeye devam edersen beni kızdıracaksın. Tabii ki burada hissettik. Duvarlara bir baksana."
"İlerlemiş durumdaki çiçek hastasına benziyor," dedi Kalten.
"Çiniler duvarlardan çekirgeler gibi fırlıyordu," dedi rahatsız bir sesle Sarabian. "Şehrin kalanının nasıl olduğunu Tanrı bilir. Bu durum beni iflas ettirecek."
"Dört yüz fersahtan daha fazla!" diye soludu Vanion. "İki yüz mil!"
"O neden bahsediyor, Sparhawk?" diye sordu Ehlana.
"Biz depremin merkezindeydik," dedi Sparhawk. "Kuzey Atan'da oldu."

"Bunu bana sen mi yaptın, Sparhawk?" diye sordu Sarabian.
"Bhelliom yaptı, Majesteleri. Troll'ler artık Atanlara saldırama-yacak."
"Bhelliom onları paramparça mı etti?"
Sparhawk hafifçe gülümsedi. "Hayır, Majesteleri. Kuzey Burnu boyunca bir duvar yaptı."
'Troll'ler tırmanıp geçemez mi?" diye sordu Betuana.
"Sanmıyorum, Majesteleri," dedi Vanion. "Yaklaşık bin ayak yüksekliğinde ve Tamul Denizi kıyısından Sarsos'un kuzeybatısına dek uzanıyor. Troll'ler daha güneye inemeyecek - en azından önümüzdeki iki hafta boyunca ve sonra bir şey fark etmeyecek."
" 'Duvar1 sözcüğüyle tam anlamıyla ne demek istiyorsun, Vanion?" diye sordu Başpiskopos Emban.
"Doğrusu, upuzun bir duvar, Ekselansları," diye açıkladı Vanion, "bütün Kuzey Burnu boyunca uzanan dev bir duvar. Depremin nedeni buydu."
"Cyrgon, Bhelliom'un yaptığını ters çevirebilir mi?" diye sordu Sephrenia.
"Bhelliom hayır diyor, küçük ana," dedi Sparhawk. "Yeterince güçlü değilmiş."
"O bir Tanrı, Sparhawk."
"Göründüğü kadarıyla bunun pek bir önemi yok. Olay fazlasıyla büyüktü. Bhelliom toprağın yaklaşık altı mil altında bir şeyleri değiştirdiğini ve bununla kıtanın o bölgesinde yaklaşık bir milyon yıl içinde oluşacak şekil değişikliklerinin tümünün bir anda gerçekleştiğini söyledi. Bu değişiklikler zaten olacaktı ama Bhelliom hepsinin bir anda olmasını sağladı. Anladığım kadarıyla bu yüksek duvar yavaş yavaş parçalanarak bir dağ sırası olacak. Bunun içeriği Cyrgon'un kavrayamayacağı kadar çok büyük ve gereken basınç onun kontrol edebilme yetisinin ötesinde."
"Tanrı aşkına sen ne yaptın, Sparhawk?" diye bağırdı Emban. "Dünyayı parçalıyorsun!"
"Onlara telaşlanmamalarını söyleyiniz, Anakha," diye yeniden Vanion'un sesiyle konuştu Bhelliom. "Kızımı incitemem, çünkü onu seviyorum. Kızım bazen öfke krizleri geçiren, bazen tatlı, masum bir kibiri olan kaprisli bir çocuktur. Kendisini baharda nasıl süslediğine ve kışın omuzlarını beyaz elbisesiyle nasıl örttüğüne bir bakınız.

ilhanx

Aslında, duvarı yükselterek onu binlerce çağdır rahatsız eden ger-ginlik ve baskıdan kurtardım. Artık memnun ve hatta yeni mücevherinden hoşnut olduğu için birazcık kibirli bile diyebilirim."
"Kring nerede?" diye birden sordu Mirtai.
"Onu Engessa ve KhaladTa beraber duvarda bıraktık," dedi Sparhawk. "Bhelliom'un mükemmel duvarı Troll'lerin bize ulaşmasını engellediği gibi bizim de onlara ulaşmamızı engelliyor. Troll Tanrıları'nın onu aşıp TrollTerini geri almaları için bir yol bulmak zorundayız."
"Senin Bhelliom'un var Sparhawk," dedi Stragen. "Sadece üzerinden sıçra."
Sparhawk başını salladı. "Bhelliom bunu yapmazsak daha iyi olacağını söylüyor. Duvarın yanındaki zemin şu anda hâlâ biraz hassas. O civarda fazla atlayıp zıplarsak başka depremlere neden olabiliriz."
"Tanrım!" diye bağırdı Sarabian. "Bunu yapmayın! Bütün kıtayı parçalayacaksın!"
"İşte bu yüzden engellemeye çalışıyoruz, Majesteleri. Engessa, Kring ve Khalad da aynı şey üzerine çalışıyorlar. Eğer kayalıktan aşağı inemezsek Tynian'nın filosunu kullanıp doğu kıyısından dolaşabiliriz."
"Ama bunu bir süre düşünmek istiyoruz," diye ekledi Vanion. "Sparhawk ve ben konuyu tartışıyoruz. Ben hâlâ kuzeye yürüyüş gösterisi yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Bir hafta içinde dalgalanan sancaklar ve bu bölgede toplanmış güçlerimize eklenmiş beş bin şövalyeyle buradan ayrılırsak Zalasta'mn bütün dikkatini üzerimize çekeceğiz. Eğer denizden gidersek geldiğimizi bilmeyecektir ve bu ona Hasat Festivali'ni kutlamak için Stragen'in yaptığı planların ayrıntılarının havasını koklamak için boş zaman verebilir. Her iki fikirde de bir sürpriz öğesi var. Hangi sürprizin Zalasta'mn planlarını en çok bozacağı üzerine laflıyoruz."
Tamul atlarının eğitimine hemen başladı. Tynian'ın şövalyeleri elbette acı acı şikayet ettiler. Tamul soylularının binek atları çok küçük ve zırhlı adamları taşıyamayacak kadar narindi. Tamul çiftçilerinin çift sürdükleri atlarsa savaş atı olamayacak kadar yavaş ve uysaldılar.

Artık sürekli bir telaş içindeydiler. Caalador emrini vermişti ve geri alınamazdı. Diğer planları yerine otursa da oturmasa da katiller Hasat Festivali'nde yerlerini alacaklardı. Her saniye bu tatili biraz daha yaklaştırıyordu.
Sparhawk Ve arkadaşlarının kuzey Atan'dan dönüşlerinin beş gün sonrasında, bir haberci yanında Khalad'dan gelen bir mesajla koşarak Matherion'a ulaştı. Mirtai, yorgun Atanı Sparhawk ve Va-nion'un planlarınım tartıştıkları oturma odasına aldı. Haberci hiç konuşmadan Khalad'm mektubunu Sparhawk'a verdi.
"Lordum," diye yüksek sesle karakteristik kabalıktaki notu okumaya başladı. "Deprem kuzeydoğu kıyısını birbirine karıştırdı. Bu bölgenin hiçbir haritasına güvenmeyin. Ama bununla beraber denizden gelmeniz gerekiyor. Duvardan aşağıya inmenin hiçbir yolu yok - özellikle de aşağıda TroU'ler bekliyorsa. Engessa, Kring ve ben, Atanlar ve Tikume'nin Peloi süvarileriyle birkaç fersah güneyde duvarın Tamul Denizi'ne girdiği yerde bekleyeceğiz. Oraya gelmeniz uzun sürmesin. Diğer taraf bir şeyler peşinde."
"Bu durum iki planı da ıskartaya çıkartıyor, değil mi?" diye belirtti imparator Sarabian. "Duvardan aşağı inemeyeceğiniz için karadan gidemeyeceksiniz. Denizden de gidemezsiniz çünkü deniz haritası çıkarılmamış kayalıklarla dolu."
"Ve işin daha da kötüsü karar vermek için sadece iki günümüz var," diye ekledi Itagne. "Kuzeye yolladığımız kuvvetler eğer Za-lasta'ya yapmak istediğimiz ikinci sürpizi patlatmak için zamanında Kuzey Burnu'na ulaşacaklarsa Hasat Festivali'nden en az bir hafta önce yola çıkmaları lazım."
"Gidip Kaptan Sorgi'yle konuşsam iyi olur," dedi ayağa kalkarak Sparhawk.
"O ve Caalador aşağıdaki ana kilerdeler," diye haber verdi Stragen. "İkisi de CammoriaTı. Cammoria'lılar yiyecek ve içeceğe yakın olmayı severler."
Sparhawk başıyla onayladı. Vanion'la birlikte hızla odadan çıktılar.
Caalador ve Sorgi arasında neredeyse hemen bir arkadaşlık başlamıştı. Stragen'in belirttiği gibi ikisi de Cammorialıydı, hatta birbirlerine çok benziyorlardı. Sorgi'ninki neredeyse beyaz olmasına rağmen her ikisinin de kıvırcık saçları vardı ve ikisi de geniş

omuzlu güçlü yapılı adamlardı.
"İşte, Üstad Cluff," dedi dostça Sorgi, Sparhawk ve Vanion geniş, havadar mutfak kilerine girdiklerinde "dünyanın sorunlarını çözebildiniz mi?" Kaptan Sorgi, her zaman Sparhawk'a ilk karşılaştıklarında kullandığı takma ismiyle hitap ediyordu.
"Hemen hemen hiç, Sorgi. Ama belki bizim için çözebileceğin bir tane daha var."

ilhanx

"Önce para konusuna gel, Sorgi," diye tavsiyede bulundu Ca-alador. "Bizm aslı Sporhawk, mezu ona gediğinde bira mugla olr."
Sorgi gülümsedi. "Memleketten ayrıldığımdan beri bu lehçeyi duymamıştım," dedi Sparhawk'a. "Oturup Caaladofun konuşmasını saatlerce dinleyebilirim. Şimdilik parayı dert etmeyelim. Tavsiye bedava. Maaliyet, demiri dipten çekince başlar."
"Daha yeni deprem geçirmiş bir yere gitmemiz gerekiyor," dedi Sparhawk. "Kurik'in oğlu biraz önce bir mesaj yolladı. Deprem her şeyi öylesine değiştirmiş ki eski haritalar işe yaramıyormuş."
"Bu hep olur," dedi Sorgi. "Vardenias'a giren halicin dibi her kış değişir."
"Bununla nasıl başa çıkıyorsunuz?"
Sorgi omuz silkti. "İçinde kürek çekecek güçlü bir denizci olan küçük bir kayık indirip iskandil yoluna da uyanık birini yerleştiriyoruz. Bizi aralarından geçiriyorlar."
"Bu oldukça yavaş değil mi?"
"Batan bir gemiyi hareket ettirmeye çalışmak kadar değil. Depremden sarsılan bölge ne büyüklükte?"
"Bunu söylemek biraz zor."
"Tahmin yürüt, Üstad Cluff. Bana tam olarak ne olduğunu söyle ve tehlikeli bölgenin ne kadar büyük olacağı konusunda bir tahmin yürüt."
Sparhawk, kıyıdaki ani değişikliğin nedenini sakladı ve kayalığın ortaya çıkışını anlattı.
"Sorun değil," diye onu temin etti Sorgi.
"Bu sonuca nasıl vardın, Kaptan?" diye sordu Vanion.
"Sizin duvarın kuzeyindeki herhangi bir kayalıktan endişe etmemiz gerekmiyor, Lordum. Bir kez Rendor'un batı kıyısında böyle bir şey olduğunu gördüm. Bakın duvar orada devam ediyor. Denize dek uzanıyor - su altında da - bu yüzden onun kuzeyine

ulaşınca suyun derinliği bin ayak olacak. Bildiğim gemileri çoğu o kadar su çekmez. Yanıma eski haritalardan birkaç tane alacağım. Yaklaşık on fersah açılıp kuzeye yelken açacağız. Ara sıra kerterizimi alacağım ve şu sizin yeni duvarınızın altı yedi fersah kuzeyine geldiğimizde batıya dönüp kıyıya gideceğiz. Adamlarınızı hiçbir sorun olmadan orada kıyıya çıkaracağım."
"Ve işte bu senin planının sorunu, Sparhawk," dedi Vanion. "Sadece yüz gemin var. Eğer hem şövalyeleri hem de atları alırsan orada Trollerle karşılaşacak sadece bin beş yüz adamın olacak."
"Bu tarışmay kaanma ikniz içi okada önümü mi?" diye sordu Caalador.
"Sadece en iyi yolu arıyoruz, Caalador," dedi Sparhawk.
"O zaman niye, planları birleştirmiyorsunuz? Yarın sabah ilk iş Sogiyi kuzeye yollayın. Siz de ordularınızı alın ve işlerinizi yolunuza koyar koymaz o yöne ilerleyin. Sorgi duvardan on fersah kadar uzakta kıyıya yaklaşır. Onunla orada buluşursunuz. Ordunuzu kayalığın etrafından taşır ve duvarın kuzeyindeki kumsala çıkarır. Sonra siz Troll aramaya gidersiniz, Sorgi de demirini atıp balık tutarak vakit geçirir."
Sparhawk ve Vanion utangaçça birbirlerine baktılar.
"Zana dediim gib, Sorgi," diye sırıttı Caalador. "Yükek taboka-ru iç saduysu yokdur. Sanrım bunu nedni kafalarnda aynı anda iki düşçe biden yer almamazı."
Kaçınılmaz bir şekilde, Atan'a gidecek takviye kuvvetlerinin yola çıkış günü gelmişti. Mirtai, Elenia Kraliçesi ve Naip Prensin yatak odasına girdiğinde daha şafak doğmamıştı. "Uyanma zamanı geldi," diye bildirdi dişi dev.
"Kapıyı çalmasını bilmiyor musun?" diye yatağında doğrulup sordu Sparhawk.
"Bir şeyleri yarıda mı kestim?"
"Boş ver, Mirtai," diye içini çekti. "Bu bir âdet, hepsi bu."
"Saçmalık. Herkes burada ne olduğunu biliyor."
"Senin Kring'le evlenme zamanın,gelmedi mi?"
"Beni başından def etmeye mi çalışıyorsun, Sparhawk?"
"Elbette, hayır."
"Kring ve ben tüm bunlar bitene dek beklemeye karar verdik.

Evliliğimiz biraz karmaşık olacak. Dünyanm iki farklı yerinde iki tören yapılması gerekiyor. Kring bu gecikme için hiç mutlu değil."
"Niye olduğunu hiç anlayamıyorum," dedi masumca Ehlana.
"Erkekler tuhafdır." Mirtai omuz silkti.
"Kesinlikle öyle, Mirtai ama onlar olmadan kendimizi nasıl eğlendireceğiz ki?"

ilhanx

Sparhawk pas lekeli, vatkalı, iç giysisini gönülsüzce üzerine çekerek ve çelik siyah emaye iş takımını bariz bir hoşnutsuzlukla süzerek yavaşça giyindi.
"Yanma kaim bir şeyler aldın mı?" dedi Ehlana. "Bu kadar güneyde bile geceler soğumaya başladı, yani Kuzey Burnu çok soğuk olacaktır."
"Aldım," diye homurdandı, "neye yarayacaksa. Ne kadar elbise olursa olsun çelik giyerken bir işe yaramazlar." Yüzünü astı. "Bunun ters olduğunu biliyorum ama zırhı üzerime giydiğimde terlemeye başlıyorum. Biz donarken ve buzlar zırhın içinde saçak tutarken bile devamlı terleriz. Bazen başka bir işle uğraşmış olmayı istiyorum. Eğlence ve para için insanlara bütün gücünle vurmak bir süre sonra tatsızlaşmaya başlıyor."
"Bu sabah kasvetli bir ruh halin var, aşkım."
"İşe başlamak giderek daha zorlaşıyor hepsi bu. Bir kez yola çıktım mı, neşem yerine gelecek."
"Dikkatli olacaksın, değil mi, Sparhawk? Seni kaybedersem ölü
rüm." ,
"O kadar büyük bir tehlikede olacak değilim, tatlım. Bhelliom var ve o güneşi alıp dizinin üzerinde parçalayabilir. Dikkat etmesi gerekenler aslında Cyrgon ve Zalasta."
"Kendine aşırı güvenme."
"Güvenmiyorum. Sayamayacak kadar çok avantajım var, hepsi bu. Kazanacağız Ehlana ve dünyada bizi durdurabilecek hiçbir şey yok. Buradaki sıkıcı zorluklardan geriye tek kalan zafer kutlamaları olacak."
"Şimdi beni niye bir süre öpmüyorsun?" diye önerdi. "Zırhını giymeden önce. Bütün o zırhlar içinde beni öptükten sonra çürüklerin geçmesi haftalar alıyor."
"Biliyor musun," diye gülümsedi, "bu mükemmel bir fikir. Niye yapmıyoruz?"
418

Askeri kol, Sama Gölü'nün doğu kıyısındaki tepelerin üzerinde dolaşarak birkaç mil boyunca uzanıyordu. Kilise Şövalyeleri, Atanlar, Kring'in Peloileri ve birkaç süslü giysili Tamul ordusu alayından oluşuyordu.
Masmavi gökyüzünde pamuk gibi bulutları hızla sürükleyen güçlü bir rüzgârın estiği mükemmel sonbahar günlerinden biriydi. Bu bulutların devasa gölgeleri engebeli arazi boyunca yarış ederken Sparhawk'in ordusu güneş ışığında ilerliyordu. Çeşit çeşit renklerde bayrak ve sancaklar vardı. Bağlandıkları mızrak ve sırıkların ucunda esintiyle saklayıp dalgalanıyorlardı.
Kraliçe Betuana, Faran'ın yanında gidiyordu. "Emin misin, Sparhawk-Şövalye?" diye sordu. "Troll-yaratıklar birer hayvan ve bütün hayvanlar yüzmeyi bilerek doğarlar. Bir kedi bile yüzebilir."
"Sadece gönülsüzce, Betuana-Kraliçe," diye Mmrr'ın Sarsos'da-ki balık havuzunda 'kedileme' yapışını hatırlayarak gülümsedi. "Ulath-Şövalye Troll-yara tıkların kayalıkların ucunu yüzerek dolaşmaları konusunda endişe etmememizi söylüyor. Nehir ve gölleri yüzerek geçerler ama deniz onları korkutur. Sanırım med ve cezirle ilgisi var - ya da belki de tuzdur."
"Bu kadar yavaş gitmemiz gerekiyor mu?" Sesinde sabırsız bir ton vardı.
"Zalasta'nm casuslarının bizi gördüklerine emin olmak istiyoruz, Majesteleri," dedi Vanion. "Bu durum, planımızın çok önemli bir parçası."
"Elene savaşları çok geniş," diye fikrini söyledi Betuana.
"Biz de küçükleri tercih ederiz, Atana ama Zalasta'nın entrikaları bütün kıtaya yayılmış durumda, bu yüzden karşılık vermemiz gerekiyor."
Sephrenia önünde oturan Flüt'le beraber Xanetia'mn yanında at sürüyordu. Herkes Sephrenia ve Xanetia arasında gelişen tereddütlü arkadaşlığı izliyordu. Her ikisi de hâlâ temkinliydi ve aralarındaki ilişkide büyük sıçramalar yoktu. Aşırı incelik, artık savunmada kalmaktan değil, daha çok yanlışlıkla gücendirmeyi fazla düşünmekten geliyordu. Sparhawk, iyiye giden oldukça büyük değişiklikler olduğunu hissetti. "Bütün bu öykülerden bıktık," dedi Va-nion'a Sephrenia. "Hangisinin daha büyük bir yalancı olduğuna
419

emin olamıyorum, Ulath mı, Tynian mı?"
"Ya?"
"Birbirlerini geçmeye çalışıyorlar. Ulath'm abartması ahlaksızca. Tynian'ın da aynı şeyi yaptığına eminim. İkisi de diğerini yüz yılın macerasını kaçırdığına ikna etmek için elinden geleni yapıyorlar. Çok geçmeden yalanların içinde boğulacaklar."
"Bu bir tür sevgi gösterisi, küçük ana," diye açıkladı Sparhawk. "Birbirlerine gerçekten düşkün olduklarını kabullenmekten çok utanıyorlar, bu yüzden birbirlerine çılgınca öyküler anlatıyorlar."

ilhanx

"Bunu hiç anlayabiliyor musunuz, Xanetia?" diye gülümsedi Sephrenia.
"Mantıklı bir insan, erkeklerin sevgilerini nasıl ve niye yansıttıklarını asla anlayamaz, kardeşim."
"Erkekler 'sevgi' sözcüğünden rahatsız oluyorlar," dedi Spar-hawk, "özellikle de diğer erkeklerle ilgiliyse."
"Ama bu yine de sevgi, değil mi, Sparhawk?" diye sordu Sephrenia.
"Şey, sanırım öyle ama yine de bundan rahatsızız."
"Sizinle konuşmak niyetindeyim, Anarae." Betuana belki de farkında olmadan eski Tamulcaya geçti.
"Sizi dinlemekten memnun olacağım, Atan Kraliçesi."
"Genç Atanlar, geleneklere göre, yuvanızı yok edip halkınızı kılıçtan geçirmek için Delphaeus'u aramayı akıllarından hiç çıkarmazlar. Buna izin verdiğim için yürekten özür diliyorum."
Xanetia gülümsedi. "Buna hiç gerek yok, Atan Kraliçesi. Bu sadece aşırı bir ergenlik hevesidir. Açıkça itiraf etmeliyim ki bizim toy gençlerimiz de sizinkileri acemi hileleri ve basit büyülerle asıl amaçlarından başka yönlere çekerek aldatır ve kendileri böyle eğlendirirler."
Betuana güldü. "Sizin çocuklarınızın da aynı şikayetleri var mı?"
"Bütün çocuklar şikayet eder," diye temin etti Sephrenia. "Ebeveynleri bu kadar hızlı yaşlandıran şeylerden biri de budur."
"İyi dedin," dedi Sparhawk. O ve Sephrenia doğrudan Flüt'e baktılar.
Yaklaşık iki gün sonra Kuzey Tamul'daki Lebas'a ulaştılar.

'

Sparhawk, bu kadar kısa süre içinde böylesine büyük mesafeler geçmelerini Bhelliom'un ölçülemez gücünü vurgulayarak orduya açıklamıştı. Ama işin aslı bu işten Bhelliom hiçbir şekilde sorumlu değildi. Bu tuhaf yolculuktan sadece Flüt sorumluydu.
Lebas'da yanında Khalad'dan gelen bir başka mesajla birlikte onları bekleyen bir Atan habercisi daha vardı. Mesaj, eğer şövalyeler kendi başlarına ormana bırakılırlarsa kaçınılmaz bir şekilde kaybolacakları için, habercinin Kring ve Engessa'nm askerleriyle bekledikleri kumsala dek rehberlik edeceğini söyleyen oldukça gücendirici bir nottu. Khalad'm sınıfsal önyargıları hâlâ sıkı sıkıya yerindeydi.
Lebas'dan kuzeye giden tam bir yol yoktu ama patikalar ve ke-çiyolları oldukça açık bir şekilde işaretlenmişti. Kıtanın kuzeydoğu çeyrek dairesini kaplayan geniş ormanın güney ucuna ulaştılar. ; Kring'in Eosia'dan yanında getirdiği yüz Peloi atlarını müttefiklerine çok yakın sürüyordu. Ormanın derinlikleri ovada yaşayan batı Peloilerini oldukça gerginleştiriyordu.
"Sanırım bunun nedeni gökyüzü," diye açıkladı Tynian.
"Ormanın derinliklerindeyken gökyüzünü biraz zor görürsün," I diye itiraz etti Kalten.
"Ben de bunu demek istemiştim," dedi geniş yüzlü Deiralı. "Batı Peloileri kafalarının üstünde gökyüzü olmasına alışkın. Ağaç dalları görüntülerini kapattığında gerginleşmeye başlıyorlar."
Saldırının rastgele mi olduğunu yoksa Betuana'yı mı hedeflendiğini asla saptayamayacaklardı. Ormanda yaklaşık yüz fersah kadar ilerleyip gece için kamp kurmuşlardı. Büyük bir çadır hanımlara - Betuana, Sephrenia, Xanetia ve Flüt - biraz mahremiyet sağlayabilmek için oldukça uzağa kurulmuştu.
Katiller gizlenmişlerdi ve dört kişiydiler. Betuana ve Xanetia çadırdan çıkarken kılıçları çekili olarak çalıların arasından fırladılar. Betuana anında karşılık verdi. Kılıcı kınından sıyrılıp doğrudan saldırganların birinin karnına daldı. Kılıcını geriye çekmesiyle birlikte yere atlayıp yuvarlandı ve iki ayağını birden başka birinin suratına geçirdi.
Sparhawk ve diğerleri, Sephrenia'nm alarm çığlığı üzerine çadıra doğru koşuyorlardı ama Atan Kraliçesi her şeyi kontrol altına almış gibiydi. Acele bir darbeyi savuşturup hamleyi yapan kılıksız

saldırganın kafatasmı yardı.
"Dikkat!" diye bağırdı koşarak yaklaşan Berit. Yere devirdiği adam kanıyan burnu ve elinde bir hançerle ayağa kalkmaya uğraşıyordu. Tam Atan Kraliçesinin arkasındaydı.
Xanetia daha önce kılığını değiştirirken değişim, gizleyici renklenme azar azar yok olarak yavaşça oluşurdu. Ama şimdi bir anda çok güçlü olarak ışıldamaya başlamıştı, içindeki ışık bir parıldayış değildi. Onun yerine güneş gibi parlak bir ışık saçıyordu.
Kanayan burunlu saldırgan eğer becerikli olsaydı kaçabilirdi. Ama yüzüne yediği tekmeyle sarsılıp dengesini yitirmiş gibiydi.

ilhanx

Ama Xanetia'nm eli ona dokunmadan önce tek bir çığlık attı. Çığlığı boğuk bir gurultuyla kesildi. Ağzı bir karış açık ve gözleri dehşetten dışarı fırlamış haliyle kendisine dokunan ışıldayan şekle baktı - ama sadece bir an için. O andan sonra ifadesini artık tanımak imkânsızdı. Yüzündeki etler sarktı ve korkunç temas yüzünden çürümüş bir sıvıya dönüşerek akmaya başladılar. Yanakları ve dudakları çenesinden aşağı sızarken ağzı daha da açılmış gibi göründü. Bir kere daha çığlık atmaya çalıştı ama çürüme çoktan boğazına ulaşmıştı ve ağzında tek çıkan şey akıcı bir hırıltı oldu. Elindeki et sıyrıldı ve hançeri onu kavrayan iskeletten düştü.
Sinirleri, kordonları elbisesinden dışarı akarken yapış yapış bir deri kalıntısı halinde dizleri üstüne çöktü.
Çürüyen ceset ormanın yapraklarla kaplı zemine hareketsizce uzanmak üzere yavaşça öne doğru devrildi - hareketsizdi ama Xa-netia'nm laneti yoluna devam ederken eriyordu.
Anarae'nin ateşi soluklaştı ve ışıldayan yüzünü ışıldayan avuçlarının içine gömerek ağladı.

yirmi sekizinci bölüm

EOSIA'DA YAĞMUR yağıyordu. Her sonbahar Zemoch dağlarını temizleyen, soğuk, inatçı bir yağmur. Yağmur, Hasat Festivali kutlamalarının üzerine gölge düşürmedi çünkü kutlamacıların çoğu hava durumunu fark edemeyecek kadar sarhoştu.
Stolg sarhoş değildi. Çalışıyordu ve iş yaparken içen adamları daima küçümsemişti. Stolg, sade giysilere bürünen ve dikkat çekici hiçbir özelliği olmayan, tarif edilmesi çok zor insanlardan biriydi. Saçlarını kısacık keserdi, kocaman güçlü elleri vardı. Eğlenen kalabalığın arasından şehrin zengin bölgesine doğru göze batmadan ilerledi.
Stolg ve karısı Ruta o sabah tartışmışlardı, bu tartışmalar daima adamın keyfini kaçırırdı. Bir grup sarhoş genç aristokratın yolundan çekilirken Ruta'nm gerçekten yakınmak için büyük bir nedeni olmadığını düşündü. Her şeyden önce ailesinin geçimini yeterince iyi sağlıyordu ve şehrin dış mahallelerindeki küçük temiz kulübeleri bütün arkadaşları tarafından kıskanılıyordu. Oğulları, bir marangozun yanında çıraktı, kızlarının iyi bir evlilik için mükemmel beklentileri vardı. Stolg hâlâ Ruta'yı seviyordu ama kadın düzenli bir şekilde küçük şeyler yüzünden huzursuzlanıp bayıltana kadar başının etini yiyordu. Bu kez de kulübelerinin ön kapısında niye doğru dürüst bir kilit yok diye üzülmüştü. Ona kaç sefer, bütün herkesin olsa bile, kendilerinin kilide ihtiyaçları olmadığını söylemiş olursa olsun Ruta aynı konudan bahsetmeyi sürdürüyordu.
Stolg durdu ve nöbetçiler önünden sert adımlarla geçerken bir kapı girişine sığındı. Djukta, normalde nöbetçilere Stolg'un yoluna çıkmasınlar diye rüşvet verirdi ama bu Hasat Festivali zamanıydı, yani etrafta küçük ve önemsiz feryatları gizleyecek kadar bir kargaşa olacaktı. Djukta, gereksiz para sarf etmeyen biriydi. Esos'un

berbat meyhanelerinde Djukta'nın pelerine para vermemek için kasıtlı olarak o koca sakalını uzattığı, yaygın bir espiriydi.
Stolg hedefi olan evi gördü ve arkasındaki sokağa kıvrıldı. Evin arkasına yerleştirilmiş bir merdiven ayarlatmıştı. Hızla yukarı tırmanıp ikinci kat pencerelerinin birinden içeri girdi. Koridor boyunca ilerledi ve yatak odasına girdi. Evin eski uşaklarından biri bir kroki çizip ev sahibinin, küçük bir soylu olan Kont Kinad'm, odasını işaretlemişti. Odanın içinde bekleyen Stolg yatağa uzandı. Bekleyiş ne kadar uzarsa uzasm rahatı yerinde olacaktı. Aşağıdan gelen eğlence seslerini duyabiliyordu.
Yatakta uzanırken, Ruta'nm istediği kilidi kabul etmeye kadar verdi. Pahalı olacaktı ama evin sessizliği ve huzuru buna fazlasıyla değecekti.
Yarım saat geçmemişti ki merdivenden gelen ağır ve birazcık dengesiz bir ayak sesi duydu. Hızla yataktan fırladı, sessizce kapıya gidip kulağını kapıya dayadı.
"Hiç sorun yok," dedi dışarıdan gelen ve kelimeleri yuvarlayan bir ses. "Yatak odamda bir kopyası var."
"Gerçekten mi, Kont Kinad," diye bir kadm seslendi, "Sözünüze güveniyorum."
"Hayır, Barones, Majesteleri'nin ne dediğini kelimesi kelimesine okumanızı istiyorum. Hayatınızda göreceğiniz en salakça bildiri." Kapı açıldı ve mum taşıyan biri içeri girdi. Bu iki gün önce Stolg'a gösterilen adamdı. Stolg, Kont Kinad'm böyle pahalı bir profesyonelin ziyaretini gerektirecek kadar birisini sinirlendirecek ne yaptığını merak etti. Bu fikri bir kenara itti. Bu kesinlikle onu ilgilendirmiyordu.

ilhanx

Stolg tam ve dikkatli bir profesyoneldi, yani birkaç farklı teknik kullanabilirdi. Kont Kinad'm sırtının ona dönük olması en sevdiği tekniği uygulamak için gereken fırsatı vermişti. Kemerinden uzun bir kama çıkardı, konta hızla arkasından yaklaştı ve ince uzun bıçağı kontun kafatasının alt kısmına sert bir çatırtıyla soktu. Yığılan gövdeyi yakalayıp sessizce yere yatırdı. Beyne sokulan bir bıçak işi her zaman kesin bir şekilde hallederdi. Sessiz ve hızlıydı, en temiz işi çıkarırdı. Ruta, iş giysileri kanla kaplı olduğunda onları yıkamaktan nefret ederdi. Stolg, ayağının birini kontun omuzlarının arasına dayayarak kamasını kafatasınm arkasından çekip çıkardı.
424

Bu ustalık isteyen bir şeydi. Bir bıçağı kemikten çekip çıkarmak oldukça güç isterdi.
Stolg cesedi çevirip ölü adamın yüzüne dikkatle baktı. Bir profesyonelin daima müşterisinin işinin bittiğine emin olması lazımdı.
Kont kesinlikle ölüydü. Gözleri boş bakıyor, yüzü morarıyor ve burnundan kan damlıyordu. Stolg kamasını silip kaldırarak yeniden koridora çıktı. Girdiği pencereden sessizce evi terk etti.
Djukta'nm ona verdiği listede iki isim daha vardı ve şansı yaver giderse bu gece bir tane daha halledebilirdi. Ama yağmur yağıyordu ve Stolg yağmurda çalışmaktan gerçekten hoşlanmazdı. Onun yerine erkenden eve gitmeye, sadece bu seferlik pes ettiğini Ruta'ya söylemeye ve çok istediği kilidi takmaya karar verdi. Ardından çocuklarını da alıp sokağın sonundaki meyhaneye giderek komşularıyla birlikte birkaç maşrapa bira içmek hoş olabilir diye düşündü. Zaten Hasat Festivali'ndeydiler, bir erkeğin tatilini kesinlikle dostları ve ailesiyle geçirmeye çalışması gerekirdi.
Sherrok, ufak tefek, saçları seyrelmiş ve kafatası yamru yumru olan çok zayıf bir herifti. Güney Daconia'daki Verel'in kalabalık sokaklarında aceleyle pek yürümezdi. Sherrok, gündüzleri kentin gümrük bürosunda, Tamul üstlerinden emirler almaktan üzüntü duyarak çalışan küçük bir memurdu. Sherrok, Tamullardan iğrenir di, onlara itaat ve hizmet eden bir konumda olmak onu bazen gerçekten hasta ediyordu. Ortak bir tanıdığın tanıştırdığı hastalıklı Styric Ogerajin'e bilgi satma kararının arkasında aslında işte bu iğrenme duygusu vardı. Birkaç dikkatli kısa görüşmenin sonrasında Ogerajin bazı bilgilerin oldukça çok para edebileceğini kurnazca ima ettiğinde, Sherrok aşağıladığı üstlerine ihanet edip - ve bu arada oldukça iyi meblağı bir kenara koyma - şansının üstüne atlamıştı.
O gece Ogerajin'e götürdüğü bilgi çok önemliydi. Açgözlü, kan emici Tamullar, gümrük vergisini yüzde birin çeyreği kadar arttıracaklardı. Ogerajin bu bilgi için cömert bir ödeme yapmalıydı.
Sherrok, Hasat Festivali'ni kutlayan kalabalığın içinde hızla ilerlerken dudaklarını yaladı. Köle pazarında sekiz yaşında bir Astelli kız vardı, korkudan ödü patlamış kocaman gözleriyle baştan çıkarıcı bir çocuk ve eğer Ogerajin cömert olmaya ikna edilebilirse, Sherrok onu satm alabilirdi. Daha önce bu kadar küçük bir çocuk sahibi
425

olmamıştı, bunu düşünmek bile dizlerinin çözülmesini sağlıyordu.
Pis kokulu bir ara sokaktan geçerken aklı sadece kızla doluydu ve bu yüzden etrafına hiç dikkat etmiyordu - ta ki bir tel boynuna sıkıca sarılana kadar.
Elbette debelendi ama hiçbir işe yaramadı. Katil, onu arka sokağa çekip sakin bir şekilde boğdu. Son düşüncesi, o küçük kızın yüzüydü. Doğrusu kız ona gülüyormuş gibiydi.
"Biliyor musun, değerinden daha çok sorun çıkarıyorsun," dedi Bersola, kayığın pruvasına yayılmış ölü adama. Bersola, her zaman öldürdüğü adamlarla konuşurdu. Bersola'nm meslektaşlarının çoğu onun deli olduğuna inanırlardı. Dürüstlük bizi, onların haklı olduğunu kabul etmeye zorlamaktadır.
Bersola'nm en büyük sorunu, her şeyi her zaman aynı şekilde yapmasında gizliydi. Değişmez bir şekilde, bıçağım insanın üçüncü dördüncü kaburgaları arasına, hafifçe aşağı doğru bir eğimle sokardı. Ama etkiliydi, çünkü oradan giren bir bıçak kalbin yerini asla kaçırmazdı. Bersola, asla bir cesedi yığıldığı yerde bırakmazdı. Onu kalanları ortadan kaldırmaya iten bir zorunlu tertiplilik anlayışı vardı. Edom Denizi kıyısındaki bir Daconia şehri olan Ederus'da yaşayıp çalıştığı için geriye kalanlardan kurtulması basit bir konuydu. Sandalla küçük bir gezi ve ölünün ayak bileklerine bağlı birkaç kaya parçası bütün izleri silerdi. Bununla beraber Bersola'nm alışkanlık hakkındaki karakteri, onun cesetleri her zaman tam aynı noktaya atmaya yöneltmişti. Ederus'un diğer katilleri, sık sık 'Bersola Sığlığı'ndan gülerek bahsederlerdi. Gölün dibinde atılmış ölülerle yukarı kadar dolmuş olduğu sanılan bir yerdi. Deyimin anlamını bilmeyen kişiler bile Bersola Sığlığı tanımını kullanırlardı.
"Dayanamadın ve yaptın, değil mi?" diye sığlığa doğru kürek çekerken sandalın pruvasmdaki cesetle konuştu Bersola. "Gidip birisini gücendirmişsin. Biliyorsun, bu konuda sadece kendini suçlayabilirsin. Eğer yeterince kibar ve nazik olsaydın, bunların hiçbiri olmayacaktı."
Ceset karşılık vermedi. Asla vermezlerdi.

ilhanx

Bersola kürek çekmeyi bırakıp etrafına bakındı. Karşı kıyıdaki Fanna'nm Meyhanesi'nin penceresinde her zamanki ışık ve yakın kıyıdaki kayalık burnun üzerindeki uyarı ateşi vardı. Ederus'dan
426

dışarı çıkan rıhtımdaki fener teknenin kıçmdaydı. "İşte burası," dedi ölü adama Bersola. "Aşağıda birçok arkadaşın olacak, bu yüzden o kadar da kötü değil." Kürekleri tekneye çekip öne doğru ağır ağır yürüdü. Ölü adamın ayak bilekleri arasına yerleştirdiği iri kayayı tutan ipin düğümlerini kontrol etti. "Biliyorsun, bu yüzden çok üzgünüm," dedi, "ama bu senin hatandı." Kayayı - ve ölü adamım ayaklarını - kenara getirdi. Omuzularım bir an için tuttu. "Söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.
Uygun bir süre bekledi ama ölü adam cevap vermedi.
"Zaten olacağını hiç sanmamıştım," dedi Bersola. Omuzları bıraktı ve ceset küpeşteden gevşek bir şekilde kayarak gölün karanlık sularında yok oldu.
Bersola, Ederus'a dönmek için kürek çekerken ıslıkla en sevdiği şarkıyı çalıyordu.
Thalesia'nın Naip Prensi Avin Wargunsson, öfkeden köpürü-yordu. Başpiskopos Bergsten, izninizle bile demeden ayrılmıştı. Buna dayanılmazdı işte! Bu adam Naip Prens'in saygınlığını kesinlikle umursamıyordu. Unutulmamalıdır ki Avin Wargunsson bir gün kral olacaktı - kuzey kulesindeki sayıklayan deli adam ölür ölmez - ve bu yüzden birazcık nezaketi hak ediyordu, insanlar daima onu görmemezlikten geliyordu! Bu umursamamazlık küçük naip prensin ruhunu kemiriyordu. Avin beş ayaktan biraz daha uzundu ve krallığın kesinlikle ondan en az bir ayak daha uzun sarışın insanlarla dolu olması yüzünden neredeyse hiç göze çarpmıyordu. Çocukluğu, aşağıya bakıp onun orada olup olmadığını görmeyi reddederek sürekli olarak üstüne basan kocaman adamların ayaklarının altından bir fare gibi kaçmaya çalışarak geçmişti.
Bazen bu onu o kadar öfkelendirirdi ki çığlığı basabilirdi.
Derken, çalmaya bile tenezzül etmeyen iki iriyarı, sarışın, kaba saba adam kapıyı açtılar ve içeriye büyük bir fıçı yuvarladılar, "işte istediğin bir fıçı Arcian kırmızısı, Avin," dedi içlerinden biri. Görgüsüz barbarlar uygun hitap şeklini kullanamayacak kadar cahillerdi.
"Ben bir fıçı şarap sipariş vermedim," diye söylendi Avin.
"Muhafız başı bir fıçı Arcian kırmızısı istediğini söyledi," dedi diğer vahşi sarışın kapıyı kapatarak. "Bize söyleneni yapıyoruz.
427

Bunu nereye istersin?"
"Ah, şuraya koyun," dedi işaret ederek Avin. Böylesi onlarla tartışmaktan daha kolaydı.
Fıçıyı yerde yuvarlayarak köşeye diktiler.
"Ben ikinizi de tanıdığımı sanmıyorum," dedi Avin.
"Biz yeniyiz," dedi ilk konuşan, omuzlarını silkerek. "Kraliyet Muhafızlarına geçen hafta katıldık." Yere çadır bezinden bir çanta koyup bir levye çıkardı. Levyeyi fıçının kapağının altına dikkatle soktu ve kapak çıkana dek ileri geri oynattı.
"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu Avin.
"Eğer içine ulaşamazsan içemezsin, Avin," diye belirtti adam. "Bizde uygun aletler var ve büyük ihtimalle sende yok." Bu adam en azından temizce tıraş olmuştu. Kraliyet Muhafızlarının çoğu üzerlerini sarı yosunlar bürümüş ağaçlara benzerlerdi. "Tadına bakıp ekşimemiş olduğuna emin olsan iyi olur, Brok."
"Doğru," dedi diğeri. Avucunun içiyle biraz şarap alıp şapırdatarak içti. Avin'in tüyleri ürperdi. "Bana göre tadı iyi, Tel," diye bildirdi. Yüzünde düşünceli bir bakış belirdi. "Kapağı yerine koymadan önce niye kendimize birer maşrapa doldurmuyoruz?" diye önerdi. "Fıçıyı merdivenlerden yukarı taşımak ağır bir işti ve beni çok susattı."
"İyi fikir," diye onayladı Tel.
Sakallı adam Avin'in çöp kutusu olarak kullandığı pirinç kaplı tahta bir kovayı aldı. "Bunu kullanmamda bir sakınca var mı, Avin?" diye sordu.
Avin Wargunsson ağzı bir karış bakakalmıştı. Bu artık çok ileri gitmişti - Thalesia'da bile.
İri yarı adam çöp kutusundakileri yere döküp onu fıçıya daldırdı. Sonra kovayı yere koydu. "Sanırım hazırız, Tel," dedi.
"Tamam," diye karşılık verdi Tel. "Haydi başlayalım."
"Ne yapıyorsunuz?" diye kendisine doğru yaklaşırlarken tiz bir sesle haykırdı Avin.
Cevap vermeye bile tenezzül etmediler. Bu dayanılmazdı işte! O, Naip Prens'ti. İnsanların onu böyle umursamamaya hakları yoktu!

ilhanx

Kollarından yakalayıp debelenişini umursamadan fıçıya dek sürüklediler. Attığı tekmeler bile adamların dikkatini çekememişti.
428

"Gir içeri," dedi ismi Tel olan, bir atı ahıra sokarken kullandığı nazik tonda. İkisi Avin Wargunsson'u kolayca kaldırıp ayaklarından fıçıya soktular. Brok isminde olanı onu aşağıya doğru bastırırken Tel branda çantadan çekiç ve bir avuç çivi alıp fıçının kapağım kaldırdı. Sonra kapak yerine oturana dek çekiçle kenarlara vurdu.
Avin'in sadece gözleri ve alnı şarabın yüzeyinin üstündeydi. Nefesini tutarak kapağın altına iki yumruğuyla güçsüz bir şekilde vurmaya başladı.
Tel, sakin bir şekilde fıçının kapağım çivilerken başka bir darbe sesi daha duyuluyordu.
Majesteleri Betuana'ya yapılan saldırıdan sonraki sabah yola çıktıklarında hanımlar Kalten'i oldukça sert bir şekilde yanlarından uzaklaştırdılar. Kalten kendi kendini atadığı Xanetia'nin koruyuculuğu görevini çok ciddiye almıştı ve böylesine saygısızca uzaklaştırılmasına biraz gücenmişti.
"Şu anda biraz mahremiyete ihtiyaçları var," dedi Vanion. "Onları korumak için iki yana da şövalyeler yerleştir ama Xanetia bunu unutana dek onlara yeterince rahat davranacakları bir yer bırak." Vanion bir askerdi ama bazen içgüdüleri oldukça güçlüydü. Sparhawk omuzunun üzerinden geriye baktı. Sephrenia atını kederli Xanetia'nin bir yanına çok yakın, Betuana da diğer yanında sürüyordu. Xanetia başı eğik kollarında FlütTe beraber gidiyordu. İncinmiş kız kardeşlerinin etrafında bir tür koruyucu duvar örmüş gibiydiler. Sephrenia atını Anarae'nin çok yakınında sürüyor, sıkıntılı kadına dokunmak için sık sık elini uzatıyordu. Irksal farklılıklar ve çağlarca süren düşmanlık, bütün kadınların evrensel kardeşliği yaklaşımıyla umursanmıyor gibiydi. Sephrenia, düşmanını teselli etmek için hiç düşünmeden bu engelleri aşmıştı. Betuana da en az onun kadar kaygılıydı ve Xanetia'nin temasının tüyler ürpertici sonucuna rağmen Delphae kadınına çok yakın yürüyordu.
Aphrael, elbette, durumu tamamen kontrol altına almıştı. Kolları Xanetia'nin beline sarılıydı ve Aphrael'in dokunuşu dünyanın en kudretli güçlerinden biriydi. Sparhawk, Xanetia'nin gerçekten acı çekmediğine oldukça emindi. Çocuk Tanrıça buna izin vermezdi. Anarae'nin yapmak zorunda kaldığı şeydeki görünür dehşet ve pişmanlık tamamen iki destekçisinin yararma olmuştu. Aphrael, Seph-
429

renia'nın ırksal düşmanlığını ve Betuana'nın batıl nefretini de Xane-tia'nın kederli görünüşünü kasten yoğunlaştırarak yok ediyordu.
Sayısız yeniden bedenleşmelerinde kaprisli küçük bir kız çocuğu olarak görünen Aphrael'i küçümsemek kolaydı ve büyük ihtimalle Çocuk Tanrıça'nm bu biçimi seçmesinin asıl sebebi de buydu. Ama Sparhawk, Matherion'daki pirinç aynada dalgalanarak yansıyan gerçek Aphrael'i görmüştü. Gerçeği ne çocuksu ne de kaprisliydi. Aphrael, daima ne yaptığım biliyor ve her zaman istediğini alıyordu. Sparhawk, Aphrael'in dalgalanan gerçek görüntüsünü sıkıca zihnine yerleştirdi, böylece gamzeler ve öpücükler kararlarını bulandırmaya başladığında ona sığınacaktı.
Bu kadar kuzeye çıkınca günler hatırı sayılır derecede kısalmış-tı. Güneş çok uzaklarda güneydoğuda doğuyor ve yeniden alçalmaya başlamadan önce ufkun üzerinde pek fazla yükselmiyordu. Uzun gecelerin buzları, cılız güneş karanlık saatlerde oluşanları eritecek güce artık sahip olmadığı için bir önceki gecenin dante-limsi örtüsünün üzerine yığılıyordu.
Güneş batmak üzereyken devasa bir Atan onları karşılamak için donmuş bir orman patikasından koşarak geldi. Doğrudan Kraliçe Betuana'ya yöneldi ve yumruğunu göğsüne vurarak selamladı. Betuana hızla Sparhawk ve diğerlerinin yanma gitti. "En-gessa-Atan'dan bir mesaj," dedi kısaca. "Duvarın doğu ucundaki kıyıda toplanan düşmanlar var."
"Troller mi?" diye çabucak sordu Vanion.
Uzun boylu Atan başını olumsuz bir şekilde salladı. "Hayır, Va-nion-Lord," dedi. "Eleneler ve çoğu savaşçı değil. Ağaçları kesiyorlar."
"Tahkimatlarda kullanmak için mi?" diye sordu Bevier.
"Hayır. Kilise Şövalyesi. Yüzecek şeyler yapmak için ağaçları sıkıca birbirlerine bağlıyorlar."
"Sal mı?" diye sordu Tynian. "Ulath, sen Troll'lerin denizden korktuklarını söylemiştin. Kayalığın diğer tarafına dolaşmak için sal kullanmayı kabul edebilirler mi?"
"Bunu söylemesi zor," dedi örgü saçlı sarışın Thalesialı. "Ghwerig, Venne Gölü'nü geçmek için sandal kullandı. Zemoch savaşında Kral Sarak'ı izlediğinde Thalesia'dan Pelosia'ya gitmek
430

ilhanx

için gizlice bir gemiye binmek zorunda kalmıştı ama Ghwerig diğer Troll'ler gibi değildi." Atana baktı. "Bu salları duvarın kuzey tarafında mı yoksa güney tarafında mı yapıyorlar?"
"Duvarın bu tarafındalar," diye cevapladı Atan.
"Bu pek anlamlı gelmiyor, değil mi?" diye sordu Kalten.
"Bana da öyle," diye kabul etti Ulath.
"Sanırım gidip baksak daha iyi olacak, Sparhawk," dedi Vani-on. "Dün gece Betuana'ya yapılan saldırı Zalasta'nm gelişimizi bildiğinin açık bir belirtisi, yani ormanlardaki bu küçük gezinti amacına ulaştı. Haydi gidip Engessa ve Kring ile kuvvetlerimizi birleş-tirelim ve Sorgi'nin henüz kıyıya yanaşıp yanaşmadığını öğrenelim. Zaten kış çok hızlı yaklaşıyor. Sanırım güneş tamamen batmadan Troll'lerle uğraşmayı tercih edeceğiz."
"Bununla ilgilenebilir misiniz, Kutsal Kişi?" dedi Aphrael'e Sparhawk. "Bhelliom'dan isteyecektim ama işleri o kadar iyi idare ediyorsunuz ki sorumluluğu devralarak eleştirel görünmek istemedim."
Aphrael'in gözleri kısıldı. "Şansını zorlama, Sparhawk," dedi meşumca.
Sparhawk, Aphrael'in onları bir şekilde geceleyin mi götürdüğünü ya da eyerlerine atladıkları an ve atlarının ilk adımı attığı an arasıda bir yerde aradaki milleri farkında olmadan mı geçirdiğine asla emin olmadı. Çocuk Tanrıça istemediği zaman oynarken yakalanmayacak kadar pratik ve yetenekliydi.
Tepe güneş battığında kurdukları gece kamplarımnm kuzeydoğusundaki aynı tepeydi ?- ya da öyle görünüyordu - ama yola çıktıktan yaklaşık yarım saat sonra tepeye çıktıklarında diğer tarafında uçsuz bucaksız dümdüz orman yerine enginlere yayılan kurşun grisi Tamul Denizi ve uzun bir kumsal vardır.
"Bu çabuk oldu," dedi etrafına bakınarak Talen. Talen'in bu sefere katılışının izahı Sparhawk'i pek tatmin etmemişti. Aphrael'den şüpheleniyordu. Böyle şeylerde Aphrael'den şüphelenmek çok kolaydı.
"Kumsaldan yaklaşan biri var," diyen Ulath, kuzeyde Su kıyısı boyunca at süren minik bir figürü gösterdi.
"Khalad." Talen ilgisizce omuz silkti.

"Nereden anladın?"
"O benim ağabeyim, Sör Ulath - hem pelerinini tanıdım.
Tepeden aşağı at sürerek kumsala ulaştılar.
"Niye bu kadar geç kaldınız?" diye onlara katıldığında kabaca sordu Khalad.
"Ben de seni gördüğüme sevindim, Khalad."
"Komik olmaya çalışma, Emban. Son on gündür Engessa ve Atanlarını kayalığın ucunu yüzerek geçmeye kalkışmamaları için ikna etmeye boğuşuyorum. Tek başlarına gidip Troll'lere saldırmak istiyorlar. Stragen'in planı nasıl gitti?"
"Bir şey söylemek zor," dedi Talen. "Hasat Festivali sırasında yoldaydık. Stragen ve Caaladofu peşlerinde takıldıkları insanların çoğunun şu ana kadar ölmüş olduklarını bilecek kadar iyi tanıyorum. Biraz geç kaldık, çünkü Zalasta'nm adamlarının bizi gördüğüne emin olmak istedik. Böylece onun dikkatini Caalador'un katillerinin yolundan çekebileceğimizi düşündük."
Khalad homurdandı.
"Troll'ler yakınlarda bir yerde mi toplanıyorlar?" dedi Ulath.
"Tahmin edebildiğimiz kadarıyla hepsi Atan sınırının diğer tarafında, terk edilmiş Tzada köyünde toplanıyor," dedi Khalad. "Bir süre duvara tırmanmaya çalıştılar ama sonra geri çekildiler. Engessa'nın duvarın üstünde onları izleyen gözcüleri var. Harekete geçtiklerinde bize haber verecekler."
"Engessa'yla Kring neredeler?" diye sordu Vanion.
"Kumsalın bir mil kadar yukarısında, Lordum. Ormanın biraz içinde kamp kurduk. Tikume bize katıldı. Yaklaşık beş gün önce birkaç bin doğu Peloisi getirdi.
"Bu işe yarayacak," dedi Kalten. "Peloiler savaş konusunda çok heveslidir."
"Sorgi'den bir haber var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Kayalıkların arasından yolunu bulmaya çalışıyor," dedi Khalad. "Geldiğini bize haber vermek için önden büyük cankurtaran sandalını yolladı."
"Şu sal işi de nedir?" diye sordu Vanion.
"Onlar sal değil, Lordum. Yüzen bir köprünün parçaları."
"Bir köprü mü? Nereye bir köprü?"
"Emin değiliz. Edomlu köylüler bizi görmesinler diye biraz

uzak duruyoruz."
"Edomlular kıtanın bu yanında ne arıyor?" diye biraz şaşkınca sordu Kalten.

ilhanx

"Köprü inşa ediyorlar, Sör Kalten. Dinlemiyor muydunuz? Ta-len'in eski dostu Amador - ya da Rebal ya da şu anda kendine ne diyorsa - bir şekilde işin başında. Incetes de burada ve en büyük etkiyi yapan o. Etrafta eski Elene dilinde bağırarak emirler veriyor ve onu anlamayan ya da yeterince hızlı hareket etmeyen herkesin beynini patlatıyor."
"Jorsan yakındaki o ormanda gördüğümüz sahte olan mı?" diye sordu Talen.
"Sanmıyorum. Bu adam oldukça iri görünüyor ve yanında oldukça büyük bronz zırhlı bir birlik var. Sanırım birisi yine geçmişten insan diriltiyor."
"Bu büyük ihtimalle Samarlı Djarian'dır," dedi Sephrenia. "Ne dersiniz belki de koca orduları uyandırabilir."
"Eğer Cyrgon ona yardım ederse olabilir," diye ekledi Aphrael. Çocuk Tanrıça ablasının kucağında uyuyakalmış gibiydi ama dinlediği açıkça ortadaydı. Kocaman kara gözlerini açtı. "Selam, Kha-lad/' dedi. "Biraz rüzgârdan yanmışa benziyordun."
"Tamul Denizi'nden sert rüzgârlar esiyordu, Kutsal Kişi. Üstelik rüzgârlara karışmış güçlü bir buz kokusu da var." .
"Onların yaptıkları da işte bu," dedi parmaklarını şaklatarak Ulath.
"Hâlâ bunu yapıyor mu?" diye sordu Tynian. "Şu ana dek onu tedavi ettiğinizi umuyordum."
"Ulath kafasıyla birdirbir oynuyor, Tynian," dedi sakince Sephrenia. "Bir iki saniye sonra geri gelecek ve bizim için boşlukları dolduracak."
"Ne kadardır buraları soğuk, Khalad?" diye sordu Ulath.
"Biz geldiğimizde pek sıcak değildi, Sör Ulath."
"Geceleri koylar ve kıyı boyunca hiç buz tutuyor mu?"
"Biraz. Ama kaim değil ve daha yayılma şansını bulamadan med gelip parçalıyor."
"Yaklaşık bir millik açıktaki bir buz kütlesi kırılmaz ama," dedi Ulath. "Med ve cezirle yükselip alçalır çünkü kayalara çarpıp kü-çülmez. Şu ana dek bir ayak kalınlığını bulmuştur. Edomlular sal

ya da köprü yapmıyor. Onlar suda yüzen buza doğru bir iskele yapıyor. Duvarm kuzeyinde bir tane daha olacak. Troll'ler buzu geçecekler Bunu biliyoruz çünkü Thâlesia'dan gelmek için öyle yaptılar. Cyrgon, Troll'leri duvarın kuzeyindeki iskeleden yürüyüşe geçirecek ve buza çıkaracak. Ardından buzun üstünden güneye yürüyecekler ve bu güney iskelesinden kıyıya çıkacaklar."
"Ve sonra yeniden Atanlara saldıracaklar," dedi tatsızca Vani-on. "Yüzen buzun Troll'leri taşıyabilmesi için ne kadar kalın olması lazım?"
"Yaklaşık iki ayak olması yeter. İskeleler bittiğinde yeteri kadar kalın olacak - eğer soğuk devam ederse."
"Sanırım soğuğun devam edeceği konusunda Cyrgon'a güvenebiliriz," diye belirtti Tynian.
"Başka bir şey daha var," diye ekledi Khalad. "Eğer Cyrgon havayla böyle oynamaya devam ederse, Sorgi'nin gemileri çok geçmeden buza sıkışıp kalacak. Eğer ortaya bir şey çıkaramazsak - ve de çabucak - yeniden belimize kadar Troll'ün içinde kalacağız sanırım."
"Haydi gidip Kring ve Engessa'la konuşalım," dedi Sparhawk.

yirmi dokuzuncu bölüm

"KUMSAL DEĞİŞMİŞ, dost Sparhawk," diye konuşuyordu Kring. "Uçuruma yaklaştığında, yaklaşık bir mil kadar, bir zamanlar deniz dibi olan bölüm şimdi su yüzüne çıkmış durumda."
"Bhelliom, toprağı çatlağın kuzeyinden kıtanın geri kalanının altına itmiş gibi görünüyor," diye ekledi Khalad. "Bir şekilde altına kaymış ve çatlağın bu tarafını uçurumdan yukarı itmiş. Bu taraftaki deniz dibini yükselten o. Uçurumun güneyindeki arazi çökmüş ve bu yüzden deniz karaya doğru birkaç mil ilerlemiş. Sudan çıkan ağaç tepeleri görebilirsin. Deprem başladığında bulunduğumuz yerdeki kırılma temiz ve düz ama burada, kıyıda birçok heyelan olmuş. Uçurumun kuzeyinde sudan çıkan büyük kayalar var."
"Şu bahsettiğiniz Edomlular nerede?" diye sordu Vanion.
"Uçurumun üstüne yakınlar, Lordum. Ağaçları kesiyor, kütükleri aşağıya, suyun kıyısına doğru yuvarlıyorlar. Salları inşa ettikleri yer orası." Khalad duraksadı, ifadesi birazcık eleştireldi. "Sallar pek iyi yapılmamış," diye ekledi. "Eğer Troller o yüzen iskelenin üzerinden geçerek kıyıya geleceklerse ayaklarını ıslatmak zorunda kalacaklar."
"Tam babasının oğlu," diye güldü Kalten. "Troll'lerin ayaklarını ıslatıp ıslatmamalarıyla neden ilgileniyorsun, Khalad?" i

ilhanx

"Eğer bir şey yapacaksınız, bunu doğru yapmanız gerekir, Sör Kalten," dedi inatla Khalad. "Baştan savma bir işçilikten nefret ederim."
"Şu Troll'lerin toplandıkları yer nerede?" diye sordu Vanion. "İsmi neydi?"
"Tzada, Vanion-Eğitmen," diye cevapladı Engessa.
"Ne yapıyorlar?"

"Uçurumun tepesinden bakarak bunu söylemek biraz zor."
"Tamuli toprakları ve Atan arasındaki sınır nerede?" diye sordu Tynian.
"Tam bir sınır yok, Tynian-Şövalye," dedi Kraliçe Betuana. "Bu sadece haritada çizili bir çizgi. Bu çizgi Kuzey Burnu'nda pek bir anlam taşımıyor. Güneşin sonbaharın sonlarında battığı ve ilkbaharın başına kadar doğmadığı, ağaçların donup kışın yarısında patladığı bir yer çok fazla göçmen çekmez. Burnun batısının Astel, ortasının Atan ve doğu bölümünün de Tamuli toprağı olduğu varsayılıyor. Ama buralardaki hiç kimse böyle şeylere dikkat etmez. Toprak bu kadar kuzeyde yaşayacak kadar salak olan kim olursa ona aittir."
"Tzada, yaklaşık yüz elli fersah mesafede," dedi Engessa.
"Bu bir Troll için iki haftalık yolculuk," dedi Ulath. "Edomlula-rın iskelesi ne kadar sürer?"
Khalad yanağını kasırdı. "Sanırım bitirmelerine daha en az on gün var."
"Ve on gün içinde yüzen buz kütlesi Troll ağırlığını taşıyacak kadar kalmlaşacak," sonucuna vardı Ulath.
"Cyrgon onun yeterince kalın olduğuna emin olunmasını sağlayacak," dedi Flüt.
"Birisi programı çok sıkıştırıyor," diye belirtti Bevier. "Edomlu-lar iskelelerini on günde tamamlayacak, buz üzerinde yürünecek kadar kalmlaşacak ve eğer Troller üç gün içinde Tzada'dan yola çıkarlarsa her şey hazır olduğunda burada olacaklar."
"Burada çeşitli seçimlere gidebiliriz," dedi Vanion. "Güney iskelesini yok edip Troll'leri buzun üstünde bırakabiliriz; ya da hiçbir şey yapmadan bekler ve kıyıya çıkmaya kalkıştıklarında onları karşılayabiliriz; onlar iskelenin üzerindeyken saldırmak için Sor-gi'nin gemilerini kullanabiliriz; ya da ..."
Kraliçe Betuana sertçe başını sallıyordu.
"Bir sorun mu var, Majesteleri?" diye sordu Vanion.
"Bizim o kadar zamanımız yok, Vanion-Eğitmen," dedi kadın. "Gün ışığı burada ne kadar sürüyor, Engessa-Atan?"
"Beş saatten fazla değil, Betuana-Kraliçe."
"On gün içinde daha da kısalacak. TrollTerle karanlıkta mı savaşmak istiyoruz?"

"Birazcık bile istemiyoruz, Majesteleri." Ulath ürperdi. "İşin aslı biz onlarla savaşmak istemiyoruz. Biz onları çalmak istiyoruz. Bildiğiniz gibi kıyıdaki bütün bu inşaatı tamamen umursamayabi-liriz. Sorgi'nin gemileri bizi bu işçi gruplarının etrafından taşıyabilir ve Bhelliom yeni depremler yaratmasın diye uzun duvarın yeterince kuzeyinde kıyıya çıkarıp ardından kendimizi doğrudan Tzada'ya taşıtırız."
"Bu iyi bir plan, Ulath-Şövalye," diye onayladı Betuana, "ama buz dışında. Bildiğin gibi buzlanma çoktan başladı."
"Aphrael," dedi Çocuk Tannça'ya Sparhawk, "bizim için buzu eritir misin?"
"Eğer gerçekten yapmam gerekirse," diye cevapladı kız, "ama bu kibar bir davranış olmaz. Buz kışın bir parçasıdır ve kış dünyaya aittir. Dünya ise Bhelliom'un çocuğu, benim değil, bu yüzden bu konuda onunla konuşmalısın."
"Ne yapmasını söyleyeceğim?"
Flüt omuz silkti. "Niye işi öylesine Bhelliom'a bırakmıyorsun? Ona buzun bir sorun olduğunu söyle ve bunu nasıl halledeceğini de ona bırak. Görgü kuralları hakkında çok şey öğrenmen gerekiyor, Sparhawk."
"Sanırım," diye kabul etti, "ama bu, her gün karşımıza çıkan bir şey değil ve bu yüzden fazla tecrübem yok."
"Sallar hakkında ne demek istediğimi anladın mı, Sparhawk?"
dedi Khalad. "Suya bu kadar bakan şu yeşil kütükler, bir eşeği bile
ayağını yarısına kadar ıslatmadan o iskelenin üzerinde yürüte
mezler." /
"Sen olsaydın nasıl inşa ederdin?" V
"İki kat kütük kullanırdım - alttakinin üstüne bir kafda çapraz koyardım." Küçük bir tepedeki çalıların altına uzanmış, Edomlu köylülerin salları yapmak için gösterdikleri çabayı izliyorlardı. İskelenin ilk

ilhanx

parçası çoktan yerine yerleştirilmişti ve buz gibi suyun üzerinde yaklaşık çeyrek millik bir çıkıntı yapıyordu. Tamamlanan sallar biter bitmez iskelenin ucuna ekleniyordu.
"İşte Incetes," dedi bronz zırh gömleği ve boynuzlu miğferi olan iri yarı bir adamı gösteren Khalad. "O ve yanında getirdiği şu tarih öncesi savaşçılar, zavallı köylüleri neredeyse yorgunluktan

ölme noktasına getiriyorlar. Rebal etrafta koşturup elini kolunu sallayarak önemli biri gibi görünmeye çalışıyor ama işin başında olan Incetes. Köylüler onun lehçesini anlamıyormuş gibi, bu yüzden onlarla elleriyle konuşuyor." Khalad kısa siyah sakalını kaşıdı. "Biliyor musun, Sparhawk, eğer onu öldürürsek savaşçıları yok olacak ve şövalyelerin tek bir saldırısı Rebal'le köylülerini Edom'un yan yoluna dek kaçıracaktır."
"İyi bir yaklaşım ama onu öldürecek kadar yakma nasıl gideceğiz?"
"Zaten yeteri kadar yakınız, Sparhawk. Onu buradan öldürebilirim."
"O iki yüz elli adım uzakta, Khalad. Baban bir arbaletin atış uzaklığı en fazla iki yüz adım demişti - ve bunun için bile çok fazla şans gerektiğini."
"Babamdan daha iyi bir atıcıyım." Khalad arbaletini kaldırdı. "Nişangâhını değiştirip kollarını biraz uzattırdım. Incetes yeteri kadar yakın, inan bana. Buradan burnunu bile vurabilirim."
"Bu görülmeye değer. Haydi gidip Vanion'la konuşalım." Tepeden gizlice dönüp atlarına bindiler ve gizli kamp yerlerine vardılar. Sparhawk hızla silahtarının planını diğerlerine açıkladı.
"O mesafeden vurabileceğine emin misin, Khalad?" diye şüphelice sordu Vanion.
Khalad, iç çekti. "Bir gösteri istiyor musunuz, Lordum?" diye sordu.
Vanion olumsuzca başını salladı. "Hayır. Bana vurabileceğini söylersen sana inanacağım."
"Tamam. Onu vurabilirim, Lordum."
"Bu benim için yeterli." Vanion kaşlarını çattı. "Arbaletin en uzak atış menzili nedir?" diye sordu.
Khalad kararsızca kollarını açtı. "Denemeliyim, Lord Vanion. Bin adıma ulaşacak bir tane yapabileceğime eminim ama nişan almak zor olacaktır. Bir de yeniden kurmak için büyük ihtimalle iki adamın yarım saat uğraşması gerekecek. Kollarının çok sert olması gerekiyor."
"Bin adım," diye iç çeken Vanion, başını salladı. Parmaklarının oynak yerleriyle zırhının göğsünü tıkırdattı. "Sanırım modamız geçiyor, baylar." Sonra doğruldu. "Şey, ama henüz geçmedi. En

azında burada olduğumuz sürece, haydi gidip şu güney iskelesini etkisiz hale getirelim. Bize hepsi hepsi bir arbalet okuna ve tek bir atlı saldırıya patlayacak. Ama en azından, düşmanımızın düşeceği endişe buna değer."
Kring ve Tikume yanlarında sarsılarak at süren Kaptan Sor-gi'yle birlikte kumsaldan tepeye çıktılar. Sorgi, iyi bir binici değildi ve atını sıkıca eyere yapışmış bir vaziyette sürüyordu. "Dost Sorgi şu kürekli kayıklardan biriyle kıyıya geldi," dedi Kring. "Büyük kayıkları hâlâ bir mil kadar açıkta."
"Gemiler, dost Kring," diye üzüntülü bir ifadeyle düzeltti Sorgi. "Küçükler kayık, ama büyüklere gemi deniyor."
"Ne farkı var, dost Sorgi?"
"Gemilerin bir kaptanı vardır. Kayıksa karşılıklı kabullenmeyle çalışır." Sorgi'nin ifadesi karamsarlaştı. "Bir sorunumuz var, Üstad Cluff. Gemilerimin tam arkasından deniz buz tutmaya başlıyor. Onları kıyıya getirebileceğim ama sizin pek işinize yarayacağını sanmıyorum. İskandilleri toplattım ve uçurumdan denize çıkan kayalığın etrafını dönmek için birkaç mil denize açılmamız gerekiyordu. Ama artık o iki mil yok. Buz karaya doğru büyük bir hızla ilerliyor."
"Bhelliom'la konuşsan iyi olur, Sparhawk," dedi Aphrael. "Sanırım bunu sana bu sabah söylemiştim."
"Evet," diye onayladı Sparhawk, "doğrusu söyledin."
"O zaman niçin konuşmadın?" /
"Aklımda başka birkaç şey vardı." t
"Yaşlandıkça böyle oluyorlar," dedi kız kardeşme_Sephrenia. "Sadece biz önerdik diye, yapmaları gereken şeyleri bile bile erteliyor ve inatçılaşıyorlar. Ne yapmaları gerektiğinin söylenmesinden nefret ediyorlar."
"Bunu çözmenin en iyi yolu ne?"
Sephrenia etrafında oturan savaşçılara sevimli bir şekilde gülümsedi. "Onlara hep istediğimin tam tersini söyleyerek her zaman başarılı oldum."
"Tamam," dedi şüphelice Çocuk Tanrıça. "Bu bana salakça geliyor ama eğer işin yapılmasını sadece böyle mümkünse ..." Kendini çekip dikleşti. "Sparhawk," diye konuştu emredici bir tonda.

ilhanx

"Sakın Bhelliom'la konuşmaya kalkma!"
Sparhawk iç çekti. "Memlekete döndüğümüzde Dolmant bana kapanmak için bir manastır bulabilir mi acaba?" dedi.
Sparhawk ve Vanion Safir Güle'e danışmak için diğerlerinden biraz uzaklaştılar. Hüt peşlerinden geldi. Sparhawk kutuyu açmak için yüzüğünü kapağa dokundurdu. "Açıl," dedi.
Kapak şık diye açıldı.
"Mavi Gül," dedi Sparhawk, "kış bizim için uygunsuz bir şekilde yaklaşıyor ve denizin donmaya başlaması planımızı engelliyor. Biz, harika duvarımızdan biraz uzaklaşarak hareket etmek istiyorduk, ki yapacağımız hareketlerimiz kızınızı rahatsız etmesin."
"Çok düşüncelisiniz, Anakha," diye yanıtladı Vanion'nun sesi.
"Onun nezaketi birazcık olsun bile bencillik yüzünden lekelen-memiştir, çiçek-mücevher," dedi muzip bir gülümsemeyle Aphra-el. "Kızınız titrediği zaman onun midesi bozuluyor."
"Bunu söylemen gerekmiyordu, Aphrael," dedi Sparhawk. "Bu işi sen mi yapacaksın?"
"Hayır. Ben nasıl davranılacağını daha iyi bilirim."
"O zaman niye geldin?"
"Çünkü Bhelliom'a bir özür borçluyum - ve o da bana bir açıklama borçlu." Altın kutunun içine baktığında taştan yükselen gök mavisi ışık Flüt'ün yüzünü aydınlattı. Kız, Sparhawk'm anlamadığı, birazcık tanıdık gelse de anlayamayacağı bir dili kullanarak konuştu mücevherle. Kızın konuşmasının içinde çeşitli suskunluklar oluyordu. Sparhawk bunların sadece kızın duyabileceğini bir şekilde Aphrael'le konuşan Bhelliom'un karşılıkları olduğunu düşündü. Bir an Aphrael güldü, neredeyse buz gibi havada kıvılcımlar çıkartıyor gibi görünen, sevimli, çın çın öten kahkahalardı. "Tamam, Sparhawk," dedi sonunda. "Bhelliom ve ben birbirimizden özür dileme işini bitirdik. Artık sen konuşmaya başlayıp sorununu sunabilirsin."
"Çok kibarsın," diye mırıldandı.
"Nazik ol."
"Sizi önemsiz sorunlarımızla rarîatsız etmeyecektim, Mavi Gül," dedi sonra Sparhawk, "ama ben bu kış buzlanmasının başlamasının Cyrgon tarafından hızlandırıldığını düşünüyorum ve buna karşılık vermek de bizim gücümüzün çok ötesinde."

Bhelliom'un yanıtlamak için kullandığı Vanion'un sesi oldukça sertti. "Ben Cyrgon'un nezaket - muhtemelen de mütevazilik -dersine ihtiyacı olduğunu düşünüyorum, Anakha. Buzlanmanın vakitsiz başlaması için kendi iradesini yönlendirmiş. Bunu yaptığı için onun sakalını yolacağım. Denizin içinde nehirler var ve kendi planının işleyişine yardım etmesi için bu kıyıyı dondurmak adına bunlardan birinin yönünü çevirmiş. Ben de başka birinin yönünü çevireceğim ve bu kuzey sahiline tropik iklimin kavurucu nefesini getirip onun buzunu çözeceğim."
Aphrael sevinçli bir kahkaha atarak ellerini çırptı.
"Bu kadar komik olan da ne?" diye sordu Sparhawk.
"Cyrgon birkaç gün çok rahatsızlanacak," diye cevapladı kız. "Sizin bilgeliğiniz ölçülebilmenin ötesinde, çiçek-mücevher," dedi neşeyle.
"Nazik olduğunuz için böyle söylüyorsunuz, Aphrael, ama ben gösterdiğiniz beğenide hafif bir yağcılık izi olduğunu da düşünüyorum."
"Şey," dedi, "biraz mütevazi davranmak mümkün ama sevdiklerimize fazladan övgüler sunmak bir günah değildir, değil mi?"
"Siz kalbinize çok dikkat ediniz, Anakha," diye tavsiyede bulundu Bhelliom. "Çocuk Tanrıça, hiç beklemediğiniz bir vakitte onu sizden çalacaktır."
"Bunu yıllar önce yaptı bile, Mavi Gül," diye karşılık verdi
Sparhawk. \
"Bunu kendi başıma da yapabilirim, Sparhawk," diye fısıldadı Khalad. "Bir dadıya ihtiyacım yok." İkisi de önceki gün Edomlu işçileri gözetledikleri tepede, bir kütüğün arkasına uzanmışlardı. İşçi grupları yaş odunlarla beslenen ateşlerin dumanlı ışıklarında büyük zorluklar çekerek çalışıyorlardı. Dolunay vardı ve ateşlerden çıkan dumanlar onun soluk ışığının altında hafifçe parıldıyor-lardı.
"Ben sadece atışını taktir etmek için geldim, Khalad," diye masumca karşılık verdi Sparhawk. "Profesyonelleri çalışırken izlemekten daima hoşlanırım. Hem, sen Incetes'i uykuya daldırır daldırmaz, benim Ulath'a sinyal vermem gerekiyor." Titredi. "Biraz erken gelmedik mi?" diye sordu. "Gökyüzü daha bir saat boyunca

aydınlanmayacak. Burada tek yaptığımız buz tutmak."
"Bunu sen yapmak ister misin?"
"Hayır. Bu mesafeden yanına bile yaklaştıramam."
"O zaman sesini kesip benim yapmama izin verir misin?"
"Bu kadar genç bir adam için çok dırdırcısın, Khalad. Bu genelde bir adam yaşlanana kadar olmaz."
"Şövalyelerle uğraşmak beni erken yaşlandırdı."
"Şu senin yeni nişangâhın nasıl çalışıyor?"
" 'Ok yolu'nun ne manaya geldiğii biliyor musun?"
"Biraz."
Khalad bıkkınca başmı salladı. "Boş ver, Sparhawk. Hesaplamalarım tamam. Sözüme güven."
"Gerçekten bunu kâğıt kalemle mi çözdün?"
"Kâğıt, yeni bir arbalet okundan daha ucuzdur."
"Anladığım kadarıyla sen atıştan çok şu nişangâhını ayarlama ve hesaplama işiyle uğraştın."
"Evet," diye kabul etti Khalad, "ama eğer doğru yapmışsan sadece bir kez ateş etmen yeter."
"O zaman niye bu kadar erken geldik?"
"Gözlerime ışığa alışmak için zaman vermek adına. Atış yapacağım zaman ışık kendine has olacak. Ay ışığını, ateş ışıklarını ve zamanı geldiğinde şafağın gökteki ilk izlerini alacağım. Hepsi değişiyorlar ve bu değişikleri izlemem gerekiyor ki gözlerim hazır olsunlar. Üstelik Incetes'in yerini saptayıp onu yakından izlemeliyim. Kuzenini öldürmem bir işe yaramaz."
"Her şeyi düşünüyorsun, değil mi?"
"Birisinin bunu yapması gerekiyor."
Beklediler. Dolunayın soluk ışığı, yeni oluşmuş bir mil genişliğindeki kumsalı, neredeyse kar kadar ağartmıştı ve gece havasının soğuğu acı verici bir seviyeydi.
"Kafanı aşağıya eğ, Sparhawk ya da nefesini tut."
"Ne?"
"Nefesinden buhar çıkıyor. Eğer birisi bu yöne bakarsa, burada olduğumuz anlar."
"Onlar iki yüz elli adım uzakta, Khalad."
"Eğer gerekmiyorsa neden işimizi şansa bırakalım?" Khalad ağaçlığın kıyısında çalışan karınca gibi figürlere dikkatle baktı.

"Imparatoriçe Elysoun hâlâ Berit'i kovalıyor mu?" diye birkaç dakika sonra sordu.
"Olay biraz dal budak salmış gibi görünüyor. Sanırım onu birkaç kez yakaladı."
"İyi. Berit gençken müthiş derecede katıydı. Karma âşıktı, biliyor musun?"
"Evet. Birkaç yıl önce bu durumu onunla konuşmuştuk."
"Bu seni rahatsız etmiyor mu?"
"Hayır. Durum, sadece genç adamların başlarına gelen delicesine âşık olma olaylarından biriydi. Bu konuda herhangi bir şey yapmaya gerçekten niyetli değildi."
"Berit'i seviyorum. İyi bir şövalye olacak - soyluluk kırıntılarını bastırdığı zaman. Unvanlar insanları biraz salaklaştırıyor." İşaret etti. "Doğu ışımaya başladı."
Sparhawk, Tamul Denizi'nin buzlu ufukları boyunca etrafa göz gezdirdi. "Evet," diye onayladı.
Khalad yanında getirdiği deri keseyi açıp uzun bir sucuk çıkardı. "Bir parça kahvaltı, Lordum?" dedi hançerine uzanırken.
"Niye olmasın?"
"Sahte şafağın" gelip gidişiyle doğuda beliren ilk soluk ışıklar karanlığa karıştılar. Hiç kimse Sparhawk'a bu olayı tatmin edici seviyede açıklayamamıştı. Rendor'daki sürgünü sırasında bu durumu birçok kez görmüştü. "Hâlâ yaklaşık bir saatimiz var," dedi silahtarına.
Khalad homurdanarak sırtını kütüğe verip uzandı ve gözlerini kapadı.
"Ben izlemek için burada olduğunu sanıyordum," dedi Spar-hawk. "Uyurken nasıl izleyebilirsin?"
"Uyumuyorum, Sparhawk. Sadece gözlerimi dinlendiriyorum. Sen de yanımda geldiğine göre, bir süre için sen izleyebilirsin."
Uzun bir süre sonra gerçek şafak, gökyüzünün doğusunu boyamaya başladığında Sparhawk, Khalad'm omuzuna dokundu. "Uyan," dedi yavaşça.
Khalad'm gözleri hızla açıldı. "Uyumuyordum."
"O zaman niye horluyordun?"
"Horlamıyordum. Sadece boğazımı temizliyordum."
"Yarım saattir mi?"

ilhanx

443

Khalad hafifçe doğrulup kütüğün üzerinden dikkatle aşağıya baktı. "Güneş insanların üzerine gelene dek bekleyelim," diye önerdi. "Incetes'in giydiği bronz göğüs zırhı güneş ışığında parıl-dayacak ve parıldayan bir hedefi vurmak daha kolaydır."
"Atışı yapacak olan sensin."
Khalad çalışıp duran Edomlu köylülere baktı. "Aklıma bir fikir geldi, Sparhawk. Bu sallardan epeyce yapmış durumdalar. Onları niçin israf edelim ki?"
"Aklında ne var?"
"Bhelliom Cyrgon'un buzlarını eritse bile Kaptan Sorgi'nin hepimizi kayalığın öbür tarafına taşıması birkaç gün sürecek. Niye bu sallan kullanmayalım ki? Sorgi büyük ihtimalle duvarın öbür tarafında inşa edilen iskelenin birkaç mil kuzeyindeki sahile sağlam bir kuvvet çıkarabilir ve kalanımız bu sallar üzerinde, kayalığın bu kısmından gizlice sıvışıp oradakilere iki taraftan birden sal-dırabiliriz."
"Bu sallardan pek hoşlanmadığını sanıyordum."
"Onları tamir edebilirim, Sparhawk. Tek yapacağımız iki tanesini alıp üst üste koyarak sağlam bir tane oluşturmak. Cyrgon'un Kuzey Burnu'nda Troll'lerden başka kuvvetleri de olabilir. Bence bu sallan onların ulaşamaycağı bir yere koysak iyi olur, sen ne dersin?"
"Haklısın. Bunu Vanion'la da konuşalım." Sparhawk doğudaki ufka baktı. "Güneş yükselmeye başladı."
Khalad dönüp arbaletini kütüğün üzerine yerleştirdi. Nişan mekanizmasını özenli bir şekilde kontrol etti ve ardından kabzasını dikkatle omzuna yerleştirdi.
Yükselen güneşin tamamen aydınlattığı Incetes, kesik bir ağaç kütüğünün üzerinde dikiliyordu. Kollarını sallıyor ve yorgunluktan bitmiş durumdaki adamlara anlaşılmaz teşvik kelimeleri bağı-nyordu.
"Hazır mıyız," diye yanağını kabzaya dayayıp, gözlerini nişangâha odaklayarak sordu Khalad.
"Ben hazırım ama atışı gerçekleştirecek olan sensin."
"Artık konuşma yok. Şimdi dikkatimi toplamam gerekiyor." Khalad derin bir nefes alıp bir kısmını verdi ve sonra nefes almayı tamamen kesti.
444

Yeni yükselen güneşin altında altın gibi parıldayan Incetes kollarını sallayak bağırıp duruyordu. Tarih öncesinden gelme dev, uzaktan minnacık, neredeyse oyuncak gibi görünüyordu.
Khalad yavaşça, hiç telaş etmeden bırakma kolunu çekti.
Arbaletin ip kalınlığındaki teli sertçe ekolu bir tınlama çıkardı. Sparhawk okun yukarıya doğru bir kavis çizmesini izledi.
"Hakladım onu," dedi kesin bir tahminle Khalad.
"Ok daha oraya ulaşmadı," diye itiraz etti Sparhawk.
"Ulaşacak. Incetes öldü. Ok, tam kalbine saplanacak. Haydi durma Ulath'a sinyal ver."
"Sen birazcık..."
Ormanın kıyısındaki kalabalıktan büyük bir düş kırıklığı çığlığı yükseldi. Incetes yavaşça geriye doğru yuvarlanıyor ve onunla birlikte etrafındaki bronz çağı savaşçıları dalgalanıp yok oluyorlardı.
"Biraz daha güven duymayı öğrenmelisin, Sparhawk," diye belirtti Khalad. "Ben sana birisi öldü dediğimde, ölmüştür - o daha bunu bilmese bile. Ulath'a sinyal vermeyi düşünüyor musun? -bugün bir ara."
"Ah. Bunu unutmuştum."
"Yaşlılıktan olmalı - ya da bana öyle söylediler."
"Bakanlıklar kokuşmuş, Ehlana. Daha başlangıçta bunu kabul ediyorum ama eğer baştan aşağı bütün hükümeti kurmam gere1? kirşe hayatımın geri kalanını bu konuda çalışarak geçireceğim ve başka bir şeyin yapılmasını sağlayamayacağım." Sarabian'm sesi oldukça düşünceliydi.
"Ama Pondia Şubat beceriksizin biriydi," diye itiraz etti Ehlana.
"Ben onun beceriksiz olmasını istiyorum, canım. Her zamanki , rolleri tersine çevireceğim. O kukla olacak, ben ipleri çeken. Diğer bakanlıklar ona itaat etmeye alışkınlar ve bu yüzden onun Başbakan olması onları şaşırtmayacak. Şubat'in konuşmalarını ben yazacağım ve hazırlanmış metinden çıktığı noktada onu dehşet içinde bırakacağım. İznim olmadan elbisesini değiştirir veya tıraş olursa dahi dehşet içinde kalacak. Bu yüzden onun burada oturup Milord Stragen'in son sorunumuz hakkındaki, eşi benzeri olmayan
445

çözümü üzerine vereceği raporu dinlemesini istiyorum. Ne zaman bağımsız bir düşüncesi olsa kendine saplanan bıçakları hayal etmesini istiyorum."

ilhanx

"Bir şey önerebilir miyim, Majesteleri?" diye sordu Stragen.
"Elbette, Stragen," diye gülümsedi Sarabian. "Ahlaksız planınızın çarpıcı başarısı size oldukça büyük miktarda bir imparatorluk hoşgörüsü kazandırmış durumda."
Stragen gülümsedi, yüzünde derin düşüncelere dalmış bir ifade ve parmaklarının arasında farkında olmadan tarttığı altın parasıyla birlikte odayı adımlayarak gezinmeye başladı. Ehlana onun bu alışkanlığı nereden kaptığını merak ediyordu. "Hırsızlar toplumu sınıfsızdır, Majesteleri," diye belirtti. "Biz tamamen yeteneklilerin yönetimine inanırız ve yetenek en tuhaf yerlerde ortaya çıkar. Tamul olmayan kişileri de hükümetinize eklemeyi düşünmek isteyebilirsiniz. Irksal saflık iyidir sanırım ama bu durum her zaman için, bütün krallıklarda en yüksek mevkideki hükümet görevlisi bir Tamul olduğu zaman Zalasta ve arkadaşlarının istismar ettikleri tarzda küskünlükler oluşturur. Daha birliktelikçi bir yaklaşım bu küskünlükleri bastırabilir. Azimli biri ilerleme şansını görürse muhtemelen Tanrısız sarı şeytanların boyunduruğundan kurtulmayı biraz daha az isteyebilir."
"Bize hâlâ öyle mi diyorlar?" diye mırıldandı Sarabian. Geriye yaslandı. "Bu ilginç bir fikir, Stragen. Önce acımasızca isyanı bastırıyorum ve ardından asileri hükümetime davet ediyorum. Başka hiçbir şey olmadan sadece bu bile onları şaşırtacaktır."
Mirtai Caaladof un girmesi için kapıyı açtı.
"Neler dönüyor?" diye sordu Ehlana.
"Cynesga konsolosluğundaki dostlarımız çok meşguller, Majesteleri," diye bildirdi. "Besbelli ki Hasat Festivali'ndeki sıradışı kutlamalarımız onları iyice gerginleştirmiş. İçeriye erzak yığıyor ve kapıları güçlendiriyorlar. Büyük bir tehlikeyle karşılaşmayı bekler gibiler. İçeri kısılmayı bekliyorlar diyebilirim."
"Bırak beklesinler," diye omuz silkti Sarabian. "Eğer kendilerini hapsetmek istiyorlarsa, beni bunu yapma eziyetinden kurtarırlar."
"Krager hâlâ içeride mi?" diye sordu Ehlana.
Caalador başıyla onayladı. "Onu bu sabah avluyu yürüyerek

geçerken, kendi gözlerimle gördüm."
"Gözün onun üstünde olsun, Caalador," diye emretti Ehlana.
"Kesnlikle üzründe olcak, segilim," diye sırıttı adam. "Kesinlikle üzerinde."
Kumsaldaki saldırıyı Vanion yönetti. Şövalyeler ve Peloiler, moralleri bozulan işçi gruplarının üzerine yıldırım gibi çullanırken Engessa'nın Atanları da deniz kıyısından iskeleyi Tamul Denizi' nin buz gibi sularına daha da uzatmak için çalışanların kaçışını engellemek için uydurma iskelenin ayağına koştular.
Kurdela satıcısı Amador, iskelenin üzerinden çığlık çığlığa emirler veriyor ama hiç kimse ona dikkat etmiyordu. Ağaç kesen işçilerden birkaçı anlamsız bir direniş gösterdi ama çoğu ormanın içlerine kaçışmıştı. Karşı koymayı seçenlerin, kararlarının yanlış olduğunu anlamaları sadece birkaç dakika sürdü ve silahlarını atarak teslim olmak için ellerini kaldırdılar. Şövalyeler, bağışlayıcı olmak konusunda eğitim görmüşlerdi teslim olanları seve seve kabul ettiler; Tikume'nin Peloileri bu durumu gönülsüzce kabullendiler; ve iskeledeki Atanlarsa merhamet isteyenleri umursamaya-rak, sadece onları bir tekmeyle suya atacak kadar duraksadüar. Be-tuana ve Engessa'nın yönetimindeki Atanlar herhangi bir şekilde karşı koyanları öldürüp geri kalanını suya atarak meşumca ilerlediler. Suya fırlatılan adamlar Matherion imparatorluk garnizonundaki Tamul askerler tarafında tutuklanmak üzere kıyıya doğru yüzmeye çalışıyorlardı. Askerlerin varlığı sadece bir jestti, çünkü onlar eğitimleri ya da doğal eğilimleri savaşmaya yönelik olmayan tören birlikleriydiler. Ama yine de buz gibi suyun içinden sırılsıklam ve soğuktan morarmış olarak çıkıp tiril tiril titreyen adamları tutuklamak konusunda fazlasıyla iyiydiler.
"Bhelliom'un sıcak su akıntısının henüz gelmediğini söyleyebilirim," diye gözlemledi Kalten.
"Öyle görünüyor," diye onayladı Sparhawk. "Haydi aşağıya inelim. Artık günler iyice kısaldı ve güneş batmadan önce güney iskelesini emniyete almak istiyorum."
"Eğer bir kuzey iskelesi varsa," dedi Khalad.
"Olması gerekiyor, Khalad."
"Uçurumun ucuna yavaş yavaş gidip bakarsam bozulmazsın,

değil mi? Mantıklı olmak iyidir, ama doğrulamanın da hiçbir zararı olmaz."
Tümsekten aşağıya inip atlarına bindiler ve arkadaşlarına katılmaya gittiler.
"Bu iş pek savaş sayılmazdı," diye söylendi Kalten, korkundan ödü patlamış esirlere bakarak.
"Bunlar en iyileri," dedi Tynian.

ilhanx

"Sorgi geliyor," dedi Ulath, kıyıya doğru yaklaşan filoyu işaret ederek. "Betuana ve Engessa, iskeleyi temizlemeyi bitirir bitirmez işe başlayabileceğiz."
Atanlar o ana dek, iskelenin yarısına varmışlardı. Korkudan ödü patlayan Edomlular önlenemeyen ilerleyişleri yüzünden giderek daha da sıkışıyorlardı.
"Su ne kadar soğuk?" diye sordu Talen. "Yani ısınmaya başladı mı, demek istemiştim?"
"Belirgin bir şey yok," dedi Ulath. "Biraz önce kürk palto giymiş bir balık gördüm."
"Ne dersin, bir adam iskelenin başından buraya kadar yüzerek gelebilir mi?"
"Her şey mümkün." Ulath omuz silkti. "Ama bu bahse para yatırmam."
Rebal artık iskelenin en ucuna gerilemişti ve, çığlıkları giderek tizleşiyordu. Atanlar mızraklarını ileri uzatarak önlenemeyen ilerleyişlerine devam ettiler. Artık Edomluları öldürme zahmetine bile girmiyorlardı. Sadece iskeledeki herkesi buz gibi suda boğmak için itiyorlardı. İskelenin en ucundaki büyük bir grup işçinin sonu toplu olarak kötüye gitti. En dıştakiler düşerken diğerlerini de yanlarında çektiler. Atanlar iskelenin sonunda yan yana sıraya girip herkesi güvenlikten bir mızrak boyu uzak tuttular. Bu belki uygar davranış sınırlarının ötesindeydi ama Sparhawk, Kraliçe Betu-ana'ya karşı çıkmak için hiçbir diplomatik yöntem bilmiyordu ve bu yüzden dişlerini sıkıp olayın geçmesini bekledi.
Başlangıçta oldukça fazla şapırtı vardı ama bu durum çok uzun sürmedi. Soğuktan donan köylüler önce teker teker, ardından gruplar halinde uğraşmayı bıraktılar ve sessizce dalgaların içinde yok oldular. Atletik olan birkaç köylü sığ sulara ulaşabilmişti ama güvenliliği sorgulanabilir bölgeye ulaşanlarsa bir avuç insandan

fazla değildi.
Sparhawk, Tamul askerlerin suyun kıyısında yakaladığı hayatta kalan birkaç kişinin arasında Amador'un olmadığını fark etti.
Sorgi'nin gemileri artık kumsaldan birkaç metre açıkta demirli bekliyorlardı. Hepsi önceki gece çizilen plana uygun olarak hareket etmişlerdi.
Bununla beraber planlarına eklemeyi unuttukları bir şey daha vardı. Khalad kuzeye bakmak için duvarın ucuna at sürmüş ve şimdi biraz endişeli bir kaş çatısıyla geri gelmişti.
"Evet?" diye sordu Sparhawk.
"Tam duvarın kuzey ucunda bir iskele var," diye atından inerek yanıtladı Khalad, "ama güneyden gelen bir sorunumuz var. Bhelliom'un sıcak su akıntısı geliyor."
"Bundaki sorun ne?"
"Sanırım Bhelliom işi biraz büyütmüş. Gelen akıntının ucu kaynıyor gibi görünüyor."
"Yani?"
"Kaynayan suyu, buzun üzerine dökersen ne olur, Sparhawk?"
"Buhar, sanırım."
"Doğru. Bhelliom'un oradaki buzu eritmesi tamam, ama bunu yaparken çok miktarda buhar çıkarıyor. Buhar için kullanılan diğer kelime nedir, Lordum?"
"Lütfen şunu yapma, Khalad. Çok kırıcı oluyor. Söyle bakalım şu sis kümesi ne büyüklükte?"
"Sonunu göremedim, Lordum." • v ^/
"Kaim mı?"
"Üzerinde yürüyebilirsiniz."
"Ondan uzak durabilmemiz mümkün mü?"
Khalad denizi işaret etti. "Bu konuda şüpheliyim, Lordum. Daha şimdiden orada olduğunu söyliyebilirim."
Suyun yüzünde ilerleyen kalın gri bir battaniye gibi görünen sisin ucu önüne çıkan her şeyi gözden saklayan katı bir duvardı.
Sparhawk küfretmeye başladı.
"Hüzünlü görünüyorsunuz, Kraliçem," dedi yalnız kaldıklarında Alean.
Ehlana iç çekti. "Sparhawk'tan uzak kalmaktan hoşlanmıyorum,"

dedi. "O sürgündeyken yıllarca zaman geçti."
"Onu uzun zamandır seviyorsunuz, değil mi, Majesteleri?"
"Ben Sparhawk'i severek doğdum. Böylesi çok daha kolay. Diğer olası kocaları düşünmek için zaman harcaman gerekmiyor. Bütün dikkatini evleneceğin kişiye toplayıp onun bütün kaçış yollarını kapadığına emin olabilirsin."
Kapı çalındı. Mirtai elini kılıcının kabzasına koyarak açmaya gitti.

ilhanx

Stragen içeri girdi. Üzerinde kaba saba bir giysi vardı.
"Ne tarz işlerin peşindesiniz, milord?" diye sordu Melidere.
"Bir el arabası itiyordum, Barones." Omuz silkti. "Buna uygun bir giysiye bürünmeyi başardığıma pek emin değilim ama bu olay iş alışkanlıklarını sürdürmek açısından iyi bir şey. İmar ve İskan Bakanlığı'nda çalışan biri görünümündeyim. Cynesga Konsolosluğu'nun dışındaki sokağı tamir ediyoruz. Caaladofla zar attık. Çatıda oturup izleme hakkını o kazandı. Ben de kaldırımları döşemek için el arabası dolusu kaldırım taşım sürmeyi."
"Anladığım kadarıyla konsoloslukta bir şeyler dönüyor?" diye bir tahmin yürüttü Ehlana.
"Evet, Kraliçem. Ne yazık ki, ne olduğunu tam olarak çıkaramıyoruz. Bütün bacalardan odun dumanına benzemeyen dumanlar çıkıyor. Sanırım belgeleri yakıyorlar. Bu genelde başlangıç aşamasında bir kaçışın işaretidir."
"Şehirden çıkma şanslarının olmadığını bilmiyorlar mı?" diye sordu Mirtai.
"Her durumda deneyecekler gibi görünüyor. Bu sadece tahmin ama yetkilileri ciddi bir şekilde rahatsız edecek bir şey planladıklarını ve sonra koşarak kaçacaklarını söyleyebilirim." Ehlana'ya baktı. "Güvenlik hazırlıklarını sıkılaştırsak iyi olur sanırım, Majesteleri. Bütün bu hazırlıklar ciddi bir şeye işaret ediyor ve gardımız düşükken yakalanmak istemiyoruz." •
"Sarabian'la konuşmalıyım," diye karar verdi Ehlana. "Xanetia orada kulak misafiri olduğu sürece konsolosluğun işlevi işe yarıyordu. Şimdi Sparhawk ve diğerleriyle gittiği için konsolosluk sadece bir rahatsızlık. Belki de etkisizleştirmek için Atanları yollama zamanı gelmiştir."
"Bu bir konsolosluk, Majesteleri," diye itiraz etti Melidere.

"Öylece içeri girip herkesi rutuklayamayız. Bu durum bütün medeni davranış kurallarına aykırıdır."
"Yani?"
"Fazla seçim şansımız yok, Üstad Cluff," dedi tedirgin bir şekilde Sorgi. "Derin suya çıkıp böyle bir sisle karşılaşırsanız, tek yapacağınız şey demir atıp bir adaya çarpmamayı ummaktır. Bu sallarla asla kayalığın sonundan yolunuzu bulup dolaşamazsmız ve ben duvarla buz arasındaki kanaldan süzülmeye çalışırsam filonun yarısının altını parçalarım. Sis ortadan kalkana - ya da hafifleyene - dek beklemek zorundayız."
"Peki bu ne kadar sürecek?" diye sordu Sparhawk.
"Asla bilemeyiz."
"Hava sudan daha soğuk, Sparhawk," diye açıkladı Khalad. "Sisin nedeni de bu. Hava ısınana.dek ortadan kalkacağını sanmıyorum. Zaten yarından önce yola çıkamayız. Üzerlerine adam ve atları yüklemeden önce şu salları sudan çıkaracak bir şey yapmamız gerekecek. Eğer onları şu anki durumlarında kullanmaya kalkarsak onları yarı batık götürmeye çalışıyor olacağız."
"Niye bu işe başlamıyorsun, Khalad?" diye önerdi Vanion. "Sparhawk'la benim gidip Sephrenia ve Aphrael'le konuşmamız gerekecek. Burada bir miktar ilahi yardıma ihtiyacımız vah Geliyor musun, Sparhawk?"
İkisi, Kalten'in kumsalda leydiler için yaktığı ateşin başına gittiler.
"Evet?" diye sordu Sephrenia. Kucağında kız kardeşiyle birlikte karaya sürüklenmiş bir kütüğün üzerinde oturuyordu.
"Sis sorun yaratıyor," dedi Vanion. "Ortadan kalkana dek kayalığın ucundan dönemeyiz ve zamanımız çok az. TroU'ler yola çıkmadan önce Tzada'ya ulaşmak istiyoruz. Herhangi bir fikri olan var mı?"
"Birkaç tane," dedi Aphrael, "ama önce Bhelliom'la konuşmam lazım. Bazı ahlak kuralları ve nezaket gerekiyor, anlayacağın gibi."
"Hayır, anlamadım," diye karşılık verdi Sparhawk, "ama o kadar önemli değil. Sözüne güveniyorum."
"Teşekkür ederim, Sparhawk," dedi kız, saf numarası yaparak. "Bhelliom'la benim bunu özel olarak konuşmamız gerekecek. Ku-

tuyu aç ve bana ver."
"Nasıl isterseniz." Kutuyu çıkarıp yüzüğüyle dokundu. "Açıl," dedi ve ardından Çocuk Tarırıça'ya uzattı.
Aphrael, Sephrenia'nın kucağından aşağı kayıp kumsal boyunca biraz ilerledi. Ardından sisle kaplanmış denize bakarak durdu. Sparhawk'in belirtebileceği gibi, Safir Gül'le pek yüksek bir sesle konuşmuyordu.
Geri döndüğünde yaklaşık on dakika geçmişti. Kutuyu Spar-hawk'a verdi. "Her şey halloldu," dedi bir çırpıda. "Ne zaman gitmek istiyorsunuz?"

ilhanx

"Yarın sabah mı?" diye Vanion'a sordu Sparhawk.
Vanion başıyla onayladı. "Bu Khalad'a salların üzerinde değişiklik yapma zamanını da verecek. Şövalyelerle atlarını Sorgi'nin gemilerine yükleyebilir ve ondan sonra gitmeye hazır olabiliriz."
"Tamam," dedi Aphrael. "Yarın. Şimdi niye gidip Ulath'ı bularak yemek pişirme sırası kimde diye sormuyorsunuz? Açlıktan ölmek üzereyim."
Rüzgâr pek melteme benzemiyordu ve sisi tamamen dağıtmadı ama en azmdan nereye gittiklerini görebiliyorlardı. Sisten geriye kalanlar su altı kayalığını döndüklerinde onlara birazcık gizlenme olanağı da sağladı.
Khalad, bir salı diğerinin üzerine çekmenin onları güçlendirmenin en çabuk yolu olduğuna karar vermişti, böylece su seviyesi makul bir yüzeyde kalıyordu. Elbette bu durum, salları çok hantallaştırmıştı. Ağırlaşıp hareketsizleşmişlerdi ve bu yüzden kayalık boyunca ilerlemeleri acı verici bir yavaşlıktaydı.
Bununla beraber yol gösteren kayık filonun önünden gidip kalan sis yığınının içinde kaybolmuştu. Khalad ve Berit, hiçbir talepte bulunmadan gözcülük edeceklerini bildirmişlerdi.
Bir saat sonra kayık döndü. "Kanalı işaretledik," dedi Khalad. "Kaynayan su buzu çözmüş, bu yüzden salları kayalığın ucundan dolaştırmak için çok yer var."
"Kaptan Sorgi'nin gemilerinin geçtiğini gördük," diye bildirdi Berit. "Gözüktüğü kadarıyla yelkenlere tamamen güvenmemiş. Meltem biraz kararsız ..." Duraksadı. "Elbette bunu Aphrael'e söylemeniz gerekmiyor. Her neyse, Sorgi şövalyelere kürek çektiriyor.

Biz kıyıya çıkmadan oldukça önce kuzey iskelesinin kıyısına çıkacaklar."
"Sudan çıkan ağaçlar sorun olacak mı?" diye sordu Kalten.
"Kayalığa yakın gidersek olmaz, Sör Kalten/' dedi Khalad. "Bhelliom'un depreminin sonucundaki toprak kayması bütün ağaçları duvardan yaklaşık yüz adım uzağa yıkmış. Dahası ağaçlar bize ek bir örtü sağlayacak. Onları kalan sise eklediğiniz zaman, kıyıdan bakan kimsenin bizim gelişimizi göreceğini sanmıyorum."
"O zaman işleri çok iyi gidiyor," diye homurdandı Ulath, yirmi ayak uzunluğundaki sırıkla denizin dibini iterken, "elbette bu bölümü saymazsak."
"İstersen yüzebilirsin de," diye önerdi Tynian.
"Hayır, bu iyi," diye karşılık verdi Ulath. "Sırıkla iteklemek o kadar da umurumda değil."
Kayalığın ucuna ulaştıklarında, sal filosu ikiye bölündü. Kraliçe Betuana'yla Engessa Atanları alıp yarı batık ormanın kenarında kıyıdan ileri fırlayan iskeleye doğru giderlerken, Sparhawk'la arkadaşları kayalık boyunca Khalad'la Berit'in kayıkla gözcülük yaptıkları Sorgi'nin gemilerinde yer bulamayan şövalye ve Peloileri almışlardı. Sorgi'nin yüz gemisi ve sallar bütün güçlerini taşımaya yeterli olmadığı için ordularının büyük bir bölümünü güney kumsalında Sephrenia, Talen, Flüt ve Xanetia'yla beraber bırakmışlardı.
"Deniz sığlaşıyor," dedi yaklaşık yarım saat sonra Ulath. "Sanırım kıyıya yaklaşıyoruz."
"Denizden çıkan ağaçlar da arttı," diye ekledi Kalten. "Bu saldan kurtulmaktan kesinlikle mutlu olacağım. Güzel bir sal, ama yirmi ayaklık bir sırıkla onu itmek bir evi yıkmak gibi bir şey."
Kayık sisin içinden bir hayalet gibi çıktı. "Seslerinizi alçaltmaya başlasınız iyi olur, Lordlarım," dedi boğuk sesli bir fısıltıyla Khalad. "Yaklaşıyoruz." Sandalı sabit tutmak için elini uzattı. "Ama şanslıyız. Kumsala paralel giden bir yol varmış - en azından yol olduğunu düşünüyorum. Yol ya da her neyse bize ağaçlar arasından bir açıklık veriyor ve bizimle kıyı arasındaki ağaçlar işçilerin bizi görmemesini sağlıyor."
"Ve bizim kıyıya çıkmamızı da engelliyor," diye ekledi Tynian.
"Hayır, Sör Tynian," dedi Berit. "Bir mil kadar üeride şu anda

uçurumun olduğu yerde bir çayırlık var. iskele orada. Tek yapmamız gereken yolu izlemek. Bizi neredeyse tam işçilerin üstüne götürecek."
"Onları hiç duyabildin mi?" diye sordu Vanion.
"Ah, evet," diye cevapladı Khalad, "neredeyse on ayak ileride duruyorlarmış gibi - ve birkaç dakika içinde baltaları duymaya başlayacaksınız." O ve Berit sala geçtiler.
"Aksanlarını çıkarabildin mi? Güney iskelesinde rastladığımız Edomlulardan mı?"
"Hayır, Lordum. Oradakiler Astelli. Kıyıyı göremedik ama sanırım emirleri verenler Incetes'in değil, Ayachin'in adamları."

ilhanx

"Gidelim o zaman," dedi Kalten, sıngına yüklenerek. "Elbette mecazi anlamda konuşuyordum," diye ekledi.
"Hepimiz hazır mıyız?" diye sordu Sparhawk, iki tarafa da yayılmış sallara bakarak.
"Hazır olacak ne var ki, Sparhawk?" diye sordu Kalten. "Bir şey olacaksa o da Astelli serilerin Edomlu köylülerden daha yüreksiz olacakları. Ulath büyük ihtimalle sisin içinde durup Ogre borusunu çalarak onları ağaçlara kadar kaçırtabilir."
"Peki o zaman," dedi Sparhawk. - Aphrael - diye düşündü -dinliyor musun? -
- Evet, elbette dinliyorum, Sparhawk -
Adam farklı bir yaklaşım denemeye karar verdi. İsteğini bu kez resmi bir Styric dilinde düşündü - Eğer izin verirseniz, Kutsal Aphrael, yardımlarınızı istirham edeceğim -
- îyi misin? - Kızın sesi biraz endişeliydi.
- Ben sadece size olan sözlerle anlatılamayan saygımı ve hürmetimi göstermeye çalışıyorum, Kutsal Kişi -
- Benimle dalga mı geçiyorsun? -
- Hayır, elbette yapmıyorum. Biraz önce son zamanlarda saygımı pek göstermediğimi fark ettim. Şu anda uygun pozisyondayız. Salları yavaş yavaş kıyıya doğru götürmeye başlayacağız. Kumsaldaki insanları seçer seçmez Ulath genel saldırı sinyalini verecek. O anda çıkacak ani ve sert bir rüzgâra müteşekkir kalacağım, eğer fazla sorun çıkarmayacaksa -
- Şey, bu konuyu düşüneceğim -
- Ulath'ın borusunu duyabilecek misin? Yoksa rüzgâra ihtiyacımız

olduğunda benim söylememi mi tercih edersiniz? -
- Sparhawk, ben bir evin tavanında yürüyen bir örümceği on mil uzaktan duyabilirim. Ülath çalar çalmaz üfleyeceğim -
- Bu tuhaf bir söyleyiş tarzı -
- Haydi, Sparhawk, yoksa gün ışığını kaçıracaksın -
- Emredersiniz, hanfendi - Etrafındaki diğerlerine baktı. "Haydi başlayalım," dedi. "Kutsal Kişi derin nefesler alıyor. Sanırım sisi ta kutuba kadar üflemeyi planlıyor."
Sallar, hiçbirinin diğerlerinden önce sisden çıkmaması için bir hizaya gelmeye çalışarak güçlükle ilerlediler.
Artık kıyıdan yükselen Elene dilindeki konuşmaları ve sol taraflarında dışarıya çıkmış ağaç köklerine çarpan dalgacıkların hafif şıpırtılarıru açıkça duyabiliyorlardı.
"Altı ayak," diye sırığını sudan çıkarırken fısıldadı. Kalten. "Dörde indiğinde atlı hücuma kalkabiliriz."
"Eğer sis o kadar uzun süre kalırsa," diye dua eder tarzda konuştu Bevier.
Eski Elenece ağır küfür edişler ve lanet okuyuşlar duyulmaya başlandı.
"Bunlar Ayachin'in adamları," diye fısıldadı Khalad. (
"Ayachin'in kendisi de burada olabilir, değil mi?" diye sordu Berit.
"Incetes olduğuna göre, ben bu olasılığı göz ardı etmezdim."
"Eğer Ayachin buradaysda, ikinizin Elron'u bulmaya gitmenizi istiyorum," diye talimat verdi Sparhawk. "Amador'u kaybettik ama Xanetia, Elron'dan bazı bilgiler alabilecektir. Kaçmasına - ya da kendini öldürtmesine - izin vermeyin."
"Üç ayak!" diye sevinçle fısıldadı Kalten. "Onları görür görmez hücuma kalkabiliriz." • Sallar karış karış yaklaştılar ve sesler artık daha da yükseldi.
"Orada hareket eden bir şey var," dedi Khalad, ilerdeki bulanık bir şekli göstererek.
"Ne kadar uzakta?" diye beyaz boşluğa dikkatle bakarak sordu Sparhawk.
"Yaklaşık otuz adım."
Arkasından Sparhawk sisin içindeki koyu siluetleri gördü ve sığ suda güçbela çalışan adamların seslerini duydu. "At bin!" d*ye

r

kısık bir sesle emretti. "Ve diğer sallara sinyal verin."
Hiçbir gürültü çıkarmamaya büyük özen göstererek eyerlerine
tırmandılar.
'Tamamdır, Ulath," dedi yüksek sesle Ulath, "başladığımızı
herkese haber ver."

ilhanx

Ulath sınttı ve eğri Ogre borusunu dudaklarına götürdü.

otuzuncu bölüm

MELTEMDEN ÇOK boraya benziyordu. Nereden geldiği belli olmayan bir şekilde, ağaçları eğip üzerlerinde kalmış son yaprakları da dökerek uğultular içinde birdenbire patlamıştı.

Sığ dalgalar aniden köpürdü. Sular, kum, kaya ya da çakıl yerine çimenler ve yarı yarıya batık çalılardan oluşan kıyıya vurmaya başladı. Kıyıda, kesik ağaç diplerinden oluşan bir bölgede çalışan kaba giysili binlerce serf vardı.

"Sapkın şövalyeler!" diye haykırdı suyun kıyısındaki bir adam.

Eski bir zırhm baştan savma yapılmış ıvır zıvırını giyiyordu. Bora
nın sisi dağıtmasıyla birlikte ortaya çıkan koca bir atlı birliğin kar
şısında ağzı açık bakakalmıştı. V

Ulath'ın borusu barbarca çağrısını sürdürdü. Tikume'nin Pelo-ileri ve şövalyeler salların üzerinden fırladılar. Atları tıpkı buzdan kanatlar gibi her iki yanlarına su dalgaları fışkırtıyorlardı.

"Ne yapmamız gerekiyor, soylu Ayachin?" diye bağırdı kötü zırhlı adam, beyaz bir atın üzerinde dikilen uzun boylu ince yapılı birine. Atlı adamın eski çelik göğüslük ve bronz örme gömlek karışımı olan zırhı daha doğru dürüsttü.

"Savaşın!" diye kükredi. "Sapkın istilacıları yok edin! Savaşın -Astel ve kutsal inancımız için!"

Sparhawk, Faran'm dizginleyerek çevirdi ve kılıcı yukarıda, kalkanı bedeninin önünde, yeniden diriltilen Astelli kahramana hücum etti.

Ayachin'in miğferinin siperliği yerine, yüzünün yarısını örten çelik bir burunluğu vardı. Yüzünde hızlı bir zekâ ve yanan bir coşku ifadesi vardı. Ama bir fanatiğin gözlerine sahipti. Doğruldu, ağır kılıcını kaldırıp Sparhawk'm saldırısını karşılamak için beyaz atını mahmuzladı.

iki at birbirine çarptığında beyaz at geriye sendeledi. Faran daha iriydi ve savaşta deneyimliydi. Omzunu Ayachin'in atına hızla çarptı ve dişleriyle beyaz hayvanın boynundan kocaman bir parça kopardı. Sparhawk, tarihi kahramanın kılıç darbesini kalkanıyla durdurarak kılıcını ters bir darbeyle hızla kalkan koca kalkana geçirdi.

"Sapkın!" diye hırladı Ayachin. "Cehennemin dölü! İğrenç büyücü!"

"Teslim ol!" dedi Sparhawk. "Senin modan geçmiş!" Memleketini korumak için savaşan ve çok uzun zaman önce terk edilmiş acımasız Kilise politikasına inanan bu adamı öldürmek istemediğini fark etti. Sparhawk'in onunla hiçbir kavgası yoktu.

Ayachin küstahça meydan okuyarak kılıcını savurdu. Biraz ustalığı vardı ama karşısındaki siyah zırhlı Pandiona hiç denk değildi. Sparhawk, kılıç darbesini kalkanıyla karşılayıp rakibinin omzuna kesici bir darbe indirdi. "Kaç, Ayachin!" diye bağırdı. "Seni öldürmek istemiyorum! Yabancı bir Tanrı tarafından kandırılıp binlerce yıl sonrasına getirildin! Bu senin savaşın değil! Adamlarım al ve git!"

Ama artık çok geçti. Sparhawk rakibinin gözlerindeki çılgınlığı gördü. Bu durumu tanıyacak kadar çok savaşa katılmıştı. İçini çekti, Faran'la beyaz atı sıkıştırdı ve geçmişte birçok kez kullandığı gibi, bir kere başladığında kendiliğinden gelen başarılı darbeleri arka arkaya indirmeye başladı.

Geçmişten gelen adam cesurca savaşarak hantal teçhizatıyla karşılık vermeye uğraştı ama sonuç kaçınılmazdı. Sparhawk'm giderek güçlenen aşamalı vuruşları adamı daha da derinden sarsıyordu. İndirilen her darbede zırh parçalan etrafa uçuşuyordu.

Ardından son vuruşuna hazırlanan Sparhawk rakibinin kafasını yaracak alışılmış ters darbe yerine ileriye hamle yaptı. Kılıcının ucu eski ve yetersiz zırhı rahatça aşarak Ayachin'in kalbine girdi.

Geçmişten gelen yüz sönükleşti ve kahraman Ayachin kasılıp eyerinden yavaşça geriye düştü.

Sparhawk, kederli bir tavırla kılıcının kabzasını yüzüne kaldırarak rakibini selamladı.

Ayachin'in ordusunun kaybolmasıyla beraber Astelli sertlerden acı bir çığlık yükseldi. Suyun kıyısında iri yarı yapılı bir serf kollarım kendi ekseni etrafında döndürerek bas bas bağırıp tutarsız

emirler haykırıyordu. Berit eyerinin üzerinde eğildi ve baltasının düz tarafını adamın kafasına vurarak yere yıktı.

ilhanx

Birkaç kişi etkisiz ve isteksiz karşı koyuş içindeydi ama serflerin çoğu kaçtı. Kraliçe Betuana ve Atanları paniğe kapılan işçileri iskeleden sürdüler ve şövalyelerle Peloiler ormana kaçmalarına izin vermek için saflarını ayırdılar. Sparhawk üzengisinde yükselip kuzeye baktı. Sorgi'nin gemisinden inen şövalyeler de iskelenin diğer tarafında yanlış yöne sürüklenen serfleri ormana doğru sürüyorlardı.
Savaş her zamanki sonucuyla bitmişti.
Atan Kraliçesi, altın rengi yüzünde mutsuz bir ifadeyle kıyıya geldi. "Bu pek savaş sayılmazdı, Sparhawk-Şövalye," diye suçladı.
"Özür dilerim, Majesteleri," dedi Sparhawk. "Elimden gelenin
en iyisini yaptım. Bir dahaki sefere daha iyisini yapmaya çalışaca-
ğım." r
Betuana sırıttı. "Sana takılıyordum, Sparhawk-Şövalye. İyi bir planlama savaşma gereğini azaltır ve sen de çok iyi planladın."
"Majesteleri çok nazik oldukları için böyle söylüyor."
"Şu Cammorialı denizcinin ordumuzun geri kalanını duvarın bu tarafına getirmesi ne kadar sürecek?"
"Tahminime göre bugünü ve yarının büyük bölümünü alacak."
"Durumumuz o kadar beklemeye uygun mu? Troll-hayvanlar yola çıkmadan Tzada'ya gitmeliyiz."
"Aphrael ve Bhelliom'la konuşacağım, Majesteleri," dedi. "Onlar Troll'lerin ne yaptıklarını bize söyleyebilirler - ve gerekirse onları geciktirirler."
Khalad atıyla yanlarına geldi. "Elron'un izini bile bulamadık, Sparhawk," diye rapor verdi. "Serflerin birkaçını yakaladık ve bize burada olmadığım söylediler."
"O zaman başlarında kim varmış?"
"Berit'in baltasının kenarıyla uyuttuğu adam bütün emirleri veren kişiymiş gibi görünüyor."
"Onu uyandırın ve bakın bakalım ne öğrenebileceksiniz. Ama suyunu fazla sıkmaym. İnatçı olmaya karar verirse, Xanetia buraya gelene dek bekleyeceğiz. Onun canını yakmadan bütün bildiklerini öğrenebilir."
459

"Peki, Lordum." Khalad atını döndürüp Berit'i aramaya gitti.
"Bir savaşçı için biraz nazik bir mizacın var, Sparhavvk-Şöval-ye," diye fikrini söyledi Betuana.
"Bu' sertler bizim asıl düşmanımız değiller, Betuana-Kraliçe. Zalasta'yı yakaladıktan sonra size karakterimin diğer yönünü göstereceğim."
"İsmi Torbik," diye bildirdi Khalad, hanımlar için kurulan çadırda bekleyenlere katıldığında. "Sabre'nin ilk taraftarlarından biriymiş. Sanırım Baron Kotyk'in malikânesindeki sertlerden biri. Öyle olduğunu söylemedi ama Elron'un S'abre olduğunu bildiğine oldukça eminim."
"Elron'un kendisi yerine niye onu yolladığını biliyor mu?" diye sordu Tynian.
"En ufak bir şey bile bilmiyor - ya da öyle söylüyor," dedi Khalad. "Anarae Xanetia kafasının içine bakıp ne olduğunu öğrenir." Duraksadı. "Özür dilerim, Anarae," dedi Delphae kadınına. "Hepimiz diğerlerinin düşüncelerini dinlediğinde ne yaptığını tanımlamak için uğraşıp duruyoruz. Doğru kelimeyi bize söylersen, belki de daha az kırıcı olacağız."
Sephrenia, Talen ve Flüt'le beraber Sörgi'nin gemisiyle gelen Xanetia gülümsedi. "Bunu hanginizin ilk önce soracağını merak etmiştim," dedi kadın. "Ama onun siz olacağınızı bilmem gerekiyordu, genç üstad, çünkü sizin zekânız bu gruptaki en pratik zekâ. Biz Delphae'liler bu sıradan yetenekten 'paylaşma' diye söz ederiz. Biz diğerlerinin düşüncelerini paylaşırız onları ne 'sülük gibi emeriz' ne de bilincin karanlık sularından çırpınan sazan balıkları gibi kepçeyle yakalarız."
"Aziz Şövalyeler eğer doğru terimi dört lisanda el yordamıyla aramak yerine sormanızın daha kolay olacağını belirtirsem sizi kırmış olur muyum?" diye oldukça masum bir şekilde sordu Khalad.
"Evet," dedi Vanion, "doğrusu bu bizi kırar."
"O zaman belirtmiyorum, Lordum." Khalad bunu bile gülmeden söylemeyi becermişti. "Her neyse, Torbik'in burada olmasının asıl nedeni sertlerin Ayachin'in savaşçılanyla fazla konuşmasını engellemekmiş. Bu durumun çok büyük bir gerilim yarattığı ortada.
460

Elron kesinlikle iki grubun birbirlerine bilgiler vermeye başlamasını istemiyordu."
"Elron'un şimdi nerede olduğu hakkında bir fikri var mı?"
"Onun nerede olduğunu bile bilmiyor. Elron sadece doğu Astel hakkında belirsiz birkaç şey söyleyip öylece bırakmış. Torbik buranın başmda olan esas kişi değildi - ne de Ayachin'di. Yanlarında bir Styric varmış ve bütün emirleri veren oymuş. Kıyıya çıktığımızda ormana ilk kaçan büyük ihtimalle oydu."

ilhanx

"Djarian olabilir mi?" diye Sephrenia'ya sordu Bevier. "Zalas-ta'nm ölü kaldırıcısı? Ayachin'i dokuzuncu yüzyıldan koparıp getiren kişi."
"Olabilir," dedi kuşkulu bir şekilde Sephrenia. "Ama daha çok Djarian'in öğrencilerinden biri. Zor olan ilk büyü. insanlar bir kere uyandırıldılar mı, oldukça basit bir büyü onları yeniden uyandırabilir. Duvarm güneyinde de Incetes ve adamlarını dirilten bir Styric olduğundan eminim. Sephrenia ve Ogerajin'in kullandığı birçok sürgün edilmiş Styric olmalı."
"Girebilir miyim?" diye çadırın dışından sordu Kaptan Sorgi.
"Tabii ki, Kaptan," diye cevapladı Vanion.
Kır saçlı denizci içeri girdi. "Yarın öğlene dek kayalığın bu tarafındaki kıyıya son adamlarınızı çıkaracağız, Lordlarım," diye bildirdi. "Bizim burada beklememizi istiyeceksiniz, değil mi?"
"Evet," dedi Sparhawk. "Her şey yolunda giderse Tzada'daki işimiz bittikten sonra kayalığın öbür tarafına geçmemiz gerekecek."
"Sıcak hava devam edecek mi? Burada buzların içinde sıkışıp kalmamayı tercih ederim."
"İlgileneceğiz, Kaptan," diye söz verdi Sparhawk.
Sorgi başını olumsuzca salladı. "Siz tuhaf bir adamsınız, Üstad Cluff. Tanıştığım kimsenin yapamadığı şeyler yapabilirsiniz." Birden gülümsedi. "Tuhaf ya da değil ama, o çirkin kadın mirasçıdan kaçmaya başladığınızdan beri önüme çok fazla kâr çıkardınız." Diğerlerine baktı. "Ama ben buradaki işleri yarıda kesiyorum. Sizinle özel olarak konuşmam mümkün mü, Üstad Cluff?"
"Elbette." Sparhawk ayağa kalkıp denizcinin arkasından dışarıya çıktı.
"Hemen konuya gireceğim," dedi Sorgi. "Sallarla ilgili başka planlarınız var mı - kayalıktan dönmek için kullandıktan sonra?"

"Hayır, sanmıyorum."
"Sizi ve dostlarınızı Matherion'a geri götürürken kayalığın güneyindeki kumsala bir ekip bırakmamın sizin için sakıncası var mı?"
"Benim hiçbir itirazım yok, Kaptan ama pek anlamadım."
"Sallar çok iyi kütüklerden yapılmışlar, Üstad Cluff. Ordunuz onları kayalıktan geri dönmek için kullandıktan sonra öylesine orada kalacaklar. Onların boş gitmesi yazık. Onları sıkı sıkı birbirlerine bağlamak için bir ekip bırakmayı düşündüm. Sizi Matherion'a bıraktıktan sonra geri dönüp onları Etalon'daki - ya da hatta Matherion'daki - kereste pazarına dek yedekte çekeceğiz. İyi para getirecekler."
Sparhawk güldü. "Yaşlı Kaptan Sorgi'miz," dedi elini dostane bir şekilde kaptanın omuzuna koyarak. "Asla para kazanma şansını gözden kaçırmazsın, değil mi? Kütükleri alabilirsin."
"Siz bonkör bir adamsınız, üstad Cluuf."
"Siz dostumsunuz, Kaptan Sorgi ve dostlarıma yardımcı olmayı severim."
"Siz de benim dostumsunuz, Üstad Cluff. Bir sonraki seferde gemiye ihtiyacınız olursa gelip beni bulun. Sizi istediğiniz her yere götürürüm" Sorgi duraksadı, ifadesi birden keskinleşti. "Yarı fiyatına," diye ekledi.
Tzada köyü birkaç yıl önce terk edilmişti ve deliler gibi sağa sola koşuşturan Troll'ler binaların çoğunu yıkmışlardı. Köy, güneyinde aniden yükselen Bhelliom'un sarp duvarı ve geniş bir batak-lığımsı otlağın kıyısına kurulmuştu. Güneş güneydoğudan yeni yükselmişti ve donla kaplı otlak eğimli günışığıyla parıldıyordu.
"Otlak ne büyüklükte, Majesteleri?" diye Betuana'ya sordu Va-nion.
"İki fersah genişliğinde ve altı fersah uzunluğunda. İyi bir savaş alam olacak."
"Biz, bundan kaçınmayı umuyoruz, Majesteleri," diye hatırlattı Vanion.
Engessa gözcülere Trollerin bulunduğu esas noktaları belirlemelerini emrediyordu. "Uçurumun üzerinden onlan görebiliriz," dedi Vanion'a. "Son birkaç haftadır her gün çayırlığın ortasında toplanıyorlar. Ama tam olarak ne yaptıklarını göremeyeceğimiz

kadar bizden uzaktalar. Gözcüler bizim için yerlerini tespit edecekler."
"Plan nedir, dost Sparhawk?" diye süvari kılıcının kabzasını okşayarak sordu Kring. "Üzerlerine yürüyecek ve son anda Troll Tanrıları'nı mı ortaya çıkaracağız?"
"Önce Troll Tannları'yla konuşmak istiyorum," dedi Aphrael. "Salıverilmelerinin bütün koşullarını anladıklarına kesinlikle emin olmak istiyoruz."
Vanion yanağını oğuşturdu. "Sanırım biz Trollerin bize gelmesini isteyeceğiz, tersini değil, değil mi, Sparhawk?"

ilhanx

"Kesinlikle ama sahte bir saldırı onları ortaya çıkaracaktır." Sparhawk bir an düşündü. "Niye otlakta bir iki mil ilerlemiyoruz, böylece bizi görebilirler. Sonra standart pozisyona geçeriz - şövalyeler ortada, Atanlar iki yanımda ve Peloiler kanatlarda. Cyrgon'un askeri bir kafası var ve bu yapı dünyadan da eskidir. Bizim saldırıya hazırlandığımızı düşünecek. Cyrgailer saldırgan insanlardır ve ilk onlar saldırmak isteyecekler. Cyrgon bu kez kendi haklına değil de Troll'lere komuta ediyor ama alıştığını yapacağı hakkında ona güvenebiliriz sanırım."
"Öyle yapmaya çalışabilir." Ulath omuz silkti. "Cyrgon onlardan ne yapmalarını isterse istesin Troll'ler bizi görür görmez saldıracaktır. Onların aklına kendilerini savunma fikri asla gelmez. Bize yiyecek olarak bakıyorlar ve oturup akşam yemeğinin kendilerine gelmesini bekleyen kişiler genellikle yatağa aç girerler."
"Daha iyi, daha iyi," dedi Vanion. "Konumumuzu bozmayacak ve birkaç yüz metre yakınımıza gelmelerine izin vereceğiz. Sonra Troll Tanrıları'nı bırakacağız. TrollTerini geri alacaklar ve Cyrgon, otlağın ortasında yalnız basma öylesine kalacak."
"Ya da öyle olmayabilir," diye ekledi Sephrenia. "Zalasta da yanında olabilir. En azından öyle olacağını umuyorum."
"Vahşi," dedi sevecence Vanion.
"Haydi orduyu burada bırakalım ve köyün arkasına gidelim," diye önerdi Sparhawk. "Troll Tannları'yla konuşacaksak bunu ortada yapmamayı tercih ederim." Faran'ı çevirdi ve diğerleriyle birlikte yıkılmış köyün doğusuna, birkaç yüz adım uzaktaki bir açıklığa götürdü.
Sparhawk Bhelliom onları Tzada'ya getirdikten sonra kasten

kutuyu kapatmamıştı. Bu kez düşmanlarının nerede olduğunu bilmesini istedi. "Mavi Gül," dedi nazikçe, "planımızda bir hata var mı ya da siz bulabilir misiniz?"
"Bizce uygun görünüyor, Anakha," diye Vanion'un dudaklarından yanıtladı mücevher. "Bununla beraber Troll Tanrıları'na Cyrgon'un artık Troll'lerin takındığı kılığına kanmadığında destek için geçmişe uzanabileceğini haber vermek öngörülü olabilir."
"Siz bilgesiniz, dostum," diye karşılık verdi Sparhawk. "Biz de söylediğiniz gibi onlara haber vereceğiz." Aphrael'e baktı. "Şu anda savaş çıkarma," dedi. "Müttefiklerimizle dostça geçinmeye çalışalım - en azından savaş bitene kadar."
"Bana güven," dedi kız.
"Başka seçeneğim var mı?"
"Doğrusu yok. Troll Tanrıları'nı çağır, Sparhawk. Haydi işe başlayalım, bildiğin gibi gün çok uzun sürmüyor."
Sparhawk hafifçe bir şey mırıldandı.
"Bunu pek duyamadım," dedi Aphrael.
"Duyman gerekmiyordu." Işıldayan mücevheri kaldırdı. "Lütfen onları ortaya çıkar, dostum," dedi. "Çocuk Tanrıça sabırsızlanmaya başlıyor."
"Bunu ben de fark ettim, Anakha."
Sonra Troll Tannları'nm devasa varlıkları, mavi mavi ışıldayarak tepelerinden bakarak ortaya çıktılar.
"Zaman geldi," diye Troll dilinde haber verdi Sparhawk. "Cyrgon'un çocuklarınızı getirdiği yer burası. Haydi Cyrgon'u incitmek davasında birleşelim."
"Peki!" diye sevinçten havalara uçtu Ghworg.
"Anlaşmamızı size hatırlatacağım," dedi Aphrael. "Güvence vermiştiniz. Verdiğiniz sözleri tutacağınıza güveniyorum."
"Onları tutacağız, Aphrael." Ghworg'un sesi iç karartıcıydı.
"O zaman onları tekrarlayalım," dedi kurnazca. "Aceleye getirilen sözler bazen unutulabilir. Çocuklarınız benim çocuklarımı artık yemeyecekler. Kabul mü?"
Ghnomb hıçkırarak onayladı.
"Khwaj ateşini ve Schlee buzunu dizginleyecek. Kabul mü? Ghworg çocuklarının benimkileri öldürmesini yasaklayacak ve Zoka her dişi Troll için iki yavrudan fazlasına izin vermeyecek.

Kabul mü?"
"Kabul. Kabul," dedi sabırsızca Ghworg. "Bizi serbest bırak."
"Birazdan. Çocuklarınızın ölümlü olacağım da kabul ediyor musunuz? Benimkiler gibi yaşlanıp ölecekler mi?"

ilhanx

Korkunç bir öfkeyle uludular. Budala beyinlerinde Aphrael'in bu sözünü unuttuğunu umdukları açıkça ortadaydı.
"Kabul mü?" diye sıkılmış sesinde pek gizli olmayan bir tehditle sordu.
"Kabul," dedi gönülsüzce Schlee.
"Bırak onları, Sparhawk."
"Bir dakika." Sonra Sparhawk, Troll Tanrıları'yla doğrudan konuştu. "Bizim amacımız Cyrgon'u cezalandırmak," dedi onlara. "Onu dişlerinin içinden almadan önce zaferi ağzında'hissetmesine izin verelim. Böylece daha çok acı çekecektir."
"İyi söylüyor," dedi diğerlerine Schlee. "Haydi ne söyleyeceğini dinleyelim. Cyrgon'dan yaptıklarının acısını en fazlaya nasıl çıkaracağımızı bulalım."
Sparhawk hızla savaş planlarını özetledi. "Böylece," diye bitirdi, "sizin çocuklarınız Aphrael'in çocuklarından on kere on adım uzağa geldiğinde ve Cyrgon sevinçten havalara uçtuğunda ortaya çıkacaksınız ve sizden çaldığı çocukları aniden eliden alacaksınız. Acı ve ıstıraptan bizimle karşılaşmak için karanlık geçmişten kendi çocuklarını getirebilir. Çocuk Tannça'dan çocuklarınızın Cyrgon'unkilerle kendilerine ziyafet çekmeleri için bir kez yumuşamasını rica edeceğim ve onlar onun çocuklarının etlerini yırtıp parçalarken Cyrgon kendisi de onların dişlerini hissedecek."
"Sözlerin güzel, Anakha," diye onayladı Schlee. "Bence neredeyse bir Troll olmaya layıksın."
"Böyle düşündüğün için teşekkür ederim," diye şüpheli bir karşılık verdi Sparhawk.
Ordu düzenli bir tırısla ilerledi. Kilise Şövalyeleri zırhları yeni doğan güneşin eğik ışıklarıyla ışıldayarak, mızraklarındaki flamalar dalgalanarak ilerlediler. İri savaş atlarının toynakları diz yüksekliğindeki otlan eziyordu. Bineksiz Atanlar her iki yanda koşuyorlardı. Tikume'nin dünyanın belki de en iyi süvarileri olan Pelo-ileri kanatlara yayılmışlardı. Vanion'un sert itirazlarına rağmen

Sephrenia ve Xanetia atlarını şövalyelerle beraber sürüyordu. Flüt, belli olmayan bir nedenden dolayı Talen'le beraber geliyordu.
Buz beyazı otlakta yaklaşık iki mil kadar tırıs gittiler. Sonra dur sinyali olarak Vanion elini kaldırdı. Ulath, Ogre borusuyla haberi aktarmak için uzun, tiz bir ses çıkardı.
Engessa, Betuana ve Kring onlara katıldılar. "Artık daha fazla ayrıntı var," dedi onlara Betuana. "Gözcülerimizden bazıları Trolleri izlemek için uzun otların arasında saklandılar. Cyrgon insan-hayvanlara hararetli öğütler veriyor ve yanında birkaç Styric var. Adamlarım bu hayvanların dilini bilmiyor, bu yüzden Cyrgon'un ne söylediğini anlayamadılar."
"Tahmin etmesi o kadar güç değil." Tynian omuz silkti. "Biz burada oldukça büyük bir orduyuz ve geleneksel savaş düzeninde dizilmiş durumdayız. Cyrgon'un bizim Troll'lere saldırmayı planladığımızı düşündüğüne eminim. Onları savaşa hazırlıyor."
"Gözcüleriniz o Styriclerden herhangi birini tanıyabildiler mi, Betuana?" diye sordu Sephrenia, ifadesi sertti.
Atan kraliçesi başını olumsuzca salladı. "O kadar yakma soku-lamadılar," diye cevapladı.
"Zalasta orada, Sephrenia," dedi Xanetia. "Zihninin varlığını hissedebiliyorum."
"Düşüncelerini duyabiliyor musun, Anarae?" dedi Bevier.
"Net olarak değil, Aziz Şövalye. Henüz o kadar yakın değiller."
Vanion kaşlarını çattı. "Keşke şu dalaveremizin işe yaramasını sağlamlaştıracak bir şeyler olsaydı," diye kaygılandı. "Eğer Zalasta ne planladığımızı biraz biliyorsa işler çok kötüye gidebilir. Gözcüleriniz orada kaç Troll olduğu konusunda bir tahmin yürütebiliyorlar mı, Majesteleri?"
"Yaklaşık bin beşyüz, Vahion-Eğitmen," dedi Betuana.
"Bu neredeyse bütün sürü," diye fikrini söyledi Ulath. "Zâten aslında çok fazla Troll yoktur." Yüzünü çarpıttı. "Olması da gerekmiyor. Bir Troll çatışmada tek basma yeterli kalabalığı oluşturur."
"Eğer savaşacak olsaydık, sence şu anda yeterli adamımız var mı?" diye sordu Tynian.
Ulath elini ileri geri salladı. "Riskli," diye cevapladı. "Biz sadece on iki bin kişiyiz. Bin beş yüz Troll'e bu kadar az adamla saldırmak bir çaresizlik eylemi sayılır."

"Yani dalaveremize inanılabilir," dedi Vanion. "Cyrgon ve Zalasta'nm bir tuzaktan şüphelenmesi için hiçbir nedeni olmamalı."
Beklediler. Şövalyelerin atları zaman geçtikçe huysuzlandı ve kontrolleri zorlaştı.
Sonra bir Atan kadmı donmuş otlaktan koşarak geldi. "Harekete geçmeye başladılar, Betuana-Kraliçe!" diye bağırdı yüz adım uzaktan.
"O zaman işe yaradı," dedi sevinçle Talen.

ilhanx

"Göreceğiz," dedi tedbirli bir tavırla Khalad. "Hemen dans etmeye başlamayalım."
Gözcü onlara katılmak için aradaki mesafeyi de aldı. x
"Gördüğünüzü bize anlat," diye emretti Betuana.
"İnsan-hayvanlar bize doğru geliyorlar, Betuana-Kraliçe," diye karşılık verdi kadın. "Ayrı ayrı geliyorlar. Bazıları önde diğerleri arkadan."
"Troll'ler birlik olarak savaşma kavramını anlayamıyor," dedi Ulath.
"Başlarında kim var?" diye sordu Betuana.
"Çok iri ve çirkin bir şey, Betuana-Kraliçe," dedi gözcü. "Etrafındaki insan-hayvanlar bütün Atanlardan daha uzunlar ve onun ancak beline geliyorlar. Yanlarmda Styricler de var - ben sekiz tane saydım."
"İçlerinden birinin kırlaşmış saçları ve sakalı var mı?" diye ısrarla sordu Sephrenia.
"Buna benzeyen iki tane var. Biri zayıf, diğeri şişman. Zayıf olan çirkin iri şeye yakın."
"Bu Zalasta olmalı," dedi kadın kısık bir sesle.
"Şimdi senden bir söz vermeni istiyorum, Sephrenia," dedi sertçe Vanion.
"Şu anda sözlerin üzerine bir bardak soğuk su iç, Vanion," dedi ters bir şekilde Sephrenia. Meşum bir şekilde parmaklarının eklemlerini gevşetiyordu.
"Haklıymışsın, Sparhavvk-Şövalye," dedi hafif bir gülümsemeyle Engessa. "Geçen yaz Sarsos'a gittiğimizde Sephrenia'mn iki yüz ayak boyunda olduğunu söylemiştin. İnsan onu yakından tanıdıkça büyüyormuş gibi görünüyor. Şu anda Zalasta'nm yerinde olmak isteyeceğimi hiç sanmıyorum."

"Evet," diye onayladı. "Bu iyi bir fikir olmazdı."
"Zalasta'yla boğuşmadan önce en azından biraz düşünmeyi kabul edecek misin?" diye yalvardı Vanion. "Benim hatırım için? Sen tehlikede olduğunda kalbim duruyor."
Sephrenia gülümsedi. "Bu çok tatlı Vanion, ama şu anda tehlikede olan ben değilim."
Sonra duydular. Bu hep beraber yere çarpan yüzlerce ayağın ritmik, tekdüze gümbürtüsüydü. Gümbürtüye cansız, hayvani bir hırlayış eşlik etti. Ardından gümbürtü ve hırlayış aniden durdu ve inip çıkarak buz gibi havayı yırtan feryadımsı tiz bir uluyuş yükseldi.
"Kring!" diye bağırdı Ulath. "Haydi gidip bakalım!" Ve ikisi donmuş otlakta dörtnala kalktılar.
"Bu da nedir?" diye sordu Vanion.
"Çok kötü haber," dedi Kalten. "Bu gürültüyü daha önce de duymuştuk. Zemoch'a giderken Sephrenia'nın Şafak Adamlar dediği bazı yaratıklarla karşılaştık. Kıyaslandığında Tröll'ler yanlarında yavru köpek gibi kalır."
"Ve Troll Tanrıları'nın onların üzerinde hiçbir otoriteleri yok," diye ekledi Sephrenia. "Geri çekilmek zorunda kalabiliriz."
"Asla!" diye bağırdı Betuana. "Tekrar kaçmayacağım - hiçbir şeyden! Zaten şu ana kadar birçok kez aşağılandım! Gerekirse Atanlar ve ben burada öleceğiz!"
Ulath ve Kring döndüler, yüzlerinde şaşkın bir ifade vardı. "Onlar normal Tröll'ler!" diye bağırdı Ulath. "Ama aynı Şafak Adamlar gibi ayaklarını yere vurup hırlıyor ve uluyorlar!"
Flüt birden kahkahlarla gülmeye başladı.
"Komik olan ne?" diye sordu Talen.
"Cyrgon," diye neşeyle cevapladı Flüt. "Onun salak olduğunu biliyordum ama bu kadar olduğunu düşünmezdim. Tröll'ler ve Şafak Adamlar arasındaki farkı göremiyor. TroU'leri ataları gibi davranmaya zorluyor. Bu Trollierle işe yaramayacak. Tek yaptığı onları şaşırtmak. Haydi gidip onlarla karşılaşalım Sparhawk. Cyrgon'un ifadesinin bozulmasını ve rezil olmasını görmek istiyorum." Sonra küçük çimen lekeli ayaklarım Talen'in atmm sağrılarına vurup diğerlerini arkasından gelmeye zorladı.
Alçak bir tepeye çıkarak atlarını dizginlediler. Tröll'ler yaklaşık bir mil genişliğinde açılmış uzun otların arasından ayak sürterek,

topuklarını yere vurup hep beraber hırlayarak yaklaşıyorlardı. Av tanrısı Ghworg'a çok benzeyen büyük bir gövde hayvani kalabalığın merkezinde kocaman demir kaplı lobutunu donmuş yere vurarak şapşal şapşal yürüyordu.
Canavarımsı hayaletin yakın çevresi bir grup beyaz cüppeli Styric tarafından sarılmıştı. Sparhawk Zalasta'nın Cyrgon'un sağında olduğunu rahatça görebildi.
"Cyrgon!" diye haykırdı Aphrael. Sesi kulak zarlarını parçalar-casma yüksekti. Sonra içinde çok az Styricçe izleri, Elenik ve Ta-mulcadan da ıvır zıvır olan bir dilde uzun bir süre konuştu.
"Bu ne lisanı?" diye sordu Betuana.

ilhanx

"Tanrıların lisanı," dedi Vanion, sesi Bhelliom konuşurken kullandığı hafif sertleşmiş tonu taşıyordu. "Çocuk Tanrıça Cyrgon'la alay ediyor." Vanion hafifçe irkilmiş gibi göründü. "Tanrıçanızı Elenelere fazla yakınlaştırmakla belki de pek akıllılık yapmamışsınız, Sephrenia," diye fikrini söyledi Bhelliom. "Lanetleme ve küfür kapasitesi bu kadar genç biri için uygun görünmüyor."
"Aphrael pek küçük sayılmaz, Mavi Gül," diye karşılık verdi Sephrenia. .
Vanion'un dudaklarında hafif bir gülümseyiş belirdi. "Belki size göre. Ama idraki keskin. Benim için, sizin çok yaşlı görünen Tanrıçanız neredeyse bir bebekten başka bir şey değil."
"Nazik ol," diye mırıldandı Aphrael. Sonra artık öfkeden köpüren Cyrgon'u kızdırmaya devam etti.
"Artık Zalasta'nın düşüncelerini duyabiliyor musunuz, Ana-rae?" diye sordu Kalten.
"Net bir şekilde, Sör Kalten," diye cevapladı Xanetia.
"Ne yapacağımız konusunda herhangi bir şüphesi var mı?"
"Hayır. Zaferin avucunda olduğuna inanıyor."
Aphrael küfür ederken durdu. "Haydi onun gözlerini biraz açalım," dedi. "Troll Tanrılan'm serbest bırak, Sparhawk."
"Eğer izin verirseniz, Mavi Gül," dedi nazikçe Sparhawk, "artık istenmeyen kiracılarınızı tahliye ediniz."
"Seve seveden de ötede bir izinle, Anakha," diye büyük bir rahatlamayla cevapladı Bhelliom.
Artık Troll Tanrıları gök mavisi bir bulutla kaplı değillerdi. Aniden ve iğrenç aynntılanyia ortada belirdiler. Sparhawk'i bir

tiksinti dalgası sardı.
"Çocuklarınıza gidin, Ghworg!" diye Troll dilinde haykırdı Aphrael. "Cyrgon sana benzeyerek onları çaldı, bu yüzden onun canını yakmak senin hakkın."
Ghworg kükreyerek onayladı ve arkasından gelen diğer Troll Tanrılan'yla birlikte tepeden aşağıya hücum etti.
Sahte Ghworg tepeden üzerine doğru hücum eden korkunç gerçek karşısında ağzı açık bakakalmıştı. Sonra ani bir can çekişme acısı içinde kıvranarak çığlık atmaya başladı.
"Bu Tanrılara da olur mu?" diye Flüt'e sordu Talen. "Büyülerinizden birisi bozulduğunda, bu durum insanlarm canını yaktığı kadar sizin de canınızı yakar mı?"
"Daha da çok," diye tatlı bir sesle söylendi Flüt. "Cyrgon'un beyni şu anda alev alev yanıyordur."
Troll'ler de aniden ortaya çıkan Tanrıları'na ağızları bir karış açık bakıyorlardı. Cyrgailerin acı içinde kıvranan Tanrısı'ndan pek uzak olmayan iri yarı bir Troll neredeyse farkında olmadan tiz çığlıklar atan bir Styrici yakalayıp kafasını kopardı. Sonra kafayı bir kenara atıp şiddetle sarsılan gövdeyi yemeğe başladı.
Troll Tanrıları hep birlikte kükredi ve bütün Troll'ler yüzleri üstüne yere kapandı.
Cyrgon kıvranıp çığlıklar atıyordu ve geri kalan yedi Styric sanki kesilmişler gibi yere yığıldılar. Ghworg'un sahte görüntüsü ortadan kaybolmaya başladı ve aniden ateş içinde soluk amorf bir damla olarak Tanrı'nın kendisi belirdi.
Aphrael dudak büktü. "İşte size Cyrgon," diye belirtti. "İnsan şekline giremeyecek kadar gururlu olduğunu iddia eder. Kişisel olarak onun çok biçimsiz olduğunu düşünüyorum. Eğer biraz uğraşırsa, başını tersine ya da iki kolunu da aynı tarafa koyar." Tiz bir sesle çok daha zafer dolu bir hakaret etti.
"Aphrael!" Sephrenia doğrusu şok olmuş gibiydi.
"Bunu daha sonra kullanmak için saklıyordum," diye özür diledi Çocuk Tanrıça. "Söylediklerimi duymamanız gerekiyordu."
Cyrgon'un ateşi artık iyice artıp dalgalanmaya başlamıştı.
"Zalasta şu anda ne hissediyor?" diye merakla Xanetia'ya sordu Sephrenia.
"Acısı tarif edebilme kabiliyetimin ötesinde," diye cevapladı

Xanetia.
"Sevgili, sevgili kız kardeşim!" diye sevinçten havalara uçtu Sephrenia. "Beni hayal bile edemeyeceğin kadar mutlu ettin!"
"Onu yeniden ehlileştirebilecek misin?" diye Vanion'a sordu Sparhawk.
"Bu zaman alabilir." Vanion'un tonu endişeliydi.
Cyrgon'un kıvranan yarı biçimlenmiş alevimsi bedeni hafifçe doğruldu ve kocaman alevli elini salladı. Troll'lerin arkasında, yaklaşık yarım mil kadar ileride, çok geniş bir parıltı belirdi.
"Cyrgailerini çağırdı!" diye haykırdı Khalad. "Bir şeyler yapsak iyi olur."

ilhanx

"Ghworg! Schlee!" diye Bhelliom'un sesiyle kükredi Vanion. "Cyrgon kendi çocuklarını çağırdı! Şimdi bırakın da sizin çocuklarınız kendilerine bir ziyafet çeksinler!"
Troll Tanrıları daha da büyüdüler ve yüzükoyun yere yatmış müritlerine sert emirler verdiler. TrollTer beceriksizce ayağa kalkarak döndüler ve ilerleyen Cyrgailere aç aç bakmaya başladılar. Sonra büyük bir kükreyişle Cyrgon'un cömertçe hazırladığı ziyafete hızla saldırdılar.
Ehlana yorgundu. Hiçbir şeyin bitmeyeceği ve yapacak bir çok şeyin olduğu o yorucu günlerden birini geçirmişti. Mirtai, Alean ve Melidere'le yatmaya hazırlamak için kraliyet yatak odasına çekilmişti. Danae, Rollo'yı arka ayaklarından birinden çekip iyice esneyerek arkasından geliyordu.
"Imparator'un bu gece oldukça ters bir tavrı vardı," diye belirtti arkalarından kapıyı kapatırken Melidere.
"Sarabian'm sinirleri şu anda çok gergin," dedi Ehlana, tuvalet masasına oturarak. "Bütün imparatorluğunun geleceği Sparhawk ve diğerlerinin kuzeyde yaptıklarına bağlı ve orada olanları izleyebilmesinin hiçbir yolu yok."
Danae yeniden esneyip bir koltuğa kıvrıldı.
"Kedin nerede?" diye sordu Ehlana.
"Etrafta bir yerdedir," dedi uykulu bir tavırla Danae.
"Yatağımı kontrol et, Mirtai," diye emretti Ehlana. "Gecenin bir yarısında kürklü minik sürprizlerden hoşlanmam."
Mirtai örtülü kraliyet yatağını elleriyle yoklayıp altına bakmak

için dizleri üzerine çöktü. "Hiçbir iz yok, Ehlana," diye bildirdi.
"Gidip onu bulsan iyi olur, Danae," dedi kraliçe.
"Uykum var, anne," diye itiraz etti Danae.
"Kedini ne kadar çabuk bulursan o kadar çabuk yatağa gidebilirsin. Bu kez kaleden kaçmadan önce onu yakalayalım. Onunla git, Mirtai. İkiniz kediyi buldup, Danae'yi yatırdıktan sonra bak bakalım Stragen ya da Caalador'un nerede olduğunu saptayabilecek misin. Birinden birinin bu akşam Cynesga konsolosluğunda neler döndüğü hakkında bana rapor getirmesi gerekiyor. Yatmadan önce bu işi ayak altından kaldırmak istiyorum. Gecenin bir yarısı kapımı güm güm çalmalarını istemiyorum."
Mirtai başıyla onayladı. "Benimle gel, Danae," dedi.
Prenses iç çekti. Koltuğundan inip annesini öptü ve altın rengi dişi devi kapıdan dışarı izledi.
Alean kraliçenin saçlarını fırçalamaya başladı. Ehlana saçlarının fırçalanmasını seviyordu. Bu olayda onu olağanüstü rahatlatan fiziksel bir haz vardı. Saçlarını oldukça çok beğeniyordu. Kalın, sık ve parlak sarıydılar. Soluk rengi koyu tenli Tamulları hayretler içinde bırakıyordu. Ne zaman bir odaya girse bütün gözlerin üzerine çevrildiğini biliyordu.
Üçü de yatmaya hazırlanan kadınların özel ve uyutucu sohbetlerinden birini yapıyorlardı.
Sonra kapı kibarca vuruldu.
"Ah, kahretsin" dedi Ehlana. "Bak bakalım kimmiş, Melidere."
"Emredersiniz, Majesteleri." Barones kalkıp kapıya gitti. Açtı ve dışardaki insanlarla bir süre konuştu. "Dört Peloi, Majesteleri," dedi. "Kuzeyden haberleri olduğunu söylüyorlar."
"Onları içeri al, Melidere." Ehlana yüzünü kapıya döndü.
Kapıdan giren adamlar pek Peloilere benzemiyorlardı. Deri ve dar olan giysileri, bellerindeki süvari kılıçları uygundu. Kafası bütün Peloileri gibi kazınmıştı ama bu adamın kafatası balık karnı gibi beyazken yüzü hafifçe yanmıştı. Ters bir şeyler vardı.
Arkasındaki adamm özenle taranmış siyah bir sakalı vardı. Yüzü çok soluktu ve bir şekilde tanıdık geliyordu.
Son iki adam da Peloi giysilerine bürünmüşlerdi ve kafaları kazınmıştı ama kesinlikle Peloi değillerdi. İlki genç Astelli şair El-ron'du, diğeriyse hafifçe çakırkeyf olan ve göz altları torba torba

sarkmış Krager'di. "Ah," dedi sarhoş sesiyle, "size yeniden görmek ne güzel, Majesteleri."
"Buraya nasıl girdin, Krager?" diye sordu Ehlana.
"Çok kolaydı, Ehlana," diye küçümsedi. "Sparhawk'm şövalyelerinden birkaçını nöbete dilemeliydin. Kilise Şövalyeleri Tamul askerlerinden çok daha dikkatlidir. Peloi gibi giyinip kafalarımızı kazıdık ve kimse bize ikinci defa bakmadı bile. Barones kapıya baktığında Elron yüzünü peleriniyle kapadı - sadece önlem için - ama her şey çok kolaydı. Elron'la daha önce karşılaştınız, değil mi?"
"Onu hayal meyal hatırlıyorum, ya sen, Melidere?"

ilhanx

"Şey, evet, sanırım, Majesteleri," diye karşılık verdi sarışın kız. "Astel'de tanıştığımız edebi yeteneksiz değil miydi? Şu görkem kuruntusu olan? Ama yazdığı rezaletlere kolay kolay şiir demem."
Elron'un yüzü öfkeden bembeyaz oldu.
"Şiir alanında uzman değilim, hanımlar," diye omuz silkti Krager. "Elron bana şair olduğunu söyledi ve onun sözüne güvendim. Size Baron Parok'u tanıştırabilir miyim?" Odaya giren ilk adamı gösterdi.
Parok cafcaflı bir şekilde reverans yaptı. Yüzü aşırı alkoliklerin morumsu çatlak damarlarıyla doluydu. Gözlerinin altında torbalar ve sefih bir bakışı vardı.
Ehlana onu görmemezlikten geldi. "Buradan sağ kurtulamayacaksın, Krager. Bunu biliyorsun, değil mi?"
"Ben daima sağ kurtuluyorum, Ehlana," diye küçümsedi. "Hazırlıklarım her zaman sonuna dek başarılıdır. Şimdi seni liderimizle tanıştırmak istiyorum, bu Scarpa." Sakallı adamı gösterdi. "Onun adını duyduğuna eminim ve seninle tanışmak için kesinlikle ölüyordu."
"Bana pek ölü gibi görünmüyor - henüz," diye belirtti Ehlana. "Gereğine bakmaları için niye nöbetçileri çağırmıyorsun, Melidere?"
Scarpa baronesin yolunu kesti. "Bu kabadayılık tek başına bir kadın için pek uygun değil," dedi aşağılama dolu soğuk bir sesle Ehlana'ya. "Sen fazla hava atıyorsun. Bütün bu diz çökmeler ve 'Majesteleri" kafana girerek hâlâ sadece bir kadın olduğunu unutturmuş."
"Bir fahişenin piç oğlundan davranış kuralları dersleri almaya ihtiyacım olduğunu sanmıyorum!" diye sertçe konuştu kadın.

Scarpa'nm yüzü hafif bir sıkıntıyla titredi. "Burada zaman kaybediyoruz/' dedi. Sesi gür ve derinden geliyordu. Bir oyuncunun sesiydi. Tavırları ve hareketleri çalışılmıştı. Halk önünde çok zaman geçirdiği açıkça görünüyordu. "Şafak sökmeden aşmamız gereken fersahlar var."
"Ben hiçbir yere gitmiyorum," diye belirtti Ehlana.
"Sana söylediğim yere gideceksin," dedi Scarpa, "ve biz giderken sana yerini öğreteceğim." ,
"Bundan ne kazanmayı umuyorsunuz ki?" dedi Melidere.
"İmparatorluk ve zafer." Scarpa omuz silkti. "Elenia Kraliçesini rehin alıyoruz. Kocası dünyanın kadınlarla - herbiri diğerine çok benzeyen - dolu olduğunu unutacak kadar salak. Ona o kadar bağlı ki onun sağlam dönmesi için bize ne olursa verecektir."
"Kocamın Bhelliom'u benimle değişeceğine gerçekten inanacak kadar enayi misin?" dedi hor görerek Ehlana. "Sparhawk, Anak-ha'dır salak ve Bhelliom onun elinde. Bu onu Tanrı yapar. Azash'ı öldürdü, Cyrgon'u öldürecek ve seni de kesinlikle öldürecek. Dua et ki çabuk yapsın, Scarpa. Eğer isterse ölümünü milyonlarca yıl sürdürecek kadar gücü var."
"Ben dua etmem, kadın. Sadece zavallılar Tanrılara inanırlar."
"Sanırım Sparhawk'm sana düşkünlüğünü hafife alıyorsun, Ehlana," dedi Krager. "Senin sapasağlam dönmen için her şeyden vazgeçer."
"Geçmesi gerekmiyor," diye kesti Ehlana. "Sizin dördünüzle ben bile başa çıkabilirim. Benim bir emrimle arkanızdan koşan yarım garnizon adamla buradan çıkabileceğinizi gerçekten umuyor musunuz?"
"Ama o emri veremeyeceksiniz, " diye dudak büktü Scarpa. "Sen biraz fazla kendini beğenmişsin, kadın. Sanırım durumunun gerçeğini öğrenmen gerekiyor." Dönüp Barones Melidere'i işaret etti. "Şunu öldür," diye Elron'a emretti.
"Ama ..." diye söylendi, soluk yüzlü edebi numaracı.
"Onu öldür!" diye kesti Scarpa. "Oldürmezsen, ben seni öldüreceğim!" '
Elron titreyerek meçini çekti ve cüretkâr baronese doğru ilerledi. "O örgü şişi değil, salak," dedi Melidere. "Doğru tutmasını bile bilmiyorsun. Sen lisanı katletmeye takıl, Elron. İnsanlara başlamak

için yeteneğin - ya da bunu kaldıracak miden - yok ama şu şiir dediklerin insanları ölmek istetecek kadar kötü."
"Buna nasıl cüret edersin?" diye bağırdı adam, yüzü morarıyor-du.
"Şu senin 'Mavi'ye Methiye' nasıl gidiyor, Elron?" diye alay etti Melidere. "Biliyor musun, seyyar satıcı olarak şiirini kusturucu ilaç adıyla satıp zengin olabilirsin. Sen daha ilk kıtasını bitirirme-den önce aşırı kusma isteği hissettim."
Elron tam bir öfkeyle uluyup meçini beceriksizce sapladı.

ilhanx

Ehlana hamlenin hedefini bulmadığını bilecek kadar Stragen'in Sarabian'ı eğitimini izlemişti. Bununla beraber cesur barones, beyhude bir savunma için kalkmış görünen bir el hareketiyle kılıcı sakince saptırdı ve Elronun meçi omuzuna dümdüz girdi.
Melidere yaranın asıl yerini gizlemek için soluk soluğa kılıcı sıkıca kavradı. Sonra kendini kılıçtan kurtarmak için geriye sendeledi ve kanın gece elbisesinin korsesine tamamen yayılması için yarayı tırnakladı. Sonra yere yığıldı.
"Katiller!" diye tiz bir çığlık atan Ehlana hızla yere düşen arkadaşının yanma koştu. Kendini Melidere'in hareketsiz bedeninin üstüne atıp sahte bir kederle bağırıp ağlamaya başladı. "İyi misin?" diye hıçkırıkların arasında hafifçe fısıldadı.
"Sadece bir çizik," diye fısıldayarak yalan söyledi Melidere.
"Sparhawk'a söyle ben iyiyim," diye yüzüğünü çıkarıp Melidere'in korsesinin içine gizlerken fısıldadı kraliçe. "Ve ona Bhelli-om'u vermeye kalkmasını yasakladığımı söyle, neyle tehdit ederlerse etsinler."
Ayağa kalktı, yüzünden yaşlar dökülüyordu. "Bu yüzden asılacaksın, Elron," dedi ölümcül bir sesle, "ya da seni kazıkta yaktıracağım - az ateşte." Yataktan bir battaniye alıp yakından bakmasınlar diye çabucak Melidere'i örttü.
"Şimdi gidiyoruz," dedi soğukça Scarpa. "Anladığım kadarıyla o da arkadaşın." Beti benzi solmuş Alean'yi işaret etti. "Onu yanımıza alacağız ve eğer feryad edersen boğazım kendim keseceğim."
"Mesajı unutuyorsun, Scarpa," dedi Krager, deri Peloi ceketinin içinden katlanmış bir kâğıt parçasını çıkararak. "Sparhawk'a dostane küçük bir not bırakmamız lazım - sadece bir selam vermek için uğradığımızı haber vermek için." Sonra küçük bir bıçak çıkardı. "Özür dilerim, Elenia Kraliçesi," diye keskin, ekşi şarap kokulu
475

nefesini onun yüzüne vererek sırıttı, "seni elimizde tutsak tuttuğumuzu Sparhawk'a ispat etmek için biraz belgeye ihtiyacım var." Ehlana'nm saçından bir bukleyi tutup bıçağıyla kesti. "Bunu notla bırakıyoruz ki daha sonrakilerle gerçekten seninki olduğundan emin olması için karşılaştırabilsin." Sırıtışı daha da gaddarlaştı. "Eğer içinden bağırmak için bir istek duyarsan bütün yapacağın sadece kafana ihtiyacımız olduğunu hatırlamak. Ondan saç kesebiliriz, bu yüzden canımızı fazla sıkmaya başlarsan geri kalanını yanımızda götürmeye ihtiyacımız olmayacak."
476

Tamuli Uçlemesi'nin ikinci kitabı
Parıldayan İnsanlar
burada bitti,
ama belki de son büyük savaşa doğru ilerleyen
macera, kötülükle savaşına devam etmek
üzere daha da karışıyor.
Üçüncü kitap
Saklı Şehir
bekleyin.

altıkırkbeş yayın 'fantastik kurgu' dizisi:
3.) j. r. r. tolkien
Fantastik kurgu'nun ölümsüz prensi j.r.r.'ın yapıtlarını uzun süredir küçük aralıklarla yayınladığımızın farkına vardığınızı biliyoruz; ya da en azından umuyoruz. Hobbit ile başlayıp Silmarillion ile deliren maceraya son noktayı Güç Yüzükleri Üzerine ile koyduğumuzu düşünmüştük. Ama öyle olmadı. Baharın yaprakları renklendireceği günlerle birlikte "oğul"un kalan malzemeleri toparlayarak ürettiği Orta Dünya Tarihini hafif hafif dilimizde okumaya başlayacaksınız. Zaman, başarılı olup olamayacağımızı gösterecektir.
• hobbit - oradaydık ve şimdi buradayız
• masallar "büyük wootton'lu demirci; ham'li çiftçi giles; niggle'ın yapraklan'
• peri masalları üzerine
• silmarillion.
• güç yüzükleri üzerine.
• roverandom.
• kayıp öyküler 1.
U) david eddings

ilhanx

Fantastik kurgu'nun çağdaş ustalarından birinin daha dilimize kazandırılması işlemini de sessiz sedasız gerçekleştirdik. Tüm dünyada çok satan listelerinin zirvesine oturmuş ve türünün en iyi kahramanı seçilen Şövalye Sparhawk'in maceralarının Elenium bölümünü tamamladık ve Tamuli üçlemesi de hızla tamamlanıyor; bakalım.

elenium üçlemesi:
• 1. kitap elmas taht
• 2. kitap yakut şövalye
• 3. kitap safir gül
tamuli üçlemesi:
• 1. kitap ateşten kubbeler
• 2. kitap parıldayan insanlar
• 3. kitap saklı şehir
C) michael moorcock
Fantasy kurgu dizimizin keyifli hareketlerinden biri olarak, - eskiden beri yanımızda gezdiğimiz rock'n'roll sevgisine de küçük bir gülümseme göndererek - michael moorcock'u ve onun fantazi alemin kazandırdığı en önemli karakterlerden biri olan melnibone'nun büyücü imparatoru elric'i ülkemiz vitrinlerindeki macerası artık hızlanıyor.
• elric destanı -1. kitap: melnibone'lu elric.
• elric destanı - 2. kitap: kader denizlerindeki denizci.
• elric destanı - 3. kitap: beyaz kurdun kısmeti.
O.) fred saberhagen
Ve işte yeni adamımız; özellikle Kılıçlar ve Kayıp Kılıçlar dizileriyle birçok fantastik kurgu okurunun büyük beğenisini kazanmış bir yazar.
• kılıçların birinci kitabı
• kılıçların ikinci kitabı
ejderlere selam, altıkırkbeş

Tamuli Üçlemesi - 2. Kitap 'Dünyasını kaybedenler yeni bir dünya kurmak zorundadır.
Her şey Daresia kıtasında sıradan bir kargaşa olarak başlayıp tüm dünyaya
yayılmıştı. Krallar ve İmparatorlar, düşmanlarının kimliğini öğrenmeye çalışırken
yeniden ortaya çıkan çağlar öncesinin kahramanları,
çevrelerine ölümün ve eski düşlerin kokularını yayıyorlardı.
Her zaman olduğu gibi, arzularına kapılmış bir hain
dünyanın yazgısıyla oynayan Tanrılarla anlaştı.
Belki de son büyük savaş için. Ama şimdi oyuna
dışlanmış, eski bir ırk girecekti. Aldatılmış ve lanetlenmişlerdi;
sadece dokunuşlarıyla bile var olan en korkunç ölümü
insanların üzerine örtebilen Parıldayan İnsanlar...
Troll'lerin, vampirlerin, kurtadamların ve zombilerin ortalıkta cirit attığı bir dünyada
barışı yeniden sağlamak için Sparhawk, kahvaltıda Tanrı yiyen Bhelliom'u,
bilinmeyen derinliklerden bir kez daha yükseltti.
İyilik ya da kötülük için, bunu kim bilebilirdi.
Unutmayın, hikayeler ikiye ayrılır; gerçek olanlar ve gerçek olması gerekenler, kararı sizin.

ISBN 17SflMb?LS-fi A. II
799T5$%b7\59
Elenium Üçlemesi
1. Kitap: Elmas Taht
2. Kitap: Yakut Şövalye
3. Kitap: Safir Gül

Tamuli Üçlemesi
1. Kitap: Ateşten Kubbeler
2. Kitap: Parıldayan İnsanlar

ilhanx

3. Kitap: Saklı Şehir
1.
AKBN 00-98-10-04-0114-DE-RN

David Eddings (Tamuli) Cilt2 Parıldayan İnsanlar
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça
pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak
ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.

ilhanx

Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Tamuli) Cilt2 Parıldayan İnsanlar
David Eddings (Tamuli) Cilt3 Saklı Şehir
Kitaplar, uygarlığa yol gösteren ışıklardır.
UYARI:
www.kitapsevenler.com
Kitap sevenlerin yeni buluşma noktasından herkese merhabalar...
Cehaletin yenildiği, sevginin, iyiliğin ve bilginin paylaşıldığı yer olarak gördüğümüz sitemizdeki
tüm e-kitaplar, 5846 Sayılı Kanun'un ilgili maddesine
istinaden, engellilerin faydalanabilmeleri amacıyla
ekran okuyucu, ses sentezleyici program, konuşan "Braille Not Speak", kabartma ekran
vebenzeri yardımcı araçlara, uyumluolacak şekilde, "TXT","DOC" ve "HTML" gibi formatlarda, tarayıcı ve OCR (optik
karakter tanıma) yazılımı kullanılarak, sadece görmeengelliler için, hazırlanmaktadır. Tümüyle ücretsiz olan sitemizdeki
e-kitaplar, "Engelli-engelsiz elele"düşüncesiyle, hiçbir ticari amaç gözetilmeksizin, tamamen gönüllülük
esasına dayalı olarak, engelli-engelsiz Yardımsever arkadaşlarımızın yoğun emeği sayesinde, görme engelli kitap sevenlerin
istifadesine sunulmaktadır. Bu e-kitaplar hiçbirşekilde ticari amaçla veya kanuna aykırı olarak kullanılamaz, kullandırılamaz.
Aksi kullanımdan doğabilecek tümyasalsorumluluklar kullanana aittir. Sitemizin amacı asla eser sahiplerine zarar vermek değildir.
www.kitapsevenler.com
web sitesinin amacı görme engellilerin kitap okuma hak ve özgürlüğünü yüceltmek
ve kitap okuma alışkanlığını pekiştirmektir.
Ben de bir görme engelli olarak kitap okumayı seviyorum. Sevginin olduğu gibi, bilginin de paylaşıldıkça
pekişeceğine inanıyorum.Tüm kitap dostlarına, görme engellilerin kitap okuyabilmeleri için gösterdikleri çabalardan ve
yaptıkları katkılardan ötürü teşekkür ediyorum.
Bilgi paylaşmakla çoğalır.
Yaşar MUTLU
İLGİLİ KANUN:
5846 Sayılı Kanun'un "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler" bölümünde yeralan "EK MADDE 11" : "ders
kitapları dahil, alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa
hiçbir ticarî amaçgüdülmeksizin bir engellinin kullanımı için kendisi veya üçüncü bir kişi tek nüsha olarak
ya da engellilere yönelik hizmet veren eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi
kuruluşlar tarafından ihtiyaç kadar kaset, CD, braill alfabesi ve benzeri formatlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi
bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu nüshalar hiçbir
şekilde satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılamaz ve kullandırılamaz.
Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili bilgilerin
bulundurulması ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur."
bu e-kitap Görme engelliler için düzenlenmiştir. Kitabı Tarayan ve Düzenleyen Arkadaşa
çok çok teşekkür ederiz. Kitap taramak gerçekten incelik ve beceri isteyen, zahmet verici bir iştir. Ne mutlu ki, bir görme
engellinin, düzgün taranmış ve hazırlanmış bir e-kitabı okuyabilmesinden duyduğu sevinci paylaşabilmek
tüm zahmete değer. Sizler de bu mutluluğu paylaşabilmek için bir kitabınızı tarayıp,
kitapsevenler@gmail.com
Adresine göndermeyi ve bu isimsiz kahramanlara katılmayı düşünebilirsiniz.
Bu Kitaplar size gelene kadar verilen emeğe ve kanunlara saygı göstererek lütfen bu açıklamaları silmeyiniz.

ilhanx

Siz de bir görme engelliye, okuyabileceği formatlarda, bir kitap armağan ediniz...
Teşekkürler.
Ne Mutlu Bilgi için, Bilgece yaşayanlara.
David Eddings (Tamuli) Cilt3 Saklı Şehir
ALTIKIRKBEŞ YAYIN 107
Fantastik Kurgu -17
David Eddings - The Hidden City [Book Three of The Tamuli], 1994
Türkçesi: Kızılca Yürür
1. baskı: Mart-2001
Yayın Yönetmenleri K. Çay damlı / Ç. Şan
Kapak Tasarımı
Murat "K" Bozkurt
Detay Multimedya [0216.336 84 75 / www. detay.tc]
Yayına Hazırlayan Çetin Şan
Lojistik Destek Detay
Baskı
Umut Matbaacılık
(0-212)637 09 34-0411
ISBN 975-8467-30-1
Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik.
Tanıtım alıntıları dışında - makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması
ahlak kurallarına ve yasalarımıza göre suç sayılmaktadır.
Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce
bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.
P.S.: Tüm fotokopi fanzinler, yukardaki açıklamadan bağımsızdırlar.
Onlar istedikleri ALTIKIRKBEŞ kitabını veya metnim çoğaltabilir,
bozup yeniden yaratabilirler. Okurlarımızı yasal dergileri değil
"fotokopi fanzinleri" izlemeye çağırıyoruz. Onlar sizi uçurumdan
aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS.
ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Yazışma Adresi: P.K. 114 Acıbadem, İstanbul
Konuşma Adresi: (0-216) 330 86 37-8
Fax : (0-216) 330 28 24
www. altikirkbes. com

David Eddings,
1931 yılında Spokane, Washington'da doğdu. Seattle'm kuzeyinde, Puget Sound bölgesinde büyüdü. 1954 yılında Portland, Oregon'da, Reed College'de edebiyat eğitimi gören Eddings, 1961 yılında Washington Üniversitesi'nde master'mı tamamladı. Orduya katıldı. Market tezgâhtarlığı, İngilizce öğretmenliği gibi çeşitli işler yaparak Amerika Birleşik Devletleri'nin pekçok yerinde yaşadı. 1973 yılında yayınlanan ilk romanı High Hunt, çağdaş bir macera romanıydı. Fantasy alanı her zaman onun ilgisini çekmişti ve The Belgariad beşlemesiyle 'fantasy' edebiyata yöneldi. Ardından gelen The Malloreon beşlemesiyle adını iyice duyuran Eddings, artık güneybatı'da karısı Leigh ile yaşamaktadır.
Türkçe'de David Eddings:
Altıkırkbeş Yayın : Elenium Üçlemesi : Elmas Taht (1998); Yakut Şövalye (1999); Safir Gül (1999); Tamuli Üçlemesi: Ateşten Kubbeler (2000); Parıldayan insanlar (2000); Saklı Şehir (2001).

kişisel toplantı notları...
" 'hep aynı şey'dedi, hep aynı şey değil mi?." çıralı yolu 4.km
Hep aynı küçük gülümseme, hep aynı 'seni gördüğüme sevindim' bakışı, hep aynı denizden yeni çıkmış, gözleri de tuzdan yanmış ifadesi. İçinde kabaran şeyin adını koymak pek mümkün değildi. Tiksinti değildi, nefret de değildi, daha çok özenerek yapılmış bir salata için "ama bunun içinde limon çekirdeği var" dendiği anda gözünüzün önüne sanayi tipi bir sitrik asit varilinin gelmesi gibi bir şeydi. Öyleydi..
Kumsalın küçük bir tepe şeklini alan ortalarına doğru yürüdü; akşam ateşlerinin yakılıp dizlerin birbirine değdiği ve keşke hep burada yaşasak duygusunun hissedilmeye başlamasıyla güçlenen

ilhanx

hüzün ve aldatma duygularının kekremsi tadının alevlendiği, kumsalın denize en hakim olduğu noktalardan birine, o pek tanıdık "burada ne işim var" duygusuyla oturdu. Zaman hızla ilerliyordu. Bir süre kıpırdamadan bunu seyretti. Eğer birisi gelip ne yapıyorsun diye sorarsa dövmeye karar verdi. Kimse gelmedi. Daha sonra burada anlatmaya üşenilecek şeylerin neredeyse tamamı oldu.
Önce ayağının hemen kenarında bulduğu küçük bir dal parçasıyla yerinden kıpırdamasını gerektirmeyecek genişlikte bir alana, 'şeyler baktıkça ilginçleşir" prensibini haklı çıkartmaya kendini adamışçasma bir yoğunlukla anlamsız şekiller çizdi. Daha sonra zamanı görünür kılacak kadar yoğunlaştıran bir hızla denize doğru yürüdü. Çok sıkıcı da olsa, hepsi bu.
K.
dediğim gibi hepsi bu
İL/ "BU noktaya gelindiğine göre şaft mı ev mi?"
Geç vakit sıkıntılı kapı önü soruları
"erik ağaçları haiku mevsimini daima hatırlarmış," diye başlayan konuşma iyice dağılıp gitmiş ilgimi sonunda önündeki sarımsı bir sıvıyla dolu cam kâseden ayırmayı başarabilmişti, dik saçlı çocukla uzun süredir konuşmuyorlardı ve çocuğun şu anki konuşmasının arada kopup giderek farklı biçimlerde harcanan zamanın yarattığı boşluğu kapatacağını düşündüğü açıktı, "iyi bir pas, iyi bir dize kadar iyidir," sözünü hatırladım ama hatırlamamış gibi davranmayı seçtim, çocuğun çabasına gülümseyerek şimdilik erik ve şiir üzerine konuşulmasının daha uygun olacağını ben de kabulleniyordum, kalabalık bir masanın yanındaki iki bar koltuğuna sığınmıştık, garip bir pudra kullanarak iyice solgunlaştırdığı benzine uygun düşmesi için kullanmayı seçtiği sesine, uzun süreli bir konuşmaya hazırlandığı anlarda sürekli yaptığı gibi yalnız erkek çocuğu tonunu ustaca yerleştirmiş olması gözden kaçmayan bir davranıştı, eriklerin zamanı sürekli yanlış algılayarak çiçeklenme aldanışına kapılması hakkında konuşurken neredeyse soluksuz kalıyordu, noktalama işaretleri olarak kısılmış gözlerinin masayı süzme sessizliklerini kullanması tipik bir cuma gecesi yaklaşımıydı; bunun farkındaydı ve yaptığından zevk aldığını düşünüyordu, ama artık her şey basit bir seppeku akşamına dönüşmüştü, sarımsı sıvı kâselerinin boşalmasıyla birlikte erikler gündemden düşmüş, masayı bir hareket duygusu sarmıştı, çocuk "eriklere karanlıkta bakmalı," diyerek çekip gittiğinde kapının önünde toplanılmıştı ve tam o noktada toplanıldığmda yankılanan soruyu yukarı alıyor, ikinciyi seçiyorum.
ç-
buraya kadar

david eddings saklı şehir
tamuli: üçüncü kitap
türkçesi: kızılca yürür
altıkırkbeş yayın kadıköy, 2001

Heyecanlı yaklaşımı, teknik tavsiyeleri
ve en sevgili yazarımızın (ve eşinin)
hayatta kalmasını sağladığı için
Dr. BRUCE GRAY'e
*
Kendisi dışında herkesle ilgilenen
ve kendisiyle ilgilenmeyi unutan
hemşire NANCY GRAY için
Toparla kendini, Nancy.

giriş
Matherion Üniversitesi Dışişleri Bölümü'nden Profesör Itagne, platformda oturmuş notlarım gözden geçiriyordu. Güzel bir bahar akşamının erken saatleriydi ve Siyasi Bilimler akademisi öğretim

ilhanx

üyelerinin toplandığı konferans salonunun pencereleri, çim ve çiçek kokularının, dikkatleri hafifçe dağıtan kuş şakımalarının içeriye girmesi için açık bırakılmıştı.
Uluslararası Ticaret Bölümü'nden Profesör Emeritus Gintana, yirmi yedinci yüzyıl gümrük uygulamaları hakkında, sonu gelme-yecekmiş gibi görünen bir şeyler homurdanıp duruyordu. Gintana, ufak tefek, kır saçlı ve akademisyenler arasında "şu bizim sevgili ihtiyar" olarak bilinen biriydi. Aslında Itagne onu dinlemiyordu.
Notlarla dolu bir sayfayı daha buruşturup atarken, yüzünü ekşiterek, bu iş iyi gitmeyecek, diye kendi kendine mırıldandı. Söyleşisinin konusu tüm kampüste duyurulmuş, Uygulamalı Matematik ve Çağdaş Simya gibi ilgisiz bölümlerin akademisyenleri bile, gözleri beklenti içinde parlayarak salonu üka basa doldurmuşlardı. Çağdaş Tarih Bölümü'nün bütün öğretim üyeleri ön sıraları kaplamışlardı, siyah cübbeleri yüzünden bir karga sürüsünü andırıyorlardı. Çağdaş Tarih akademisyenleri, herkesin beklediği gibi, şamatayı garantilemek için gelmişlerdi.
Itagne bir bayılma numarasının işe yarayıp yaramayacağını bezgin bir şekilde düşündü. Tanrı adına - herhangi biri olurdu -kendini tamamen küçük düşürmeden bir sonraki saati .nasıl atlatacaktı? Tüm gerçeği biliyordu elbette, ama hangi mantıklı insan bu gerçeklere inanırdı? Son karışıklıklar sırasında nelerin olup bittiğini doğrudan anlatmak, kulağa bir çılgının zırvalan gibi gelecekti. Gerçeğe tamamen sadık kalması durumunda, Çağdaş Tarih'ten gelen süprüntülerin tek bir laf etmelerine bile gerek kalmayacaktı. Onların yardımı olmadan da ününü mahvedebilirdi.
Itagne, dikkatle hazırladığı notlarına bir kez daha göz attı. Sonra sıkıntılı bir şekilde onları katlayarak bol kıvrımlı akademisyen cübbesinin geniş yenine soktu. Bu akşam olacak şeyler, manüklı bir tartışmadan çok bir meyhane kavgasına benzeyecekti. Çağdaş

Tarih'in onun sesini bağnşlanyla bastırmak için burada olduğu açıktı. Omuzlarını dikleştirdi. Pekâlâ, savaş istiyorlarsa savaşacaktı.
Rüzgâr çıktı. Uzun pencerelerin üzerindeki perdeler hışırdayıp kabardı, yağ kandillerinde titreşen ateşlerin altın dilleri dalgalanıp dans etti. Konferans salonunun dışındaki her yerde güzel bir bahar akşamı hüküm sürüyordu.
Salonda bir nezaket alkışı dalgacığı oluştu ve yaşlı Profesör Gintana varlığının onaylanmasından duyduğu şaşkınlıkla heyecanlanmış olarak hantalca selamlayıp notlannı iki eliyle toparladı, yerine doğru sendeleyerek ilerledi. Sonra Siyasi Bilimler Akademisi Dekanı, akşamın asıl olayını sunmak üzere doğruldu. "Meslektaşlarım," diye başladı, "Profesör Itagne bizi bilgileriyle ihya etmeden önce, bu fırsattan istifade ederek size aramızdaki bazı değerli konuklarımızı tanıtmak is"tiyorum. Eminim ki hepiniz benimle beraber, Chyrellos Kilisesi'nden Başpiskopos Emban'a, Arcium'lu Cyrinic Şövalyesi Sör Bevier'e ve Thalesia'daki Genidian Tarikatı'ndân Sör Ulath'a hoş geldiniz demek istersiniz."
Itagne, Elene dostlarını selamlamak için platformdan inerken nezaket alkışları devam ediyordu. "Tanrıya şükür buradasınız," dedi hararetle. "Çağdaş Tarih Bölümü - herhalde katranı kaynatıp tüyleri hazırlayan birkaç kişi dışında - eksiksiz olarak burada."
"Kardeşinin seni zor zamanında tek başına bırakacağını düşünmedin, değil mi, Itagne?" dedi gülümseyerek Emban. "Kendini yalnız hissedebileceğini düşündü ve eşlik etmemiz için bizi yolladı."
Itagne yerine dönerken kendisini daha iyi hissediyordu. Her şey bir yana, Bevier ve Ulath/zzz'/cse/ saldırıları savuşturabilirlerdi.
"Ve şimdi, meslektaşlarım, seçkin misafirler," diye devam etti Dekan, "Dışişleri Bölümü'nden Profesör Itagne, Çağdaş Tarih Bölümü tarafından yeni yayınlanmış olan 'Cyrga Olayı: En Son Krizin İncelenmesi' başlıklı çalışmaya cevap verecek. Profesör Itagne."
Ayağa kalkan Itagne, kasten ağır adımlarla kürsüye yürüdü ve en saldırgan ifadesini takındı. "Dekan Altus, seçkin meslektaşlarım, öğretim üyelerinin eşleri ve saygın misafirler-" Durdu. "Unuttuğum herhangi biri var mı?"
Küçük sinirli gülüşmeler duyuldu. Gerilim yüksekti. "Özellikle Çağdaş Tarih Bölümü'nden böylesine çok meslektaşımın bu akşam buraya gelmiş olduğunu görmek, beni çok sevindirdi," diye devam

eden Itagne, ilk yumruğunu savuruyordu. "Onların yüreklerine yakın tuttukları böylesine değerli bir konu hakkında tartışacak olduğum için, burada söyleyeceklerimi, tahrif edilmiş ikinci el raporlardan öğreneceklerine kendi kulaklanyla duymalan çok daha iyi olur." Ön sıralardan kendisine tehditkâr bakışlar hrlatan süprüntüle-re şefkatle gülümsedi. "Beni izleyebiliyor musunuz beyler?" diye sordu. "Herhangi biriniz için fazla hızlı mı ilerliyorum?"
"Bu kadarı da rezalet!" diye bağırarak itiraz etti, ter içinde kalmış iri yapılı bir profesör.

ilhanx

"Daha da kötüleşecek, Quinsal" dedi adama Itagne. "Eğer gerçek sizi rahatsız edecekse, şimdiden gitseniz iyi olur". Topluluğa bir göz gezdirdi. "Gerçeği aramanm insanlığın en asil uğraşı olduğu söylenir, ama cehaletin karanhk ormanlarında pusuya yatmış ejderler vardır. Bu ejderlerin adlan 'Yetersizlik', 'Politik Taraflılık', 'Kasıtlı Çarpıtma' ve 'Doğrudan Yanlış Fikirli Aptallık'tır. Çağdaş Tarih Bölü-mü'ndeki yürekli dostlarımız da, en son yayınladıklan 'Cyrga Olayı' ile bu ejderlerle dövüşmek için cesurca bir savaşa atıldılar. Ancak, en derin üzüntülerimle bildirmek zorundayım ki, ejderler kazanmıştır."
Kahkahalar ve en ön sıradan gelen tehditkâr bakışlar artmıştı.
"Bu kurumda, Çağdaş Tarih Bölümü'nün akademik olmaktan çok politik bir birim olduğu hiçbir zaman sır olmamıştı," diye devam etti Itagne. "Kuruluşundan beri Başbakanın desteği altındaydı ve var olmasının tek nedeni, onun acemiliklerini cilalayarak tamamen yetersiz olduğu gerçeğini olabildiği kadar saklamaktı. Muhakkak ki Başbakan Şubat ve suç ortağı içişleri Bakanı Kolata, asla gerçeklerle ilgilenmemişlerdir, ama rica ederim baylar, burası bir üniversite. En azından gerçeği söylüyormuş gibi davranamaz mıyız?"
"Saçmalık!" diye böğürdü ön sıradaki iri yarı bir akademisyen.
"Evet," diye yanıtladı Itagne, 'Cyrga Olayı'nın san kapaklı bir kopyasmı havaya kaldırarak. "Bunu ben de fark ettim. Peki saçmalık olduğunu bildiğiniz halde, Profesör Pessalt, niçin yayınladınız?"
Bu sefer salondaki gülüşmeler çok daha yüksek sesliydi ve Pes-salt'm karmakarışık yanıtlama çabalarını boğmuştu.
"Başladığımız şu muhteşem işe devam edelim," diye önerdi Itagne. "Pondia Şubat'in gerçekte ne kadar hilekâr bir beceriksiz olduğunu hepimiz biliyoruz, ama sizin 'Cyrga Olayı'nda beni en çok şaşırtan şey, Zalasta adlı kanun kaçağı bir Styric'i neredeyse azizlik

mertebesine yüceltmeye çalışmanız oldu. Tann aşkına herhangi bir insan - Başbakan gibi ciddi şekilde yetenekleri sınırlı olsa dahi -böylesi bir adilik yapacak kadar nasıl alçalabilir?"
"Yüzyılının en büyük adamı hakkında böyle konuşmaya nasıl cesaret edebiliyorsun?" diye haykırdı süprüntülerden biri.
"Eğer Zalasta bu yüzyılın ortaya çıkarabileceklerinin en iyisiy-se, meslektaşım, başımız ciddi olarak dertte demektir. Ama konudan sapıyoruz. Çağdaş Tarih'in 'Cyrga Olayı' diye adlandırdığı kriz, birkaç yıldan beri kaynamaktaydı."
"Evet," diye haykırdı birisi,, alaycı bir tonlamayla, "bunu biz de fark etmiştik!"
"Sizin adınıza çok sevindim," diye mırıldandı Itagne ve dinleyicilerden sıkı bir kahkaha dalgası daha koparmayı başardı. "Aptal Başbakanımız, yardım için kime başvurdu? Zalasta'ya, elbette. Za-lasta'nm krize karşı yanıtı neydi? Bizi Pandion Şövalyesi, Elenia'lı Prens Sparhavvk'ı çağırmaya yöneltmek. Özellikle Styriclerle Elenele-rin ilişkilerinin talihsiz tarihçesi göz önüne alındığında, böylesi bir soruya - neredeyse daha sorulmadan bile - Zalasta'nın yanıtı niçin bir Elene soylusunun ismi olmuştu? Muhakkak ki, Prens Sparhawk'in kahramanlıkları efsanevidir, ama bu adamın elinde, Zalasta'nm, onun dostluğunu böylesine özlemesine yol açacak ne vardı? Ve niçin Zalasta, bize Sparhawk'in Anakha, yani Bhelliom'un aracı olduğunu söylemedi? Bu gerçek, onun aklından mı silinmişti? Koskoca evrenler yaratan bir ruhun önemsiz olduğunu mu düşünmüştü? Bu son yayınlanan kuş pisliği yığınlarının arasında Bhelliom'a değinildiğine bile rastlayamadım. Kasıtlı olarak mı son çağların en önemli olayını gözardı ettiniz? Hayranı olduğunuz Pondia Subat'ı, ilgisi olmadığı politik kararlara dahil etmeye o kadar mı dalmıştınız ki, Bhelliom'un adını bile etmemeye karar verdiniz?"
"Saçma!" diye kükredi kalın bir ses.
'Tanıştığıma memnun oldum, Profesör Saçma. Adım Itagne. Kendinizi tanıtmanız büyük incelikti. Çok teşekkürler, yaşlı dostum."
Kahkahalar artık oldukça gürültülüydü.
"Eline çabuk, değil mi?" diye Ulath'ın Bevie/e mırıldandığını duydu Itagne.
Itagne, başını kaldırıp baktı. "Meslektaşlarım, Zalasta'nm özlemle istediği şeyin Prens Sparhawk değil, Bhelliom olduğunu

söylüyorum. Bhelliom mutlak gücün kaynağıdır ve Zalasta da üç yüzyıldır - burada söylenemeyecek kadar iğrenç nedenler yüzünden - onu ele geçirmeye çalışıyordu. Bunun için her şeyi yapmaya hazırdı. Troll'lerin 'Çiçek Mücevher' dedikleri şeyi ele geçirmek için kendi inancına, halkına ve - olduğu kadarıyla - kişisel bütünlüğüne ihanet etti."
"Bu kadarı da fazla!" diyerek ayarak fırladı iri yarı Quinsal.

ilhanx

"Bu adam çıldırmış! Şimdi de Troll'lerden bahsediyor! Bu akademik bir olaydır, Itagne, ninnj saati değil. Peri masallan ve hayalet öyküleri için yanlış ortam seçtin." ?
"Niye bu işi benim halletmeme izin vermiyorsun Itagne?" dedi Ulath, ayağa kalkarak ve kürsüye doğru yürüdü. "Bu sorunu bir iki saniye içinde çözebilirim."
"Lütfen, buyrun," dedi Itagne minnettar bir şekilde.
Ulath, kürsünün yanlarına kocaman ellerini dayadı. "Profesör Itagne benden, sizleri birkaç konu hakkında aydınlatmamı rica etti. Troll'lerin varlığına inanmakta zorlandığınızı görüyorum."
"Hayır, Aziz Şövalye," dedi Quinsal. "Troll'ler bir Elene mitidir, başka bir şey değil. Bu düşüncede zorlanacak bir şey yok."
"Hayret doğrusu. Troll gramerini çözmek için beş yılımı harcadım. Siz şimdi zamanımı boşa harcadığımı mı söylüyorsunuz?"
"Sizin de Itagne kadar deli olduğunuzu düşünüyorum."
"Öyleyse beni zıvanadan çıkarmasanız iyi olur, değil mi? Özellikle sizden böylesine iri olduğum göz önüne alınırsa." Ulath gözlerini tavana dikti. "Mantık bize bir olumsuzluğu kimsenin kanıtlayamayacağını söyler. Saptamanızı geri almak istemediğinize emin misiniz?"
"Hayır, Sör Ulath. Söylediğimden dönmeyeceğim. Troll diye bir şey yoktur."
"Bunu duydun mu, Bhlokw?" Ulath sesini hafifçe yükseltti. "Bu adam senin var olmadığını söylüyor."
Salonun dışındaki koridordan hafif bir kükreme duyuldu, arkadaki kısımdaki çifte kapılar yarılarak içeriye doğru parçalandı.
"Sakin ol!" diye tısladı Bevier, Itagne yerinden zıpladığında. "Bu bir yanılsama. Ulath, kendini eğlendiriyor."
"Arkana dönüp salonun ucunda ne gördüğünü bana söylemek ister misin, Quinsal?" dedi Ulath. "Orada duran dostum Bhlokw'a ne ad verirdin?"
15

Kapı ağzından giren yaratık devasaydı ve hayvani suratı, öfkeden kızarmıştı. Pençelerini, aç bir edayla ileriye uzattı. "Bunu kim dedi, U-Lat?" diye homurdandı iğrenç bir sesle. "Onun canını yakacağım! Onu parçalayıp yiyeceğim!"
"Troll gerçekten Tamulca konuşabilir mi?" diye fısıldadı Itagne.
"Tabii ki hayır," diyerek gülümsedi, Bevier. "Ulath uçuyor."
Kapı ağzındaki görüntü, Çağdaş Tarih Bölümü üyeleriyle ilgili planlarını, korkunç görsel betimlemelerle dile getirmeyi sürdürdü.
"TrollTer hakkında başka sorusu olan var mı?" dedi Ulath sakince, ama düşen iskemleler, çığlık ve haykırışlar arasında oradaki akademisyenlerin hiçbiri onu duyamadı.
Ulath'ın yanılsamasını göndermesinden sonraki çeyrek saat, salonda düzeni yeniden sağlamaya uğraşmakla geçti ve Itagne tekrar kürsüye çıktığında tüm dinleyici kitlesi, salonun ön tarafına doluşmuştu. "Her kelimemi duymaya böylesine istekli oluşunuz beni duygulandırıyor baylar," dedi Itagne, "ama arka sıralardan duyulmamı sağlayacak kadar yüksek sesle konuşabilirim, yani bu kadar yaklaşmanıza gerek yok. Sanırım Sör Ulath'm arkadaşının ziyareti, TrollTer hakkındaki küçük yanlış anlamamızı gidermiştir?" Yerde, hâlâ korku içinde titreyen Quinsal'a bir göz attı. "Şahane," dedi Itagne. "Kısaca özetlemek gerekirse, Prens Sparhawk Tamuli'ye geldi. Eleneler bazen karmaşık insanlardır, bu yüzden Sparhawk'm karısı Kraliçe Ehlana, Matherion'a resmi bir ziyaret yapmaya karar verdi, kocasını ve onun arkadaşlarını, maiyeti arasına gizledi. Varışlarının ardından bizim nasıl olduysa fark etmediğimiz bazı gerçekleri neredeyse anında keşfettiler. İlk olarak, İmparator Sarabian aslında zeki biriydi; ve ikincisi, Pondia Subat'm idaresindeki hükümet, düşmanlarımızla aynı saflardaydı."
"İhanet!" diye viyaklayarak ayağa fırladı, zayıf ve yarı dazlak bir profesör.
"Gerçekten mi, Dalash?" diye sordu Itagne. "Kime karşı?"
"Şey - ee - " Dalash kekeledi.
"Hâlâ anlamıyorsunuz, değil mi baylar?" diye sordu Itagne, Çağdaş Tarih Bölümü üyelerine "Bir önceki hükümet devrüdi -imparator Sarabian tarafından. Tamuli artık Elene tipi bir monarşi altında ve imparator Sarabian, resmen yönetimde. Bir önceki hükümet - ve onun Başbakanı - artık geçerli değiller."
16

"Başbakan görevinden atılamaz!" diye haykırdı Dalash. "Onun konumu hayat boyudur!"
"Bu doğru olsa bile, aslında sorunun oldukça basit bir şekilde çözülebileceğini ima ediyor, değil mi?"
"Buna cesaret edemezsiniz!" #

ilhanx

"Ben değil, yaşlı dostum. Bu imparatorun kararı. Onun karşısına geçmeyin beyler. Bunu yaparsanız, şehrin duvarlarını kellelerinizle süsler. Bu noktaya biraz parmak basalım. Geleneksel ara verişimizden önce, biraz daha ilerlemek istiyorum. Meşeleri uç noktaya tırmandıran, başarısız darbe girişimi oldu. Pondia Şubat da komplonun bir parçasıydı ve sarhoş ayak takımı, belli ki İmparator da aralarında olmak üzere bütün politik düşmanlarını öldürürken, bir kenarda durup ellerini oğuşturarak izlemeyi amaçlıyordu. Profesör Dalash, "ihanet!" çığlıkları atmak istiyorsa, bu konuya da eğilmek isteyebilir. Başarısız darbenin ardından sadece Başbakanın değil, içişleri Bakanının ihanetiyle ilgili pek çok şey keşfettik. Ama en önemlisi, tüm planın Zalasta tarafından idare edildiği ve onun tükenmiş sanılan Cyrgailerin Tanrısı Cyrgon'un Başrahibi Ekatas ile müttefik olduğuydu.
Bu noktada, Prens Sparhawk'm, Bhelliom'u saklı bulunduğu yerden çıkarmak ve Chyrellos'dan destek istemekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Ayrıca, aralarında - tüm ışıldayan korkunç-luklarıyla hâlâ var olan - Delphae ırkının da bulunduğu diğer müttefiklerini de bir araya getirdi."
"Bu saçmalık!" dedi, Çağdaş Tarih Bölümü'nün idareci konumundaki öfkeli, kaba ve kaslı profesörü Pessalt, alaycı bir ifadeyle. "Bu saçmalıklara inanmamız mı bekleniyor?"
"Bu akşam bir Troll gördün zaten, Pessalt," diye hatırlattı Itag-ne. "Parıldayanlardan birisinin kişisel ziyaretini de arzu eder misin? İstiyorsan, senin için bir şeyler ayarlayabilirim - ama lütfen dışarıda görüşür?. Eğer burada platformun önünde bir pelte birikintisine dönüştürülürsen, o iğrenç kokuyu bir daha asla çıkaramayız."
Dekan Altus, anlamlı bir şekilde boğazını temizledi.
"Evet efendim," dedi Itagne. "Sadece birkaç dakikanızı daha alacağım." Dinleyicilere döndü. "Yani, Troll konusu yeniden açıldığına göre, bu konuya tamamen açıklık getirip ortadan kaldırabiliriz. Fark ettiğiniz gibi, TrollTer gerçektir. Onların tanrılarından
17

biriymiş gibi davranan Cyrgon tarafından, kuzey Thalesia'daki yurtlarından çıkıp Tamuli'ye gelmeleri için kandırıldılar. Gerçek Troll tanrıları, uzun çağlardan beri hapisler ve Prens Sparhavvk, onlara bir takas önerdi - özgürlüklerine karşı yardımları. Daha sonra, Atanları ^vatanlarına dönüp savunmaya zorlamak için Kuzey Atan'da karışıklık çıkaran - ki bu durumda, ordumuzun esas kuvvetini Atanlar oluşturduğu için, biz tamamen savunmasız kalacaktık - kandırılmış Troll'lere karşı, hatırı sayılır bir kuvvetle, Kuzey Atan'a yürüdü. Sparhawk'm hamlesi, görünüşte düşmanlarımızın işine geliyordu, ancak Cyrgon ve Zalasta Troll'leri saldırıya geçirdiklerinde, Sparhavvk tanrılarından onlara tekrar sahip çıkmalarını istedi. Çaresizlik içinde kalan Cyrgon, zamanın derinliklerine el atıp oradan, Cyrgailerden oluşan dev bir ordu çıkarttı. Sonra Troll'ler, doğaları gereği onları yediler."
"Gerçekten de bunları yutmamızı beklemiyorsun, değil mî Itagne?" dedi öfkele Başbakanın-kayınbiraderi ve Çağdaş Tarih Bölümü başkanı olan Profesör Sarafawn.
"Nasıl istersen öyle yap Sarafawn. Karının kardeşi artık resmi tarihi yazdıramıyor. imparator, artık öğrencilerimize sade, cilalanmamış gerçeği vermemizi istiyor. Önümüzdeki ay gerçekleri içeren bir rapor yazacağım. Sende de bunun bir kopyası olsa iyi olur Sarafawn, çünkü gelecekte tüm öğrencilerine bunu okutman bekleniyor - eğer bu kurumda bir geleceğin olduğunu varsayarsak. Anladığım kadarıyla önümüzdeki yılın bütçesi biraz sıkışık olacak ve bu yüzden bazı bölümlerin kapatılması gerekebilir." Durdu. "Aletlerle aran iyi midir, Sarafawn? Jura'da çok hoş bir meslek okulu olduğunu duydum. Daconia'ya bayılacaksın."
Dekan, bu sefer biraz daha ısrarlı olarak boğazını temizledi.
"Özür dilerim, Dekan Artus," dedi Itagne. "Zamanım bitiyor, beyler, bu yüzden kısaca bir gelişmeyi daha özetlemek istiyorum. Ezici yenilgilerine rağmen Zalasta ve Cyrgon kesinlikle güçsüz değillerdi. Cesur bir hamleyle, Zalasta'nın öz oğlu, Scarpa adlı biri, imparatorluk bölgesine girerek Kraliçe Ehlana'yı kaçırdı ve Spar-hawk'a, karısını bir daha görmek istiyorsa, Bhelliom'u vermesi gerektiğini belirten bir uyarı bıraktı.
"Dekan Altus'un büyük bir sabırla beklediği aradan sonra, Prens Sparhawk'm bu yeni gelişmeye gösterdiği tepkiyi ele alacağım."
18

^ Mil !.!*.*°fT J

Kuzey BunuıOSL^^

ilhanx

birinci bölüm

ÇAYIRLIKTAN SERİN BİR sis yükseliyor ve kırılgan soğuk gökyüzünü karartan incecik bulutlar süzülerek batıdan yaklaşıyordu. Ortalıkta gölge yoktu; donmuş toprak, demir sertliğinde ve amansızdı. Kış, karşı konulmaz bir şekilde Kuzey Burnu'nu pençesine almıştı.

Sparhawk'in çelik ve deriler içindeki, binlerce kişilik ordusu, Tzada harabelerinin yakınındaki çayırlığın buz tutmuş otları üzerine geniş bir cephe halinde dizilmişlerdi. İri yarı, tepeden tırnağa silahlı Kilise Şövalyeleri'nin ortasında, atının üzerinde oturan Sör Berit, birkaç yüz metre önünde gerçekleşen dehşet verici şöleni izliyordu. Genç ve idealist bir şövalye olan Berit, yeni müttefiklerinin davranışları yüzünden birtakım güçlükler yaşamaktaydı.

Çığlıklar çok azdı ve haykırmakta olanlar insan değildi - yani gerçek insan değildi. Gölgeden başka bir şey değillerdi, uzun zaman önce ölmüş insanların zar zor hatırlanan yansımalarıydılar. Ayrıca, onlar düşmandı - adının ağıza bile alınamaması gereken bir Tanrıya tapan zalim ve ilkel bir ırkın mensuplarıydılar.

Ama üzerlerinden buharlar çıkmaktaydı. İşte Sör Berit'in üzerinden atamadığı dehşetin bir parçası da buydu. Kendi kendisine bu Cyrgailerin ölü olduğunu - Cyrgon'un büyüsüyle uyandırılmış hayaletler olduklarını - ne kadar söylese de gözü dönmüş Troll'ler tarafından yenirken, bağırsakları deşilen bedenlerinden buharların yükseldiği gerçeği Berit'in tüm kendini ikna etme çabalarını paramparça ediyordu.

"Bir sorun mu var?' diye sordu Sparhawk anlayışlı bir şekilde. Siyah zırhı kırağıyla kaplamıştı ve suratı solgundu.

Berit, aniden bir utanç hissetti. "Bir şey yok, Sör Sparhawk," diye yalan söyledi. "Sadece, ben- " Sözcüğü aramak için duraksadı.

"Biliyorum. Bu kısım beni bile zorluyor. Biliyorsun, Troll'ler kasten zalimlik yapmıyor. Onlar için biz, sadece yiyeceğiz. Sadece doğaları gereği yapıyorlar."

"Bu da zaten sorunun bir parçası, Sparhawk. Yenilip yutulma düşüncesi kanımı donduruyor."

" 'Bizim yerimize onların yenilip yutulması daha iyidir/ desem, bir işine yarar mı?"

"Pek değil." Berit, cılız bir kahkaha attı. "Belki de ben, bu tip işler için yaratılmamışım. Benim dışımdaki herkes, durumu kolayca kabullenebiliyormuş gibi görünüyor."

"Kimse durumu kolayca kabullenemiyor, Berit. Hepimiz olup bitenler hakkında aynı şeyleri hissediyoruz. Dayanmaya çalış. Bu geçmişten gelen ordularla daha önce de karşılaştık. Troll'ler Cyrgai generallerini öldürür öldürmez, geri kalanlar yok olup gidecek ve bu iş de bitecek." Sparhawk kaşlarını çattı. "Haydi gidip Ulath'ı bulalım," diye önerdi. "Aklıma bir şey geldi, ona danışmak istiyorum."

"Tamam," dedi Berit. Siyah zırhlı iki Pandion atlarmı çevirerek koca ordunun önünden, donmuş otların üzerinde ilerlediler.

Ulath, Bevier ve Tynian'ı, hattın birkaç yüz metre aşağısında buldular. "Sana bir şey soracağım Ulath" dedi Sparhawk, Faran'ı hizaya sokarken.

"Bana mı? Ah, Sparhawk, bunu yapmamalıydın!" Ulath, konik miğferini çıkardı ve dalgın bir şekilde cilalı siyah Ogre boynuzlarını yeşil pelerininin yenine silerek parlattı. "Sorun nedir?'

"Önceden bu antikalarla her karşılaşışımızda, liderleri öldürüldüğünde hepsi yok oluyordu. Troll'ler buna nasıl tepki verir?"

"Ben nerden bileyim?"

"Kendini Troll uzmanı sanan sensin."

"Mantıklı ol, Sparhawk. Bu, daha önce yaşanmamış bir durum. Kimse, tamamen yeni bir durumda, neler olabileceğini öngöremez."

"Bir tahminde bulun," diye terslendi Sparhawk.

İkisi de, dik dik birbirlerine baktılar.

"Niye Ulath'ı sinirlendiriyorsun Sparhawk?" dedi nazikçe Bevier. "Niye sadece Troll Tanrıları'nı bu konuda uyarıp sorunu onlara devretmiyorsun?"

Sparhawk, düşünceli bir şekilde yanağım sıvazlarken eli uzun süredir tıraş yüzü görmemiş yüzünde hıtır hıtır ses çıkardı. "Üzgünüm

Ulath," diye özür diledi. "Şuradaki ziyafet salonundan yükselen sesler, kafamı karıştırıyor."

ilhanx

"Kendini nasıl hissettiğim biliyorum," dedi Ulath yüzünü ekşiterek. "Yine de, bu konuyu açtığına memnun oldum. Çeyrek mil ötelerinde taze et dururken, Troll'ler kuru tayından memnun kalmayacaklardır." Ogre miğferini yeniden taktı. "Troll Tanrıları, Aphrael'e verdikleri söze sadık kalacaklardır, ama onları bu konuda uyarsak iyi olur. Yemekleri ortadan yok olduğunda Troll'lerine sahip çıkmalarını kesinlikle istiyorum. Tatlı olarak ölmekten nefret ederim."
"Ehlana?" diye soludu Sephrenia.
"Alçak sesle konuş!" diye fısıldadı Aphrael. Etrafına bakındı. Ordunun biraz gerisind ey diler, ama yalnız değillerdi. Sephrenia uzanıp Chiel'in beyaz boynunu okşadı ve küçük at, söz dinler bir şekilde Kalten ve Xanetia'dan hafifçe uzaklaşarak donmuş otları kemirmeye başladı. "Çok fazla ayrıntıya ulaşamıyorum," dedi Çocuk Tanrıça. "Melidere çok kötü yaralıydı ve Mirtai öylesine kızgındı ki, onu zincirlemek zorunda kaldılar."
"Kim yaptı?"
"Bilmiyorum, Sephrenia! Kimse Danae ile konuşmuyor. Öğrenebildiğim tek kelime, 'rehine'. Birileri şatoya girip Ehlana ve Alean'ı yakalayıp dışarı çıkarmayı başardı. Sarabian kendinden geçmiş durumda. Bütün salonları muhafızlarla doldurdu, bu yüzden Danae, odasından çıkıp gerçekten neler olup bittiğini öğrenemiyor."
"Sparhawk'a söylemeliyiz!"
"Kesinlikle olmaz! Ehlana tehlikede olduğunda, Sparhawk ateş alır. Onun ateş almasına izin vermeden önce, ordusunu sağsalim Matherion'a geri getirmesini beklemeliyiz."
"Ama-"
"Hayır, Sephrenia. Öğrenecek, ama herkes güvenlikte olduğunda. Güneş sonsuza dek batıp buradaki herkesin - ve her şeyin -buza dönüşmesine, sadece bir hafta kaldı."
"Sanırım haklısın," dedi Sephrenia. Çayırlığın ötesindeki buz kaplı parıltılı ormana bakarak, bir an düşündü. "Bu 'rehine' kelimesi, bence her şeyi açıklıyor. Annenin yerini tam olarak saptamanın bir yolu var mı?"
Aphrael başını salladı. "Onu tehlikeye atmadan, yok. Çevrede

dolaşıp burnumu sağa sola sokmaya başlarsam, Cyrgon planını kenarlarından kemirdiğimi düşünebilir ve daha düşünmeyi bitirmeden Anne'ye bir şeyler yapabilir. Şimdi esas meselemiz, ne olup bittiğini öğrendiğinde Sparhawk'm çılgına dönmesini engellemek." Birden nefesi kesildi ve koyu gözleri kocaman açıldı.
"Neler oluyor?" diye sordu Sephrenia. "Sorun nedir?"
"Bilmiyorum!" Aphrael ağlamaya başladı. "Canavarca bir şeyler oluyor!" Bir an için, gözlerini deli gibi döndürdü ve ardından solgun kaşları konsantrasyon içinde çatılmış olarak kendini toparladı. Derken, gözleri kızgınlıktan kısıldı. "Birisi yasak büyülerden birini kullanıyor, Sephrenia" dedi, donmuş toprak kadar katı bir sesle.
"Emin misin?"
"Tamamıyla. Hava bunun iğrenç kokusuyla dolu."
Ölücanlandırıcı Djarian, içine çökmüş gözleri, zayıf, iskeletimsi görünüşüyle kadavra benzeri bir Styric'di ve çevresine çürük, küflü bir koku yayıyordu. Diğer Styric esirleri gibi, o da zincirlere vurulmuş ve Styric büyülerine karşı durmak konusunda bilgili Kilise Şövalyeleri'nin yakın gözetimi altında tutuluyordu.
Sparhavvk ve diğerleri nihayet esirleri sorgulamaya başlayabil-diklerinde, Tzada yıkıntılarının yakınlarındaki kampın üzerine soğuk, ezici bir alacakaranlık çökmüştü. Ziyafet aniden bittiğinde Troll Tanrıları yaratıklarına sıkı sıkıya sahip çıkmışlardı ve TrollTer şimdi geniş çayırın birkaç mil ötesinde devasa bir kamp ateşinin etrafında toplanıp dini ayin benzeri şeyler yapıyorlardı.
"Sadece olayları teker teker sırala Bevier," diye zeytuni tenli Cyrinic Şövalyesine fısıldadı Sparhavvk. "Xanetia, işi bitirdiğini belirten işaretini verene kadar, ona gereksiz sorular sormayı sürdür."
Bevier başıyla onayladı. "İstediğin kadar uzatabilirim, Sparhavvk. Haydi başlayalım."
Titreşen ateş ışığında kızaran parlak beyaz pelerini, Sör Bevier'e kesinlikle dini bir görüntü kazandırıyordu ve sorgulamasına uzun bir duayla başlayarak bu izlenimi daha da güçlendirdi. Ardından başladı.
Djarian soruları, neredeyse bir mezardan geliyormuş gibi yankılanan bir sesle, sert ve kısaca yanıtlıyordu. Bevier, tutsağın huysuz tavrını fark etmiyormuş gibi davranmaktaydı. Aşırı derecede

ilhanx

doğru ve titiz bir tavır sergiliyor/soğuk havada akademisyenlerin ya da kâtiplerin giydiği tarzda, parmaksız yün eldivenler giyerek bu izlenimi daha da güçlendiriyordu. Sürekli tekrarlar yapıyor, daha önce sorduğu soruları farklı şekillerde yemden soruyor ve ardından muzaffer bir edayla, yanıtlardaki tutarsızlıklara dikkat çekiyordu.
Djarian'm sert ve kısa yanıtları içindeki tek istisna, onu bu sevimsiz topraklarda tek basma bıraktıkları için Zalasta - ve Cyrgon'u - uzun uzun inkâr ettiği ani bir küfür patlamasıydı.
"Bevier, tıpkı bir avukata benziyor," diye fısıldadı Sparhawk'a Kalten. "Avukatlardan nefret ederim."
"Bunu kasten yapıyor, "diye yanıtladı Sparhawk. "Avukatlar insanları tuzak sorularla boğmaya bayılır ve Djarian da bunu biliyor. Bevier onu, saklaması gereken şeyler hakkında kuvvetle düşünmeye zorluyor; Xanetia'ya gereken de bu. Bence Bevie/in değerini bir türlü tam olarak anlayamadık."
"Bütün bu dua okuyup durmalar," dedi Kalten ağırbaşlılıkla. "Sürekli dua ettiği zaman, bir adamı ciddiye almak zorlaşıyor."
"Biz Kilise Şövalyeleri'yiz, Kalten - dini tarikat mensuplarıyız."
"Bunun konuyla ne alakası var ki?"
"Kendi kafasında o, canlıdan çok ölü," diye konuşuyordu Xa-netia, daha sonra Atanların acı soğuğu kırmak için yaktıkları büyük ateşlerden birinin etrafında toplandıklarında. Anarae'nin yüzü gibi ağartılmamış yün giysisi de ateşin ışıltısını yansıtıyordu.
"Haklı mıydık?" diye sordu Tynian. "Cyrgon, bütün bu orduları canlandırabilmek için, Djarian'm büyülerini mi arttırıyormuş?"
"Evet," dedi kadın.
"Zalasta'ya karşı o patlama gerçek miydi?" diye sordu Vanion.
"Evet, Lordum. Djarian ve arkadaşlarının Zalasta'nm liderliğine karşı tepkileri, giderek artıyor. Artık hiçbiri liderlerinden gerçek bir yoldaşlık beklemiyor. Aralarında ortak bir amaç kalmamış ve her biri şaibeli olan müttefikliklerinden, kendisi için en fazla çıkarı sağlamaya çalışıyor. Hepsini birleştiren ortak tutku, Bhelliom'a tek basma sahip olmak."
"Düşmanlarının arasında ayrılık olması her zaman iyidir," dedi Vanion, "ama bugün burada olanlardan sonra tekrar bir araya gelebilecekleri olasılığını da gözönünde bulundurmalıyız bence. Bir

sonraki adımlarının ne olabileceği konusunda özel bir şeyler öğrenebildin mi, Anarae?"
"Hayır, Lord Vanion. Olup bitenlere hiçbir şekilde hazırlıklı değillerdi. Ama Djarian'ın düşüncelerini meşgul eden öyle bir şey vardı ki, belki tehlike oluşturabilir. Zalasta'nın etrafındaki kanun kaçaklarının hepsi Esos'lu Cyzada'dan korkuyor, çünkü sadece o Zemoch büyüsü konusunda bilgili ve sadece o elini öte dünyaya açılan, Azash'ın açüğı kapıdan içeri sokabilir. Hayallerin ötesinde uzanan dehşetler onun için ulaşılmaz değil. Djarian'ın düşündüğü şey, bütün planlan boşa gittiğine göre, çaresizlik içindeki Cyrgon'un, Cyzada'dan ağza alınamayacak sanatını, karanlığın yaratıklarını uyandırıp bize karşı kullanmak için konuşturmasını istemesi."
Vanion sıkıntılı bir şekilde başmı salladı.
"Stragen'in plam onları nasıl etkilemiş?" dedi Talen merakla.
"Tahmin edilemeyecek kadar rahatsız olmuşlar," diye yanıtladı Xanetia. "Şimdi ölü olanlara daha çok güveniyorlar."
"Stragen bunu duyduğuna memnun olacak. Tüm bu ajanlar ve muhbirlerle ne yapacaklarmış?"
"Atanlarla başa çıkabilecek güçleri olmadığı için Zalasta ve yandaşları, İçişleri Bakanlığı'nm gizli elemanlarını, imparatorluğa bağlı krallıklardaki çeşitli Tamul görevlilerini öldürmek için kullanmayı düşünmüşler. İdarenin işleyişini bozmayı amaçlıyorlardı."
"Bunu not almak isteyebilirsin, Sparhawk," dedi Kalten.
"Ha?"
"Stragen'in planmı onayladığında İmparator Sarabian'm bazı çekinceleri vardı. Stragen'in yaptığının aslında düşmanlarımızı mahvetmek olduğunu duyduğu zaman kendini çok daha iyi hissedecektir. Stragen onların adamlarını önce öldürmeseydi, onlar bizim insanlarımızı öldüreceklerdi."
"Bu yaklaşımın ahlaki tutarlılığı tartışma götürür," dedi Bevier, onaylamaz bir edayla.
"Biliyorum," diye kabullendi Kalten.
Ertesi sabah gökyüzü bulutluydu, batıdan gelen ince bulutlar, bir karmaşa içinde yuvarlanıp duruyordu. Sonbaharın sonlan gelmişti ve kuzeyin ucunda olduklan için, güneş sanki güneyden doğuyor ve Bhelliom'un duvarının üzerindeki gökyüzünü ateşli bir turuncuya

ilhanx

dönüştürüyordu, hızla uçuşan bulutların altlarını bir alev fırçasıyla boyamak için düşük kızıl ışınlarını güçsüzce yolluyor gibiydi.
Burada, dünyanın çatısmdaki bu olağanüstü güçlü soğuğa karşı, kamp ateşleri solgun, zayıf ve çok küçük görünüyordu, şövalyeler ve arkadaşları kürk paltolara bürünmüşlerdi, ateşlere olabildiğince sokuluyorlardı.
Güneyde, hafif gürültüler ve dehşet verici ışık titremeleri vardı.
"Şimşek mi?" diye şüpheyle sordu Ulath'a Kalten. "Böylesi fırtınalar için yılın yanlış ayı değil mi?"
"Bunlar olabilir," diye omuzlarını silkti Ulath. "Bir keresinde Heid'in kuzeyindeyken bir kar fırtınası sırasında şimşek ve gökgü-rültülerine rastlamıştım. Çok alışılmamış bir deneyimdi."
"Yemek pişirme sırası kimde?" diye sordu Kalten boş bulunup.
"Sende," diye anında yanıtladı Ulath.
"Dikkatin dağınık, Kalten" diye güldü Tynian. "Soruyu sormadan cevabı bilmen gerekirdi."
Kalten homurdandı ve ateşi karıştırmaya başladı.
"Sanırım bugün kıyıya dönsek iyi olur Sparhawk," dedi Vani-on, sıkıntılı bir şekilde. "Şimdiye dek hava idare ediyordu, ama sanırım artık uzun süre böyle gitmesini bekleyemeyiz."
Sparhawk, başını sallayarak onayladı.
Gökgürültüsü sesleri güçlendi ve tepelerindeki ateş kırmızısı bulutlar ani şimşek parlamalarıyla ağardılar.
Ardından birdenbire, ritmik bir gürleme sesi duyuldu.
"Bir deprem daha mı oluyor?" diye bağırdı Kring telaşla.
"Hayır," dedi Khalad. "Bu fazla düzenli. Sanki birisi büyük bir davul çalıyormuş gibi." Bhelliom'un duvarının tepesine baktı. "Bu da nedir?" dedi, bir noktaya işaret ederek.
Uçurumun tepesinin bıçak gibi keskin sırtının ardındaki ormandan sanki bir tepe ayaklanıp kalkıyor gibi görünüyordu - tamamen bir tepeye benziyordu, hareket etmesi dışında.
Güneş ardında kalmıştı, bu yüzden ayrıntıları göremiyorlardı, ama giderek yukarıya doğru yükseldikçe, nesnenin iki taraftan devasa kanatlar gibi yayılan iki sivri yumruya sahip bir tür düzleştirilmiş kubbe olduğunu gördüler. Ve hâlâ yukarıya doğru kabarı-yordu. Daha fazlasını gördüklerinde, bunun bir kubbe olmadığını anladılar. Ters çevrilmiş devasa bir üçgen gibi görünüyordu, tepesi

geniş, alt ucu sivriydi ve iki yanından o garip kanatımsı yumrular çıkıyordu. Sivri uç, bir tür geniş sütuna yerleştirilimiş gibiydi. Işık arkasında olduğu için, ortalık gece gibi kararmıştı ve kocaman bir karanlık gibi kabararak büyüyordu.
Derken durdu.
Ve ardından gözlerini açtı.
Önce iki zayıf, yanan bıçağa benzeyen alevler saçan gözler giderek daha da açıldılar ve kedi gözleri gibi zalimce kısılarak güneşten daha parlak ateşlerle yandılar. Bu şeyin muazzamlığını fark etmek hayal güçlerini korku içinde bırakmıştı. Devasa kanatlar gibi görünen şeyler, yaratığın kulaklarıydı.
Ardından yaratık ağzını açıp kükredi ve herkes biraz önce duyduklarının gökgürültüsü olmadığını anladı.
Yeniden kükredi ve yaratığın dişleri, kan gibi alevler damlatan şimşekler gibi parıldadı.
"Klael!" diye feryat etti Aphrael.
Sonra, iki kocaman, yuvarlak dağ gibi omuz uçurumun üzerinden yukarıya doğru yükseldi ve omuzlardan açılan kara yelkenler gibi ik: yarasa kanadına benzeyen kanatlar ortaya çıktı.
"Bu da nedir?" diye haykırdı Talen.
"Klcel!" diye yeniden feryat etti Aphrael.
"Klael nedir?"
"Nedir değil, seni ahmak! Kim demelisin! Azash ve diğer Yaşlı Tanrılar onu sürgün etmişlerdi! Salağın teki onu geri getirmiş!"
Duvarın tepesindeki devasa varlık yükselmeyi sürdürürken bir sürü parmakları olan uzun kollarını ortaya çıkarıyordu. Gövde muazzamdı ve derisinin altında şimşek çakışları kaynaşıyor, aniden fırlayıveren alevleri dehşetli ayrıntıları aydınlatıyordu.
Ardından bu canavar varlık tüm yüksekliğine ulaştı, duvarın üzerinden yirmi beş otuz metre kadar yükseliyordu.
Sparhavvk'ın kanı donmuştu. Ne yapabilirdi? "Mavi Gül!" dedi sertçe. "Bir şeyler yap!"
"Gerek yok, Anakha." Vanion'un sesini kullanan Bhelliom, onun dudaklarının arasından konuşurken oldukça sakindi. "Kleel Cyrgon'un pençesinden bir an için kaçtı. Ama Cyrgon yaratığını, benimle doğrudan yüzleşme riskine sokmayacaktır."

ilhanx

"Bu şey Cyrgon'a mı ait?"
28

"Sadece şimdilik. Zamanla bu durum değişecek ve Cyrgon, Klael'e ait olacak."
"Bu şey ne yapıyor?" diye haykırdı Betuana.
Uçurumun tepesindeki yaratık, muazzam yumruğunu kaldırmış, toprağın üzerine akkor halinde bir ateş şeklinde şimşekler yağdırıyordu. Duvarın yüzeyi çatladı ve uçurumun dibindeki ormanı da yerle bir edebilecek parçalar halinde, aşağıya 'doğru yuvarlanmaya başladı. Yüzeyden giderek daha fazla parçalar kopuyor ve büyük gümbürtülerle düşüyordu.
"Klael kanatlarının gücünden asla emin olmamıştı" diye sakince gözlemledi Bhelliom. "Gelip benimle savaşmak istiyor, ama duvarın yüksekliğinden korkuyor. Bu yüzden kendine bir merdiven yapmak istiyor."
Depreme benzer bir sesle, duvarın bir milden daha geniş bölümü öne doğru yıkılarak ormanın üzerine çöktü ve uçurumun dibinden yükselen bir yığıntı oluşturdu.
Muazzam yaratık, duvarın tepesine uzanan dik bir yol oluşturabilmek için, uçurumun tepesini yerle bir etmeye devam etti.
Ardından Klael denilen yaratık yok oldu ve tiz bir rüzgâr, arazide yükselen toz bulutlarını dağıtarak esmeye başladı.
Başka bir ses daha duyuldu. Sparhawk hızla döndü. Troll'ler yüzlerinin üzerine kapanmış korku içinde inildiyorlardı.
"Ondan daima haberdardık," dedi Aphrael, endişeli bir şekilde. "Birbirimizi, onun hakkında öyküler anlatarak korkuturduk. Kendi kendinin tüylerini ürpertmekten herkes daima tuhaf, sapık bir zevk alır. Kendime onun gerçekten var olduğunu asla itiraf etmemiştim."
"O tam olarak nedir?" diye sordu Bevier.
"Kötülük." Kız omuzlarını silkti. "Bizim, iyiliğin özü olmamız gerekiyor - en azmdan kendimize bunu söylüyoruz. Klael bunun tam tersidir. O bizim, kötülüğün varlığını açıklama biçimimiz. Klael olmasaydı, kötülüğün sorumluluğunu da bizim üstlenmemiz gerekirdi ve biz de kendimizi, bunu yapamayacak kadar çok seviyoruz."
"Öyleyse bu Klael, Cehennem Kralı mı?" diye sordu Bevier.
"Yani, onun gibi bir şey. Cehennem, bir yer olmasa da. O bir ruh halidir. Öyküye göre Yaşlı Tanrılar - Azash ve diğerleri - ortaya çıktıklarında, Klael'i orada bulmuşlar. Onlar dünyaya kendileri
29

sahip olmak istiyormuş ve Klael yollarına çıkmış. Aralarmdan bazıları teker teker ondan kurtulmaya çalışıp yenildikten sonra bir a-raya gelmiş ve onu sürgüne göndermişler."
"Nereden geliyormuş? Yani esas olarak demek istiyorum?" diye bastırdı Bevier. Başlangıç nedenlerine çok fazla takılı kalmış biriydi.
"Ben nereden bileyim? Orada değildim ki. Bhelliom'a sorun."
"Ben bu Klael'in nereden geldiğinden çok, neler yapabileceği sorusuyla ilgileniyorum," dedi Sparhawk. Belindeki kesesinden Bhelliom'u çıkardı. "Mavi Gül," dedi, "sanırım Klael hakkında konuşmamız gerek."
"Haklı olabilirsin, Anakha," diye yanıtladı mücevher, yeniden Vanion'un kontrolünü ele geçirerek.
"Onun kökeni neresi?"
"Klael'in kökeni yok, Anakha, Benim gibi o da, daima var olmuştur."
"O nedir?'
"Gereklilik. Sizi kırmak istemem, Anakha fakat Klael'in gerekliliğini anlamak, sizin kavrama kabiliyetinizin ötesindedir. Çocuk Tanrıça, Klael'i yeterince tanıttı - kabiliyetleri seviyesinde."
"Yaa, öyle mi?" diye cızırdadı Aphrael.
Vanion'un dudaklarına ince bir gülümseme yerleşti. "Beni yanlış anlamaym, Aphrael. Sizi— tüm sınırlarına rağmen - yine de seviyorum. Siz henüz gençsiniz, bilgelik ve anlayış, yıllarla gelecektir."
"Bunun sonu iyi olmayacak, Mavi Gül" dedi Sephrenia.
"Eh, peki" diye iç çekti Bhelliom. "Öyleyse işe başlayalım. Klael, Aphrael'in de size söylediği gibi, Yaşlı Tanrılar tarafından sürgün edilmişti - lakin Klael'in ruhu, benimki gibi, bu dünyanın taşlarında - ve benim yarattığım diğer şeylerinde - dolanır. Üstelik, Yaşh Tanrılar, yaptıkları büyüyü bozabilirlerdi ve Klael'i döndüren büyü, onu gönderen büyünün tıpatıp aynısıdır. Belli ki Yaşlı Tanrılar'in büyülerine aşina olan ölümlü bir büyü ustası tarafından onların sürgün büyüsü tersine çevrildi ve Klael döndü."
"O yok edilebilir mi?"

ilhanx

"Burada söz konusu olan ne bir kişi, ne de bir yaratıktır. Klael'den söz ediyoruz. Fakat cevap hayırdır, Anakha - benim gibi o da - yok edilemez. Klael ebedidir."
Sparhawk'in yüreği sıkıştı. "Başımız dertte," diye mırıldandı.
V
30

"Aslında bu biraz da benim hatam. Son çocuğumun doğumuna öylesine dalmışım ki dikkatim, yerine getirilmesi şart olan görevlerime yoğunlaşamadı. Yeni bir dünya yaratırken Klael'in sürgün edilmesi, bir noktaya kadar benim de isteğimdi. Lakin bu çocuk beni öylesine mutlu etmişti ki, sürgünü geciktirdim. Sonra da, beni hapseden o kırmızı tozla karşılaşmak zorunda kaldım ve Klael'i sürgün etme görevi Yaşlı Tanrılara kaldı. Onların mükemmel olmaması yüzünden bu sürgün de mükemmel olamadı ve böylece Klael, geri döndürülebildi."
"Cyrgon tarafından mı?' diye sordu Sparhawk kasvetle.
"Sürgün büyüsü - ve döndürme büyüsü - Styric dilindeydi. Cyrgon bunu telaffuz etmiş olamaz."
"Öyleyse Cyzada," diye tahmin etti Sephrenia. "Büyüyü biliyor olması çok mümkün. Yine de onu bilerek kullanmış olabileceğini sanmıyorum."
"Belki de Cyrgon onu zorlamıştır, küçük ana," dedi Kalten. "Zalasta ve Cyrgon'un işleri, son zamanlarda pek iyi gitmiyordu."
"Ama Klael'i çağırmak!" Aphrael titredi.
"Çaresiz insanlar çaresiz şeyler yapar," diyen Kalten omuzlarını sikti. "Sanırım çaresiz Tanrılar da böyle yapıyor."
"Biz ne yapmalıyız, Mavi Gül?" diye sordu Sparhawk. "Yani Klael'e, demek istiyorum?"
"Sen bir şey yapamazsın, Anakha. AzashTa karşılaştığında, çok doğru davranmıştın, sanırım Cyrgon'a karşı da gayet başarılı olabilirsin. Ama Klael'in karşısında, tamamen güçsüz kalırsın."
"Öyleyse sonumuz geldi." Sparhawk kendini birdenbire, tamamen yenilmiş hissetti.
"Sonunuz mu gelmiş? Tabii ki sonunuz gelmemiş. Niçin bu kadar kolayca boyun eğip pes ediyorsun dostum? Ben seni, Klael ile karşılaşman için yapmadım. Bu benim görevim. Klael bizi bir parça uğraştıracak. Sonra da âdetimiz olduğu üzre, Klael ve ben karşılaşacağız."
"Sonra da onu, bir kez daha mı sürgüne yollayacaksın?"
"Bunu asla bilemezsin, Anakha. Sadece sana temin ederim ki, Klael'i sürmek için elimden geleni yapacağım - tıpkı onun beni sürmeye çalışması gibi. Aramızdaki mücadele gelecekte ve söylediğim gibi geleceği bilemeyiz. Yine de ben, bu mücadeleye kendimden
31

emin olarak gireceğim, çünkü şüphe kararlılığı azaltır ve ürkek bir belirsizlik, ruhu dibe çeker. Savaşa tasasız bir yürek ve keyifli bir tavırla girilmelidir."
"Bazen çok anlamlı konuşabiliyorsun, Dünya Yapıcısı," dedi Aphrael iğneleyici bir ifadeyle.
"Nazik ol," diye hafifçe azarladı Bhelliom.
"Anakha!" Bu, Av Tanrısı Ghworg'du. Devasa varlık, ardında karanlık bir patika bırakarak, gümüşi otları yara yara buz tutmuş çayırda ilerliyordu.
"Ghworg'un söyleyeceklerini dinliyorum," dedi Sparhawk.
"Klael'i sen mi çağırdın? Çyrgon'un canini yakmak için Klael'in bize yardım edeceğini mi düşünüyorsun? Eğer böyle yaptmsa, hiç iyi etmedin. Klael'i geri gönder."
"Ben yapmadım, Ghworg. Çiçek Mücevher de yapmadı. Klael'i, bizim canımızı yakması için çağıran Cyrgon'du."
"Çiçek Mücevher, Klael'in canını yakabilir mi?"
"Bu belli değil. Klael de, Çiçek Mücevher kadar güçlü."
Av Tanrısı donmuş toprağın üzerine oturdu, bir yandan da kaba saba suratını devasa pençelerinden biriyle kaşıyordu. "Cyrgon hiçbir şey değil, Anakha." Neredeyse halk ağzıyla konuşuyordu. "Çyrgon'un canını yarın - ya da herhangi bir zaman - acıtabiliriz. Şimdi Klael'in canım acıtmamız lazım. Kaybedecek zamanımız yok."
Sparhawk, donmuş toprağın üzerinde bir dizinin üzerine çöktü. "Sözlerin bilgece, Ghworg."
Ghworg'un dudakları, gizli, küçük, sırıtış benzeri bir hareketle gerildi. "Söylediğin sözcük, bizim aramızda pek kullanılmaz, Anakha. Eğer Khwaj, 'Ghworg bilgedir,' deseydi onun canını acıtırdım."
"Seni kızdırmak için söylemedim, Ghworg."
"Sen bir Troll değilsin, Anakha. Bizim âdetlerimizi bilmezsin. Klael'in canını acıtmalıyız, ki çekip gitsin. Bunu nasıl yapabiliriz?" * "Onun canını acıtamayız. Sadece Çiçek Mücevher onun gitmesini sağlayabilir."

ilhanx

Ghworg, iğrenç bir hırlamayla yumruğunu donmuş toprağa vurdu.
Sparhawk, elini kaldırdı. "Cyrgon, Klael'i çağırdı. Klael, bizim canımızı acıtmak için Cyrgon'a katıldı. Biz de zaman kaybetmeden

Cyrgon'un canını acıtalım. Eğer Cyrgon'un canını acıtırsak, Çiçek Mücevher Klael'in canını acıtıp göndermeye çalışırken Cyrgon da Klael'e yardım etmeye korkacaktır."
Ghworg, bunları anlamaya çalışarak duraksadı. "Sözlerin iyi, Anakha" dedi sonunda. "Şimdi Cyrgon'un canını acıtmak için yapacağımız en iyi şey ne?"
Sparhawk durumu gözden geçirdi. "Cyrgon'un aklı seninki gibi çalışmaz, Ghworg, benimki gibi de çalışmaz. Bizim akıllarımız, doğrudandır. Cyrgon'unkiyse hilekârdır. O sizin çocuklarınızı, buraya kadar gelip onlara karşı savaşmamız için, bu kış diyarındaki dostlarımızın karşısına attı. Ama onun asıl gücü, sizin çocukların değildi.
"Cyrgon'un asıl gücü, ışıldayan şehirdeki dostlarımıza saldırmak için, güneş diyarından gelecektir."
"Orasını görmüştüm. Çocuk Tanrıça bizimle ilk kez orada konuşmuştu."
Sparhawk, Vanion'un haritasının ayrıntılarını hatırlamaya çalışarak, sustu. "Burada ve güneyde, yüksek yerler vardır."
Ghworg başını sallayarak onayladı.
"Daha da güneydeyse, yüksek yerler alçalıyor ve sonunda düz-leşiyor."
"Bunu görmüştüm," dedi Ghworg. "İyi tarif ettin, Anakha." Bu Sparkawk'i irkiltti. Belli ki, Ghworg, tüm kıtayı gözlerinin önüne getirebiliyordu.
"Düz yerin ortasında insan-şeylerin Tamul Dağlan dedikleri, yüksek bir yer daha var."
Ghworg başım sallayarak onayladı.
"Cyrgon'un çocuklarının ana gücü, ışıldayan şehre ulaşmak için bu yüksek yerden geçecek. Yüksek yer serin olacak, böylece çocukların güneş yüzünden acı çekmeyecek."
"Düşüncelerinin nereye gittiğim görebiliyorum, Anakha. Çocuklarımızı bu yüksek yere götürecek ve orada Cyrgon'un çocuklarını bekleyeceğiz. Bizim çocuklanmız, Aphrael'in çocuklarını yemeyecek. Bunun yerine, Cyrgon'un çocuklarını yiyecekler."
"Bu Cyrgon ve uşaklarının canını acıtacaktır, Ghworg."
"Öyleyse, bunu yapacağız." Ghworg dönüp duvarın çökmüş parçasını gösterdi. "Çocuklarımız, Klael'in merdiveninden tırmanacak. Sonra Ghnomb zamanı durduracak. Çocuklarımız bu gece

güneş yatmaya gitmeden önce, yüksek yerde olacak." Aniden ayağa kalktı. " İyi avlar," diye homurdandı, hâlâ korku içindeki Trol-l'lere ve arkadaşlarına katılmak için geldiği tarafa doğru gitti.
"Hâlâ her şey normalmiş gibi devam etmek zorundayız," dedi Vanion, birkaç saat sonra ateşin başında toplandıklarında. Güneş, Sparhawk'in belirttiği gibi batmaktaydı. "Klael herhangi bir anda, herhangi bir yerde ortaya çıkabilir. Bir tipi ya da fırtınayla ilgili olarak nasıl plan yapamazsak - onunla ilgili planlar da yapamayız. Bir şey hakkında plan yapamıyorsanız, yapılacak en iyi şey, alınabilecek önlemleri almak ve ardından onu yok saymaktır."
"İyi konuştun," diye onayladı Kraliçe Betuana. Betuana ve Vanion iyi anlaşıyorlardı.
"Öyleyse ne yapmalıyız, dost Vanion?" diye sordu Tikume.
"Biz askeriz, dost Tikume" dedi Vanion. "Askerler ne yaparsa, onu yaparız. Ordularla savaşmaya hazırlanırız, Tanrılarla değil. Scarpa, Arjuna ormanlarından geliyor, başka bir ordunun da Cynesga'dan gelmesini bekliyorum. Troll'ler büyük olasılıkla Scar-pa'yı ezip geçeceklerdir, ama iklim yüzünden bu dağlardan, Ta-mul Toprakları'nm güneyine doğru çok az ilerleyebilirler. Troll'ler-le ilk karşılaşmanın yarattığı şoku atlattıktan sonra, Scarpa onların etrafından dolaşmayı deneyecektir." Vanion haritasına başvurdu. "Scarpa'nın güçlerine ya da Cynesga'dan gelecek bir orduya karşı durabileceğimiz bir noktada konuşlanmış olmalıyız. Samar'm en iyi yer olacağını düşünüyorum."
"Bence Sama" diye aynı fikirde olmadığını belirtti Betuana.
"İkisi de" dedi Ulath. "Şamar'daki güçler, Atan Dağları'nm güney ucundan Arjuna Denizi'ne kadar olan bölgeyi kontrol altında tutabilir ve eğer Scarpa Troll'lerden uzak durabilirse, güney Tamul dağlarının doğusundan saldıracak konumda olur. Sarna'daki güçler Atan Dağları boyunca işgal rotasını koruyabilirler."
"Değindiği noktalar yerinde," dedi Bevier. "Bu güçlerimizin bölünmesi anlamına gelir ama fazla bir seçeneğimiz de yok."

ilhanx

"Şövalyeleri ve Peloileri Şamar'a, Atan piyadelerini de Sarna'ya yerleştirebiliriz," diye ekledi Tynian. "Sama Nehri vadisinin aşağı tarafları süvari hareketleri için ideal ve Sama'nın etrafındaki dağlar da Atanların doğal ortamı."
34

"iki konum da savunma amaçlı," diye karşı çıktı Engessa. "Savaşlar savunma konumu alınarak kazanılmaz."
Sparhawk ve Vanion, uzun uzun bakıştılar. "Cynesga'yı mı işgal edelim?" diye şüpheyle sordu Sparhawk.
"Henüz değil" dedi Vanion. "Bunu yapmadan önce, Eosia'dan yola çıkan Kilise Şövalyeleri'nin gelmesini bekleyelim. Komier ve diğerleri Cynesga'ya batıdan girerlerse, biz de oraya doğudan girmek isteriz. Cyrgon'u zor duruma sokacağız, iki taraftan sıkıştıran böylesi güçlerle, dünyaya gelmiş geçmiş tüm Cyrgaileri canlandırabilir ve ardından onları kaybeder."
"Klael'i devreye sokacağı ana kadar," dedi Aphrael huysuzca.
"Hayır, Kutsal Kişi," dedi Sparhawk. "Bhelliom, Cyrgon'un Klael'i bize karşı göndermesini istiyor. Eğer böyle davranırsak, onları, meseleyi bizim seçtiğimiz bir zaman ve mekânda çözmeye zorlayacağız. Mekânı biz seçeceğiz, Cyrgon Klael'i zincirlerinden boşaltacak ve ben de Bhelliom'u serbest bırakacağım. Ardından tek yapmamız gereken arkamıza yaslanıp seyretmek olacaktır."
"Duvarın tepesine, Troll'lerin gittiği yoldan çıkacağız, Vanion-Eğitmen," dedi ertesi sabah Engessa. "Biz de onlar kadar tırmanabiliriz."
"Bizim tırmanışımız birazcık daha uzun sürebilir," diye ekledi Tikume. "Atlarımızı bu eğimden yukarı çıkarabilmek için kayaları yoldan temizlememiz gerekiyor."
"Sana yardım edeceğiz, Tikume-Domi" dedi Engessa.
"Öyleyse tamamdır," diye özetledi Tynian. "Atanlar ve Peloiler, Sama ve Samafda konuşlanmak üzere buradan güneye gidecekler. Biz de şövalyeleri kıyıya geri götüreceğiz ve Sorgi bizi Mathe-rion'a geri taşıyacak. Orada karaya çıkacağız."
"Beni düşündüren bu deniz yolu meselesi," dedi Sparhawk. "Sorgi'nin en azından altı kefe gidip gelmesi gerekecek."
Khalad içini çekip gözlerini havaya doğru kaldırdı.
"Sanırım beni yine herkesin önünde utandıracaksın," dedi Sparhawk. "Göremediğim şey nedir."
"Sallar, Sparhawk," dedi Khalad yorgun bir sesle. "Sorgi güneydeki kereste pazarlarına götürmek için salları bir araya getiriyor. Sonunda hepsini birbirine bağlayıp kocaman bir sal yapacak.
35

Şövalyeleri gemilere yükle, atları da sala; böylece hepimiz bir seferde Matherion'a ulaşırız."
"Salları tamamen unutmuştum," dedi Sparhawk.
"Sallar çok hızlı hareket etmeyecektir," diye belirtti Ulath.
Xanetia, dikkatle planlarını dinliyordu. Khalad'a baktı, çekingence, hatta neredeyse utanarak konuştu."Sallarınızm arkasından esecek düzenli bir rüzgâr size yardımcı olur muydu, genç efendi?"
"Evet, olurdu Anarae," dedi Khalad coşkuyla. "Yelkenleri ağaç liflerinden örebiliriz."
"Cyrgon - ya da Klael - sizin hafif bir rüzgâr estirdiğinizi hissetmeyecek midir, sevgili kız kardeşim?" diye sordu Sephrenia.
"Cyrgon, Delphae büyüsünü fark edemez, Sephrenia," diye yanıtladı Xanetia. "Anakha, Bhelîiom'a, Klael'in de aynı şekilde duyarsız olup olmadığım sorabilir."
"Bunu nasıl becereceksin?" diye sordu Aphrael merakla.
Xanetia hafif utanmış gibiydi. "Bu senden ve ailenden saklanabilmek içindi, Kutsal Aphrael. Edaemus bizi lanetlediğinde, lanetini, büyülerimizin daima düşmanımıza saklı kalacak şeklinde ayarlamıştı - çünkü sizi, o zamanlar düşman olarak görüyorduk. Bu sizi incitti mi, Kutsal Kişi?"
"Bu şartlar altında değil Anarae," diye yanıtladı Flüt ve Xanetia'nm kollarına atılıp kadını içten bir şekilde öpücüklere boğdu.
36

ikinci bölüm
KAPTAN SORGİ'NİN GEMİCİLERİNİN kütüklerden yaptığı sal, çeyrek mil uzunluğunda ve yüz ayak genişliğindeydi. Salın büyük bölümünü devasa bir ağıl kaplıyordu. Tehditkâr gökyüzünün altında, güneye doğru sallanıp yuvarlanarak ilerlerken sık sık delici kar fırtınalarının hışmına uğrayacaktı.

ilhanx

Havada acı bir soğuk vardı ve salı yöneten genç şövalyeler, kulaklarına kadar kürklere bürünmüş olarak rüzgârda uçuşan çadır brandalarının derme çatma korumasına sığmıyorlardı.
"Bütün mesele, ayrıntılara özen göstermekte, Berit," diyordu Khalad, kendi imalatları olan yelkenlerden birinin sancak tarafındaki ucunu tutan halatı çözerken. "Gerçekten bütün iş bu - ayrıntılar." Bir yelkenden çok kardan bir duvarı andıran şeye bakarken gözlerini kısmıştı. "Sparhawk genel plana bakar ve ayrıntıları diğerlerine bırakır. Bu aslında iyi bir şey, çünkü işin içine bedensel çalışma ve küçük şeyler girdi mi, tam bir beceriksiz olup çıkar."
"Khalad.'" Berit gerçekten şok olmuştu.
"Onu hiç alet kullanırken gördün mü? Babamız bize bunu tekrar tekrar tembih ederdi: 'Sakın Sparhawk'm eline bir alet almasına izin vermeyin.' Kalten elleriyle nispeten iyi iş görür, ama Sparhawk umutsuz bir vakadır. Ona el işiyle ilgili herhangi bir şey uzatırsan, o verdiğinle bir tarafını keseceğine emin olabilirsin." Khalad, söylediklerini onaylarcasma başını keskin bir hareketle kaldırdı.
"Sorun nedir?"
"Hissetmedin mi? Pruvanın solundaki yedek halatlar gevşemiş. Gidip gemicileri uyaralım. Bu koca ineğin geniş tarafını yine bize dönmesini istemeyiz." Kürkler içindeki iki genç, bir araya bağlanmış buz kaplı kütüklerin üzerinden geçerek geminin kıçından gelen acı soğuk yüzünden atların birbirlerine sokulduğu devasa ahıra gittiler.
37

Kütüklerden sal yapmak teoride iyi bir fikirdi, ama yönlendirilmesi meselesi, Sorgi'nin ya da Khalad'ın beklediğinden daha karmaşık sorunlar doğurmuştu. Khalad'ın yaz kış yeşil yapraklı ağaç dallarından sıkıca ördüğü perdeler yelken olarak iyiydi ve Xane-tia'nın rüzgârına kapılarak salın koca ağırlığını güneye doğru sürüklüyorlardı. Sorgi'nin gemilerinin dümenlerini düzgün tutarak salı belirli bir hızda çekmeleri gerekiyordu, ama,sorunlar da tam bu noktada başlıyordu. Hiçbir zaman iki gemi, aynı rüzgâr tarafından yelkenleri şişirilse de tamamen aynı hızda hareket etmezdi. Böylece, devasa salı doğru yöne hareket ettirebilmek için, önündeki elli geminin ve yanlardaki yirmi beşinin, neredeyse sürekli olarak, birbirlerine tam ayarlı şekilde gitmesi gerekiyordu. Herkes azami dikkat sarf ettiği sürece sorun çıkmıyordu. Ama Bhelliom'un duvarının güneyinden iki günlük mesafeye vardıklarında, birdenbire birkaç şey ters gitti ve sal, yan yattı. Tüm çabalara rağmen salı doğrultmayı başaramadılar ve sonunda parçalarına ayırıp yeniden birleştirmek zorunda kaldılar - acı soğukta, adamın belini büken ağır bir işti. Kimse bunun tekrarlanmasını istemiyordu.
Salın pruvasının soluna ulaştıklarında, Berit kürk şapkasının altından küçük pirinç bir boru çıkarıp solundaki römorkörlerden birine doğru düz, boğuk bir ses çıkardı. Bu arada eline aldığı sarı bir bayrağı gayretle sallıyordu. Önceden belirlenmiş sinyaller çok basitti. Sarı bayrak gemilere, çekme palamarlarının gergin kalması için daha çok yelken açmalarını söylüyordu; mavi bayrak, halatların gevşemesi için demir atmalarını; kırmızı bayraksa, bütün bağları koparıp yollarından çekilmeleri anlammdaydı.
Khalad'ın sinyali gemicilere ulaştı ve halatlar gerildi.
"Nasıl her şeyi böyle takip edebiliyorsun?"diye arkadaşına sordu Berit. "Bir şeylerin yolunda gitmediğini nasıl böyle hemen anlıyorsun?"
"Acı," dedi Khalad yüzünü ekşiterek. "Rüzgâr kanımı dondururken bu canavarı yeniden parçalayıp birleştirmek istemiyorum, bu yüzden bedenimin bana söylediklerine çok dikkat ediyorum. Bacaklarında ve ayak tabanında bir şeylerin değiştiğini hissedebilirsin. Halatların biri gevşediğinde salın hareketinin verdiği duygu değişir."
"Senin yapmayı bilmediğin bir şey var mı?"
"Pek iyi dans edemem." Khalad gözlerini kısıp yeni bir sulu
38

sepkenin ilk ısırgan parçacıklarının arasından baktı. "Atları besleyip su verme zamanı. Gidip şu acemilere, ortalıkta oturup unvanlarına hayran olmaya bir son verip işe koyulmalarını söyleyelim."
"Aristokrasiden gerçekten hoşlanmıyorsun, değil mi?" diye sordu Berit, acemi şövalyelerin rüzgâr tarafından dövülen çadırlarına doğru ahırın kenarından yürürlerken.
"Hayır, onlardan hoşlanmıyor değilim, sadece onlara karşı sabrım yok; etraflarında olup bitenlere karşı nasıl böyle kör kalabiliyorlar anlayamıyorum. Bir unvan, onun dışındaki her şeyi yok saydıracak kadar ağır bir şeyse, taşıması zor bir şey olmalı."
"Sen de bir şövalye olacaksın, bunu biliyorsun."
"Bu benim fikrim değildi. Sparhawk bazen salaklaşıyor. Beni ve kardeşlerimi şövalye yapmanın, babamı şereflendireceğini düşünüyor. Eminim ki babam şimdi ona bakıp gülüyordur."

ilhanx

Çadırlara ulaştılar ve Khalad sesini yükseltti. "Pekâlâ, beyler!" diye bağırdı. "Hayvanlara su verip beslemenin zamanı geldi! Haydi işe girişelim!" Sonra da ağılı dikkatle gözden geçirdi. Beş bin at, bulundukları yere, varlıklarına dair büyük kanıtlar bırakıyorlardı. "Sanırım çömezlerimiz için iyi bir alçakgönüllüğün erdemi dersi almanın zamanı geldi," diye fısıldadı Berit'e. Ardından sesini tekrar yükseltti. "Bu işi bitirdikten sonra gübre küreklerini ve el arabalarını alsanız iyi olur! İşlerin yığılmasını istemeyiz, değil mi beyler?"
Berit hâlâ büyünün ustalık gerektiren bazı türlerine tamamen hakim değildi. Pandion eğitiminin bu kısmı, hayat boyu sürecek bir öğrenim süreciydi. Yine de karşısına çıktığında, "birinin işe burnunu soktuğunu" anlayabilecek kadar gelişmişti. Sal güneye doğru ağır ağır sürükleniyor gibi görünüyordu, ama mevsimlerin dönümü bazı yerlerden ipucu verir gibiydi. Uzak kuzeyin acı soğuğundan kurtulmaları çok daha uzun sürmeliydi, üstelik böyle kısa bir zamanda, günler bu kadar uzamaya başlamamalıydı.
Bu işi kim ya da ne idare ediyorsa, varmaları gerekenden çok daha kısa bir zamanda, altın bir sonbahar akşamında Matheri-on'un birkaç mil kuzeyindeki bir kumsala ulaşmışlardı; atları sallanıp duran tomrukların üzerinden kıyıya çıkardılar.
"Kısa bir yolculuktu," dedi anlamlı bir şekilde Khalad, ikisi birlikte çömezlerin atları indirişini seyrederken.

"Demek fark ettin" diye güldü Berit.
"Pek gizli tutmuyorlardı. Sakalımın içine esen soğuk rüzgâr bir dakika içinde kesilince, şüphelenmeye başlamıştım." Bir an durakladı. "Büyü öğrenmek çok zor mu?"
"Büyünün kendisi çok zor değil. Zor olan, Styric dilini öğrenmek. Styric dilinde düzenli fiiller yok. Hepsi düzensiz - ve dokuz zaman var." •
"Berit, lütfen Elene dilinde konuş."
"Bir fiilin ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"
"Yani az çok, ama zaman nedir?"
Bu durum Berit'in kendisini daha iyi hissetmesini sağladı. Kha-lad her şeyi bilmiyordu. "Bunun üzerinde çalışacağız," diye garanti verdi arkadaşına. "Belki Sephrenia bazı önerilerde bulunabilir."
Ateş kubbeli Matherion'a sedef kapılarından girerlerken, güneş bir renk cümbüşü içinde batıyordu ve imparatorluk bölgesine ulaştıklarında alacakaranlık bastırmıştı.
"Herkesin nesi var?" diye mırıldandı Khalad kapıdan içeri birlikte at sürerlerken.
"Bunu anlamadım," diye itiraf etti Berit.
"Gözlerini kullan, be adam! Şu kapı muhafızları Sparhawk'a, patlamasını - ya da bir ejdere dönüşmesini bekliyorlarmış gibi bakıyorlardı. Bir şeyler dönüyor, Berit."
Kilise Şövalyeleri alacakaranlığın loşluğunda kışlalarına doğru at sürerken geri kalanları da çekme köprüden geçerek Ehlana'nın kalesine girdiler. Meşalelerin aydınlattığı avluda attan indiler ve içeride toplandılar.
"Burada durum daha kötü," diye mırıldandı Khalad. "Bari sakinleştirmemiz gerekebileceğini gözönünde bulundurarak Sparhawk'a yakın duralım. Çekme köprüdeki şövalyeler ondan neredeyse korkuyorlardı."
Merdivenleri çıkıp kraliyet dairesine gittiler. Mirtai kapıda, her zamanki yerinde değildi ve bu Berit'in daha da huzursuzlaşması-na neden oldu. Khalad haklıydı. Burada kesinlikle yolunda git-meen bir şeler vardı.
İçeri girdiklerinde en sevdiği mor yeleğini ve pantolonunu giymiş imparator Sarabian, sinirli bir şekilde oturma odasının mavi halı kaplı zeminini arşınlıyor, Sparhawk ve Vanion'un yaklaşmasından

ürkmüş görünüyordu.
"Majesteleri," diye başını eğerek selamladı Sparhawk. "Sizi yeniden görmek güzel." Etrafına baktı. "Ehlana nerede?" diye sordu miğferini masanın üzerine koyarken.
"Ee - birazdan gelir, Sparhawk. Kuzey Burnu'nda işler nasıldı?"
"Az çok planladığımız gibi. Cyrgon artık Troll'leri yönetmiyor, ama şimdi daha körü olabilecek bir sorunumuz var."
"Ya?"
"Ehlana bize katıldığında anlatırız. İki kere anlatmak isteyeceğimiz kadar güzel bir öykü değil."
İmparator, Dışişleri Bakanı Oscagne'ye çaresiz bir bakış attı.

ilhanx

"Gidip Barones Melidere ile konuşalım Sparhawk," diye önerdi Oscagne. "Burada bazı şeyler oldu. Olaylar sırasında o da vardı, yani senin sorularını bizden daha iyi yanıtlayabilir."
"Pekâlâ." Oscagne'nin kaçamak cevabı ve Sarabian'm sinirliliği bir şeylerin fena halde yolunda gitmediği gerçeğini haykırmasına rağmen, Sparhawk'in bakışı muntazam ve sesi düzgündü.
Barones Melidere yatağında yastıklarla desteklenmiş olarak oturuyordu. Gözalıcı mavi bir sabahlık giymişti, ama sol kolundaki hatırı sayılır bandaj ciddi bir şeylerin yaşandığının göstergesiydi. Yüzü solgundu, ama gözleri soğuk ve kaya kadar sertti. Stra-gen beyaz saten yeleğini giymiş olarak kadının yatağının kenarında oturmaktaydı ve yüzü endişe doluydu.
"Pekâlâ," dedi Melidere, "sonunda." Sesi kısık ve resmiydi. İmparatora ve danışmanlarına şöyle bir göz attı. "Görüyorum ki bu cesur beyler neler olup bittiğini anlatmayı bana bırakmışlar, Sparhawk. Kısa tutmaya çalışacağım. Birkaç hafta önce bir gece, Kraliçe, Alean ve ben yatmaya hazırlanıyorduk. Birisi kapıyı çaldı ve Peloi olduklarını düşündüğümüz dört adam içeri girdi. Kafaları kazınmıştı ve Peloi giysileri giyiyorlardı, ama Peloi değillerdi. Biri Kragefdi. Diğer üçüyse Elron, -Baron Parok ve Scarpa'ydı."
Sparhawk kımıldamamış ve yüzünün ifadesi değişmemişti. "Ve?" diye sordu, sesi hâlâ duygusal bir patlamadan uzaktı.

"Görüyorum ki mantıklı olmaya karar verdin," dedi Malidere soğuk bir tavırla. "İyi. Karşılıklı birkaç kırıcı söz söyledik ve ardından Scarpa, Elron'a, beni öldürmesini emretti - sadece Kraliçe'ye ciddi

olduğunu göstermek için. Elron üzerime geldi ve onun bıçak darbesini bir yumrukla savuşturdum. Yere düştüm ve ölmüş olduğum izlenimi vermek için her yere kan bulaştırdım. Ehlana, isterik bir haldeymiş gibi yaparak kendini üzerime attı, ama aslında yaptığımı görmüştü." Barones yastığının altından yakut bir yüzük çıkardı. "Bu sizin için Prens Sparhawk. Karınız bunu kuşağıma sakladı. Ayrıca dedi ki, 'Sparhawk'a söyle, bana karşı yapacakları şeyler konusunda ne gibi tehditlerde bulunurlarsa bulunsunlar, Bhel-liom'dan vazgeçmesini yasaklıyorum.' Aynen böyle dedi. Sonra da üzerimi bir battaniyeyle örttü."
Sparhawk yüzüğü alıp parmağına geçirdi. "Anlıyorum," dedi sakin bir sesle. "Sonra neler oldu, Barones?"
"Scarpa karınıza, arkadaşlarıyla beraber onu ve Alean'ı rehine olarak aldıklarım söyledi. Ona deli gibi bağlı olduğunuzu ve onun güvenli bir şekilde geri dönmesi için her şeyi vermeye hazır olduğunuzu söyledi. Belli ki karınızı Bhelliom'la takas etmeyi planlıyor. Krager'in önceden hazırlanmış bir notu vardı. Nota eklemek için Ehlana'nm saçından bir tutam kesti. Sanırım başka notlar da olacak ve gerçek olduklarını kanıtlamak için her birinde onun saçından bir parça bulunacak. Sonra Ehlana ve Alean'ı alıp gittiler."
"Teşekkürler, Barones," dedi Sparhawk, sesi hâlâ düzgündü. "Bu talihsiz olayda şaşırtıcı bir cesaret gösterdiniz. Notu alabilir miyim?"
Melidere yeniden yastığına uzanıp katlanmış ve mühürlü bir
parşömen çıkarıp adama verdi. ı
Berit, ona hiç söylememiş olsa da, Kraliçesini, kristalin içine yerleştirilmiş tahtında ilk gördüğü andan beri sevmişti. Elbette hayatında başka aşklar da olacaktı, ama o, ilk aşkıydı. Sparhawk mü-hürü kırarak parşömeni açtığında ve soluk sarı bir saç lülesini yumuşakça çıkardığında, Berit'in düşünceleri birden alev aldı. Eli savaş baltasının sapını sımsıkı kavradı.
Khalad onu kolundan tuttu ve Berit, arkadaşının kavrayışında-ki güç yüzünden hafifçe kendine geldi. "Bunun kimseye bir yararı olmaz Berit," dedi üzgün bir sesle. "Şimdi aptalca bir şey yapmadan önce baltanı niye bana vermiyorsun?"
Berit, derin bir soluk alarak şuursuz ani öfkesini üzerinden uzaklaştırdı. "Özür dilerim Khalad," dedi. "Bir an için kendimi kaybettim. Şimdi iyiyim." Arkadaşına baktı. "Sparhawk, Krager'i

öldürmene izin verecek, değil mi?"
"Öyle diyor.".
"Biraz yardım ister miydin?"
Khalad ona ani bir sırıtışla yanıt verdi. "Birkaç gün sürecek işlerde yanında bir yoldaşının olması her zaman iyidir."

ilhanx

Sparhawk notu hızla okudu, diğer elinde hâlâ Ehlana'nın soluk renkli saç lülesini nazikçe tutuyordu. Berit, okudukça arkadaşmm çene kaslarının kabardığmı görebiliyordu. Sonra notu Vanion'a verdi. "Bunu sen okusan daha iyi olur," dedi karanlık bir şekilde.
Vanion başıyla onaylayarak notu aldı. Gırtlağını temizledi.
"Pekâlâ Sparhawk," diye yüksek sesle okumaya başladı. "Sanırım kızgınlık nöbetlerin geçmiştir. Umarım karını korumuş olması gerekenler arasında çok fazla katliam yapmamışsmdır.
"Korkarım ki durum acı verici bir şekilde açık. Ehlana'yı rehin aldık. Uslu olacaksın değil mi, eski dost? Tüm bunların en açık olan tarafı da, ona karşılık Bhelliom'u ve yüzükleri istiyor olmamız. Durumdan bir çıkış yolu arayıp ortalığı kırıp dökmen için sana birkaç gün veriyoruz. Sonra, aklını başına toplayıp sana söyleneni yapmaktan başka yolun olmadığını anladığında, daha ayrıntılı talimatlar içeren başka bir notun sana ulaşmasını sağlayacağım. İyi bir çocuk ol ve mektuptaki talimatlara uy. Gerçekten karını öldürmek zorunda kalmayı istemiyorum, bu yüzden yaratıcı olmaya kalkışma.
"Kendine iyi bak, Sparhawk ve bir sonraki notum için gözlerini açık tut. Notun benden geldiğini anlaman için onu Ehlana'nın saçından bir bukleyle süsleyeceğim. Çok dikkatli olmalısın, çünkü yazışmalarımız fazla uzun sürerse karın kel kalabilir ve ben de, parmakları kullanmaya başlarım."
" 'Krager' diye imzalanmış" diye bitirdi Vanion.
Kalten, yumruğunu duvara geçirdi, yüzü öfkeden kasılmıştı.
"Bu kadarı yeter!' diye Vanion soludu.
"Ne yapacağız?" diye bastırdı Kalten. "Bir şeyler yapmalıyız!"
"Havaya sekiz ayak zıplayıp yere konar konmaz koşmaya başlamayacağımız kesin" dedi Vanion.
"Mirtai nerede?" Kring'in sesinde ani bir telaş vardı.
"Durumu tamamen iyi, Domi" dedi Sarabian, onu rahatlatmak istercesine. "Olanları öğrenince biraz morali bozuldu, o kadar."
43

"Biraz?" diye mırıldandı Oscagne. "Onu tutabilmek için on iki adam gerekti. Şu anda odasında, Domi Kring - aslında yatağa zincirlendi. Ayrıca kendisine zarar vermemesi için muhafızlar da var."
Kring ani bir hareketle dönüp Melidere'nin odasından çıktı.
"Sizi yoruyoruz değil mi, Barones?" dedi Sarabian.
"Hiç de değil, Majesteleri," dedi kadın sakin bir sesle. Etrafındakilere bakındı. "Burası biraz kalabalık oldu. Niçin oturma odasına geçmiyoruz? Sanırım gecenin çoğunu bu konu üzerinde çalışarak geçireceğiz, yani biraz rahatımıza baksak fena olmaz," diyerek üzerindeki battaniyeleri kaldırdı ve yataktan kalkmaya girişti.
Stragen kibarca onu durdurdu. Ardından kucağına aldı.
"Yürüyebilirim, Stragen" diye itiraz ettiği kadın.
"Ben yanında olduğum sürece, yürüyemezsin." Diğerlerine döndüğünde Stragen'in yüzündeki her zamanki uygar kentli ifade, yerini zor bastırdığı soğuk bir öfkeye bırakmıştı. "Bir noktayı belirtmeliyim, baylar. Bu adamları yakaladığımızda, Elron benimdir. Onu yanlışlıkla öldüren herhangi biri, benimle de karşılaşmak zorunda."
Barones Melidere'nin gözlerinden mutluluk akıyordu ve başını Stragen'in omuzuna yaslarken, yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı.
Caalador, onları oturma odasında bekliyordu. Dizleri ve dirsekleri çamurluydu, saçlarında örümcek ağları vardı. "Aradığımızı buldum, Majesteleri,"diye İmparatora rapor verdi. "Kilise Şö-valyeleri'nin kullandığı barakaların bodrumunda bitiyor." Hayranlıkla Sparhawk'a baktı. "Döndüğünü duydum. Senin için biraz bilgi toplamayı başardık."
"Bunu takdir ediyorum, Caalador," diye sakince yanıtladı Sparhawk. Koca Pandion'un neredeyse insanlık dışı sükuneti, hepsini fazlasıyla endişelendiriyordu.
"Baronesimize olanlardan sonra Stragen'in dikkati biraz dağılmıştı," dedi Caalador, "yani biraz kendi bildiğim gibi çalışmak zorunda kaldım. Birtakım oldukça doğrudan girişimlerde bulundum. Fikirlerin hepsi benim, bu yüzden onu suçlama."
"Bunu yapmak zorunda değilsin, Caalador," dedi Stragen, Melidere'nin omuzlarına dikkatle bir battaniye sararken. "Onaylamayacağım hiçbir şey yapmadın."
44

"Sanırım bazı küçük gaddarlıklar olmuş," dedi Ulath.
"En başından başlayayım," dedi Caalador, bir yandan da parmaklarıyla saçlarını tarayıp örümcek ağlarım ayıklamaya çalışıyordu. "Hasat Festivali sırasında öldürmeyi planladığımız adamlardan biri, katillerimin elinden kurtulmayı başardı ve bana hayatına karşılık bilgi vereceğini öneren bir mesaj

ilhanx

yolladı. Kabul ettim ve ondan bilmediğimiz bazı şeyler öğrendim. Burada, imparatorluk bölgesinin çimenliğinin altında tüneller olduğunu biliyorduk, ama bilmediğimiz, tüm şehrin altının bir arı kovanı gibi tünellerle örülü olduğuydu. İşte Krager ve arkadaşları, bu tüneller sayesinde imparatorluk bölgesine girerek Kraliçe ve nedimesini alıp gittiler."
"Ağır ol, sayın usta Caalador, biraz bekle," dedi Xanetia. "İçişleri Bakanı'nın hafızasını taradım ve orada bu tüneller hakkında hiçbir bilgi bulamadım."
"Bunu açıklamak zor değil, Anarae," dedi Emban. "Hırslı altlar, sık sık üstlerinden bir şeyler saklar. Gizli Polis Şefi Teovin'in, belki de Kolata'nm mevkisinde gözü vardı."
"Bu çok mümkündür, Ekselansları," diye onayladı Caalador. "Bana bilgi veren adamın bazı tünellerin yerinden haberi vardı ve adamlarım başka tüneller ararken ben de tutuklanmış olan çeşitli Gizli Polis üyelerini sorguladım. Yöntemlerim oldukça doğrudandı ve sorgulamanın ardından hayatta kalanlar, işbirliği yapmaya seve seve hazırdılar.
"Kraliçenin kaçırıldığı gece, tüneller oldukça doluydu. Cynes-ga diplomatları kaçırma planlarını biliyorlardı; durumu fark ettiğimiz anda elçiliği yerle bir edeceğimizi de biliyorlardı. Tünellerden kaçmaya çalıştılar, ama ben o fare deliklerine adamlarımı çoktan yerleştirmiştim. Bazı gürültülü karşılaşmalar oldu ve hemen hemen tüm elçilik mensuplarını ya ele geçirdik ya da öldürdük. Elçi hayatta kaldı ve ben de sekreterlerini sorgularken, onun da seyretmesine izin verdim. Kraliçe Ehlana'yı çok severim, bu yüzden onlara çok sert davrandım." Sephrenia'ya baktı. "Sanırım çok fazla ayrıntıya girmem gerekmez," diye ekledi.
"Teşekkürler," diye mırıldandı Sephrenia.
"Aslında Elçi pek bir şey bilmiyordu," diye özür diledi Caalador. "Ama Scarpa ve arkadaşlarının, buradan güneye doğru gittiğini söyledi - ki bu doğru da olabilir, yalan da. Majesteleri, sadece

bu yoldan gidemeyeceklerine emin olmak için, Micae ve Saranth limanlarını kapattırdı ve Tosa'dan sahile inen yola, Atan devriyeleri koydu. Henüz bir sonuç alınmadı, yani Scarpa ya bizi atlatıp geçti ya da buralarda bir delikte saklanıyor."
Kapı açıldı ve Kring onlara katıldı, yüzü kararmıştı.
"Zincirlerini çözdün mü?" diye sordu Tynian.
"Bu bana şimdilik pek iyi bir fikir gibi görünmedi, dost Tynian. Kraliçe'nin kaçırılışmdan kendini şahsen sorumlu tutuyor. Kendini öldürmek istiyor. Odasında bulunan sivri köşeli her şeyi dışarı çıkarttım, ama yine de şimdilik, zincirlerini çözmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."
"Kaşığını da aldın mı?" diye sordu Talen.
Kring'in gözleri açıldı. "Tanrım!" diye bağırıp kapıya fırladı.
"Yani hiç olmazsa bize bağırsaydı ya da duvarı yumruklasaydı, ne bileyim, bir şeyler yapsaydı," diye mırıldanıyordu Khalad'a Be-rit, ertesi sabah mavi halılarla kaplı oturma odasında tekrar toplandıklarında. "Bütün yaptığı öylece oturmak."
"Sparhawk duygularını kendine saklıyor," dedi Khalad.
"Burada söz konusu olan karısı, Khalad! Orada öylece, koyun gibi oturuyor. Bu adamın duyguları yok mu?"
"Elbette var, ama hepimiz görelim diye onları çıkarıp burnumuzun dibinde sallamıyor. Şu anda onun için düşünmek, hissetmekten daha önemli. Dinliyor ve parçaları birleştiriyor. Duygularını açığa vurmayı Scarpa'yi eline geçireceği zamana saklıyor."
Sparhawk, kucağında kızıyla koltuğunda oturuyordu. Yer döşemesini inceliyor gibi görünüyor ve aklı başka yerdeymiş gibi Prenses Danae'nin kedisini okşuyordu.
Lord Vanion, İmparator'a ve diğerlerine, Klael'i ve güçlerini stratejik olarak nasıl yerleştirdiklerini anlatıyordu: Troll'ler, Tamul Topraklan'run güneyinin ortasındaki Tamul dağlarına, Atanlar Sarna'ya ve Tikume'nin Peloileri Şamar'a.
Flüt, sessizce Sephrenia'nm kucağında oturuyordu. Berit birdenbire, daha önce anlamadığı bir şeyi fark etti. Önce Prenses Da-nae'ye, ardından Çocuk Tanrıça'ya baktı. İkisi de aynı yaşta görünüyordu, davranışları ve tavırları birbirlerine çok benziyordu.
Çocuk Tanrıça'nın varlığı, imparator Sarabian üzerinde tuhaf

bir etki yapıyordu. Kıtanın kararsız, parlak yöneticisi, onun varlığı yüzünden sersemlemiş gibiydi ve gözlerini kocaman açıp kıza bakıyordu. Yüzü solgundu ve Lord Vanion'un söylediği tek bir kelimeyi bile duymadığı açıktı.

ilhanx

Aphrael sonunda dönüp adamın bakışına karşılık verdi. Sonra gözlerini yavaşça adama dikti.
İmparator şiddetle irkildi.
"Annen sana gözlerini dikip birine bakmanın kabalık olduğunu söylemedi mi, Sarabian?" diye sordu kız.
"Davranışlarına dikkat et" diye azarladı Sephrenia.
"Burada bir şeyler dinlemesi gerekiyor. Eğer hayran olunmak isteseydim kendime bir köpek yavrusu alırdım."
"Özür dilerim, Tanrıça Aphrael," dedi İmparator. "Kutsal ziyaretçilerim olması pek enderdir." Kıza daha yakından baktı. "Umarım söylediklerime alınmazsınız, ama Prens Sparhawk'in kızma çok benziyorsunuz. Daha önce hiç ekselanslanyla karşılaştınız mı?"
Sparhawk'in başı sertçe dikildi, gözlerinde garip vahşi bir ifade vardı.
"Siz söyleyince fark ettim, sanırım hiç karşılaşmadım," dedi Flüt. Odanın öbür tarafındaki prensese baktı. Berit, Flüt kucağından sıyrılıp Sparhawk'in koltuğuna yaklaşırken Sephrenia'mn gözlerinin de biraz vahşileştiğini fark etti. "Selam, Danae," dedi Çocuk Tanrıça, çok rahat bir tavırla.
"Selam, Aphrael," dedi Prenses, neredeyse aynı tonda. "Annemi geri getirmek için bir şeyler yapacak mısın?"
"Çalışıyorum. Babanın bu konuda, fazla heyecana kapılmama-smı sağla. Parçalara bölünüp ortalıkta uçuşursa ve biz onu yeniden bir araya getirmek zorunda kalırsak, hiçbir yararı olmaz."
"Biliyorum. Bu konuda elimden geleni yapacağım. Kedimi tutmak ister miydin?"
Flüt, gözleri bir tür korkuyla dolmuş olan Mmrr'a baktı. "Beni sevdiğini pek sanmıyorum," dedi kız.
"Ben babamı hallederim," diye Çocuk Tanrıça'ya garanti verdi Danae. "Sen bu diğerleriyle ilgilen."
"Tamam." Aphrael bir an sustu. " Sanırım seninle iyi anlaşacağız. Zaman zaman sana uğrasam bir sakıncası olmaz, değil mi?"
"Ne zaman istersen, Aphrael."
47

Garip bir şeyler dönüyordu. Berit iki küçük kız arasındaki sohbette tuhaf hiçbir şey bulamamıştı, ama Sparhawk'm - ve Sephre-nia'nm - yüzü açıkça rahatsız olduklarını gösteriyordu. Berit sıradan bir ifade takınıp etrafına bakındı. Sohbeti dinleyen herkesin yüzünde - Lord Vanion ve Anarae Xanetia dışında herkesin - hafif manalı bir gülümseme vardı. İkisinin de yüzü, Sephrenia ve Spar-hawk gibi gerilmişti. Belli ki gerçek bir felaket yaşanmıştı, ama Allah canını alsın ki, ne olup bittiğini anlayamıyordu.
"Bu olasılığı yok sayabileceğimizi sanmıyorum," dedi Oscagne. "Barones Melidere, bize tekrar tekrar, ne kadar keskin bir zekâsı olduğunu gösterdi."
"Teşekkürler, Ekselansları" dedi Melidere tatlılıkla.
"Bu bir kompliman değildi, Barones," dedi soğukça Oscagne. "Bu durumda zekânız, kullanılabilecek bir kaynak. Siz Scarpa'yı gördünüz, biz görmedik. Gerçekten deli olduğuna inanıyor musunuz?"
"Evet Ekselansları/tamamen deli. Buna inanmamı sağlayan, sadece davranışları değildi. Krager ve diğerleri ona, canlı bir kobraya davranacakları gibi davranıyorlardı. Korkuyorlardı."
"Bu Arjunalı hırsızlardan aldığım bazı raporlarla örtüşüyor," diye onayladı Caalador. "insanlar delilerden bahsederken içine biraz abartı katarlar, ama ulaşan bütün raporlar bundan bahsediyordu."
"Sparhawk'i ve beni rahatlatmak için oldukça garip bir yol buldun, Caalador," dedi Kalten. "Sevdiğimiz kadınların, bir delinin esiri olduklarım öne sürüyorsun. O her şeyi yapabilir."
"Göründüğü kadar kötü olmayabilir, Sör Kalten" diye belirtti Oscagne. "Eğer Scarpa deliyse, bu kaçırma fikri sadece ona ait olmayabilir? Durum buysa, çözüm çok basit. Prens Sparhawk mektuptaki talimatlara uyar, Scarpa, Kraliçe Ehlana ve Alean ile belirir, Majesteleri ona Bhelliom'u verir ve bu iş biter. Hepimiz, ona dokunduğu anda Scarpa'nm başına gelecekleri biliyoruz."
"Sen deliliği acizlikle bir tutuyorsun, Oscagne" diye karşı çıktı Sarabian. "Ama işler böyle yürümüyor. Zalasta, Bhelliom'a el sürerse yüzüklerin onu koruyacağını biliyor ve eğer o biliyorsa, Scarpa'nm da bildiğini varsayabiliriz. Mücevhere elini bile sürmeden önce, yüzükleri isteyecektir."
"Öyleyse üç olasılığımız var" dedi Emban özetleyerek. "Ya
48

Cyrgon bu kaçırma işinde Zalasta'ya akıl hocalığı etti, ya Zalasta bu fikri kendi başına geliştirdi ya da Scarpa o kadar deli ki, Bhelli-bm'u ele geçirip hiçbir hazırlığı ve bilgisi olmadan sağa sola emirler yağdırmaya başlayabileceğini düşünüyor."
"Bir olasılık daha var, eksalansları," dedi Ulath. "Klael kumandayı ele almış olabilir ve bu, Bhelliom'u, geleneksel yarışmaları için onu zorlamanın bir yolu olabilir."

ilhanx

"Bu noktada tüm bunlar neyi değiştirir ki?" diye aniden sordu Sparhawk. "Takası yapmak için kimin belireceğini görene kadar bunun kimin fikri olduğunu da bilemeyeceğiz."
"Hazırda planlarımız olması gerekir Prens Sparhawk," dedi Oscagne. "Olası her durumu gözönüne getirip incelemeliyiz ki, gerçekleştiğinde ne yapacağımızı bilelim."
"Ben zaten ne yapacağımı biliyorum, Ekselansları," dedi karanlık bir şekilde Sparhawk.
"Şu an için hiçbir şey yapamayız' dedi Vanion, biraz atak davranarak. "Tüm yapabileceğimiz, Krager'in notunu beklemek."
"Gerçekten de öyle," diye onayladı Ulath. "Krager Sparhawk'a talimatlar verecek. Bu talimatlar bize, bunun aslında kimin planı olduğuna dair ipuçları verebilir."
"Sen de fark ettin, değil mi?" diye Khalad'a sordu Berit, akşam olmuştu ve yatmaya hazırlanıyorlardı.
"Neyi fark ettim mi?"
"Masum numarası yapma, Khalad. Etrafında olup biten her şeyi görüyorsun. Hiçbir şey gözünden kaçmıyor. Flüt ve Danae konuşurlarken, Sparhawk ve Sephrenia çok garip davranıyorlardı."
"Evet," dedi Khalad soğukkanlılıkla."Ne olmuş yani?"
"Nedenini merak etmiyor musun?"
"Bu nedenin bizi ilgilendirmeyeceği hiç aklına geldi mi?"
Berit bir an duraksadı. "İki kızın birbirine ne kadar benzediğini •fark ettin mi?"
Khalad omuz silkti. "Kızlar konusunda uzman sensin."
Berit birdenbire kızardı ve kızardığı için kendisine lanet okudu.
"Bu sır değil, biliyorsun," dedi Khalad. "İmparatoriçe Elysoun oldukça açık. Duygularını da - biliyorsun - saklamıyor."
"O iyi bir kız," diye hızla savunmaya geçti Berit. "Yalnızca

onun halkı, bizim ahlak anlayışımızı umursamıyor. Sadakat kavramını anlamıyorlar bile."
"Onu karalamaya çalışmıyorum. Davranışları kocasını rahatsız etmiyorsa, beni de etmez. Ben köylü çocuğuyum, hatırladın mı? Böyle konulara daha gerçekçi yaklaşırız. Yalnızca yerinde olsam, ona fazla bağlanmazdım, Berit. İlgisi zamanla başka yerlere kayabilir."
"Kaydı bile. Yine de arkadaşlığımızı kesmek istemiyor. Bana da ona da - ve daha önce söylemeyi unuttuğu yaklaşık yarım düzine diğerlerine de - arkadaşça davranmaya devam etmek istiyor."
"Dünyanın daha çok arkadaşlığa ihtiyacı var, Berit" dedi Kha-lad sırıtarak. "İnsanlar biraz daha arkadaşça davransalar, bu kadar çok savaş olmazdı."
Krager"in ikinci notu ellerine iki gün sonra ulaştı; Ehlana'nın saçından yeni bir tutamla gerçekliği kanıtlanmıştı. O sersem sarhoşun Kraliçenin soluk sarı saçlarına zarar veriyor olduğunu düşünmek, nedense Berit'in cinlerini tepesine çıkardı. Sparhawk, karısının saçını şefkatle parmakları arasında tutarak diğerlerinden biraz uzakta otururken, Vanion notu onlara okudu.
"Sparhawk, eski dostum," diye başlıyordu not. "Sana böyle seslenmeme bozulmuyorsun, değil mi? Her şey daha yolunda gi-diyorken, Martel'in bunu öylece söyleyivermesine hayran kalmıştım. Sanırım onda hayran kaldığım tek şey de buydu.
"Bu kadar hoş anı yeter. Bir yolculuk yapacaksın, Sparhawk. Senin ve seyisinin, güneydoğu Arjuna'daki Beresa'ya giden kara yolundan gitmenizi istiyoruz. Gözetleniyor olacaksınız, bu yüzden yan yollara sapmayın, Kalten ve diğer maymunlar arkanızdan iz sürmesin, Sephrenia'yı bir pire ya da fare kılığında cebinde taşıma ve kesinlikle Bhelliom'u hiçbir amaç için kullanma - kamp ateşi yakmak için bile. Biliyorum ki senin mutlak işbirliğine güvenebiliriz, eski dost, uslu olmazsan, Ehlana'yı bir daha göremeyeceğini biliyorsun.
"Seninle konuşmak daima zevktir, Sparhawk, özellikle bu kez elleri bağlı olan sensen. Şimdi artık zaman kaybetmeyi bırak. Kha-lad'ı ve Bhelliom'u alıp Beresa'ya git. Orada, yeni talimatlar alacaksın. Sevgilerimle, Krager."

uçuncu bolum
KONUŞUP DURDULAR VE her "belki", "olası", "muhtemelen" ya da "öte yandan" Sparhawk'i çileden çıkmanın sınırına getiriyordu. Bunların hepsi tahminlerden ibaretti ve başladıkları yere dönüp durarak esas meseleye bir türlü germiyorlardı. Diğerlerinin biraz ötesinde oturup soluk bukleyi elinde tutuyordu. Saç, tuhaf bir şekilde canlı gibiydi, yumuşak bir okşayışla parmağına dolanıyordu.
Elbette bu onun hatasıydı. Ehlana'nın Tamuli'ye gelmesine asla izin vermemeliydi. Ama sorun bunun da ötesindeydi. Ehlana hayatı boyunca tehlikeyle karşı karşıyaydı, üstelik sırf onun yüzünden -

ilhanx

Anakha olması yüzünden. Xanetia Anakha'nm yenilmez olduğunu söylemişti, ama yanılıyordu. Anakha da, her evli erkek kadar savunmasızdı. Ehlana ile evlenerek, onun hayatını tehlikeye atmıştı, kadın yaşamı boyunca tehlikede olacaktı.
Onunla hiç evlenmemeliydi. Onu seviyordu, ama böylesi bir tehlikeye atmak sevgiye sığar mıydı? Ehlana konuyu ilk ortaya attığında, böylesine komik bir fikri kabullenmesine neden olan zayıflığına lanet etti. O bir askerdi ve askerler asla evlenmemeliydi - özellikle arkalannda pek çok savaş bırakmış ve hâlâ düşmanları olan yıpranmış yaşlı emektarlarsa. Yoksa kendisi bencil, yaşlı bir salak mıydı? Aptal bir genç kızın duygularından yararlanmaya hazır yan bunak, iğrenç bir şehvet düşkünü müydü? Ehlana gösterişli bir şekilde, kendisini redderse öleceğini söylemişti, ama Sparhawk işin doğrusunu biliyordu. İnsanlar karınlarına saplanmış bir kılıçla ölürler ya da yaşlanarak, ama aşktan ölen görülmemiştir. Kızın yüzüne karşı dalga geçerek saçma emrini reddetmesi gerekirdi. Sonra kıza uygun bir evlilik ayarlayabilirdi, iyi huylu, iyi bir işi olan, yakışıklı, genç bir soylu bulabilirdi. Böyle yapsaydı, Ehlana şimdi, yaşamına değer vermeyen yabancı Tannlarm, dejenere büyücülerin ve delilerin insafına kalmak

yerine Cimmura'da, güvenlikte olurdu.
Ve hâlâ konuşup duruyorlardı. Niçin böyle nefeslerini tüketiyorlardı? Bu meselede yapılacak hiçbir seçim yoktu. Sparhawk talimatlara uyacaktı çünkü Ehlana'nm hayatı buna bağlıydı. Diğerleri kesinlikle bu konuda onunla tartışmak isteyeceklerdi, ama bütün bu tartışmalar sadece onun kafasını karıştırıyordu. Belki de en iyisi, Khalad'ı ve Bhelliom'u alıp Matherion'dan gitmek ve anlamsız zırvalarıyla kendisini delirtmelerine izin vermemekti.
Onu dalıp gidişinden uyandıran, yanağına değen bir bahar meltemi ve yumuşak bir burnun eline sürtülüşü oldu.
"Düşüncelerinizi bölmek istemezdim, bay şövalye" diye özür diledi beyaz geyik, "ama hanımım sizinle görüşmek istiyor."
Sparhawk şaşkınlık içinde başını kaldırdı. Artık Matherion'daki mavi odada değildi, diğerlerinin sesleri ortadan silinerek yerini altın bir kumsalı uysalca okşayan dalgaların sesine bırakmıştı. Koltuğu, denizden bir mücevher gibi yükselen küçük, yeşil adadaki Aphrael tapmağının mermer döşemesinin üzerindeydi. Gökkuşağı renklerindeki göğün altında yumuşak bir meltem esiyor ve mermer tapmağın etrafındaki asırlık meşeleri yumuşakça hışırdatıyorlardı.
"Siz beni unuttunuz," diyerek yaklaştı şefkatli beyaz dişi geyik, gözleri keder doluydu.
"Asla. Sizi ebediyyen hatırlayacağım, sevgili varlık, çünkü sizi seviyorum, ilk karşılaştığımız günkü kadar seviyorum." Süslü cümleler dudaklarından, kendiliğinden dökülmüştü.
Beyaz geyik mutlulukla iç geçirip karbeyazı başını kucağına dayadı. Sparhawk, kıvrılmış beyaz boynu okşarken, etrafa bakındı.
Beyazlara bürünmüş Çocuk Tanrıça Aphrael, ışıldayan bir haleyle çevrelenmiş olarak, yakındaki meşelerden birinde oturuyordu. Flütünü kaldırdı ve neredeyse şakacı, küçük bir nota çaldı.
"Şimdi neyin peşindesin, Aphrael?" diye sordu, dudaklarının ucuna kadar gelen renkli cümleleri bile bile yutarak.
"Konuşmak isteyebileceğini düşünmüştüm," dedi Aphrael, flütünü dudaklarından indirerek. "Yoksa kendi kendini mahvetmek için biraz daha zamana mı ihtiyacın vardı? Ya da kendini cezalandırmak için bir kırbaç ister miydin? Peki baba, istediğin kadar devam et. Bu özel an, ne kadar istersem, o kadar uzayabilir." Çimen lekeli küçük ayaklarının birini uzattı, hiçbir şeye basmadan var ol-

mayan basamaklardan aşağıya tapınağının mermer zeminine soğukkanlılıkla indi. Yere bağdaş kurup oturdu ve flütünü tekrar dudaklarına götürdü "Biraz çalarsam karanlık düşüncelerini rahatsız etmiş olur muyum?"
"Sen ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu Sparhawk.
Kız omuz silkti. "Kendini cezalandırmak için tuhaf bir ihtiyaç içindeymiş gibiydin, ama bunun için zamanımız yoktu. Eğer farklı ihtiyaçları aynı anda karşılayamasaydım, tanrıçalığım pek bir işe yaramazdı, değil mi?" Flütünü kaldırdı. "Özellikle dinlemek istediğin bir şey var mı?"
"Sen gerçekten ciddisin, değil mi?"
"Evet." Flütünden küçük bir melodi çıkardı.
Sparhawk bir saniye baktıktan sonra, teslim oldu. "Bu konuda konuşabilir miyiz?"
"Aklın başına geldi mi? Bu kadar çabuk? Şaşırtıcı."
Sparhawk etrafındaki adaya baktı. "Burası nerede?" dedi merakla.

ilhanx

Çocuk Tanrıça omuz silkti. "Ben nerede olmasını istersem orada. Gittiğim her yere onu da taşıyorum. Demin düşündüklerinde ciddi miydin, Sparhawk? Gerçekten Bhelliom'u alıp Khalad'ı ensesinden yakalayıp Faran'vn sırtına atlayıp, aynı anda üç yöne birden gitmeye mi çalışacaktın?"
"Vanion ve diğerlerinin bütün yaptıkları konuşmak, Aphrael, bu konuşmalar hiçbir yere varmıyor."
"Bu düşüncen hakkında Bhelliom ile görüştün mü?"
"Karar benim, Aphrael. Ehlana benim karım."
"Ne kadar cesursun, Sparhawk. Bhelliom'a bir kez bile danışmadan, onunla ilgili karar alıyorsun. Onun kibarlığına aldanma, baba. Bu onun arkaik konuşma biçiminin yansıması. Kendin için ne kadar üzülsen de, o yanlış olduğunu bildiği bir şeyi yapmayacaktır ve eğer fazla ısrarcı olursan, yeni bir güneş yaratmaya karar verebilir - kalbinin yaklaşık altı inç yukarısına."
"Yüzükler bende, Aphrael. Emirleri veren hâlâ benim."
Kız güldü. "Sen gerçekten yüzüklerin bir anlamı olduğuna inanıyor musun, Sparhawk? Bhelliom'un üzerinde güçleri yok. Bu sadece onun bilinci - iradesi ve amacı - olduğunu gizli tutmak için kullanılan bir numaraydı. Yüzükleri istediği zaman yoksayabilir."
"Öyleyse bana niçin ihtiyacı var?"
53

"Çünkü sen bir gereklililiksin, Sparhawk - yağmur, gelgit veya rüzgâr gibi bir gereklilik. Klsel gibi gereklisin - Bhelliom gibi - ya da benim gibi. Bir gün buraya dönüp gereklilik hakkında konuşmalıyız, ama şimdi buna vaktimiz yok."
"Dünkü ustalık gösterin de gereklilik miydi? Kendi kendinle herkesin önünde sohbet etmeseydin dünyanın sonu mu gelirdi?"
"Dün yaptığım işe yarayan bir şeydi baba, ama gerekli değildi. Ben neysem oyum, bunu değiştiremem. Bu dönüşümlerden geçerken, etrafta iki küçük kızı tanıyan insanlar oluyor ve benzerlikleri fark etmeye başlıyorlar. İki kızın herkesin önünde karşılaşmasına özen gösteriyorum. Böylece gereksiz şüpheler ortadan kalkıyor ve yorucu sorularla karşılaşmak gerekmiyor."
"Mmrr'ı çok korkuttun, biliyorsun."
Kız başıyla onayladı. "Kendimi ona affettireceğim. Bu her zaman bir sorun oluşturuyor. Hayvanlar kılık değiştirmelerimizin gerisini görebiliyor. Bize, bizim birbirimize baktığımız gibi bakmıyorlar."
Adam iç çekti. "Ne yapmalıyım, Aphrael?"
"Burayı ziyaret etmenin aklını başına getireceğini umuyorum. Gerçekliğe bir uğramak genellikle bu etkiyi gösterir."
Adam kızın özel, gökkuşağı renklerindeki göğüne baktı. "Senin gerçeklik anlayışın bu mu?"
"Gerçekliğimi beğenmedin mi?"
"Çok hoş," dedi, beyaz geyiğin boynunu, dalgınca okşarken, "ama bu bir rüya."
"Buna emin misin, Sparhawk? Bunun gerçeklik olmadığına ve diğerinin de rüya olmadığına emin misin?"
"Bunu yapma. Başımı acıtıyor. Ne yapmalıyım?"
"Sanırım atacağın ilk adım, Bhelliom ile uzun bir görüşme olmalı. Bu tuhaf hallerin ve ani kararların onu çok endişelendirdi."
"Peki. Ya sonra?"
"Daha oraya kadar gelmedim." Adama sırıttı. "Üzdünde çalışı-yom Segilim."
"İyi olacaklar, Kalten," dedi Sparhawk, şefkatle elini acı çeken arkadaşının omzuna koyarak.
Kalten başını kaldırıp baktı, gözleri umutsuz bir hüzünle doluydu. "Emin misin, Sparhawk?"
54

"Eğer sakin durursak iyi olacaklar. Rendor'dan döndüğüm zaman Ehlana çok daha büyük bir tehlike altındaydı ve bunun da üstesinden gelmiştik, değil mi?"
"Sanırım haklısın." Kalten koltuğunda dikleşip mavi yeleğini çekiştirdi. Yüzü solgundu. "Sanırım birilerini bulup canlarını acıtacağım."
"Ben de seninle gelebilir miyim?"
"İstiyorsan, yardım edebilirsin." Kalten yanağını oğuşturdu. "Düşünüyordum da, biliyorsun, Krager'in notundaki talimatlara uyarsan Tamuli'nin bir ucundan diğerine kadar bir yıl ya da daha fazla seni gezdirip canını çıkaracak, değil mi?"
"Seçme şansım var mı? Beni gözlüyor olacaklar."
"Bırak yapsınlar. BeritTe nasıl karşılaştığımızı hatırlıyor musun?"
"Cimmura'daki Karargâh'ta çömezdi," diye omuzlarını silkti.

ilhanx

"Hayır, ben ilk gördüğümde değildi. Lamorkand'daki sürgünümden geri dönüyordum ve Cimmura'nm dışmda, bir yol kenan hanında durdum. Berit ve Kurik oradaydılar ve Berit senin zırhmı giyiyordu. Seni çocukluğumuzdan beri tanırım, ama ben bile gördüğümün sen olmadığını söyleyemezdim. Sizi ben bile ayırt edemiyor-sam, Krager'in ajanları asla ayırt edemez. Tamuli'de birileri gezine-cekse, Berit yapsın. İkimizin yapacak daha önemli işlerimiz var."
Sparhavvk irkildi. "Şimdiye dek duyduğum en iyi fikir." Etrafına, diğerlerine baktı. "Dikkatinizi bana yöneltebilir misiniz, lütfen?"
Herkes yüzlerinde endişeli bir ifadeyle, ona döndü.
"Çalışma zamanı geldi. Dostumuz Kalten bana, Sör Berit'i geçmişte bir aldatmaca için kullandığımızı hatırlattı. Berit ve ben neredeyse aynı boydayız ve zırhım ona oluyor - az çok - ve başlığı kapalı olduğu sürece, kimse ben olmadığımı anlayamaz. Eğer onu yeniden canı çıkmış yaşlı bir asker numarası yapmaya ikna edebilirsek, Krager ve arkadaşlarına birkaç sürpriz hazırlayabiliriz."
"Sormana bile gerek yok, Sparhawk," dedi Berit.
"Gönüllü olmadan önce bazı ayrıntıları öğrenmelisin Berit," dedi Khalad arkadaşına acılı bir sesle.
"Baban da hep böyle derdi," diye anımsadı Berit.
"Niye onu dinlemedin?"
"İlginç bir plan, Prens Sparhawk," dedi Oscagne, biraz şüpheliydi, "ama aşırı derecede tehlikeli, değil mi?"
55

"Ben korkmuyorum, ekselansları," diye karşı çıktı Berit.
"Size yönelik tehlikeden bahsetmiyorum, genç adam. Kraliçe Ehlana'yı sokacağımız tehlikeden bahsediyorum. Birileri kılık değiştirdiğinizi anlarsa - yani..." Oscagne ellerini iki yana açtı.
"Öyleyse bu kılık değiştirmeyi kimsenin anlayamayacağı hale sokmalıyız," dedi Sephrenia.
"Başlığını daima kapalı tutamaz, Sephrenia" dedi Sarabian.
"Sanırım öyle yapması da gerekmeyecek," dedi Sephrenia. Düşünceli bir şekilde Xanetia'ya baktı. "Ortak çalışacak kadar birbirimize güveniyor muyuz, Anarae? Şimdiye kadar yaptıklarımızdan daha derin bir işbirliğinden söz ediyorum."
"Önerinizi bütün dikkatimle dinliyorum, kız kardeşim."
"Delphae büyüsü asıl olarak içeriye yöneliktir, değil mi?"
Xanetia başını sallayarak onayladı.
"Belki de bu yüzden kimse bu büyüyü hissedemez ya da duyamaz. Styric büyüsüyse bunun tam tersidir. Çevremizdeki şeyleri değiştiririz, yani büyümüz dışarıya dönüktür. Bu durumda iki yöntem de tek başına bir işe yaramaz, ama onları birleştirirsek ..." Cümlenin sonunu havada asılı bıraktı.
"İlginç bir fikir," diye düşüncelere daldı Aphrael.
"Anlayabildiğime emin değilim," dedi Vanion.
"Anarae ve ben, deneysel çalışacağız," dedi Sephrenia, "ama düşündüğüm işe yararsa, Sparhawk ve Berit, birbirlerine öyle benzeyecekler ki, tıraş olurken birbirlerini ayna olarak kullanabilecekler."
"İkimiz de tam olarak diğerinin ne yaptığım bildiği sürece, pek bir zorluk yok, Sparhawk" diye temin etti Sephrenia, Vanion ile paylaştığı odada. Berit, Vanion ve Anarae de yanlarındaydı.
"Gerçekten işe yarayacak mı?" diye sordu Sparhawk şüpheyle.
"Bu daha önce hiç denenmemişti," dedi Vanion, "yani kesin emin olamayız."
"Kulağa çok ikna edici gelmiyor. Gerçi çok matah bir şey olmayabilir ama sahip olduğum tek surat bu."
"Siz ya da genç Sör Berit için hiçbir tehlike yok, Anakha," dedi Xanetia. "Geçmişte insanlarım vadimizi terk edip yabancı diyarlara, diğerlerinin arasına gitmek zorunda kalmışlardı. Gerçek kimliğimizi saklamak için bu yola başvururduk."
56

"işleyiş şekli yaklaşık olarak şöyle, Sparhawk" diye açıkladı Sephrenia. "Xanetia, normalde senin yüz hatlarını kendi yüzüne kazıyacak bir Delphae büyüsü dokuyacak, ama o büyüsünü yaparken, ben büyüyü Berit'e yönlendirecek bir Styric büyüsü dokuyacağım."
"Sen bu büyüyü dokurken Matherion'daki her Styric bunu hissetmeyecek mi?" diye sordu Sparhawk.
"İşte işin güzel tarafı bu," dedi Aphrael. "Büyünün kaynağı aslında Xanetia, kimse bir Delphae büyüsünü duyamaz ya da hissede-mez. Cyrgon şahsen yan odada oturabilir ve hiçbir şey duyamaz."
"İşe yarayacağına emin misin?"
"Bunu anlamanın tek bir yolu var."

ilhanx

Sparhawk, elbette hiçbir şey hissetmedi. Ne de olsa, sadece modeldi. Yine de Berit'in görünüşünün değişmesini izlemek biraz rahatsız ediciydi.
Ortak büyü tamamlandığında, Sparhawk genç arkadaşını dikkatle inceledi. "Gerçekten siluetten böyle mi görünüyorum?" dedi Vanion'a, biraz gururu kırılmış hissediyordu.
"İkinizi ayırt edemiyorum"
"Burun biraz eğri, değil mi?"
"Bildiğini sanıyorduk."
"Kendime hiç siluetten bu gözle bakmamıştım." Sparhawk Berit'in gözlerini inceledi. "Belki gözlerini biraz kıssan iyi olur," diye önerdi. "Gözlerim eskisi kadar iyi değil. Yaşlandıkça başına gelecek şeylerden biri de bu işte."
"Hatırlamaya çalışırım." Berit'in sesi bile değişmişti.
"Sesim gerçekten böyle mi?" Sparhawk yılgınlığa kapılmıştı.
Vanion başıyla onayladı.
Sparhawk kafasını iki yana salladı. "Kendi kendini, diğerlerinin seni gördüğü gibi görmek, kesinlikle kendin hakkındaki olumlu düşüncelerini değiştiriyor" diye itiraf etti. Yeniden Berit'e baktı. "Ben hiçbir şey hissetmedim. Ya sen?"
Berit, zorlukla yutkunup başını sallayarak hissettiğini belirtti.
"Nasıldı?"
"Bundan bahsetmemeyi tercih ederim." Berit ürpererek, ürkek parmak ucu dokunuşlarıyla, yeni yüzünü keşfetmeye çalışıyordu.
"Hâlâ birbirlerinden ayıramıyorum," dedi hayranlıkla Kalten,

bir Berit'e, bir Sparhawk'a bakarak. /
"Zaten düşünce buydu," dedi Sparhawk.
"Sen şimdi hangisisin?"
"Biraz ciddi olmaya çalış, Kalten."
"Artık nasıl yapıldığını bildiğimize göre, bazı başka değişiklikler de yapabiliriz," dedi Sephrenia. "Ortalıkta rahatça dolaşabilmeniz için hepinize yeni yüzler vereceğiz - ve buraya, saraya, sizin yüzlerinizi taşıyan adamlar yerleştireceğiz. Sanırım Hasat Festivali'nden sonra bile gözlenmekte olduğumuz gerçeğinden yola çıkmalıyız ve bu da özel problemimizi çözer."
"Daha sonra ayrıntılı planlar yapabiliriz," dedi Vanion. "Önce Be-rit'i ve Khalad'ı yola çıkaralım. Buradan Beresa'ya gitmek için herke^ sin kullandığı yol hangisidir?" Harita açıp masanın üzerine yaydı.
"Gezginlerin çoğu deniz yoluyla gider," dedi Oscagne, "ama kara yoluyla gidenler, Micae'ya kadar yarımadayı geçer ve oradan anakaraya giden bir gemiye binerler."
"Oralarda pek yol yokmuş gibi görünüyor," diye homurdandı Vanion, haritaya bakarak.
"Yerleşimin oldukça az olduğu bir bölgedir, Lord Vanion," diye omuz silkti Oscagne, "tuz bataklıkları ve benzerleri. Oralardaki birkaç patika haritada görünmez."
"Elinizden geleni yapın," dedi Vanion iki genç adama. "Tamul Dağları'nı geçip ormanın batısındaki şu yola gireceksiniz."
"Ben olsam, şu dağlardan uzak durmaya özen gösterirdim, Berit," diye öğüt verdi Ulath. "Orada şimdi Troll'ler var."
Berit başıyla onayladı.
"Faran'la konuşsan iyi olur, Sparhawk," dedi Khalad. "Sanırım Berit sırf senin yüzünü taşıdığı için sen olduğuna inanmayacaktır, inandırıcı olmamız gerekiyorsa, Berit'in ona binmesi lazım."
"Bunu unutmuştum," diye itiraf etti Sparhawk.
"Unuttuğunu tahmin etmiştim."
"Peki öyleyse," diye Vanion, iki gence verdiği öğütlere devam etti. "Lydros'a giden bu yolu izleyin, sonra Arjuna'nın güney ucu boyunca, Beresa'ya giden yolu izleyin. Mantıklı yol budur, sanırım sizin de bu yolu gitmenizi bekliyorlar."
"Bu epey zaman alacak, Lord Vanion" dedi Khalad.
"Biliyorum. Krager ve arkadaşlarının istediği bu. Acele ediyor

olsalardı, Sparhawk'a deniz yoluyla gitmesini söylerlerdi."
"Berit'e karının yüzüğünü ver, Sparhawk" dedi Flüt.
"Ne?"

ilhanx

"Zalasta yüzüğü hissedebilir ve o hissedebilirse, Cyrgon da hissedebilir - ve Klael kesinlikle hissedecektir. Berit'e yüzüğü vermezsen, yüzünü değiştirmek sadece zaman kaybı olur."
"Berit'i ve Khalad'ı çok büyük bir tehlikeye atıyorsun," dedi Sephrenia eleştirel bir ifadeyle.
"Bize bunun için para veriyorlar, Küçük Ana" diye omuz silkti Khalad.
"Ben onları koruyacağım," diye ablasına söz verdi Aphrael. Sonra tartarak Berit'e baktı. "Beni çağır," dedi.
"Efendim?"
"Büyüyü kullan, Berit," diye açıkladı abartılmış, bir sabırla. "Doğru yaptığına emin olmak istiyorum."
"Oh." Berit dikkatle çağırma büyüsünü okudu, elleri de büyüye eşlik eden karmaşık hareketler yapıyordu.
"Kajerasticon'u yanlış telaffuz ettin," diye düzeltti kız.
Sephrenia, başarısız bir şekilde kahkahasını bastırmaya çalıştı.
"O kadar komik olan nedir?" diye sordu Talen.
"Sör Berit'in telaffuzu anlam hakkında bazı sorulara neden oldu," diye açıkladı Stragen.
"Ne dedi?" diye sordu Jalen merakla.
"Boş ver ne dediğini," dedi Flüt resmi bir edayla. "Biz burada, kızlar ve erkekler arasındaki farklar üzerine modası geçmiş şakaları tekrarlamak için bir araya gelmedik. Bunun üzerinde biraz çalış, Berit. Şimdi de gizli çağrıyı dene."
"Bu da nedir?" diye Vanion'a fısıldadı Itagne.
"Mesajların iletilmesi için kullanılır, ekselansları" dedi Vanion. "Böylece Çocuk Tanrıça'nın yalnızca bilincine ulaşılır, varlığına değil. Bu büyüyü kullanarak ona, başka birine aktarması için bir mesaj verebiliriz."
"Çocuk Tanrıça'ya biraz ayıp olmuyor mu? Onu gerçekten böyle ortalıkta dolandırıp mesaj mı taşıtıyorsunuz?"
"Bundan rahatsız olmuyorum, Itagne." Aphrael gülümsedi. "Sadece sevdiklerimize hizmet etmek için yaşamaz mıyız?"
Berit'in ikinci büyüdeki telaffuzu sorunsuzdu.

"Zaten herhalde bunu kullanmak isteyeceksin, Berit," diye Vani-on yol gösterdi. "Krager Sparhawk'i, büyü kullanmaması konusunda uyarmıştı, yani büyü yaparken belli etmemeye çalış. Yolda sana yeni talimatlar verilirse, uyuyor gibi yap, Aphrael'e de haber ver."
"Artık onu Sparhawk'm zırhına sokmaya gerek yok, değil mi, Lord Vanion?" diye sordu Khalad.
"İyi düşündün," diye onayladı Vanion. "Bir gömlek zırh yeter. Artık yüzünü görmelerini istiyoruz."
"Tamam, Lordum."
"Şimdi sen iyisi mi yat uyu," diye devam etti Vanion. "Yarın sabah erkenden yola çıkacaksınız."
"Fazla erken olmasın," diye Caalador düzeltti. "Kezinlile o ca-zuz olcak herflerin kendkendilerine onnan gidiyoken görmeyi ka-çırmazmı istemiyoz. Yeni bi yüzün olması, bunnan azcık hava at-massan fasulyedendir, di mi?"
Ertesi sabah avlu serin ve nemliydi, ışıklar saçan şehrin üzerine ince bir sonbahar sisi çökmüştü. Sparhawk, Faran'ı ahırdan çıkardı. "Dikkatli olun" diye gezgin pelerinleri ve gömlek zırhlarına bürünmüş iki delikanlıyı uyardı.
"Bunu zaten söylemiştiniz, Lordum," diye hatırlattı Khalad. "Berit ve ben sağır değiliz, bunu biliyorsunuz."
"Bu ismi unutsan iyi olur, Khalad," diye uyardı Sparhawk. "Yanındaki genç arkadaşının ben olduğum fikrine kendini alıştırmaya başla. Yanlış yerde bir dil sürçmesiyle her şey mahvolur."
"Bunu aklımda tutacağım."
"Paraya ihtiyacınız var mı?"
"Hiç sormayacaksın sanmıştım."
"Baban kadar kötüsün." Sparhawk kuşağının altından bir kese çıkarıp silahtarına verdi. Faran'ı çenesinden tutup iri aygırın gözlerinin tam içine baktı. "Berit'le gitmeni istiyorum, Faran. Tamamen benimleymiş gibi davranmalısın."
Faran kulaklarını devirip uzaklara baktı.
"Dikkatini buraya topla," dedi sertçe Sparhawk. "Bu önemli."
Faran iç çekti.
"Neden bahsettiğini biliyor, Sparhawk," dedi Khalad. "Aptal değil - sadece kötü huylu."

ilhanx

Sparhawk dizginleri Berit'e verdi. Sonra aklına bir şey geldi. "Bir şifreye ihtiyacımız olacak, hepimizin farklı yüzleri olacak, sizinle temasa geçtiğimizde bizi tamyamayacaksmız. Sıradan bir şey seçin."
Hepsi durup düşündüler.
" 'Koçun boynuzu'na ne dersin?' diye önerdi Berit. "Sıradan bir sohbette kullanmak çok zor olmaz ve daha önce de kullanılmıştı."
Sparhawk birdenbire kutsal Arasham'm en sevgili öğrencisi Ule-sim'i hatırladı, dudaklarında hâlâ Koçun boynuzu sözcükleriyle bir moloz yığınının üstünde, Kurik'in arbalet oku alnından çıkarken dikilişini. "Çok iyi, Berit. Yani - ee - Sör Sparhawk demek istemiştim. Bu hepimizin hatırlayacağı bir şey. Yola çıksanız iyi olur."
Başlarını sallayıp eyerlerine atladılar.
"İyi şanslar" dedi Sparhawk.
"Size de Lordum," dedi Khalad. Ve ardından ikisi dönüp çekme köprüye doğru at sürdüler.
"Tüm yapmamız gereken, Beresa ismi üzerinde durmak" diye düşünceli bir şekilde konuştu Sarabian. "Krager'in notuna göre Sparhawk yeni talimatları orada alacak"
"Bu bir aldatmaca da olabilir, Majesteleri" diye belirtti Itagne. "Aslında takas herhangi bir anda - ya da yerde gerçekleşebilir. Kara yoluyla gitme talimatının nedeni de bu olabilir."
"Bu doğru," diye onayladı Caalador. "Scarpa ve Zalasta, Micae Körfezi'nin batı yakasında bekliyor ve takası orada yapmak istiyor olabilirler, bilemeyiz."
"İğrenç bir belaya bulaşmaktayız," dedi Talen. "Niye Sparhawk Bhelliom'un Kraliçe'yi kurtarmasını sağlamıyor? Scarpa neler olup bittiğini bile anlayamadan Bhelliom onu alıp gelir."
"Hayır," dedi Aphrael, başını sallayarak, "nasıl ben bunu yapa-mıyorsam, Bhelliom da yapamaz."
"Neden?"
"Çünkü kraliçenin nerede olduğunu bilmiyoruz - ve onu aramaya da çıkamayız, çünkü etrafta dolaştığımızı hissedebilirler."
"Haa, bunu bilmiyordum."
Aphrael gözlerini devirdi. "Erkekler!" diye iç geçirdi.
"Ehlana'nın yüzüğünü Melidere'nin parmağına geçirmesi gerçekten çok akıllıcaydı," dedi Sephrenia, "ama hâlâ onda olsaydı,

yerini bulmamız çok daha kolay olurdu."
"Bu konuda şüpheliyim hayatım," dedi Vanion. "Zalasta, yüzüğün izinin sürülebileceğini herkesten iyi biliyor. Yüzük hâlâ Eh-lana'da olsaydı, Scarpa'nm ilk işi, yüzüğü Krager ya da Elron ile tam aksi yönlere doğru yollamak olurdu."
"Sen Zalasta'nın işin içinde olduğundan yola çıkıyorsun," diye karşı çıktı kadm. "Scarpa kendi kendine hareket ediyor olabilir."
"Her zaman en iyisi, en kötü olasılıktan yola çıkmaktır," diye omuz silkti Vanion. "Zalasta ve Cyrgon da işin içindeyse, durum çok daha vahim demektir. Scarpa tek başınaysa, fırlatılıp atılması çok daha kolay olur."
"Ama sadece Ehlana ve Alean güvenliğe ulaştırıldıktan sonra," diye düzeltti Sparhawk.
"Bunu söylemeye bile gerek yok, Sparhawk" dedi Valion.
"Her şey takas anma bağlı, değil mi?" diye ekledi Sarabian. "Bazı hazırlıklar yapabiliriz, ama Scarpa Ehlana'yı ortaya çıkarana kadar aslında hiçbir şey yapamayız."
"Bu da, Khalad ve Berit'i yakından izlememiz gerektiği anlamına geliyor," diye ekledi Tynian.
"Hayır." Aphrael başını iki yana salladı. "Bu ikisini yakın takibe alırsanız, her şeyi mahvedersiniz. Yakın takip işini bana bırakın. Benim zırhım yok, yani kimse kilometrelerce öteden kokumu alamaz. Itagne haklı. Takas her an gerçekleşebilir. Scarpa, Ehlana ve Alean ile belirdiği an, Sparhawk'a haber vereceğim. O zaman da Bhelliom onu - elinde bir bıçakla - onların tam tepesine oturtabilir. Sonra hanımları geri alırız ve olaylar yine kontrolümüze geçer."
"Ve bu da bizi yeniden askeri bir duruma geri getiriyor," diye belirtti Emban. "Sanırım Komier ve Bergsten'e haber yollamak isteyebiliriz. Cynesga ve Arjuna'daki Kilise Şövalyelerine ihtiyacımız olacak, Edom ya da Astel'de - ya da burada, Matherion'da değil. En iyisi onları, Zemoch dağlarından döndüklerinde güneydoğuya yollayalım. Sarna'da Atanlar var, Peloiler ve Kilise Şövalyeleri'yse zaten Samar'da, Troll'ler Tamul Dağları'nda, Komier ve Bergsten Cynesga Çölü'nün batı yakasındalar. Yani Cyrgai diyarını bir limon gibi sıkabiliriz."
"Bakalım ne tür tohumlar dışarı fırlayacak," dedi Kalten karanlık bir şekilde.

ilhanx

Chyrellos Kilisesi'nden Başpiskopos Emban, kesinlikle listelere bayılan bir adamdı. Herhangi bir konu tartışıldığında ufak tefek şişman kilise adamı, otomatik olarak liste çıkarırdı. Çoğu tartışmada tüm noktaların halledildiği bir an vardır ve katılımcılar değişik noktalara dönüp üzerlerinde biraz daha uğraşır. Kaçınılmaz olarak, işte bu noktada Emban listesini çıkarırdı. "Peki o zaman," dedi, konuyu toparlayacağını açıkça belirten bir sesle. "Sparhawk, Milord Stragen ve genç Talen'le birlikte Beresa'ya giden bir gemiye binecek, değil mi?"
"Eğer Berit ve Khalad oraya kadar gideceklerse, Sparhawk da böylece doğru yerde olabilecek, ekselansları," dedi Vanion. "Ayrıca Stragen ve Talen'in Beresa'da bağlantıları var, yani başka kimlerin şehirde olduklarını öğrenebilirler."
Emban listesini kontrol etmeyi sürdürdü. "Sonraki madde. Sör Kalten, Sör Bevier ve Caalador başka bir gemiyle güneye giderek Arjuna ormanlarına dalacaklar."
Caalador başını sallayarak onayladı. "Delo'da, bu ormanlardaki haydutlarla bağlantısı olan bir arkadaşım var," dedi. "Bu haydut çetelerinden birine katılacağız, böylece Natayos gözümüzün önünde olacak ve Scarpa'nm ordusu harekete geçerse, bize haber verecek."
"Doğru." Emban bu maddeyi de işaretledi. "Sonraki madde. Sör Ulath ve Sör Tynian Tamul Dağları'na giderek Troll'lerle bağlantıda kalacaklar." Kaşlarını çattı. "Niçin Tynian da oraya gidiyor? Trollce bilmiyor ki."
"Tynian ve ben iyi anlaşıyoruz," diye homurdandı Ulath. "Ve etrafta Troll'lerden başka konuşacak kimse olmayınca, kendimi korkunç yalnız hissederim. Troll'lerle yalnız olmanın ne kadar moral bozucu olduğunu tahmin bile edemezsiniz, ekselansları."
"Canınız nasıl istiyorsa, Sör Ulath." Emban omuz silkti. "Sonra, Sephrenia ve Anarae Xanetia, Delphaeus'a gidip son gelişmeleri ve ne yapmakta olduğumuzu Anari Cedon'a anlatacaklar."
"Ve Styricum ile Delphae arasında barış yapmaya çalışacağız," diye ekledi Sephrenia.
Emban bir sonraki maddeye geçti. "Lord Vanion, Kraliçe Betu-ana, Büyükelçi Itagne ve Domi Kring yanlarına beş bin şövalye alıp Batı Tamul'a giderek Sama ve Samar'daki güçlere katılacaklar."

"Domi Kring nerede?" diye sordu Betuana, gözleriyle etrafta ufak tefek adamı arayarak.
"Mirtai'nin başında nöbet tutuyor," dedi Prenses Danae. "Hâlâ kendi kendini öldürmeye çalışmasından korkuyor."
"Burada bir problemimiz olabilir," diye belirtti Bevier. "Bu şartlar altında, Kring Matherion'dan uzaklaşmak istemeyebilir."
"Gerekirse onsuz da yapabiliriz," dedi Vanion. "Tikume ile doğrudan bağlantıya geçebilirim. Kring'in yanımızda olması işleri oldukça kolaylaştırırdı, ama Mirtai'nin gerçekten saçma bir şey yapabileceğini düşünüyorsa, onsuz da yapabilirim."
Emban başını sallayarak onayladı. "İmparator Sarabian, Dışişleri Bakanı Oscagne ve ben Matherion'da kalıp kaleyi tutacağız ve Çocuk Tanrıça da, birbirimizle bağlantıyı sağlayacak. Değinmediğim bir nokta var mı?"
"Benim ne yapmamı istiyorsunuz, Emban?" diye sordu Danae sevimli bir şekilde.
"Siz Matherion'da bizimle kalacaksınız, Majesteleri" dedi Emban," karanlık günlerimizi ve gecelerimizi, gülüşünüzün ışığıyla aydınlatacaksınız."
"Benimle dalga mı geçiyorsunuz, ekselansları?"
"Elbette hayır, Prenses."
Mirtai'nin mutsuz olduğunu söylemek, meseleyi küçültmenin en abartılı yolu olurdu. Kring, yüzünde umutsuz bir ifadeyle, onu danışma odasına getirdiğinde kız zincirlere vurulmuştu. "Söylediğim hiçbir şey ona ulaşmıyor," dedi Domi. "Sanırım nişanlı olduğumuzu bile unuttu."
Sarışın Atan devi hiçbirine bakmadan, sonsuz bir umutsuzluk içinde yere çöktü.
"Sahibine karşı görevini yerine getiremedi." Betuana omuz silkti. "Ya ölecek ya öç alacak."
"Tam olarak değil, Majesteleri," dedi Sparhawk'in kızı. Olup bitenleri seyrettiği köşedeki koltuktan aşağı kaydı. Rollo'yu koltuğun bir kenarına, Mmrr'ı da öbür tarafına yerleştirdikten sonra, küçük yüzünde bir işkadını ifadesiyle odanın diğer ucundaki Mir-tai'ye yaklaştı. "Atana Mirtai," dedi, "yerden kalk."
Mirtai boş bakışlarla kıza bakıp zincirlerini şakırdata şakırdata,

yerden kalktı.
"Annemin yokluğunda, burada kraliçe benim," dedi Danae.
Sparhawk gözlerini kırpıştırdı.

ilhanx

"Sen Ehlana değilsin," dedi Mirtai.
"Olduğumu da iddia etmiyorum. Yasal bir gerçeği belirtiyorum. Sarabian, bu işlerin akışı böyle değil midir? O yokken, annemin gücü bana geçmez mi?"
"Yani, teknik olarak evet, sanırım."
"Teknik olarakmış, sen onu pabucuma anlat. Ben Kraliçe Ehla-na'nm varisiyim. O dönene dek tahtında hak iddia ediyorum. Yani onun olan her şey, şimdilik benimdir - onun tahtı, tacı, mücevherleri ve onun kölesi."
"Mahkemede onun karşısına çıkmak istemezdim," diye itiraf etti Emban.
"Teşekkür ederim, ekselansları," dedi Danae. "Atana Mirtai, ne dediklerini duydun. Artık benim malımsın."
Mirtai, kızgın bir bakış fırlattı.
"Böyle yapma," diye dişlerini sıktı Danae. "Sözlerime dikkat et. Senin sahibinim ve kendini öldürmeni yasaklıyorum. Ayrıca kaçıp gitmeni de yasaklıyorum. Sana burada ihtiyacım var. Burada Meli-dere ve benimle kalarak bizi koruyacaksın. Annemde çuvalladm. Bende çuvallama."
Mirtai ayağa kalktı ve kollarının kızgın bir hareketiyle, zincirlerini kırdı. "Dediğiniz gibi olacak, Majesteleri," diyerek kaşlarını çattı, gözleri parlıyordu.
Danae, küçük, muzip bir gülümsemeyle etrafındakilere baktı. "Görüyor musunuz? O kadar da zor değilmiş, değil mi?"

dördüncü bölüm

BİNDİKLERİ GEMİ KÜÇÜK, su alan, yelkenleri yamalarla dolu tek direkli bir kıyı gemisiydi. Kesinlikle dalgaların üzerinden uçup gitmiyordu. Zırh gömleklerini ve gezgin pelerinlerini giymiş olan Be-rit ve Khalad, kırık dökük gemi dalgaların arasından düşe kalka giderken pruvada dikilip Micae Körfezi'nin kurşuni enginliğine bakıyorlardı. "Şu önümüzdeki kıyı, değil mi?" diye umutla sordu Berit.
Khalad dalgalı suların ötesine baktı. "Hayır, sadece bir bulut yığını. Çok hızlı ilerlemiyoruz, Lordum. Korkarım kıyıya bugün ulaşamayacağız." Etrafına bakınıp sesini alçalttı. "Güneş battıktan sonra tetikte ol," diye uyardı. "Bu küvetin mürettebatı deniz artıklarından toparlanmış, kaptanları da onlardan beter. Sanırım bu gece dönüşümlü uyusak iyi olur."
Berit, güvertenin arka kısmında aylaklık eden canavar gibi adamlara baktı. "Keşke baltam yanımda olsaydı," diye mırıldandı.
"Böyle şeyleri yüksek sesle söyleme, Berit," diye fısıldadı Khalad. "Sparhazvk savaş baltası kullanmaz. Krager bunu biliyor, gemicilerden birisi onun adamı olabilir."
"Hâlâ mı? Hasat Festivali'nden sonra?"
"Henüz kimse tüm sıçanları öldürmenin bir yolunu bulamadı, Lordum ve bir tane bile kalsa, yeter. İkimiz de işi sağlama almak için yaptığımız her şey gözleniyor, söylediğimiz her söz dinleniyor gibi davranalım."
"Kıyıya çıktığımızda çok daha mutlu olacağım. Gerçekten yolculuğun bu kısmını denizden yapmak zorunda mıydık?"
"Bu bir alışkanlık." Khalad omuz silkti. "Endişelenme. Eğer gerekirse, bu denizcilerle başa çıkabiliriz."
"Canımı sıkan bu değil, Khalad. Bu duba, dalgaların üzerinde sırtını incitmiş bir balina gibi sallanıyor. Midem allak bullak oldu."

"Biraz kuru ekmek ye."
"Yemesem daha iyi. Gerçekten sefil hissediyorum, Khalad."
"Ama bir macera yaşamaktayız, Lordum," dedi Khalad keyifle. "Bu heyecan tüm rahatsızlıklara değmez mi?"
"Hayır, aslında pek değil."
"Şövalye olmak isteyen sendin."
"Evet, biliyorum - ve şimdi de beni buna iten nedeni hatırlamaya çalışıyorum."
Emban durumdan hiç memnun değildi. "Bu gerçekten çok fazla, Vanion," diye karşı çıktı, diğerleriyle birlikte batı kanadındaki şapele doğru giderlerken. "Dormant kutsanmış bir ibadet yerinde büyücülük yapılmasına izin verdiğimi duyacak olursa, beni afaroz eder."
"Orası en güvenli yer Emban," diye yanıtladı Vanion. "Kutsal Ayinler bahanesiyle tüm Tamulları batı kanadından uzak tutabiliyoruz. Ayrıca, bu şapel zaten herhalde hiç kutsanmamıştır. Burası, Elenelerin

ilhanx

kendilerini evlerindeymiş gibi hissetmeleri için yapılmış taklit bir şato. Burayı yapan insanlar, kutsama ayinlerini biliyor olamazlardı."
"Ama kutsanmadığını bilemezsin."
"Sen de kutsandığını. Bu kadar dert ediyorsan, Emban, işimiz bittiğinde yeniden kutsama işlemini gerçekleştirirsin."
Emban'ın yüzü solgunlaştı. "Bunun ne demek olduğunu biliyor musun,Vanion?' diye çıkıştı. "Saatler süren dualar - sunağın önüne diz çöküş - oruç?" Tombul yüzü sarardı. "Tanrım, oruç!"
Sephrenia, Flüt ve Xanetia birkaç saat önceden şapele süzülmüş, rahatsızlık vermeyecek şekilde bir köşeye ilişip ilahiler söyleyen Kilise Şövalyeleri'ni dinliyorlardı.
Hanımlara katıldıklarında Emban ve Vanion hâlâ tartışmaktaydılar. "Sorun nedir?" diye sordu Sephrenia.
"Emban ve Vanion şapelin kutsanmış olup olmadığını tartışıyorlar, küçük ana," diye açıkladı Kalten.
"Kutsanmamış" dedi Flüt omuz sükerek.
"Nereden biliyorsunuz?" diye ısrar etti Emban.
Kız, uzun ve bezgin bir bakış fırlattı. "Sizce ben kimim, ekselansları?" diye sordu.
Adam gözlerini kırpıştırdı. "Nedense bunu hep unutuyorum.

Gerçekten bir yerin kutsanmış olup olmadığını anlamanın bir yolu var mı?"
"Elbette var. İnan bana Emban, bu şapel senin Elene tanrına daha önce hiç adanmamış." Bir an durdu. "Ancak bu civarlarda yaklaşık on sekiz bin yıl önce bir ağaca kutsanmış olan bir yer var."
"Bir ağaç?"
"Çok güzel bir ağaç - meşe. Nedense hep meşelere taparlar. Kimse karaağaca tapmak istemiyormuş gibi görünüyor. Birçok insan ağaçlara tapardı. En azından, ne yapacaklarını önceden bilebilirsiniz."
"Aklı başında biri, nasıl olur da bir ağaca tapabilir?"
"Dindar insanların aklı başında olduğunu kim söylemiş? Bazen siz insanların bizim ne olduğumuz hakkında kafanız çok karışıyor, biliyor musun?"
Birçok yüz hatlarının değiştirilmesi söz konusu olacağı için, Sephrenia ve Xanetia, Sparhawk'in yüzünü Berit'e aktaran büyüyü biraz değiştirmek için bazı deneyler yapmışlardı. Sparhavvk'da değiş tokuş yapmak gerekmediği için ilk önce onu değiştirdiler. Sparhawk, çömezlik zamanlarını Kalten ve Martel ile beraber geçirdikleri eski dostu Sör Endrik'in yanında oturuyordu. Xanetia yüzünde canlılık ve hafif bir parıltıyla onlara yaklaştı. Endrik'i titizlikle incelemesinin ardından garip aksanlı, arkaik Tamulcasıyla Delphae büyüsünü sesini yükselterek okumaya başladı. Sephrenia onun yanında duruyor ve aynı anda Styric büyüsünü yapıyordu.
Xanetia büyüsünü bıraktığında Sparhawk hiçbir şey hissetmemişti. Ama o önemli an geldiğinde, Sephrenia elini uzatıp aynı anda Styric büyüsünü bırakmaya başladı. Sparhawk bunu kesinlikle hissetti. Sanki yüzü bir tür balmumu gibi yumuşayıp eriyor ve hatlarının değiştiğini hissedebiliyordu, bir çömlekçinin elinin, ıslak kili değiştirip biçimlendirmesi gibiydi. Kırık burnunun düzeltilmesi biraz acı vericiydi ve çenesi uzatılırken de kemiğin içinde yerleri değişen dişleri ağrıdı.
"Ne dersin?" diye sordu Sephrenia, Vanion'a işi bittiğinde.
"Sanırım birbirlerine daha fazla benzetilemez," dedi Vanion, iki adamı dikkatle inceleyerek. "İkiz olmak nasıl bir duygu, Endrik?"
"Ben hiçbir şey hissetmedim, Lordum," dedi Endrik, merakla Sparhawk'a bakarak.

"Ben hissettim," dedi Sparhawk, yeniden şekillenmiş burnuna hafifçe dokunarak. "Anarae, zamanla bu ağrı geçecek mi?"
"Değişime alıştıkça giderek daha az hissedeceksiniz, Anakha. Bazı rahatsızlıklar olacağı konusunda sizi uyarmıştım, değil mi?"
"Evet, uyarmıştın." Sparhawk omuz silkti. "Dayanılmaz değil."
"Ben gerçekten böyle mi görünüyorum?" diye sordu Endrik.
"Evet," diye yanıtladı Vanion.
"Kendime daha iyi bakmalıyım. Yıllar bana iyi davranmamış."
"Kimse sonsuza kadar genç ve güzel kalamaz, Endrik," dedi Kalten gülerek.
"Bu ikisine tüm yapacağın bu mu, Anarae?" diye sordu Vanion.
"Bu süreç tamamlandı, Lord Vanion," dedi Xanetia.
"Biraz konuşmalıyız, Sparhawk," dedi Eğitmen. "Hanımlar diğerlerini değiştirirken yan odaya geçip ayak altından çekilelim."

ilhanx

Sparhawk ayağa kalktı ve arkadaşını, sunağın solundaki küçük kapıya doğru takip etti.
Vanion içeri girdi ve arkalarından kapıyı kapattılar. "Sorgi'yle bütün ayarlamaları yaptın mı?" diye sordu.
Sparhawk oturdu. "Dün onunla konuştum. Bazı arkadaşlarımın dikkat çekmeden Beresa'ya gitmeleri gerektiğini anlattım. Her zamanki gibi firar eden gemicileri varmış ve üç ranzası boşmuş. Stragen, Talen ve ben mürettebatın arasına karışacağız. Fark edilmeden Beresa'ya inebileceğimizi sanıyorum.",
"Sanırım bedeli yüksek olmuştur. Sorgi'nin fiyatları bazen tuzlu olur."
Sparhawk ağrıyan çenesini oğuşturdu. "Pek fena değildi. Sorgi'nin bana birkaç iyilik borcu var ve ben de ona, masrafların çoğunu karşılayacak bir yükü alabileceği kadar zaman tanıdım."
"Buradan doğruca limana mı gideceksin?"
Sparhawk başını salladı. "Caalador'un kışlaların altında bulduğu tüneli kullanacağız. Sorgi'ye, üç yeni elemanının geceyarısı ona rapor vereceklerini söyledim."
"Öyleyse yarın yola çıkıyorsunuz?"
"Sonraki gün. Yarın Sorgi'nin kargosunu yüklememiz lazım."
"Dürüst iş mi, Sparhawk?" diye gülümsedi Vanion.
"Sen de Khalad gibi konuşmaya başladın."
"Düşünceleri güçlü, değil mi?"
69

"Babası gibi."
"Yüzünü oğuşturmayı bırak. Derini tahriş edeceksin. Neye benziyor?"
"Çok tuhaf."
"Acıyor mu?"
"Burun acıyor. Sanki birisi yeniden kırmış gibi hissediyorum. Senin de başına gelmediği için memnun olabilirsin."
"Bunun pek bir anlamı olmazdı. Ben sizin gibi sokaklarda sürünmeyeceğim". Vanioh sempati dolu bir bakışla arkadaşına baktı. "Onu geri getireceğiz, Sparhawk," dedi.
"Elbette. Hepsi bu muydu?" Sparhawk'm sesi, kasten duygusuzdu. Burada önemli olan şey, hissetmeye başlamamaktı.
"Sadece dikkatli ol. Ve mizacını dizginle."
Sparhawk başını salladı. "Gidip diğerleri nasıl oluyor bakalım."
Değişiklikler, kafa karıştırıcıydı. Bazen kimin konuştuğunu anlayabilmek zordu ve Sparhawk, yanıtları kimin verdiğini anlamak için uğraşıyordu. Herkes vedalaştı ve Kilise Şövalyeleri'nin büyük bölümüyle birlikte şapelden çıktılar. Meşalelerin aydınlattığı avluya gittiler, asma köprüyü geçtiler ve gecenin indiği çayırlığın üzerindeki şövalye kışlalarına ilerlediler. Sparhawk, Stragen ve Talen, gemicilerin zift kokulu iş giysilerini giyerken diğerleri de halkın sıradan giysilerine hüründüler. Sonra hep birlikte aşağıya, bodruma indiler.
Artık, orta yaşlı bir Deirah şövalyenin köşeli suratını taşıyan Caalador, isli bir meşaleyle örümcek ağı bağlamış nemli tünele giden yolu aydınlattı. Bir mil kadar ilerledikten sonra durup meşaleyi kaldırdı. "Şte, sisin çıkş, Sporhawk," dedi, dar, dik bir merdiveni göstererek. "Bi sokkaa çıkcanız - bek iy kokmuyo, faka iy ve ka-ranık." Bir an durdu. "Özür dilerim, Stragen. Sana beni hatırlatacak bir şey yapmak istedim."
"Çok kibarsın," diye mırıldandı Stragen.
"İyi şanslar, Sparhawk," dedi ardından Caalador.
"Teşekkürler, Caalador." El sıkışmalarının ardından Caalador meşalesini kaldırıp grubun geri kalanını küf kokulu geçitten aşağı, değişik hedeflerine doğru götürürken Sparhawk, Talen ve Stra-gen'i karanlıkta bırakıyordu.
"Tehlikede olmayacaklar Vanion" diye adamı sakinleştiriyordu
70

Flüt, hanımlar eşyalarını toplarken. "Ne de olsa, ben de onlarla gidiyorum, ben onlara sahip çıkarım."
"Yani on şövalye," diye Vanion önerisini biraz aşağıya çekti.
"Sadece ayağımıza dolaşırlar, aşkım," dedi Sephrenia. "Ama senin dikkatli olmanı istiyorum. Bir grup silahlı adamın saldırıya uğrama olasılığı, küçük bir gezgin grubuna göre çok daha fazladır."
"Ama hanımların tek başlarına seyahat etmeleri güvenli değildir," diye karşı çıktı Vanion. "Her zaman ormanda dolanan haydutlar ve benzerleri karşınıza çıkabilir."

ilhanx

"Haydutların ya da benzerlerinin dikkatini çekecek kadar uzun süre bir yerde oyalanmayacağız," dedi Flüt. "Delphaeus'da iki gün kalacağız. Aslında bir günde de halledebilirdim, ama vadisine girmeden önce, Edaemus ile görüşmem lazım. Onu ikna etmek biraz zaman alabilir."
"Siz Matherion'dan ne zaman ayrılıyorsunuz, Lord Vanion?" diye sordu Xanetia.
"Bu haftanın sonunda, Anarae," dedi Vanion. "Teçhizatımızla bir süre ilgilenmemiz lazım, bir de levazımatı toparlamanın alacağı zaman var."
"Yanma kaim giyecekler al," diye talimat verdi Sephrenia. "Hava her an değişebilir."
"Peki, aşkım. Delphaeus'da ne kadar kalacaksınız?"
"Tam olarak bilemeyiz. Aphrael seni haberdar edecek. Anari Cedon'la tartışmamız gereken çok şey var. Cyrgon'un KlaelTi çağırmış olması çok şeyi değiştiriyor."
"Gerçekten," diye katıldı Xanetia. "Edaemus'a, geri dönmesi için yalvarmamız gerekebilir."
"Bunu yapar mı?"
Flüt yaramazca gülümsedi. "Ben onu kafalarım, Vanion" dedi, "ve bu işlerde ne kadar iyi olduğumu biliyorsun. Eğer bir şeyi gerçekten istiyorsam, neredeyse hep elde ederim."
"Siz oradakiler! Canlanın!" diye böğüren Sorgi'nin boğa enseli reisi, bir yandan da kamçısını Stragen'in topuklarında şaklatıyordu.
Artık sarışm bir Genidian şövalyesinin örgülerine ve uzun bıyıklarına sahip olan Stragen, güvertenin bir tarafından diğerine taşıdığı balyayı yere atarken hançerine uzandı.

"Hayır!" diye tısladı Sparhawk. "Balyayı yerden al!"
Stragen bir an ona baktıktan sonra eğilip balyayı aldı. "Bu anlaşmaya dahil değildi," diye mırıldandı.
"Sana gerçekten o kamçıyla vuracak değildi," dedi Talen, sinirden kaynayan Thalesialıya. "Bütün gemiciler bundan şikayetçidir, ama kamçı sadece gösteri amaçlıdır. Kamçısıyla gerçekten adamlarına vuran bir reis, genellikle yolculuk sırasında bir gece, geminin yanından denize atılır."
"Belki," diye karanlık bir şekilde homurdandı Stragen, "ama şimdi sana bir şey söyleyim. Eğer bu avanak bana bu kamçısıyla dokunursa, yüzecek kadar yaşamayacak. Daha gözlerini kırpmasına bile fırsat vermeden, bağırsaklarını güvertenin üzerine yığacağım."
"Siz, yeni gelenler!" diye bağırdı reis. "Sohbetinizi boş zamanlarınızda yapın! Buraya çalışmaya geldiniz, hava durumu hakkında tartışmaya değil!" Kamçısını yeniden şaklattı.
"Bunu yapabilirdi, Khalad," diye ısrar etti Berit.
"Sanırım sen fazla güneşte kaldın," diye cevapladı Khalad. Kararmış bir gökyüzünün altındaki ıssız bir kumsalda, güneye doğru at sürüyorlardı. Kıyı, denizden esen sert bir rüzgârın altında kuru kamışların birbirine çarptığı sevimsiz bir tuz bataklığının önünde uzanıyordu. Khalad üzengilerinde yükselip etrafına bakındı. Sonra eyerine yerleşti. "Bu komik bir düşünce, Lordum."
"Kafanı biraz açık tutmaya çalış, Khalad. Aphrael bir tanrıça. Ne isterse yapabilir."
"Eminim, ama niye böyle bir şeyi yapmak istesin ki?"
"Yani - " Berit soru üzerine biraz durakladı. "Bir nedeni olabilir, değil mi? Senin ve benim anlamaya kadir olmadığımız bir şey?"
"Bütün bu Styric eğitiminin bir adama kazandırdığı bu mu? Her çalının altında Tanrılar görmeye başlıyorsun. Sadece bir rastlantıydı. İkisi sadece birbirlerine benziyor, hepsi bu."
"Sen istediğin kadar şüpheci olabilirsin, Khalad, ama ben hâlâ garip bir şeylerin döndüğünü düşünüyorum."
"Ben de senin ısrar ettiğin şeyin saçma olduğunu düşünüyorum."
"Saçma ya da değil, davranışları aynı, tavırları aynı ve ikisinin de üzerinde şu kendini beğenmiş üstünlük havası var."
"Elbette var. Aphrael bir Tanrıça, Danae de Prenses. Onlar üstün

_ en azından kendi kafalarına göre - ve sanırım sen, ikisini aynı anda aynı odada gördüğümüz gerçeğini görmezden geliyorsun. Tanrı aşkına, birbirleriyle konuştular bile."
"Khalad, bu hiçbir şey ifade etmez. Aphrael bir Tanrıça. Belki gerçekten istese, aynı anda bir düzine farklı yerde olabilir."
"Bu da bizi yeniden, neden sorusuna getiriyor. Bunun amacı ne olabilir ki? Bir Tanrı bile nedensiz işler yapmaz."
"Bunu bilmiyoruz, Khalad. Belki sadece eğlence olsun diye böyle yapıyordur."
"Gerçekten de mucizeler görmek için böylesine yanıp tutuşuyor musun, Berit?"
"O bunu yapabilir," diye ısrar etti Berit.

ilhanx

"Pekâlâ. Ne olmuş yani?"
"Birazcık bile merak etmiyor musun?"
"Etmiyorum," diye omuz silkti Khalad.
Ulath ve Tynian, batı Daresia'nm Elene krallıklarından gönüllüler kabul eden Tamul ordusunun ender birliklerinden birinin paramparça olmuş üniformalarım giyiyorlardı. Ödünç aldıkları yüzler, orta yaşlı, kır saçlı, sertleşmiş emektar şövalye yüzleriydi. İçinde bulundukları tekne, kıyıdan kıyıya yelken açan, bakımsız, dökülen gemilerden biriydi. Yolculuk için ödedikleri az miktardaki para, onlara tam olarak bunu sağlıyordu - yolculuk dışında hiçbir şey. Kendi içeceklerini, yiyeceklerini ve yamalı battaniyelerini getirmişlerdi, güvertede yatıp kalkıyor ve yemeklerini yiyorlardı. Varış noktaları, Tamul Dağları'ran eteklerinin yirmi beş fersah doğusundaki bir kıyı kasabasıydı. Gündüzleri güvertede aylaklık ediyor, ucuz şarap içip bozuk parasına zar atıyorlardı.
Geminin kayığı onları köyün sallantılı rıhtımına indirdiğinde, gökyüzü yüklüydü. Soğuk bir gündü ve Tamul Dağları, ufuk çizgisindeki ince bir hat gibi görünüyordu.
"Şu at tacirinin adı neydi?" diye sordu Tynian.
"Sablis," diye homurdandı Ulath.
"Umarım Oscagne haklıdır," dedi Tynian. "Eğer Sablis işi bı-raktıysa, dağlara yürümemiz gerekecek."
Ulath, bir balık ağını onaran ekşimiş suratlı bir adamla konuşmak için iskeleyi geçti. "Söyle bakalım, dostum," dedi nazik bir

Tamulcayla, "at taciri Sablis'i nerede bulabiliriz?"
"Ya canım size onun nerede olduğunu söylemek istemiyorsa ne olacak," dedi kemikleri sayılan ağ onarıcısı; bırakın kibar olmayı yardımcı olmaktansa ölmeyi seçecek olan şu kötü huylu adamlara özgü genizden gelen sızlanan bir sesle. Tynian, kendi değerleri hakkında oldukça şişirilmiş görüşlere sahip olan ve diğerlerini, sadece eğlence olsun diye rahatsız etmekten hoşlanan, genellikle ufak tefek yapılı bu tip adamlarla daha önce de karşılaşmıştı. "Bırak ben halledeyim," dedi, elini sakinleştirmek için Thalesialı arkadaşının koluna bastırarak. Ulath'ın gerilmiş kasları, tehditkâr bir şiddet habercisiydi.
"Güzel ağ," dedi Tynian, ağm bir ucundan tutarak. Sonra hançerini çekip ağı parçalamaya başladı.
"Ne yapıyorsun?" diye haykırdı ekşi suratlı balıkçı.
"Sana bir şey gösteriyorum," diye açıkladı Tynian. "Sen bana, 'ya canım nerede olduğunu söylemek istemiyorsa ne olur?' demiştin. İşte bu olur. Bir kere daha düşün. Benim ve arkadaşımın acelesi yok, uzun uzun düşün." Avucunu ağla doldurup bıçağıyla kesmeye devam etti.
"Dur!" diye dehşet içinde haykırdı adam.
"Ah - Sablis'i nerede buluruz demiştin?" diye masum bir şekilde sordu Ulath.
"Ağıllan köyün doğu yakasındadır." Sözcükler adamın ağzından zorla çıkıyordu. Sıska adam, neredeyse çocuğunu korumaya çalışan bir anne gibi, ağını göğsüne bastırıyordu.
"İyi günler komşu," dedi Tynian ve hançerini kınına soktu. "Yardımın için sana ne kadar müteşekkir olduğumuzu anlatmaya kelimeler yetmez. Bütün mesele boyunca tam anlamıyla harikaydın." Ve iki şövalye, dönüp rıhtım boyunca perişan görünüşlü köye doğru yürümeye başladılar.
Kampları, gereken her şeyin ait olduğu yere konulduğu gayet düzgün bir yerdi. Berit, Khalad'm her zaman kesinlikle aynı yöntemle kamp kurduğunu fark etmişti. Kendine göre, mükemmel bir kampın nasıl olması gerektiği konusunda sabit bir fikri vardı ve mükemmel olduğu için, sistemini hiç değiştirmiyordu. Khalad bazı konularda oldukça katıydı.
"Bugün ne kadar ilerledik?" diye sordu Berit, akşam yemeğinin

bulaşıklarını yıkarlarken.
"On fersah," diye omuz silkti Khalad, "her zamanki gibi. Düz bir arazide on fersah standarddır."
"Bu yolculuk sonsuza kadar sürecek," diye dert yandı Berit.
"Hayır, ama öyle gibi görünebilir." Khalad etrafına bakmıp sesini fısıltıya dönüşecek kadar alçalttı. "Aslında pek acelemiz yok, Berit. Hatta biraz yavaşlamak bile isteyebiliriz."
"Ne?"
"Sesini alçalt. Sparhavvk ve diğerlerinin önünde uzun bir yol var ve onların, Krager'in - ya da her kimse onun - bizimle bağlantı kurmasından önce yerlerine ulaşmala'rını istiyoruz. Bunun nerede ya da ne zaman gerçekleşeceğini bilmiyoruz, yani olayı geciktirmenin en iyi yolu yavaşlamak." Khalad, ateşin aydınlattığı çemberin dışındaki karanlığa baktı. "Büyü konusunda ne kadar iyisin?"
"Çok değil," diye itiraf etti Berit, hırsla bulaşıkları ovalayarak. "Hâlâ öğrenmem gereken çok şey var. Ne yapmamı istiyorsun?"

ilhanx

"Canını acıtmadan - atlarımızın birinin biraz topallamasını sağlayabilir misin?"
Berit hafızasını yokladı. Sonra başını salladı. "Bunu yapabilecek bir büyü bildiğimi zannetmiyorum."
'Çok kötü. Topallayan bir at, yavaşlamak için iyi bir mazeret olurdu."
Hiçbir uyarı olmadan gerçekleşti: Berit'in ensesinde odaklanmış duygusu veren soğuk, tüyler ürperten bir his. "Bu kadar yeter," dedi yüksek bir sesle. "Teneke tabaklan delmem için bana para vermiyorlar." Yıkadığı bulaşığı duruladı, üzerindeki suyu silkeleyip çantasına kaldırdı.
"Sen de mi hissettin?" Khalad'm fısıltısı, neredeyse kapalı dudaklarının arasından dökülüyordu. Bu durum, Berit'i irkiltti. Khalad nasıl fark etmiş olabilirdi?
Berit, çantasının iplerini çekti ve küçük bir baş hareketiyle yanıtladı arkadaşını. "Haydi ateşi biraz canlandırıp uyuyalım." Bunları, ışık halkasının dışından duyulabilecek kadar yüksek sesle söylemişti. İkisi de, ateş için topladıkları odun yığınına doğru yürüdüler. Berit bir yandan büyüyü mırıldanırken bir yandan da büyüye eşlik eden el hareketlerini yapıyordu.
"Kimdi o?" Khalad'm dudakları yine kıpırdamamıştı bile.

"Üzerinde çalışıyorum," diye fısıldadı Berit. Büyüyü öyle yavaşça salıyordu ki, neredeyse parmak uçlarından süzüyor gibiydi.
Adamın varlığını hissetti. Bu, bir aksanı fark etmek gibi bir şeydi - ama konuşan kimse yokken. "Bir Styric," dedi sessizce.
"Zalasta?"
"Hayır, sanmıyorum. Onu anlardım. Tanışmadığım biri."
"Çok fazla odun koymayalım, Lordum," dedi Khalad yüksek sesle. "Bu yığının kahvaltı için de dayanması lazım, biliyorsunuz."
"İyi düşündün," diye onayladı Berit. Uzanıp dikkatle dinledi. "Gidiyor," diye mırıldandı. "Seyredildiğimizi nasıl anladın?"
"Hissettim," diye omuz silkti, Khalad. "Birisi beni seyrederse hep hissederim. Aphrael ile bağlantı kurman ne kadar ses çıkarır?"
"Bu iyi büyülerdendir. Hiç ses çıkarmaz."
"Bu olup bitenleri anlatsan iyi olur. Birinin bizi seyrettiğini ve bunu yapanın bir Styric olduğunu söyle." Khalad eğilip kucağındaki kırılmış dalları dikkatle ateşe yerleştirmeye başladı. "Kılık değiştirmen işe yaramışa benziyor."
"Bu sonuca nasıl vardın?" v
"Senin gerçekte kim olduğunu bilselerdi, bir Styric'i sadece bizim için harcamazlardı."
"Ya da Styriclerden başka adamları yok. Stragen'in Hasat Festivali düşündüğümüzden daha etkili olmuş olabilir."
"Sanırım bu konuda bütün gece tartışabiliriz. Sadece Aphrael'e ziyaretçimizden bahset yeter. O da diğerlerine haber verir, biz de, olup biteni mantık kullanarak çözme sorununu onlara bırakırız."
"Sen merak etmiyor musun?"
"Uykumu harcayacak kadar değil. Köylü olmanın avantajlarından biri de budur, Lordum. Bizden, bu dünyayı sarsan sorulara cevaplar bulmamız beklenmez. Bu zevk, siz aristokratlara kalmıştır."
"Teşekkürler," dedi Berit kızgınca.
"Hiç önemli değil, Lordum," dedi Khalad sırıtarak.
Sparhawk, hayatında daha önce ekmek parası için çalışmamıştı ve bundan pek hoşlanmadığını hemen anladı. Kaptan Sorgi'nin kalın enseli reisinden kısa sürede nefret etmeye başlamıştı. Adam kaba, aptal ve kasıtlı olarak zalimdi. Sorgi ne zaman güvertede belir-se, müthiş yaltaklanıyordu, ama kaptan güverteden çekildiği anda

kendi doğası yeniden ortaya çıkıyordu. Mürettebatın en yeni üyelerine işkence etmekten özel bir zevk alıyor gibiydi, onlara gemideki en sıkıcı, yorucu ve anlamsız işleri veriyordu. Sparhawk, kısa bir süre içinde Khalad'm sınıfsal önyargılarına tamamen katıldığını keşfetti ve bazı geceler kendisini, cinayet planları yaparken yakaladı.
"Herkes patronundan nefret eder, Fron," dedi Stragen, Spar-hawk'm yeni adını kullanarak. "Bu olayların doğasının çok normal bir parçasıdır."
"Bile bile saldırgan davranmasaydı, ona dayanabilirdim," diye homurdandı Sparhawk, sünger taşıyla güverteyi ovalarken.

ilhanx

"Ona saldırgan olması için para veriyorlar, dostum. Senin sorunlarının bir kısmı, onun gözlerinin içine bakmandan kaynaklanıyor. Eğer gözlerini aşağıda tutsaydın, sana kafayı takmazdı. Böyle yapmaya devam edersen, senin için çok uzun bir yolculuk olacak."
"Ya da onun için kısa bir yolculuk," dedi Sparhawk, karanlık birifadeyle.
O gece, bu ihtimali gözden geçirerek hamağında uyumaya çalışırken pek de başarılı olamıyordu. En içten duygularla, insanların hamaklarda uyuyabileceğine karar vermiş olan salağı eline geçirebilmek istedi. Gemi yalpaladıkça hamak da sallanıp duruyor ve Sparhawk sürekli olarak, kendisini kusmanın eşiğinde hissediyordu.
"Anakha." Ses sadece beyninde bir fısıltıydı.
Sparhawk, şaşkınlıktan donakalmıştı. "Mavi Gül?' dedi.
"Rica ederim, Anakha, yüksek sesle konuşmayınız. Sesiniz kulaklarımda gökgürültüsü gibi gürlüyor. Bilincinin koridorlarında, sessizce konuş. Ben seni duyarım."
"Bu nasıl olabilir? Senin kapalı olman gerekiyordu."
"Beni kapalı tutmaya kimin gücü yetebilir, Anakha? Siz yalnızken ve düşünceleriniz başka şeyler tarafından dağıtılmıyorken, konuşabiliriz."
"Bunu bilmiyordum."
"Şu ana kadar, bilmen de gerekmiyordu."
"Anlıyorum. Ama şimdi gerekli mi?"
"Evet."
"Altın engelini nasıl aştın?"
"Bu benim için bir engel değildi, Anakha. Diğerleri, beni senin harika kabının içindeyken algılayamayabilirler. Ama ben, sana bu

şekilde ulaşabilirim. Özellikle birbirimize bu derece yakınken."
Sparhawk, boynundaki bir sırıma asılı olan deri keseyi eliyle tuttu içindeki kutunun kare şeklindeki hatlarını hissetti. "Ve ihtiyaç duyduğumda, seninle böyle konuşabilir miyim?"
"Tıpkı şimdiki gibi, Anakha."
"Bunu bilmek güzel."
"Rahatsızlığını hissedebiliyorum Anakha ve eşinin güvenliğiyle ilgili olarak taşıdığın kaygıları paylaşıyorum."
"Bunu söylemen büyük incelik, Mavi gül."
"Sen Kraliçenin serbest bırakılması için elinden geleni yap Anakha. Sen bu işle meşgulken, ben düşmanlarımızla ilgileneceğim." Sparhavvk'ın elinin altındaki mücevher bir an durakladı. "Beni iyi dinle, dostum," diye devam etti. "Başka yolun kalmazsa, eşinin özgürlüğünü sağlamak için, beni teslim etmeye korkma."
"Bunu yapmayacağım - çünkü o bunu yasakladı."
"Eğer böyle bir durum doğarsa gönlün rahat olsun, Anakha. Cyrgon'a boyun eğmeyeceğim, hatta reddedişim yüzünden, kendi çocuğum, senin kendi çocuğunu sevdiğin kadar sevdiğim çocuğum, tehlikeye düşse bile. Şunu bilmek seni rahat ettirsin ki, çocuğumun - ya da senin ve tüm senden olanların - Cyrgon - ya da daha kötüsü - Klael tarafından esir edilmesine izin vermeyeceğim. Bunun asla olmayacağına söz veriyorum. Amacımıza ulaşmakta muvaffak olamazsak, sana mukaddes andımı içiyorum ki, kendi çocuğumu da, burada yaşayanların tümünü de, böylesine korkunç bir talihsizliği engellemek için yok edeceğim."
"Bunu duyunca kendimi daha iyi mi hissetmem gerekiyor?"

beşinci bölüm

SÜREKLİ OLARAK YORGUNDU, bazen gücünün neredeyse sınırına geliyordu, daima ıslak ve kirliydi. Giysileri paramparçaydı, saçı berbat bir vaziyetteydi. Ama bunlar önemsiz şeylerdi. Korku içindeki Alean'ı, kendilerini esir almış delinin zulmünden kurtarabildiği sürece, rahatsızlık ve aşağılamalara seve seve boyun eğmeye razıydı.
Scarpa'ran deli olduğunu yavaş yavaş kavramıştı. Onu ilk gördüğü andan itibaren insafsız ve öfkeli olduğunu anlamıştı, ama tutsaklıklarının geçmek bilmeyen günleri boyunca, adamın deliliğinin kanıtlan göz ardı edilemeyecek bir hale gelmişti.
Gaddardı, ama Ehlana daha önce de gaddar adamlar tanımıştı. Alean ile beraber, Matherion caddelerinin altından kentin dış kesimlerine yönelen karanlık tünellerden geçip kendilerini bekleyen

ilhanx

atların terkilerine kabaca atılarak sıkı sıkıya' bağlanmalarının ardından, yarımadanın güneybatı sahilindeki Micae limanına doğru yetmiş beş fersah boyunca, çok tehlikeli bir hızla, kelimenin tam anlamıyla sürüklenmişlerdi. Normal bir adam, kendilerine tamamen ihtiyaç duyduğu böyle bir durumda, hayvanlara böylesine eziyet etmezdi. Bu durum, Scarpa'ran deliliğinin ilk işaretiydi. Atları, zavallıların ağızlarından yorgunluk köpükleri gelene dek kamçılayarak sürüyordu ve bu korkunç dört gün boyunca adamın ağzından duydukları tek şey "Daha hızlı! Daha hızlı!" çığlıklarıydı.
Ehlana o bitmeyen yolculuğun dehşetini hatırladığında titredi. Onlar-
Çamurlu patikada atı sendeleyince kadın öne doğru fırladı ve böylece yaşadıkları ana döndü. Kendisini eyerin ön kaşına sıkı sıkıya bağlayan ipler bileklerini kesiyordu ve ipin kestiği yerler tekrar kanamaya başlamıştı. İplerin zaten açık olan yaraları kesmemesi

için konumunu değiştirerek rahatlamaya çalıştı.
"Ne yapıyorsun?" diye sordu Scarpa. Sesi sertti ama neredeyse, bir çığlık gibi çıkmıştı. Onunla konuştuğunda Scarpa, her zaman çığlık çığlığa bağırıyordu.
"Sadece ipin bileklerimi daha derin kesmesini engellemeye çalışıyorum, Lord Scarpa," dedi mütevazi bir şekilde. Tutsaklığının başlarında, Scarpa'ya böyle hitap etmesi öğretilmişti ve kadın, bu konudaki ihmallerin Alean'a vahşice davranılmasma, su ve yiyecek verilmemesine yol açtığını hızla fark etmişti.
"Buraya rahat etmek için gelmedin, kadın!" diye öfkelendi Scarpa. "Buraya, itaat etmeye geldin! Orada ne yaptığını görüyorum! İpleri gevşetmeye çalışmaktan vazgeçmezsen, tel kullanırım!" Adamın gözleri yerlerinden fırladı, Ehlana, gözlerinin akında yeniden o tuhaf mavimsi gölgeyi ve aşırı büyümüş gözbebeklerini gördü.
"Evet, Lord Scarpa," dedi, en itaatkâr ses tonuyla.
Adam, kadına yüzü şüpheyle ve deli gözleri, esirlerini cezalandırmak ya da daha fazla aşağılamak için bahane bulmanın açlığıy-la dolu olarak baktı.
Ehlana, Daresia'nm güneydoğu kıyısındaki, sarmaşık kaplı ormanın derinliklerine doğru uzanan, zorlu, çamurlu patikaya bakmak için bakışlarını yere indirdi.
Micae limanında bindikleri gemi, namuslu amaçlar için inşa edilmiş olması pek mümkün görünmeyen, düzgün siyah bir korsan gemisiydi. Alean ve o, güvertenin altındaki, sintine suyu kokan, karanlık, küçük bir bölmeye hapsedilmişlerdi. Denize açıldıktan iki saat sonra bölmenin kapısı açılıp içeriye biri doğru düzgün bir yemek, diğeri de iki kova sıcak su, sabun ve havlu niyetine kullanılacak paçavralar taşıyan iki esmer denizcinin eşliğindeki Kra-ger girdi. Kendini tutmasa, Ehlana adamın boynuna sarılabilirdi.
"Bütün bu olanlar yüzünden üzgünüm, Ehlana," diye özür diledi Krager, miyop gözlerini kısarak, "ama durum benim kontrolümde değil. Scarpa ile nasıl konuştuğuna çok dikkat et. Aklının başında olmadığını fark etmişsindir." Sinirli bir şekilde etrafına ba-kınıp kaba masanın üzerine bir avuç ucuz mum bıraktı ve ardından kapıyı sürgüleyerek çıkıp gitti.
Beş gün denizde yol almalarının ardından gece yansından biraz sonra Anan'a, güneydoğu sahili ormanlarının kıyısındaki bir liman

şehrine varmışlardı. Sonra o ve Alean, gözleri yuvalarından fırlamış Baron Parok'un dizginlerini tuttuğu kapalı bir at arabasına aceleyle tıkıştırıldılar. Gemiden arabaya aktarılmaları sırasında Ehlana, kendilerini esir alanları teker teker gözden geçirerek zayıf bir nokta aradı. Bilindik sarhoşluğuna rağmen Krager, fazla kurnazdı; Parok'sa, Scarpa'nın uzun süredir yoldaşıydı, arkadaşının deliliğinden rahatsız olmadığı açıktı. Sonra soğuk bir şekilde El-ron'u takdir etti. Astelli züppe şairinin, her ne olursa olsun gözlerinin içine bakamadığmı fark etmişti. Belli ki Melidere'yi öldürdüğünü zannettiği için pişmanlık doluydu. Elron, bir eylem adamı olmaktan çok, poz kesmeye meraklı biriydi ve kan görmeye daya-namadığı belliydi. Üstelik, ona ilk rastladığında, uzun, bukleli saçlarıyla ne kadar övündüğünü hatırlıyordu. Kring'in Peloilerinden biriymiş gibi davranması için saçlarını kazıtmaya, Scarpa'nın nasıl bir baskı kullanarak adamı ikna edebildiğini düşündü. Saçlarına yapılan bu zalimliğin adamda güçlü tepkiler uyandırdığından şüpheleniyordu. Elron bu olaya karışmış olmaktan belli ki memnun değildi, bu durum da onu zincirin zayıf halkası haline getiriyordu. Bu gerçeği düşüncelerinin arasına sağlamca yerleştirdi. Bunu kendi amaçlan doğrultusunda kullanacağı zaman gelebilirdi.
Araba onları sahilden alıp Anan'm dış kısımlarındaki geniş bir eve götürdü. Orada Scarpa, ırkının yamru yumru hatlarına sahip kara kuru bir Styric ile konuştu. Styric'in adı Keska'ydı ve gözlerinde, ümitsizce lanetlenmiş bir adamın bakışları vardı.

ilhanx

"Rahatsızlık umurumda bile değil!" diye bağırdı sıska adama Scarpa. "Önemli olan zaman, Keska, zaman! Sadece yap! Bizi öldürmediği sürece, dayanabiliriz!"
Ertesi sabah bu emrin anlamı ortaya çıkıyordu. Keska belli ki, işinde çok iyi olmayan, dışlanmış Styric büyücülerinden biriydi. Fazlasıyla tüketici çabalar harcayarak Scarpa'nın hedefiyle aralarındaki mesafeyi, zaman içinde, ama her seferinde birkaç mil sıkıştıra-biliyordu ve bu sıkıştırma işlemine, korkunç, iç burkucu bir acı eşlik ediyordu. Sanki beceriksiz büyücü gücünün her damlasıyla onları burup bir kör gibi ileriye fırlatıyordu ve Ehlana her beklenmedik, hırpalayıcı zıplayışın ardından hâlâ tüm parçalarının bir arada olup olmadığına emin olamıyordu. Kendini parçalanıp dayak yemiş gibi hissediyor, ama yine de acısını Alean'dan saklamaya çalışıyordu.
81

Nazik kız, çektiği acılar, korkular ve içinde bulundukları şartlar yüzünden artık durmaksızın ağlıyordu.
Ehlana düşüncelerini yaşadıkları ana doğru çekti ve bitkin bir şekilde etrafına bakındı. Akşam olmaktaydı. Bulut yüklü gökyüzü giderek kararıyordu ve günün Ehlana'yı en çok ürküten zamanı yakında üzerlerine çökecekti.
Scarpa, eyerinin üzerine solmuş bir çiçek gibi yığılmış, yorgunluktan neredeyse kendinden geçecek haldeki Keska'ya öfkeyle baktı. "Yeteri kadar ilerledik," dedi sonunda. "Kampa benzer bir şey kurun ve kadınları atlarından indirin." Ehlana'nın yüzüne bakarken, kırılgan bakışlı gözleri parladı. "Elenelerin yorgun kraliçesinin, yemek için dilenme zamanı geldi. Umarım bu sefer biraz daha ikna edici olur. Ricaları yeterince içten olmadığı zaman, onu geri çevirmek beni gerçekten bunaltıyor."
"Ehlana," diye omuzuna dokunarak fısıldadı Krager. Ateş, sönerek kora dönüşmüştü ve Ehlana, derme çatma kamplarının diğer ucundan gelen horlama seslerini duyabiliyordu.
"Ne?" diye yanıtladı kısaca.
"Sesini kısık tut." Adamın üzerinde hâlâ, siyah deri Peloi yeleği vardı, kazınmış kafası ve şarap kokulu nefesi neredeyse dayanılmazdı. "Sana bir iyilik yapıyorum. Beni tehlikeye atma. Sanırım artık Scarpa'mn tamamen deli olduğunu anlamışsmdır?"
"Gerçekten mi?" dedi alaycı bir sesle. "Doğrusu çok şaşırdım."
"Lütfen işleri zorlaştırma. Burada küçük bir değerlendirme hatası yapmış görünüyorum. Eğer bu yarı Styric piçinin bu kadar zıvanadan çıktığını fark etmiş olsaydım, bu komik maceraya katılmayı asla kabul etmezdim."
"Seni delilere çeken bu garip hayranlık nedir, Krager?"
Adam omuz silkti. "Belki bir kişilik bozukluğudur. Scarpa aslında babasını - hatta Cyrgon'u bile - aldatabileceğim düşünüyor. Sparhawk'm sana karşılık Bhelliom'u vereceğine inanmıyor, ama diğerlerini buna ikna etmeyi başardı. Eminim onun kadınlara karşı neler hissettiğini fark etmişsindir."
"Bunu yeterince göz önüne serdi," dedi acı bir sesle. "Onun yerine, Baron Harparin gibi küçük oğlanları mı tercih ediyor?"
"Scarpa kendinden başka kimseden hoşlanmıyor. Tek tutkusu,
82

kendisi. Sakalını saatlerce düzeltisini seyrettim. Böylece aynadaki görüntüsüne hayran olabiliyor. Onun enfes kişiliğini henüz tam anlamıyla tanıma fırsatı bulamadın. Bu yolculuğun ayrıntıları, onun aklı demeyi tercih ettiği şeyi yeterince meşgul ediyor. Nata-yos'a varmamızı bekle ve onu kızgınlıktan kendinden geçerken seyret. Onun yanında Martel ve Annias sağlıklı akim ta kendisi gibi kalıyorlar. Çok kalmaya cesaret edemiyorum, o yüzden dikkatli dinle. Scarpa, haklı olarak, buraya geldiğinde Sparhawk'in Bhelli-om'u yanında getireceğine inanıyor, ama onu sana karşılık takas edeceğine inanmıyor. Scarpa, kocanın buraya Cyrgon ile kozlarını paylaşmaya geleceğine kesinlikle emin ve tartışma sırasında birbirlerini yok edeceklerini düşünüyor."
"Sparhawk'm Bhelliom'u var salak ve Bhelliom, kahvaltı niyetine Tanrı yer."
"Buraya bu konuyu tartışmaya gelmedim. Sparhawk belki kazanır, belki kazanamaz. Konumuz şu anda bu değil. Bizim için önemli olan, Scarpa'nm neye inandığı. Kendisini, Sparhawk ve Cyrgon'un ikisini de mahvedecek bir savaşa gireceklerine inandırmış. Ardından Bhelliom'un, isteyenin alması için ortalıkta kalacağmı düşünüyor."
"Ya Zalasta?"
"İçimde kavga bittiğinde Scarpa'nm, Zalasta'nm da ortalıkta olmayacağını umduğu şeklinde güçlü bir duygu var. Scarpa, yoluna çıkacak herhangi birini öldürmeye dünden razı."
"Kendi babasını mı öldürecek?"
Krager omuz silkti. "Kan bağları Scarpa için anlam taşımaz. Daha gençken, annesinin ve üvey kız kardeşlerinin kendisi hakkında yetkililerle paylaşılmasını istemediği bir şeyler bildiğini dü- \ şünüp

ilhanx

onları öldürdü. Gerçi onlardan zaten nefret ediyordu, yani bu onun için anlamsızdı. Eğer Sparhawk ve Cyrgon birbirlerini öldürür, Zalasta da kutlamalar sırasında ani bir ölüme kurban giderse, ortalıkta Bhelliom'a sahip çıkacak sadece Scarpa kalabilir. Bu ormanlarda bir ordusu var ve Bhelliom'u da ele geçirirse, hepsini bir araya toplayabilir. Matherion'a yürüyüp hükümeti kılıçtan geçirir. Sonra da kendini imparator ilan eder. Ama ben, şahsen, bu projeye karşıyım ve senden ruh hallerine hakim olmanı rica ediyorum. Sen onun planlarında canalıcı bir rol oynamıyorsun, ama Zalasta'nm - ve benim - planlarımda öylesin. Scarpa'yı kızdıracak

bir şey yaparsan, seni de, Elron'a nedimeni öldürmesini söylediği gibi anında öldürüverir. Zalasta ve ben, Sparhawk'm, Bhelliom'u sana karşı takas edeceğine inanıyoruz, ama hayattaysan. Bu manyağı çileden çıkarma. Seni öldürürse, tüm planlarımız çöker."
"Bana bunları niye anlatıyorsun, Krager? Başka bir derdin var, değil mi?"
"Elbette. Eğer her şey bize karşı dönerse, mahkemeler başladığında benim lehime tanıklık yapmanı istiyorum."
"Korkarım bu pek işe yaramayacaktır," dedi sevimli bir şekilde. "Senin için mahkeme olmayacak, Krager. Sparhawk seni Kha-lad'a verdi ve Khalad'ın kararı çoktan belli."
"Khalad mı?" Krager'in sesi biraz zayıf çıkmıştı.
"Kurik'in en büyük oğlu. Babasının ölümünde biraz payın olduğunu hissediyor ve bu konuda bir şeyler yapmayı kendisine görev biliyor. Sanırım onu fikrinden caydırmayı deneyebilirsin, ama eğer niyetin buysa hızlı konuşmanı tavsiye ederim. Khalad çok ani davranışları olan genç bir adamdır ve büyük olasılıkla, sen daha iki laf edemeden seni bir et çengeline asıverir."
Krager, cevap vermek yerine, kazınmış kafası karanlıkta parlayarak çekip gitmeyi tercih etti. Ehlana içinden, bunun pek büyük bir zafer olmadığını kabul ediyordu, ama içinde bulunduğu durumda, küçücük bir zafere ulaşmak bile bayağı önemli bir şeydi.
"Gerçekten yapıyorlar mı?" Scarpa'ran sert sesi hırs doluydu.
"Bu eski bir âdet, Lord Scarpa," dedi Ehlana, alçakgönüllü bir ifadeyle, gözlerini çamurlu patikada gezdirerek. "Ama imparator Sarabian bu uygulamayı kaldırmayı planlıyor."
"Taç giymemin hemen ardından bu âdet yeniden uygulamaya sokulacak." Scarpa'nm gözleri pırıl pırıldı. "Bu, uygun bir saygı gösterme biçimi." Scarpa'nın üzerinde, giyilmekten parlamış, eski püskü mor kadife bir pelerin vardı ve pelerini, imparatorluk pelerinini taklit edecek şekilde bir omuzunun üzerine atmıştı. Her sözünden sonra gülünç pozlar takınmaktaydı.
"Nasıl isterseniz, Lord Scarpa." Sürekli aynı şeyleri tekrarlamak usandırıcıydı ama Scarpa'nm zihnini meşgul ediyordu, dikkati Matherion'daki imparatorluk törenleri ve âdetleriyle meşgul olduğu sürece hayatı tutsaklar için çekilmez kılmakla uğraşmıyordu.

"Yeniden tasvir et," diye emretti. "Nasıl yapılması gerektiğini tam olarak bilmeliyim - böylece yanlış yapanları cezalandırabilirim."
Ehlana iç çekti, "imparatorluk mevkisinin sahibi belirdiğinde, saray ahalisi diz çöker - "
"İki dizinin üzerine mi?"
"Evet, Lord Scarpa."
"Muhteşem! Muhteşem!" Yüzü mağrurdu. "Devam et."
"Sonra, imparator geçerken, öne eğilip avuçlarını yere koyar ve alınlarını zemine dayarlar."
"Sıkı!" Aniden kıkırdadı, kadını irkilten, incecik, neredeyse kız gibi bir sesti. Ehlana ona hızlı bir bakış fırlattı. Yüzü, uğursuz bir şekilde, yücelikten uzak bir mağrurlukla bozulmuştu. Gözleri kocaman açıldı ve ifadesi neredeyse dini bir huşu haline dönüştü. "Ve dünyaya hükmeden Tamullara ben hükmedeceğim!" Bir bildiri okurcasına, yankılanan bir sesle, üzerine basa basa devam etti. "Bütün güç benim olacak! Dünyanın yönetimi benim ellerimde olacak ve itaatsizlik, ölüm demek olacak!"
Adam çılgınlığına devam ederken Ehlana ürperiyordu.
Ardından nemli gece çamurlu orman kamplarına çökerken kontrol edemediği bir hırs ve açlık tarafından çekilerek, tekrar kadının yanma geldi. Tiksindiriciydi ama, Ehlana, geleneksel saray törenleri hakkındaki bilgisinin, kendisine Scarpa üzerinde müthiş bir güç sağladığını fark etmişti. Adamm açlığı doymak bilmezdi ve sadece o bu açlığı giderebilirdi. Bu güce sıkı sıkı sarılıp ondan kuvvet ve güven aldı, hatta Krager ve diğerleri, korku dolu bir şekilde kendilerini geri çekerlerken, kadın konuya çeşniler, yeni lezzetler kattı.
"Dokuz karı mı dedin?" Scarpa'nın sesi neredeyse yalvarır gibiydi. "Niye doksan değil? Ya da dokuz yüz?"

ilhanx

"Âdet böyle, Lord Scarpa. Nedeni açık olmalı."
"Oh, tabii, tabii." Karanlık bir şekilde konu üzerinde kafa yordu. "Benim dokuz bin karım olacak!" diye bildirdi. "Ve her biri, diğerinden daha arzu uyandırıcı olacak! Ve onlarla işim bitince, onları kraliyet askerlerime vereceğim! Hiçbir kadın, onu diğerlerine tercih edeceğimi sanmasın! Tüm kadınlar sadece fahişedir! Onları satın alacak ve bıkınca da kaldırıp atacağım!" Delirmiş gözleri yerlerinden fırlayarak kamp ateşine daldı. Gözlerde yansıyan alevler, ardında yatan delilik gibi kaynaşıyorlardı.
85

Kadma doğru eğildi, elini sır verircesine koluna koydu. "Ben, diğerlerinin, aptallıkları yüzünden göremediklerini gördüm. Diğerleri bakıyor, ama göremiyorlar - ben görüyorum. Evet, ben görüyorum. Ben çok iyi görüyorum. Herkes bu işin içinde, biliyorsun - hepsi. Beni gözetliyorlar. Hep beni gözetlediler. Asla onların gözlerinden kaçamıyorum - gözetliyor, gözetliyor, gözetliyorlar - ve konuşuyorlar - elleri ağızlarına koyup konuşuyorlar, tarçın kokulu nefeslerini birbirlerinin suratlarına üfleyerek. Hepsi kokuşmuş ve hilekâr - düzenler kurarak, bana karşı dümenler tezgâhlayarak, beni öldürmeye çalışarak. Gözleri - daima yumuşak, gizli, nefretlerinin hançerlerim saklayan kirpikleriyle peçelenmiş olarak gözetliyor, gözetliyor, gözetliyorlar." Sesi giderek alçaldı. "Ve konuşuyorlar, ben duymayayım diye elleriyle ağızlarını kapatarak. Fısıldaşıyorlar. Daima duyuyorum. Onların sonu gelmez fısıltılarının tıslayan sesini duyuyorum. Nereye gitsem, gözleri beni izliyor - gülüşmeleri ve fısıldaş-malan. Onların ıslık çalan fısıltılarını duyuyorum, fısıltılarının ıslığını - sonsuz fısıltı - hep benim adım - Ssscar-pa, Ssscar-pa, Ssscar-pa, tekrar tekrar, kulaklarımda ıslık çalıyor. Yuvarlak uzuvlanyla hava atarak ve isle sürmelenmiş gözlerini yuvarlayarak. Tezgâhlar kuruyor, sonu gelmez ıslıklı fısıltılarla düzenler ayarlıyor, hep benim canımı acıtacak yollar arıyorlar. Ssscar-pa, Ssscar-pa, beni küçük düşürmeye çalışıyorlar." Mavileşmiş gözleri yüzünden fırlayacak gibiydi, dudakları ve sakalı, köpüklü tükürüğüne bulanmıştı. "Ben bir hiçtim. Onlar beni hiç yaptı. Bana Selga'nm piçi dediler, onları annemin ve kız kardeşlerimin yataklarına götürmem için bana metelikler verdiler, bana tokat attılar, üzerime tükürdüler, ağladığımda bana güldüler, anneme ve kız kardeşlerime asılıp etrafımı sardılar, kulaklarımda ıslıklarıyla - bu sesin kokusunu alabiliyorum - çürük etin tatlı, bıkkınlık getiren sesi, ucuz mor şehvetin ve fısıltılarının sıvı ıslıklarıyla kıvranarak ve-"
Ardından delirmiş gözleri korkuyla doldu, kadının yanından yaltaklanarak geri çekildi ve kıvranarak çamura yığıldı. "Lütfen, Anne!" diye inildedi. "Ben yapmadım! Silbie yaptı! Lütfenlütfen-lütfen beni yine oraya kilitleme! Lütfen, karanlığa değil! Lütfenlüt-fenlütfen karanlığa değil! Karanlığa değil!" Aniden ayağa fırladı ve "Lütfenlütfenlütfen'Teri yavaş yavaş uzayarak sönüp giderken, ormanın içlerine doğru koştu.
86

Ehlana içini burkan dayanılmaz bir acıma duygusuyla dolmuştu ve başını eğip ağladı.
Zalasta onları Natayos'da bekliyordu. On altıncı yüzyılda ve on yedinci yüzyılın başlarında Arjuna uygarlığı çiçekleniyordu ve bu parlak dönemi finanse eden, özellikle yeni filizlenen esir ticaretiydi. Ama güney Atan'a yapılan kötü düşünülmüş bir esir akını ve bölgenin Tamul idarecileri tarafından yapılan birkaç ciddi politik acemilik kontrol edilemez bir Atan cezalandırma seferine yol açmıştı. Eskiden Natayos, geniş caddeleri ve görkemli binalarıyla mücevher gibi bir şehirdi. Şimdiyse, halat gibi sarmaşıklarla kaplanmış yıkık binaları, geveze maymunlann ve! parlak renkli tropik kuşların evi olan gösterişli toplantı salonları, karanlık köşelerinde yaşayan yılanlar ve onlara yem olan sıçanlarıyla ormanın içine gömülüp unutulmuş bir harabe halindeydi.
Ama artık insanlar Natayos'a dönmüşlerdi. Scarpa'nın ordusu karargâhını buraya kurmuş, Arjuniler, Cynesgalılar ve Eleneler kadim şehrin kuzey kapısının yanındaki mahalleyi sarmaşıklardan, ağaçlardan, maymunlardan ve sürüngenlerden arındırarak neredeyse yerleşilebilir bir yer haline getirmişlerdi.
Zalasta yan çökük kapıya yaslanmıştı, gümüşi sakallı yüzü yorgundu, gözlerinde umutsuz bir acının izleri vardı. Oğlu esirlerle oraya ulaştığında ilk tepkisi öfke olmuştu. Scarpa'ya, Ehlana'nın anlamadığı, kulağa sanki birini azarlamak için biçilmiş kaftan gibi gelen bir Styricce'yle hırladı. Ama kadın Scarpa'nın yüzünde beliren somurtkan endişeden tatmin olmaktan kendini alamadı. Tüm şişinmesine, üstünlük taslayışlarına rağmen, Scarpa'nın yanlışlıkla babası olmuş yaşlı Styric'e karşı belli bir hürmet ve korku beslediği açıktı.
Bir kez, sadece bir kez, Zalasta'nın aşağılama dolu bir tonda söylediği bir şey adamın nasırına basmış olacak ki, Scarpa kendisini toparladı ve yanıt olarak bir şeyler homurdandı. Zalasta'nın tepkisi anında ve vahşiydi. Asasıyla vurduğu ağır bir darbeyle oğlunu tökezletti, sonra da asanm cilalı kısmını ona doğrulttu, birkaç kelime mırıldanarak asanm ucundan, şiddetli bir ışık parıltısı çıkardı. Yanan nokta,

ilhanx

tökezlemekte olan Scarpa'yı karnından vurdu ve adam, acıyla haykırarak iki büklüm olup midesini avuçladı. Zalasta'nın büyüsü içini yakarken etrafını tekmeleyip şiddetle sarsılarak,
87

çamurların içine yığıldı. Babası, ölümcül çubuğunu indirdi, acıyla kıvranan oğlunu, birkaç sonsuz dakika boyunca sakince seyretti.
"Şimdi anladın mı?" diye ölümcül bir sesle sordu, bu sefer Ta-mulca konuşarak.
"Evet, evet, baba!" diye haykırdı. "Dur, yalvarırım!"
Zalasta, onun bir süre daha kıvranıp bükülmesine izin verdi. Sonra sopasını çekti. "Burada efendi sen değilsin," diye bildirdi. "Sen hasta beyinli bir beceriksizden başka bir şey değilsin. Burada, bu orduyu idare edebilecek yetenekte düzinelerce adam var, sabrımı taşırmasan daha iyi olur. Bir dahaki sefere, oğlum ol ya da olma, büyüyü doğal akışına bırakacağım. Acı, bir hastalık gibidir, Scarpa. Birkaç gün - ya da hafta - sonra, beden bozulmaya başlar. Bir adam acıdan ölebilir. Beni bunu kanıtlamaya zorlama." Sonra, solgun ve terleyen oğluna sırtım döndü. "Özürlerimi sunarım, Majesteleri," dedi Ehlana'ya. "Benim niyetim, bu değildi."
"Senin niyetin neydi, Zalasta?" dedi kadın soğukça.
"Eşiniz ve benim aramdaki anlaşmazlık, Ehlana. Asla size böylesi rahatsızlıklar vermek istemezdim. Ne yazık ki, bu salağın size kötü davranma özgürlüğünü kendisine tanımış olduğunu kabul etmek zorundayım. Sizi temin ederim ki, bunu yeniden yaptığı günün gecesini görmek, ona nasip olmayacak."
"Anlıyorum. Aşağılama ve acı sizin fikriniz değildi, ama tutsak edilmem sizin fikrinizdi. Aradaki fark nedir, Zalasta?"
Adam iç çekti, yorgun elini gözlerinin üzerinden geçirdi. "Bu gerekliydi."
"Hangi neden yüzünden? Biliyorsun Sephrenia ve ben, sana asla teslim olmayacağız. Bhelliom ve yüzükler eline geçse bile onun aşkını elde edemeyeceğini biliyorsun."
"Başka noktalar da var, Kraliçe Ehlana," dedi hüzünlü bir şekilde. "Lütfen nedimenizle beni izleyin. Sizi odalarınıza yerleştireceğim."
"Sanırım, bir zindana."
Adam iç çekti. "Hayır, Ehlana. Odalarınız temiz ve rahat. Şahsen kontrol ettim. Şiddetli sınanmanız sona erdi, söz veriyorum."
"Sizin ifadenizle, şiddetli sınanmam, ancak kocama ve kızıma kavuştuğumda sona erecektir."
"Hepimiz dua edelim ki, yakında gerçekleşsin. Ama bu, Prens Sparhawk'a bağlı. Yapması gereken talimatlara uymak. Odalarınız
88

çok uzakta değil. Lütfen beni izleyin." Adam onları yakındaki bir binaya götürdü ve kapının kilidini açtı.
Hapishaneleri, birkaç yatak odası, bir yemek odası, geniş bir oturma odası, hatta mutfağı olan, neredeyse lüks bir daireydi. Bina belli ki eskiden bir soylunun sarayıydı ve üst katlar uzun zaman önce çökmüş olsa da, zemin katın tavanları büyük kemerlerle desteklenen odaları hâlâ sağlamdı. Odadaki mobilyalar, uyumsuz olsalar da görkemliydi, yerlerde kilimler ve - Ehlana'nm fark ettiği gibi bir süre önce kuvvetli demir parmaklıklar takılmış olan - pencerelerde perdeler vardı.
Şömineler çok büyüktü ve yanan kütüklerle doldurulmuşlardı, Arjuni kışının zayıf soğuğunu kırmaktan çok, binlerce yıllık nemin doldurduğu odaları kurutmak için kullanılıyordu. Yataklar, temiz çarşaflar, Arjuni kesimli elbiseler ve en önemlisi, yere monte edilmiş, mermer bir küveti olan orta büyüklükte bir oda vardı. Ehlana'nm gözleri özlemle bu mutlak lükse takılı kaldı. Hatta dikkati öylesine yoğundu ki, Zalasta'nın özürlerini doğru dürüst dinleyemedi bile. Birkaç belirsiz yanıtın ardından Styric misafirliğini sürdürmesinin istenmediğini fark etti ve kibarca izin isteyerek gitti.
"Alean, tatlım," dedi Ehlana, neredeyse hülyalı bir sesle, "bu oldukça geniş bir küvet - kesinlikle ikimize birden yetecek genişlikte, öyle değil mi?"
Alean da, gizlenemez bir özlemle küvete bakmaktaydı. "Rahatlıkla, majesteleri."
"Sence bunu dolduracak suyu ısıtmamız ne kadar sürer?"
"Mutfakta pek çok geniş tencere ve kazan var, kraliçem," dedi nazik kız. "Tüm şömineler yanıyor. Çok uzun süreceğim sanmam."
"Harika," dedi Ehlana coşkuyla. "Niye işe koyulmuyoruz?"
"Bu Klael tam olarak kim, Zalasta?" diye Styric'e soruyordu Ehlana, birkaç gün sonra ziyaretlerine geldiğinde. Zalasta, sanki bu suçunu azaltıyormuş gibi, sık sık hapishanelerine geliyor, genellikle

ilhanx

uzun, karmaşık ve bazen de bağlantısız bir şekilde, Ehlana'nm bilmek istediğinden daha fazlasını ağzından kaçırarak konuşuyordu.
"Klael, ebedi bir varlıktır," dedi Zalasta. Ehlana, ilk olarak Sar-sos'da karşılaştıklarında, adamın kendisini rahatsız eden ağır aksanlı Elene dilinin artık geliştiğini fark etti. Onun numaralarından

biri daha, diye karar verdi. "Klael bu dünyanın Tanrılarından çok daha ölümsüz," diye devam etti Zalasta. "Bir şekilde Bhelliom ile bağlantılı. Onlar birbiriyle mücadele eden prensipler ya da bunun gibi bir şey. Cyrgon ilişkilerini bana açıkladığında, biraz dalgındım, bu yüzden tam anlayamadım."
"Evet, tahmin edebiliyorum," diye mırıldandı kadın. Zalasta ile daima özel bir ilişkisi olmuştu. Şartlar yüzünden tepeden atıp tutmak ve adamın kusurlarını yüzüne vurmak zaman kaybından başka bir şey olmuyordu, bu yüzden adama uygar davranıyordu. Görünüşe göre, Zalasta da, bu yüzden ona minnettardı ve duyduğu şükranlık, kadına karşı daha açık olmasını sağlıyordu. Ona hiçbir şeye mal olmayan bu uygar davranış sayesinde, Ehlana, Styric'in karmakarışık sohbetinden bir sürü bilgi çıkarabiliyordu.
"Her neyse" diye devam etti Zalasta, "Cyrgon ona, Klael'i çağırmasını emrettiğinde Cyzada dehşete kapılarak Tanrıyı niyetinden vazgeçirmek için çok uğraştı. Cyrgon kararlıydı ve Sparhawk TrollTeri avucunun içinden çekip aldığında öfkeden gözü dönmüştü. Sparhawk'm, Troll Tanrıları'nı hapislerinden bırakabileceği olasılığını hesaba katmamıştık."
"Bu Sör Ulath'm fikriydi," dedi Ehlana. "Ulath, TrollTer hakkında çok şey biliyor."
"Öyle olduğu belli. Cyrgon, Cyzada'yı, Klael'i çağırmaya zorladı ama o ortaya çıkar çıkmaz Bhelliom'u aramaya gitti. Bu Cyrgon'u şaşırttı. Onun amacı, Klael'i saklı tutarak düşmanı, beklemediği bir anda gafil avlamaktı. Klael, Bhelliom'la karşılaşmak için fırlayıp Kuzey Burnu'na gidince bu sürpriz de suya düştü. Artık Sparhawk, Klael'den haberdar - ama ona karşı ne yapabilir, bilmiyorum. Zaten Klael'in çağrılmasıyla yapılan asıl aptallık da bu. Klael kontrol edilemez. Bunu Cyrgon'a anlatmaya çalıştım, ama beni dinlemedi. Amacımız Bhelliom'u ele geçirmek, Klael ve Bhelliom ezelden beri düşmandır. Cyrgon Bhelliom'u ele geçirir geçirmez Klael ona saldıracak ve kesinlikle eminim ki, o Cyrgon'dan daha güçlü." Zalasta dikkatle etrafına bakındı. "Korkarım ki, Cyrgailer de pek çok yönden tanrılarının birer kopyası. Cyrgon'un kafası hiç çalışmıyor. Bazen, ürkütücü derecede salak olabiliyor."
"Bunu söylemekten nefret ediyorum, Zalasta," dedi kadın içtenlikten uzak bir şekilde, "ama sen de, yanlış kişilerle müttefik olma

eğilimi var. Sanırım Annias yeterince akıllıydı ama patriklik tutkusu muhakeme yeteneğini bozmuştu ve Martel'in intikam tutkusu da onu aynı şekilde etkilemişti. Anladığım kadarıyla, Otha bir kütük kadar salaktı ve Azash da öylesine doğaldı ki, aklı fikri arzula-nndaydı. Tutarlı düşünmek onu aşıyordu."
"Sen her şeyi biliyorsun, değil mi Ehlana? Bütün bunlardan nasıl haberdar oldun?"
"Haber kaynaklarım hakkında seninle konuşamam."
"Pek fark etmez, sanırım," dedi dalgınca adam. Sonra yüzünde ani bir açlık belirdi. "Sephrenia nasıl?"
"Yeterince iyi. Yine de senin yaptıklarını öğrendiğinde morali çok bozulmuştu - biliyorsun, Aphrael'in hayatına kastetmen oldukça hastalıklı bir düşünceydi. Senin ihanetine onu ancak bu ikna edebildi."
"Kendimi kaybetmiştim," diye itiraf etti adam. "Şu lanet olası Delphae kadını üç yüz yıldır sabırla oluşturulan bir eseri kafasının bir darbesiyle mahvetti."
"Sanırım beni pek ilgilendirmez ama, neden Sephrenia'nın kendini Aphrael'e tamamen adamış olduğu gerçeğini kabul edemiyorsun? Çocuk Tanrıça'yla yarışabilmenin hiçbir yolu yok, biliyorsun."
"Sen Sparhawk'm kendisini başkasına adaması fikrini kabul edebilir miydin, Ehlana?" Adamın sesi, suçlayıcıydı.
"Hayır," diye itiraf etti kadın, "sanırım yapamazdım. Aşk için tuhaf şeyler yapıyoruz, değil mi, Zalasta? Ben hiç olmazsa konuya doğrudan girdim. Yalan ve hile yolunu denemeseydin, her şey senin için farklı gelişebilirdi. Aphrael mantıksız değildir, biliyorsun."
"Belki değildir," dedi adam. Derin derin iç geçirdi. "Ama asla bilemeyeceğiz, değil mi?"
"Hayır. Artık çok geç."
"Çerçevesine yerleştirirken, camcı camı çatlatmış, kraliçem," dedi Alean, pencerenin alt kısmındaki kabarcıklı bozuk cam üçgeni sakince göstererek. "Çok beceriksiz bir adammış." "Bu konuda bu kadar çok şeyi nasıl bilebiliyorsun?" "Babam gençliğinde bir camcının yanında çıraklık yapmış," dedi ceylan gözlü kız. "Bizim köydeki kırık camları o onarırdı." Çatlamış camı yerinde tutan kurşun boncuğa, kor haline gelmiş ateş

ilhanx

maşasıyla dokundu. Kendini tamamen yaptığı işe vererek kaşlarını çatmıştı. "Çok dikkatli olmam gerek, ama işi doğru yaparsam, bu küçük cam parçasını istediğimizde yerinden çıkarıp takabiliriz. Böylece, sokakta neler konuşulduğunu duyabilir ve sonra kimsenin anlayamayacağı şekilde yeniden yerme takarız. Sanırım dışarda neler konuşulduğunu dinlemek isterseniz, hep bu camın altında toplanıyorlar gibi."
"Sen mükemmel bir hazinesin, Alean!" dedi Ehlana, içtenlikle kızı kucaklayarak.
"Dikkatli olun, Leydim!" diyebağırdı Alean. "Elimdeki demir sıcak!"
Alean haklıydı. Küçük hatalı camı olan pencere, binanın tam köşesindeydi, Zalasta, Scarpa ve diğerleriyse yandaki binada kalıyorlardı. Öyle görünüyordu ki, ne zaman askerlerin duymasını istemedikleri bir şey tartışsalar camın önündeki, etrafı duvarla örülü çıkmaza çekiliyorlardı. Pencere çerçevesine kurşunla bağlanmış ucuz cam levhalar, en fazla yarı saydamdılar ve böylece Ehlana, neredeyse hiçbir önlem almak zorunda kalmaksızın Alean'm çatlak levhada yaptığı değişiklik sayesinde, konuşulanları dinleyebiliyor, hatta, görülmeden biraz izleyebiliyordu.
Zalasta ile konuştuğunun ertesi günü, beyaz cübbeli Styric'in, yüzünde karamsar bir ifadeyle arkasında Krager ve Scarpa da olduğu halde, binaya yaklaştığını gördü. "Bundan hızla kendim koparmalısın, baba," dedi Scarpa ısrarla. "Askerler fark etmeye başlıyor."
"Bırak fark etsinler," dedi, Zalasta kısaca.
"Hayır, baba," dedi Scarpa, dolgun, teatral sesiyle, "bunu yapamayız. Bu adamlar hayvandan farksız. Onlar düşünce seviyesinin altında işliyorlar. Bu sokaklarda, köpeği yeni ölmüş küçük bir oğlan ifadesiyle dolanırsan, bir şeylerin yolunda gitmediğini düşünmeye ve ordudan kaçmaya başlayacaklar. Bu orduyu bunca çaba ve zaman harcayarak kendine acıman yüzünden kaybetmek için toparlamadım."
"Sen bunu asla anlayamazsın, Scarpa. Sen, aşkın anlamını anlamaya başlayamazsın bile. Sen hiçbir şeyi sevmiyorsun."
"Oh, evet, seviyorum, Zalasta," diye hırladı Scarpa. "Ben kendimi seviyorum. Bu, anlamı olan tek sevme biçimi."
Ehlana o anda Kragefi seyretmekteydi. Ayyaş adamm gözleri

kısık ve kurnazdı. Adam teklifsizce, sürekli yanında taşıdığı matarasını çıkardı, şarabın çoğunu yere dökerek başına dikti ve höpür-deterek içti. Geğirdi. "Baa'şlaym," diye geveledi ve öne arkaya sallanırken düşmemek için duvara tutundu.
Scarpa, onu defetmek istercesine adama hızlı, rahatsız edici bir bakış fırlattı. Ancak Ehlana, Krage/i bir kez daha takdir etti. Genellikle, göründüğünün yarısı kadar bile sarhoş olmazdı.
"Her şey bir hiç içindi, Scarpa," diye homurdandı Zalasta. "Hastalıklılarla, dejenereler ve delilerle bir hiç için müttefik oldum. Bir zamanlar, Aphrael olmazsa, Sephrenia'nın bana döneceğim düşünmüştüm. Ama bunu yapmayacak. Ölse bile, bana dönmeyecek."
Scarpa, gözlerini kıstı. "Öyleyse bırak, ölsün," dedi duygusuzca. "Her kadının aynı olduğunu anlayamıyor musun? Kadınlar birer maldır - saman balyaları ya da fıçılarca şarap gibi. Şuradaki Krager'e bak. Onun boş bir şarap fıçısı için ne kadar tutku beslediğini düşünüyorsun? Onun sevdikleri, yeni fıçılar, dolu olanlar, değil mi, Krager?"
Krager, bir baykuş gibi, yılışıkça sırıtıp yeniden geğirdi. "Baa'şlaym," dedi.
"Zaten bu tutkunun nedenini de anlayabilmiş değilim," dedi Scarpa, babasının en hassas noktasma vurmaya devam ederek. "Sephrenia artık sadece defolu mal. Vanion ona sahip oldu - defalarca. Sen, bir Elene'nin artıklarına kalacak kadar aşağılık mısın?"
Zalasta birdenbire, bir hayal kırıklığı hırlamasıyla, yumruğunu taş duvara indirdi.
"Belki de ona sahip olmaya öyle alışmıştır ki, artık ona tatlı laflar mırıldanarak zaman bile kaybetmiyordur," diye devam etti. "Sadece istediğini alıyor, ardından sırtını dönüp horluyordur. Eleneler kızışınca nasıl olurlar, bilirsin. Belki Sephrenia da onun gibi olmuştur. Vanion onu artık bir Elene yaptı, baba. O artık, bir Styric değil. Bir Elene oldu ya da daha da kötüsü, bir soyubozuk." Hakaretle dudaklarını büktü. "O da annem ya da kız kardeşlerimden daha iyi değil, onların ne olduğunu sen de biliyorsun."
Zalasta'nm yüzü çarpıldı, başını geriye atıp ulur gibi bağırdı. "Onu ölü görmeyi tercih ederim!"
Scarpa'ran solgun, sakallı yüzü şeytanileşti. "Öyleyse niye onu öldürmüyorsun, baba?" diye imalı bir fısıltıyla sordu. "Bir Elene

ilhanx

ile yatağa girdikten sonra ahlaklı bir kadına güvenilemez, biliyorsun. Seninle evlenmeye ikna edebilsen bile, asla sadık olmayacaktır." Elini babasının kolunun üzerine içtenlikten uzak bir şekilde koydu. "Onu öldür, baba" diye öğüt verdi. "En azından, ona ait anıların saf olur, çünkü o, artık asla saf olmayacak."
Zalasta yeniden uluyarak uzun tırnaklarıyla sakalını pençeledi. Sonra arkasını dönüp sokaktan aşağıya doğru koştu. Krager doğruldu, göstermelik sarhoşluğu geçip gitmişti. "Şansmi epey zorla-dm, biliyorsun," dedi Krager dikkatli bir sesle.
Scarpa sertçe baktı. "Çok iyi, Krager," diye mırıldandı. "Sen de sarhoş rolünü mükemmel oynadm."
"Çok tecrübem oldu," diye omuz silkti Krager. "Seni silip geçmediği için şanslısın Scarpa. Ya da yeniden barsaklarını düğümlenmediği için."
"Yapamazdı," diye yılışıkça sırıttı Scarpa. "Ben de oldukça iyi bir büyücüyüm, biliyorsun ve büyü yapmak için düşüncelerin oldukça net olmalıdır. Onu sürekli öfke halinde tuttum. Bir örümcek ağını bozacak kadar bile büyü yapamazdı. Şimdi Sephrenia'yı öldürmesini umalım. Bu gerçekten Sparhawk'i mahvedecektir ve hayatının tek arzusu bir kucak ölü etten başka bir şey olmadığında, Zalasta da güzelce kendi boğazını kesecektir."
"Ondan gerçekten nefret ediyorsun, değil mi?"
"Sen etmez miydin, Krager? Daha çocukken beni yanma alabilirdi, ama o sadece arada bir ziyarete gelmekle yetindi, bana bir Styric olmanın ne demek olduğunu anlatır ve ardından çekip giderdi, beni fahişelerin işkencelerine bırakarak. Eğer kendi boğazını kesecek cesareti yoksa, ona seve seve yardım ederim." Scarpa'mn gözleri pırıl pırıldı ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Şarap fıçm nerede, Krager?" diye sordu. "Şimdi canım, sarhoş olmak istiyor." Gülmeye başladı, sevinçten ve insanlıktan uzak, gıdaklama benzeri delice kahkahalardı.
"İşe yaramıyor!" dedi Ehlana, tarağı odanın öbür ucuna fırlatarak. "Bak, saçıma ne yaptılar!" Yüzünü ellerinin arasına gömüp, ağlamaya başladı.
"O kadar umutsuz olmayın, leydim," dedi Alean yumuşak sesiyle. "Cammoria'da yaygın bir tarz biliyorum." Ehlana'ran kafasındaki

san saç yığınını, yukarıya, başının sağma doğru topladı. "Bakın," dedi. "Tüm açık yerleri kapıyor ve oldukça da şık görünüyor."
Ehlana ümitle, aynaya baktı. "Çok kötü görünmüyor, değil mi?" diye karar verdi.
"Ve eğer sağ kulağınızın üstüne bir de çiçek yerleştirirsek, gerçekten etkileyici görünecek."
"Alean, sen bir harikasın!" diye haykırdı Kraliçe mutlulukla. "Sensiz ben ne yapardım?"
Neredeyse bir saat kadar uğraştılar, ama sonunda bütün açık yerler kapatılmıştı ve Ehlana, itibarının biraz yerine geldiğini hissediyordu.
Ama o akşam, Krager belirdi. Sağa sola sallanarak eşikte dikiliyordu, gözleri mahmurdu ve yüzünde sarhoş bir sırıtış vardı. "Yine hasat zamanı, Ehlana," diye bildirdi, hançerini çekerek. "Saçından bir tutama daha ihtiyacım var."

altıncı bölüm

GÖKYÜZÜ KAPALI KALMAYA devam ediyordu ama, şanslarına yağmur hâlâ başlamamıştı. Micae Körfezi'nden esen rüzgâr sertti ve pelerinlerine sıkı sıkıya sarınarak at sürüyorlardı. Kha-lad'ın ağır ağır gitmelerinin kendilerine avantaj kazandıracağına inanmasına rağmen, Berit sabırsızlıktan çıldırıyordu. Yaptıklarının genel stratejilerinin bir parçası olduğunu biliyordu, ama hepsinin yaklaşmakta olduğunu bildikleri yüzleşme tüm korkunçluğuyla önlerindeydi ve bir an önce onunla başa çıkmak istiyordu. "Nasıl bu kadar sabırlı olabiliyorsun?" diye sordu Khalad'a, kıyıya esen rüzgârın iyice soğuk ve nemli olduğu bir akşamüstüydü.
"Ben bir çiftçiyim, Sparhawk," dedi Khalad, kısa siyah sakalını kaşıyarak. "Bir şeylerin büyümesini beklemek; insana her şeyin birdenbire olup bitmeyeceğini öğretiyor."
"Sanırım daha önce oturup bir şeylerin filizlenmesini beklemenin nasıl bir şey olduğunu düşünmemiştim."

duymuyormuŞ gibi/ ben de buna çok şaşıyorum. Bu kadar çok şeyin farkına varmamayı nasıl başarıyorsunuz, anlayamıyorum."

ilhanx

Berit, buna biraz bozulmuştu. "Peki şu anda, dünyanın bana çığlık çığlığa bağırıp da duyamadığım şey nedir?"
"Bana, bu gece sağlam bir barınağa ihtiyacımız olacağını söylüyor. Hava kötüleşecek."
"Bu sonuca nasıl vardın?"
Khalad eliyle işaret etti. "Martıları görüyor musun?"
"Evet, bunun konuyla ne alakası var?"
Khalad iç çekti. "Martılar ne yer, Lordum?"
"Hemen her şeyi - en çok da balık, sanırım."
"Öyleyse, niye içerilere doğru uçuyorlar? Karada pek balık bulamazlar, değil mi? Körfezde hoşlarına gitmeyen bir şey gördüler ve şimdi ondan kaçıyorlar. Bir martıyı korkutabilecek tek şey, rüzgârdır - ve rüzgârın getirdiği kabarmış deniz. Denizde fırtına var ve bu tarafa doğru geliyor. İşte dünyanın bana şu anda bağırmakta olduğu şey bu."
"Öyleyse bu sağduyu, değil mi?"
"Çoğu şey sağduyudur, Sparhawk - sağduyu ve deneyim." Khalad hafifçe gülümsedi. "Krager'in Styric'inin hâlâ bizi gözlediğini hissedebiliyorum. Eğer o da senden daha dikkatli değilse, felaket bir gece geçirecek."
Berit, pis bir şekilde gülümsedi. "Nedense bunu bilmek beni hiç üzmedi."
Ulaştıkları yer köyden biraz daha büyük olmakla beraber, tam anlamıyla bir kasaba da sayılamazdı. Üç sokağı ve tek kattan fazlasına sahip en az altı binası vardı. Sokaklar çamurluydu, domuzlar serbestçe ortalıkta dolaşıyordu. Binalar genellikle ahşaptı ve çatıları sazlarla kaplanmıştı. Ana cadde olması gereken yerde bir han buldular. Sağlam görünen bir binaydı ve önünde, huysuz katırların koşulduğu birkaç sarsak yük arabası vardı. Ulath, balıkçı köyünde satm aldığı yorgun, yaşlı atın dizginlerini çekti. "Ne diyorsun?" diye sordu arkadaşına.
"Hiç sormayacaksın sanmıştım," dedi Tynian.
"Gidip bir oda tutalım," diye önerdi Ulath. "Akşam yaklaştı ve yerlerde uyumaktan bıktım. Ayrıca banyo yapmamm zamanı geldi."

Tynian, birkaç yüz kilometre uzaklarmdaki, dorukları keskince yükselen Tamul Dağları'na doğru baktı.
"Troll'leri bekletmekten gerçekten nefret ediyorm, Ulath," dedi alaycı bir ciddiyetle.
"Zaten onlarla belirli bir randevumuz yok. Troll'ler nasılsa bir şeyin farkına varmazlar. Çok belirsiz bir zaman kavramları var."
Hanın avlusuna girdiler, atlarını ahırın dışına bağlayıp içeri girdiler.
"Bir odaya ihtiyacımız var," dedi hancıya Ulath, ağır aksanlı bir Tamulcayla.
Han sahibi ufak tefek, sinsi görünüşlü bir adamdı. Onlara ölçüp biçen kısa bir bakış fırlatarak üzerlerindeki üniforma parçalarını fark etti. İfadesi, memnuniyetsizce sertleşti. Birkaç çok geçerli neden yüzünden askerler, kırsal yerleşimlerde genelde hoş karşı-lanmazlardı. "Pek bilemiyorum," dedi şarkı söyler gibi vızıldayan bir 'sesle, "Şu sıralar dolu olduğumuz mevsimdeyiz - "
"Sonbahar sonu mu?" diye sözünü kesti Tynian. "Sizin dolu olduğunuz mevsim bu mu?"
"Yani - arabacılar sürekli gelip giderler, biliyor musunuz."
Ulath hancının omuzunun üzerinden, alçak, dumanlı meyhaneye baktı. "Ben üç tane saydım," dedi sakince.
"Birazdan dahası gelecek," dedi adam telaşla.
"Elbette gelecekler," dedi Tynian alay ederek. "Ama biz şimdi buradayız ve paramız da var- Geceyarısı bir arabacının gelmesi gibi uzak bir olasılık için güvenli bir şeyi kaçırmak mı istiyorsun?"
"Bir çift emekli gaziyle iş yapmak istemiyor, Onbaşım," dedi Ulath. "Gidip yerel memurla görüşelim. Eminim bu adamın imparatorun askerlerine nasıl davrandığı konusuyla ilgilenecektir."
"Ben imparatorumuzun sadık bir kuluyum," dedi aceleyle hancı. "Ve ordusunun cesur gazilerini çatımın altında barındırmaktan gurur duyarım."
"Kaç para?" diye adamın sözünü kesti Tynian.
"Yarım altın?"
"Pek emin değil, öyle değil mi, Çavuş?" diye sordu Tynian. "Sanırım yanlış anladınız," dedi, gergin hancıya dönerek. "Biz odayı satın almak istemiyoruz. Sadece bir geceliğine kiralamak istiyoruz."
Ulath, artık korkmaya başlamış olan Tamula, sert sert bakıyordu. "Sekiz peni," dedi kesin bir sesle.

"Sekiz mi?" diye tiz bir sesle karşı çıktı hancı.

ilhanx

"İster al, ister alma - ama karar vermek için bütün günümüzü harcama - memuru bulmak için biraz gün ışığına ihtiyacımız var."
"Siz zor bir adamsınız, Çavuş."
"Kimse sana kolay bir hayat vaad etmedi, değil mi?" Ulath birkaç bozuk parayı sayıp elinde şakırdattı. "Bunları istiyor musun, istemiyor musun?"
Bir anlık kararsızlıktan sonra, hancı istemeye istemeye paraları
aldı.
"İşin tüm keyfini kaçırdın, biliyor musun," diye şikayet etti, ikisi birlikte atlara bakmaya giderlerken Tynian.
"Susadım," diye omuz silkti Ulath. "Ayrıca bir çift asker eskisi, önceden tam olarak ne ödemek isteyeceklerini bilirler, değil mi?" Yüzünü kaşıdı. "Acaba Sör Gerda, sakalını kesersem darılır mı?" diye söylendi. "Bu şey kaşındırıyor."
"Bu gerçekten onun yüzü değil, Ulath. Hâlâ senin. Sadece ona benzemen için biraz değiştirildin."
"Evet ama, hanımlar yüzlerimizi eski hallerine döndürürken, bunu Gerda için model olarak kullanacaklar ve bunu yaptıkları zaman da, ortada öylece çıplak bir suratla kalacak. Buna karşı çıkabilir."
Eyerlerini çıkardıkları atları ahıra yerleştirdiler ve meyhaneye girdiler. Tamul içki mekânları, Elenelerinkinden farklı düzenlenmişti. Bir kere masalar çok daha alçaktı, ayrıca oda, şömineyle değil, çini sobayla ısıtılıyordu. Ama soba da şömine kadar tütüyordu. Şarap, ince küçük kaselerde, biraysa ucuz teneke maşrapalarda sunuluyordu. Yine de koku hemen hemen aynıydı.
Üzeri yemek lekeli yün bir palto giymiş, resmi görünüşlü bir Tamul masalarına yaklaştığında, ikinci biralarına başlamaktaydılar. "Eğer sorun olmazsa, terhis belgelerinize bir göz atacağım," dedi aşağılayıcı bir tonda.
"Ya sorun olursa?" diye sordu Ulath.
Memur göz kırpıştırdı. "Ne?"
"Sorun olmazsa demiştiniz. Ya sorun olursa?"
"Bu belgeleri talep etme yetkisine sahibim."
"Öyleyse, niye sordun?" Ulath kırmızı üniforma ceketinin içine uzanarak, ucu kıvrık bir kâğıt çıkardı. "Eski bölüğümüzde, yetki sahipleri asla böyle sormazlardı."

Tamul, Oscagne'nin onlar için kılık değiştirmelerinin bir parçası olarak düzenlediği belgeleri okudu. "Bunlar düzgün görünüyor," dedi uzlaşmacı bir tonda. "Böyle ani tepki verdiğim için özür dilerim. Bize asker kaçaklarına karşı gözlerimizi açık tutmamız söylendi - biliyorsunuz ya, bütün fc?u karmaşa. Sanırım havada savaş kokusu olunca, ordu çekiciliğini kaybediyor. Görüyorum ki Matherion'da konuşlandırılmışsınız."
Tynian başıyla onayladı. "İyi bir görevdi - ama çok cila işi ve teftiş vardı. Oturun, memur bey."
Tamul hafifçe gülümsedi. "Vekil Memur, korkarım ki Onbaşı. Bu geri kalmış yerlere tam yetkili bir memur düşmüyor." Bir iskemleye çöktü. "Yolunuz nereye?"
"Eve," dedi Ulath. "Daconia'daki Verel'e dönüyoruz."
"Beni bağışlayın Çavuş, ama Dacit'e benzemiyorsunuz."
Ulath omuz silkti. "Ben annemin ailesine çekmişim. Babamla evlenmeden önce Astel'miş. Söyleyin bakalım, Vekil Memur, So-pal'a varmak için doğrudan Tamul Dağları'ndan geçsek, çok zaman kazanır mıyız? Belki orada bir ticaret gemisi bulup Arjun Denizi'ni geçerek Tiana'ya ulaşır ve oradan da atla Saras'a ineriz diye düşünüyorduk. Oradan Verel'e az bir yolumuz kalır."
"Size Tamul Dağları'ndan uzak durmanızı öneririm, dostlar."
"Havalar mı bozuk?" diye sordu Tynian.
"Yılın bu zamanında çok normaldir, Onbaşı, ama dağlardan bazı rahatsız edici raporlar aldık. Öyle görünüyor ki dağlardaki ayılar tavşan gibi üremişler. Son zamanlarda oralardan geçen her yolcu, bu hayvanlardan bahsediyor. Neyse ki hepsi kaçıp gidiyorlar."
"Ayılar mı dediniz?"
Tamul gülümsedi. "Ben tercüme ediyorum. Civardaki cahil çiftçiler, "canavar" kelimesini kullanıyor, ama hepimiz, dağlarda yaşayan, büyük, uzun tüylü bir yaratığın ne olduğunu biliyoruz, değil mi?"
"Çiftçiler de amma heyecanlı bir millet, değil mi?" diye güldü Ulath, maşrapasını kafasına dikerek. "Bir keresinde, bir tatbikata çıkmıştık, çiftçinin teki koşa koşa gelip bir alay kurt tarafından kovalandığını söylemesin mi? Gidip baktık, bir tilkiden başka bir şey değilmiş. Bir çiftçinin gördüğü vahşi hayvan sayısı ve boyutları her geçen saat artıyor gibi görünüyor."
"Ya da her maşrapa birayla," diye ekledi Tynian.

ilhanx

Artık çok kibarlaşmış olan memurla bir süre daha sohbet ettiler, ardından adamcağız iyi yolculuklar dileyip gitti.
"Troll'lerin bu kadar güneye gelmiş olduklarını bilmek iyi," dedi Ulath. "Ortalıklarda onları aramayı hiç istemezdim."
"Tanrıları onlara yol gösteriyor, Ulath," dedi Tynian.
"Görüyorum ki, sen hiç Troll Tanrıları'yla konuşmamışsın," diye güldü Ulath. "Onların yön anlayışı biraz belirsizdir - belki de pusulalarında sadece iki yön olduğu için."
"Ha?"
"Kuzey ve Kuzey-değil. Bu yüzden yön bulmaları biraz güç oluyor."
Kopan fırtına, sonbahar sonunda çıkan ve nereden çıktığı belli olmayan kısa, vahşi boralardan biriydi. Khalad, tuz bataklıklarında bir tür sığınak bulabilme olasılığını bir tarafa bırakıp kıyıya yönelmişti. Küçük bir körfezin ucunda, aradığı denizin sürüklediği odun yığınını bulmuş ve birkaç saatlik yoğun çalışmanın sonucunda, rüzgârdan korunabilecekleri rahat, neredeyse hoş, küçük bir sığmak inşa etmişti. •
Bora, üzerlerine çarptığında günün son ışıkları da soluyordu. Rüzgâr, odun yığını arasından uluyordu.- Dalgalar kıyıya vurup gürlerken rüzgâr, yağmuru oradan oraya sürüklüyordu.
Ama Khalad ve Berit, sıcak ve kuru kaldılar. Sığınaklarının arka duvarını oluşturan büyük, ağarmış kütüğe sırtlarını vermişlerdi ve ayakları, çıtırdayarak yanan ateşe doğru uzanıyordu.
"Beni daima şaşırtıyorsun, Khalad," dedi Berit. "Denizin sürüklediği odunların arasında kalaslar bulacağını nasıl bildin?"
"Hep olur," diye omuz silkti Khalad. "Ne zaman denizin sürüklediği odun yığınlarını bulursan, orada kalaslar da bulacaksın demektir. İnsanlar kalaslardan gemi yapar ve gemiler batar. Kalaslar, rüzgâr, akıntılar ve gelgitler sayesinde korunaklı yerlerde birikene kadar ortalıkta yüzer." Uzanıp tavana vurdu. "Yine de bu ambar kapağını tek parça halinde bulmak şans, bunu kabul ediyorum." Ayağa kalkıp sığınağın önüne gitti. "Dışarısı gerçekten çok esiyor." Ellerini ateşe uzattı. "Hem de soğuk. Yağmur herhalde ge-ceyarısı olmadan sulu sepkene dönecek."
"Evet," diye keyifle onayladı Berit. "Böyle bir geceyi dışarda

karşılamak zorunda kalacak herkese kesinlikle acırım." Ve sırıttı.
"Ben de," diyen Khalad onun sırıtmasına katıldı. "Onun ne düşündüğü hakkında bir fikrin oluyor mu?" diye sordu, aslında buna gerek olmamasına rağmen, sesini alçaltarak.
"Özel bir şey anlayamıyorum. Ama gerçekten ciddi şekilde rahatı kaçmış vaziyette."
"Ne utanç."
"Bir şey daha var. Gelip bizimle konuşacak. Bizim için bir mesajı var."
"Bu gece buraya gelir mi?"
"Bizimle yarın sabaha kadar temasa geçmeme konusunda emir aldı. Ne zaman ne yapacağını söyleyen kişiden çok korkuyor, bu yüzden bu emirlere harfiyen uyacak. Et ne alemde?"
Khalad hançerini kaldırıp ateşin kıyısına, közlerin içine gömülmüş demir tencerenin kapağını kaldırdı. Dışarı taşan koku kesinlikle iştah açıcıydı. "Hazır. Fasulyeler pişer pişmez yiyebiliriz."
"Rüzgâr dışardaki dostumuza doğru esiyorsa, bu koku sefaletini biraz daha arttıracaktır," diye kıkırdadı Berit.
"Sanmıyorum, Sparhawk. O bir Styric, onların domuz yemesi yasak."
"Doğru. Bak bunu unutmuştum. Ama o bir sürgün, belki yemek rejimine uymuyordur."
"Yarin anlarız. Bize yarın geldiğinde, ona bir parça ikram ederim. Niye şu ekmekten birkaç dilim kesmiyorsun? Tencere kapağında kızartabilirim."
Sabaha rüzgâr yatışmıştı ve yağmur, ambar kapağından çatıya vuran birkaç damladan ibaretti. Kahvaltı olarak kalan fasulye ve eti yemelerinin ardından eşyalarını toplamaya başladılar. "Ne düşünüyorsun?" diye sordu Berit.
"Bize gelmesini sağlayalım. Yağmur tamamen dinene kadar oturmak pek tuhaf kaçmaz." Khalad düşünceli bir şekilde arkadaşına baktı. "Sana biraz öğüt versem kızar mısın, Lordum?"
"Elbette, hayır."
"Sparhawk'a benziyorsun, ama konuşman onun gibi değil ve davranışların tam oturmuyor. Styric geldiğinde, yüzünü soğuklaş-tırıp sertleştir. Gözlerini kısık tut. Sparhawk gözlerini kısıp bakar.

ilhanx

Ayrıca sesini de alçalt. Sparhawk kızdığında çok alçaltır - ve insanlara genelde "Komşu" der. Bu kelimeye bir sürü anlam sığdırabilir."
"Bu doğru, herkese 'komşu' der, değil mi? Bunu unutmuştum. Gerçek Sparhawk'tan uzaklaşmaya başladığımda beni her zaman için düzeltme iznin var, Khalad."
"hin mi? "
"Kötü kelime seçimi, sanırım."
"Böyle denebilir, evet."
"Matherion'da iklim bize biraz sıcak gelmeye başlamıştı," dedi Caalador, iskemlesine yaslanarak. Karşısında oturan sert suratlı adamın doğrudan yüzüne bakıyordu. "Eminim ne demek istediğimi anlamışsındır, Orden."
Sert suratlı adam güldü. "Evet. Benim de birkaç kez yasayı ensemde hissettiğim zamanlar oldu." Orden Delo'da, deniz kıyısında şaibeli bir taverna işleten Vardenaise'li bir Elene'ydi. Burada, Elene suçluları, bir Elene meyhanesinin tanıdık ortamında olmaktan memnundu ve Orden de soru sormadan ellerindeki mallan - değerlerinin onda birine - almaya açık olmaktan. Bu yüzden oldukça zenginleşmiş, iri yarı bir alçaktı.
"İhtiyacımız olan şey yeni bir iş bölgesi," dedi Caalador, yeni yüzler ve uyumsuz kaba giysiler içindeki Kalten ve Bevier'i göstererek, "içişleri Bakanlığı'ndan oldukça yüksek rütbeli bir şahsiyet, bizi durdurup oldukça utandırıcı sorular soran bir grup polisin başındaydı." Rendor'daki bir kuşatmada tek gözünü kaybetmiş ve boş göz deliğini kara bir kumaş parçasıyla kapatan, korkunç görünüşlü bir şövalyenin, Cyrinic biraderlerinden birinin yüzünü taşıyan Bevier'e sırıttı. "Buradaki tek gözlü dostum adamın tavrını pek beğenmedi ve şu komik görünüşlü baltasıyla kafasını uçurdu."
Orden, Bevier'in, bira maşrapasının yanına koyduğu silahına baktı. "Bu bir Lochaber baltası, değil mi?" diye sordu.
Bevier, homurdandı. Kalten, Bevier'in dramatize etme eğiliminin biraz abartmasına neden olduğunu düşünüyordu. Aslında siyah göz bandı yeterliydi, ama öğrenciyken amatör tiyatro çalışmalarına katıldığı için uç noktalara gitme eğiliminde olduğu açıktı. Amacı, tehlikeli görünmekti, ama dışarıya yansıyan şey katil bir manyak portresiydi.
"Bir lochaber baltasının sapı normalde daha uzun olmaz mı?"

"O haliyle ceketimin altına sığmazdı," diye hırıldadı Bevier, "bu yüzden, sapından biraz kestim. Ama biçmeye devam ettiğin sürece, böyle de işe yarıyor. Çığlıklar ve kan beni pek rahatsız etmediği için, tamamıyla işimi görüyor."
Orden omuz silkti ve rahatsızmış gibi baktı. "Bu hayatımda gördüğüm en korkunç görünüşlü silah," diye itiraf etti.
"Belki de bu yüzden benim hoşuma gidiyor."
Orden Caalador'a baktı. "Arkadaşların ve sen hangi bölgede çalışmayı düşünüyordunuz, Ezek?"
"Şehirlerarası yollarda soygun ya da bunun gibi bir şey düşünüyorduk," dedi Caalador, "Anlarsın ya, temiz hava, bol hareket, sağlıklı yemek, polissiz bölgeler - böylesi şeyler. Aklımızdan bayağı yüklü fiyatlar geçiyor, üstelik İmparator İçişleri'ni dağıttığına göre tüm polis işleri Atanlara kalmış demektir. Bir Atan'a rüşvet verilemeyeceğini biliyor muydun?"
Orden suratsızca başını salladı. "Evet. Gerçekten şaşırtıcı." Orta yaşlı bir Deiralı gibi görünen 'Ezek'e düşünceli bir şekilde gözlerini kısarak baktı. "Niye Caalador'u bana biraz tarif etmiyorsun, Ezek? Yani lafına güvenmediğimden değil. Yalnızca şu sıralar her şey biraz tepetaklak olmuş durumda, rüşvet verdiğimiz bütün polisler ya hapis ya da ölü, bu yüzden biraz dikkatli olmak zorundayız."
"Hiç sorun değil, Orden," diye adama güvence verdi Caalador. "Bu zamanlarda dikkatli olmayan birine ben de güvenmezdim. Caalador bir Cammoria'lıdır, kıvırcık saçlı ve kırmızı suratlı. Biraz dört köşedir - bilirsin, geniş omuzlar, kalın ense ve orta kısmı biraz iri."
•Orden'in gözleri kuşkuyla kısıldı. "Sana ne dedi? Onun kelimeleriyle söyle."
"Pikii, efeenim," dedi Caalador, aksanını biraz abartarak, "şu yaaşlı Caalador, didi ki, bufya, Delo'ya gel'cez ve Orden diye bi herf bul'caz - ani o herf varya, Orden, o bu'ladaki karnnık soç al-minde ni dönyo, hep bili."
Orden rahatlayarak güldü. "İşte bu Caalador. Sen daha üç sözcük etmeden, doğruyu söylediğini anladım."
"Kesinlikle konuşması biraz bozuk," dedi Caalador. "Konuşması kulağa salakça gelse de, aslında o kadar da salak değildir."
"Harbidin da dilidir," dedi Orden, konuşmayı taklit ederek. "Sanırım buralarda, şehirlerarası yollarda haydutluğun pek kazanç

ilhanx

getirmediğini göreceksin, Ezek, özellikle de pek şehirlerarası yol olmadığı için. Orman yeterince güvenli - Atanlar bile o çalılıkların arasında kimseyi bulamaz - ama ganimet zayıf. Ormanda üç adam, []d yakasını bir araya getiremez. Sanırım hepiniz, oradaki çetelerden birine katılmalısınız. Issız yerlerdeki mülkleri soyarak, çeşitli kasaba ve köyleri yağmalayarak oldukça iyi geçinip gidiyorlar. Bu iş için daima adam gerekiyor, yani sanırım boş yer bulmanız zor olmaz." Arkasına yaslanıp düşünceli bir şekilde parmağıyla çenesine vurdu. "Şehirden çok uzaklaşmayı düşünüyor musunuz?"
"Ne kadar uzaklaşabilirsek, o kadar iyi," dedi Caalador.
"Narstil, Natayos harabelerinin oralarda faaliyette. Polisin orada sizi rahatsız etmeyeceğine garanti verebilirim. Scarpa diye bir adam, ordusunu harabelerde konuşlandırmış. Tamul hükümetini devirmek isteyen bir deli. Narstil onunla iş yapıyor. İş biraz riskli, ama o civarlarda çok kârlı işler yapılabilir."
"Sanırım tam aradığımız şeyi buldun," dedi Caalador şevkle.
Kalten dikkatli bir şekilde uzun bir oh çekti. Daha meseleyi açmalarına bile gerek kalmadan, Orden aradıkları şeyi vermişti. Bu haydut çetesine katılırlarsa, Natayos'a, bacalarından tüten dumanın kokusunu alabilecek kadar yakın olacaklardı ve bu, umabile-ceklerinden bile daha iyiydi.
"Sana bir şey söyleyeyim mi, Ezek," dedi Orden, "niye Nars-til'e, seni ve arkadaşlarını tanıtacak bir mektup yazmıyorum ki?"
"Bunu kesinlikle çok takdir ederdik, Orden."
"Ama mürekkebi ve kâğıdı harcamaya başlamadan önce, niye bana o mektuba karşılık kaç para vereceğinizi konuşmuyoruz?"
Styric, çamur içinde, ıslanmış ve soğuktan neredeyse mosmor bir haldeydi. Öylesine titriyordu ki, kamplarına buyur ettiklerinde, sesi dalgalanıyordu. "Sizin için bir mesajım var," diye seslenmişti. "Heyecanlanıp aptalca bir şey yapmayın." Elene dilinde konuşuyordu ve Berit bu yüzden ona müteşekkirdi, çünkü Styriccesi pek de iyi sayılmazdı. Kılık değişikliğinin en zayıf noktası buydu.
"İçeri gel, komşu" diye seslendi, kumsalın diğer ucunda dikilen felaket durumdaki adama. "Ellerini görebileceğimiz bir yerde tut."
"Bana emir verme, Elene" diye hırladı Styric. "Burada emirleri ben veririm."
105

"Öyleyse mesajını oradan ver, komşu," dedi Berit soğukça, "istediğin kadar da oyalanabilirsin. Kuru ve sıcak bir yerdeyim, o nedenle kararını vermeni keyif içinde bekleyebilirim."
"Yazılı bir mesajım var," dedi adam, Styricce. En azından Berit, söylediğinin bu olduğunu düşündü.
"Dostum," diye hızla lafa girdi Khalad, "burada oldukça hassas bir meseleyle karşı karşıyayız, yani anlamadığım bir dilde konuşarak yanlış anlaşmalara yol açma tehlikesine girmesen daha iyi olur. Sör Sparhavvk, Styricce anlıyor olabilir, ama ben anlamıyorum ve benim bıçağım senin karnına girerse, seni en az onunki kadar çabuk öldürür. Sonra pişman olurum, ama sen çoktan ölmüş olursun."
"İçeri girebilir miyim?" diye Elene dilinde sordu Styric.
"Gel, komşu" dedi Berit.
Yumru suratlı haberci sığmaklarının önüne geldi, ateşe hasretle bakıyordu.
"Gerçekten rahatsız görünüyorsun, eski dostum," dedi Berit. "Aklına yağmuru durduracak bir büyü gelmedi mi?"
Styric duymazdan geldi. "Size bunu vermem söylendi," dedi ve el dokuması gömleğinin içine elini sokarak, muşamba kaplı bir paket çıkardı.
"Bir daha elini gömleğine sokmadan önce bana ne yaptığını söyle, komşu," diye uyardı Berit, alçak sesle konuşup gözlerini kısarak. "Arkadaşımın da belirttiği gibi, burada yanlış anlaşmaların doğması için harika fırsatlarla karşı karşıyayız. Bu kadar yakınken beni irkiltmen, bağırsaklarının yerinde kalmasını sağlamanın pek iyi bir yolu değildir."
Styric zorlukla yutkundu ve Berit paketi aldığında geriledi.
"Lord Sparhawk mektubunu okurken, bir dilim et ister miydin, dostum?" dedi Khalad. "Çok güzel ve yağlı, içini ısıtır."
Styric'in yüzünü tiksinmiş bir ifade kapladı.
"Hiçbir şey bir adamın midesine, birkaç parça domuz yağı gibi bayram ettiremez," dedi Khalad keyifle. "Sanırım bunun nedeni, domuzların yediği bütün o çöp ve yarı çürümüş yem olmalı."
Styric bir kusma sesi çıkardı.
"Postanı teslim ettin komşu," dedi Berit soğuk bir sesle. "Eminim gideceğin önemli yerler vardır, kesinlikle seni tutmak ;stemeyiz."
"Mesajı anladığınıza emin misiniz?"

ilhanx

"Okudum. Elenelerin okuma yazması iyidir. Biz Styricler gibi okuma yazma bilmeyen cahiller değiliz. Mesajın beni pek mutlu etmedi, yani ortalıkta görünmen senin için iyi olmaz."
Yüzünde anlayışlı bir ifadeyle gerileyeren Styric, ardından dönüp koşmaya başladı.
"Ne diyor?" diye sordu Khalad.
Berit, mesajın gerçekliğini doğrulayan Kraliçenin buklesini nazikçe elinde tutuyordu. "Planlarda bir değişiklik olduğu yazıyor. Tamul Dağları'nı geçerek aşağı doğru inmemiz ve batıya dönmemiz gerekiyordu. Şimdi Sopal'a gitmemizi istiyorlar."
"Aphrael'e haber versen iyi olur."
Birdenbire küçük flütün bildik sesini duydular. İki genç hızla arkalarına döndüler.
Çocuk Tanrıça, Khalad'ın battaniyelerinden birinin üzerinde bağdaş kurmuş oturuyor ve flütüne üfleyerek, sade bir Styric melodisi çalıyordu. "Niye öyle gözlerinizi dikmiş, bakıyorsunuz? Size göz kulak olacağımı söylemiştim, değil mi?"
"Bu akıllıca mı, Kutsal kişi?" diye sordu Berit. "Şu Styric biraz ötemizde biliyorsunuz, varlığınızı hissedebilir."
"Şimdi hissedemez," diye gülümsedi Aphrael. "Şu anda daha çok midesinin içindekilerin dışarıya boşalmasını engellemekle meşgul. Domuz yağı hakkındaki sohbetin gerçekten acımasızdı Khalad."
"Evet, biliyorum."
"O kadar renkli tasvirler şart mıydı?"
"Etrafta olduğunuzu bilmiyordum. Ne yapmamızı istiyorsun?"
"Size söyledikleri gibi, Sopal'e gidin. Ben diğerlerini haberdar ederim." Durdu. "O ete ne yaptın, Khalad?" diye merakla sordu. "Kokusu neredeyse iştah açıcıydı."
"Belki de içindeki birkaç diş sarımsaktandır," diye omuz silkti Khalad. "Aslında, domuz etinin tadını kimse pek sevmez, ama annem bana, yeterince baharat kullanırsanız, her şeyin iştah açıcı hale getirilebileceğini öğretti. Bir dahaki sefere keçi pişirdiğinizde, bunu hatırlamak isteyebilirsiniz."
Kız ona dil çıkardı ve ardından yok olup gitti.

yedinci bölüm
ZEMOCH'UN DAĞLARINA SOĞUK bir havada, bir tüy bulutu gibi dökülen, kuru, gevrek bir kar yağmaktaydı. Havada acı bir soğuk vardı, Kilise Şövalyeleri, ağır aksak ilerler ve atlarının nalları, tozumsu karı döndürerek havaya savururken üzerlerine kocaman bir buhar bulutuna benzeyen ağır bir sis çökmüştü. Kürklere bürünmüş askeri tarikatların eğitmenleri, tam teçhizatlı bir şekilde, atlannı en önde sürüyorlardı. İlerlemiş yaşma' rağmen hâlâ kuvveti yerinde olan Cyrinic Şövalyeleri'nin Eğitmeni Abriel, Alci-one Eğitmeni Darellon, Sparhawk'in yokluğunda Pandion'larm liderliğini üstlenen, yara izleriyle kaplı, yaşlı bir emektar olan Sör Heldin ile yan yana at sürüyorlardı. Başpiskopos Bergsten, atını onlardan biraz ötede sürmekteydi. Devasa kilise adamı, kulaklarına kadar kürklere gömülmüştü ve Ogre boynuzlu miğferiyle savaşçı bir görüntüsü vardı, ama okumakta olduğu küçük, siyah dua kitabı, bu izlenimi biraz zayıflatmaktaydı. Genidian Eğitmeni Komier ise, öncü birliklerle birlikte önden gidiyordu.
"Sanırım bir daha asla ısmamayacağım," diye kürk pelerinine biraz daha sarınarak homurdandı Abriel. "Yaşlanmak insanın kanını sulandırıyor. Sakın yaşlanma, Darellon."
"Bunun alternatifi de çok çekici değil, Lord Abriel." Darellon, ağır zırhının altında kaybolmuş görünen ince bir Deiralıydı. Sesini alçalttı. "Gerçekten gelmek zorunda değildiniz, dostum," dedi. "Sarathi anlayışla karşılardı."
"Yoo, hayır, Darellon. Bu belki de benim son seferim. Bunu hayatta kaçırmazdım." Gözlerini kısıp ileriye baktı. "Komier, orada ne yapıyor?"
"Lord Komier, Zemoch harabelerine bir göz atmak istediğini söyledi," diye bas sesiyle homurdandı Sör Heldin. "Thalesialılar,

savaş sonrası yıkıntılarını ziyaret etmekten özel bir zevk alıyorlar/'
"Onlar barbar bir ırk" diye keyifsizce mırıldandı Abriel ve tamamen dıia kitabına dalmış gibi görünen Bergsten'e kısa bir bakış fırlattı. "Bunu sağda solda tekrarlamasanız daha iyi olur, baylar," dedi Darellon ve Heldin'e.

ilhanx

"Hayatta böyle bir şey yapmam, Abriel," dedi Bergsten, dua kitabından başını kaldırmadan.
"Olağanüstü keskin kulaklarınız var, Ekselansları."
"Durmadan günah çıkaranları dinlemek yüzünden. İnsanlar başkalarının günahlarım damlara çıkıp etrafa bağırıyor, ama ken-dilerinkilerden bahsederken pek sesleri çıkmıyor." Bergsten başını kaldırıp ileriyi işaret etti. "Komier dönüyor."
Genidian Şövalyeleri'nin Eğitmeni, koca bir kar bulurunu havalandırarak at sürerken keyfi gayet yerindeydi. "Sparhawk bir yeri yok ettiğinde, geride ayakta kalmış pek bir şey bırakmıyor," dedi neşeli bir şekilde. "Ulath bana, kırık burunlu dostumuzun Azash Tapınağı'nı yerle bir ettiğini söylediğinde, ona pek inanmamıştım, artık inanıyorum. Böylesi bir döküntüyü asla görmemişsinizdir. Bütün kentte, yaşanabilir tek bir bina kaldığım sanmıyorum." *
"Böyle şeyler gerçekten hoşuna gidiyor, değil mi Komier?" dedi Abriel, suçlarcasma.
"Bu kadar yeter, beyler!" dedi Bergsten, hızla araya girerek. "Bu çok konuşulmuş eski tartışmayı yeniden alevlendirmek istemiyoruz. Hepimiz farklı şekillerde savaşıyoruz. Arcia'lılar kaleler ve şatolar inşa etmeyi seviyor, Thalesiahlar da onlan yıkmayı. Bunların hepsi savaşın bir parçası ve biz paramızı bu işten kazanıyoruz."
"Biz mi Ekselansları?" diye yumuşakça homurdandı Heldin.
"Ne demek istediğimi biliyorsun, Heldin. Elbette artık kişisel olarak bu işin içinde değilim, ama-"
"Niye baltam da yanında getirdin, Bergsten?" diye sordu Komier.
Bergsten ters ters baktı. "Eski günlerin hatırına - ve siz Thalesiah haydutlar, elinde balta olan birini daha fazla önemsediğiniz için."
"Şövalyeler, Ekselansları/'diye yumuşakça vatandaşının sözlerini düzeltti Komier. "Bizim adımız artık şövalye. Eskiden eşkiyay-dı, ama artık davranışlarımıza dikkat ediyoruz."
"Kilise, sonuna kadar yalan söylemekte olduğunuzu bilmesine rağmen, doğru yolu bulma çabalarınızı takdir ediyor, oğlum."

Abriel gülümsemesini dikkatle gizledi. Bergsten de eskiden bir Genidian Şövalyesi'ydi ve bazen rahip cübbesi üzerinden hafifçe kayardı. "Harita kimde?" diye sordu, gerçekten merak ettiğinden değil, başlayan tartışmayı dağıtmak için.
Heldin, siyah zırhını çıngırdatarak eyer çantalarından birini açtı ve haritasını çıkardı. "Ne bilmek istiyorsunuz, Lordum?"
"Her zamanki şeyler. Ne kadar uzaktayız? Ne kadar gideceğiz? Önümüzde daha ne tatsızlıklar var?"
"Astel sınırına kadar yüz fersah civarı var, Lordum," dedi Heldin, haritasına bakarak, "oradan Matherion'a da dokuz yüz fersah."
"En azından yüz gün," diye keyifsizce homurdandı Bergsten.
"Hem de başımız hiçbir belaya girmezse," diye ekledi Darellon.
"Omuzunun üzerinden geriye bir bak, Darellon. Arkamızda yüz bin Kilise Şövalyesi var. Başa çıkamayacağımız hiçbir bela olamaz. Önümüzdeki arazi nasıl, Heldin?"
"Buranın üç gün doğusunda bir tür yamaç var, Ekselansları. Bu taraftaki tüm ırmaklar Merjuk Körfezine, akıyor. Diğer taraftaysa Astel Bataklıkları'na akıyorlar. Sanırım bu yamacı geçtikten sonra yokuş aşağı gideceğiz - Otha burada, Zemoch'da suların tepeden yukarıya akmasını sağlamadıysa elbette."
Bir Genidian Şövalyesi atını ileriye doğru sürdü. "Emsat'dan bir haberci şu anda bize ulaştı, Lord Komier. Size önemli haberleri olduğunu söylüyor."
Komier başını salladı, atını geri döndürerek, ordusuna doğru sürdü. Diğerleri, ağırlaşan kar yağışı altında, yola devam ettiler.
Komier, peşlerinden at sürerek yorgun haberciyle döndüğünde, kahkahalarla gülmekteydi.
"Bu kadar komik olan ne?' diye sordu Bergsten.
"Evden iyi haberler var, Ekselansları," dedi neşeyle Komier. "Sevgili Başpiskoposumuza da bana anlattıklarını anlatsana," diye talimat verdi haberciye.
"Tabii, Lordum," dedi, sarışın, örgü saçlı Thalesialı. "Birkaç hafta önceydi, Ekselansları. Bir sabah, saray hizmetkârları, veliahtı hiçbir yerde bulamadı. Saray muhafızları, günlerce tüm sarayı didik didik etti ama sanki küçük sansar, sır olup gitmişti."
"Davranışlarına dikkat et, adam," diye tersledi Bergsten. "Avin bir veliahttır - küçük bir sansar olmasına rağmen."

ilhanx

"Affedin, Ekselansları. Her neyse, bütün başkent şaşkınlık içindeydi. Avin Wargungsson, gelişini dört bir yana duyuracak bir bando olmadan, asla hiçbir yere gitmezdi. Derken, hizmetkârların biri, Avin'in çalışma odasında dolu bir şarap fıçısı olduğunu fark etti. Bu garipti, çünkü Avin şarap sevmezdi, bu yüzden fıçıyı biraz yakından incelemeye karar verdiler. Açılmış olduğu belliydi, çünkü yere biraz şarap damlamıştı. Her neyse, Ekselansları, Avin'i aramaktan hepsi susamışlardı, böylece fıçıyı açmaya karar verdiler, ama açmaya çalıştıklarında, kapağının çivilenmiş olduğunu gördüler. Thalesia'da kimse bir şarap fıçısını çivilemez, bu yüzden durumdan şüphelendiler. Keserlerle kapağı açtılar - Avin'i, yüzü aşağı dönmüş olarak şarabın içinde yüzer ve ölü buldular."
"Ciddi olamazsın!"
"Evet, Ekselansları. Emsat'da birilerinin çok garip bir mizah anlayışı varmış, sanırım. Bu şarap fıçısını Avin'in odasına sokup onu içine tıkıp kapağını çivilemeye üşenmemişler. Öyle görünüyor ki, Avin biraz canını kurtarmaya çalışmış. Tırnaklarının altında kıymıklar ve kapağın altında da tırnak izleri vardı. Korkunç bir karmaşa doğdu. Sanırım onu fıçıdan çıkardıklarından yarım saat sonra bile adamdan şarap akmaya devam ediyordu. Hizmetkârlar onu cenaze için temizlemeye çalıştılar, ama şarap lekesinin ne kadar zor çıktığını bilirsiniz. Onu Emsat Katedrali'ne tören için götürdüklerinde hâlâ eflatundu." Haberci, düşünceli bir şekilde yanağını oğuşturdu. "Hayatımda katıldığım en garip cenazeydi. Cenaze merasimi esnasında Emsat Başpiskoposu, gülmemek için çok uğraştı, ama pek başarılı olamadığı gibi, bütün cemaati de güldürdü. Orada Avin musalla taşında yatıyordu, yavru bir keçi büyüklüğündeydi, olgun bir erik gibi mosmordu ve tüm cemaat kahkahadan kırılmaktaydı."
"En azından, sonunda herkes onun farkına vardı," dedi Komi-er. "Bu, Avin için her zaman çok önemliydi."
"Ah, epey farkına varıldı, Lord Komier. Katedraldeki herkesin gözleri onun üzerindeydi. Onu kraliyet kabristanına defnettikten sonra, bütün kentte muazzam bir parti düzenlendi ve hepimiz, Avin Wargunsson'un anısına kadeh kaldırdık. Thalesia'da kış geldi mi, gülecek bir şeyler bulmak zor olur, ama Avin, bütün mevsimi aydınlatmayı başardı."
"Ne tür bir şaraptı?" diye kasvetli bir şekilde sordu Başpiskopos

Bergsten.
"Arcian kırmızısı, Ekselansları."
"Hangi yıl olduğu konusunda bir fikrin var mı?"
"Sanırım geçen yıldan bir önceki yıl."
"İyi bir yıl," diye iç çekti Bergsten. "Herhalde o şarabın bir kısmını muhafaza etmek mümkün olmamıştır?"
"Avin iki gün boyunca şarabı emdikten sonra mümkün olmadı, Ekselansları."
Bergsten yeniden iç çekti. "Ne israf," diye homurdandı. Sonra, kahkahadan kırılarak eyerinin üzerinde iki büklüm oldu.
Ulath ve Tynian eteklerden yukarıya doğru at sürerken, Tamul Dağları iyice soğumuştu. Tamul Dağları, sağda solda yükselen, etraflarındaki çant ve köknar kaplı zarif tepelerle ilgisiz görünen, çıplak, yıpranmış doruklarıyla bazen insanın karşısına çıkan, coğrafi garipliklerdendi. Daha yumuşak eğimli olan etekleri, kışın gelişiyle yapraklarını yitirmiş olan çalılıklarla kaplıydı.
İki şövalye, açıklıkta kalmaya ve varlıklarını belli etmeye yetecek kadar gürültü yapmaya dikkat ederek ilerliyorlardı. "Bir Troll'ü telaşlandırmak hiç akıllıca değildir," diye açıkladı Ulath.
"Oralarda olduklarına emin misin?" diye sordu Tynian, dağların içlerine doğru giderlerken.
Ulath başıyla onayladı. "İzler - ya da izlerini silmeye çalıştıkları yerler - ve pisliklerini gömdükleri taze topraklar gördüm. Troll'ler, varlıklarını insanlardan gizlemek için çok uğraşırlar. Etrafta olduğunu bilmediğinde, yemeğini yakalamak çok daha kolaydır."
"Troll Tanrıları, Aphrael'e, yaratıklarının artık insan yemeyeceğine dair söz verdiler."
"Daha aptal olan bazı TrollTerin beyninde bunun yer etmesi için birkaç kuşağın geçmesi gerekebilir - ve eğer bir Troll bu konuda kararlıysa, ürkütücü derecede aptal olabilir. Tetikte olsak daha iyi. Şu yamaçlardan geçer geçmez, Troll Tanrılan'nı çağıran ayini yapacağım. Sonra, güvende oluruz. Tehlikeli olan, bu yamaçlar."
"Niye ayini şimdi yapmıyorsun?"
Ulath başını iki yana salladı. "Uygunsuz davranış. Yükseklerde -gerçek Troll ülkesinde - olmadıkça Troll Tanrılarını çağırmamahsın."
"Burası Troll ülkesi değil Ulath."

ilhanx

"Artık öyle. Haydi gece için kamp kuracak bir yer bulalım."
Arkalarında sarp bir kaya ve önlerinde dik bir uçurum olacak şekilde merdivenimsi bir kayalıkta kamp kurdular. Sırayla nöbet tuttular ve şafağın ilk ışıkları yüklü gökyüzünden karanlığı silmeye başlarken Tynian Ulath'ı sarsarak uyandırdı. "Uçurumun dibinde, çalılıkların arasında dolaşan bir şey var," diye fısıldadı.
Ulath, doğrulup oturdu, baltası elindeydi. Etrafı dinlemek için başmıdikleştirdi. "Troll," dedi bir saniye sonra.
"Nasıl anladın?"
"Bu gürültüyü her ne yapıyorsa, amaçlı yapıyor. Bir geyik ortalığı böyle çıtırdatmaz, ayılarında hepsi kış uykusunda. Troll, orada olduğunu bilmemizi istiyor."
"Ne yapacağız?"
"Ateşi biraz canlandıralım - ve uyandığımızı belli edelim. Burada durumumuz hassas, o yüzden fazla hrzh hareket etmeyelim." Tynian ateşi canlandırırken battaniyesini üzerinden atıp ayağa kalktı.
"Onu ısınması için çağıralım mı?" diye sordu Tynian.
"O üşümüyor."
"Hava buz gibi, Ulath."
"İşte bu yüzden kürkü var. Troll'ler ateşi, ısınmak için değil, ışık kaynağı olarak kullanır. Niye kahvaltı hazırlamaya girişmiyorsun? Hava tamamen aydmlanana kadar harekete geçmeyecektir."
"Sıra bende değil ki."
"Benim nöbet tutmam lazım"
"Ben de senin kadar nöbet tutabilirim."
"Sen neye bakman gerektiğini bilemezsin, Tynian." Ulath'm sesi mantıklıydı. Zaten genellikle, yemek sırasını savmaya çalıştığında, sesi böyle çıkardı.
Hava giderek aydınlandı. Bu, daima tuhaf bir süreçti. İnsan, gözlerini çevresindeki ormanın karanlık bir noktasına dikebilir ve birdenbire, az önce karanlık olan yerde ağaçlar, kayalar, çalılar görebilirdi.
Tynian, bir tabak dumanı üzerinde but ve bir parça kayış gibi kabuklu ekmek getirdi. "Butu şişin üzerinde bırak," dedi Ulath.
Tynian homurdandı, kendi tabağını alarak arkadaşının yanma, kaya çıkıntısının ucuna oturdu. Oturup yemeklerini yerken altlarındaki dik yamaçtan aşağı doğru uzanan huş ormanını seyrettiler. "İşte

orada," dedi Ulath sıkıntılı bir sesle, "şu büyük kayanın yanında.'
"Ah, evet. Şimdi gördüm. Tamamen manzaranın içine karışıyor, değil mi?"
"Troll olmak budur işte, Tynian. O, bu ormanın bir parçası."
"Sephrenia, onlarla uzaktan akraba olduğumuzu söylüyor."
"Sanırım haklı. Bizimle Troll'ler arasında o kadar büyük farklar yok. Onlar daha iri ve farklı bir beslenme biçimleri var, hepsi bu."
"Bu ne kadar sürecek?"
"Bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla, bu daha önce hiç olmamıştı."
"Bir sonraki adımı ne olacak?"
"Orada olduğunu bildiğimizden emin olduğu zaman, bizimle iletişim kurmaya çalışacak."
"Senin Trollce konuşabildiğini biliyor mu?"
"Olabilir. Troll Tanrıları beni tanıyor ve Sparhawk ile aynı çeteden olduğumu biliyorlar."
"Oldukça garip bir ifade biçimi."
"Bir Troll gibi düşünmeye çalışıyorum. Eğer becerirsem, bir sonraki adımının ne olacağını kestirebilirim."
Sonra Troll, onlara doğru bağırdı.
"Ne dedi?" diye sordu, Tynian sinirli bir şekilde.
"Ne yapması gerektiğini soruyor. Kafası çok karışık."
"Onun mu kafası karışık? Bir de beni sor."
"Ona, bizimle buluşması ve Troll Tanrıları'na götürmesi söylenmiş. Bizim âdetlerimizi ya da duruma uygun karşılama kurallarımızı bilmiyor. Ona bunları öğretmemiz gerekecek. Kılıcını kınına sok. İşleri olduğundan daha fazla zorlaştırmayalım." Ulath ayağa kalkıp acele etmeden hareket etmeye çalıştı. Sesini yükseltip aşağıdaki yaratığa Troll dilinde seslendi. "Yaktığımız bu Khwaj çocuğuna gel. Beraber midemize yemek koyup ne yapmamız lazım konuşacağız."
"Ona ne dedin?"
"Bizimle kahvaltı etmesi için davet ettim."
"Ne yaptın? Senden sadece birkaç ayak uzaktaki bir Troll'ün yemeğe başlamasını mı istiyorsun?"

ilhanx

"Bu bir önlem. Yemeğimizi kabul ettikten sonra bizi öldürmesi, çok kabaca olur."
"Kabaca mı? Oradaki bir Troll, Ulath."
"Troll olması, davranışlarının kötü olacağı anlamına gelmez.
114

Ha, neredeyse unutuyordum. Kampa geldiğinde, bizi koklamak isteyecektir. Bizim de onu koklamamız kibarlık olur. Çok iyi kokmayabilir, ama sen yine de yap. Troll'ler, bir sonraki karşılaşmalarında birbirlerini tanıyabilmek için, daima bunu yaparlar."
"Sanırım sen aklını kaçırdın."
"Sadece yaptıklarımı izle ve konuşma işini bana bırak."
"Başka ne yapabilirim ki, seni serseri? Trollce bilmiyorum, hatırladın mı?"
"Bilmiyor musun? Amma da şaşırtıcı. Ben de her okumuş yazmış adam Trollce bilir sanıyordum."
Troll, huş ormanının içinde kayarak ileriyor ve dikkatle onlara yaklaşıyordu. İlerlerken, kollarını oldukça fazla kullanıyor, ağaçları yakalayıp tüm bedenini kullanarak kendisini ileriye doğru çekiyordu. Sekiz buçuk ayak uzunluğundaydı, parlak, kahverengi bir kürkü vardı. Maymunlarda genellikle görülen çıkıntılı bir ağız ve burun kısmı olmamasına rağmen, yüzü bir dereceye kadar maymunsuydu, derine gömülmüş gözlerinde zekâ pırıltısı vardı. Kamplarının olduğu çıkıntıya gelince, dirseklerini dizlerine koyup pençelerini görülecek bir vaziyete sokarak çömeldi. "Sopam yok," diye, yarı hırıltılı bir ses çıkardı.
Ulath gösterişli bir şekilde baltasını kenara koyarak boş ellerini gösterdi. "Sopam yok," diyerek geleneksel selamlaşmayı tekrarladı. "Kılıç kemerini çıkar, Tynian," diye mırıldandı. "Ve yana koy."
Tynian, itiraz etmeye başlayacaktı, ama son anda vazgeçti.
"Khwaj çocuğunuz iyi olmuş," dedi Troll, ateşi göstererek. "Khwaj memnun olacak."
"Tanrıları memnun etmek iyidir," diye yanıtladı Ulath.
Troll aniden yumruğunu yere vurdu. "Böyle olmaması gerekir!" diye belirtti mutsuz bir sesle.
"Hayır," diye ona katıldı Ulath, bir Troll gibi çömelerek, "olmaması gerekirdi. Ama Tanrıların kendilerine göre nedenleri var. Birbirimizi öldürmememiz gerektiğim söylediler. Ayrıca birbirimizi yememememiz gerektiğini de söylediler."
"Bunu söylediklerini duydum. Onları yanlış anlamış olabilir miyiz?"
"Bence yanlış anlamadık."
"Acaba akıllarında bir hastalık olabilir mi?"
115

"Bu mümkün. Yine de bize dediklerini yapmalıyız."
"Siz ikiniz ne konuşuyorsunuz?" diye sinirlice sordu Tynian.
"Felsefi bir tartışma yapıyoruz," diye omuz silkti Ulath.
Tynian şaşkınlıkla gözlerini adama dikti.
"Oldukça karmaşık bir konu. Eğer Tanırlar çıldırdıysa, ahlaki olarak, onlann emirlerine uymamız gerekip gerekmediğini tartışıyoruz. Ben uymamız gerektiğim savunuyorum. Bu içinde bulunduğumuz durumda, savunduğum şey biraz kendi çıkarlarımla örtüşüyor."
"O konuşamıyor mu?" diye sordu Troll, Tynian'ı göstererek. "Çıkarabildiği bütün sesler, bu kuş cıvıltısı benzeri sesler mi?"
"Bizim türümüzde, bu kuş sesleri konuşma olarak kullanılır. Yemeğimizin birazını bizimle midene koyar mısın?"
Troll, beğeniyle onların atlarına baktı. "Bunlar mı?"
"Hayır." Ulath, başını salladı. "Bunlar bizi taşıyan hayvanlar."
"Bacaklarınız hasta mı? Bu yüzden mi böyle kısasınız?"
"Hayır. Hayvanlar bizden daha hızlı koşabiliyor. Hızlı gitmek istediğimizde onlar bizi taşıyor."
"Midenize ne çeşit yemek koyuyorsunuz?"
"Domuz."
"Domuz iyidir. Geyik daha da iyidir."
"Evet."
"Domuz nerede? Ölü mü? Hâlâ yaşıyorsa, onu ben öldürürüm."
"Ölü."
Troll etrafına bakındı. "Onu göremiyorum."
"Sadece bir kısmını getirdik." Ulath, ateşin üzerindeki şişte kızaran budu gösterdi.
"Etinizi Khwaj'm çocuğuyla mı paylaşıyorsunuz?"

ilhanx

Ulath bu noktada, pişirme kavramını açıklamaya girişmemenin daha iyi olacağına karar verdi. "Evet. Bizde âdet böyledir."
"Etinizi çocuğuyla paylaşmanız, Khwaj'in hoşuna gidiyor mu?"
"Biz öyle olduğunu düşünüyoruz," dedi Ulath, hançerini çekerek şişi ateşten kaldırdı ve neredeyse bir buçuk kiloluk bir but parçası kesti.
"Dişleriniz hasta mı?" Troll'un sesi, neredeyse sempati doluydu. "Benim de bir kere dişim hastalanmıştı. Beni çok acıtmışü."
"Bizim cinsimizin dişleri keskin değildir. Bizim yemeğimizden biraz midene koyar mısın?"

"Koyarım." Troll, bir kule gibi yükselerek ayağa kalktı ve ateşin yanma geldi.
"Yemek Khwaj'in çocuğunun yanındaydı," diye uyardı Ulath. "Sıcaktır. Ağzını acıtabilir."
"Bana Bhlokw derler," diye kendisini tanıttı Troll.
"Bana Ulath derler."
"U-lat? Çağrılmak için garip bir şey." Tynian'a işaret etti. "Ona ne derler?'
"Tynian" diye yanıtladı Ulath.
"Tin- in. Bu U-lat'dan da tuhaf."
"Konuşmamızın kuş sesleri, çağırmalarımızı tuhaf yapıyor."
Troll öne eğilerek Ulath'ın kafasını kokladı. Ulath, içinden yükselen çığlıklar atarak en yakın ağaca tırmanma dürtüsünü bastırmayı başardı. Kibarca Bhlokw'un kürkünü kokladı. Aslında Troll çok da kötü kokmuyordu. Sonra Tynian ve canavar birbirlerini kokladılar. "Artık sizi biliyorum," dedi Bhlokw.
"Bilmen iyi," dedi Ulath, dumanı tutan eti uzatarak.
Bhlokw eti alıp ağzına tıktı. Sonra da hızla hepsini eline tükür-dü. "Sıcak," dedi hafif aptalca bir edayla.
"Ağzımızı acıtmadan yiyebilmek için, önce üzerine üfleyip soğuturuz."
Bhlokw bir süre, gürültülü bir şekilde ete üfledi. Sonra yine ağzına tıktı. Bir saniye düşünceli düşünceli çiğnedi. Ardından yuttu. "Farklı," dedi diplomatik bir edayla. Sonra, iç geçirdi. "Ben bunu sevmiyorum, U-lat" dedi sır verircesine, mutsuz bir şekilde. "Böyle olmaması gerekir."
"Hayır, olmaması gerekir."
"Birbirimizi öldürüyor olmalıydık. Siz Troll bölgesine ilk geldiğiniz günden beri, ben siz insan-şeyleri öldürüp yiyorum. İşte böyle olmalı. Benim düşünceme göre, Tanrılar bize bunu yaptırıyor-larsa, akıllan hasta olmalı." Gökgürültüsü gibi bir sesle iç geçirdi. "Ama senin düşüncen doğru. Bize söyledikleri gibi yapmalıyız. Bir gün akılları düzelecek. O zaman, yeniden birbirimizi öldürüp yememize izin verecekler." Birdenbire ayağa kalktı. "Seni görmek istiyorlar. Seni onlara götüreceğim."
"Biz de seninle gideceğiz."
Bhlokw'un peşinden giderek tüm gün ve ertesi günün yarısı

boyunca dağların içlerine doğru ilerlediler. Sonunda, geniş bir çukurda bir ateşin yandığı, karla kaplı bir açıklığa geldiler. Troll Tanrıları, orada bekliyordu.
"Aphrael bize geldi," dedi Ghworg denen koca yaratık.
"Bunu yapacağını söylemişti," dedi Ulath. "Bizim bilmemiz gereken şeyler olduğunda gelip anlatacağını söylemişti."
"Ağzını yüzümüze koydu," dedi Ghworg, şaşkın bir ifadeyle.
"Böyle yapar. Bu ona keyif veriyor."
"Acıtmadı," diye itiraf etti, Aphrael'in onu öptüğü yanağına dokunan Ghworg.
"Ne dedi?" diye sessizce sordu Tynian.
"Aphrael buraya gelip onlarla konuşmuş. Hatta onları birkaç kez öpmüş. Aphrael'i bilirsin."
"Gerçekten Troll Tanrılan'nı mı öpmüş?" Yüzü sararmıştı.
"O ne dedi?" diye sordu Ghworg.
"Sizin ne dediğinizi söylememi istedi."
"Bu iyi değil, Thalesia'dan-Ulath. Bizim anlamadığımız kelimelerle konuşmamalı. Adı ne?"
"Ona Deira'dan-Tynian derler."
"Deira'dan-Tynian'ı, bizim dilimizi anlar hale getireceğim."
"Kendini toparla," diye arkadaşını uyardı Ulath.
"Ne? Neler oluyor, Ulath?"
"Ghworg sana Troll dilini öğretecek."

ilhanx

"Yani, dur bir dakika- " Tynian, ellerini başına koydu, bir çığlık attı ve kıvranarak karın içine düştü. Kıvranması hemen geçti, ama yeniden doğrulup oturduğunda rengi solmuştu, sallanıyordu ve gözleri deli gibiydi.
"Deira'dan-Tynian mısın?" diye sordu Ghworg, Troll dilinde.
"E-evet." Yanıtlarken Tynian'm sesi titriyordu.
"Sözlerimi anlıyor musun?"
"Benim için sözleriniz anlaşılır."
"Bu iyi. Bizimleyken öbür konuşmadan yapma. Yaparsan, sana güvenemeyiz."
"Bunu hatırlayacağım."
"Hatırlaman iyi. Aphrael bize geldi. Berit denen birine, Beresa denen yere gitmemesinin söylendiğini anlattı. Onun yerine, Sopal denen yere gitmesi söylenmiş. Bunun ne olduğunu anlayacağınızı

söyledi bize." Kaşlarını çatarak durdu. "Anlıyor musun?"
"Anlıyor muyuz?" diye Troll dilinde sordu Ulath'a, Tynian.
Ulath, ayağa kalkarak atına gitti ve eyer çantasından bir harita çıkardı. Sonra ateşin başına geri döndü. "Bu, yerin bir resmi," diye açıkladı devasa varlıklara. "Nereye gideceğimizi bilmek için bu resimleri yapıyoruz."
Schlee, bir an haritaya baktı. "Yer böyle görünmüyor ki," dedi. Çömelip kocaman parmaklarını, karın içinden çamura sapladı. "İşte, yer böyle görünüyor."
Ayaklarının alandaki toprak hafifçe sallanırken Ulath geriye sıçradı. Sonra yere baktı. Gördüğü, bir haritadan çok, kıtanın küçültülmüş bir kopyasıydı. "Bu yerin çok iyi bir resmi," dedi hayranlıkla.
Schlee omuz silkti. "Ellerimi yerin içine soktum ve onun şeklini hissettim. İşte böyle görünüyordu."
"Beresa nerede?" diye Ulath'a sordu Tynian, iki günlük bir' sakal gibi, minicik dağların yamaçlarından yükselen saç teli inceliğindeki ağaçlara şaşkınlık içinde bakıyordu.
Ulath haritasına baktı ve biraz güneye doğru yürüyerek, minicik dalgalarla kaplı parıltılı bir yüzeyin yanında durdu. Hatta ayakları, Schlee'nin yarattığı Tamul Denizi'nin güneyine hafifçe battı. "Tam burada," dedi Troll dilinde konuşarak, diz çöküp parmağını sahildeki bir noktaya koymuştu.
"Anakha'nın eşini almış olanların, onun gitmesini istedikleri yer burası," diye açıkladı Tynian, Troll Tanrıları'na.
"Anlamıyoruz," dedi Khwaj, dobra dobra.
"Anakha eşini sever."
"Doğru olan da budur."
"Eşi tehlikede olunca, çok kızgınlasın Eşini alanlar, bunu biliyor. Anakha onlara Çiçek Mücevheri vermedikçe, eşini geri vermeyeceklerini söylediler."
Troll Tanrıları, olup bitenleri çözmeye çalışarak kaşlarını çattılar. Derken Khwaj, aniden kocaman, kabarık bir ateş bulutu püskürterek gürledi, elli yarda civarındaki bütün karları eritmişti. "Bu adiliktir!" diye gökgürültüsü gibi haykırdı. "Bunu yapmak doğru değil! Onların kavgaları Anakha ile, eşiyle değil! Bu adileri bulacağım! Onları asla çıkamayacakları bir ateşin içine atacağım! Canlarının acısından sonsuza kadar bağrışacaklar!" t

Tynian düşüncenin korkunçluğu karşısında titredi. Sonra Ulath'm epey bir yardımıyla, Tanrılar'a, nasıl kılık değiştirdiklerini ve bu kılık değiştirme sayesinde yapabildikleri kaçamakları açıkladı.
"Yani siz şimdi gerçekte göründüğünüzden farklı mı görünüyorsunuz, Thalesia'dan-Ulath?' diye sordu Ghworg, merakla bakıyordu.
"Oldukça farklı, Ghworg."
"Bu tuhaf. Bana eskisi gibi göründün." Tanrı bir an durup düşündü. "Belki de o kadar da garip değildir," diye itiraf etti. "sizin türünüzün hepsi, bana aynı görünüyor." Kocaman yumruklarını sıktı. " Khwaj haklı. Kötülerin canını acıtmalıyız. Adı Berit olana, nereye gitmesini söylemişler, bize bir gösterin."
Ulath yeniden haritasına baktı ve minyatür kıtayı geçerek, Ar-jun Denizi olarak bilinen, büyük bir gölün kenarına geldi. "Burası, Ghworg," dedi, çömelip parmağını sahildeki bir noktaya basarak. Sonra bifaz daha aşağı doğru çömeldi ve kıyı şeridine dikkatle baktı. "Gerçekten orada!" Yutkundu/'Miniminnacık binaları görebiliyorum! Bu Sopal!"
"Elbette," dedi Schlee, sanki özel bir şey yokmuş gibi. "Eğer bazı şeyleri eksik bıraksaydım, iyi bir resim olmazdı."

ilhanx

"Aldatıldık," dedi Tynian. "Biz düşmanlarımızın, Beresa denen yerde olduklarını sanıyorduk. Ama değiller. Bunun yerine, Sopal denen yerdeler. Adı Berit olanda, Çiçek Mücevher yok. Çiçek Mücevher Anakha'da. Anakha onu Beresa'ya götürüyor. Eğer adi adamlar Berit ile Sopal denen yerde buluşurlarsa, adi adamlara vermek için, Çiçek Mücevher onda olmayacak. O zaman, adi adamlar kızıp, Anakha'nın eşinin canını yakabilirler."
"Galiba fazla iyi öğrettim," diye mırıldandı Ghworg. "Şimdi de hiç susmuyor."
Ama Schlee, Tynian'ın nutkunu dikkatle dinliyordu. "Ama doğru konuşuyor. Anakha'nın eşi tehlikede olacak. Onu kaçırmış olanlar, öldürebilirler bile." Dalgın bir halde düşünürken yüzü çarpıldı, geniş omuzlarının üzerindeki derisi titrerken durmadan üzerine düşen kar taneciklerini etrafa silkeliyordu. "Düşüncem şudur ki bu olay Anakha'yi kızdıracak. Öyle çok kızabilir ki, Çiçek Mücevheri uyandırabilir ve bütün dünya yok olup gider. Adilerin onun canını yakmasına engel olmalıyız."
"Deira'dan-Tynian ve ben, Sopal denen yere gideceğiz," dedi
120

Ulath. "Adiler bizi tanımayacak, çünkü yüzlerimiz değişti. Adiler adı Berit olana, onlara Çiçek Mücevheri verirse, Anakha'nın eşini geri vereceklerini söylediklerinde orada olacağız. Onlar bunu yaparken, biz de onları öldürüp Anakha'nm eşini alacağız."
"İyi konuştu," dedi Zoka, diğer Troll Tanrıları'na. "Düşüncesi iyi. Ona ve diğerine yardım edelim - ama adileri öldürmesine izin vermeyelim. Öldürmek yeterli değil. Khwaj'in düşüncesi daha iyi. Onun yerine, Khwaj onları hiç sönmeyecek ateşlerin içine atsın. Bırakalım durmadan yansmlar. Bu daha iyi."
"Ben bu insan-şeyleri kıpırdamayan zamanın içine yerleştireceğim," dedi Ghnomb. "Dünya kıpırtısızca dururken, Schlee'nin resmi üzerinde onlarm Sopal denen yere gitmesini izleyeceğiz."
"Gerçekten insan-şey kadar küçük bir şeyi Schlee'nin resmi üzerinde görebilir misiniz?" diye Yemek Tanrısı'na sordu şaşkın Ulath.
"Siz göremez misiniz?" diye sordu, Ghnomb daha büyük bir şaşkınlık içindeydi. "Bhlokw'u, yardım etmesi için yanınızda gönderecek ve Schlee'nin resmi üzerinde sizi izleyeceğiz. Sonra, adiler adı Berit olana, Anakha'nm eşinin onlarda olduğunu kanıtlamak için onu çıkardıklarında, sen ve Deira'dan-Tynian, kıpırdamayan zamandan çıkacak, Anakha'nın eşini onlardan alacaksınız."
"Ardından ben uzanıp Schlee'nin resminden onları elime alacağım," diye ekledi Khwaj gaddarca. "Onları buraya getirip asla sönmeyen ateşlerin içine atacağım."
"Gerçekten Schlee'nin resmine uzanıp içindeki adileri gerçek dünyadan çıkarabilir misin?" diye sordu Ulath hayretle.
"Kolay," diye omuz silkti Khwaj.
Tynian ateşli bir şekilde başını sallamaktaydı.
"Ne?" diye sordu Schlee.
"Adı Zalasta olan da kıpırtısız zamanın içine gelebilir. Bunu yaptığını gördük."
"Bu sorun değil," dedi Khwaj. "Adı Zalasta olan adilerden biri. Onu da asla sönmeyecek bir ateşin içine atacağım. Onu kıpırtısız zamanın içinde bırakacağım, sonsuza dek yansın. Ateş orada da, buradaki kadar sıcak olacaktır."
Batıya akan ırmakları, doğuya akan ırmaklardan ayıran kayalıklı sırtı geçmelerinin ardından kar ağırlaşıp ıslaklaşmıştı. Astel
121

Bataklıkları'nın üzerinde daima asılı bekleyen kocaman nemli hava bulutu Zemoch Dağları'nın doğu eteklerine çarpıyor, ormanları altına gömüp geçitleri kapatan efsanevi kar fırtınalarının ipini çözüyordu. Kilise Şövalyeleri, Basne adlı Zemoch kentine ulaşmak için gözlerini bile kırpmadan Esos ırmağının güney çatalmdaki vadiyi izleyerek yollarına devam ediyorlardı.
Cyrinic Şövalyeleri Başpiskoposu Abriel, bu sefere çıkarken kendini gayet iyi hissediyordu. Sağlığı yerindeydi ve hayat boyu yaptığı askeri talimler, onun en iyi fiziksel durumda olmasını sağlamıştı. Ama yetmişine yaklaşmıştı ve asla itiraf etmeyecek olsa da, her sabah erkenden kalkmak, ona artık giderek daha zor geliyordu.
Karlı bir günün sabahında, önlerinde ilerleyen öncü birliklerinin biri, keçi postuna bürünmüş üç Zemoch ile geri döndü. Adamlar zayıf ve kirliydi, yüzlerindeki ifade çok korktuklarını gösteriyordu. Bergsten atını ileriye sürüp onları sorgulamaya girişti. Geride kalanlar iri yarı kilise adamının yanına vardıklarında, bir Arcian Şövalyesi'yle ateşli bir tartışma içinde olduğunu gördüler.
"Ama onlar Zemoch, Ekselansları," diye karşı çıktı şövalye.
"Bizim savaşımız Otha ile, Aziz Şövalye," diyordu Bergsten, soğuk bir ifadeyle. "Bu zavallı batıl inançlı şeytanlarla değil. Onlara biraz yiyecek ve sıcak giyecekler verin, bırakın gitsinler."

ilhanx

"Ama - "
"Bu konuda bir sorun yaşamayacağız, değil mi, Aziz Şövalye?" diye sordu Bergsten meşum bir tonla, biraz daha kabararak.
Şövalye, durumunu gözden geçirir gibiydi. Birkaç adım geriledi. "Eee - hayır, Ekselansları," dedi sonunda, "sanmıyorum."
"Kutsal Anamız bağlılığını takdir ediyor oğlum," dedi Bergsten.
"Bu üçünde işimize yarayacak bir şey var mıydı?"dedi Komier.
"Pek yok," dedi Bergsten, eyerinin üzerinde geriye yaslanarak. "Argoch'un doğusunda bir yerlerde hareket halinde bir tür ordu varmış. Bana anlattıklarına bir sürü söylenti karışmıştı, bu yüzden pek net bir bilgi çıkaramadım."
"Yani önümüzde bir savaş var," dedi Komier, beklenti içinde ellerini ovalayarak.
"Bu konuda şüpheliyim" diye itiraz etti Bergsten. "Bölük pörçük laflarından anladığım kadarıyla, önümüzdeki kuvvet, rastgele oluşturulmuş - bir tür dini fanatikler grubu. Chyrellos'daki Kutsal

Annemiz, dokuzuncu yüzyılda, Batı Daresia'daki Elene inancına mensup insanlarla yeniden birleşmeye çalıştığında, dünyanın bu kısmında pek dost edinmedi."
"Bu neredeyse iki bin yıl önceydi, Bergsten," dedi Komier. "Kin sürdürmek için çok uzun bir zaman."
Bergsten omuz silkti. "Eskiler, daha iyidir. Öncülerini biraz daha ilerilere yolla, Komier. Bakalım hoş geldiniz komitesi hakkında daha tutarlı bir rapor alabilecek miyiz. Birkaç esir işe yarayabilir."
"Bu iş nasıl yapılır, ben de biliyorum, Bergsten."
"O zaman orada oturup konuşacağına, kalk, yap."
Argoch'u geçtiler ve Komier'in öncüleri, birkaç esir daha getirdi. Bergsten, üstü başı dökülen, cahil Elene esirlerini kısa bir şekilde sorguladı ve ardından serbest bırakılmalarını emretti.
"Ekselansları," diye itiraz etti Darellon, "bu hiç de akıllıca değildi. Bu adamlar komutanlarına koşup bütün gördüklerini anlatacaklardır."
"Evet," dedi Bergsten, "biliyorum. Ben de bunu yapmalarını isti-yorum. Ayrıca bütün arkadaşlarına, dağlardan inen yüz bin Kilise Şövalyesi gördüklerini anlatmalarını istiyorum. Firarlan arttırmaya çalışıyorum, Darellon. Bu zavallı, yanlış yola sokulmuş sapkınları öldürmek istemiyoruz, sadece yolumuzdan çekilmelerini istiyoruz."
"Yine de stratejik olarak akıllıca olmadığını düşünüyorum, Ekselansları."
"İstediğini düşünmekte özgürsün, oğlum," dedi Bergsten. "Bu bir inanç meselesi değil, Kutsal Annemiz aynı fikirde olmamamıza ve tartışmamıza karşı değildir."
"Siz onları serbest bıraktıktan sonra, tartışmanın pek anlamı yok, Ekselansları."
"Biliyor musun, aynı şeyi ben de düşündüm."
İki düşman kuvvet, Basne adlı Zemoch kentinin güneyinde, Esos nehrinin geniş vadisinde, Astel sınırının yaklaşık otuz fersah batısında karşılaştılar. Öncülerin ve esirlerden toparlanan bilgilerin doğru olduğu anlaşılıyordu. Karşılarındaki, bir ordudan çok, kötü silahlanmış, disiplinsiz bir güruhtu.
Dört Tarikat'm eğitmenleri, Bergsten'in etrafını sararak düşünce alışverişinde bulundular. "Onlar da bizim inancımızın müminleri," dedi Bergsten. "Onlarla anlaşmazlığımız, inancımızın özüyle

Bataklıklarının üzerinde daima asılı bekleyen kocaman nemli hava bulutu Zemoch Dağları'nın doğu eteklerine çarpıyor, ormanları altına gömüp geçitleri kapatan efsanevi kar fırtınalarının ipini çözüyordu. Kilise Şövalyeleri, Basne adlı Zemoch kentine ulaşmak için gözlerini bile kırpmadan Esos ırmağının güney çatalmdaki vadiyi izleyerek yollarına devam ediyorlardı.
Cyrinic Şövalyeleri Başpiskoposu Abriel, bu sefere çıkarken kendini gayet iyi hissediyordu. Sağlığı yerindeydi ve hayat boyu yaptığı askeri talimler, onun en iyi fiziksel durumda olmasını sağlamıştı. Ama yetmişine yaklaşmıştı ve asla itiraf etmeyecek olsa da, her sabah erkenden kalkmak, ona artık giderek daha zor geliyordu.
Karlı bir günün sabahında, önlerinde ilerleyen öncü birliklerinin biri, keçi postuna bürünmüş üç Zemoch ile geri döndü. Adamlar zayıf ve kirliydi, yüzlerindeki ifade çok korktuklarını gösteriyordu. Bergsten atını ileriye sürüp onları sorgulamaya girişti. Geride kalanlar iri yarı kilise adamının yanına vardıklarında, bir Arcian Şövalyesi'yle ateşli bir tartışma içinde olduğunu gördüler.
"Ama onlar Zemoch, Ekselansları," diye karşı çıktı şövalye.
"Bizim savaşımız Otha ile, Aziz Şövalye," diyordu Bergsten, soğuk bir ifadeyle. "Bu zavallı batıl inançlı şeytanlarla değil. Onlara biraz yiyecek ve sıcak giyecekler verin, bırakın gitsinler."
"Ama-"

ilhanx

"Bu konuda bir sorun yaşamayacağız, değil mi, Aziz Şövalye?" diye sordu Bergsten meşum bir tonla, biraz daha kabararak.
Şövalye, durumunu gözden geçirir gibiydi. Birkaç adım geriledi. "Eee - hayır, Ekselansları," dedi sonunda, "sanmıyorum."
"Kutsal Anamız bağlılığını takdir ediyor oğlum," dedi Bergsten.
"Bu üçünde işimize yarayacak bir şey var mıydı?"dedi Komier.
"Pek yok," dedi Bergsten, eyerinin üzerinde geriye yaslanarak. "Argoch'un doğusunda bir yerlerde hareket halinde bir tür ordu varmış. Bana anlattıklarına bir sürü söylenti karışmıştı, bu yüzden pek net bir bilgi çıkaramadım."
"Yani önümüzde bir savaş var," dedi Komier, beklenti içinde ellerini ovalayarak.
"Bu konuda şüpheliyim" diye itiraz etti Bergsten. "Bölük pörçük laflarından anladığım kadarıyla, önümüzdeki kuvvet, rastgele oluşturulmuş - bir tür dini fanatikler grubu. Chyrellos'daki Kutsal

Annemiz, dokuzuncu yüzyılda, Batı Daresia'daki Elene inancına mensup insanlarla yeniden birleşmeye çalıştığında, dünyanın bu kısmında pek dost edinmedi."
"Bu neredeyse iki bin yıl önceydi, Bergsten/' dedi Komier. "Kin sürdürmek için çok uzun bir zaman."
Bergsten omuz silkti. "Eskiler, daha iyidir. Öncülerini biraz daha ilerilere yolla, Komier. Bakalım hoş geldiniz komitesi hakkında daha tutarlı bir rapor alabilecek miyiz. Birkaç esir işe yarayabilir."
"Bu iş nasıl yapılır, ben de biliyorum, Bergsten."
"O zaman orada oturup konuşacağına, kalk, yap."
Argoch'u geçtiler ve Komier'in öncüleri, birkaç esir daha getirdi. Bergsten, üstü başı dökülen, cahil Elene esirlerini kısa bir şekilde sorguladı ve ardından serbest bırakılmalarını emretti.
"Ekselansları," diye itiraz etti Darellon, "bu hiç de akıllıca değildi. Bu adamlar komutanlarına koşup bütün gördüklerini anlatacaklardır."
"Evet," dedi Bergsten, "biliyorum. Ben de bunu yapmalarını istiyorum. Ayrıca bütün arkadaşlarına, dağlardan inen yüz bin Kilise Şövalyesi gördüklerini anlatmalarını istiyorum. Firarları arttırmaya çalışıyorum, Darellon. Bu zavallı, yanlış yola sokulmuş sapkınları öldürmek istemiyoruz, sadece yolumuzdan çekilmelerini istiyoruz."
"Yine de stratejik olarak akıllıca olmadığını düşünüyorum, Ekselansları."
"İstediğini düşünmekte özgürsün, oğlum/' dedi Bergsten. "Bu bir inanç meselesi değil, Kutsal Annemiz aynı fikirde olmamamıza ve tartışmamıza karşı değildir."
"Siz onları serbest bıraktıktan sonra, tartışmanın pek anlamı yok, Ekselansları."
"Biliyor musun, aynı şeyi ben de düşündüm."
İki düşman kuvvet, Basne adlı Zemoch kentinin güneyinde, Esos nehrinin geniş vadisinde, Astel sınırının yaklaşık otuz fersah batısında karşılaştılar. Öncülerin ve esirlerden toparlanan bilgilerin doğru olduğu anlaşılıyordu. Karşılarındaki, bir ordudan çok, kötü silahlanmış, disiplinsiz bir güruhtu.
Dört Tarikat'm eğitmenleri, Bergsten'in etrafım sararak düşünce alışverişinde bulundular. "Onlar da bizim inancımızın müminleri," dedi Bergsten. "Onlarla anlaşmazlığımız, inancımızın özüyle

ilgili bir konuda değil, Kilise Yönetimi konusunda yatıyor. Böylesi meseleler savaş alanında çözülmez, yani bu adamlardan çok fazlasını öldürmemizi istemiyorum."
"Ben zaten böyle bir tehlike görmüyorum, Ekselansları," dedi Eğitmen Abriel.
"Bizden, ikiye bir fazlalar Lord Abriel," diye belirtti Sör Heldin.
"Bir nokta durumu eşitliyor, Heldin," dedi Abriel. "Bu adamlar amatör, coşkulu ama eğitimsizler ve neredeyse yarıdan fazlası sadece saman tırmıklarıyla silahlanmış. Eğer hepimiz miğferlerimizi kapatıp mızraklarımızı doğrulturarak hep birlikte üzerlerine saldı-rırsak, çoğu buradan bir haftalık yola kaçar."
Ve bu da, muhterem Lord Abriel'in yaptığı son hata oldu. Atlı şövalyeler, muhteşem bir düzenle, tüm vadiyi kaplayacak şekilde yelpaze gibi açılarak geniş bir cephe oluşturdular. Dizi dizi Cyrinic, Pandion, Genidian ve Alcion şövalyeleri, hepsi de çeliklere bürünüp savaş atlarına binmiş olarak, bilinen dünyadaki en göz korkutucu organize düşmanlık gösterisi sayılabilecek şekilde sıralandılar.
Maiyetleri arka sıraları oluşturur ve haberciler her şeyin hazır olduğunu bildirmek için at sürerken eğitmenler, en ön sıranın ortasında bekliyorlardı.
"Bu kadarı yeter, sanırım" dedi Komier, sabırsızlıkla. "Levazım arabalarının da saldırması gerekeceğini sanmıyorum." Etrafındaki arkadaşlarına baktı. "Başlayalım mı, beyler? Haydi şuradaki ayak takımına, gerçek askerler nasıl saldırır, gösterelim." İri yarı bir Genidian Şövalyesine, küçük bir işaret verdi ve koca sarışın adam Ogre boynuzundan yapılmış trompetini sertçe üfledi.

ilhanx

Ön sıradaki şövalyeler, miğferlerini kapattılar ve atlarını mah-muzladılar. Kusursuz eğitilmiş disiplinli şövalyeler ve atlar, hareket eden bir çelik duvarı gibi ileriye atıldılar.
Saldırının ortasına gelindiğinde havaya kaldırılmış mızraklar, kırılan bir dalga gibi öne eğildi ve karşı orduda firarlar başladı. Eğitimsiz serfler ve çiftçiler, silahlarını atıp korku içinde haykıra-rak kaçmaya başladılar. Orada burada, daha iyi eğitimli birimler pozisyonlarını koruyordu, ama yandaşlarının kaçışı, onları tehlikeli şekilde açıkta bırakıyordu.
Şövalyeler bu birkaç birime müthiş, yankılanan bir darbeyle saldırdılar. Bir kez daha Abriel, savaşın o bildik coşkulu tatminini

hissetti. Mızrağı aceleyle kaldırılmış bir kalkana çarptı ve kırılmış silahını bir tarafa atıp kılıcım sıyırdı. Etrafına bakındı ve köylülerin hattının arkasmda bekleyerek görüntüye girmeyen diğer orduyu fark etti, Abriel'in hayatı boyunca gördüğü hiçbir orduya benzemiyordu. Askerler Thalesialılardan bile daha geniş yapılı ve uzundular. Göğüslük ve zincir zırhlara bürünmüşlerdi, ama göğüs zırhları bedenlerine normalden çok daha iyi oturmuş durumdaydı. Bütün kasları, ışıldayan çeliğin altından olduğu gibi görünüyordu. Miğferleri bilinmeyen canavar kafalarının gözalıcı çelik taklitleri gibiydi, önlerinde vizörleri yoktu, ama onun yerine çelik maskeler vardı. Maskelerin üzerindeki yüz hatları birbirlerine benzemeyen bağımsız şekillerde oyulmuştu ve Abriel, onları maskeleri giyen savaşçıların yüz hatları diye düşünüyordu. Cyrinic Eğitmeni, aniden titredi. Maskelerin hatlarmda insani hiçbir şey görünmüyordu.
Bu insani olmayan ordunun merkezinde, tuhaf kubbeli deri bir ' çadır görünüyordu; devasa boyutlarda damarlı parlak siyah bir çadır.
Derken çadır kımıldadı, açıldı, büyüyüp genişledi - kıvrılmış, yarasa benzeri, iki kocaman kanada dönüştü. Sonra kanatların altına sığınmış olan şey doğruldu, hayal edebilmenin ötesinde büyüklüğe sahip bir varlıktı, sivri kulakları, ters dönmüş üçgene benzeyen kafasıyla zifiri karanlığın yaratığı. İğrenç bir yüz boşluğunun içinde iki dar ve kısık göz ışıldıyordu, inanılmaz büyüklükte iki kol öne doğru hırsla uzanmıştı. Parlak siyah derisinin altında şimşekler çakıyor, yaratığın üzerinde dikildiği toprak dumanlar tüterek yanıyordu.
Abriel, tuhaf bir şekilde sakindi. Miğferinin vizörünü Cehen-nem'in yüzüne iyice bakabilmek için kaldırdı. "Sonunda," diye mırıldandı, "uygun bir rakip." Vizörünü yeniden indirdi, savaş kalkanını bedeninin önüne çekti, yarım yüzyıldan daha uzun bir süredir onurla taşıdığı kılıcını havaya kaldırdı. Hâlâ önünde yükselen kötülüğe karşı eli titremeden kılıcını kaldırabiliyordu. "Tanrı ve Arcium adına!" diye kükreyerek meydan okudu, kendini hazırladı ve yok etmenin içine doğru dümdüz hücuma geçti.

sekizinci bölüm

EDAEMUS'UN DARILDIĞINI SÖYLEMEK küçümseyişlerin en büyüğü olurdu. Aslında Delphae Tanrısı olan beyaz ışık lekesi uçları kırmızımsı turuncu renkte ışıldayıp dalgalanmaktaydı ve Delphae vadisinin üzerindeki küçük açıklığın zeminini kaplayan kar, tanrının hoşnutsuzluğunun ısısından erirken buhar filizler halinde tütüyordu. "Hayır!" dedi Tanrı sertçe. "Kesinlikle hayır!"
"Biraz mantıklı ol, Kuzen," dedi Aphrael, gönül çelen bir edayla. "Durum değişti. Artık hiçbir anlamı olmayan şeylere sımsıkı sarılıyorsun. 'Sonsuz düşmanlık' için eskiden bazı nedenler bulunmuş olabilir. Cyrgai savaşı süresince, ailemin pek de iyi davranmadığı konusunda sana katılıyorum, ama bunun üzerinden uzun zaman geçti. Artık hâlâ incinmiş duygularına yapışmak saf çocukluktur."
"Nasıl yapabildiniz, Xanetia?" diye suçlarcasma sordu Ede-amus. "Böyle bir şeyi nasıl yapabildiniz?"
"Ben sadece bizim tasarılarımız doğrultusunda hareket ettim, Sevdiğim," dedi Xanetia. Sephrenia, Xanetia'nm Tanrisi'yla olan yoğun kişisel ilişkisi karşısında birazcık şaşırmıştı. "Siz bana Anakha'ya yardım sağlamamı buyurmuştunuz ve onun Sephre-nia'ya karşı olan sevgisi yüzünden onunla bağlantıya girmek zorundaydım. Aramızdaki düşmanlık duvarını çatlattıktan ve birbirimize güvenmeyi öğrendikten sonra, karşılıklı saygı ve ortak amacımız geleneksel düşmanlığımızı yumuşattı ve biz fark bile etmeden, sevgi yavaşça aramıza süzülüp onun yerini aldı. Benim kalbimde artık o, sevgili kız kardeşimdir."
"Bu ne iğrençliktir! Benim huzurmda bir daha, bu Styric hakkında böyle konuşmayınız!"
"Nasıl arzu ederseniz, Sevdiğim," dedi, Xanetia, itaatkâr bir tavırla boynunu eğerek. Ama ardından çenesini kaldırdı ve iç ışığı

ilhanx

daha yoğun olarak ışıldadı. "Nasıl derseniz öyle olsun, ama ben, yüreğimin gizli sessizliğinde, onun hakkında böyle düşünmeye devam edeceğim."
"Dinlemeye hazır mısın, Edaemus?" dedi Aphrael, "yoksa önce bir iki yüzyıllık bir huysuzluk nöbeti geçirmeyi mi tercih edersin?"
"Siz şımarıksınız, Aphrael" dedi suçlarcasma Edaemus.
"Evet, biliyorum. Beni böylesine keyifli yapan şeylerden biri de bu. Cyrgon'un Bhelliom'u ele geçirmeye çalıştığım biliyorsun, değil mi? Yoksa yıldızların arasında zıplamaca oynamaktan, burada olup bitenleri izlemeye vaktin mi kalmıyor?"
"Davranışlarına dikkat et," diye azarladı Sephrenia.
"O da beni yormasın. Nefretini, on bin yıldan beri, hasta bir köpek yavrusunu göğsüne bastırır gibi koruyor." Çocuk Tanrıça, eleştirir bir ifadeyle, Delphae Tanrısı'nın akkor halindeki varlığına baktı. "Işık şovun beni etkilemiyor, Edaemus. Eğer uğraşmaya değeceğini düşünseydim ben de yapabilirdim."
Edamus daha parlak bir şekilde ışıldadı ve çevresindeki kırmızımsı turuncu hale islendi.
"Çok sıkıcı," diye iç çekti Aphrael. " Üzgünüm, Xanetia, burada sadece vakit kaybediyoruz. Bhelliom ve ben, Klael ile kendi başımıza uğraşmak zorundayız. Usandırıcı Tanrm nasılsa yardım etmeyecek."
"Klsel!" diye yutkundu Edamus.
"Dikkatini çekebildim, değil mi?" Kız sırıttı. " Şimdi dinlemeye hazır mısın?"
"Bunu kim yaptı? Kim Klael'i yeniden dünyanın üzerine saldı?"
"Kesinlikle ben değildim. Cyrgon tam işlerini yoluna koymuşken, Anakha her şeyi tersine çevirdi. Cyrgon'un kaybetmekten ne kadar nefret ettiğini bilirsin, böylece kurallara uymamaya başladı. Bize bu işte yardım edecek misin - ya da oturup yüz çağ daha somurtacak mısın? Çabuk ol, çabuk, Edamus," dedi kız, parmaklarını şıklatarak. "Kararını ver. Bütün gün seni bekleyemem."
"Daha fazla adama ihtiyacım olduğunu nereden çıkardın?" diye sordu Narstil. Çöp gibi kolları, çökük avurtlarıyla, sıska ve nerdey-se iskelet gibi bir Arjuniydi. Arjuna ormanlarının derinliklerindeki kampının ortasında geniş bir ağacın altında, bir masada oturuyordu.
"Riskli bir meslektesin" diye omuz silkti Caalador, etrafındaki

karmakarışık kampa bir göz attı. "Mobilyalar, kilimler ve duvar halıları çalıyorsun. Yani köyleri talan edip ıssız yerlerdeki mülklere saldırıyorsun. Sen çalmaya uğraşırken insanlar da kendilerini savunuyor, yani olaylar çıkıyor. Şu anda adamlarının yansı sargılı dolaşıyor ve belki her seferinde, arkanda birkaç ölü bırakıyorsun. Senin alanındaki bir liderin daima daha çok adama ihtiyacı vardır."
"Şu anda boş yerim yok."
"Ben birkaç yer ayarlayabilirim," dedi Bevier, tehditkâr bir şekilde, başparmağım baltasının ağzında dramatik bir edayla gezdirerek.
"Bak, Narstil," dedi Caalador biraz daha kaba bir tonda, "adamlarım gördük. Şimdi dürüst ol. Birilerinin keçilerini kaçırdıklan ya da tavuklarını çaldıları için başlan belaya girmiş bir avuç yerel kötü çocuğu başına toplamışsın. Profesyonel adamların yok ve bizim sana sunduğumuz şey de bu - profesyonellik. Senin kötü çocukların hava atarak, acımasız ve belalı görünerek birbirlerini etkileyebilirler, ama gerçek katillik onların doğasında yok, bu yüzden kavga başlayınca canlan yanıyor. Adam öldürmek bizi rahatsız etmez. Buna alışığız. Senin burdaki hanzolannın birbirlerine bir şeyleri kanıtlamaları gerekiyor, ama bizim gerekmiyor. Orden bizim kim olduğumuzu biliyor. Yoksa sana bu mektubu yollamazdı." Gözleri hafifçe kısıldı. "İnan bana, Narstil, sokağm karşı yakasında bir dükkân açacağımıza seninle çalışsaydık, hayat hepimiz için daha kolay olurdu."
Narstil artık kendisinden biraz daha az emin görünüyordu. "Bu konuyu düşüneceğim."
"Düşün. Sakın, önceden potansiyel rekabeti ortadan kaldırmaya kalkışma. Senin kötü çocuklar, bununla başa çıkamaz, ben ve arkadaşlarım da, konuya kişisel yaklaşmakta zorlanırız."
"Şunu yapmayı bırak," diye kız kardeşini azarladı Sephrenia, dördü birükte Delphaeus'un kordiorumsu sokaklarından geçerek Xanetia'nin halkının Anari'si olan, Cedon'un evine yaklaşıyorlardı.
"Edaemus yapıyor," diye karşılık verdi Aphrael.
"Burası onun kenti, bunlar da onun insanları. Konuk olduğun zaman böyle davranmak hiç kibarca değildir."
Xanetia onlara şaşkın bir bakış attı.
"Kızkardeşim gösteriş yapıyor" diye açıkladı Sephrenia.
"Yapmıyorum," diye karşı çıktı Aphrael.

ilhanx

"Evet, yapıyorsun Aphrael ve bunu sen de, ben de biliyoruz. Bu konuyu daha önce tartışmıştık. Artık şunu yapmayı bırak."
"Hiçbir şey anlamıyorum" diye itiraf etti Xanetia.
"Çünkü sen onun varlığını algılamaya alıştın, kız kardeşim,"di-ye bıkkın bir tavırla açıkladı Sephrenia. "Diğer Tanrıların müritlerinin yamndayken, kutsallığıyla böyle gösteriş yapmaması gerekiyor. Bu en büyük kabalıktır ve kendisi de biliyor. Bunu sadece Edaemus'u rahatsız etmek için yapıyor. Bütün o kutsal kişiliğiyle şehri yerle bir etmediğine ya da çatılardaki kamışları ateşe vermediğine şaşırıyorum."
"Söylediğin çok haince bir şey," diye suçladı Aphrael.
"Öyleyse davranışlarına dikkat et."
"Edaemus dikkat etmedikçe, ben de etmem."
Seprenia, gözlerini yukarı doğru yuvarlayarak iç çekti.
Delphaeus'u oluşturan devasa şehir binanın güney kanadından girdiler ve loş bir koridor boyunca ilerleyerek Cedon'un kapısına geldiler. Anari, kadim yüzü şaşkınlıkla dolu olarak, onları bekliyordu. Edaemus olan ışık yaklaştığında adam dizlerinin üzerine çöktü, ama Tanrısı, ışığını söndürerek insan suretine büründü ve onu ayağa kaldırmak için uzandı. "Bu gerekmez, yaşlı dostum," dedi.
"Bak sen, Edaemus" dedi Aphrael, "gerçekten yakışıklıymışsm. Böyle ışıklara bürünüp, bizden saklanmamalısın."
Delphae Tanrısının yaşı belirsiz yüzüne, hafif bir gülümseme yayıldı. "Beni iltifatlarla baştan çıkarmaya uğraşma, Aphrael. Seni ve yöntemlerini biliyorum. Beni böylesine kolayca tavlayamazsm."
"Gerçekten mi? Tavlandın bile, Edaemus. Ben artık seninle, sadece oynuyorum. Elim çoktan yüreğini avuçladı bile." Gümüş gibi çınlayan bir kahkaha attı. "Ama bu seninle benim aramda kalacak, Kuzen. Şimdi yapacak başka işlerimiz var."
Xanetia, sevgiyle kadim Cedon'u kucakladı. "Sizin de fark etmiş olduğunuz gibi, sevgili yaşlı dostum, Her an her şey değişebilir. Karşı karşıya olduğumuz felaket tüm dünyayı yeniden şekil-' lendirebilir. En iyisi önce bu felaketi değerlendirelim, sonra durup keyfimiz için, etrafımızdaki her şeyin nasıl değiştiğine şaşabiliriz."
Cedon onları, üç taş basamak inerek ulaştıkları, içinde keyifli bir ateş yanan, alçak tavanlı, içe doğru kavisli, beyaz badanalı ve rahat mobilyalarla döşeli odasına götürdü.

"Onlara neler olduğunu anlat, Xanetia" diye önerdi Aphrael, Sephrenia'nm kucağına tırmanarak. "Bu niçin tüm kuralları çiğneyerek buraya gelmek zorunda kaldığımı .onlara açıklar." Kaşlarını devirerek Edaemus'a baktı. "Sen ne düşünürsen düşün, Kuzen, iyi huylu davranabilirim, burada acil bir durumla karşı karşıyayız."
Xanetia son aylarda olup bitenleri anlatmaya başlarken Sephrenia iskemlesinde arkasına doğru yaslandı. Delphaeus'da, Sephrenia'nm son ziyaretinde algılayamadığı huzur ve sakinlik vardı. O zamanlar düşünceleri, saplantılı nefreriyle öylesine doluydu ki, etrafına dikkat edememişti. Delphae Sparhawk'dan, vadilerini tüm dünyadan koparmasını istemişti, ama bu bir şekilde gereksiz görünüyordu. Onlar zaten dünyadan kopuktu - öylesine kopuk ki, neredeyse insan bile değildiler. Garip bir şekilde, Sephrenia onlara özeniyordu.
"Adamı çıldırtırlar, değil mi?" diye mırıldandı Çocuk Tanrıça. "Ve senin aradığın sözcük de 'Saflık'."
"Ve sen de, bunu rahatsız etmek için elinden geleni yapıyorsun, değil mi?"
"Onlar hâlâ bu dünyanın bir parçası, Sephrenia - en azından bir süre daha. Benim tüm yaptığım, onlara biz geri kalanların da bu dünyada olduğunu hatırlatmak."
"Edaemus'a karşı çok kötü davranıyorsun."
"Onu gerçekliğe geri getirmeye çalışıyorum. Son birkaç yüzyıldır kendi basmaydı ve diğerlerinin de ortalıklarda olmasının nasıl bir şey olduğunu unuttu. Sadece ona bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlatıyorum. Aslında, bu ona iyi geliyor. Kendini beğenmiş olmaya başlamıştı." Ablasının kucağından kaydı. "Özür dilerim," dedi, "ona bir ders daha vermemin zamanı geldi." Odayı geçerek Edaemus'un tam önünde durdu ve iri, koyu renkli gözlerini yüzüne dikip yalvarırcasına bakmaya başladı.
Delphae Tanrısı, Xanetia'nm anlattıklarına öylesine dalmıştı ki, Aphrael'in farkına bile varmadı, Aphrael kollarım ona doğru uzattığında dalgın bir şekilde eğilip kızı kaldırararak kucağına aldı.
Sephrenia gülümsedi.
"Ve en son olarak," diye raporuna devam etti Xanetia, "genç Sör Berit'e yeni talimatlar verildi. Dönüp Arjun Denizi kıyısındaki Sopal kentine gitmesi gerekiyor. Çocuk Tanrıça'yı bu değişiklikten haberdar etti ve o da bizlere haber verdi. Troll Tanrıları, Sör Ulath

ilhanx

ve Sör Tynian'ı, Yok-Zaman dedikleri şeyde saklayarak Sopal'a göndermeyi düşünüyorlar. Onların düşüncesine göre, düşmanlarımız, Bhelliom ile takas etmek için, Kraliçe'yi ortaya çıkardıklarında, saklandıkları yerden çıkıp onu kurtarabilirler."
"Yok-Zaman mı?" Cedon'un, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.
"İptal edilmiş zaman," diye açıkladı Aphrael. "Troll'ler avcıdırlar ve avlarının izlerini görülmeden sürebilmeleri için, Tanrıları onlara yeni bir saklanma yeri yaratmışlardı. Akıllıca, ama mahzurları var."
Edaemus, Aphrael'e, Sephrenia'nın çok kereler öğrenmeye çalışıp asla kavrayamadığı dilde, bir şeyler sordu. Aphrael, kuru, teknik bir tonda, elleriyle karmaşık hareketler yaparak açıkladı.
"Ha," dedi Tanrı sonunda Tamul diline geri dönerek, yüzünde anlamış bir ifade vardı. "İlginç bir fikir."
"Troll Tanrıları nasıldır, bilirsin," dedi, kız yüzünü hafifçe buruşturarak.
"Gerçekten de korkunç taleplerini kabul etmelerini sağladın mı?"
"Bende istedikleri bir şey vardı," dedi omuz silkerek. "Üç yüz asırdır, Bhelliom'dan kaçmanın bir çaresini arıyorlardı. Şartlarımı sevmediler, ama pek seçenekleri yoktu"
"Zalimsiniz, Aphrael."
"Aslında değilim. Beni gereklilikler zorladı, gereklilikler de ne zalimdir, ne de sevecen. Onlar sadece vardır. Birkaç gün önce yanlarına gittiğimde, onları birkaç kez öptüm ve bu da kendilerini daha iyi hissetmelerini sağladı - en azından, ısırmayacağımı anladıktan sonra."
"Bunu yapmadın!" Tanrı dehşete düşmüş görünüyordu.
"O kadar kötü değiller," dedi Aphrael, yaptığını savunarak. "Sanırım kulaklarının arkasını da okşayabilirdim, ama bu onları in-citebilirdi, bu yüzden bunun yerine, onları öptüm." Kız gülümsedi. "Birkaç öpücük daha ve yavru köpekler gibi ellerimi yalarlardı."
Edaemus sırtını dikleştirdi ve Aphrael'in nerede oturduğunu yeni fark etmişçesine gözlerini kırpıştırdı.
Kız, ona gizemli gülücüklerinden birini daha yolladı, yanağını okşadı. "Her şey yolunda, Kuzen," dedi. "Sen de yola geleceksin. Herkes yola gelir." Kucağından inip odanın diğer ucundaki kız kardeşinin yanma gitti.
"Burası benim yerim!" diye tehditkâr bir havayla bağırdı, ırkı

belirsiz, kıllı bir tip, Kalten uyumak üzere eyer çantalarını indirerek geniş bir ağacın altındaki açıklığa kıvrılırken.
"Öyleydi," diye homurdandı Kalten.
"Buraya öyle elini kolunu sallayarak gelip birinin yerini çala-mazsm."
"Öyle mi? Buna karşı bir yasa mı var?" Kalten ayağa dikildi. Diğerinden en az bir kafa daha uzundu ve zırh gömleğinin içinde kocaman görünüyordu. "Arkadaşlarım ve ben, burada kalacağız," dedi düz bir sesle, "yani pılmı pırtını topla ve başka bir yere git."
"Elenelerden emir almak gibi bir alışkanlığım yoktur!"
"Bu çok kötü. Şimdi çek git. Yapacak işlerim var." Kalten'in keyfi yerinde değildi. Aklında sürekli olarak Alean'ın tehlikede olduğu düşüncesi vardı ve ufak sataşmalar bile, asabını çok bozabiliyordu. Bu yüzünden de belliydi. Diğeri birkaç adım geriledi.
"Daha da geri," dedi Kalten.
"Geri döneceğim," dedi kızgın bir ifadeyle ve birkaç adım daha geriledi. "Tüm arkadaşlarımı toplayıp geleceğim."
"Sabırsızlıkla bekliyorum." Kalten, biraz önce yerinden ettiği adama bile bile sırtını döndü.
Caalador ve Bevier, ona katıldılar. "Bela mı?" dedi Caalador.
"Ben böyle demezdim," dedi Kalten, omuz silkerek, "Sadece ast üst ilişkilerini belirliyordum, hepsi bu. Salakça davranışlara katlanmayacağını göstermek için yeni bir durumla karşı karşıya kaldığında, birkaç kişiyi sağa sola iteklemen gerekiyor. Haydi yerleşelim."
Çadırlarını kurup yatakları için kuru yaprak ve yosun toplarlarken Narstil yanlarına geldi. "Bakıyorum yerleşiyorsunuz, E-zek," dedi Caalador'a. Sesi, kibarca olmasa da uzlaşmacıydı.
"Birkaç son hareketin ardından, tamamdır," dedi Caalador.
"Siz iyi kamp kuruyorsunuz," diye belirtti Narstil. "Düzenli."
"Karışık bir kamp, karışık bir kafanın göstergesidir," diye omuz silkti Caalador. "Geldiğine sevindim, Narstil. Buralarda bir yerlerde, bir ordunun kamp kurduğunu duyduk. Sorun yaratıyorlar mı?"
"Onlarla bir anlaşmamız var. Biz onlardan çalmıyoruz, onlar da bizi rahat bırakıyor. Natayos'daki, zaten gerçek bir ordu değil. Daha çok, büyük bir asi öbeği. Hükümeti devirmek istiyorlar."
"Herkes bunu istemiyor mu zaten?"
Narstil güldü. "Aslında, o güruhun Natayos'da olması, benim

ilhanx

işim için çok iyi. Onların varlığı polisi, ormanın bu kısmından uzak tutuyor; bize hoşgörü göstermelerinin bir nedeni de bizim yolcuları soyuyor olmamız, böylece insanlar bu civara pek uğramıyor ve Natayos etrafında olup bitenlere burunlarını sokmuyorlar. Onlarla bayağı kârlı işler yapıyoruz. Çaldığımız hemen hemen her şey için çok iyi bir pazar oluşturuyorlar."
"Natayos denen bu yer, buraya ne kadar uzakta?"
"On mil kadar. Eski bir harabe. Scarpa - orasının şefi - birkaç yıl önce asileriyle oraya yerleşti. Etrafı toparlayıp sağlamlaştırdı ve her gün, yeni taraftarlar getiriyor. Ondan pek hoşlanmam, ama iş, iştir."
"Neye benziyor?"
"Adam deli. Bazı günler o kadar deliriyor ki, aya karşı uluyor. Bir gün imparator olacağına emin ve sanırım yakın bir zamanda, o ayak takımın toparlayıp harabelerden dışarı yürüyecek. Bu ormanda oldukça güvenlikte, ama açık alana çıkar çıkmaz Atanlar onu anında köpek maması yapar."
"Buna üzülmemiz gerekir mi?" diye sordu Bevier.
"Ben şahsen hiçbir şeye daha az üzülemezdim," dedi Narstil görünüşe göre tek gözlü eşkiyaya. "Bu konuda beni tek üzecek olan şey, onunla yaptığım işin bitecek olması."
"Herkes istediği gibi Natayos'a girip çıkabilir mi?" diye sordu Kalten, sanki sadece hafiften merak ediyormuş gibiydi.
"Eğer yaranda içki ve yemek yüklü bir katır varsa, seni kucakları açık karşılarlar. Oraya birkaç günde bir, bira fıçılarıyla yüklü bir öküz arabası yolluyorum. Askerlerin birayı çok sevdiğini bilirsin."
"Ya, evet" diye onayladı Kalten. "Bir zamanlar tanıdığım birkaç asker vardı, birisi bir bira fıçısı açtı mı, tüm dünyaları dururdu."
"Bu, bizden yayılan ışığı, kontrol edebilme yetimizle alakalı" diye açıkladı Cedon. ."Bizim görüntü dediğimiz, aslında ışık tarafından oluşturulur. Kamuflaj mükemmel değildir. Birtakım hafif pırıldamalar oluşur ve gölgemizin bizi ele vermemesi için çok dikkat etmemiz gerekir, ama belirli bir dikkatle görünmez olabiliriz."
"Burada bazı ilginç zıtlıklar var," dedi Aphrael. "Troll Tanrıları, zamanı etkiliyor, sen ışığı etkiliyorsun ve ben de kendilerinden saklanmak istediğim insanların dikkatlerini etkiliyorum, bunların hepsi, bir miktar görünmezlik sağlamak için."
133

"Sen gerçekten görünmez olabilen bir kimse biliyor musun, Kutsal Kişi?" diye sordu Xanetia.
"Ben bilmiyorum. Sen biliyor musun, Kuzen?"
Edaemus başını salladı.
"Ama nerdeyse görünmez olabiliyoruz," dedi Çocuk Tanrıça. "Gerçek şeyin herhalde bazı mahsurları olurdu. Bu çok iyi bir fikir, Anari Cendon, ama Xanetia'nm kendini herhangi bir tehlikeye atmasını istemiyorum. Böyle bir şey için, onu çok fazla seviyorum."
.Xanetia hafifçe kızararak Edaemus'a, neredeyse suçlu bir ifadeyle baktı. Sephrenia güldü. "Seni dürüstçe uyarmalıyım, Edaemus," dedi. "Müritlerine gözkulak ol. Benim Tanrıçam, uslanmaz bir hırsızdır." Düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Eğer Xanetia kimseye görünmeden Sopal'a gidebilseydi, bu çok yararlı olurdu. Diğerlerinin düşüncelerine ulaşabilme yetisi sayesinde kısa sürede, Ehla-na'nın orada olup olmadığını anlayabilirdi. Oradaysa, harekete geçebiliriz. Değilse, Sopal'in sadece şaşırtmaca olduğunu anlarız."
Cedon Edaemus'a baktı. "Sanırım, Sevdiğim Kişi, etrafımızdaki dünyadaki etkinliklerimizi, önceden planladığımıza göre biraz daha geniş bir alana yaymamız gerekecek. Anakha için, karısının güvenliği her şeyden daha önemli, eşi ona sağlıklı ve tek parça halinde dönene dek bize verdiği söz tehlikede demektir."
Edaemus iç çekti. "Dediğiniz gibi olsun, Anari'm. Bu beni rahatsız etse de, sanırım dünyadan el etek çekmişliğimizi bir tarafa bırakıp gücümüz yettiği kadar, Anakha'nm eşinin aranması çalışmalarına katılmalıyız."
"Bu işe katılmak istediğine gerçekten emin misin, Edaemus?" diye sordu Aphrael. "Gerçekten, gerçekten emin misin?"
"Söyledim ya, Aphrael."
"Peki benim niye, bir çift Elenenin hayatıyla bu kadar ilgilendiğimi merak etmiyor musun? Elenelerin kendi Tanrıları var, biliyorsun. Niçin onlarla böyle ilgilendiğimi tahmin edebilir misin?"
"Niye lafı böylesine döndürerek konuşuyorsun, Aphrael?"
"Çünkü insanları şaşırtmayı severim. Annemin ve babamın iyi olmasını böylesine içten umursadığm için sana gerçekten teşekkür etmek isterim, Kuzen. Kalbimin en derinliklerine ulaştın."

ilhanx

Edaemus, donup kalmış bir şekilde kıza bakakaldı. "Bunu yapmadın!" değil mi diye yutkundu.
134

"Birilerinin yapması gerekiyordu." Kız omuzlarını silkti. "İçimizden birisinin Bhelliom'a göz kulak olması gerekiyor. Anakha Bhelliom'un yaratığı, ama elim yüreğinin etrafında olduğu sürece, yaptığı şeyleri az çok kontrol edebiliyorum."
"Ama onlar Elene!"
"Uff, büyü artık, Edaemus. Elene, Styric, Delphae - ne fark eder ki? Eğer kalbini kapalı tutmazsan, hepsini sevebilirsin."
"Ama onlar domuz yiyor!"
"Biliyorum," diye ürperdi kız. "İnan bana, çok iyi biliyorum. Bu da üzerinde çalıştığım noktalardan biri."
Senga, etnik kökenleri, artık kimsenin, onun gerçekten hangi ırka ait olduğunu söyleyemeyeceği kadar birbirine karışmış, iyi huylu bir hayduttu. Sürekli sırıtır, bağırarak konuşur ve çok ovunurdu, bulaşıcı bir kahkahası vardı. Kalten onu sevmişti ve Senga da, Col adıyla tanıdığı bu kanun kaçağı Elene'de kardeş bir ruh bulmuş gibiydi. Mobilyaların ve diğer ev eşyalarının tıka basa çıplak zeminde yığınlar halinde durduğu, Narstil'in karman çorman dairesinin önünden geçerken, Senga kahkahalarla gülmekteydi. "Hey, Col!" diye bağırdı, Kalten, Caalador ve Bevier'in çadırlarını kurdukları ağaç altına geldiğinde. "Sen de gelsen iyi olur. Bir öküz arabası dolusu bira, Natayos'daki her kapıyı açar."
"Ordular beni sinirlendiriyor, Senga" dedi Kalten. "Subaylar durmadan seni orduya yazmaya çalışır - genellikle kılıç zoruyla - ve genel olarak generaller de benim ölçülerime göre fazla ahlak düşkünü. "Sıkıyönetim," lafı bile, nedense kanımı dondurmaya yetiyor."
"Scarpa bir meyhanede büyümüş, dostum," diye temin etti, Senga, "ve annesi de bir orospuymuş, yani, insan doğasının karanlık tarafına alışık olması gerekir."
"Bunları nereden biliyorsun?" diye sordu Kalten.
Senga sırıtıp gözlerini yukarıya yuvarladı, kocaman bir keseyi şmgırdattı. "Suç hayatımı sona erdirip kendi bira imalathanemi açmaya karar verdim. Tek sorun, Natayos'daki dostlarımızın, büyük olasılıkla, yakında gidecek olmaları. Birahanemi kurarsam ve müşterilerimin hepsi gidip Atanlar tarafından öldürülürse, bütün o biraları benim içmem gerekir. Kimse de o kadar susayamaz."
"Yaa? Asilerin yakında gideceğini nerden çıkardın?"
135

"Özel bir şey yok," dedi Senga, yere çöküp Kalten'e şarap tulumunu ikram ederken. "Scarpa son birkaç haftadır yoktu. O ve iki ya da üç Elene, geçen ay Natayos'dan gittiler, orada konuştuğum hiç kimse, nereye ya da neden gittiklerini bilmiyordu."
Kalten, ifadesinin alakasız görünmesine özellikle dikkat ediyordu. " Onun deli olduğunu duydum. Delilerin, bir şeyler yapmak ya da bir yerlere gitmek için nedene ihtiyaçları yoktur."
"Scarpa, tabii ki sapına kadar deli, ama şu asileri kesinlikle istediği zaman, çılgınlıklarına kışkırtabilir. Bir konuşma yaptığında oturacak bir yer bulmaya çalışsan iyi olur, çünkü en az altı saat konuşur. Her neyse, bir süre önce gitmişti ve ordusu da, kışı geçirmek için yerleşmeye hazırlanıyordu. Artık döndüğüne göre, durum değişti."
Kalten birdenbire dikkat kesildi. "Geri mi geldi?"
"Evet, dostum. İşte, biraz iç." Senga, şarap tulumunun tıpasını açtı ve koca bir şarap dalgasını ağzına akıtıp yuttu. Sonra, elinin tersiyle çenesini sildi. "O ve Elene arkadaşları Natayos'a geri döneli dört gün bile olmadı. Duyduğuma göre, yanlarmda iki de kadın varmış."
Kalten yere çöktü ve ani heyecanını saklamak için kılıç kemerini ayarhyormuş gibi yaptı. "Onun, kadınlardan nefret ettiğini sanıyordum," dedi, sesini sıradan bir şey söylüyormuş havasında tutmaya çalışarak.
"Öyle, ama duyduğuma göre, bu iki kadın, yoldan geçerken yanma aldığı iki eğlencelik değilmiş. Bir kere, elleri bağlıymış ve konuştuğum adam, perişan göründüklerini, ama meyhane güllerine benzemediklerini söyledi. Onlara doğru dürüst bakamamış, çünkü Scarpa onları güzel mobilyalarla, duvar halılarıyla süslenmiş ve özel birileri için düzenlenmiş görünen bir eve sürüklemiş."
"Kadınlarda sıradışı bir şeyler görmüş mü?" diye sordu, Kalten nefesini tutarak.
Senga omuzlarını silkip bir yudum daha aldı. "Sanırım sadece, sıradan kamp eşlikçileri gibi muamele görmemeleri." Başını kaşıdı. "Adamın bana söylediği bir şey daha vardı. Neydi acaba?"
Kalten bu sefer nefesini tuttu.
"Haa, evet," dedi Senga, "şimdi hatırladım. Adam, Scarpa'ran Natayos'a davet etmek için bu kadar uğraştığı bu iki kadının Elene olduğunu söylemişti. Ne garip, değil mi?"

ilhanx

dokuzuncu bölüm

GÜNEYDOĞU ARJUNA KIYILARINDAKİ Beresa kenti, Güney Tamul Denizi ve onun arkasındaki bataklık arasındaki kumsala bir kurbağa gibi kurulmuş, basık, sevimsiz bir yerdi. Bölgenin ana sanayi ürünü mangal kömürüydü ve Beresa'nm üzerinde asılı duran nemli havada, bir lanet gibi ağır, keskin bir duman vardı.

Kaptan Sorgi, yük iskelesine belli bir mesafede demir atarak liman görevlisiyle görüşmek için karaya çıktı.

Gemici giysileri içindeki Sparhawk, Stragen ve Talen, güverte parmaklıklarına yaslanmış, pis kokulu suyun öte yakasındaki hedeflerine bakıyorlardı. "Harika bir fikrim var, Fron," dedi Stragen, Sparhawk'a.

"Yaa?" diye cevapladı Sparhawk.

"Niye gemiden atlamıyoruz?"

"İyi denemeydi, Vymer," diye güldü Talen. Artık hepsi, az çok, takma isimlerine alışmışlardı.

Sparhawk, mürettebattan kimsenin olmadığına emin olmak için etrafa bakındı. "Sıradan bir gemici, ücretini almadan gemiyi terk etmez. En iyisi, dikkat çekecek bir şey yapmayalım. Zaten geriye kalan tek iş, yükün indirilmesi."

"Reis'in kamçısının tehdidi altında," dedi Stragen, suratsızca. '.'Bu adam gerçekten benim kendime hakimiyetimi deniyor. Sadece görünce bile, içimden öldürmek geliyor."

"Son bir kez daha ona katlanabiliriz," dedi Sparhawk. "Bu kent, bir sürü düşmanca gözle dolu olacak. Krager notunda buraya gelmemi söyledi ve benim, arkamdan destek getirip getirmeyeceğimi öğrenmek için etrafta adamları olacaktır."

"Plandaki zayıf nokta da bu olabilir, Fron," dedi Stragen. "Sorgi, bizim sıradan gemiciler olmadığımızı biliyor. O ağzından laf

kaçıracak cinsten bir adam mıdır?"

Sparhawk, başını salladı. "Sorgi ağzını nasıl kapalı tutacağını bilir. Ona, bizi kimseye fark ettirmeden Beresa'ya getirmesi için para verildi ve Sorgi, kendisine ödenen para karşılığında yapması gerekeni daima yapar."

Kaptan, akşama doğru geri döndü ve gemi, demir alıp limandan dışarıya doğru uzanan iskelelerinden birine yanaştı. Ertesi sabah yükü indirdiler. Reis kamçısını idareli kullandı ve yük boşaltma işlemi, hızla sona erdi.

Kargo tamamen boşaltıldığında gemiciler, güvertede, Sorgi'nin, üzerindeki hesap defteri ve para desteleriyle arkasında oturduğu küçük masanın önünde sıraya girdiler. Kaptan, her gemiciye parasını öderken bir de küçük konuşma yapıyordu. Bu konuşmalar, hafif farklılıklar taşıyordu, ama temel içerik aynıydı: "Beladan uzak dur ve gemiye zamanında dön. Yelken açma zamanı gelince, seni beklemem." Sparhawk ve arkadaşlarına paralarını öderken de bu konuşmada bir değişiklik yapmadı, yüzünde onların tayfadan farklı olduğunu ima edebilecek hiçbir ifade yoktu.

Sparhawk ve iki arkadaşı, gemici torbaları omuzlarında, içleri küçük bir beklentiyle dolu olarak rıhtıma indiler. "Şimdi gemicilerin, neden karaya ayak basınca öyle haytalaştığını anlıyorum," dedi Sparhawk. "Bu pek büyük bir seyahat değildi, ama içimden, acaip dağıtmak geliyor."

"Ne tarafa?" diye sordu Talen, sokağa indiklerinde.

"Denizci'nin Durağı diye bir han var," dedi Stragen. "Deniz kıyısındaki savaş alanından uzakta, sakin, temiz bir yer olduğunu duymuştum. Orayı, çalışmalarımız için üs olarak kullanabiliriz."

Beresa'mn gürültülü ve pis kokulu sokaklarından geçerlerken güneş batmaktaydı. Arjun Nehri'nin geniş, sırılsıklam deltasında pek taş bulunmadığı için binaların çoğu, dört köşe kesilmiş kütüklerden yapılmıştı ve kütüklerin çoğu da, daha yerlerine bile yerleştirilmeden rutubet tarafından çürütülmüşe benziyordu. Her yerde küf ve mantar boy atmaktaydı, hava, kentin dışındaki kömür üretim yerlerinden gelen kötü odun kokusu ve üşütücü bir nemle doluydu. Sokaklardaki Arjuniler, Tamul kuzenlerinden gözle görülür şekilde daha esmerdiler, bakışları hilekârdı ve sevimsiz şehirlerinin çamurlu sokaklanndaki sıradan gezintileri bile sinsice görünüyordu.

Sparhawk, perişan sokaktan geçerken sessizce büyüyü mırıldandı ve etrafta olduklarından emin olduğu takipçilerin dikkatini çekmemek için dikkatle ortalığa saldı.

ilhanx

"Ee?" diye sordu Talen. İri Pandion'un ne zaman büyü kullandığını anlayabilecek kadar uzun süredir onunla birlikteydi.
"Oralarda bir yerdeler," dedi Sparhawk. "Fark edebildiğim üç kişi var."
"Bizim üzerimizde yoğunlaşıyorlar mı?" diye gergince sordu Stragen.
Sparhawk, başını salladı. "Dikkatleri etrafa dağılmış. Styric değiller, o yüzden onları aradığımı fark etmeyecekler. Yürümeye devam edelim. Peşimizden gelirlerse, size haber veririm."
Denizci'nin Durağı, balık ağları ve diğer denizci aksesuarlarıyla süslenmiş, kare şeklinde, düzgün bir handı. İri yan emekli bir kaptan ve aynı irilikte olan karısı tarafından işletiliyordu. Çatılarının altında hiçbir saçmalığı hoş görmüyorlardı ve olası müşterilerinin parasını kabul etmeden önce, uzun bir ev kuralları listesi sayıyorlardı. Sparhawk, yasakladıkları bazı şeyleri, hayatında duymamıştı.
"Şimdi nereye?" diye sordu Talen, denizci torbalarını odalarında bırakıp yeniden çamurlu sokağa çıktıklarında.
"Rıhtıma döneceğiz," dedi Stragen. "Yerel hırsızların şefinin adı Estokin. Daha çok kaçakçılarla ve kargo mallarından çalan gemicilerle iş yapıyor. Caalador'un yazdığı bir mektubum var. Görünüşe göre, biz onun, Hasat Festivali esnasında verdiği paranın karşılığını almak için buradayız. Arjunilere genellikle güvenilmez, bu yüzden Estokin bizi gördüğüne çok şaşırmayacaktır."
Estokin'e, çok açık bir şekilde, doğduğu günden itibaren suç içinde yaşanacak bir hayat belirlenmişti. Yüzü, Sparhawk'm belki de şu ana dek gördüğü, en kötü yüzdü. Sol gözü sürekli olarak kuzeydoğu yönüne bakıyordu ve belirgin bir şekilde şaşıydı. Sakalı seyrek ve dağınıktı, derisi, pul pul soyulan bir hastalık sonucunda lekelenmişti. Sürekli olarak, bir kış göğü gibi beyaz pullar dökmesine neden olacak biçimde, yüzünü kaşıyordu. Burundan gelen tiz sesi, aç bir sivrisineğin vızıldaması gibiydi, sarımsak, ucuz şarap ve ringa balığı turşusu kokuyordu. "Caalador beni, kendisini aldatmakla mı suçluyor, Vymer?" diye sordu belirli bir miktar öfke sergileyerek.
"Elbette hayır," dedi Stragen, pis kokulu rıhtım batakhanesinin

arka odasındaki sallantılı iskemlede arkasına yaslanarak. "Eğer öyle olduğunu düşünseydi, çoktan ölmüş olurdun. Sadece birilerinin elimizden kaçıp kaçmadığını bilmek istiyor, hepsi bu. Cesetler ortaya çıktığında özellikle üzülen buralı bazı kişiler var mıydı?"
Estokin, sağlam gözünü kısıp Stragen'e baktı. "Bunu bilmenin karşılığı, onun için ne kadar?" diye pazarlığa girişti.
"Bize, eğer işbirliği yaparsan, seni hayatta bırakmamız söylendi," diye soğuk bir sesle karşılık verdi Stragen.
"Beni böyle tehdit edemezsin, Vymer."
"Seni tehdit etmiyordum, eski dostum. Sadece durumunu açıklıyordum. Esas meseleye gelelim. Ölümlerin ardından Beresa'da kimler heyecanlandı?"
"Aslında, çok fazla kişi değil." Stragen'in soğuk tavırları, belli ki, Estokin'i iyi davranmaya ikna etmişti. "Hasat Festivali'nden önce, buralara parasını çok rahatça harcayan bir Styric gelmişti."
"Ne satın alıyordu?"
"Daha çok, bilgi. O da Caaladofun verdiği listedeydi, ama -ormanın içine doğru - kaçmayı başardı. Birkaç buralı boğaz kesiciyi peşine taktım."
"Öldürülmeden önce, bir şekilde onunla konuşmak isterdim."
"Pek şansın yok, Vymer. Burası ormana oldukça uzak." Estokin, bir kez daha alnını, kar gibi yağan pullar dökerek kaşıdı. "Ca-aladofun niye bütün o adamların öldürülmesini istediğini tam olarak anladığıma emin değilim. Aslında anlamak da istemiyorum, ama politikadan ben de ufak tefek haberdar oluyorum ve bu da, burada, Arjuna'da, Scarpa demektir. Caaladofu, çok dikkatli olması konusunda uyarabilirsiniz. Ormandaki asi ordusundan birkaç firariyle konuştum. Hepimiz Scarpa'nm ne kadar deli olduğu konusunda öyküler duyduk, ama bak dostum, öyküler gerçeğin yanına bile yaklaşamıyor. Duyduklarımın sadece yarısı doğruysa, Scarpa bu dünyadaki gelmiş geçmiş en deli adam."
Sparhawk'm midesi buruldu ve ardından soğuk bir düğüme dönüştü.
"Baba?"
Sparhawk hızla yatağında oturdu.
"Uyanık mısın?" Çocuk Tanrıça'nm sesi beyninde çınladı.

"Elbette. Lütfen sesini biraz alçalt. Dişlerimi kamaştırıyorsun."

ilhanx

"Dikkatini bana verdiğine emin olmak istedim. Bazı gelişmeler var. Krager, Berit ve Khalad'a yeni talimatlar verdi. Artık buraya, Beresa'ya gelmek yerine, Sopal'a gitmeleri gerekiyor."
Sparhavvk küfretti.
"Lütfen böyle kelimeler kullanma, baba. Biliyorsun, bert sadece küçük bir kızım."
Adam duymazdan geldi. "Takas Sopal'da mı olacak?"
"Bunu söylemesi zor. Bevier'le de bağlantıdayım. Kalten, Nata-yos'daki askerlere bira satan bir kanun kaçağıyla konuşmuş ve Scarpa'nm orada olduğunu söylüyor. Kanun kaçağı, Scarpa'nm, geri dönerken yanında iki Elene kadını getirdiğini söylemiş."
Sparhawk'm kalbi yerinden oynadı. "Emin miymiş?"
"Kalten öyle olduğunu düşünüyor. Adamın yalan söylemesi için hiçbir nedeni yokmuş. Kalten'in bira satıcısı onları kendi gözleriyle görmemiş, yani çok ümitlenmemek lazım. Bu çok dikkatle yayılan bir öykü olabilir. Zalasta, Natayos'da ve seni oraya çekmeye ya da sakladığın bazı sırları ona açık etmeni sağlamaya çalışıyor olabilir. Seni, beklemediği bir şeyler yapacağını bilecek kadar, iyi tanıyor."
"Annenin gerçekten Natayos'da olup olmadığını kesin öğrenmek için yapabileceğin bir şey var mı?"
"Korkarım yok. Scarpa'nm etrafında dolanabilirim, ama Zalasta beni anında fark eder. Bu çok riskli."
"Başka neler oluyor?"
"Ulath ve Tynian, Troll Tanrıları'na ulaştılar. Ghnomb, onları, çok sevdiği dondurulmuş zamanda Sopal'a götürecek, Berit ve Khalad kente vardıklarında, orada olacaklar. Ghnomb zamanla oynamamn başka bir yöntemini daha biliyor, böylece Ulath ve Tynian'ı dakikadan dakikaya geçirebiliyor. Biraz karışık, ama onlar orada olup bütün olup bitenleri izleyebilecekler, kimse onları göremeyecek. Scarpa ve Zalasta takası Sopal'da yapmaya kalkarlarsa, Tynian ve Ulath, annemi ve Alean'ı kurtarmak için anında tepelerine binecekler."
"Biliyorsun ki, Zalasta da onları donmuş zamanda izleyebilir."
"Bu onun için pek iyi olmaz, Baba. Khwaj anneme yapılanları öğrenince kızgınlıktan çıgma döndü ve o da Yok-Zaman'da bekliyor olacak. Zalasta, Ulath ve Tynian'ı izlemeye kalkarsa Khwaj onu yakacak - ve bu ateş asla sönmeyecek."

"Khwaj'i sevmeye başlayabilirim."
"Sephrenia ve Xanetia Delphaeus'dalar. Edaemus insanı yoruyor, ama Klael ile ilgili haberler, onun tepesine çıkmış olduğu ağacı da salladı, böylece ben de onu aşağıya inmesi için kafalayabilirim. Annemin esaretinin, senin Cedon ile yaptığın anlaşmayı tehlikeye soktuğunu biliyor, böylece annemi kurtarmak için bize yardım etmeye razı oldu. Onun üzerinde çalışmaya devam edeceğim. Onu biraz daha ileri götürebilirsem, Delphae'lerin vadilerinden çıkmasına izin vermeye ikna olabilir. Onlar bizim için büyük bir destek olur."
"Niye bütün bunları daha önce anlatmadın?"
"Öyle yapsaydım bile ne yapabilirdin ki, Sparhawk? Sorgi'nin gemisinden atlayıp kıyıya mı yüzecektin?"
"Böyle şeyleri oldukları zaman bilmeliyim, Aphrael."
"Niçin? Bırak ben yıpranıp endişeleneyim, Sparhawk. Böyle şeyler seni sadece huysuzlaştırıyor."
"Bunları Bhelliom'a anlatacağım."
"Sakın yapma! Bu kutuyu açmaya cesaret edemiyoruz. Açarsak, Klael ve Cyrgon Bhelliom'u anında hissederler."
"Bilmiyor muydun?" diye yumuşakça sordu Sparhawk. "Bhel-liom ile konuşmak için kutuyu açmama gerek yok. Altınla örtülü olmasına rağmen birbirimizle konuşabiliyoruz."
"Niçin bunu bana söylemedin?"
"Söylesem ne yapacaktın? Suya atlayıp Sorgi'nin gemisinin ardından mı yüzecektin?"
Uzun bir dakika boyunca sessizlik hakimdi. "Gerçekten de benim kelimelerimi böyle döndürüp ağzıma tıkmaktan zevk alıyorsun, değil mi Sparhawk?"
"Elbette. Benimle paylaşmak istediğin başka bir şey var mıydı, Kutsal Kişi?"
Ama kızın varlığının hissi ardında hafif öfkeli bir sessizlik bırakarak gitmişti.
"Eee - Vymer nerede?" diye sordu Sparhawk, birkaç dakika sonra, Talen odasına girdiğinde.
"Bir şeylere katılmaya gitti," dedi kaçamak bir şekilde Talen.
"Neye katılıyor?"
"Sana söylemememi rica etti."

"Peki. Ben de ona aldırmamanı rica ediyorum - ve ben burada, seni ele geçirebilecek yakınlıktayım."

ilhanx

"Bu oldukça kaba bir ifade şekli."
"Kimse mükemmel değildir. Neyin peşinde?"
Talen iç çekti. "Sen yatağa girdikten biraz sonra, Estokin'in adamlarından biri geldi ve kentte uzun süre kalmak üzere gelmiş herhangi bir yabancı hakkında bilgi verecek kişilere iyi para ödeyeceklerini söyleyen üç Elene'nin ortalıkta dolandığını söyledi. Vymer onlara bir göz atmanın iyi olacağına karar verdi." Talen, küçük odalarının duvarlarına anlamlı anlamlı baktı. "Sanırım 'iyi para' ile ne kastettiklerini bilmek istiyor. Konu para kazanmaksa Vymer'in nasıl olduğunu bilirsin."
"Bana söylemeliydi. Benim de iyi para kazanmaya karşı bir alerjim yok."
"Paylaşmak Vymer'in güçlü taraflarından biri değildir, Fron." Talen, kulağına dokundu ve parmağını dudaklarına götürdü. "Niye dışarı çıkıp onu aramıyoruz?"
"İyi fikir." Sparhawk, hızla giysilerini üzerine geçirdi ve hızla merdivenlerden inip sokağa daldılar.
"Demin dini bir deneyim yaşadım," diye mırıldandı Sparhawk, rıhtım civarındaki gürültülü bölgeye yürürlerken.
"Yaa?"
"Kutsal Kişi'nin ziyaretlerinden biri."
"Haa. Kutsal ziyaretçin ne anlattı?"
"Kırık burunlu bir arkadaşımıza bir not daha gelmiş. Buraya gelmesi yerine, Sopal'a gitmesi söylenmiş."
Talen oldukça ağır bir küfür mırıldandı.
"Hislerime tercüman oldun. Şu sokaktan gelen Vymer değil mi?" Sparhawk, onlara doğru sarhoş gibi sendeleyerek yaklaşan zift lekeli bir gömlek giymiş sarışın bir adamı işaret etti.
Talen, adama baktı. "Sanırım haklısın." Yüzünü buruşturdu. "Hanımlar her şeyi değiştirmekte biraz ileri gitmiş olabilirler. Yürüyüşü bile değişmiş."
"Siz ikiniz bu geç saatte burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu Stragen, yanlarına geldiğinde.
"Kendimizi çok yalnız hissettik," dedi Sparhawk, düz bir sesle.
"Beni mi özlediniz? Çok duygulandım. Haydi gidip kumsalda

yürüyelim, dostlarım. Tuzlu su kokusunu -» ve kumlara vuran dalgaların hoş sesini - arzuladığımı hissediyorum."
Son yük iskelesinden geçip kumsala vardılar. Bulutlar uzaklara gitmişti ve gökte parlak bir ay vardı. Suyun kıyısına ulaşıp Tamul Denizi'nin ıslak kumlan döven kocaman dalgalarına bakarak dikildiler.
"Ne yapmaya çalışıyordun, Stragen?" diye doğrudan sordu Sparhawk.
"İş, eski dostum. Biraz önce hepimizi diğer tarafın istihbarat servisine yazdırdım."
"Ne yaptın?"
"Buraya vardığımızda hissettiğin o üç kişi, iyi adamlara ihtiyaçları olduğunu fark ettiler. Ben de onlara hizmetlerimizi sundum."
"Sen aklını mı kaçırdın?"
"Tabii ki hayır. Bir düşünsene, Sparhawk. Bilgi toplamanın daha iyi bir yolu olabilir mi?" Bizim Hasat Festivali kutlamalarımız saflarını iyice boşalttı, yani pek seçici olamazlar. Estokin'e, bizi önermesi için biraz para verdim, o da onlara birkaç yalan attı. Sör Sparhawk adlı bir beyin, şehri keskin gözlü adamlarla doldurmasını bekliyorlar. Biz de, şüpheli görünen herkesi rapor etmekle sorumluyuz. Onlara şimdiden bir baş şüpheli verdim."
"Yaa? Kimmiş o?"
"Kaptan Sorgi'nin reisi - biliyorsun, şu kamçılı herif."
Sparhawk güldü. "Bu yaptığın gerçekten adice, Stragen."
"Ben şahsen, yaptığımı beğendim."
"Aphrael de uğramış," dedi Talen. "Sparhawk'a, Berit ve ağabeyime, yön değiştirmeleri talimatı verildiğini söylemiş. Şimdi, Arjun Denizi sahilindeki Sopal'a gitmeleri gerekiyor."
Stragen küfretti.
"Bunu ben zaten söyledim," dedi Talen.
"Bunu bekliyor olmamız gerekirdi," dedi Sparhawk. "Krager karşı taraf için çalışıyor ve bizi, yapmaya çalışabileceğimiz bazı şeyleri bilecek kadar iyi tanıyor." Yumruğunu avucuna vurdu. "Sephrenia ile konuşabilmeyi ne kadar isterdim!"
"Sanırım, bunu yapabilirsin," dedi Stragen. "Aphrael, daha önce sen Cimmura'da ve Sephrenia Sarsos'dayken, konuşabilmenizi sağlayacak düzenlemeler yapmamış mıydı?"

ilhanx

Sparhawk birdenbire kendini biraz salak hissetti. "Bunu unutmuştum," diye itiraf etti.
"Sorun değil, eski dostum. Kafanda bir sürü şey dolanıyor. Niye küçük Kutsal Kaprisli'yle konuşup bir yerlerde bir savaş konseyi ayarlamasını söylemiyorsun? Sanırım şöyle iyi bir eski moda toplantının zamanı geldi."
Sparhawk, gözlerini bile açmadan, nerede olduğunu biliyordu. Yaban çiçeklerin ve ağaçlardaki tomurcukların kokusu, Aphrael'in özel gerçekliğinin sonsuz baharını anında ortaya çıkarıyordu.
"Uyandınız mı, Anakha?" diye sordu beyaz geyik, eline burnuyla dokunarak.
"Evet, nazik yaratık," dedi Sparhawk, gözlerini açtı ve hayvanın yanağına dokundu. Yeniden çardağa gelmişti, çiçeklerle kaplı çayırlığa, pırıldayan masmavi denize ve tepesindeki gökkuşağı renkli gökyüzüne bakıyordu.
"Diğerleri adacıkta sizin gelmenizi bekliyorlar."
"Öyleyse acele edelim," dedi Sparhawk, yatağından doğrularak. Onun peşinden yürüyerek beyaz bir dişi kaplanın koca ayaklı yavrularının garip oynaşmasını izlediği çayırlığa doğru yürüdüler. Yavruların, bu büyülü diyarı ilk kez ziyaret ettiği zaman, yani altı yıl önce kaplamn büyüttüğü yavrular olup olmadıklarını düşündü.
"Elbette aynı yavrular, Sparhawk," diye Aphrael'in sesi mırıldandı kulağında. "Burada asla bir şey değişmez."
Adam gülümsedi.
Beyaz geyik onu, kanat gibi yelkenleri, kuğu boyunlu bir teknesi olan, bol oymalı ve gövdesi eğer gerçek dünyada olsaydı, hafif bir meltemle devrilebilecek kadar suyun yüzeyinde yüzen, o güzel ve kullanışsız sandala getirdi.
"Tenkitçi," diye suçladı Aphrael'in sesi.
"Bu senin düşün, Kutsal Varlık. İçine istediğin imkânsızlığı koyabilirsin."
"Yaa, teşekkür ederim, Sparhawk!" dedi kız taşkın bir alayla.
Kadim meşelerin ve Aphrael'in mermer tapmağının süslediği, yakut yeşili adacık safir denizinin üzerindeydi ve kuğu boyunlu sandalın altın kumsala varması, sadece birkaç dakika sürdü. Çoğunun, gerçek dünyada büründükleri kılık değiştirmeler burada

etkisizdi ve burada, bu sonsuz rüyada, hepsi kendi yüz hatlarını taşıyorlardı. Bazıları daha önce buraya gelmişti. Daha önce gelmemiş olanlar, büyülü adayı kaplayan bereketli otlarda uzanırlarken ' şaşkınlık ifadeleri gösteriyorlardı.
Çocuk Tanrıça ve Sephrenia, tapmaktaki mermer bir bankta, yan yana oturuyorlardı. Aphrael, düşünceli görünüyor ve flütüyle karmaşık bir Styric melodisi çalıyordu. "Seni bu kadar geciktiren neydi, Sparhawk?" diye sordu flütü indirerek.
"Seyahat düzenlemelerimi yapan kişi, beni küçük bir ek geziye çıkardı. Hepimiz burada mıyız?"
"Burada olması gereken herkes burada. Haydi gelin de başlayalım."
Yamaca tırmanarak, tapmağa doğru yürümeye başladılar.
"Burası nerede?" diye sordu Sarabian, huşu içinde bir sesle.
"Aphrael burayı aklında taşıyor, majesteleri," dedi Vanion. "Bizi bazen buraya davet eder. Gösteriş yapmayı pek sever."
"İncitici olma, Vanion" dedi Çocuk Tanrıça.
"Peki ama, öyle değil misin?"
"Elbette öyleyim, ama böyle dosdoğru söylemek hoş değil."
"Ben kendimi burada bir başka hissediyorum," dedi Caalador. "Daha iyiyim."
Vanion gülümsedi. "Burası çok sağlıklı bir yerdir, dostum. Ze-moch savaşı sona erdiğinde, ciddi şekilde hastaydım - aslında ölüyordum. Aphrael beni bir ay kadar burada tuttu ve ayrıldığımda, iğrenç derecede sağlıklıydım."
Hepsi küçük tapmağa ulaştılar ve tapmağın sütunlu çevresinin hizasındaki mermer banklara oturdular. Sparhawk„ etrafına bakmıp kaşlarını çattı. "Emban nerede?" diye sordu ev sahibesine.
"Onun için burada olmak uygun kaçmazdı, Sparhawk. Elene Tanrınız, Kilise Şövalyeleri için bir istisna yapıyor, ama kilisesinin sorumlularından birini buraya getirseydim, herhalde çok bozulurdu. Atanları da çağırmadım - Peloileri de." Gülümsedi. "Bu grupların hiçbiri, dini çoğulculuk fikrinden hoşlanmıyor ve bu yer herhalde onların kafasını karıştırırdı." Gözbebeklerini yukarı doğru yuvarladı. "Xanetia'nm gelebilmesi için, Edaemus'u ikna etmem ne kadar uzun sürdü, inanamazsın. Beni onaylamıyor. Benim hafifmeşrep olduğumu düşünüyor."

ilhanx

"Sen?" Sparhawk şaşırmış taklidi yaptı. "Nasıl olur da, aklına
böyle bir fikir gelebilir?" .
"Konuya gelelim," dedi Sephreaia. "Niçin sen başlamıyorsun, Berit? Hepimiz genel hatlarıyla ne olduğunu biliyoruz, ama elimizde ayrıntılar yok."
"Evet, Leydi Sephrenia," dedi genç şövalye. "Khalad ve ben kıyıdan aşağı doğru ilerliyorduk, sahile ayak bastığımızdan beri izlenmekteydik. Büyüyü kullandım ve gözetleyiciyi bir Styric olarak tanımladım. Birkaç gün sonra yanımıza geldi ve bize Kragefin notlarından birini getirdi. Not, sahil boyunca yola devam etmemizi, ama Tamul Dağları'nı geçtikten sonra, güneye doğru inmek yerine Sopal'a doğru yönelmemizi söylüyordu. Notta, orada bize diğer talimatların verileceği de yazılıydı. Kesinlikle Kragefden gelmişti. İçinde, Kraliçe Ehlana'mn saçından bir bukle vardı."
"Onu yakaladığımda Krager ile bu konuda görüşeceğim/ dedi Khalad, karanlık bir sesle. "Onun, Kraliçenin saçma dokunmasına bile ne kadar karşı olduğumuzu anladığına emin olmak istiyorum. Bana güvenebilirsin, Sparhawk. Onunla işim bitmeden, bunu yaptığına pişman olacak - hem de en derinden."
"Sana güvenim sonsuz, Khalad," dedi Sparhawk.
"Ah, neredeyse unutuyordum," dedi Khalad. "İçinizden biri, bir atın topallayarak gitmesini sağlamanın bir yolunu biliyor mu -canını acıtmadan? Sanırım Berit ve ben, fazla bir şüphe uyandırmadan, zaman zaman yavaşlamak isteyebiliriz. Arada sırada topallayan bir at, bizi gözetlemekte olanlara niçin yavaş gittiğimiz konusunda bir açıklama olabilir."
"Faran ile konuşacağım," diye söz verdi Aphrael.
"Sopal yolunda topallamanız gerekmez," dedi Ulath. "Ghnomb, Tynian'm ve benim, siz oraya varmadan çok önce orada olmamızı sağlayacak. Orada bizi görebilirsiniz de, göremeyebilir-siniz de. Troll Tanrıları'na bazı şeyleri açıklamakta güçlük çekiyorum. Ama biz sizi görebileceğiz. Ghnomb'a derdimi anlatamazsam cebine bir not atarım."
"Eğer ortalıkta belirirsek, seyahat arkadaşımıza bayılacaksınız," diye güldü Tynian.
Berit, adama şaşkın şaşkın baktı. "O da kim, Sör Tynian?"
"Bhlokw. Bir Troll."

"Ghnomb'un fikri," dedi Ulath. "Troll Tanrıları'yla konuşmadan önce, her seferinde bir dizi küçük törenden geçmem gerekiyor. Bhlokw'un ise gerekmiyor. Böylece iletişimi hızlandırabiliyo-ruz. Neyse, biz orada olacak ama görünmeyeceğiz. Scarpa ve Za-lasta takası Sopal'da gerçekleştirirlerse, Yok-Zaman'dan dışarı çıkıp, hepinizi kapacak ve yeniden yok ©lacağız."
"Tabii ki Kraliçe Ehlana'yı, takası yapmak için Sopal'a getirdiklerini var sayarsak," dedi Itagne. "Ama örtüşmeyen bazı noktalarımız var. Sör Kalten, Scarpa'nm, Kraliçe ve nedimesini Natayos'da tuttuğuna dair bazı söylentiler duymuş."
"Bu konuda bahse girmek istemezdim, Ekselansları," dedi Kalten. "Nereden baksanız, bu ikinci elden edinilmiş bir bilgi. Konuştuğum adam öyküler uydurabilecek kadar zeki biri değildi ve bana yalan söylemesi için hiçbir nedeni yoktu. Ama o da bu bilgiyi, başka birinden almış ve bu durum meseleyi biraz bulandırıyor."
"Doğru noktaya parmak bastın, Kalten," dedi Sarabian. "Askerler, yaşlı kadınlardan bile daha beter dedikoducudurlar." Kulak memelerinden birini çekiştirip gökkuşağı renkli gökyüzüne baktı. "Karşı taraf, benim bilgi için sadece İçişleri Bakanlığı'na bağlı olmadığımı biliyor, yani 'benim Natayos'da da gözüm kulağım olmasını bekliyorlar. Sör Kalten'in duyduğu bu öykü, bizim duymamız için uydurulmuş olabilir. Prens Sparhawk, söylentiyi doğrula-yabilmemiz için Bhelliom'u kullanmanızın bir yolu var mı?"
"Bu çok tehlikeli," dedi, Sephrenia, düz bir sesle. "Eğer Spar-hawk bunu yaparsa, Zalasta anında fark eder."
"Ben bundan o kadar emin değilim, Küçük Ana" diye karşı çıktı Sparhawk. "Altm kutunun Bhelliom'u tamamen yalıtmadığını daha yeni öğrendik. Bhelliom üzerine bildiğimizi sandığımız pek çok şeyin, aslında aldatmaca olduğu hakkında içimde güçlü bir duygu var. Belli ki yüzüklerin de aslında bir anlamı yok - belki iletişim için kullanılmaları dışında - ve altın kutu da görünüşe göre bir işe yaramıyor. Onu demirle çevrelememizi engellemek için, Bhelliom'un kafamıza soktuğu bir şey olabilir bu. Sadece tahminde bulunuyorum, ama bence demirin teması onun için hâlâ acı verici, ama bunu gizlemesini gerektirecek kadar acı verici mi, işte bu o kadar da belli değil."
"Biliyor musun, aslında haklı," dedi ablasına Aphrael. "Bhelliom

ilhanx

hakkında bildiğimizi sandığımız şeylerin çoğunun kökeni Ghwerig ve Ghwerig de, tamamen Bhelliom'un kontrolü altmdaydı. Bizim hatamız, Ghwerig'in ne dediğini bildiğini düşünmemizdi."
"Bu hâlâ, Natayos'da olup bitenleri araştırmak için, Bhelliom'u kullanıp kullanamayacağımız sorusunu yanıtlamaz," dedi Spar-hawk. "Bu benim deneyip sonucunu görmek isteyeceğim türden bir şey değil."
"Natayos'a gideceğim," dedi Xanetia, sakince. "Niyetim görünmeden Sopal'a gitmekti, ama Sör Tynian ve Sör Ulath zaten orada olacaklar ve kraliçenin orada olup olmadığını belirleyebilecekler. Ben de Natayos'a gidip Kraliçeyi orada arayacağım."
"Kesinlikle olmaz!" dedi Sarabian. "Bunu yasaklıyorum"
"Ben sizin kulunuz değilim, Tamuli'li Sarabian," diye hatırlattı kadın, "ama korkunuz olmasın. Başıma bir felaketin gelmesi söz konusu değil. Kimse orada olduğumu bilemeyecek ve etrafımdakile-rin düşüncelerine ulaşıp okuyabilirim. Kısa sürede Kraliçe ve nedimesinin orada olup olmadıklarını belirleyebileceğim. Anakha'yla işbirliğine girdiğimizde sunduğumuz hizmet de tam olarak buydu."
"Bu çok tehlikeli," diye inatçı bir şekilde ısrar etti adam.
"Bana öyle görünüyor ki, siz benim diğer yeteneğimi unuttunuz, Tamuli'li Sarabian," dedi Xanetia, oldukça resmi bir şekilde. "Edaemus'un laneti hâlâ üzerimde, dokunuşum hâlâ ölüm demektir ve ben de bunu böyle istiyorum. Benim için endişelenmeyin, Sarabian, çünkü gereklilik zorunlu kılarsa, tüm Natayos'da ölüm ve dehşet saçabilirim. Bunu itiraf etmek beni üzse de, Nata-yos'u bir kez daha, sadece ölülerin barındığı, üzerinde yabani otların bittiği harap bir viraneye çevirebilirim."

onuncu bölüm

BATI TAMUL TOPRAKLARI'NDAKİ Sama kenti, ismini aldığı ırmağın derin vadilerinin birinde, Atan sırtırmın güneyinde kurulmuştu. Etrafını çevreleyen sarp, engebeli dağlar, yabanıl topraklardan kuzeye doğru esen rüzgâr sayesinde durmaksızın inleyen koyu yeşil çamlarla kaplanmıştı. Hava soğuk, gökyüzü griydi, Vanion'un Kilise Şövalyeleri ordusu ağır ağır, ırmak yatağına inen dik yoldan geçerken, insanın yüzünü ısıran kar taneleri tükürüyordu. Ağır pelerinlerine bürünmüş olan Vanion ve Itagne, en önde at sürüyorlardı.
"Aphrael'in adasında kalmayı, bin kere tercih ederdim," dedi titreyen Itagne, pelerinine daha sıkı sarınarak. "Yılın bu zamanını zaten hiç sevmemişimdir."
"Neredeyse vardık, Ekselansları," diye cevapladı Vanion.
"Kış vakti sefere çıkmak, âdetten midir, Lord Vanion? Yani Eo-sia'da, demek istiyorum?"
"Elimizden geldiğince bunu yapmamaya çalışıyoruz, Ekselansları. Lamorklar birbirlerine kışın saldırırlar, ama biz genellikle daha akıllıca davranırız."
"Sefere çıkmak için berbat bir zaman."
Vanion hafifçe gülümsedi. "Öyle, dostum, ama bundan kaçınmamızın başka nedenleri var. Aslında bir ekonomik yaklaşım meselesi. Atlara saman gerektiği için kışın sefer daha pahalıya geliyor. Yere kar düştüğünde Elene krallarını barışçıl kılan şey, aslında masrafların yükselmesidir." Vanion üzengilerine basarak yükseldi ve ileri baktı. "Betuana bekliyor. Hızlansak iyi olur."
Itagne başıyla onayladı ve atlarını sarsıntılı bir tırısa zorladılar.
Atan Kraliçesi, önden gitmek için, dağların doğu kıyısındaki Dasan'da yanlarından ayrılmıştı. Tabii ki öne sürdüğü birkaç iyi neden vardı, ama Vanion, bu davranışının nedeninin, gereklilikten

çok sabırsızlık olduğunu düşünüyordu. Betuana açıkça söylemeyecek kadar kibardı ama belli ki atlar işine yaramıyordu ve onları geçmek için fırsat kaçırmıyordu. O ve Engessa, samur kürklerine bürünmüş olarak, kentin bir mil dışında, yol kenarında bekliyorlardı.
"Sorun çıktı mı?" diye sordu Atan Kraliçesi.
"Hayır, Majesteleri," dedi Vanion, eyerden atlarken kara zırhı parıldıyordu. "Gözetleniyorduk, ama bu da olağandışı bir durum değil- Cynesga'da neler olup bitiyor?"
"Sınırdan yukarı doğru ilerliyorlar, Vanion-Eğitmen," dedi Engessa sakince. "Pek ne yaptıklarını saklamıyorlar. Onları rahatsız etmek için levazım hatlarını bozup öncü kuvvetlerine pusu kuruyoruz ama sınırı geçmeyi planladıkları açıkça belli."
Vanion başıyla onayladı. "Beklediğimiz gibi davranıyorlar. Sizin için sorun yoksa Majesteleri, tartışmaya dalmadan, adamlarımı yerleştirmek istiyorum.. Ayrıntıları hallettikten sonra, daha iyi düşünebilirim."

ilhanx

"Elbette. Engessa-Atan ve ben, onlar için barınaklar hazırladık. Samar'a gitmek için ne zaman yola çıkacaksınız?"
"Yarın veya ertesi gün, Betuana-Kraliçe. Tikume'nin Peloiîeri orada biraz zayıf yayılmışlar. İlgilenmesi gereken çok fazla toprak var."
"Pela'dan daha fazla adam istedi, Vanion-Lord," dedi Engessa. "Bir hafta içinde, hatırı sayılır bir güç Samar'a varacak."
"İyi. Gidip şövalyeleri koşuşturayım. Tartışacağımız çok şey var."
Sarna Nehrinin derinliklerine gece erken indi ve Vanion, Atan garnizonunun karargâhında diğerlerine katıldığında hava tamamen kararmıştı. Tüm Atan binaları gibi, burası da tamamen sade ve kullanıma yönelik tasarlanmıştı. Toplandıkları salondaki tek süs, duvarı boydan boya kaplayan büyük bir haritaydı. Harita parlak renklerle boyanmıştı ve sağında solunda hoş desenler vardı. Vanion hızla banyo yapmıştı ve artık normal kıyafetler giyiyordu. Yıllar ona, zırhın etkileyici, hatta bazen işe yarar olduğunu, ama rahat olması ya da kendine özgü kötü kokusunun ortadan kaldırılması için henüz bir yol bulunamadığını öğretmişti.
"Barınaklarınız rahat mı?" diye kibarca sordu Betuana.
"Kesinlikle, Majesteleri," dedi Vanion, bir iskemleye yerleşerek. "Çocuk Tanrıça'yla yaptığımız toplantının ayrıntılarından haberdar edildiniz mi?"

Kraliçe başıyla onayladı. "Itagne-Elçi bana bir rapor verdi." Bir an durdu. "İnsan niye dahil edilmediğini merak ediyor."
"Teolojik meseleler, Majesteleri. Anladığım kadarıyla, Tanrıların böylesi durumlarda oldukça karışık nezaket kuralları var. Aphrael, onun çocuklarını adasına çağırarak, sizin tanrınıza ayıp etmek istemedi. Gelmemesi göze çarpan kişiler de vardı, imparator Sarabian ve Elçi Itagne oradaydılar, ama Dışişleri Bakanı Oscagne yoktu."
Itagne hafifçe kaşlarını çattı. "İmparator ve ben, skeptikiz - sanırım siz bizlere gnostik derdiniz - ama Oscagne tepeden tırnağa ateist. Neden bu olabilir mi?"
"Olabilir. Aphrael'i bir sonraki görüşümde, nedenini sorarım."
Engessa etrafına bakındı. "Sizinle karşılaştığımızda, Kring-Do-mi'yi görmedim, Vanion-Eğitmen."
"Siz ve Majesteleri, önden gitmek üzere bizden ayrıldıktan sonra, Kring adamlarını alıp Sarrafa doğru yola çıktı. Orada, Sar-na'da olacağından daha çok işe yarayacağını düşündü - siz de batı Peloilerin orman ve dağlar hakkında neler hissettiklerini biliyorsunuz. Cynesgalılar henüz sınır ihlallerinde bulundu mu?"
"Hayır, Vanion-Eğitmen," dedi Engessa. "Konaklama yerlerinde toplanıp levazımatlarmı hazırlıyorlar." Ayağa kalkıp haritaya doğru gitti. "Bir süre önce, geniş bir kuvvet Cynestra'dan ayrıldı," dedi, Cynesga başkentini göstererek. "Burada, sınırın yakınında, bizim karşımızda konuşlandılar. Başka bir kuvvet de, Şamar sınırının öte yanında benzer bir konuma geçti."
Vanion başıyla onayladı. "Cyrgon, • pek çok bakımdan, Tanrıdan çok generale benziyor. Arkasında istihkamlı konumlar bırakmayacaktır. Tamul Topraklan'nın daha içlerine girmeden önce Şamar ve Sar-na'yı safdışı bırakması gerekiyor. Sanırım burada'karşı karşıya olduğunuz kuvvet, Sarna'yı alıp Atanın güney sınırını kapamak ve sonra., kuzeydoğuya, Tualas'a geçmekle görevlendirilmiş. Eminim ki, tüm Atan milletinin, bu dağlardan aşağı akmasını istemeyeceklerdir."
"Halkımı durdurmaya yetecek kadar canlı Cynesgalı yok," dedi Betuana.
"Eminim, Majesteleri, ama sizi yavaşlatmaya yeteceklerdir ve Cyrgon, sizi daha fazla engelleyebilmek için geçmişten de adam toplayacaktır." Vanion, dudaklarını büzerek haritayı inceledi. "Sanırım nereye gideceğini görebiliyorum. Matherion bir yanmada üzerinde

ve Tosa'daki bu dar toprak, orasının anahtarı. Her şeyine bahse girerim ki, asıl meydan savaşı orada olacak. Scarpa, Natayos'dan kuzeye doğru ilerleyecek. Güney Cynesgalılar herhalde Samanı ele geçirip Arjun Denizi'nin kuzey kıyısına dönerek, onunla Tamul Dağları civarlarında buluşmayı planlıyorlar. Oradan, birleşik ordu, Micae Körfezi'nin batı kıyısından Tosa'ya doğru ilerleyebilir." Gülümsedi. "Elbette, Tamul Dağları'nda onları oldukça kötü bir sürpriz bekleyecek. Sanırım her şey sona ermeden, Cyrgon hayatında Troll adını asla duymamış olmayı dileyecek."
"Kuzey Atan'dan Tosa'ya, bir ordu göndereceğim, Vanion-Eğit-men," dedi Betuana. "Ama Cynesgalılarm yarısını engellemeleri için, güney ve doğu sınırlarında yeterince adamımı bırakacağım."
"Sanırım bu arada hazırlıklarını bozabiliriz," diye ekledi Enges-sa. "Sınır ötesi çok sayıda hücum ana saldırılarını geciktirecektir."

ilhanx

"Tüm ihtiyacımız olan da bu," diye kıkırdadı Vanion. "Onları yeterince geciktirebilirsek, Cyrgon, batı sınırında yüz bin Kilise Şö-valyesi'yle yüz yüze gelecek. Sanırım orada, Tosa'yı unutacaktır."
"Onu merak etme, Fron," dedi Stragen, Sparhawk'a. "Başının çaresine bakabilir."
"Sanırım bazen onun sadece genç bir oğlan olduğunu unutuyoruz, Vymer. Daha düzenli olarak tıraş olmaya bile başlamadı."
"Reldin, sesi değişmeye başlamadan oğlanlıktan çıkmıştı." Stragen, düşünceli bir şekilde yatağında arkasına yaslandı. "Bizim gibi özel alanlarda çalışanlar, çocukluklarımızı genellikle kaybederiz. Çember çevirmek, topaç tutmak'eğlenceli olabilir, ama." Omuz silkti.
"Bütün bunlar bitince, ne yapacaksın?" diye sordu Sparhawk. "Yani hayatta kaldığımızı farz edersek?"
"Bir süre önce, ikimizin de tanıdığı bir hanım, bana evlenme teklif etti. Çok çekici bir iş anlaşmasının bir parçası. Evlilik fikri bana asla çekici gelmez, ama iş önerisi, geri çevrilemeyecek kadar parlak."
"Bundan fazlası da var, değil mi?"
"Evet," diye itiraf etti. "O gece Matherion'da yaptıklarından sonra, onu kaybetmemeye kararlıyım. O hayatımda tanıdığım en soğukkanlı ve cesur insanlardan biri."
"Hem de güzel."
"Demek fark ettin." İç çekti. "Korkarım sonunda, en azından

yarı yarıya, saygıdeğer biri olup çıkacağım, dostum."
"Ürkütücü"
"Değil mi? Aslında, önce başa çıkmam gereken şu diğer küçük mesele var. Sanırım sevgilime, ortak tanıdığımız olan Astelli bir şairin kafasını sunacağım. İyi bir hayvan doldurucu bulabilirsem onu doldurulmuş olarak sunabilirim."
"Bu her kızın hayalini kurduğu bir düğün hediyesidir."
"Belki her kızın değil," diye sırıttı Stragen. "Ama çok özel bir hanıma âşığım."
"Ama çok fazla var, U-lat" dedi Bhlokw. "Sadece bir tanesinin eksikliğini fark edecek değiller, değil mi?"
"Eminim öyle yapacaklar, Bhlokw," dedi Ulath koca kahverengi postlu Troll'a. "İnsan-şeyler geyikler gibi değildir. Sürünün diğer üyelerine çok dikkat ederler. Onlardan birini yersen, bizim burada olduğumuzu anlarlar. Köpeklerinden birini kaçırıp ye."
"Köpeklerin tadı iyi mi?"
"Emin değilim. Birini ye ve bana iyi olup olmadığını söyle."
Bhlokw homurdanarak kıçının üzerine çöktü.
Ghnomb'un, "anları iki parçaya ayırmak" dediği süreç, bazı garip etkiler yaratıyordu. Bir kere, akşam üzerinin parlaklığı alacakaranlığa dönüşmüştü ve Sopal kentinin vatandaşları, hızlı, sıçrarca-sma hareketlerle etrafta dolaşıyor gibiydi. Yemek Tanrısı, sadece her anın küçük bir kısmında var olacakları için, hemen hemen görünmez olduklarını garantilemişti. Ulath açıklamada büyük bir mantıksal delik görüyordu, ama büyünün işe yaradığına olan inancı mantığı yeniyordu.
Tynian, başım sallayarak sokağın yukarısından döndü. "Onları anlamaya imkân yok. Bir iki kelime anlayabiliyorum, ama gerisi karmakarışık."
"Yeniden kuş sesleriyle konuşuyor," diye dert yandı Bhlokw.
"Trollce konuşsan daha iyi olur, Tynian," dedi Ulath. "Bhlokw'u tedirgin ediyorsun."
"Unuttum," diye itiraf etti Tynian, TrollTerin korkunç diline dönerek. "Ben - yapmış olduğun bir şeyi yapmamış olmayı istemek anlamına gelen kelime nedir?" diye tüylü yoldaşına sordu.
"Öyle bir kelime yok, Tin-in," dedi Bhlokw.

"Ghnomb'a, insan-şeylerin dediklerini anlamamız için bir şey yapabilir mi, sorar mısın?" diye sordu Ulath.
"Niye? Neye lazım ki?" Bhlokw'un yüzünde şaşkın bir ifade vardı.
"Ne dediklerini anlayabilirsek, sürüden hangilerinin peşinden gitmemiz gerektiğini anlayabileceğiz," dedi Tynian. "Adi olanlar hakkında bilgisi olanların peşinden."
"Hepsi bilmiyor mu?" diye hayretle sordu Bhlokw.
"Hayır. Sadece bazıları biliyor."
"İnsah-şeyler çok garip. Ghnomb ile konuşacağım. O, bunu anlayabilir." Ayağa kalktı. "Geri döner dönmez, bu işi yapacağım."
"Nereye gidiyorsun?" diye kibarca sordu Tynian.

ilhanx

"Acıktım. Bir köpek yiyeceğim. Sonra da gelip Ghnomb ile konuşacağım." Bir an durdu. "Açsanız, size de bir köpek getirebilirim."
"Ee - hayır, Bhlokw," dedi Tynian. "Sanırım henüz acıkmadık. Yine de, sorduğun için teşekkürler."
"Biz artık aynı sürüdeniz." Omuzlarım silkti. "Böyle yapmak gerekir." Ve sokaktan aşağı doğru ayaklarını sürüye sürüye yürüdü.
"Gerçekten o kadar uzakta değil," dedi, Aphrael ablasına, Xanetia ile beraber güney Atan'daki Dirgis kentine doğru Delphaeus vadisinden at sürüyorlardı, "ama Edaemus hâlâ yardım etmek konusunda kararsız, yani davranışlarıma dikkat etsem daha iyi olacak. Çocuklarının evinde "ayarlamalar" yapmaya başlarsam, tedirgin olabilir."
"Bunu tanımlamak için, daha önce bu kelimeyi hiç kullanmamıştın," diye belirtti Sephrenia.
"Sanırım Sparhawk'm etkisinde kaldım. Kullanışlı bir terim. Yabancıların önünde tartışmak istemeyeceğimiz şeylerin üzerini örtüyor. Dirgis'e vardıktan sonra, Delphae'lerin evinden çıkmış olacağız. O zaman keyfime göre ayarlamalar yapabilirim."
"Natayos'a varmamız sence ne kadar sürer, Tanrıça?" diye sordu Xanetia. Yeniden rengini değiştirmiş ve ırksal özelliklerini saklamak için iç ışımasını bastırmıştı.
"Birkaç saatten fazla değil - gerçek zamana göre," diye omuz silkti Aphrael. "Bhelliom'un yaptığı gibi kendimizi ortalıklarda zıpla-tamam, ama acil durumlarda geniş mesafeleri hızla aştırabilirim. Durum içinden çıkılmaz bir hal alırsa, hepimizi oraya uçurabilirim."

Sephrenia titredi. "O kadar içinden çıkılmaz durumda değiliz."
Xanetia, Styric kardeşine şaşkın bir bakış fırlattı.
"Uçuş onu sinirlendiriyor," dedi Aphrael.
"Hayır, Aphrael," dedi Sephrenia, "Sinirlendirmiyor, dehşete düşürüyor. Korkunç bir deneyim, Xanetia. Son üç yüzyılda bunu bana yaklaşık beş kere yaptı. Ertesinde, haftalarca tam bir harabeye dönüyorum."
"Sana aşağı bakmamanı söyleyip duruyorum, Sephrenia. "Yere bakacağına, bulutlara baksan seni o kadar rahatsız etmez."
"Elimde değil."
"Kardeşim, gerçekten o kadar rahatsız edici mi?"
"Hayal bile demezsin, Xanetia. Seninle toprağın arasında beş bin ayaklık bir boşluk dışında hiçbir şey olmadan, göklerde süzülüyorsun. Felaket!"
"Diğer türlü yapacağız,' diye güvence verdi Aphrael.
"Hemen bir şükran duası besteleyeceğim," dedi Sephrenia.
"Geceyi Dirgis'de geçireceğiz,' dedi Aphrael. "Ardından yarın sabah Natayos'a doğru ineriz. Sephrenia ve ben ormanda kalacağız, Xanetia, sen de kente girip etrafa bakınabilirsin. Annem gerçekten orada tutuluyorsa, bu krizi kısa yoldan sona erdirebiliriz. Sparhawk tam olarak nerede olduğunu öğrendikten sonra, Scarpa ve babasının üzerine intikama susamış bir dağ gibi inecektir. İşi bittiğinde, Nata-yos harabe bile olmayacak. Sadece yerde kocaman bir delik olacak."
"Aslında onları görmüş" diye rapor verdi Talen. "Onları, uydurulmuş olamayacak kadar iyi tarif etti." Genç hırsız, Beresa'nın sefil kısımlarına yaptığı araştırma gezisinden yeni dönmüştü.
"Ne tip bir adammış?" diye sordu Sparhawk. "Bu, bizim için dedikodu gözüyle bakılamayacak kadar önemli."
"Bir Dacite. Jura'lı bir sokak çocuğu. Siyasi fikirleri cüzdanına göre belirleniyor. Scarpa'nin ordusuna katılmasında esas rol oynayan etken, Matherion'un yağmalanmasına katılma fikriymiş. Burada yüce idealleri olan bir adamdan söz etmiyoruz. Natayos'a varıp işin içinde gerçek kavga olduğunu öğrendiğinde ilgisini kaybetmeye başlamış. Onu, hayatımda gördüğüm en sefil meyhanelerinden birinde buldum, sarhoşluktan inlemekteydi. İnan bana, Fron, yalan söyleyecek halde değildi. Ona, Scarpa'nm ordusuna katılmayı dü-

sunduğumu söyledim, babacanca öğütler verdi - 'Sakn aklından bile qecime, çocuk, ofda bela va" - tarzında şeyler. Scarpa'nın, yenilmez olduğu çılgınlığına kapılmış, Atanlara saldırıp yenebileceğine inanan Zır delinin teki olduğunu söyledi. Zaten firar etmeyi düşündüğünü anlattı, ama sonra Scarpa, Krager, Elron ve Baron Parok ile dönmüş, Kraliçe'yle Alean da onlarla berabermiş, Zalasta onları kapıda karşılamış. Dacite de oralardaymış, böylece ne konuştuklarını duyabilmiş. Belli ki, Zalasta'da hâlâ biraz efendilik kalmış ve Scarpa'nın mahkûmlarına davranışlarından hiç memnun kalmamış. İkisi bu konuda tartışmışlar ve Zalasta oğlunu, büyüyle oldukça karmaşık bir şekilde düğümlemiş. Scarpa

ilhanx

bir süre, kızgın taşa düşmüş bir solucan gibi yerlerde kıvranmış. Sonra Zalasta, hanımları, onlar için hazırlanmış büyük bir eve götürmüş. Benim firarinin söylediğine göre, ev nerdeyse lüksmüş - pencerelerdeki parmaklıkları saymazsak."
"Eğitilmiş olabilir," dedi Sparhawk. "Belki göründüğü kadar sarhoş değildi."
"İnan bana, Fron, sarhoştu," dedi Talen. "O meyhaneye giderken, el alışkanlığımı kaybetmemek için bir kese çalmıştım - yani bir sürü param vardı. Adamın içine, bir bölüğü sarhoş edecek kadar içki doldurdum."
"Sanırım haklı, Fron," dedi Stragen. "Bunun uydurma bir öykü olmadığını gösterecek kadar çok ayrıntı içeriyor."
"Hem bu firari, bize örümcek ağları örmek için yollanmış olsaydı, niye genç bir kapkaççıyı oyalamakla vakit harcasındı ki?" diye ekledi Talen. "Hiçbirimiz, Zalasta'nm bizi son gördüğü halimize benzemiyoruz, ve sanırım o bile, Sephrenia ile Xanetia'nin kafa kafaya verip, bizi değiştirmiş olduğunu düşünemez."
"Ben yine de kendimizi tutmamız gerektiğini düşünüyorum," dedi Sparhawk. "Aphrael, Xanetia'yi bir gün içinde Natayos'a götürecek; Xanetia, o evde tutsak olanın Ehlana olup olmadığını kesin olarak ortaya çıkarır."
"En azından oraya biraz yakınlaşabiliriz," dedi Stragen.
"Niçin? Benim buradaki mavi arkadaşım için mesafeler hiçbir Şey ifade etmez." Sparhawk, gömleğinin altındaki kabartıya dokundu. "Ehlana'nm orada olduğunu kesinlikle öğrenir öğrenmez, Zalasta ve piçine uğrayacağız. Belki Khwaj'i da bize katılmaya davet edebilirim. Onlar için, bana ilginç gelen bazı planları var."

Birdenbire ışık çok parlaklaştı ve Sopal vatandaşları, iplerinden çekilen kuklalar gibi ortalıkta hoplamayı bırakıp normal insanlar gibi yürümeye başladılar. Neden gerçek zamana dönmeleri gerektiğini Ghnomb'a anlatmak, yarım günden fazla sürmüştü ve Yemek Tanrısı, bu konuda hâlâ tamamen ikna edilebilmiş değildi.
"Şu sokaktaki meyhanede bekleyeceğim," dedi beraberce dar sokağa çıktıklarında, Tynian Ulath'a. "Parolayı hatırlıyor musun?"
Ulath homurdandı. "Pek uzun kalmayacağım," dedi. Kente yeni gelmiş bir çift yolcuya doğru yürüdü ve "İlginç bir eyer kaşınız var, komşu" diyerek, demir kın ata binen kırık burunlu bir adamla konuşmaya başladı. "Neden yapılmış? Koç boynuzundan mı?"
Berit ona heyecanlı bir bakış fırlattı, ardından Sopal'm doğu kapısı civarlarındaki dar sokakta etrafına baktı. "Eyeri yapan adama sormayı ihmal etmişim, Çavuş" dedi, sarışın Elene'nin eski püskü üniforma ceketini fark ederek. "Ee - belki siz, genç arkadaşıma ve bana biraz öğüt verebilirsiniz."
"Öğüt bedava. Buyur, sor."
"Buralarda, Sopal'da bildiğiniz iyi bir han var mı?"
"Benim ve arkadaşımın kalmakta olduğumuz fena değil. Buradan üç sokak ötede. Önünde, bir erkek domuz resmi asılı - gerçi resim, hayatımda gördüğüm hiçbir erkek domuza benzemiyor."
"Oraya bir bakacağız."
"Belki ben ve dostum sizi orada görürüz. Genellikle akşam yemeğinden sonra meyhanesinde oturuyoruz."
"Orada kalmaya karar verirsek, biz de uğrarız."
Ulath başıyla onaylayarak, sokağın yukarısındaki bir meyhaneye doğru yürüdü ve ateşin yanındaki bir masada oturan Tynian'a katıldı. "Tüylü arkadaşımızı ne yaptın?" diye sordu.
"Bir köpek daha aramaya gitti. Sanırım bir hata yaptın Çavuş. Onların tadını fazla beğenmişe benziyor. Biraz daha kalırsak, kentte tek bir köpek bile kalmayacak."
"Sokakta bir Elene'ye rastladım," dedi Ulath oturup arkasına yaslanarak, meyhanedekiler tarafından duyulabilecek yüksek bir sesle.
"Yaa?" dedi Tynian umursamazca."AstelTi mi, EdomTu mu?"
"Söylemesi zor. Bir aralar burnunu kırmış, yani ırkını belirlemek biraz zor. İyi bir han arıyordu, ben de bizimkini tavsiye ettim. Belki

onu orada görürüz. Değişiklik olsun diye, Elene'ce konuşan birilerini görmek güzel. Bana insanların durmadan Tamulca bir şeyler gevelemesinden yoruldum. Burada işin bittiyse, gidip bizi gölün ötesine, Tiana'ya götürecek bir kayıkçı bulabilir miyiz bakalım."
Tynian maşrapasını boşalttı. "Gidelim," dedi ayağa kalkarak.

ilhanx

İkisi meyhaneden çıkıp hanlarına dönerken, acil işleri olmayan adamlar edasıyla, rastgele konuşarak ağır ağır ilerliyorlardı.
"Atımın sol ön nalını kontrol etmek istiyorum," dedi hana vardıklarında Ulath. "Sen önden git. Meyhanede buluşuruz."
"Başka nerede olabilir ki?" diye güldü Tynian.
Khalad, Ulath'm tahmin ettiği gibi, ahırdaydı. Faran'ı tımarlar gibi yapmaktaydı. "Görüyorum ki, burada kalmaya karar vermişsiniz," dedi iri yarı Thalesialı, sıradan bir ifadeyle.
"Kolayımıza geldi," diye omuz silkti Khalad.
"Dikkatle dinle," diye fısıldadı. "Biraz bilgi topladık. Burada hiçbir şey olmayacak. Size notlardan biri daha gelecek."
Khalad başıyla onayladı.
"Tiana'ya gitmek için gölü geçmeniz söylenecek. Teknede konuştuklarınıza dikkat edin, çünkü güvertede, diğer taraf için çalışan biri olacak - yanağında uzun bir yara olan bir Arjuni."
"Ona göz kulak olacağım," dedi Khalad.
"Tiana'da yeni bir mesaj alacaksınız. Size, gölün etrafından dolaşarak Arjun'a gitmeniz söylenecek."
"Bu yolu uzatmak olur," diye karşı çıktı. "Bunun yarısı kadar sürede buradan Arjun'a gidebiliriz."
"Belli ki dertleri kısa zamanda orada olmanız değil. Herhalde sizin için hazırladıkları başka numaralar da vardır. Bunun üzerine yemin edemem, ama sanırım sizi Arjun'dan Derel'e gönderecekler. Kalten haklıysa, Ehlana Natayos'da tutuluyorsa, bir sonraki mantıklı adım bu olur."
Khalad yeniden başıyla onayladı. "Bunları Berit'e anlatacağım. Sanırım şu meyhane kısmından uzak dursak, iyi olur. Gözlendiğimize eminim ve başka Elenelerle konuşmaya başladığımızı görürlerse, bekçilerimiz alarma geçer."
Birdenbire ahırdaki atlar, huysuzlaşıp bölmelerinin duvarlarını tekmelemeye başladılar.
"Atlara ne oldu?" dedi Khalad. "Ve bu garip koku nedir?"

Ulath bir küfür mırıldandı. Sonra sesini yükseltip Trollce konuştu. "Bhlokw, insan-şeylerin inlerine böyle gelmen iyi değil. Sen köpek yiyordun, insan-şeyler ve hayvanlar, kokunu alabilirler."
Ulath'ın görünmez yoldaşı ahırdan çıkıp giderken, incinmiş bir sessizlik ortalığı sardı.
Parlak samur postlarına bürünmüş Betuana ve Engessa, Vani-on'a ve Sarna'nın güneyinden gelen şövalyelere eşlik ediyorlardı. Engessa'nm önerisine uyarak, doğu Cynesga'da dağlardan inmek için, batı'ya doğru ilerlemekteydiler.
"Onları gözetliyoruz, Vanion-Eğitmen," dedi Vanion'un atînin yanından uzun ve rahat adımlarla koşan Atan. "Ana levazımat depoları sınırın beş fersah batısında."
"Yetişeceğiniz bir yer mi var, majesteleri?" diye sordu Vanion, öbür yanında koşan Betuana'ya.
"Bekleyemeyecek bir şey yok, aklınızdan geçen neydi?"
"Burada olduğumuza göre, oraya doğru uzanıp levazımat depolarını ateşe verebiliriz. Şövalyelerim huzursuzlaşmaya başlıyor, biraz antreman onlara iyi gelir."
"Hava biraz serin," dedi Kraliçe, belirsiz bir gülümsemeyle. "Ufak bir ateş hoş olurdu."
"Yapalım mı, öyleyse?"
"Niye olmasın?"
Cynesgahlarm levazımat deposu, yaklaşık beş akrelik bir araziyi kaplıyordu. Ağaçsız, taşlı bir havzaya kurulmuştu ve kıyafetleri rüzgârda uçuşan bir bölük Cynesgah tarafından korunuyordu. Zırhlı şövalye kolu onlara yaklaştığında, savunucular onlarla karşılaşmak için ileri doğru at sürdüler. Bu manevrayı açıklayacak en iyi terim, taktik bir acemilik olduğuydu. Cynesga Çölü'nün çakıl kaplı zemini düz ve engelsizdi, Kilise Şövalyeleri hiçbir engelle karşılaşmadan saldırdılar. İki güç karşılaştığında, muazzam bir çarpışma gerçekleşti ve şövalyeler, bir anlık bir duraksamadan sonra atlarının çelik nalları altında, yaralı ve ölülerin bedenlerini ezerek ilerlerken Cynesgah atları, dehşet içinde kaçışıyordu.
"Etkileyici" diye kabul etti Betuana, Vanion'un binek hayvanının yanında koşarken. "Ama iki dakikalık eğlence için, aylarca bu zırhların ağırlığına - ve kokusuna - dayanmaya değer mi?"

"Her savaş usûlünün kendine göre dezavantajları vardır, majesteleri," dedi Vanion, vizörü kaldırarak. "Zırhlı saldırılann arkasındaki fikirlerden biri de, diğerlerini yüzleşmelerden kaçmmaya ikna etmektir. Uzun vadede, ufak tefek çatışmaların sayısını azaltır."
"Son derece yaygın bir söylentiye göre, sertlik iyi bir silahtır," diye onayladı Betuana.
"Biz bunu seviyoruz," diye gülümsedi Vanion. "Gidip şu kamp ateşini yakalım da, Majesteleri topuklarını ısıtabilsin."

ilhanx

"Bu hoş olurdu," diye gülümsedi kadın.
Tam önlerinde, levazımat deposuna giden yolu kapatması için yükselen, hafifçe yuvarlaklaştırılmış bir piramidi anımsatan toz kaplı bir tepe yükseliyordu. Basit el kol hareketleriyle, Vanion şövalyelerine dağılmalarını ve iki koldan tepeyi sarıp Cyrgon'un ordusunun toparladığı levazımatm üzerine üşüşmelerini emretti. Karşı konulmaz yenilmezlik iddialarını her yana ilan eden o çelik şakırtılı gökgürültüsü sesiyle, ileri doğru atıldılar.
Tepe harekete geçti. Üzerindeki tozu süpüren bir silkinmeyle iki muazzam kanat açıldı ve kanatlarm parlak siyahlığı, Klasl'in üçgen şekilli yüzünü ortaya sererek toplandı. Nihai karanlığın canavarı gürlediğinde hırlayan dudaklarının ardında titreşen şimşekler çaktı.
Ve bu iki dev kanadın altından, Vanion'un hayatında görmediği tarzda bir ordu ortaya çıktı.
Atanlar kadar uzun ve daha iriydiler. Çıplak kolları kocamandı ve çelik göğüs zırhları ikinci bir deri gibi bedenlerine yapışarak her kas yığınını açığa seriyordu. Miğferlerinde egzotik süsler vardı - boynuzlar, sert çelik kanatlar ya da geyik çatalları - göğüs zırhları gibi, vizörleri de üstlerine yapışıktı, her vizöre, onu taşıyan savaşçının yüz hatları işlenmişti. Bu parıldayan yüzlerde hiçbir insani belirti yoktu. Kaşlar inanılmaz bir şekilde genişti ve Klael'in yüzü gibi, neredeyse narin denebilecek dar bir çeneye doğru iniyorlardı. Göz yuvaları ışıldıyordu, burun yerlerinde ikiz delikler vardı. Maskelerin ağızları açıktı ve sivri zalim dişlerle doluydular.
Kleel'm kanatlarının altından dışarı fırladılar ve Klaal'in şimşekleri, etraflarında çakmaya devam etti. Yarı topuz, yarı balta gibi görünen silahları kâbuslardan fırlamış gibiydi.
Düzenli bir geri çekilmeye olanak vermeyecek kadar yakındaydılar, gökgürültüsü gibi bir tırıs içinde olan şövalyeler düşmanın

doğasını tam olarak kavramaya fırsat bulamadan savaşın içine düşmüşlerdi.
İki ordunun karşıkarşıya gelmesiyle, yer sarsıldı ve o masif, çelik çatırtı, bir ses karmaşasına dönüştü - vuruşlar, çığlıklar, atların ürkmüş kişnemeleri, metalin parçalanma sesi.
"Geri çekilme borusunu çal!" diye haykırdı Vanion, Genidian-larm liderine. "Şu Ogre boynuzuna bütün nefesinle üfle, adam! Adamlarımızı oradan çıkar!"
Katliam tüyler ürperticiydi. Klaal'in insanlık dışı ordusu, atlan ve adamları parçalara ayırıyordu. Vanion atını mahmuzladı ve atı ileri atıldı. Pandion eğitmen mızrağını yabancılardan birinin göğüs zırhına sapladı ve çejik dudaklı maskesinden kan çıktığım gördü -en azından kan denebilecek, ağır, san bir sıvı. Yaratık, sırt üstü düştü, ama hâlâ zalim silahım sallıyordu. Vanion elini mızrağın sapından çekerek canavan oraya mıhlanmış şekilde bırakıp kılıcım çekti.
Çarpışma uzun sürdü. Yaratık, bir insanı paramparça edebilecek darbelere dayanmayı sürdürüyordu. Nihayet, Vanion onu parçaladı - tıpkı sert, dikenli bir çalıyı parçalayan bir çiftçi gibi.
"Engessa!" Betuana'nın öfke ve çaresizlik içindeki çığlığı diğer muharebe gürültüleri arasında patladı.
Vanion atını çevirdiğinde vurulmuş generalinin yardımına koşan Atan Kraliçesi'ni gördü. Klael'in ortaya çıkardığı korkunç canavarlar bile, o Engessa'ran yanma ulaşmak için kendine yol açarken dehşet içinde yanlara çekiliyorlardı.
Kılıcı soğuk ışıkta parlayan Vanion, Kraliçeye doğru yol açıp giderken etrafına sarı kanları da çeşme gibi fışkırtıyordu. "Onu taşıyabilecek misin?" diye bağırdı Betuana'ya.
Kraliçe eğilip hiç zorluk çekmeden düşmüş arkadaşını kucağına aldı.
"Geri çekil!" diye haykırdı Vanion. "Ben arkanı kollarım!"
Ve ona saldırmaya çalışan canavarların arasına doğru at sürdü.
Engessa' ran gevşek bedenini kucaklamış olarak geriye doğru koşarken, Betuana'nın yüzünde hiçbir ümit belirtisi yoktu ve gözlerinden yaşlar boşanıyordu.
Vanion dişlerini sıktı, kılıcını kaldırdı ve saldırıya geçti.
Dirgis'e ulaştıklarında, Sephrenia çok yorulmuştu. "Ben tam

olarak acıkmadım," dedi Aphrael ve Xanetia'ya, kent merkezine yakın, saygıdeğer bir hana yerleştiklerinde. "Tüm istediğim, sıcak bir banyo ve on iki saatlik bir uyku."
"İyi değil misin, Kardeşim?" dedi Xanetia, endişeli bir sesle.
Sephrenia bitkince gülümsedi. "Hayır, canım," dedi, elini Ana-rae'nin koluna koyarak. "Biraz yorgunum, hepsi bu. Bu koşuşturmalar beni bitkin düşürmeye başladı. Siz ikiniz gidip yemek yiyin. Birine de, odaya benim için bir fincan çay getirmesini söyleyin. Bu şimdilik yeterli. Kahvaltı zamanında açığımı kapatırım. Yalnız, yatmaya geldiğinizde fazla gürültü yapmayın."

ilhanx

Hamamda, kulaklarına kadar dumanı tüten sıcak suya gömülü olarak, enfes bir yarım saat geçirdi ve elinde, yolunu aydınlatacak bir mumla, Styric giysilerine bürünmüş olarak odasına döndü.
Odaları fazla büyük değildi, ama Tamuli'de kullanıldığı cinsten bir çini sobanın ısıttığı, hoş ve sıcak bir odaydı. Sephrenia, külleri ve kırıntıları yerden uzak tuttuğu için, soba fikrinden hoşlanıyordu. Ateşin yanma bir iskemle çekti ve uzun, siyah saçlarını taramaya başladı.
"Gösteriş, Sephrenia? Bu yaşında?"
Tanıdık sesi duyunca, neredeyse ayaklanacaktı. Zalasta neredeyse eskisi gibi görünüyordu. Üzerinde, Styric giysileri yerine, Arjuni kesimli deri yelek, yelken bezinden bir pantalon ve kalın tabanlı çizmeler vardı. Geleneklerinden o kadar ayrılmıştı ki, belinde kısa bir kılıç bile taşıyordu. Beyaz saçı ve sakalı karışmış, teni solgunlaşmıştı. "Lütfen olay çıkarma, aşkım," dedi Sephrenia'ya. Sesi yorgun ve derin bir pişmanlık ötesinde duygusuzdu. İç çekti. "Nerede yanlış yaptık, Sephrenia?" dedi üzgünce. "Bizi birbirimizden ayıran ve bu üzücü duruma düşüren nedir?"
"Bu soruyu gerçekten cevaplamamı istemiyorsun, değil mi Zalasta? Niye her şeyi akışına bırakamadın? Seni seviyordum, biliyorsun - o şekilde değil, ama sevgiydi. Bunu kabullenip diğerini unutamaz miydin?"
"Yapamazdım. Aklımdan bile geçmedi."
"Biliyorsun Sparhawk seni öldürecek."
"Herhalde. Doğruyu söylemem gerekirse, umurumda değil."
"Öyleyse bunların anlamı nedir? Niye buraya geldin?"
"Seni son kez görmek - ve sesini duymak istedim." Oturmakta
1*63

olduğu köşedeki iskemleden kalktı. "Her şey çok farklı olabilirdi -Aphrael olmasaydı. Seni Elene ülkesine götürüp yozlaştıran oydu. Sen Styricsin, Sephrenia. Styriclerin Elene barbarlarıyla işi olmaz."
"Yanılıyorsun, Zalasta. Anakha bir Elene. Bizim onlarla işimiz bu. Gitsen iyi olur. Aphrael aşağıda yemekte. Seni burada bulursa, kalbini tatlı olarak yer."
"Bir dakika içinde gideceğim. Önce yapmak istediğim bir şey var. Bunu yaptıktan sonra, o da bana ne isterse yapabilir." Birdenbire yüzündeki ifade endişeye dönüştü. "Neden, Sephrenia? Neden? O kirli Elene vahşisinin dokunuşuna nasıl dayanabildin?"
"Vanion mu? Nasıl olsa anlamazsın. Kavramaya başlayamazsın bile." Yüzünde cüretkâr bir ifadeyle, adamın karşısında durdu. "Yapacağın neyse yap ve git. Seni görmek bile beni hasta ediyor."
"Peki öyleyse." Adamın yüzü birdenbire taş gibi soğuklaştı.
Yeleğinin altından uzun, bronz bir hançer çıkardığında Sephrenia şaşırmadı bile. Her şeye rağmen, hâlâ çeliğin dokunuşundan tiksinecek kadar Styric kalmıştı. "Buna ne kadar pişman olduğumu bilemezsin," dedi kadına yaklaşırken.
Sephrenia adamın yüzünü gözlerini tırmalamaya çalıştı. Sakalını yakalayıp onu acı içinde kıvrandınrken, anlık bir zafer hissine bile kapıldı. Sakalını yakalayıp yardım çığlıkları atarken, yüzünü ürmık-layabiliyordu, ama adam kendini kurtardı ve Sephrenia'yi kendisinden uzağa itti. Kadın arkaya doğru tökezleyip bir iskemlenin üzerine düştü ve bu onun yenilgisi oldu. Yeniden ayağa kalkmaya çalıştıysa da, adam onu saçlarmdan yakalamıştı ve Sephrenia, artık kaybetmiş olduğunu biliyordu. Çaresizlik içinde, bir kez daha Zalasta'run gözlerini tırmıklamaya çalışırken, gözünün önüne Vanion'un yüzünü getirdi, yüreğini ve gözlerini onun hatlarıyla doldurdu.
Derken adam, hançerini dosdoğru göğsüne saplayıp çıkardı.
Sephrenia bir çığlık attı, yarasını tutarak geriye doğru düşerken, parmaklarının arasından kanın aktığını hissetti.
Zalasta onu yakalayarak, kollarının araşma aldı. "Seni seviyorum, Sephrenia," dedi kırgın bir sesle, gözlerinin feri sönen kadına.
164

ikinci kısım

1

on birinci bölüm

ilhanx

"KİMSE KENDİSİNE SORU sormaya yetecek kadar uzun bir süre aynı yerde durmaya yanaşmıyor," diye homurdanmaktaydı Komier, bulutlu bir akşamüstü, öncüleriyle beraber geri dönmüştü. Kırık sağ kolunun yerini dikkatle değiştirerek döndü, alçak taş duvarlarla düzgünce birbirinden ayrılmış, kış nadasındaki boş tarlalara ekşi bir suratla baktı. "Bu Astel serflerinin hepsi, bize şöyle bir bakıp korkmuş ceylanlar gibi ormana dalıyorlar."
"Önümüzde ne var?" diye sordu Darellon. Darellon'un, bir tarafı bandajlı kafasına sığmayacak kadar içeri göçmüş durumdaki miğferi, eyer kayışından sarkıyordu. Gözleri belli bir noktaya odaklanamıyordu ve bandajı da kan içindeydi.
Komier haritasını çıkarıp inceledi. "Astel Nehri'ne geliyoruz," diye yanıtladı. "Karşı tarafında bir kent gördük - büyük olasılıkla Darsas. Ancak bunu onaylayacak kimseyi yakalayamadım. Dünyadaki en yakışıklı adam olmayabilirim, ama insanlar şimdiye dek beni görünce hiç böylesine dehşet içinde kaçışmamışlardı."
"Emban bizi bu konuda uyarmıştı," dedi Bergsten. "Kırsal kesimler fişekleyicilerle kaynıyor. Sertlere, hepimizin boynuzlan ve kuyrukları olduğunu, buraya kiliselerini yakmaya, envai çeşit sapkınlığı kılıç zoruyla gırtlaklarından aşağı akıtmaya geldiğimizi anlatıyorlar. Tüm bunların ardında, Sabre denen o adam varmış görünüyor."
"O adamı istiyorum," dedi, Komier, karanlık bir ifadeyle. "Onu elime geçirip, kamp ateşinin orta kütüğü olarak kullanacağım."
"En iyisi buralıları, şu anda olduklarından daha fazla tahrik etmeyelim, Komier," diye uyardı Darellon. "Şu sıralar, pek savaşa girebilecek durumda değiliz." Dönüp ağır yaralıları taşıyan, upuzun araba konvoyuna ve sarsılarak ilerleyen kollara bir göz attı.
"Herhangi bir organize direniş işareti gördün mü?" diye sordu

Heldin, Komiefe.
"Henüz görmedim. Sanırım durumun gerçekten ne olduğunu Darsas'a varınca anlayacağız. Astel'in üzerinden geçen köprü yıkılmış ve kent surlarına okçular dizümişse, Sabre'nin barış ve iyi-niyet mesajlarının nüfuzlu kişilerin kulağına gitmiş olduğunu anlarız." Genidian Eğitmeni'nin yüzü karardı, omuzlarını kıstı. "Bu da iyidir. Daha önce de kentlere girebilmek için savaşmıştım, yani pek yeni bir deneyim olmayacak."
"Şimdiden, Abriel'in ve Kilise Şövalyeleri'nin üçte birinin öldürülmesini sağladın, Komier," dedi Bergsten, iğneleyici bir edayla. "Sanırım tarihteki yerin artık garantidir. Bu sefer evleri yakmaya ve kent kapılarını yıkmaya başlamadan önce, biraz görüşme yollarını denesek, hiç fena olmaz."
"Çıraklık zamanlarımızdan beri ağzın iyi laf yapar, Bergsten. Üzerine şu cübbeyi geçirmeden önce, bu konuda bir şeyler yapmalıydım."
Bergsten savaş baltasını birkaç kez havaya kaldırdı. "Sana ne zaman uyarsa, cübbemi çıkarmaya hazırım, eski dost."
"Konudan sapıyorsunuz, beyler," dedi Darellon, kelimeleri ağzında çiğneyerek. "Dikkatimizi, yaralılarımıza yöneltmeliyiz. Şimdi kavgaya girişmenin zamanı değil - ne birbirimizle, ne de buralılarla. Sanırım dördümüz, beyaz bayrak çekerek önden gitmeliyiz ve kuşatma makineleri kurmaya başlamadan önce, rüzgârın ne taraftan estiğini anlamalıyız."
"Burada mantığın sesini mi duyuyorum?" dedi Heldin, yumuşakça homurdanarak.
Parıldayan beyaz bir Cyrinik pelerinini Sör Heldin'in mızrağına bağladılar ve keyifsiz bir öğlen sonrasında Astel Nehri'nin batı kıyısına doğru at sürdüler.
Nehrin diğer tarafındaki kent, yüksek burçları ve kuleleriyle belirgin bir şekilde çok eskiden kalma bir Elene kentiydi. Nehrin uzak kıyısında, rüzgârda dalgalanan kırmızı, mavi ve altın renkli flamalarıyla gururla yükseliyordu, sanki zamanın başından beri oradaymış ve sonsuza dek olmaya devam edecekmiş gibi görünüyordu. Yüksek, kaim surları, kapalı ahşap kapıları vardı. Astel üzerindeki köprü, hiç hoş görünümlü olmayan silahlan ve çok az miktardaki zırhlarıyla, uzun boylu, bronz yüzlü savaşçılar tarafından

tutulmuştu. "Atanlar," diye onları tanımladı Sör Heldin. "Kesinlikle bu insanlarla savaşmak istemiyoruz."
Karanlık suratlı asker hatları yarıldı ve altın renkli bir pelerin giymiş yaşlı, buruş buruş bir Tamul ile, tamamen siyahlara bürünmüş koca sakallı Astel'li bir papaz, gelenleri karşılamak üzere öne çıktılar. "Hayırlar olsun, Aziz Şövalyeler," diye, kuru, tozlu bir sesle zırhlı adamları selamladı, saçı kalmamış

ilhanx

yaşlı Tamul. "Kral Al-beren, niyetinizin ne olduğunu merak ediyor. Kilise Şövalyeleri'ni dünyanın bu kısmında çok sık görmeyiz."
"Siz Elçi Fontan olmalısınız," dedi Bergsten. "Emban sizi çok iyi tarif etmiş."
"Ben de onu daha terbiyeli sanırdım," diye mırıldandı Fontan.
Bergsten, adama kısa bir gülücük fırlattı. "Kente haber salabilirsiniz, Ekselansları. Majestelerine, niyetimizin tamamen barışçı olduğunu söyleyiniz."
"Eminim ki bunu duyduğuna memnun olacaktır."
"Emban ve Sör Tynian birkaç ay önce Chyrellos'a gelmişlerdi," diye devam etti Bergsten. "Sparhawk, işlerin buralarda biraz çığrın-dan çıktığına dair haber yollamış. Dolmant da düzenin yeniden sağlanması için bizi yolladı." Devasa adam suratını ekşitti. "Korkarım çok iyi bir başlangıç yapamadık. Basne yakınlarında talihsiz bir karşılaşma yaşadık ve tıbbi bakıma ihtiyacı olan birçok yaralımız var."
"Civar manastırlara haber vereceğim, Aziz Şövalye," dedi Fon-tan'm yanında duran sakallı papaz.
"Bergsten artık bir şövalye değil, papaz hazretleri," diye düzeltti Komier. "Eskiden öyleydi, ama Tanrının onunla ilgili başka planlan varmış. O artık bir din adamı. Sanırım yeterince iyi dua edebiliyor, ama henüz baltasını yanından ayırmayı başaramadık."
"Terbiyem bozuluyor olmalı," diye özür diledi Fontan. "Burada gördüğünüz dostum, Başkeşiş Monsel, Astel Kilisesi'nin başı."
"Ekselansları," dedi Bergsten, başmı kibarca eğerek.
"Ekselansları," diye yanıtladı Monsel ve savaşçı giysilerine bürünmüş din adamına merakla baktı. "Dostunuz Emban ve benim, doktrinel farklılıklar hakkında çok zihin açıcı tartışmalarımız oldu. Sizinle de bu tartışmaları sürdürmek isteyebiliriz, ama önce yaralılarınızla ilgilenelim. Kaç yaralınız var?"
"Yirmi bin civarı, Ekselansları," dedi Komier sıkıntıyla. "Tam

bir sayı vermek güç. Her saatte bir, birkaçı ölüyor."
"Tanrı adına, bu dağlarda neyle karşılaştınız?' diye yutkundu Monsel.
"Belirleyebildiğimiz kadarıyla Cehennemin Kralıyla," dedi Darel-
lon. "Savaş alanında otuz bin ölü bıraktık - çoğu Cyrinic'ti. Lord Ab
riel, onların eğitmeni, saldırıyı yönetiyordu ve şövalyeleri hemen ar-
kasındaydı. Karşılarına neyin çıktığını fark edene kadar, çoktan sava
şın içine dalmışlardı bile." İç çekti. "Abriel yetmişine yaklaşmaktaydı
1 ve son saldırısını yönetmekte olduğunu düşünüyor gibiydi."
"Bunda da haklıydı," dedi Komier, acıyla homurdanarak. "Ondan geriye, gömecek bir şey bile kalmamıştı."
"Yine de güzel öldü," diye ekledi Heldin. "Elinizde hızlı haberciler var mı, Ekselansları? Sparhawk ve Vanion, olabilecek en kısa sürede Matherion'a varmamızı bekliyorlar, onlara gecikeceğimizi bildirsek, iyi olur."
Üçü de ziftli denizci kıyafetlerini üzerlerine geçirip kötü kokulu, gürültülü, meşalelerin aydınlattığı karanlık sokağa girmişlerdi. "Adı Valash," dedi Stragen, Sparhawk ve Talen'e. "O ve iki arkadaşı, Verel'den gelen Daciteler."
"Kimin için çalıştıklarını öğrenebildin mi?" diye sordu, Sparhawk, gözleri karanlığa ve burunları da kötü kokuya alışsın diye bir an durduklarında. Beresa'nm sokakları, özellikle berbattı.
"İçlerinden birinin, Ogerajin'den bahsettiğini duydum," dedi Stragen. "Sanırım bu kulağa oldukça mantıklı geliyor. Ogerajin ve Zalasta, eski dostlarmış gibi görünüyor."
"Ogerajin'in beyninin çürüdüğünü sanıyordum," dedi Talen.
"Belki zihninin açıldığı anlar oluyordur. Ama onları kimin gönderdiği aslında o kadar da önemli değil. Burada oldukları sürece Krager'e rapor verecekler. Anlayabildiğim kadarıyla buraya, Hasat Festivali'nde onlara verdiğimiz zararı telafi etmek ve ellerine ulaşacak ufak tefek bilgi parçalarını toplamak için gelmişler. Paraları var, ama çok fazlasını harcamak istemiyorlar. Bu işe kesinlikle kazanç için girmişler - ve önemli görünme fırsatı sağladığı için."
"Krager buraya, raporlarım almaya geliyor mu?" diye sordu Sparhawk.
"Son zamanlarda gelmiyormuş. Valash, haberciler aracılığıyla

iletişim kuruyor. Bu Dacite'ler burada gerçekten yetersiz kalıyor. Ogerajin'in onlara verdiği paranın olabildiği kadar çoğunu ellerinde tutmaya çalışıyorlar, ama önemli şeyleri kaçırmak da istemiyorlar. O kadar amatörler ki, aklın almaz. Zamanlarının çoğunu, para vermeden nasıl bilgi alabiliriz diye düşünmekle geçiriyorlar."

ilhanx

"Üçkâğıtçının rüyası," dedi Talen. "Verel'de ne iş yapıyorlarmış?"
"Zevkleri o yöne giden insanlara çocuk satıyorlarmış," diye yanıtladı Stragen iğrenmiş bir tonda. "Anladığım kadarıyla, Ogerajin onların en iyi müşterilerinden biriymiş."
"Bu da onların en aşağılık seviyede olduklarını gösterir, ha?"
"Belki daha bile aşağı." Stragen, yalnız olduklarına emin olmak için etrafına bakındı. "Valash ikinizle tanışmak istiyor," dedi sokağın sonunu göstererek. "Şu merdivenlerin yukarısmda duruyor. Çalıntı mallar pazarlayan bir herifin çatı katının bir köşesini kiralamış."
Talen, pis bir ifadeyle gülümsedi. "Eğer bu Dacite'ler Kragefe bir sürü hatalı bilgi ve yalan söylentiler aktarırlarsa, gereklilikleri kalmadığım düşüneceğini mi söylüyorsun?"
"Belki," diye omuz silkti Stragen.
"Bu benim yaratıcılığımı fişekliyor."
"Yaa? Niye?"
"Çocuk satanları sevmem. Bu biraz kişisel bir şey. Gidip, şu Va-lash'ı bir görelim. Söylediğin kadar iğrenç mi merak ediyorum."
Birkaç kez tekmelenmişe benzeyen, yamalı ve dayanıksız bir kapıya giden sallantılı merdivenleri çıktılar. Kapının ardındaki çatı katı, her tür eski giysi, yıpranıp dağılmış mobilya ve sağı solu çukurlaşmış mutfak gereçleriyle inanılmaz şekilde doluydu. Hatta bir kenarda, üzerini toz bağlamış kırık çiftlik malzemeleri bile vardı. "Bazı insanlar da her şeyi çalıyor," diye burnunu çekti Talen.
Odanın uzak bir köşesinde tek bir mum yanıyordu ve mumun titrek ışığında, kemikli bir Elene, masada uyuklayarak oturuyordu. Daconialı kesimi kısa, yeşil bir ceket giymişti, seyrek, çamur renkli saçları sıska kafasının etrafında, ince, kirli bir hale gibi dimdik duruyordu. Adama doğru yaklaştıklarında, kendini toparladı ve önemli biriymiş edasıyla, birkaç kâğıt alıp karıştırmaya başladı. Sahte bir sabırsızlıkla başını kaldırdı. "Geç kaldın, Vymer," dedi genizden gelen, tiz bir sesle.
"Özür dilerim, Efendi Valash," diye hakir bir tonda af diledi

Stragen. "Fron ve ben, genç Reldin'i gergin bir durumdan kurtarmaya çalışıyorduk. Reldin çok iyidir, ama bazen kendine fazla güvenir. Neyse, arkadaşlarımla tanışmak istemiştin." Bir elini, Spar-hawk'in omzuna koydu. "Bu Fron. Kendisi meyhanelerde dalaşıp durur, yani birkaç hızlı yumruk ya da mideye bir tekmeyle halledilebilecek durumları ona bırakırız. Buradaki oğlan, hayatımda tanıdığım en eli hafif kapkaççı olan Reldin'dir. Fare deliklerinden bile geçebilir ve kulakları, kentin diğer yakasında sokaktan geçen karıncaları duyabilecek kadar keskindir."
"Ben onu sadece kiralamak istiyorum, Vymer. Satm almak istemiyorum." Kendi şakasına, kendisi kıkırdadı. Belli ki gülüşüne katılmalarını bekleyerek baktı. Ama Talen, gülmedi. Gözlerinde buz gibi bir pırıltı belirdi.
Valash, zayıf şakasının böyle karşılık görmesine biraz bozulmuş gibiydi. Gerçek meraktan çok, bir şey söylüyor olmak için konuştu. "Niye denizci giysileri içindesiniz?"
Stragen, omuz silkti. "Burası bir liman kenti, Efendi Valash. Sokaklar denizci kaynıyor, yani üç tane daha ortalıkta dolanırsa, pek dikkat çekmez."
Valash homurdandı. "Benim ilgilenmeye layık bulacağım bir şeyleriniz var mı?" diye sordu sıkılmış, tepeden atan bir edayla.
Talen kasketini çıkarıp garip bir şekilde öne eğildi. "Buna siz karar vereceksiniz, Efendi Valash," diye vızıldadı. "Eğer duymak isterseniz, ben bir şeylere rastladım."
"Devam et," dedi Valash.
"Peki, efendim, kentin zengin kısmında, büyük bir evi olan bir Tamul tüccar var. Çalışma odasının duvarında, uzun zamandır göz koymuş olduğum bir duvar halısı asılı. Çok iyi bir duvar halısı - pek çok minik işlemesi var, renkleri de pek solmamış. Tek sorun, tüm duvarı kaplıyor olması. İyi duvar halıları karşılığında bir servet kazanabilirsiniz, ama tek parça olarak çıkarabilirseniz. Dışarı taşımak için parçalara ayırırsanız, pek değeri kalmaz. Neyse, geçen gece adamın evine girdim, kesip biçmeden oradan çıkarmanın bir yolunu aramaktaydım. Tüccar çalışma odasında, Matherion'un imparatorluk sarayından gelmiş bir soyluyla oturmaktaydı. Onları kapıdan dinledim, soylu tüccara sarayda dolanan bazı dedikodulardan bahsediyordu. Herkes, İmparatorun, Eosia'dan gelme o

adamlar yüzünden keyfinin çok kaçmış olduğunu söylüyormuş. Geçen sonbahardaki darbe denemesi onu gerçekten korkutmuş ve düşmanlarıyla bir tür anlaşmaya varmış, ama şu Sparhawk denen adam onu bırakmıyormuş. Sarabian onların kaybedeceklerine eminmiş, o yüzden hepsi hazine dolu bir filo hazırlamış ve ufukta bela belirir belirmez, o gemilerle tüyecekmiş. Bütün saraylılar onun planlannı

ilhanx

biliyorlarmış, o yüzden onlar da, gizlice, kavgalar başlayınca tabanları yağlamak için hazırlıklar yapıyorlarmış. Çok yakında bir sabah bu Sparhawk bir uyanacak ki, kapışma düşman bir ordu dayanmış ve ortalıkta ona yardım edecek kimseler yok." Bir an duraksadı. "İstediğiniz, bu tür bilgiler miydi?"
Dacite, ilgisini saklamak için bayağı uğraşıyordu. Memnuniyetsiz bir ifade takındı. "Bunlar, daha önce duymadığımız şeyler değil. Sadece, daha önce duyduklarımızı doğruluyor." İstemeye istemeye, masanın öbür yanma doğru birkaç gümüş kuruş uzattı. "Söylediklerini Panem-Dea'ya ileteceğim. Bakalım, onlar ne diyecek."
Talen, önce bozuk paralara, sonra Valash'a baktı ve kasketini başına geçirdi. "Şimdi gidiyorum, Vymer," dedi düz bir sesle. "Bir daha bu ucuzcuyla bana vakit kaybettirme."
"O kadar aceleci olma," dedi Stragen, yatıştırıcı bir edayla. "Bırak önce adamla bir konuşalım."
"Hata yapıyorsun, Valash" dedi Sparhawk. "Kemerinden ağır bir kese sarkıyor. Eğer Reldin'i aldatmaya kalkarsan, bir gece gelip o kesenin dibine bir delik açar. Sana kahvaltı edecek para bile bırakmaz."
Valash korurcasma elini kesesinin üzerine koydu. Sonra, müthiş bir isteksizlikle keseyi açtı.
"Lord Scarpa'nm Natayos'da olduğunu duydum," dedi ilgisizce Stragen. "Operasyonlarını Panem-Dea'ya mı taşıdı?"
Valash, altınları sayarken terliyor ve parmaklan, eski bir dosttan ayrılırcasına her birini okşuyordu. "Operasyonlarımız hakkında bilmediğin çok şey var, Vymer." Parayı eli geri geri giderek, masanın öbür yanma sürerken Talen'e yalvarırcasına baktı.
Talen, altınlan almaya uzanmadı.
Valash, hıçkırırcasma bir ses çıkarıp birkaç tane daha ekledi.
"Böylesi biraz daha iyi," dedi Talen, önündekileri avuçlayarak.
"Yani Scarpa yer mi değiştirdi?" diye sordu Stragen.
"Elbette hayır. Bütün ordunun Natayos'da olduğunu sanmıyorsun

değil mi?"
"Ben öyle duymuştum. Yani başka merkezleri de var?"
"Elbette. Sadece salağın teki bütün gücünü bir yere yerleştirir ve herkese anlatacağım gibi, Scarpa salak olmaktan çok uzaktır. Yıllardır batı Tamuli'nin Elene krallıklarından adam topluyor ve artık hepsini Lydros'a ve oradan da eğitim için Panem-Dea'ya yolluyor. Ardından Synaqua ya da Norenja'ya gidiyorlar. Sadece vurucu güç Natayos'da. Onun ordusu, çoğu kişinin sandığının beş katı büyüklükte. O ormanlar adamlarıyla kaynıyor."
Sparhawk gülümsemesini dikkatle gizledi. Valash'm belli ki, önemli görünmeye müthiş ihtiyacı vardı ve bu ihtiyaç onun anlatmaması gereken şeyleri ortaya dökmesini sağlıyordu.
"Scarpa'nın ordusunun bu kadar büyük olduğunu bilmiyordum," diye itiraf etti Stragen. "Bu, kendimi iyi hissetmemi sağladı. Bir kez de, değişiklik olsun diye, kazanan tarafta olmak hoş olur."
"Zamanı da gelmişti," diye homurdandı Sparhawk. "Denizci torbamı açmaya bile vakit bulamadan her gittiğimiz kentten kovalanmaktan bıktım." Gözlerini kısıp Valash'a baktı: "Konu açılmışken, işler kötü gider de tabanları yağlamamız gerekirse, Scarpa'nın ormanlardaki adamları bizi de aralarına alırlar mı?"
"İşler niye kötü gitsin ki?"
"Atanlara hiç iyice baktın mı, Valash? Ağaç kadar uzunlar ve boğa gibi omuzları var. İnsanlara hoş olmayan şeyler yapıyorlar, yani kaçmam gerekirse, sığınabileceğim dostane bir yer olsun istiyorum. Ormanda başka güvenilir yerler var mı?"
Birdenbire, çok konuşmuş olduğunu fark eden Valash'm yüzü endişeli bir hal aldı.
"Eee - sanırım ne yapmamız gerektiğini biliyoruz, Fron," diye araya girdi Stragen yumuşakça. "Gerçekten ihtiyacımız olursa, orada güvenli yerler var. Eminim ki, Efendi Valash'm hakkında konuşmaması gereken pek çok şey vardır."
Valash kendini belirgin şekilde şişirdi ve bilgiç, sır dolu bir ifade takındı. "Durumu mükemmel şekilde kavradın, Vymer. Lord Scarpa'nın bana tamamen ikimiz arasında kalması için açtığı şeyleri başkalarına anlatmam doğru olmaz." Ve anlamlı bir şekilde, kâğıtlarını yeniden eline aldı.
"Daha fazla değerli zamanınızı almayalım, Efendi Valash," dedi

Stragen gerileyerek. "Biraz daha sağa sola burnumuzu sokalım, işinize yarayacak bir şeyler bulunca size haber veririz."

ilhanx

"Bunu takdir ederim, Vymer," diyen Valash, misafirleri giderken, kâğıtlarını karıştırmaya devam ediyordu.
"Amma salak bir herif," diye mırıldandı Talen, üçü dikkatle sallantılı merdivenlerden inip tekrar sokağa çıktıklarında.
"Duvar halıları hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?" diye sordu "Sparhawk.
"Duvar halıları hakkında hiçbir şey bilmiyorum."
"Biliyor gibi konuşuyordun."
"Hiç haberim olmadığı pek çok şey hakkında, biliyor gibi konuşurum. Böylece kıymetsiz bir şeyi birine sokuşturmaya çalışırken boşlukları doldurabiliyorsun. Duvar halısı lafı ağzımdan çıktığında Valash'ın gözlerinin nasıl parladığını görünce, o konuda benden daha fazla şey bilmediğini anladım. Bizi önemli biri olduğuna inandırmakla o kadar meşguldü ki, hiçbir şeye dikkat edecek halde değildi. Bu adam beni zengin edebilirdi. Ona mavi tereyağı bile satardım."
Sparhawk şaşkınca baktı.
"Bu bir dolandırıcı deyimidir," diye açıkladı Stragen. "Anlamı biraz karışıktır."
"Eminim öyledir."
"Açıklamamı ister misin?"
"Sanmıyorum."
"Bu bir aile geleneği midir? Yoksa sadece babanı onurlandırmanın bir yolu mu?" diye soruyordu Berit, Khalad'a. İkisi beraber, zincir gömlekleri ve gri pelerinleri içinde, Sopal'dan Tiana'ya geçmek üzere Arjun Denizi'ni aşarlarken, yayvan göl şilebinin ön parmaklıklarına yaslanmışlardı.
Khalad omuz silkti. "Hayır, böyle bir şey değil. Sadece, ailemiz-deki tüm erkeklerin, Talen dışında, kocaman sakalları vardır. Sakalsız olmaya karar verseydim, günde iki kez tıraş olmam gerekirdi. Şimdi haftada bir kez makasla kısaltıyor ve öylece bırakıyorum. Zamandan tasarruf sağlıyor."
Berit, değişmiş çenesini sıvazladı. "Sparhawk'a bir sakal bırak-saydım, ne yapardı merak ediyorum, " dedi düşünceli bir tavırla.
"O pek umursamayabilirdi, ama Kraliçe Ehlana seni elma gibi

soyardı. O kocasının yüzünü, bu haliyle seviyor. Hatta bu eğri burnu bile seviyor."
"Hava kötüleşecek gibi," dedi Berit, batıyı işaret ederek.
Khalad kaşlarını çattı. "Bu da nereden çıktı? Bir dakika önce gökyüzü berraktı. Bunun kokusunu almamış olmam çok garip."
Batı ufkunda biriken bulut kümeleri, morumsu siyah renkteydi ve şaşırtıcı bir hızla büyüyerek ilerliyorlardı. Bulutun derinliklerinde şimşekler çakıyordu, gökgürültüsünün huysuz gürlemesi gölün çırpıntılı karanlık suyunu aşarak onlara ulaştı.
"Umarım bu gemiciler ne yaptıklarım biliyorlardır," dedi Berit. "Bu çok sevimsiz bir kasırganın habercisi gibi görünüyor."
Mürekkebimsi bulutun batıyı giderek daha da fazla kapatarak kabarmasını izlediler.
"Bu doğal bir fırtına değil, Bçrit, " dedi Khalad, gergin bir şekilde. "Fazla hızlı toplanıyor."
Ardından ani bir şimşek çaktı ve sanki şimşek bağrından kop-muşçasına, bulut ağarıp titredi. İki genç adam da mavi şimşek karanlığı yararken, bulutun arkasında saklanan gölgeli şekli gördüler. "Klsel!" diye yutkundu Berit, fırtına bölgesinde yayılan yarı saklı, kanatlı canavar şekline bakarak.
Bir sonraki şimşek göğü parçaladı ve eski püskü gemi, korkunç gürültü karşısında titredi. Kleel'in yüzünün onlara dönük kısmı kendisini peçeleyen bulutun ortasında, parçalanıp değişiyor gibiydi, çekik gözleri ani bir kızgınlıkla ışıldadı. Kocaman yarasa kanatları yaklaşan fırtınaya doğru çırpmaya başladı ve iğrenç ağız açılarak Klael'in kızgınlığını bir gökgürültüsü dalgası şeklinde püskürttü. Sonu gelmez bir öfkeyle uluyan Klael'in muazzam kolları, karanlık göğün içinden uzanarak, orada olmayan bir şeyi, müthiş bir açlıkla yakalamaya çalıştı.
Ardından yok oldu ve doğallıktan uzak bulut dağıldı, zararsızca, ufukta kirli bir leke haline gelene kadar güney doğuya doğru buharlaştı. Ama hava, hâlâ kükürtlü, pis bir kokuyla yüklüydü.
"Aphrael'e haber versen iyi olur," dedi Khalad, kasvetli bir edayla. "Klael yine iplerini koparmış. Bir şey arıyordu ve aradığını bulamadı. Bir sonra nerede arayacağmı Tanrı bilir/'
"Komier'in kolu üç yerden kırılmış," dedi Sör Heldin. Zırh

gömleklerini giymiş olan Bergsten, Başkeşiş Monsel ve Büyükelçi pontan'ın yanma, Monsel'in, sarayın doğu kanadındaki kitap dolu odasında katıldığı zaman. "Ve Darellon hâlâ her şeyi çift görüyor. jComier çok gerekirse seyahat edebilir, ama bence, iyileşene kadar Darellon'u burada bırakmalıyız."

ilhanx

"At sürebilecek kaç şövalyemiz var?" diye sordu Bergsten.
"En fazla kırk bin, Ekselansları."
"Öyleyse elimizdekiyle yetinmek zorundayız. Emban bu yoldan geleceğimizi biliyordu ve haberciler göndermiş. İşler güneydoğu Tamuli'de kızışıyor. Sparhawk'm eşi rehine alınmış ve düşmanlarımız ona karşılık, Bhelliom'u istiyor. Arjuni ormanlarmdaki bir asi ordusu Matherion'a karşı sefere hazırlanıyor ve iki ordu daha, doğu Cynesga sınırında birikmekte. Bütün bu ordular bir araya gelirlerse, oyun bitti demektir. Emban, bizim Astel bataklıklarını geçerek doğuya doğru gitmemizi ve sonra güneye dönüp Cynesga başkentini kuşatmamızı istiyor. Bu orduları sınırdan geriye çekmek için, dikkat dağıtıcı bir unsura ihtiyacı var."
Sör Heldin haritasını çıkardı. "İşe yarayabilir," dedi, bir an inceledikten sonra. "Ama böylesi bir iş için biraz hafif kalırız."
"İdare edeceğiz. Vanion arazide, ama bu Cynesga sınırında sayısal olarak fena halde zayıf durumda. Üzerindeki baskıyı hafifletmek için karşı tarafı yeterince rahatsız edemezsek ezilip gidecek."
Heldin, devasa Thalesialı din adamına kafasmda bir şeyler kurarak baktı. "Bundan pek hoşlanmayacaksınız, Ekselansları," dedi, "ama bu konuda seçeneğimiz yok."
"Devam et," dedi Bergsten.
"Cübbenizi bir kenara kaldırıp kumandayı devralacaksınız. Abriel öldürüldü, Darellon iş göremez vaziyette ve Komier bir kavgaya girerse, baltasının ağırlığı bile onu sakatlayabilir."
"Sen hâlâ buradasın, Heldin. Bu işi sen üstlenebilirsin."
Heldin, başını iki yana salladı. "Ben bir Eğitmen değilim, Ekselansları, ordudaki herkes bunu biliyor. Ayrıca bir Pandion'um ve diğer tarikatlar, bize karşı güçlü hisler besliyor. Geçen birkaç yüzyılda pek dost edinemedik. Diğer tarikatlar, beni kumandan olarak tanımayacaklardır. Siz bir Başpikopossunuz, Sarathi - ve Kilise adma konuşuyorsunuz. Sizi şartsız kabul edeceklerdir."
"Bunun lafı bile olamaz."

"Öyleyse burada oturup, Dolmant'm-bize yeni bir kumandan göndermesini bekleyeceğiz."
"Bekleyemeyiz!"
"Bence de. Şövalyelere sizin kumandayı devraldığınızı söylememe izin veriyor musunuz?"
"Yapamam, Heldin. Büyü kullanmamın yasak olduğunu biliyorsun."
"Bunu idare edecek bir yol buluruz, Ekselansları. Saflarımızda pekçok kendini kanıtlamış büyücü var. Bize ne yapılması gerektiğini söyleyin yeter, gerisini hallederiz."
"Ben bir ant içtim."
"Daha önce de başka bir ant içmiştiniz, Lord Bergsten. Kiliseyi savunmaya yemin etmiştiniz. Şu durumda, bunun önceliği var."
Koca sakallı ve kara cübbeli Başkeşiş Monsel, kararsız Thaleia-lıya düşünceli bir şekilde bakarak tarafsız bir tavırla konuştu. "Bağımsız bir fikir duymak ister misiniz, Lord Bergsten?"
Bergsten tehditkâr bir edayla baktı.
"Nasılsa eninde sonunda yapacaksınız," dedi, gerçek bir soğukkanlılıkla Astelli din adamı. "Düşmanımızın doğasını gözö-nünde bulundurarak, bir 'İnanç Krizi'yle karşı karşıya olduğumuzu kabul etmek zorundayız ve bu durumda, bütün diğer kurallar geçersiz kalır. Tanrının sizin baltanıza ihtiyacı var, Bergsten, din bilginize değil." Gözlerini kısarak Thalesialı din adamına baktı. "Pek ikna olmuşa benzemiyorsunuz."
"İddiacı olmak istemiyorum, Monsel, ama İnanç Krizi' kavramı, insan ne zaman bazı kuralları eğip bükmek istese, sandıktan çıkarılıp tozu silkelenerek kullanılmamalıdır."
"Tamam, öyleyse bir de şunu deneyelim. Burası Astel ve sizin Chyrellos'daki Kiliseniz, burada benim otoritemi tanıyor. Astel'de olduğumuz sürece, Tanrı adına ben konuşurum."
Bergsten miğferini çıkararak parlak, siyah Ogre boynuzlarını, ceketinin koluyla parlattı. "Teknik olarak, öyle sanırım."
"Teknik noktalar, bir doktrinin ruhunu oluşturur, Ekselansları." Monsel'in koca sakalı, tartışmanın hararetiyle dikilmişti. "Burada, Astel'de, Tanrı adına konuştuğumu kabul ediyor musunuz?"
"Tamam, tartışma çerçevesinde kabul ediyorum."
"Kabul ettiğinize sevindim; sizi afaroz etmek zorunda kalmaktan

hiç hoşlanmazdım. Ben burada Tann adına konuşuyorum ve Tanrı sizin, Kilise Şövalyeleri'nin kumandasını üstlenmenizi istiyor. Git ve Tanrının düşmanlarını dize getir, oğlum, Tann koluna güç versin."

ilhanx

Bergsten, bir dakika boyunca pencereden dışarıdaki kirli gökyüzüne baktı, pek sağlam olmayan bilgiyi kafasında evirip çeviriyordu. "Tüm sorumluluğu üstleniyor musun, Monsel?"
"Üstleniyorum."
"Öyleyse bu bana yeter" Bergsten miğferini yeniden başına geçirdi. "Sör Heldin, gidip şövalyelere, dört tarikatın da kumandasını üstlendiğimi söyleyin. Gerekli hazırlıkları tamamlamaları talimatını verin. Sabah erkenden yola çıkıyoruz."
"Hemen, General Bergsten."
"Anakha," Bhelliom'un.sesi, Sparhawk'm beyin koridorlarında yankılandı, "uyanmalısın."
Daha gözlerini bile açmadan Sparhawk, boynundaki sırımın hafifçe ellendiğini hissetti. Küçük eli yakalayıp gözlerini açtı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu Çocuk Tanrıça'ya.
"Bhelliom'u almak zorundayım, Sparhawk!" Sesi çaresizdi ve gözlerinden yaşlar akıyordu.
"Neler oluyor, Aphrael? Sakinleş ve neler olduğunu anlat."
"Sephrenia hançerlendi! Ölüyor! Lütfen, Sparhawk, bana Bhelliom'u ver!"
Bir hareketle, ayağa fırladı. "Bu nerede oldu?"
"Dirgis'de. Yatmaya hazırlanıyormuş ve Zalasta odasına gelmiş. Onu yüreğinden hançerlemiş, Sparhawk! Lütfen, Baba, bana Bhelliom'u ver! Onu kurtarmak için, Bhelliom'u almalıyım."
"Hâlâ yaşıyor mu?"
"Evet, ama daha ne kadar yaşar, bilmiyorum! Xanetia onun yanında. Nefes almaya devam etmesini sağlamak için Delphae büyüsü kullanıyor, ama o ölüyor, ablam ölüyor!" Kız hıçkınklara boğuldu ve kendini kaybetmiş bir şekilde ağlayarak adamın kollarına yığıldı.
"Kes şunu, Aphrael! Bu şimdi işimize yaramaz. Bütün bunlar ne zaman oldu?"
"Birkaç saat önce. Lütfen, Sparhawk! Onu sadece Bhelliom kurtarabilir."
"Yapamayız, Aphrael! Eğer Bhelliom'u bu kutudan çıkarırsak,

Cyrgon anında onu aldatmaya çalıştığımızı düşünecektir ve Scarpa, anneni öldürür!"
Çocuk Tanrıça ona yapıştı, kontrolsüz bir şekilde iç çekerek ağlıyordu. "Biliyorum!" diye hıçkırdı. "Ne yapacağız, Baba? Onu ölmeye terk edemeyiz!"
"Sen bir şey yapamaz mısın?"
"Bıçak kalbine dokundu, Sparhawk! Bunu geri döndüremem! Sadece Bhelliom'da böylesi bir güç var!"
Sparhawk'm ruhu büzüşüyor gibiydi ve yumruğunu duvara indirdi. Yüzünü yukarı kaldırdı. "Ne yapabilirim?" diye yukarı doğru haykırdı. "Tanrı adına, ne yapabilirim?"
"Kendine gel, Anakha!" Bhelliom'un sesi zihninde gayet keskindi. "Bu münasebetsiz gösteriyle, ne eşine, ne de Sephrenia'ya bir yararın dokunur!"
"Bir şeyler yapmak zorundayız, Mavi Gül!"
"Sen şu anda karar verecek halde değilsin. Bu yüzden, seni ben idare edeceğim. Git ve Çocuk Tanrıça ne diyorsa, onu yap!"
"Sen karımı mahvedeceksin!"
"Belli olmaz, Anakha. Ama Sephrenia son nefeslerini veriyor. Bu kesin. Şu anda en acil olan şey, onun ihtiyacı."
"Hayır! Bunu yapamam!"
"Bana itaat edeceksiniz, Anakha! Sen benim yaratığımsın ve bu yüzden benim irademe bağlısın! Git ve sana emredileni yap!"

on ikinci bölüm

SPARHAWK, GİYSİLERİNİ YERE fırlatarak, denizci torbasının içinde aranmaya başladı.
"Ne yapıyorsun?" dedi Aphrael. "Acele etmek zorundayız!"
"Stragen'e not bırakmalıyım, ama kâğıt bulamıyorum."
"Al." Kız elini uzattı ve elinde, bir parşömen belirdi.
"Teşekkürler." Parşömeni alıp torbayı karıştırmayı sürdürdü.
"Haydi artık, Sparhawk."
"Yazmak için bir şey bulmam lazım."
Kız Styrce bir şeyler mırıldandı ve ona bir tüy kalemle küçük bir hokka uzattı.
"Vymer," diye karaladı Sparhawk, "bir iş çıktı ve bir süre için gitmem gerekti. Reldin'i beladan uzak tut." İmzaladı, "Fron." Ardından notunu, Stragen'in yatağının ortasına koydu.
"Artık gidebilir miyiz?' diye sordu sabırsızca kız.

ilhanx

"Bunu nasıl yapacaksın?" Adam pelerinini aldı.
"Önce kentten dışarı çıkmalıyız. Kimsenin bizi görmesini istemiyoruz. Ormana giden en kısa yol hangisidir?" t "Doğu. Buradan ormanın sınırına yaklaşık bir mil var."
"Haydi gidelim."
Odadan çıkıp merdivenleri indiler ve sokağa ulaştılar. Sparhawk kızı kucaklayıp pelerininiyle sarmaladı.
"Ben yürüyebilirim."
"Hayır, dikkat çekmeden yürüyemezsin. Sen bir Styric'sin ve insanlar bunu fark edecektir."
"Daha hızlı gidemez misin?"
"İşin bu kısmını bana bırak, Aphrael. Koşmaya başlarsam, seni kaçırdığımı sanırlar." Çamurlu sokakta, kimsenin onları duyacak kadar yakınlarında olmadığına emin olmak için etrafına bakındı.

"Bunu nasıl.başaracaksın? Sen işleri ayarlarken, bunu hissedebilecek insanlar var, biliyorsun. Dikkat çekmek istemiyoruz."
Kız kaşlarını çattı. "Emin değilim. Buraya geldiğimde, moralim çok bozuktu."
"Anneni öldürtmeye mi çalışıyorsun?"
"Bu söylediğin çok fena bir şey." Küçük ağzını, düşünceli bir şekilde büzdü. "Daima bir miktar gürültü olur," dedi dalgınca.
"Seni tam olarak anlayamıyorum."
"Birbiriyle örtüşen iki dünya olmasının dezavantajlarından biri budur. Birinin gürültüleri, diğerine taşar. İnsanların çoğu, etrafta dolaşırken bizi duyamaz - ya da hissedemez - ama biz kesinlikle birbirimizi duyar ve hissederiz."
Sparhawk, tam o anda bir denizci meyhanesinden dışarıya taşan gürültülü bir dalaşdan uzak durmak için sokağın karşı tarafına geçti. "Diğerleri seni duyabilirse, yapmakta olduğunu onlardan nasıl saklayacaksın?"
"Lafımı bitirmeme izin vermedin, Sparhawk. Burada yalnız değiliz. Diğer herkes etrafımızda - benim ailem, Tamul Tanrıları, Ele-ne Tanrın, çeşitli ruhlar, hayaletler ve gökyüzü de tam anlamıyla Güçsüzler ile kaynıyor. Onlar bazen, göç eden kuş sürüleri gibi bir araya toplanırlar."
Sparhawk, sarsıntılı bir kömür arabasının geçmesi için geri çekildi. "Bu Güçsüzler de kim? Tehlikeli midirler?"
"Pek değil, artık gerçekten var bile değiller. Onlar sadece anılardan ibaret - eski mitler ve efsaneler."
"Gerçekten varlar mı. Onları görebilir miydim?"
"Onlara inanmadığın sürece, hayır. Bir zamanlar Tanrıydılar, ama onlara ibadet edenlerin ya soyları tükendi ya da başka Tanrılara tapmaya karar verdiler. Gerçek bir varlıkları, hatta düşünceleri bile olmadan, gerçekliğin kıyısında uçuşup dururlar. Sahip oldukları tek şey ihtiyaçtır." Kız iç çekti. "Bizim de modamız geçiyor, Sparhawk - geçen yıldan kalma eldivenler, pabuçlar ve şapkalar gibi. Güçsüzler yıllar geçtikçe giderek kaybolan ve sonunda bir tür kederli iniltiden başka bir şey olmayan terk edilmiş Tanrılardır." Yeniden iç çekti. "Neyse, arka plandaki tüm bu gürültülerle, belli bir şey üzerinde yoğunlaşıp onu ayırt etmek çok zor olur."
Sarhoş türküleriyle çınlayan bir diğer pis kokulu meyhanenin

önünden geçtiler. "Bahsettiğin gürültü, bunun gibi bir şey mi?" di-' ye, kafasını dışarı taşan şarkılara doğru döndürerek sordu Spar-hawk. "Kulaklarını dolduran ve gerçekten dinlemek istediğin şeyi duymanı engelleyen anlamsız sesler gibi?"
"Aşağı yukarı. Ama bizim, sizin sahip olmadığınız birkaç fazladan duyumuz var, böylece, diğerleri etrafta dolandıklarında onları fark edebiliyoruz, ayrıca, bir şeyler yaptıklarında - senin deyiminle ayarlamalar - fark edebiliyoruz. Belki yaptığım şeyi, diğer gürültülerin içine saklayabilirim. Daha ne kadar gitmemiz lazım?"
Adam köşeyi dönerek sessiz bir sokağa girdi. "Şimdi kentin dışına çıkıyoruz." Kızı kollarında kaldırıp biraz daha hızlı yürüyerek ilerlemeye devam etti. Beresa'nın dış mahallelerindeki evler, sanki kendini önemli sayan bir kibirle, sokaklardan geri çekilmiş gibi daha ele gelir cinstendiler. "Kömür depolarını geçtikten sonra, ormana geleceğiz. Benim duyamayacağım bu gürültülerin, büyülerini örtebilecek kadar yüksek sesli olduğuna emin misin?"
"Biraz yardım almaya çalışacağım. Aklıma bir şey geldi. Cyrgon tam olarak benim nerede olduğumu bilmiyor, beni tanıması ve yerimi tam olarak tespit etmesi biraz zaman alır. Diğerlerine buraya gelip

ilhanx

bir şölen vermelerini-söyleyeceğim. Yeteri kadar gürültü çıkarırlarsa ve ben yeterince hızlı hareket edebilirsem, burada olduğumu bile anlayamaz."
Beresa'yı çevreleyen kömür depolarındaki cansız ateşleri besleyen, işleri gereği kapkara ve fazlasıyla içmiş birkaç işçi, ezeli kömürler üzerinde dans eden cehennem zebanileri gibi isli alevlerin etrafında dolanıyordu. Sparhawk, aklı başından gitmiş Çocuk Tanrıça'yı taşıyarak, iri ve karanlık ormanın gölgeli kıyılarına doğru yürüdü.
"Gökyüzünü görebilmem lazım,' dedi Aphrael. "Ağaç tepelerinin yoluma çıkmasını istemiyorum." Bir an durdu. "Yükseklik korkun var mıdır?"
"Pek yoktur, niye?"
"Öylesine soruyorum. Başladığımızda heyecanlanma. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Elini tuttuğum sürece, tamamen güvende olacaksın." Yeniden duraksadı. "Ah," diye mırıldandı, "şu anda bir şey hatırladım."
"Ne?" Adam bir dalı iterek ormanın karanlığına doğru kaydı.
"Bunu yaptığım zaman, gerçek olmam lazım."

"Gerçek'le neyi kastediyorsun? Şimdi gerçeksin, değil mi?"
"Tam olarak değil. Soru sorma, Sparhawk. Bana sadece bir gökyüzü parçası bul ve ardından bir süre rahatsız etme. Biraz yardım çağırmam lazım - eğer onları bulabilirsem."
Adam kocaman çalıları iterek ilerliyordu, midesinde soğuk bir düğüm ve göğsünde, taşa dönüşmüş yüreği vardı. Yüzleştiği korkunç açmaz onu paramparça ediyor, neredeyse ortasından ikiye ayırıyordu. Sephrenia ölmekteydi, ama onun hayatını kurtarması için Ehlana'yı tehlikeye atması gerekiyordu. Adamı ayakta tutan tek şey, Bhelliom'un iradesiydi. Adamın iradesi, dünyada en çok sevdiği iki kişinin çelişen ihtiyaçları karşısmda felç olmuştu. Etrafını saran karmaşayı, umutsuz bir boşunalığın pençesinde yararak ilerledi.
Ardından çalıların arasından, kadife geceye parlak tahıllar gibi serpilmiş yıldızlara göz kırpan bir kaynağın çağladığı derin yosun yatağına gömülmüş bir havuzcuğu olan açıklık bir bölgeye çıktı. Bu sessiz yer, neredeyse büyülü gibiydi, ama gözleri bu güzelliği görmeyi reddetti. Durup Aphrael'i yere bıraktı. Kızın küçük yüzü ifadesizdi, gözleri donuk, neredeyse görmüyormuş gibi bakıyordu. Sparhawk gergince bekledi.
"Güzel, sonunda!" diye patladı kız. "Onlara herhangi bir şeyi açıklamak öyle zor ki! Asla, dinlemelerine yetecek kadar süre boyunca zevzekliklerine ara vermiyorlar."
"Kimden bahsediyoruz?"
"Tamul Tanrıları. Şimdi Oscagne'nin niye ateist olduğunu daha iyi anlıyorum. Nihayet onları, gelip burada oynamaya ikna edebildim. Bu senin ve benim, Cygon'dan saklanmamızı sağlayacaktır."
"Oynamak?"
"Onlar çocuk, Sparhawk, sonsuz aylar boyunca ortalıkta birbirlerini kovalayan, çığlıklar atıp oynayan bebekler. Cyrgon onlardan kesinlikle nefret ediyor, yani onların olduğu bir yerin asla yakınma bile uğramayacaktır. Birkaç dakika içinde burada olacaklar, biz de o zaman işimize başlayabiliriz. Arkanı dön, Baba. Değişirken insanların bana bakmasından hoşlanmıyorum."
"Ben seni daha önce gördüm - ya da en azından, yansımanı."
"Bu kısmı beni rahatsız etmiyor. Ama değişim süreci biraz küçük düşürücü. Sadece arkanı dön, Baba. Bunu anlayamazsın."
Sparhawk itaatkâr bir şekilde arkasını döndü ve gözlerini gece

göğüne dikti. Tamdığı birçok yıldız kümesi ortalıkta görünmüyordu ya da yanlış yerdeydiler.
"Tamam, Baba. Artık dönebilirsin." Sesi daha dolgun ve tmılı geliyordu.
Döndü. "Lütfen üstüne bir şeyler giyebilir misin?"
"Niçin?"
"Sadece yap, Aphrael. İstersen, tuhaflıklarımla dalga geçebilirsin."
"Bu çok usandırıcı." Uzanıp hiçlikten yarattığı bir tür tülümsü örtüyü aldı ve sarındı. "Daha iyi oldu mu?"
"Pek fazla değil. Artık gidebilir miyiz?"
"Kontrol edeceğim." Aphrael'in gözleri bir an uzaklara gitti. "Geliyorlar. Bir yere uğramışlar. Dikkatlerinin dağılması için fazla bir şey gerekmez. Şimdi, dikkatle dinle. Biz bu işi yaparken, soğukkanlı kalmaya çalış. Sadece, canının acımasına izin vermeyeceğim gerçeğine sarıl. Düşmeyeceksin."

ilhanx

"Düşmek mi? Nereden düşmek? Sen neden bahsediyorsun?"
"Göreceksin. Başka bir yolu tercih ederdim, ama Dirgis'e en kısa zamanda ulaşmak zorundayız ve Cyrgon'a, yerimi belirlemesi için zaman tanımak istemiyorum. Önce kolay aşamalardan başlayacağız, böylece bu fikre alışacak zamanın olacak." Başını hafifçe çevirdi. "Geldiler. Artık başlayabiliriz."
Sparhavvk başını hafifçe kaldırdı. Uzaklarda çocuksu kahkahalar duymuş gibiydi, ama bu, ağaç tepelerindeki yaprakları hışırdatan hafif bir meltemin sesi de olabilirdi.
"Bana elini ver," diye emretti kız.
Uzanıp kızın elini tuttu. Çok sıcak ve rahatlatıcı bir şeydi.
"Sadece gökyüzüne bak, Sparhawk," dedi insanın kalbini yerinden fırlatacak kadar inanılmaz güzellikteki genç kadın.
Adam yüzünü yukarıya doğru kaldırdı, ağaçların tepelerinin arasından süzülerek ilerleyen ışıltılı ayı gördü.
"Artık aşağıya bakabilirsin."
Havuzun kıpırtılı sularının yaklaşık on ayak üzerindeydiler. Sparhawk'in kasları gerildi.
"Bunu yapma!" diye sertçe uyardı kız. "Sadece gevşe. Seni havalarda su almış bir kano gibi sürüklemem gerekirse, hızımız azalır."
Denedi, ama başarılı olduğu söylenemezdi. Gözlerinin ona yalan söylediğine emindi. Ayaklarının altındaki sertliği hissedebiliyordu.
185

Üzerine ayağıyla vurdu, toprak kadar sağlamdı.
"Bu sadece şimdilik böyle," dedi Tanrıça. "Bir süre sonra, buna ihtiyacın kalmayacak. Sephrenia için her zaman sağlam bir zemin oluşturmam gerekiyordu-" Sesi tuhaf, küçük bir hıçkırıkla kırıldı. "Lütfen kendine hakim ol, Sparhawk," diye yalvardı. "Acele etmeliyiz. Yeniden göğe bak. Biraz daha yükseleceğiz."
Hiçbir şey hissetmedi, ne hava akımı, ne mide bulantısı. Ama tekrar aşağıya baktığında, açıklık ve büyülü havuz, küçük bir noktaya dönüşü vermişti. Beresa'nın titrek. ışıkları minicik pencerelerinden parlıyordu ve ay, Tamul Denizi'nin üzerine upuzun, pırıltılı bir patika döşemişti.
"İyi misin?" Ses hâlâ Aphrael'indi, ama tınısı ve görüntüsü bariz bir şekilde bambaşkaydı. Yüzü garip bir şekilde, Danae'nin ve Flüt'ün hatlarını birleştirip bir yetişkin oluşturuyordu. Sparhawk, cevap vermek yerine altındaki sertliğe ayağını vurup duracaktı.
"Harekete geçtiğimizde, bunu sağlamaya devam edemeyeceğim," diye uyardı kız. "Fazla hızlı gidiyor olacağız. Sadece elimi tut, ama heyecanlanıp parmaklarımı kırma."
"O zaman sen de beni şaşırtacak bir şey yapma. Kanat açacak mısın?"
"Ne saçma bir fikir. Ben kuş değilim Sparhawk. Kanatlar sadece beni engeller. Arkana yaslan ve gevşe." Aphrael ona derin derin baktı. "Gerçekten iyi gidiyorsun. Sephrenia genellikle bu noktada, isterikleşmeye başlar. Oturuyor olsaydın daha rahat eder miydin?"
"Neyin üzerinde?"
"Boş ver. Belki ayakta dursak, daha iyi. Birkaç derin nefes al ve başlayalım."
Yukarı bakmanın işe yaradığını fark etti. Yıldızlara ve yeni yükselmekte olan aya bakarken altındaki korkunç boşluğu görmesi gerekmiyordu.
Hiçbir hareket hissi, kulağında hiçbir ıslık, pelerininde hiçbir dalgalanma yoktu. Aphrael'in elini tutarak duruyor ve sürekli olarak güneye doğru yuvarlanan aya bakıyordu.
Derken altlarına solgun bir parlaklık geldi.
"Oh, bir bu eksikti," dedi Tanrıça.
"Ne oldu?" Sparhawk'in sesi biraz korkulu çıkmıştı.
"Bulutlar."
186

Aşağıya baktı ve altlarındaki periler diyarını gördü. Yuvarlanan beyaz bulutlar, ay ışığında parlayarak sonu gelmez gibi uzayıp gidiyordu. Cisimsiz bir ovada hafif sis dağları kat kat yükseliyor, kıvrımlı bulutlardan şatolar ve sütunlar gözcüler gibi sağda solda dikiliyordu. Ay ışığı altmda parıldayan bulutlar altlarından hafifçe kayıp giderken, Sparhawk'm düşünceleri şaşkınlık içindeydi. "Ne güzel" diye mırıldandı.
"Belki, ama toprağı göremiyorum." ,
"Sanırım ben bunu tercih ediyorum."
"Referans noktalarına ihtiyacım var, Sparhawk. Nerede olduğumu göremiyorum, yani nereye gittiğimi de bilmiyorum. Bhelli-om hiçbir isme ihtiyaç duymadan, herhangi bir yeri bulabilir, ama ben

ilhanx

bulamam. Benim yerdeki göstergelere ihtiyacım var ve bütün bu bulutlar ortalıktayken, hiçbirini göremiyorum."
"Niye yıldızları kullanmıyorsun?"
"Ne?" '
"Denizciler denize açıldıklarında, böyle yaparlar. Yıldızlar hareket etmez, böylece denizciler belli bir yıldız ya da yıldız kümesi seçip ona doğru dümen kırarlar."
Altlarındaki bulut akışı yavaşlayıp dururken aralarında uzun bir sessizlik oluştu. "Bazen öyle akıllı oluyorsun ki, sana dayanamıyorum, Sparhawk," dedi elini tutan Tanrıça aksice.
"Yani bu hiç aklına gelmedi mi demek istiyorsun?" diye sordu Sparhawk inanamayarak.
"Geceleri pek uçmam. Aşağı iniyoruz. Bir işaret bulmalıyım."
Aşağı doğru çöktüler, bulutlar onları karşılamak için acele etti ve her yanlarına yapışan koyu bir sise kapıldılar. "Sisten yapılmışlar, değil mi? Yani bulutlar demek istiyorum." Sparhawk şaşırmıştı.
"Sen neden yapıldıklarını sanıyordun?"
"Bilmiyorum. Daha önce hiç bunu düşünmemiştim. Nedense insana garip geliyor."
Bulutların altından çıktılar - artık bulutlar, ay ışığında yıkanmak yerine ışığı örten kirli bir tavan gibi üzerlerinde sarkıyorlardı. Altlarındaki yer, neredeyse tamamen karanlığa gömülmüştü. Havada ayakta durup bir o yana, bir bu yana uçarak tanıdık bir şey görmek için bakmarak süzülüp durdular.
"İşte orada." Sparhawk işaret etti. "Orta büyüklükte bir kent.

Bayağı bir ışık var."
Işığın çektiği bilinçsiz sinekler gibi o yöne hareket ettiler. Spar-hawk aşağıya baktığında garip bir gerçekdışılık hissine kapıldı. Altlarındaki kent ufacık görünüyordu. Bir çocuk oyuncağı gibi, bir su kenarına büzülmüştü. Sparhawk yanağını kaşıyarak haritasındaki ayrıntıları hatırlamaya çalıştı. "Herhalde Sopal'dir. Bu göl de Arjun Denizi olmalı." Bir an duraksadı, aklı sanki hızla dönüyordu. "Başladığımız yerden neredeyse üç yüz fersah uzaktayız, Aph-rael!" diye bağırdı. "Neredeyse bin mil!"
"Evet - eğer bu kent gerçekten Sopal'sa."
"Öyle olmalı. Kıtanın bu tarafındaki tek büyük su parçası Arjun Denizi ve Sopal'da onun doğu yakasında. Arjun güneyde ve Tiana batıda." İnanamayan bir ifadeyle kıza baktı. "Bin mil! Ve Be-resa'dan sadece yarım saat önce ayrıldık! Hızımız ne kadardı?"
"Ne fark eder ki? İşte buraya vardık. Önemli olan bu." Elini tutan genç kadın göl kıyısındaki minyatür kente düşünceli düşünceli baktı. "Dirgis biraz batıda, yani dosdoğru kuzeye gitmemiz lazım." Hafifçe kuzey baü yönüne gelene kadar, havada biraz döndü. "Bu oldukça doğru bir yönlenme olmalı. Kafanı oynatma, Sparhawk. Bu yöne bakmaya devam et. Yukarı çıkacağız ve bir yıldız seçeceksin."
Bulutların arasından hızla yükseldiler ve Sparhawk, sisli ufukta, tanıdık yıldız kümesini gördü. "Orada," diye işaret etti. "Köpek kafası şeklinde toplanmış o beş yıldız."
"Benim gördüğüm köpeklere benzemiyor."
"Hayal gücünü kullanmalısın. Daha önce nasıl oldu da yıldızlara bakarak yolunu bulmayı düşünmedin?"
Kız omuzlarını silkti. "Herhalde senden daha uzağı görebildiğim için. Sen gökyüzünü bir yüzey gibi görüyorsun - üzerinde, hepsi sana aynı uzaklıkta olmak üzere yıldızlar boyanmış, ters çevrilmiş bir kase gibi. Bu yüzden, o yıldız kümesini bir köpek kafası gibi görebiliyorsun. Ben öyle bakamıyorum, çünkü ben mesafe farklarını görebiliyorum. Köpeğinden gözünü ayırma, Sparhawk. Yönümüzden saparsak, bana haber ver."
Altlarındaki ay ışığında yıkanan bulutlarla birlikte yeniden hızla kaydılar ve bir süre sessizce uçtular. "O kadar da kötü değil," dedi Sparhawk. "En azından, alıştıktan sonra."
"Yürümekten daha iyi," dedi tüllere bürünmüş Tanrıça.

"Ama yine de ilk başta tüylerim diken diken olmuştu."
"Sephrenia asla bu aşamayı atlatamadı. Ayakları yerden kesilir kesilmez, panik içinde viyaklamaya başlıyor."
Sparawk bir şey hatırladı. "Bir dakika bekle," diye karşı çıktı. "Ghvverig'i öldürüp Bhelliom'u çaldığımızda, sen onun mağarasına bir yarıktan süzülerek geldin ve o da, havada yürüyerek seni karşılamaya çıktı. O zaman hiç panik içinde viyaklamıyordu."
"Hayır. Bu onun hayatında yaptığı en cesurca şeydi. Onunla o kadar gurur duymuştum ki, neredeyse patlayacaktım."
"Bilinci yerinde miydi? Yani onu bulduğunda?"

ilhanx

"Gidip geliyordu. Kendisine kimin saldırdığını söyleyebildi. Kalp atışını yavaşlatıp acısını dindirmeyi başardım. Şimdi çok sakin." Aphrael'in sesi titredi. "Öleceğini düşünüyor, Sparhawk. Yüreğinde-ki yarayı hissedebiliyor ve bunun ne anlama geldiğini biliyor. Ben giderken, Xanetia'ya, Vanion için son bir mesaj veriyordu." Genç Tanrıça, hıçkırığını zor yuttu. "Başka şeyden konuşabilir miyiz?"
"Elbette." Sparhawk'm gözleri, gece göğündeki yıldız kümesinden ayrıldı. "Tam önümüzde, bulutların arasından çıkan dağlar var."
"Öyleyse vardık sayılır. Dirgis bu dağ sırasının altındaki büyük vadiye kurulmuş."
Hızlı uçuş yavaşladı. Atan dağlarının güneydeki en uç kısmının, bulutların üzerinden donmuş adalar gibi yükselen karlı doruklarının üzerinden geçtiler ve altlarındaki vadiyi sadece ince bir bulut tabakasının kapladığını fark ettiler.
Çiçek tohumları gibi salınarak, vadinin ormanlarla kaplı tepelerine, ovalarına doğru alçaldılar. Yerin manzarası, tüm renkleri yutan ayışığmın altında, keskin hatlarıyla parlıyordu. Biraz uzakta, sollarında, bir ışık öbeği vardı - dar sokaklarda kaba saba meşaleler ve küçük pencerelerde altın mum ışığı. Aphrael, "Burası Dirgis," dedi. "Kentin biraz dışına ineceğiz. Belki kente girmeden, eski halime dönmeliyim."
"Ya bunu yap ya da üstüne birkaç giysi daha geçir."
"Gerçekten rahatsız oluyorsun, değil mi, Sparhawk? Yoksa çirkin falan mıyım?"
"Hayır. Tam tersi - ve bu beni daha da çok rahatsız ediyor. Sen ortalıkta böylesine çıplak dururken, düşünemiyorum, Aphrael."
"Ben gerçekten kadın değilim, Sparhawk - yani seni bu kadar

rahatsız ediyor gibi görünen anlamda değilim. Beni bir kısrak ya da bir dişi geyik olarak düşünemez misin?"
"Hayır, düşünemem. Yalnızca yapman gerekeni yap Aphrael. Sanırım seni nasıl düşündüğüm konusunu artık kapatabiliriz."
"Kızardın mı, Sparhawk?"
"Evet, aslında kızardım. Artık konuyu değiştirebilir miyiz?"
"Aslında çok tatlısın, biliyor musun."
"Kesecek misin artık?"
Dirgis'in dış mahallelerinden yarım mil uzakta, ıssız bir vadiye indiler ve Çocuk Tanrıça yeniden hepsinin Flüt olarak tanıdığı, Styric yetimi şekline bürünürken Sparhawk sırtını döndü. "Daha iyi oldu mü?" diye sordu kız, yeniden arkasına döndüğünde.
"Çok daha iyi." Sparhawk kızı kucakladı ve uzun bacaklarını hızlı bir tırısla açarak, kente doğru yola koyuldu. Böylece sanki düşünmek zorunda kalmıyordu.
Doğrudan kente girip ana yoldan bir kez saparak, geniş, iki katlı bir binaya geldiler. "İşte burası," dedi Aphrael. "Hemen içeri girip yukarı çıkalım. Hancının diğer tarafa bakmasını sağlayacağım."
Sparhawk açık kapıyı itti, zemin kattaki salonu geçti ve merdivenlerden çıktı.
Xanetia'yi, Spehrenia'yı kucağında sallayarak ve tamamen ışıldayan bir halde buldular. İki kadın, duvarları kabaca yontulmuş kütüklerle döşeli küçük bir odada, dar bir yatağın üstündeydi. Dünyanın her tarafında, dağ hanlarında bulabileceğiniz rahat, hoş odalardan biriydi. Bir soba, birkaç iskemle ve her yatağm yanında bir konsol vardı. Yanan bir iki mumdan, yatağm üzerindeki çifte altın bir ışık düşüyordu. Sephrenia'nm urbasının önü kanla kaplanmıştı ve yüzünde, o öldürücü griliğin hafifçe karıştığı, ölümcül bir solgunluk vardı. Sparhawk kadına baktı ve öfkeden çıldırdı. "Bunun için Zalasta'nm canını yakacağım," diye homurdandı Troll dilinde.
Aphrael ona şaşkın bir bakış fırlattı. Sonra o da, Troll'lerin gırtlaktan gelen diliyle konuştu. "Düşüncen iyi, Anakha," diye onayladı ateşli bir şekilde. "Ona çok acı ver." "Acı"ya karşılık gelen Troll kelimesinin parçalayıcı sesi, ikisine de çok tatmin edici geldi. "Ama yüreği hâlâ bana ait," diye ekledi Aphrael. Sonra da, Xane-tia'ya "Değişiklik var mı?" diye sordu, Tamulca'ya geçerek.
"Yok, Kutsal Kişi," dedi Xanetia, neredeyse tükenmiş bir sesle.

"Onu hayatta tutmak için, sevgili kız kardeşime tüm gücümü veriyorum, ama neredeyse tükendim. Yakında o da, ben de öleceğiz."
"Hayır, nazik Xanetia," dedi Aphrael. "Seni kaybetmeyeceğim. jCorkma. Anakha, ikinizi de kurtarmak için Bhelliom ile geldi."
"Ama bu olmamalı," diye karşı çıktı Xanetia. "Bunu yaparsak, Anakha'nın kraliçesini tehlikeye atarız. Bunu yapmaktansa, ablan da ben de ölelim daha iyi."

ilhanx

"Asil olma, Xanetia," dedi Aphrael sertçe. "Bu iş canımı sıkıyor. Bhelliom ile konuş, Sparhawk. Bu işi nasıl yapmamız gerektiğini öğren."
"Mavi Gül," dedi Sparhawk, gömleğinin altındaki kabarıklığa dokunarak.
"Seni duyuyorum, Sparhawk," diye fısıldadı adamın beyninin içindeki ses.
"Sephrenia'nın yaralı olarak yattığı yere geldik."
"Evet."
"Şimdi ne yapmalıyız? Sana yalvarıyorum, Mavi Gül. Eşimin felaketini arttırma."
"Öğütün uygunsuz, Sparhawk. Belli bir güven eksikliğini gösteriyor. Haydi işimize başlayalım. İradenizi bana teslim ediniz. Sizin dudaklarınızdan, Anarae Xanetia ile konuşacağım."
Sparhawk'm üzerine garip bir gevşeme çöktü, kendisini parçalanıyormuş gibi hissetti, bilinci bedeninden kayıp gidiyordu.
"Bana kulak veriniz, Xanetia." Konuşan Sparhawk'm değişmiş sesiydi, ama konuştuğunun bilincinde değildi.
"Tüm dikkatimle, Dünya Kurucusu." dedi Anarae tükenmiş sesiyle.
"Ablasını destekleme yükünü Çocuk Tanrıça'ya bırak. Senin ellerine ihtiyacım var."
Aphrael yatağın üzerine kaydı ve Sephrenia'yı Xanetia'nın kucağından alıp sevgiyle kucakladı.
"Kutuyu alın, Anakha," diye emretti Bhelliom, "Ve onu, Xane-tia'ya teslim edin."
Ceketinin altından kutuyu çıkarıp ipini başının üzerinden geçirirken, Sparhawk'm hareketleri çok keskindi.
"Edaemus'un lanetinin üzerine yağdırdığı tüm sakinliği etrafına topla, Xanetia, kutuyu - ve benim özümü - sarmala, içindeki

barış, elinde tuttuğuna işlesin."
Xanetia başım salladı ve ışıldayan ellerini, Sparhavvk'ın tuttuğu şeyi almak için uzattı.
"Çok iyi. Şimdi, Çocuk Tanrıça'yi kollarına al. Onu kucakla ve beni ona ilet."
Xanetia, Aphrael ve Sephrenia'yı kollarıyla sardı.
"Harika. Zekân hızlı çalışıyor. Bu işleri daha da iyileştiriyor. Aphrael, kutuyu aç ve beni çıkar." Bhelliom duraksadı. "Numara yok," diye hiç de kendisine özgü olmayan sokak ağzıyla uyardı. "Beni yumuşak dokunuşun ve hilelerinle tuzağa düşürmeye çalışma."
"Saçmalama, Dünya Kurucusu."
"Ben seni iyi bilirim, Aphrael, senin Azash'm da, Cyrgon'un da olabileceğinden daha tehlikeli olduğunu bilirim. En iyisi ikimiz de, ablanın iyileştirilmesi işine odaklanalım."
Çocuk Tanrıça kutunun kapağını açtı ve ışıldayan Safir Gül'ü çıkardı. Sparhawk, tamamen sersemlemiş bir vaziyette, Xane-tia'dan yayılan beyaz ışıltının Bhelliom'un yaydığı ışıkla karışınca, nasıl hafif mavi bir ton aldığını gördü.
"Beni, bir merhem gibi yaranın üzerine koy ki Zalasta'nm açtığı yarayı iyileştirebileyim."
Sparhawk bir askerdi ve yaralar konusunda çok şey bilirdi. Sephrenia'nın sol göğsünün kabarık üst kısmındaki derin, kan sızdıran bıçak yarasını görünce midesi düğümlendi.
Aphrael, elindeki Bhelliom ile uzanıp kanayan yaraya nazikçe dokundu.
Sephrenia, mavi bir ışık saçarak, parlamaya başladı. Yarı yarıya kafasını kaldırdı. "Hayır," diye zayıfça fısıldadı kadın, Aphrael'in elini itmeye çalışarak.
Sparhawk, onun ellerini avuçlarının arasına alıp tuttu. "Sorun yok, küçük ana," diye yumuşakça yalan söyledi. "Her şey halledildi."
Sephrenia'nın göğsündeki yara, geride çirkin, mor bir iz bırakarak kapanmıştı. Sonra, onlar seyretmekteyken, Safir Gül işine devam etti. Yara izi, önce incecik beyaz bir çizgiye dönüştü, sonra giderek belirsizleşip yok oldu.
Sephrenia öksürmeye başladı. Bu, neredeyse boğulmuş bir adamın yapacağı gibi, hırıltılı bir öksürüktü.

"Bana şu leğeni uzat, Sparhawk," diye emretti Aphrael. "Ciğerlerindeki kanı temizlemesi lazım."
Sparhawk, konsolun üzerindeki geniş, düz leğeni alarak kıza uzattı.
"İşte," dedi kız. "Bunu artık geri alabilirsin." Adama kapalı kutuyu verdi, leğeni alıp Sephrenia'nın çenesinin altına tuttu. "İşte böyle," diye ablasını cesaretlendirdi, küçük kadın öksürerek kan pıhtıları tükürmeye başladığında. "Hepsini çıkar."
Sparhawk başını çevirdi. İşlem pek hoş görünmüyordu.

ilhanx

"Düşüncelerinizi sakinleştirin Ahakha," dedi, Bhelliom'un sesi yumuşakça. "Düşmanlarınız olup bitenlerden haberdar olmadılar." Mücevher bir an duraksadı. "Edaemus'a hakkını vermek lazım, çünkü çok kurnaz. Bence hiç kimse, onun yaptığı şeyin gerçek önemini kavramış olamaz. Çocuklarını lanetlemek, onları saklamanın tek yoluydu. Bunun ona vermiş olması gereken acıyı düşününce bile titriyorum."
"Anlamıyorum," diye itiraf etti Sparhawk.
"Bir kutsama berrak havada çan gibi çınlayıp parıldar, Anakha. Ama bir lanet karanlık ve sessizdir. Anarae Xanetia'dan yayılan ışık bir kutsama olsaydı, tüm dünya onun nefes kesici sevgisini duyup hissederdi, ama Edaemus onu bir lanete çevirmeyi tercih etti. İşte bilgeliği burdaydı. Lanetlenmişler reddedilmiş ve saklıdırlar, hiç kimse - Tanrı ya da insan - onların ortalıkta gezinmesini duyamaz ya da hissedemez. Kutuyu eline aldığında, Anarae Xane-tia benim varlığımın tüm sesini ve hissini boğdu, Sephrenia ile Aphrael'e sarıldığında, onları ışıltılı karanlığıyla sardığında, hiçbir canlı beni fark edemezdi. Eşiniz güvende - şimdilik. Düşmanlarının neler olup bittiğinden haberleri yok."
Sparhawk'in yüreği ferahladı. "Sana güvensizliğim için şiddetle pişmanım, Mavi Gül," diye özür diledi.
"Kendinizde değildiniz, Anakha. Seni rahatlıkla bağışlıyorum."
"Sparhawk," Sephrenia'nın sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi.
"Evet, küçük ana?" Hızla yatağının yanma gitti.
"Bunu kabul etmemeliydin. Ehlana'yı korkunç bir tehlikeye soktun. Daha güçlü olduğunu sanırdım."
"Her şey yolunda, Sephrenia. Bhelliom bana biraz önce açıkladı. Sen iyileştirilirken, kimsenin ruhu bile duymadı."

"Bu nasıl mümkün olabilir?"
"Xanetia'nm varlığı -ve teması - yüzünden. Bhelliom, onun olup bitenleri tamamen boğduğunu söylüyor. Anladığım kadarıyla, bunun lanetle ve kutsama arasındaki farkla bir ilgisi var. Her nasıl işliyorsa, Ehlana'nm tehlikeye düşmemesini sağladı. Sen kendini nasıl hissediyorsun?"
"Yarı boğulmuş bir kedi yavrusu gibi, gerçektenebilmek istiyorsan," diye hafifçe gülümsedi. Sonra iç çekti. "Zalasta'nın bunu yapabileceğine hiç inanmazdım."
"Bu fikri aklına getirmiş olduğuna bile pişman edeceğim onu," dedi Sparhawk karanlık bir sesle. "Kalbini yerinden söküp bir şişte mangal yapacak ve gümüş bir tabakta, Aphrael'e sunacağım."
"Ne iyi bir çocuk, değil mi?" dedi Aphrael, sevgiyle.
"Hayır." Sephrenia'nın sesi, şaşılacak derecede katıydı. "Böyle düşünmenizi takdir ediyorum, canlarım, ama hiç birinizin Zalas-ta'ya bir şey yapmasını istemiyorum. Hançerlenen kişi benim, onun kimin eline düşeceğine karar verme hakkı da benimdir."
"Sanırım bu adilce olur," diye karar verdi Sparhawk.
"Düşündüğün şey nedir?" diye sordu Aphrael.
"Vanion olup bitenleri duyduğunda korkunç derecede kızacak. Onun kızgınlıktan ortalığı birbirine katıp mobilyalara zarar vermesini istemiyorum, bu yüzden Zalasta'yı ona vereceğim- parlak kırmızı bir kurdeleyle bağlanmış olarak."
"Yine de kalbi benimdir," diye ısrar etti Aphrael.

on üçüncü bölüm

GÖKYÜZÜ SOMURTKAN BULUTLARLA kaplıydı ve üşütücü, kuru bir rüzgâr, Vanion ordusunun başında doğuya doğru geri çekilirken Cynesga Çölü'nün ıssız topraklarını süpürüyordu. Kleel'in askerleriyle giriştikleri çatışmada, zırhlı şövalyelerinin neredeyse yansını kaybetmişlerdi ve hayatta kalanların çok azı hafif yaralarla kurtulabilmişti. Vanion, Sarna'dan bir orduyla ayrılmıştı. Şimdiyse, bir katliamdan başka bir isim verilemeyecek savaşın ardından inleyen, her tarafı dökülen, iyice dayak yemiş bir sıra yaralıyla dönüyordu.
Dört Atan'm taşıdığı bir sedyeye yatırılmış olan Engessa'mn yanında, yüzü kederden allak bullak durumdaki Kraliçe Betuana yürüyordu. Vanion iç çekti. Engessa, artık çok zor nefes alabiliyordu.
Eğitmen, yaşadığı şoku üzerinden atıp mantıklı düşünebilmek için eyerinin üzerinde şöyle bir silkindi. Klael'in savaşçılarına karşı verdikleri mücadele Kilise Şövalyeleri'nin büyük bölümünü mahvetmişti ve istila stratejileri tamamen Şövalyeler üzerine kuruluydu. Bu zırhlı süvariler olmadan Tamul Topraklan'nın doğu sınırı güvende değildi.

ilhanx

Vanion acı bir küfür mırıldandı. Şimdi yapabileceği tek şey, diğerlerini değişen durum hakkında uyarmaktı. "Sör Endrik," diye seslendi, hemen arkasından gelmekte olan emektar askere. "Siz burayı devralın. Benim halletmem gereken bir şey var."
Endrik öne geldi.
"Doğuya doğru devam edin. Ben biraz arkadan geleceğim." Yorgun atını tırısa geçmeye zorlayarak ileri doğru sürdü.
Konvoyun bir mil kadar uzağına gelince durdu ve çağırma büyüsünü dokudu.
Hiçbir şey olmadı.
Bu sefer, daha da aciliyet katarak bir kez daha dokudu.

"Ne?" Aphrael'in kulağmdaki sesi, aşırı sabırsızdı.
"Bazı kötü haberlerim var, Kutsal kişi."
"Kötü olabilecek ne kaldı? Acele et, Vanion. Çok meşgulüm."
"Çölde Klael ile karşılaştık. Yanında bir devler ordusu vardı ve fena halde un ufak edildik. Sparhawk ve diğerlerine, Cynesgalılar Samar'ı kuşatırlarsa, dayanmamın mümkün olamayabileceğini ilet. Şövalyelerin yarısını kaybettim, kalanlar pek savaşabilecek durumda değil. Tikume'nin Peloileri cesur adamlar, ama kuşatmalar konusunda deneyimsizler."
"Bu ne zaman oldu?"
"Yaklaşık dört saat Önce. Abriel'i ve diğer eğitmenleri bulabilir misin? Şu sıralarda Zemoch ya da Batı Astel'de olmaları gerekir. Onları Klael konusunda uyarmalısın. Onlara hiçbir şekilde, Klael'in ordularına karşı meydan muharebesine girmemelerini söyle. Biz onlarla baş edemeyiz. Kilise Şövalyeleri'nin ana kuvveti pusuya düşürülür ve yok edilirse, bu savaşı kaybederiz."
"Bu bahsettiğin devler kim, Vanion?"
"Tanışacak vaktimiz olmadı. Ama Atanlardan daha büyükler -neredeyse Troll'ler kadar. Üstlerine yapışan zırhlar ve çelik yüz maskeleri giymişler. Silahları daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor ve kanları da sarı."
"Sarı mı? Bu mümkün değil!"
"Ama sarı. İstersen, gelip kılıcımın ucuna bakabilirsin. Betu-ana'nm geri çekilmesi için arkasını korurken, birkaçını öldürdüm."
"Geri çekilmek mi? Betuana mı?"
"Engessa'yı taşıyordu."
"Engessa'ya ne oldu?"
"Biraz fazla öne gitmişti ve Klael'in askerleri ona saldırdı. İyi savaştı ama etrafını çevirmişlerdi. Onlara saldırdık ve Betuana kendisine, Engessa'ya doğru yol açtı. Geri çekilme emri verip Engessa'yı geriye taşırken, ben arkasını korudum. Onu Sarna'ya getirdik, ama sanırım boşa uğraşıyoruz. Kafasının yanı içeri göçmüş ve korkarım, onu kaybedeceğiz."
"Öyle deme, Vanion. Asla öyle deme. Daima bir umut vardır."
"Bu sefer pek yok, Kutsal Kişi. Bir adamın beyni darbe almışsa, mezarını kazmaya başlayabilirsin."
"Onu kaybetmeyeceğim, Vanion! Onu Sarna'ya ne kadar çabuk

ulaştırabilirsin?"
"İki günde, Aphrael. Buraya varmamız iki gün sürdü, demek ki dönüş de iki gün sürer."
"O kadar dayanabilir mi?"
"Şüpheli."
Aphrael Styrce kısa, çirkin bir laf etti. "Neredesin?"
"Sarna'nın yirmi fersah güneyinde, çölün yaklaşık beş fersah içlerinde."
"Orada kal. Ben gelip seni bulacağım."
"Betuana'ya yaklaşırken dikkatli ol. Çok garip davranıyor."
"Ne demek istiyorsan açık söyle, Vanion. Bulmaca çözecek vaktim yok."
"Ne demek istediğime emin değilim, Aphrael. Betuana bir asker ve insanların savaşlarda öldürüldüğünü biliyor. Engessa'nın başına gelenlere verdiği tepki - yani - aşırı. Tamamen çöktü."
"O bir Atan, Vanion. Onlar çok duygusal insanlardır. Dön ve konvoyunu durdur. Hemen oraya geliyorum."
Vanion, ortalıkta baş sallayacak kimse olmamasına rağmen başıyla onayladı, atını döndürdü ve şövalyelerine katılmak için sürdü. "Değişiklik var mı?" diye sordu Kraliçe Betuana'ya.

ilhanx

Betuana, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü kaldırdı. "Gözlerini bir kez açtı, Vanion-Eğitmen," diye cevapladı. "Ama beni gördüğünü sanmıyorum." Engessa'nın elini tutmaktaydı.
"Aphrael ile konuştum. Ona bakmak için, buraya gelecek. Henüz ümidini yitirme, Betuana. Aphrael beni iyileştirdi ve ben ölüme, Engessa'dan daha yakındım."
"O oldukça güçlüdür. Eğer Çocuk Tanrıça onu, yarası onu öldürmeden iyileştirebilirse ..." Sesi garip bir tonda kırıldı.
"iyileşecek, Majesteleri," dedi Vanion, olduğundan daha emin bir sesle. "Kocanıza haber ulaştırabilir misiniz? - Kkel hakkında, demek istiyorum. Klael'in kanatlarının altında taşıdığı o askerlerden haberdar edilmesi gerekir."
"Koşucu göndereceğim. Androl'a, Tosa'ya gitmek yerine, Sarna'ya gelmesini söyleyeyim mi? Klael şimdi burada ve Scarpa'nın ordusunun Tosa'ya varması, daha biraz sürer - Troll'leri yenebilirlerse."
"Ben diğerleriyle konuşma şansı bulana kadar bekleyelim. Kral Androl sefere çıktı mı?"

"Öyle olmalı. Ben bir şey önerir önermez, Androl hemen zıplar. O iyi bir adamdır - ve çok, çok cesurdur." Bunları neredeyse, kocasını telaffuz edilmeyen bir eleştiriye karşı savunur gibi söylemişti, ama Vanion, kadının konuşurken bile, Engessa'nm kül grisi yüzünü dalgınca okşamakta olduğunu fark etti.
"Acelesi vardı herhalde," dedi Stragen, hâlâ Sparhawk'm kısa notunun anlamını çözmeye çalışarak.
"Mektup yazma konusunda hiçbir zaman çok iyi olmamıştı," diye omuz silkti Talen. "Tega Adası'nda güya yaptıklarımız hakkında günlerce yalanlar düzmekle uğraştığı o sefer dışında."
"Belki o seferde tüm yeteneğini tüketmiştir," diyen Stragen, notu katladı ve dikkatle baktı. "Parşömen. Parşömeni nereden buldu?"
"Kimbilir? Belki bize geri dönünce anlatır. Gidip sahilde yürüyelim. Biraz antrenmana ihtiyacım var."
"Peki." Stragen pelerinini aldı ve genç hırsızla birlikte merdivenlerden inip sokağa çıktılar.
Güney Tamul Denizi sakindi, karanlık yüzeyindeki ay izi kesintisiz ve çok parlaktı. "Ne hoş," diye mırıldandı Talen, ikisi beraber suyun kıyısındaki ıslak kuma ulaştıklarında.
"Evet," diye onayladı Stragen.
"Sanırım aklıma bir şey geldi," dedi Talen.
"Benim de."
"Haydi anlat."
"Yok, önce seninkini duyalım."
"Peki. Cynesgalılar sınıra yığılıyor, değil mi?"
"Evet."
"İyi bir hikâye, onları yığıtmayabilir."
"Böyle bir kelime olduğunu sanmıyorum."
"Buraya kelimeler hakkında tartışmaya mı geldik? Kilise Şöval-yeleri'nin gelmekte olduğunu duyarlarsa, Cynesgalılar ne yaparlar? Hemen onları karşılamak için, bir ordu yollamazlar mı?"
"Sanırım Sparhawk ve Vanion, Şövalyelerin gelmesi konusunu gizli tutmak istiyorlardı."
"Stragen, yüz bin adamı nasıl gizli tutabilirsin? Diyelim ki ben Valash'a çok güvenilir bir kaynaktan, Kilise sancakları taşıyan bir filonun, Kaftal'a gitmek üzere, Daconia'nm güney ucunu dönmek-

te olduğu bilgisini aldığımı söyledim. Bu diğer tarafı biraz endişelendirmez mi? Şövalyelerin Zemoch'dan geldiklerini biliyor olsalar bile, yine de bu filoyu karşılamak için, kuvvetler göndermek zorunda kalacaklardır. Şövalyelerin onlara iki farklı yönden yaklaşmakta olduğu gerçeğini gözardı edemezler."
Stragen birdenbire güldü.
"Komik olan nedir?"
"Sen ve ben fazla uzun süredir beraberiz, Talen. Benzer şekilde düşünmeye başladık. Ben de Valash'a, Atanların doğu Astel bozkırlarını geçmekte olduğu ve Kuzey Cynesga'dan, başkente doğru ilerleyecekleri haberini verecektim."
"İyi plan," dedi Talen.
"Seninki de." Stragen gözlerini kısıp ayışığmda yıkanan sulara baktı. "İki hikâye de, stratejik olarak mümkün. Bunlar tam olarak bir savaş adamının yapacağı hareketler. Bizim gerçekten planladığımız, doğu ve batıdan aynı anda yapılan bir saldırı. Cyrgon'u, bunun yerine, kuzey ve güneyden

ilhanx

saldıracağımıza inandırabilirsek, onu öylesine yerinden etmiş oluruz ki, gerçek saldırılarımızı karşılayabilmek için, ordularını eski pozisyonlarına getirmeyi asla başaramaz."
"Üstelik ordusunu ikiye bölmüş olacağımızı söylemeye bile gerek yok."
"Yine de dikkatli olmalıyız," diye uyardı Stragen. "Valash'm bile, ikisini de aynı anda yutacak kadar salak olduğunu sanmıyorum. Onları etrafa dağıtıp damla damla üzerine dökmeliyiz. Gerçekten yapmak istediğim, Atanlar hakkındaki peri masalını, benden başka birisinin anlatmasını sağlamak."
"Belki Sparhawk, Aphrael'in bunu ayarlamasını sağlayabilir?"
"Eğer dönerse. Notu biraz belirsizdi. Ama biz de işleri yoluna koyabiliriz. Hikâyemizi biraz değiştirelim. Sen o yalancı filonu Va-lesia'ya geri çek. Kafkal'ı hedef liman olarak göstermeden önce, Cyrgon'a biraz endişelenmesi için zaman tanıyalım. Ben de Atanların kuzeybatı sınırına yığılmalarıyla ilgili birkaç sağlam dedikodu yayacağım. Sparhawk dönene kadar, işleri bu noktada bırakalım."
Talen iç çekti.
"Ne var?"
"Bunlar yasal, değil mi?"
"Sanırım öyle diyebiliriz, evet. Bununla sorunun mu var?"

"Eğer yasalsa, neden bu kadar eğleniyorum?"
"Hiçbir şey yok mu?" diye sordu Ulath, kırmızı üniforma ceketinin boynunu açarak.
"Çıt bile yok," diye yanıtladı Tynian. "Büyüyü dört kere okudum, ama ona hâlâ ulaşamıyorum"
"Belki meşguldür."
"Sanırım, bu mümkün."
Ulath düşünceli bir şekilde yanağını oğuşturdu. "Kesinlikle, Sor Gerda'nm sakalını kesmeyi düşünüyorum," diye mırıldandı. "Biliyorsun, bu Yok-Zaman'da bulunduğumuz için olabilir. Bunu ilk kez denediğimizde - daha Pelosia'dayken - büyülerimizin hiçbiri işe yaramadı."
"Sanırım bu büyü farklı, Ulath. Aslında gerçekten bir şey yapmaya çalışmıyorum. Sadece Aphrael ile konuşmaya çalışıyorum."
"Evet, ama büyüleri birbirine katıyorsun. Saçlarının ucuna kadar bir Troll büyüsünün içindeyken, Styric büyüsü deniyorsun."
"Belki, bu yüzden. Arjun'a varıp gerçek zamana dönünce, yeniden denerim."
Bhlokw, Ghnomb'un donmuş anının gri ışığının içinden, havada donakalmış bir göçmen kuş sürüsünü geçerek ayaklarını sürüye sürüye geldi. "Bir sonraki vadide, insan-şeylerin inlerinden var."
"Çok mu, az mı?" diye sordu Ulath.
"Çok. İnsan-şeylerin köpekleri de orada olacak mı?"
"İnsan-şeylerin inlerinin yakınında hep köpekler olur, Bhlokw."
"Öyleyse acele edelim." Tüylü Troll bir an duraksadı. "İnsan-şeyler bu yere ne diyor?"
"Burası Arjun denen yer - sanırım."
"Burası bizim gitmek istediğimiz yer, değil mi?"
"Evet."
"Niçin?"
"Adi olanlar Berit denen adama oraya gitmesini söylediler. Bizim düşüncemiz şu ki, biz de oraya Ghnomb'un kırılmış anı içinde gidip insan-şeylerin kuş konuşmasını dinleyelim. İnsan-şeylerden biri, Berit denen adamın bir sonra gönderileceği yerin neresi olduğunu söyleyebilir. Bir sonraki yer, Anakha'nın eşinin olduğu yer olabilir. Bunu bilmek bizim için iyi olur."

Anlatılanlar arasında yolunu bulmaya çalışan Bhlokw'un tüylü ensesi kabardı. "İnsan-şeylerin avlanması hep böyle basit-olmayan mı?"
"Basit-olmayan olmak, bizim türümüzün doğasıdır."
"Kafanıza acı vermiyor mu?"
Ulath, dişlerini göstermemeye çalışarak gülümsedi. "Bazen veriyor," diye itiraf etti.
"Benim düşüncem şu ki, basit bir av, basit-olmayan bir avdan iyidir. İnsan-şeylerin avlanması öylesine basit-olmayanki bazen niye avlandığımı unutuyorum. Troll'ler yenecek-şeyler avlar. İnsan-şeyler düşünce avlıyor."
Ulath Troll'ün algılaması karşısında biraz irkilmişti. "Benim düşüncem şu ki, senin düşüncen iyi olabilir," diye itiraf etti. "İn-san-şeyler gerçekten düşünce avlıyor. Buna biz çok değer veririz."
"Düşünce iyi, U-lat, ama onu yiyemezsin."
"Biz, göbeğimiz dolduktan sonra düşünce avlarız."

ilhanx

"Bu Troll ve insan-şeyler arasındaki fark, U-lat. Ben Troll'üm. Benim göbeğim hiç dolmaz. Acele edelim. Benim düşüncem şu ki, buradaki köpeklerin de öbür yerdeki köpekler kadar yemek-için-iyi olup olmadığım bilmek iyi olur." Bir an durakladı. "Seni kızdırmak istemem, U-lat, ama benim düşüncem şu ki, insan-şeylerin köpekleri, insan-şeylere göre daha yemek-için-iyiler." Tüylü patilerinden biriyle yanağını kaşıdı. "Yine de, göbeğim boşsa, bir in-san-şey yiyebilirim, ama bir köpek daha iyi olur."
"Öyleyse gidip, bir köpek bulalım."
"Senin düşüncen iyi, U-lat." Koca canavar uzanıp Ulath'm başını, onu neredeyse dizlerinin üzerine çökerterek, sevgiyle okşadı.
Çocuk Tanrıça parmak uçlarıyla Enessa'nın kırık kafasının yanma hafifçe dokundu ve gözleri uzaklara daldı.
"Eee?" diye sordu Vanion, ısrarlı bir sesle.
"Beni sıkıştırma, Vanion. Beyin çok karmaşıktır." Nazik araştırmasına devam etti. "İmkânsız," dedi nihayet, parmaklarını çekerek.
Betuana homurdandı.
"Lütfen böyle yapma, Betuana," dedi Aphrael. "Tek kastettiğim, burada yapamayacağımızdı. İyileştirmek için, başka bir yere götürmeliyim."
"Adaya mı?" diye tahmin yürüttü Vanion.

Kız başıyla onayladı. "Orada her şeyi kontrolümde tutabilirim. Burası hâlâ Cynesga - Cyrgon'un bölgesi. Ona ne kadar tatlılıkla sorarsam sorayım, bana izin yereceğini sanmıyorum. Burada dua edebilir misin, Betuana?"
Atan kraliçesi başını olumsuzca salladı. "Sadece Atan'da olur."
"Tanrınızla bu konuyu görüşeceğim. Gerçekten uygunsuz bir vaziyet." Yeniden eğilip elini Engessa'nm göğsüne koydu.
Atan generali görünüşe göre artık nefes almıyordu, yüzü ve vücudu donmuştu.
"Onu öldürdün!" diye kıza haykırdı Betuana.
"Adaya götürene kadar kanamayı durdurabilmek için, onu sadece dondurdum. Yarası o kadar kötü değil, ama kanama, beynin geri kalanını parçalıyor. Donma etkisi bunu bir damlamaya indirgiyor. Şu an yapabileceğim tek şey bu, onu Sama'ya götürene kadar bedeninin kendi kendine daha fazla zarar vermesini önleyecektir."
"Umut yok," dedi Betuana, endişeli bir bakışla.
"Sen neden bahsediyorsun? Onu bir iki gün içinde ayağa kaldırabilirim - ama onu, zamanı kontrol edebileceğim tek yer olan, adama götürmeliyim. Beyin kolaydır. Yürek aslında öylesine -neyse, bunu boş verin. İyi dinle, Betuana. Vanion ve sen onu Sar-na'ya ulaştırır ulaştırmaz, koşabildiğin en yüksek hızla Atan sınırına gitmeni istiyorum. Sınırı geçer geçmez, dizlerinin üzerine çök ve Tanrına dua et. İnatçı olacaktır - her zamanki gibi - ama peşini bırakma. İsteğini kabul ettirene kadar, başına bela ol. Engessa'yı adama götürmek için, onun iznine ihtiyacım var. Başka hiçbir çıkış yolu bulamazsan, onun için günün birinde hoş bir şey yapmaya söz vereceğimi söyle. Ama nasıl bir iyilik olacağı konusunda çok fazla ayrıntıya girme. Benim Engessa'yı kurtarabileceğimi, onun kurtaramayacağını sürekli hatırlat."
"Emrettiklerini yapacağım, Kutsal Kişi."
"Emretmedim, Betuana. Sadece önerdim. Senin üzerinde emretme otoritesine sahip değilim." Çocuk Tanrıça, Vanion'a döndü. "Bana kılıcını göster," dedi. "Şu sarı kana bir bakmak istiyorum."
Vanion kılıcını çıkardı ve kabzasından tutarak uzattı.
Kız titredi. "Onu sen tut, tatlım. Çelik içimi bir hoş yapıyor." Kılıcın üzerindeki izlere, gözlerini kısarak baktı. "Şaşırtıcı," diye mırıldandı. "Bu kan değil."

"Onları kestiğimizde onlardan akan buydu."
"Belki, ama yine de kan değil. Bu bir tür safra. Klael müttefiklerini biraz fazla uzakta aramış. Bu rastladığınız devler buralardan değil, Vanion. Onlar bu dünyadaki hiçbir yaratığa benzemiyor."
"Bunu anında fark ettik, Kutsal Kişi."
"Büyüklük ya da biçimlerinden bahsetmiyorum, Vanion. Sanki iç organları bile insan ve hayvanlarınki gibi değil. Tahminimce akciğerleri bile yoktur."
"Her şeyin akciğerleri vardır, Aphrael - belki balıklar dışında."

ilhanx

"Bu durum burası için geçerli, tatlım, Eğer bu yaratıkların damarlarında, kan yerine safra akıyorsa, karaciğerleri ile-" bir an, kaşlarını çatarak, sözünü yanda bıraktı. "Sanırım mümkün," dedi şüpheyle. "Yine de onların dünyasının havasmı koklamayı hiç istemezdim."
"Neden bahsettiğin konusunda en ufak bir fikrim bile olmadığını biliyorsun, değil mi?"
Kız gülümsedi. "Sorun değil, tatlım. Seni yine de seviyorum."
"Teşekkürler."
"Lafı bile olmaz."
"İyi bir memleket olabilir, dost Tikume," dedi Kring, taşlı çölde etrafına bakarak siyah deri ceketini düzeltti. "Açıklık ve çok engebeli değil. İhtiyacı olan tek şey su - ve birkaç iyi insan." İkisi beraber, düzensiz Peloi güruhunun başında at sürüyorlardı.
Tikume sırıttı. "Aslında meselenin özüne inersen, dost Kring, cehennemin de ihtiyaç duyduğu tek şey bu."
Kring güldü. "Cynesgalıların kampına daha ne kadar var?"
"Beş fersah daha. Kolay savaş olacak, Domi Kring. Cynesgalılar ata biniyor ve sizin kılıçlarınıza benzeyen kıvrık kılıçlar kullanıyorlar ama atları bodur ve pek de iyi değil. Üstelik Cynesgalılar da kılıç ustalıklarını geliştirmeyecek kadar tembel. Daha da iyisi, geniş, dökümlü yenleri olan, uçuşan giysiler giyiyorlar. Zamanlarının yarısını, kendi elbiselerine takılıp boğuşarak geçiriyorlar."
Kring'in sırıtışı bir kurt gibiydi.
"İyi koşabiliyorlar," diye ekledi Tikume, "ama daima aynı yere geri dönüyorlar."
"Aynı kamplara mı?" diye sordu Kring, inanamayarak.
Tikume başıyla onayladı. "Bu her şeyi daha çok kolaylaştırıyor.

Onları aramamıza gerek bile yok."
"İnanılmaz. Şef olarak başlarında çürük ağaç kütükleri mi var?"
"Duyduğum kadarıyla emirlerini Cyrgon'dan alıyorlar." Tiku-me tıraşlı kafasını oğuşturdu. "Bir Tanrının salak olabileceğini söylemek, sence sapkınlık mıdır?"
"Bizim tanrımız hakkında söylemediğin sürece güvenliktesin."
"Kilise'yle başımın belaya girmesini istemem."
"Emban aklı başında biridir, Domi Tikume. Düşmanımız hakkında yergi dolu şeyler söylediğin için seni dışlamayacaktır." Kring üzengilerinde yükselip, Cynesga çölünün boz enginliği boyunca baktı. "Heyecanla bekliyorum. Uzun zamandır sıkı bir kavgaya girmemiştim." Eyerine oturdu. "Neredeyse unutuyordum. Dost Oscagne'ye Cynesga kulaklarını ganimet olarak alıp alamayacağımı sordum. Hayır dedi."
"Ne yazık. Adamlar, teşvik olunca daha iyi savaşıyorlar."
"Hatta bu alışkanlık haline geliyor. Kuzey Atan'da Troll'lere karşı bir kez savaşmıştık ve ben, etrafımda onu benden satm alabilecek kimsenin olmadığını hatırlayana kadar, bir Troll'ün kulağını yan yarıya kesmiştim. Şu ilerdeki tepe garip görünüyor, değil mi?" Çöl zemininden yükselen, mükemmel düzgünlükteki kubbeyi gösterdi.
"Garip görünüyor. Üstünde hiç taş yok. Sadece toz."
"Belki bir kum tepesidir. Rendor'da, buna benzer kum tepeleri vardı. Rüzgâr kumları uçurup yuvarlak tepeler halinde yığıyor."
"Toz da kum gibi yığılır mı?"
"Belli ki öyle. Şu ilerimizdeki de bunun kanıtı."
Sonra, tepe ortasından yarılıp kenarları açıldı. Tüm ağırlığıyla kalkarken parlak siyah kanatlarından muazzam toz şelaleleri saçan Klael'in, üçgen yüzüne bakakaldılar.
Kring dizginlerini sertçe çekti. "Bu tepede bir gariplik olduğunu biliyordum!" diye haykırdı adamları etrafına toplanırken, kendi dikkatsizliğini lanetleyerek.
"Bu sefer yalnız gelmemiş!" diye bağırdı Tikume. "Kanatlarının altına askerler gizlemiş! Durun?'
"Koca şeytanlar, değil mi?" Kring, gözlerini kısarak kendilerine doğru koşturan savaşçılara baktı. "İster büyük olsun, ister küçük yine de piyadeler ve bu da bize gereken tek avantaj, değil mi?"
"Doğru!" Tikume' kikirdedi. "Bu Cynesgalıları kovalamaktan

daha eğlenceli olacak."
"Kulakları olup olmadığını merak ediyorum" dedi Kring, süvari kılıcını çekerken. "Eğer varsa, bunları toplayabiliriz. Dost Os-cagne'den henüz tamamen umudumu kesmedim."
"Bunu anlamanın tek yolu var," dedi Tikume ve kargısını kaldırarak saldırıyı başlattı.

ilhanx

Standard Peloi taktikleri, belli ki Klael'in askerlerini şaşırtıyordu. Göçebelerin atları ceylanlar kadar çevikti ve doğu Peloilerinin, kargıyı kılıca tercih etmeleri de ek bir avantajdı. Süvariler küçük gruplara ayrılıp saldırıya geçtiler. Uzun kollar halinde, her grup çelik maskeli canavarların biri üzerinde yoğunlaşarak ve her Peloi, yakın mesafeden kargısını koca gövdeye saplayıp hızla güvenli bir mesafeye kaçarak ileri atıldılar. Birkaç saldırının ardından düşman savaşçıların ön safları, gövdelerinden kısa mızraklar fırlamış halde, kirpiler gibi yere serilmişti.
Zırhlı askerler giderek çaresiz bir hale geldiler ve korkunç to-puzlarıyla havayı dövüp neredeyse tek bir ağır darbe bile indire-meyerek, hızla saldıran işkencecileri karşısında boş yere debelenip durdular.
"İyi mücadele!" diye nefes nefese bağırdı Kring, birkaç saldırıdan sonra. "İriler ama yeteri kadar hızlı değiller."
"Ayrıca pek de formda sayılmazlar," diye ekledi Tikume. "Son hallettiğim, hava kaçıran bir körük gibi tıslıyordu."
"Soluma konusunda sorunları var görünüyor, değil mi?" diye onayladı Kring. Birden gözleri kısıldı. "Bir dakika bekle, haydi bir şey deneyelim. Çocuklarına sadece at sürmelerini, sonra dönüp geri gitmelerini söyle. Daha fazla kargı ziyan etmeyelim."
"Tam anlayamadım, Domi."
"Yüksek dağlara hiç çıktın mı?"
"Birkaç kez. Neden?"
"Oralarda nefes almanın ne kadar zor olduğunu hatırladın mı?"
"Sanırım. Biraz başımın döndüğünü hatırlıyorum."
"Klael bu askerleri nereden topladı bilmiyorum, ama buralardan olmadıkları belli. Sanırım daha ağır havaya alışıklar. Onları peşimizden koşturalım. Eğer hava senin yerine işini görecekse, birini öldürmenin ne anlamı var ki?"
"Denemeye değer." Tikume omuz silkti. "Ama işin eğlencesini

bayağı azaltıyor."
- "Daha sonra Cynesgalılarla eğlenebiliriz. Önce Klael'in piyadelerini ölümüne koşturalım. Sonra Cyrgon'un süvarilerini katlederiz."

"Bu konuda biraz benim lafımı dinle," dedi Talen'e Stragen, birlikte depoya giden sallantılı merdivenleri tırmanıyorlardı. "Artık Valash'ı çözdüm, yani tepkilerini senden daha iyi ölçebilirim."
"Peki. O senin sazanın. Onunla sen oyna."
Stragen kötü kokulu deponun kapısını açtı ve ikisi, ıvır zıvırm arasından Valash'm köşesine doğru kendilerine yol açtılar.
Brokat ceketli sıska Dacite yalnız değildi. Yüzü açık, sızıntılı yaralarla dolu karanlık bir Styric de masadaki iskemlelerden birine çökmüştü. Styric'in sağ kolu yanından sarkıyordu, yaralı yüzünün sağ kısmı çökmüştü ve sağ göz kapağı da neredeyse sağ gözünü tamamen kapayacak şekilde düşmüştü. Belli ki etrafının hiç farkında olmaksızın kendi kendine mırıldanıyordu.
"Bu uygun bir zaman değil, Vymer," dedi Valash.
"Oldukça önemli, Efendi Valash," dedi Stragen, çabucak.
"Peki, ama uzun sürmesin."
Masaya yaklaşırlarken Talen'in midesi birdenbire alt üst oldu. Komadaki Styric'den, dayanılmaz bir çürük et kokusu yayılıyordu.
"Bu benim efendim," diye kısaca açıkladı Valash.
"Ogerajin mi?" diye sordu Stragen.
"İsmini nereden bildin?"
"Sanırım bir kere bana söylemiştiniz - ya da arkadaşlarınızdan biriydi. Ortalıklarda dolaşamayacak kadar hasta değil mi?"
"Seni ilgilendirmez, Vymer. Bana getirdiğin önemli bilgi nedir?"
"Ben değil, Efendi Valash. Reldin bir şeyler duymuş."
"Öyleyse konuş, çocuk."
"Peki, Efendi Valash," dedi Talen, başını bir tür yarım selamlamayla indirerek. "Bu sabah çok erken, bir vakitte rıhtım meyhanelerinden birine gitmiştim ve iki Edomlu denizcinin konuştuğunu duydum. Bir şeyler hakkında çok hayacanlanmış görünüyorlardı. Biraz yanlarına yaklaşıp meseleyi anlamaya çalıştım. Edomluların Chyrellos Kilisesi hakkında neler hissettiklerini bilirsiniz."
"Sadede gel, Reldin."
"Evet efendim. Sadece açıklamaya çalışıyordum. Denizcilerden

ilhanx

biri limana yeni gelmişti ve diğerine, Edom'daki birilerine - sam-jim adı Rebal olan birine - haber iletmesini söylüyordu. Öyle görünüyor ki ilk gemici Valesia'dan yeni gelmişti, oradaki limandan ayrılırken gemisi, Valles'den gelen bir filonun yanından geçmiş."
"Bunda önemli olan nedir?" diye sordu Valash.
"Ben de bu noktaya geliyorum. İlk denizciyi öylesine heyecanlandıran şey, gördüğü gemilerin hepsinde Chyrellos Kilisesi'nin sancağı olması ve güvertedeki savaşçıların hepsinin zırhlı olmasıymış- Tamuli halkını zorla sapkınlığa geçirmeye gelen Kilise Şövalyeleri hakkında bir şeyler zırvalayıp duruyordu."
Valash, ağzı yarı açık, dehşet içinde ona bakıyordu.
"Bu kısmı duyar duymaz, oradan sıvıştım. Vymer, sizin bunları bilmek isteyebileceğinizi düşündü, ama ben o kadar emin değildim. Elenelerin dini tartışmaları bizi ne ilgilendirir ki? Bu bizi ilgilendirmez, değil mi?"
"Kaç gemi?" diye sordu Valash yarı boğulmuş bir sesle. Gözleri yuvalarından fırlamıştı.
"Denizci kesin sayılar söylemedi, Valash efendi," diye gülümsedi. "Bana öyle geldi ki, bildiği sayılar yetersiz kalmıştı. Sanırım filo, ufku bir uçtan diğerine kaplıyormuş. Eğer o zırhlı adamlar Kilise Şövalyeleri' yse sanırım o gemilerin hepsinde onlardan vardı. Bu adamlar hakkında öyküler duymuştum. Peşinden gittikleri adamların yerinde olmak istemezdim. Bu bilgi kaç para eder, Efendi Valash?"
Valash, hiç karşı çıkmadan kesesine uzandı.
Stragen birdenbire, "Bu sıralarda ormandaki kamplardan hiç haberci geldi mi, Valash efendi?" diye sordu.
"Bu seni ilgilendirmez, Vymer."
"Siz ne derseniz öyledir, Efendi Valash. Demek istediğim, onları halk arasında konuşmamaları konusunda uyarmanız. Ormandan gelmişe benzeyen birkaç adam gördüm. Birisi diğerine, Scarpa Cyrga'dan talimat almadan hiçbir şey yapamayacaklarını söylüyordu. Cyrga kim? Daha önce adını duymamıştım."
"Kim değil, Vymer," dedi Talen. "Neresi. Cyrga, Cynesga'da bir kenttir."
"Gerçekten mi?" Stragen'in ifadesi, meraklı bir hal almıştı. "Bu adı ilk defa duyuyorum. Neredediir? Cyrga'ya varmak için hangi yoldan gidersiniz?"

"Yol Vigay Kuyusu'nun yakınındadır," diye konuştu hastalıklı Ogerajin etrafa ilan eder gibi yüksek bir sesle.
Valash boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı ve ellerini boş yere efendisinin yüzünün önünde sallamaya çalıştı ama Ogerajin onu elinin tersiyle itti. "Gündüzü arkana al," diye devam etti Styric.
"Efendi Ogerajin," diye karşı çıktı Valash, ciyaklayan bir tonda.
"Sus, uşak," diye payladı Ogerajin. "Bu yolcunun sorusunu cevaplayacağım. Amacı kendini Cyrgon'a takdim etmek ve önünde eğilmekse, yolu bilmelidir. Devam et, yolcu, Vigay Kuyusu'nu geç ve kuzeybatıya doğru çöle gir. Hedefin, Cyrgon'un isteği dışında girenlerin felakete uğrayacağı, Yasak Dağlar olsun. Bu karanlık yasaklanmış yüksekliklere vardığında, Cyrgon'un Sütunları'nı ara, çünkü onlar sana yol göstermeden Cyrga senin için sonsuza dek saklı kalacaktır."
"Lütfen, Efendi." Valash keder içinde sayıklayan yaşlı deliye bakarken çaresizce ellerini oğuşturuyordu.
"Sana susmam emrettim, uşak. Bir kez daha konuşursan, emin ol ki ölürsün." Arkasını dönüp deli bakışlı tek gözünü Stragen'e dikti. "Göçerlerin geçmeye ürktüğü Tuz Ovaları sakın seni yıldırmasın yolcu. Sür atını, ölü beyazlıktan cesurca geç, o beyazlık ki, kıymetli tuzu çıkarmak için ocaklarda çalışan zalimlerden başka hiçbir hayat barındırmazlar.
"Tuz Ovaları'nm ardında, önündeki ufukta Yasak Dağlar'm karanlık silueti belirecektir ve eğer Cyrgon dilerse, parlak beyaz sütunları seni saklı kentine götürür.
"Kemikler Ovası'ran seni ürkütmesine izin verme. Bu kemikler, ölüme kadar Cyrgon'un seçilmişleri için çalışan kölelere aittir ve onlar görevleri bitince, çöle teslim edilir.
"Kemikler Ovası'ndan sonra, ardında Saklı Şehir Cyrga'yı barındıran Yanılsama Kapıları'na gelirsin. Ölümlülerin gözleri, bu kapıları algılayamaz. Çatlamış bir duvar gibi, Yasak Dağlar'm eteğinde dikilirler, senin yolunu kapamak için. Gözlerini her ne olursa olsun, Cyrgon'un iki beyaz sütununa dik ve adımlarını onların arasındaki boşluğa yönlendir. Gözünün sana sunduğu kanıta güvenme, çünkü yekpare görünen duvar sis gibidir ve yolunu kapamaz. Aralarından geç ve Cyrgon'un sayısız bölüğünün huzursuz uykusunda yattığı ve onun kudretli sesinin bir kez daha düşmanlannı

ilhanx

perişan etmek için onları çağıracağı anı bekledikleri, Kahramanlar Vadisi'ne giden karanlık koridorda ilerle."
Valash bir adım geriledi ve Talen'e ısrarla, kendisini izlemesi için işaret etti.
Meraklanmış olan Talen de adamı izledi. "Efendi Ogerajin'i ka-ale almayın, çocuk" dedi Valash ısrarla. "Sön zamanlarda pek iyi değil ve bu hezeyanlar ona sık sık geliyor."
"Ben de öyle düşünmüştüm, Efendi Valash. Ona bir doktor getirmeniz gerekmez mi? Gerçekten çıldırmış, biliyor musunuz."
"Bir doktorun onun için yapabileceği bir şey yok," diye omuz silkti adam. "Sadece Vymer'in, yaşlı adamın ne dediğini bilmediğini anlamasını sağla." Valash, Ogerajin'in hezeyanları yüzünden fazlasıyla endişeli görünüyordu.
"O zaten biliyor, Efendi Valash efendi. Birileri, böyle 'kudretli, haşmetli' diye yüksekten atmaya başladı mı, eyerinin kaymakta olduğuna emin olabilirsin."
Hastalıklı Styric hâlâ o boş tınılı ses tonuyla çılgınlığına devam ediyordu. "Kahramanlar Vadisi'nin ardında, güneşte parlayan ve Saklı Şehir" e su sağlayan Cyrgon Kuyusu'nu göreceksin.
"Kuyu'nun yakınındaki kanallarla işlenmiş tarlalarda, kara Cyrga'yı, gece duvarının içinde bir dağ gibi yükselirken göreceksin. Cesurca oraya git ve Kutsanmış Cyrgai şehrine gir. Bu kapalı doruğun tepesine giden dik sokakları çık ve orada, bilinen dünyanın tepesinde, bu siyahlığın içinde, beyazı bulacaksın, tebeşir sütunlarının, Cyrgon'un kutsal sunakta sonsuza dek yandığı Kutsalların Kutsalı'nın çatısını ve eşiğini taşıdığı.
"Bu korkunç varlık önünde yüzünün üzerine düş, Vanet, tyek Alcor! Yala Cyrgon! diye haykır ve eğer onu memnun etmezsen, seni yok edecektir.
"İşte, yolcu, tüm olmuş ve olacak her şeyin Kralı ve Tanrısı Kudretli Cyrgon'un yüreğinde yatan Saklı Şehirln yolu budur."
Sonra çıldırmış Styric'in yüzü, grotesk bir neşe maskesine dönüştü ve anlamsız tiz bir kıkırdamayla, gıdaklamaya başladı.

on dördüncü bölüm
"TAMAM SPARHAWK, ARTIK önüne dönebilirsin."
"Giyinik misin?"
Kız içini çekti. "Bir dakika bekle." Satenimsi bir hışırtı duyuldu. "Böylesi iyi mi?" diye sordu aksi bir sesle.
Adam döndü. Tanrıça parlak, beyaz bir elbiseye bürünmüştü. "Böylesi daha iyi."
"Aman ne iffetlisin. Bana elini uzat."
Kızın ince elini avucuna aldı ve beraberce, Dirgis'in doğusundaki ormanlı tepelerden yukarıya doğru süzüldüler. "Sarna, dosdoğru güneyin biraz batısında," dedi kıza.
"Nerede olduğunu biliyorum."
"Sadece yardımcı olmaya çalışıyordum."
Hızla güneybatıya ilerlerken altlarındaki toprak geriye akıyordu.
"Aşağıdaki insanlar bizi görebilirler mi?" diye merakla sordu.
"Tabii ki hayır. Neden?"
"Sadece merak ettim. Bunun, halk hikâyelerinde yeri olan bazı delice efsaneleri açıklayabileceğini düşünmüştüm."
"Siz insanlar çok yaratıcısınız. Bizim yardımımız olmadan da delice hikâyeler icat edebilirsiniz."
"Bugün uzlaşmaz bir ruh hali içindesin. Oraya varmamız ne kadar sürecek?"
"Sadece birkaç dakika."
"İlginç bir seyahat yöntemi."
"Fazla abartılıyor."
Bir süre susarak yola devam ettiler. "İlerideki Sarna," dedi kız.
"Vanion sence buraya varmış mıdır?"
"Sanmam. Belki günün ilerleyen saatlerinde. Aşağı iniyoruz." Kentin kuzey ucundan bir mil kadar uzak bir açıklığa yumuşakça

ilhanx

indiler ve Aphrael, daha tanıdık bir biçim olan Flüt haline döndü. "Beni taşı," dedi kollarını uzatarak.
"Sen yürümeyi biliyorsun."
"Seni Dirgis'den buraya kadar taşıdım. Adil ol, Sparhawk."
Adam gülümsedi. "Sadece şaka yapıyordum, Aphrael." Onu kollanna alıp ormandan geçerek, kente doğru yürümeye başladı. "Nereye gideceğiz?" diye sordu kıza.
"Atan kışlasına. Vanion, Itagne'nin orada olduğunu söyledi." Kız kaşlarım çattı. "Oh, bu gerçekten imkansız!" diye patladı.
"Neler oluyor?"
"Sör Anosian, umutsuzca münasebetsiz. Dediklerinden hiçbir şey anlayamıyorum."
"Nerede?"
"Şamar" da. Bana Kring ve Tikume'nin yeni keşfettikleri bir şeyi anlatmaya çalışıyor, ama her kelimenin sadece üçüncüsünü anlayabiliyorum. Bu adam niye derslerine biraz daha yoğunlaşmaz?"
"Anosian biraz - eee-"
"Aradığın kelime 'tembel' Sparhawk."
"Enerjisini korumayı seviyor," dedi Sparhawk, Pandion yoldaşını koruyarak.
"Tabii ki öyle." Tanrıça kaşlarını çattı. "Bir dakika dur."
"Ne oldu?"
"Aklıma bir şey geldi."
"Şimdi ne geldi aklına?"
"Tynian'in, Chyrellos'dan getirdiği şövalyeleri seçerken, biraz seçici davranmamış olabileceğini düşündüm/'
"Eline geçirebildiklerinin en iyilerini getirdi."
"Sanırım mesele burada. Komier'den niye hiç rapor almadığımı merak edip duruyordum. Sanırım Tynian ona, Anosian'dan daha yetenekli tek bir Pandion bile bırakmadı. Sizin aranızda, birkaç fersahtan uzağa haber iletebilen çok fazla kişi yok ve görünüşe göre, Tynian bunu başarabilenlerin hepsini toparlamış."
"Anosian'ın anlatmaya çalıştıklarından anlam çıkarabildin mi?"
"Nefes almakla ilgili bir şeyler. Birilerinin bu konuda sorunları var. Itagne ile konuştuktan sonra, oraya uzanıp bir göz atacağım. Belki aynı odada olursak, Anosian biraz tutarlı olabilir."
"Nazik ol."

Kent kapılarından geçerek Sarna'ya girdiler. Sparhawk, yerel Atan garnizonunu barındıran düz taş kaleye giden dar yollar boyunca Çocuk Tannça'yı kucağında taşıdı.
Kırmızı pelerinine sarınmış Itagne'yi, büyük toplantı salonunda tüm duvarı kaplayan haritanın önünde buldular. "Ah, Itagne," dedi Sparhawk. "İşte buradasın." Flüt'ü yere bıraktı. ?
"Korkarım ki sizi çıkaramadım, Sör-?"
"Benim, Itagne, Sparhawk."
"Buna asla alışamayacağım. Seni Beresa'da sanıyordum."
"Oradaydım - düne kadar."
"Nasıl bu kadar çabuk gelebildin?"
Sparhawk ellerini Flüt'ün küçük omuzlarının üzerine koydu. "Sormaya gerek var mı?"
"Ah. Seni Sarna'ya getiren nedir?"
"Vanion'un başı çölde belaya girdi. Geri dönüyor. O ve Betuana, Engessa'yı bir sedyenin üzerinde getiriyorlar."
"Dünyada, Engessa'yı yaralayabilecek kadar iri biri mi varmış?"
"Belki bu dünyada yok, Itagne," dedi Aphrael. "Kleel başka bir yerden bir ordu getirdi. Çok garipler. Vanion ve Betuana bu akşam burada olacaklar. Sonra Betuana'nm Atan'a gitmesi gerekiyor. Buradan ne kadar tutar?"
Itagne haritaya baktı. "On beş fersah."
"İyi. O zaman bu onun çok zamanını almayacaktır. Engessa'yı adaya götürebilmem için, Tanrısının iznini alması lazım. Kafasının bir yanı içeri göçmüş ve bunu burada onaramam."
"Yüce Tanrım!" diye haykırdı Itagne. *?
"Fark etmiş olman ne hoş."
Adam hafifçe gülümsedi. "Başka ne var, ne yok?"
"Bayağı bir şeyler var," dedi Sparhawk. "Zalasta, Sephrenia'yı öldürmeye çalıştı."
"Ciddi değilsin!"
"Korkarım öyleyim. Hayatını kurtarmak için, Bhelliom'u kullanmak zorunda kaldık."

ilhanx

"Sparhawk!" Itagne gözlerini kocaman açtı.
"Sorun yok, Itagne," dedi Aphrael, odanın öbür tarafına gidip ellerini uzatarak.
"Bu Kraliçe Ehlana'yı tehlikeye atmadı mı?" diye sordu kızı
212

kucağına alırken.
Sparhawk başını salladı. "Sanırım Xanetia, bu mırıltılı gürültüleri bastırabiliyor. Ehlana hâlâ güvenlikte - en azından Bhelliom böyle dedi." Ama yüzünde, yine de endişeli bir ifade vardı.
"Tanrıya şükür!"
"Bir şey değil," dedi Aphrael, "ama aslında Bhelliom'un fikriydi. Ancak hâlâ bazı sorunlarımız var. Vanion'un Klael'in ordusuyla karşılaşması, ona şövalyelerinin yarısına mal oldu."
"Bu bir felaket! Bu şövalyeler olmadan Şamar'ı koruyamayız."
"O kadar emin olma, Itagne," dedi kız. "Anosian adlı bir Pan-dion şövalyesinden karmakarışık bir mesaj aldım. Samafdâymış, Kring ve Tikume, Klael'in askerleriyle ilgili bir şey keşfetmişler. Oraya bir uzanıp neler olup bittiğini öğreneceğim."
"Klael, Berit ve Khalad'ı gözlemde tutuyor," diye devam etti Sparhawk. "Arjun Denizi'ni geçerken onu görmüşler." Yüzünün bir yanını kaşıdı. "Aklına başka bir şey geliyor mu, Aphrael?"
"Pek çok şey. Ama burada yapmakta olduğumuz şeyle pek bir ilgileri yok." Itagne'yi öpüp kucağıdan yere süzüldü. "Çok sürmez," dedi onlara. "Eğer ben dönmeden Vanion gelirse, Sephrenia hakkındaki haberleri ona hassasiyetle verin ve şimdi iyi olduğunu da söyleyin. Ona dikkat edin, beyler. Kış ayındayız ve tepenizde bir çatı bulunsa, iyi olur." Kapıya gidip açtı ve kapıdan çıkarken kaybolup gitti.
Tiana, Arjun Denizi diye bilinen büyük gölün, kuzey kıyısm-daydı. Burası, geniş bir limanı olan ve sürekli dolup taşan bir Ta-mul kentiydi. Geniş göl mavnası yanaşır yanaşmaz Berit ve Kha-lad atlarını kıyıya indirdiler. "Şu hanın adı neydi?" dedi Khalad.
"Beyaz Martı," diye cevapladı Berit.
"Şiirsel," diye belirtti Khalad.
"Herhalde diğer isimlerin hepsi kullanılmıştı. İnsanların kafası karışmadan önce, bir kentte kullanabileceğin belli sayıda aslan, ejder ve domuzlar vardır."
"Krager'in notları giderek daha ayrıntılı talimatlar içermeye başladı," dedi Khalad. "Bizi Sopal'a yolladığı zaman sadece kentin ismini vermişti. Şimdi kalacağımız yerleri de seçiyor. Belki de bu, küçük yolculuğumuzun sonlarına yaklaştığımızı gösteriyordur."
"Sör Ulath, bizi buradan Arjuna'ya göndereceklerini söyledi."
213

"Eğer bu gölün-etrafında bu kadar uzun süre dolanacağımızı bilseydim, yanımda olta getirirdim."
"Ben aslında şahsen pek balık sevmem."
"Kim sever ki? Bu aslında sedece evden çıkabilmek için kullanılan bir bahanedir. Ağabeylerim ve ben, evde uzun süre durduğumuzda, annelerimizin bize yapılacek işler bulmaya başladıklarını fark ettik."
"Garip bir ailen var, Khalad. Çoğu adamın tek annesi olur."
"Babamın fikri. İşte Beyaz Martı." Khalad sokağı işaret etti.
Han şaşılacak şekilde temiz ve bakımlıydı. İyi bir ahırı vardı ve odalar, titizlik derecesinde düzgündü. İki genç adam atlarının gereksinimlerini karşıladılar, eyer çantalarını odalarına taşıdılar ve hanın arkasına bitiştirilmiş hamamdan yararladılar. Sonra, kendilerini çok daha iyi hissederek, akşam yemeğine kadar vakit geçirmek için meyhaneye girdiler. Khalad kalkıp çini sobayı dikkatle inceledi.
"İlginç bir fikir. Eosia'da beğenilir mi, merak ediyorum."
"Ben ateşi görmeyi tercih ederim," dedi Berit.
"Tüm istediğin buysa mumlara bakabilirsin. Şömine çok verimli değildir ve korkunç pislik yaratır. Soba çok daha kullanışlı -üzerinde yemek bile pişirebilirsin. Sanırım eve gidince, annemlere bundan bir tane yapacağım."
"Mutfaklarını yıkmaya başlarsan seni süpürgelerle kovalarlar."
"Sanmıyorum. İçinde kömür tozları yüzmeyen bir yahni fikri hoşlarına gidebilir."
Masalarına yaklaşan adamın üzerinde başlıklı bir pelerin vardı, başlığı yüzünü kapıyordu. "Size katılmama itiraz etmezsiniz, sanırım?" diyerek oturup başlığını hafifçe geri itti.
Micae Körfezi'nde gördükleri Styric, karşılarında duruyordu.
"İyi gelmişsin, komşu," dedi Berit. "Tabii sen nereye gideceğimizi biliyordun, bizse bilmiyorduk."
"Kuruman ne kadar sürdü?" diye sordu Khalad.
"Hoşbeş kısmını atlayabilir miyiz?" dedi soğukça Styric. "Sizin için yeni talimatlarım var."
"Yani dostluğumuzu tazelemek için uğramamış miydin?" diye sordu Khalad. "Dağıldım."

ilhanx

"Çok komik." Styric bir an durakladı. "Şimdi cebimden notu çıkaracağım, yani bıçaklarınızı çekmeyin."
214

"Aklımdan bile geçmez, eski dostum," diye homurdandı Khalad.
"Bu senin için, Sparhawk." Styric, mühürlü parşömeni uzattı.
Berit parşömeni alıp mührü kırdı. Notu tanımalarına yarayan Kraliçe'nin saçını dikkatle çıkarıp yüksek sesle okudu. "Sparhawk. Kara yoluyla Arjun'a git. Orada yeni talimatlar alacaksın Krager."
"Her zamankinden daha sarhoştu herhalde," dedi Khalad. "Bu sefer tüm o küçük yorumlarla uğraşmamış. Sadece meraktan soruyorum dostum, niye bizi doğrudan, Sopal'den Arjun'a yollamadı? Herkese zaman kazandırmış olurdu."
"Bu seni hiç ilgilendirmez, Elene. Sadece sana denileni yap."
"Ben bir çiftçiyim, Styric, yani bunu yapmaya alışığım. Ama buradaki dostum, Prens Sparhawk sabırsızlanabilir ve bu da onu huysuzlaştınr." Khalad, serseri suratlı haberciye gözlerini kısarak baktı. "Konu açılmışken, sana bir öğüdüm var, eski dostum. Buradan Arjun'a, at sırtında yirmi günde gidilir. Oraya varana kadar Sparhawk oldukça çekilmez olacaktır. Eğer bir sonraki mesajı ulaştıracak kişi sensen, ona fazla yaklaşmamanı öğütlerim."
"Sanırım huysuzluğunu yenmesini sağlamanın bir yolunu bulabiliriz," dedi alaycı bir tavırla. "Arjun'a varmak için, yirmi gününüz yok. On dört gününüz var." Ayağa kalktı. "Geç kalmayın." Dönüp kapıya yürüdü.
"Haydi gidelim," dedi Khalad.
"Nereye?"
"Onun peşine."
"Niye?"
Khalad iç çekti. "Onu biraz sarsmak için, Berit," dedi abartılmış bir sabır ifadesiyle. "Onu soyup giysilerini aramak istiyorum. Bir sonraki mesaj üzerinde olabilir."
"Deli misin? Bunu yaparsak, Kraliçeyi öldürebilirler."
"Sadece habercilerini tartakladık diye mi? Salaklaşma. Onlar Bhelliom'u istiyor ve ona karşı ellerindeki tek takas fırsatı Kraliçe. Habercilerinin her birini teker teker öldürebiliriz, ama yine de ona bir şey yapmazlar. Şu Styric'i biraz sarsıp ceplerini arayalım. Eğer bir sonraki mesajı ele geçirebilirsek, onların önüne geçebiliriz."
"Biliyor musun, haklı olduğunu düşünüyorum. Kraliçeye bir Şey yapmazlar, değil mi?"
"Hiç şansları yok, Lordum. Şu Styric'e biraz görgü kurallarını
215

öğretelim. Sparhawk da zaten böyle yapardı."
"Yapardı, değil mi?" Berit arkadaşına dikkatle baktı. "Bu adam
seni gerçekten rahatsız ediyor, değil mi?"
"Evet, aslında ediyor. Davranışından hoşlanmıyorum." "Öyleyse gidip davranışlarını biraz değiştirelim."
"Salakça bir şey yapmayacağım," dedi Kalten. "Sadece biraz etrafa bakınmak istiyorum." Üçü, Narstil'in dağınık orman kampında, ağaçların altında oturuyorlardı. Ateş yakmışlardı ve üç çalıntı tavuk kızarırken yağları ateşe damlıyordu.
"Kimsenin canı acımyacak," dedi Caalador, Bevier'e. "Eğer içeri girmemizin vakti gelirse, arazinin durumunu bilmeliyiz."
"Kendini dizginleyebileceğinden emin misin?" diye sordu Be-vier Kalten'e. "Orada yapayalnız olacaksın, biliyorsun."
"Ben artık büyüdüm, Bevier," dedi Kalten. "Her şey olması gereken hale dönene kadar, gürültülü bir şey yapmayacağım. Yeniden böyle bir şans elimize geçmeyebilir. Senga onunla gidip bira satmasına yardım etmemi istedi. Bu dünyadaki en doğal şey ve kimse beni tanımayacak. Natayos'da çok kıymetli bilgiler toplayabilirim ve pencerede duran birilerini tamyabilirsem, şu iki arkadaşımızın tam olarak nerede olduğunu kesinlikle öğrenmiş oluruz. O zaman da kırık burunlu arkadaşımız, mavi arkadaşıyla konuşur ve kimse gözünü bile kırpamadan onları oradan kaldırırız. Sonra aşağı inip bazılarına, tam olarak ne kadar üzgün olduğumuzu açıklarız."
"Ben şahsen, onaylıyorum," dedi Caalador, Bevier'e.
"Taktik olarak iyi görünüyor" diye itiraf etti Bevier. "Ama - eee - Col eğer başı belaya girerse, nasıl yardım isteyecek?"
"Yardıma ihtiyacım olmayacak, çünkü sıradışı bir şey yapmayacağım. Oraya gideceğim, Shallag, o yüzden beni vazgeçirmek için boşuna nefes tüketme."

ilhanx

Senga, karmakarışık kamptan geçerek yanlarına geldi. "Arabası yüklendi, Col," diye seslendi. "Hazır mısın?"
Kalten ayağa kalktı. "Sen ne zaman hazırsan, Senga," dedi ve yarı pişmiş tavuğunu ateşten çekip yeni arkadaşına katılmaya gitti. "Burada oturup ağaçları saymaktan zaten sıkılmıştım."
Natayos'a varmaları, bir öküzü acele etmeye zorlamanın hiçbir yöntemi olmadığı için üç saat aldı. Yol iyi düzenlenmişti, ormanda

Icıvrıla kıvrıla, en az direnişe rastlanacak şekilde ilerliyordu.
"İşte orada," dedi Senga, dar bir akıntı sığlığından geçerlerken. Ağaç kütüklerinin benekleriyle kaplı bir açıklığın ötesinde, geçen yüzyılların taşların köşelerini yuvarlaklaştırdığı yıkılmış kadim kenti göstererek. "Oraya vardığımızda, yanımdan ayrılma Col. Uzak durmamız gereken birkaç yer var. Kapının hemen yanında, gerçekten kimsenin yanma yaklaşmasını istemedikleri bir bina var."
"Ya?" dedi Kalten, ilerideki yosunlu harabeye gözlerini kısarak bakarken, "içinde ne var ki, bu kadar önemsiyorlar?"
"En ufak bir fikrim bile yok ve sorarak sağlığımı tehlikeye atacak kadar da meraklı değilim."
"Belki orası hazine binalarıdır," diye fikir yürüttü. "Eğer bu ordu söylediğin kadar büyükse, bayağı bir ganimet toplamışlardır."
Senga omuz silkti. "Sanırım olabilir, ama bunu anlamak için bütün muhafızlarla savaşmaya niyetim yok. Buraya bira satmaya geldik, Col. Böylece hazinelerinin büyük bir kısmına sahip olabiliriz, hem de tehlikeye girmeden."
"Ama bu çok namusluca," diye sırıtarak karşı çıktı. "Bizim gibi insanlar için, namuslu iş, ahlaksızlık değil midir?"
Senga güldü ve elindeki uzun ince sırıkla öküzün gövdesine vurdu. Gıcırtılı kağnı çürüyen duvarlara doğru engebeli toprağın üzerinde sarsılarak ilerledi.
"Hey, Senga!" Kapıdaki düzensiz muhafızlardan biri, Kalten'in arkadaşını selamladı. "Niye bu kadar oyalandın? Son gittiğinden beri, buraları bir tabak kum kadar kuruydu."
"Arkadaşların ustama fazla mesai yaptırıyor. Talebi karşılayamıyor. Siz içmeden önce, birayı biraz dinlendirmemiz gerekiyor. Olmamış bira, adamın midesine garip şeyler yapar."
"Fiyatlara yine zam yapmadın, değil mi?"
"Hayır. Eski fiyatlar."
"Sanırım aldığın fiyatın on kat fazlası."
"Yok, o kadar da değil. Nereye indirmemi istersin?"
"Geçen seferki yere. Ben şimdi ortalığa haber salarım, millet de kuyruğa girmeye başlar."
"Bu sefer muhafız istiyorum, Mondra. Geçen seferki gibi son fıçı bittikten sonra bir kargaşanın çıkmasını istemiyorum."
"Hallederim. Bana da biraz ayır."

Öküz arabası gıcırdayarak kapıdan geçti ve kaldırım taşlarını yosunların aşındırdığı geniş bir sokağa çıktılar. Belli ki son birkaç yıldır, Natayos'da bayağı bir iş yapılmıştı. Harap duvarların köşe taşları dikkatsizce tekrar yerlerine sokuşturulmuş ve soyulmuş kütük desteklerle sabitlenmişti. Uzun zaman önce yıkılmış çatılar, ağaç liflerinden yapılmış hasırlarla doldurulmuş ve boğuk sesli tropik kuşlar için birer yuva oluşturmuştu; sağda solda yarı yanmış ağaç ve çalı öbekleri, sokak ve evlerden çıkarılan çöp yığınlarını yakarak ortadan kaldırmaya çalışan umursamaz işçilerin izlerini ele veriyordu. Halk tembelce sokaklarda dolanıyordu. Astel, Edom ve Daconia'dan gelen Elenelerin yanı sıra, Arjuniler ve Cynesgalılar da vardı. "Disiplin" kelimesinin anlamını bile bilmiyor görünen kaba saba giyimli, tıraşsız bir güruhtu.
"Buna kaç para alıyorsun?" dedi Kalten, arabadaki bira fıçılarının birini okşayarak.
"Maşrapası bir peni."
"Bu insafsızca!"
"Almak zorunda değiller ki." Omuz silkti. "Doldurmadan önce, parayı al. Verilen sözleri kabul etme."
"Ahlaki acılarımı dindirdin, Senga," diye güldü. "Bu fiyata, yaptığımız iş pek de namuslu sayılamaz."
"Bak sana bahsettiğim bina şu."
Kalten, iyi görünen harabeye bakmak üzere dönerken olabildiğince umursamaz görünmeye çalıştı. "Gerçekten de kimsenin oraya bakmasını istemiyorlar. Pencerelerdeki demir çubuklarla hapishaneye benziyor."
"Pek değil, Col. Parmaklıklar insanları dışarıda tutmak için, içeride değil."

ilhanx

Kalten homurdanarak binaya bakmaya devam etti. Parmaklıklı pencerelerde kötü bir şekilde yerleştirilmiş ucuz, dalgalı camlar vardı. İçerideki perdeler, orada olabilecek herhangi birinin ya da şeyin görünmesine imkân vermiyordu. Kapıda ve her köşede muhafızlar vardı. Kalten kızgınlıktan ulumak istedi. Hayatının merkezi haline gelmiş olan o narin kız belki de sadece yirmi yarda uzağmdaydı, ama ayın öte tarafmdaymış gibi uzaktı. Bu dalgalı camlardan baksa bile, değişmiş yüz hatlarıyla onu tanıması olanaksızdı.
Senga, birayla muhafız kiralarken arkadaşı işe girişti. Scarpa'mn

asileri tam serseriydiler, bağrışıp gülüyorlardı, genel olarak keyifleri yerindeydi. Düzenli bir şekilde kuyruğa girdiler, Kalten ve Sen-za'nın maşrapaları kehribar birayla doldurduktan arabamn arkasındaki yere, ikişer ikişer yaklaştılar. Çeşitli maşrapa, kupa ve kovaların kapasiteleri konusunda birkaç tartışma çıktı, ama Senga'nm konu hakkındaki son sözü kesindi, yüksek sesle karşı çıkanlar bir kez daha fikirlerini gözden geçirsinler diye sıramn en sonuna gönderiliyor ve yeniden en öne doğru savaşmaları gerekiyordu.
İki girişimci son fıçıyı da boşaltıp hayal kırıklığı içindeki geç kalmışları yolladıktan sonra, Kalten tanıdık bir figürün, yosunlu alanı geçerek, öküz arabasına yaklaştığını gördü. Krager iyi görünmüyordu. Kafası kazıtılmıştı, bir balık göbeği kadar solgundu ve sefahatlere dalmış yüzü, geçen yılların yoğun içki alemleri sayesinde yıpranmıştı. Giysileri, belirgin bir şekilde pahalı görünmesine rağmen, buruşuk ve kirliydi. Bedeninden dalga dalga geçen bir titremeyle sürekli olarak sarsılıyordu.
"Sanırım şarap getirmediniz," dedi Senga'ya umutla.
"Pek talep yok," dedi Senga, arabanın arka kapağını kapatarak. "Bu heriflerin çoğu bira istiyor."
"Şarap bulabileceğim bir yer biliyor musun?"
"Etrafa bir sorarım. Neyi tercih edersin?"
"Bulabilirsen, Arcian kırmızısı."
Senga ıslık çaldı. "Bu sana pahalıya mal olur, dostum. Belki senin için yerel kırmızı şaraplardan bulabilirim, ama ithal şeyler -cüzdanını bayağı bir hafifletir."
Krager ona zorla sırıttı. "Sorun değil," dedi küçümseyici sesiyle. "Şu sıralar, zengin denebilecek bir konumdayım. Yerel kırmızılar domuz sidiği gibi. Ben gerçek şarap istiyorum."
"Bu biraz zaman alır. Delo'da senin için bir şeyler temin edebilecek bazı bağlantılarım var, ama Delo buraya bayağı uzak."
"Ne zaman geliyorsun?"
"Birkaç gün sonra. Bu sulu hayvan yemini aldığım bira imalathanesi gece gündüz çalışıyor, ama yine de yetiştiremiyorum."
"Öyleyse bana yerel domuz sidiğinden birkaç fıçı getir - Arcian kırmızısı bulana dek bana yetecek kadar."
"Bana güvenebilirsin." Kragefe sert bir bakış fırlattı. "Ama biraz ön ödeme yapmalısın. Sana satmadan önce, Arcian kırmızısını

almam lazım. Durumum oldukça iyi, ama henüz o kadar zengin değilim."
Krager kesesini aradı.
Kalten'i neredeyse dayanılmaz bir sabırsızlık sarmıştı. Alean'ın burada olduğuna emindi. Kragen'in varlığı bunu kanıtlıyordu. Mahpuslar büyük ihtimalle, parmaklıklı pencerelerin olduğu binada tutuluyorlardı. Kesinlikle Narstil'in kampına geri dönmeliydi ki, Bevier Aphrael'e haber verebilsin. Xanetia Natayos'a görünmeden gelebilseydi, ya hapis duvarlarından geçer ya da Kragerin şarap yüklü zihnine sızıp artık neredeyse kesin hale gelen şeyi doğrulaya-bilirdi. Her şey yolunda giderse, o ve Sparhawk, birkaç gün içinde, sevdikleri kadınlarla yeniden birleşeceklerdi. O zaman herkes buraya gelip sorumlu kişilere hoş olmayan şeyler yapabilirlerdi.
Vanion ve Betuana, aynı günün akşamüstünde Sarna'ya ulaştılar ve Atan kraliçesi, vakit kaybetmeksizin sınıra doğru yola koyuldu.
"Dehşetliydi, Sparhawk," dedi Vanion, iskemlesine yorgunca yaslanarak, miğferini masanın üzerine koydu. "Daha önce gördüğüm hiçbir askere benzemiyorlar. İriler, hızlılar ve derileri o kadar kalın ki, çoğunlukla kılıcım üzerlerinde yaylandı. Klasl onları nereden buldu bilmiyorum, ama kanlan sarı ve şövalyelerimi parçaladılar."
"Sanırım Kring ve Tikume de onlarla karşılaşmış," dedi Sparhawk. "Anosian Aphrael'e haber vermeye çalışıyordu, ama büyüyü o kadar kötü yaptı ki, Aphrael dediklerinden hiçbir şey anlayamadı.

ilhanx

Tynian'dan biraz hoşnutsuz. Matherion'a getirdiği şövalyeleri toplarken, yanlışlıkla birazcık büyü bilen tüm Pandionları toplamış. Bu yüzden Komier'den haber alamıyor."
"Ona katılıp, iletişimi sağlayabilecek birilerini göndermemiz gerekebilir - ama zaten adamın oraya varması da haftalar alır."
"Aphrael onu götürürse, almaz," diye itiraz etti Sparhawk. "Beni Beresa'dan Sopal'a yarım saatte taşıdı - neredeyse bin mil."
"Ciddi olamazsın!"
"Uçmaya bayılacaksın, Vanion."
"Sen masal anlatıyorsun, Sparhawk."
Hızla döndüler.
Çocuk Tanrıça odanın diğer ucunda, çimen lekeli ayaklarını masaya uzatmış, bir iskemlede oturuyordu.

"Bunu yapmamanı dilerdim," dedi Sparhawk.
"Herhangi bir duyuru mu isterdin, Sparhawk? Beni takdim etmek için ilahiler okuyan çeşitli ruhlar? Biraz gösterişli olur, ama ayarlayabilirim."
"Söylediğimi unut, yeter."
"Öyle olsun. Anosian ile sohbet ettim. Artık dersine çalışıyor -çok sıkı olarak. Kring ve Tikume, çölde, Klasl ve askerleriyle karşılaşmış ve sizlerin bilmesi gereken bir şey keşfetmişler. Haklıymı-şım, Vanion. Klael'in askerlerinin damarlarında, kan yerine safra akıyor çünkü karaciğerleriyle nefes alıyorlar, yani geldikleri yerde hava, buradaki gibi değil - belki bataklık gazı gibi bir şey. Bu havada ihtiyaç duydukları şeyler var ve bunu, buradaki havadan alamıyorlar. Peloiler, standart vurkaç taktiklerini kullanmışlar ve bir süre sonra, bu canavarlar yıkılmaya başlamışlar. Bir dahaki sefere onlara karşı savaşırken, sadece dönüp kaçın. Sizi kovalamaya kalkışırlarsa ölümüne tıkanacaklar. Betuana gitti mi?"
"Evet, Kutsal Kişi," dedi Itagne.
"İyi. Engessa'yı ne kadar çabuk adama götürebilirsem, o kadar çabuk iyileştirebilirim."
"Ben de sana bunu sormak istiyordum," dedi Sparhawk. "Beyninden yaralandığını söylemiştin."
"Evet."
"Beyin çok karmaşık, değil mi?"
"Sizinki bizimki kadar karmaşık değil, ama hiçbir şekilde basit sayılmazlar."
"Ve sen de Engessa'nın beynini adanda iyileştirebiliyorsun?"
"Elbette."
"Eğer bir beyni iyileştirebiliyorsan, birinin kalbini de iyileştire-bilmen gerekir. Niye Sephrenia'yı adana götürüp orada iyileştir-medin? Niye Beresa'ya gelip Bhelliom'u çalman gerekti?"
"Bu da ne demek?" diye haykırdı Vanion, ayağa fırlayarak.
"Harika, Sparhawk," dedi Aphrael, kuru bir ifadeyle. "İnceliğine hayranım. Durumu iyi, Vanion. Bhelliom onu hayata döndürdü."
Vanion yumruğunu masaya vurdu ve sonra bariz bir çabayla kendini dizginledi. "Biri bana olup bitenleri anlatsa nasıl olur?" diye, buz gibi bir sesle sordu.
"Dirgis'deydik." Kız omuz silkti. "Sephrenia odasında yalnızdı

ve Zalasta içeri girip onu göğsünden hançerledi."
"Yüce Tanrım!"
"Şimdi iyi, Vanion. Bhelliom durumu halletti. Hızla toparlıyor. Xanetia onunla beraber."
Vanion kapıya doğru yürüdü.
"Hey, buraya gel," dedi Çocuk Tanrıça. "Engessa'yı adama götürüp yarasını iyileştirir iyileştirmez, seni Dirgis'e götüreceğim. Şimdi nasılsa uyuyor ve sen de onu uyurken pek çok kez gördün."
Vanion hafifçe kızardı ve aptalca bir ifadeyle baktı.
"Hâlâ sorumu yanıtlamadın," dedi Sparhawk. "Eğer bir beyni iyileştirebiliyorsan, bir kalbi niye iyileştiremiyorsun?"
"Çünkü üzerinde çalışmak için beyni kapatabilirim, Spar-hawk," dedi Tanrıça azap dolu bir sesle. "Kalbin atmaya devam etmesi gerekiyor ve ortalıkta öyle kıpırdarken üzerinde çalışamam."
"Ya, sanırım bu mantıklı."
"Zalasta'yı nerede bulabileceğimi biliyor musun?" diye sordu Vanion, korkunç bir sesle.
"Herhalde Natayos'a geri dönmüştür," dedi Aphrael.

ilhanx

"Sephrenia'yı ziyaret ettikten sonra, beni oraya götürebilir misin? Onunla gerçekten görüşmek zorundayım."
"Kalbi benimdir," dedi Çocuk Tanrıça.
Vanion ona garip bir bakış fırlattı.
"Bu devam edip giden bir şaka," dedi Sparhawk.
"Şaka yapmıyorum, Sparhawk," dedi Aphrael, kuru bir sesle.
"Natayos'a gidemeyiz," dedi Sparhawk. "Ehlana orada olabilir ve gidip kapılara vurmaya başlarsak Scarpa onu öldürür. Ayrıca, sanırım Zalasta'ya bir şey yapmadan önce, Khwaj'la görüşmen gerek."
"Khwaj mı?" diye sordu Vanion.
"Tynian, Aphrael'e, Khwaj'm, Styric dostumuz için kendine has planları olduğunu söyledi. Onu bir ateşe yerleştirmek istiyormuş."
"Benim daha ilginç fikirlerim var," dedi Vanion, karanlık bir sesle.
"Buna emin olmayın, Lordum. Khwaj Zalasta'yı ateşe yerleştirmek istiyor, ama ölümüne yakmak istemiyor. Sonsuz bir ateşten bahsediyor - ortasında Zalasta'nın haykırdığı - sonsuza dek."
Vanion fikri gözden geçirdi. "Hoş bir fikir," dedi sonunda.
"Leydim," diye fısıldadı Alean, "çabuk gelin. Zalasta döndü."

Ehlana keten baş örtüsünü üzerine geçirdi ve arızalı camın başına nedimesinin yanına geldi. Baş örtüsü Alean'm fikriydi. Kraliçenin mahvedilmiş kafasma tam olarak geçiyor, boynunu ve çenesinin altını kaplıyordu. Rahatsızdı, ama Krager'in bıçağının saçmda yarattığı dehşeti örtüyordu. Eğilip camdaki küçük üçgen aralıktan baktı.
Zalasta'nm sıska yüzü kederle bozulmuştu, gözleri ölüydü. Scarpa, yüzünde memnun bir ifadeyle geldi. "Ee?" diye sordu.
"Git buradan, Scarpa," dedi Zalasta.
"Sadece iyi olup olmadığına bakmak istedim, baba," dedi Scarpa bariz bir sahtelikle. Scarpa kendine, altından dövülmüş bir çorba kasesinden kaba bir taç yapmıştı. Belli ki, tıraşlı kafasına iliştirdiği, yana kaymış süsle ne kadar komik göründüğünden habersizdi.
"Beni rahat bırak!" diye gürledi Zalasta. "Gözüme görünme!"
"Öldü mü?" Babasının sesindeki tehditi duymazdan geldi.
Zalasta'nm yüzü sertleşti. "Evet," diye cevapladı, şaşırtıcı derecede duygusuz bir sesle. "Bıçağımı doğrudan kalbine sapladım. Şimdi, yapmış olduğum şeyle yaşayıp yaşayamayacağıma karar vermekteydim. Lütfen kal, Scarpa. Bu senin fikrindi. Öylesine muhteşem bir fikirdi ki, seni bu yüzden ödüllendirmek isteyebilirim."
Scarpa, birdenbire gayet akıllı bakmaya başlayan gözleri korku doldu ve bir adım geriledi.
Zalasta, parmaklarını kanca gibi bükerek elini uzattı ve Styric dilinde bir şeyler mırıldandı. Scarpa göbeğini tutarak viyakladı. Zalasta yavaşça adamı geri iterken yapma tacı yere düştü.
"Acınacak şekilde acizsin, Scarpa," diye dişlerini gıcırdattı Zalasta, yüzü oğlundan sadece birkaç santim uzaktaydı. "Ama planında temel bir hata var. Sephrenia'ya yaptığım için kendimi öldürebilirim, ama önce seni öldürürüm - olabilecek en tatsız şekilde. Seni zaten öldürebilirim. Senden gerçekten hoşlanmıyorum, Scarpa. Sana karşı belli bir sorumluluk duyuyordum, ama bu kelime senin sözcük haznenin dışmda kalır." Gözleri ani bir ateşle yandı. "Deliliğin bulaşıcı olmalı, oğlum. Ben de aklımı yitiriyorum. Beni Sephrenia'yı öldürmeye ikna ettin, oysa onu, seni sevebileceğimden çok daha fazla seviyordum." Parmaklarım çözdü. "Kaç, Scarpa. Ucuz oyuncak tacını kapıp kaç. Seni öldürmeye karar verdiğimde, nasıl olsa bulurum."
Scarpa kaçtı, ama Ehlana onun gittiğini görmedi. Gözleri yaşlarla doluydu ve camdan çekildiğinde, yas dolu bir feryatla ağladı.

on beşinci bölüm .

SPARHAWK, ERTESİ SABAH uyandığında kuzeydeki Atan dağlarından esen sert rüzgârda uçuşup dans eden, yoğun, kalın bir kar tabakasıyla karşılaştı. Kışladaki odasının penceresinden keyifsizce dışarı baktı, giyinip diğerlerini aramaya çıktı.
Itagne'yi, kucağında bir öbek belgeyle, savaş odasında, sobanın yanında otururken buldu. "Önemli mi?" diye sordu içeri girerken. "Pek değil." dedi Itagne. Suratını buruşturup kâğıtları başka yere koydu. "Oscagne beni yerimden edip Cynestra'ya yollamadan önce, geçen bahar, ciddi bir hata

ilhanx

yaptım. Üniversitede, dış ilişkiler dersi vermekteydim ve korkunç bir hata eseri olarak, ağzımdan, T?ir ödev hazırlayın' sözleri kaçtı. Şimdi şu koca desteyi elden geçirmek zorundayım." "Kötüler mi?"
"İnanılmaz derecede. Lisans öğrencilerinin kaleme dokunmaları bile yasaklanmalı. Şimdiye kadar ders notlarımın on beş değişik versiyonuna rastladım - hepsi de kaba saba, yarı okur-yazar bir üslupla yazılmış olarak." "Vanion nerede?"
"Yaralılarına bakıyor. Aphrael'i bu sabah gördün mü?" Sparhawk başını olumsuzca salladı. "Her yerde olabilir." "Seni gerçekten Dirgis'den buraya uçurdu mu?" "Ya, evet - daha önce de, Beresa'dan oraya uçtuk. Çok olağandışı bir deneyim, her seferinde, aynı tartışmayla başlıyor." Itagne, sorarcasına baktı.
"Bunu yaparken gerçek şekline dönmesi gerekiyor." "Gözkamaştırıcı ışık mı? İhtişam bulutları gibi mi." "Hayır, alakası yok. Daima küçük bir kız bedenine bürünüyor, ama bu bir numara. Aslında o, genç bir kadın."

"Tartıştığınız şey nedir?"
"Giyinik olup olmaması. Sanırım Tanrıların giyinmeye ihtiyaçları yok ve mütevazilik düşüncesini de tam kavrayamadılar. İlk belirdiğinde, biraz kafa karıştırıcı olabiliyor."
'Tahmin edebiliyorum."
Kapı açıldı ve Vanion pelerininin omuzlarına yığılmış karları silkeleyerek içeri girdi.
"Adamlar nasıl?" diye sordu Sparhawk.
"Pek iyi değil," diye yanıtladı Eğitmen. "Keşke onlara yanaşmadan önce, Klael'in askerleri hakkında daha fazla bilgimiz olsaydı. Bu katliamda boşu boşuna, bir sürü iyi şövalye kaybettim. Aklım başımda olsaydı, saldırıdan sonra peşimizden kovalamamalarına bakarak bir şeyler çıkarırdım."
"Ne kadar savaştınız?"
"Bize saatler gibi geldi, ama on dakikadan fazla değildi."
"Şamar'a varınca, Kring ve Tikume ile görüşmek isteyebilirsin. Çökmeye başlamadan önce, bu askerlerin bizim havamıza ne kadar dayanabilecekleri konusunda bir fikir edinmeye çalışmalıyız."
Vanion başıyla onayladı.
Yapabilecekleri gerçekten hiçbir şey yoktu ve sabah akıp gitti.
Akşam olmadan, Betuana, bedenine yapışan samur derisi içinde savrulup duran karın arasından kendisini zorlamadan koşarak içeriye girdi. Neredeyse insan ötesi olan dayanıklılığı sinir bozucuydu. Soluması hızlanmamıştı, hatta odaya girdiğinde, yanakları kızarmış bile değildi. "İnsanı zindeleştiriyor," diye dalgınca belirtti üzerindeki derileri çıkarırken. Gece siyahı saçından bir bukle yakalayıp ıslak halini gözden geçirmek için, önüne doğru çekti. "Tarağı olan var mı?" diye sordu.
Hepsi, odanın diğer ucundan gelen bir trompet alayının gürültüsüne bakmak için gözlerini çevirdiler. Baktıkları yerde, Çocuk Tanrıça duruyordu. Saf ışıktan bir haleyle çevrelenmişti ve ağırbaşlı bir edayla havada oturup, tatlı tatlı Sparhawk'a gülümsüyor-du. "Düşünmüş olduğun, bunun gibi bir şey miydi?" diye sordu.
"Neden ben?" diye inledi Sparhawk, gözlerini yukarıya doğru döndürerek. Sonra kızın gülümseyen, küçük yüzüne baktı. "Pes ediyorum, Aphrael. Sen kazandın."
"Elbette. Daima ben kazanırım." Yumuşakça yere oturup ışığını

söndürdü. "Buraya gel, Betuana. Ben de senin için bir tarak var." Ellerini uzattı ve bir elinde tarak, diğerinde bir fırça belirdi.
Atan Kraliçesi onun yanma gidip bir iskemleye oturdu.
"Ne dedi?" diye sordu Aphrael, tarağı yavaşça Betuana'mn sular damlayan saçından geçirirken.
"Önce 'hayır' dedi, ikinci ve üçüncü defalar da 'hayır' dedi. Hatırladığım kadarıyla, on ikinci defaya doğru yumuşamaya başladı."
"İşe yarayacağını biliyordum." Aphrael, gülümsedi.
"Bir şeyler kaçırıyor muyuz?" diye sordu Vanion.
"Atanlar Tanrılarını pek sık çağırmazlar, eğer çağırırlarsa da, her seferinde gelmesi gerekir. Belli ki başka bir şey üzerinde yoğunlaşmıştı ve Betuana onu her çağırdığında, işini yarıda bırakıp ne istediğine bakması gerekiyordu."
"Çok kibardım." Betuana gülümsedi. "Ama durmadan sormaya devam ettim. Senden çok korkuyor, Kutsal Kişi."
"Biliyorum." Aphrael tarağı bırakıp fırçayı aldı. "Ruhunu çalacağım tarzında şeyler düşünüyor. Hayatta yanıma gelmeyecektir."

ilhanx

"Bana izni verene kadar, onu çağırmaya devam edeceğimi anlamasını sağladım," diye sürdürdü Betuana, "sonunda razı oldu."
"Her zaman böyle yaparlar," diye omuz silkti Aphrael. "listelemeye devam ettiğin sürece, eninde sonunda istediğini alırsın."
"Buna mızmızlık etmek denir, Kutsal Kişi," dedi Sparhawk.
"Birkaç gün trompet alayı dinlemeye ne dersin, Sparhawk?"
"Eee - yok, kalsın. Yine de sorduğun için teşekkürler."
"Kesinlikle izin verdi mi?" diye sordu Aphrael, Kraliçe'ye.
Betuana gülümsedi. "Kesinlikle. Bana, 'Ona söyle, ne isterse yapsın! Sadece beni rahat bırak!' dedi."
"İyi. Yani Engessa'yı adaya götüreceğim/'Aphrael dudaklarını büzdü. "Belki kocana bir koşucu göndersen iyi olur. Ona Klael'in askerlerini haber ver. Kocam tanıdığım kadarıyla, onlara saldırmaması için emir vermen gerekecek. Hayatımda, kaçmaya onun kadar yeteneksiz birini görmedim."
"Ona açıklamaya çalışırım," dedi şüpheyle Betuana.
"İyi şanslar. Al." Aphrael, tarağı ve fırçayı uzattı. "Engessa'yı adaya götürüp buzunu çözecek ve iyileştirmeye başlayacağım."
Ulath kentin dışında mola verdi ve Bhlokw, Ghnomb'u çağırdı.

Yemek Tanrısı koca pençesinde, kocaman bir hayvanın yarı yenmiş butunu tutarak belirdi.
"Adı Berit olanın gitmesi söylenen yere vardık," dedi Ulath, devasa Troll Tanrısı'na. "Yok-Zaman'dan çıkıp kırılmış anın zamanına girebilseydik, iyi olurdu."
Ghnomb şaşkınca, belli ki ne yaptıklarını anlayamadan baktı.
"U-lat ve Tin-in düşünce avlıyorlar," diye açıkladı Bhlokw. "İn-san-şeylerin, göbeklerinde karınları olduğu gibi, akıllarında da karınları var. İki karnı da doldurmaları gerekiyor. Bu yüzden böyle istiyorlar. İstedikleri, akıl karınlarını doldurmak."
Ghnomb'un hayvani yüzünde, yavaş yavaş bir kavrayış ifadesi doğdu. "Bunu niye daha önce söylemedin, Thalesia'dan-Ulath?"
Ulath bir yanıt arandı.
"Akıl karınlarımız olduğunu, Bhlokw keşfetti," diye araya girdi Tynian. "Biz bunu bilmiyorduk. Biz sadece aklımızın acıktığını biliyorduk. Ghworg'un, Bhlokw'u bizimle avlanmaya yollaması iyi oldu. Bhlokw çok iyi bir avcı."
Bhlokw memnuniyetle ışıldadı.
Ulath hızla metaforu genişletti. "Akıl karınlarımız adi adamlar hakkındaki düşüncelere aç. Konuştukları zaman, insan-şeylerin çıkardıkları kuş seslerinden, düşüncelerini avlıyabiliyoruz. Bizi göremeyecekleri şekilde, kırılmış anm kıyısmda duracağız ve çıkardıkları kuş seslerini dinleyeceğiz. Avladıklarımıza giden izleri takip edeceğiz ve onlar bizim orada olduğumuzu bilmeyecekler. Onların kuş seslerini dinleyip Anakha'mn eşini nerede sakladıklarını bulacağız."
"Siz iyi avlanıyorsunuz," diye onayladı Ghnomb. "Ben daha önce hiç bu tür avlanma üzerine düşünmemiştim. Bu neredeyse, yenecek-şey avlamak kadar iyi. Avınızda size yardım edeceğim."
"Bunu yapacak olman bizi çok memnun ediyor," diye teşekkür etti Tynian.
Arjun, Arjuna Krallığı'nın başkentiydi ve gölün güney kıyısında gelişmiş bir kentti. Kraliyet sarayı ve soylu ailelerin gösterişli evleri kentin güneyindeki tepelere kurulmuştu, ticaret merkeziyse göl kıyısındaydı.
Ulath ve Tynian atlarını sakladılar, Ghnomb'un kırılmış anının gri loşluğunda kentin içine yürüdüler. Sonra ayrılıp, Bhlokw kö-pek aramaya giderken onlar da akıl karınlarının istediği bilgiyi

aramaya gittiler.
Ulath, kentin doğu kıyısındaki rıhtımın civarında bulunan döküntü meyhanelerden birinden çıkarken neredeyse akşam olmuştu. "Bu bir ayımızı alır," diye mırıldanıyordu kendi kendine. Kulak misafiri olduğu bir iki konuşmada Scarpa adı geçmişti ve adı her duyduğunda, merakla konuşanlara yaklaşmıştı. Ama ne yazık ki, Scarpa ve ordusu buralarda genel bir konuşma malzemesiydi ve Ulath, işe yarar hiçbir bilgi edinememişti.
"Yolumdan çekil!" Ses sert ve emredici bir tondaydı. Ulath, ki-' min böylesine saldırgan olduğunu anlamak için döndü.
Adam, zengin Dacite giysileri içindeydi. Heyecanlı siyah bir ata biniyordu ve yüzünde alışkanlık haline gelmiş aşağılayıcı bir ifade vardı.

ilhanx

Ulath adamı daha önce hiç görmemiş olmasma rağmen, hemen tanıdı. Talen'in kalemi bu yüzü neredeyse mükemmel bir şekilde yakalamışta. Ulath gülümsedi. "Tamam, işte," diye mırıldandı. "Bu biraz daha iyi." Sokağa geri dönüp gösterişle yürüyen siyah atı izledi.
Ulaştıkları yer, kraliyet sarayının yakınlarındaki büyük evlerden biriydi. Resmi uşak giysili bir hizmetkâr, tepeden bakan Eleneyi karşılamak için evden fırladı. "Varışınızı merakla bekliyorduk, Lordum," dedi yerlere kadar eğilerek.
"Atıma bakacak birini bul," diye tersledi Elene, attan inerken. "Herkes geldi mi?"
"Evet, Baron Parok."
"Şaşırtıcı. Orada öyle dikilme, salak. Beni onlara götür."
"Evet, Baron hazretleri."
Ulath yeniden gülümseyip onları eve doğru izledi.
Uşağın onları götürdüğü oda, bir tür çalışma odasıydı. Duvarlara kitap rafları sıralanmıştı ama dizili kitaplar hiç açılmamışa benziyorlardı. Odada bir düzineye yakm adam vardı: bazıları Elene, bazıları Arjuni, hatta bir de Styric.
"Hemen işe geçelim," dedi Baron Parok, tüylü şapkasını ve eldivenlerini umursamazca masanın üzerine atarak. "Bildirecek neyiniz var?"
"Prens Sparhawk, Tiana'ya vardı, Baron Parok," dedi Styric.
"Bunu bekliyorduk."
"Ama soydaşıma yaptığı muameleyi değil. O ve seyisi olacak

Sayvan, habercimizi izleyip saldırmışlar. Bütün giysilerini parçalayıp ceplerini ters yüz etmişler."
Parok sertçe güldü. "Senin kuzeninle tanıştım, Zorek. Eminim bunu fazlasıyla haketmiştir. Böylesi bir muameleyi hak etmek için Prens'e ne demiş?"
"Onlara notu vermiş, Lordum ve o seyis zırtapozu at sırtında yirmi gün seyahat etmek üzerine iğneleyici bir laf etmiş. Kuzenim bundan rahatsız olup seyahati sadece on dört günde tamamlamaları gerektiğini söylemiş."
"Bu talimatlarda yer almıyordu," diye tersledi Parok. "Spar-hawk onu öldürmüş mü?"
"Hayır, Lordum." Zorek'in sesi tersti.
"Yazık," dedi Parok karanlık bir ifadeyle. "Şimdi bu işi benim yapmam gerekecek. Siz Styricler bazen kendi yetkilerinizi aşıyorsunuz. Boş zamanımda, kuzenini avlayıp diğerlerine ders olsun diye bağırsaklarını parmaklıklara asacağım. Size söyleneni yapın diye para veriliyor, yaratıcı olasınız diye değil." Etrafına bakındı. "Bir sonraki not kimde?"
"Bende, Lordum," dedi zengin görünüşlü bir Edomlu.
"Sen o notu biraz bekleteceksin. Zorek'in kuzeni zamanlamamızı alt üst etti. Bırakalım da Sparhawk burada bir hafta falan topuklarını serinletsin. Sonra Derel'e gitmesini söyleyen notu verin. Lord Scarpa, Sparhawk - takas için Natayos'a gitmesini söyleyen - son mesajı almadan ordusunun kuzeye doğru harekete geçmiş olmasını istiyor."
"Baron Parok," dedi kibirli bir edayla, brokat yelekli, gözlerinin altı torbacıklanmış bir Arjuni. "Bu gecikme - özellikle burada, başkentte - kralım için bir tehdit oluşturuyor. Sparhawk denen adam sürekli olarak mantıksızca davranışlarda bulunuyor, hâlâ güç mücevheri onun elinde. Majesteleri, bu Eleneli barbarın burada, Ar-jun'da boş vaktini geçirmesini istemiyor. Onu hemen Derel'e gönderin-. Bir yerleri harap edecekse, orası Arjun değil, Derel olsun."
"Şaşırtıcı derecede keskin kulaklarınız var, Dük Milanis," dedi Parok, alaycı bir edayla. "Gerçekten de, saraydan bir mil uzaktayken, Kral Rakya'nın ne dediğini duyabiliyor musunuz?"
"Ben burada, Majestelerinin çıkarlarını korumak için bulunuyorum, Baron. Onun adına konuşmak için tam yetkiye sahibim. Majestelerinin Lord Scarpa ile yaptığı ittifak, bir elmasın üzerine

kazınmadı. Prens Sparhawk'i hareket halinde tutun. Onu burada, Arjun'da istemiyoruz."
"Ya yapmazsam?"
Milanis omuz silkti. "Majesteleri ittifakı bozar ve sizin grubun neler yapmakta olduğu - ve neler yapmayı planladığı - konusunda Tamul elçisine bir rapor hazırlar."
"Anlıyorum ki, bir Arjuni'ye güvenmenin salaklık olduğu konusundaki eski rivayet güncelliğini koruyor."
"Sana söyleneni yap yeter, Parok," diye tersledi Milanis. "Bu ısrarlı protestolar ve ırkçı saçmalıklarla beni sıkma. Burada hava atmaya kalkışma, eski dostum. Majestelerinin elçiye raporu yazıldı bile. Tek beklediği, onu kentin diğer ucuna yollamak için bir neden."

ilhanx

Bir hizmetkâr, üzerinde büyük bir sürahi ve şarap kadehleri bulunan tepsiyle içeri girerken Ulath açık kapıdan yararlanarak odadan çıktı. Tynian ve Bhlokw'u toparlamak biraz zaman alacaktı, sonra Aphrael'e, oldukça kapsamlı bir mesaj hazırlamaları gerekiyordu.
Evden çıkışının ardından Sör Ulath kendisine küçük bir izin verdi, bir zafer çığlığıyla havaya sıçrayarak ellerini neşeyle çırptı. Sonra kendini toparlayıp arkadaşlarını aramaya gitti.
Siyah zırhlı Sör Heldin, alayın başındaki Bergsten'e katılmak için döndü.
"Şansın yaver gitti mi?" diye sordu Bergsten.
Heldin başını salladı. "Sör Tynian hepsini toparlamış," diye homurdandı kalın bas sesiyle. "Süzgeçle altın arayan bir adam gibi, Pandionları taramış. Styric'ceye dili dönebilen herkesi almış."
"Sen büyüleri biliyorsun."
"Evet, ama Aphrael beni duyamaz. Benim sesim onun kulakları için fazla alçak."
"Bundan bazı gayet ilginç teolojik noktalara varabiliriz," dedi Bergsten, düşünceli bir ifadeyle.
"Başka bir zaman bu konuyu ele alabilir miyiz, Ekselansları? Şu anda, Zemoch'da olup bitenleri Sparhawk ve Vanion'a haber vermek zorundayız. Elçi Fontan'ın habercileri onlara ulaşana kadar savaş bitmiş olabilir."
"Diğer tarikatlarla konuş, Heldin."
"İşe yarayacağını sanmam, Ekselansları. Her tarikat, kendilerine

sırları öğreten Styric'in kişisel Tanrısı aracılığıyla çalışır. Bizim Aphrael'e haber vermemiz gerekiyor. Sparhavvk'ın omzuna konmuş olan o."
"Heldin, çıraklığın boyunca silahlarla idman yaparak fazla zaman harcamışsın. Teoloji'nin bir amacı vardır, biliyor musun?"
"Evet, Ekselansları," diye iç çekti Heldin ve gözlerini yukarı döndürerek ayin için kendini toparladı.
"Bunu yapma. Elene teolojisinden bahsetmiyorum. Styriclerin sapkın inanışlarından bahsediyorum. Kaç tane Styric Tanrısı var?"
"Bin tane, Ekselansları," dedi anında Heldin. "Sephrenia hep bundan bahsederdi."
"Bu bin Genç Tanrı, birbirinden bağımsız olarak mı var?"
"Anladığım kadarıyla, hepsi akraba - yani aile gibi."
"Şaşırtıcı. Sephrenia seninle konuşurken onu dinlemişsin. Siz Pandionlar, hepiniz Aphrael'e tapıyorsunuz, değil mi?"
"Tapmak, fazla güçlü bir ifade olabilir, ekselansları."
"Ben Aphrael hakkında hikâyeler duydum, Heldin," diye gülümsedi. "Onun özel hedefleri var. Tüm insanlığı çalmaya çalışıyor. Neyse, ben Genidian tarikatının bir üyesiyim." Durakladı. "Üyesiydim," diye düzeltti. "Biz Hanka'yı çağırırız, CyrinicTer Romalic ile çalışırlar, Alcione'larsa S.etras ile muhatap olur. Orada, bulutların ötesindeki sisli göklerinde, sence bu Styric Tanrıları birbirleriyle konuşurlar mı?"
"Lütfen kafama kafama vurma, Bergsten. Bir şeyi gözden kaçırmışım, hepsi bu. Ben salak değilim."
"Hiç öyle olduğunu iddia etmedim, eski dostum," diye gülümsedi. "Biraz ruhani rehberliğe ihtiyacın vardı, hepsi bu. Kutsal An-nemiz'in tüm amacı da bu. Ruhani sorunlarınla bana gel, oğlum. Sana şefkatle rehberlik ederim - ve eğer rehberlik işe yaramazsa, baltamı alıp seni kovalarım."
"Görüyorum ki Ekselansları erkeksi kilise ilkesini benimsemişler," dedi huysuzca Heldin.
"Bu benim ruhani problemim, oğlum, seni ilgilendirmez. Şimdi git ve bir Alcione bul. Efsaneye göre, o ve Aphrael, birbirlerine özellikle yakmlarmış. Sanırım küçük hırsız kuzenine haber iletmesi için Setras'a güvenebiliriz."
"Ekselansları!" diye karşı çıktı Heldin.

"Kilise, yüzyıllardır Aphrael'i izliyor, Heldin. Değerli küçük Çocuk Tanrıçanız ve onun numaraları hakkında her şeyi biliyoruz. Seni öpmesine izin verme, dostum. Eğer verirsen, sen başka tarafa bakarken, ruhunu çalıverir."
Bu sefer, ağır bira varilleriyle yüklü, bir düzine öküz arabası vardı ve Senga, ürününün korunup dağıtılması için, Narstil'in perişan kanunsuzlarından birkaç düzinesini işe almıştı. Kalten, çaktırmadan Caalador ve Bevier'i de takıma dahil etmişti.
"Hâlâ hata yapmakta olduğunu düşünüyorum, Senga," dedi iyi huylu iş verenine Kalten. Sallanıp duran kağnılarıyla Natayos'a doğru sert orman zemininde ilerliyorlardı. "Pazar tamamen senin elinde. Niye fiyatlarını düşürüyorsun?"
"Çünkü böylelikle daha çok para kazanırım."
"Kulağa pek mantıklı gelmiyor."

ilhanx

"Bak Col," diye sabırla açıkladı Senga. "Buraya daha önce geldiğimde, bir araba dolusu biram vardı. İstediğim gibi fiyat biçebiliyordum, çünkü mal azdı."
"Sanırım buraya kadar mantıklı."
"Şimdi neredeyse sınırsız malım var, yani kârımı, fiyat üzerinden değil sürümden yapıyorum."
"Burası mantıksız."
"Şöyle diyeyim. Hangisini tercih ederdin - bir adamdan on altın mı yoksa on bin adamın her birinden bir peni mi çalmak isterdin?"
Kalten parmaklarıyla hızlı bir hesap yaptı. "Haa," dedi. "Şimdi ne kastettiğini anlıyorum. Çok üçkâğıtçısın, Senga."
Senga biraz şişindi. "Uzun vadeli düşünmek daima iyidir, Col. Gerçek derdim, bira yapmanın o kadar da zor olmaması. Eğer ak-lıbaşmda bir adamın eline bir tarif geçecek olursa, buraya kendi bira imalathanesini kurabilir. Her şey benim için tam yoluna girmeye başlarken, bir fiyat çekişmesine girmek istemiyorum."
Narstil'in kampından ayrıldıklarında gün yeni ışımaktaydı, Natayos'a vardıklarındaysa sabahı ortalamışlardı. Kapılardan sorgusuz sualsiz geçtiler, parmaklıklı pencereleri olan evin yanından ilerlediler ve geçen seferki alanda dükkânlarını kurdular. Sen-ga'nm en yakın ahbabı olarak Kalten güvenlik şefi konumuna terfi etmişti. Narstil'in kampında daha önce, terslik alanında saldığı ün

sayesinde, kanundışılarm hiçbiri onun emirlerini sorgulamıyordu, üstelik tek gözü bantlı, savaş baltalı ve katliama düşkünlüğü belli olan Bevier'in varlığı, otoritesine güç katıyordu.
"Burda pek bi iş yapamıycaz, Col," diye mırıldandı Caalador Kal-ten'e. Birlikte bira yüklü kağnılardan birinin yanmda durarak arabayı koruyorlardı. 'Taşlı Senga heriflerin ödemeden sıvışmasından öö-le korkuyo ki sermen ben burda ipe baalı bi çift karga gibiyiz."
"Biraz sabret, Ezek. Herkes sarhoş olduktan sonra, ortalıkta daha rahat dolanabiliriz."
Bevier onlara katılmak için, avucunda baltasını tutarak, gevşek gevşek yürüdü. İnsanlar nedense, otomatik olarak onun yolundan çekiliyorlardı. "Aklıma bir şey geldi," dedi.
"Birilerini mi öldüreceksin?" diye sordu Kalten.
"Ciddi ol, Col. Niye dostun Senga'yı bir yana çekip, burada, Natayos'da sürekli bir işletme açmasını önermiyorsun? Yapılacak en mantıklı şey bu olur ve üçümüze de, burada kalmak için neden sağlar. Şu harabe binalardan birini temizleyip meyhane açabilir, burada kalıp işletebiliriz. Öküz kağnısının arka kapağını açıp bira satmaktan daha mantıklı."
"Herifin bayaa bi hakkı var, Col," dedi Caalador. "Şu bizim Yaşlı Shallag, sanki kaavaltıda kan içiyo, ama o göz bandının ardında kellesi hâlâ çalışıyo."
Kalten durup düşündü. "Böylece tam buraya, Natayos'a yerleşebiliriz, değil mi? Her şey gözümüzün önünde olur." Etrafına bakındı. "Senga, birilerinin burada kendi bira imalathanesini kurmasından endişeleniyor," dedi yakınlardaki askerlerin de duyabileceği şekilde. "Eğer üçümüz burada kalırsak, buna kalkışacak herhangi birini, başka bir hobi bulması için ikna edebiliriz. Gidip Sen-ga'yla bir konuşayım, bakalım ne diyecek."
İyi huylu dostunu, öküz arabalarından birinin arkasında, uyduruk bir şekilde yapılmış bir masanın başında buldu. Adam yüzünde neredeyse hülyalı bir ifadeyle parasını sayıyordu. "Ooh, her şey yolunda, Col," dedi, neredeyse şarkı söyleyerek.
"Sadece kuruşlar var."
"Biliyorum, ama bir sürüler."
"Shallag'm aklına bir fikir geldi."
"Sıradaki her üçüncü adamın kafasını keserek kalabalığı biraz

azaltmak mı istiyor?"
"Shallag gerçekten o kadar da kötü değil."
"Gerçekten? Kamptaki her adam, kâbuslarında onu görüyor."
"Arjuna'ya geldiğinden beri, tek bir adam bile öldürmedi."
"Biriktiriyordur. Birkaç binimizi bir araya toplayıp hepimizi birden öldürebilene kadar, zamanın gelmesini bekliyordur."
"Fikrini duymak istiyor musun yoksa kötü esprilerin daha bitmedi mi?"
"Affedersin. Haydi söyle."
"Diyor ki, şu harabelerden birini temizleyip buraya bir meyhane kurmalıymışız."
"Yani gerçek bir işletme gibi mi? Kasası, masaları, iskemleleri falan olan?"

ilhanx

"Neden olmasın? Artık bira imalatçın tüm gün çalıştığına göre, sürekli bira temin edilmesini sağlayabilirsin, müşterilerin de hazır. Burada dükkân açarsan, sadece haftada bir gelmek yerine, her gün bira satabilirsin. O zaman müşterilerin de, bölük bölük gelmek yerine, başa çıkılabilir sayılarda gelir."
"Bu hiç aklıma gelmemişti. Sadece hızlı bir şekilde kâr edip sınırdan kaçmayı düşünmüştüm. Burada gerçek bir meyhane açabilirim, Col - gerçekten, Tanrının gözünde namuslu, yasal bir iş. Artık çalmam gerekmeyecek."
"Fiyat listeni gördüm, Senga. Merak etme, hâlâ çalıyorsun."
Senga duymazdan geldi. "Belki adını 'Senga'nm Sarayı' koyabilirim," dedi hülyalı bir sesle. Kaşlarını çattı. "Hayır," diye karar değiştirdi. "Bu bir birahane için fazla süslü. Sadece 'Senga'nm Yeri' yeterli. Bu, asıldığım zaman üzerine adımın kazılacağı bir mezar taşından daha kalıcı bir şey." Sonra kafasını sallayıp iç çekti. "Hayır, Col," dedi pişmanlıkla. "İşe yaramaz. Sen ve diğer muhafızlarım burada olmazsanız, Scarpa'nın askerleri içeri dalıp para vermeden, bütün biramı içerler."
"Öyleyse bizi niye burada tutmuyorsun ki? Burada kalıp ödemelerini sağlayabiliriz."
"Akşama kampa dönmezsek, Narstil'in hoşuna gitmeyebilir."
"Senga," dedi Kalten, yumuşakça. "Gerçekten hâlâ Narstil'e ihtiyacın var mı? Sen artık namuslu bir işadamısm. Haydutlarla düşüp kalkmamalısın."

Senga güldü. "Biraz fazla hızlı gidiyorsun, Col. Kafamı ayarlamam için bana biraz zaman tanı." Sonra aniden küfretti.
"Sorun nedir?"
"Harika bir fikir, Col, ama işe yaramaz."
"Neden?"
"Çünkü burada dükkân açmak için Scarpa'nm izni lazım ve yanına gidip ondan izin istemeyeceğim."
"Bunu yapman gerektiğini sanmıyorum, dostum. Dün Nars-til'in kampındaki o ıvır zıvır yığınını biraz karıştırdım ve tahmin et, ne buldum?"
"Ne?"
"Çok süslü, gümüş kakmalı bir fıçı Ardan kırmızısı. Hatta gümüş bir tıpası bile var. Bunu çalan adam ne kadar değerli olduğunu bilmiyormuş - o bir biracı. Ondan yarım altına satın aldım. Ben sana satarım, sen de bunu Krager denen herife hediye edersin. Scarpa'yı burada dükkân açmamız için ikna etmeyi niye ona bırakmıyoruz?"
"Col, bir dahisin! Bu kırmızı Arcian fıçısı için ne istiyorsun?"
"Ah - sanırım beş altın."
"Beş altın mı? Senin ödediğinin on katı! Buna soygun derler!"
"Sen bilirsin, Senga. Dostumsun, ama ne de olsa, iş iştir."
Gözleri kaymış Krager'ı, yıkık bir duvarın üzerine tünemiş olarak, meydandaki susamış askerleri ilgisizce seyrederken buldular. Elinde bir maşrapa tutuyor ve arada sırada, pek tat almaksızın bu maşrapadan birkaç yudum alıyordu.
"Aa, işte buradasınız, Efendi Krager," dedi Senga, neşeyle. "Niye şu bulaşık suyunu bırakıp buradan bir yudum almıyorsunuz?" bir kolunun altında taşıdığı süslü şarap varilini çıkardı.
"Yerel domuz sidiği mi?"
"Deneyin de görün."
Krager şarabını yere döküp kalaylı maşrapasını uzattı. Senga gümüş üpanm musluğunu çevirip yarım bardak kırmızı Arcian döktü.
Krager gözlerini kısıp maşrapasına baktı ve şüpheyle kokladı. Sonra gözlerini esriklikle yukarı döndürdü. "Ohh, canım, canım benim!" diye derinden gelen bir sesle inledi. Küçük bir yudum alıp zevkle titredi.
"Hoşunuza gideceğini düşünmüştüm," dedi Senga. "Artık dikkatinizi bana verdiğinize göre, size bir iş teklifim var. Natayos'da,

kahcı bir meyhane açmak istiyorum ama bunun için izne ihtiyacım var. Lord Scarpa'ya bu konuyla ilgili bir iki olumlu söz edebilsey-diniz, size gerçekten minnettar kalırdım. Onayını alabilirseniz, derin bir şükran duyarım."
"Ne kadar şükran duyarsın?"

ilhanx

"Sanırım bu kadar," Senga yeniden gümüş kapaklı varili okşadı. "Lord Scarpa'ya, sorun yaratmayacağımı söyleyin. Ana kampından biraz uzaktaki boş binalardan birini seçeceğim ve binayı temizleyip çatısını onaracağım. Kendi güvenliğimi sağlayacak ve askerlerinin fazla sarhoş olmamalarına dikkat edeceğim."
"Buyrun ve başlayın, Efendi Senga," dedi Krager, varile gözlerini dikmiş olarak. "Lord Scarpa'nm onayı konusunda size şahsen garanti veriyorum." Şaraba uzandı.
Senga bir adım geriledi. "Daha sonra, Efendi Krager," dedi resmi bir ifadeyle. "Şu anda, beğeni doluyum. Şükranlık, Scarpa izni verdikten sonra gelir."
Elron, kalabalık alanı geçerek yanlarına doğru koştu. "Krager!" dedi tiz bir sesle. "Hemen gel! Lord Scarpa'nm öfkeden gözü döndü! Hepimize, hemen karargâhta toplanma emri verdi!"
"Sorun nedir?" diye sordu Krager, ayaklanarak.
"Cyzada, Cynesga'dan şimdi geldi. Zalasta ve Lord Scarpa'ya, Klasl'in, bizim şimdiye kadar izlediğimiz adama bir göz atmaya gittiğini söyledi! Sparhawk değilmiş, Krager! Sparhawk gibi görünüyor, ama Klael, onun başka biri olduğunu anında anlamış!"

on altıncı bölüm

"O OLDUĞUNU BİLİYORUM, leydim," diye ısrar etti Alean.
"Alean,tatlım," dedi Ehlana, yumuşakça, "Sör Kalten'e zerre kadar benzemiyor."
"Nasıl yapmışlar, bilmiyorum, ama o sokaktaki Kalten. O her geçişinde, kalbim şarkı söylüyor."
Ehlana penceredeki küçük açıklıktan dışarı baktı. Adam şüphesiz bir Elene gibi görünüyordu ve Sephrenia bir büyücüydü.
Sephrenia'yı düşünmek Kraliçe'nin gözlerini tekrar yaşlarla doldurdu. Kendini toparlayıp hızla gözlerini sildi. "Geçip gitti. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun, hayatım?"
"Binlerce şey, leydim - küçük şeyler. Kafasını nasıl tuttuğu, yürürken omuzlarını o komik döndürüşü, gülüşü, kılıç kemerini yukarıya çekmesi. Yüzünü bir şekilde değiştirmişler, ama o olduğunu biliyorum."
"Haklı olabilirsin, Alean,' diye karar verdi Ehlana, biraz ikircikli olarak. "Herhalde ben de, kimin yüzünü taşıyor olursa olsun, Sparhawk'i kalabalıkta gördüğüm anda tanırdım."
"Kesinlikle, leydim. Kalplerimiz, sevdiğimiz adamları tanır."
Ehlana, farkında olmadan kafasındaki baş örtüsünü düzelterek, odada dolanmaya başladı. '"Mümkün değil," diye belirtti. "Spar-hawk bana Rendofdayken nasıl kılık değiştirdiğini anlatmıştı, Styric büyüsü insanların yüzlerini değiştirebilir. Sephrenia bunu yapamasa bile Bhelliom kesinlikle yapabilir. Kalbine güvenip ora-dakinin Sör Kalten olduğunu varsayalım."
"O olduğunu biliyorum, Leydim."
"Akla yakın. Eğer Sparhawk burada olduğumuzu öğrendiyse, kesinlikle bizi kurtarmaya gelene kadar dostlarımızdan bazılarının burada bizimle olmasını ister." Aklına bir şey geldi ve kaşlarını

çattı. "Belki de emin değildir. Kalten sadece ortalığı kolaçan etmek için burada olabilir. Ona, bir şekilde, umudunu kesip gitmeden, burada olduğumuzu haber vermeliyiz."
"Ama biz hapisiz, Leydim," dedi iri gözlü kız karşı çıkarak. "Seslenmeye çalışırsak onu büyük bir tehlikeye atarız." Eğilip tekrar sokağa baktı. "Geri geliyor."
"Şarkı söyle, Alean!" diye haykırdı Ehlana, birdenbire.
"Ne?"
"Şarkı söyle! Sesini tanıyabilecek birisi varsa, o da Kalten'dir!"
Alean'm gözleri aniden büyüdü. "Tanıyacaktır!" diye haykırdı.
"İşte. Ben onun yüzünü izleyeceğim. Ruhunu şarkına dök, Alean! Kalbini paramparça et!"
Berrak soprano sesi acı dolu şarkıda kolaylıkla yüksek tonlara tırmanıverdi. Ehlana, kızın söylediği, "Benim Mavi Gözlü Tatlı Sevgilim" adlı çok eski türkünün nedimesi ve sar |ın Pandion için özel bir anlamı olduğunu biliyordu. Tekrar pencereden baktı. Sokaktaki kaba saba giysili adam, Alean'ın yükseklere uçan sesini duyduğunda öylece donakalmıştı.
Ehlana'nın kafasındaki tüm şüpheler yok oldu. Bu Kalten'di! Adamın gözlerinden yaşlar akıyordu, yüzünü, huşu ve hayranlık kaplamıştı.
Ve derken, öylesine beklenmedik bir şey yaptı ki, Ehlana, dostunun zekâsı hakkında o güne dek beslediği fikirlerini değiştirmek zorunda kaldı. Yosunlu kaldırıma oturup ayakkabısının tekini çıkardı ve Alean'm şarkısına, ıslıkla eşlik etmeye başladı. O biliyordu! Ve ıslıkla, onlara bildiğini gösteriyordu!

ilhanx

Sparhawk bile, böylesine anında yanıt veremez ya da durumu anladığını böylesine mükemmel şekilde gösteremezdi.
"Yeterli, Alean," diye tısladı. "Mesajımızı aldı."
Alean şarkısını kesti.
"Sen, orada ne yapıyorsun?" diye sordu kapıyı koruyan Arjuni-lerden biri, önlerini kapatarak.
"Ayakkarjımdaki taş," diye açıkladı Kalten, çıkardığı ayakkabısını sallayarak. "Bana koca bir kaya gibi gelmişti."
"Peki, yürü."
Kalten'in değiştirilmiş yüz hatları sertleşti. "Arkadaş," dedi iğneleyici bir tonda, "eninde sonunda muhafızlık görevini devredecek

ve Senga'nın meyhanesine gelip biraz bira içmek isteyeceksin. Oradaki güvenlik benden sorulur ve eğer sen beni burada itip kakarsan, ben de, sen oraya geldiğinde hizmet verilemeyecek kadar azgın olduğuna karar verebilirim. Anladın mı?"
"Ben herkesi bu binadan uzak tutmakla sorumluyum," dedi muhafız, hızla tonunu değiştirerek.
"Ama kibarlıkla, dostum, kibarlıkla. Burada herkes dişine kadar silahlı, yani birbirimize kibar olmamız lazım." Kalten, Ehla-na'nın dışarıyı gözetlemekte olduğu parmaklıklı pencereye hızlı bir bakış fırlattı. "Ben Shallag'la dolanmaya başladığımdan beri, kibar olmayı öğrendim - kimi kastettiğimi biliyorsun, değil mi? Kısa saplı lochaberi olan şu tek gözlü herif?"
Muhafız titredi. "Göründüğü kadar kötü mü?"
"Daha da kötü. Yüzüne karşı hapşırırsan bile kafanı keser." Kalten omuzlarını dikleştirdi. "Sanırım meyhaneye geri dönsem iyi olur. Dostum Ezek'in dediği gibi, 'Etrafta dolaniim de, kar edi-im, olmaz bööle bi şi.' İşten sonra meyhaneye uğra, dostum. Sana bir bira ısmarlayayım." Ve sonra hâlâ, "Benim Mavi Gözlü Tatlı Sevgilim" türküsünü ıslıkla çalarak yoldan aşağı yürüyüp gitti.
"Onun kıymetini bil Alean," dedi Ehlana, coşkulu bir şekilde. "Ve bu yüzün seni aldatmasına izin verme. Bana iki dakikada, Sparhawk'm bir saatte veremeyeceği kadar bilgi verdi."
"Leydim?" diye şaşkın bir şekilde sordu Alean.
"Burada olduğumuzu biliyor. Sen şarkı söylerken, ıslıkla eşlik etmeye başladı. Bana ayrıca Caalador ve Sör Bevier'in de burada olduğu haberini verdi."
"Bunu nasıl becerdi?"
"Muhafızla konuşuyordu. Bevier herhalde, Daresia'da kısa saplı lochaber baltası taşıyan tek adamdır. Diğer arkadaşı da, kulağa aynı Caalador gibi geliyordu. Burada olduğumuzu biliyorlar, Alean. Eğer onlar biliyorsa, Sparhawk da biliyordur. Eşyalarımızı toparlamaya başlayabiliriz. Kısa sürede buradan kurtulup Matherion'a dönüyor olacağız." Keyifle güldü ve kollarını nedimesine doladı.
Kalten, Senga'nın meyhanesine giden yosunlu yolda ilerlerken yüzündeki ifadeyi gizlemekte güçlük çekiyordu ama içindeki heyecan kaynıyor ve kahkaha atmamak için kendini güç tutuyordu.

Scarpa'nm ordusu Natayos'un kuzey binalarını temizlemiş ve yaşanabilecek bir hale getirmişti ama kentin çoğu hâlâ sarmaşıklarla kaplı bir harabe görünümündeydi. Senga, meyhanesi için çeşitli yerler beğenmiş ve sonunda, çavuşlar ya da fazla mantığı olmayan ama katı prensiplere sahip kıdemli Elene subaylarından uzak durmak için, eski kentin içlerinde, biraz uzakça bir yerde harekete geçmeye karar vermişti. Çatısı olmayan, ama üzeri kolaylıkla çadır beziyle örtülebilecek durumda, kaim duvarlı, basık, yayvan bir bina seçmişti. Scarpa'nm ana kampından, meyharîeye giden yoldaki çalılıkları temizletmek için birkaç asker tutmayı düşünmüştü ama Caalador onu, parasım harcamamaya ikna etmişti. "N'lazım, be Senga," demişti kılık değiştirmiş Cammoria'lı, işgüzar iş adamına. "O sussamış askele b'rak kenni kennilere yolu bi güsel açsın hemi de bi güsel parala' el diğiştirmeden." Meyhane, yanındaki diğer harabelerden, çadır bezi çatısı ve üzerine kaba bir şekilde yazılmış "Senga'mn Yeri" levhası dışında pek ayırt edilemeyecek şekilde, yıkıntıların ortasında çömelmiş gibiydi. *
Kalten meyhaneye yan kapıdan girdi ve gözlerinin loş ışığa alışması için bir an durdu. Meyhanede, gün ortasında bile, bayağı bir kalabalık vardı ve Narstil'in kampından gelmiş altı kanunsuz, kaba bir tezgâhın ardında gidip gelerek, köpüklü biralar verip para topluyorlardı.
Kalten, Bevier ve Caalador'u arayarak gürültücü kalabalığın arasından ilerledi. Onları, odanın kıyısında bir masada otururken buldu. Bevier'in sapı kesilmiş lochaber'i ve Caalado/un kalın sopası, burada toplanmış alemcilere, eğlenmeye geldiklerini ancak sert bir şekilde korunan sınırlar da olduğunu hatırlatmak istercesine masanın üzerine konmuşlardı.

ilhanx

Kalten dikkatle oturdu ve heyecanını bastırmaya çalıştı. Arkadaşlarına doğru eğildi. "Buradalar," diye fısıldadı.
Caalador, meyhaneye bakındı. "Yanni," dedi, "hepiciği diilse de, nerde'se görevde olmayannar burda."
"Kalabalıktan bahsetmiyorum, Ezek. Parmaklıklı evdekilerden bahsediyorum. Aradığımız insanlar kesinlikle o evde."
"Nereden biliyorsun?" diye sordu Bevier, ısrarlı bir fısıltıyla. "Onları gördün mü?"
"Görmem gerekmedi. İçlerinden biri benim özel dostum olur,
240

ve bu dost, beni tanıdı - bu yüzle bile. Bana nasıl diye sorma."
"Emin misin?' diye bastırdı Bevier.
"Oh, evet. Bu dostum, gökgürültülü bir fırtınada bile ayırt edebileceğim sesiyle, şarkı söylemeye başladı. İkimiz için çok özel bir anlamı olan, çok eski bir türküyü. Evdeki dostlarımız beni tanıdı, bu şüphe götürmez. Bahsettiğim dostum, bu türküyü sadece benim için söyler."
"Mesajlarını aldığını göstermenin bir yolu yoktu, sanırım?" diye sordu Caalador. "Kapıyı yıkmak falan gibi, yani?"
"Hayır, kapıyı yıkmam gerekmedi. Islıkla eşlik ettim. Daha önce de yapmıştım, yani dostum ne demek istediğimi anlayacaktır. Sonra muhafızlardan biriyle bir sohbet açtım ve içerdeki dostlarımızın bilmesi gerekecek şeyleri, konuşmaya harmanladım."
Caalador iskemlesinde geriye yaslandı. "Senin şu buraa meyane fikrin bayaa iyi işleyo, Shallag. Gildik gileli, bissürü kullanıcak bilgi toplayıvirdik."
Kalten meyhaneye bakındı. "Durum şu anda sakin," dedi sessizce. "Güneş batana kadar, kavgalar başlamayacaktır. Niye harabelere bir uzanmıyoruz? Sanırım şu bizim küçük kızla bir sohbet etmemiz lazım. Bu sefer bizim ona iyi haberlerimiz var."
"Haydi, gidelim," dedi Caalador, ayağa kalkarak. Tezgâhın ardına geçip köpüğe bulanmış kanunsuzlardan biriyle kısaca konuştu ve dışarı çıktı. Meyhanenin arkasına geçtiler ve durmadan tiz sesleriyle öten parlak kuşların tünediği harap binaların yanından geçerek sarmaşıklarla kaplı bir ara sokağa daldılar. Bir kısmı çökmüş bir harabeye girdiler, Bevier büyüyü söylerken Kalten ve Caalador bekliyordu.
Dışarı çıkarken Cyrinik sırıtıyordu. "Kendine dikkat etsen iyi olur, Kalten."
"Neden?"
"Bir dahaki sefer sana rastladığında, Aphrael, aklın başından gidene kadar seni öpmeyi planlıyor."
"Sanırım bununla yaşayabilirim. Yani mutlu oldu mu?"
"Nerdeyse kulak zarımı patlatacaktı."
"Yani, onun da her zaman dediği gibi, 'Biz sevdiklerimizi mutlu etmek için yaşarız.'"
241

Daha kapıdan girmeden, haykırmaya başlamıştı Scarpa. Sesi yüksek ve tizdi, gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi, uyduruk tacı yana kaymıştı. Belli ki histerik öfkesinin tam ortasındaydı. Odaya daldığında sakalı ve dudakları köpükle kaplanmıştı. "Kocan bizi kandırdı, kadın!" diye viyakladı Ehlana'ya. "Onun hainliğinin bedelini sen ödeyeceksin! Bunun için canını alacağım!" Ellerini pençe gibi öne uzatarak kadına doğru ilerledi.
Zalasta eşikte belirdi. "Hayır!" diye bağırdı buz gibi bir sesle.
Scarpa babasına döndü. "Bu işe karışma!" diye ciyakladı. "O benim mahkûmum! Sparhawk'in hainliği için onu cezalandıracağım!"
"Hayır, yapmayacaksın. Sana ne dersem, onu yapacaksın." Zalasta Elene dilinde konuşuyordu ve aksanı tamamen yok olmuştu.
"O adam benim emirlerime uymadı! Bunu ödeteceğim!"
"Bunu beklemeyecek kadar aptal miydin? Sana adamın ne kadar kurnaz olduğunu anlatmıştım, ama beynin örümcek ağlarıyla öylesine kaplı ki, dinlemiyorsun bile."
"Ben ona bir emir verdim!" Scarpa'nm sesi domuz homurtusuna dönmüştü. Ayağıyla yere vurdu. Sonra diğer ayağını da vurdu. Ardından kelimenin tam anlamıyla öfkeden dans ederek, aşağı yukarı zıplamaya başladı. "İmparator benim! Bana itaat etmek zorunda!"
Zalasta bu sefer, büyü kullanmaya zahmet bile etmedi. Sadece sopasını sallayarak, tacı bir yana savrulup giden isterik oğlunu yere devirdi. "Beni hasta ediyorsun," dedi aşağılama dolu bir sesle. "Bu duygu patlamalarına ayıracak zamanım yok. Sen imparator değilsin. Şu halinle, tamamen işe yaramazsın." Yüzü duygusuzdu ve gözleri uzaklara dalmıştı. "Ayağını denk al, Scarpa. Artık bu

ilhanx

dünyada sevdiğim hiçbir şey kalmadı. Beni tüm insani bağlarımdan kopardın. Eğer beni rahatsız edersen, seni böcek gibi ezerim."
Scarpa, korkunç yaşlı adamdan uzağa yuvarlanırken, aklı birdenbire başına gelmiş gibiydi, gözleri korkuyla dolmuştu.
"Ne oldu?" diye merakla sordu Ehlana.
"Ortaklarımdan biri - Esos'lu Cyzada - Cynesga'dan yeni geldi," diye soğukkanlılıkla yanıtladı Zalasta. "Bize, belki de zaten beklememiz gereken bazı haberler getirdi. Senin kocan kurnaz bir adam, Ehlana. Onu avucumuza aldık sanıyorduk, ama kendini kurtarmayı başarmış."
"Anlamıyorum."

"Seni kaçırdığımızda, ona talimatlar .bırakmıştık. Seyisiyle beraber, at sırtında Güney Arjuna'daki Beresa kentine gitmesi gerekiyordu. Adamlarımız onu izliyordu ve kurallara uyuyor gibiydi. Ama uymuyormuş. Görünen o ki, sandığımız kadar sana düşkün değilmiş."
"Sadece benim emirlerimi uyguluyordu, Zalasta. Ona ne olursa olsun, Bhelliom'u teslim etmemesini söyledim."
"Bunu nasıl yaptın?" Zalasta, belirgin şekilde ilgilenmişti.
"Senin deli oğlun Elron'a Barones Melidere'yi öldürmesini emretti. Elron işe yaramaz bir beceriksiz, yani Melidere, onun kılıç darbesinden kurtuldu. Benim için çalışan bazı dikkate değer adamlarım vardır, Zalasta. Melidere çok inandırıcı bir şekilde ölü taklidi yaptı. Ben de histeri geçiriyormuş taklidi yapıp onu bir battaniye ile örterken, emirlerimi kulağına fısıldadım." Adama yandan, kötü niyetli, uzun bir bakış fırlattı. "Aklın gidip geliyor olmalı, Zalasta. Yüzüğümün parmağımda olmadığını fark etmedin. Onu da Melidere'ye bıraktım."
"Çok akıllıca, Ehlana," diye mırıldandı adam. "Sen ve kocan, insanı zorlayan rakiplersiniz."
"Bizi takdir etmene çok sevindim. Sparhawk seni nasıl aldattı?"
"Tam emin değiliz. Matherion'daki imparatorluk bölümünden ayrıldığından beri onu gözetleyen adamlarımız var ve talimatlarımıza harfiyen uyuyordu. Numara yapmasını engelleyebilmek için, birkaç kez yolunu bile uzattık. Sonra Klsel kaçtı ve yine Bhelliom'u aramaya gitti. Sparhawk olduğunu düşündüğümüz adam, seyisi Khalad ile beraber Arjun Denizi'ni geçen bir yük gemisindeymiş. Klael bir bakışta, senin kocan gibi görünen adamın Anakha olmadığını anlamış. Cyzada'nm getirdiği haber buydu."
Kadın neredeyse gülümsedi. "Ve şimdi, Sparhawk dışarılarda bir yerde - elinde Bhelliom, yüreğinde öldürme arzusuyla- sizin, onun nerede olabileceği hakkında en ufak bir fikriniz bile yok, üstelik nasıl göründüğünü bile bilmiyorsunuz. Sorunun büyük, Zalasta."
"Aklınız çok çabuk çalışıyor, Majesteleri. İş arkadaşlarımdan bile daha çabuk düşünüyorsunuz."
"Bu çok zor bir şey değil. Senin etrafın arızalılarla sarılı. Dehamın özellikle hayran olduğunuz yanı hangisi?"
Adam hafifçe gülümsedi. "Seni severim, Ehlana. Esprilisin. Benim arızalı adamlarım, henüz kocanın tezgâhının getirdiklerini

tam olarak kavrayamadılar. Eğer birisinin ona benzemesini sağla-yabildiyse, muhakkak ki kendi yüz hatlarını da değiştirebilir."
"Bunu hep yapar, Zalasta. Rendo/dayken, kılık değiştirme konusunda bayağı deneyim edindi. Her şey parçalanıp üzerine düşüyor, değil mi? Hemen kaçmaya başlamanı öneririm."
"Haklısın, kısa süre içinde gidiyorum, ama sen de benimle geliyorsun. Nedimene, seyahat için hazırlıklara başlamasını söyle."
"Ne diyorsun?" diye ayağa fırlayarak haykırdı Scarpa. "O buradan gidemez!" diye viyakladı. "Takası burada yapacağız!"
"Seni embesil," diye dudak büktü Zalasta. "Buna katılmana gerçekten izin vereceğimi düşünmüyordun, değil mi? Seni Bhelliom'un beş mil yakınına sokmayı bile, asla aklımdan geçirmedim."
Scarpa ağzı açık bakakalmıştı.
"Bu senin hayatını kurtarmak için, saçma bir çabaydı, salak. Sen ona daha dokunur dokunmaz, Bhelliom seni yok ederdi."
"Eğer yüzükler bende olursa, edemezdi. Beni korurlardı." Scarpa' run gözleri yine vahşileşmişti.
"Yüzükler bir aldatmaca," dedi Zalasta aşağılayıcı bir edayla. "Bhelliom üzerinde hiçbir güçleri yok."
"Yalan söylüyorsun!"

ilhanx

"Buna çaresizce inanmak istiyorsun, değil mi Scarpa? Evrendeki en güçlü şey üzerinde hakimiyet kazanmak için tek yapman gerekenin, bir çift yüzüğü parmağına geçirmek olduğunu sanıyordun. Cüce Troll Ghwerig, yüzükleri Bhelliom'un talimatlarına göre yaptı. Onlar, bir Troll'ü, mücevher üzerinde hakimiyeti olduğuna inandırmak için yapılmışlardı. Bhelliom, Ghwerig'i yüzükleri yapmaya yöneltti ve o da Aphrael'i onları çalmaya sevk etti. Herkesin dikkati yüzüklere öylesine yönelmişti ki hiçbirimiz, Bhelliom'u, Thalesia'daki imparatorluk tacından çalmaya bile uğraşmadık."
Scarpa aşağılayıcı bir şekilde dudaklarını büktü. "Biraz önce kendini ele verdin, moruk. Bhelliom öylesine ölümcülse, nasıl oldu da, Thaesia kralları ona dokunduklarında ölmedi?"
"Çünkü Bhelliom canlı, salak. Bir bilinci var. Sadece öldürmek istediklerini öldürür - ve sen buna kesinlikle dahilsin. Oğlum olmana rağmen, benim bile içimden, genellikle seni öldürmek geçiyor. Senin kafanda, çarpık, yarı oluşmuş bir şekilde, Bhelliom'u eline alıp ona emirler verebileceğin gibi bir fikir vardı, değil mi?"
244

Scarpa suçlulukla kızardı.
"Hasta kafana, sadece bir Tanrı'mn - ya da Anakha'nm - güvenlik içinde Bhelliom'u eline alıp emirler vermeye başlayabileceği girmiyor mu? Ben bunu bir yüzyıl önce anlamıştım. Niye Azash - ya da Cyrgon ile - ittifaka girdim sanıyorsun? Dini kaygılar taşıdığımı mı düşünüyordun?" Acımasızca gülümsedi. "Gerçekten Bhelliom sayesinde bana rakip olabileceğini mi düşündün, Scarpa? Yüzükleri parmaklarına takıp Bhelliom'u kapacak, ve beni öldürmesini emre-decektin, değil mi? Neredeyse içimden, tam tersi bir durumu dilemek geliyor. Bhelliom seni yavaşça taşa döndürürken yüzünde belirecek ifadeyi görmeye bayılırdım." Zalasta dikildi. "Bu kadar yeter," dedi. Kapıya gitti. "Buraya gelin," diye haykırdı, "hepiniz."
Kapıdan içeri kayan adamlar, tereddüt ve korku içindeydiler. Krager, ayık görünecek kadar korkmuştu, Elron resmen titriyordu. Üçüncü adam, uzun sakallı, kaim kaşlı, içeri gömülmüş parıltılı gözleri olan zayıf bir Styric'ti.
"Pekâlâ, beyler," dedi Zalasta. "Bu yeni gelişme, planlarda değişiklik yapmamızı gerektiriyor. Oğlum ve ben konuyu gözden geçirdik. O yaşamaya devam etmek istediğine karar verdi, çünkü talimatlarıma uyacağmı belirtti. Kraliçeyi ve nedimesini güvenli bir yere götürüyorum. Natayos artık güvenli değil. Sparhawk kelimenin tam anlamıyla her yerde olabilir. Bence, o çoktan burada. Üçünüzün burada, Scarpa'yla kalmanızı istiyorum. O sahte Sparhawk'a talimat mektuplarım yollamaya devam edin. Düşmanlarımızın ne olup bittiğini bildiğimizi anlamalarına izin vermeyin. Bana birkaç gün verin, sonra Panem-Dea'ya talimat yollayın. Onlara, iki çok önemli hanımı ağırlamak için hazırlık yapmalarını söyleyin. Sonra iki gün daha bekleyin ve oraya kapalı bir araba yollayın. Panem-Dea'daki haydutlar için güvenlik yabancı bir sözcüktür, böylece daha haberciniz yerine varmadan, mesajınız tüm güney Arjuna'da duyulmuş olur. Cyza-da, şu bozuk oğluma göz kulak olmam istiyorum. Talimatlarıma harfiyen uymazsa, diğer dünyadaki Azash'ın hizmetkârlarından birini çağırıp onu öldürtmeni istiyorum. Yaratıcı ol, ihtiyar. Bulabileceğin en acımasız ve iğrenç şeytanı çağır. Scarpa bir daha sözümden çıkarsa, ölümünün çok, çok uzun sürmesini istiyorum ve çığlıkları, buradan Matherion'a dek duyulacak kadar yüksek olsun."
Cyzada'nm ölü gözleri, ani, acımasız bir beklentiyle parladı.
245

Artık aklı tamamen başına gelmiş olan Scarpa'ya, karanlık bir gülücük fırlattı. "Ben hallederim, Zalasta," diye söz verdi yankılı bir sesle. "Kimi çağıracağımı biliyorum."
Scarpa korkuyla geriledi.
"Mahkûmları nereye götüreceksiniz, Lord Zalasta?" diye böğürdü Elron. "Anakha denilen o kana susamış canavardan nerede korunabilirsiniz ki?"
"Bunu bilmeniz gerekmiyor. Pandionlar, tutsakları sorgulama işini aşırı ciddiye almakla ünlüdür. Bilmediğiniz bir şeyi, onlara da anlatamazsınız - size işkence bile yapsalar."
"İşkence mi?" Elron'un gözleri büyüdü ve sesi, korkmuş bir viyaklama olarak çıktı.
"Burası gerçek dünya, Elron, romantize edilmiş bir gündüz düşü değil. Poz kesme ve rol yapmalar artık bitti, ama eminim, seni yakaladıklarında çektirecekleri zulümlere kahramanca dayanman, hepimizi çok etkileyecektir."
Elron neredeyse bayılmışçasına arkaya devrildi.
246

ilhanx

on yedinci bölüm
MAJESTELERİ, VELİAHT PRENSES Elenia'lı Danae, annesinin kalesinin üst katlarından birinde, bir pencerenin yanında düşünceli bir şekilde oturuyordu. Dışarıda huzursuz bir hava vardı, sert bir rüzgâr, kuru yapraklan, koşuşturan boz fareler gibi çayırın üzerinde sürüklüyordu. Danae, olasılıklar, alternatifler ve tercihleri gözden geçirirken, mırlıyan kedisini dalgın bir şekilde okşuyordu.
Siyah deri ve parlatılmış çelikten yapılma Atan göğüs zırhını takmış olan Mirtai, keyifsizdi, koridorda kızın birkaç metre gerisinde yüzünde somurtkan bir itaat ifadesiyle ve eli kılıcının kabzasında öylece duruyordu.
"Hâlâ bana kızgınsın, değil mi?" diye sordu Danae, arkasına dönmeye bile zahmet etmeden.
? "Sahibimi onaylamak ya da onaylamamak bana düşmez," dedi Mirtai, inatçı bir edayla.
"Of, yeter artık. Buraya gel."
Mirtai, kaprisli küçük sahibinin oturduğu yere sert adımlarla yürüdü. "Evet?"
"Bir kez daha deneyeceğim. Bu sefer beni dinle lütfen."
"Majesteleri nasıl emrederlerse."
"Biliyor musun, bu çok yorucu olmaya başladı. Seni seviyoruz, Mirtai."
"Majesteleri, imparatorluk çoğulunda mı konuşuyor?"
"Kafamı bozmaya başlıyorsun. Benim bir adım var, sen de ne olduğunu biliyorsun. Hepimiz seni seviyoruz ve eğer kendini öl-dürseydin kalbimiz kırılırdı. Akim başına gelsin diye seninle öyle konuştum, seni budala."
"Niye yaptığını biliyorum, Danae, ama beni diğerlerinin önünde küçük düşürmen gerekir miydi?"

"Özür dilerim."
"Bunu yapamazsın. Sen bir kraliçesin ve kraliçeler, özür dilemez."
"İstersem dilerim." Danae durakladı. "Yaptım bile," diye ekledi.
Mirtai güldü ve küçük kızı kucakladı. "Asla kraliçe olmayı öğrenemeyeceksin, Danae,"
"Hm, bilmem. Kraliçe olmak sadece, ne istersen olur demek. Zaten bunu yapıyorum. Böyle basit bir şey için, taca ya da orduya ihtiyacım yok."
"Sen çok şırriarık küçük bir kızsın, Majesteleri."
"Biliyorum ve her dakikasına da bayılıyorum."
Sonra Prenses hafif, uzaktan gelen bir mırıltı duydu, şüphesiz ki Mirtai'nin farkına bile varamayacağı bir mırıltı. "Niye gidip Me-lidere'yi bulmuyorsun?" diye önerdi. İç çekip gözlerini yukarı yuvarladı. "Eminim zaten beni arıyordur. Şu kızlık derslerden birinin daha vakti gelmiştir."
"Sana sarayın görgü kuralları ve geleneksel kibarlık üzerine ders veriyor, Danae," diye azarladı. "Eğer kraliçe olacaksan, bunları bilmen gerekiyor."
"Bence bunlar salaklık. Sen önden git, Mirtai. Bir dakika içinde gelirim."
Dişi dev koridordan aşağı doğru gitti ve Prenses Danae, çok kısık sesle konuştu. "Ne var, Setras?" diye sordu kuzenine.
"Sen görgü kurallarını zaten biliyorsun, Aphrael" dedi, yanında beliriveren, kıvırcık saçlı kuzeni. "Niye ders alıyorsun?"
"Böylece Melidere'nin zihni meşgul oluyor, saçma şeyler yapmıyor. Stragen'i ve onu bir araya getirebilmek için az uğraşmadım. Sıkılıp etrafta eğlence arayarak her şeyi mahvetmesini istemiyorum."
"Bu senin için çok önemli, değil mi?" Setras'ın sesi şaşkın gibiydi. "Türlerini devam ettirmek içn yaptıkları şeyler neden seni bu kadar ilgilendiriyor?"
"Sanırım bunu anlayamazsın, Setras. Sen daha çok küçüksün."
"Ben senin kadar büyüğüm."
"Evet, ama kendi başlarına olduklarında, sana tapanların neler yaptıklarına pek dikkat etmiyorsun."
"Ne yaptıklarını biliyorum. Çok komik."
"Onların hoşuna gidiyor görünüyor."
"Çiçekler bu konuda çok daha asil," diye burun kıvırdı Setras.

"Benimle konuşmak istediğin konu bu muydu?"
"Ah, neredeyse unutuyordum. Senin için bir mesajım var. Bana hizmet edenlerden biri - bir Alcione Şövalyesi. Sanırım onu tanıyorsun. Adı Tynian olan, yuvarlak yüzlü bir adam."
"Evet."

ilhanx

"Biraz destek getirmek için Chryellos'a dönmüş ve görünüşe göre sana mesaj getirebilecek herkesi seçip dünyanın bu tarafına getirmiş, yani sana Zemoch'da neler olduğunu anlatabilecek tek bir Kilise Şövalyesi bile kalmamış."
"Evet, bunu zaten biliyorum. Anakha, Tynian ile bu konuda görüşecek. Zemoch'da ne olmuş?"
"Kilise Şövalyeleri Klael ile karşılaşmışlar. Şövalyelerin üçte biri öldürülmüş."
Aphrael bir dizi yakası açılmadık küfür sıraladı.
"Aphrael!" diye yutkundu Setras. "Böyle konuşmamalısın!"
"Of, boş ver şimdi, Setras! Niye bunu bana gelir gelmez söylemedin?"
"Diğer şeyi merak ediyordum," diye itiraf etti kuzeni. "Hepsi öldürülmemiş Aphrael. Hâlâ geride kalmış bir sürüsü var. Kısa sürede yine eskisi kadar çok olurlar. Korkunç bir hızla ürüyorlar."
"Hepsini seviyorum, salak! Hiçbirini yitirmek istemiyorum!"
"Sen açgözlüsün. Eksik yanlarından biri de bu, kuzen. Hepsi sende kalamaz, biliyorsun."
"Bu konuda kesin kararlara varma, Setras. Daha yeni başladım, biliyorsun." Ellerini havaya kaldırdı.
"Bu olamaz! Bana vermeye çalıştığın mesajı anlamıyorsun bile. Kilise Şövalyeleri şimdi nerede?"
"Cynesga'yı işgal etmek için, Orta Astel bozkırından geçiyorlar. Herhalde oraya vardıklarında Klael ile yeniden karşılaşacaklar. Umarım hepsi öldürülmez."
"Kumanda kimde?"
"Romalic'in hizmetkârlarından biri - Chyrellos'dan ayrıldıklarında, Abriel adlı yaşlı bir adam kumanda ediyormuş, ama Zemoch'da öldürülmüş, artık Bergsten adlı bir Thalesialı - Elene Tan-nsı'nm başrahiplerinden biri - emirleri veriyormuş."
"Tahmin etmeliydim," dedi kız. "Önce halletmem gereken bazı şeyler var. Sonra gidip Bergsten'i bulur ve neler olup bittiği hakkında doğru bir rapor alırım."

"Sadece yardım etmeye çalışıyordum," dedi Setras biraz kırılmış bir şekilde.
"İyi yaptın, kuzen." Aphrael onu affetmişti. "Olup bitenleri tam olarak izleyememen senin suçun değil."
"Aklımda önemli şeyler vardı, Aphrael," diye kendini savundu. "Bir ara stüdyoma uğra," diye ekledi sevinçle. "Hayatımda yaptığım en iyi eserlerden biri olan bir güneş batımı yaptım. Öyle güzel oldu ki, onu değiştirmemeye karar verdim."
"Setras! Güneşi bu şekilde tutamazsın!"
"Orada kimse yaşamıyor ki, Aphrael. Kimse fark etmeyecek."
"Ah, tatlım!" Aphrael yüzünü ellerinin arasına gömdü.
"Seni hayal kırıklığına uğrattım, değil mi?" alt dudağı hafifçe titriyordu ve büyük, ışıltılı gözleri aniden gözyaşlarıyla dolmuştu. "Oysa ben, senin ve diğerlerinin benimle gurur duymanız için o kadar uğraşıyorum ki!"
"Hayır, Setras," dedi kız. "Ben seni hâlâ seviyorum."
Setras keyiflendi. "Öyleyse her şey yolunda, değil mi?"
"Sen canımsm, Setras." Onu öptü. "Haydi şimdi koştur. Bunu diğerleriyle görüşmem lazım."
"Gelip güneş batımıma bakacaksın, değil mi?"
"Elbette kuzen. Haydi şimdi git." Uyuklayan kedisini kaldırdı ve tüylü yaratığın kulağına üfledi. "Uyan, Mmrr."
Sarı gözler açıldı.
"Yuva kurduğumuz yere-dön," dedi küçük Prenses, kedice konuşarak. "Benim biraz işim var." Mmr/ı yere koydu, kedi sırtını kabarttı, kuyruğunu bir soru işareti şekline sokup esnedi. Sonra koridordan aşağıya salınarak yürüdü.
Danae, gözleri ve zihniyle, yalnız olup olmadığını kontrol ederek etrafına bakındı. Kalenin koridorlarmda dolaşan insan erkekler vardı ve çıplak bir Tanrıça'nm görüntüsü onları daima heyecanlandırıyordu. Bu şüphesiz gönül okşayıcı olmakla beraber, hiçbir üreme dürtüsü olmayan bir varlık için biraz da kafa karıştırıcıydı. Ne kadar uğraşırsa uğraşsm, Aphrael, insan erkeklerin çiftleşme dürtüsünün, nasıl bu kadar seçicilikten uzak olabildiğini anlayamıyordu.
Çocuk Tanrıça hemen gerçek kişiliğine döndü ve ardından iki küçük kız biçiminde hızla ikiye bölündü.
"Sen büyümeye başladın, Danae," diye belirtti Hüt.

"Belli oluyor mu? Şimdiden?"
"Fark ediliyor. Yine de olgunlaşana kadar, daha çok yolun var. Bütün bunlardan geçmek istediğine emin misin?"

ilhanx

"Onları biraz daha iyi anlamamıza yardımcı olabilir. Sanırım Setras - şey, biliyorsun ya - o şey için, bir kadın ve bir erkeğin gerektiğini bile bilmiyor." Danae kızardı.
"Setras çok zeki değil. Mirtai'yi ödünç alabilir miyim?" diye sordu Flüt.
"Ne için?"
"Ona burada gerçekten ihtiyacın yok ve Dirgis'de olanlardan sonra, Sephrenia'yı koruması için güvenebileceğim birini istiyorum."
"İyi fikir. Gidip Sarabian ve diğerleriyle görüşelim. Bağlantı kuramadığımız kişilere haberciler gönderebilir."
Flüt başıyla onayladı. "Hepsi bizim olsaydı, her şey çok daha kolay olurdu."
Danae güldü. "Bence Setras haklıydı. Biz açgözlüyüz, ha?"
"Hepsini seviyoruz, Danae. Onların da bizi sevmemesi için bir neden göremiyorum."
İki kız, el ele koridorda ilerlemeye başladılar. "Danae," dedi Flüt, "sence Mirtai yükseklikten korkar mı?"
"Talen'in çizdiği resme ne kadar benziyor, değil mi?" diye Ulath'a mırıldandı Tynian.
"Çok benziyor. Bu oğlanda müthiş bir yetenek var."
"Evet. Hem de iyi resim yapıyor."
Ulath güldü. Sonra Parok'un etrafına toplanmış adamlara baktı ve Tynian'ı biraz uzağa çekti. "Emirleri Parok veriyor," diye fısıldadı. "Ama süslü yelekli Arjuni, Kral Rakya adma konuşuyor."
"Sarabian, Arjuna Kralı'na çok kızacak."
Ulath başıyla onayladı. "Kısa süre içinde, tahtta başka birini görürsem, şaşırmam."
"Parok, Natayos'la ilgili tam olarak ne dedi? Anlamını karıştırmış olamazsın, değil mi?"
"İmkânsız, Tynian. Dük Milanis'le tartışmaya başlamadan önce Parok, Sparhawk'a son notu yollamadan Scarpa'nm ordusunu Nata-yos'dan çıkarmak istediğini söyledi. Sparhawk'a takas için Natayos'a gitmesini söyleyeceklerini açıkladığında sevinçten çığlık atacaktım."

"Yine de dikkatli olmalıyız. Ehlana'yı başka bir yerde tutuyor olabilirler. Onu son dakikaya kadar Natayos'a getirmeyebilirler."
"Xanetia oraya varınca, kesinlikle belli olacak."
Kitaplarla dolu odanın kapısı açıldı ve üniformalı bir hizmetkâr içeri girdi. "Natayos'dan önemli bir mesaj ulaştı, Baron. Haberci, atını nerdeyse ölümüne sürmüş."
"Atlar ucuzdur. Onu içeri yollayın."
"Bu adamdan nefret etmeyi becerebilirim." Tynian mırıldandı.
"Ben zaten ediyorum," dedi Ulath. Düşünceli bir şekilde etrafına bakındı. "Biz görünmüyoruz, değil mi?"
"Ghnomb öyle diyor."
"Karnı görünmez bir bıçakla deşildiğinde, Parok'un yüzünün alacağı ifadeyi düşünebiliyor musun?"
"Yavaş yavaş," diye ekledi Tynian. "Çok yavaşça."
Natayos'dan gelen haberci, kötü giyimli bir Dacite'ti ve odaya daldığında nefes nefeseydi. "Baron," diye yutkundu. "Tanrıya şükür sizi buldum."
"Konuşsana be adam!"
"Bir su içebilir miyim?"
"Önce konuş. Sonra ne istersen içersin."
"Lord Scarpa bana, gözlemekte olduğunuz adamın, Sparhawk olmadığını söylememi emretti."
"Scarpa'nın artık tamamen delirdiğini görebiliyorum"
"Hayır, Baron. Zalasta da onayladı. Klael adlı biri gidip o notları verdiğiniz adama bir göz atmış. Sizin bu Klasl denenin kim olduğunu bildiğinizi düşünüyor gibiydiler. Klael, burnu kırık adamın Sparhawk gibi göründüğünü, ama o olmadığını haber vermiş. Klael'in kesinlikle emin olmasını sağlayacak bir yöntemi olmalı."
Parok korkunç şekilde terlemeye başladı.
"Bu her şeyi mahvediyor," diye homurdandı Tynian. "Bunu hemen Aphrael'e haber vereceğim. Berit ve Khalad'ı güvene alsak, iyi olur."
"Scarpa, Sparhawk'in eşini öldürdü mü?" diye sordu Parok.
"Hayır, Lord Baron. Yapacaktı ama Zalasta durdurdu. Size, sahte Sparhawk'a, durumun farkında olduğumuzu belli etmemeniz gerektiğini söylemem emredildi. Zalasta'nın, mahkûmu emin bir yere götürene kadar zamana ihtiyacı var. Hiçbir şey olmamış gibi

ilhanx

devam etmenizi istiyor. Şu iki kadın yerlerine ulaştıktan sonra, Sparhawk olduğunu iddia eden adamı öldürebilirsiniz."
"Öyleyse tüm komuta Zalasta'da?"
"Evet, Baron Parok. Lord Scarpa biraz- eee, sanırım- aklı karışık diyebiliriz."
"Deli de diyebilirsiniz. Bu daha uygun olur." Parok volta atmaya başladı. "Scarpa'yı iyice fırlattırmak için ne gerekir diye merak etmekteydim," diye mırıldandı. "Zaten böylesi daha iyi. Zalasta bir Styric, ama hiç olmazsa kafası yerinde. Geri dön ve ona mesajını aldığımı, planlarını bozacak bir şey yapmayacağımı söyle. Scar-pa'dan hiç hoşlanmadığımı ve ona sadık olacağımı da ilet."
"Yapacağım, Lord Baron."
Dük Milanis ayağa kalktı ve odayı geçerek, camın yanma vardı. "Tanrı aşkına şu korkunç koku nedir?" diye haykırdı.
Tynian döndü ve kocaman Troll'ün arkalarında durduğunu gördü. "Bhlokw. İnsan-şeylerin inine böyle dalman iyi değil."
"Beni Khwaj yolladı, Tin-in," diye açıkladı Bhlokw. "Khwaj beklemekten yoruldu. Adi olanları hemen yakmak istiyor."
Sonra aniden loş kırılmış anları dumanla doldu ve Ateş Tanrısı' ran muazzam varlığı belirdi. "Avınız çok uzun sürüyor, Thalesi-a'dan-Ulath. Adi olanlardan birini bile bulamadın mı? Bulduysan, hangisi olduğunu göster. Onu sonsuza dek yakayım."
Tynian ve Ulath birbirlerine uzun uzun baktılar. Sonra Tynian kurt gibi sırıttı. "Haydi yapalım," dedi.
"Niye yapmayalım ki?" diye katıldı Ulath. Alevler içinde titreşen Ateş Tanrısı'na baktı. "Avımız başarılı oldu, Khwaj. Anak-ha'nın eşini çalanlardan birini bulduk. Şimdi onu sonsuza dek yakabilirsin." Durdu. "Ama peşinde olduğumuz başkaları da var. Onları korkutmayalım ki, avlanmaları güçleşmesin. Ghnomb bu-duklarımızı Yok-Zaman'a koyabilir mi? Onları orada sonsuza dek yakabilirsin. Yok-Zaman'da yanarsa sürüsündeki diğerleri dumanının kokusunu almazlar ya da çığlıklarını duyup kaçmazlar."
"Düşüncen iyi, Thalesia'dan-Ulath," diye onayladı Khwaj. "Bunu Ghnomb ile konuşurum. O öyle yapar ki yananlar, hareket etmeyen zamanda yanarlar. Bunların hangisini yakayım?"
"Bunu," dedi Ulath, Baron Parok'u göstererek.
Pencereden dönen Dük Milanis donakaldı, adımının ortasında

heykele dönüşüvermişti.
Baron Parok, huzursuz voltasına devam ediyordu. "Ekstra önlemler almaya başlamalıyız," dedi, etrafmdakilerin artık kıpırdamadıklarını fark etmemişti. Sonra dönüp, Natayos'dan gelen, yorgun haberciye tosladı. "Çekil yolumdan, salak," diye tersledi.
Adam kıpırdamadı.
"Sana Zalasta'ya haber götürmeni emretmiştim," diye kızdı. "Niye hâlâ buradasın?" Habercinin yüzüne bir tokat attı ve eli taştan bile sert bir maddeye çarpınca acıyla bağırdı. Deli gibi etrafına bakındı. "Hepinizin nesi var?" diye haykırdı tiz bir sesle.
"Ne dedi?" Khwaj'm sesi korkunçtu.
Parok devasa Troll Tanrısı'na bakakaldı, viyaklayarak kapıya koştu.
"Yok-Zamanda olduğunu anlamıyor," dedi Ulath, Trollce.
"Niye cezalandırıldığını bilmeli," diye karar verdi Khwaj. "İn-san-şeylerin kuş sesleriyle konuşursanız, ne dediğinizi anlar mı?"
"Ben anlamasını sağlarım," diye söz verdi Ulath.
"Yaparsan iyi olur. Ona konuş."
Parok, kıpırdamayan kapıyı yumruklayıp duruyordu.
"Bu işe yaramaz, eski dostum," dedi uygar bir şekilde Ulath, korkmuş Dacite soylusuna. "Her şey senin için kötüye gidiyor, Baron. Şuradaki, kulaklarından dumanlar çıkan koca adam Troll Tanrısı Khwaj'tır. Senin Kraliçe Ehlana'yı kaçırmış olmanı hiç onaylamıyor."
"Siz de kimsiniz?" diye ciyakladı. "Burada neler oluyor?"
"Ceza sarayına getirildiniz, Baron," dedi Tynian. "Dostumun da açıkladığı gibi, Khwaj size oldukça kızgın. TrollTer ahlaki değerlere çok değer veren bir türdür. Bizim artık normal karşıladığımız şeyler - kaçırmalar, zehirlemeler ve rehin tutmak - onların kafalarım felaket attırır. Ama ufak bir avantajınız var. Sonsuza dek yaşayacaksınız, Baron Parok. Hiç, hiç ölmeyeceksiniz."
"Siz neden bahsediyorsunuz?"
"Göreceksiniz."
"Artık anladı mı?" diye sabırsızca sordu Khwaj.

ilhanx

"Bizim düşüncemize göre, anladı," dedi Trollce Ulath.
"İyi." Khwaj korku içinde kıvranan Dacite'e yaklaşarak kocaman pençesini uzatıp kafasına indirdi. "Yan!" diye homurdandı.
Baron Parok çığlık attı.
254

Sonra yüzü parçalanır gibi göründü ve derisinin altından akkor halinde alevler fışkırdı. Yeleği bir an için tütüp kül oldu.
Yeniden çığlık attı.
Hâlâ insan biçimindeydi, ama alevlerin çerçevelediği bir biçim. Baron yanıyor ve acı içinde uluyarak dans ediyordu.
Khwaj koca pençesiyle kıpırtısız kapıya vurdu ve kapı, alevler içinde parçalara ayrılarak patladı. "Git!" diye gürledi. "Koş! Sonsuza dek koş! Ve daima yan!"
Alevler içindeki Dacite çığlık çığlığa koşuyordu.
Arjun kenti, sürekli şimdinin sonsuz anında donmuş duruyordu. Şehirliler, heykeller gibi donakalmışlardı ve sessiz sokaklarında koşturan bu yanan gazabı fark etmiyor, acı içindeki çığlıklarını duymuyor, onun göl kıyısına doğru kaçışını görmüyorlardı.
Alevler içindeki Baron Parok ardında yağlı bir is bırakarak koşuyordu. Limana vardı ve Arjun Denizi'nin karanlık sularına uzanan uzun bir iskeleye koştu. İskelenin sonuna vardığında, bir an bile duraksamadan, serinletici suyun hasretiyle kendini suya attı. Anın kendisi gibi, gölün yüzeyi de geçit vermez ve elmas kadar sertti. Alevler içindeki gazap yumağı, çaresizlikten uludu, parlak yüzeye diz çöküp yumrukladı içeri alınmak için yalvardı, ulaşamadığı kutsanmış serinlikte boğulabilmek için dua etti. Sonra Troll Tanrısı'run korkunç emriyle sürüklenerek ayağa fırladı. Hâlâ dile getirilemeyecek kadar korkunç yalnızlığı ve acısı içinde çığlıklar atan insan şekilli sonsuz alev, gecenin siyahında uzak bir parlak kıvılcım gibi karanlık kristal yüzeyde kaybolup gitti. Onun acı dolu kayıp haykırışı ve sonsuz yalnızlığı sahilde yankılandı.
"Umarım Sparhawk evin yolunu bulmayı başarır," diye mırıldandı Talen. Stragen'le birlikte depoya giden sallantılı merdivenleri tırmanıyorlardı. "Bazı önemli bilgilerimiz var ve bunları diğerlerine ulaştırmanın başka yolu yok."
"Bu konuda şimdilik yapabileceğimiz bir şey yok," dedi Stragen. "Bakalım, Valash senin şu yeni kaynattığın hikâyeye nasıl tepki verecek. Ne tarafa zıpladığım görene kadar, hikâyeyi belirsiz bırak."
"Sonra da bana yankesicilik öğretir misin?" dedi Talen abartılı bir şevkle.
"Tamam," diye iç geçirdi Stragen. "Özür dilerim. Ne yaptığını
255

bildiğini kabul ediyorum."
"Teşekkürler, Vymer!" diye coştu Talen. "Teşekkürler! Teşekkürler!"
"Prenses Danae ile fazla vakit geçirdin," diye mırıldandı Stragen ekşi bir ifadeyle. "Umarım seninle evlenir. Bunu hak ediyorsun."
"Dilini ısır, Stragen. Hâlâ ondan hızlı koşabiliyorum."
"Koşmak her zaman işe yaramaz, Reldin. Ben de koşabilirim sanıyordum ama Melidere tek bir kelimeyle, bacaklarımı koparttı."
"Ya? Hangi kelime imiş bu?"
"Kazanç, genç dostum. Önüme sınırsız miktarda altın serdi."
"Sen satılmışsın, Stragen," diye suçladı Talen. "Sen dünyadaki tüm bekârları para için sattın."
"Sen yapmaz miydin? Burada birkaç kuruştan bahsetmiyoruz."
"Bu bir prensip meselesi," dedi Talen, havalı bir edayla. "Ben para için satılmam."
"Danae sana para sunmayacak, benim masum genç dostum. Eğer şimdi koşmaya başlarsan, belki kurtulursun, ama şüpheliyim. Babanı tanırdım, ailenizde belli bir zaaf var. Danae seni ele geçirecek, Talen. Hiç şansın yok."
"Başka şeyden bahsedebilir miyiz? Çok moral bozucu bir konu."
Adam güldü ve merdivenin üstündeki yamalı kapıdan geçtiler.
Valash tek bir mumun ışığında oturmuş, yüzünde acılı bir bitkinlik ifadesiyle, uzun bağlantısız kelime diziler>sayıklayan Oge-rajin'ı dinliyordu.
"İyiye gidiyor gibi görünmüyor," diye sakince gözlemledi Stragen; onların yanma ulaştıklarında.
"İyiye gitmeyecek, Vymer," diye iç çekti Valash. "Bu hastalığın seyrini daha önce de görmüştüm. Ona fazla yaklaşmayın. Bu aşamada korkunç bulaşıcıdır."
"Kesinlikle onun hastalığına yakalanmak istemem," diye titredi Talen.

ilhanx

"Benim için bir şeyiniz var mı?"
"Bu bilgi üzerine yemin edemem, Efendi Valash," dedi Talen, dikkatle. "Haberi aldığım tipler çok güvenilir değillerdi. Yine de Panem-Dea'ya iletmek isteyebilirsin. Daha çok doğrudan onlarla ilgili, yani birkaç ekstra önlem almak isteyebilirler."
"Devam et," dedi Valash.
"Peki, birkaç Arjuni askeri rıhtımdaki meyhanelerden birinde

kafa çekerlerken kulak misafiri oldum - gerçek Arjuni askerleri demek istiyorum, Lord Scarpa'nın devşirdiklerinden değil. Arjuna başkentinden gelen bazı emirlerden bahsediyorlardı. Anlayabildiğim kadarıyla, ormana yapılacak kapsamlı bir sefer için hazırlanmaları emredilmiş. Lord Scarpa'nın Panem-Dea'daki kampına bir saldırı düzenleyeceklerini düşünüyorlardı."
"İmkansız!" diye inledi Valash.
"Emirlerin şahsen Kral Rakya'dan geldiğini söylüyorlardı. Haber elbette subaylarına gelmiş ve onlar da surdan burdan toplamışlar, ama Arjuni ordusunun Scarpa'nın kuvvetlerine saldıracağına emindiler. Sadece bilmeniz gerektiğini düşündüm."
"Askerlerin hepsi sarhoşmuş, Reldin. Kral Rakya bizim müttefikimiz."
"Gerçekten mi? Ne şaşırtıcı bir şey. Öyleyse bunu ordularına da söylesin. Dinlediğim o iki asker, Panem-Dea'dan taşıyacakları ganimetleri düşünüp ağızlarının suyunu akıtıyorlardı."
"Kraliçe Panem-Dea'ya geliyor," diye aniden vızıltılı bir sesle şarkı söylemeye başladı Ogerajin, eski bir ninninin melodisine uydurarak. "Kraliçe Panem-Dea'ya geliyor." Sonra gıdaklarcasma, tiz bir sesle gülmeye başladı.
Ani bir keder ifadesi Valash'm yüzünden geçti. "Sakin ol, Efendi Ogerajin," dedi, Stragen ve Talen'e endişeyle bakarak.
'Kraliçe Panem-Dea'ya geliyor, bir arabaya binmiş," diye çatlayan sesiyle devam etti Ogerajin.
"Ona aldırmayın," dedi Valash, aceleyle. "Sadece saçmalıyor."
"Aklı gerçekten gidiyor, değil mi?" diye sordu Stragen.
"Altı beyaz at ve gümüş tekerler-"Ogerajin devam ediyordu.
"Hiç böyle saçmalık duydunuz mu?" diye sordu Valash, zayıf bir kahkahayla.
"Varlığımız onu rahatsız ediyor olmalı," dedi Stragen. "Genellikle akşamın geç saatlerinde uyuyakalır mı?"
"Genellikle."
"İyi. Bundan böyle, Reldin ve ben, o uyuyunca, geceyarısmdan sonra geliriz."
"Bunu takdir ederdim, Vymer." Valash, endişeli bir ifadeyle onlara baktı. "Hep böyle değildi. Hastalık yüzünden."
"Eminim öyledir. Belki ne dediğini bilmiyor bile."

"Aynen öyle. Tamamen kafayı yemiş. Niye siz ikiniz onun deli saçması şarkısını unutmuyorsunuz?" Valash kemerinden kesesini çekip birkaç sikke çıkardı. "Alın. O uyuduktan sonra gelin."
İki hırsız eğilerek selamladılar ve sessizce gittiler.
"Sinirliydi, değil mi?" dedi Talen, basamaklardan inerlerken.
"Sen de fark etmişsin. Neredeyse kendini unutup kesesini açtı."
Merdivenin sonuna ulaştılar. "Nereye?" diye sordu Talen.
"Şu anda hiçbir yere. Bunu kendine sakla, Talen."
"Neyi kendime saklayayım?"
Stragen çoktan, parmaklarını önünde havada karmaşık şekilde oynatarak yüksek sesle Styric'ce bir şeyler söylemeye başlamıştı.
Talen, şaşkınlık içinde, avucu yukarıda elini açan ve bir güvercin savururmuş gibi bir fırlatma hareketi yapan Stragen'e bakakal-dı. Gözleri uzaklara daldı ve dudakları bir süre sessizce oynadı. Sonra gülümsedi. "Onu şaşırttım. Haydi gidelim."
"Burada neler oluyor?" diye sordu Talen.
"Biraz önce öğrendiklerimizi Aphrael'e ilettim," diye omuz silkti adam.
"Sen mi? Sen ne zaman Styric büyüsü öğrendin?"
"O kadar zor değil, Talen," diye sırıttı. "Sparhawk'in yapışını yeterince seyrettim ve ne de olsa, Styric'ce biliyorum. Hareketler biraz kafa karıştırıcı ama Aphrael bana bazı talimatlar verdi. Bir dahaki sefere daha iyi yapacağım."
"İşe yarayacağını nereden bildin?"

ilhanx

"Bilmiyordum. Ama denemenin zamanı gelmişti. Aphrael benden çok memnun kaldı."
"Sen biraz önce ona hizmet etmek için gönüllü oldun, biliyorsun, değil mi? Onun hakkında bu kadarını biliyorum. Artık onun kölesisin, Stragen. O sana sahip oldu."
"Eee, evet," Stragen omuz silkti. "Sanırım bir adamın başına daha kötü şeyler gelebilir. Aphrael'in kendisi de bir hırsız, yani eminim iyi anlaşacağız." Omuzlarını dikleştirdi. "Gidelim mi?"

on sekizinci bölüm

"KESİNLİKLE EMİN MİSİN?" diye coşkuyla sordu Sparhawk, Çocuk Tanrıça'ya.
"Kalten emin," dedi kız. "Binanın yanından geçiyormuş ve Alean şarkı söylemeye başlamış. Onun sesini tanır, değil mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Şarkı söyleyerek, onu ölüm uykusundan bile uyandırabilir. Beni Natayos'a ne kadar hızla ulaştırabilirsin?"
"Önce diğerlerini Dirgis'e götürelim. Xanetia ve Sephrenia'ya olup bitenleri anlatmak istiyorum."
"Ben hepsini zaten biliyorum. Natayos'a gitmeliyim Aphrael."
"Her şey zamanında, Sparhawk. Dirgis'e varmamız o kadar zaman almaz ve diğerlerinin de işe yarayacak fikirleri olabilir."
"Aphrael-" Sparhawk karşı çıkmaya başlamıştı.
"Benim usulüme göre hareket edeceğiz, Sparhawk," dedi Tanrıça kararlı bir ifadeyle. "Çok zaman almaz ve ayrıca sinirlerini kontrol altına alman için sana zaman verir. Diğerleri, haritah odada bekliyorlar. Haydi onları alıp Dirgis'e gidelim."
Yola çıkmadan önce, kısa bir tartışma yaşandı. "Ata ihtiyacım yok," diye ısrar etti Betuana, ayakkabılarından birinin bağlarını sı-kılaştırarak.
Aphrael iç çekti. "Lütfen benim usulüme göre yap Betuana."
"Attan daha hızlı koşabilirim. Niye bir atı kendime yük edeyim?"
"Çünkü sen Dirgis'den buraya ne kadar uzaklık olduğunu biliyorsun, at bilmiyor. Böylesi benim için daha kolay. Lütfen, Betuana, hatırım için." Çocuk Tanrıça, rica edercesine zırhlı Atan kraliçesine baktı.
Betuana güldü ve pes etti.
Karla kaplı avluya çıkarak atlara bindiler ve Sarna'nm sokaklarında at sürdüler. Kenti çevreleyen dağları bulutlar kapatmıştı ve

kar serpiştiriyordu. Doğu kapısından çıkarak dağ geçitine yönelen dik yokuşu tırmandılar. Sparhawk, Itagne ve Vanion önden giderek, ağır pelerinlerine bürünmüş ve Çocuk Tanrıça'yi kucağında taşıyan Atan Kraliçesi'ne yol açıyorlardı. Küçük kutsal varlığın doğasında, Sparhawk'i rahatsız eden bir ikilem vardı. Kızın, kendisinin anlama kapasitesinin ötesinde bilge olduğunu biliyordu, ama yine de pek çok noktada küçük bir kızdı. Sonra gerçek Tanrıça'nm çıplak gerçekliğini hatırladı ve onu anlayabilme umutları yok olup gitti.
"Daha hızlı gidemez miyiz?" diye sordu Vanion.
Sparhavvk'm dostu, Sephrenia'ya yapılan saldırıyı öğrendiğinden beri, dayanılmaz bir sabırsızlık içinde kıvranıyordu ve Spar-hawk, zamanı geldiğinde onu fiziksel olarak dizginlemesi gerekeceğinden korkuyordu. "Hızlı ya da yavaş bir şey fark etmez, Vanion," dedi. "Koşabilir ya da sürünebiliriz, ama yine de oraya az çok aynı zamanda varırız."
"Nasıl bu kadar soğukkanlı olabiliyorsun?"
"Bir süre sonra uyuşuyorsun," diye ekşi bir ifadeyle güldü.
Yaklaşık on beş dakika sonra, yüksek bir tepenin üzerinden -güneşin pırıl pırıl parladığı - Dirgis kentine bakıyorlardı.
"İnanılmaz!" diye haykırdı itagne. Sonra arkasına dönüp biraz önce tırmandıkları yola baktı, gözleri kocaman açılmıştı.
"Sana bunu yapmamanı söylemiştim, itagne," diye hatırlattı kız.
"Orada hâlâ kar yağıyor," dedi nefes nefese. "Ama-" Yeniden önlerinde uzanan, güneşi emmekte olan karlı araziye baktı.
"Neden siz insanlar hep tam orada durmak istiyorsunuz?" diye şaşkınca sordu küçük kız. "Sadece devam et, itagne. İki yer arasındaki geçiti aştıktan sonra, artık aldırmayacaksın."
itagne kararlı bir şekilde yüzünü öne çevirip atını parlak güneş ışığına doğru sürdü. "Sen de durumu anladın mı, Sparhawk?" diye sordu kontrollü bir sesle.

ilhanx

"Anladım gibi. Gerçekten, iki yüz milin silindiği yerden geçerken, sana neler olduğunu bilmek istiyor musun?"
itagne titredi.
Atlarım tepeden aşağı sürerek kente girdiler.
"Daha ne kadar gideceğiz?" diye sordu Vanion.
"Sadece biraz daha," dedi Sparhawk. "Büyük bir kent değil."
Binaların kenarlarına kalın tabakalar halinde karın yığıldığı dar
260

sokaklardan geçtiler. Hana vardılar, arkasındaki avluya girdiler ve atlarından indiler.
"Her şey düzeltildi, Betuana," diyordu Aphrael, Atan Kraliçesine. "Onu derin bir uykuda tutuyorum, böylece yeniden her şey kaynayabilecek."
"Başında kim nöbet tutuyor? Belki ben de oraya gitmeliyim."
"Hayır, Betuana," dedi sertçe. "Seni oraya götürme iznim yok-henüz."
"Ama orada yalnız."
"Elbette yalnız değil. Ben orada, onun yanıbaşındayım."
"Ama-" Betuana küçük kıza bakakaldı.
"Bunu düşünmemeye çalış," dedi Çocuk Tanrıça, düşünceli bir ifadeyle dudaklarını büzerek. "Engessa-Atan aldatıcı bir adam, biliyor musun - belki sessiz olduğu için. Onun aklına girene kadar, onun gerçekten ne kadar dikkate şayan olduğunu anlamamıştım."
"Ben hep bilmiştim," dedi Betuana. "Onu benden - bizden - ne kadar süre ayrı tutman gerekecek?"
Aphrael, Kraliçe'nin dil sürçmesi hakkında yorum yapmadı. "Bir kaç hafta. Tamamen iyileştiğine emin olmak istiyorum. Haydi Vanion'a inme inmeden içeri girelim."
Sparhawk, masayı silmeye başka hiçbir şeyi görmeyecek kadar dalmış görünen hancının yanından herkesi içeri soktu. Merdivenleri tırmandılar ve kapıda nöbet bekleyen Mirtai!yi gören Spar-hawk, şaşakaldı. "Sen burada ne yapıyorsun?" diye sordu.
"Ödünç verildim. Eski bir pelerin gibi."
"Bunun doğru olmadığını biliyorsun, Mirtai," dedi Aphrael. "Danae orada tamamen güvende, ama burada, Sephrenia'yı koruyacak, güvenebileceğim birine ihtiyacım vardı. Haydi içeri girelim."
İçeri girdiklerinde Sephrenia yatakta oturuyordu ve Xanetia, korurcasma üzerine eğilmişti. Oda güneş ışığı ile doluydu.
Vanion sevdiği kadının yanma gidip yatağının yanma diz çöktü ve onu kollarıyla sardı. "Seni bir daha asla gözümün önünden ayırmayacağım," dedi acılı bir sesle.
Sephrenia adamın yüzünü ellerinin arasına alıp öptü.
"Canını acıtacaksın,"
"Sus, Vanion," dedi kadın, adamın başını kucaklayıp yüzünü şiddetle vücuduna bastırdı.
261

Aphrael'in kocaman gözleri yaşlarla ışıl ışıldı. Birdenbire ani duygusallığını üzerinden attı. "Haydi işe girişelim," dedi. "Son defa böyle beraber olduğumuzdan beri, bir sürü şey oldu."
"Hepsi de körüydü," dedi Itagne, kasvetli bir sesle.
"Tamamen değil," dedi kız. "En kötüsü, Klael'in Kilise Şövalyeleri' ni, Zemoch dağlarında silip süpürmüş olması. Yanmda o garip askerler varmış, arkadaşlarımızın yansı yaralanmış ya da ölmüş."
"Yüce Tanrım!" diye inledi Itagne.
Sparhawk son olayların ayrıntılarını bildiği için, Klael'in askerleriyle ilgili gizemleri tamamen ortadan kaldırmaya karar verdi. Parmak uçlanyla, gömleğinin altındaki kabartıya dokundu. "Mavi Gül," dedi düşüncelerinin sessizliğinde.
"Sizi duyuyorum, Anakha."
"Dostlarımız yeniden Klael ile karşılaşmış. Buraya, başka bir yerden savaşçılar getirmiş."
"Bu beklenmedik değil. Klael, boyutları yüzünden insanlarla doğrudan uğraşmaya uygun değildir."
"Onun gözünde fareler gibi miyiz?" dedi Sparhawk, şüpheyle.
"Kendinize haksızlık ediyorsunuz, Anakha."
"Belki de. Bana kalırsa, şu askerler bu dünyadan değil. Kanları sarı ve suratları, Klael'inki gibi."
"Ah," dedi ses. "Sana, Klael ve benim, yarattığım çeşitli dünyaların sahipliği için yarıştığımızı söylediğimi hatırlıyor musun?"
"Evet."

ilhanx

"Bunu itiraf etmek benim için güç, Anakha, ama ben bu yarışmalardan her zaman galip çıkmadım. Klael bazı dünyaları benden aldı. Senin ve ahbaplarının karşılaştığı o yaratıklar bu dünyaların birinden - tahminimce Arcera'dan - geliyorlar."
"Korkunçlar, Mavi gül, ama yenilmez değiller. Burada uzun süre kalınca, bazı sıkıntı belirtileri gösterdiklerine dair kanıtlarımız var."
"Öyle olmasaydı şaşardım. Arcera'nm havasından bir nefes al-saydm ciğerlerin parçalanırdı. Bu dünyanın havası öyle tatlı ve bütünlüklü ki, senin türün ve diğer yaratıklar kolayca uyum sağlayabildiler. Arcera'mn yaratıkları o kadar şanslı değil. Onların evlerindeki zararlı, mikroplu havaya uyum sağlama yolları, senin basitçe içine hava çekme yönteminden çok daha karışık. Üstelik, senin için öldürücü olan, onlar için yaşamsal olmuş. Eminim, onlar bir

karşılaştırma yapsa, sizin havanızı ince ve yetersiz bulacaklardır."
"Ve ölümcül mü?" diye ısrar etti Sparhawk.
"Zaman içinde, kesinlikle."
"Bizim havamızın onları öldürmesi için ne kadar zaman gerekeceği konusunda bir tahminde bulunabilir misin?"
"Siz bir vahşisiniz, Anakha."
"Sayıca üstünler, Mavi Gül. Klael'in askerleri, davamızı felakete sürüklüyor. Onların burada ne kadar dayanabileceğini bilmeliyiz."
"Bu savaşçıdan savaşçıya değişir. Kesinlikle bir günden fazla olamaz ve bitkinlik süreci hızlandırır."
"Teşekkür ederim, Mavi Gül. Dostlarım ve ben, bu bilgiler ışığında en uygun taktikleri geliştireceğiz."
"Dikkatini ver, Sparhawk," dedi Aphrael.
"Affedersin," diye özür diledi. "Arkadaşımızla fikir alış verişi yapıyordum." Önündeki kabarıklığı okşadı. Vanion'a baktı. "Klsel'in askerlerinin zaafları konusunda biraz daha bilgi aldım. Senin ve benim bazı taktikler geliştirmemiz gerekiyor."
Vanion başıyla onayladı.
"Berit ve Khalad'm iyi olduğuna emin misin?" diye küçük kıza sordu Sephrenia.
Aphrael başıyla onayladı. "Zalasta, onu aldatmış olduğumuzu fark ettiğini belli etmek istemiyor. Herkese bir şey olmamış gibi davranmaları emrini verdi." Bir an düşündü. "Sanırım hepsi bu. Bergs-ten bozkırdan geliyor. Kalten, Bevier ve Caalador zaten Natayos'da-lar. Ulath, Tynian ve evcil Troll'leri de kısa sürede orada olacaklar."
"imparatora haber verebilir misin?" diye sordu kıza Itagne. "Arjuna Kralı'nın Scarpa'nın müttefiki olduğunu bilmeli."
"Bunu hallederim," diye söz verdi kız. Sonra hafifçe kaşlarını çattı. "Sephrenia. Stragen'e gizlice ders mi veriyordun?"
"Hayır, neden?"
"Gizli çağrı büyüsünü kullandı. Çok iyi yapamadı, ama dikkatimi çekmeyi başardı."
"Tanrı aşkına, bunu nasıl öğrendi?" diye haykırdı Vanion, hâlâ Sephrenia'yı kollarında tutarak.
"Belki sizleri izleyerek. Stragen hızlı öğreniyor ve Styric'ce biliyor. Sanırım sırları çalmak da yankesicilik gibi bir şey. Her neyse, Scarpa'nm diğer üslerini bana bildiren Stragen oldu. O ve Talen,

karşı tarafı yanıltmak için, şu Dacite'e sahte öyküler satıyorlar."
"Bana kalırsa, Natayos'a gitme vakti geldi," dedi Xanetia. "Orada, Anakha'nm Kraliçesi'nin varlığını doğrulamalı ve kurtarmak için hazırlık yapmalıyız."
"Zalasta onu uzaklaştırmaya kalkışmadan önce," diye ekledi Sparhawk. "Ben de gitsem, iyi olur. Diğerleri zaten orada ve Kal-ten'i ani bir şey yapmaması için engellemek gerekebilir. Ayrıca, Eh-lana ve Alean oradalarsa, onları da tehlikeden uzaklaştırabiliriz. Sonra Scarpa'nın ordusunu dağıtır ve Cyrgon ile iki laf konuşuruz."
"Ve Zalasta ile," dedi Vanion, soğukça.
"Bu arada," dedi Aphrael. "Kimse, bir şeyler yapacağımız kişilerin listesini tutuyor mu? Tutan varsa, Baron Parok'un ismini silebilir."
"Ulath onu öldürdü mü?" diye tahmin yürüttü Sparhawk.
"O ölü değil, Sparhawk. Aslında, sonsuza kadar yaşayacak. Yine de onu asla bulamayacaksınız. Khwaj sabırsızlanıyordu, Ulath ve Tynian'ı, Ehlana'yı kaçırmış kişiler hakkında bilgi vermeleri için sıkıştırmaya başladı. Onlar da ona, Parok'u verdiler."
"Ne oldu?" diye sordu Itagne.

ilhanx

"Ghnomb zamanı dondurdu." Kız omuz silkti. "Sonra Khwaj Parok'u ateşin içine yerleştirdi. Tamamen alev almış'durumda. Hâlâ o boş, kıpırtısız anın içinde koşuyor ve koşacak - ve yanacak - sonsuza kadar."
"Yüce Tanrım!" diye yutkundu dehşet içindeki Itagne.
"Bunu Khwaj'a iletirim, Itagne," diye söz verdi Çocuk Tanrıça. "Eminim onayını duymaktan memnun olacaktır."
Hava soğuk ve kuru, gökyüzü garip şekilde griydi. Tynian ve Ulath, atlarının arasında ayaklarını sürüyen Bhlokw ile, donmuş zamanın içinde Arjun'dan dışarıya at sürüyorlardı. "Natayos'a varmamız ne kadar sürecek demiştin?" diye sordu Tynian.
"Ah, bilmiyorum, birkaç saniye herhalde," dedi Ulath.
"Çok komik."
"Benim hoşuma gitti." Ulath, başlarının üzerinde, göğün ortasında asılı kalmış kuş sürülerine baktı. "Bu Yok-Zamanda hareket eden bir adam yaşlanır mı diye merak ediyorum."
"Bilmiyorum. Sanırım Baron Parok'a sorabilirsin."
"Pek tutarlı cevap verebileceğinden şüpheliyim." Ulath, sakallı

yanağını kaşıdı. "Kesinlikle bu şeyi keseceğim, Gerda beğenmezse bu onun sorunu." Sonra aklına, postlu dostlarına sormak istediği bir şey geldi. "Bhlokw," dedi.
"Evet, U-lat?"
"Avımızın bizi sıcaklığın sana acı vereceği sıcak ülkelere götürdüğü için üzgünüz."
"Acı vermiyor, U-lat. Yok-Zaman'da sıcak ya da soğuk yok."
Ulath, bakakalmıştı. "Emin misin?" diye sordu inanamayarak.
"Sen sıcak hissediyor musun?" diye sordu Bhlokw, basitçe.
"Hayır," diye itiraf etti Ulath. "Hissetmiyorum. Benim düşünceme-" Sözünü yarıda kesip sorusunu tutarlı bir Troll'ceyle formüle etmeye çalıştı. "Sen ve sürüdaşlarm hem ölü, hem ölü olmayan Cyrgon'un çocuklarını yerken, kuzeyin derinlerindeydik."
"Evet. Burada olduğumuz yere göre kuzeydeydik."
"Sonra Ghnomb seni ve sürüdaşlarmı Yok-Zaman'a aldı."
"Evet."
"Sonra Ghworg sizi güneşin ülkelerine görürdü'"
"Evet."
"Bunu yaparken size hiç acı vermedi mi?"
"Hayır. Acıyı veren olması gerektiği gibi olmayan şeylerdi."
"Hangi şeyler, olması gerektiği gibi değildi?"
"Bütün Troll'ler bir sürüydü. Böyle olmaması gerekir. Troll sürülerinde o kadar çok olunmaz. Öyle iyi avlanılmaz." Bhlokw, koca pençesiyle kıllı yüzünü kaşıdı. "Olmamız gereken yerde, Troll dağlarında, öyle avlanmazdık. Düşünceme göre, bize gelip buraya gelmemiz için hiç-erimeyen-buzu aşmamızı söylediğinde, Ghworg'un aklı hastaydı. Bunu Ghworg yapmadı. Cyrgon yaptı. Cyrgon, Ghworg gibi göründü ve Ghworg'un sesiyle konuştu. Benim aklım hastaydı. Düşüncem bana, onun Ghworg olmadığını söylemeliydi."
"Bütün Troll'ler bir sürü olunca, bu sana acı veriyor mu?"
"Çok acı veriyor, U-lat. Olması gerektiği gibi olmayan şeyleri sevmiyorum. Grek'i çok kardır tanırım. Troll dağlarında onun sürüsü benim sürümün yanında avlanır. Grek'i sevmem. Son iki kardır, onu öldürmek düşünceme göreydi. Ghworg onu öldürmeme izin vermiyor. Bu bana acı veriyor."
"Hep böyle olmayacak, Bhlokw," dedi Ulath, avuturcasına. "Cyrgon'un tüm çocuklarını öldürdükten sonra, Tanrılar Troll'leri,

Troll dağlarına götürecek. O zaman her şey gerektiği gibi olacak."
"Öyle olunca, sevineceğim. Gerçekten Grek'i öldürmek istiyorum." Bhlokvv, keyifsizce ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.
"Konu neydi?" diye sordu Tynian.
"Emin değilim.Bir şeyin etrafında el yordamıyla dolanıyorum. Önümde durduğunu biliyor, ama üzerine parmak basamıyorum."
"Şimdilik, Troll Tanrıları'nm, çocuklarının adam öldürme dürtülerini kontrol edebildiklerini umalım," dedi Tynian.
"Troll öldürme" diye düzeltti Ulath.

ilhanx

"Ne?"
"Sen 'adam öldürme' dedin. Bhlokw, Grek'i öldürmek istiyor. Grek bir Troll. Doğru kelime, 'Troll öldürme' olacaktı."
"Bu önemsiz bir baştan savmacılıktı, Ulath,"
"Doğru doğrudur, Tynian, " dedi Ulath hafiften alınmış tonda.
Ertesi sabah Aphrael Sarna'dan döndüğünde, saat hâlâ çok erkendi. Ay hâlâ batı ufkundaki yerini korusa da, gökyüzü doğudan, günün ağarmasıyla hafifçe ışımaya başlamıştı.
Sparhawk ve Xanetia, karanlık ormandan Flüt'ün çalgısının tanıdık sesini duyduklarında, yarım saatten fazla beklememişlerdi.
"Çabuk oldu," dedi Sparhawk, Çocuk Tanrıça onlara katıldığında.
"Sama kıtanın öte yanında falan değil, Sparhawk. Hepsini yerleştirdim." Gülümsedi. "Vanion tam bir belaydı. Ayrılırken Seph-renia'yı yatırmaya çalışıyordu."
"O çok hastaydı, Aphrael," diye hatırlattı Sparhawk.
"Artık değil. Kalkıp gezinmeye ihtiyacı var. Arkanızı dönün."
Xanetia şaşkınlıkla baktı.
"Bu da onun acaipliklerinden biri," dedi Sparhawk. "Değişirken kimsenin kendisini görmesini istemiyor." Çocuk Tanrıça'ya baktı. "Bu sefer giyinik olmayı unutma. Anarae'yi rahatsız etmeyelim."
"Bu konuda bezdiricisin, Sparhawk. Lütfen arkanızı dönün."
Sadece birkaç saniye sürdü. "Tamam," dedi Aphrael. Önlerine döndüler. Sparhawk Tanrıçanın, yeniden satenimsi beyaz kıyafete bürünmüş olduğunu gördü.
"Tasvir edilemeyecek kadar güzelsin, Kutsal Kişi," dedi Xanetia.
Aphrael omuz silkti. "Çok üçkâğıt yapıyorum. Bana güveniyor

musun, Anarae?"
"Ölümüne, Kutsal Aphrael."
"Umarım ders alıyorsundur, Sparhawk."
"Bu yaptığını Zalasta'dan saklamak için gereken gürültüleri ayarladın mı?"
"Gerekmiyor: Xanetia bizimle ve onun varlığı her şeyi saklayacaktır."
"Bunu düşünmemiştim," diye itiraf etti Sparhawk.
"Haydi öyleyse, Anarae," dedi Aphrael. "Hepimiz el tutuşacağız. Sonra havaya yükseleceğiz. Aşağı bakmazsan gerçekten daha iyi olur. Şu dağların tepesine yükselir yükselmez, yola çıkacağız. Rüzgâr ya da bir hareket hissi almayacaksın. Sadece elimi tut ve başka bir şey düşünmeye çalış. Çok uzun sürmeyecek." Doğuya doğru, gözlerini kısarak baktı. "Harekete geçsek iyi olur. Scarpa'nın askerleri ortalıkta dolanmaya başlamadan Natayos'a varıp iyi bir saklanma yeri bulalım." El ele tutuştular.
Sparhawk kendini tutamayarak şafak göğüne yükselirlerken altlarında giderek uzaklaşan yere baktı.
"Elimi eziyorsun, Sparhawk, " dedi kız.
"Özür dilerim. Buna pek alışık değilim." Xanetia'ya baktı. Giderek yükselirlerken tamamıyla parıldamakta olan Anarae, mutlak sakinliğin simgesi gibiydi.
"Dünya ne güzel," dedi kadın, sesinde bir hayranlık ifadesiyle.
"Çirkinliği göremeyecek kadar yükselirsen öyle," dedi gülümseyerek Aphrael. "Bazen düşünmek için buraya gelirim. Düşüncelerimin yarıda bölünmeyeceğine emin olabileceğim tek yerdir." Onlar yükselirlerken, gökyüzünde birdenbire fırlamış gibi görünen yeni doğmuş güneşe bir göz attı, yüzünü güneydoğuya döndü ve garip, hafif bir şekilde başını salladı.
Altlarındaki dünya yumuşakça akmaya başladı, hızla onlara doğru gelip aynı hızla arkalarında kalıyordu.
"Bana, hoş bir seyahat yolu gibi göründü," dedi Xanetia.
"Ben de hep sevmişimdir," diye.ona katıldı Aphrael. "Kesinlikle at sırtında hoplamaktan daha hızlı."
Çevrelerinde hoş bir sessizlikle, güneydoğuya doğru uçtular.
"Arjun Denizi," dedi adam, sağlarmdaki su kütlesini gösterdi.
"Böylesine küçük mü?" dedi Xanetia. "Daha büyük sanırdım."

"Oldukça yükseklerdeyiz," dedi Aphrael. "Belli bir mesafeden her şey ufak görünür."
Hızla yollarına devam ettiler ve kısa süre içinde, kıtanın güneydoğu kıyısını kaplayan yoğun yeşil ormana varmışlardı.
"Şimdi biraz inişe geçiyoruz," diye uyardı Aphrael. "Delo'yu kendime kerteriz noktası olarak alacağım ve sonra Natayos'a ulaşmak için, güneybatıya doğru gideceğiz."

ilhanx

"Yerden görünmez miyiz?" diye sordu Xanetia.
"Hayır - ilginç bir fikir. Işığınız kesinlikle insanları heyecanlandırırdı. Yerdeki insanlar başlarının üzerinden uçan melekler görmeye başlasalardı, yepyeni dinler doğardı. İşte Delo."
Liman kenti, dikkatsiz bir çocuğun derin mavi Tamul Deni-zi'nin kıyısında unuttuğu bir oyuncağa benziyordu. Güneybatıya dümen kırarak yavaş yavaş inişe geçtiler.
Aphrael- ısrarla, altlarında kayıp giden ormana bakıyordu, "iş
te," dedi zafer kazanmış bir ifadeyle. J<
Kadim kentin kuzey kısmı çalı ve ağaçlardan arındırılmış olmasaydı harabeleri bulmak çok daha zor olurdu. Yarı'yıkık binaların devrilmiş gri taşları gün ışığında net bir şekilde görünüyorlardı ve yeni temizlenmiş kuzey yolu, ormanın koyu yeşil yüzünde kesilmiş derin bir yara izi gibiydi.
Harabelerin yaklaşık çeyrek kilometre uzağında, yola hafifçe kondular ve Sparhawk onları hemen sık çalıların arasına götürdü. Heyecandan gerilmişti. Kalten haklıysa, Ehlana'nm esir tutulduğu yere bir milden bile daha yakındı.
"Yola çık, Xanetia," diye önerdi Aphrael. "Kente girmeden, sana bir bakmak istiyorum. Bu önemli bir iş, ama seni tehlikeye atmak istemiyorum. Kimsenin seni göremeyeceğine emin olalım."
"Fazlasıyla endişeleniyorsun, Kutsal Kişi. Yüzyıllar boyunca, biz Delphae'ler bu kamuflajı mükemmelleştirdik." Vücudunu dik-leştirip yüzüne neredeyse doğal olmayan bir soğukkanlılık yerleşti. Biçimi yanıp sönmeye başlamış gibiydi ve düz ev dokuması kıyafetinin altından küçük, gökkuşağı parıltıları belirdi. Şekli belir-sizleşip dalgalandı ve biçimi fark edilmez oldu.
Derken sadece bir siluetten ibaret kaldı ve Sparhawk açık bir şekilde, arkasındaki ağacın gövdesini görebildi.
"Nasıl diğer tarafındaki şeyleri görünür kılabiliyorsun?" diye

merakla sordu Aphrael.
"Işığı eğiyoruz, Kutsal Kişi. Aldatmacanın özünde bu var. Işık etrafımızdan, ağır akan bir su gibi geçiyor ve vücutlarımızın normalde görünmez kılacağı şeylerin görüntüsünü kendisiyle beraber taşıyor."
"Çok ilginç," dedi Aphrael, düşünceli bir edayla. "Bunu hiç düşünmemiştim."
"Ama yine de tetikte olmalıyız," dedi Xanetia, Tanrıça'ya. "Gölgelerimiz, geveze hayaletler gibi bizi ele verebilir."
"Çözümü basit. Güneş ışığından uzak durun."
Sparhawk hafif bir gülümsemeyi bastırdı. Bir Tanrıça bile, bazen herkese bariz olan şeylerde öğüt verebiliyordu.
"Tavsiyenizi büyük bir dikkatle tatbik edeceğim, Kutsal Kişi," dedi Xanetia, tamamen ciddi bir ifadeyle.
"Benimle dalga geçmiyorsun, değil mi Xanetia?"
"Elbette hayır, Kutsal Aphrael." Artık dış hatlar bile silinmişti ve Xanetia'nin sesi hiçlikten geliyor gibiydi. "İşe başlayalım," dedi kaynağı olmayan ses. "Hemen dönerim."
"Edamus'u takdir etmeliyim," dedi Aphrael. "Çok akıllıca bir saklanma yöntemi. Şimdi dön, Sparhawk. Eski halime dönmeliyim."
Çocuk Tanrıça, tanıdık Flüt biçimine döndükten sonra, Spar-hawk'la birlikte yerlerine iyice yerleşip güneşin doğmasını beklediler. Ormandan buharlar çıkıyordu/hava, kuşların gevezelikleri ve böceklerin vızıltılarıyla doluydu. Dakikalar geçmek bilmiyordu. Eh-lana'ya öyle yakınlardı ki, Sparhawk'a, kadının bildik kokusunu ala-biliyormuş gibi geliyordu. "Ulath ve Tynian buraya vardılar mı?" diye sordu, meraktan çok aklını endişelerinden uzak tutabilmek için.
"Herhalde,"' dedi Flüt. "Arjun'dan dün sabah yola çıktılar. Onlara üç hafta gibi gelmiş olabilir ama diğer herkes için bir kalp atışı zamanı kadardı."
"Yok-Zamanda mı kaldılar, yoksa Scarpa'ran ordusunun arasına mı karıştılar?"
"Söylemesi güç. Xanetia gitmeden bunu kontrol etmeliydim."
Sonra yoldan geçen birkaç adamın konuşmasını duydular. Sparhawk, Aphrael tam arkasında olarak, yola doğru süründü.
"Çünkü bu askerlere güvenmiyorum, Col," diyordu kaba görünüşlü biri, sarışın bir Eleneye.

"Daha sabah, Senga. Güpegündüz bira arabalarına saldırmazlar."
"Asla yeterince dikkatli olamazsın. Natayos'da para tükeniyor ve bu bira, işimin can damarı. Parası biten susamış bir adam her şeyi yapabilir."

ilhanx

"Fiyatlarını düşürmeyi hiç düşündün mü?" diye sordu, tek gözünde siyah bir bant takmış kötü görünüşlü biri.
"Dilini ısır, Shallag,' dedi Senga.
"Sadece bir öneriydi, Senga," diye omuz silkti gözü bantlı adam.
Hemen arkalarında bir düzineye yakın, ağır silahlı adam vardı.
"Onları tanımışsındır, şüphesiz" diye mırıldandı Aphrael,.
"Kalten ve Revier. Ama Caalador'u görmedim." Bir an düşündü. "Sen burada kalabilir misin? Yani, kendi başına?"
"Burası felaket tehlikeli, Sparhawk - kaplanlar, aslanlar, ayılar."
"Salakça bir soruydu, değil mi?"
"Evet, bence öyleydi. Aklındaki nedir?"
"Kalten ve Bevier belli ki bu Senga denen adam için çalışıyorlar. Sanırım beni de işe aldırmalarını sağlayabilirim. Natayos'a gidiyormuş gibiler, yani bira muhafızı olarak işe girersem, dikkat çekmeden kente girebilirim."
"Anneme bu kadar yakınken, kendini sakin tutabilecek misin?"
"Aptalca bir şey yapmayacağım, Aphrael."
"Peki, sanırım haklısın. İzin veriyorum."
"Ah, teşekkür ederim, Kutsal Aphrael. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim."
"Çok yetenekli bir ağzın var, Sparhawk," dedi terslendi kız.
"Son zamanlarda çok yetenekli bir grupla birlikteyim ondandır," diyerek omuzlarını silkti adam.
"Kısa bir süre için Sarna dönmeliyim. Kente girdiğinde kendini beladan uzak tutmaya çalış."
"Seni deli gibi özleyeceğim." Sırıttı.
"Bugün tuhaf bir espri anlayışın var."
"Kendimi iyi hissediyorum. Her şey yolunda giderse güneş batmadan önce anneni alıp gidebilirim."
"Göreceğiz."
Güneş doğu ufkuna doğru yavaşça ilerlerken beklemelerini sürdürdüler. Sonra kuzeyden onlara doğru yaklaşan ağzına kadar dolu arabaların çıkardığı gürültüler duyuldu. "Seni haberdar edeceğim,"

diye söz veren Sparhawk çalıların arasından çıkarak çamurlu yolun kıyısında dikilmeye başladı.
Dört sakin öküzün çektiği ilk araba gıcırdayarak köşeden döndü. Arabanın arkası fıçılarla tamamen doldurulmuştu. Senga denen adam, uğursuz görünüşlü bir sürücünün yanında oturuyordu. Değiştirilmiş yüz hatlarına rağmen bildik davranışlarmı sergileyen Kalten'se fıçıların üzerinde oturuyordu.
"Selam, Col," diye seslendi yolun kıyısından. "Bir süre önce buradan geçerken duyduğum sesin sana ait olduğunu anlamıştım."
"Hey, bu herif Fron değilse kör olayım!" Kalten'in suratına geniş bir sırıtma yayılmıştı. Sparhawk, birden eğer Kalten onu tanı-masaydı neler olabileceğini merak etti. Kalten şimdi keyifle kahkahalar atıyordu. "Mahterion'da olaylar aleyhimize geliştiğinde senin denizin ötesine tüydüğünü düşünüyorduk."
"İşe yaramadı," diye omuzlarını silkti Sparhawk. "Güvertede hiç rahat vermeyen kamçılı bir reis vardı. Karanlık bir gecede yüzmeye karar vermiş. Niye bunu istediğini bilmiyorum. Aşağıya atlamasına yardım ederken kıyının yirmi fersah uzağındaydık."
"insanlar bazen tuhaf şeyler yapar. Burada ne arıyorsun?"
"Buralardaki orduyu duydum ve saklanmak için iyi bir yer olacağını düşündüm. Etrafta Scarpa denen herifin Matherion'a saldırmak için planlar yaptığı söyleniyor. Orada yarım kalmış birkaç küçük hesabım var, yani böylece kâr ve eğlenceyi birleştirebilirim."
"Sanırım Scarpa'nın ordusunun arka saflarında sana daha iyi bir yer bulabiliriz," Kalten ayağıyla, Senga'nm omzunu dürttü. "Şurada, bileklerine kadar çamura batmış duran adam var ya, o bizim Mathe-rion'dan eski bir dostumuz," dedi meyhaneciye. "Adı Fron ve çok iyi kavga eder. Polis Matherion'da üzerimize saldırdığında, diğerleri kaçabilsin diye onları oyalarken Shallag ile omuz omuza dövüşüyordu. Ona da senin Natayos'daki işlerinde bir yer bulabilir misin?"
"Ona kefil olur musun, Col?" diye sordu Senga.
"Bela durumunda, daha iyi bir yardım bulacağımızı sanmam."
"Güvenlikten sen sorumlusun. İstediğini işe al."
"Böyle diyeceğini umuyordum," dedi Kalten. Adama gelmesini işaret etti. 'Tırman, Fron. Sana Natayos'un harikalarını göstereyim."
"Bir bira arabasının tepesinden mi?"

ilhanx

"Daha iyi bir yer düşünebiliyor musun?"

on dokuzuncu bölüm

KRİNG, APHRAEL'İN SEPHRENIA ve diğerlerini Dirgis'den Sarna'ya taşıdığı günün akşamına doğru Sarna'ya vardı. Mirtai, Atan kışlasının avlusuna sakince inip çarpık bacaklı nişanlısını selamladı. İki nişanlı, çok resmi bir şekilde kucaklaşıp binaya girdiler.

"Kendisine iyi hakim ohıyor," dedi Vanion, Betuana'yla birlikte toplantı odasının penceresinden ikisini seyrederken.

"Ortalık yerde hislerini göstermek ayıptır Vanion-Eğitmen. Kalbimiz başka türlü istese de, edepli olmalıyız."

"Yaa."

"Hey, dost Vanion!" diye selam verdi Kring, uzun boylu sevgilisiyle içeri girerlerken. "Ben de seni arıyordum."

"Seni görmek güzel, dost Kring. Samar'da işler nasıl gitti?"

"Ortalık sakin. Cynesgalılar sınırdan geri çekildiler. Güneyde, bana söylenmeyen bir şeyler mi oluyor?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. Niye sordun?"

"Cynesgalılar sınırın tam karşısında yığılıyorlardı ve her an Şamar'ı kuşatmalarını bekliyorduk. Sonra birkaç gün önce, geri çekildiler ve arkalarında sadece birkaç birlik bıraktılar. Ordularının geri kalanı güneye hareket etti."

"Niye bunu yapsınlar ki?" diye sordu Vanion, kaşlarını çatarak.

"Herhalde Kilise Şövalyeleri'ni karşılamak için," dedi Aphrael.

Vanion, her zamanki yerinde, Sephrenia'nm kucağında, sakince oturan Çocuk Tanrıça'ya bakmak için döndü. Bir an önce orada değildi. Ama bu konuyu açmanın anlamı yoktu. Aphrael asla değişmeyecekti. "Kilise Şövalyeleri o taraftan gelmiyor, Kutsal Kişi."

"Bunu biz de biliyoruz Vanion, ama Stragen ve Talen, Bere-sa'da oldukça meşguldüler. Oradaki Dacite ajanını, Kilise sancakları taşıyan koca bir filonun Daconia Körfezi'nde dolandığına

inandırdılar. Belli ki Dacite, bilgiyi iletmiş ve Cynesga kumandanları da ana kuvvetlerini, güney Cynesga'yı savunmak için oraya yollayacak kadar ciddiye almışlar."

"Ama onlar, Kilise Şövalyeleri'nin, kara yoluyla Astel üzerinden gelmekte olduğunu biliyorlar."

"Bu kuvvetten haberdarlar, Lord Vanion," dedi Itagne, "ama denizden gelen başka bir ordunun daha olduğuna inanıyor olmalılar."

"O kadar kalabalık değiliz, Itagne."

"Bunu sen ve ben biliyoruz, Vanion, ama genellikle burada, Ta-muli'de, sizlerin milyonlarca olduğunuza inanılır. 'Kilise Şövalyeleri' terimi, ufkun bir ucundan, diğerine dek uzanan orduları çağrıştırır."

Vanion kaşlarını çattı. "Ya," dedi sonunda. "Sanırım anladım. Zemoch savaşları sırasında Eosia krallarının ordularıyla güçlerimizi birleştirmiştik. Tamul gözlemciler, her zırhlı askerin Kilise Şövalyesi olduğunu sanmış olmalılar."

"Sanırım İmparator'la bir sohbet edeceğim," dedi düşünceli bir ifadeyle Itagne. "Sizin bu iki hırsızınıza soyluluk unvanları verilebilir. Onların bu uydurma filoları, Cynesga ordusunun yarısını sınırdan çekmiş gibi ve büyük olasılıkla, Arjunileri de yerlerine sabitledi."

"Bu harika bir filo," diye sırıttı Vanion. "Üstelik, denizcileri beslemen bile gerekmiyor. En iyisi, öyküyü canlı tutalım." Aphra-el'e baktı. "Bazı yanılsamalar ayarlayabilir misin, Kutsal Kişi?"

"Ejderler? Uçuşan melekler?"

"Onun yerine, ufukta beliriveren bin gemiye ne dersin?"

"Karşılığında ne alacağım?"

"Dalga geçmeyi bırak," dedi Sephrenia, nazik bir gülümsemeyle.

"Yalancıktan gemilerini nerede istersin, Vanion?"

Adam biraz düşündü. "Niye onları Daconia ve Batı Arjuna arasındaki kıyı şeridinde aşağı yukan oynatmıyorsun? Arjunileri ve Cynesgalıları, bir çıkartmaya karşı savunmaya geçebilmek için oradan oraya koşturalım."

"Bunu hemen halledeceğim," dedi Aphrael, ablasının dizinden yere inerek, "unutmadan önce."

"Sen ne zaman bir şeyi unuttun ki?" diye gülümsedi Sephrenia.

ilhanx

"Bilmiyorum. Ama bir ara bir şeyleri unutmuş olmalıyım. Herhalde, ne zaman olduğunu unuttum." Herkese muzip, küçük bir gülümseme yollayarak ortadan kayboldu.
273

Kring, tek eliyle kazınmış kellesine dokunarak, Mirtai'nin yanında oturuyor ve kısılmış gözleriyle düşünceli bir şekilde tavana bakıyordu. Diğer elini kullanamıyordu, çünkü onu Mirtai ele geçirmişti. Kızın memnun, neredeyse mülayim ifadesi, yakın zamanda bu eli bırakmayı düşünmediğini gösteriyordu.
"Eğer Kutsal Aphrael, bu Cynesga birliklerinin dikkatlerini sürekli olarak başka yöne çekmeyi başarırsa, Tikume ve ben, yardım almaksızın Samar'ı koruyabiliriz. Özellikle, artık Klael'in askerleriyle nasıl başa çıkılacağını bildiğimize ıv>re." Kellesini, daha da sertçe oğuşturdu.
"Bu konuda endişelenme," dedi Mirtai. "Buradaki işimiz biter bitmez, seni tıraş edeceğim."
"Tamam, aşkım," diye anında onayladı adam.
"Aklıma gelmişken," dedi Vanion. "Sparhawk, Bhelliom ile görüştü. Klael'in askerleri, ölmeye başlamadan önce, bizim havamıza ancak bir gün dayanabiliyorlar ve bitkinlik süreci hızlandırıyor. Onlara yeniden rastlarsanız, bol bol koşturun."
Kring başıyla onayladı.
Uzun boylu bir Atan içeri girip Itagne'ye bir şeyler mırıldandı.
"Şu anda gerçekten çok meşgulüm, eski dostum," diye karşı çıktı Itagne.
"Adam çok ısrar ediyor, Itagne-Elçi."
"Ah, peki," dedi Itagne, ayağa kalkarak. "Hemen döneceğim, Lord Vanion," diyerek odadan çıkan Atan'ı takip etti.
"Sparhawk, Klael'in askerlerinin, hangi ülkeden geldiklerini öğrenebilmiş mi?" dedi Kring. "Oradan uzak durmak isterim."
"Endişelenmenize gerek olduğunu sanmıyorum, Domi Kring," dedi Sephrenia, gülümseyerek. "Klael askerlerini buraya, yıldızların ötesindeki yerlerden getirmiş."
Kring kaşlarım çattı. "Sparhawk ile konuşmak isteyebilirsiniz, dost Vanion. Ben de herkes gibi iyi bir kavgadan zevk alırım, ama eğer tüm evrene savaş açacaksa bizlere de haber vermesi gerekirdi."
"Kesinlikle onunla bunu konuşacağım, Domi Kring," dedi Vanion. Sonra iç çekti. "Klael'in askerleri hakkında daha önce bilgi edinmiş olabilmemizi dilerdim. Kilise Şövalyeleri, onlara Zemoch dağlarında rastladı ve saflarının yansı ya yaralandı ya da öldü."
274

"Üzgünüm, dost Vanion. Birçok eski yoldaşınızı kaybettiniz mi?"
"Birçok, Domi Kring," dedi Vanion, üzgünce, "birçok."
"Dost Engessa ne halde?" diye sordu Kring, Betuana'ya.
"Aphrael iyileştiğini söylüyor, Domi," dedi Kraliçe. "Yine de kendi gözlerimle görmek isterdim."
Itagne, hafifçe modası geçmiş giyimli bir Tamul eşliğinde döndü. "Lütfen rahatsız edilmemizi sağlar mısınız?" dedi koridordaki Atan muhafıza. Sonra kapıyı kilitledi. "Birtakım yeni haberler geldi," dedi ardından. Elini yabancının omzuna koydu. "Bu benim -yeni bulmuş olmama rağmen - çok sevgili dostum Ekrasios."
Betuana kaşlarını çattı. "Bu bir Tamul adı değil," dedi.
"Hayır, Majesteleri," dedi Itagne, "değil. Aslında bu bir Delp-haeic ismidir. Delphae halkı çok müzikal insanlardır. Bu durum onların hâlâ eski Tamul dili konuşuyor olmaları gerçeğinden kaynaklanıyor olabilir. Buradaki arkadaşım, Delphae'lerin görkemli inzivalarından çıkmaya karar verdiklerini bildirmek için gelmiş. Ekrasios, bu Anakha'nın yakın arkadaşı Eğitmen Vanion. Bu görkemli hanımsa Atan Kraliçesi Betuana. Kısa boylu arkadaşımız Batı Peloileri'nin Domisi Kring. Kring'in elini ölümüne tutan uzun boylu, güzel kız Mirtai, onun nişanlısı. Şu zarif Styric hanımı da Tanrıça Aphrael'in Başrahibesi Sephrenia."
"Bütün saygımla," diye resmi bir tavırla eğilerek selamladı. "Sevgili Edaemus'tan selamlar getirdim. Kutsal Aphrael, içinde bulunduğumuz olayda hepimizin ortak çalışması gerektiğine inandırmış onu. O da yüzyıllardır üzerimizde olan yasağı gevşetti. Lord Vanion, ben buraya, benim ve arkadaşlarınım sizin safınızda olduğumuzu bildirmeye geldim. Ortak davamızı daha ilerilere götürmek için bizim nerelere yayılmamız en iyi sonucu verebilir?"
"İzninizle, Lord Vanion" diye araya girdi Itagne. "Şimdi aklıma geldi de, Delphae'ler Arjuni ormamndaki harabeleri rahatça boşaltabilirler. Ekrasios ve arkadaşları tüm ışıldayan ihtişamlanyla orada Scarpa'nm kampının kapılarında beliriverirlerse, asiler hemen evlerine dönüp mümkün olduğunca hızla tekrar eski işlerine dönerler."

ilhanx

"İyi dedin," diye onaylayarak mırıldandı Mirtai.
Sparhawk ve Kalten'in fıçıların üzerine oturduğu bira arabası kadim şehrin sokaklarından tmgırdayarak geçerken "O kesinlikle
275

etrafta dolanıyor, değil mi?" dedi Tynian'a Ulath.
"Doğa kuraları bizm yaşlu Sporhawk'a uygulanmıyo gib görü-nüyo," diye Caaladofun lehçesinin kötü bir taklidini yaparak yanıtladı Tynian. "Gerçek zamanın içine kayalım mı? Yoksa yerimiz de mi bekleyelim?"
"Gözden uzak olursak daha yararlı olacağımızı düşünüyorum," dedi Ulath.
"Benim için sorun yok, ama Sparhawk ve diğerlerine, burada olduğumuzu nasıl haber vereceğiz?"
"Cebine bir not atarım - ya da kulağına üflerim."
"Bu dikkatini çekecektir."
Bhlokw, maymunumsu suratında kederli bir ifadeyle, ayaklarını sürüyerek yaklaştı. "Burada hiç köpek yok," diye bildirdi.
"Askerler genellikle köpek beslemez, Bhlokw," dedi Tynian.
"Acıktım, Tin-in. Buradaki insan-şeyler sürülerinden biri eksil-se fark ederler mi - sadece küçük bir tane?"
"Burada bir sorunumuz var gibi," diye Ulath'a .mırıldandı Tynian. "Dostumuzun karnını tok tutmak, muhakkak bizim de çıkarımıza."
Ulath, artık sinek kaydı tıraş edilmiş yanağını kaşıdı. "Onu ortalığa salamayız," diye belirtti. "Eğer insanları yakalayıp bu kırılmış anm içine sürüklerse, dikkat çekecektir."
"O görünmez, Ulath." '
"Evet, ama Arjuni'nin teki ortadan kaybolup kemikleri hiçlikten dışarı tükürülürse, kesinlikle dikkat çeker." Troll'a döndü. "Bizim düşüncemize göre, insan-şeyleri burada öldürüp yemen iyi olmaz, Bhlokw. Biz burada düşünce avlıyoruz ve sen insan-şeyleri öldürüp yersen, düşünceleri korkutup kaçırırsın."
"Ben düşünce avlamayı sevmiyorum, U-lat," diye dert yandı Bhlokw. "Her şeyi basit-olmayan yapıyor."
"Orman yakında, Bhlokw," dedi Tynian. "Orada birçok yemek-için-iyi-şey olmalı."
"Ben bir Ogre değilim, Tin-in," diye karşı çıktı Bhlokw, hafifçe kırgın bir sesle. "Ben ağaç yemem."
"Ağaçların arasında yemek-için-iyi yaratıklar olmalı, Bhlokw," dedi Ulath. "Tin-in'in söylemeye çalıştığı buydu. Sana hakaret etmek istememişti."
276

Bhlokw bir an Tynian'a dik dik baktı. "Gidip avlanacağım," dedi birdenbire. Sonra döndü ve ayaklarını sürüye sürüye uzaklaştı.
"Dikkatli olmalısın, Tynian," diye dostunu uyardı. "Eğer anında bir kavgaya bulaşmak istiyorsan, tek yapman gereken bir Troll'e, Ogre olabileceğini söylemek."
Yani bu kadar mı önyargılılar?" dedi Tynian şaşkınlıkla.
"Ne kadar önyargılı olduklarına inanamazsın. Troll'ler ve Ogre-ler zamanın başlangıcından beri birbirlerinden nefret ederler."
"Ben de önyargının bir insan zaafı olduğunu sanırdım."
"Bazı şeyler bize özel kalamayacak kadar iyiler, sanırım. Haydi Sparhawk'in peşinden gidip ona burada olduğumuzu belli edelim. Bize yaptıracak bir işi olabilir."
Otlardan arındırılmış sokaklardan geçen bira kervanının ardından giderek, Natayos'un hâlâ çalı ve sarmaşıklar içindeki kısmına geldiler. Arabalar otlan daha yeni ayıklanmış bir sokaktan tıngır mıngır geçerek üzerine kabaca "Senga'nm Yeri" yazılmış bir tabela asılı çadır bezi çatık bir binanın arkasına döndüler.
"Biraya yakın olmak istiyorsan, Kalten'e güven," dedi Tynian.
"Öyle," diye onayladı Ulath. "Burada bekle. Ben gidip Spar-hawk'a, Natayos'da olduğumuzu haber vereyim." Senga varillerin indirilmesi işini idare ederken, değişmiş yüz hatlarıyla komik görünen Sparhawk, Bevier ve Kalten'in adamın yanında dikildikleri yere doğru yürüdü. "Koçun boynuzu," diye fısıldadı. "Heyecanlanıp etrafa bakınmaya başlama," diye ekledi. "Beni göremezsiniz."
"Ulath?" diye inananamayarak sordu Kalten.
"Doğru. Tynian, Bhlokw ve ben dün geldik. Etrafa burnumuzu sokmakla meşguldük."
"Görünmez olmayı nasıl başardınız?" diye sordu tek gözü bantlı Bevier.

ilhanx

"Aslında görünmez olmadık. Ghnomb anları ikiye bölüyor. Biz sadece daha küçük olan parçada var oluyoruz. Bu yüzden bizi göremiyorsun."
"Sen bizi görebiliyor musun?"
"Evet."
"Ulath, bu mantıken tutarsız."
"Biliyorum, ama Ghnomb işe yaradığına inanıyor ve sanırım inancı mantığı alt edebilecek kadar kuvvetli. Tynian ve ben burada-
277

yız, kimse bizi göremiyor. Yapmamızı istediğiniz bir şey var mı?"
"Şu kapının yanındaki binaya girebilir misiniz?" diye hızla sordu Sparhawk. "Penceresinde parmaklık olana?"
"imkânsız. Bu konuda uğraştık. Kapıda çok fazla nöbetçi var. Bhiokw çatıdan girmeye kalkıştı, ama her şey mühürlenmiş."
"Oradaki karım, Ulath!" diye haykırdı Sparhawk. "Bir TrolÏ'ü, onun bulunduğu binaya gönderdiğim mi söylemeye çalışıyorsun?"
"Bhiokw onun kılma bile zarar vermez, Sparhawk - belki biraz korkutur, ama zarar vermez. Onun çatıdan girip Ehlana ve Alean'ı alıp dışarı taşıyabileceğini düşünmüştük." Ulath bir an durakladı. "Aslında bizim fikrimiz değildi, Sparhawk. Bhiokw gönüllü oldu -aslında gönüllü bile olmadı. Biz daha onu durduramadan, duvara tırmanmaya başladı. 'Gidip onları alacağım. Anakha'nm eşini ve dostunu oradan çıkarayım ki, bütün o Cyrgon'un çocuklarını öldürüp yiyelim/ diyordu. Bhiokw biraz ilkel ama kalbi doğru. Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum, ama onu sevmeye başlıyorum."
Kalten sinirli bir şekilde etrafına baktı. "Şimdi nerede?"
"Avlanıyor. Göl kıyısındaki kentlerde dolanırken, onu insan yememeye ikna ettik. Bunun yerine köpeklere alıştırdık. Köpekler gerçekten hoşuna gitti, ama burada, Natayos'da pek köpek yok, o da ormana avlanmaya gitti - herhalde fil ya da onun gibi bir şeyler kovalıyordur." Ulath, gözucuyla, pırıldayan bir şeyler algıladı. "Tanrı adına, bu da ne?" diye haykırdı.
"Ne?" diye sordu Kalten, şaşkınlıkla etrafına bakmarak.
"Binanın köşesinden, gökkuşağı gibi bir şey geliyor!" Ulath, yaklaşan cisme bakakalmıştı.
"O Xanetia," dedi Sparhawk. "Onu gerçekten görebiliyor musun?"
"Yani siz göremiyor musunuz?"
"O görünmez, Ulath."
"Benim için değil."
"İçinde bulunduğun özel zamanla ilgili bir şey olmalı dostum," diye tahminde bulundu Bevier. "Onu görebildiğini kendisine bil-dirsen iyi olur. Bir gün bunu bilmek önemli olabilir."
Pırıltılı gökkuşağı birkaç adım ötede durdu. "Anakha," dedi Xanetia, yumuşakça.
"Seni duyuyorum, Anarae."
"Görevimi başaramadığımı söylemek, beni üzüyor," diye itiraf
278

etti Xanetia. "Scarpa'nm aklı öylesine karışık ki düşüncelerinden tutarlı bir sey çıkaramıyorum. Yalnız yandaşlarının zihinlerini yumuşakça taradım ve sana bildirmeliyim ki, Kraliçen artık burada, Natayos'da değil. Düşmanlarımız Sör Berit'in kılık değiştirmesini öğrendiklerinde, Zalasta eşini ve nedimesini, karanlığın örtüsü altında buradan alıp gitmiş. Eğer arzularsan, onların gittikleri yeri, buradaki diğerlerinin aklından okumaya çalışırım."
Sparhawk'm yüzünde birdenbire beliren umutsuzluk ifadesi, Ulath'ın kalbini adama karşı sempatiyle dolduruyordu.
Uzun boylu ve hafif silahlanmış insanlar, bronzlaşmış kol ve bacakları soğuk gri ışığın altında parıldayan ucu bucağı görülmeyen birlikler halinde rahat hareketlerle koşuyorlardı. Kule gibi yükselen uzun boyuyla Kral Androl, ordusunun başında rahatça koşuyordu. Yeniden hareket halinde olmak güzeldi ve savaş beklentisi rahatlatıcıydı. Savaş anlamlı bir şeydi ve insan onun sonuçlarını görebiliyordu. Karısının yokluğu, Androl'ün hazırlıksız omuzlarına binlerce idari yük bindirmişti. Gerçekten anlamadığı şeyler hakkında kararlar vermek ve doğru karar verip vermediğini anlayabileceği şekilde sonuçları anında görememek çok moral bozucu idi. Atan Kralı, Tanrı'sına Betuana'yı karısı olarak kendisine bağışladığı için bir kez daha dua etti. Aslında iyi bir takım oluşturuyorlardı. Kraliçe ayrıntılar konusunda çok becerikliydi. Aklı hızlı işliyordu ve kocasının dikkatinden kaçan anlam ve nüansları fark edebiliyordu. Öte yandan, Androl harekete geçmek için yaratılmıştı. Bütün yorucu karar verme işlerini, seve seve karısına bırakıyor ve her şey halledilip ne

ilhanx

yapacaklarını bildiklerinde kararların yerine getirilmesi işini üstleniyordu. Zaten böylesi daha iyiydi. Atan Kralı kapasitesinin sınırlarının tamamen farkındaydı ve bazen bir şeyi gözden kaçırdığında, karısının onu affedebildiğim biliyordu. Onu çok fazla hayal kırıklığına uğratmadığını umuyordu.
Karısının, ordusunun büyük bölümünü Sarna Gölü'nün güney kıyısına götürüp Tosa'da büyük bir savaşa hazırlanması önerisi -karısı ona asla emir vermezdi - tam da Androl'ün sevdiği türden bir işti. Burada hareket vardı, basit, karmaşıklıktan uzak. Sıkıntılı kararlar verilmiş, düşman belirlenmiş ve bütün sıkıcı ayrıntılar ortadan kaldırılmıştı. Ordusunu, Tualas'ın elli fersah güneydoğusundaki
279

dağların son yükseltilerine doğru götürürken gülümsüyordu. Betu-ana'nın mesajı, Tosa'daki savaşın çok muazzam olacağına işaret ediyordu. Çarpışan kılıçların çınlamalarının göklere ulaştığı ve birbirlerine girmiş orduların miller boyunca uzayıp gittiği devasa bir çarpışma. Karısının onunla gurur duymasını sağlayacaktı.
Dağların arasından geçen yol, uzun bir yamaç boyunca ilerliyor, dar bir geçiti aşarak taşlan çağlardır tırtıklayan vahşi bir akıntının derin yarığına iniyordu.
Kral Androl, bayırı aştıktan sonra biraz nefes nefese kalmıştı ve ordusunu geçitten geçirdi. Elçi Norkan ile geçirdiği ziyan olmuş saatler Androl'ün kondisyonunu düşürmüştü. Bir savaşçı, asla talim yerinden ya da antrenman sahasından uzak tutulmasına izin vermemeliydi. Ordusunu dar yarığa götürürken, yeniden tempoyu tutturdu, hızla akan dağ nehrinin güney kıyısında rahatça koşmaya başladı. Eğer kendisi formdan düştüyse, askerleri de aynı durumda olabilirdi. Sama Gölü'nün yanında, talim ve antrenman yapabilecek, savaşçılarının kondisyonunu doruğa ulaştırmak için gerekli beden terbiyesini sağlamaya yetecek kadar geniş bir alana sahip olan uygun bir kamp yeri bulmayı ümit ediyordu. Androl içten içe, eğer ordusu son kerte talimli ve zinde durumdaysa önlerine çıkan her kuvveti yenebileceklerine inanıyordu.
"Androl-Kral!" diye bağırdı General Pemaas, vahşi akıntının gürültüsünü bastırarak. "Bakın!"
"Nerede?" diye sordu Androl, hafif dönüp kılıcına uzanarak.
"Yarığın tepesinde - sağda!"
Atan Kralı, tepelerindeki kayalık uçurumun kıyısına bakabilmek için boynunu uzattı.
Atan Kralı, hayatında çok şey görmüştü, ama aniden yarığın üzerinde beliriveren devasa canavar benzeri şeyi hiç görmemişti.
Parlak siyah bir şeydi, cialanmış deri gibi, vücuduna eklenmiş yarasa benzeri muazzam açık kanatları vardı. Üçgen biçimli kafası, ışıklar saçan göz yarıkları ve ateş tüküren bir ağızla süslenmişti.
Kral Androl durumu gözden geçirdi. Sorun, devasa yaratığın yarığın tepesinde kendilerininse dibinde olmalarıydı. Dönüp hızlı adımlarla, yarığın tepesine çıkabilir ve uçurumun kıyısına ulaşabilmek için kayaların üzerinden tırmanabilirdi, ama bu, o şeye, kaçması için bir sürü imkân sağlardı, üstelik onu öldürmek için,
280

aşağıya kovalaması gerekecekti. Şu andaki, mükemmel olmaktan uzak formunda bu çok zahmetli olurdu. Elbette uçurumdan yukarı tırmanabilirdi, ama bu yine de zaman alırdı ve yaratık, onun geldiğini görüp kaçabilirdi. Sonra, şaşırtıcı bir şekilde, geçidin tepesindeki yaratık çözümü kendisi sundu. Koca kollarını kaldırıp uçurumun tepesini bir tür ateşle dövmeye başladı.
Androl, uçurumun tepesi ufalanıp yarığa doğru yuvarlanmaya başladığında gülümsedi. Salak yaratık, kendi sonunu hazırlıyordu. Nasıl bu kadar aptal olabilirdi?
Kral Androl, aşağıya yuvarlanan ev büyüklüğünde bir kayayı savuştururken, uçurumun eteğinde biriken taş yığınını dikkatle gözden geçirdi.
Canavar gerçekten saldırmayı planlıyordu! Androl keyifle güldü. Yaratık tahmin edilemeyecek kadar salaktı, ama cesaretini takdir etmek lazımdı - salakça bir cesaret, ama yine de cesaretti. Tüm evren, AtanTı Androl'ün yenilmez olduğunu biliyordu, ama bu zavallı, salak canavar, gelmiş geçmiş en büyük savaşçıya karşı çelimsiz gücünü denemek istiyordu.
Androl, üzerlerine dökülen taş topraktan kaçacâkTkadar çevik olmayan askerlerinin haykırışlarını göz ardı ederek, biriken taş toprak yığınına, düşünceli bir şekilde baktı. Artık yeteri kadar yüksek olmuştu. Sadece birkaç ayak daha.
Derken, yığının yukarıda kanatlarını çırparak gürleyen yaratığa ulaşabileceği kadar yükselmiş olduğunu fark etti. Koca bir kaya parçasını daha savuşturdu ve düşen kayalardan sakınarak ileri atıldı, çevresindeki yükseltilere tutunarak hızla yaratığa doğru tırmanmaya başladı.
Neredeyse tepeye ulaştığı anda durdu, kılıcını çekip hazırlandı.

ilhanx

Ve ardından vahşi bir savaş çığlığıyla, kalan kısmı da aştı. Biraz sonra öldüreceği bu cesur ve yolunu şaşırmış yaratık için hissettiği anlık sempati hissini bastırarak harekete geçti.
"Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz?" diye sordu üzerine dökülen bir üniforma giymiş, uzun bir mızrak taşıyan iri yarı bir Dacite. Sparhawk ve Kalten, içinde iki kocaman varil olan bir el arabasmı çekerek binanın köşesinde belirivermişti.
"Efendi Krager için bir teslimatımız var," dedi Kalten.

"Bunu herkes söyleyebilir."
"Öyleyse git ona sor," diye önerdi Kalten.
"Onu rahatsız etmek istemem."
"O zaman bırak, geçelim. Bu şarabı uzun zamandır bekliyor. Bunu teslim etmemize izin vermezsen, gerçekten rahatsız olacaktır. Hatta meseleyi Lord Scarpa'ya iletecek kadar rahatsız olabilir."
Muhafızın yüzü anlayışlı bir hal aldı. "Burada bekleyin," dedi, döıjüp binanın arkasındaki ağır kapıya gitti.
"İçeri girdiğimizde, ben arkada kalacağım," diye fısıldadı Spar-hawk. "Eğer sorarsa, el arabasını çekmeme yardım eden güçlü kuvvetli bir yardımcı dersin."
Kalten başıyla onayladı.
"Orada mısın, Anarae?" diye sordu Sparhawk, kadını göremeyeceğini bile bile etrafına bakarak.
"Tam yanındayım, Anakha," dedi Xanetia.
"Onu olabileceği kadar çok konuşturacağız. Herhalde biraz sarhoştur. Bu işini zorlaştırır mı?"
"Krager'in düşüncelerini daha önce de paylaşmıştım. Çok fazla içmediği sürece, tutarlı. Mümkünse, dikkatini Kraliçe'nin hapis tutulduğu eve çekin. Bu durum zihnini bizi ilgilendirecek düşüncelere yönlendirebilir."
"Elimden geleni yapacağım, Anarae," diye söz verdi Kalten.
Dacite muhafız geri geldi. "Sizi kabul edecek," diye bildirdi.
"Buna emindim," dedi Kalten, sırıtarak. "Efendi Krager bu özel şarabı çok sever." O ve Sparhawk el arabasmının kollarını kavrayıp Scarpa'nın dairesi olduğu belli olan, yarı onarılmış harabenin, sert, düzensiz taşlarının üzerinden çektiler.
Krager keyifle kapının ağzında bekliyordu. Kafası kazınmıştı, ama pek değişmemişti. Tıraşsız ve dağınık bir haldeydi, sulanan miyop gözlerine kan oturmuştu, elleri belirgin bir şekilde titriyordu, "içeri getirin," diye emretti tanıdık, paslı sesiyle.
Kalten ve Sparhawk, el arabasının kollarını yere dayayıp iki varili yerine sabitleyen ipleri çözdüler ve birini dikkatle yere koydular. Kalten bir ip yardımıyla varilin boyunu ölçtü ve sonra kapının genişliğini gözden geçirdi. "Ucu ucuna. Devir, Fron. İçeri yuvarlayabiliriz."
Sparhawk varili devirdi ve arkadaşıyla beraber dağınık odanın

içine yuvarladılar. İçeride, duvarlardan birine yaslanmış dağınık bir yatak ve her yere saçılmış giysiler vardı. Tüm mekâna, Kra-ge/in yıkanmamış, şarapta pişmiş vücudunun ekşi kokusu sinmişti, bir köşede, kırık çömlek şişeler ve boş fıçılar vardı.
"Bunları nerede istersiniz, Efendi Krager?" diye sordu Kalten.
"Herhangi bir yere," dedi adam sabırsızca.
"Bu pek akıllıca değil," diye eleştirdi Kalten. "Kendi kendinize yerinden kıpırdatamayacağınız kadar ağırlar. Uygun bir yer seçin."
"Haklı olabilirsiniz." Krager, gözlerini kısıp etrafına bakındı. Sonra yatağın yanında bir yere gitti ve oradaki giysileri tekmeleyerek uzağa fırlattı. "Tam buraya koyun," diye talimat verdi.
"Ah - işe devam etmeden önce hesapları düzenleyebilir miyiz? Bu şaraplar çok pahalı, Efendi Krager."
"Ne kadar?"
"Senga bana, varil başına elli altın alması gerektiğini söyledi. Arcium'dan bu kadar uzakta, kırmızı Arcian bulmak çok zor."
"Elli altın mı?" diye haykırdı Krager.
"Her biri," diye ısrar etti Kalten. "Bana, sizin için varilleri açmamı da söyledi."
"Bir şarap varili nasıl açılır biliyorum, Col."
"Eminim öyle, ama Senga dürüst bir işadamı ve paranızı almadan önce, sizi memnun ettiğime emin olmamı istiyor." Varili duvara doğru yuvarladı. "Doğrultmama yardım et, Fron," dedi. Varili kaldırdılar ve Kalten kemerinin altından, bir manivela çubuğu çıkardı. "Birayla uğraşmak çok daha kolay," diye

ilhanx

belirtti. "Birileri şu Arcialı şarap imalatçılarına, varilin yanma bir tapa deliği koymanın avantajlarından bahsetmeli." Krager bir elinde maşrapasıyla dirseğinin yanında, iştahla beklerken dikkatle kapağı kaldırdı.
"Bir deneyin," dedi Kalten, kapağı kaldırıp kenara çekilirken.
Krager, maşrapasını derin kırmızı sıvıya daldırdı, titreyen eliyle kaldırıp derin derin içti. "Muhteşem!" Mutlu bir şekilde iç çekti.
"Senga'ya, malı onayladığınızı ileteceğim," dedi Kalten, gülerek. "Bir yol eşkiyasından beklemezsiniz, ama Senga müşterilerini memnun etmeye çok önem veriyor. Ekşimiş bir varil birayı bize döktürdüğüne inanır mısınız? Haydi gel, Fron, diğer varili de alalım. Efendi Krager onu da kontrol etsin de hesaplarımızı görelim."
İkisi dışarı çıkıp ikinci varili el arabasından kaldırdılar.
283

"Ehlana ve Alean'ı tuttukları evin kapısındaki muhafızları niye çekmişler, sorsana/'diye mırıldandı Sparhawk.
"Haklısın," diye inledi Kalten, şarap varilini yere indirirlerken.
ikinci varili birincinin yanına koydular, Kalten kapağı açtı ve Krager şarabı denedi.
'Tatmin edici mi?" diye sordu Kalten.
"Gayet güzel," dedi Krager. Bir maşrapa daha daldırdı ve mutlu bir şekilde yatağına çöktü. "Kesinlikle enfes."
"Öyleyse yüz altın ediyor."
Krager kemerinin altından ağır bir kese çıkardı ve isteksiz bir şekilde Kalten'e attı. "Al. Kendin say. Çok fazla çalma."
"Burada iş yapıyoruz, Efendi Krager," dedi Kalten. "Eğer sizi soymak isteseydim, boğazınıza bıçağımı dayardım." Koluyla masanın üzerindeki ekmek kırıntılarını ve giysi parçalarını temizleyip keseyi açarak altınları saymaya başladı. "Pencereleri parmaklıklı olan evdeki tüm muhafızların çekildiğini fark ettik," dedi. "Birkaç gün önce kimse o evin yirmi adım yakınma bile gelemiyordu, ama bu sabah, Fron ve ben, el arabasını tam kapısının önünden geçirdik ve kimse bize dikkat bile etmedi. Scarpa oradaki değerli şeyleri başka yere mi taşıdı?"
Krager'in şiş yüzü birdenbire dikkat kesildi. "Bu seni ilgilendirmez, Col."
"Ben de ilgilendirdiğini söylemedim. Yine de Lord Scarpa'ya bir öneride bulunabilirsiniz. Eğer insanların böyle şeyleri fark etmesini istemiyorsa, hiçbir şeyi değiştirmemeliydi. Muhafızları oldukları yerde tutmalıydı. Biliyorsunuz, Senga ve biz haydutuz, hepimiz Lord Scarpa'nın hazinesini bu evde tuttuğuna inanıyorduk. 'Hazine' kelimesi, bizim gibi adamların kulaklarını dikleştirmeye yeter."
Krager ona baktı ve gülmeye başladı.
"O kadar komik olan nedir?" diye sordu Kalten, sayma işinden başını kaldırarak.
"Gerçi oradaki bir hazineydi Col," dedi Krager, sırıtarak. "Ama sayabileceğin cinsten değil."
"Sizin de dediğiniz gibi, beni hiç ilgilendirmez, ama Senga'nm meyhanesinde çalışan herkes, hazinenin yerinin değiştirildiğini biliyor. Eminim hepsi, yeni hazine deposunu bulmak için harabelerde dolanıp duruyorlardır."
284

"Bırak dolansınlar," diye omuz silkti. "Hazine buradan çok, çok uzakta."
"Umarım hâlâ başında muhafızlarınız vardır. Bu civardaki ormanlar, Fron ve benim gibi tiplerle kaynıyor. Buraya gelip hesabımı kontrol eder misiniz?"
"Sana güveniyorum, Col."
"Öyleyse salaksınız."
"Kendin ve adamın için on altın daha al," dedi Krager coşkuyla. "Ve sonra, senin için mahsuru yoksa şu iki yeni dostumla yalnız kalmak istiyorum."
"Çok cömertsiniz, Efendi Krager," dedi Kalten keseden birkaç altın daha alarak. Daha önce saymış olduklarıyla birlikte hepsini toparlayıp ceketinin cebine attı. "Haydi gidelim, Fron. Efendi Krager yalnız kalmak istiyor."
"Senga'ya, şükranlarımı ilet," dedi Krager, kendine biraz daha şarap koyarak. "Ve ona bu enfes şaraptan daha fazla bulmak için gözlerini açık tutmasını söyle. Tüm bulabildiklerini alırım."
"Söylerim, Efendi Krager. Keyfinize bakın." Kalten, pis kokulu odadan çıktı.
Sparhawk arkasından kapıyı kapatıp elini uzattı.
"Ne?" diye sordu Kalten.
"Beş altınım, mahsuru yoksa," dedi Sparhawk, ciddi bir ifadeyle. "Hesaplarımız karışmasın, değil mi?"

ilhanx

"Siz çok üçkâğıtçısınız, Sör Kalten." Xanetia'nm fısıltısı arkalarından gelmişti. "Adamın düşüncelerini çok becerikli bir şekilde bizim için en yararlı olacak yöne çevirdiniz."
Kalten, Sparhawk'm avucuna para sayarmış gibi yaptı. "Ne buldun, Anarae?" diye sordu gergin bir sesle.
"Bir iki gün önce, her yanı örtülü bir araba - pek çok muhafız eşliğinde - tüm dikkatimizi yönelttiğimiz evin önünde üstüne basa basa durduktan sonra, bu yerden ayrılmış. Sadece bir yanıltmaca olan araba, Panem-Dea'ya gidiyormuş. Ama aradıklarımız içinde değilmiş. Onlar çoktan, Zalasta ile beraber, Natayos'dan ayrılmış."
"Krager, Zalasta'mn onları nereye götürdüğünü biliyor muymuş?" diye sordu Sparhawk.
"Belli ki Zalasta kimsenin bunu bilmesini istememiş. Ama Krager, her zaman tetikte olduğu için işler kötüye giderse Zalasta'mn

varış noktasını bilmenin hayatını kurtarabileceğini düşünmüş ve Styric'in planlarını öğrenmek için elinden geleni ardına koymamış. Sarhoş salak numarasıyla Zalasta yoldaşı Cyzada ile konuşurken, yanlarında olmayı başarmış. İki dost Styric dilinde konuşuyorlarmış, ama Krager, hepimizin bildiğinin aksine, bu dili çözmüş ve ayaküstü sohbetlerinden kendisinin - ve bizim - en çok merak ettiğimiz şeyi öğrenmiş."
"Bu sürpriz oldu,' diye mırıldandı Kalten. "Sarhoş ya da ayık, Krager tam bir üçkâğıtçı. Zalasta hanımları nereye götürmüş, Anarae?"
Xanetia iç çekti. "Bu bilgi tam bir melankoli nedeni, Sör Kalten. Korkarım, Zalasta'nın niyeti, Kraliçe ve nedimesini, Cyrgon'un şahsen hüküm sürdüğü ve gücüyle sevdiklerimize ulaşamamamızı sağlayabileceği tek yere Saklı Şehir Cyrga'ya götürmek."

üçüncü kısım cyrga

yirminci bölüm
SADECE UYUMASINA İZİN verseydiler. Etrafındaki dünya biçimsizleşmiş ve gerçekdışı görünüyor, bitkin bedeni biraz uyku - ya da ölmek - için haykırırken kadın donuk, umursamaz bir sersemlikle duruma seyirci kalıyordu. Bitkince pencerenin önünde durdu. Aşağıda, gölün etrafındaki tarlalarda, kış nadasına bırakılmış toprağı kaba aletlerle kazan esirler kaynaşan karıncalara ben-ziyorlardı. Diğer esirler, çukurun eğimli kenarlarındaki ağaçların arasında yakacak odun topluyorlardı ve baltalarının tok sesi, Ehlana' mn onları seyrettiği karanlık kuleye kadar geliyordu.
Alean çıplak bir sedire uzanmıştı, ölü ya da uykudaydı. Ehlana hangisinin içinde olduğunu bilmiyordu, ama her durumda yumuşak huylu nedimesini kıskanıyordu.
Yalnız değillerdi, elbette. Asla yalnız kalmıyorlardı. Kendi suratı da yorgunluktan çökmüş bir halde olan Zalasta, Kral Santheoc-les ile durmaksızın konuşup duruyordu. Ehlana, bitkin Styric'in vızıltılı kelimelerinden anlam çıkarmaya çalışamayacak kadar yorgundu. Üzerine yapışan çelik bir göğüs zırhı ve kısa deri ceket giyip işlemeli çelik bileklikler takan Cyrgai Kralı'na dalgınca baktı. Santheocles, yalıtılmış bir ırktandı ve kuşaklar boyu süren seçici çiftleşme, halkının en takdir ettiği fiziksel özellikleri uç noktaya çıkarmıştı. Uzun boylu ve oldukça kaslıydı. Teni çok açık, ama dikkatle kıvrılıp yağlanmış saçları parlak siyahtı. Burnu, alnının kesintisiz hattını devam ettirerek dümdüz gidiyordu. Gözleri kocaman, çok koyu ve - tamamen boştu. Yüz ifadesi, kendini beğenmiş ve acımasızdı. Yüzü, tutkudan, hatta en sıradan nezaketten bile yoksun, aptal, kibirli bir adamın yüzüydü.
İşlemeli göğüs zırhı pazularmı ve omuzlarını açıkta bırakıyordu ve Zalasta'yı dinlerken dalgınca yumruklarını sıkıp gevşetiyor,

ilhanx

kaslarını solgun derisinin altında titretip dans ettiriyordu. Zalas-ta'nm söylediklerine pek kulak vermediği açıktı, bunun yerine kol kaslarının ritmik kasılıp gevşeyişlerine dalıp gitmişti. Gayet formda bir vücuda ve düşünmeyle rahatsız edilmemiş bir akla sahip olan her açıdan mükemmel bir askerdi.
Ehlana gözlerini bir kez daha odada yorgunca dolaştırdı. Mobilyalar garipti. Bildiğimiz anlamda iskemleler yerine, sırt dayanakları olmayan kol yerleri işlemeli, yastıklı tabureler ve sedirler vardı. Belli ki iskemle arkalığı fikri Cyrgailerin aklına gelmemişti. Odanın ortasındaki masa garip şekilde alçaktı ve antik tarzdaki lambalar, içinde yanan fitiller yüzen yağlar bulunan dövülmüş bakır kâselerden ibaretti. Yerdeki kabaca doğranmış döşeme tahtaları hasırlarla örtülmüştü; kare şeklinde kesilmiş siyah bazalttan duvarlar süssüz, camlar perdesizdi.
Kapı açıldı ve Ekatas içeri girdi. Ehlana yorgun zihnini odaklayabilmek için kendisini zorladı. Burada, Cyrga'da kral, Santheoc-les'ti, ama idare Ekatas'm elindeydi. Cyrgon'un Başrahibi simsiyah giysilere bürünmüştü ve yaşlı yüzü derin bir kırışıklıklar ağıyla kaplıydı. Onun yüz ifadesi de kralının ki kadar kibirli ve acımasız olmasına rağmen gözleri üçkâğıtçı ve pervasız bakıyordu. Siyah cübbesinin önünde, burada, Saklı Şehir'de her yerde görülen o sembol vardı, stilize edilmiş altın bir alevin tepesine oturtulmuş beyaz bir kare. Mutlaka bu işaretin bir anlamı vardı, ama Ehlana, bu anlamı merak bile edemeyecek kadar yorgundu. "Benimle gel," diye aniden emretti adam. "Kadınları da getir."
"Hizmetkâr kızın bir önemi yok," dedi Zalasta, hafifçe meydan okuyan bir sesle. "Bırakalım, uyusun."
"Emirlerimin sorgulanmasına alışık değilim, Styric."
"Öyleyse alış, Cyrg. Kadınlar benim esirim. Benim anlaşmam Cyrgon ile, sen bu anlaşmada bir aracıdan başka bir şey değilsin. Kibirin beni rahatsız etmeye başladı. Kızı rahat bırak."
Gözleri birbirlerine kilitlendi ve ani bir gerilim odayı doldurdu. "Evet, Ekatas?" dedi sakince Zalasta. "Zaman geldi mi? Sonunda bana meydan okuyacak kadar cesaret topladın mı? Ne zaman istersen, Ekatas. Sen ne zaman istersen."
Artık tamamen dikkatini toplamış olan Ehlana, Cyrgon'un rahibinin gözlerinde korku pırıltısı gördü. "Öyleyse Kraliçe'yi getir,"

dedi keyifsizce. "Cyrgon'un görmek isteyeceği de o'dur."
"Bilgece bir karar, Ekatas," dedi Zalasta, alaycı bir şekilde. "Doğru kararları vermeye devam edersen, daha uzun yaşayabilirsin."
Ehlana pelerinini alıp sevecenlikle nedimesinin üstünü örttü. Sonra üç adama döndü. "Haydi şunu halledelim," dedi kraliyet tavırlarının son kalıntılarını toparlayarak.
Santheocles birden ayağa fırladı, yüksek sorguçlu miğferini, dikkatle düzenlenmiş saçlarını bozmamaya dikkat ederek taktı. Geniş yuvarlak kalkanını kaldırmak için birkaç saniye uğraştıktan sonra kılıcını çekti.
"Tam bir eşşek," diye kızgınlıkla mırıldandı Ehlana. "Majestelerine keskin şeyler vermenin doğru olduğuna emin misiniz? Biliyorsunuz, bir tarafını kesebilir."
"Gelenekler böyledir, kadın," dedi sertçe Ekatas. "Mahkûmlar sıkı gözetim altında tutulur."
"Ah," diye mırıldandı kadın, "ve geleneklere uymalıyız, değil mi, Ekatas? Geleneklerin yönetimi altında düşünmemiz gerekmez."
Zalasta hafifçe gülümsedi. "Sanırım bizi tapmağa götürmek istiyordun, Ekatas. Cyrgon'u bekletmeyelim."
Ekatas, gidip kapıyı hızla açtı ve onları serin koridora çıkardı.
Kraliyet sarayının en tepesindeki kuleden aşağı inen merdivenler dar ve dikti, sonsuz basamaklar aşağı doğru kıvrılarak iniyordu. Aşağıdaki avluya vardıklarında, Ehlana titriyordu.
Geniş avludaki kış güneşi çok parlaktı ama pek ısıtmıyordu.
Taş döşeli avluyu geçerek, mermer yerine kireç taşından yapılmış soluk tapınağın bulunduğu yere geldiler. Mermerin tersine, kireç taşının donuk, ışığı yansıtmayan bir yüzeyi vardı ve tapınak sanki hastalıklı, cüzzamlı gibi görünüyordu.
Tapınağın giriş kısmına giden basamaklardan tırmandılar ve geniş bir eşikten içeri girdiler. Ehlana bu Kutsalların Kutsalı yerin içerisinin karanlık olmasını beklemişti, ama öyle değildi. Ekatas ve Santheocles secdeye varıp bir ağızdan, "Vanet, tyek Alcor! Yala Cyrgon!" diye bağrışırlarken Ehlana, şaşkın bir şekilde durumu kavramaya çalışarak ışığın kaynağına bakakalmıştı.
İşte o zaman, Kraliçe, Saklı Şehifin her tarafındaki sembolün anlamını kavradı. Beyaz kare, tapınağın tam ortasına yerleştirilmiş yekpare sunağı temsil ediyordu ama, karenin üzerinde yanan alev,

stilize edilmiş bir tasvir değildi. Bu aslında kıvrılarak ve açlıkla yukarı uzanan gerçek bir ateşti.

ilhanx

Ehlana aniden korkuya kapıldı. Sunağın üzerinde yanan sunulmuş bir adak değildi, başa çıkılmaz bir iradeye sahip, bilinçli ve etrafının farkında olan canlı bir alevdi. Güneş kadar parlak olan Cyrgon, solgun sunağında ölümsüz bir şekilde yanmaktaydı.
"Hayır," diye karar verdi Sparhawk. "Yapmasak daha iyi olur. Haydi buraya oturalım - en azından Xanetia birkaç zihni gözden geçirinceye kadar. Her zaman için geri dönüp Scarpa ve arkadaşlarıyla ilgilenebiliriz. Şu anda Zalasta'nm, Ehlana ve Alean'ı nereye götürdüğünü öğrenmeliyiz."
"Zaten biliyoruz ya," dedi Kalten. "Cyrga'ya gidiyorlar."
"Bütün mesele bu," dedi artık görünebilir olan Ulath. "Cyrga'nın nerede olduğunu bilmiyoruz."
Sarmaşıklarla kaplı harabelere geri dönerek, yapabileceklerini gözden geçirmek için yarı yıkılmış bir sarayın ikinci katında toplanmışlardı.
"Aphrael az çok biliyor," dedi Kalten. "Orta Cynesga'ya gidip orada biraz sağa sola bakamaz mıyız?"
"Bunun işe yarayacağını sanmıyorum," dedi Bevier. "Cyrgon, uzun çağlardan beri, orayı yanılsamalarla saklıyor. Kentin sokaklarının üzerinden geçip de farkına bile varamayız."
"Ama şehri herkesten saklamıyor," diye fikir yürüttü Caalador. "Gidip gelen haberler var, yani, burada, Natayos'ta birileri yolu biliyor olmalı. Sparhawk haklı. Niye çöle gidip kum taneleri ve çakıl taşlarının altını arayacağımıza, sağa sola bakınmayı burada, Xane-tia'ya bırakmıyoruz?"
"Yani burada mı kalıyoruz?" diye sordu Tynian.
"Şimdilik," dedi Sparhawk. "Xanetia işini yapana kadar dikkat çekecek bir şey yapmayalım. Şimdilik en iyi seçeneğimiz bu."
"Öylesine yakındık ki!" diye köpürdü Kalten. "Buraya sadece bir iki gün önce gelmiş olsaydık!"
"Ama yapmadık," dedi Sparhawk, kendi hayal kırıklığını ve moral bozukluğunu bastırmaya çalışarak. "Şimdi yapabileceğimizin en iyisini yapalım ve kurtarabileceğimizi kurtaralım."
"Zalasta giderek uzaklaşırken," diye ekledi Kalten acıyla.

"Merak etme, Kalten," dedi Sparhawk, ölüm kadar soğuk bir sesle. "Ben onun peşinden gitmeye karar verdikten sonra, Zalasta asla, yeterince hızla ve yeterince uzağa kaçamaz."
"Meşgul müsün, Sarabian?" diye tereddütle sordu İmparatori-çe Elysoun, mavi döşenmiş odanın kapısından.
"Aslında değilim, Elysoun," diye iç çekti İmparator. "Sadece düşünüyordum. Son günlerde bir sürü kötü haber ulaştı."
"Başka zaman gelirim. Aklında bir şeyler olunca pek eğlenceli
olmuyorsun." \
"Dünyadaki tek şey bu mu, Elysoun?" diye sordu üzgünce. "Sadece eğlence?"
Aydınlık ifadesi biraz gerilirken kız odaya girdi. "Bizimle evlenme nedenin bu değil miydi, Sarabian?" diye sordu. Genelde kullandığı rahat Valesia lehçesi yerine, gevrek bir Tamulca konuşuyordu. "Bizimle evlenmenin nedeni, müttefiklikleri sağlamlaştırmaktı, yani biz burada sadece semboller olarak varız, oyuncaklar ve süsler. Kesinlikle hükümetin bir parçası değiliz."
Adam birdenbire kızdaki kavrayış ve değişiklik karşısında şaşırmıştı. Elysoun'u hak ettiğinden daha az ciddiye almak kolaydı. Onun her şeyiyle kendini verdiği zevk arayışı ve yerel giysisinin saldırgan şekilde sergileyici yapısı kadını boş kafalı bir sefahat düşkünü gibi gösteriyordu, ama şu anda karşısında tamamen farklı bir Elysoun vardı. Ona yeni bir ilgiyle baktı. "Son zamanlarda neler yapıyordun, aşkım?" diye sevgiyle sordu.
"Her zamanki şeyler," diye omuz silkti kız.
Adam gözlerini çevirdi. "Bunu yapma."
"Neyi yapma?"
"Böyle sallama. İnsanın dikkatini çok dağıtıyor."
"Öyle olması gerekiyor. Sadece kıyafet giyemeyecek kadar tembel olduğum için böyle giyindiğimi düşünmüyorsun, değil mi?"
"Bunun için mi geldin? Eğlence için? Yoksa daha önemli bir şeyler mi var?" Daha önce hiç böyle konuşmamışlardı ve kadının ani dürüstlüğü adamın kafasını karıştırıyordu.
"En iyisi önce önemli şeylerden konuşalım," dedi kız. Eleştirel bir şekilde adama baktı. "Daha çok uyumalısm," dedi anaç bir ifadeyle.
"Keşke uyuyabilseydim. Aklımda öyle çok şey var ki."

"Bu konuda ne yapabilirim, bir bakacağım." Kız bir an sustu. "Kadınlar Sarayı'nda bir şeyler oluyor, Sarabian."

ilhanx

"Ya?"
"Koridorlarda kalabalık yapan cins cins kucak köpeklerinin ve dalkavukların araşma bir sürü yabancı karışmış durumda."
İmparator güldü. "Bu sarayhlan tanımlamanın oldukça pervasız bir tarzı."
"Öyle değiller mi? Aralarında bir tane doğru dürüst erkek yok. Sarayda olmalarının tek nedeni bizim komplolarımıza yardım etmek. Günlerimizi, birbirimize karşı komplolar kurarak geçirdiğimizi bilmiyordun, değil mi?"
Adam omuz silkti. "Böylece boş zamanlarınızda yapacak bir şeyleriniz oluyor."
"Bütün zamanımız boş zaten, kocacığım. Bizim sorunumuz bu. Neyse, bu yabancılar çevredeki yerleşik soylu evlerinin hiçbirine ait değiller."
"Emin misin?"
Kızın cevap olarak verdiği gülümseme tehlikeliydi. "Bana güvenebilirsin. Tüm evlerle işlerim oldu. Hepsi birer kelebekten farksızdı. Bu yabancılar ise eşek arıları."
Kadına şaşkın bir bakış attı. "Kadınlar Sarayı'ndaki tüm soylularla işin oldu mu?"
"Az çok." Kız yeniden omuz silkti - adam, bunu bilerek yaptığını düşündü. "Aslında, çok sıkıcıydı. Soylular bir avuç yumuşak, ama bu, neler olup bittiğini izlemenin iyi bir yoluydu."
"Öyleyse sadece-?"
"Belki biraz, ama kendimi korumak için önlemler almak zorundayım. Bizim siyasetimiz çok derindendir, ama çok da yabanidir."
"Bu yabancılar Tamul mu?"
"Bazıları öyle. Bazıları değil."
"Bu durum ne zamandır devam ediyor?"
"Hepimiz Kadınlar Sarayı'na geri taşındığımızdan beri. Burada Elenelerle yaşarken, bu eşek arılarını hiç görmemiştim."
"Yani son birkaç haftadır öyleyse?"
Kız başıyla onayladı. "Bilmen gerekeceğini düşündüm. Yıllardır devam eden şeylerin bir parçası olabilir, ama bana öyle gelmiyor. Bu durumun farklı olduğunu hissediyorum. Bizim politikalarımız

sizinkinden daha dolaylıdır ve Kadınlar Sarayı'nda olup bitenler, erkeklerin politikaları."
"Benim için bu meseleyi gözlem altında tutar mısın? Sana çok minnettar kalırdım."
"Elbette, kocacığım. Ben ne de olsa sana sadığım."
"Yaa, gerçekten mi?"
"Bu hataya düşme, Sarabian. Sadakat, şu diğer şeyle karıştırılmamalı. O hiçbir şey demek değildir. Sadakat çok şey demektir."
"Sen de göze çarpandan daha fazlası var, Elysoun." \
"Yaa? Ben asla bir şeyler saklamaya çalışmadım." Kız derin bir iç çekti.
İmparator yeniden güldü. "Bu akşam için planların var mı?"
"Başka zamana ertelenemeyecek hiçbir şeyim yok. Aklından neler geçiyor?"
"Belki biraz konuşabiliriz diye düşünmüştüm."
"Konuşmak mı?"
"Diğer şeylerin yanı sıra."
"Önce bir haber yollayayım. Sonra istediğin kadar konuşuruz -değindiğin şu diğer şeylerin yanı sıra."
Tiana'dan yola çıkak iki gün olmuştu ve Arjuna yolundaki gölün batı ucunu geçmekteydiler. Yoldan biraz uzakta, göl kıyısında kamp kurmuşlar ve Khalad arbaletiyle bir geyik avlamıştı. "Kamp eti," dedi Berit'e, hayvanın derisini yüzerken. "Zaman ve para tasarrufu."
"Arbaleti gerçekten çok iyi kullanıyorsun."
Khalad omuz silkti. "Çok pratik yapmaktan," dedi. Sonra başını birden dikleştirdi. "Birileri geliyor." Bıçağıyla yolu gösterdi.
"Arjuni," dedi Berit, gözlerini kısarak yaklaşan atlılara baktı.
"Hepsi değil," dedi Khalad. "Öndeki bir Elene - giysilerine bakılırsa bir Edom'lu." Khalad kanlı ellerini uzun otlara sildi, arbale-tine yeni bir ok yerleştirdi. "Sadece güvenlik önlemi. Ne de olsa, bizim gerçekten kim olduğumuzu biliyorlar."
Berit karanlık bir şekilde başıyla onaylarken kınındaki kılıcını gevşetti.
Süvariler yaklaşık elli yarda uzaklarına geldiklerinde durdular. "Sor Sparhawk?" diye Elene dilinde seslendi Edom'lu adam.
"Belki," dedi Berit. "Sizin için ne yapabilirim, komşu?"

ilhanx

"Sizin için bir haberim var."
"Çok etkilendim. Getirin."
"Yalnız gelin," diye ekledi Khalad. "Koruyucularınıza ihtiyacınız olmayacak."
"Son haberciye neler yaptığınızı duydum."
"İyi," diye yanıtladı Khalad. "Biz de bu haberin yayılmasını istemiştik. Arkadaşınızın medeni olmak konusunda sorunları vardı, ama eminim siz daha terbiyelisinizdir. Gelin. Güvenliktesiniz - kibar olduğunuz sürece."
Edom'lu hâlâ kararsızdı.
"Arkadaş," dedi Khalad, iğneleyici bir şekilde. "Arbaletimin menzili içindesiniz, onun için dediğimi yapsanız, iyi olur. Tek başına ilerle. İşimizi görelim, sonra da Arjuni dostların ve sen, yolunuza gidersiniz. Aksi takdirde, iş sevimsizleşebilir."
Edom'lu arkadaşlarıyla kısaca durumu değerlendirdi ve sonra atını dikkatle öne sürdü, başının üzerinde katlanmış bir parşömen tutuyordu. "Silahlı değilim," diye bildirdi.
"Bu akıllıca değil, komşu," dedi Berit. "Zamanlar kötü."
Haberci kollarını yavaşça indirip parşömeni uzattı. "Planlar değişti, Sör Sparhawk," dedi kibarca.
"Şaşırtıcı." Berit parşömeni açtı ve sevecenlikle tanımlayıcı saç buklesini aldı. "Üçüncü kez. Dostların karar vermekte zorlanıyor gibi." Parşömene baktı. "Kullanışlı. Bu sefer harita bile çizilmiş."
"Pek bilinen bir köy değil," diye açıkladı Edom'lu. "Köle ticareti olmasaydı, orada olmazdı bile."
"Sen iyi bir habercisin, arkadaş," dedi Khalad, adama. "Kra-ger'e benim için bir haber taşır mısın?"
"Denerini, genç efendi."
"İyi. Onun peşinde olduğumu kendisine bildir. Belki omuzun-dan arkaya baksa iyi olur, çünkü işler nasıl gelişirse gelişsin, bir gün yanına geleceğim."
Edom'lu sertçe yutkundu. "Kendisine söylerim, genç efendi."
"Çok müteşekkir kalırım."
Haberci atını birkaç yarda gerileterek Arjuni eşlikçilerine katılmak için geri sürdü.
"Ee?" diye sordu Khalad.
"Vigayo - Cynesga'da."

"Aslında pek kent sayılmaz."
"Hiç oraya gittin mi?"
"Şöyle bir uğramıştım. Sparhawk, Bhelliom ile antrenman yaparken, Bhelliom bizi yanlışlıkla oraya götürmüştü."
"Buraya ne kadar uzak?"
"Yüz fersah kadar. Ama doğru yönde. Aphrael, Zalasta'nm kraliçeyi, Cyrga'ya götürdüğünü söyledi, yani Vigayo Arjun'a göre, hedefimize daha yakın. Haberi ulaştır, Berit. Aphrael'e, sabah yola çıkacağımızı söyle. Sonra gelip geyiği kesmeme yardım edebilirsin. Vigayo'ya on günlük yolumuz var, ete ihtiyacımız olacak." j
"O adam oraya gitmiş/'dedi Xanetia. "Saklı Şehir'le ilgili anıları canlı ama yol hakkında hatırlayabildikleri net değil. Seyahat hakkında kopuk izlenimlerden fazlasını bulamadım. Deliliği düşüncesindeki tutarlılığı yok etmiş, üstelik düşünceleri, amaç ya da yön belirlemeden, gerçek ve hayal arasında gidip geliyor."
"Burada bir sorunumuz var," dedi Caalador. "Yaşlu Krager, Za-lasta naşı' Cyrga'ya gidiceeni anatırken fazlacana kafası iyimiş ve Scarpa da, nasi oraya gitiini hatırlamaycak kelli üşütük." "Cyza-da'dan ne haber?" diye Xanetia'ya sordu, gözleri kısılıp aksanını bir tarafa bıraktı.
Kadın omuz silkti. "Esos'lu Cyzada'nın düşünceleriyle aramda engel oluşturan şey, sarhoşluk ya da delilik değil," dedi tiksinti dolu bir sesle. "Azash denen karanlığın derinlerine öylesine dalmış ve öte dünyanın yaratıkları onu öylesine ele geçirmişler ki, düşünceleri artık insani değil. Başlangıçta bu korkunç şeytanları büyüleriyle biraz kontrol edebiliyormuş, ama sonra Klael'i çağırmış ve her şey serbest kalmış. Yani, beni asla bir daha o kaynayan karmaşaya yollamayın. Gerçekten de Cyrga'ya giden bir yol biliyor, ama kesinlikle bu yolu izleyemeyiz, çünkü ateş, karanlık ve dile getirilemeyecek dehşetin içinden geçiyor."
"Yani bu yerin içerdiği olasılıklar az çok tükenmiş oldu, değil mi?" Tanıdık sese doğru hızla döndüler. Çocuk Tanrıça, flütünü ellerinde tutarak, sakin bir şekilde pencere pervazında oturuyordu.
"Yaptığın akıllıca mı, Kutsal Kişi?" dedi Bevier. "Düşmanlarımız varlığınızı hissedemezler mi?"
"Burada bunu yapabilecek kimse kalmadı, Bevier. Zalasta gitti.

ilhanx

Size, Berit'e yeni talimatlar verildiğini söylemek için uğradım. O ve Khalad, Vigayo'ya gidiyorlar, Cynesga sınırının tam öte yanında küçük bir köy. Hazır olduğunuz anda, sizi oraya götüreceğim."
"Bu neye yarar ki?" diye sordu Kalten.
"Xanetia'yi bir sonraki habercinin olabildiği kadar yakınma getirmeliyim," dedi Aphrael. "Cyrga tamamen saklı - benden bile. Bu hayalin bir anahtarı var ve bulmamız gereken de bu. Bu anahtar olmadan hepimiz bu ıssız topraklarda yaşlanana kadar dolanabilir, ama yine de kenti bulamayabiliriz."
"Sanırım haklısın," dedi Sparhawk. Dosdoğru kıza baktı. "Bir toplantı daha ayarlayabilir misin? Bu işin sonuna yaklaşıyoruz ve diğerleriyle konuşmalıyım - özellikle Vanion ve Bergsten'le, hatta Betuana ve Kring de olsun. Emrimizde ordular var, ama üç değişik yöne koştururlar ya da Cyrga'ya parça parça saldırırlarsa çok işe yaramazlar. Bu yerin nerede olduğu hakkında genel bir fikrimiz var ve ben etrafında çelik bir halka oluşturmak istiyorum, ama Eh-lana ve Alean güvenli bir şekilde dışarıya çıkarılmadan kimsenin bir pot kırmasını istemiyorum."
"Başımı belaya sokacaksın, Sparhawk," dedi kız. "Bu tür bir toplantı için almam gereken izinler karşılığında ne sözler vermem gerektiği hakkında bir fikrin var mı? - Üstelik, bu sözlerin hepsini de tutmam gerekecek."
"Gerçekten çok önemli, Aphrael."
Kız ona dil çıkardı, sonra görüntü titreyip yok oldu.
"Domi Tikume emir yolladı, hürmetli efendim," dedi Bergs-ten'e kafası kazınmış Peloi. Orta Astel'deki Pela kentinin dışında kurulmuş din adamının çadırında oturuyorlardı. "Size sunabileceğimiz her hizmeti sunmakla yükümlüyüz."
"Domi'niz iyi bir adam, dost Daiya."
"Emirleri, arı kovanına çomak sokmak gibi," dedi Daiya keyifsizce. "Kilise Şövalyeleri'yle müttefiklik fikri günlerce süren dini bir tartışma başlattı. Burada, Astel'de halkın çoğu Kilise Şövalyeleri'nin cehennemde doğup büyüdüğüne inanıyor. Tartışanların büyük bölümü, şimdi konuyu şahsen Tanrı'yla görüşüyorlar."
"Anladığım kadarıyla, Peloiler arasında dini tartışmalar oldukça ateşli geçiyor."

"Oh, evet. Ama Başkeşiş Monsel'in mesajı ortalığı oldukça yatıştırdı. Peloi dini düşüncesi o kadar da derine inmez, hürmetli efendim. Biz Tanrıya inanır ve dini meseleleri din adamlarına bırakırız. Başkeşiş onayladıysa, bu bize yeter. Yanıldıysa, bunun için cehennemde yanacak olan kendisidir."
"Burası Cynestra'ya ne kadar uzaklıkta?" diye sordu Bergsten.
"Yaklaşık yüz yetmiş beş fersah kadar, hürmetli efendim."
"Üç hafta," diye mırıldandı Bergsten, acı bir ifadeyle. "Peki, sanırım bu konuda yapılabilecek pek fazla bir şey yok. Sabah erkenden yola çıkarız. Adamlarına, iyi bir uyku çekmelerini söyle, dost Daiya. Önümüzdeki ay boyunca bir daha böyle bir fırsatları olamayacak."
"Bergsten." İsmini çağıran ses hafif ve müzikaldi.
Thalesialı din adamı birden doğrulup oturdu ve baltasını kaptı.
"Yoo, bunu yapma, Bergsten. Canını acıtmayacağım."
"Kim var orada?" diye sordu. Bir yandan da mumunu, çakmak taşını ve çeliğini arıyordu.
"Al." Karanlıkta, avucunda dans eden bir alev tutan küçük bir el belirivermişti.
Bergsten göz kırptı. Geceyarısı ziyaretçisi küçük bir kızdı - bir Styric, diye tahmin etti. Uzun saçlı, gece kadar karanlık kocaman gözlü, güzel bir çocuktu. Bergsten'in elleri titremeye başladı. "Sen Aphrael'sin, değil mi?" diye yutkundu.
"İyi gözlem, Ekselansları. Sparhawk sizi görmek istiyor."
Standard Kilise doktrininin ona var olmadığını - var olamayacağını - söylediği bu varlık karşısında geriledi adam.
"Aptallaşıyorsunuz ekselansları. Tanrınızdan izin almamış olsaydım, sizinle konuşmamın bile mümkün olmadığını bilmiyor musunuz? İzin olmadan sizin yanınıza bile yaklaşamam."
"Evet, teorik olarak," diye kararsızca fikir yürüttü Bergsten. "Bir iblis olabilirsin ve kurallar onlar için geçerli değildir."
"İblise benziyor muyum?"
"Görüntü ve gerçeklik iki farklı şeydir," diye ısrar etti adam.
Kız adamın gözlerinin içine baktı ve Elene Tanrısı'nm gerçek adını söyledi, bu Kilise'nin en gizli tuttuğu sırlarından biriydi. "Bir iblis bu adı söyleyemez, değil mi, Ekselansları?"
"Evet, sanırım söyleyemez."

ilhanx

"Seninle iyi anlaşacağız, Bergsten," dedi kız, adamı hafifçe yanağından öperek. "Ortzel bu konu hakkında haftalarca tartışırdı. Lütfen baltanı burada bırak. Çelik tüylerimi ürpertiyor."
"Nereye gidiyoruz?"
"Sparhawk ile buluşmaya. Sana bunu daha önce söylemiştim."
"Uzak mı?"
"Pek değil." Kız gülümsedi ve çadır örtüsünü araladı.
Pela'da vakit hâlâ geceydi, ama çadır örtüsünün dışındaki her taraf gün ışığı içindeydi - garip bir gün ışığı. Gökkuşağı renginde bir gökyüzünün altında bembeyaz bir kumsal, safir bir deniz boyunca uzayıp gidiyordu ve kumsaldan yarım mil uzaklıkta parlak mermerden bir tapmağın zirvesini süslediği, küçük, yeşil bir tepe, bu inanılmaz mavilikteki denizin üzerinde yükseliyordu.
"Burası neresi?" diye sordu Bergsten. Kafasını çadırdan çıkarmış ve şaşkınlık içinde etrafına bakmıyordu.
"Sanırım siz buraya cennet diyebilirdiniz, Ekselansları," dedi Çocuk Tanrıça, avucunda dans eden alevi üfleyip söndürerek. "Neyse, burası bana ait. Başka yerler de var, ama burası benim."
"Nerede?"
"Her yerde ve hiçbir yerde. Tüm cennetler, aynı anda her yerdedir. Tabii ki, bütün cehennemler de öyle - ama bu ayrı bir hikâye. Gidelim mi?"

yirmi birinci bölüm

NELAN'LI CORDZ, MÜKEMMEL bir adamdı. Bunu anlamak, dindar Edom'lu için pek kolay olmamıştı. Bu kaçınılmaz sonuca varabilmesi için geniş kapsamlı ruh taramaları ve inancımn kutsal kitaplarını zahmetli bir şekilde incelemesi gerekmişti. O mükemmeldi. Tanrının tüm emirlerine uyuyor, yapması gerekeni yapıyor ve yasak şeyleri yapmıyordu. Buna mükemmellik denmez de, ne denirdi?
Mükemmel olmak rahatlatıcıydı, ama Cordz mükemmelliğinin üstünde yan gelip yatacak bir adam değildi. Artık Tanrının gözünde mükemmelliğe ulaştığına göre, dikkatini komşularının yanlışlarına yöneltme vakti gelmişti. Ne var ki, günahkârlar günahlarını nadiren ortalık yerlerde işliyorlardı. Böylece, Cordz'un gizli çalışması gerekti. Geceleri pencerelerden gözlüyor, özel konuşmalara kulak misafiri oluyordu ve günahkâr komşuları, yaptıkları olmaması gereken işleri kurnazca ondan sakladıklarında, yapmış olabilecekleri günahları tahmin ediyordu. Cordz için Sabbat çok özel bir gündü, ama vaazlara gitmiyordu. Mükemmel bir adamın, vaaza ne ihtiyacı vardı? Sabbat'da ayağa kalkıp komşularının yaptıkları ve yapmış olabilecekleri günahları bildirme fırsatı oluyordu.
Herhalde şeytanı rahatsız ediyordu. Tanrı biliyor ki, komşularını da rahatsız ediyordu.
Ama ardından Edom'da bir kriz meydana geldi. Çağlar boyunca entrikalar tasarlayıp gerçekleştirdikten sonra, baştan çıkıp sap-kınlaşmış Chyrellos Kilisesi, sonunda namuslu insanlara karşı harekete geçmeye hazırlanıyordu. Kilise Şövalyeleri yola çıkmışlardı ve akla sığmayacak dehşetler de onlarla birlikte yoldaydı.
Cordz, Rebal'in ordusuna ilk katılanlardandı; mükemmel adam, daha kutsal bir dava uğruna komşularını günahlarıyla başbaşa bırakmıştı. Dava için yaşamsal önem taşıyan mesajlar taşıyarak batı

Tamuli'nin Elene krallıklarından hızla geçerken düzinelerce at çatlatmış ve Rebal'in en güvenilir habercisi olmuştu.
O gün, Cordz, güney Daconia'mn, doğruyu söylemek gerekirse vatandaşlarının günahkâr olduklarını bilmek bir yana, bunu zerre kadar önemsemedikleri birer günah ve şehvet yuvası olan yoz kentlerine doğru bitkin atını koşturmaktaydı. Daha da kötüsü, ne idüğü belirsiz ve büyük ihtimalle sapkın bir geleneğe göre, Dacite Kilisesi'nde, din adamı olmayanlar Sabbat ayinlerinde kalkıp konuşamıyorlardı. Yani, şahsen Tann'nm sözcüsü olan mükemmel bir adam, etrafında gördüğü günahları ortaya dökemiyor ve ihbar edemiyordu. Bu konuda hissettiği sıkıntı yüzünden bazen haykıracak gibi oluyordu.
Son hafta durmaksızın at sürmüştü ve çok yorgundu. Nihayet liman kenti Melek'e yukarıdan bakan tepeyi gördüğünde, biraz rahatlamıştı.
Ardından diğerlerinin günahlarıyla ilgili tüm fikirleri aklından yok olup gitti. Cordz sendeleyen atını dizginlerken dehşet içinde gördüğü manzaraya bakakalmıştı.

ilhanx

Orada, kış güneşinin altında parıldayan denizin üzeri, muazzam bir filoyla kaplıydı. Sayısız gemi, Chyrellos Kilisesi'nin kırmızı ve altın renkli sancaklarıyla donanmış olarak kıyıdan aşağıya doğru, görkemli bir şekilde yelken açmıştı!
Mükemmel adam öylesine dehşete kapılmıştı ki, solunda bir yerlerde bir çobanın kaba saba kavahyla çaldığı sade Styric ezgisini duymadı bile. Bir süre en korkunç kâbusuna baktı, sonra ümitsizce atını mahmuzlayıp alarm vermek için dörtnala sürmeye başladı.
General Sirada, Dük Milanis'in küçük erkek kardeşiydi ve Pa-nem-Dea'daki asilere kumanda ediyordu. Kral Rakya, Scarpa'nın generallerinin çoğunun Arjuni olmasını ayarlamıştı. Sırada birtakım risklerin olduğunu biliyordu, ama soylu ailelerin oğullan bu alemde ilerlemek istiyorlarsa bazı riskleri göze almak zorundaydılar. Onlar için, konum ve mevki, kazanılması gereken şeylerdi. Sirada, bir meyhane orospusunun deli piçiyle çalışmanın ve ormanda kamp kurmanın rahatsızlıklarına günün birinde sıranın kendisine geleceğini düşünerek katlanmıştı.
Ve işte sırası gelmişti. Natayos'daki deli, nihayet harekete geçme emri vermişti. Sefer başlamıştı. Panem-Dea'da o gece kimse

uyumamıştı. Sefer hazırlıkları karanlıkta yapıldı ve Sirada'nın ku
mandasındaki disiplinsiz ayak takımı, bir kez daha herhangi bir şeyi
gürültüsüz yapamayacaklarını gösterdiler. General geceyi, harita
larını inceleyerek geçirdi. .
Strateji akıllıcaydı; bunu itiraf etmesi gerekiyordu. Scarpa ve diğer kuvvetlerle, Derel yakınlarında güçlerini birleştireceklerdi. Sonra kuzeye, Tamul Dağları'na doğru ilerleyerek Cynesgalılarla birleşeceklerdi. Oradan, Matherion'a son saldırıyı yapmak için To-sa'ya hareket edilecekti.
General Sirada'nın kendi stratejisiyse çok daha basitti. Scarpa Tosa'daki herhangi bir direnişi ezebilirdi, ama imparatorluk başkentinin ışıldayan kubbelerini görebilecek kadar yaşayamazdı. Si-rada hafifçe gülümseyerek cebindeki küçük zehir şişesini okşadı. Ordu Matherion'u ele geçirecekti, ama son saldırıyı idare eden ve kılıcını İmparator Sarabian'a sokan bizzat o olacaktı. Dük Mila-nis'in küçük erkek kardeşinin bu seferden beklentisi en azından küçük bir hükümdarlıktı.
Kapı çarpılarak açıldı, gözleri yuvalarından fırlamış ve suratı bembeyaz olmuş yaveri, içeri daldı. "Yüce Tanrım, Generalim!" diye viyakladı.
"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu. "Ne cesaretle? Seni bunun için kamçılatacağım!"
"Saldırıya uğradık, Generalim!"
Sirada şimdi dehşet çığlıklarını duyabiliyordu. Hızla ayağa kalkıp dışarı çıktı.
Gün henüz ışımamıştı, karanlık ormandan gelip Panem-Dea'nın evlerini ve yıkık duvarlarını bulanıklaştıran yapışkan bir sis üzerlerine sızıyordu. Karanlığı kızıl ışıklarıyla geri iten kamp ateşleri ve meşaleler yanmaktaydı, ama yaban otlarıyla kaplı sokaklarda başka ışıklar da vardı, yanmayan ya da titreşmeyen, solgun, soğuk ışıklar. Işık yaratıkları, ay kadar solgun bir şekilde Panem-Dea'nm sokaklarında iz sürüyorlardı. Generalin kalbi dehşetle doldu. Bu olanaksızdı! Parıldayan İnsanlar bir efsaneydi! Böyle yaratıklar yoktu!
Sirada dehşeti üzerinden atıp kılıcını sıyırdı. "Hızlı olun!" diye haykırdı darmadağın olmuş adamlarına. "Hizaya girin! Mızrakçılar öne!" Kaynaşan korkmuş bir kalabalık oluşturan dehşete düşmüş birliklerin arasından kılıcını sağa sola savurarak kendine yol

açmaya çalıştı. "Hizaya girin! Sıra olun!"
Ama kötü eğitimli adamların paniğe kapılmış yüzlerinde, ne bir mantık ne de otoritelerden korku izi vardı. Bağrışıp çağrışan kalabalık sadece yarıldı ve adamın diğer tarafa geçmesine izin verdi. Adam yeniden üzerlerine doğru koştu, kılıcıyla büyük yaylar çiziyor ve kendi adamlarını kesip biçiyordu.
Kendini düzeni sağlamaya öylesine kaptırmıştı ki, sol yanındaki kaburgalarının hemen altma saplanan bıçak darbesini hissetmedi bile. Hatta niye dizlerinin kıvrıldığını, askerlerinin ezici ayaklarının altına niye düştüğünü ve niye onların çığlıklar atarak ormanın derinliklerine kaçtıklarını bile anlamadı.
"Bu haritanın aslına sadık olduğuna emin misin, Tynian?" dedi Bergsten, ayağının altındaki minyatür dünyaya bakarak.
"Bu hayatınızda görebileceğiniz en aslına sadık harita efendim," dedi Tynian. "Bhlokw büyüyü dokudu ve Troll Tanrıları ellerini yere daldırıp kıtanın şeklini hissettiler. İşte kıta bu - tüm ağaç ve çalıları da dahil olmak üzere. Her şey burada."

ilhanx

"Cyrga dışında, Tynian-Şövalye," diye düzeltti Engessa. Atan generali artık tamamen iyileşmişti ve her zamanki kadar formda görünüyordu. Ama yüzü biraz endişeliydi. İlk geldiğinde Kraliçesi onu kısaca selamlamıştı ve şimdi, açıkça onu görmekten kaçmıyordu.
Sephrenia, Aphrael'in mermeri tapmağmdaki sıraların birine oturmuştu ve gökyüzünden dökülen gökkuşağı renkli bir ışık, yüzünde dolaşıyordu. "Kıtayı yeniden yaratırken Schlee'nin Cyrga'yı hissedebileceğini ummuştuk, Ekselansları," dedi, "ama Cyrgori'un yanılsatma mekanizması kusursuz görünüyor. Bir Troll büyüsü bile onu kıramadı."
"Yapabildiğimiz en iyi tahmin nedir?" diye sordu Bergsten.
Aphrael, Bhlokw'un onlar için meydana çıkardığı küçük dünyada hafifçe yürüdü. Küçük Cynestra bölgesinin üzerine basarak güneye çölün ortasındaki dağlık bir araziye doğru yöneldi. "Bu civarda bir yerlerdeydi," dedi, belirsizce dağların üzerim göstererek.
"İdi ne demek?" diye sertçe sordu Bergsten.
Aphrael omuz silkti. "Bazen bir şeyleri oradan oraya taşırız."
"Koskoca kentleri mi?"
"Olabilir - ama bu kötü planlamayı gösterir."

Bergsten titredi ve uzun bir parça iple, minyatür kıta üzerinde mesafeleri ölçmeye başladı.
"Ben burada, Pela'dayım," dedi, orta Astel'de bir noktayı göstererek. "Cyrga bölgesinden üç yüz fersah uzaktayım, yani yolda Cynestra'yı zapt etmek için durmam gerekecek. Siz diğerleriniz daha yakındasınız, yani eğer hepimiz aynı anda orada olmak istiyorsak, sizlerin biraz yavaş gitmeniz gerekecek."
Aphrael omuz silkti. "Ben ayarlamaları yaparım."
Bergsten kıza şaşkın bir bakış attı.
"Kutsal Aphrael'in, zaman ve mesafeleri sıkıştırmak için bir yöntemi var, Ekselansları," diye açıkladı Sparhawk. "O- "
"Bunları dinlemek istemiyorum, Sparhawk!" Ellerini kulaklarının üzerine yerleştirerek adamın sözünü kesti. "Beni buraya getirerek ruhumu yeterince tehlikeye soktun. Lütfen bana bilmem gerekmeyen şeyler anlatarak, daha fazk tehlikeye sokma." \
"Nasıl isterseniz, Ekselansları" diye kabul etti Sparhawk.
Emban, Cynesga çölünün ortasında yükselen dağ silsileleri arasında dolanıp duruyordu. "Hepimiz bu dağlara tırmanacağız," dedi. "Uzman sayılmam, ama hepimiz dağlann eteklerinde durup son saldırıyı yapmadan önce, herkesin oraya gelmesini beklesek iyi olmaz mı?"
"Hayır, Ekselansları" dedi Vanion, sertçe. "Dağ eteklerinden uzak duralım - en azından bir günlük ulaşım mesafesinde. Klael'in yaratıklarıyla karşılaşırsak, manevra yapacak araziye ihtiyacımız olacak. Bu olduğunda, etrafımda bol bol düz arazi olmasını istiyorum."
Küçük şişman dinadamı titredi. "Asker sensin, Vanion." Güneyi işaret etti. "İşte zayıf noktamız bu. Doğudan, kuzeydoğudan ve kuzeyden gelen iyi bir kuvvet yoğunluğumuz var, ama güneyi koruyacak kimsemiz yok."
"Ya da batıyı," diye ekledi Sarabian.
"Batıyı ben koruyacağım, Majesteleri," dedi Bergsten. "Şövalyelerimi ve Peloileri tüm bu çeyreği kapamak için kullanabilirim."
"Yani hâlâ güney açık," diye fikir yürüttü Emban.
"Orası halledildi, Emban," dedi Aphrael. "Stragen güney kıyısında beliren muazzam bir Kilise donanması hakkında hikâyeler uydurmaktaydı, ben de onu desteklemek için yanılsamalar yarattım. Troll'lerin Zhubay'ın kuzeyinde konuşlandırılmaları ne kadar

sürer, Ulath?"
"Sadece Troll Tanrıları'm, çocuklarına Tamul Dağları'nda değil, orada ihtiyacımız olduğuna ikna edecek kadar," dedi iri Thalesialı. "Yaklaşık bir gün. Bir kez ikna oldular mı, çocuklarını Yok-Za-man'm içine yerleştirirler. Arada sırada Troll'leri beslemek için durmamız gerekmese, göz açıp kapayana kadar Zhubay'da olabilirdik. Cyrga'nm nerede olduğunu bilseydim, yarm sabaha kadar bin beş yüz Troll ile birlikte kapılarında olurdum."
"Aceleye gerek yok," dedi Çocuk Tanrıça, çelik gibi bakışlarla etrafına bakmarak. "Hiç kimse - üstüne basarak söylüyorum, hiç kimse - Ehlana ve Alean'm güvenlikte olduğunu öğrenene kadar Cyrga'ya ilerlemeyecek. Gerekirse, size kuşaklar boyunca çölde halkalar çizdirebilirim, yani beni atlatıp yaratıcı olmaya kalkışmayın."

ilhanx

"Elenia Kraliçesi senin için bu kadar önemli mi, Kutsal Kişi?" diye sordu Betuana, yumuşakça. "Savaş serttir ve biz de kayıplarımızı kabullenmek zorundayız."
"Bu kişisel bir mesele, Betuana," dedi kısaca, Aphrael. "Konumlarınız bunlar." Minyatür kıtanın üzerine işaret etti. "Bergsten kuzey ve batıdan gelerek kentin bu kenarını tutacak; Ulath, Tynian ve Bhlokw Troll'leri Zhubay üzerinden getirip Betuana'nm Atanlarına sol koldan katılacaklar; Vanion doğudan gelecek, Kring ve Pe-loiler ona sol kanattan katılacak; Stragen, Beresa'daki o iğrenç Da-cite'i, Verel ve Kaftal civarındaki kıyılara çıkarma yapan milyonlarca Kilise Şövalyesi olduğuna inandırdı ve bu da Cynesga ordularının büyük kısmını oraya yönlendirecek. Hepimiz Cyrga'da birleşeceğiz. Mesafeler arasında bazı uyuşmazlıklar var, ama ben bunların çaresine bakacağım. Zamanı geldiğinde, hepiniz yerlerinizde olacaksınız - sizi teker teker alıp taşımam gerekse bile." Birdenbire durdu. "Sorunun nedir, Bergsten? Bana gülme, yoksa seni burnundan tutup sallarım."
"Gülmüyordum, Kutsal Kişi. Sadece onaylamak için gülümsü-yordum. Strateji ve taktik hakkında bunca şeyi nereden öğrendiniz?"
"Elenelerin savaş yöntemlerinizi, ateşi keşfettiğinizden beri izlemekteyim, Ekselansları. Birkaç numaranızı öğrenmem şart olmuştu." Birdenbire Bhlokw'a döndü. "Ne?" diye sordu Trollce, rahatsız olmuş gibiydi.
"U-lat bana neler söylediğinizi söyledi, Çocuk Tanrıça. Bunları

niye yapıyoruz?"
"Adi olanları cezalandırmak için, Troll Tanrıları'nm Rahibi."
"Ne?" dedi Sparhawk, Ulath'a, şaşkınlıktan donakalmış bir şekilde. "Ona ne diye hitap etti?"
"Oh?" dedi yumuşakça Ulath. "Bilmiyor muydun? Kıllı dostumuz makam sahibidir."
"Onların da rahipleri var mı?"
"Elbette. Herkesin yok mudur?"
"Anakha'nın eşini çalan adi olanları cezalandırmak iyi bir şey," dedi Bhlokw, "ama o kadar kişiyi toparlamamız gerekli mi? Khwaj adi olanları cezalandıracak. Şimdi Schlee'nin mevsimi ve av yoluna gitmemiz gerekiyor. Yavruları beslememiz lazım, yoksa ölürler ve bu da iyi olmaz."
"Ah, tatlım," diye mırıldandı Aphrael. ,
"Burada neler oluyor, Sör Ulath?" diye sordu Sarabian. (
"Troll'ler avcı bir halktır, Majesteleri," diye açıkladı Ulath. "Savaşçı değil. Savaş işinden anlamazlar. Öldürdüklerini yerler."
Sarabian titredi.
"Bu çok ahlaklı bir şey, Majesteleri," diye belirtti Ulath. "Bir Troll'ün bakış açısına göre, yiyecekleri ziyan etmek, caniliktir."
Aphrael gözlerini kısarak, Troll Tanrıları'mn rahibine bakmaktaydı. "Bu dediğim, hem av yolunu izlemeye, hem de adi olanları cezalandırmaya aynı anda yarayacak, iyi bir şey," dedi. "Bu şekilde avlanırsak, hem adi olanların canını yakacak hem de Schlee'nin mevsimi boyunca, yavrulara bol bol et götüreceğiz."
Bhlokw söylenenleri gözden geçirdi. "İnsan-şeylerin avlanması basit -değil," dedi şüpheyle. "Ama benim düşünceme göre, Tanrı -şeylerin avları daha da bâsit-değil." Biraz düşündü. "Ama yine de, iyi. Etten de fazlasını sağlayan av, iyi bir avdır. Sen çok iyi avlanıyorsun, Çocuk Tanrıça. Biz seninle bir gün oturup yemek yiyelim ve eski avlardan konuşalım. Bunu yapmak iyidir. Böylece sürüdaş-lar birbirine yakınlaşır ve beraber daha iyi avlanırlar."
"Bunu yapmaktan memnuniyet duyarım, Bhlokw."
"Öyleyse yapacağız. Birlikte yememiz için bir köpek öldüreceğim. Köpek, domuzdan bile, yemek-için-iyi."
Aphrael hafifçe bir kusma sesi çıkardı.
"Sürüdaşlarımızla kuş sesleriyle konuşursak, sende kızgınlık

yapar mı, Bhlokw?" diye araya girdi Sparhawk. "Yakında avın başlama zamanı gelecek ve her şeyin hazır olması lazım."
"Bende kızgınlık yapmaz, Anakha. U-lat bana, sizin ne söylediğinizi söyler."
"İyi öyleyse," dedi Sparhawk diğerlerine. "Cyrga'da nasıl buluşacağımızı hepimiz biliyoruz, ama aramızda önden gitmesi gerekenler var. Lütfen biz konumumuzu alana kadar, saldırıya geçmeyin. Ayaklarımızın altında dolaşarak, kalabalık yapmayın."
"Kimi yanma alacaksın, Sparhawk?" diye sordu Vanion.

ilhanx

"Kalten, Bevier, Talen, Xanetia ve Mirtai."
"Ben tam olarak-"
Sparhawk bir elini kaldırdı. "Seçimleri Aphrael yaptı Lordum. Eğer karşı çıktığınız bir nokta varsa, itirazınızı ona yapın."
"Bu insanları yanma almak zorundasın, Sparhawk," diye açıkladı Aphrael sabırla. "Almazsan, başarısız olursun."
"Sen ne diyorsan öyle olsun, Kutsal Kişi," diye teslim oldu adam.
"Yani, Berit ve benim önümde olacaksınız, değil mi?" dedi Khalad.
Sparhawk başıyla onayladı. "Diğer taraftakiler, bizim sizin arkanızdan gelmemizi bekliyor olacaklar. Eğer önde olursak, onları şaşırtabiliriz - en azından, öyle umuyoruz. Aphrael bizi doğrudan Vi-gayo'ya götürecek ve biz de biraz etrafa burnumuzu sokacağız. Bir sonraki mesajı taşıyan tip önceden oraya vardıysa Xanetia gitmeniz gerekecek bir sonraki noktayı okuyabilir. Er geç, birileri size, Cyrga'yı saklayan yanılsamanın anahtarını verecektir ve ihtiyacımız olan bilgi de bu. Bunu ele geçirdikten sonra, gerisi kolay."
"Onun kolay tanımlamasından hoşlanıyorum," dedi Caalador Stragen'e.
Emban kaçınılmaz listesine bir not daha düştü. Sonra gırtlağını temizledi.
"Olması şart mı, Emban?" diye iç çekti Bergsten.
"Düşünmeme yardımcı oluyor Bergsten ve hiçbir şeyi gözden ka-çırmadığımıza emin olmamızı sağlıyor. Seni çok sıkıyorsa, dinleme."
"İnsan-şeyler nasıl avlanacaklarına karar verirken, çok konuşuyorlar, U-lat," diye dert yandı Bhlokw.
"Bunu yapmak, insan-şeylerin doğasında var."
"İşte bu, insan-şeylerin avlanmasının çok fazla basit-değil ol-

masından. Benim düşünceme göre, onların avlarının basit-değil olması, öldürdüklerini yememeleri yüzünden. Anlamadığım nedenlerden öldürüyorlar. Benim düşünceme göre, insan-şeylerin "savaş" dedikleri çok kocaman bir adilik."
"Niyetimiz Troll Tanrıları'nın rahibine kızgınlık yapmak değil," dedi Bergsten, kusursuz bir Troll'ceyle. "İnsan-şeylerin savaş dedikleri, iki Troll sürüsü aynı av sahasında avlandığı zaman olan şeyler gibidir."
Bhlokw bu konuda düşündü. Sonra, tüylü yüzüne bir kavrayış dalgası yayılırken homurdandı. "Şimdi aklıma girdi. İnsan-şeyle rin "savaş" dedikleri, düşünce avlamak gibi bir şey. Bu yüzden ba sit -değil. Ama yine de çok konuşuyorsunuz." Troll gözlerini kısıp Emban'a baktı. "İşte en kötüleri de bu," diye ekledi. "Onun akıl- karnı da, göbek-karnı kadar büyük."
"Ne dedi?" diye merakla sordu Emban.
"Pek doğru dürüst çevrilebilecek bir şey değil, Ekselansları," dedi Ulath, tatlılıkla.
Emban ona hafifçe şüpheli bir bakış fırlattı ve ardından bir kez daha titizlikle işine döndü. Listesinde ilerlerken teker teker tüm maddeleri kontrol ediyordu. İşini bitirdiğinde etrafına bakındı. "Kimsenin aklına başka bir şey geliyor mu?"
"Belki," dedi Sephrenia, hafifçe kaşlarını çatarak. "Düşmanlarımız, Berit'in gerçekten Sparhawk olmadığını biliyorlar, ama Sparhawk'in onun arkasından gelmekten başka bir şansı olmadığını düşüneceklerdir. Bu inancı desteklemek işe yarayabilir. Bhelliom'un sesini ve duygusunu taklit etmenin bir yolunu bildiğimi düşünüyorum. Eğer işe yararsa, düşmanlarımız, Sparhawk'in, Vanion'un idaresinde çölde ilerleyen şövalyelerin arasında olduğunu düşünecekler. Onu aramaktansa, bizim üzerimizde yoğunlaşacaklar."
"Kendini tehlikeye atıyorsun, Sephrenia," dedi Aphrael.
"Bu pek yeni bir şey olmaz," diye gülümsedi. "Ve yapmaya çalıştığımız şeyin ne olduğunu düşünürsen, hiçbir yer güvenli sayılmaz."
"Bitti mi öyleyse?" dedi Engessa ayağa kalkarak.
"Belki, dost Engessa," diye cevapladı Kring. "Birbirimize dikkatli olmamızı söyleyeceğimiz bir iki saati hesaba katmazsan."
Engessa omuzlarını dikleştirip döndü ve doğrudan Kraliçesine baktı. "Emirleriniz nelerdir, Betuana-Kraliçe?" diye sordu askeri

bir resmilikle.

ilhanx

"Talimatımız, bizimle Sarna'ya dönmenizdir, Engessa-Atan." dedi Kraliçe soylu bir katılıkla doğrularak. "Orada ordularımızın kumandasını alacaksınız."
"Emriniz yerine gelecektir, Betuana-Kraliçe."
"Döner dönmez, eşim Krala koşucular yollayacaksınız. Ona artık Tosa'nm tehdit altında olmadığını bildirin. Parıldayan insanlar Scarpa ile ilgilenecekler."
Kumandan katı bir şekilde başıyla onayladı.
"Ayrıca, ona kuvvetlerine Sarna'da ihtiyaç duyduğumu söyleyin. Orada asıl savaş için hazırlanacağız ve o da, kumandayı devralmak için orada olmalı." Bir an durdu. "Sizin liderliğinizden memnun olmadığımız için değil, Engessa-Atan, ama Kral And-rol'dür. Siz iyi hizmet ettiniz. Atan kraliyet ailesi size minnettardır."
"Görevimi yaptım, Betuana-Kraliçe," dedi kumandan, yumruğunu selamlamak amacıyla göğüs zırhına vurarak. "Şükran gerekmez."
"Ah, tatlım," diye mırıldandı Aphrael.
"Sorun nedir?" diye sordu Sephrenia.
"Hiçbir şey."

yirmi ikinci bölüm

"ONLAR KESİNLİKLE CHACOLE ve Torellia, Sarabian," dedi birkaç gün sonra Elysoun. "İşleri az çok idare eden, Chacole. O daha yaşlı ve kurnaz. Yabancılar genellikle doğrudan ona gidiyor. Bir süre başbaşa konuşuyorlar, sonra da Chacole Torellia'yı çağırıyor. Daha önce birbirlerini hiç böyle sevmezlerdi, ama şimdi gece gündüz kafa kafaya veriyorlar."
"Belki de talimatları evlerinde alıyorlardır," diye fikir yürüttü Sarabian. "Cynesga Kralı Jaluah, Chacole'nin ağabeyi ve Torellia da, Arjuna Kralı Rakya'nın kızı. Neyin peşinde olduklarını çıkarabilir misin?"
Kız kafasını olumsuzca salladı. "Henüz çok erken."
"Erken mi?"
"Yine kadın politikaları. Biz erkeklerden daha dolambaçlı hareket ederiz. Chacole, başka müttefikler aramadan önce her şeyi yerli yerine oturtmak istiyor. Torellia, onun kontrolünün altında, ama genişleme çalışmalarına başlamaya henüz hazır değiller."
"Alt mevkidekinin Torellia olduğuna emin misin?"
Kız başıyla onayladı. "Chacole'nin hizmetkârları, onunkilere efendilik taslıyor. Bu, Kadınlar Sarayı'ndaki ilk egemenlik işaretidir. Cieronna'nm hizmetkârları tamamen çekilmezler, çünkü o ilk eş ve biz hepimiz, ona bağlıyız - Liatris dışında, elbette."
"Elbette," diye gülümsedi Sarabian. "Aklı başında kimse, Liat-ris'e ters davranmaz. Son zamanlarda kimseyi öldürdü mü?"
"Geçen yıl Cieronna'nm uşağını doğradığından beri hayır."
"Bir fikrim var. Liatris'i de bu işe dahil etsek mi?"
Elysoun kafasını olumsuz anlamda salladı. "Belki daha sonra, ama bu aşamada değil. Atana Liatris fazla doğrudandır. Eğer ona bu konuyu açarsam, gidip Chacole ve Torellia'yı öldürür. Liatris'i işin

içine katmadan önce Chacole'nin bana yaklaşmasını bekleyelim." "Chacole'nin sana yaklaşacağından emin misin?" "Hemen hemen. Benim hizmetkârlarımın onunkilere göre daha fazla hareket serbestliği var - sosyal aktivitelerim yüzünden." "Bu yaptıklarını tanımlamanın oldukça hassas bir yolu." "Benimle evlendiğinde bir Valesia'lı olduğumu biliyordun, Sa-rabian ve geleneklerimizi de. Bu yüzden bölgede benim hizmetkârlarımın lafı geçiyor. Gelenek hep böyle olagelmiştir." Kral iç çekti. "Şu anda kaç kişi var, Elysoun?" "Aslında hiç kimse." Kız gülümsedi. "Gerçekten anlamıyorsun, değil mi, Sarabian? Bu küçük maceraların en zevkli kısmı daima entrikalar olmuştur ve ben bu siyaset oyunlarına bol bol katılıyorum." "Kendini biraz - tedariksiz - hissetmiyor musun?" "Dayanabiliyorum," diye omuz silkti. "Ve tamamen çaresiz kalırsam sana güvenebilirim, değil mi?" Adama cilveli, küçük bir gülümseme yolladı.
"Eyi, Efendi Valash," diye homurdandı Caalador, karmakarışık depodaki iskemlesinde arkasına yaslanarak. "Burdaki yaşlu Vymer, didi ki, sen bilgi içn eyi para veryomuşun, ve kenni gözlerimnen gör-düüm günebatı Atan'da olupbiten baz şeleri duyma isteybilimişin."

ilhanx

"İkiniz uzun zamandır tanışıyorsunuz, değil mi?" dedi Valash.
"Ooo, bittabi, Efendi Valash. Ben ve Vymer ço eskiyiz. Matheri-on'daki velvelee kada gideriz - o bi de ben bi de Fron bi de Reldin - bi de bikaç başka herf - İçişlerinin herfleri üzermize atladıında. O gece bi alay eelence yaptıydık, size diyim. Her ne halse, askerle üzermizden attıktan sona, hepimiz ayrılıp dörtbiyana daaldık. Ka-nudan kaçıyoken, birbirinnen öbek olmak iç iyi fikr diil."
Stragen, dikkatle Valash'm yüzünü seyrederek, mumun oluşturduğu ışık halkasının dışında oturuyordu. Caalador, Valash'in süre-giden aldatılması işinde Sparhawk ve Talen'in yerini doldurmak için yeni gelmişti ve Stragen bir kez daha, dostunun elinin ne kadar hafif olduğuna şaşırıyordu. Valash, Caalador'un aksanının kolay halksı çekiciliğiyle dalıp gitmiş gibiydi. Stragen şapşalca konuşulmasını horgörürdü, ama işe yaradığını kabullenmek zorundaydı. Her zaman hakikiymiş, yapmacıklıktan uzakmış görünüyordu.
"Fron nerede sahi?" diye sordu Valash.

"O bi de Reldin, bi hafa önce sıvıştıla. Bufya gelirkene, Delo'da bi meyhanee uğramıştım ve orda bi herf vadi, her tarfa polis diye bağrı-yo, meyhaneciye Fron'u ve yarındaki oolanı taarif ediyodu, ben de burya geligelmez, onara bunu didim, onarda bildi ki demir aim vakti gelmiş. Hernehalse, burdaki Vymer didi ki, sen ööle orda burda olup bitenneri mera ediyomuşun, Matherion'dan tüydüğümden beri, bi-iki şey gördüm ki, o da diyo ki, senn için kıymeti olumuş."
"Seni dinleyeceğim, Ezek," dedi Valash, koma halindeki Ogera-jin uykusunda konuşmaya başladığında kafasını kaldırarak.
"İyi mi?" diye sordu Stragen.
"Bir şeyi yok. Bunu hep yapar. Devam et, Ezek."
"Eyi, efenim, bikaç hafa öncedi galba, Atan'da tabanvay gidiyo-dum, Astel'den geçip Darsos'a varıveriim diyodum - kanun peşimde olduundan falan. Dağ tepe giderkene, dağdan iniyodum ki, bi de ne görüm, bissürü Atan, yanni dünyada bu kadarı vamıdır, bilemem - yani, millece, her yere, nerye baksan, Atan! Hepicii de savaş vitesine takmış ve cidden pis görünüyola ve hiç dostaane diille."
"Tüm Atan ordusu mu?" diye haykırdı Valash.
"Bana daaçok kocıman devler milletinin hepici toplanmış göç etyola gibi geldi ya, Efendi Valash. Hayaatınnda bööle çoğunu topluca görmemişindir!"
"Tam olarak neredeydiler?" diye sordu heyecanla Valash.
"Şinci, efenim, yani annadım kadarınna, tam da Cynesga sınırı yakındaydıla - Zhubay diye küçük bi ye va ya, na oradalarda. Şö-öle elinizin altına bi hartanız vasa, tam yirini gösteriim." Caalador gözlerini kısarak Dacite'e baktı. "Ne dirsin, bu bili nekada eder?"
Valash kesesine uzanırken tereddüt bile etmedi.
"Çok garipti, Domi Tikume," dedi dostuna Kring. Aphrael'in adasındaki toplananın ertesi günü, savaşçüarının başında Cynesga çölüne doğru at sürüyorlardı. "Çocuk Tanrıça hepimizin rüya gördüğünü söyledi, ama gerçek gibiydi. Otların ve çiçeklerin kokusunu bile alabiliyordum. Daha önce rüyamda böyle kokular almamıştım."
"Oraya gitmenin sapkınlık olmadığına emin misin, Domi Kring?" Tikume şüpheyle baktı.
Kring güldü. "Eğer öyle ise, refakatimdekiler de fena değildi. Emban ve Bergsten de oradaydı. Neyse, sen ve ben, Cynesga'ya

yaptığımız akınlara devam edeceğiz. Sonra ilerleyip çölün ortasındaki dağlara at süreceğiz. Biz oraya varana kadar, Prens Spar-hawk'in Cyrga'nın yerini tam olarak belirleyeceğini umalım."
Önlerinden giderek, güneş altında, kavrulmuş çölü tarayan öncülerden biri dörtnala dönüyordu. "Domi Tikume," dedi saflara girerken. "Onları bulduk."
"Neredeler?" diye sordu Tikume.
"İki mil ilerimizde kurumuş bir dere yatağı var, Domi. Oraya gizlenmişler. Sanırım bize pusu kurmayı planlıyorlar."
"Ne tip askerler bunlar?" diye sordu Kring.
"Cynesga süvarileri ve geçen sefer ölümüne koşturduğumuz o çelik maskeli koca adamlar. Biraz piyadeleri de vardı, ama onlarm nereli olduğunu çıkaramadım."
"Göğüs zırhları? Kısa etekler? Yüksek sorguçlu miğferler ve büyük, yuvarlak kalkanlar?"
"Aynen öyle, Domi Kring."
Kring eliyle tıraşlı kafasını oğuşturdu. "Su yatağı ne kadar geniş?"
"50 adım kadar, Domi."

ilhanx

"Eğri büğrü mü? Oldukça derin mi?"
Öncü başıyla onayladı.
"Bu gerçekten bir pusu" dedi Kring. "Atlılar herhalde onları görmemizi istiyorlar, sonra bizi deliğe çekecekler. Onları izlersek piyadelerle burun buruna geleceğiz. Klael'in askerlerini açık arazide ölümüne koşturmuştuk, artık bizi kapalı bir yere sokmak istiyorlar."
"Ne yapacağız?" diye sordu Tikume.
"Bu su yatağından uzak duracağız, dost Tikume. Kanattan atlılar göndererek süvarilerini yok ettir. Onları katledeceğiz, böylece Klasl'in askerleri açığa çıkacaklar."
"Cyrgailere ne olacak? Bunlar da karşımıza çıkıp duran geçmişten gelen o adamlardan mı?"
"Sanmıyorum. Burası Cynesga'nın içleri, yani Cyrga'dan gelen canlı askerleri olmalı." Kring birdenbire durdu ve bir sırıtış, yavaşça yüzünden geçti. "Aklıma bir şey geldi. Kanattan atlılarını gönder, dost Tikume. Bana planımı yapmam için biraz zaman ver."
"Pis pis sırıtıyorsun, dost Kring."
"Bazen oldukça pis biri adam olabiliyorum, dost Tikume," dedi Kring, sırıtışı daha da genişleyerek.
314

"Esir tacirleri," dedi Mirtai, vahanın etrafına kümelenmiş evlerden oluşan köye doğru kahverengi kıraç topraklarda yavaşça ilerleyen kervana, kayalıklı tepeden bakarak. Arjuni ormanının nemli havasından Cynesga çölünün kıraç ortamına aniden geçmek, Sparhawk'a hafif bir baş ağrısına mal olmuştu.
"Bu kadar uzaktan nasıl anlayabildin?" diye sordu Bevier.
"Şu kukuletalı siyah cübbeler," dedi, saklandıkları kayanın arkasından bir kez daha bakan kız. "Esif tacirleri, Cynesga'ya gelirken bunları giyerler, böylece yerel otoriteler onları rahatsız etmez. Cynesga, esir ticaretinin resmi olduğu tek yerdir. Diğer krallıklar bu ticarete karşıdır."
"Aklıma bir şey geldi, Sparhawk," dedi Bevier. "Bizim de siyah cübbelerimiz olsaydı, çölde dikkat çekmeden hareket edebilirdik."
"Biz pek Arjuniye benzemiyoruz, Bevier," dedi Kalten.
"Benzememiz de gerekmiyor," dedi Talen. "Beresa'da duyduğum kadarıyla, çölde esirleri çalmak için kervanlara saldırılar düzenleyen yağmacı çeteleri var, yani Arjuni esir tacirleri, mallarını korumaları için, her ırktan eli silah tutan adamı kiralıyorlar."
"Yaa," dedi Kalten. "Şu siyah cübbeleri nereden bulabiliriz?"
"Ben şurada onlardan yüz tane falan görebiliyorum," dedi Bevier, kervanı göstererek.
"Eleneler," diye iç çekti Xanetia, gözlerini yukarı yuvarlayarak.
"Neredeyse Sephrenia gibi konuşmaya başladın, Anarae," dedi Sparhawk, hafif bir gülümsemeyle. "Gözden kaçırdığımız nedir?"
"Her renk ve koyulukta cübbe işimizi görür, Anakha," diye sabırla açıkladı kadın, "ve kesinlikle vahanın yakınındaki Viga-yo'dan alınabilir."
"Siyah olmaları lazım, Anarae," diye karşı çıktı Bevier.
"Renk bir ışık işidir, Sör Bevier ve ben de ışığı kontrol etme konusunda bir uzmanım."
"Ah," dedi adam. "Bunu düşünmemiştim."
"Bunu fark etmiştim - anında."
"Nazik ol," diye mırıldandı adam.
Bergsten'in şövalyeleri ve Peloi müttefikleri bulutlu, soğuk bir akşamüstü, birkaç günlük zorlu bir yolculuk gibi görünen bir sürüşün
315

ardından Cynesga sınırını geçtiler ve Cynestra'nm başkentine doğru güneydoğuya at sürdüler. Peloi öncüleri önden gidiyordu, ama o gün hiçbir direnişle karşılaşmadılar. Kamp kurdular, nöbetçiler dikip erkenden yattılar.
Kamplarını toplayıp ertesi gün gibi görünen zamanda yola çıkmalarının üzerinden pek vakit geçmemişti ki, Daiya sıranın önünde at süren Heldin ve Bergsten'e katılmak için geri dönüyordu. "Öncülerim bir mil kadar önümüzde askerlerin biriktiğini bildirdiler, efendim," diye rapor verdi.
"Cynesgalılar mı?" diye sordu Bergsten hızla.
"Öyle görünmüyor, efendim."
"Git bir bak, Heldin," diye emir verdi Bergsten.
Pandion başıyla onayladı ve atını, çeyrek mil .önlerindeki, kayalık tepeye doğru mahmuzladı. Döndüğünde yüzü sararmıştı. "Başımız belada, Ekselansları," diye homurdandı. "Doğu Zemoch'da karşılaştığımız o canavarlardan burada da var."
Bergsten oldukça vahşi bir küfür savurdu. "Her şeyin fazla iyi gittiğini biliyordum."

ilhanx

"Domi Tikume bizi bu yabancı askerlere karşı uyarmıştı," dedi Daiya. "Bizim onlarla başa çıkabileceğimizi söylersem, size ayıp etmiş olur muyum? Domi Tikume ve Domi Kring, bize işe yarar görünen birtakım taktikler verdiler."
"Zerre kadar ayıp olmaz, dost Daiya," dedi Bergsten. "Bu canavarlarla son karşılaşmamızdan pek muzaffer bir şekilde ayrılmadık, yani bizim taktiklerimizden daha işe yarayan taktikler olduğunu görmek ilgimi çeker."
Daiya klan şefleriyle kısa bir görüşme yapıp Heldin'i, Bergs-ten'i ve şövalyelerin bir kısmını seyretmeleri için tepeye çıkardı.
Bergsten, ağır savaş atlarına binmiş zırhlı şövalyelere göre, hafif süvarilerin avantajlarını anında gördü. Üstlerine yapışan zırhlar giymiş devasa askerler, mızraklı Peloilerin keskin saldırıları karşısında şaşırmış gibiydiler. Azap çektiricilerine çaresizce yaklaşabilmek için ileri atıldılar, ama Peloilerin kedi ayaklı atları fazla hızlıydı. Mızraklar çalışmaya başladı ve muazzam canavarların giderek daha çoğu bu ölümcül yağmurun altında kaldı.
"Tüm numara onları koşmaya zorlamak, efendim," dedi Daiya. "Yakın savaşta çok tehlikeliler, ama nefesleri güçlü görünmüyor,

yani koşturmak bir kavgada hiç o kadar tehlikeli değiller."
"Vanion bunu söylemişti," dedi Bergsten. "Domi Tikume size . nefeslerinin kesilmesi için ne kadar zaman gerektiğini söyledi mi?"
"Belli bir şey söylemedi, efendim."
Bergsten omuz silkti. "Sorun değil, dost Daiya. Bol bol açık arazimiz var ve vakit hâlâ erken. Gerekirse, bütün gün koşturabiliriz."
Devam eden saldırıların etkisiyle, devasa askerler, karmakarışık bir koşturmacayla ilerlediler, korkunç silahlarını.sağa sola sallayarak korkutucu savaş naraları atıyorlardı.
Peloiler bu meydan okumalara kulak asmayıp vur kaç taktiklerine devam ettiler.
Sonra, dayanmanın sınırlarına gelmişçesine yaratıklar ayaklarını sürüyerek kaçtılar.
"Bu uygun bir yöntem," dedi Sör Heldin, gümbürtülü, bas sesiyle. "Ama farklı bir donanıma ihtiyacımız var."
"Sen neden bahsediyorsun, Heldin?" diye sordu Bergsten.
"Geleceğe bakıyorum, Ekselansları. Eğer bu yaratıklar standard bir demirbaş olacaklarsa, birkaç şeyi değiştirmemiz gerekecek. Kilise Şövalyeleri'nin birkaç bölüğünü, hafif süvari olarak eğitip donatmak fena bir fikir olmayabilir."
"Heldin," dedi Bergsten, sertçe. "Bu şeyler standard demirbaş haline gelirse, bunun nedeni savaşı kaybetmemiz olacaktır. O noktada, Kilise Şövalyesi kalmış olacağını düşünmene neden olan nedir?"
"Çekiliyorlar, efendim!" diye bağırdı Daiya. "Kaçıyorlar!"
"Ama nereye kaçıyorlar, Daiya?" dedi Bergsten. "Onları hava öldürüyor ve hava her yerde. Nereye gidebilirler, Daiya? Nereye?"
"Nereye gidebilirler?" diye soruyordu Kring, Klael'in askerleri, beceriksizce Peloilerin önünden çöle doğru kaçarlarken.
"Kimin umurunda?" diye güldü Tikume. "Bırak kaçsınlar. Hâlâ o deliğe doldurulmuş Cyrgailerimiz var. Arka sıralardan kurnaz bir alt rütbeli onları talan etmeye vakit bulamadan, onları yerlerinden kıpırdatsak iyi olur."
Cyrgailer, zamanın başından beri aynı stratejiyi uyguluyorlardı. Düzenli olarak ilerliyor, adım adım yürüyor, geniş, yuvarlak kalkan-lanyla kendilerini koruyarak uzun mızraklarını önlerinde tutuyorlardı. Peloiler üstlerine atladığında durup sıralarını sıklaşüracaklardı.

On sıra diz çöker, kalkanlarını birleştirip mızraklarını kaldırırdı. Arkalarındaki sıralar kapanır, onlar da kalkanlarını birleştirip mızraklarını önlerinde tutarlardı.
Kesinlikle güzeldi - ama süvarilere karşı hiç işe yaramıyordu.
"Onların koşmasını sağlamalıyız, dost Tikume!" diye bağırdı Kring, yeniden toplanmış Cyrgai birliklerine doğru dörtnala giderlerken. "Bir sonraki saldırıdan sonra, çocuklarını biraz daha geri çek! Bu antik herifler böyle kümelenip dururlarsa, bir şey yapamayız! Onları koştur!"
Tikume haykırarak bazı emirler verdi ve süvarileri taktiklerini değiştirip birkaç yüz yarda geri çekildiler ve Cyrgailer üzerlerine gelmeye zorladılar.
"Sınıra ne kadar var?" diye sordu Tikume.
"Kim bilir? Konuştuğum kimse tam olarak emin değildi. Ama yakınız. Onları koştur, Tikume! Koştur!"

ilhanx

Peloiler atlarını çevirip kıraç topraklarda, doğuya doğru dörtnala kaçmaya başladılar.
Cyrgai bölüklerinden zayıf bir zafer çığlığı yükseldi ve trompetleri yeniden üflendi. Antik askerler, adım ve sıraları hâlâ mükemmel bir düzgünlükte koşu düzenine geçtiler. Çavuşlar kesik ve kuvvetli bir ahenkle bağırdılar ve kıraç zemin, yarım Cyrgai çizmeleri altında, koca bir davulun dövülmesi gibi inledi. Ve ardından sanki sessiz, devasa kanatlar güneşin önünü kapatmış gibi kış öğlesinin ışığı kararıverdi. Soğuk bir rüzgâr çölü yalarken insanlığın tüm kederinin toplamı gibi görünen bir inilti ortalığı kapladı.
Birdenbire nefesleri kesilen Cyrgailer, dizi dizi, yığılıp öldüler, sersemleyerek yere düşüp kör gibi arkalarından gelen yoldaşlarının ayakları altında ezildiler. Gelenler de, onlar gibi, şaşkınlık içinde yerdekilerin üzerlerine düştüler.
Sapsarı olup titreyen Kring ve Tikume, kadim Styric büyüsü öldürücü işini yaparken, korkudan donakalmış bir şekilde bakıyorlardı. Derken, geri dönüp doğuya doğru at sürerlerken, acı verici ölümlerine körlemesine giden mükemmel askerlere sırtlarını döndüler.
"Bu giysiler Arjuna ve Tamul Diyarı için yeterince iyi, komşu," dedi Sparhawk. Aynı gün, bir dükkân sahibiyle konuşuyordu. "Ama bir kum fırtınasında pek işe yaramazlar. Şu an üstümde

olan, sırtıma iki kilo tozun girmesini sağladı."
Dükkân sahibi dirayetle başını salladı. "Diğer ırklar bizim geleneksel giyimimize gülerler, iyi efendim. Ama gülüşleri genellikle kum fırtınalarımıza ilk kez yakalandıklarında boğazlarında kalır."
"Rüzgâr burada daima eser mi?" diye sordu Talen.
"Tam olarak değil, genç efendi. Akşam üstleri en kötüsüdür." Sparhavvk'a baktı. "Kaç giysiye ihtiyacınız var, iyi efendim?"
"Altı kişiyiz, komşu ve hiçbirimiz de birbirimizi aynı kıyafeti paylaşmak isteyecek kadar sevmiyoruz."
"Tercih ettiğiniz bir renk var mı?"
"Tozu diğerlerinden daha iyi engelleyen bir renk var mı?"
"Bildiğim kadarıyla yok."
"Öyleyse herhangi bir renk olabilir."
Adam deposuna koşturup bir deste güzel katlanmış giysiyle döndü. Gülümseyip ellerini birbirine sürttü ve fiyat konusunu açtı.
"Sana kazık attı, biliyor musun?" dedi Talen, tıkış tıkış dükkândan tozlu sokağa çıktıklarında.
"Herhalde," diye omuz silkti Sparhawk.
"Bir gün sana pazarlığın ince noktalarını öğretmem gerekecek."
"Gerçekten önemli mi?" dedi Sparhawk, Cynesgalı cübbelerini terkisinin arkasına bağlarken. Etrafına bakındı. "Anarae?"
"Buradayım, Anakha," diye cevap verdi kadının sesi.
"Bir şeyler bulabildin mi?"
"Hayır, Anakha. Belli ki haberci henüz gelmemiş."
"Berit ve Khalad hâlâ birkaç günlük uzaklıktalar, Sparhawk," dedi Talen sessizce. "Ve burası da, mesajcının etrafın tadını çıkarmak için erkenden gelmek isteyeceği çekicilikte bir yer değil." Kış güneşi altında keyifsiz görünen palmiye ağaçlarına ve beyaz evler öbeğinin ortasındaki çamurlu gölcüğe baktı.
"Çekici olsa da, olmasa da, kalmak için bir neden bulmamız gerekecek," dedi Sparhawk. "Haberci buraya gelmeden ve Anarae Xanetia onun düşüncelerini dinlemeden gidemeyiz."
"Ben tek başıma kalabilirim, Anakha. Buradaki kimse benim varlığımı fark edemez, yani korunmaya ihtiyacım yok."
"Bir arada kalacağız, Anarae," dedi Sparhawk. "Kibarlık işte, anlarsın ya. Bir Elene centilmeni, hiçbir hanımı eşliksiz bırakmaz."
Bir tür şarap dükkânı ya da meyhaneye benzeyen gölgeli bir

sundurmada bir tartışma çıkmıştı. "Sen ne dediğini bilmiyorsun, Echon!" diye bağırdı vızıltılı sesli, yamalı, pis bir giysisi olan yaşlı bir adam. "Buradan Sarna Nehri'ne en az yüz mil var ve orasıyla burası arasında, hiç su yok."
"Sen ya çok içiyorsun ya da çok fazla güneşte durmuşsun, Za-gorri," diye hırladı, güneşin kuruttuğu, zayıf, koyu mavi giysili bir adam olan Echon. "Benim haritama göre oraya altmış mil var - daha fazla değil."

ilhanx

"Haritayı çizeni ne kadar iyi tanıyorsun? Ben tüm hayatımı burada geçirdim ve Sarna'nm buraya ne kadar uzaklıkta olduğunu biliyorum. Yine de, buyur git. Yanma da sadece altmış mil yetecek kadar su al. Katırların ölecek ve sen de son kırk mil boyunca kum içeceksin. Benim için sorun yok, seni zaten pek sevmem. Ama sözlerimi unutma, Echon. Oradaki Vigay Kuyusu'ndan Sarna'nm kıyılarına kadar yüz mil var." Ve yaşlı adam, boz renkli gölcüğe tükürdü.
Talen birdenbire gülmeye başladı.
"O kadar komik olan nedir?" diye sordu Sparhawk.
"Yine şansımız yaver gitti, saygıdeğer şefim," dedi oğlan keyifle. "Eğer burada işimiz bittiyse, niye diğerlerinin bizi bekledikleri yere dönmüyoruz? Hepimiz iyi bir gece uykusu çekmek isteriz -ne de olsa, sabah erkenden yola çıkacağız."
"Ya? Nereye?"
"Cyrga'ya, tabii. Gitmek istediğimiz yer orası değil miydi?"
"Evet, ama Cyrga'nın nerede olduğunu bilmiyoruz."
"İşte bu konuda yanılıyorsun, Sparhawk. Cyrga'ya giden yolu biliyoruz - en azından ben biliyorum."

yirmi üçüncü bölüm
"ÖLÜMÜ İYİ MİYDİ?" dedi Betuana. Yüzü solgundu, ama bunun dışında bir sıkıntı belirtisi göstermiyordu.
"Ona layık bir ölümdü, Betuana-Kraliçe" diye cevapladı Haberci. "Bir yarığın dibindeydik ve Klael-Canavar yarığın duvarlarını yıkıp üzerimize yuvarlıyordu. Androl-Kral canavara saldırdı ve böyle yapması sayesinde ölecek olan birçok kişi kaçabildi."
Kadm söylenenleri düşündü. "Evet," diye onayladı sonunda. "Ona layık bir ölümmüş. Ordu hareket edebilecek durumda mı?"
"Çok yaralımız var, Betuana-Kraliçe ve binlercemiz de yarığa gömüldü. Emirlerinizi beklemek üzere Tualas'a geri çekildik."
"Birkaç kişiyi, yaralılara bakmaları için orada bırak, geri kalanını buraya getir. Tosa artık tehlikede değil. Esas tehlike, burada."
"Emredersiniz, Kraliçem." Yumruğunu göğüs zırhına vurarak selamladı.
Atan Kraliçesi ayağa kalktı, hâlâ solgun olan yüzü tepkisizdi. "Kendi başıma kalıp olup bitenleri gözden geçirmeliyim, Itagne-Elçi," dedi sonunda resmi bir şekilde.
"Uygundur, Kraliçe," dedi Itagne. "Yasınızı paylaşıyorum,"
"Ama suçumu paylaşmıyorsunuz." Dönüp yavaşça çıktı.
Itagne Engessa'nm taşlaşmış yüzüne baktı. "Sanırım diğerlerine haber versem iyi olur," dedi adam.
Engessa başıyla onayladı.
"Ayrılmadan önce haberciyle görüşebilir misin, Engessa?" diye sordu. "Lord Vanion, stratejisini değiştirmeden önce birtakım verilere ihtiyaç duyacaktır."
"Sizin için bu bilgileri sağlayacağım, Elçi," dedi Engessa başını hafifçe eğerek ve dışarı çıktı.
Itagne küfredip yumruğunu masaya vurdu. "Tam zamanıydı!"

diye köpürdü. "Şu salak, kendini öldürtmeden önce biraz beklese ne olurdu!"
Betuana'nın hiçbir hatası yoktu. Kadının Engessa için endişelenmesinin onur kinci bir tarafı yoktu ve sadece birkaç hafta sonra olay unutulup gitmiş olacaktı - temelinde yatan kişisel duygularla beraber. Ama tam da bu özel zamanda Androl'ün ölmesi - Itagne tekrar küfretti. Atan Kraliçesi'nin ayakta kalması şarttı ve bu kriz onu etkisiz hale getirebilirdi. Itagne'nin bütün bildiklerinden yola çıkarak söyleyebileceği kadanyla, şu anda odasında, kendisini kılıcının üzerine atmaya hazırlanıyordu. Ayağa kalkıp kalem kâğıt aradı. Burada, Sarna'da her şey parçalanmadan Vanion'a haber ulaştırmalıydı.
"Her şey/yaşlı adam 'Vigay Kuyusu' dediğinde yerine oturdu," dedi Talen. "Ogerajin de tam olarak aynı terimi kullanmıştı."
"Bu kadar çok şey ifade ettiğini bilmiyordum," dedi Mirtai şüpheyle. "Cynesgalılar tüm bu çöl kaynaklarına 'kuyu' derler. Herhalde bu suyu da, Vigay adlı bir adam keşfetmiştir."
"Ama önemli olan, onun Ogerajin'in bahsettiği işaretlerden biri olması," dedi Bevier. "Konu nasıl açılmıştı?" diye Talen'e sordu.
"Stragen ve ben, Valash için masallar düzüyorduk. Ogerajin, Ve-rel'den yeni gelmişti ve sakince çürüyen beyniyle bir kenarda oturuyordu. Stragen Valash'a, güya bir yerlerde kulak misafiri olduğu bir şeyleri anlatıyordu - güya adamın teki, Scarpa'mn Cyrga'dan gelecek talimatları beklediğini

ilhanx

söylemiş. Bilgi toplamaya çalışıyordu ve Valash'a, Cyrga'ya gitmek için hangi yolun izlenmesi gerektiğini sordu. İşte o sırada Ogerajin konuya daldı. Sayıklamaya başladı, Vigay Kuyusu'ndan, Tuz Ovalan'ndan ve bir masal kitabından çıkmışa benzeyen başka bir sürü yer adlarından bahsediyordu. Ben onun sadece çılgınlıktan saçmaladığını sandım, ama Valash çok heyecanlanıp susturmaya çalıştı. Bu yüzden deli adamm sözlerini daha dikkatle dinledim. Bana öyle geldi ki, Stragen'e, Cyrga'ya gitme konusunda çok net talimatlar veriyordu, ama talimatların hepsi masal kitabından alınmışa benzeyen isimlerle karışmıştı. Vigay Kuyusu meselesi bende, talimatların ilk bakışta göründüğü kadar karışık ve bulanık olamayabileceği gibi bir his uyandırmıştı."
"Tam olarak ne dedi, genç Talen?" diye sordu Xanetia.
" 'Yol Vigay Kuyusu'nun yakınındadır," dedi. Sonra Valash

onu susturmaya çalıştı, ama o devam etti. Stragen'e, Cyrga'ya gidebilmesi ve Cyrgon'un önünde eğilmesi için talimatlar vermek istediğini falan söyledi. Ona, Vigay Kuyusu'ndan kuzeybatıya doğru, Yasak Dağlar'a gitmesini söyledi."
Sparhawk haritasını gözden geçirdi. "Orta Cynesga'da birkaç tane sıradağ var ve bu da Aphrael'in adadayken gösterdiği genel bölgeye giriyor. Başka ne dedi, Talen?"
"Ordan burdan bahsedip durdu. Yasak Dağla/dan, Cyrgon'un Sütunları'ndan bahsetti. Sonra kendisini aştı ve Tuz Ovaları'nı anlattı. Stragen'e dediğine göre, bu tuz ovalarından, Yasak Dağları görebilmeniz gerekiyormuş. Sonra Parlak Beyaz Sütunlar ve Kemikler Ovası gibi şeyler vardı. Kemiklerin, 'ölüme kadar, Cyrgon'un Seçilmişleri için çalışan kölelere' ait olduğunu söyledi. Belli ki, Cyrga'da bir köle öldüğünde kentten çıkarılıp çöle atılıyor."
"Öyleyse, o kemiklik kentten oldukça uzakta olmalı," diye fikir yürüttü Kalten.
"Yerine oturuyor, Sparhawk," dedi ciddiyetle Bevier. "Cynesga-lıların kendileri de büyük oranda göçebedir ve çok fazla köleye ihtiyaçları yoktur. Ogerajin, 'Cyrgon'un Seçilmişleri'nden bahsetmiş. Bunlar Cyrgailer olmalı ve köleleri satın alanlar da bence onlar."
"Yani bu gördüğümüz köle kervanları Cyrga'ya gidiyor demek, değil mi?" dedi Talen heyecanla.
"Ve kuzeybatıya gidiyorlardı," dedi Mirtai. "Ogerajin'in sayıkladığı yöne."
Sparhawk eyer çantasına gidip haritasını çıkardı. Haritayı açtı ve çöl rüzgârı kenarlarını havalandırmasın diye, sıkı sıkıya tuttu. "Cyrga'nm, Orta Cynesga'daki şu dağların oralarda olduğunu biliyoruz," diye fikir yürüttü. "Her durumda, bu yöne gideceğiz. Ogerajin sadece sayıklamışsa ve talimatları hiçbir yere varmıyorsa bile, talimatları izleyerek doğru bölgeye gidiyor olacağız."
"Bu da, burada oturup Khalad ve Berit'i beklemekten iyidir," dedi Kalten sabırsızlıkla. "Bir şeyler yapmam gerek - çölde daireler çizsem bile."
Sparhawk tek kelime etmeden, elini dostunun omzuna koydu. Kendi çaresiz endişesi de Kalten'inki kadar yakıcıydı ama bu duyguyu uzağında tutması gerektiğini biliyordu. Çaresiz adamlar hata yaparlardı ve bu noktada bir hata, Ehlana'nm mahvına sebep

olabilirdi. Duyguları ona çığlık çığlığa batırıyorlardı, ama o kararlı bir şekilde onları beyninin ayrı bir bölmesine zorla tıkarak kapıyı sıkı sıkı kapıyordu.
"Eğer bunu yaparsak, Anakha çok memnun olacak," diye Troll dilinde konuştu, muazzam varlıklarla, Ulath.
Av Tanrısı Ghworg, karanlık bir şekilde homurdandı. "Anak-ha'nın düşüncesi rüzgâr gibi," diye yakındı. "Bize önce, 'İnsan-şeylerin Tamul Dağları dediği yere gidin ve Cyrgon'un çocuklarını öldürün," dedi. Şimdi de 'İnsan-şeylerin Zhubay dediği yere gidin ve Cyrgon'un çocuklarını öldürün," diyor. Bizim, Cyrgon'un hangi çocuklarını öldürmemizi istediğine karar veremiyor mu?"
"Av böyle yapılır, Ghworg," diye açıkladı Tynian. "Cyrgon'un çocukları, kızıl geyikler, gibi hep aynı arazide otlamıyorlar. Cyrgon'un çocukları, mevsim değiştikçe, daha iyi otlaklar bulabilmek için oradan oraya göç eden ren geyikleri gibiler. Önce otlamak için bu yere, Tamul Dağları'na gelmişlerdi, ama şimdi Zhubay denen yere otlamaya gittiler. Eğer onları bu Tamul Dağlan denen yerde avlamaya çalışırsak öldürüp yiyecek av bulamayacağız."
"İyi konuştu," dedi Yemek Tanrısı Ghnomb. "Değişen Anak-ha'nm düşünceleri değil, avladığımız yaratıkların yolları değişiyor. Avlanmanın yolu, bize, onları öldürüp yemek için otladıkları yere gitmemiz gerektiğini söylüyor."
"Bu av giderek daha da basit-değil oluyor," diye homurdandı Ghworg.
"Bunun nedeni, insan-şeylerin, geyik-şeylerden daha basit-değil olmaları," dedi Ateş Tanrısı Khwaj. "Deira'dan-Tynian'm düşüncesi iyi. Av olmayan yerde avlanan yemek yiyemez."

ilhanx

Ghworg bu konuda kafa yordu. "Avın yolunu izlemeliyiz," diye karar verdi. "Çocuklarımızı, Cyrgon'un çocuklarını avlasınlar diye, Zhubay denen yere götüreceğiz. Onlar oraya otlamaya gelince de öldürüp yiyeceğiz."
"Bunu yapmanız bizi çok memnun eder," dedi Tynian, kibarca.
"Çocuklarımızı Hareket-Etmeyen-Zaman'a koyacağım," dedi Ghnomb. "Cyrgon'un çocukları oraya varmadan, Zhubay denen yerde olacaklar."
Buz Tanrısı Schlee, devasa parmaklarını toprağa soktu. Toprak

hafifçe sarsıldı ve kıtanın resmine dönüştü. "Bize göster, Thalesi-a'dan-Ulath. Zhubay denen yer nerede?"
Ulath minicik Atan dağlarının güneybatı kıyısına doğru bir miktar ilerledi, dikkatle yere bakmaya devam ediyordu. Sonra durdu, eğilip Cynesga Çölü'nün biraz kuzey ucuna doğru giden bir noktaya dokundu. "İşte burada, Schlee," dedi.
Av Tanrısı Ghworg ayağa kalktı. "Çocuklarımızı oraya götüreceğiz," diye bildirdi. "Haydi Anakha'yı memnun edelim."
"Bizi gözetliyorlar, Vanion," dedi Sephrenia yavaşça.
Adam atını onunkine yaklaştırdı. "Styricler mi?" diye fısıldadı.
"Biri," dedi kadın. "Pek becerikli sayılmaz." Hafifçe gülümsedi. "Dikkatini çekmek için, kafasına bir tane indirmem gerekebilir."
"Ne gerekirse yap, aşkım," dedi adam. Omuzunun üzerinden şövalyelerine baktı ve sonra gözlerini önüne dikti. Dağlardan iniyorlardı ve Sarna Vadisi genişlemeye başlamıştı. "Yarın köprüye varırız. Nehri geçtikten sonra, Cynesga'da olacağız."
"Evet, tatlım," dedi kadın. "Haritayı gördüm."
"Niye büyüyü yapmıyorsun?" diye önerdi Vanion. "Oradaki beceriksiz Styric'imize aldığı ücretin karşılığını ödemesi için bir şans tanıyalım." Kadına sıkıntılı bir şekilde baktı. "Bu konuda çelişki içindeyim, Sephrenia. Klasl hâlâ orada bir yerde ve eğer Spar-haw'in da Bhelliom'la birlikte yanımızda olduğunu düşünüyorsa, üzerimize çökecektir."
"Hem öyle, hem böyle olmaz, Vanion," dedi kadın keyifli bir gülümsemeyle. "Beni hiç gözünün önünden ayırmayacağını söylemiştin, yani eğer tehlikeli yerlere gitmek konusunda ısrarcıysan ben de gitmek zorunda kalacağım. Şimdi eğer izin verirsen şu Styric'i uyandıracağım." Yumuşakça Styric dilinde konuşurken bir yandan da parmaklarıyla büyüyü dokuyordu.
Vanion şaşırmıştı. Büyülerin çoğunu tanımakla övünürdü ama bu daha önce görüp duymadığı bir büyüydü. Daha dikkatle izledi.
"Boş ver," dedi Sephrenia, büyüyü yarıda bırakarak. "Bunu bilmen gerekmez."
"Ama - "
"Sadece şu tarafa bak, Vanion. Bu büyüyü yardım almadan da yapabilirim." Bir an durdu. "Beni anlamaya çalış, tatlım. Ne de olsa

bir kızın, birkaç sırrı olmalıdır."
Adam gülümseyip başını çevirdi.
On yarda kadar önlerinde, havada belirsiz bir dalgalanma oldu ve sonra, sanki gerçekten oradaymış gibi, Sparhawk'in her zamanki kötü huylu aygırına binmiş olarak belirdiğini gördü. Görüntü öylesine gerçekti ki, sinekler bile atın çekimine kapılmıştı. "Muhteşem!" diye haykırdı Vanion. Denemek için bir düşünce yolladı ve Sparhawk'in tanıdık varlığını hissetti. "Gerçeği bilmeseydim, orada olduğuna yemin edebilirdim. Yanılsamayı sürdürebilir misin?"
"Tabii ki," dedi kadın sinir bozucu bir rahatlıkla. Ve sonra güldü, uzanıp adamın yanağını sevgiyle okşadı.
"Niye bu kadar geç kaldın?" diye sordu Talen, Çocuk Tanrıça ertesi sabah Vigayo'nun dışındaki kamplarında belirdiğinde.
"Çok meşguldüm," dedi kız küçük bir omuz silkmeyle. "Bu oldukça karmaşık bir iş, biliyor musun? Hepimiz oraya aynı zamanda varmak istiyoruz, değil mi? Burada sorun nedir, Sparhawk?"
"Değişiklik olsun diye şansımız biraz yaver gitti, Kutsal Kişi," diye yanıtladı Sparhawk. "Talen ve ben dün köydeydik, köylülerden birinin vahalarına Vigay Kuyusu dediğini duyduk."
"Eee?"
"Niye ona hikâyeyi anlatmıyorsun, Talen?"
Genç hırsız, Ogerajin ve Stragen'in Beresa'daki sohbetlerini anlattı.

ilhanx

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Kalten, Çocuk Tanrıça'ya.
"Haritası olan var mı?" diye sordu kız.
Sparhawk eyer çantasına gitti, sıkıca rulo yapılmış haritasını çıkarıp getirdi.
Kız haritayı açıp önünde diz çöktü ve birkaç dakika gözden geçirdi. "Orada bazı tuz düzlükleri var," diye belirtti sonunda.
"Ve doğru yöndeler," diye dikkat çekti Bevier.
"Ogerajin oraya gitmişti," diye ekledi Talen. "En azından gittiğini söylüyor, yani yolu bilmesi gerekir, değil mi?"
"Ayrıca Kuzeybatıya doğru giden bir köle yolu var," dedi Mir-tai. "Buraya ilk geldiğimizde o tarafa giden bir kervan görmüştük ve Ogerajin de, Cyrgailerin köleleri olduğunu belirtmiş. Köle kervanlarının Cyrga'ya gitmesi akla yakın, değil mi?"

"Bütün bu spekülasyonları bir delinin sayıklamalarından çıkardığınızı biliyorsunuz, değil mi?" dedi Flüt, eleştirircesine.
"Bizi onaylayan bazı noktalar var, Aphrael," diye hatırlattı Sparhawk. "Köylüler vahaları için Ogerajin'in kullandığı terimi kullandılar, tuz düzlükleri onun söylediği yerde ve köleler de o yöne gidiyor. Ben doğruluğunu kabul etmeye meyilliyim."
"Cyrga'nın orta Cynesga'da olduğunu sen söyledin," diye hatırlattı Kalten. "Ve orası da, tüm bunların gösterdiği nokta. Ogera-jin bir şeyleri eksik bırakmış olsa bile Cyrga bölgesinde olacağız. Yani hedefimize, şimdi olduğumuzdan daha yakın olacağız."
"Zaten hepiniz kararınızı verdiyseniz, beni ne diye rahatsız ettiniz?" Kızın sesi biraz alınmış gibiydi.
Talen sırıttı. "Sana söylemeden tüymenin kibar olmayacağını düşündük, Kutsal Kişi."
"Senden bunun öcünü alacağım, Talen," diye tehdit etti kız.
"Kervan sence şu anda ne kadar önümüzdedir?" diye Mirtai'ye sordu Sparhawk.
"On fersah. En fazla on iki. Köle kervanları hızlı hareket etmez."
"Sanırım en iyi fırsatımız bu," diye karar verdi Sparhawk. "Haydi şu giysileri giyip işe başlayalım. Kervanın birkaç fersah gerisinden gideceğiz ve bizi gören olursa kervandan kopmuş olduğumuzu sanacak."
"Her şey boş durmaktan iyidir," dedi Kalten.
"Nedense böyle hissedeceğinden emindim," dedi Sparhawk.
"Burada mahkûmlardan pek farkımız yok," dedi İmparatoriçe Chacole, eliyle Kadınlar Sarayı'nm lüks mobilyalarını göstererek. Chacole, otuzlu yaşlarına girmiş olgun bir Cynesgahydı. Sesinden tembel bir memnunsuzluk akıyordu, ama Elysoun'a bakarken gözleri sert ve kurnazca parlıyordu.
Elysoun omuz silkti. "Benim istediğim yere gelip gitmekte hiç sorunum olmadı."
"Sen Valesialı olduğun için böyle," dedi İmparatoriçe Torellia, gücenmiş bir sesle. "Sana, bizlere tanınmayan izinler veriliyor. Bence bu adil değil."
Elysoun tekrar omuz silkti. "Adil olsun olmasın, âdet böyle."
"Niye senin bizlerden daha fazla özgürlüğün olsun ki?"

"Çünkü benim daha hareketli bir sosyal yaşantım var."
"Kadınlar Sarayı'nda sana yetecek kadar erkek yok mu?"
"Sinsileşme, Torellia. İnandırıcı olabilecek kadar yaşlı değilsin." Elysoun beğeniyle Arjuni Imparatoriçesi'ne baktı. Torellia yirmilerinin ortasında incecik bir kızdı ve tüm Arjuni kadınları gibi itaatkârdı. Charcole belli ki bundan yararlanıyordu.
"Kimse Cieronna'mn hareketlerini kısıtlamıyor," dedi Chacole.
"Cieronna ilk eş," diye yanıtladı Elysoun, "ve en yaşlımız. Başka hiçbir şeye değilse bile, yaşma saygı duymalıyız."
"Yaşlı bir Tamul cadısının uşağı olmayacağım!" diye parladı Chacole.
"Senin uşağı olmanı istemiyor, Chacole," dedi Elysoun. "Sayabi-leceğinden çok uşağı var zaten - eğer Liatnis sayılarını biraz daha azaltmadıysa. Cieronna'mn tek istediği bizimkilerden daha süslü bir taç ve resmi törenlerde bizim önümüzde yürümek. Kendisi Matherion'daki en zeki kişi değil."
Torellia kıkırdadı.
"İşte Gahennas geliyor," diye tısladı Chacole.
Koca kulaklı Tega İmparatoriçesi, çenesine kadar insanın tenini dağlayan yünlere bürünmüş olarak yüzünde tatsız bir ifadeyle onlara yaklaştı. Üstünde pek kıyafet olmayan Elysoun'u ne zaman görse, yüzüne böyle bir ifade yerleşiyordu. "Hanımlar," diye küçük bir baş hareketiyle selamladı.

ilhanx

"Bize katıl, Gahennas," diye davet etti Chacole. "Siyaset konuşuyorduk."
Gahennas'm patlak gözleri parladı. Tegalılar siyaset solurlardı.
"Chacole ve Torellia kocamıza bir dilekçe vermeyi düşünüyorlar," dedi Elysoun. Kollarını kaldırıp gerindi ve kelimenin tam anlamıyla çıplak göğüslerini Gahennas'in gözüne sokarak esnedi.
Gahennas hızla gözlerini ondan kaçırdı.
"Özür dilerim, hanımlar," dedi Elysoun. "Dün gece pek uyumadım da."
"Bir güne bu kadar şeyi nasıl sığdırıyorsun?" diye iğneleyici bir şekilde sordu Gahennas.
"Bu bir zamanlama meselesi, Gahennas," dedi Elysoun omuz silkerek. "Zamanım iyi kullanırsan birçok şeyi halledebilirsin. Niye bunu bırakmıyoruz tatlım? Sen beni onaylamıyorsun bu benim

hiç umurumda değil. Birbirimizi asla anlayamayacağız, öyleyse niye bu konuda boşuna zaman kaybediyoruz?"
"Sen imparatorluk bölgesinde istediğin yere gidebilirsin, değil mi, Elysoun?" dedi Chacole, kışkırtıcı bir şekilde.
Elysoun, gülümsemesini saklamak için bir kez daha esniyor-muş gibi yapü. Chacole nihayet asıl noktaya gelmişti. Elysoun da, bunun ne kadar zaman alacağını merak etmişti zaten. "İstediğim gibi gidip gelebilirim. Sanırım tüm casuslar peşimde koşturmaktan yoruldular."
"Senden bir iyilik isteyebilir miyim?"
"Tabii ki, hayatım. İhtiyacın olan nedir?"
"Cieronna beni sevmiyor, casusları her gittiğim yerde takip ediyor. Şu sıralar, bilmesini istemediğim bir işin içindeyim."
"Bak sen, Chacole! Artık eğlence için biraz daha ileri gitmeye karar verdiğini mi söylüyorsun?"
Cynesga İmparatoriçesi, espriyi anlayamayarak boş boş baktı.
"Hadi, yapma," dedi Elysoun, sırnaşarak. "Hepimizin burada, Kadınlar Sarayı'nda özel eğlencelerimiz var. Gahennas'm bile."
"Kesinlikle benim yok!" diye karşı çıktı Tegalı.
"Gerçekten mi, Gahennas? Senin yeni yaverini gördüm. Tamamen şehvet dolu. Yeni aşığın kim, Chacole? Muhafızlardan kuvvetli genç bir teğmen mi? Onu senin için saraya sokmamı mı istiyorsun?"
"Öyle bir şey değil, Elysoun."
"Elbette, değil," diye onayladı Elysoun, ağır bir alayla. "Peki, Chacole. Aşk mektuplarını senin için taşıyacağım - ona o kadar yaklaşmamı tehlikeli bulmayacağma eminsen. Ama niye gözün o kadar uzaklarda, sevgili kız kardeş? Gahennas'm sevimli genç yaveri var, eminim onu iyi eğitmiştir - öyle değil mi, Gahennas?" Bir kaşını dalga geçercesine kaldırdı. "Söyle bana hayatım. Bakir miydi? - yani onu ele geçirmeden önce, demek istiyorum."
Gahennas, Elysoun'un alaycı kahkahası ardında çınlarken, olay mahalinden kaçıyordu.

yirmi dördüncü bölüm

"İKİ KELİMEYDİ SANIRIM," diye ısrar etti Kalten. Aynı akşamüstü, Vigayo'nun birkaç mil dışındaydılar. "Koç'un Boynuzu. İki."
"Bu bir parola, Sör Kalten," dedi Talen, açıklamaya çalışarak. "Koçboynuzu. İşte böyle."
"Sen ne dersin, Sparhawk?" dedi Kalten. "Bir arada mı yazılır, ayrı ayrı mı?" Üçü de, yol kıyısına, bir mezar oluşturacak kadar taş yığmayı yeni bitirmişlerdi ve Talen'le Kalten, oğlanın hazırladığı kaba mezar taşı üzerinde tartışıyorlardı.
"Ne fark eder ki?" diye omuz silkti Sparhawk.
"Yanlış yazılırsa, Berit yanından geçip giderken fark etmeyebilir," dedi Talen.
"Fark edecektir," dedi Sparhawk. "Berit akıllıdır. Sadece, mezarın üzerine sarı taşlarla yaptığımız düzenlemeyi bozmayın yeter."
"Khalad'm, bu taşların ne anlama geldiğini anlayacağına emin misin?" diye sordu Talen, şüpheyle.
"Baban anlardı," dedi Sparhawk. "Ve eminim Khalad'a da, tüm sık kullanılan işaretleri öğretmiştir."
"Ben hâlâ iki kelime olduğunda ısrarlıyım," dedi Kalten.
"Bevier," diye seslendi Sparhawk.
Cyrinic Şövalye, yüzünde soran bir ifadeyle sahte mezara yaklaştı.
"Bu ikisi, 'Koçboynuzu'nun nasıl yazılacağı üzerinde tartışıyorlar," dedi Sparhawk. "Akademisyen sensin. Meseleyi sen hallet."

ilhanx

"Ben yanlış yazdığını söylüyorum," dedi gaddarca Kalten. "İki kelime şeklinde yazılması gerekir, değil mi?"
"Eee . . ." diye kaçamak bir cevap verdi Bevier. "Bu konuda, iki farklı düşünce okulu vardır."
"Niye bunu onlara yolda anlatmıyorsun?" diye önerdi Mirtai.

(
Sparhawk Xanetia'ya baktı. "Yapma," diye uyardı. "Yapmamı istemediğin nedir, Anakha?" dedi masumca kadın. "Gülme. Gülümseme bile. Yoksa daha da beter olurlar."
*
Üç hafta kadar sonra olabilirdi, olmayabilirdi de. Bergsten, gerçek zamanı izlemeye çalışmaktan vazgeçmişti. Onun yerine, ciddi bir dinsel memnunsuzlukla, Cynestra kentinin çamur duvarlarına ve kendisine doğru gelen mide bulandıracak kadar genç, sağlıklı kişiye bakıyordu. Bergsten düzenli bir dünyaya inanırdı ve düzen ihlalleri sinirini bozardı.
Kız çok uzun boyluydu, altın rengi bir cildi, gece karası saçları vardı, ayrıca son derece güzeldi ve mükemmel kasları vardı. Bir barış bayrağı altında Cynestra'nın ana kapısından çıkmış, onları karşılamak için rahat bir tavırla koşmaktaydı. Aralarında kısa bir mesafe bırakarak önlerinde durdu. Bergsten, Sör Heldin, Daiya ve Tamul çevirmenleri Neran, kızla görüşmek için öne doğru at sürdüler. Kız uzun uzun Neran'la konuştu.
"Gözlerini ait oldukları yerde tut Heldin," diye mırıldandı Bergsten.
"Ben sadece - "
"Ne yapmakta olduğunu biliyorum. Yapma." Bergsten bir an durdu. "Niye bir kadın göndermişler merak ediyorum."
Elçi Fontan ile beraber gönderilmiş ince yapılı bir Tamul olan Neran, geri döndü. "O Atana Maris," dedi. "Burada, Cynestra'da-ki Atan garnizonunun kumandanı."
"Bir kadın?" Bergsten irkilmişti.
"Atanlar için alışılmadık bir durum değil, Ekselansları. Bizi bek-lemekteymiş. Dışişleri Bakanı Oscagne, geleceğimizi haber vermiş."
"Kentteki durum neymiş?" diye sordu Heldin.
"Kral Jaluah geçtiğimiz aydan beridir Cynestra'ya sessiz bir şekilde birlikler yollamaktaymış. Atana Maris'in garnizonunda bin Atan var ve Cynesgalılar onların hareket özgürlüğünü kısıtlamaya çalışıyorlarmış. Bütün bunlar onun sabrını fena halde taşırmış. Bir hafta kadar önce neredeyse kraliyet sarayına karşı harekete geçecekmiş, ama Oscagne biz gelene dek beklemesini söylemiş."
"Kentten nasıl çıkabilmiş?" diye homurdandı Heldin.
"Bunu sormadım, Sör Heldin. Terbiyesizlik etmek istemedim."

"Yani, niye onu durdurmaya çalışmamışlar?"
"Eğer bunu yapsalardı ölürlerdi."
"Ama o bir kadın!" diye belirtti Bergsten.
"Atanları pek tanımıyorsunuz, değil mi, efendim?" dedi Daiya.
"Onlar hakkında çok şey işittim, dost Daiya. Bu hikâyeler, bana delice abartılmış gibi geldi."
"Hayır efendim, abartılmış değiller," dedi sertçe Daiya. "Bu kızın ününü duydum. Tüm Atan ordusundaki en genç garnizon kumandanıdır ve bu konumunu tatlılıkla, hanımefendilikle kazanmadı. Duyduğum kadarıyla, tamamıyla vahşiymiş."
"Ama öyle güzel ki," diye karşı çıktı Heldin.
"Sör Heldin," dedi Neran sertçe. "Ona hayranlık duyarken kol ve omuzlarının yapısına da dikkat etmeyi ihmal etmeyin. O kız bir boğa kadar güçlü ve onu kızdırırsanız sizi paramparça eder. Itag-ne'yi az kalsın öldürüyormuş - ya da öyle diyorlar."
"Dışişleri Bakanı'run ağabeyini mi?" diye sordu Bergsten.
Neran başıyla onayladı. "Bir görev için buraya gelmiş ve kenti olağanüstü hal altına sokmaya karar vermiş. Bunun için Atana Maris'in yardımına ihtiyacı varmış, böylece kızı baştan çıkarmış. Kızm tepkisi heyecanlı - ama çok kaslıymış. Onun yanında çok dikkatli olun, beyler. Onun dostu olmak da, düşmanı olmak kadar tehlikelidir. Benden size talimatlarınızı vermemi rica etti."
"Talimat mı?" diye patladı Bergsten. "Kadınlardan emir almam!"
"Ekselansları," dedi Neran. "Cynestra hâlâ olağanüstü hal durumunda yani güç Atana Maris'in elinde. Kenti size teslim etmesi emrini almış, ama size, kendisi tüm direnişi ezene kadar kentin dışında beklemeniz talimatını verdi. Kenti size bir hediye olarak sunmak istiyor - hoş ve düzenli bir şekilde.

ilhanx

Lütfen planını bozmayın. Ona gülümseyip kibarca teşekkür edin ve o sokakları temizlemeyi bitirine kadar burada bekleyin. Cesetleri düzgün yığınlar halinde dizmeyi bitirdiğinde, sizi içeri davet edecek ve kenti size devredecektir - büyük ihtimalle Kral Jaluah'ın kafasıyla beraber. Biliyorum, size durum garip görünebilir, ama Tanrı aşkına, onu kızdıracak bir şey söylemeyin. Sizinle de, herhangi biriyle olduğu kadar kısa sürede savaşa girebilir."
"Ama öyle güzel ki," diye tekrar karşı çıktı Heldin.

Berit ve Khalad atlarından inerek atlarına su içirmek için vahanın kenarına gittiler. Teorik olarak, Vigayo'ya bu kadar çabuk varabilirlerdi. "Burada olup olmadığını söyleyebilir misin?" diye mırıldandı Khalad.
Berit başını olumsuz anlamda salladı. "Sanırım bu onun Styric olmadığı anlamına gelir. Bize gelmesini beklemek zorundayız." Etrafındaki alçak palmiye ağaçlarının gölgesine sığınmış birkaç beyaz duvarlı eve baktı. "Buralarda han gibi bir şey var mı?"
"Sanmam. Vahanın diğer yanında bir sürü çadır görüyorum. Etrafa bir sorarım, ama pek ümitlenme."
Berit omuz silkti. "Neyse. Daha önce de çadırda kalmıştık. Nereye çadır kurmamıza izin vereceklerini öğren."
Vigayo köyü, vahanın doğu kısmına yığılmıştı, tüccarların ve göçebelerin geçici çadırlarıysa, aslında orta boy bir artezyen havuzu olan şeyin batı kıyısı boyunca dizilmişti. Berit ve Khalad atlarını bağladılar, çadırlarını suyun yanma kurdular ve gölgede oturup beklemeye başladılar. "Sparhawk'm buralarda olup olmadığını anlayabilir misin?" diye sordu Khalad.
Berit başını olumsuz anlamda salladı. "Buradan geçip gitmiş olabilir. Ya da köyün dışındaki tepelerin birinden gözetliyordur. İnsanların, burada olduğunu bilmelerini istemeyebilir."
Güneşin batışından bir saat kadar sonraydı ve alacakaranlık vahanın üzerine çökerken çizgili bol bir giysi içindeki bir Cynesga-lı çadırlarına yaklaştı. "İçinizden birinin Sparhawk olup olmadığını sormam söylendi," dedi hafif aksanlı bir sesle.
Berit ayağa kalktı. "Benim adım Sparhawk olabilir, komşu."
"Olabilir mi?"
"Senin sorma tarzın böyleydi, dostum. Bana bir notun var. Niye onu uzatıp yoluna devam etmiyorsun? Konuşacak başka bir şeyimiz yok, değil mi?"
Habercinin yüzü sertleşti. Elini giysisinin içine soktu, katlanıp mühürlenmiş bir parşömen çıkardı ve isteksizce, Berit'in ayaklarının dibine attı. Sonra döndü ve yürüyüp gitti.
"Biliyor musun, Berit," dedi Khalad yumuşakça. "Bazen Sparhawk'tan bile daha itici olabiliyorsun."
Berit sırıttı. "Biliyorum. Ününü bozmamaya çalışıyorum." Eğilip parşömeni yerden alarak mührü kırdı. Saç buklesini çıkardı ve

kısa mesajı hızla okudu.
"Eee?" diye sordu Khalad.
"Ayrıntılı bir şey yok. Kuzeybatıya giden bir kervan yolu olduğunu söylüyor. Onu izlememiz gerekiyormuş. Yolda yeni talimatlar alacağız."
"Kentten çıkınca büyüyü kullanıp Aphrael ile görüşmemiz güvenli olur mu?"
"Sanırım. Eminim, burada, Cynesga'da büyüyü kullanmamam gerekseydi, bunu söylerdi."
"Pek bir seçeneğimiz yok. Sparhawk'm buraya varıp varmadığını, yolda mı yoksa burda mı olduğunu bilmiyoruz ve onlara, bu yeni talimatlar hakkında haber ulaştırmalıyız."
"Bu gece yola çıkmamız gerekir mi sence?"
"Hayır. Karanlıkta fazla dolanmayalım. Yolumuzu kaybedebiliriz ve bu çölde boşluğun dışında bir şey yok."
"Berit'i tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam," diye ısrar ediyordu birkaç gün sonra, Elysoun. "Ondan çok hoşlanıyorum."
"Bir süre önce, onun Sparhawk'm yerine geçtiğini öğrendiler," dedi Barones Melidere. "Onu zaten içinde olduğundan daha büyük bir tehlikeye atmıyorsun. Chacole'ye onun kılık değiştirdiğini anlatman, kadını, onun tarafına geçtiğine ikna edecektir - böylece sen de, önemli bilgilere ulaşabilirsin."
"Onları, kocanın sana tamamen vurulmuş olduğuna inandırmak isteyebilirsin," diye ekledi Emban. "Bırak, sana her şeyi anlattığına inansınlar."
"Bana vurgun musun Sarabian?" diye muzipçe sordu Elysoun.
"Tamamıyla, hayatım," dedi İmparator. "Sana tapıyorum."

ilhanx

"Ne hoş söyledin." Kız, sıcacık gülümsedi.
"Daha sonra, çocuklar," dedi Melidere, alnı konuya yoğunlaşmaktan kırışmıştı. "Chacole'ye Berit'in kılık değiştirmesinden bahsederken, Daconia Körfezi'ndeki Kilise donanması hakkında da birkaç ipucu ver. Stragen bu özel yalanı büyük bir dikkatle yaymaya uğraşıyor, yani biz de veriyi onaylamış olalım. Onlara Berit meselesini anlattıktan sonra, senin filo hakkındaki hikâyene de inanacaklardır." imparatora baktı. "Onlara söyleyeceğimiz ve bize zarar vermeyecek başka bir şey var mı? Doğruluğunu kanıtlayabilecekleri bir şey?"
334

"Önemli olması şart mı?"
"Pek değil, ama doğru olan bir şey. Karışımı tamamlamak için, bir gerçeğe daha ihtiyacımız var."
"Karışım mı?"
"Bu bir tarif gibidir, Majesteleri," diye gülümsedi kadın. "Bir parça yalana, iki parça gerçek; iyi karıştır ve sun. Karışımı iyi hazırlarsanız, hepsini yutacaklardır."
Günün ağarmasıyla yola koyuldular. Alçak bir tepeye tırmanarak önlerinde uzanan uçsuz bucaksız, dümdüz, ölü beyazlığa baktıklarında güneş daha yeni doğmuştu. İklim gibi zaman da tüm anlamını kaybetmişti.
"Buradan yazın geçmek istemezdim," dedi Kalten.
"Öyle," diye onayladı Sparhawk.
"Köle tacirlerinin yolu buradan kuzeye kıvrılıyor," diye belirtti Bevier, "belki bu düzlüklerin etrafından dolaşıyorlar. Bir Cynesga devriyesi bizi oralarda çevirirse, onları izlediğimiz kervandan olduğumuza ikna etmekte zorlanabiliriz."
"Yolumuzu kaybettiğimizi söyleriz, olur biter," dedi Kalten, omuz silkerek. "Bırak konuşma işini ben yapayım, Bevier. Zaten hep kaybolurum, yani oldukça ikna edici olabilirim. Düzlüğün diğer tarafı ne kadar uzağımızda, Sparhawk?"
"Haritama göre, yirmi beş fersah kadar."
"Zorlasak bile, iki gün," diye hesapladı Kalten.
"Hem de, etrafımız tamamen açık," diye ekledi Bevier. "Bir örümceği bile saklayamazsm-" Lafını yarıda kesti. "Bu ne?" diye sordu, dağlık batı ufkundaki yoğun bir ışık huzmesini göstererek.
Talen gözlerini kısıp ışığa baktı. "Sanırım, aradığımız işaret bu."
"Bunu nereden çıkardın?" dedi Kalten şüpheyle.
"Doğru yönde, değil mi? Ogerajin Vigayo'dan kuzeybatıya Tuz Ovalan'na doğru gitmemizi söylemişti. Sonra da, 'Tuz Ovaları'mn ardında, önündeki ufukta Yasak Dağlafın karanlık silueti belirecektir ve Cyrgon dilerse parlak beyaz sütunları seni saklı kentine götürür,' demişti. Dağlar orada ve eğer bu ışık tam onların ortasından geliyorsa, sütunlardan geliyor olması gerekmez mi?"
"Adam deliydi, Talen," diye karşı çıktı Kalten.
"Belki," dedi Sparhawk, "ama tarif ettiği her şey, tam olması
335

gerektiğini söylediği yerde. Şansımızı bir deneyelim. Hâlâ doğru yönde kalmış oluruz."
"Başımıza bela açabilecek tek şey yardımsever bir Cynesga devriyesine rastlamamız ve onların bize, son birkaç gündür peşinden gittiğimiz kervana kadar eşlik etmeleri olur," dedi Mirtai.
"Mantıken, oradaki düzlüklerde bir devriyeye rastlama olasılığımız çok düşük," diye konuştu Bevier. "Bir kere, Cynesgalüar bu ıssız yerlerden uzak duracaklardır, ayrıca savaş sanırım tüm devriyelerin kaldırılmasına neden olmuştur."
"Ayrıca, yolumuza çıkacak kadar bahtsız olan hiçbir devriye, gidip rapor verecek durumda olamaz," diye ekledi Mirtai, sözlerini desteklercesine elini kılıcının kabzasına yerleştirerek.
"Sütunları tecrübe kabilinden saptadık," dedi Sparhawk. "Ve eğer Ogerajin neden bahsettiğini biliyorduysa, yanılsamanın sınırlarından sızabilmek için, onların arasından bakmamız gerekecek. Artık onları bulduğumuza göre, bari kaybetmeyelim. O düzlüklerde şansımızı denememiz gerekecek. Şansımız yaver giderse, kimse bizi fark etmez bile. Eğer gitmezse, onlara yalan söylemeyi deneriz ve bu da işe yaramazsa, elimizde hâlâ kılıçlarımız var." Etrafına bakındı. "Ekleyecek bir şeyi olan var mı?"
"Sanırım bu durumu özetliyor," dedi Kalten, şüpheci bir şekilde.
"Haydi öyleyse başlayalım."
"Öylece kaçışıp gittiler," dedi Kring, yaklaşık bir gün kadar sonra. Kring'in yüzü şaşkındı. "Tikume'nin ve benim akıl ettiğimiz taktikleri kullanıyorduk. Her şey az çok beklediğimiz gibi gelişiyordu ve derken, birisi boru gibi bir şey üfledi ve onlar da kuyruklarını sıkıştırıp kaçtılar - ama nereye? Eğer bize söylenen doğruysa, koca dünyada, gidip nefes alabilecekleri hiçbir yer yok."

ilhanx

"Onların peşine kimse düştü mü?" diye sordu Vanion.
"Sanırım birini takmalıydım, ama Cyrgaileri sınırın ötesine atmakla meşguldüm." Kring Sephrenia'ya gülümsedi. "Şu Styric laneti son on bin yılda güçten düşmemişe benziyor. Sınırı geçer geçmez, üç koca Cyrgai bölüğü, yeni biçilmiş buğday gibi döküldüler." Bir an durdu. "Pek akıllı değiller, değil mi?"
"Cyrgailer mi? Hayır. Bu dinlerine ters düşerdi."
"En azından birkaçının bir şeylerin yolunda gitmediğini fark

edeceğini düşünür insan, ama hepsi sınırı geçip ölmeye devam etti."
"Bağımsız düşünce onlarda pek desteklenmiyor. Onlar emirlere uymak için yetiştiriliyor - emirler kötü olsa da."
Kring Sarna'nm öte yakasına uzanan köprüye baktı. "Sen orada mı çalışıyor olacaksın, dost Vanion?" diye sordu.
"Köprünün diğer yanma bir kuvvet yerleştireceğim, ama asıl kampımız bu tarafta olacak. Nehir Tamul Topraklan ve Cynesga arasındaki sınırı belirliyor, değil mi?"
"Teknik açıdan öyle, sanırım," diye omuz silkti adam. "Ama lanetin sınırı birkaç mil daha batıda."
"Sınır yıllar boyunca birkaç kez değişti," diye açıkladı kadın.
"Tikume buraya gelip olup bitenleri sizinle konuşmam gerektiğini düşündü, dost Vanion," dedi Kring. "Sparhawk'i rahatsız etmek istemiyoruz, bu yüzden Cynesga'nm fazla derinlerine dalmadık, ama elimizde peşinden gidilecek adam kalmadı."
"Ne kadar ileri gittiniz?" diye sordu Vanion.
"Altı ya da yedi fersah. Her gece Şamar'a dönüyoruz - buna gerek olmasa da. Artık kuşatma tehlikesi kaldığını sanmıyorum."
"Doğru. Onları, artık gerçekten Şamar üzerinde yoğunlaşama-yacakları kadar geri püskürttük." Haritasını açıp birkaç dakika kaşlarını çatarak düşündü. Sonra bir dizinin üstüne çöküp haritayı sararmış otların üzerine serdi. "Lütfen şu kenara basar mısın," dedi Sephrenia'ya. "Bunun da peşinden koşmak istemiyorum."
Kring şaşkınlıkla baktı.
"Şakacı," dedi kadın, küçük ayağını Vanion'un haritasının köşesine basarak. "Vanion haritalardan çok hoşlanır ve bir meltem, geçen gün şu sıralar en çok sevdiği haritasını uçurtma yaptı."
Vanion ses çıkartmadı. "Sparhawk'in etrafında kalabalık yapmak istemediğimiz konusunda sana katılıyorum, Domi, ama sanırım o çölde birkaç üs kurmak isteyebiliriz. Böylece Cyrga'ya doğru yola çıktığımızda, bize atlama tahtası işlevi görebilirler."
"Benim de aklıma aynı şey gelmişti, dost Vanion."
"Şu sınırın ötesinde varlığımızı oluşturalım. Betuana'ya haber göndereceğim, o da aynısını yapsın."
"Ne kadar içeri dalalım?" diye sordu Kring.
Vanion Sephrenia'ya baktı. "On fersah?" diye önerdi. "Sparhawk'in ayağına basmayacağımız kadar kenarda, ama bize hareket

alanı ve sana da, şu büyün için dirsek teması sağlar."
"Büyüyü kullanmak iyi bir fikir, dost Vanion," dedi Kring, biraz şüpheyle. "Ama kendini, düşmanlarımızın bize verebileceği en büyük zararın bile bile önüne atıyorsun - Sephrenia'yı da. İstediğin bu mu? Yani terbiyesizlik etmek istemiyorum, ama Klcel'in askerleriyle giriştiğin kavga, saflarını oldukça tenhalaştırdı."
"Bu yüzden çölde üsler istiyorum, Domi," dedi sertçe Vanion. "Başımıza olabilecek en kötü şeyler gelirse, bu konumlara geri çe-kilebilmek istiyorum. Beni kurtarmaya, bazı sevgili dostlarımın geleceğine eminim."
"Güzel söyledin," diye mırıldandı Sephrenia.
"Dur," dedi sertçe Khalad, Vigayo'nun beş mil kadar dışına çıkmışlardı.
"Ne var?" diye sordu gergin bir şekilde Berit.
"Koçboynuzu adlı biri ölmüş," dedi Khalad, mezar taşını göstererek. "Bence durup saygılarımızı sunmalıyız."
Berit yolun kenarındaki kaba saba mezara baktı. "Bakıp görmemişim," diye itiraf etti. "Özür dilerim, Khalad."
"Dikkatli olun, Lordum."
"Sanırım bunu daha önce de söylemiştin."
Atlarından indiler ve kaba "mezara" yaklaştılar.

ilhanx

"Akıllıca" diye mırıldandı Berit. Belki sesini alçaltması gerekmezdi, ama bu bir alışkanlık haline gelmişti.
"Herhalde Talen'in fikridir," dedi Khalad, ikisi de tepeciğin yanında diz çökerlerken. "Sparhawk için fazla ince kaçıyor."
"Bunun iki kelime olması gerekmez miydi?" diye sordu Berit, üzerine kabaca "Koçboynuzu" kazınmış mezar taşını göstererek.
"Okumuş olan sensin, Lordum. O taşlara dokunma."
"Hangi taşlara?"
"Sarı olanlara. Onları okumayı bitirir bitirmez, karıştırarak yerlerini değiştireceğiz."
"Taşları mı okuyorsun? Martıları okumak gibi bir şey mi?"
"Tam olarak değil. Bu Sparhawk'in bıraktığı bir mesaj. O ve babam, bu sistemi uzun zaman önce geliştirmişlerdi." Kısa sakallı genç adam önce bir tarafa eğildi, sonra da gözlerini kısıp mezara baktı.
"Elbette," dedi sonunda bir miktar bezginlikle. Ayağa kalktı

ve mezarın basma doğru yürüdü.
"Ne?" "
"Sparhawk mesajı aşağıdan yukarı doğru yazmış. Şimdi bir anlamı oldu." Khalad san taşların, ağırlıklı olarak kahverengi toprağın üzerindeki, görünüşte rastlantısal düzenini okudu. "Dua et, Berit. Vefat etmiş kardeşimiz Koçboynuzu'nun ruhuna bir dua oku."
"Saçmalama, Khalad."
"Birileri bizi seyrediyor olabilir. İnançlı biri gibi davran." Kuvvetli genç seyis atların eyerlerini indirip onları yoldan çıkardı. Eğildi ve Faran'ın sol ön ayağını eline alarak dikkatle nalı inceledi.
Faran ona kızgın kızgm baktı.
"Affedersin," diye huysuz aygırdan özür diledi Khalad, "önemli bir şey değil." Nalı yeniden yere indirdi. "Tamam Berit, 'Amin de' ve yolumuza devam edelim."
"Bütün bunlar neydi?" diye atma binerken ters bir sesle sordu Berit.
"Sparhawk bize bir haber bırakmış," dedi Khalad, eyerine atlarken, "sarı taşların düzeni, mesajı nerede bulacağımı anlatıyor."
"Neredeymiş?" diye merakla sordu Berit.
"Şu anda mı? Sol çizmemde. Faran'ın nalını kontrol ederken eğilip aldım."
"Senin yerden bir şey aldığını görmedim."
"Görmemen gerekiyordu zaten, Lordum."
Krager uzaktan gelen çığlıkların sesine uyandı. Uzun zamandır adamın bilincinde günler ve geceler birbirine girmişti, ama gözlerine dolan güneş, korkunç bir sabahın başlamış olduğunu gösteriyordu. Bir önceki gece niyeti kesinlikle o kadar çok içmek değildi, ama son Arcian kırmızısının dibkiin görünmesi fikri onu o kadar endişelendirmişti ki, giderek daha çok sarhoş olmuş ve onun yakında biteceğini anlamak karmakarışık zihninde, hepsi bitip gitmeden şarabı içme dürtüsüne dönüşmüştü.
Şimdi bu salaklığın bedelini ödüyordu. Kafası çatlayacak gibiydi, midesi ateşler içinde yanıyordu ve ağzında, sanki bir şey içinde büzülüp ölmüş gibi bir tat vardı. Şiddetle sarsılıyordu, karaciğerinde keskin, batıcı bir acı vardı. Darmadağınık yatağının kenarına oturup başını ellerinin arasına aldı. Üzerinde bir felaket duygusu

vardı, gölge gibi bir dehşet duygusu. Yanan gözlerini kapalı tutarak titrek eliyle, daima yatağın altında bulundurduğu, acil durum şişesini aradı. Bunun içindeki sıvı, ne şarap ne de biraydı. Lamork kökenli, düşük kalite şarapları kışın dondurarak elde edilen korkunç bir tertipti. Yukarı çıkan ve orada donmadan kalan sıvı, neredeyse saf alkoldü. Tadı bozuktu ve gırtlaktan inerken ateş gibi yakıyor ama tüm korkulan da uyutuyordu. Titreyen Krager, iğrenç şeyden yarım litre içip ayağa kalktı.
Ayakları birbirine dolanarak Natayos'un sokaklarına çıkabildiğinde güneş acı verecek kadar parlaktı ve kendisini uyandıran çığlıkların kaynağını aramaya koyuldu. Bir meydana ulaştığında dehşet içinde kaldı. Birkaç adam ölümüne işkence görürlerken, iğrenç taklit kraliyet giysilerini kuşanmış olan Scarpa kendi yaptığı tacıyla süslü bir iskemlede oturuyor ve sahneyi onaylayıcı bir şekilde seyrediyordu.
"Neler oluyor?" diye sordu Krager, ara sıra beraber sarhoş olduğu, Cabah adlı sefil bir Dacite serserisine.
Cabah hızla döndü. "Sen misin Krager," dedi. "Anladığım kadarıyla Parıldayan İnsanlar Panem-Dea'nm üzerine çökmüşler."

ilhanx

"İmkânsız," dedi Krager. "Ptaga öldü. Tamulları çılgına çeviren bu yanılsamaları yaratacak başka kimse kalmadı."
"Eğer şu ölen tiplerin bazılarının söylediklerine inanabilirsek, Panem-Dea'ya gitmiş olanlar yanılsama değilmiş. Oradaki pek çok subay savaşmaya çalışırken eriyip gitmiş."
"Burada ne oluyor?" diye sordu Krager, meydanın ortasına dikilmiş kazıklara bağlanmış çığlıklar atan adamları göstererek.
"Scarpa kaçmış olanlara bir ders veriyor. Onları parçalara böldürüyor. İşte Cyzada geliyor." Cabah, Scarpa'nın kumanda merkezinden koşarak gelen Styric'i işaret etti.
"Sen ne yapıyorsun?" diye bağırdı çukur gözlü Cyzada, uyduruk tahtında oturan adama.
"Mevzilerini terk ettiler," dedi Scarpa. "Cezalandırılıyorlar."
"Her adama ihtiyacın var, seni salak!"
"Onlara, sadık ordularıma katılmaları için kuzeye hareket etme emri verdim," diye omuz silkti adam. "Emre uymamalarına bahane olsun diye, ucuz yalanlar uyduruyorlar. Cezalandırmaları lazım. İtaat etmelerini sağlayacağım!"

"Kendi askerlerini öldürtmeyeceksinl Kasaplarına durmalarını emret!"
"Bu kesinlikle imkânsız, Cyzada. Bir kere ağızdan çıkmış bir imparatorluk emri geri alınamaz. Panem-Dea'yı terk etmiş her firarinin ölümüne işkence görmesi emrini verdim. Artık benden çıktı."
"Seni manyak! Yarın sabaha kadar tek bir askerin bile kalmayacak! Hepsi firar edecekler!"
"Öyleyse ben de daha fazla asker toplar ve hepsini yakalatırım, ana itaat edilecek!"
Esos'lu Cyzada'nm kızgınlığını büyük bir çaba harcayarak ontrol altında tutabildiği açıktı. Krager adamın dudaklarının kıpırdadığını ve parmaklarının havada karmaşık desenler dokuduğunu gördü.
"Gel buradan uzaklaşalım, Cabah!" dedi hızla.
"Ne? Deli adam hepimizin seyretmesini emretti."
"Birazdan olacakları görmek istemezsin," dedi Krager. "Cyzada bir büyü dokuyor - büyük olasılıkla Zemoch. İmparatorumuza, 'itaat' kelimesinin anlamını öğretmek için bir ifrit çağırıyor."
"Bunu yapamaz. Zalasta burada vekil olarak oğlunu bıraktı."
"Hayır, asıl vekil Cyzada. Ben kendi kulaklarımla onun şimdi parmaklarını oynatan o Styric'e, çizgiyi aştığı anda oğlunu öldürmesini söylediğini duydum. Seni bilmem dostum, ama ben gidip saklanacak bir yer bulacağım. Daha önce Azash'ın emrindeki yaratıklardan görmüştüm ve bu sabah kendimi biraz hassas hissediyorum, bu yüzden bir tane daha görmek istemem."
"Başımız belaya girecek, Krager."
"Hayır. Cyzada'nın çağırmakta olduğu ifrit Scarpa'yı canlı canlı yerse, başımız belaya girmez." Krager derin bir nefes aldı. "Sen bilirsin, Cabah. İstiyorsan kal, ama ben Natayos'da göreceğimi gördüm."
"Firar mı edeceksin?" diye sordu Cabah dehşetle.
"Durum değişti. Sparhawk, eğer Delphaelilerle ittifak ettiyse, onlar ormandan parüdayarak çıktıklarında, buradan uzakta olmak istiyorum. Birdenbire Eosia'yı özlediğimi fark ettim. İster gel ister kal, Cabah, ama ben gidiyorum - hemen."

yirmi beşinci bölüm

EKATAS, KULENİN TEPESİNDEKİ geniş odanın bitişiğinde bulunan karanlık küçük hücrenin kapısını açtığında, Zalasta'nm yüzü garip bir şekilde değişmişti. Ehlana ve Alean'ı Cyrga'ya geti-reli bir hafta olmuştu. Daha önce Styric'in yüzüne hakim olan şüphe ve pişmanlık, yerini soğukkanlı bir umursamazlığa bırakmıştı. Adam, küçük korkunç odaya bir göz attı. Ehlana ve Alean duvara zincirlenmişlerdi ve yatak yerine kullanmaları için konulmuş küflü saman yığınlarında oturuyorlardı. İçi soğuk lapa dolu kaba kil kaseler, içlerindeki yiyeceklere dokunulmamış olarak yerde duruyordu. "Bu bir işe yaramayacak, Ekatas," dedi Zalasta uzaklardan gelen bir sesle.
"Bu seni gerçekten ilgilendirmez," dedi Başrahip. "Mahkûmlar Cyrga'da, sıkı gözetim altında tutulur." Zalasta'yla her konuştuğunda yaptığı gibi, Ekatas burnundan gelen bir sesle konuşuyordu.
"Bu mahkûmlar değil," dedi Zalasta, hücreye girip iki kadını duvara bağlayan zincirleri eline alarak. Hiçbir duygu belirtisi göstermeden zincirleri tozumsu bir pasa dönüştürüp ufaladı. "Burada durum değişti, Ekatas," diye terslendi Ehlana'nın ayağa kalkmasına yardım ederek. "Şu karmaşayı temizlettir."
Ekatas diklendi. "Ben Styriclerden emir almam. Ben Cyrgon'un başrahibiyim."

ilhanx

"Bunlar için gerçekten üzgünüm, Majesteleri," diye Ehlana'dan özür diledi Zalasta. "Son hafta boyunca dikkatimi başka şeyler meşgul etmişti. Belli ki, Cyrgailere dileklerimi yeterince iyi ilete-memişim. Lütfen bana bir dakika izin verin, ki bu dikkatsizliği telafi edeyim." Yeniden Ekatas'a döndü. "Sana bir şey yapmanı söylemiştim," dedi korkunç bir sesle. "Niye işe başlamadın?"
"Oradan çık Zalasta, yoksa seni de onlarla içeri kilitlerim."
342

"Gerçekten mi?" dedi Zalasta hafif bir gülümsemeyle. "Seni daha akıllı sanırdım. Şimdi bunlarla uğraşacak zamanım yok, Ekatas. Bu odayı temizlet. Misafirlerimizi tekrar tapmağa götüreceğim."
"Bana böyle bir talimat verilmedi."
"Niye verilsin ki?"
"Cyrgon benim aracılığımla konuşur."
"Kesinlikle. Talimatlar Cyrgon'dan gelmedi."
"Burada Tanrı Cyrgon'dur."
"Artık değil." Zalasta adama neredeyse acımayla baktı. "Bunu hissetmedin bile, değil mi, Ekatas? Dünya etrafında kaynayıp patlıyordu ve sen farkına bile .varmadın. Nasıl bu kadar kaim kafalı olabildin? Cyrgon'un ayağı kaydırıldı. Artık Cyrga'yı Kleel idare ediyor - ve ben de Klsel adına konuşuyorum."
"İmkânsız! Yalan söylüyorsun!"
Zalasta hücreden dışarı çıktı ve Başrahibi cübbesinden tuttu. "Bana bak Ekatas. Bana uzun uzun, sağlam bir şekilde bak ve yalan söyleyip söylemediğime karar ver."
Ekatas bir an debelendi ve ardından elinde olmayarak, Zalas-ta'nm gözlerinin içine baktı. Kan yüzünden yavaşça çekilirken adam bir çığlık attı. Kendisini Styric'in demir gibi pençesinden kurtarmaya çalışarak tekrar haykırdı. "Sana yalvarıyorum!" diye dehşet dolu bir sesle bağırdı. "Yeter artık! Yeter!" Gözlerini elleriyle örterek sendeledi.
Zalasta aşağılayıcı bir tavırla kara cübbesini bırakırken adam, kendinden geçmiş bir şekilde ağlayarak yere yığıldı.
"Artık anladın mı?" diye sordu Zalasta, neredeyse yumuşakça. "Cyzada ve ben, seni ve minik tanrıcığmı Klael'i çağırmanın tehlikeleri konusunda uyarmaya çalıştık, ama dinlemediniz. Cyrgon Bhelliom'u esir etmek istiyordu, ama artık Bhelliom'un karşıtının esiri oldu. Klael adına konuştuğuma göre, sen de -benim esirimsin sanırım." Bir ayağıyla ağlayan başrahibi dürtükledi. "Ayağa kalk, Ekatas! Efendin konuşurken ayağa kalk!"
Yerlerde sürünen başrahip zorla ayağa kalktı, gözyaşlarıyla kaplı yüzü dile getirilemeyecek bir dehşetle doluydu.
"Konuş, Ekatas," dedi Zalasta acımasız bir sesle. "Bunu senden duymak istiyorum - yoksa başka bir yıldızın ölümünü de izlemek ister misin?"
343

"E-E-Efendi," diye mırıldandı Başrahip.
"Bir daha - daha yüksek bir sesle."
"Efendi!" Adam neredeyse haykırdı.
"Çok daha iyi, Ekatas. Şimdi muhafız odasındaki tembel serserileri uyandır da şu hücreyi temizlesinler. Tapmaktan döndüğümde, bazı hazırlıklar yapacağız. Anakha Bhelliom'u Cyrga'ya getiriyor ve o geldiğinde hazır olmak istiyoruz." Döndü. "Nedimeni de getir, Ehlana. Klael size bakmak istiyor." Zalasta bir kez daha kadını süzdü. "Sana işkence yaptık," dedi yarı özür dileyen bir sesle, "ama kötü davranışlarımızın sizi çökertmesine izin vermeyin. Kim olduğunuzu hatırlayın ve bunu öne çıkarın. Kleel güce ve onu kullananlara saygı duyar."
"Ona ne Söyleyeceğim?"
"Hiçbir şey. O bilmek istediklerini, size sadece bakarak öğrenir. Kocanı anlamıyor ve sana bakmak, ona Anakha'nm doğası hakkında bazı ipuçları verecek. Anakha bu işteki bilinmeyen unsur. Hep öyle olagelmişti, sanırım. Klael Bhelliom'u anlıyor. Onu şaşırtan şey Bhelliom'un yaratığı."
"Sen değiştin, Zalasta."
"Sanırım öyle," diye itiraf etti. "İçimde, artık günlerimin sayılı olduğu duygusu var. Klael'in dokunuşu insanlara garip şeyler yapıyor. Onu bekletmesek iyi olur." Şiddetle titreyen Ekatas'a baktı. "Döndüğümüzde, bu odanın temizlenmiş olmasını istiyorum."
"Ben hallederim, Efendi," dedi Ekatas, hizmetkâr sesiyle.

ilhanx

"Onları nasıl yeniden bulacaksın?" dedi Itagne merakla. "Demek istediğim TrollTer Yok-Zaman'dalar, ama sen ve Tynian, Sar-na'ya girebilmek için gerçek zamana çıktınız, Troll'leri bıraktığınız ana nasıl döneceksiniz?"
"Lütfen metafizik sorular sorma, Itagne," dedi Ulath acı dolu bir ifadeyle. "Sadece Troll'lerden ayrıldığımız noktaya döneceğiz ve onlar da orada olacaklar. Biz 'nerede' kısmını hallediyoruz, Troll Tanrıları da 'Ne zaman' kısmını. Kurallara fazla dikkat etmeden zaman içinde oradan oraya zıplıyabiliyorlar gibi görünüyor."
"TrollTer şu anda neredeler?"
"Kentin tam'dışında," dedi Tynian. "Onları Sarna'ya yanımızda getirmenin iyi fikir olmayacağını düşündük. Biraz kontrolden

çıkıyorlar."
"Bilmemiz gereken bir şey var mı, Tynian-Şövalye?" diye sordu Engessa.
Ulath iskemlesinde arkasına yaslandı. "Cyrgon, Thalesia'ya gidip Ghworg gibi yaparak Troll'lerin davranış tarzlarını biraz dağıttı," diye açıkladı ciddiyetle. "Zalasta ona Troll'lerden bahsetmişti, ama Cyrgon Troll'leri Şafak Adamları'yla karıştırdı. Şafak Adamları sürü hayvanlarıydı, ama Troll'ler gruplar halinde dolaşırlar. Sürü hayvanları kendi cinslerinden herhangi birini kabul ederler, ama grup hayvanları biraz daha seçicidir. Troll'lerin bir sürü gibi davranmaları şu an bizim de işimize geliyor. En azından hepsinin aynı yöne gitmesini sağlıyabiliyoruz ama bazı sorunlar çıkıyor. Gruplar ayrışıyor, aralarında bir sürü kapışma ve homurdanma yaşanıyor."
Tynian, kendilerinden biraz uzakta oturan, siyah giysiler içindeki Kraliçe Betuana'ya baktı. Engessa'yı yavaşça bir kenara çekti. "O iyi mi?" diye fısıldadı.
"Betuana-Kraliçe geleneksel olarak yasta," diye fısıldadı Engessa. "Kocasını kaybetmek onu çok derinden yaraladı."
"Gerçekten bu kadar yakın mıydılar?"
"Öyle görünmüyordu," diye itiraf etti adam. Melankolik Kraliçesine bakarken gözleri bulutluydu. "Geleneksel yasa artık pek riayet edilmiyor. Onu dikkatle izliyorum. Kendisine zarar vermesine izin verilmemeli." Engessa'nın omuz kasları seyirdi.
Tynian irkilmişti. "Böyle bir tehlike var mı?"
"Birkaç yüzyıl önce bu usûl yaygındı."
"Sizi daha önce bekliyorduk," diyordu Ulath'a, Itagne. "Anladığım kadarıyla, Yok-Zaman, Troll'lerin bir yerden bir yere neredeyse anında gidebilmeleri demek oluyor."
"Tam olarak anında değil, Itagne. Buradan Tamul Dağlan'na yaklaşık bir haftada gittik. Durup avlanmaları için gerçek zamana dönmemiz gerekiyor. Aç Troll'ler pek iyi yol arkadaşları sayılmaz. Gelişmeler nedir? Yok-Zaman'da Aphrael ile bağlantı kuramıyoruz."
"Sparhawk, Cyrga'nm yeri hakkında bazı ipuçları buldu," dedi Itagne. "Çok net değil, ama şansını bir deneyecek."
"Bergsten'in gelişi ne durumda."
"Cynestra'yı ele geçirdi - aslında kent ona tabak içinde sunuldu."
"Ya?"

"Atana Maris'i hatırlıyor musun?"
"Cynestra garnizonunu yöneten güzel kız? Hani senden çok hoşlanan?"
Itagne gülümsedi. "O kız. Ani tepkileri olan bir kız ve ben de ondan çok hoşlanıyorum. Bergsten ve Kilise Şövalyeleri'nin yaklaştığını görünce kenti onlara hediye etmeye karar vermiş. Cynes-ga birliklerini sokaklardan süpürmüş ve Bergsten'e kentin kapılarını açmış. Ona Kral Jaluah'ın kafasını da verecekmiş, ama bunu yapmaması konusunda kızı ikna etmiş."
"Yazık," diye mırıldandı Ulath, "iyi bir adam kendini dine kaptırdığında işte böyle oluyor."
"Vanion yerinde," diye devam etti Itagne. "O ve Kring Cynes-ga'dan bir günlük uzaklıkta üsler kuruyorlar. Biz de burada böyle yapacağız, ama sen gelene dek beklemeye karar verdik."
"Ciddi bir mukavemetle karşılaşan var mı?" dedi Tynian.
"Bunu söylemek zor. Orta Cynesga'ya doğru ilerliyoruz ama Klael'in askerleri her taşın altından çıkıveriyorlar. Onları ne kadar geri itersek o kadar yoğun olarak birikecekler. Eğer onları safdışı etmenin bir yolunu bulamazsak, aralarından kendimize yol açmamız gerekecek ve Vanion'un anlattığı kadarıyla aralarından pek ge-çilmiyormuş. Kring'in taktikleri epey işe yarıyor, ama Cyrga'ya yaklaştıkça - " Ellerini çaresizce iki yana açtı.

ilhanx

"Bir şeyler düşüneceğiz," dedi Ulath. "Başka bir şey var mı?"
"Hâlâ bir şeyler havada, Sör Ulath. Stragen ve Caaladofun Bere-sa'da yaydığı masallar, Cynesga süvarilerinin çoğunu doğu sınırından çekiyor. Kuvvetlerinin yansı güneye, Kaftal civarındaki kıyıya doğru, diğer yansı da Zhubay denen, küçük bir köye, kuzeye doğru gidiyor. Caalador, Stragen'in güneydoğu kıyısındaki hayali filosuna, aynı yerde yoğunlaşan Atan kuvvetlerini de ekledi. Aralarında tüm Cynesga ordusunu ikiye bölüp ay ışığı kovalatmaya yolladılar."
"Yarısı kuzeye mi gidiyor dedin?' dedi Tynian masumca.
"Zhubay'a. Atanların oraya yığıldığını düşünüyorlar."
"Ne tuhaf," dedi Ulath dümdüz bir yüzle. "Tynian ve ben de oraya doğru kayıyorduk. Atanlar yerine Troll'lerle karşılaşmaları sence Cynesgalıları çok hayal kırıklığına uğratır mı?"
"Sanınm, gidip onlara sorabilirsin," dedi gülümsemenin izi olmayan yüzüyle Itagne. Hepsi Zhubay'da neler olacağını biliyordu.
346

"Onlara özürlerimizi ilet, Aziz Şövalye," dedi Betuana küçük, kederli bir gülümsemeyle.
"Bunu yapacağız, Majesteleri. Eğer Troll'lerle birkaç saat oynaştıktan sonra tek parça kalmış birini bulabilirsek."
"Çekilin oradan!" diye haykırdı Kalten, çölün kıraç zemininde yatan bir şeyin etrafına toplanmış köpek benzeri yaratıklara doğru atını sürdü. Yaratıklar, ruhsuz kahkahalarla uluyarak kaçıştılar.
"Bunlar köpek miydi?" diye sordu Talen hastalanmış bir sesle.
"Hayır," dedi Mirtai kısaca. "Çakallar."
Kalten geri döndü. "Bir adam," dedi karanlık bir sesle. "Ya da ondan geri kalanlar."
"Onu gömmeliyiz," dedi Bevier.
"Yeniden kazıp çıkarırlar," dedi Sparhawk. "Ayrıca eğer herkesi gömmeye başlarsak burada birkaç ömür geçirebiliriz." Batılarında uzanan alçak, karanlık dağlara doğru uzanan kemik kaplı düzlüklere işaret etti. Xanetia'ya baktı. "Seni beraberimizde getirmek bir hataydı, Anarae," diye özür diledi. "Daha iyi olmaya başlamadan önce, bu iş giderek kötüleşecek."
"Bu beklenmedik bir şey değil, Anakha," dedi kadın.
Kalten tepelerinde daireler çizen akbabalara baktı. "İğrenç hayvanlar," diye mırıldandı.
Sparhawk, ileriye bakmak için atının üzerinde dikildi. "Güneş batmadan önce birkaç saatimiz daha var, ama belki birkaç mil geri kalıp erkenden kamp kurmalıyız. Orada bir gece geçirmemiz gerekecek. Bari bunu iki yapmayalım."
"İşaret olarak nasılsa o sütunlara ihtiyacımız var," diye ekledi Talen. "Güneş doğarken çok daha parlak oluyorlar."
"Eğer peşinden gittiğimiz o parlak nokta gerçekten o sütunlar-sa," dedi Kalten şüpheyle.
"Bizi buraya kadar getirdiler, değil mi? Burası Ogerajin'in Kemikler Ovası dediği yer olmalı, değil mi? Benim de önce bazı şüphelerim vardı. Ogerajin o kadar çok sayıklıyordu ki, en azından yönleri karıştırdığını düşünüyordum, ama henüz bizi yanlış yöne götürmedi."
"Henüz kenti görmedik, Talen," diye hatırlattı Kalten. "Yani ben olsam, teşekkür mektubunu yazmadan önce biraz beklerdim."
347

"Hayatta bana gerekecek tüm paraya sahibim, Orden/' dedi rahat bir edayla Krager, iskemlesine yaslanarak pencereden liman kenti Delo'nun binalarına baktı. Şarabından bir yudum daha aldı.
"Ben olsam bunu ortalıkta anlatmazdım, Krager" diye öğüt verdi iri yarı Orden. "Özellikle burada, rıhtımda."
"Kendime koruyucular tuttum. Önümüzdeki hafta, Cammo-ria'daki Zenga'ya giden bir gemi var mı, etrafa sorabilir misin?"
"Niye bir adam Zenga'ya gitmek ister ki?"
"Ben orada büyüdüm ve evimi özledim," dedi omuz silkerek. "Ayrıca birkaç adamın suratını bozmak istiyorum - ben büyürken sonumun iyi olmayacağını söyleyen birkaç adamın."
"Natayos'dayken Ezek diye birine rastladın mı?" diye sordu Orden. "Sanırım Deiralıydı."
"İsmi tanıdık. Sanırım meyhaneyi işleten adam için çalışıyordu."
"Onu oraya ben yolladım," dedi Orden. "Onu ve diğer ikisini -Col ve Shallag. Narstil'in çetesine katılmayı deneyeceklerdi."
"Olabilir, ama ben ayrılırken meyhanede çalışıyorlardı."
"Beni ilgilendirmez, ama Natayos'da durumun o kadar iyiy-diyse, niye ayrıldın?"

ilhanx

"İçgüdüler, Orden," dedi Krager, baykuşumsu bir edayla. "Ka-fatasımm dibinde, küçük, soğuk bir his beliriyor ve gitme zamanının geldiğini anlıyorum. Sen Sparhawk diye bir adamdan bahsedildiğini duydun mu?"
"Prens Sparhawk mı? Herkes duymuştur. Oldukça ünlü biri."
"Evet. Gerçekten öyle. Sparhawk yirmi yıldan beri beni öldürme fırsatım arıyor ve bu insanın içgüdülerini oldukça geliştiriyor." Krager içkisinden uzun bir yudum daha aldı.
"Bir süre kurumayı düşünsen, iyi olur." diye öğütledi Orden, Krager'in Arcian kırmızısı dolu maşrapasına bakarak. "Ben bir meyhane işletiyorum ve belirtileri öğrendim. Karaciğerin başına dert açacak, dostum. Gözlerinin akı sapsarı."
"Denize açılır açılmaz, azaltacağım."
"Sanırım azaltmaktan fazlasını yapmalısın, dostum. Yaşamak istiyorsan, tamamen bırakmalısın. İnan bana, ayyaşların öldüğü gibi ölmek istemezsin. Bir zamanlar, ölmeden önce üç hafta boyunca acıdan bağıran birini tanımıştım. Korkunçtu."

"Karaciğerimde bir şey yok. Sadece buradaki komik ışık öyle gösteriyor. Denize açılınca, içkilerimin arasını biraz açarım. O zaman iyileşirim." Yüzünde uğursuz bir ifade vardı ve içkiyi bırakmak düşüncesi bile, ellerinin titremeye başlamasına yetmişti.
Orden omuz silkti. Hiç olmazsa, adamı uyarmaya çalışmıştı. "Sen bilirsin, Krager. Etrafa, seni Sparhawk'm elinin ulaşamayacağı bir yere götürebilecek bir gemi bulunur mu, soruştururum."
"Hemen, Orden, Hemen," dedi Krager, maşrapasını tutarak. "Bu arada, niye bir tane daha yuvarlamıyoruz?"
Ekrasios ve yanındaki Delphaeler, yaprakların kımıldamadığı, ağaçların tepesinde ağır bulutların sallandığı, boğucu bir akşam üstü Norenja'ya varmışlardı. Ekrasios çocukluk arkadaşı Adras'ı yanına alarak yıkıntıları gözden geçirmek için çalı ve sarmaşıkların arasından kendine yol açarak açıklığın kıyısına gitti.
"Sence bize direnirler mi?" diye fısıldadı Adras.
"Bunu tahmin etmek güç. Anakha ve yoldaşları bu asilerin pek idmanlı olmadığını söylemişlerdi. Bence onların, bizim birdenbire belirmemize nasıl karşılık verecekleri subaylarının kişiliğine bağlı. Onlara ormana ulaşabilecekleri boş bir patika bırakalım. Onları kuşatırsak, çaresizlik içinde savaşmak zorunda kalacaklardır."
Adras başıyla onayladı. "Kapıları onarmak için çaba harcamışlar," dedi kentin girişini işaret ederek.
"Kapılar sorun olmaz. Sana ve yoldaşlarına, Edaemus'un lanetini değiştirmenizi sağlayacak bir büyü öğreteceğim. Bu yeni yapılmış kapılar tahtadan ve tahta da et kadar çürümeye açıktır." Kirli gri bulutlara baktı. "Günün hangi vaktinde olduğumuzu tahmin edebilir misin?"
"Şafağa iki saatten fazla kalmamıştır," diye yanıtladı Adras.
"Öyleyse harekete geçelim. Ancak bu gece karşılaşacağımız kişilere kaçış fırsatı sağlayacak bir kapı daha bulmalıyız."
"Ya yoksa?"
"Öyleyse kaçarken kendi yollarını bulmaları lazım. Edaemus'un lanetinin tüm kuvvetini ortaya dökmek konusunda çekincelerim var. Ama şartlar beni buna zorlarsa, bu zorlu görevden geri kaçacak değilim. Kalıp savaşmayı tercih ederlerse, yapmamız gerekeni yapacağız. Seni temin ederim Adras, güneş doğarken,

Norenja kentinin duvarları ardında canlı kalmamış olacak."
"Ulu Tanrım!" diye haykırdı Berit. Güneş altında pişen kumlarda vücutlarına yapışan zırhlarıyla batıya doğru koşan devasa askerlere bir hendeğin içinden bakıyorlardı. "Bunlar canavar!"
"Alçak sesle konuş," diye uyardı Khalad. "Kulaklarının ne kadar iyi duyabildiğini bilmiyoruz."
Garip, hayvansı askerler Atanlardan daha iriydiler, dövülmüş çelik göğüs zırhları vücutlarına tamamen oturarak bütün kas çizgilerini ortaya çıkarıyordu. Boynuzlar ya da kanatlarla süslü miğferler takmışlardı ve miğferlerin yüz kısımları her savaşçının yüz hatlarına göre şekillendirilmişti. Dağınık bir düzen içinde, batıya doğru koşuyorlardı ve şiddetle soludukları o mesafeden bile belliydi.
"Bunlar nereye gidiyor? Sınır diğer tarafta."
"Şu diğerlerinin gerisinde kalan savaşçıya, kırık bir kargı saplanmış," dedi Khalad. "Bence bunun anlamı, Tikume'nin Peloile-riyle savaşmışlar. Sınıra kadar gitmişler, şimdi de dönüyorlar."
"Nereye dönüyorlar?" diye şaşkınlıkla sordu Berit. "Nereye gidebilirler ki? Buralarda nefes alamıyorlar."

ilhanx

Khalad dikkatle hendeğin kenarından uzandı ve gözlerini kısıp taşlı çöle baktı. "Bir mil batımızdaki şu tepelere gidiyor gibiler." Durakladı. "Bugün kendini ne kadar meraklı hissediyorsun, Berit?"
"Aklından geçen nedir?"
"Bu hendek o tepelere doğru ilerliyor ve hendeği takip edip kafalarımızı aşağıda tutarsak, bizi göremezler. Niye batıya doğru biraz gitmiyoruz? Sanki bu tiplerin peşinden gidersek, önemli bir şeyler bulacakmışız gibi bir his var içimde."
Berit omuz silkti. "Neden olmasın?"
"Bu çok mantıklı bir cevap değil, Berit. Niye olmaması gerektiği konusunda sana bir düzine cevap bulabilirim." Khalad, çöl boyunca koşturan soluk soluğa kalmış askerlere baktı. "Haydi yapalım. İşe yarayacak gibi görünüyor."
Hendeğin dibine kaydılar ve atlarını kurumuş su yolu boyunca batıya doğru sürdüler.
Çeyrek saat kadar, dere yatağının dibinde sessizce ilerlediler. "Hâlâ oradalar mı?" diye fısıldadı Berit.
"Bakacağım." Khalad dikkatle hendeğin dik kenarına tırmandı

ve kafasını, yeterince uzağa bakabileceği kadar uzattı. Sonra geri kaydı. "Hâlâ tepelere doğru gidiyorlar. Bu hendek ilerde biraz daralıyor. Atlarımızı en iyisi burada bırakalım."
Görünmemeye çalışarak devam ettiler ve hendek tepeye doğru yükselirken dört ayak sürünmek zorunda kaldılar.
Khalad, yeniden bakmak için hafifçe doğruldu. "Şu tepenin ardına doğru kıvrılıyorlar gibi," diye fısıldadı. "Haydi yamaca tırmanalım ve ardında ne varmış bir bakalım."
Artık sığlaşmış dere yatağından dışarı süründüler ve Khalad'm gösterdiği tepenin arkasında ne olabileceğine bakmak için yamacın tepesine doğru ilerlediler.
Etraflarındaki çölün içinde yükselen üç tepenin arasında sığ bir çukur vardı. Çukur boştu. "Nereye gittiler?" diye fısıldadı Berit.
"Hedefledikleri yer, bu çukurdu," diye ısrar etti şaşkın kaşlarını çatarak Khalad. "Bekle. Midesine kargı batmış olan geliyor."
Yaralı askerin çukura doğru tökezleyerek gelmesini izlediler, yaratık, düşüp kalkarak, kendisini ileriye doğru sürüklüyordu. Derken maskeli yüzünü kaldırıp bir şeyler böğürdü.
Khalad ve Berit gergince beklediler.
Tepelerden birinin kenarındaki dar bir yarıktan, iki asker çıktı, çukurun dibine indiler ve yaralı arkadaşlarını, neredeyse sürükleyerek tepeye bir mağara ağzına çıkardılar.
"İşte sorularımızın cevabı," dedi Khalad. "Bu mağaraya varabilmek için, miller boyunca çölde koştular."
"Niye? Ne işlerine yarar ki?"
"Hiç fikrim yok, Berit, ama yine de önemli olduğunu düşünüyorum." Khalad ayağa kalktı. "Atları bıraktığımız yere dönelim. Hâlâ güneş batmadan birkaç mil gidebilecek vaktimiz var."
Ekrasios, Norenja surlarının gerisinde meşalelerin sönmesi ve insan hareketliliğinin dinmesi için ormanın kenarında beklemeye çekildi. Panem-Dea'da olup bitenler, Lord Vanion'un ona Sarna'da, bu asilerin özellikleri hakkında verdiği bilgilere uyuyordu. En küçük fırsatta, bu eğitimsiz askerler kaçıyor ve bu da, Ekrasios'un işine geliyordu. Hâlâ Edaemus'un bahşettiği laneti kullanma konusunda çekinceleri vardı, kaçan insanların yok edilmesi gerekmiyordu.
Adras, gece sisinin içinde bir hayalet gibi ilerleyerek geri geldi.

"Her şey hazır, Ekrasios," diye sessizce rapor verdi. "Kapılar en küçük bir dokunuşta ufalanıp gidecek."
Ekrasios kalktı, iç ışığını bastıran sert kontrolünü gevşetti. "Öyleyse, bu surların ardındaki herkesin kaçabilmesi için dua edelim."
"Ya kaçmazlarsa?"
"O zaman ölecekler. Anakha'ya verdiğimiz söz bizi bağlar. Bu harabeyi boşaltacağız - öyle ya da böyle."
"Burası o kadar da kötü değil," dedi atlarından inerken Kalten. "En azından kemikler daha eski."
Geçen gece ürkütücü kemiklikte kamp kurmaları gerekmişti ve hepsi de bu dehşetin sonuna ulaşmak için istekliydi.
Sparhawk, aradaki çölün ötesine, Yasak Dağların doğu ucunu belirliyormuş görünen bazalt kayalığa bakarak homurdandı. Güneş doğu ufkundan henüz yükselmişti ve parlak ışığı, batılarında-ki isli siyah dağların kuvarz tepelerinden yansıyordu.

ilhanx

"Niye burada duruyoruz?" diye sordu Mirtai. "Şu kayalık hâlâ çeyrek mil uzağımızda."
"Sanırım şu iki tepeyi hizalamamız gerekiyor," dedi Sparhawk. "Talen, Ogerajin'in dediklerini kelimesi kelimesine hatırlıyor musun?"
"Bir bakalım." Oğlan kaşlarını çatarak yoğunlaştı. Sonra başıyla onayladı. "Aklıma geldi," dedi.
"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye merakla sordu Bevier.
Talen omuz silkti. "Bir numarası var. Kelimeleri düşünmüyorsun. Sadece onları duyduğun yer üzerinde yoğunlaşıyorsun." Yüzünü hafifçe kaldırdı, gözlerini kapatıp ezbere okumaya başladı. "Kemikler Ovası'ndan sonra, ardında Saklı Şehir Cyrga'yı barındıran Yanılsama Kapıları'na gelirsin. Ölümlülerin gözleri, bu kapıları algılayamaz. Çatlamış bir duvar gibi, Yasak Dağladın eteğinde dikilirler, senin yolunu kapamak için. Gözlerini her ne olursa olsun, Cyrgon'un iki beyaz sütununa dik ve adımlarını onların arasındaki boşluğa yönlendir. Gözünün sana sunduğu kanıta güvenme, çünkü yekpare görünen duvar sis gibidir ve yolunu kapamaz."
"Sesin bile seninki gibi çıkmadı," dedi Bevier.
"Bu da numaranın bir parçası," diye açıkladı Talen. "Ogerajin'in sesiydi - yani gibi."

"Tamam öyleyse/' dedi Sparhawk. "Bakalım, gerçekten neden bahsettiğinden haberi var mıymış." Yansıyan ışığın oluşturduğu iki parlak noktaya doğru gözlerini kısarak baktı. "Sütunlar orada." Sağa doğru birkaç adım attı ve başım salladı. "Buradan tek bir ışık olarak karışıyorlar." Sonra sola yürüdü. "Burada da aynı şey oluyor." Eski yerine döndü. "İşte bu nokta/' dedi heyecanla. "Bu iki doruk birbirine çok yakın. Eğer iki tarafa da birkaç adım gidersen aralarındaki boşluğu göremezsin bile. Gerçekten aramadığın sürece, tamamıyla gözden kaçırabilirsin."
"Eh, her şey yolunda, Talen," dedi Kalten, alaycı bir sesle. "Daha fazla yaklaştığımızda şu kayalık dorukları görmemizi engelleyecek."
Talen gözlerini yukarı doğru döndürdü.
"Ne?" diye sordu Kalten.
"Sadece kayaya doğru yürü Kalten. Sparhawk burada durup gözlerini aradaki boşluğa dikebilir. Sana sağa mı, sola mı gitmen gerekeceğini söyleyebilir."
Kalten, etrafındakilere baktı. "Bu konuyu uzatmayın," dedi onlara. Sonra kayaya doğru yürümeye başladı.
"Sağa doğru git," dedi Sparhawk.
Kalten başıyla onaylayıp yön değiştirdi.
"Çok fazla oldu. Biraz sola."
Sarışın Pandion kayalığa doğru yönünü Sparhawk'm talimatlarına göre değiştirerek yürümeye devam etti. Kayalığa varınca, ellerini kayanın yüzeyine vurmaya başladı. Sonra koca hançerini çıkardı, yere sapladı ve geri yürümeye başladı.
"Eee?" diye sordu Sparhawk, aralarındaki yolun yarısını geçtiğinde.
"Ogerajin neden bahsettiğini bilmiyormuş," diye bağırdı Kalten.
Sparhawk küfretti.
"Yani yarık yok mu demek istiyorsun?" diye sordu Talen.
"Yarık var, ama senin deli herifin söylediği yerin en az beş adım ötesinde."

cyrgon sütunları

YASAK DAĞLAR

s^-

yanılsama
Kemikler Ovası apı arı «^ -->

«f»5^-«B»—

J

yirmi altıncı bölüm

ilhanx

"LÜTFEN YAPMA, TALEN," dedi Bevier. "Ya tamamen içeri gir ya da dışarıda kal. Vücudunun yarısının yekpare kayadan böyle dışarıya çıktığını görmek çok rahatsız edici."
"Yekpare değil, Bevier." Oğlan, gösteri amacıyla elini kayaya sokup çıkardı.
"Ama öyle görünüyor. Lütfen, Talen. İçeri ya da dışarı. Arada durma."
"Kafanı oradan çıkarırken bir şey hissediyor musun?" diye sordu Mirtai.
"Bu kısım biraz serin," dedi Talen. "Bir tür mağara ya da tünel burası. Öbür ucunda bir ışık var."
"Atları da oradan geçirebilir miyiz?" diye sordu Sparhawk.
Talen başıyla onayladı. "Bunun için yeterince büyük - tek sıra halinde ilerlersek. Sanırım Cyrgon birilerinin yarığı şans eseri bulmasını engellemek istemiş."
"Önden gitsem daha iyi olur," dedi Sparhawk. "Diğer uçta nöbetçiler olabilir."
"Hemen arkandayım," dedi Kalten, hançerim sokup kılıcım çekti.
"Çok ustaca bir yanılsatma," diye, girişin solundaki kaya yüzeyine dokunarak belirtti Xanetia. "Hiç kesinti yok ve gerçeğinden ayırt edilemeyecek gibi."
"Sanırım Cyrga'yı on bin yıl saklı tutabilecek kadar iyiymiş," dedi Talen.
"Hadi girelim," dedi Sparhawk. "Şu yere bakmak istiyorum."
Elbette atlar zorluk çıkardı. Her şeyi, bir ata ne kadar mantıklı açıklarsanız açıklayın, bir taş duvardan geçmeye yanaşmayacaktır. Bevier sorunu, atların kafasının etrafına çaputlar sararak çözdü ve Sparhawk önde olmak üzere, diğerleri de atlarıyla tünele girdiler.

Yaklaşık yüz adım uzunluğunda bir tüneldi ve diğer ucundaki açıklık hâlâ gölgelerin arasında saklı kaldığı için, ışığı göz kamaştırıcı değildi. "Atımı tut," diye Kalten'e mırıldandı Sparhawk. Sonra, kılıcını aşağıda tutarak yavaşça çıkışa doğru ilerledi. Oraya vardığında vücudunu gerdi ve hızla geçerek, herhangi bir yerden gelebilecek saldırıya karşı kendi etrafında döndü.
"Bir şey var mı?" diye fısıldadı Kalten.
"Hayır. Burada kimse yok."
Diğerleri de dikkatle, atlarını tünelden çıkardılar.
Kurumuş kış otlarıyla kaplı, ağaçların gölgelediği ve beyaz işaret taşlarıyla kaplı bir açıklığa çıkmışlardı. "Kahramanlar vadisi," diye mırıldandı Talen.
"Ne?" diye sordu Kalten.
"Ogerajin böyle demişti. Sanırım kulağa, "mezarlık" lafından daha hoş geliyor. Cyrgailer belli ki ölülerine, kölelerinden daha iyi davranıyorlar."
Sparhawk uzayıp giden mezarlığa baktı. "Haydi gidelim," dedi, belli belirsiz bir yükseltinin, mezarlığın sonunu belirlediği batı kıyısını göstererek. "Tam olarak neyle karşı karşıya olduğumuzu görmek istiyorum."
Yükseltinin altına doğru mezarlığı geçtiler, atlarını oradaki ağaçlara bağlayıp dikkatle tepesine tırmandılar.
Havza, belirgin bir şekilde çevrelerindeki çölden daha alçaktı ve ortada, karanlık ve sabah gölgelerini yansıtmayan, orta boyutlu bir göl vardı. Göl, kış nadasına yatırılmış tarlalarla çevriliydi ve karanlık ağaçların oluşturduğu bir orman havzanın eğimli kenarlarını kaplıyordu. Hepsinde katı bir düzen göze çarpıyordu, sanki doğa bile, kendini keskin çizgilere ve net açılara bağlı kılmıştı. Yüzyılların zalim el emeği, güzellik dolu bir yer olabileceği halde, burayı Cyrgon'un aklının katı bir yansımasına dönüştürmüştü.
Saklı vadi yaklaşık beş mil ötelerindeydi ve ileride on bin yıldır gizli kalmış kent duruyordu. Etrafı çevreleyen dağlar gerekli yapı malzemesini sağlamıştı, kent surları ve binaların hepsi, aynı bo-zumsu siyah volkanik bazalt taşından yapılmışlardı. Dış surlar yüksek ve kalındı. Dik, koni biçimli bir tepe, üstü binalarla kaplı olarak bu surların içinde yükseliyordu. Tepenin üzerinde, bir yüzünde siyah, diğer yüzeyindeyse kentle şaşırtıcı bir zıtlık oluşturan

beyaz kulelerin olduğu bir tepe daha vardı.
"Pek yaratıcı değil," dedi Bevier, beğenmemiş bir tavırla. "Mimarın hayal gücünün kuvvetli olduğu söylenemez."
"Hayal gücü Cyrgailer arasında desteklenen bir özellik değildir, Aziz Şövalye," dedi Xanetia.
"Havzanın kenarlarından geçip daha yakmlaşabiliriz," diye önerdi Kalten. "Ağaçlar bizi saklar. Gölün etrafındaki bölgede bizi saklayacak pek bir şey yok."

ilhanx

"Biraz zamanımız var," dedi Sparhawk. "Şu tünelin ağzından uzaklaşalım. Burası vadinin tek giriş çıkış yoluysa, mutlaka trafik yoğundur. Aşağıdaki tarlalarda çalışan insanlar görebiliyorum -büyük olasılıkla, köleler. Onları izleyen Cyrgailer olacaktır, belki müfrezeler de vardır. Bakalım bir şeylere dalmadan önce, herhangi bir rutin keşfedebilecek miyiz."
Berit ve Khalad, garip askerleri gördükleri yerin iki gün batısında, başka bir karmaşık kaya parçaları yığının ortasında kamp kurdular. Atlarına, tasarruflu miktarda su verdiler, ateş yakmadılar ve soğuk yiyecekler yediler. Khalad çok az konuşuyor, keyifsiz bir şekilde gözlerini dikip çöle bakıyordu.
"Artık endişelenmeyi bırak, Khalad."
"Tam dilimin ucunda, Berit. Biliyorum, ama söyleyemiyorum."
"Konuşmak ister misin? Eğer tüm geceyi bununla güreşerek geçireceksen, nasıl olsa ikimiz de uyuyamayacağız."
"Ben sessizce düşüncelere dalabilirim."
"Hayır, aslında dalamıyorsun. Çok uzun süredir beraberiz, dostum. Seni düşünürken duyabiliyorum."
Khalad hafifçe gülümsedi. "Mesele şu yaratıklar," dedi.
"Gerçekten mi? Bu hiç aklıma gelmezdi. Son iki gündür bunu düşünüyorsun. Onlar hakkında bilmek istediğin nedir - büyük, çirkin, vahşi oldukları ve kanlarının sarı olduğu dışında?"
"Kafamdan çıkmayan kısım bu - san kan. Aphrael bunun nedeninin karaciğerleriyle nefes almaları olduğunu söylüyor. Çünkü havayı solumaya alışık değiller. Burada bir süre idare edebiliyorlar, ama bitkin düşünce çökmeye başlıyorlar. Önceki gün gördüklerimiz amaçsızca çölde koşturmuyorlardı. Ulaşacakları bir hedefleri vardı."
"Şu mağara mı? Sence bu onların sığmağı mı?"
357

"Şimdi bir yerlere varmaya başlıyoruz," dedi Khalad, dikkat kesilmiş bir ifadeyle. "Peloiler belki dünyadaki en iyi hafif süvari gücüdür, ama Klael'in askerleri Troll'ler kadar iri ve bizlerden birini anında öldürebilecek yaraları pek umursamıyor gibiler. Onların Peloilerden kaçtığını sanmıyorum."
"Hayır. Havadan kaçmaya çalışıyorlar."
Khalad parmaklarını şıklattı. "İşte bu!" diye haykırdı. "İşte bu yüzden işi yarıda kesip bu mağaralara kaçıyorlar. Peloilerden saklanmıyorlar. Havadan saklanıyorlar."
"Hava havadır, Khalad - ister dışanda ister bir mağarada."
"Sanmıyorum, Berit. Sanırım Klael bu mağarayı askerlerinin alışık olduğu havayla doldurdu. Tüm dünyadaki havayı değiştiremez, çünkü bu Cyrgaileri ve bizleri öldürürdü, üstelik Cyrgon bunu yapmasına izin vermez. Ama mağarayı o havayla doldurabilir. Bunun için mükemmel bir yer. Kapalı ve az çok hava geçirmez. Böylece bu canavarlar, nefesleri kesildiğinde gidebilecek bir yer bulabiliyorlar. Orada dinlenip dışarı çıkabilir ve biraz daha dövüşebilirler. Bu haberi iletsen, iyi olur Berit. Aphrael, sadece orada soluyabildikleri için, Klael'in askerlerinin mağaralarda saklandıklarını diğerlerine bildirebilir."
"Söylerim," dedi Berit şüpheyle. "Ne işimize yarayacağını bilmiyorum, ama söylerim."
Khalad, yüzünde geniş bir gülümsemeyle dirseklerinin üzerine yaslandı. "Sen düşünmüyorsun, Berit. Eğer bir şey sana sorun yaratıyorsa ve o şey mağaralarda saklanıyorsa, onun peşinden gitmen gerekmez. Tüm yapman gereken, girişi çökertmektir. Bir kere içeride tuzağa düştü mü, o sorunu unutabilirsin demektir. Niye bunu Aphrael'e iletmiyorsun? Diğerlerine, yollarına çıkan tüm mağaraları göçertmelerini söylemesini bildir. Bunu kendisinin yapması bile gerekmez." Sonra yeniden kaşlarını çattı.
"Yine ne oldu?"
"Bu fazla kolay ve aslında o kadar işe yaramıyor. Bu yaratıkların cüssesine bakarsan, üzerlerine bir dağı çökertebilirsin ve hâlâ oradan kendilerine, dışarı giden bir yol kazabilirler. Henüz tam bir araya gelememiş bir çözüm daha var." Bir elini kaldırdı. "Bulacağım," diye söz verdi. "Tüm gece uğraşmam gerekse de."
Berit homurdanmakla yetindi.
358

"Ben de sizinle gelmeye karar verdim, Bergsten-Rahip," dedi Atana Maris, ağır aksanlı, kırık dökük bir Elenceyle. Cynestra'nm beş gün güneyindelerken konvoylarının ardından çıkagelmişti.
Bergsten içinden yükselen küfürü zor bastırdı. "Biz hareket halinde bir orduyuz, Atana Maris," diye, diplomatik bir şekilde açıklamaya çalıştı. "Bu gece konakladığımızda rahatınız ya da güvenliğiniz için gerekli ayarlamaları yapamayız."
"Ayarlamalar mı?" Kız çevirmen Neran'a şaşkınca baktı.

ilhanx

Neran, Tamulca uzun uzun bir şeyler söyledi ve uzun boylu kız kahkahalara boğuldu.
"Bu kadar komik olan nedir, Atana?" diye sordu Bergsten.
"Bu konuda endişelenmeniz gereksiz, Bergsten-Rahip. Ben bir askerim. Bana fazla hayranlık duyan askerlerinize karşı kendimi koruyabilirim."
"Niye bizimle gelmeye karar verdiniz, Atana Maris?" diye araya girdi Heldin.
"Siz Cynestra'dan ayrıldıktan sonra, aklıma bir şey geldi. Haftalardır, gidip Itagne-Elçi'yi bulmayı düşünüyordum. Siz de onun olduğu yere gittiğinize göre, sizinle geleceğim."
"Sizin için mesaj taşıyabiliriz, Atana. Gelmeniz şart değil."
Kız kafasını olumsuzca salladı. "Hayır, Heldin-Şövalye. Bu Itagne-Elçi ve benim aramdaki kişisel bir mesele. Cynestra'da olduğu zamanlarda, bana çok yakın davranmıştı. Sonra gitmesi gerekti, ama bana mektup yazacağını söylemişti. Yazmadı. Gidip iyi olup olmadığına bakmalıyım." Bakışları sertleşti. "Eğer iyiyse, niye bana artık yakın davranmak istemediğini öğrenmeliyim." İç çekti. "Duygularının değişmediğini umuyorum. Onu öldürmek zorunda kalmayı hiç istemem."
"Bunun parçası olmak istemem," dedi Gahennas aniden ayağa kalkıp diğerlerini onaylamayan bakışlarla süzerek. "Niyetiniz Cieronna'nm burnunu biraz sürtmek olsaydı, sizin yanınızda olurdum, ama ihanetin bir parçası olmayacağım."
"Burada kim ihanetten bahsediyor, Gahennas?" dedi Chacole. "Kocamız gerçekten tehlikede olmayacak. Sadece ona karşı bir komplo varmış gibi göstereceğiz - bu komployu da Cieronna'nın
359

kapısının önüne kadar izleyebilmelerini sağlayacak bariz kanıtlar yaratacağız. Sarabian'ın başına bir şey gelecek olursa, Veliaht Prens tahta geçer ve Cieronna da naip olur. Gerçekten bir şey olmadan komplosunu ortaya dökeceğiz ve o da gözden düşecek - belki hapse atılacak - ve artık onun afra tafrasını çekmek zorunda kalmayacağız."
"Ne dersen de, Chacole," dedi düz bir sesle, koca kulaklı Tegalı imparatoriçe. "Sen ihanetvari bir şeyleri harekete geçiriyorsun ve buna katılmayacağım. Casuslarını def et ve bu delice plandan hemen vazgeç, vazgeçmezsen-" Gahennas, arkasını dönüp giderken, cümlesinin gerisini tehditkâr bir şekilde havada bıraktı.
"Bu çok beceriksizceydi, Chacole," diye homurdandı Elysoun, masanın üzerindeki gümüş tabaktan dikkatle bir meyve seçerek. "Eğer o kadar ayrıntıya girmeseydin, yola girerdi. Kendi suikastçılarını yollayacağım bilmesine hiç gerek yoktu. Henüz onun ne yapacağına emin değildin ve fazla hızlı gittin."
"Zamanım tükeniyor, Elysoun," dedi Chacole, ümitsiz bir ses tonuyla.
"Bu acelenin nedenini anlamıyorum. Yani bugün ne kadar zaman kazandın? Artık o Tega ucubesi senin her hareketini gözetliyor olacak. İşi batırdm, Chacole. Onu öldürmek zorundasın."
"Öldürmek mil" Chacole'nin yüzü sarardı.
"Kendi kelleni yitirmek istemiyorsan. Gahennas'm tek kelimesi seni darağacma yollamaya yeter. Sen gerçekten erkek siyaseti için yaratılmamışsın, şekerim. Fazla konuşuyorsun." Elysoun tembelce ayağa kalktı. "Bu konuyu ileride konuşuruz. Beni bekleyen ateşli bir muhafızım var ve ateşinin sönmesini istemem." Salma salma gitti.
Elysoun'un gevşek tavrı, epey bir miktar aceleyi saklıyordu. Chacole'nin Cynesga usûlü yetiştirilişi, onu acınacak şekilde açık kılıyordu. Serebian'ın diğer eşlerinin İmparatoriçe Cieronna'ya karşı besledikleri nefreti kullanmaya çalışmıştı. Bu kısım zekicey-di, ama fazlasıla ayrıntılı sahte suikast hikâyesi komik bir şekilde abartılıydı. Teşebbüsün, Chacole ve Torellia'nm masumca ilan ettikleri gibi başarısızlığa uğramak üzere tasarlanmadığı gayet belliydi. Elysoun daha hızlı yürümeye başladı. Kocasını, hayatının her an tehlikede olduğu konusunda uyarmalıydı.
"Xanetia!" diye haykırdı Kalten, Anarae, o akşam üstü aniden
360

beliriverdiğinde. "Bunu yapmadan önce öksürmek gibi bir önleme başvuramaz mısın?"
"Niyetim sizi şaşırtmak değildi, koruyucum," dedi Xanetia.
"Sinirlerim bu sıralar biraz gergin," dedi Kalten.
"Şansınız yaver gitti mi?" diye sordu Mirtai.
"Oldukça bilgi topladım, Atana Mirtai," dedi Xanetia. Duraklayıp düşüncelerini toparladı. "Köleler çok iyi gözetlenmiyor ve onlara göz kulak olma işi Cynesgalı nöbetçilere verilmiş, çünkü böylesi adi işler Cyrgailerin azametine aykırı. Çölün kendisi kölelerin yolunu kapıyor. Kaçmaya yeltenecek kadar salak olanlar, bu uçsuz bucaksız çoraklıkta mahvoluyorlar."
"Âdet olan rutinleri nedir, Anarae?" diye sordu Bevier.

ilhanx

"Köleler şafakla beraber hapishanelerinden çıkıyor, idaresiz ve muhahzsız olarak işlerinin başına gidiyorlar. Sonra, güneş batarken hâlâ idaresiz ve kimsenin umurunda olmadan kente dönüp hapishanelerinde yemek yiyorlar. Gece için hapishanelerinde zincire vurulup kilitleniyor ve sabahın ilk ışıklarıyla tekrar serbest bırakılıyorlar."
"Bazıları burada, ormanlarda," diye, onları saklayan ağaçlara bakarak belirtti Mirtai. "Onlar ne yapıyor?"
"Ormanda, efendileri için yakacak odun kesiyorlar. Cyrgailer, kışm soğuğuna karşı odunla ısınıyor. Sefil kulübelerine tıkılan kö-lelerinse kışı geçirebilmeleri gerekiyor."
"Kentin yapısı hakkında bir fikir edinebildin mi, Anarae?" diye sordu Bevier.
"Biraz, Aziz Şövalye," dedi Xanetia. Siyah surlu kente bakabilmeleri için, onları ormanın kıyısına getirmişti. "Cyrgailer, surların içinde yükselen tepenin eteklerinde yaşıyor ve kendilerini, aşağıdaki kentin daha avam kısmının üzerinde tutuyorlar. Dış surun içinde bir sur daha var ve bu iç sur Cyrgon'un seçilmişlerini daha aşağı ırklarla ilişki kurmaktan koruyor. Aşağı kentte köle hapishaneleri, yiyecek depoları ve dış surları koruyup kölelere göz kulak olan Cynesgalılarm kışlaları var. Gördüğünüz gibi, bir de o tepenin doruğundaki son duvar var. Bu duvarın içinde Kral Santheoc-les'in sarayı ve Cyrgon'un tapmağı bulunuyor."
Bevier başıyla onayladı. "Öyleyse standart bir kale kent."
"Bunları zaten biliyorduysanız, niye sordunuz Aziz Şövalye?" diye terslenerek sordu Xanetia.

"Emin olmak için, hanımefendi," dedi Bevier, gülümseyerek. "Kent on bin yıllık. Modern silahlar icat edilmeden önce bir kalenin nasıl kurulacağı hakkında farklı fikirler geliştirmiş olabilirler." Vadinin ötesindeki surlarla kaplı Cyrga'ya baktı. "Belli ki alt kenti kurban etmeye hazırlar. Yoksa dış suru Cyrgailer korurdu. Bu kısmı Cynesgalılara bırakmış olmaları depolara ve köle hapishanelerine fazla değer vermediklerini gösteriyor. Cyrgon Dağı'nın ete-ğindeki sur daha güçlü korunacaktır, gerekirse, sarayı ve tapmağı çevreleyen bu son sura doğru geri çekileceklerdir."
"İyi güzel de Bevier," diye lafını kesti Kalten. "Ehlana ve Alean nerede?"
Bevier ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Tabii ki en tepede. Ya sarayda ya da tapınakta."
"Bunu nereden anladın?"
"Onlar rehine, Kalten. Rehinelerin varsa, onları, düşmanların fazla yakınma geldiğinde ulaşabileceğin kadar yakınında tutarsın. Bizim sorunumuz, kente nasıl gireceğimiz."
"Bir yolunu bulacağız," dedi Sparhawk. "Ormana dönüp geceyi geçirmek için kamp kuralım."
Ağaçların arasına döndüler ve ateş yakmak söz konusu olamayacağı için, soğuk yemekler yediler.
"Sorunumuz hâlâ çözülmedi, Sparhawk," dedi Kalten, saklı vadinin üzerine akşam çökerken. "Bu surların içine hasıl gireceğiz?"
"İlk sur kolay," dedi Talen. "Kapıdan içeri yürüyerek gireriz."
"Biri seni engellemeden bunu nasıl becereceksin?" dedi Kalten.
"İnsanlar her gün kente sabah girip akşam çıkıyor, değil mi?"
"Onlar köle."
"Tamam işte."
Kalten çocuğa bakakaldı.
"Kente girmek istiyoruz, değil mi? En kolay yolu da bu."
"Ya diğer surlar?" diye karşı çıktı Bevier.
"Önce bir sur, sonra diğeri, Aziz Şövalye," dedi Talen neşeyle. "Hele bir dış surdan içeri girelim. Sonra diğer ikisini düşünürüz."
Peloi Daiya, ertesi sabah çorak çölden dörtnala dönüyordu. "Onları bulduk, efendim," diye seslendi saflara girerken Bergs-ten'e. "Cynesga süvarileri bizi saklandıkları yeren uzaklaştırmaya

çalıştılar, ama onları bulduk. Tam önümüzdeki tepelerdeler."
"O yüzleri maskeli koca şeyler mi?" diye sordu Heldin.
"Bazıları, dost Heldin, ama başkaları da var - eski moda miğferler giyiyorlar ve mızrakları var."
"Cyrgailer," diye homurdandı Bergsten. "Vanion bahsetmişti. Taktikleri o kadar antika ki, bize pek sorun çıkarmayacaklardır."
"Tam olarak neredeler, dost Daiya?" diye sordu Heldin.

ilhanx

"Şu tepelerin doğusundaki geniş bir kanyondalar, dost Heldin. Öncülerim onları kanyonun kıyısında görmüşler."
"Kesinlikle arkalarından o kanyona girmek istemiyoruz, Ekselansları," diye uyardı Heldin. "Onlar piyade ve yakın dövüş onlara çok uygun. Onları açığa çıkarmanın yolunu bulmalıyız."
Atana Maris, Neran'a Tamulca bir soru sordu ve adam uzun bir cevap verdi. Kız başıyla onayladı, kısaca konuştu ve ardından güneye doğru koşup gitti.
"Nereye gidiyor?" diye sordu Bergsten.
"Düşmanlarınızın size bir tuzak hazırladığını söyledi, Ekselansları," dedi Neran omuz silkerek. "Tuzağı bozacakmış."
"Durdur onu, Heldin!" dedi sertçe Bergsten.
Sör Heldin'e haksızlık etmemek için, pire gibi hızlı Atan kızını yakalamaya çalıştığını söylemek gerekir, ama kız sadece omuzu-nun üzerinden bakıp güldü ve daha hızlı koşmaya başlayarak adamı atını mahmuzlayıp küfürler mırıldanırken geride bıraktı.
Bergsten küfür etmiyordu. Çevresine bakındı. "Ne yapıyor?" diye sordu Neran'a.
"Bir pusu planlıyorlar, Ekselansları," dedi Neran soğukkanlılıkla. "Eğer onları gören olursa, pusuları hiçbir işe yaramayacaktır. Atana Maris, koşarak kanyona girip onu görmelerini sağlayacak ve yine kaçıp gidecek. Onu yakalamaya çalışmaları gerekecek. Böylece açığa çıkacaklar. Siz de adımlarınızı biraz hızlandırmayı düşünebilirsiniz. Onları dışarı çıkardığında, gereken konumda olmazsanız, sizin hakkınızda hayal kırıklığına uğrar."
Bergsten, siyah saçları arkasında dalgalanarak güneye doğru rahatça Atana'ya, çölün ötesine baktı. Sonra yeniden küfretti, mahmuzlarında doğrulup haykırdı: "Hücum!"
Ekrasios ve dostları, gökyüzünü birkaç günden beri karartan

bulutların arasından güneşin sıyrıldığı bir akşamüstü geç vakit, Synaqua'ya vardılar.
Synaqua'daki harabeler, Panem-Dea ya da Norenja'dakilerden çok daha bakımsızdı. Tüm doğu suru, ağır ağır Arjun nehrinin deltasına akan sayısız akıntıdan biri tarafından göçertilmişti ve bilinmeyen zamanlarda çöküp gitmişti. Scarpa'run asileri, harabeye yerleşmek için geldiklerinde, bu doğu kısmına kütüklerden bir duvar yapmışlardı. Yapı baştan savmaydı ve duvar etkileyici görünmüyordu.
Ekrasios, güneşin bulutların ardmda batışını keyifsizce seyrederken bunları düşünüyordu. Norenja'daki felaket saldırılarının ardından ciddi bir sorun çıkmıştı. Öyle görünüyordu ki, panik halindeki asilerin kaçabileceği pek çok kapı vardı ama kumandanları savunmalarının bir parçası olarak kapıları çamur yığınlarıyla kapatmışlardı. Korkuya kapılmış askerler duvarların içinde tuzağa düşerek çaresizlikten dönüp savaşmak zorunda kalmışlardı. Ekrasios adamlarını, harabenin ıssız bölgelerine çekip ana kapıyı kaçanlar için serbest bırakana kadar yüzlerce kişi, dile getirilemez azaplarla ölmüştü. Delp-haelerin çoğu, yoldan çıkmış basit köylülere çektirmek zorunda kaldıkları dehşet yüzünden açıkça ağlamışlardı. Ekrasios'un iki gün boyunca, davayı bir tarafa bırakıp Delphaeus'a dönmek isteyen arkadaşlarını ikna etmek için tüm hitabet gücünü kullanması gerekmişti.
Ekrasios'un çocukluk arkadaşı ve ikinci kumandanı Adras en derinden rahatsızlık duyanlar arasındaydı. Adras şimdi, olabildiğince liderinden uzak duruyordu, aralarındaki tek iletişim kısa, resmi konuşmalardı. Adras, çağrılmadan gelip gün batınımın parıltısını yanında seyretmeye başlayınca Ekrasios çok şaşırmıştı.
"Seninle iki çift laf etsek, Ekrasios," dedi adam.
"Elbette Adras. Sorman gerekmediğini biliyorsun."
"Bu gecenin işine katılmayacağımı sana bildirmek istiyorum."
"Anakha'ya verdiğimiz sözle bağlandık, Adras," diye hatırlattı Ekrasios. "Anari'miz söz verdi ve biz onun sözünün şerefini korumak zorundayız."
"Yapamam Ekrasios!" diye haykırdı Adras, birdenbire gözlerinden yaşlar boşanarak. "Yaptığım şeye dayanamıyorum ve bu kente girersem, yine yapmam gerekecek. Eminim Edaemus korkunç hediyesini böyle kullanmamızı amaçlamamıştı."
Söyleyebileceği çok şey vardı, ama yüreğinin derinliklerinde,

hepsinin geçersiz olduğunu biliyordu. "Israr etmeyeceğim, Adras. Bir arkadaşa böyle bir şey yapılmaz." İç çekti. "İtiraf etmeliyim ki, ben de senin kadar rahatsızlık içindeyim. Savaşmaya uygun değiliz, Adras ve Edaemus'un laneti bizim savaşma yöntemimizi diğer ırkların kan akıtmasından daha korkunç kılıyor ve biz düşmanlık beslemediğimiz için dehşet ruhumuzu parçalıyor." Durakladı. "Bu kararında yalnız değilsin, değil mi, Adras? Başkaları da var, değil mi?"

ilhanx

Adras sessizce, başıyla onayladı.
"Kaç kişi?"
"Yaklaşık yüz elli kişi, dostum."
Ekrasios sarsılmıştı. Kuvvetlerinin üçte biri tam anlamıyla arı-zalanmıştı. "Beni zor duruma sokuyorsun, Adras. Sana vicdanının söylediklerine kulaklarını tıkamanı emretmeyeceğim, ama senin ve senin gibi hissedenlerin yokluğu, bu gece başarılı olup olamayacağımızı şüpheli kılıyor. Biraz düşünmeme izin ver." Çamurlu orman açıklığında dolanarak çeşitli olasılıkları gözden geçirmeye başladı. "Yine de bu gece bir miktar zaferi kurtarabiliriz," dedi sonunda. "Reddinin sınırlarını ölçmeme izin ver, dostum. Anladığım kadarıyla, vicdanın rahat olarak, önümüzdeki harabelere giremezsin, ama beni tamamen terk mi edeceksin?"
"Asla, Ekrasios."
"Teşekkür ederim, Adras. Sen ve dostların, hassasiyetinizi incitmeden planımıza dahil olabilirsiniz. Norenja'da keşfettiğimiz gibi Edaemus'un laneti, etten başka şeylerde de etkili oluyor."
"Evet. Bu harabenin kapıları, en ufak dokunuşta un ufak olur."
"Synaqua'nin doğu duvarı, kütüklerden yapılmış. Ben kuvvetimizin geri kalanlarıyla kente girerken, o duvarı yıkma işini sana ve diğer yoldaşlarına bırakabilir miyim?"
Adras'm kavrayışı hızlıydı. Dostluklarını birkaç gündür soğutan yabancılaşma, yüzünde beliren sırıtışla eriyip gitmişti. "Sen idare etmek için doğmuşsun, Ekrasios," dedi dostça. "Dostlarım ve ben bu işi mutlulukla yaparız. Sen ve yoldaşların ön kapıdan girerken, benimkilerle doğuda, kentte yaşayanların özgürce kaçabileceği kocaman bir kapı açacağız. İki amaca da ulaşılacak."
"İyi söyledin, Adras," diye onayladı Ekrasios. "İyi söyledin."

yirmi yedinci bölüm

"GÖZDEN KAYBOLDULAR," diye tısladı Talen. "Gidip, el arabalarını kapın."
Kalten ve Sparhawk çalıların arasından fırlayıp yarı yarıya odun dolu el arabasını ele geçirerek gizlediler. Akşam oluyordu.
"Hâlâ bunun salakça bir fikir olduğunu düşünüyorum," diye homurdandı Kalten. "Kapıdan girmeye çalışırken durdurulmasak bile silahlarımızı ve zincir gömleklerimizi göze çarpmadan nasıl bırakacağız? Bunları almak için köle hapishanesinden nasıl çıkacağız?"
"Bana güven."
"Bu oğlan beni erken yaşlandıracak, Sparhawk," diye sızlandı Kalten.
"Bunu halledebiliriz, Kalten," dedi Bevier. "Xanetia, Cynesgalı nöbetçilerin kölelere dikkat etmediğini söyledi. Ama şimdi, sahipleri el arabalarının kaybolduğunu anlamadan buradan çeksek iyi olur."
İki tekerlekli, hantal el arabasını, Xanetia ve Mirtai'nin çalılıklarda saklandıkları yere çektiler. "Vay," dedi saklandığı yerden Mirtai, "kahramanlarımız, savaş ganimetleriyle dönüyorlar."
"Seni severim, küçük kız kardeşim," dedi Sparhawk, "ama sivri bir dilin var. Kalten'in haklı olduğu bir nokta var, Talen. Cynesgalı nöbetçiler ne yaptığımızı anlayamayacak kadar salak olabilirler, ama diğer köleler büyük olasılıkla fark edecekler ve bu konuda ağzını ilk açan dikkat çekmeyi başaracaktır."
"Benda bu konda çalışyom, Sporhawk," dedi oğlan. Dizlerinin üzerine çöküp el arabasının altını incelemeye başladı. Sonra, ayağa kalkıp çıplak dizlerini silkeledi. "Sorun yok," dedi. Vigayo'da aldıkları Cynesga giysilerini, başlık ve kollarını çıkarıp boyunu, tam dizlerin üzerine gelecek kadar keserek değiştirmişlerdi. Artık geriye kalan kılıklar, Cyrga'nm etrafındaki orman ve tarlalarda çalışan

kölelerin giysilerine benziyordu.
Diğerleri ormana dağılarak kölelerin kestikleri yakacak odunları toplarken, Talen geride kalarak el arabasının altında bir şeyler yapmaya devam etti. Talen işini bitirdiğinde, diğerleri hatırı sayılır bir odun yığını oluşturmuşlardı. Sparhawk, bir kez daha kucak dolusu odunla döndüğünde, oğlanın işini bitirdiğini gördü. "Buna bir bakmak ister miydin?" dedi çocuk el arabasının altından.
Sparhawk, genç hırsızın işçiliğini gözden geçirmek için diz çöktü. Talen, ince dallarının uçlarını, arabanın tabanına sıkıştırarak çalıntı aletin tam altına oturan boş bir sepet örmüştü. "Bunun bir tökezlemede çıkmayacağından emin misin?" diye sordu Sparhawk, şüpheyle. "Kapıdan geçerken tüm silahlarımızın ve zırh gömleklerimizin yerlere dökülmesi utanç verici olurdu."
"İstersen, arabayı ben iterim," dedi Talen.

ilhanx

Sparhawk homurdandı. "Kılıçlan bir araya bağla tıkrrdamasınlar, şıkırdamalarını önlemek için zırh gömleklerin etrafına ot doldur."
"Olur, ey ihtişamlı lider. Zaten bildiğim kaç şeyi daha söylemek istiyorsun?"
"Sadece işini yap yeter. Ukala söylevler çekmen gerekmiyor."
"Seni kırmak istemiyorum, Mirtai," diyordu Kalten. "Yalnızca, senin bacakların benimkilerden daha güzel."
Mirtai cübbesinin eteklerini biraz kaldırarak, dikkatle uzun altın bacaklarına baktı. Sonra gözlerini kısıp Kalten'inkileri gözden geçirdi. "Öyle sanırım, değil mi?"
"Demek istediğim, üzerlerine biraz çamur sürersen o kadar göze batmazlar. Kapıdaki nöbetçilerin kör olduğunu sanmıyorum, içlerinden biri dizlerindeki gamzeleri görürse, senin erkek olmadığını anlayacaktır ve işi biraz daha yakından araştırmak isteyebilir."
"Araştırmak istemese, daha hayırlı olur," dedi kız soğukça.
"Burada, Sopal denen yerde ya da Arjun denen yerde olduğu kadar çok insan-şeylerin inleri yok," dedi Bhlokw. Ulath'la beraber Zhubay köyüne yukarıdan bakıyorlardı. Sanki birkaç gündür seyahat ediyor gibiydiler, ama hepsi de öyle olmadığını biliyorlardı.
"Yok," diye onayladı Ulath. "Burası, daha az insan-şeyin bulunduğu daha küçük bir yer."
"Ama su deliğinin orada, kumaş-inlerden bir sürü var," diye

ekledi Troll, vahanın uzak tarafındaki büyük çadır kenti göstererek.
"Bizim avlayacaklarımız bunlar," dedi Ulath.
"Bunları öldürüp yememize izin verildiğine emin misin? Sen ve Tin-in, bunu ne Sopal denen yerde, ne de Arjun denen yerde, hatta Nat-os denen yerde bile yapmama izin vermemiştiniz."
"Burada izin var. Biz onları bu yere getirebilmek ve sonra avlayabilmek için yem koyduk."
"İnsan-şeyleri çekmek için ne gibi yemler kullanıyorsunuz?" diye merakla sordu Bhlokw. "Tanrıların akıl|arı iyileşir de, yine insan-şeyleri avlamamıza izin verirlerse, bunu bilmek işe yarar."
"Yem düşüncelerdir, Bhlokw. Kumaş-inlerdeki insan-şeylerin buraya gelme nedeni, bizim sürüdaşlanmızdan bazılarının onların düşüncesine, sarı derili uzun insan-şeylerin burada olacakları fikrini sokmaları. Kumaş-inlerdeki insan-şeyler buraya, sarı derili uzun insan-şeylerle savaşmaya geldiler."
Bhlokw'un suratı, sırıtışı andıran sinsi bir ifadeyle bozuldu. "Bu iyi yem, U-lat. Ghworg ve Ghnomb'u çağırıp avlanmaya gideceğimizi söyleyeceğim. Kaç tanesini öldürüp yiyebiliriz?"
"Hepsini Bhlokw. Hepsini."
"Bu iyi bir düşünce değil, U-lat. Hepsini öldürüp yersek çoğalacak adam kalmaz ve gelecek mevsim avlayabilecek kimseyi bulamayız. İyi düşünce, kaçıp çiftleşebilecek kadarını geride bırakmaktır, ki sürüdekilerin sayısı aynı kalsın. Şimdi hepsini yersek ileride yiyecek bir şey bulamayız."
Bhlokw, Ghworg'u ve diğerlerini çağıran Troll büyüsünü yaparken, Ulath bu konuyu gözden geçirdi. Bunun üzerinde fazla durmamaya karar verdi. TrollTer savaşçı değil avcıydı ve onlara sonuna dek savaşma kavramını açıklamak çok uzun sürebilirdi.
Bhlokw, Yok-Zaman'm gri ışığında, muazzam varlıklarla uzun uzun görüştü ve sonra hayvani suratını kaldırıp sürünün geri kalanını çağırdı.
Ulath ve Tynian tepeden seyrederlerken, devasa tüylü kütle donmuş zamanın çeliksi ışığında, tepeden aşağıya, köye ve vahanın ötesindeki çadır ormanına doğru aktı. TrollTer kollara ayrılarak köyün etrafından dolandılar ve her bir koca canavar kendi avını yakalamaya başladı. Derken, belli ki Bhlokw'dan gelen bir sinyal üzerine, soğuk ışık titredi.ve güneş ışığı açtı.

Her yeri çığlıklar kapladı, ama bu beklenen bir şeydi. Dünyada aniden hiçliğin içinden karşısına çıkıveren yetişkin bir Troll görünce haykırmayacak pek fazla adam yoktur.
Vahanın ötesindeki koca katliam arazisindeki kan dökümü ürkütücüydü, çünkü TrollTerin amacı Cynesgalılarla savaşmak değil, onları parçalara ayırıp yapacakları şölene hazırlamaktı.
"Bazıları kaçıyor," dedi Tynian, panik içinde atlarına atlayıp dörtnala güneye doğru kaçan azımsanamayacak sayıdaki Cynes-galıyı göstererek.
Ulath omuz silkti. "Damızlık," dedi.
"Ne?"
"Bu bir Troll kavramı, Tynian. Sürekli yiyecek teminini garantilemenin bir yolu. Eğer TroU'ler bugün hepsini yerse, yarm yemek vakti geriye bir şey kalmamış olacak."
Tynina tiksintiyle titredi. "Bu korkunç bir düşünce, Ulath!"

ilhanx

"Evet. Oldukça dehşetli ama sen hep, insan müttefiklerinin âdet ve geleneklerine saygı göstermeli, demez misin?"
Yarım saat sonra, bütün çadırlar yamyassı olmuş, damızlıkların kaçmasına izin verilmiş ve TroU'ler yemeye oturmuştu. Kuzeydeki Cynesgalı tehdidi ortadan kaldırılmıştı ye artık TroU'ler serbestçe Cyrga'ya ilerleyebilirlerdi.
Khalad, aniden örtülerini üstünden atarak oturdu. "Berit," dedi.
Berit anında uyanıp kılıcına uzanmıştı.
"Hayır," dedi Khalad. "Bir şey yok. Ateş gazı nedir, bilir misin?"
"Hiç duymadım."Berit esneyerek gözlerini oğuşturdu.
"Öyleyse Aphrael ile görüşmem lazım - şahsen. Bana büyüyü öğretmen ne kadar sürer?"
"Sanırım bu sana bağlı. Ona söyleyeceklerini, benim aracılığımla iletemez misin?"
"Hayır. Ona bazı sorular sormam lazım ve sen, neden bahsettiğimi anlamazsın. Benim konuşmam lazım. Çok önemli, Berit. Ne anlama geldiğini bilmem gerekmez, sadece tekrarlasam yetmez mi?"
Berit kaşlarını çattı. "Emin değilim. Sephrenia ve ondan sonra Demos'da yerine gelen Styric böyle yapmamıza izin vermezlerdi, çünkü Styricce düşünmemiz gerektiğini söylerlerdi."
"Bu Aphrael'in değil, onların özelliği olabilir. Deneyip görelim."
369

Neredeyse iki saat sürdü, gözleri çapak dolu ve kesinlikle uykuya ihtiyaç duyan Berit, sonlara doğru huysuzlaşmaya başladı.
"Kelimeleri yanlış telaffuz edeceğim," dedi Khalad sonunda. "Bu sesleri söyleyebilecek şekilde ağzımı döndürmeme imkân yok. Deneyelim ve ne olacak görelim."
"Onu kızdıracaksın," diye uyardı.
"Üstesinden gelecektir. İşte başlıyoruz."*Khalad duraksayarak büyüyü okumaya başladı ve bir yandan da parmak hareketlerini yapıyordu.
"Sen ne yapıyorsun, Khalad?" Kızın sesi, neredeyse kulak zarını patlatacaktı.
'Özür dilerim, Flüt. Ama bu çok acil."
"Berit'e bir şey olmadı, değil mi?" diye endişeyle sordu.
"Hayır. Bir şeyi yok. Sadece seninle şahsen görüşmem gerekti. Ateş gazı nedir, biliyor musun?"
"Evet. Bazen, kömür işçilerini öldürür."
"Klael'in askerlerinin, bataklık gazı gibi bir havayla nefes aldıklarını söylemiştin."
"Evet. Nereye varmak istiyorsun? Şu anda biraz meşgulüm."
"Lütfen sabırlı ol, Kutsal Kişi. Hâlâ bu meselede yolumu bulmaya çalışıyorum. Berit sana, o yabancılardan bazılarının bir mağaranın içine kaçtığını söyledi, değil mi?"
"Evet. Ama ben hâlâ - "
"Aklıma, Klasl'in mağarayı, askerleri soluyabilsin diye bataklık gazıyla doldurmuş olabileceği geldi, ama artık o kadar emin değilim. Belki gaz zaten oradaydı."
"Lütfen konuya gelir misin?"
"Ateş gazı ve bataklık gazının benzer olması mümkün mü?"
Kız, çileden çıkarıcı, uzun bir acı çekmenin sonucu çıkarılabilecek şekilde iç çekti. "Çok benzerdir, Khalad - hatta böyle söylemek bile biraz anlamsızdır, çünkü aynı şeylerdir."
"Seni seviyorum, Aphrael," diye keyifli bir kahkaha attı Khalad.
"Bu da nereden çıktı?"
"Bir bağlantı olduğunu biliyordum.. Burası bir çöl ve burada bataklık yok. Klael'in bu mağarayı dolduracak bataklık gazını nereden bulacağını düşünüp duruyordum. Ama buna gerek kalmadı, değil mi? Bataklık gazıyla ateş gazı aynı şeyse, yapması gereken
370

içinde kömür damarı olan bir mağara bulmaktı."
"Tamam, senin sorunu cevapladığıma ve sen de bilimsel merakını giderdiğine göre, artık gidebilir miyim?"
"Biraz sonra, Kutsal Aphrael," dedi mutlulukla ellerini oğuştu-rarak. "Bu mağaraya, askerlerin içine çektiği ateş gazıyla karışması için biraz bizim havadan üflemen mümkün mü?"
O uzun duraksamalardan biri daha yaşandı. "Bu korkunç, Kha-lad!" diye haykırdı.
"Lord Vanion ve Lord Abriel'in askerlerinin başına gelenler, onlar korkunç değil miydi? Bu bir savaş Aphrael, kesinlikle kazanmamız gereken bir savaş. Klael'in askerleri, nefes almak için bu mağaralara koşuyorlarsa, biz arkamızı döner dönmez oradan çıkıp, dostlarımıza saldıracaklar. Onları etkisiz

ilhanx

kılmanın bir yolunu bulmalıyız ve sanırım, o yol bu. Bizi, o askerleri gördüğümüz mağaraya götürebilir misin?"
"Tamam." Kızın ses tonu biraz küskündü.
"Onunla ne konuşuyordun?" diye sordu Berit.
"Savaşı kazanmanın bir yolunu, Berit. Haydi eşyalarımızı toplayalım. Aphrael bizi o mağaraya götürecek."
"Hâlâ geliyorlar mı?" diye sordu Vanion, diğer şövalyelerin ardından giden Sör Endrik'e.
"Evet, Lordum," diye haykırdı. "Ama bazıları geride kalmaya başladı."
"İyi. Güçten düşmeye başladılar." Vanion, önlerindeki kayalık araziye baktı. "Bir sürü yerimiz var," dedi Sephrenia'ya- "Onları şu düzlüklere götürecek ve bir süre ortalıkta koşturacağız."
"Bu acımasızca, Vanion," diye kınadı kadın.
"Peşimizden gelmek zorunda değiller aşkım," dedi atının üzerinde yükselerek. "Bu canavarların gerçekten koşmasını istiyorum."
Şövalyeler atlarını dörtnala sürerek çelik sesiyle boş düzlüğe ilerlediler.
"Gidiyorlar!" diye haykırdı Endrik, yarım saat sonra.
Vanion, kuvvetlerini durdurmak için çelik kolunu kaldırdı. Sonra eyerinde yükselerek geriye baktı.
Maskeli devler vazgeçmiş ve batıya doğru koşuyorlardı, birkaç mil ötelerinde yükselen kayalık tepelere düşe kalka ilerliyorlardı.

"Herkesi şaşırtan şey bu," dedi Vanion, Sephrenia'ya. "Aphra-el'in bana anlattıklarına bakılırsa, diğerlerinin başına da aynı şey gelmiş. Klael'in askerleri, bir süre peşimizden koşuyor, sonra vazgeçip en yakındaki tepelere doğru kaçıyorlar. Orada onlara iyi gelecek ne bulmayı umuyorlar ki?"
"Hiçbir fikrim yok, tatlım," dedi kadın.
"Hepsi iyi güzel de," dedi Vanion, kaşlarını endişeyle çatarak. "Cyrga'ya son saldırımız başladığında, bu canavarları bitkin düşene dek koşturacak zamanımız olmayacak. Sırf bu da değil, Klael herhalde, burada, açık arazide karşılaştığımızdan daha geniş birimler oluşturmaya başlayacaktır. Onları sürekli olarak etkisiz kılmanın yolunu bulamazsak, Cyrga'ya canlı olarak varma şansımız yüksek değil."
"Lord Vanion!" diye haykırdı şövalyelerden biri, alarm vererek. "Onlardan daha fazlası geliyor!"
"Nereden?" diye sordu Vanion etrafına bakınarak.
"Batıdan!"
Vanion kaçan canavarların ardından baktı. Sonra gördü. Orada, düzlüklerde, Klael'in askerlerinin iki bölüğü vardı. Daha önce karşılaştıkları, ufuk çizgisinden yükselen tepelere doğru düşe kalka koşarken diğerleriyse, tepelerden onlara doğru geliyordu ve bu bölük, diğerlerinin gösterdiği bitkinlik belirtileri göstermiyordu.
"Bu komik," dedi Talen, duyarlı parmak uçlarıyla zincirinin ucundaki kilidi inceleyerek.
"Onları açabileceğini söylemiştin," diye fısıldadı Kalten.
"Kalten, bunları sen bile açabilirsin. Bunlar hayatımda gördüğüm en kötü kilitler."
"Sadece aç, yeter Talen," diye fısıldadı Sparhawk. "Ders vermene gerek yok. Hâlâ şu hapishaneden çıkmamız lazım."
Diğer odun kesicilerin arasına karışıp güneş batarken, hiçbir müdahaleyle karşılaşmadan Cyrga'mn kapılarından girmişlerdi. Sonra kölelerin peşinden kapının yanındaki açık bir meydana gitmiş, el arabalarını orada yığılmış odun kümelerinden birinin üzerine boşaltmış ve el arabasım, diğerlerinin yanma, kaba bir taş duvara yasla-mışlardı. Sonra, uysal koyun sürüleri gibi, geniş köle hapishanesine girmişler ve Cynesgalı nöbetçilerin, onları hapishanenin arka duvarından çıkan paslı, demir halkalara zincirlemelerine izin vermişlerdi.

Sulu, yağsız bir çorba verilmiş ve ardından gece olmasını beklemek için duvara yaslanarak kirli samanların üzerine çökmüşlerdi. Xanetia yanlarında değildi. Sessiz ve görünmez bir şekilde, hapishanenin etrafındaki sokaklarda dolanmaktaydı.
"Bacağını sallayıp durma Kalten," diye tısladı Talen. "Böyle sallanıp dururken, zinciri çıkaramıyorum."
"Affedersin."
Çocuk bir an yoğunlaştı ve kilit açıldı. Hışırdayan samanın üzerinde sürünerek diğerlerine geçti.
"O kadar yakınlaşma," diye karanlıkta mırıldandı Mirtai'nin sesi.
"Özür dilerim. Bileğini arıyordum."
"Bacağın diğer ucunda."
"Ben de fark ettim. Karanlık, Atana. Ne yaptığımı görmüyorum."

ilhanx

"Siz orada ne yapıyorsunuz?" diye sordu Kalten'in yattığı samanın gerisinden yükselen mızmız, kölemsi bir ses.
"Seni ilgilendirmez," diye tersledi Kalten. "Uyumaya devam et."
"Ne yaptığınızı bilmek istiyorum. Söylemezseniz, nöbetçileri çağırırım."
"Sustursan iyi olur, Kalten," diye mırıldandı Mirtai. "O muhbir."
"Ben hallederim," dedi Kalten karanlık bir şekilde. Hışırtılı samanın üzerinde sürünerek uzaklaştı.
"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu mızmız sesli köle. "Nasıl-" Ses kesildi, samanda, ani bir darbe ve vızıltılı bir boğulma sesi duyuldu.
"Orada ne yapıyorsunuz?" diye bağırdı nöbetçi kulübelerinden sert bir ses. Kulübenin kapısından avluya ışık saçıldı.
Cevap yerine samanın içinden birkaç debelenme hışırtısı geldi. Kalten yerine döndüğünde, biraz soluyordu ve hızla kelepçesini geri takarak samanla kapadı.
Gergin bir şekilde beklediler, ama belli ki Gynesgalı nöbetçi daha fazla araştırmamaya karar vermişti. Yeniden içeri girdi, kapıyı arkasından kapadı ve avlu tekrar karanlığa boğuldu.
"Bu sık sık olur mu - yani köleler arasında?" diye Mirtai'ye sordu Bevier, Talen onun kelepçesini çıkarırken.
"Daima," diye mırıldandı kız. "Köleler arasında sadakat yoktur. Bir köle, diğerini, fazladan bir ekmek kırıntısı için ele verebilir."
"Ne acı."

"Kölelik mi? Bunu tanımlamak için, 'acıklı'dan daha sert kelimeler bulabilirim."
"Hadi gidelim," dedi Sparhawk.
"Xanetia'yi nasıl bulacağız?" diye sordu hapishaneden çıkarlarken Kalten.
"Bulamayız. O bizi bulacak."
Talen'in kapıyı açması için bir saniye yetti ve hepsi dışarıdaki karanlık sokağa kaydılar. Oradan dışarı çıkmadan önce, yakacak odunun yığıldığı geniş alana doğru süzüldüler.
"Etrafa bir göz at Talen," diye önerdi Sparhawk.
"Tamam." Genç hırsız karanlıkta eriyip gitti. Diğerleri gergin bir bekleyiş içindeydiler.
Birkaç dakika sonra, Talen'in sesini duydular. "Temiz. El arabaları bu tarafta."
Onun kısık sesine gittiler ve kısa süre içinde, duvara yaslanmış el arabalarının yanma vardılar.
"Hiç nöbetçi gördün mü?" diye sordu Kalten.
"Bir odun yığınının başında beklemek için kim bütün gece nöbet tutar?" Talen karın üstü yatarak el arabalarının altına girdi. Uydurma sepetin dalları kırılırken bir çıtırtı duyuldu.
"Al," dedi Talen. Bir kılıç, Sparhawk'm incik kemiğine çarptı.
Sparhawk kılıcı alıp Kalten'e geçirerek eğildi. "Onları, kabzası önde olarak geçir. Bana öyle, bir kılıcın sivri ucuyla vurma."
"Özür dilerim." Kılıçları geçirmeye devam etti. Ardından, zırh gömlekler ve elbiseler geldi. Hepsi de silahlanınca kendilerini daha iyi hissetmişlerdi.
"Anakha?" Ses yumuşak ve çok hafifti.
"Sen misin, Xanetia?' diye sordu Sparhawk, soru dudaklarından dökülürken ne kadar salakça olduğunu fark etmesine rağmen.
"Ta kendisi. Rica ederim, gelin. Fısıltı gizliliğin doğal sesidir ve gecede uzaklara kadar ulaşır. Bu uyuyan kenti koruyanlar dikkatsiz sohbetimizin kaynağını araştırmaya gelmeden uzaklaşahm."
"Biraz beklemeliyiz," dedi Khalad. "Aphrael'in, mağaraya hava üflemesi lazım."
"işe yarayacağına emin misin?" diye şüpheyle sordu Berit. "Değilim, ama denemeye değer, değil mi?"

"Hâlâ bu mağarada olup olmadıklarına bile emin olamazsın."
"Fark etmez. Her durumda artık mağarada saklanamayacak-lar." Khalad dikkatle, arbaletinin oklarından birine yağ emdirilmiş bir paçavra sarmaya başladı. Sonra, kıvılcımları vücuduyla saklamaya dikkat ederek çakmak taşı ve çeliğini birbirine vurdu. Küçük mumunu yakıp çakmağının ateşini söndürdü. Sonra dikkatle, mumunu orta boy bir kayanın ardına koydu. .
"Aphrael bu işten pek hoşlanmışa benzemiyor, Khalad," dedi Berit, serin bir meltem çıkınca.
"Ben de Lord Abriel'e olanlardan pek hoşlanmamıştım," dedi Khalad, keyifsizce. "O yaşlı adama çok saygı duyardım ve bu sarı kanlı canavarlar onu paramparça ettiler."
"Yani bunu intikam için mi yapıyorsun?"

ilhanx

"Hayır. Tam değil. Bu onlardan kurtulmanın en pratik yolu. Aphrael'e, mağarada yeterince hava olunca haber vermesini söyle."
"Ne kadar sürer?"
"Hiç fikrim yok. Şimdiye dek bunu yeterince yakından görmüş tüm madenciler öldü." Khalad sakalını kaşıdı. "Aslında burada neler olacağına emin değilim, Berit. Bataklık gazı ateş alınca sadece yanar ve sonra da söner. Ateş gazı biraz daha gösterişlidir."
"Mağaraya hava üfleme meselesi de nedir?" diye sordu Berit.
Khalad omuz sikti. "Ateş canlıdır. Nefes alabilmesi gerekir."
"Bu konuda sadece tahminde bulunuyorsun, değil mi? İşe yarayıp yaramayacağı hakkında hiçbir fikrin yok - ya da işe yararsa ne olacağı hakkında."
Khalad sıkı bir sırıtışla cevap verdi. "İyi oturan bir teorim var."
"Bence delisin. Bu salakça deneyinle tüm çölü yakabilirsin."
"Ha, sanırım bu olmayacak."
"Sanırım mı?"
"Oldukça olasılık dışı. Şu mağara ağzını ancak seçebiliyorum. Niye bir denemiyorum?"
"Ya tutturamazsan?"
"Yine atarım."
"Bunu kastetmedim. Demek istediğim-" Berit, dikkatle dinleyerek sözünü yarıda kesti. "Aphrael, karışımın hazır olduğunu söylüyor. Hazır olduğunda atabilirsin."
Khalad, okunu muma tuttu, yavaşça çevirerek yağlı paçavranın

ateş almasını sağladı. Sonra yanan oku yerleştirdi, yayını bir taşın üzerine yerleştirip dikkatle nişan aldı. "İşte gidiyor," dedi yavaşça manivelaya bastırarak.
Yay çınladı, yanan ok karanlıkta uçarak dar mağara ağzında gözden kayboldu.
Hiçbir şey olmadı.
"Senin iyi oturan teorin buraya kadarmış," dedi Berit, alaycı bir ifadeyle.
Khalad küfredip yumruğuyla yere vurdu. "İşe yaraması lazım, Berit. Her şeyi tam olarak - "
Tepe patladığında ve yüzlerce adım boyunda bir ateş topu, tepenin yerine oluşan kraterden aniden göğe fırladığında çıkan ses gürültüden öte bir şeydi. Khalad, bir an bile düşünmeden kendisini Berit'in başının üzerine fırlatırken elleriyle de kendi boynunu örtüyordu.
Neyse ki, üzerlerine dökülenin çoğu, ufak tefek çakıllardı. Daha büyük kayalar, çölün daha ilerilerine fırlamıştı.
Birkaç dakika boyunca gökten çakıl yağmaya devam etti ve dayak yemişe dönen, oldukça sarsılmış durumdaki iki genç adam, Khalad'm deneyinin felaket sonuçlarına katlanarak, gergin bir şekilde yerde kıvrıldılar.
Nihayet, ısırgan yağmur kesildi.
"Seni salak!" diye haykırdı Berit. "İkimizi de öldürebilirdin!"
"Biraz hesap hatası yapmış olabilirim," dedi Khalad, saçındaki pisliği temizleyerek. "Yeniden denemeden önce, üzerinde biraz çalışmalıyım."
"Yeniden denemek mi? Sen neden bahsediyorsun?"
"İşe yarıyor, Berit," dedi Khalad en mantıklı sesiyle. "Tüm yapmam gereken, biraz ayarını düzeltmek. Her deneyde törpülenmesi gereken ayrıntılar çıkar." Ayağa kalkıp kulaklanndaki çınlamayı gidermek için elleriyle kafasına vurdu. "Bunu mükemmelleştirece-ğim, Lordum," diye söz verdi Berit'in ayağa kalkmasına yardım ederek. "Gelecek sefer, o kadar kötü olmayacak. Şimdi, niye Aph-rael'den, bizi kampa geri götürmesini rica etmiyorsun? Herhalde izleniyoruzdur, onları şüphelendirmeyelim."

yirmi sekizinci bölüm

"ŞEHRİN İÇİNDEYİZ APHRAEL," dedi Sparhawk, çağırma büyüsünün hemen ardından.
"Bunu nasıl becerdiniz?" Kızın sesinde bir şaşkınlık vardı.
"Uzun hikâye. Khalad'a söyle onların vadinin içine girebilmeleri için işaretler yerleştirdik. O neyi arayacağını bilir."
"Annemi nerede tuttuklarını bulabildiniz mi?"
"Tahminen."
Uzun bir sessizlik oldu. "Oraya gelsem iyi olacak," dedi kız.
"Bizi nasıl bulacaksın?"

ilhanx

"Seni fener olarak kullanacağım. Konuşmaya devam et."
"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Burada, Cyrgon'un tam kucağmdayız. Seni hissetmez mi?"
"Xanetia da orada değil mi?"
"Evet."
"Öyleyse Cyrgon hiçbir şey hissetmeyecektir. Bu yüzden sizinle yolladım." Duraksadı. "Sizi kentin içine sokmayı kim becerdi?"
"Talen'in fikriydi."
"Gördün mü? Bir de benimle onu yanında götürmek konusunda tartışıyordun. Bana güvenmeyi ne zaman öğreneceksin, baba? Konuşmaya devam et. Yerinizi neredeyse buldum. Talen'in sizi, Cyrga'nın surlarının ardına geçirmeyi nasıl başardığını anlat."
Sparhawk uzun uzun, kamuflajlarını anlattı.
"Tamam." Ses hemen arkasından gelmişti. "Yeter. Ana hatlarıyla anladım." Sparhawk döndüğünde, Aphrael'i Xanetia'nm kollarında buldu. Kız etrafına bakmıyordu. "Görüyorum ki, Cyrgailer henüz ateşi keşfetmemiş. Burası, eski bir çizmenin içinden bile daha karanlık. Biz tam olarak neredeyiz?"
"Dış şehirdeyiz, Kutsal Kişi," dedi Bevier yumuşakça. "Sanırım
377

buraya ticaret bölgesi diyebilirsiniz. Çeşitli depolar ve kölelerin hapishaneleri burada. Burayı Cynesgalılar koruyor ve çok dikkatli olduklarını söyleyemeyiz."
"İyi. Haydi sokaktan gidelim."
Talen, bir kapı bulana kadar ahıra benzeyen depoların arasından yolunu el yordamıyla seçti. "Buradan," diye fısıldadı.
"Kilitli değil mi?" diye sordu Kalten.
"Artık değil."
Hepsi birlikte içeri girdiler.
"Rica edebilir miyim, tatlım?" diye sordu Aphrael, Xanetia'ya. "Burada hiçbir şey göremiyorum."
Xanetia'nin yüzü, etraflarındaki bölgeyi aydınlatan yumuşak bir ışıkla yanmaya başladı.
"Burada ne muhafaza ediyorlar?" diye sordu Kalten, loşluğa gözlerini dikerek. "Belki yiyecek bir şeyler?" derken sesi umutluydu. "Köle hapishanesinde verdikleri hayvan yemi pek besleyici değildi."
"Buranın bir yiyecek deposu olduğunu sanmıyorum,",dedi Talen. "Pek öyle kokmuyor."
"Keşfe başka zaman çıkarsınız," dedi Aphrael. "Şimdi yapacak başka işlerimiz var."
"Diğerleri ne haldeler?" diye sordu Sparhawk.
"Bergsten Cynestra'yı ele geçirdi ve Kilise Şövalyeleri'yle güneye geliyor. Ulath ve Tynian TroU'leri Zhubay'a götürdüler ve TroU'ler Cynesga süvarilerinin yansını yedi. Betuana ve Engessa, Atanlarla güneybatıya doğru ilerliyorlar. Vanion ve Sephrenia, çölde onlarla beraber olduğunuzu gösterecek yanlış ipuçları bırakıyorlar. Kring ve Tikume, Sarna'mn batısındaki çölün her tarafında, Cyrgailerin, Cynesga süvarilerinin ve Klael'in azman askerlerinin kendilerini kovalamasına izin veriyorlar - ki bence bu canavarlar artık sorun olmaktan çıkacaklar. Khalad onları etkisizleştirmenin yolunu buldu."
"Tek başına mı?" diye sordu Talen şaşkınlıkla.
"Klael kendisini tuzağa düşürdü. Askerlerinin içinde soluyacağı mağaralar buldu ve mağaralarda saklanıp bize saldırıyorlardı. Khalad, mağaraları yakmanın bir yolunu buldu. Sonuç çok gürültülü."
"İşte görüyorsunuz, bu benim ağabeyim," dedi gururla Talen.
"Evet," dedi Çocuk Tanrıça, eleştiren ifadeyle. "Her seferinde yeni dehşetler icat ediyor. Stragen ve Caalador, Beresa'daki Dacite'i,
378

^

güneyde bir kuvvetimiz olduğuna ikna ettiler ve-" Duraksadı. "Bunları zaten biliyorsun, Sparhawk. Niye nefesimi tüketiyorum?"
"Öyleyse her şey planımıza göre işliyor, değil mi?" dedi Spar-hawk. "Mağlubiyetler yok? Yeni sürprizler yok?"
"Bizim için yok. Ama Cyrgon o kadar iyi durumda değil. Delp-haeler, Scarpa'nm ordusunu neredeyse tamamen dağıttılar, yani Matherion'a yönelik tehlike sönüp gitti. Ailemden bazılarından destek istedim. Onlar da zaman ve mesafeleri sıkıştırıyorlar. Ehlana güvenlikte olur olmaz bir tek sözümle koskoca ordular Cyrga'nm kapılarına dayanacak."
"Khalad'm icadını, diğerlerine haber verdin mi?" dedi Talen.

ilhanx

"Kuzenim Setras, benim için hallediyor. Setras biraz dağınıktır, ama bunu onunla tekrar tekrar konuştum. İşi çok karıştıracağını sanmıyorum. Her şey yerinde. Diğerleri harekete geçmek için bizden haber bekliyorlar, yani artık işe koyulalım, içinizden etrafa ba-kmabilme fırsatı bulabilen oldu mu?"
"Ben dış şehri bir miktar araştırdım, Kutsal Aphrael," dedi Xa-netia. "Anakha, onlarla köle hapishanesinde tutsaklıklarını paylaşmamı akıllıca bulmadı."
Çocuk Tanrıça, Talen'e, geniş, sert bir parşömen ve bir kalem uzattı. "Al," dedi, "sana ödenen parayı hak et."
"Bunları nereden buldun?" diye sordu delikanlı merakla.
"Ceplerimden birindeydiler."
"Senin cebin yok ki, Flüt."
Kız acı dolu, uzun bakışlarından biriyle baktı.
"Ha," dedi oğlan. "Nedense bunu hep unutuyorum. Tamam, Anarae, sen kenti tarif et ben de resmini çizeyim."
Ortaya çıkan çizim - olabildiğince - ayrıntılıydı. "İç kenti çevreleyen surlardan geçemedim," diye özür diledi Xanetia. "Kapılar sürekli kilitli, çünkü Cyrgailer, kendilerini Cynesgalı paralı askerlerden ve sömürdükleri kölelerden üstün görüyorlar."
"Bu şimdilik çalışmamız için yeterli olur," dedi Flüt, Talen'in çizimini gözden geçirirken, dudaklarını büzerek. "Peki, Bevier, kale uzmanı sensin. Zayıf nokta neresi?"
Cyrinik, çizimi biraz inceledi. "Hiç kuyu gördün mü, Anarae?"
"Hayır, Aziz Şövalye."
"Ön kapının tam dışında bir göl var," diye hatırlattı Kalten.

"Kent kuşatıldığında, bu pek işe yaramaz," dedi Bevier. "Surların içinde bir su kaynağı olmalı + sarnıç ya da kuyu gibi. Savun-madakilerin suyu biterse kuşatma oldukça çabuk sona erer."
"Bir kuşatmaya dayanmak, amacıyla kurulduğunu düşünmenin sebebi nedir?" dedi Mirtai. "Kimsenin bulamaması gerekiyor zaten."
"Surlar sadece süs için yapılmış olamayacak kadar kalın ve yüksek. Atana. Cyrga güçlü bir kent ve bu, bir kuşatmaya dayanabilecek şekilde kurulmuş olduğunu gösteriyor. Cyrgailer çok akıllı değiller, ama kimse içinde su olmayan bir kale kurmaz. En iyi tahminim bu, Kutsal Aphrael. Sularını nereden aldıklarını bulun - hem dış hem de iç kentte. Orası zayıf noktaları olabilir. Yoksa iç surun altından bir tünel kazmamız ya da bir yerinden kazımamız gerekebilir."
"Buna gerek kalmayacağını ümit edelim," dedi Aphrael. "Düşman kentinin içindeyiz ve ortalıkta ne kadar dolanırsak keşfedilme olasılığımız o kadar artar. Bir yolu varsa, Ehlana ve Alean'ı bu gece kurtaralım. Ben haber vereyim de, diğerleri harekete geçsinler. Kimse bu gece pek uyuyamayacak, ama bu konuda yapılabilecek pek bir şey yok. Xanetia, gidip su ara. Siz diğerleriniz, burada kalın. Döndüğümüzde, sizi etrafta aramak istemiyoruz."
"Delirdin mi, Gardas?" diye sordu Bergsten, tepeden tırnağa zırhlı Alcione şövalyesine. Thalesialı din adamı şövalyenin yanında duran çiftçi suratlı delikanlıya bakmayı reddediyordu. "Onun var olduğunu bile kabul etmemem gerekiyor, bırak oturup konuşmayı."
"Aphrael bu konuda çekilmez olabileceğinizi söylemişti, Bergsten," dedi Sör Gardas'ın yanında din adamının çadırına gelen kişi. "Mucizevi bir şeyler yapsam işe yarar mı?"
"Tanrım!" dedi Bergsten. "Lütfen böyle bir şey yapma! Zaten başım yeterince belada!"
"Onu ziyaret ettiğimde Dolmant da bazı sorunlar yaşamıştı," diye belirtti Aphrael'in kuzeni. "Siz, Elene Tanrısı'nın hizmetkârları bazı tuhaf fikirlere sahipsiniz. O bizi görünce heyecanlanmıyor, siz niye heyecanlanıyorsunuz? Neyse, bu kriz geçene kadar normal kurallar iptal edildi zaten. Edaemus ve Atan Tanrısı bile aramıza katıldı - ki binlerce yıldır bizimle konuşmuyorlardı. Aphrael, sana Klael'in yanında getirdiği askerlerle ilgili bir şeyler anlatmamı istiyor. Khalad adında biri, onları yok edecek bir yöntem geliştirmiş."

"Bunu Gardas'a anlat," diye önerdi Bergsten. "O bana iletir, böylece başım belaya girmez."
"Üzgünüm Bergsten, ama Aphrael, bunu sana söylemem konusunda ısrarlı. Benim sadece bir düş ya da öyle bir şey olduğumu varsay." Setras'm yüzünde biraz şaşkın bir ifade belirmişti ve kocaman parlak gözleri bir kavrayamama durumunda olduğunu gösteriyordu. "Bunu tam olarak anlayabilmiş değilim," diye itiraf etti çocuk, "Aphrael benden çok daha zekidir - ama birbirimizi çok severiz, bu yüzden salaklığımı yüzüme fazla vurmaz. O çok kibardır. Hatta bazen çekilmez olmasına rağmen sizin Tanrınıza bile iyi davranır - nerede kalmıştım?"

ilhanx

"Ee," dedi Sör Gardas yumuşakça, "Ekselans'a, Klael'in askerlerinden bahsedecektiniz, Kutsal Setras."
"Öyle mi?" Koca gözleri boştu. "Nerede kalmıştım? Beni sıkış-tırmamalısın, Gardas. Dikkatimin çok kolay dağıldığını bilirsin."
"Evet, Kutsal Setras. Bu aklıma gelmişti."
"Neyse," diye devam etti Setras, "bu Khalad denen kişi - anladığım kadarıyla, müthiş zeki, genç bir adam - Klael'in askerlerinin soluduğu berbat şeyle, onun "ateş gazı" dediği bir şey arasında benzerlik olabileceğini fark etmiş. Neden bahsettiği konusunda bir fikrin var mı, Bergsten?" diye sordu bir an şüpheye düşen Setras. "Sana ben de, Gardas gibi 'Ekselansları' mı demeliyim? Gerçekten o kadar kudretli misin? Bana acaip iri ve hantal görünüyorsun."
"Bu resmi bir hitabet şeklidir, Kutsal Kişi," dedi Sör Gardas.
"Ya. Aramızda resmiyete gerek yok, değil mi? Artık neredeyse eski dostlar sayılırız, değil mi?"
Emsat Başpiskoposu zorlukla yutkundu. Sonra iç çekti. "Evet, Kutsal Setras," dedi. "Sanırım öyleyiz. Niye bana, Sparhawk'in seyisinin geliştirdiği şu yöntemi anlatmaya devam etmiyorsunuz?"
"Elbette. Oh, bir şey daha var. Yarın sabah, Cyrga'nın kapılarında olmamız gerekiyor."
"Lütfen Atana Liatris," diyordu Barones Melidere, sabırla, Sa-rabian'ın Atan eşine, "girişimde bulunmalarını biz istiyoruz."
"Çok tehlikeli," dedi Liatris, inatçı bir şekilde. "Chacole ve To-rellia'yı öldürürsem, diğerleri kaçar ve bu iş biter."
"Ama başka kimlerin işin içinde olduğunu öğrenemeyiz," diye

açıkladı Emban. "Tekrar denemeyeceklerine de emin olamayız."
Prenses Danae, onların biraz uzağında kucağına kıvrılmış Mmrfla birlikte oturuyordu. Gözlerinin önünde, birbirinin üzerine giren iki resim gibi garip bir görüntü vardı. Sanki Cyrga'nm karanlık sokakları, oturma odasmdakilerin tam arkasmdaydı.
"Endişen beni duygulandırıyor, Liatris," diyordu Sarabian. "Ama göründüğüm kadar çaresiz değilim." Kılıcını kaldırıp savurdu.
"Üstelik yakınında muhafızlarımız olacak," diye ekledi Dışişleri Bakanı Oscagne. "Chacole ve Torellia, hükümetin içindeki birilerinden yardım alıyor olmalılar - büyük ihtimalle, eski darbe girişiminden kalma birileri."
"Onları öldürmeden önce onun kimliğim ağızlarından koparırım," diye açıkladı Liatris.
Sarabian, "koparırım," lafı üzerine ir kildi.
"Yaklaştık, Kutsal Aphrael." Xanetia'nm sesi, aynı anda hem uzaklardan hem de çok yakından gelir gibiydi. "Su kokusu aldığımı düşünüyorum." Yürüdükleri karanlık dar sokak, yüz adım ile-rilerindeki bir tür meydana açılıyordu.
"Hepsini yakalayalım, Liatris," diyordu Elysoun. "Chacole ve Torellia'dan birkaç isim koparabilirsin, ama suikastçıları iş üzerinde yakalarsak tüm sarayı onlardan temizleyebiliriz. Yoksa kocamız, hayatının geri kalanını kılıcını çekmiş olarak geçirmek zorunda kalır."
"Dinle!" diye fısıldadı Xanetia. "Akan su sesi duyuyorum."
Danae yoğunlaşmak için kendini fazlasıyla zorladı. Her şeyi ayrı tutmaya çalışmak çok yorucuydu.
"Bunu söylemekten gerçekten nefret ediyorum, Liatris," diyordu, Sarabian, pişmanlıkla. "Ama Chacole ve Torellia'yı öldürmeni yasaklıyorum. Onlarla, suikastçılar beni öldürmeye çalıştıktan sonra hesaplaşacağız."
"Kocam nasıl emrederlerse," dedi Liatris.
"Yapmam istediğim şey, Elysoun ve Gahennas'ı koruman," diye devam etti. "Gahennas büyük ihtimalle şu anda daha büyük tehlikede. Elysoun bu işin içindeki insanlar için hâlâ yararlı, ama Gahennas, bilmesini istediklerinden daha fazlasını biliyor. Eminim onu öldürmeye çalışacaklar, bu yüzden onu hemen bu gece Kadınlar Sarayı'ndan çıkaralım."
"Sokağın altında, Kutsal Kişi," dedi Xanetia. "Bana öyle geliyor

ki, ayağımızın altından bir miktar su akıyor."
"Gerçekten de," dedi Çocuk Tanrıça, "sesi, kaynağına doğru takip-edelim. Burada, dış kentte, suya ulaşmanın bir yolu olmalı."
"Sen bu işe nasıl bulaştın, Elysoun?" diye soruyordu Liatris.
Elysoun omuz silkti. "Benim, siz diğerlerinden daha fazla hareket özgürlüğüm var. Chacole'nin Kadınlar Sarayı'ndan dışarı mesajlarını taşıyacak birine ihtiyacı vardı. Planına kanmış gibi yaptım. Chacole'yi kandırmak zor olmadı. Ne de olsa, o bir Cynesgalı."

ilhanx

"Burada, Kutsal Kişi," diye fısıldadı Xanetia, kaba taşların arasına yerleştirilmiş demir bir kapağın üzerine elini koyarak. "Demirin altından bile suyun akışını hissedebiliyorsun."
"Sen diyorsan öyledir, Anarae," diye, demire dokunmanın düşüncesiyle bile irkilerek yanıtladı. "Bunu nasıl açıyorlar?"
"Bu halkalar, kapağın kaldırılabileceğini gösteriyor."
"Diğerlerini getirelim. Bevier'in aradığı zayıf nokta bu olabilir."
Danae esnedi. Her şey kontrol altında görünüyordu. Koltuğuna kıvrıldı, Mmrr'ı kollarının arasına alıp anında uykuya daldı.
"Yani sen onu şöyle?" diye sordu Talen parmaklarını oynatarak.
"Bu demir, Talen," dedi Flüt, abartılı bir sabırla.
"Ne yani? Ne alakası var ki?"
Kız titredi. "Demirin dokunuşuna dayanamam."
Bevier kıza dikkatle baktı. "Bhelliom da aynı dertten muzdarip."
"Evet. Ne olmuş?"
"Bu belli bir akrabalık olduğunu gösteriyor."
"Kavrayış gücün şaşırtıcı, Bevier." *
"Nazik ol," diye azarladı Sparhawk.
"Demirin nesi var ki?" diye sordu Talen. "Soğuk, sert, onu çeşitli şekillerde dövebilirsin ve paslanır."
"Bu hoş bir akademik tanımlama oldu. Sen mıknatıs taşı nedir bilir misin?"
"Başka bir demiri tutan bir parça demir filizi, değil mi? Platime'ın eskiden manyetizma diye bir şeyden bahsettiğini duymuştum."
"Hem de onu gerçekten dinledin ha? Ne şaşırtıcı."
"işte, bu yüzden Bhelliom kendini safirin içinde dondurdu!" diye haykırdı Bevier. "Demirin manyetizması yüzünden, değil mi? Bhelliom buna dayanamıyor - sen de dayanamıyorsun?"

"Lütfen, Bevier/' dedi Aphrael, zayıfça. "Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor. Şimdi demirden konuşmayalım. Sudan konuşalım. Burada, dış kentte sokakların altından akan bir nehir ya da akarsu var ve iç surlara doğru akıyor. Buraya yakın bir yerde, sokağın ortasına konmuş geniş demir bir levha var ve altından akan suyu duyabiliyorsunuz. Sanırım bu aradığınız zayıf nokta olabilir. Su bir tür tünelin içinden akıyor ve tünel, iç kent surunun altından geçiyor - en azından öyle olduğunu umuyorum. Siz beyler, bu demir kapağı benim için kaldırır kaldırmaz, ne olduğunu anlayacağım."
"Sokaklarda devriye gördünüz mü?" diye sordu Kalten.
"Hayır, Aziz Şövalye," dedi Xanetia. "Yüzlerce yıllık alışkanlıklar dış kentin savunmasıyla görevli Cynesgalılan dikkatsizleştirmiş."
"Bir hırsızın rüyası," diye mırıldandı Talen. "Bu kentte çok zengin olabilirim."
"Ne çalacaksın ki?" dedi Aphrael. "Cyrgailer, altın ve gümüşe değer vermezler."
"Para olarak ne kullanıyorlar?"
"Kullanmıyorlar. Paraya ihtiyaçları yok. Cynesgalılar onlara gereken her şeyi sağlıyorlar, parayı düşünmeleri bile gerekmiyor."
"Bu canavarca!"
"Ekonomi hakkında başka zaman tartışırız. Şimdi su yolunu incelemek istiyorum."
"Seni salak!" diye kızıyordu generaline, Kraliçe Betuana.
"Öğrenmemiz gerekiyordu, Betuana-Kraliçe," dedi Engessa. "Ve şahsen gitmeyeceğim yere, başkasını da göndermem."
Betuana, geleneksel yasa bürünmeyi bir tarafa bırakmıştı. "Senden memnun değilim, Engessa-Atan! Klasl-canavarlarıyla son karşılaşman sana hiçbir şey öğretmedi mi? Mağaranın içinde bekliyor olabilirlerdi ve onlarla tekrar yalnız karşılaşacaktın."
"Böyle yapacaklarım düşünmek pek mantıklı olmazdı," dedi adam katı bir şekilde. "Aphrael'in habercisi, Klasl-canavarlarının, başka bir havayı soluyabilecekleri mağaralara sığındıklarını söylemişti. Mağaranm girişindeki hava, içerdeki havayla aynı olmazdı. Zaten pek önemli değil artık. İş halledildi, kimseye zarar gelmedi."
Kadın kızgınlığını zaptedebilmek için büyük çaba harcıyordu. "Ve salakça eyleminizle neyi kanıtlamış oldunuz, Engessa-Atan?"

ilhanx

"Klael-canavarları mağarayı mühürlemişlerdi, Betuana-Kraliçe. ? Yüz adım içeride çelik bir duvar var. Bunun açılabileceğini düşün-I mek mantıklı. Klael-canavarları engelin gerisine çekilip kapıyı ka-I pıyor ve bir süre rahat soluyabiliyorlar. Sonra çıkıp saldırıyorlar."
"Bu bilgi, hayatını tehlikeye atmaya değer miydi?"
"Keşfetmemiz gerekiyor, Kraliçem. Kring-Domi'nin geliştirdiği I taktikler bizi Klael-canavarlarından uzak tutuyor, ama böyle kaçmaktan hoşlanmıyorum."
Betuana'nm bakışları sertleşti. "Benim de," diye itiraf etti. "Her arkamı dönüp kaçtığımda, kocamın anısına şerefsizlik ediyorum."
"Aphrael'in kuzeni bize, Khalad-Seyis'in, Klael-canavarlannın soluduğu hava bizimkiyle karıştığında yandığmı keşfettiğini söyledi."
"Daha önce havanın yandığını hiç görmemiştim."
"Ben de. Klael-canâvarları için hazırladığım tuzak çalışırsa, ikimiz de nasıl yandığını görebiliriz."
"Ne tür bir tuzak, Engessa-Atan?"
"Bir fener, Kraliçem - iyi saklanmış bir fener."
"Bir fener mi? hepsi bu mu?"
"Khalad-seyis haklıysa, yeterli olması gerekir. Feneri öyle sakladım ki, Klael-canavarları yemden dışarı çıkmak için kapıyı açtıklarında ışığını görmeyecekler. Onlar fark edemeden havaları bizimkiyle karışacak ve karışım fenerimin içinde yanan muma ulaşacak. O zaman, Khalad-seyis haklımıymış anlayacağız."
"Yani kapıyı açmalarmı beklemeliyiz. Onları o yanan havanın öldürdüğünden emin olmadıkça arkamda bırakmayacağım. Ulath-Şö-valye'nin dediği gibi sadece bir aptal arkasında düşman bırakır."
Bir kayanın ardına saklandılar, yıldızların ışığında zar zor seçilebilen mağara ağzına gözlerini dikip beklediler. "Kapıyı açmalarından önce, çok zaman geçebilir, Kraliçem," diye belirtti Engessa.
"Engessa-Atan," dedi Betuana, ciddiyetle. "Sizin resmiyetinizin yersiz olduğunu uzunca bir zamandır düşünmekteyim. Biz askeriz, yoldaşız. Lütfen bana buna göre hitap edin."
"Nasıl dilerseniz, Betuana-Atana."
Koca doruğu ve mağaranın karanlık ağzını gözetleyerek sabırla beklediler. Derken, yeraltından gelen gökgürültüsü gibi sarsıcı bir patlama sessizliği yırtıp toprağı sarstı ve mağaranın ağzından kaynayan kocaman bir ateş dalgası, yakınlarda büyüyen birkaç cılız

çalıyı tütsüleyerek fışkırdı. Ateş sanki saatlerce mağaradan aktı, ardından her şey yavaş yavaş yatıştı.
Engessa ve kraliçesi, bu ani patlamadan şaşkına dönmüş bir şekilde, hayret içinde bakakalmışlardı. Nihayet, Betuana ayağa kalktı. "Artık havayı yanarken gördüm," diye belirtti soğukkanlı bir şekilde. "Sanırım, beklemeye deydi."
Hâlâ sarsıntının etkisinden kurtulamamış yoldaşına gülümsedi. "Sen iyi tuzaklar kuruyorsun, Engessa-Atan, ama şimdi Troll'lere katılmak için acele etmeliyiz. Ulath-Şövalye, yarın sabah Cyrga'da olmamız gerektiğini söylüyor."
"Nasıl isterseniz, Betuana-Atan."
"Ben 'kaldır' deyince," dedi Sparhawk, ellerini halkanın yanma yerleştirerek. "Geri yerleştirirken, ses çıkmasın. Tamam, kaldır."
Kalten, Bevier, Mirtai ve Sparhawk, yıpranmış kaba taşlar arasındaki paslı kapağı kaldırabilmek için gerildiler.
"Dikkatli ol," dedi Talen Mirtai'ye. "Sakın içeri düşme."
"Sen mi düşmek istiyorsun?" diye sordu kız.
Geniş dörtgen deliği kısmen açıkta bırakana kadar, koca ağırlığı yana doğru çektiler. "Yere koyun," dedi Sparhawk, sıkılı dişlerinin arasından. "Yavaşça," diye ekledi.
Kapağı yavaşça taşların üzerine indirdiler.
"Bir evi kaldırmak daha kolay olur," diye mızıldandı Kalten.
"Arkanızı dönün," diye emretti Flüt.
"Bunu yapman şart mı?" dedi Talen. "Bu da uçmak gibi mi?"
"Sadece arkanı dön, Talen."
"Giysileri unutma," dedi Sparhawk.
"Sadece ayağıma dolanırlar. Göreceğin şeyden hoşlanmıyorsan bakma." Sesi şimdiden daha dolgundu.
Bevier gözlerini sıkı sıkı kapamıştı ve dudakları kıpırdıyordu. Belli ki dua ediyordu - var gücüyle.
"Hemen dönerim. Bir yere ayrılmayın."

ilhanx

Onlara saatler gibi gelen bir süre beklediler. Sonra altlarında hafif bir şıpırtı duydular. Şıpırtıya, boğuk gülüşmeler eşlik ediyordu.
Talen, dört köşe deliğin yanında diz çöktü. "İyi misin?"
"İyiyim."
"O kadar komik olan nedir?"

"Cyrgailer. Ne kadar aptal olduklarına inanamazsın."
"Şimdi ne yaptılar?"
"Su, dış duvarın tam yanındaki bir artezyen kaynağından geliyor. Cyrgailer etrafına bir sarnıç kurmuşlar. Sonra da, başkentlerini üzerine kurdukları dağın eteğindeki çok geniş bir havuza su taşımak için iç kentin suru altından giden bir tünel yapmışlar."
"Bunda ne var ki?"
"Hiçbir şey - bu noktaya kadar. Bevier'in fark ettiği şeyi onlar da görmüş. Su kaynaklan bir zayıflık. Böylece, tünelin ağzına bir taş kafes kurmuşlar. Kimse sarnıçtan tünele giremez."
"Hâlâ bunda gülecek ne var anlamadım."
"Ben de ona geliyorum. Bu tünele giden dehliz sonradan eklenmiş - belki tüneli temizleyebilmek için, içeri girebilsinler diye."
"Bu fena bir fikir gibi görünmüyor. Ne de olsa içme suyu."
"Evet, ama dehlizi kazarken, bir şeyi unutmuşlar. Tünelin diğer ucu - ikinci duvarlarının içine denk gelen - tamamıyla açık. Ne parmaklıklar var, ne zincirler, hiçbir şey."
"Ciddi olamazsın!"
"Diisem dilim yepyeşil ossun!"
"Bu düşündüğümden de.kolay olacak," dedi Kalten. Eğilip karanlığın içine baktı. "Akıntı hızlı mı?" diye sordu.
"Yeterince hızlı. Ama sorun değil. Sizi dosdoğru sürükleyecek, böylece nefeslerinizi çok uzun süre tutmanız gerekmeyecek."
"Ne yapmamız dedin?" dedi Kalten, sesi çatlak çatlak çıkarak.
"Nefesinizi tutmanız. Suyun altından yüzeceksiniz."
"Ben değil," dedi adam, cansız bir sesle.
"Yüzmeyi biliyorsun, değil mi?"
"Gerekirse, tam teçhizat bile yüzebilirim."
"Öyleyse sorun nedir?"
"Suyun altından yüzemem. Paniğe kapılıyorum."
"Kalten'in kafası suyun içine girer girmez, çığlık atmaya başlıyor," dedi Sparhawk.
"Bunu yapamaz. Boğulur."
"Kesinlikle. Suyu içinden çıkarmak için kaç kere üzerine çıktım. Biz çocukken, başımıza hep gelirdi."
"Oh, tatlım," dedi Aphrael. "Bunu hiç hesaba katmamıştım."

yirmi dokuzuncu bölüm

AY NEREDEYSE DOLUNAY halindeydi ve solgun bir şafak-mışçasma parıldarken doğu ufkunu kızıla boyuyordu. Parlak beyaz tuz düzlüklerinin üzerinde tüm ağırlığı ile yükselirken, yavaş yavaş olanca haşmetini gözler önüne seriyordu.
"Ulu Tanrım!" diye haykırdı Berit, çevresini saran dehşete bakarak. Yıldızların solgun ışığında, yuvarlak beyaz taşlar gibi görünen şeyler, şimdi sessiz bir sızlanışla gökyüzüne bakan kemik karmaşası arasında yerleşmiş kurukafalar olarak belirmişti.
"Doğru yere gelmişiz gibi," dedi Khalad. "Sparhawk'm bıraktığı notta, Kemikler Ovası'ndan bahsediliyordu."
"Sonsuza dek gidiyor!" diye yutkundu Berit, batıya bakarak.
"Öyle olmadığını umalım." Khalad dikkatle batıya bakmaya başladı. Korkunç düzlüğün çok ötesinde, alçak bir sıradağlar dizisinin ortasında yansıyan bir ışığı gösterdi. "İşte orada."
"Ne nerede?"
"İşaretimiz. Sparhawk buna Cyrgon Sütunları diyor. Oradaki bir şeyler, ay ışığını yansıtıyor. Oraya doğru at sürmemiz lazım."
"Bu da kim?" diye tısladı Berit. Kemiklerin parladığı çölden onlara doğru yürüyen bir şekli gösterdi.

ilhanx

Khalad kılıcını gevşetti. "Belki Kragefden gelen yeni bir nottur," diye mırıldandı. "Dikkatli olmaya başlayalım, Lordum. Sanırım işlevimizi yitireceğimiz noktaya yaklaşmaya başlıyoruz."
Çölden çıkıp gelen şekil, gezintiye çıkmış gibiydi ve yaklaştığında yüz hatlarını seçebildiler.
"Kendini kolla, Khalad!" diye tısladı Berit. "Bu bir insan değil!"
Khalad da hissetmişti. Tanımlanacak bir şey değildi, sadece insanların sahip olmadığı bir havaya sahip insanı aşan bir varlık hissiydi. Olağanüstü yakışıklı genç bir erkekti. Sık bukleleri, klasik yüz

hatları ve büyük, parlak gözleri vardı. "Ah, işte buradasınız, baylar," dedi akıcı bir Elenece ve uygar bir edayla. "Her yerde sizi arıyordum." Etrafına bakındı. "Burası gerçekten lanetli bir yer, sizce de değil mi? Tam Cyrgailere yakışan türden bir yer. Cyrgon fazlasıyla yoldan çıkmış biri. Çirkinliğe hayran. Onunla hiç karşılaştınız mı? Korkunç bir tip. Hiç güzellik hissi yok." Yeniden parlak, belirsiz bir gülümseme yolladı. "Beni kuzenim Aphrael yolladı. Kendisi gelecekti, ama şu anda çok meşgul - ama Aphrael hep meşguldür, değil mi? Bir kenarda sakince oturmaya dayanamaz." Kaşlarını çattı. "Size bir şey söylememi istemişti." Kaşlarını daha da çattı. "Neydi? Son zamanlarda belleğim çok zayıfladı." Bir elini kaldırdı. "Hayır. Siz söylemeyin. Bir dakika içinde hatırlarım. Ama çok önemliydi ve acele etmemiz gerekiyor. Yolda düşünürüm." Etrafına bakındı. "Siz beyler, iyi bir rastlantı eseri hangi yöne gitmemiz gerektiğini biliyor musunuz?"
'İşe yaramaz, Aphrael," dedi Kalten, karamsar bir şekilde. "Ölesiye sarhoşken de denedim ve aynı şey oldu. Su başımın üzerini kaplayınca deliye dönüyorum."
"Sadece bir dene, Kalten," dedi pek giysisi olmayan Tanrıça. "Seni gerçekten gevşetecek." Maşrapayı eline sokuşturdu.
Kalten şüpheyle sıvıyı kokladı. "Güzel kokuyor. Nedir bu?"
"Biz bunu davetlerde içeriz."
"Tanrıların birası mı?" Gözleri parladı. "Öyleyse iyi." Dikkatli bir yudum aldı. "İyi," dedi keyifle, "içki dediğinin tadı böyle olmalı."
"Hepsini iç," dedi kız, ona dikkatle bakarak.
"Zevkle." Kafasına dikip boşalttı, dudaklarını sildi. "Gerçekten iyi. Bir adam bunun tarifine sahipse o-" Durdu, gözleri parlıyordu.
"Onu yere yatırın," dedi kız. "Çabuk, sertleşmeye başlamadan. Onu tünelde sürüklerken, çörek gibi kıvrık olmasını istemiyorum."
Talen, kahkahasını bastırmak için iki elini de ağzına bastırmak zorunda kalmıştı.
"Senin derdin nedir?" diye sordu Tanrıça, sertçe.
"Hiçbir şey," diye yutkundu delikanlı. "Hiçbir şey yok."
"Bununla çok işim var," diye mırıldandı Aphrael, Sparhawk'a.
"İşe yarayacak mı?" diye sordu Sparhawk. "Yani onu boğmadan, bilinçsiz birini gerçekten suyun altında sürükleyebilir misin?"

"Solumasını durduracağım." Diğerlerine baktı. "Hiçbirinizin bana yardım etmeye kalkışmasını istemiyorum. Siz sadece, kendinizi oradan geçirmeye yoğunlaşın. Benim solumam gerekmiyor, ama sizin gerekiyor ve oraya vardıktan sonra, sizi teker teker o havuzdan çıkarmakla bir saatimi harcamak istemiyorum. Şimdi, başka söylemediği sorunları olan var mı? Bunları konuşmanm tam zamanı - hepimiz suyun altına girmeden." Dikkatle Beviefe baktı. "Bana söylemek istediğiniz bir şey var mı, Aziz Şövalye? Krizde gibisiniz."
"Bir şey yok, Kutsal Kişi," diye geveledi. "İyiyim. Ben balık gibi yüzerim."Ama adam Aphrael'e bakmamayı tercih ediyordu.
"Öyleyse seni rahatsız eden nedir?"
"Söylemesem daha iyi."
Tanrıça iç çekti. "Erkekler." İç sura doğru akan görünmeyen suya inen deliğin yanma tırmandı. "Kalten'i getirin. Başlayalım."
"Bu konuda bir şeyler yapabilmeyi gerçekten isterdim," dedi Sephrenia, Vanion'a. Kum tepesinin ucundan köle tacirlerinin kampına bakıyorlardı.
"Ben de aşkım, ama biraz beklesek iyi olur kanısındayım. Her şey yolunda giderse, Cyrga'ya vardıklarında, onları orada bekliyor olacağız." Adam biraz daha dikildi. "Sanırım izledikleri yolun ötesinde, tuz düzlükleri var."
"Ay yükselince kesin olarak belli olur," dedi Sephrenia.
"Aphrael'den bir haber aldın mı?"

ilhanx

"Anlamlı hiçbir haber alamadım. Aynı anda iki yerde olduğunda, yanküar çok kafa kanştırıcı oluyor. Anladığım, Matherion'da işler kaynama noktasına ulaşmakta, Sparhawk ve o yüzüyorlar."
"Yüzmek mi? Burası bir çöl, Sephrenia."
"Evet, ben de fark ettim. Ama yine de, içinde yüzecek bir şeyler bulmuşlar." Kadın duraksadı. "Kalten yüzme bilir mi?"
"Fazla su şıpırdatır, ama suya batmamayı başarır. Yine de pek zarif göründüğünü söyleyemem. Niye sordun?"
"Onunla bazı sorunlar yaşıyor ve bu sorunlar yüzmeyle alakalı. Gidip diğerlerine katılalım, bir tanem. Köle tacirlerini sadece görmek bile, kanımı tepeme çıkarmaya yetiyor."
Kum tepesinin dibine doğru kaydılar ve zırhlı askerlerine doğru sığ bir çukur boyunca yürüdüler.
390

Cyrinik şövalyesi Sör Launesse, bir kenarda, iri yan, karmaşık bukleli, kalın kaşlı, geniş omuzlu ve klasik tavırlı bir kişinin yanında duruyordu. "Sephrenia!" diye bağırdı belirgin şekilde insan olmayan varlık, Thalesia'dan bile duyulabilecek bir sesle. "İyi ki karşılaştık!"
"İyi ki karşılaştık, Kutsal Romalic," dedi kadın bezgince iç çekerek.
"Lütfen, aşkım," dedi adam. "Ona, sesini alçaltmasmı söyle."
"Onu başka kimse duyamaz. Tanrılar yüksek sesle konuşur -ama sadece bazı kulaklara."
"Kız kardeşin sana selamlarını iletmemi rica etti/'diye gürledi Romalic, gökgürültüsü gibi bir sesle.
"Bu selamları getirmen çok kibarca, Kutsal kişi."
"Kibarlık ve nezaket bir yana, Sephrenia," dedi devasa Tanrı, muazzam parmaklarıyla sakalım tarayarak. "Hepimize hizmet etmeye ve layık olduğun konuma geçmeye hazır mısın?"
"Ben buna layık değilim, Kutsal Kişi," dedi kadın, alçakgönüllülükle. "Eminim, daha bilge ve daha uygun kişiler vardır."
"Bu da ne?" diye sordu Vanion.
"Uzun zamandır sürüp giden bir konu, bir tanem. Yüzyıllardır bundan uzak durmayı başarmıştım. Ama Romalic sürekli olarak konuyu yeniden açıyor."
Vanion'un aklında her şey yerine oturdu. "Sephrenia!" diye yutkundu. "Senin Üst Rahibe olmanı istiyorlar, değil mi?"
"Aphrael yüzünden Vanion. Bunu bana önererek onu kandıra-bileceklerini düşünüyorlar. Ben bunu gerçekten istemiyorum, onlar da bu konumu gerçekten bana vermek istemiyor, ama ondan korkuyorlar ve bu şekilde onu yatıştırabileceklerini düşünüyorlar."
"Aphrael acele etmenizi rica ediyor," diye bildirdi Romalic. "Hepinizin şafakta Cyrga'nm kapılarına dayanmanız gerekiyor, çünkü bu gece, karar gecesi, Cyrgon hatta Klael'le yüzleşme gecesi ve umarız ki, zafer gecesi. Şu anda, Anakha, Saklı Şehifin sokaklarında hedefine doğru hayalet gibi ilerliyor. Haydi acele edelim." Sesini daha da yükseltti. "Hedefimiz Cyrga!" diye gürledi.
"Hep böyle midir?" diye mırıldandı Vanion.
"Romalic mi? Evet. Cyrinic şövalyeleri için mükemmel uygunlukta. Gel, bir tanem. Cyrga'ya gidelim."
391

Tepelerinde yanıp sönen solgun ışıklar vardı ama Sparhawk suyun yüzeyine çıkıp tuttuğu havayı patlarcasına boşalttığında, havuz mürekkebimsi bir karanlık içindeydi.
"Kalten," dediğini duydu Aphrael'in. "Uyan artık."
Oldukça heyecanlı bir çığlık ve bir sürü şapırtı duyuldu.
"Kes şunu," dedi Tanrıça. "Geçti ve başına hiçbir şey gelmedi. Xanetia, tatlım, biraz ışık verebilir misin?"
"Tabii ki, Kutsal Kişi," dedi Anarae, yüzü parlamaya başladı.
"Hepimiz burda mıyız?" diye sordu Aphrael etrafına bakma-rak. Xanetia'mn ışığı yavaş yavaş artınca, Sparhawk, Tannça'nm sadece bileklerine kadar suyun içinde olduğunu ve Kalten'i ceketinin arkasından tutmakta olduğunu gördü.
"Bana yardım etmek ister misin, Sparhawk?" dedi Bevier.
"Tamam." Sparhawk, Cyrinik şövalyeye doğru yüzdü ve birlikte tünelden geçerlerken Bevier'in ardı sıra çektiği ipi toparladılar. İpin diğer ucunda, sıkıca sarmalanmış zincir zırhlar ve kılıçlar vardı.
"Biraz bekle," dedi, ip birden gerildiğinde Bevier. "Bir yere takıldı." Birkaç derin nefes alıp daldı ve ipi tutarak uzaklaştı.
Sparhawk, farkına varmadan nefesini tutarak bekledi. Derken ip serbest kaldı ve hızla çekildi. Bevier tekrar su yüzüne fırlayıp ciğerlerindeki havayı boşalttı.
"Yarı balık olmadığına emin misin?" diye sordu Sparhawk.

ilhanx

"Ciğerlerim iyidir. Sence kılıçlarımızı çıkarmalı mıyız?"
"Bakalım Aphrael ne diyecek," dedi Sparhawk, etrafına bakma-rak. "Henüz dışarı tırmanabileceğimiz bir yer göremiyorum."
'Şimdi ne olacak?" diye soruyordu Talen, Tanrıçaya. "Burada, kuyunun dibinde yüzüp duruyoruz." Havuzdan yükselen duvarlara baktı. "Şurada bazı delikler var, ama onlara ulaşmanın yolu yok."
"Getirdin mi, Mirtai?" diye sordu Aphrael.
Kadın başıyla onayladı. "Bir dakika beni affedin," diyerek su yüzeyinin altına dalıp giysisini çıkarmaya başladı.
"Ne yapıyor?" diye sordu Talen, berrak sudan içeri bakarak.
"Giysilerini çıkarıyor," dedi Aphrael. "Ve senin yardımına hiç ihtiyacı yok. Gözlerini ait oldukları yerde tut."
"Sen durmadan ortalıkta çıplak geziyorsun," diye karşı çıktı oğlan. "Niye Mirtai'yi soyunurken seyretmemizi umursuyorsun?"
"Bu tamamen farklı bir şey," dedi kız. "Şimdi, söyleneni yap."

Talen, sırtını Mirtai'ye dönecek şekilde, suda döndü. "Onu asla anlayamayacağım," diye homurdandı.
"Anlayacaksın," dedi Kız, esrarengiz bir fısıltıyla. "Ama henüz değil. Birkaç yıl sonra, sana hepsini açıklayacağım."
Mirtai, giysisinin omuzunun üzerine attığı halat demetini tutarak yüzeye çıktı. "Üzerinde durabileceğim bir şey lazım, Aphrael," dedi halatın bir ucuna takılmış kancayı kaldırarak. "Suda kıpırda-şıp dururken bunu atamam."
"Pekâlâ, beyler," dedi Aphrael kesin bir edayla. "Gözler öne."
Sparhawk'in gülümseyişini karanlık gizliyordu. Talen haklıydı. Aphrael kendi çıplaklığını fark etmiyor, ama konu Mirtai olunca işler değişiyordu. Suyun yüzeyinde dikilmek için ayağa kalktığını düşündüğü kadının bacaklarından süzülen suyun sesini duydu.
Ardından Mirtai'nin giderek daha geniş halkalar halinde savurduğu kancalı halatın vınlamasını duydu. Halatın sesi nefeslerini tuttukları bitmez tükenmez bir an için kesildi. Yukarıdaki taşlara çarpan çeliği duydular, sonra kancanın yerine geçerken çıkardığı sürtünme sesini.
"İyi atış," dedi Aphrael.
"Şans," dedi Mirtai. "Genellikle iki üç atış gerekir."
Sparhawk omuzuna birinin dokunduğunu hissetti. "Al," dedi Mirtai, halatı uzatarak. "Ben giyinene kadar, tut. Sonra yukarı tırmanır ve gidip karını buluruz."
"Sen ne yapıyorsun, Bergsten?"
Emsat Başpiskoposu, arkasında belirip kendisine doğru gelen Tanrı'ya bakmak için şaşkınlıkla kafasını çevirdi.
"Acele ediyor olmalıydın, biliyorsun. Aphrael yarın sabah herkesin yerinde olmasını istiyor."
"Klael'in askerlerinden bir kısmına rastladık, Kutsal Kişi," dedi Sör Heldin. "Şu mağaranın içindeler." Sığ çukurun ötesinde zar zor görülebilen bir yarığı gösterdi.
"Niye halletmediniz? Size nasıl yapılacağını anlatmıştım."
"İçeri bir fener koyduk, ama mağaranın içinde bir kapı var, Set-ras-Tanrı," diye açıkladı Atana Maris.
"İyi, o kapıyı açın, sevgili bayan. Yarın sabah gerçekten Cyrga'da olmalıyız. Geç kalırsak, Aphrael bana felaket kızar."

"Nasıl açacağımızı bilseydik, zevkle açardık, Kutsal Kişi," dedi Bergsten. "Gecikmiş olalım veya olmayalım, arkamda o canavarları bırakarak buradan gitmeyeceğim ve eğer bu Aphrael'i kızdıracak-sa çok üzgünüm." Yakışıklı, salak Tanrı her nedense Bergsten'i rahatsız ediyordu.
"Niye her şeyi kendi başıma yapmak zorundayım?" Setras iç çekti. "Burada bekle, ben hallederim ve sonra harekete geçebiliriz. Biliyorsunuz ya, felaket şekilde planın gerisinde kaldık. Yarın sabah orada olmak istiyorsak, yola düşmemiz lazım." Taşlı çukurdan geçerek mağaraya girdi.
"Bu genç gerçekten sabrımı zorluyor," diye mırıldandı Bergsten. "Ona bir şeyi açıklamaya çalışmak, tuğlalarla konuşmak gibi. Nasıl bu kadar - " Bergsten, sapkınlığa yenik düşmeden sustu.
"Geri geliyor," dedi Atana Maris.
"Bunu tahmin ediyordum," dedi Bergsten, belli bir tatminle. "Belli ki, kapı konusunda bizden daha şanslı değilmiş."

ilhanx

Setras, Styricce bir ezgi rrurıldanarak onlara doğru salma salma gelirken, bütün tepe, yeri sarsan, ateşli, muhteşem bir patlamayla sarsıldı. Ateş, öldürücü, kavurucu bir homurtuyla dışarı döküldü, Bergsten ve diğerlerini yere fırlatırken Aphrael'in kuzenini sardı.
"Ulu Tanrım!" diye yutkundu Bergsten, kaynayan ateşe bakarak.
Setras, tek bir saç teli bile dağılmamış olarak, ateşten dışarıya salma salma yürüdü. "İşte oldu," dedi yumuşakça. "O kadar zor değilmiş, değil mi?"
"Kapıyı nasıl açtınız, Kutsal Kişi?" diye merakla sordu Heldin.
"Açmadım, eski dostum," diye gülümsedi Setras. "Aslında, onlar benim için açtılar."
"Niye bunu yapsınlar ki?"
"Çünkü kapıyı çaldım, eski dostum. Kapıyı çaldım. Onlar gibi yamukların bile görgü kurallarından haberi var. Artık gidebilir miyiz?"
"Diğer Cyrgailer onlardan çok korkuyor," dedi Xanetia. "Ve hepsi onlara yol veriyor."
"Irksal farklılıklar olmasaydı bu çok kullanışlı olabilirdi," dedi Bevier.
"Öylesi farklılıklar aşılamaz bir engel değildir, Aziz Şövalye," dedi Xanetia. "Gerekirse, senin ve dostlarının yüz hatları bir kez

daha değiştirilebilir. Sizi gizleyen büyünün yapımında, eminim ki, Kutsal Aphrael, ablasının yerini alabilir."
"Bu konuyu bir dakika içinde görüşebiliriz," dedi Flüt. "Ama öncelikli olarak, sanırım hepimiz, kentin bu kısmının planı hakkında bilgi edinmeliyiz." Tanrıça yeniden onların alışık oldukları biçimine girmiş ve bu Bevier'i oldukça rahatlatmıştı.
"Bence bu tepe doğal bir oluşum değil, Kutsal Kişi," dedi Xane-tia. "Kenarlar aynı diklikte ve tepeye tırmanan sokaklar, sokaktan çok merdiven gibi. Kesişen sokaklar, tepeyi eşit aralıklarla sarmış."
"Hayal güçleri hiç yok, değil mi?" diye belirtti Mirtai. "Etrafta dolanan çok kişi var mı?"
"Hayır, Atana. Saat geç ve çoğu çoktan yataklarına girmiş."
"Bir deneyebiliriz," diye fikir yürüttü Kalten. "Flüt ve Xanetia Cyrgailer gibi görünmemizi sağlayabilirlerse tepeden yukarı yürüyerek gidebiliriz."
"Bu kılıkta değil," diye karşı çıktı Sparhawk.
Talen, kuyunun orta deliğine giden yoldaki gölgelerin arasından sıyrıldı. Pek çok yönden genç hırsız da neredeyse Xanetia kadar görünmez olabiliyordu. "Başka askerler de geliyor," diye fısıldadı.
"Bu devriyeler sıkmaya başladı," dedi Kalten.
"Bunlar diğerleri gibi değil," dedi Talen. "Yan sokaklarda devriye gezmiyorlar. Sadece kentin tepesine giden merdivenlere tırmanıyorlar. Hem de, aynı tip zırh giymiyorlar."
"Onları tarif et, genç efendi Talen," dedi Xanetia, dikkatle.
"Pelerinleri ve göğüs zırhlarında bir tür amblem var. Miğferleri de değişik."
"Öyleyse bunlar Tapınak muhafızlarıdır," dedi Xanetia. "Daha önce onlardan bahsetmiştim. Karşılaştığım birkaç kişinin düşüncelerinden okuduklarıma göre, diğer Cyrgailer onlarla karşılaşmaktan olabildiğince kaçmıyorlar ve onlar geçerken hepsi eğilmek zorunda."
Sparhawk ve Bevier uzun uzun birbirlerine baktılar. "İşte istediğin kılıklar, Sparhawk," dedi Bevier.
"Kaç kişiler?" diye sordu Sparhawk.
"On tane saydım."
Sparhawk durumu gözden geçirdi. "Haydi işe girişelim, ama sessiz olmaya çalışın." Ve onları sokağa açılan yoldan geçirdi.

"Ulu Tanrım, Ulath!" diye haykırdı Itagne. "Bunu sakın yapma! Kalbim neredeyse duracaktı!"
"Affedersin, Itagne," diye özür diledi iri Thalesialı. "Gerçekten de, Yok-Zamandan çıkmanın pek zarif bir yolu yok. Hadi Betuana ve Engessa ile konuşalım."
Kraliçe ve generalinin yanma gitmek için atlarını geri sürdüler.
"Sör Ulath biraz önce haberlerle geldi Majesteleri," dedi Itagne.
"Ya. Haberler iyi mi, kötü mü, Ulath-Şövalye?"
"Her birinden biraz, Majesteleri. Troll'ler buranın birkaç mil doğusundalar."
"Ve iyi haber nedir?"
Adam hafifçe gülümsedi. "İyi haber bu. Kötü haber, buranın güneyinde, Klael'in askerlerinin koca bir kuvvetinin pusuda bekliyor olması. Herhalde bir saat içinde size saldıracaklardır. Yolumuza çıkıyorlar, oysa acele etmemiz lazım. Sparhawk ve diğerleri bu gece Ehlana ve nedimesini kurtaracaklar. Sparhawk, yarın sabah hepimizin kentin önünde toplanmamızı istiyor."

ilhanx

"Öyleyse Klael-canavarlarıyla savaşmalıyız," dedi Kraliçe.
"Sorun çıkarabilirler," diye mırıldandı Itagne.
"Tynian ve ben bazı çözümler geliştirdik," dedi Ulath. "Ama size saygısızlık etmek istemiyoruz, Majesteleri, bu yüzden sizinle bu meseleyi konuşmaya karar verdik. Klael'in askerleri, sizi pusuya düşürmeye hazırlanıyorlar. Bununla kendi kendinize başa çıkmayı tercih ettiğinizi biliyorum, ama harekatın çıkarları adına, bu zevkten vazgeçmeye razı olur muydunuz?" •
"Çözümünüz nedir, Ulath-Şövalye?"
"Emrimde büyük bir kuvvet var, Majesteleri ve oldukça da açlar. Şu anda çölde sıçrayıp oynayacak vaktimiz olmadığına göre, niye Troll'lere, Klael'in askerlerini kahvaltı olarak vermiyoruz?"
• Sör Anosian, Kring ve Tikume'yle konuşmak için atını ileri sürerken biraz sarsılmış görünüyordu.
"Sorun nedir, dost Anosian?" diye siyah zırhlı Pandion'a sordu Tikume. "Hortlak görmüşe benziyorsun."
"Daha da kötüsü, dost Tikume. Biraz önce, bir Tanrı tarafından azarlandım. Pek çok insan bu deneyimden sağ çıkmaz."
"Yine Aphrael mi?" diye tahmin yürüttü Kring.

"Hayır, dost Kring. Bu seferki kuzeni Hanka idi. Çok sert biri. enidian şövalyeleri, büyülerini onun yardımıyla yapıyorlar."
"Senden memnun kalmadı mı?" diye sordu Tikume. "Bu sefer ne yaptm?"
Anosian suratını ekşitti. "Bazen büyülerim biraz baştan savma oluyor," diye itiraf etti. "Aphrael, beni affedebilecek kadar cömert. Ama kuzeni değil." Adam titredi. "Kutsal Hanka bizi biraz koşturacak."
"Ya?"
"Yarın sabah Cyrga'nm kapılarında olmamız gerekiyor."
"Orası ne kadar uzakta?" diye sordu Kring.
"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti Anosian. "Ve bu şartlar altında, sanırım soracak kadar cüretli de olamam. Hanka batıya gitmemizi istiyor."
Tikume kaşlarını çattı. "Ne kadar uzakta olduğunu bilmiyorsak, yarın sabaha oraya varabileceğimizi nereden bileceğiz?"
"Oraya varacağız, merak etme, dost Tikume," dedi Anosian. "Ama artık harekete geçmeliyiz. Kutsal Hanka sürekli olarak sinirli. Hemen batıya gitmeye başlamazsak, bizi buradan alıp Cyrga'ya fırlatmaya karar verebilir."
Tapınak muhafızları, savaştaymış gibi duruyorlardı - pek yeteneği olmayan bir heykeltıraş tarafından duvar süslemelerine kazınmış, sert resmi görüntüler gibiydiler. Kalten adamın kılıcını bir yana savurarak, yumruğunu miğferine geçirdi. Muhafız sallandı ve yavaşça kaldırımının üzerine yığıldı. Kalten suratına okkalı bir tekme attığında, yeniden ayağa kalkmaya çalışıyordu.
"Sessiz ol, Kalten!" diye fısıldadı Sparhawk.
"Özür dilerim. Kendimi kaptırmışım galiba." Kalten eğilip muhafızın göz kapağım kaldırdı. "Akşama kadar uyur," dedi. Doğrulup etrafına bakındı. "Hepsi bu muydu?"
"Bu sonuncusuydu," diye fısıldadı Bevier. "Onları sokağın ortasından kaldıralım. Ay ışığı bu çukura düşmeye başlıyor, yakında ortalık gündüz gibi aydınlanacak."
Kısa, çirkin ve küçük bir kavga olmuştu. Sparhawk ve dostları, karanlık bir ara sokaktan fırlayıp müfrezeye arkadan saldırmışlardı. Başarılarının büyük bölümünü şaşırtma taktiğine borçluydular

normal değildi. Güney kıyısında rahat vermeyen kuvvetler Chyrel-los Kilisesi Şövalyeleri'ne aitti - hepsi büyücüydü - ve bu adamlar gözünüzün önünde yok olup birkaç mil arkanızda tekrar ortaya çıkabilirlerdi. Hâlâ küfürler mırıldanarak yaverini çağırdı. "Sallat!" diye homurdandı. "Bölükleri uyandır. Hazırlanmalarını söyle! Eğer bu lanet olası şövalyeler buradan Sarna'ya geçiyorlarsa, nehrin bu kıyısına adımlarını bile atamadan onlara saldırmalıyız."
"Bu da şu söylentilerden biri, Generalim," dedi yaveri, Yüzbaşı Jodral'a küçümsemeyle bakarak. "Ne zaman salağın teki bir kayıkta üç balıkçı görse nehrin geçildiği haberini alıyoruz."
"Biliyorum, Sallat, ama dikkat etmek zorundayım. Şövalyelerin bu nehirden geçmelerine izin verirsem, Kral Jaluah kellemi uçurtur." General, çaresiz bir şekilde ellerini iki yana açtı. "Başka ne yapabilirim ki?" diyerek tekrar küfretti. "Hücum borusunu çal, Sallat. Belki bu kez nehre ulaştığımızda gerçek birileriyle karşılaşırız."
Zalasta iki rehineyi küçük ama artık titizlikle temizlenmiş hücrelerine, yarasa kanatlı Klael ile yaptıkları gizli, sessiz görüşmelerin birinden daha geri getirirken Alean şiddetle titriyor ve Ehlana tüm duyguları

ilhanx

emilmiş gibi hissediyordu. Bu sonsuz zekânın tuhaf yumuşak taramasında sapıkça bir baştan çıkarıcılık vardı ve bu iş bittiğinde Ehlana kendisini daima zulme uğrayıp aldatılmış gibi hissediyordu.
"Bu son seferdi, Ehlana," dedi Zalasta özür dilercesine. "Eğer seni rahatlatacaksa, kocan onu hâlâ şaşırtıyor. Bu kadar güce sahip bir yaratığın, isteye isteye itaat etmesine - "
"Sıradan bir kadına mı, Zalasta?" diye bitkince sordu Ehlana.
"Hayır, Ehlana, konu bu değil. Klael'in egemen olduğu bazı dünyalar, tamamen dişiler tarafından idare ediliyor. Erkekler sadece damızlık olarak kullanılıyor. Sadece senin ve Sparhawk'in arasındaki ilişkiyi anlayamıyor."
"Ona aşkm anlamını açıklayabilirsin, Zalasta," Kadın bir an durakladı. "Ama sen de zâten aşkı anlamıyorsun, değil mi?"
Adamın yüzü soğuklaştı. "İyi geceler, Majesteleri," dedi duygusuz bir sesle. Sonra döndü ve hücrenin kapısını ardından kapayıp kilitledi.
Kapının kapatılmasının yankısı dinmeden kadın kulağını kapıya

yapıştırmıştı bile.
"Onlardan korkmuyorum," dediğini duydu Kral Santheocles'in.
"Öyleyse sen düşündüğümden de daha büyük bir salaksın/' dedi Zalasta. "Tüm müttefiklerin sistematik bir şekilde safdışı edildi ve düşmanların dört yanını sardı."
"Biz Cyrgaiyiz," diye ısrar etti Santheocles. "Kimse karşımızda dayanamaz."
"Bu onbin yıl önce, postlara bürünmüş düşmanlarınızın çakmaktaşı uçlu mızraklarla size saldırdığı zamanlar için geçerli olabilir, ama şimdi karşınızda, çelik zırhlı Kilise Şövalyeleri var. Parmak uçla-nyla askerlerinizi öldürebilecek Atanlarla karşı karşıyasınız. Rüzgâr gibi saflarınızın arasından geçecek Peloilerle yüzleşeceksiniz. Askerlerinizi sadece öldürmeyecek onları yiyecek TrollTerle karşılaşacaksınız. Bu kadarı yetmiyormuş gibi, güneşi durdurabilecek ya da sizi taş edebilecek Aphrael var. En kötüsü Anakha ve Bhelliom ile karşı karşıyasınız ve bu da yok olmakla karşı karşıyasınız demektir."
"Kudretli Cyrgon bizi koruyacaktır," dedi Santheocles, kendi isteğiyle inatçı bir salaklıkta çıkardığı garip ses tonuyla.
"Niye gidip ZemochTu Otha ile konuşmuyorsun, Santheocles?" diye sordu Zalasta, sesinde belirsiz bir hakaret vardı. "Sana, Anakha onu yok ederken Yaşlı Tanrı Azash'm nasıl viyakladığını anlatsın."
Zalasta aniden lafını kesti. "O geldi!" dedi, boğulur gibiydi. "Olabileceğini düşündüğümüzden daha da yakında!"
"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Ekatas.
"Anakha burada!" diye haykırdı Zalasta. "Generallerine git, Santheocles! Bölüklerini çağırıp Cyrga'nm sokaklarını didik didik etmelerini söyle, çünkü Anakha surlarının içinde! Acele et be adam! Anakha burada ve bizim sonumuz da onunla beraber sokaklarda geziniyor! Benimle gel, Ekatas! Cyrgon ve ebedi Kfel'i uyarmalıyız! Hüküm gecesi üzerimize çöktü!"
Ve sen, ey Mavi, lanetle tüm yasları ve tasaları Kalbimizi taşı, ölümlülerin bilmediği doruğa Elron parmaklarıyla heceleri sayarak tempo tutuyordu ve küfretti. Son dizedeki heceleri ne kadar sıkıştınrsa sıkıştırsın hep bir vuruş fazla geliyordu. Tüy kalemini bir kenara fırlattı ve kederli bir sanatçı pozuna bürünerek başını ellerinin arasına aldı. Şiir yazarken, Elron

bunu sık sık yapardı.
Sonra, sanki aklına bir fikir gelmiş gibi umutla yüzünü kaldırdı. Ne de olsa, şaheserinin son kıtasını yazmaktaydı ve etkiyi art-tırmalıydı. Eleştirmenler ne diyecekti?
Elron kararı yüzünden ıstırap çekmekteydi. Kariyerinin en önemli eserini çifte kahramanlık dizeleri halinde düzmeye karar verdiği günü lanetledi. Iambus vezninden nefret ederdi. O kadar acımasızca düzenli ve affetmez bir yapısı vardı ve pentametre boynunun etrafında bir zincir gibi adamı her dizenin sonunda geri çekiyordu. Yaratıcısı biçim ve veznin huysuz uzlaşmazlıklarıyla boğuşurken "Mavi'ye Methiye"yi dengede tutmaya çalışıyordu.
Elron, çığlıkların ne kadar zamandır atılmakta olduğunu tam olarak söyleyemezdi. Yaratıcı bir çılgınlığa kapılmış olan aklı, bu adamı deli edecek kadar inatçı dizenin dışında, dışarıdan gelen tüm uyaranlara kapanmıştı. Şair, rahatsız olmuş bir şekilde ayağa kalktı ve meşalelerin aydınlattığı Natayos sokaklarına göz atmak için cama gitti. Onları böyle bağırtan da neydi?
Scarpa'nm, çoğu cahil, sabun yüzü görmemiş serfler olan askerleri meleyen koyunlar gibi feryat ederek dehşet içinde kaçışıyorlardı. Bu sefer onları sokaklara döken neydi?

ilhanx

Elron sokağa göz atabilmek için hafifçe dışarı sarktı. Harabe kentin hâlâ sarmaşıklar ve karmaşık çalılar arasına gömülü olan kısmından garip bir ışık geliyor gibiydi. Kaşlarını çattı. Bu kesinlikle meşale ışığı değildi. Aynı anda düzinelerce farklı yerden gelen, dalgalanan, sürekli, donuk beyaz bir parıltıya benziyordu.
Sonra Scarpa'nm çığlıkları bastıran sesini duydu. Deli şarlatan, en imparatorvari sesiyle, birtakım emirler yağdırmaktaydı. Ama sokaklara dökülmüş ayak takımı ona kulak asmıyordu. Ordu umutsuzca tıkanmış kapıdan çıkabilmek için birbirini itip kakıyor, haykırıyor, didişiyor, kapının önüne doluşuyordu. Kapının ötesinde, kırpışan meşalelerin, kentin etrafını saran ormana akışını gördü. Tanrı aşkına, orada neler oluyordu?
Sonra kanının doğduğunu hissetti. Yan sokaklarından çıkıp kapıya giden geniş cadde boyunca ilerleyen ışıldayan biçimlere dehşet içinde bakakalmıştı. Panem-Dea, Norenja ve Synaqua'yi ıssızlaştıran Parıldayan İnsanlar, sonunda Natayos'un üzerine çökmüşlerdi!
Şair bir an donakaldı. Sonra aklı mümkün olduğunu sandığından

bile daha hızlı çalıştı. Kaçmak söz konusu olamazdı. Kapının önü öylesine dolmuştu ki, kapıya çoktan varmış olanların bile, orada kendilerine çıkış için bir yol açmaları zordu. Elron elinin tersiyle, yazı masasını itip mumunu devirerek odayı karanlığa gömdü. Eğer bu üst kat pencerelerinde ışık göremezlerse, sokaklarda iz süren dehşetlerin burada birilerini aramak için nedenleri olmayacaktı. Delicesine odadan odaya koşarak, yerini ele verebilecek herhangi bir mumun yamyor olması olasılığına karşı, tüm odaları gözden geçirdi.
Sonra, en azından o an için güvenlikte olduğuna emin olarak tüm As tel'de Sabre olarak nam salmış kişi, pencerenin kenarından korku içinde sokağa bakarak, büzülüp kaldı.
Scarpa, sadece kendisinin görebildiği bölüklere, çelişkili emirler yağdırarak kısmen çökmüş bir duvarın üzerinde dikiliyordu. Lime lime kadife pelerinini omuzunun üzerine atmış, uyduruk tacı yana kaymıştı.
Onun durduğu noktadan fazla uzak olmayan bir yerde, Cyzada boğuk sesiyle bir şeyler söylüyor - bir çeşit büyü, diye tahmin etti Elron - ve parmaklan havaya karışık desenler çiziyordu. Genizden gelen bir Styricceyle sesi giderek yükseliyordu; ona doğru ilerleyen ışıltılı, sessiz biçimlerin karşısına çıkmaları için kimbilir hangi dehşetleri çağırmaktaydı. Sesi viyaklamaya dönüşmüş, hareketleri deli gibi fazlasıyla abartılı bir şekilde havayı tırmıklamaya başlamıştı.
Ardından akkor halindeki biçimlerden biri, ona ulaştı. Cyzada çığlık atıp şiddetle geri çekildi ama çok geç kalmıştı. Parıldayan el ona dokunmuştu bile. O neredeyse şefkatli dokunuş sanki ağır bir darbeymiş gibi, adam geriye doğru yuvarlandı. Kaçmak için tökezleyerek dönerken Elron adamın yüzünü gördü.
Şair, yerini ele verebilecek herhangi bir sesi bastırabilmek için elini ağzının üzerine yapıştırarak öğürdü. Esos'lu Cyzada eriyordu. Şimdiden tanınmaz hale gelmiş yüzü kafatasının üzerinden erimiş balmumu gibi akıyor ve hızla yayılan bir leke, beyaz Styric cübbesinin rengini değiştiriyordu. Adam, hâlâ delice sayıklayan Scarpa'ya doğru sendeledi, kollarını, iskeletimsi ellerinin etleri dökülürken bile hırsla deli adama doğru uzatıyordu. Sonra, çürüyen bedeni cübbesinin kumaşının arasından sızarken köpükler çıkarıp kaynayarak yavaşça taşların üzerine dağıldı.
"Okçular öne!" diye teatral sesiyle haykırdı Scarpa. "Onları

oklarla temizleyin!"
Elron yere yığılıp pencereden uzağa sıvıştı.
"Süvariler kanatlara!" diye emrettiğini duydu Scarpa'nın. "Kılıçlar hazır!"
Elron karanlıkta el yordamıyla, yazı masasına doğru süründü.
"İmparatorluk muhafızları!" diye böğürdü adam. "Çabuk! Marş!"
Elron masanın bacağını buldu, deli gibi uzanıp masanın üzerindeki kâğıtları karıştırmaya başladı.
"Birinci bölük - saldır!" diye emretti Scarpa.
Elron masayı devirdi, ümitsiz bir aceleyle hıçkırıyordu.
"İkinci Bölük-" Scarpa'nın aniden sustu ve Elron adamın çığlığını duydu. Şair kollarını açarak karanlıkta, "Mavi'ye Methiye"nin değersiz sayfalarını toplamaya çalıştı.
Scarpa'nın sesi artık tizleşmişti. "Anne!" diye viyakladı. "Lüt-fenlütfenlütfen!" Ses, yerini ürkütücü, boğucu bir sessizliğe bırakarak söndü.
Sabre, bulduğu sayfaları avuçlayarak diğerlerini aramaktan vazgeçti, dört ayak üzerinde odanın öte yanına koşturup yatağın altına saklandı.

ilhanx

Gecenin örttüğü kumluğun diğer yanına doğru ayaklarını sürüyen Bhlokw'un ifadesi sitemliydi. "Kötülük, U-lat," diye suçladı. "Biz sürüdaşız ve sen bana, öyle olmayan bir şey söyledin."
"Bunu asla yapmam, Bhlokw," diye karşı çıktı Ulath.
"Akıl-karmma, yüzleri demirli büyük şeylerin yemek-için-iyi olduğu düşüncesini soktun. Onlar yemek-için-iyi değil."
"Yemek-için-kötü müydüler Bhlokw?" diye sordu Tyian, derdine ortak olmak istercesine.
"Çok yemek-için-kötüydüler, Tin-in. Hayatımda hiç böyle yemek-için-kötü bir şey tatmamıştım."
"Bunu bilmiyordum, Bhlokw," dedi Ulath, özür dilemeye çalışarak. "Bana öyle gelmişti ki, o kadar büyük oldukları için bir iki tanesi mideni doldurmaya yeter."
"Bir tane yedim. O kadar yemek-için-kötüydü ki, başka yemek istemedim. Bunları Ogreler bile yemez ve onlar her şeyi yer. Bana öyle olmayan bir şeyi söylemen beni mutlu-değil yapıyor, U-lat."
"Beni de mutlu-değil yapıyor," dedi Ulath. "Bilmediğim bir şey

söylemişim. Bunu yapmam kötüydü."
Kraliçe Betuana, Tyian'ı bir kenara çekti. "Saklı Şehir'e varmamız ne kadar sürer, Tynian-Şövalye?"
"Majesteleri, oraya varmamız gerçekten ne kadar sürecek diye mi soruyor, yoksa ne kadar sürüyormuş gibi görünecek diye mi?"
"İkisi de."
"Bize haftalar gibi gelecek, Betuana-Kraliçe, ama aslında anında gerçekleşecek. Ulath ve ben, gerçek hayatta, Matherion'dan aynla-lı birkaç hafta oldu, ama bize, neredeyse bir yıldır yoldaymışız gibi geliyor. Çok garip ama bir süre sonra alışıyorsunuz."
"Cyrga'ya yarın sabah ulaşmamız gerekiyorsa, hemen yola çıkmalıyız."
"Ulath ve ben, Ghnomb ile bunu konuşuruz. Zamanı durduran tek kişi o, ama o aynı zamanda Yemek Tanrısı ve bizden pek memnun kalmamış durumda. Troll'lere, Klasl'in askerlerini yedirmek iyi fikirdi, ama Ghnomb onlardan öldürdüklerini yemelerini bekliyor ve bunların tadını da beğenmediler."
Kadın titredi. "Troll-canavarlarının etrafınızda olmasına nasıl dayanabiliyorsunuz, Tynian-Şövalye? Korkunç yaratıklar."
"O kadar da kötü değiller, majesteleri. Onlar ahlaki duyguları çok yüksek yaratıklar, biliyor musunuz. Kendi sürülerine çok bağlılar; yalan söylemeyi bilmiyorlar bile; yemeği düşünmedikleri hiçbir şeyi öldürmüyorlar - saldırıya uğramadıkça. Ulath Bhlokw'dan özür dileme işini halleder halletmez, Ghnomb'u çağırıp Cyrga'ya varmamız için zamanı durdurmasını rica edeceğiz." Tynian yüzünü buruşturdu. "Bu biraz zaman alacak. Troll Tanrıları'na bir şeyi açıklayacağınız zaman, sabırlı olmanız gerekiyor."
"Ulath-Şövalye'nin yaptığı gerçekten bu mu?" diye merakla sordu kadm. "Özür dilemek mi?"
Tynian başıyla onayladı. "Kulağa geldiği kadar kolay değil, Majesteleri. Trollce de, 'Özür dilerim' anlamına yakm bir laf bile yok, herhalde, Troll'ler utanç duyacakları hiçbir şey yapmadıkları için."
"Sessiz olacak mısın?" diye tısladı Liatris, karşı çıkmakta olan Gahennas'a. "Şu anda yan odadalar."
Üç imparatoriçe, Tegalınm özel dairesine açılan karanlık bir giriş odasmdaydılar. Liatris, elinde hançeriyle kapıda duruyordu.

Gergin bir beklenti içindeydiler.
'Şimdi gittiler," dedi Liatris. "Yine de, biraz beklesek, iyi olur."
"Lütfen bana ne olup bittiğini söyler misin?" dedi Gahennas.
"Chacole, seni öldürmeleri için birilerini yolladı," dedi Elyso-un. "Liatris ve ben, bunu keşfedip seni kurtarmaya geldik."
"Chacole niye böyle bir şey yapsın ki?"
"Çünkü planları hakkında çok fazla şey biliyorsun."
"Cieronna'mn adını, sahte bir suikast girişimine bulaştırmakla ilgili o salakça plan mı?"
"Girişim sahte değildi ve Cieronna'mn konuyla uzaktan yakından alakası yoktu. Chacole ve Torellia kocamızı öldürmeye çalışıyorlar."
"İhanet!" diye yutkundu Gahennas.
"Belki de değil. Chacole ve Torellia, şu sıralar Tamul İmparatorluğu ile savaş halinde olan kraliyet soylarına mensuplar ve emirlerini ailelerinden alıyorlar. Sarabian'a suikast girişimini, bir savaş davranışı olarak değerlendirebiliriz." Bir mide bulantısı hissi üzerinden geçerken, Elysoun bir an duraksadı. "Hay Allah," dedi hasta küçük bir sesle.
"Ne var?" diye sordu Liatris.

ilhanx

"Hiçbir şey. Birazdan geçer."
"Hasta mısın?"
"Gibi. Endişelenecek bir şey değil. Sen beni uyandırdığında, ters bir şey yemiş olmalıyım."
"Kâğıt gibi beyazsın. Neyin var?"
"Gerçekten bilmek istiyorsan, hamileyim."
"Eninde sonunda olacağı buydu, Elysoun," dedi Gahennas, kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Yaptıklarına balonca, daha önce olmadığına şaşmak lazım. Babasının kim olduğu hakkında fikrin var mı?"
"Sarabian," dedi Elysoun, omuz silkerek. "Sence artık çıkmak güvenli olur mu, Liatris? Sanırım olabileceği kadar hızla kocamızın yanına gitmeliyiz. Chacole, Sarabian'a yapacağı girişimle aynı geceye rastlamadıkça adamlarını Gahennas'ı öldürmeye yollamazdı."
"Chacole'nin, tüm kapılarda adamları olacaktır," dedi Liatris.
"Tüm kapılardan değil, hayatım," dedi Elysoun, gülümseyerek. "Onun varlığından haberdar olmadığı en az üç kapı biliyorum. Görüyorsun ya, Gahennas, faal bir sosyal hayatının olmasının bazı

yararları var. Koridoru gözetle, Liatris. Chacole'nin suikastçıları dönmeden Gahennas'ı buradan çıkaralım."
Sparhawk, diğerlerini kalan son birkaç basamağa yönlendirirken bronz kapıda duran Cyrgailer, korkuyla geri çekildiler. "Yala Cyrgon!" dedi komutayı üstlenmiş olan subay ve resmi selamını vermek için yumruğunu göğüs zırhına vurdu.
"Cevap ver, Anakha," diye mırıldandı Xanetia'nin sesi, Spar-hawk'm kulağına. "Bu, âdettendir."
"Yala Cyrgon!" dedi Sparhawk. Baygın bir Tapınak Muhafızından aldığı ve süslü bir göğüs zırhı yerine, zincir zırhını giydiğini saklayan pelerininin açılmamasına dikkat ederek göğsüne vurdu.
Subay, bir şey fark etmemiş gibiydi. Sparhawk ve diğerleri, kapıdan geçerek bir tür merkezi alana doğru giden geniş cadde boyunca yürüdüler. "Hâlâ arkamızdan bakıyor mu?" diye mırıldandı Sparhawk.
"Hayır, Anakha," dedi Xanetia. "O ve adamları, kapının yanındaki muhafız odasına girdiler."
Aşağıdan bakıldığında, Cyrga'nın tepesindeki surların içinde sadece kale-saray ve tapmak varmış gibi görünüyordu, ama bu tamamen doğru değildi. Alçak, kullanıma yönelik tasarlanmış, Spar-hawk'm tahminine göre çoğu depo olarak kullanılan başka binalar da vardı. "Talen," dedi Sparhawk, omuzunun üzerinden. "Sokağın kenarına doğru git. Hemen açabileceğin bir kapı bul. Xanetia etrafa göz atarken biz ortalıkta görünmeyelim."
"Tamam." Gölgelerin arasına daldı, bir dakika sonra ıslığını duyarak onlar için açık tuttuğu kapıya doğru hızla ilerlediler.
"Şimdi ne olacak?" diye sordu Kalten.
"Xanetia ve ben gidip Ehlana ve Alean'ı arayacağız," diye yanıtlayan Aphrael'in sesi, karanlığın içinden geliyordu.
"Sen nerelerdeydin?" diye sordu Talen merakla. "Yani biz tepeden yukarı tırmanırken, demek istiyorum?"
"Surda, burda. Ailem, tüm geri kalanları konumlarına yerleştiriyor ve her şeyin plana göre işlediğinden emin olmak istedim-"
"İşliyor mu?"
"Evet. Birkaç sorun vardı, hallettim. Haydi şu işe girişelim Xanetia. Hâlâ, sabaha kadar yapmamız gereken bir sürü iş var."

"Hah, oradalar," dedi Setras. "O kadar yanılmamışım, değil mi?"
"Bu sefer emin misin?" diye sordu Bergsten.
"Bana kızgınsın, değil mi, Bergsten?"
Bergsten iç çekti ve bu seferlik sineye çekmeye karar verdi. "Hayır, Kutsal Kişi. Sanırım, hepimiz hatalar yaparız."
"Bu korkunç derecede kibar bir davranış, eski dostum," diye teşekkür etti Setras, minnettarlıkla. "Genelde doğru yolda ilerle-mekteymişiz. Sadece birkaç derece şaşırmışım, hepsi bu."
"Bu seferkilerin doğru doruklar olduğuna emin misiniz, Kutsal Kişi?" diye homurdandı Heldin.
"Oh, tamamen," dedi Setras, mutlulukla. "Tam Aphrael'in tarif ettiği gibiler. Ay ışığında nasıl parladıklarını görüyor musunuz?"

ilhanx

Heldin, gözlerini kısarak çölün ötesinde, karanlık kırık kaya parçalarının arasından yükselen iki parlak kuleye baktı. "Doğru gibi görünüyor," dedi şüpheyle.
"Benim gidip kapıyı bulmam lazım," dedi Setras. "İki doruğun arasındaki açıklığın üzerinde bir yerde olması lazım."
"Emin misin, Kutsal Kişi?" diye sordu Bergsten. "Güney tarafına göre öyle, ama buradan, kuzeyden de aynı şekilde olduğuna emin miyiz?"
"Sen hiç Cyrgon ile karşılaşmadın, değil mi, eski dostum? Kendisi hayatında görebileceğin en katı yaratıktır. Eğer güneyde bir kapı varsa, emin ol kuzeyde de bir tane olacaktır. Bir yere gitmeyin. Hemen dönerim." Tanrı, arkasını döndü ve ayda ışıyan iki doruğa doğru çölde yürümeye başladı.
Atana Maris, hafiften endişeli bir ifadeyle Bergsten ve Hel-din'in yanında dikiliyordu.
"Sorun nedir, Atana?" diye sordu Heldin.
"Sanırım anlamadığım bir şey var, Heldin-Şövalye," dedi kız, düşüncelerini Elenece ifade etmek için çaba harcayarak. "Setras bir Tanrı mı?"
"Bir Styric Tanrısı, evet."
"Eğer o bir Tanrıysa, nasıl oldu da kaybolduk?"
"Tam olarak emin değiliz, Atana Maris."
"İşte anlamadığım şey, bu. Eğer Setras-Tanrı insan olsaydı, aptal olduğunu söylerdim. Ama bir Tanrıysa, aptal olamaz, değil mi?"

"Sanırım bu konuyu Ekselanslarıyla ele alsanız, daha iyi olur," dedi Heldin. "Ben sadece bir askerim. Dinbilimi konusunda uzman olan odur."
"Teşekkürler, Heldin," dedi Bergsten, yavan bir sesle.
"Bergsten-Rahip, eğer o aptalsa, bizi doğru yere getirdiğine nasıl emin olabiliriz?"
"Aphrael'e güvenmek zorundayız, Atana. Setras bazı konularda biraz belirsizlik yaşayabilir, ama Aphrael yaşamaz ve anladığım kadarıyla, ikisi bir müddet konuşmuşlar."
"Aphrael onunla, ağır ağır konuşmuş," diye ekledi Heldin. "Ve kısa, basit kelimeler kullanmış."
"Bu olası mı?" dedi ısrarla Maris. "Bir Tanrı aptal olabilir mi?"
Bergsten çaresizce baktı. "Bizimkisi değil," diye kaçamak bir cevap verdi. "Eminim, sizinki de değildir."
"Sorumu yanıtlamadınız, Bergsten."
"Haklısınız, Atana. Yanıtlamadım - yanıtlamayacağım da. Gerçekten yanıtı bu kadar merak ediyorsanız, olaylar sona erdikten sonra sizi Chryellos'a götürebilirim ve orada, Dolmant'a danışırsınız."
"Cesurca konuştunuz, Lord Bergsten," diye mırıldandı Heldin.
"Kapa çeneni, Heldin."
"Tamam, Ekselansları."
Sparhawk, Bevier ve Klaten, kentin üzerinde kale gibi yükselen saraya bakarak küf kokulu bir deponun parmaklıklı penceresinden dışarıyı seyrediyorlardı. "Gerçekten eski usûl," diye eleştirdi Bevier.
"Bana göre, yeterince dayanıklı görünüyor," dedi Kalten.
"Sarayın ana yapısını, tam dış duvara bitişik yapmışlar, Kalten. Böylece iki duvar yapmaktan kurtuluyorlar, ama kalenin yapısal bütünlüğünü bozuyorlar. Bana birkaç ay ve birkaç iyi katapult verin, bütün bu şeyi parçalara ayırayım."
"Onlar bu yapıyı inşa ettiğinde, katapultların keşfedilmiş olduğunu sanmıyorum, Bevier," dedi Sparhawk. "Herhalde on bin yıl önce dünyanın en güçlü kalesiydi." Alacakaranlıkta zar zor seçilen yığma baktı. Bevierln de belirttiği gibi, ana yapı, Cyrga'nm bu kısmını kentin kalanından ayıran surlara yaslanmıştı. Daha kısa kuleler, basamak basamak saraym üzerinde yükselen ana kuleye doğru gidiyor, sanki duvardan fışkırıyorlardı. Görünüşe göre saray, kente

tepeden baksın diye değil, kireç taşından beyaz tapınağa baksın diye inşa edilmişti. Cyrgailer, açıkça yüzlerini Tanrılarına dönmüşlerdi ve dünyanın kalanına sırtlarını dönüyorlardı.
Talen'in onları depoya sokmak için açtığı kapı, açılıp kapanır
ken gıcırdadı. Derken, Xanetia'nin yüzündeki yumuşak ışıltı, bir
kez daha etrafını loşça aydınlattı. *
"Onları bulduk," dedi Çocuk Tanrıça, Anarae, kendisini taş döşeli zemine bırakırken.
Sparhavvk'm kalbi yerinden sıçradı. "İyiler mi?"

ilhanx

"Onlara çok iyi muamele edilmemiş. Yorgunlar, açlar ve çok korkmuşlar. Zalasta onları, Klael'i görmeye götürmüş ve bu da kimi olsa korkutmaya yeter."
"Neredeler?" diye sordu Mirtai, heyecanla.
"Sarayın arkasındaki en yüksek kulenin tepesinde."
"Onlarla konuştun mu?" diye sordu Kalten.
Aphrael başını olumsuz anlamda salladı. "Bunun iyi bir fikir olmayacağını düşündüm. Bilmedikleri şey hakkında konuşamazlar."
"Anarae," dedi, Bevier, düşünceli bir ifadeyle, "saraydaki askerler, Tapınak Muhafızları'nm orada istedikleri gibi dolaşmalarına izin verirler mi?"
"Hayır, Aziz Şövalye. Cyrgailer âdetlere göre hareket ederler ve Tapmak Muhafızları'nm sarayda pek bir işleri yoktur."
"Öyleyse, bunları atabiliriz," dedi Kalten, aşağı kentte ele geçirdiği süslü bronz miğferi ve koyu renk pelerini üzerinden çıkararak. Yanağına dokundu. "Hâlâ Cyrgailere benziyoruz. Başka üniformalar çalıp içeri dalabiliriz değil mi?"
Xanetia, başını olumsuz anlamda salladı. "Sarayın içindeki askerlerin tümü akraba, soylu kabilenin üyeleri ve hepsi birbirini iyi tanıyor. Kılık değiştirme felaketlere neden olabilir."
"O kuleye girmenin bir yolunu bulmalıyız!" dedi Kalten.
"Ben buldum bile," dedi Mirtai, soğukkanlılıkla. "Tehlikeli, ama bence tek yol bu."
"Devam et," dedi Sparhawk.
"Saraya sızmayı başarabiliriz, ama yakalanırsak savaşmamız gerekir, o zaman Alena ve Ehlana tehlikede olurlar."
Sparhawk, karamsarca başıyla onayladı. "Riske edilemeyecek kadar tehlikeli," diye onayladı.

"Tamam, öyleyse. Sarayın içinden geçemiyorsak, dışarıdan yukarı çıkmak zorundayız."
"Kuleye tırmanalım mı demek istiyorsun?" Kalten inanamamıştı.
"Kulağa geldiği kadar tehlikeli değil, Kalten. Duvarlar mermerden yapılmamış, yani kaygan değiller. Kaba taş bloklardan yapılmışlar, elini, ayağını koyabileceğin birçok delik ve çıkıntı var. Gerekirse ben bu duvarlara merdivenden çıkar gibi tırmanabilirim."
"Ben gerçekten pek becerikli değilimdir, Mirtai. Alean'ı kurtarmak için her şeyi yaparım, ama ters bir adım atıp beş yüz adım yüksekten dış kente düşersem, pek bir işe yarar halim kalmaz."
"İplerimiz var, Kalten. Seni tutarım. Talen, bir serçe gibi duvarlara tırmanabilir, ben de onun kadar iyi tırmanabilirim. Stragen ve Ca-alador burada olsalardı şimdiden yolun yarısını katetmişlerdi."
"Mirtai," dedi Bevier, acı dolu bir sesle. "Üzerimizde zırh gömleklerimiz var. Omuzlarından aşağı inen otuz beş kiloyla düz duvara tırmanmak biraz zorlayıcı olabilir."
"Öyleyse, zırh gömleğini çıkar, Bevier."
"Yukarıda ihtiyacım olabilir."
"Sorun değil," dedi Talen. "Hepsini bohça yapıp arkamızdan çekeriz. Bu fikri sevdim, Sparhawk. Sessiz, hrzlı ve büyük ihtimalle, kulenin etrafmda, içeri girmeye çalışacakları bekleyen el ele vermiş muhafızlar olmayacak. Mirtai, Stragen ve Caaladofdan eğitim almıştı, ben de evleri soymak için doğmuşum. O ve ben, asıl tırmanışı gerçekleştirebiliriz. Yolun çeşitli aşamalarında, size ip atarız, siz de, kılıçlan ve zırh gömlekleri, ardınızdan çekebilirsiniz. Göz açıp kapayma dek kulenin tepesine tırmanırız. Yapabiliriz, Sparhawk. Kolay."
"Başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," dedi Sparhawk.
"Yapalım öyleyse," dedi Mirtai. "Ehlana ve Alean'ı oradan çıkaralım, onlar güvenlikte olduktan sonra, burada taş taş üstünde bırakmamaya başlayabiliriz."
"Gerçek yüzüme kavuştuktan sonra," dedi Kalten, kesin bir ifadeyle. "Alean, dikkate alınmayı katılmayı hak ediyor."
"O zaman bu işi şimdi yapalım, Xanetia," dedi Aphrael. "Eğer yapmazsak, Kalten tüm gece başımızın etini yiyecek."
"Başınızın etini yemek mi?" diye karşı çıktı Kalten.
"Saçının rengi neydi, Kalten? Mordu, değil mi?" Kızın yüzünde alaycı küçük bir gülümseme vardı.

w

ilhanx

otuz birinci bölüm
ELYSOUN, LIATRIS VE Gahennas, az kullanılan kapıdan çıkıp yakınlardaki süs çamlarının gölgesine sığınmak için hızla ilerlerken, Kadınlar Sarayı'nın batı yakası, derin gölgelere gömülmüştü. "Tehlikeli kısmı burası," diye fısıldayarak uyardı Liatris. "Chocale, şu sıralarda suikastçılarının Gahennas'ı bulamadıklarını öğrenecek ve kesinlikle Ehlana'nm kalesine ulaşmamızı engellemek için dört yana adamlarını salacak."
Elysoun, ay ışığıyla yıkanan çimenliğe baktı. "Bu imkânsız," dedi. "Fazla aydınlık. Bu korunun içinden geçen bir patika var. içişleri Bakanlığı civarına çıkıyor."
"Yanlış yön Elysoun," dedi Gahennas. "Elene kalesi diğer tarafta."
"Biliyorum, ama o tarafta sığınacak bir şey yok. Burası ve kale arasında sadece dümdüz çimenlik var. Gölgelere sığınsak daha iyi olur. İçişleri'nin öte yanma geçmeyi başarırsak, Dışişleri'nin arazisinden geçebiliriz. Oradan, kalenin asma köprüsüne elli yarda kalır."
"Ya asma köprü çekilmişse?"
"Bunu oraya varınca düşünürüz, Gahennas. Ama önce, Dışişleri Bakanhğı'mn bahçelerine girmeliyiz."
"Gidelim öyleyse, bayanlar," dedi Liatris. "Burada durup konuşarak hiçbir şeye ulaşamayız. Gidip neyle karşılaşacağız görelim."
"Burada, arkada," diye fısıldadı, dar bir yoldan gelen Talen. "Saray duvarı, bu yolun sonunda dış surlarla birleştiği noktaya geri dönüyor. İki duvarın birleştiği dik açı tırmanmak için mükemmel."
"Buna ihtiyacın olacak mı?" dedi Mirtai, kancasını uzatarak.
"Hayır, onsuz da tırmanabilirim, kancanın taşlara çarpma sesinin yukarıdaki bazı nöbetçiler tarafından duyulması riskine gir-mesek daha iyi." Onları, bölgeyi kentin geri kalanından ayıran

heybetli surların saray duvarıyla birleştiği çıkmaz noktaya doğru dar yoldan geçirdi.
"Sence bunun yüksekliği ne kadardır?" dedi Kalten, gözlerini kısıp yukarı bakarak. Değiştirilmiş olduğu onca haftadan sonra Kal-ten'in yüzünü tekrar görmek çok garipti. Sparhawk, elinde olmadan kendi yüzüne dokundu ve kırık burnunun tanıdık hatlarını fark etti.
"Otuz ayak kadar," dedi Bevier, Klaten'in sorusunu yanıtlayarak.
Mirtai, iki duvarın oluşturduğu açıyı inceliyordu. "Pek zor olmayacak," diye fısıldadı.
"Tüm yapı kötü tasarlanmış," diye onayladı Bevier.
"İlk ben çıkıyorum/' dedi Talen.
"Yukarıda salakça bir şey yapma," diye uyardı Mirtai.
"Bana güven." Ayağını duvarm dışarı fırlamış taşlarından birine koyup tutunacağı taşların birine uzandı. Hızla tırmanmaya başladı.
"Yukarı çıkınca, nöbetçiler var mı bakarız," diye fısıldadı Mirtai. "Sonra, sizin için bir ip atarız." Uzandı ve iki duvarın arasındaki açıdan genç hırsızın peşinden tırmanmaya başladı.
Bevier arkasına yaslanıp yukarı baktı. "Ay tam tepeye ulaştı."
"Bizi gözönüne sereceğini mi düşünüyorsun?" dedi Xanetia.
"Hayır, Anarae. Biz kulenin kuzey tarafından tırmanıyoruz, yani tepeye kadar gölgede kalacağız."
"Biri geliyor!" diye tısladı Kalten. "Orada, yukarıda - mazgalların arasında!"
Tırmananlar durup iki duvarm arasındaki keskin açının gölgesine sakladılar.
"Meşalesi var," diye fısıldadı Kalten. "Eğer onu mazgalların üzerinden tutarsa- " Sözünün sonunu getiremedi.
Sparhawk nefesini tuttu.
"Sorun kalmadı artık," dedi Bevier. "Geri dönüyor."
"Oraya varınca, onunla ilgilenmek isteyebiliriz," dedi Kalten.
"Mecbur kalmadıkça, yapmayız," diye karşı çıktı Sparhawk. "Kimsenin gelip onu aramasını istemiyoruz."
Talen mazgallara ulaşmıştı. Bir an için etrafını dinleyerek sert taşlarda asılı kaldı. Yukarı kayıp gözden kayboldu. Birkaç sonu gelmez saniye sonra Mirtai de onu izledi.
Sparhawk ve diğerleri karanlıkta beklediler.
Ardından Mirtai'nin halatı sürünerek duvardan aşağı kaydı.

"Gidelim," dedi Sparhawk, gergince. "Teker teker."
Yapı taşları, dört köşe sert bazalttan yapılmıştı ve tırmanışı göründüğünden daha kolay kılarak düzensiz bir şekilde dışarı fırlıyorlardı. Sparhawk, ipi kullanmakla uğraşmadı bile. Tepeye ulaştı ve mazgallardan tırmandı. "Nöbetçilerin yerleşik bir sistemi var mı?" diye, Mirtai'ye sordu.

ilhanx

"Görünüşe göre her birinin kendi sur kısmı var. Bu uçtaki nöbetçi, çok hızlı yürümüyor. Geri gelmeden önce, çeyrek saat geçer."
"O arada, saklanabileceğimiz bir yer var mı?"
"İlk kulede bir kapı var," dedi Talen, surun ucunda yükselen yassı yapıyı göstererek. "Bir merdiven sahanlığına açılıyor."
"Arka surlara bir göz attın mı?"
Talen başıyla onayladı. "O tarafta parapet yok, ama dış surun sarayın arkasına birleştiği yerde birkaç ayak genişliğinde çıkıntı var. Şu merkezi kuleye varana dek ordan ilerleyebiliriz. Sonra tırmanmaya başlarız."
"Parapetin sonuna vardığında nöbetçi oraya bakıyor mu?"
"Geçen sefer bakmadı," dedi Mirtai.
"Öyleyse şu merdiven sahanlığına bakalım. Diğerleri de nrmanır tırmanmaz, nöbetçi bu uca varıp geri dönmeye başlayana kadar orada saklanırız. Böylece o çıkıntıdan geçip merkezi kuleye tırmanmak için yarım saatimiz olur. Bir sonraki sefere, köşeden baksa bile o zamana dek onun meşalesinin aydmlatamayacağı bir yerlerde oluruz."
"Her şey kontrolünde, değil mi?"dedi Talen, keyifle, Mirtai'ye.
"Bu oğlanın derdi ne?" diye sordu Sparhawk.
"Bu işin içinde belli bir miktar heyecan da var segilim," dedi Mirtai. "Damarlarındaki kanı kaynatıyor."
"Segilim mi?"
"Profesyoneller arasındaki şaka, Sparhawk. Sen anlamazsın."
Vanion'un öncüleri, güneş batarken dönüp güneyde Kring ile ve kuzeyde Kraliçe Betuana'nm Atanlarıyla temas içinde olduklarını bildirdiler. Yasak Dağlar'ın etrafındaki çelik halka giderek dayanılmaz bir şekilde daralıyordu. Betuana ve Engessa, Vanion'un sağ kolundan, Kring ve Tikume de soldan yaklaştıklarında, ay, çölün üzerinde yükselmekteydi.
"Tynian-Şövalye yakında burada olacak, Vanion-Eğitmen," dedi

Engessa. "O ve Ulath-Şövalye, sağ taraflarındaki Bergsten-Rahip ile görüşmüşler. Ulath-Şövalye bir kaza olmasın diye Troll'lerle kalmış."
"Kaza mı?" diye sordu Sephrenia.
"Troll'ler aç. Ulath-Şövalye onlara yemeleri için Klael-canavar-larından vermiş, ama onların tadı Troll'lerin hoşuna gitmemiş. Ulath-Şövalye özür dilemeye çalıştı ama Troll'lerin, anlayıp anlamadığına emin değilim."
"Berit ve Khalad'ı gördün mü, dost Vanion?" diye sordu Kring.
"Hayır, ama Aphrael, tam önümüzde olduklarını söyledi. Kuzeni onları, gizli kapının olması gereken noktaya götürmüş."
"Kapının nerede olduğunu biliyorlarsa, biz de girebiliriz," diye önerdi Betuana.
"Beklesek daha iyi olur, tatlım," dedi Sephrenia. "Sparhawk, Ehlana ve Alean'ı kurtardığında Aphrael bana haber verecek."
Tynian, devasa açık mezarlıktan at sürerek onlara doğru geldi. "Bergsten konumunda," diye bildirdi eyerinden aşağı atlayarak. Itagne'ye baktı. "Sizin için bir mesajım var, Ekselansları."
"Ya? Kimden?"
"Atana Maris, Bergsten ile beraber. Sizinle konuşmak istiyor."
Itagne'nin gözleri büyüdü. "O burada ne arıyor?" diye haykırdı.
"Mektuplarınızın kaybolmuş olması gerektiğini söyledi. Bir tanesi bile ona ulaşmamış. Ona yazdınız, değil mi, Ekselansları?"
"Yani - niyetim vardı." Itagne biraz utanmış görünüyordu. "Ama hep araya bir şeyler girdi."
"Eminim anlayacaktır," derken, Tynian'in suratı tamamen ifadesizdi. "Neyse, Cynestra kentini Bergsten'e teslim etti ve gelip sizi aramaya karar verdi."
Itagne'nin ifadesi hafifçe endişeliydi. "Bunu hesaba katmamıştım," diye itiraf etti.
"Bu da neyin nesi?" diye merakla sordu Betuana.
"Elçi Itagne ve Atana Maris, Cynestra'da iyi dost olmuşlar, Majesteleri," dedi Sephrenia. "Aslında, çok iyi dost olmuşlar."
"Ya," dedi Betuana. "Bu biraz alışılmadık, ama duyulmamış bir şey değil ve Maris de, daima atılgan bir kız olmuştur." Atan kraliçesi, hâlâ derin yas kıyafetlerinde olduğu halde törensel sessizliğini bırakmış gibi görünüyordu. "Size nasihat vermeme izin verin Itagne-Elçi - dinlemek isterseniz."

ilhanx

"Tabii ki, Majesteleri."
"Bir Atan kadınının tutkularıyla oynamak pek akıllıca bir şey değildir. Öyle görünmeyebilir, ama çok duygusalızdır. Bazen pek uygun olmayan şekillerde bağlanabiliriz." Bunu söylerken Enges-sa'ya bakmıyordu. "Ama uygun olsa da olmasa da bu hisler aşırı derecede güçlüdür ve bir kez bağlılık oluştu mu vaz geçmek için yapabileceğimiz bir şey yoktur."
"Anlıyorum. Bunu unutmayacağım, Majesteleri."
"Gidip Berit ve Khalad'ı bulmamı ve buraya getirmemi ister misiniz, dost Vanion?" diye sordu Kring.
Vanion bir an düşündü. "O kapıdan uzak dursak daha iyi olur. Cyrgailer gözetliyor olabilir. Berit ve Khalad'ın orada olmaları bekleniyor, ama bizim değil. Sparhawk, karısının güvende olduğunu bildirmeden ortalığı karıştırmayalım. Sonra, hepimiz içeri gireriz. Uzun zamandan beri açık olan birkaç hesabımız var ve sanırım, hesapların görülme vakti çok yaklaştı."
Sarayın arkasından geçen çıkıntı, merkez kuleye ulaşmayı neredeyse gündelik bir gezinti kadar kolaylaştırıyordu. Ama yine de zaman alıyordu ve Sparhawk, gece yarısının çoktan geçmiş olduğu gerçeğini biliyordu. Mirtai ve Talen, hızla kulenin yanından ilerlemişlerdi, ama diğerleri güvenlik için iplerle birbirlerine bağlanmış olarak çok daha yavaş ilerliyorlardı.
Kalten yanma geldiğinde, Sparhawk, yukarı doğru bakıyordu. "Aphrael nerede?" diye fısıldadı sarışın Pandion.
"Her yerde. Sana söylemedi mi?"
"Çok komik, Sparhawk." Kalten, doğuya doğru baktı. "Hava ağarmadan varabilecek miyiz?"
"Ucu ucuna yetişebiliriz. Tam üzerimizde bir tür balkon - ve aydınlatılmış pencereler - var gibi."
"Etrafından mı geçeceğiz?"
"Talen'e, gidip bakmasını söyleyeceğim. Eğer içerde çok fazla Cyrgai yoksa tırmanışı orada sona erdirebiliriz."
"Şansımızı zorlamayalım, Sparhawk. Gerekirse, aya kadar tırmanırım. Çekil. Ben ipi çözdüm."
"Tamam." Sparhawk, irkildi. Hafif bir rüzgâr narin parmaklarıyla bazalt duvarı fırçalıyordu. Henüz bir tehlike oluşturmuyordu

ama Sparhawk, güçlenmesini istemiyordu.
"Formdan çıkmışsın, Sparhawk," dedi eleştirircesine Mirtai. Duvara tırmandığı noktanın tam yanma gelmişlerdi.
"Kimse mükemmel değildir. Şu balkon hakkında edinebildiğiniz ayrıntı var mı?"
"Ben de tam altına sallanıp bir bakmayı düşünüyordum," dedi Ta-len. Belindeki ipi çözüp balkona doğru duvarda ilerlemeye başladı.
"Beni kızdırıyorsun, Sparhawk." Aphrael'in sesi, zihninin sessizliğinde patlamıştı. "Bu genç adamla ilgili bazı planlarım var ve bunların içinde onu beş yüz ayak alttaki bir sokaktan kazımak yok."
"O ne yaptığını biliyor. Fazla endişeleniyorsun. Hazır buradayken, bana bu kulenin tepesi hakkında birkaç ayrmtı verebilir misin?"
"Yukarıda ayrı bir bina var - herhalde, sonradan eklenmiş. Üç odası var: tören kıtaları veya benzeri gruplar için bir muhafız odası, annemin ve Alean'm tutulduğu hücre ve ön kısmın karşısında geniş bir oda. Santheocles zamanının çoğunu orada geçiriyor."
"Santheocles?"
"Cyrgai Kralı. Salağın teki. Hepsi salak, ama o en beterleri."
"Ehlana'nın hücresinde pencere var mı?"
"Küçük bir tane var. Parmaklıklı, ama zaten oradan geçemezsiniz. Oradaki bina, bu kuledekilerin hepsinden daha küçük, etrafından geçen bir tür siper var."
"Muhafızlar orada devriye geziyor mu?"
"Hayır. Buna pek gerek yok. Kentteki en yüksek yer orası ve birilerinin kuleye tırmanabileceği fikri, Cyrgilerin aklına gelmemiş."
"Santheocles şimdi orada mı?"
"Oradaydı, ama sanırım, pencereden içeri son baktığımdan beri gitmiş olabilir. Zalasta onunla beraberdi - Ekatas da. Katılmayı düşündükleri bir tür toplantı vardı."
Hafif bir ıslık duyuldu ve Sparhawk balkona doğru baktı. Talen ona işaret ediyordu. "Gidip bir bakacağım," dedi Mirtai'ye.
"Fazla kalma," diye uyardı kız. "Gece bitmeye başlıyor."
Adam homurdanıp balkona doğru harekete geçti.
Asma köprü aşağıdaydı ve kimse nöbet tutmuyordu. Elysoun, Liatris ve Gahennas ile birlikte köprüyü geçerek kalenin avlusuna girdiler. "Ne kadar uygun," dedi Elysoun. "Chacole de her şeyi

ilhanx

düşünmüş, değil mi?"
"Kilise Şövalyelerinin burada nöbette olacağını düşünmüştüm," dedi Gahennas. "Chacole onlara rüşvet veremez, değil mi?"
"Lord Vanion, şövalyelerini yanında götürdü," dedi Liatris. "Kaleyi koruma görevi ana garnizondaki tören birliklerine verildi. Bazı subaylar, büyük olasılıkla, dün olduklarından daha zenginler. Daha önce buraya gelmiştin, Elysoun. Kocamızı nerede bulabiliriz?"
"Genellikle ikinci kattadır. Orada kraliyet daireleri var."
"Acele etsek, iyi olur. Bu muhafızsız kapı beni çok rahatsız ediyor. Kalede bir muhafız bulacağımıza şüpheliyim, yani Chacole'nin suikastçıları engellenmeden Sarabian'a ulaşabilirler."
Balkon, en azından bir kuşaktan beri kullanılmamış gibiydi. Köşelerde kalın toz katmanları vardı, zemindeki kuş pislikleri hiç el sürülmeden kabuk bağlamışlardı. Sparhawk taş korkuluktan geçerken Talen camın yanına sinmiş, köşeden içeri bakıyordu. "İçeride biri var mı?" diye sordu iri Pandion.
"Koskoca bir kalabalık," diye fısıldadı Talen. "Zalasta biraz önce, bir grup Cyrgai ile içeri girdi."
Sparhawk, genç arkadaşıyla beraber, içeri bakmaya başladı.
Oda, meşalelerin ışıklarıyla aydınlatılmış, bir tür kabul salonu ya da taht odasıydı. Sparhawk ve Talen'in bir kenarına sindikleri balkon zeminden yukardaydı ve oraya, içeriden birkaç basamak çıkılarak ulaşılıyordu. Odanın diğer ucunda, arkasındaki tek bir kayadan oyulmuş bir taht, hafif bir yükseltinin üzerinde duruyordu. Etrafındakilere hükümdar edasıyla bakan kısa bir deri etek ve işlemeli bir göğüs zırhı giymiş kaslı, yakışıklı bir adam, tahta oturmuştu. Zalasta, tahttaki adamın bir yanında duruyordu ve işlemeli, siyah bir cübbe giymiş, buruşuk suratlı bir adam kendi dilinde konuşarak, yükseltinin önünde duruyordu. Sparhawk küfretti ve hızla çağırma büyüsünü söyledi.
"Şimdi ne var?" dedi Aphrael'in sesi, aklında yankılanarak.
"Bunu benim için çevirebilir misin?"
Bir an belirsiz vızılülı bir ses duydu, anlık bir baş dönmesi hissetti.
"... şu anda bile, bu kuvvetler kutsal kenti kuşatıyor," diyordu buruş buruş adam, Sparhawk'in artık anladığı bir dilde.
Demir grisi saçı ve güçlü kaslara sahip kolları olan bir adam,

yükseltiye doğru, toplananların önüne bir adım attı. "Korkacak ne var, Ekatas?" diye gürledi. "Kudretli Cyrgon, yüzyıllardır yaptığı gibi düşmanlarımızın gözlerini kapatacaktır. Bırak, vadimizin ötesindeki kemiklerin arasında dolanarak boş yere Yanılsama Kapılanm arasınlar. Onlar kör ve Saklı Şehir için tehlike oluşturmuyorlar."
Yükseltinin önünde duran diğerlerinden onaylayın bir mırıltı yükseldi.
"General Ospados doğru söylüyor," dedi başka bir zırhlı adam öne çıkarak. "Gelin, her zamanki gibi kapılarımızdaki bu önemsiz yabancıları yok sayalım."
"Utanç verici!" diye haykırdı bir diğeri, konuşmuş olanlardan daha öne fırlayarak. "Daha aşağı ırklardan saklanacak mıyız? Kapılarımızdaki varlıkları, cezalandırılması gereken bir cüretkârlıktır!"
"Ne konuştuklarını anlayabiliyor musun?" diye sordu Talen.
"Tartışıyorlar," dedi Sparhawk.
"Gerçekten mi?" dedi Talen, alaycı bir sesle. "Biraz daha özele inebilir misin, Sparhawk?"
"Aphrael'in kuzenleri herkesi buraya toplamayı başarmışlar. Siyah cübbeli adamın dediğine bakılırsa, kent kuşatılmış."
"Dostlarımızın etrafta olması rahatlatıcı. Bunlar ne yapmayı planlıyor?"
"Bunu tartışıyorlar. Bazıları, sadece yerlerinde kalmayı düşünüyor. Diğerleri saldırmak istiyor."
Derken Zalasta yükseltinin önüne geldi. "Şöyle diyor ebedi Klael," diye bildirdi. "Yanılsama Kapıları'nm ötesindeki güçler, hiçbir şey değil. Tehlike burada, Saklı Şehifin surları içinde. Anak-ha, şu anda bile, benim sesimi duyabilecek kadar yakınımızda."
Sparhawk küfretti.
"Sorun ne?" diye sordu Talen.
"Zalasta burada olduğumuzu biliyor."
"Bunu nerden biliyor?"
"Hiç fikrim yok. Klael adına konuştuğunu söylüyor, Klael de Bhelliom'u hissedebiliyor."
"Altının gerisinde bile mi?"
"Altın Bhelliom'u Cyrgon'dan saklayabilir, ama Bheiliom ve Klael, kardeşler. Belki de birbirlerini evrenin diğer ucundan bile hissedebilirler - aralarında koskoca güneşler yansa bile." Sparhawk

ilhanx

elini kaldırdı. "Bir şey daha söylüyor." Pencereye daha da yaklaştı. "Beni duyabildiğini biliyorum, Sparhawk!" diye Elene dilinde bağırarak konuştu Zalasta. "Sen Bheüiom'un yaratığısın ve bu da sana belli bir miktar güç veriyor. Ama ben şimdi Klasl'imm, bu da bana senin sahip olduğun kadar güç veriyor." Zalasta genizden gelen bir sesle konuştu. "Kılık değiştirmelerin çok başarılıydı, ama Klael onların ardındakini anında gördü. Sana söyleneni yapmalıydın, Sparhawk. İki genç arkadaşının felaketine neden oldun ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok."
Elysoun onu son ziyaret ettiğinde, imparatorun bulunduğu odanın önünde, uygunsuz giysiler içinde en az yarım düzine adam vardı. Elysoun bir an bile düşünmedi. "Sarabian!" diye bağırdı. "Kapını kilitle!"
İmparator, elbette yapmadı. Suikastçıların oldukları yerde dondukları bir anlık bir duraksamanın ardından Liatris, hançerlerini etrafındaki havayı küfürleriyle titreterek çekti. Kapı birdenbire açıldı, Elene pantolonu ve uzun kollu keten bir gömlek giymiş, uzun kara saçlarını arkasına bağlamış Sarabian, elinde meçiyie koridora fırladı.
Sarabian bir Tamul'a göre uzun boyluydu ve ilk darbesi suikastçılardan birini tam arkasındaki kapıya mıhladı. İmparator, aniden çöken gövdeden, dramatik bir jestle kılıcını çekti.
"Gösteriş yapmayı bırak!" diye kocasını azarladı Liatris, suikastçılardan birini düzgünce ortadan ikiye bölerken. "Dikkat et!"
"Peki, aşkım," dedi keyifle Sarabian ve yeniden savunma pozisyonuna geçti.
Elysoun'un yanında, sadece beş inç boyunda küçük, hoş bir hançer vardı. Ama yine de yeterince uzundu. Bir ayak uzunluğunda kaması olan bir Arjuni suikastçısı, Sarabian'm bir sonraki darbesini savuşturup öfkeyle homurdanarak adamın gözlerini hedef alan hamlesini yaptı. Sonra gırtlağından kopan bir haykırışla iki büklüm oldu. Elysoun'un, jilet kadar keskin küçük bıçağı, yumuşakça sırtına saplanıp böbreklerini parçalamıştı.
Ama hepsini şaşırtan Gahennas oldu. Onun silahı, ince, kıvrık bir bıçaktı. Tiz bir çığlık atan koca kulaklı Tega imparatoriçesi, kavganın ortasına atılıp Chacole'nin kiralık katilerinin yüzlerini dağıtmıştı. Çığlıklar atan Gahennas, şaşırmış suikastçıları doğramaya

başladı ve Sarabian, onların her tökezlemelerini kullandı. Gerileme ve ilerlemenin ölümcül dansını yaparken ince kılıcı ıslık çalıyordu. Bu, Tamuli İmparatoru'nun, bir kılıç ustası olduğu şeklinde anlaşılmamalıydı, imparator, oldukça kabiliyetliydi, ama Stragen orada olsaydı muhakkak eleştirecek bir şeyler bulurdu. Aslında günü - ya da bu olayda geceyi - kurtaranlar, eşleriydi.
"İçeri buyrun, sevgililerim," dedi vahşi kadınlarına Sarabian, yere yığılmış suikastçilerin üzerindeki havayı kılıcıyla yararak. "Ben arkanızı korurum."
"Hay Allahım," diye mırıldandı Liatris, Elysoun ve Gahen-nas'a. "Hâlâ bir bebek."
"Evet, Liatris," dedi Elysoun, bir koluyla çirkin Tegalı kız kardeşini sararak, "ama bizim."
"Kring geliyor," dedi Khalad, kemiklerin ay ışığı altında parla-dığı mezarlıktan dörtnala yaklaşan atlıyı göstererek.
"Fena fikir değil," dedi Berit, kaşlarını çatarak. "Birileri gözetliyor olabilir."
"Oradan uzaklasın!" diye sertçe tısladı Domi onlara ulaşınca.
"Ne oldu?" diye sordu Berit.
"Çocuk Tanrıça, diğerlerinin yanma gitmenizi söyledi! Cyrga-iler, sizi öldürmeye geliyor."
"Bunu denemeye karar vermeleri daha ne kadar sürecek diye merak ediyordum," dedi Khalad, eyerine atlayarak. "Haydi gidelim, Berit."
Berit başıyla onaylayarak Faran'ın dizginlerine uzandı. "Cyrga-iler ortaya çıkınca, Lord Vanion bir şey yapacak mı?" diye sordu.
Kring'in sırıtışı, bir kurt gibiydi. "Kapıdan çıktıkları anda dost Ulath'm onlara bir sürprizi olacak."
Berit etrafına bakındı. "O nerede? Göremiyorum."
"Cyrgailer de göremeyecek - çok geç olana dek. Bu tepeden uzaklaşalım. Bizi görmelerine izin vereceğiz. Sizi öldürmeleri emredildi, yani peşimizden gelecekler. Dost Ulath'm yanında, altı ya da sekiz aç Troll var ve Cyrgailer çıkar çıkmaz tepelerine binecekler."
"Senin nerede olduğunu biliyor muydu?" diye gergince sordu Kalten, duvara tırmanırken.

ilhanx

"Sanmıyorum," dedi Sparhawk. "Kentte bir yerlerde olduğumu biliyor, ama onu dinliyor olabilmemin çeşitli yolları olabilir. Sanırım tehditler savurmaya başladığında, ne kadar yakınında olduğumun farkında değildi."
"Berit ve Khalad güvenlikteler mi?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Zalasta küçük söylevini verirken, Aphrael de benimle beraberdi. O işi halledecek."
"Tamam, Sparhawk," diye üstlerinden seslendi Mirtai. "İşte ip geliyor."
İpin boş ucu, yukarılarındaki karanlıktan sürtünerek geldi ve Sparhawk hızla tırmandı. "Daha ne kadar var?" diye sordu Mirtai'nin yanına ulaştığında.
"Bir tırmanmalık daha," dedi kız. "Talen çıktı bile."
"Beklemesi gerekirdi," diye köpürdü. "Şu oğlanla konuşmam lazım."
"İşe yaramaz. Talen şansını zorlamayı seviyor. Kalten hâlâ gereçlerimizi arkasından sürüklüyor mu? Oraya varıp tırnaklarımla savaşmak istemem."
"Yukarı çekiyor - yavaş yavaş." Sparhawk duvardan yukarı baktı.
"Niye bu sefer benim önden gitmeme izin vermiyorsun? Diğerlerini de, yapabileceğin kadar hızla yukarı çıkar. Hâlâ yapacak bir sürü işimiz var ve bu gece sonsuza dek sürmeyecek."
"Lütfen," dedi kız duvarın yukarısını göstererek.
"Bunu daha önce hiç söyledim mi, bilmiyorum, ama bizimle geldiğin için çok memnunum. Hayatımda tanıdığım en iyi askersin."
"Duygusallaşma, Sparhawk. Bu utanç verici. Duvara tırmanacak mısın? Yoksa güneşin doğmasını mı beklemek istiyorsun?" .
Sparhawk, dikkatle tırmanmaya başladı. Kulenin kuzey tarafının gölgede olması onların yararınaydı, ama derin gölgeler yüzünden eliyle tutacağı ve ayağını koyacağı her noktayı iyice hissetmesi gerekiyordu. Tırmanışa odaklandı ve elli ayak yukansmdaki parapetin köşesindeki keskin çizgiye ve yukansmdaki duvara bakma dürtüsünü zorlukla bastırdı.
"Niye geciktin?" diye sordu Talen, iri Pandion, parapetin kenarındaki korkuluktan tırmanıp geldiğinde.
"Çiçek koklamak için mola verdim," dedi Sparhawk, ısırgan bir

edayla. Hızla doğuya baktığında dağların hatlarını ortaya seren sönük ışığı gördü. Karanlığın bitmesine en fazla bir saat daha vardı. "Nöbetçi yok, sanırım?" diye fısıldadı.
"Hayır. Belli ki, Cyrgailer, uykularını almaları gerektiğini düşünüyorlar."
"Sparhawk?" Kalten'in fısıltısı, aşağılarından geliyordu.
"Yukardayım."
"Yükü al." Karanlığın içinden, bir ip yığını geldi.
"Bana yardım et, Talen." Sparhawk taş korkuluktan aşağı sarktı. "Bırak," dedi Kalten'e yumuşakça. "Biz çekiyoruz."
Kalten homurdandı ve duvarda, bir kenara doğru ilerlediğini duydular. Sonra, Sparhawk ve Talen, garip, ağır bohçayı kulenin tepesine doğru, duvarın taşlarına vurup ses çıkarmamasına dikkat ederek çektiler. Sparhawk hızla kılıcını yığından çıkardı ve kendi-ninkini arayarak, zırh gömlekleri karıştırmaya başladı.
Korkuluktan tırmanırken, Kalten soluk soluğaydı. "Niye bu kadar formdan düşmeme izin verdin, Sparhawk?" diye suçladı.
Sparhawk omuz silkti. "Dikkatsizlik, sanırım. Hah, işte burada." Kendi zırh gömleğini, diğerlerinin arasından çekti.
"Nereden biliyorsun?" diye sordu Talen. "Yani bu karanlıkta?"
"Ben bunu yirmi yıldır giyiyorum. İnan bana, onu tanırım. Diğerleri ne durumda bak bakalım."
Talen korkuluğun yanma gidip Bevier ve Mirtai kendi başlarına yukarı çıkarlarken, Xanetia'nin siperliğe çıkmasına yardım etti.
Birkaç dakika içinde, şövalyeler yine silahlarını kuşanmışlardı. "Talen nereye gitti?" diye fısıldadı Kalten, etrafına bakarak.
"Ortalığı kolaçan ediyor," dedi Mirtai.
"Sanırım buna, öncülük etmek denir," diye düzeltti Bevier.
Kız omuz silkti. "Her neyse."
Sonra, Talen geri döndü. "Sanırım, aradığımızı bulduk," dedi. "Üzerinde bir tür demir parmaklık olan küçük bir pencere var. Çok tepede, o yüzden içeri bakmadım."
"Aphrael geri gelecek mi?" diye sordu Bevier. "Onu bekleyelim mi?"

ilhanx

Sparhawk başını olumsuz anlamda salladı. "Birazdan hava ışı-yacak. Aphrael ne yaptığımızı biliyor. O şu anda diğerlerinin yerlerini almalarını sağlıyor."
424

Talen onları, kulenin doğu tarafına götürdü. Kaba duvarın on ayak kadar yukansındaki, küçük, parmaklıklı bir pencereye işaret etti. "Orada, yukarıda."
"Ön taraftaki pencerelerin herhangi birinde parmaklık var mı?" diye sordu Sparhawk.
"Hayır. Onlar daha büyük ve yere yakın."
"Tamam öyleyse," dedi. Sparhawk, heyecan çığlığını bastırarak. "Aphrael, pencereyi tarif etmişti."
Kalten, duvarın yukansındaki demir parmaklıklı pencereye, gözlerini kısıp baktı. "Kutlamalara başlamadan önce, emin olalım." Ellerini duvara yaslayıp ayaklarını açtı. "Tırman ve bir bak, Sparhawk."
"Tamam." Sparhawk ellerini, arkadaşının kollarına dayadı ve geniş sırtına tırmandı. Ayaklarını dikkatle Kalten'in omzuna koydu ve pencereyi kaplayan paslı parmaklıklara uzanarak, yavaşça dikildi. Yüzünü kaldırıp karanlığa baktı. "Ehlana?" diye yumuşakça seslendi.
"Sparhawk?" Kadının sesi, heyecanlıydı.
"Lütfen sesini kıs. İyi misiniz?"
"Artık iyiyim. Buraya nasıl geldiniz?"
"Uzun hikâye. Alean da orada mı?"
"Tam buradayım, Prens Sparhawk," dedi kızın gümüşi sesi. "Kalten sizinle mi?"
"Şu anda onun omuzları üzerinde duruyorum. Işık yakabilir misin?"
"Kesinlikle yapamam!" Ehlana'nm sesi boğuk çıkıyordu.
"Sorun nedir?"
"Saçlarımın hepsini kestiler, Sparhawk!" diye inledi kadıncağız. "Bana bakmanı istemiyorum!"
425

otuz ikinci bölüm
TALEN, KÜÇÜK PENCEREDEN parapete geri atladı. "Ben oradan geçebilirim," dedi kendinden emin bir ifadeyle.
"Ya demir parmaklıklar ne olacak?" diye sordu Kalten.
"Onlar sadece süs. Zaten çok iyi yapılmamışlar, üstelik birkaç asırdır orada duruyorlar. Gevşetmek pek zaman almaz."
"Xanetia dönene kadar bekleyelim," dedi Sparhawk. "Ortalığı ezip geçmeden önce, neyle karşılaşacağımızı bilmek istiyorum."
"Kırıcı olmak istemiyorum," dedi Mirtai. "Ama kavga başlayıp yarım düzine Cyrgai, hücreye dalarak Ehlana ve Alean'ı öldürmeye çalışırken, senin içeride olman neye yarayacak anlamıyorum."
"Bikerre, onar o hüceye giremiicik ki, segilim," dedi delikanlı, sırıtarak. "Kapı kilitli."
"Onlarda anahtar var."
"Beni yarım dakika o kilitle başbaşa bırak yeter, anahtarları bir işe yaramayacaktır. İçeri giremiyecekler, bana güven."
"Başka seçeneğimiz var mi?" diye sordu Bevier.
"Hava ışımadan önce bize kalan zamana bakarsak yok," dedi Sparhawk, doğu ufkuna endişeli bir bakış fırlatarak. "Kalten, yukarı git ve şu parmaklıklara bir göz at."
"Tamam". Sarışın Pandion küçük pencereye doğru tırmandı, iki eliyle antika parmaklığı kavrayıp sarsmaya başladı. Diğerlerinin üzerine moloz parçacıkları yağıyordu.
"Sessiz ol!" diye tısladı Mirtai.
"Şimdiden gevşedi," dedi adam boğuk bir fısıltıyla. "Harç çürümüş." Parmaklıklarla boğuşmayı bırakıp pencereye yaklaştı. "Ehlana seninle konuşmak istiyor, Sparhawk," diye fısıldadı aşağıya.
Sparhawk tekrar pencereye tırmandı. "Evet, aşkım?" diye fısıldadı karanlığa doğru.
426

"Planın nedir, Sparhawk?" Kadının sesi o kadar yakındı ki, neredeyse dokunabilecekmiş gibiydi.
"Parmaklıkları gevşeteceğiz, sonra Talen pencereden içeri dalacak. Dışarıdakilerin hücreye giremeyeceği şekilde kilidi halledecek. Sonra diğerlerimiz, muhafızlara saldıracağız. Zalasta dışarılarda bir yerlerde mi?"

ilhanx

"Hayır. O ve Ekatas, Tapmak'a gittiler. Burada olduğunu biliyor, Sparhawk. Seni bir şekilde hissetti. Santheocles'in adamları, şu anda tüm kentte seni arıyorlar."»
"Sanırım onlardan öndeyiz. Bizim çoktan burada, yukarılarda olduğumuzu fark ettiklerini sanmıyorum."
"Oraya nasıl tırmandınız, Sparhawk? Tüm merdivenlerde muhafız var."
"Kulenin dışından tırmandık. Dışarıdaki muhafızlar, ne zaman ortalıkta dolanmaya başlıyorlar?"
"Genellikle gün ışıyınca. Burada, muhafız odasında yemek adına verilen şeyleri onlar pişiriyor. Sonra birkaçı, Alean'a ve bana kahvaltımızı getiriyor."
"Kahvaltın bu sabah biraz gecikebilir, aşkım," dedi adam, sert bir sırıtışla. "Sanırım birazdan ahçılarınm farklı sorunları olacak."
"Dikkatli ol, Sparhawk."
"Tabii ki, Kraliçem."
"Sparhawk," diye yumuşakça seslendi Mirtai. "Xanetia döndü." . "Şimdi gitmem lazım, aşkım," dedi karanlığa doğru. "Seni birazdan oradan çıkaracağız. Seni seviyorum."
"Ne güzel söyledin."
Sparhawk, hızla parapete indi. "Hoşgeldin, Anarae," dedi.
"Garip bir keyif içindesin, Anakha," dedi kadın, hafif şaşkın bir sesle.
"Biraz önce, karımla sohbet ediyordum, Anarae. Bu her zaman beni keyiflendirir. Kaç muhafızla başa çıkmamız gerekecek?"
"Korkarım ki oldukça kalabalıklar, Anakha."
"Bu sorun yaratabilir, Sparhawk," diye belirtti Bevier. "Hepsi Cyrgai ve çok zeki değiller, ama yirmisi birden başımıza bela açabilir."
"Belki de açamaz," dedi Sparhawk. "Aphrael burada sadece üç oda olduğunu söylemişti - ana oda, Ehlana ve Alean'm olduğu

hücre ve muhafız odası. Öyle değil mi, Anarae?"
"Doğru. Hücre ve muhafız odası burada, kuzey tarafında. Ana oda, Cyrgon Tapınağı'na tepeden bakarak güneyde. Uyanık olan bazı Cyrgailerin uykulu düşüncelerinden çıkarabildiğime göre, bu son kule Kral Santheocles'in bir başına kalmak için çekilmeyi âdet ettiği yermiş, çünkü parapete çıkıp topraklarına bakmayı - aşağıdaki kentteki uyruklarının övgülerini kabul etmeyi çok severmiş."
"Salak," diye mırıldandı Mirtai. "Yapacak daha iyi bir işi yok-muymuş?"
Xanetia hafifçe gülümsedi. "Daha fazlası onu aşardı, Atana. Kendileri de kısıtlı bir anlayış kabiliyetine sahip muhafızları dahi Krallarının kavrayışı konusunda yüce fikirler beslemiyorlar. Ama onun zekâsı ya da bu konudaki eksikliği o kadar önemli değil. Santheocles kraliyet ailesinin varisi ve tek görevi tacı taşımak."
"Bunu bir şapka askısı da yapabilir," dedi Talen.
"Doğru."
"Muhafızların yerleşik bir alışkanlığı var mı?" diye sordu Bevier.
"Hayır, Aziz Şövalye. Sadece krallarının emirlerine uymak için her an hazır bekliyorlar, hepsi bu. Aslında onlar, savaşçıdan çok borazancı. Esas görevleri, Santheocles, Cyrgailerin övgülerini kabul etmek için parapete çıktığında bunu vatandaşlara bildirmek üzere borularını üflemek."
"Muhafız odasında mı bekliyorlar?" diye ısrar etti Sparhawk.
"Senin kraliçenin kapısında nöbet tutan bir çift ve bu kulenin alt katlarına giden merdivende nöbet tutan diğer çift dışında hepsi."
"Muhafız odasından, kraliçenin odasına geçebilirler mi?" diye heyecanla sordu Bevier.
"Hayır. Sadece bir kapı var."
"Muhafız odası ve ana oda arasındaki kapı ne genişlikte?"
"Sadece bir adamın geçebileceği genişlikte, Sor Bevier."
"Kalten ve ben, bu kapıyı tutabiliriz, Sparhawk."
"Muhafız odasına giden başka kapılar var mı?" dedi Kalten.
Xanetia başını olumsuz anlamda salladı.
"Ya da geniş pencereler?"
"Sadece bir pencere var - üstümüzdekinin hizasında - ama parmaklıklı değil."
"Öyleyse karşımıza çıkmak için sadece ana odadaki dört muhafız

kalıyor" dedi Kalten. "Bevier ve ben, gerekirse, diğerlerini bir hafta boyunca o odada tutabiliriz."

ilhanx

"Sparhawk ve ben de hücre kapısındakilerle merdivenlerdeki-leri hallederiz," diye ekledi Mirtai.
"Haydi Talen'i şu hücreye sokalım," dedi Sparhawk, karanlığın hafifçe gerilemeye başladığı doğuya doğru bakarak.
Kalten yeniden duvara tırmanıp pencereye uzandı ve hançeriy-le harcı kazımaya başladı.
"Etrafta dolan ve gözlerini dört aç, Anarae," diye fısıldadı Sparhawk. "Eğer merdivenlerden birileri çıkarsa, bize haber ver."
Kadın başıyla onaylarak kulenin köşesinden dönüp kayboldu.
Sparhawk'da tırmanıp arkadaşı sağ tarafı kazarken, harca soldan saldırdı. Birkaç dakika sonra, Kalten paslı demiri tutup çekti. "Altı gevşedi," diye mırıldandı,. "Haydi tepesine girişelim."
"Tamam." İki adam, pencerenin üst kısmına uzanıp oradaki harcı kazımaya başladılar. "Koptuğunda dikkatli ol," diye uyardı arkadaşım Sparhawk. "Parapetten aşağı düşsün istemiyoruz."
"Bu tarafı çıktı," diye fısıldadı Kalten. "Sen kendi tarafını çıkarana kadar ben bunu tutacağım." İçeri uzanıp sağ eliyle tutunacak bir yer buldu ve sol eliyle de parmaklığa yapıştı.
Sparhawk, aşağısındaki parapete taş ve toz parçacıkları dökerek daha kuvvetli kazımaya başladı. "Sanırım oldu," diye fısıldadı.
"Göreceğiz," dedi Kalten omuzlarını kaldırarak ve asırlık parmaklık gıcırtılı bir ses çıkararak duvardan koptu. Sonra, aynı hareketle ağır cismi, parapetten aşağı attı.
"Ne yapıyorsun?" diye yutkundu Sparhawk.
"Ondan kurtuluyorum."
"Yere çarptığında bu şey ne kadar gürültü çıkaracak, biliyor musun?"
"Ne yani? Beş yüz ayak yukardayız. Bırak istediği kadar gürültü çıkarsm. Bazı Cyrgailer ya da Cynesgalı bir tacir altma gelijse, kötü bir sürpriz yaşayacak. Ama bu gerçekle yaşayabiliriz, değil mi?"
Sparhawk kafasını artık açık olan delikten soktu. "Ehlana?" diye fısıldadı. "Orada mısın?"
"Başka nerede olabilirim ki, Sparhawk?"
"Özür dilerim. Sanırım salakça bir soruydu. Talen'i içeri yolluyoruz. O kilidi bozar bozmaz çığlık at ya da öyle bir şeyler yap ki,

muhafızlar kapıdan içeri giremesin."
"Yolumdan çekil, Sparhawk," dedi Talen. "Sen tüm pencereyi kaplarken, içeri giremem."
Sparhawk delikten çekildi ve çevik delikanlı, pencereden içeri kıvrılmaya başladı. Birdenbire durdu. "İşe yaramıyor," diye mırıldandı. "Beni geri çekin."
"Ne oldu?" diye sordu Kalten.
"Sadece beni geri çek Kalten. Bunu açıklayacak zamanım yok."
Kalten'le birlikte, genç hırsızı geri çekerlerken, Sparhawk'm kalbi neredeyse yerinden fırlayacaktı.
"Bir dakika durun," dedi Talen, kıpırdanıp kollarını başının üstünde gerdi. "Tamam. Şimdi yeniden itin."
"Yine sıkışıp kalacaksın," diye karşı çıktı Kalten.
"O zaman, daha sert itmeniz gerekecek. İşte bana dayattığın tüm o yararlı yemeklerin, idmanların ve temiz hayatın sonu böyle olur, Sparhawk. O kadar büyümüşüm ki, omuzlarım geçmiyor." Yeniden aralığın içinde kıvranmaya başladı. "İtin, baylar!"
İki adam delikanlıyı, ayakkabısının tabanından ittiler.
"Daha sıkı!" diye homurdandı.
"Derin soyulacak," diye uyardı Kalten.
"Ben daha gencim. Çabuk iyileşirim. İtin!"
İki adam da ayaklarına dayandılar, büyük uğraşlar ve birkaç küfürün ardından delikanlı içeri girdi.
"Oğlan iyi mi?" diye pencereden içeri fısıldadı Sparhawk.
"Ben iyiyim, Sparhawk," diye fısıldadı. "Harekete geçseniz iyi olur. Benim işim çok uzun sürmez."
. Sparhawk ve Kalten parapete geri atladılar. "Haydi gidelim," dedi Sparhawk. Üç şövalye ve Mirtai hızla dar parapetten geçip kulenin güney tarafına ilerlediler.
"Sessizce, Anakha." Xanetia'nm sesi, hiçlikten gelir gibiydi.
"Dolanmaya başladılar mı, Anarae?" diye fısıldadı Bevier.
"Birkaçı muhafız odasından çıkıyor," diye yanıtladı ses.
Kulenin ön kısmında, iki büyük, camsız pencere vardı, her biri geniş kapının bir tarafmdaydı. Sparhawk dikkatle başını onlardan birinin alçak kenarından uzatıp içeri baktı. Oda, Aphrael'in de tarif ettiği gibi oldukça genişti. İçerisi, banklarla, birkaç tabure ve bir çift alçak masayla döşenmişti. Odayı, basit kandiller aydınlatıyordu.

ilhanx

Arka duvarın sağ tarafında, iki yanında heykel gibi dikilerek nöbet tutan iki Cyrgainin dikildiği dar bir kapı vardı. Odanın, aynı şekilde başında nöbetçi bulunan sol taraftaki merdiven sahanlığıysa üç tarafından alçak bir duvarla çevrelenmişti. Muhafız odasına giden ikinci kapıysa sol tarafta, merdivenlerin başlangıcının yakmındaydı.
Sparhawk muhafızlara silahlarım ve aletlerini inceleyerek dikkatle baktı. Kaslı adamlar, eski çağlardan kalma göğüs zırhları, ucu kıvrık miğferler ve kısa deri etekler giyiyorlardı. Her birinin sol koluna bağlı, geniş, yuvarlak bir kalkanı vardı ve her biri sağ elinde sekiz ayak uzunluğunda bir mızrak tutuyordu. Hepsinin bellerindeki kemerlerde, kılıçlar ve ağır hançerler takılıydı.
Sparhawk başını pencereden çekti. "Hepiniz bir göz atsanız, iyi olur," dedi arkadaşlarına.
Teker teker, Kalten, Bevier ve Mirtai, odadan içeri bakmak için hafifçe doğruldular.
"Kilitli mi, Anarae?" diye sordu Sparhawk, parapete açılan kapıyı göstererek.
"Denemenin akıllıca olmayacağını düşündüm, Anakha. Cyrgai yapıları çok kaba ve bana öyle geliyor ki kentteki hiçbir kapı gıcırdamadan açılmaz."
"Büyük olasılıkla haklısın." İç çekti. "Haydi köşenin arkasına çekilelim," dedi diğerlerini doğu yakasına doğru götürürken.
"Hava işiyor," diye belirtti Kalten, ufuğu göstererek.
Sparhawk homurdandı. "Pencereden gireceğiz. Kapıdan girmeye çalışsak, zaten aynı derecede patırtı koparırdık. Bevier, sen ve Mirtai kapının uzak ucundaki pencereden girin. Kalten ve ben, bu taraftakinden gireceğiz. Dikkatli olun. Bu mızraklar belli ki, onların esas silahları, yani onlarla epey idman yapmışlardır. Yakınlasın ve hızlı olun. Onları anında alaşağı edip muhafız odasına.giden kapıyı bloke edin. Şu merdivenleri de tutmamız gerekecek."
"Bunu ben yaparım," dedi Mirtai. "Sen, dostlarımızı o hücreden çıkarmaya yoğunlaş."
"Tamam. Onlar kurtulur kurtulmaz Bhelliom'u açacağım. Böylece, buradaki gariplikler oldukça etkilenecek."
Ve derken, acı dolu bir şarkı söyleyen, billur bir ses uyuyan kentin üzerine yayılarak yükseldi.
"İşte işaret" dedi Kalten. "Bu Alean! Talen işini bitirdi! Haydi

gidelim!"
"Onu duydunuz!" dedi Sparhawk, Bevier ve Mirtai'nin geçebilmesi için bir adım geri çekilerek. "Ben başlangıç işaretini vereceğim ve hepimiz aynı anda içeri dalacağız!"
Bevier ve Mirtai, iki büklüm bir şekilde pencerenin altından geçerek kapının yanındaki pencerenin altında konumlarını aldılar. "Bu işin dışında kal, Anarae," dedi Sparhawk, görünmez Xane-tia'ya. "Bu senin savaşma tarzına uygun değil." Kaşlarını çattı. Yanında kadının varlığını hissedemiyordu. "Tamam, Kalten," dedi ardmdan. "Haydi işe başlayalım."
İkisi, sessizce, kılıçları ellerinde, ileri doğru sürünerek geniş pencerenin altına sokuldular. Sparhawk, siperlik boyunca bakmak için hafifçe doğruldu. Bevier ve Mirtai, uzaktaki pencerenin altında gergince bekliyorlardı. Derin bir nefes alıp hazırlandı. Elini pencerenin kenarına dayayıp odaya doğru bir yay çizerken haykırdı: "Şimdi!"
Daha önce içeride dört Cyrgai vardı. Şimdi on kişi olmuşlardı.
"Muhafız değiştiriyorlar, Sparhawk!" diye haykırdı Bevier, ölümcül lochaber'ini iki eliyle tutup sallayarak. .
Şaşırtma unsuru hâlâ onların tarafmdaydı, ama durum, ağır bir şekilde değişmişti. Sparhawk küfretti ve bir tür kova - büyük ihtimalle tutsakların kahvaltısı - taşıyan bir adamı biçti. Sonra, hücre kapısının önünde şaşkın şaşkın bakman dört muhafıza doğru koştu. Diğer üçü kavga konumuna geçmeye çalışırken, bir tanesi de kilitle uğraşıyordu. Hepsi, şüphesiz, çok disiplinliydiler, ama uzun mızrakları, sorun yaratıyordu.
Sparhawk, ağır, geniş kılıcını savurup mızrakları biçerek vahşi bir küfür savurdu. Diğer tarafa geçmiş olan Kalten de, mızraklara ağır darbeler savuruyordu. Odanın diğer yanından da kavga sesleri geliyordu, ama Sparhawk, hücre kapısını kırmaya çalışan muhafıza doğru ilerlemeye öyle yoğunlaşmıştı ki, dönüp bakamıyordu.
Mızrakların ikisi kırılmıştı ve Cyrgailer onları atıp kılıçlarını çekmişlerdi. Mızrağı hâlâ sağlam olan üçüncü muhafız, çılgınca kilitle uğraşan arkadaşını korumak için,geri çekilmişti.
Sparhawk, odanın diğer tarafına hızlı bir bakış fırlatmadan duramadı ve tam o anda Mirtai'nin debelenen bir muhafızı başının üzerine kaldırıp koca bir tangırtıyla merdivenlerden aşağı attığmı

gördü. Diğer iki Cyrgai de, hemen yakında ölmüş ya da ölmekteydi. Bevier, Otha'nm Zemoch'daki taht odasında yaptığı gibi, iri bir altm kediye benzeyen Mirtai, merdivenin üstünde kalmış diğer muhafızları dağıtırken muhafız odasının kapısını tutuyordu. Spar-hawk, hızla, dikkatini tekrar karşıkarşıya olduğu adama yöneltti.
Cyrgailer usta bir şekilde kılıç kullanamıyorlardı ve fazlasıyla büyük olan kalkanları, hareketlerini engelliyordu. Sparhawk birinin kafasına doğru hızlı bir hamle yaptı ve adam, içgüdüsel olarak kalkanını kaldırdı. Anında kendini toparlayan Sparhawk, adamın göğüs zırhına kılıcını sapladı. Zırhında açılmış delikten kan fışkıran Cyrgai, çığlıklar atarak arkaya doğru düştü.
Ama henüz işleri bitmemişti. Hücre kapısındaki Cyrgai, kilitle uğraşmayı bırakıp kapıyı omzuyla kırmaya çalışıyordu. Sparhawk, odunun parçalanışını duyabiliyordu. Ümitsizce, saldırısını yineledi. Cyrgai o kapıyı bir kırsaydı -
Ve ardından, hatta hiç zorlanmadan kapı içeri doğru açıldı. Kapıyı zorlamakta olan Cyrgai, zafer dolu bir haykırışla kılıcını çekti.
Ve odaya yeni bir ışık dolarken adam bir çığlık attı.
Ölümcül elini uzatmış olan Xanetia, güneş gibi parlayarak kapıda duruyordu.
Arka üstü düşen Cyrgai, yerde debelenen iki yoldaşına dolanarak yeniden çığlık attı. Kendisini kurtarıp pencereye koştu ve aşağı zıpladı.
Uzun, acı dolu bir haykırışla korkuluğu aştıktan sonra koşup gitti.
Hücre kapısındaki diğer iki Cyrgai de, korkmuş fareler gibi odada bir o yana, bir bu yana koşuşturarak kaçtılar. "Mirtai!"diye kükredi Sparhawk. "Kenara çekil! Bırak gitsinler!"
Atana o anda diğer savaşçıyı başının üzerine kaldırıyordu. Onu merdivenlerden aşağı atıp hızla döndü. Sonra darmadağın olmuş Cyrgailerin kaçmalarına izin vermek için kenara zıpladı.
"Yana çekilin, Aziz Şövalye!" diye emretti Xanetia, Bevier'e. "Bu kapıyı sürgüleyeceğim, böylece kimse geçemeyecek!"
Bevier ışıldayan yüze bir bakış fırlatıp muhafız odasının kapısından çekildi.
Odanın içindeki Cyrgailer kadına bakıp hızla çarparak kapıyı kapattılar.

"Artık her şey yolunda, Ehlana," diye seslendi Sparhawk.
Önce yüzü solgun ve sarsılmış görünen Talen çıktı. Oğlanın gömleği birkaç yerden yırtılmıştı ve kolundaki uzun, kanayan bir yara, dar pencereden geçmeye çalışırken neler çektiğini gösteriyordu. Delikanlı, huşu içinde Xanetia'ya bakmaktaydı. "Bir duman bulutu içinde pencereden girdi, Sparhawk!" dedi yutkunarak.
"Sis, Genç Talen," dedi Xanetia, bilimsel bir tonla. Hâlâ parıldamaktaydı ve yüzü muhafız odasına dönüktü. "İnsan eti için duman kullanışsız olurdu."
Muhafız odasından, bayağı bir gürültü geliyordu. "Ordan oraya mobilya çekiyorlarmış gibi görünüyor, Sparhawk," diye güldü Bevier. "Sanırım kapının ardına yığıyorlar."
Derken Alean, hücreden koşarak fırlayıp kendini Kalten'in kollarına attı. Hemen onun ardından Ehlana da hapishanesinden çıktı. Her zamankinden daha solgundu ve gözlerinin altında siyah halkalar vardı. Kıyafeti yırtık pırtıktı ve kafasını, sıkı sıkı, sargı bezine benzer bir başörtüsüyle sarmıştı. "Oh, Sparhawk!" diye haykırdı ve kollarını ona doğru uzattı. Adam da kadına doğru gidip onu sert kollarının arasına sardı.
Aşağılardan, vahşi bir bağırtı geldi.
"Anakha!" Bhelliom'un sesi, Sparhawk'm zihninde gürledi. "Cyrgon felaketine uyandı! Beni serbest bırak!"
Sparhawk, keseyi gömleğinin altından çıkarıp ipini çekiştirdi.
"Bu bağrışma da ne?" diye sordu Talen.
"Cyrgon, Ehlana'yı kurtardığımızı biliyor!" dedi gergince Sparhawk, Kurik'in kutusunu keseden çıkararak. "Açıl!" diye emretti.
Kapak açıldı ve Bhelliom'un mavi ışıltısı dışarı taştı. Sparhawk, mücevheri dikkatle çıkardı.
"Merdivenlerden yukarı geliyorlar, Sparhawk!" dedi Mirtai.
"Oradan çekilin!" dedi sertçe adam. "Mavi Gül! Şu anda merdivenlerden yukarı çıkan düşmanlarımızın yolunu kapatabilir misin?"
Bhelliom yanıt vermedi, ama merdivenin başını çevreleyen bel yüksekliğindeki duvar çökerek koskoca bir toz duman bulutu içinde aşağıya yuvarlandı.
"Aphrael'e, annesinin serbest olduğunu bildir," dedi Bhelliom. "Saldırı artık başlasın."
Sparhawk büyüyü mırıldandı. "Aphrael!" dedi sertçe. "Ehlana

ilhanx

bizde! Diğerlerine, ilerlemelerini söyle!"
"Bhelliom, Cyrgon'un yanılsamasını kaldırabilir mi?" diye sordu kız.
"Mavi Gül," dedi Sparhawk, sessizce, "Cyrgon'un yanılsaması dostlarımın kente doğru ilerleyebilmesini engelliyor. Bu lanetli yere kuvvetlerini getirebilmeleri için o yamlsamayı dağıtabilir misin?"
"Dilediğin gibi olacak, oğlum."
Anlık bir duraksamanın ardından yer hafifçe sallanır gibi oldu ve koca bir pırıltı, dalga dalga gökyüzünde aktı.
Aşağılarındaki cüzzamlı görünüşlü beyaz tapınaktan, keskin bir acı çığlığı duyuldu.
"Aman," dedi Flüt, birdenbire odanın ortasında belirirken. "Hiç on bin yıllık bir büyünün bozuluşunu yaşamamıştım. Eminim hiçbir şey bu kadar acı vermez. Zavallı Cyrgon, tamamen felaket bir gece geçiriyor."
"Gece henüz bitmedi, Çocuk Tanrıça," dedi Bhelliom, Kalten'in dudaklarıyla konuşarak. "Şu zavallı hava atmanı, tüm tehlike geçene dek kendine sakla."
"Yani, gerçekten!"
"Sus, Aphrael. Savunmalarımızı kontrol etmeliyiz Anakha. Cyrgon'un bildiğini Klael de bilir. Yarışma kapıda. Hazırlanmalıyız."
"Doğru," diye onayladı Sparhawk. Etrafındaki dostlarına baktı. "Haydi gidelim," dedi. "Siperliğe dağılacağız, gözlerinizi açık tutun. Klael geliyor ve onun, arkamdan sürünmesini istemiyorum. Merdiven tamamıyla kapatıldı mı?"
"Bu yığının arasından bir fare bile geçemez," dedi Mirtai.
"Muhafızları unutabiliriz," dedi Bevier, kulağını muhafız odası kapısından çekerek. "Hâlâ mobilyaların yerlerini değiştiriyorlar."
"İyi." Sparhawk, siperliğe çıkan kapıya gitti. Kapı, paslı menteşeleri bir protesto gıcırtısı çıkararak açıldı. "Cesurlaşmaya başlamayın," diye uyardı dostlarını. "Kavga, Bhelliom ve Klael arasında. Etrafa yayılıp gözetleyin."
"Orada," dedi Talen, güneydeki gölün ötesindeki bazalt çıkıntıyı göstererek.
Uzaktan minicik görünen ve şafak ışığında hâlâ karanlıkta kalan bir şekiller kütlesi Kahramanlar Vadisi'nden geçerek akm akm gelerek Cyrga'nm kapılarının önündeki havzaya doğru akıyordu.

"Bunlar da kim?"diye haykırdı Ehlana, birdenbire Sparhawk'm kolunu yakalayarak.
"Vanion," dedi Sparhawk. "Ve herkes yanında - Betuana, Kring, Ulath ve Troll'ler, Sephrenia - "
"Sephrenia mı?" diye haykırdı Ehlana. "O öldü!"
"Zalasta'nm ablamı öldürmesine gerçekten izin vereceğimi düşünmedin, değil mi, Ehlana?" dedi Flüt.
"Ama - o hançerini, kalbine sapladığını söyledi!"
Çocuk Tanrıça omuz silkti. "Öyle yaptı, ama Bhelliom, onu iyileştirdi. Vanion gerekeni yapacak."
Talen, kulenin arkasındaki parapetten koşarak geldi. "Bergsten diğer taraftan geliyor," diye bildirdi. "Şövalyeleri demin bir an bile yavaşlamadan üç Cyrgai bölüğünü ezip geçtiler."
"Burada, bir kuşatmanın ortasında mı kalacağız?" diye endişeli bir ifadeyle sordu Kalten.
"Pek olası değil," dedi Bevier. "Buranın savunması, açması şekilde yetersiz ve Bergsten ani hareket eden tiplerdendir."
Aşağıda bir anda bir patlama oldu ve solgun tapınağın tavanı havaya uçtu. Klael'in sonsuz karanlığı, Cyrgon'un Evi'nden yükselirken göğe fırlayan kireç taşları dört bir yana savruldu. Klael'in engin derimsi kanatları kocaman açılmıştı ve alevler içindeki çekik gözleri vahşice etrafa bakmıyordu.
"Rica ederim, Anakha, beni yukarı tut ki, kardeşim beni görebilsin," dedi Kalten'in dudaklarından dökülen, sakin ses.
Sparhawk, Safir Gülü başının üzerine kaldırırken elleri titriyordu.
Garip bir şekilde, ahşap bir kukla gibi hareket eden Kalten, Alean'm onu saran kollarından yumuşakça sıyrılarak parapetin önündeki'taş tırabzana çıktı. Hiçbir insan ağzından yaratılmış olamayacak bir dilde konuştu ve sözleri, dünyanın yarısı kadar uzakta olan Chyrellos'dan bile duyulabilecek gibiydi.
Devasa Klael, Cyrgon Tapmağı'nm yıkıntıları arasında beline kadar gömülmüş olarak üçgen yüzünü kaldırdı ve korkunç dişleri görünen ağzından ateşler damlayarak yanıtını haykırdı.
"İyice dinle, Anakha." Bhelliom'un, Sparhawk'm zihnindeki sesi, çok sakindi. "Yolunu şaşırmış kardeşimi kızdırmaya devam edeceğim ve tamamen gözü dönmüş olarak benimle kavgaya girişecek. Sen, bu yaklaşan dehşetin önünde sağlam dur, çünkü yenilgimiz ya

ilhanx

da yengimiz, tamamen senin cesaretine ve bileğinin gücüne.bağlı."
"Ne demek istediğinizi anlayamadım, Mavi Gül. Klael ile çarpışacak mıyım?"
"Hayır, Anakha. Senin görevin, beni kurtarmak."
Karanlığın canavarı, kireç taşı molozları bir kenara attı ve aç kolları ileri uzanmış olarak saraya doğru ilerledi. Koca kapılara vardığında devasa yumruğuyla kapıları silip süpürdü.
Kalten, iğneleyici laf atmalarına, Klael de sarayın alt kanatlarının arasından kendine yol açarken kızgınlıktan ulumaya devam etti. Bu arada, kuleye olan dur durak bilmeyen ilerleyişi sırasında yoluna çıkan her şeyi ezip geçiyordu.
Ardından kuleye ulaştı, iki muazzam eliyle kaba taşlarını tutarak ve yukarı çıktıkça kanatlarını çırparak tırmanmaya başladı.
"Sizi nasıl kurtaracağım, Mavi Gül?" diye sordu Sparhawk.
"Kardeşim ve ben, kısa bir an için yeniden birleşmeliyiz oğlum. Bir zamanlar olduğu gibi, yeniden bir olabilmek için, yoksa ben, sonsuza dek bu safir kristalde mahpus kalırım - yoksa Klael, şimdiki canavar biçiminde kalır. Geçici birleşmemiz sonucunda ikimiz de özgürlüğümüze kavuşacağız." *
"Birleşmek mi? Nasıl?"
"O, bu azımsanamayacak yüksekliğe ulaştığı ve zafer çığlıklarını atmaya başladığında, beni dosdoğru açık ağzından içeri atacaksın."
"Ne yapacağım?"
"Tüm ruhuyla beni yutacak. Öyle olsun. Birleşme anımızda Klael ve ben, ikimiz de şimdiki biçimlerimizden kurtulacağız ve o zaman karşılaşmamız başlayacak. Başarısızlığa uğrama oğlum, çünkü seni yapmamdaki amaç ve senin kaderin buydu."
Sparhawk, derin bir nefes aldı. "Başarısızlığa uğramayacağım, Baba," diye tüm ruhuyla yemin etti.
Hâlâ kızgınlıktan çılgına dönmüş ve derimsi kanatlarıyla havayı döven Klael, saray kulesinin önünde giderek daha yukarılara tırmanıyordu. Sparhawk garip, dehşetsiz bir aldırmazlığın kendisini sardığım fark etti. Cehennem Krah'nm doğrudan yüzüne baktı ve hiçbir korku hissetmedi. Görevi basitliğin ta kendisiydi. Tek yapması gereken, Safir Gülü, o da olmazsa uzatacağı yumruğunda tuttuğu Bhelli-om ile beraber kendisini bu açık gırtlağa atmaktı. Geri dönüşü olmayan bu karar üzerine çökerken, ne pişmanlık ne de üzüntü hissetti.

Böyle ölmek, pek çok arkadaşı gibi, tartışmalı bir sınır uğruna bir katliamda ölüp gitmekten çok daha anlamlıydı. Bunun bir ağırlığı vardı ve bir asker için umabileceklerinin en iyisiydi.
Klael, daha da yukarıya tırmanarak geliyor, geliyordu, nefret ettiği kardeşine doğru açlıkla uzanıyordu. Artık birkaç yarda kadar altlarına gelmişti. Çekik gözleri, acımasız bir zafer ışığıyla parladı ve sivri azı dişleri ateşler damlatarak meydan okumasını haykırdı.
Ve o anda, Sparhawk, Bhelliom'u yumruğunda tutarak binlerce yıllık mazgalların üzerine fırladı. "Tanrı ve kraliçem için!" diye haykırdı karşısındakine.
Klael, korkunç ellerinden birini ona doğru uzattı.
Sonra, sıkıca kapatılmış bir pınarın fışkırması gibi, Sparhawk harekete geçti. Kolu, bir kamçı gibi indi. "Git!" diye bağırdı yanan mücevheri fırlatırken.
Safir Gül, bir ok gibi, Klael'in ağzı daha da açılırken, ateşler içindeki ağızda kayboldu.
Bir yanına tırmanmakta olan muazzam kara ışıltı için için titrerken kule sallandı ve Sparhawk tünediği yerden düşmemek için büyük bir çaba harcamak zorunda kaldı.
Klael'in kanatları sonuna kadar açıldı, korkunç bir gerilimle titriyorlardı. Koca canavar, daha da büyüyerek şişti. Sonra ufaldı.
Ve ardından patladı.
Patlama yeri sarstı ve Sparhawk savrularak sertçe parapete düştü. Hızla yuvarlanıp ayağa kalktı ve mazgallara geri döndü.
Biri parıldayan mavi, diğeri isli bir kırmızı, iki ışık varlığı, birbirleriyle, on adım ilerideki havada döğüşüyorlardı. Çarpışmaları temeldendi, irade ve kuvvetin vahşi bir karşılaşmasıydı. Hatları olmayan yaratıklardı ve şekilleri, belirsizce insan biçimindeydi. Öne arkaya sallanarak, kaba bir köy meydanındaki güreşçiler gibi birbirlerine giriyorlar, her biri, kendisine tamamen denk olan karşıtına, kendi iradesi ve kuvvetini dayatmak için uğraşıyordu.
Mazgallardaki Sparhawk ve dostları, şaşkınlık içinde donakalmış olarak bu ebedi savaşı izliyorlardı.
Sonra ikisi de, birbirlerinden ayrıldılar ve sırtları kabarmış kolları yarı yarıya öne uzanmış bir şekilde, anlaşılmaz bir birleşmede ölümsüz kardeşiyle yüzleşerek karşı karşıya durdular.
Bhelliom'un, Sparhawk'm zihnindeki sesi sakindi. "Seçim senin,

ilhanx

Anakha. Klael ve ben, kavgamıza devam edersek, bu dünya, daha önce pek çok kez olduğu gibi yok olacak. Sen bu dünyaya aitsin ve benim şampiyonum olacaksın. Beni sınırlamayan mecburiyetler, seni sınırlar. Klael'in şampiyonu da bu dünyadan ve benzeri mecburiyetlerle sınırlanıyor."
"Dediğin gibi olacak, Baba. Eğer gerekiyorsa, senin şampiyonun olarak hizmet vereceğim. Kiminle karşılaşmam gerekiyor?"
Aşağıdan dev bir öfke kükremesi geldi ve kireç beyazı tapmağın parçalanmış yıkıntıları arasından canlı bir alev fışkırdı.
"İşte rakibin, oğlum," diye yanıtladı safir mavisi ruh. "Klael, seninle savaşması için onu çağırdı."
"Cyrgon?"
"Evet, öyle."
"Ama o bir Tanrı!"
"Sen değil misin?"
Sparhawk sersemledi.
"Kendi içine bak, Anakha. Sen oğlumsun ve seni, irademin havuzu olarak yarattım. Bu dünyamn şampiyonu olman için bu iradeyi, şimdi sana bırakıyorum. İrademin gücünün içine işleyişini hisset."
Daima kapalı kalmış bir kapının açılışı gibiydi. Sparhawk, engeller yok olurken, düşüncelerinin sonsuz şekilde genişlediğini hissetti; bu genişlemeyle birlikte ifade edilemeyecek bir sükunet oluşuyordu.
"Şimdi artık gerçekten Anakha'sın, oğlum!" diye coştu Bhelli-om. "Senin iraden, benim irademi. Artık senin için her şey mümkündür. Azash'ı ezen senin iradendi. Ben senin sadece aletindim. Bu olaydaysa sen benim aletim olacaksın. Yenilmez iradeni bu işe yönlendir. Onu avuçlarının atasına al ve şekillendir. Silahları, aklınla yarat ve Cyrgon'un karşısına çık. Eğer yüreğin güçlüyse karşında dayanamaz. Şimdi git. Cyrgon seni bekliyor."
Sparhawk derin bir nefes aldı ve aşağıdaki, moloz kaplı alana baktı. Harabelerin arasından beliren alev, tapmağın yıkıntısı önünde dikilen alevler içinde bir adam şeklini almıştı. "Gel, Anakha!" diye kükredi. "Bizim karşılaşmamız, daha zaman başlamadan öngörülmüştü! Bu senin kaderin! Sen, diğerlerinin hepsinin ötesine geçerek, benim elimden ölme onuruna erişeceksin!"
"Kazanana dek kutlamaya başlama, Cyrgon!" diye haykırdı

Sparhawk, arkaik ifade biçiminin görkemini bir yana bırakarak. "Bir yere ayrılma! Hemen geliyorum!" Sonra bir elini trabzanın üzerine koydu ve üzerinden atladı.
"Bırak beni, Aphrael," dedi havada asılı dururken.
"Sen ne yapıyorsun?" diye haykırdı kız.
"Sana söyleneni yap. Beni bırak."
"Düşeceksin."
"Hayır, düşmeyeceğim. Ben halledebilirim. Sen karışma. Cyrgon beni bekliyor, o yüzden, lütfen bırak."
Aslmda buna uçmak denemezdi, ama Sparhawk, gerekirse uçabileceğine emindi. Cyrgon Evi'nin harabelerine doğru salınarak inerken garip bir hafiflik hissetti. Ağırlığı yokmuş gibi değildi, sadece ağırlığının bir anlamı yoktu. Onun iradesi, yerçekiminden daha güçlüydü. Havada kayan bir tüy gibi, elinde kılıcıyla yere kondu.
Cyrgon aşağıda bekliyordu. Eski Tanrı'mn alevler içindeki şekli, kendisine tapanların geleneksel olarak giydiği - dövülmüş çelikten bir göğüs zirhı, ucu sivri bir miğfer, geniş, yuvarlak bir kalkan ve avucunda tuttuğu bir kılıçtan oluşan - kadim zırhın içinde asla sönmeyen alevini dalgalandırarak dikiliyordu.
Şafak serinliğindeki havada kayarak inerken Sparhawk bir şeyi kavramıştı. Cyrgon, salak olmaktan çok, tutucuydu. Onun nefret edip korktuğu şey, değişimdi. Bu yüzden, Cyrgailerini zaman içinde sonsuza dek dondurmuş, herhangi bir değişim ya da yenilik potansiyelini düşüncelerinden silmişti. Cyrgailer, zamanın rüzgârlanna kayıtsız kalarak, sonsuza dek, Tanrıları onları ilk yarattığı zamanki gibi kalacaklardi. Bir ideal yaratmış ve onu yasa, gelenek ve içselleş-tirilmiş bir değişim nefretiyle dört yandan çevirmişti. Bu donmuş halleriyle Cyrgailer, sandaletli ayaklarını durmaksızın değişen dünyanın üzerine koyduklarından beri, yok olmaya hüküm giymişlerdi.
Sparhawk hafifçe gülümsedi. Belli ki, Cyrgon'a, değişimin yararları konusunda bir ders vermek gerekiyordu ve ilk dersi, modern donanım, silahlar ve taktikler konusunda olacaktı. "Zırh" diye düşündü Sparhawk ve anında siyah, çelik bir zırha büründü. Sade kılıcını bir yana atıp daha ağır ve uzun tören kılıcıyla avucu-nu doldurdu. Şimdi tam donanımlı bir Pandion şövalyesiydi, Tanrı' nm bir

ilhanx

askeri - neredeyse pişmanlıkla, "çeşitli Tanrıların," diye düşündü - ama aslında, sadece kendi Kraliçesinin, Kilisesinin ve
440

Tanrısının değil - Bhelliom'un düşüncelerini doğru okuduysa, güzel ve bazen de boş kız kardeşinin, Dünya'nın da şampiyonuydu.
Aşağı kayarak harab olmuş tapmak yıkıntılarının arasına indi. "Selam olsun, Cyrgon," dedi en resmi haliyle.
"Selam olsun, Anakha. Seni yanlış değerlendirmişim. Artık bana uygunsun. Gerçek varlığını asla anlamayacağından korkarak seni hor görmüştüm. Çıraklık dönemin uzundu ve bana kalırsa, Aphrael ile olan uygunsuz yakınlığı yüzünden zorlaştı."
"Zaman kaybediyoruz, Cyrgon," dedi Sparhawk, süslü kibarlıkları yarıda keserek. "İşe girişelim. Zaten kahvaltıya geç kaldım."
"Öyle olsun, Anakha!" Cyrgon'un klasik hatları, bir onay ifadesine bürünmüştü. "Kendini koru!" Sparhawk'm başına doğru sıkı bir darbe savurdu.
Ama Sparhawk, çoktan kendi saldırısına geçmişti ve kılıçları havada, zararsızca çarpıştı.
Yeniden savaşmak güzeldi. Burada politika yoktu, yalan yeminlerin ya da dolambaçlı sözcüklerin karmaşası yoktu, sadece çeliğin çeliğe vuruşunun keskin çınlaması, kas ve kemiklerin yumuşak akışı vardı.
Cyrgon hızlıydı, Martel'in gençliği kadar hızlıydı ve yenilikten nefret etmesine rağmen çabuk öğreniyordu. Kılıç ustalarını diğerlerinden ayıran karmaşık bilek, kol ve omuz hareketleri, eski Tan-n'ya neredeyse kendiliğinden geliyorlardı. "Canlandırıcı, değil mi?" dedi kurt gibi sırıtarak Sparhawk, Tanrının omzuna ısırgan bir yank açarken. "Aklını aç, Cyrgon. Hiçbir şey taştan değildir -bu kadar basit bir şey bile." Ve kılıcını yeniden savurup Cyrgon'un kılıç tutan kolunda bir yara daha açtı.
Ölümsüz, adama doğru fırladı, fazla büyük yuvarlak kalkanı adama doğru itti, gücü ve iradesiyle bu daha idmanlı düşmanı yenmeye çalıştı.
Sparhawk, onun kusursuz yüzüne baktı, orada pişmanlık ve ümitsizlik gördü. Kurik'in öğrettiği gibi, omzunu kaldırdı, kalkan kolunu kilitleyerek karşısındakinin etkisiz saldırılarına karşı aşılmaz bir engel oluşturdu. Sadece, hafifçe tuttuğu kılıçla karşılık verdi. "Teslim ol, Cyrgon," dedi. "Ve yaşa. Teslim ol ve Klael sürgün edilsin. Biz bu dünyadanız, Cyrgon. Bırak Klael ve Bhelliom, başka dünyalar için savaşsmlar. Kendi yaşamını ve insanlarının
441

yaşamını al ve git. Seni öldürmeyeceğim."
"İğneleyici teklifinin üzerine tükürürüm, Anakha!" dedi Cyrgon, yarı yarıya viyaklayarak.
"Sanırım böylece, şövalyelik onurunun gereklerini yerine getirmiş oluyorum," diye kendi kendine mırıldandı Sparhawk, belli bir rahatlamayla. "Kabul etseydi, ne yapardım, Allah bilir." Yeniden kılıcını kaldırdı. "Öyle olsun, kardeşim," dedi, "Zaten biz, aynı dünyada beraber yaşamak için yaratılmamışız." Bedeni ve iradesi, sanki zırhının içinde kabarmıştı. "Seyret, kardeşim," dedi sıkılmış dişlerinin arkasından. "Seyret ve öğren."
Ve ardından gözünü döndüren öfkenin eşliğinde, beş yüz yıllık eğitimi bu zavallı, güçsüz Tanncık'ın üzerine boşalttı, ki o tanrı Rendor'daki sürgününden döndüğünden beri Sparhawk'm özlediği barışı, dünya barışını, paramparça etmişti. Cyrgon'un baldırını klasik bir yan vuruşla parçaladı. O mükemmel yüzü, Martel'in keşfi olan bir 'dik çapraz vuruş'la yardı. Cyrgon'un aşırı büyük yuvarlak kalkanının üst yarısını, Vanion'un 'Kandır ve Parçala'sıyla kesti. Tüm Kilise Şövalyeleri arasında, Pandionlar en yetenekli kılıç ustalarıydılar ve tüm Pandionlar arasında en üstünü Sparhawk'ti. Bhel-liom ona, bir Tanrıya eşit olduğunu söylemişti, ama Sparhawk bir erkek gibi savaşıyordu - çok iyi eğitilmiş, biraz formdan düşmüş ve böyle şeyler için gerçekten fazla yaşlı olan bir erkek gibi - ama, dünyanın kaderi buna bağlı olsaydı, böylesi bir kavgaya tekrar dayanabileceğine kesinlikle emin olan bir erkek gibi.
Kılıcı, parlayarak, savrularak, isabet ederek yeni doğan güneşin ışığında bulanıktı. Eskimiş Cyrgon, şaşkın bir şekilde karşılık vermeye çalışıyordu.
Fırsat doğdu ve Sparhawk, durumun mükemmel simetrisini hissetti. Cyrgon, farkında olmadan, siyah zırhlı Pandion'a, Martel'in, Azash tapmağında sağladığı açıyı sunmuştu. Martel darbe sıralarının öneminden tamamen haberdardı. Ama Cyrgon, değildi. Ve böylece, onu tamamen şaşkınlığa uğratarak geldi yarıcı darbe. Tanrı sertleşti ve bu öldürücü darbenin ardından geriye sendelerken, tutmayan parmaklarının arasından kılıcı yere düştü.
Sparhawk darbeden sonra kendisini topladı ve kanlı kılıcını, selam durmak için önünde kaldırdı. "Bir yenilik, Cyrgon," dedi umursamaz bir ses tonuyla. "Biliyor musun, gerçekten çok iyisin,

ilhanx

ama biraz olup bitenleri takip etmelisin."
Ölümsüz yaşamı, göğüs zırhmdaki yarıktan dışarı akan Cyrgon, taş döşeli alanda sendeledi. "Ve sen şimdi dünyayı ele geçirecek misin, Anakha?" diye yutkundu.
Sparhavvk, nefesi kesilen Tanrının yanma, topuklarının üzerine çöktü. "Hayır, Cyrgon," diye yanıtladı yorgunca. "Ben dünyayı istemiyorum - sadece sakin bir köşesini istiyorum."
"Öyleyse niçin karşıma çıktın?"
"Senin de dünyayı ele geçirmeni istemiyordum, çünkü sen dünyayı ele geçirseydin, benim küçük köşem güvende olmayacaktı." Uzanıp solgun elini tuttu. "İyi savaştın, Cyrgon. Sana saygı duyuyorum. Selam ve elveda."
"Selam ve elveda, Anakha," diye cevap veren ses sadece bir fısıltıdan ibaretti.
Korkunç bir ümitsizlik ve kızgınlık uluması duyuldu. Spar-hawk başını kaldırıp baktığında, Klael en uzak yıldızın bile ötesindeki sonsuz yolculuğuna başlarken, insan şeklindeki isli bir kırmızılığın şafak göğüne fırladığını gördü.

otuz üçüncü bölüm

BİR YERLERDEN KAVGA sesleri geliyordu - çeliğin çeliğe çarparak çınlayışı, haykırışlar ve çığlıklar - ama tapmağın harabeleri ve biraz daha az zarar görmüş saray arasında kalan meydana bakan Ehlana, sesleri pek duymuyordu.
Güneş artık ufuk çizgisini aşmıştı ve Cyrga'nm kadim sokaklarını affetmeyen sert ışığıyla dolduruyordu. Elenia Kraliçesi, bitkindi, ama esaretinin tehlike dolu günleri geride kalmıştı ve kendisini kocasının kucaklayışında kaybetmeyi özlemişti. Biraz önce şahit olduklarının çoğunu anlayamamıştı, ama bu o kadar önemli değildi. Çocuk Tannça'yı kollarının arasında tutarak, mazgallarda duruyor ve aşağıdaki yenilmez şampiyonuna bakıyordu.
"Sence, artık aşağı inmemiz güvenli midir?" diye sordu kollarındaki küçük ilahi varlığa.
"Merdivenler kapandı, Ehlana," diye hatırlattı Mirtai.
"Bunu halledebilirim," dedi Flüt.
"Belki burada kalsak daha iyi olur," dedi Bevier, endişeli bir kaş çatısıyla. "Cyrgon ve Klael gittiler, ama Zalasta, hâlâ oralarda bir yerde. Buradan kurtulabilmek için pazarlık yapmak amacıyla Kraliçeyi yeniden ele geçirmeye çalışabilir."
"Buna hiç kaikışmasa, daha iyi olur," dedi Çocuk Tanrıça, anlamlı bir şekilde. "Ehlana haklı. Haydi, aşağı inelim."
Yeniden içeri girip merdivenlerin başına ulaştılar ve toz bulutlarının arasından aşağıya baktılar. "Sen ne yaptın?" diye Flüt'e sordu Talen. "Tüm kayalar nereye gitti?"
Kız, omuzlarını silkti. "Hepsini kuma dönüştürdüm."
Merdivenler, kulenin duvarlarını izleyerek aşağıya doğru kıvrılıyorlardı. Ellerinde kılıçlarıyla Kalten ve Bevier, her katı dikkatle yoklayarak önden gidiyorlardı. İlk üç dört kat boştu, ama kulenin

ortalarında bir kata gelindiğinde Xanetia fısıldadı: "Bir şey geliyor!"
"Nerede?." diye sorduKalten. "Kaç kişiler?"
"İki ve bize doğru tırmanıyorlar."
"Ben onlarla başa çıkarım," diye mırıldandı adam, kılıcının kabzasına daha sıkı sarılarak.
"Salakça bir şey yapma," diye uyardı Alean.
"Merdivenlerden tırmananlar salakça bir şey yapıyorlar aşkım. Kraliçeyle kal." Kalten, önden gitti.
"Ben de onunla gidiyorum," dedi Mirtai. "Bevier, Ehlana'yi koruma sırası sende."
"Ama-"
"Sus!" diye emretti kız. "Sana söyleneni yap."
"Peki, han'fendi," diye, hafifçe gülümseyerek teslim oldu adam.
Merdivenlerden yukarıya mırıltıh sesler yankılandı.
"Santheocles!" diye fısıldadı, gelenlerden birini tarayan Ehlana.
"Ya diğeri?" diye sordu Xanetia.
"Ekatas."

ilhanx

"Ha," dedi Xanetia. Soluk kaşları yoğunlaşmaya harcadığı çabayla çatılmıştı. "Tam olarak söyleyemeyeceğim," diye özür diledi. "Bana öyle geliyor ki, senin kurtanldığından haberdar değiller Elenia Kraliçesi, senin hapishanene doğru gidiyorlar, seni öldürmekle tehdit ederek düşman safları arasından güvenle geçmeyi umuyorlar."
Dar merdivenin yirmi adım kadar aşağısında bir sahanlık vardı. Kalten ve Mirtai orada durup kendilerine yer sağlamak için birbirlerinden uzaklaştılar.
Işıltılı göğüs zırhım ve ucu sivri miğferini takmış Santheocles, bir elinde kılıcıyla, basamakları ikişer ikişer çıkıyordu. Sahanlığa vardığında salaklaşmış bir inanamazlık içinde, Kalten ve Mirtai'ye bakakalmıştı. Kılıcını salladı ve kendi dilinde sert bir emir verdi.
"Ne dedi?" diye sordu Talen.
"Onlara, yolundan çekilmelerini emretti," dedi Aphrael.
"Onların, düşmanları olduğunu fark edemiyor mu?"
"Santheocles gibi biri için, düşman kavramını anlamak zor," dedi Ehlana. "Hayatında hiç, Cyrga'nın surlarının dışma çıkmamış ve tahmin ederim ki hayatı boyunca gördüğü Cyrgai olmayan insan sayısı onu geçmez. Cyrgailer ona otomatik olarak itaat ediyorlar, yani açık düşmanlıkla pek bir deneyimi olmamış."

Ekatas, Santheocles'in arkasmdan, oflaya puflaya merdivenlerden tırmanıyordu. Gözleri, şaşkınlıktan koskocaman açılmıştı ve buruşuk suratı kül rengiydi. Kralına sertçe bir şeyler söyledi ve Santhe-ocles, mülayimce kenara çekildi. Ekatas kendini dikleştirdi ve ellerini önünde oynatarak, yüksek sesle bir şeyler söylemeye başladı.
"Onu durdur!" diye haykırdı Bevier. "Büyü yapıyor!"
"Büyü yapmaya çalışıyor," diye düzeltti Aphrael. "Sanırım, birazdan kötü bir sürprizle karşılaşacak."
Başrahibin sesi, uzun yavaş bir nakaratla yükseldi ve birdenbire tek kolunu, Mirtai ve Kalten'e doğrulttu.
Hiçbir şey olmadı.
Ekatas boş elini, yüzünün önüne tutarak tamamen şaşkın bir şekilde eline bakakaldı.
"Ekatas," diye seslendi Aphrael, tatlı bir sesle, "kötü haberler taşımaktan nefret ederim, ama Cyrgon öldüğü için büyülerin işe yaramıyor."
Kavrayış ve karşısındakini tanıma ifadeleri yavaşça yüzünde beliren adam kıza bakakalmışh. Sonra döndü, sahanlığın solundaki kapıdan içeri dalıp kapıyı arkasından çarptı.
Mirtai, hızla adamın peşinden gitti. Önce kapıyı açmayı denedi, sonra bir adım çekildi ve bir tekmeyle, kapıyı paramparça etti.
Kalten, kibirli Cyrgai Kralı'na doğru ilerledi. Santheocles, kahramanca bir tavır takınıp koca kalkanını önüne çekti, kılıcını kaldırdı ve başını dikleştirdi.
"Kalten ile başa çıkamaz," dedi Bevier. "Niye kaçmıyor?"
"Kendini yenilmez sanıyor, Sor Bevier," dedi Xanetia. "İdman alanında, kendi askerlerinin pek çoğunu kırıp geçirmiş ve bu yüzden kendini dünyanın en üstün savaşçısı sanıyor. Aslında, kulları onun darbelerine cevap vermek bir yana, kralları olduğu için ona karşı kendilerini savunmuyorlar bile."
Zalim bir ifade ve intikam hisleriyle dolu olan Kalten, kıt akıllı kralın üzerine bir çığ gibi indi. Hayatında ilk kez birisi ona karşı silah kullanırken Santhocles'in yüzünden şok ve öfke akıyordu.
Kısa, çirkin bir kavga oldu, sonucu önceden belliydi. Kalten adamın fazla büyük kalkanını paramparça ederek kafasına birkaç tane oldukça sıradan darbe indirdi ve sonra kılıcım, kabzasına kadar adamın parlatılmış göğüs zırhının tam ortasına sapladı. Santheocles,

sonsuz bir şaşkınlık içinde bakakalmıştı. Sonra iç çekip geriye doğru sendeledi ve gevşekçe, merdivenlerden aşağı yuvarlandı.
"Evet!" diye sevinçle haykırdı Ehlana, infazcılarının en saldırganı ölürken.
Parçalanmış kapının gerisinden, korkunç bir şekilde havaya karışan uzun, ümitsiz bir çığlık yükseldi ve Mirtai, karanlık bir tatmin ifadesiyle kapıda belirdi.
"Ona ne yaptın?" diye sordu Kalten, merakla.
"Onu hadım ettim," dedi kız, omuzlarını silkerek.
"Mirtai!" diye yutkundu adam. "Bu korkunç!"
Kız şaşkın bir bakış attı. "Sen neden bahsediyorsun?"
"Bu bir adama yapılabilecek en korkunç şeydir!"
"Onu pencereden atmak mı? Benim aklıma, insana yapılabilecek çok daha korkunç şeyler geliyor."

ilhanx

"Bu, o anlama mı geliyor?"
"Tabii. Stragen, Matherion'dayken bundan çok bahsederdi."
"Haa." Kalten hafifçe kızardı.
"Sen ne anlama geldiğini sandın ki?"
"Eee - boş ver, Mirtai. Bir şey dediğimi bile unut."
"Başka bir anlam vermiş olmalısın."
"Bu konuyu kesebilir miyiz? Yanlış anlamışım, hepsi bu." Diğerlerine baktı. "Haydi aşağı inelim. Başka kimsenin yolumuza çıkacağını sanmıyorum."
Ehlana, aniden gözyaşlarına boğuldu. "Yapamam!" diye hıçkır-dı. "Sparhawk'm karşısına, bu halde çıkamam!" Bir elini, mahvedilmiş kafasının üzerini örten örtüye koydu.
"Hâlâ bunu mu dert ediyorsun?" diye sordu Aphrael.
"Felaket görünüyorum!"
Aphrael gözlerini yuvarladı. "Haydi, odaya girelim," diye önerdi. "Eğer o kadar önemliyse, bunu senin için hallederim."
"Yapabilir misin?" diye sordu Ehlana, aklı yatmış bir şekilde.
"Elbette." Çocuk Tanrıça, gözlerini kısarak baktı. "Rengini değiştirmek ister misin? Ya da belki kıvırcık olsun istersin?"
Kraliçe, dudaklarını büzdü. "Niye bu konu üzerinde biraz konuşmuyoruz?"
Genellikle, Saklı Sehifin dış surlarım koruyan Cynesgalılar pek de

iyi askerler değillerdi ve Troll'ler aniden Yok-Zaman'dan fırlayıp surları aşarak üzerlerine geldiklerinde dağılıp kaçışmaya başlamışlardı.
"Troll'lere, kapıları açmalarını söyledin mi?" diye sordu Vani-on, Ulath'a.
"Evet, Lordum, ama onlar bunu hatırlayana kadar, biraz zaman geçebilir. Şu anda çok açlar. Önce kahvaltı edecekler."
"İçeri girmeliyiz, Ulath," dedi Sephrenia, ivedilikle. "Köle barınaklarını korumalıyız."
"Oh, Tanrım," dedi Ulath. "Ben bunu unutmuştum. Troll'ler, köleleri, Cynesgalılardan ayırt edemeyeceklerdir."
"Ben gidip, bir bakarım," diye gönüllü oldu Khalad. Atından atladı ve kocaman ahşap kapılara doğru ilerledi. Birkaç dakika sonra döndü. "Özel bir sorun çıkarmayacaklar, Lady Sephrenia," diye bildirdi. "Bu kapılar, hapşırsan dağdır."
"Ne?"
"Ahşap çok eskimiş ve yer yer çürümüş, izninizle, Lord Vani-on, birkaç adam ve bir koçbaşı bulup içeri girebilmemiz için kapıyı yıkacağım."
"Tabii ki," diye yanıtladı Vanion.
"Gel, Berit," dedi Khalad, dostuna.
"Bu genç adam, her zaman kendimi yetersiz hissetmeme neden olmayı başarıyor," dedi Vanion, arkalarında toplanmış şövalyelerin yanına giden iki genç adam bakarak.
"Hatırladığım kadarıyla, babası da senin üzerinde aynı etkiyi uyandırırdı," dedi Sephrenia.
Kring, duvarın etrafından dörtnala geldi. "Dost Bergsten, kuzey kapıya saldırmaya hazırlanıyor," diye bildirdi.
"Dikkatli olmasını tavsiye et, dost Kring," dedi Betuana. "Troll'ler kentin içinde—ve açlar. Saldırısını biraz geciktirse, iyi olur."
Kring başıyla onayladı. "Troll'lerle çalışmak işlerin tüm akışını değiştiriyor, değil mi, Betuana-Kraliçe? Kavga sırasında onlarla müttefik olmak çok iyi, ama onları aç bırakmamak lazım."
On dakika sonra, Khalad ve birkaç düzine şövalye, geniş bir kütüğü, kapının önüne sürüklemekte ve onu el yapımı birkaç ayaklığa bağlayıp çürümüş ahşaba darbeler indirmekteydiler. Kapılar, kırmızı tozlar yayarak çatırdadüar ve parçalanmaya başladılar.
"Haydi gidelim!" diye heyecanla haykırdı Vanion, garip bir

karışım olan ordusuna ve onları kente soktu. Sephrenia'nın ısrarı üzerine şövalyeler, önce köle barınaklarına gittiler, zincirlenmiş köleleri kurtarıp güvenli bir şekilde surların dışına çıkardılar. Sonra, Vanion'un kuvvetleri, Cyrga'nm ortasında yükselen dik tepeyi koruyan iç sura doğru ilerledi.
"Bu daha ne kadar sürer, Sör Ulath?" diye sordu Vanion, bir grup çılgına dönmüş Troll'ü işaret ederek.

ilhanx

"Bunu kestirmek biraz zor, Lord Vanion," dedi Ulath. "Ama sanırım burada, dış kentin sokaklarında koşturan Cynesgahlar ortalıkta olduğu sürece onlardan pek yardım beklememeliyiz."
"Belki böylesi daha iyi," diye karar verdi Vanion. "Sanırım, Spar-hawk ve diğerlerine Troll'lerden önce ulaşmak isteriz." Etrafına bakındı. "Khalad," diye, seslendi. "Adamlarına koçbaşmı buraya sürüklemelerini söyle. İç kentin kapısını indirip Sparhawk'i bulalım."
"Tamam, Lordum," diye yanıtladı Khalad.
İç surun kapıları daha dayanıklıydı ve Bergsten, yanında emektar Pandion Sör Heldin, Vanion'un tanımadığı bir Peloi ve uzun boylu, kıvrak bir Atan kızıyla çıkageldiğinde Khalad'm koçbaşı müthiş sesler çıkarıyordu. Vanion, Styric Tanrısı Setras'm da onlarla beraber olduğunu görünce biraz heyecanlandı. "Sen ne yaptığını sanıyorsun, Vanion?" diye gürledi Bergsten.
"Bu kapıyı yıkıyorum, Ekselansları," dedi Vanion.
"Bundan bahsetmiyorum. Tanrı adına, ilk saldırıyı yapmayı Troll'lere bırakmak, nereden aklına geldi?"
"Aslında bu pek de "bırakmak" meselesi değildi, Ekselansları. İzin istemediler."
"Burada, dış kentte, korkunç bir karmaşayla karşı karşıyayız. Şövalyelerim iç sur üzerinde yoğunlaşamıyorlar, çünkü karşılarına durmadan Troll'ler çıkıyor. Karınlarını doyurmak için çılgına dönmüşler, biliyor musun? Şu anda, hareket eden her şeyi yiyebilecek durumdalar."
"Bunu söylemek zorunda mısın?" derken titredi Sephrenia .
"Merhaba, Sephrenia," dedi Bergsten. "İyi görünüyorsun. Daha ne kadar bu kapıyla uğraşacaksın, Vanion? Haydi adamlarımızı, tek derdimizin Cyrgailer olacağı iç kente sokalım. Müttefiklerin adamlarımı çok gerginleştiriyor." Şafak vakti göğünde keskin hatlarıyla beliren iç surun tepesine baktı.
"Ben de, Cyrgailerin asker

olduğunu sanırdım. Niye bu duvarları korumuyorlar?"
"Şu anda biraz moralleri bozuk," diye açıkladı Sephrenia. "Sparhawk biraz önce Tanrılarını öldürdü."
"O mu öldürdü? Bunu, Bhelliom yapacak sanıyordum." Kadın iç çekti. "Bir anlamda, öyle oldu. Bu noktada, ikisini birbirinden ayırmak biraz zor. Aphrael, şu anda, Bhelliom'un nerede bittiğini ve Sparhawk'in nerede başladığını pek bilemiyor."
Bergsten omuz silkti. "Bunları bilmek istediğimi sanmıyorum," diye itiraf etti. "Zaten yeterince teolojik sorun yaşamaktayım. Klael'e ne oldu?"
"Gitti. Sparhawk Cyrgon'u öldürdüğünde o da sürgün edildi." "Ee iyi bari Vanion," dedi Bergsten, ağır bir alaycılıkla. "Beni kış soğuğunda binlerce fersah at üstünde buralara kadar getirt ve ben daha varmadan savaş yapılıp bitsin."
"Biraz idman size iyi gelmiştir, Ekselansları." Sesini yükseltti Vanion. "Daha ne kadar sürecek, Khalad?" diye seslendi.
"Sadece birkaç dakika, Lordum," dedi Sparhawk'in seyisi. "Ahşap çatlamaya başladı bile."
"iyi," dedi Vanion, karanlık bir şekilde. "Zalasta'yı bulmak istiyorum. O ve benim - uzun uzun - konuşacak şeylerimiz var."
"Hepsi kaçırıldı, Sparhawk," diye bildirdi Talen, harabe sarayı gözden geçirme turundan döndüğünde. "Kapılar ardına kadar açık ve etraftaki tek insanlar, biziz."
Sparhawk yorgunca baş salladı. Uzun bir gece olmuştu ve fiziksel olduğu kadar, duygusal olarak da tamamen boşalmıştı. Ama Bhelliom ile olan garip ilişkisinin gerçek anlamım kavradığı zaman üzerine çöken muazzam sakinliğe hâlâ sahipti. Yeni fark ettiği kapasitesinin sınırlarını denemek için - belki her şeyden çok meraktan kaynaklanan - bir istek, onu hafifçe baştan çıkarıyor gibiydi. Bile bile, bu dürtüleri bastırdı.
"Haydi yap, Sparhawk," Flüt'ün, aklında yankılanan sesinde hafif bir meydan okuma vardı. Adam, karısının yanında duran çocuğa, soran bakışlarla bakmak için hafifçe döndü. Ehlana'nm yüzü sakindi ve parmaklarını uzun, soluk san renkli saçlarının arasından geçiriyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye düşünceyi geri yolladı.
"Aklına gelen herhangi bir şeyi."

"Niye?"
"Birazcık bile merak etmiyor musun? Bir dağın altını üstüne getirip getiremeyeceğini bilmek istemez miydin?"
"Yapabilirim," dedi. "Ama böyle bir şey yapmak için bir neden göremiyorum."
"Senden nefret ediyorum, Sparhawk," dedi aniden parlayarak.
"Sorunun nedir, Aphrael?"

ilhanx

"Sen serserinin tekisin!"
Kıza yumuşakça gülümsedi. "Biliyorum, ama sen beni yine de seviyorsun, değil mi?"
"Sparhawk," dedi Kalten, süslü bronz kapıdan seslenerek. "Va-nion tepeden yukarı geliyor. Bergsten de onunla beraber."
Vanion Sparhawk'i çıraklığından beri tanıyordu, ama siyah zırhın içindeki yorgun görünüşlü adam, şimdi neredeyse yabancı gibiydi. Yüzünde ve gözlerinde, daha önce olmayan bir şey vardı. Eğitmen huşu duyulacak bir şeylerin yakınlığını hissederek Seph-renia ve Bergsten'le eski dostuna yaklaştı.
Ehlana Sephrenia'yı görür görmez, hafif bir çığlıkla koşarak sıkıca sarıldı.
"Görüyorum ki, bir kenti daha yerle bir etmişsin, Sparhawk," dedi Bergsten, koca bir sırıtışla. "Alışkanlık haline geliyor galiba, ne dersin?"
"Günaydın, Ekselansları. Sizi yeniden görmek güzel."
"Bunların hepsini sen mi yaptın?" dedi Bersgten, yarı yarıya göçmüş sarayı ve harabe halindeki tapmağı işaret ederek.
"Çoğunu Klasl yaptı, Ekselansları."
İri yarı din adamı, omuzlarını dikleştirdi. "Dolmant'dan sana emirler getirdim. Bhelliom'u bana vermeni söyledi. Niye bunu şimdi - ikimiz de unutmadan - yapmıyorsun?"
"Korkarım ki, bu mümkün değil, Ekselansları." İç çekti. "Artık bende değil."
"Ona ne yaptın?"
"O artık yok - en azından, eski şekliyle yok. Seyahatine devam edebilmesi için, hapishanesinden çıkarıldı."
"Kilise'ye danışmadan serbest mi bıraktın? Başın belada, Sparhawk."

"Haydi ciddi ol, Bergsten," dedi Aphrael. "Sparhawk, yapılması gerekeni yaptı. Ben bunu daha sonra Dolmant'a açıklarım."
Vanion, başka bir şey düşünüyordu. "Bu çok ilginç," dedi karamsarca, "ama ben şu anda, Zalasta'yı bulmakla daha çok ilgileniyorum. Onu nerede bulabileceğim konusunda fikri olan var mı?"
"Bunun altında olabilir," dedi Ehlana, harabe halindeki tapmağı göstererek. "Sparhawk'm, Cyrga surları içinde olduğunu keşfettiklerinde, o ve Ekatas oraya gidiyorlardı. Ekatas kaçtı ve Mirtai onu öldürdü. Zalasta, Klael sarayı havaya uçurduğunda ezilmiş olabilir."
"Hayır," dedi Aphrael, "o burada değil."
"Onu gerçekten bulmak istiyorum, Kutsal Kişi," dedi Vanion.
"Setras, tatlım," dedi Aphrael, tatlılıkla, kuzenine. "Benim için Zalasta'yı arayabilir misin? Vermesi gereken pek çok hesap var."
"Yapabileceğimi yaparım," diye söz verdi yakışıklı Tanrı. "Ama gerçekten stüdyoma dönmeliyim. Tüm bu olaylar esnasında işimi çok ihmal ettim."
"Lütfen, Setras," diye vızıldadı kız, o mahvedici küçük gülümsemesini takınarak.
Genç, çaresizce güldü. "Neden bahsettiğimi anlıyor musun, Bergsten?" dedi. "O evrendeki en tehlikeli yaratık."
"Bunu duymuştum," dedi Bergsten. "Bence en iyisi onun istediğini yap, Setras. Nasıl olsa sonunda yapacaksın."
"Aa, işte buradasınız, Itagne-Elçi," dediğim duydu Vanion, Atana Marris'in, aldatıcı tatlılıkta bir ses tonuyla. Cynestra garnizonunun genç ve çevik kumandanının, endişeli görünen Tamul diplomatına doğru eğildiğini gördü-"Ben de her yerde sizi arıyordum," diye devam etti kız. "Konuşmamız gereken pek çok şey var. Mektuplarınızın hiçbiri elime ulaşamadı. Sanırım habercinizi azarlamalısmız."
Itagne'nin yüzünde, tuzağa düşmüş bir ifade belirdi.
Akşam olmadan, demoralize olmuş son Cyrgai de teslim olduğunda, Betuana Matherion'a haberciler gönderdi. Sör Ulath, dış kentte Cynesgalılann başlarına gelenlerin bu teslim olma kararını etkilemiş olabileceği noktasının üzerinde özellikle durdu. Bergsten, hemşerisini iyice gözden geçirmeye karar vermişti. Bergsten kaba saba ve pratik akıllı bir din adamıydı, amaca ulaşmak için her çeşit kuralı eğip bükmeye de hazırdı, ama Ulath'm, katıksız

olarak tüm cinsleri ve ırkları eşit gören bakış açısı, adamı biraz zorluyordu. "Sadece biraz fazla coşkulu, Sparhawk," diye açıkladı, iri yarı dinadamı. "Tamam, Troll'lerin yararlı olduğunu kabul ediyorum, ama -" Sabitleşmiş önyargılarını dile getirmenin bir yolunu aramaya çalıştı.
"Ulath ve Bhlokw arasında özel bir akrabalık var, Ekselansları," dedi Sparhawk, konuyu değiştirerek. "Burada daha ne kadar işiniz kaldı? Artık karımı medeniyete geri götürmek istiyorum."

ilhanx

"Sen gidebilirsin," dedi Bergsten, omuz sikerek. "Biz buradaki temizliği hallederiz. Bize endişelenecek pek bir şey bırakmadın. Ben Cyrgaileri toparlamak için diğer şövalyelerle burada kalacağım; Tiklime, Itagne ve Atana Maris'e istilayı tamamlamakta yardım etmek için Peloilerini Cynestra'ya götürecek; Betuana da İmparatorluk otoritesini yeniden oluşturmaları için Atanlarını Arjuna'ya yollayacak." Acı bir surat takındı. "Küçük idari aynntılar dışında yapacak pek bir şey kalmadı. Beni iyi bir kavgadan mahrum bıraktın, Sparhawk."
"Eğer istiyorsanız, Klsel'den askerlerinden biraz daha yollamasını isteyebilirim, Ekselansları."
"Yok kalsın, Sparhawk," dedi Bergsten hızla. "O kavgalar olmadan da yaşayabilirim. Sen doğrudan Matherion'a mı gidiyorsun?"
"Doğrudan değil, Ekselansları. Nezaket kuralları gereğince Anarae Xanetia'ya, Delphaeus'a dönüş yolunda eşlik edeceğiz."
"O çok tuhaf bir hanım," dedi Bergsten, düşünceli bir ifadeyle. "Ne zaman bulunduğum odaya girse, kendimi önünde diz çökmenin eşiğinde buluyorum."
"İnsanlar üzerinde böyle bir etkisi var, Ekselansları. Bize gerçekten ihtiyacınız yoksa, diğerleriyle konuşup gitmeye hazırlanırız."
"Tam olarak neler oldu, Sparhawk? Dormant'a rapor sunmalıyım ve diğerlerinin anlattıklarından bir şey çıkaramadım."
"Size açıklayabileceğimden emin değilim, Ekselansları. Bir süre için Bhelliom ve ben, birleşmiş gibiydik. Sanırım, benim koluma ihtiyacı vardı." Bu kolay bir cevap olmuştu ve Sparhawk'in henüz düşüncesine bile hazır olmadığı önemli bir konuyu atlıyordu.
"Öyleyse sen, bir araç miydin?" diye sordu dikkatle bakarak.
Sparhawk omuz silkti. "Hepimiz birer araç değil miyiz, Ekselansları? Biz tanrının araçlarıyız. İşimizin adı bu."
"Sparhawk, o noktada, sapkınlığın kıyısında duruyorsun. Tanrı

lafını, öyle kolayca etrafına savurma."
"Hayır, Ekselansları" diye onayladı Sparhawk. "Bu sadece, dilin sınırlılığının bir yansıması. Bizim anlamadığımız ve isimlendireme-diğimiz şeyler var. Bunlann hepsini bir araya toplayıp onlara Tann adını takıyor ve öylece bırakıyoruz. Sen ve ben askeriz, Bergsten. Bize birileri boruyu üflediğinde yeri göğü inleterek koşturmamız için para veriyorlar. Bırakalım bu meseleleri Dolmant çözsün. Ona da, bu iş için para veriliyor."
Kring, Betuana ve Engessa'nın eşliğindeki Sparhawk ve dostları, ertesi gün şafak sökerken paramparça olmuş Cyrga'dan, Sar-na'ya doğru yola çıktılar. Sparhawk, Cyrgon ile karşılaşmasının ardından Bhelliom'u ne duymuş ne de görmüştü ve bu konuda hafif bir hayalkırıklığı yaşıyordu. Troll Tanrıları da, Ulath ve Tynian'm yanında ayaklarını sürüyerek ilerleyen Bhlokw dışında, tüm çocuklarını yanlarına alarak gitmişlerdi. Bhlokw, onlara eşlik etme nedeni hakkında kaçamak cevaplar veriyordu.
Gynesga'nın uzayıp giden ıssız topraklarında, kuzeydoğuya doğru hafif bir tempoyla ilerlediler. Acele etmeye, artık gerek kalmamıştı. Sephrenia ve Xanetia, bir kez daha beraber çalışarak, herkese kendi yüzlerini verdiler ve her şey normale dönmeye başladı.
Cyrga'dan ayrılmalarının onuncu gününün ortalarında, Sar-na'dan birkaç fersah uzaktalarken, Vanion, kafilenin başında giden Sparhawk'a katılmak için atını öne sürdü. "Seninle biraz konuşabilir miyiz, Sparhawk?" diye sordu.
"Elbette."
"Biraz özel."
Sparhawk başıyla onaylayıp kafileyi Bevie/e devretti ve biraz hızlanması için Faran'ı mahmuzladı. Diğerlerinin çeyrek mil ilerisine geçtiler. "Sephrenia evlenmemizi istiyor," dedi Vanion, herhangi bir giriş yapmadan.
"Benden izin mi istiyorsun?"
Vanion ona uzun ve sert bir şekilde baktı.
"Özür dilerim. Beni şaşırttın. Bu biraz problemli bir konu, biliyorsun. Ne Kilise ne de Styricum'un Bini bunu asla onaylamaz. Eskisi kadar dar kafalı değiliz, ama yine de ırklar ya da inançlar arası evlilikler sorun yaratabiliyor."

"Biliyorum," dedi Vanion, suratsızca. "Dolmant'm herhalde kişisel bir itirazı olmazdı, ama Kilise yasası ve doktrini elini kolunu bağlıyor."
"O zaman, nikahı kim kıyacak?"

ilhanx

"Sephrenia bu sorunu çözdü bile. Töreni Xanetia yapacak."
Sparhawk, neredeyse küçük dilini yutacaktı.
"O bir rahibe, Sparhawk."
"Evet, teknik olarak öyle." Sparhawk, kahkahalara boğuldu.
"O kadar komik olan nedir?" diye sinirle sordu Vanion.
"Dört tarikatdan birinin Eğitmeni ve Kilise'nin Başpiskoposu olan birinin, bir Delphae rahibesi tarafından Styricum'un Bini'nden biriyle evlendirildiğini duyduğunda Ortzel'in yüzündeki ifadeyi düşünebiliyor musun?"
"Birkaç kuralı ihlal ediyor, değil mi?" diye sordu Vanion, endişeli bir gülümsemeyle.
"Birkaç mı? Vanion, bir anda daha fazla kuralı ihlal edebilecek başka tek bir davranış bile bulamazsın."
"Sen de mi karşısın?"
"Ben değil, eski dostum. Eğer senin ve Sephrenia'nın isteği buysa, sizi Kilise'nin en tepesine karşı dahi savunurum."
"Öyleyse, benim yanımda olur musun? Yani, tören esnasında demek istiyorum?"
Sparhawk, omzuna vurdu. "Onur duyarım, dostum."
"İyi. Öyleyse her şey aile içinde kalacak. Sephrenia da karınla konuşmuş. Ehlana da onun yanında olacak."
"Bunun olacağını biliyordum," diye güldü Sparhawk.
Sarna'dan geçtiler ve güney Atan'daki Dirgis'e doğru, karlı dağları aştılar. Dirgis'i geride bıraktıktan sonra tekrar batıya dönüp dağlara doğru tırmanışa geçtiler.
"Arkamızda çok geniş bir iz bırakıyoruz, Sparhawk," dedi Be-vier, karlı bir akşamüstü. "Ve bu iz doğruca Delphaeus'a gidiyor."
Sparhawk dönüp arkasına baktı. "Halısın," diye karar verdi. "Belki Aphrael ile konuşsam, iyi olur. İşler biraz değişti, ama yine de Delphaelerin turist kafilelerini ağırlamaya hazır olduklarını sanmıyorum." Faran'ın başını çevirip hanımlara doğru at sürdü. Aphrael, her zamanki gibi Sephrenia ile gidiyordu.
"Bir öneride bulunabilir miyim, Kutsal Kişi?" dedi Sparhawk, deneme kabilinden.

"Tam Tynian gibi konuşmaya başladın."
Bunu duymazlıktan geldi. "Hava değiştirme konusunda ne kadar iyisin?" diye sordu.
"Yaz olmasını mı istiyorsun?"
"Hayır. Aslında orta şiddette bir kar fırtınası istiyorum. Ardımız-daki karda iz bırakıyoruz ve bu iz doğruca Delphaeus'u gösteriyor."
"Ne fark eder ki?" ' "Delphaeler, habersiz ziyaretçi istemiyor olabilirler."
"Hiçbir ziyaretçi olmayacak - haberli ya da habersiz. Sen onların vadisini mühürlemeye söz vermiştin, değil mi?"
"Ah, Tanrım!" dedi adam. "Bunu tamamen unutmuşum! Bu sorun yaratacak! Bhelliom artık bende değil."
"Öyleyse onunla bağlantı kurmaya çalış, Sparhawk. Ne de olsa söz, sözdür. Xanetia, anlaşmanın kendi üstüne düşen kısmını yerine getirdi, sen de şimdi, kendi üstüne düşeni yapmalısın."
Sparhawk'm başı beladaydı. Kafileden biraz uzaklaşıp yakınlardaki sık bir çam korusuna girdi ve pek cevap beklemeden seslendi: "Mavi Gül."
"Seni duyuyorum, Anakha," diye anında yanıtladı aklındaki ses. "Bana kırgın olduğunu düşünmüştüm."
"Asla değildim, Mavi Gül. Sen, senden beklenen her şeyi - fazlasıyla - yerine getirdin. Düşmanlarımız yenilgiye uğratıldı ve ben, çok memnunum. Ama Delphaelere, yardımları için verdiğim sözü tutmadım. Bu dünyadan kimse onlara yaklaşanlasın diye vadilerini mühürlemeye söz vermiştim."
"Sözünü hatırlıyorum, Anakha. İyi etmiştin. Ama çok yakında, buna gerek kalmayacak."
"Ne demek istediğini pek anlayamadım."
"Öyleyse seyret oğlum ve öğren." Uzun bir duraksama oldu. "Seni kırmak istemem, ama bu meseleyi niye bana getirdin?"
"Vadilerini mühürleyeceğime söz verdim, baba."
"Öyleyse, mühürle."
"Senin yardımını isteyebilmek için, hâlâ seninle konuşabileceğime emin değildim."
"Senin yardıma ihtiyacın yok, Anakha - ne benden ne başkasından. Cyrgon'la karşılaşman, sana, senin için her şeyin mümkün olduğunu öğretmedi mi? Sen Anakha'sm ve oğlumsun, koca evrende

ilhanx

senin gibi bir tane daha yok. Planlarımı gerçekleştirebilmek için seni böyle yaratmam gerekiyordu. Benim aracılığımla yaptığın her şeyi kendi ellerinle de yapabilirdin." Ses bir an durakladı. "Ben yine de, yeteneğinin farkında olmamandan memnunum. Böylece, seni tanıyabildim. Bundan sonra devam eden yolculuğumda sık sık seni düşüneceğim. Haydi öyleyse, yoldaşın Vanion ve bizim sevgili Sephrenia'mızm birleştirilecekleri ve senin bir mucizeye tanık olacağın Delphaeus'a doğru gidelim."
"Nasıl bir mucize bu, Mavi Gül?"
"Eğer önceden bilirsen, senin için mucizeliği kalmaz oğlum." Bhelliom'un varlığının hissi yok olurken sesinde hafifçe eğleniyor-muş gibi bir tını vardı.
Bir dağa tırmanarak, etraflarında uçuşan kar taneleri arasında puslu bir görünümü olan, sanki ay ışığı altmdaymış gibi ışıldayan gölü gördüklerinde karlı bir akşamüstünün ilk saatleriydi. Yaşlı Cedon, bu diğer saklı şehrin kaba saba kapısında onları bekliyordu ve onun yanında, Itagne'nin dostu Ekrasios duruyordu.
Geç saatlere kadar konuştular, çünkü anlatılacak çok şey vardı ve Sparhawk, karısıyla paylaştığı garip bir şekilde aşağıya çökük yatak odasında uyandığında ertesi günün sabahının geç saatleriydi. Delphaeic yapı tarzının garipliklerinden biri de odalarının çoğunun zemininin, yer seviyesinin altında olmasıydı. Sparhawk buna pek kafa yormadı, ama konu Khalad'ın zihnini oldukça meşgul ediyordu.
Sparhawk hâlâ uyuyan karısını sevgiyle öptü, sessizce yataktan kayıp Vanion'u aramaya çıktı. Kendi düğün gününü hatırlayabilir yordu ve dostunun biraz desteğe ihtiyaç duyacağına emindi.
Gümüş saçlı Eğitmeni, derme çatma ahırda Talen ve Khalad ile konuşurken buldu. Khalad'ın yüzü asıktı. "Sorun nedir?" diye sordu Sparhawk, yanlarına giderken.
"Ağabeyim biraz mutsuz," diye açıkladı Talen. "Scarpa'nın ordusunu Arjuna'da dağıtmış olan Ekrasios ve diğer Delphaelerle konuşmuş ve kimse, Kragefe neler olduğunu anlatamamış."
"Ben onun hâlâ yaşıyor olması ihtimali üzerinde duruyorum," dedi Khalad. "Kaçamamış olamayacak kadar kaygandır o."
"Seninle ilgili planlarımız var, Khalad," dedi Vanion. "Hayatını, Natayos'dan canlı çıkması bir şey fark ettirmeyen sansar gibi bir sarhoşun peşinden koşarak harcayamayacak kadar değerlisin."

"O kadar zamanını almaz, Lord Vanion," dedi Talen. "Stragen ve ben, Cimmura'ya döner dönmez Platime ile konuşacağız ve o da, etrafa lafı yayacak. Krager hâlâ yaşıyorsa - dünyanın neresinde olursa olsun, onu buluruz."
"Hanımlar ne yapıyor?" diye sordu Vanion, sinirli bir şekilde.
"Ehlana hâlâ uyuyor," diye yanıtladı Sparhawk. "Buradan ayrılınca, sen ve Sephrenia, bizimle Matherion'a geliyor musunuz?"
"Kısa bir süre için. Sephrenia, Sarabian ile birkaç konu üzerinde konuşmak istiyor. Sonra, Betuana ve Engessa ile beraber Atan'a döneceğiz. Oradan Sarsos oldukça yakın. Betuana ile Engessa arasında olanların farkında mısınız?"
Sparhawk başıyla onayladı. "Belli ki, Betuana Atanların bir krala ihtiyaçları olduğuna karar verdi. Engessa bunun için uygun, üstelik Androl'dan çok daha zeki."
"Bu onu pek övmek olmuyor, Sparhawk," dedi Talen, geniş bir sırıtışla. "Androl, bir tuğladan çok daha fazla akıllı değildi."
Hanımlar, elbette ki büyük hazırlıklar yapmaktaydılar ve şövalyeler de, Vanion'u oyalamak için ellerinden geleni yaptılar.
Delphae inancının garip bir âdetine göre, törenin, ışıldayan gölün kıyısında, güneş batarken yapılması gerekiyordu. Sparhawk, bunun Parıldayan İnsanlar için niye uygun olabileceğini az çok anlayabiliyordu, ama Vanion ve Sephrenia'mn düğününün Delphaeler ve onların tanrıları arasındaki kurallarla pek alakası yoktu. Her durumda, nezaket kurallarına göre bu fikirlerini kendine saklaması gerekiyordu. Vanion'a geleneksel siyah Pandion zırhını giydirmeyi teklif etti, ama Eğitmen bunun yerine beyaz Styric cübbesini giymeyi tercih etti. "Ben son savaşımı yaptım, Sparhawk," dedi, biraz üzgünce. "Bundan sonra, Dolmant'm beni kiliseden aforoz edip şövalyeliğimi elimden almaktan başka çaresi yok. Bu beni yeniden sivil kılıyor. Zaten zırh giymeyi hiçbir zaman pek sevmemiştim." Ahırın kapısında, büyük bir ciddiyetle Bhlokw üe konuşan Ulath ve Tyni-an'a, merakla baktı. "Orada neler olup bitiyor?"
"Dostlarına, düğün kavramını açıklamaya çalışıyorlar. Pek ilerleme kaydettikleri söylenemez."
"Troll'lerin törenlere pek düşkün olduklarını sanmıyorum."
"Pek değil. Bir erkek, bir dişi hakkında böylesi hisler beslediğinde, ona yemesi için bir şeyler - ya da birilerini - götürür. Eğer

ilhanx

kız bunu yerse evlenmiş sayılırlar."
"Ya yemezse?"
Sparhawk omuz silkti. "O zaman genellikle, birbirlerini öldürmeye çalışırlar."
"Niye Bhlokw'un diğer Troll'lerle gitmediği konusunda bir fikrin var mı?"
"Hayır Vanion. Ondan doğru dürüst bir yanıt alamıyoruz. Belli ki Troll Tanrıları'nın yapmasını istedikleri bir şeyler var."
Akşamüstü ağır ağır geçti ve Vanion, her dakika daha da çekilmez bir hal aldı. Kaçınılmaz bir şekilde, gri gün, daha da gri akşama kaydı ve güneş Delphaeus'un saklı vadisi üzerinde batmaya başladı.
Kent kapısından göl kıyısına giden patika özenle temizlenmişti ve Aphrael, bu özel günde üçkâğıt yapmaktan kaçınmayarak yola çiçek yaprakları dökmüştü. Hepsi ışıldayan ve çok eski bir ilahi söyleyen Delphaeler, patikanın iki yanma sıralanmışlardı. Vanion, Sparhawk ile birlikte, gölün kıyısında bekliyordu ve grubun diğer üyeleri, Sephrenia yanında Ehlana'yla kıyıdan aşağı yürümek için kentten çıktığında, keyifli bir bekleyiş içindeydiler.
"Cesaret, dostum," diye mırıldandı Sparhawk, eski dostuna.
"Komik olmaya mı çalışıyorsun?"
"Evlenirken aslında hiç canın acımayacak, Vanion."
Her şey, gelin ve nedimesi gölün kıyısına giden yolu yarılamışken oldu. Karla kaplı çayırlığın kenarında, mürekkep karanlığında bir bulut aniden beliriverdi ve "HAYIR!" diye haykırdı koca bir ses. Derken bulutun ortasından için için yanan bir ışık çıkarak muazzam bir şekilde genişlemeye başladı, ışık kabarırken etrafında mor ışıktan bir hale yanıyordu. Sparhawk, bu olayı tanıdı.
"Ben bu menfurluğu yasaklıyorum!" diye gürledi ses.
"Zalasta!" diye haykırdı Kalten, genişleyen küreye bakarak.
Styric bitkindi ve saçı sakalı birbirine karışmıştı. Her zamanki beyaz urbasını giyiyor ve cilalı asasını, titreyen ellerinde tutuyordu. Işıldayan kürenin içinde durmaktaydı ve kürenin koruyucu ışığıyla çevrelenmişti. Sparhawk, aklını ve ruhunu, kaçınılmaz karşılaşmaya hazırlarken buz gibi bir sakinliğin üzerine indiğini hissetti.
"Ben seni kaybettim, Sephrenia!" diye bildirdi Zalasta, "ama bu Elene ile evlenmene izin vermeyeceğim!"
Uzun siyah saçları uçuşan Aphrael, küçük yüzünde sarsılmaz

bir kararlılıkla ablasına doğru atıldı.
"Korkma, Aphrael," dedi Zalasta, resmi Styricce konuşarak. "Bu lanetli yere, sana ya da yoldan sapmış ablana tuzak kurmak için gelmedim. Bu konuda, Styricum adına konuşuyorum ve tüm ırkımızı lekeleyecek bu iğrenç töreni engellemek için burada bulunuyorum." Suçlayıcı parmağını Sephrenia'ya çevirdi. "Seni uyarıyorum, kadın. Bu doğaya aykırı hareketten vazgeç! Git buradan, Ylara'lı Sephrenia! Bu düğün gerçekleşmeyecek!"
"Gerçekleşecek!" diye çınladı Sephrenia'nın sesi. "Sen bunu engelleyemezsin! Git buradan, Zalasta! Beni öldürmeye çalışırken üzerimdeki tüm haklarını yitirdin!" Çenesini dikleştirdi. "Yoksa bir kez daha mı denemeye geldin?"
"Hayır, Ylara'lı Sephrenia. O olay, beni pençesine alan bir çılgınlığın ürünüydü. Bu münkirliği önlemenin bir yolu daha var." Ve aniden dönerek ölümcül asasını Vanion'a doğrulttu. Asanın ucundan parlak bir kıvılcım fışkırdı, solgun akşam ışığında cızırdayarak akan bir ok gibi, Zalasta'nın tüm nefretini ve ölümü Vanion'a doğru taşıdı.
Ama, Zalasta'nın saldırısını kime yönlendireceğini tahmin etmiş olan Anakha, hazırdı. Cızırdayan kıvılcım dümdüz uçarken çevik Anakha, elini uzatarak onu yakaladı. Kıvılcımı tuttu ve tüm öfkesini parmaklarının arasında söndürdü. Sonra, bir kuşa taş atan bir oğlan gibi, ışıldayan kürenin yüzeyinde patlaması için geri attı.
"İyi becerdin, oğlum," diye alkışladı Bhelliom'un sesi.
Zalasta, koruyucu kürenin içinde şiddetle kıvrandı. Solgun ve sarsılmış bir şekilde, Bhelliom'un Çocuğu'na baktı.
Metodik çalışmaya alışkın olan Anakha, elini, avucu dışarı doğru olacak şekilde kaldırdı ve güneşleri yaratan güçle ümitsiz Styric'i sarmalayan küreyi ufalarken, göz ucuyla düğün misafirlerinin dağıldığını ve Sephrenia'nın Vanion'a koştuğunu fark etti. Tekrar tekrar karşısındakini kamçılarken, meraklı Anakha, gücünü araştırıp deniyor, sınırlarını yokluyordu.
Sınır bulamadı.

ilhanx

Amansız Anakha, bir ömür boyu süren acılara ve yaslara neden olmuş olan üçkâğıtçı Styric'e doğru ilerledi. Artık dehşete kapılmış şarlatanı, tek bir düşünceyle yok edebileceğini biliyordu.
Öyle yapmamayı seçti.
İntikamcı Anakha yürüdü. Styric'in, can havliyle oluşturduğu
460

savunmaları parçaladı, Zalasta'nm zavallı karşılık verme çabalarını bir tarafa iterek hepsini teker teker kesti.
"Anakha! Bu doğru değil!" dedi Trollce konuşan bir ses.
Şaşkın Anakha, dönüp baktı.
Konuşan Bhlokw idi ve Bhelliom'un Çocuğu, Troll Tanrıları'nm kıllı rahibine saygı duyuyordu.
"Bu, adi olanlardan geriye tek kalan!" diye bildirdi Bhlokw. "Khwaj'm dileği, ona canını yakmak! Cicek-Mucevhefin Çocuğu, Khwaj'in sözlerini duyacak mı?"
Kafası karışık Anakha, Troll Tanrıları'nm rahibinin dedikleri üzerinde düşündü. "Khwaj'in sözlerini duyacağım. Bunu yapmam doğru olur, çünkü Khwaj ve ben sürüdaşız."
Ateş Tanrısı'nm muazzamlığı etrafındaki çayırlığın karlarını eriterek belirdi. "Bhelliom'un Çocuğu, sürüdaşı Thalesia'dan-Ulath'm sözünü tutacak mı?" diye sordu Tanrı, fırın gibi gürleyen sesiyle.
"Thalesia'dan-Ulath'm sözü, benim sözümdür," diye bildirdi şerefli Anakha.
"Öyleyse adi olan, benim!" '
Pişman Anakha, öfkesini yatıştırdı. "Khwaj'in sözleri, doğru sözler. Eğer Thalesia'dan-UIath, adi olanı Khwaj'a verdiyse, ben de, öyle olmasın demem." Biraz olsun savunma kurmaya çalışan korku içindeki Styric'e baktı. "O senindir, Khwaj. O bana çok acı yaptı, ben de karşılık olarak, çok acı yapacaktım, ama Thalesia'dan-UIath, ona acı yapmanın Khwaj'm olduğunu söylediyse öyle olsun."
"Bhelliom'un Çocuğu, iyi konuştu. Sen şereflisin, Anakha." Ateş Tanrısı, suçlayıcı bir tavırla Zalasta'ya baktı. "Sen büyük adilikler yaptın, Zalasta-denen-adam."
Dehşete düşmüş durumdaki Zalasta, neler olduğunu anlayamadan Khwaj'a bakıyordu.
"Ona, ne söylediğimi anlat, Anakha," dedi Khwaj. "Niye cezalandırıldığını bilmeli."
"Yapacağım, Khwaj," dedi Nazik Anakha. Korkudan kendinden geçmiş Styric'e sertçe baktı. "Çok acı çekmeme neden oldun, Zalasta," dedi, korkunç bir sesle Styric dilinde konuşarak. "Tüm mahvettiğin ya da bozduğun dostlarımın acısını senden çıkaracaktım, ama burada gördüğün Khwaj, senin üzerinde hak talep etti ve çeşitli nedenler yüzünden bu talebi kabul ediyorum. Bizden uzak
461

durmalıydın, Zalasta. Vanion günün birinde seni avlardı, ama ölüm küçük bir şeydir, bir kere olur ve biter. Sana Khwaj'rn yapacakları, sonsuzluk boyunca sürecek."
"Anlıyor mu?" diye sordu Khwaj.
"Bir dereceye kadar, Khwaj."
"Zamanla daha çok anlar, nasılsa çok zamanı var. Sonsuz bir zamanı var." Ve korkunç Ateş Tanrısı, Zalasta'nm son savunmalarını üfleyip götürdü, elini garip bir şefkatle, kıvranan Styric'in başının üzerine koydu. "Yan!" diye emretti. "Koş ve günlerin sonuna dek yan!"
Tepeden tırnağa alevler içindeki Styricum'lu Zalasta, çığlıklar atarak ve sonsuz ateşte yanarak dehşet içinde koşmaya başladı.
Merhametli Anakha, uzaklaştıkça küçülen acı, keder ve sonsuz yalnızlık haykırışları atarak karlar içindeki çayırda alevler içinde onlardan uzaklaşan adama, sonsuz cezasının ilk saatine girip hızla gözden kaybolan adama bakarak iç çekti.
462

sonsöz
ERTESİ GÜN ŞAFAK, soğuk ve berrak bir güne işiyordu. Etraftaki dağları örten kar, güneşin altmda göz kamaştırıcıydı ve saklı Delphaeus Vadisi'nin ortasındaki gölden dumanlar yükseliyordu. Düğün, elbette ertelenmişti ve bu akşam yapılacaktı.
Doğal olarak, bazı soru işaretleri oluşmuştu, ama Sparhawk -tam bir yalan sayılmazdı - olan biten her şeyin Bhelliom tarafından yapıldığını ve kendisinin sadece bir araç olduğunu belirterek tüm merakları dindirmişti.
Günü sakince geçirdiler, akşamın gölgeleri vadiye çöküp güneş batarken tekrar toplandılar. Tüm akşam, garip bir beklenti hissi Sparhawk'm içini kemirmişti. Burada bir şeyler olacaktı. Bhelliom ona bir mucizeye tanık olacağını söylemişti ve bu, Bhelliom'un kolay kolay kullanacağı bir söz değildi.

ilhanx

Akşamın gölgeleri derinleştiğinde Sparhawk ve diğer erkekler, gelin tarafını beklemek için ışıldayan göle doğru, Vanion'a eşlik ettiler. Parıldayan İnsanlar ise, dün akşam aniden kesilen çok eski ilahilerini söylemekteydiler.
Derken, yanında Elenia Kraliçesi ve diğer hanımlar da hemen arkasında olmak üzere gelin kapıda belirdi. Havada dönerek dans eden Çocuk Tanrıça, yollarına çiçek yaprakları döküyor, billur sesiyle, flüt notaları aracılığıyla yükseliyordu.
Göle inen patikada ilerleyen Sephrenia'nm yüzü sakindi. Küçük Styric gelini, iki dinin, evlenmesini yasakladığı adama yaklaşırken onun kişisel Tanrıçası, en azından kendisinin bu evliliği onayladığını belirten bir işaret verdi. Başlarının üzerinde yıldızlar yeni yeni belirmeye başlamıştı ve içlerinden biri, yolunu kaybetmişe benziyordu. Minicik bir kuyrukluyıldız gibi ışıldayan Sephrenia'nm üzerine indi ve bahar çiçeklerinden bir taç şeklinde hafifçe

başının üzerine kondu.
Sparhavvk, gülümsedi. Olgunluğa kabul töreninde Mirtai'nin taç giymesine olan benzerlikler, gözden kaçamayacak kadar belirgindi.
"Çok bilmiş," diye suçladı Aphrael'in sesi.
"Ben bir şey demedim."
"İyi. Zaten söyleme."
Delphae ilahisi, doruk noktasına yükselirken Sephrenia ve Vani-on el ele tutuştular. Biri mavi, diğeri beyaz iki ışıldayan biçimin eşlik ettiği Xanetia, gölün üzerinden, onlara doğru ilerledi. Delphaelilerin arasında bir fısıltı uğultusu yükseldi ve hepsi huşu içinde diz çöktü.
Anarae, Styric kız kardeşini sevgiyle kucaklarken Vanion'u, iffetli bir şekilde yanağından öptü. "Sevgili Edaemus ile, bize burada katılıp bu en mutlu birleşmeyi kutsaması için görüştüm," dedi toplananlara, Anarae. "O da, yanında bizim törenimize yakın bir ilgi besleyen bir konuk daha getirdi."
"O mavi kişi, benim düşündüğüm mü?" dedi Sparhawk'a, Kal-ten.
"Oh, evet," dedi Sparhawk. "Bu onun Cyrga'da aldığı biçimdi, hatırlıyor musun? - onu, Klael'in boğazından aşağı attığım zamandan sonraki hali."
"Benim o noktada dikkatim biraz dağılmıştı. Gerçekten görüntüsü böyle mi? Yani o safir katmanlarını soyduktan sonra."
"Sanmıyorum. Bhelliom bir ruh, biçim değil. Sanırım bu belirli biçime sadece nezaket gereği bürünmüş - bizim iyiliğimiz için."
"Ben onu gitti sanmıştım."
"Hayır, henüz değil."
Edaemus'un ışıldayan biçimi kendisini dikleştirdi, biraz rahatsız görünüyordu. Xanetia'mn yüzü sertleşip gözleri kısıldı.
"Senin hakkında kötü düşünmüştüm, Ylara'h Sephrenia," diye itiraf etti Delphae Tanrısı. "Anarae'm, beni düşüncemin yanlış olduğuna ikna etti. Beni affetmeni rica ediyorum." Belli ki, kibar Xanetia, onun epey başının etini yemişti.
Sephrenia, uysalca gülümsedi. "Elbette seni afediyorum, Kutsal Edaemus. İtiraf ediyorum ki, ben de tamamen suçsuz değildim."
"Öyleyse hepimiz, kendi Tanrılarımıza, bu adamın ve bu kadının birleşmesini kutsamaları için dua edelim," dedi Xanetia, resmi bir sesle. "Çünkü bence bu, tüm insanlık için yeni bir güven ve

karşılıklı anlayış ilişkisinin başlangıcıdır."
Sparhawk bundan biraz şüpheliydi, ama o da diğerleri gibi başını eğdi. Ama yine de duasını, Elene Tanrısı'na yöneltmedi. "Mavi Gül," dedi düşüncelerini yollayarak.
"Dua mı ediyorsun, oğlum?" dedi yanıtlayan ses, hafif keyifli bir ifadeyle.
"Fikrini soruyorum, Mavi Gül," diye düzeltti Sparhawk. "Diğerlerimiz isteğimizi Elene Tanrımı'za iletecek ve bana öyle geliyor ki ayrılık zamanımız hızla yaklaşıyor."
"Doğru."
"Ben bu fırsatı değerlendirip senden lütuf dilemek istiyorum."
"Eğer gücüm yeterse."
"Senin gücünü gördüm, Mavi Gül - ve bir dereceye kadar da paylaştım. Yapabileceklerinin herhangi bir sınırı olduğunu ima etmen bile samimiyetsizlik."
"Nazik ol," diye mırıldandı Bhelliom. Bu cümle, çok hoşuna gidiyor gibiydi. "Ne lütfü, oğlum?"

ilhanx

"Gittiğinde, tüm gücünü kendinle beraber götürmeni rica ediyorum. Bu benim kabullenmeye hazır olmadığım bir yük. Ben senin oğlunum, Mavi Gül, ama aynı zamanda bir insanım. Bana bahşettiğin sorumluluğu kabul edecek kadar, ne sabrım ne de bilgeliğim var. Bu yarattığın dünyada, bir sürü Tanrı var. Birine daha ihtiyaç yok."
"Bir düşün, oğlum. Neden vazgeçtiğini bir düşün."
"Düşündüm, baba. Ben Anakha oldum, çünkü bu gerekliydi." Sparhawk, duygularını sözcüklere dökebilmek için uğraştı. "Anakha olarak, Styric Zalasta'yla karşı karşıya geldiğimde, içimde kocaman bir umursamazlık hissettim ve bu umursamazlığı hâlâ içimde taşıyorum. Bana öyle geldi ki, senin hediyen beni değiştirdi, beni daha fazla - ya da daha az - insan kıldı. Sen de kabul edersen, "sabırlı Anakha" ya da "meraklı Anakha" ya da "amansız Anakha" olmak istemiyorum. Anakha'mn görevi sona erdi. Şimdi ben, tüm kalbimle yeniden Sparhawk olmak istiyorum. Anakha olmak demek olan dehşetli boşluk yerine, "seven Sparhawk" ya da hatta, "yanılan Sparhawk" olmayı kat kat tercih ederim."
Uzun bir sessizlik oldu. "Senden memnun olduğumu bil oğlum," dedi gururla, Sparhawk'm beynindeki ses. "Şu anda sende, herkeste olduğundan daha fazla erdem görüyorum. Sağlıcakla kal,
465

Sparhawk." Ve ses gitmişti.
Düğün töreni, bazı açılardan garip ve başka açılardan da gayet tanıdıktı. Vanion ve Sephrenia arasındaki aşkın kutlanması vardı, ama Elene ayinindeki vaaz yoktu. En sonunda, Xanetia, biraz önce birleştirdiği ikilinin başının üzerine ellerini koyarak, onları sevgiyle kutsadı. Bu hareket törenin bittiğini belirtiyor gibiydi. '
Ama bitmemişti.
Xanetia'ya, gölün ışıltılı sularının üzerinde eşlik etmiş olan biçimlerin ikincisi, mavi mavi ışıyarak öne çıktı ve kendi kutsamasını onunkine ekledi. Ellerini, adamın ve kadının üzerinde kaldırdı ve ikisi de, bir an için onun safir mavisi pırıltısını paylaştılar. Işık söndüğünde, Sephrenia derinden değişmişti. Binlerce yorgunluğun ve tasanın izleri olan yüzündeki kırışıklıklar yok olmuştu ve Alean'dan daha yaşlı görünmüyordu.,Bhelliom'un ışıltılı dokunuşunun Vanion'da yarattığı değişikliklerse daha belirgindi. Yılların çöktürdüğü omuzları yeniden dikleşmişti. Yüzü kırışıksızdı, gümüş saç ve sakalı, artık koyu kumraldı. Sparhawk, hayal meyal çıraklık günlerini hatırladı. Bu Bhelliom'un son hediyesiydi ve hiçbir şey, Sparhawk'i daha fazla mutlu edemezdi.
Aphrael, keyif çığlığıyla ellerini çırparak ablasını ve Vanion'u biraz önce gençleştirmiş olan ışıltılı, sisler içindeki biçimin kollarına uçtu.
Sparhawk, dikkatle gülümsemesini gizledi. Çocuk Tanrıça, nihayet Bhelliom'u, mahvedici öpücüklerine maruz bırakabileceği bir pozisyona sokmuştu. Öpücükler, elbette ki, sadece taşkın ve saf bir minnettarlık ifadesi olabilirlerdi - ama büyük olasılıkla değillerdi.
Düğün sona erdi, ama ışıldayan Delphaeler, kentlerine geri dönmediler. Xanetia, destekleyici bir şekilde, yaşlı Anari Cedon'un koluna girdi ve onu gölün parlayan yüzeyinin üzerine götürdü. Diğer Parıldayan insanlar da, akkor halindeki Edaemus gökyüzünde üzerlerinde salınır ken, başka bir ilahi tutturarak onları izlediler. Gölün ışığı kuvvetlendi ve Delphaelerin içsel ışıkları birbiri içinde erir gibi göründü ve şekilleri, birbirlerinden ayırt edilemez hale geldi. Sonra, bir okun ucu gibi Edaemus göğe fırladı ve tüm çocukları, onun ardından göğe akın ettiler. Sparhawk ve dostları, Delphaeus'a ilk geldiklerinde, Anari Cedon onlara, Delphaelerin ışığa doğru gittiklerini ve bir gün ışık olacaklarını söylemişti, ama
466

hâlâ önlerinde engeller vardı. Belli ki Bhelliom, bu engelleri kaldırmıştı. Delphaeler, akıl almaz yolculuklarının ilk adımında beraberce yükselerek, bir kuyrukluyıldız gibi göğü yardılar.
Gölün solgun, berrak parıltısı kaybolmuştu ama kararmamıştı. Bhelliom yaptıklarını gözden geçirip iyi olduklarına karar verirken safir mavisi bir kıvılcım gölün üzerinde asılı duruyordu. Derken o kıvılcım yükselerek, ebedi yıldızlara karıştı.
O gece, terk edilmiş Delphaeus'da kaldılar ve Sparhawk her zamanki gibi erkenden kalktı. Saçı başı dağılmış uyuyan karısını bırakarak sessizce giyinip basit yatak odalarından çıktı ve havanın durumuna baktı.
Kent kapısına vardığında, Flüt de ona katılmıştı. "Niye ayakkabı giymiyorsun?" diye sordu, kızın çimen lekeli çıplak ayaklarının kara gömüldüğünü görerek.
"Ayakkabılara ne ihtiyacım var ki, baba?" diye sordu Kız, kollarını ona doğru uzatarak. Sparhawk da onu kucağına aldı.

ilhanx

"Ne geceydi ama, değil mi?" dedi adam, bulutlu göğe bakarak.
"Bunu niye yaptın, Sparhawk?"
"Neyi?"
"Neyi kastettiğimi biliyorsun. Neler yapabilecek güçte olabilirdin, farkında mısın? Bu dünyayı cennete çevirebilirdin ve sen hepsini fırlatıp attın."
"Bunun iyi bir fikir olacağını sanmıyorum, Aphrael. Benim cennet anlayışım, büyük olasılıkla başkalarmınkinden farklı olacaktı." Serin havayı kokladı. "Sanırım hava değişecek," diye gözlemledi.
"Konuyu değiştirme. Sende mutlak güç vardı. Niye vazgeçtin?"
Adam iç çekti. "O kadar hoşuma gitmemişti. İçinde hiç çaba harcama yoktu ve bir şeyi onun için çalışmadan elde edersen hiçbir değeri olmaz. Ayrıca, benim üzerinde hakları olan insanlar var."
"Bunun konuyla ne alakası var ki?"
"Eğer Ehlana, Arcium'u istediğine karar verseydi, ne yapacaktım? Ya da Dolmant, Styricum'u kendi dinine döndürmeye karar verseydi? Ya da tüm Tamuli'yi? Benim bağlılıklarım ve görevlerim var, Aphrael ve er geç, onlar yüzünden kötü kararlar vermek zorundayım. Bana güven. Doğru seçimi yaptım."
467

"Bence buna pişman olacaksın."
"Pek çok şeye pişman oldum. Bununla yaşamayı öğrenebilirim. Bizi Matherion'a götürebilir misin?"
"Bunu sende yapabiliyor olabilirdin, biliyorsun."
"Yaptığımı yerin dibine batırma, Aphrael. İstemiyorsan, biz de karın içinden kendimize yol açarız. Yapmadığımız bir şey değil."
"İğrençsin, Sparhawk. Bunun olmasına izin vermeyeceğimi biliyorsun."
"Şimdi, bağlılık ve görevlerin gücüyle neyi kastettiğimi anlıyor musun?"
"Bana ders vermeye kalkışma. Havamda değilim. Git diğerlerini uyandır da yola çıkalım."
"Ne dersen öyle olsun, Kutsal Kişi."
Delphaelerin tüm yemeklerini hazırladıkları, geniş ortak mutfağı ve tüm yiyeceklerini barındırdıkları ambarlan buldular. Asırlar sürmüş düşmanlığa rağmen, Styric ve Delphaelerin yemek anlayışları şaşılacak derecede birbirine yakındı. Sephrenia, kahvaltıyı tam ağzma göre buldu, ama Kalten oldukça homurdandı. Yine de üç porsiyon yedi.
"Dost Bhlokw'a ne oldu?" diye sordu Kring, tabağını iterek. "Onu, Zalasta ateş aldığından beri görmediğimi fark ettim."
"Tanrılarıyla gitti, Domi," dedi Tynian. "Onu gönderme nedenleri olan görevini yerine getirdi ve şimdi, diğer Troll'lerle beraber Thalesia'ya dönüyor. Hepimize iyi avlar diledi. Bu, bir Tröll'ün kuracağı, "elveda"ya en yakın cümledir."
"Kulağa biraz garip gelebilir," diye itiraf etti Kring. "Ama onu sevmiştim."
"O iyi bir sürüdaş," dedi Ulath. "İyi avlanıyor ve avladığını sürüdeki diğerleriyle paylaşmaya hazır."
"Evet," dedi Tynian, bir titremeyle. "Bu ya taze öldürülmüş bir köpek ya da bir öbek çiğ Cyrgai'ydi."
"Elindeki buydu, Tynian," dedi Ulath, tüylü arkadaşım koruyarak. "Ve bunu paylaşmaya hazırdı. Daha fazlasını bekleyemezsin, değil mi?"
"Sör Ulath," dedi Talen. "Daha yeni yemek yedim. Başka bir şeyden bahsedebilir miyiz acaba?"
Atlarını eyerlediler ve Delphaeus'dan çıktılar.
468

Giderken Khalad atını dizginlerek inip kapıyı kapattı. "Bunu niye yaptın?" diye sordu Talen. "Biliyorsun, Delphaeler dönmeyecek."
"Yapılması gereken budur," dedi atına binen Khalad. "Kapıyı açık bırakmak saygısızlık olurdu."
Hepsi artık kim olduğunu bildikleri için, Flüt zaman ayarlamasını gizlemek ihtiyacı duymadı. Atlar, sıkıştınlmadıkları zamanlar yaptıkları gibi ağır ağır gittiler, ama her dakika, ufuk çizgisi titreyip değişti. Bir keresinde, Dirgis'in biraz doğusunda Sparhawk dizginleri üzerinde doğrulup ardına baktı. Açıkça belirgin olan izleri, sanki atlar ve süvarileri gökten düşmüşler gibi, çimenliğin üzerinde uzayıp giderken aniden kesiliyordu. Artık onlara tanıdık gelen ateş kubbeli Matherion'a ve limanına yukarıdan bakan tepenin doruğuna akşam olurken ulaştılar ve minnetle, kente doğru inişe geçtiler. Hepsi uzun süredir yollardaydı ve yeniden eve dönmek güzeldi. Sparhawk, hızla bu düşünceyi aklından sildi. Mathe-rion, gerçekten onların evi değildi. Evleri, dünyanın öte tarafındaki, Cimmura Nehri'nin kıyısında rutubetli, sevimsiz bir kentti.
imparatorluk sarayı arazisinin kapısında birkaç şaşkın bakışla, Ehlana'nm kalesine giden çekme köprünün başındaysa daha da şaşkın bakışlarla karşılaştılar. Vanion, inatla, karısının başını ve yüzünü

ilhanx

pelerininin kapşonuyla kapaması ısrarlarına kulak tıkamıştı ve kelimenin tam anlamıyla, otuz yılının silinip gidişini havalı bir şekilde sergilemekten zevk alıyordu. Vanion bazen böyle olabiliyordu.
Kalenin içinde de, bazı belirgin değişiklikler vardı. İmparatoru ve onunla beraber Barones Melidere'yi, Emban'ı, Oscagne'yi ve üç eşini, Elysoun, Gahennas ve Liatris'i, ikinci kattaki mavi döşenmiş oturma odasında buldular. Elysoun belli ki, en gözdeleriydi, çünkü oldukça sade giyinmişti.
"Ulu Tanrım, Vanion!" diye haykırdı Emban, Pandion Eğitme-ni'ni görünce. "Sana neler oldu?"
"Evlendim, Ekselansları' dedi Vanion. Abanoz renkli "saçlarını okşadı. "Bu da, düğün hediyelerinden biriydi. Hoşunuza gitti mi?"
"Komik görünüyorsun!"
"Ben hiç öyle düşünmüyorum," dedi Sephrenia. "Aslında hoşuma gidiyor."
"Sanırım kutlamamız yerinde olur," dedi medeni bir tavırla Sa-rabian. Tamul imparatorunda, gözle görülür bir değişiklik vardı.

Daha önce sahip olmadığı bir idare kabiliyeti ve özgüvene sahipti. "Muazzam dini engelleri gözönüne alarak, nikahı kim kıydı?"
"Xanetia, Majesteleri," dedi Vanion. "Delphae doktrini itiraz etmedi."
"Xanetia nerede?" diye sordu Sarabian, etrafına bakınarak.
Sephrenia, parmağıyla, yukarıyı gösterdi. "Oralarda," diye yanıtladı üzgünce. "Diğer Delphaelerle beraber."
"Ne?" diye sordu İmparator, şaşkın bir ifadeyle.
"Edaemus onları aldı, Sarabian," diye açıkladı Flüt. "Belli ki o ve Bhelliom, bazı anlaşmalar yapmışlar."
"Danae nerede?" diye sordu etrafına bakınarak.
"Odasında, Kutsal Kişi," dedi Barones Melidere. "Biraz yorgundu, o yüzden erkenden yattı."
"Gidip annesinin eve döndüğünü haber vereyim," dedi Çocuk Tanrıça, dairenin geri kalan kısmına açılan kapıya doğru giderek.
"Çok sayıda rapor aldık," dedi Dışişleri Bakanı Oscagne. "Ama hepsi çok genel tutulmuştu, 'Savaş sona erdi, biz kazandık' gibi. Sizi incitmek istemiyorum, Kraliçe Betuana. Atanlarınız harika haberciler ama onlardan ayrıntılar koparmak oldukça zor."
Kadın omuz silkti. "Bu belki de, ırksal bir eksikliktir Ekselansları." Herkesin bildiği gibi, Betuana, sessiz Engessa'ya çok yakındı. Onu pek yanından ayırmak istemiyormuş gibi bir hali vardı.
"Beni en çok şaşırtan, kardeşimden aldığım karmakarışık bir mesaj," diye itiraf etti Oscagne.
"Şu sıralar, Itagne-Elçi'nin kafası oldukça karışık," dedi Betuana, yumuşakça.
"Ya?"
"Geçen güz Cynestra'ya atandığında, o ve Atana Maris çok yakınlaşmışlar. O işi pek ciddiye almamış, ama Maris almış. Onu aramaya geldi. Sonra da onu Cyrga'da bulup beraberinde Cynestra'ya götürdü."
"Gerçekten mi?" Oscagne'nin yüzünde gülümsemeden eser bile yoktu. Sonra omuz silkti. "İyi öyleyse," diye ekledi. "Zaten Itag-ne'nin bir yerlere kök salmasının zamanı gelmişti. Hatırladığım kadarıyla, Atana Maris, çok gayretli bir genç hanım."
"Evet, Oscagne-Ekselanslan ve çok kararlı. Sanırım, zeki kardeşinizin bekârlık günleri artık sayılı."

"Ne yazık," diye iç çekti Oscagne. "Beni bir dakika affedin." Adam hızla yan odaya geçti ve herkes içeriden gelen bastırılmış kahkaha seslerini duydu.
Danae, kara saçları uçuşarak odaya daldı ve annesinin Kollarına atıldı.
Sarabian'm yüzü karardı. "Zalasta'yı, sonunda, kim öldürdü?"
"Zalasta ölmedi," dedi Sephrenia, Flüt'ü kucağına alarak.
"Ölmedi mi? Kaçmayı nasıl becerdi?"
"Onu bıraktık, Majesteleri," dedi Ulath.
"Siz deli misiniz? Başımıza açabileceği belâları biliyorsunuz."
"Artık başımıza hiçbir bela açamayacak, Majesteleri," dedi Va-nion. "Belki birkaç çayır yangını dışında."
"Bunu yapamaz, Vanion," dedi Flüt. "Bu ruhsal bir yangın, gerçek değil."
"Birileri bana, neler olduğunu anlatacak mı?" dedi Sarabian.
"Zalasta Sephrenia'nm düğününde ortaya çıktı, majesteleri," diye anlattı Ulath. "Vanion'u öldürmeye çalıştı, ama Sparhawk onu durdurdu. Sonra tam, bu dostumuz Zalasta ile ilgili olarak oldukça nihai bir

ilhanx

eyleme girişecekken, Khwaj öncelik hakkı olduğunu öne sürdü. Sparhawk durumun siyasetini göz önüne alarak, kabul etti. Sonra Khwaj, Zalasta'yı ateşe verdi."
"Ne tüyler ürpertici bir fikir," diye titredi. Sephrenia'ya baktı. "Sanırım ölmediğini söylemiştiniz. Sör Ulath yakıldığını söylüyor."
"Hayır, majesteleri," diye düzeltti Ulath. "Sadece, Khwaj'in onu ateşe verdiğini söyledim. Aynı şey, Baron Parok'un da başına geldi."
"Troll'lerin adalet anlayışı, hoşuma gidiyor," dedi Sarabian, karanlık bir gülümsemeyle. "Ne kadar süre ile yanacaklar?"
"Sonsuza dek Majesteleri," dedi Tynian, kasvetle. "Ateş, ebedi."
"Ulu Tanrım!"
"Bu benim bile yapacağımdan daha ileri gidiyor," diye sözü tamamladı Sparhawk. "Ama Ulath'in da dediği gibi, işin içinde siyasi düşünceler vardı."
Seferin ayrıntılarına dalarak geç vakitlere kadar konuştular. Eh-lana ve Alean'ın kurtarılışı, Bhelliom'un serbest bırakıhşı ve Sparhawk ile Cyrgon arasındaki son karşılaşmayı anlattılar. Sparhawk, dikkatle olaydaki vekil konumunun üzerine bastı ve artık Anakha olmadığı noktasına da özellikle dikkat çekti. Kimsenin kafasında

şüpheler kalmayacak ve bu sayfayı yeniden açamayacak şekilde konuyu tamamen kapamak istiyordu. Bu uzun konuşma süresince, Sarabian onlara, Chacole ve Torel-lia'nın nasıl canına kastettiklerini anlattı. Sevgiyle, artık gözdesi olan Valesialı eşine baktı. "Elysoun olmasaydı, başarılı da olacaklardı," diye sözlerini bitirdi.
Mirtai, bir kaşını sorarcasına kaldırarak, Elysoun'a baktı. "Giysini niye değiştirdin?" diye sordu.
Elysoun omuz silkti. "Bir çocuk bekliyorum,. Sanırım macera günlerim sona erdi." "Bu Valesia'da âdettendir," 'diye açıkladı Mirtai'nin saşkm ifadesine bakarak. "İlk hamileliğimize kadar belli bir miktar özgürlüğümüz vardır. Bundan sonra, hareketlerimize dikkat etmemiz beklenir." Kız gülümsedi. "Zaten imparatorluk sarayındaki potansiyelleri de tüketmiştim, artık durulma - ve alamadığım uykularımı alma - zamanı."
"Stragen ve Caalador'dan haberi olan var mı?" dedi Talen.
"Vikont Stragen ve Dük Caalador, Matherion'a bir hafta önce döndüler," dedi Sarabian.
"Yeni unvanlar mı?" diye sordu Ehlana, biraz şaşkındı.
"Hizmetlere karşılık, ödüller, Ehlana," diyerek gülümsedi adam. "Bana uygun gibi göründü. Dük Caalador, İçişleri'nde bir pozisyonu kabul etti, böylece Lebas'daki işlerini halletmek için oraya döndü."
"Ya Stragen?"
"Astel'e doğru yolda, Majesteleri," dedi Barones Melidere, karanlık bir gülümsemeyle. "Elron'la bir çift laf etmek istediğini söyledi."
"Elron Natayos'dan sağ çıkmış mı?" diye şaşkınlıkla sordu Kal-ten. "Ekrasios, Parıldayan Insanlar'ın orayı mahvettiğini söylemişti."
"Caalador'un duyduğuna göre, Elron, Parıldayan İnsanlar Scarpa ve Cyzada'yı eritirken bir yerlerde saklanmış. Onlar gittikten sonra da harabelerden dışarı sürünüp eve doğru yola koyulmuş. Stragen onu arayacak." Barones Khalad'a baktı. "Krager de kurtulmuş. Caalador, onun, doğu Cammoria'daki Zenga'ya doğru yolda olduğunu öğrendi. Ama Krager hakkında bilmeniz gereken bir şey var."
"Ya?"
"Kral Wargun'un nasıl öldüğünü hatırlıyor musunuz?"
"Karaciğeri iflas etmişti, değil mi?"

. Kadın başıyla onayladı. "Aynı şey, Krager'in de başına geliyor. Caalador, Delo kentinde, Orden isimli biriyle konuşmuş. Onu Zen-ga'ya giden bir gemiye bindirdiklerinde, Krager tamamen kendinden geçmiş vaziyette imiş."
"Ama hâlâ yaşıyor, değil mi?" dedi Khalad, kasvetli bir edayla.
"Buna yaşamak dersen," diye iç çekti. "Boş ver, Khalad. Kılıcını saplasan bile, fark etmeyecektir. Senin kim olduğunu ya da onu niye öldürdüğünü bile bilmeyecektir."
"Teşekkürler Barones," dedi Khalad. "Ama sanırım, Eosia'ya vardığımızda, Berit ve ben Zenga'ya gidip emin olmaya çalışacağız. Krager, bu riske giremeyeceğimiz kadar çok kereler elimizden kurtuldu. Onu yerde kıvranırken görmek istiyorum."
"Ben de gelebilir miyim?" diye sordu Talen, istekle.
"Hayır," dedi Khalad.

ilhanx

"Hayır da ne demek?"
"Senin çıraklığına başlama vaktin geldi."
"O bekliyebilir."
"Hayır, bekleyemez. Zaten yarım yıl geri kaldın. Eğer şimdi eğitime başlamazsan, asla usta olamazsın."
Vanion, beğeniyle, Sparhawk'm seyisine baktı. "Daha önce konuştuklarımızı unutma Sparhawk ve tavsiyemi Dolmant'a ilet."
"Bu da nesi?" diye sordu Khalad.
"Sana sonra anlatırım," diye cevapladı Sparhawk.
"Bu arada, Ehlana," dedi Sarabian, "konu açılmışken, senin küçük bülbülüne bir unvan versem, bana kızar mısın?" Adam sevgiyle Alean'a gülümsedi. "Umarım kızmazsın, canımın içi, çünkü kızsan da yapacağım - imparatorluğa verdiği kıymetli hizmetler yüzünden, başka bir nedenle değil."
"Ne harika bir fikir, Sarabian!" diye haykırdı Ehlana.
"Korkarım kendimi bu fikir yüzünden çok fazla övemeyece-ğim," dedi adam, biraz pişmandı. "Aslında, bu kızının fikriydi. Prenses, çok akıllı bir kız."
Sparhawk, önce kızma, sonra Flüt'e baktı, ikisinin de yüzünde aynı haşarı tatmin ifadesi vardı. Kutsal Aphrael belli ki, hiçbir şeyin çöpçatanlığını engellemesine izin vermiyordu. Sparhawk kısaca gülümseyip boğazını temizledi. "Eee - Majesteleri," dedi İmparatora. "Saat ilerledi ve hepimiz yorgunuz. Yarın devam etsek, diyorum."

"Elbette, Prens Sparhawk," diye onayladı Sarabian, ayağa kalkarak.
"Seninle biraz konuşabilir miyiz, Sparhawk?" dedi Emban, diğerleri dağılırken.
"Tabii ki." Odada yalnız kalana kadar beklediler.
"Vanion ve Sephrenia'yla ilgili ne yapacağız?" diye sordu Emban.
"Sizi tam olarak anlayamıyorum, Ekselansları."
"Bu "Güya" evlilik, Dolmant'ı çok zor duruma düşürecek."
"Bu "Güya" bir evlilik değil, Emban," dedi Sparhawk resmi bir şekilde, formaliteleri atlayarak.
"Ne demek istediğimi biliyorsun. Kilise hiyerarşisindeki tutucular bunu Sarathi'nin konumunu zayıflatmak için kullanacaklar."
"Öyleyse, niye onlara söylüyorsunuz ki? Onları hiç ilgilendirmez. Burada, Tamuli'de, bizim teolojimizin açıklayamayacağı pek çok şey oldu, Ekselansları. İmparatorluk, Kilise'nin idari alanı dışında, yani niye onlara bir şey anlatacaksınız ki?"
"Onlara yalan söyleyemem, Sparhawk."
"Ben bunu önermedim. Sadece konuyu açmayın."
"Dolmant'a rapor vermeliyim."
"Bu sorun değil. O esnektir." Sparhawk bir an düşündü. "İzlenecek en iyi yol da, herhalde bu. Dolmant'ı bir kenara çekip burada olup biten her şeyi anlatırız. Kilise Hiyerarşisine ne kadarını anlatacağına, o karar versin."
"Üzerine korkunç bir yük yüklüyorsun, Sparhawk."
Sparhawk omuz silkti. "Parasını bunun için alıyor, değil mi? Şimdi müsaade ederseniz, Ekselansları katılmam gereken bir aile toplantısı var."
Bundan sonraki birkaç hafta, ortalıkta melankolik bir bitiş hissi vardı. Hepsi, hava düzelir düzelmez, Matherion'dan ayrılacaklarını biliyorlardı. Tekrar bir araya gelebilme olasılıkları düşüktü. Beraber geçirdikleri anların tadını çıkardılar, bazen ikisi, üçü, kenarda köşede bir araya gelip önemsiz meselelerden konuşuyorlar, ama aslında birbirlerinin yüzlerini seslerini ve çok özel kişisel bağlarını içlerinde biriktirmeye çalışıyorlardı.
Sparhawk, fırtınalı bir sabah oturma odasına daldığında, Sarabian ve Oscagne'yi, başlarını eğmiş ciltli bir kitap üzerinde çalışırken buldu. İfadelerinde, kızgınlık vardı. "Sorun mu var?" diye sordu.

"Siyaset," dedi suratsızca Sarabian. "Bu daima bela demektir."
"Üniversite'nin Çağdaş Tarih Bölümü, son olaylar hakkındaki kendi yorumlarını basmışlar, Prens Sparhawk," diye açıkladı Oscag-ne. "İçindekilerin pek azı doğru - özellikle Pondia Subat'ın, eski Başbakanımızın, bir kahraman olarak gösterildiği göz önüne alınırsa."
"Yaptıklarını öğrenir öğrenmez, Subat'ı azletmeliydim," dedi Sarabian, keyifsizce. "Bu saçmalığı en iyi kim yanıtlar Oscagne?"

ilhanx

"Kardeşim, majesteleri," dedi anında, Dışişleri Bakanı. "O fakültenin bir üyesidir ve belli bir ünü var. Ne yazık ki, şu anda, Cynestra'da."
"Onu getirt, Oscagne. Çağdaş Tarih, tüm bir kuşağın zihnini zehirlemeden, onu geri getir."
"Maris de gelmek isteyecektir, Majesteleri."
"İyi. Senin kardeşinin aklı havadadır. Atana Maris hoş bir kadın ve ona yakın tutalım. Ona biraz alçakgönüllülük öğretebilir."
"Cyrgailer ile ne yapacağız, majsteleri?" diye sordu Sparhawk. "Sephrenia, Cyrgon öldüğünde üzerlerindeki lanetin kalktığını söyledi ve aslında, bu onların hataları olmasa da, modern dünyada onlar için pek yer yok."
"Ben de bunun üzerinde kafa patlatıyordum," diye itiraf etti İmparator. "Sanırım onları normal insanlardan uzak tutmak istiyorum. Tega'nın beş yüz fersah doğusunda bir ada var. Oldukça verimli ve hoş bir iklimi var. Cyrgailer tecrit olmayı o kadar sevdiklerine göre, bu işe yarayabilir. Sence, gemi yapmayı icat etmeleri, ne kadar sürer?"
"Birkaç bin yıl, majesteleri. Cyrgailer pek de yaratıcı değildir."
"Öyleyse, orası mükemmel," dedi Sarabian, sırıtarak.
"Benim kulağıma da hoş geliyor," diye onayladı Sparhawk sırıtarak.
O yıl bahar doğu Tamuli'ye erken geldi. Tamul denizinden ılık nemli bir rüzgâr esmeye başladı ve çevredeki dağların karım bir gecede eritti. Nehirler, elbette coşmaya başlıyordu, bu yüzden yola çıkmak için hâlâ erkendi. Akıp giden her günle beraber, Sparhawk daha fazla sabırsızlanmaya başladı. Aslında, acilen yetişeceği bir şey de yoktu ama bu uzayan elveda çok acı vericiydi.
Bir konuda hâlâ tartışmaktaydılar. Ehlana, hepsinin Atan'a gidip Mirtai ve Kring'in düğününe katılmaları için ısrar ediyordu.

"Bırak Oscagne yapsın. O namusludur, çok fazla çalmaz."
"Majesteleri!" diye itiraz etti Oscagne.
Kadın gülümsedi. "Sadece seni kızdırmak için söyledim, Oscagne. Dostlar bunu, incinmeden, yapabilirler."
Hiçbiri, o gece pek uyuyamadı. Eşyalarını toplamaları ve bir sürü başka hazırlıklar yapmaları gerekiyordu ama gecenin çoğu hepsi temelde aynı olan bir sürü mesaj iletmek için koridorlarda koşturmakla geçti: "Bağlantıyı koparmayacağımıza söz ver."
Elbette hepsi söz verdiler ve sözlerinde gerçekten ciddiydiler. Bu karar en azından bir yıl gücünü korurdu - belki iki yıl.
Şafak Tamul Denizi üzerinde sökerken kalenin avlusunda toplandılar. Tüm el sıkışmalar, öpüşmeler ve sarışmalar yapıldı.
Nihayet Khalad, iyi, sağlam, güvenilir Khalad, dikkatle doğu yönündeki gökyüzüne bakıp boğazını temizledi. "Artık yola çık-sak iyi olur, Sparhawk, Eğer sabah gelgitini kaçırmasına neden olursan, Sorgi herhalde senden bir günlük fazla para alır."
"Haklısın," diye onayladı Sparhawk. Ehlana'yi/ Sarabian'ın onlara yolladığı ve içinde, Emban, Talen, Alean ve Melidere'nin oturmakta oldukları arabaya kaldırdı. Etrafına baktı ve Danae ile Flüt'ün sessizce konuştuklarını gördü. "Danae," diye seslendi kızına. "Gitme zamanı geldi."
Elenia Veliaht Prensesi, Styricum'un Çocuk Tanrıçası'm son kez öptü ve söz dinler bir şekilde avluyu geçip babasının yanma geldi.
"Uğradığın için teşekkürler, Sparhawk," dedi Sarabian ve elini uzattı.
Sparhawk onun elini kendininkinin içine aldı. "Benim için zevkti, Sarabian," dedi. Sonra Faran'ın eyerine atlayıp asma köprüden geçerek sisli çayırlara doğru önden gitti.
Rıhtıma varmaları yaklaşık çeyrek saat, atları ön güverteye çıkarmaları da yarım saat sürmüştü. Diğerleri, güneşin henüz doğmadığı doğuya bakarak beklerken, Sparhawk güverteye çıktı.
"Hazır mıyız, Çluff Usta?" diye seslendi Sorgi, gemisinin kıçın-daki kaptan köşkünden.
"Tamamız, Kaptan Sorgi," diye seslendi. "İşimizi hallettik. Haydi eve gidelim."
Kendini bir şey sanan reis, demir alıp yelken açma işlemini gereksizce gözden geçirerek güvertede dolanıp duruyordu.

Gelgit oldukça hızlı hareket ediyordu ve onun ardından iyi bir esinti çıktı. Sorgi, yıpranmış eski gemisini, ustaca limandan çıkarıp denize açıldı.
Sparhawk Danae'yi bir koluna alıp kaldırdı, diğer kolunu da Ehlana'nın omuzuna attı ve beraber, dünyanın merkezi denen Ta-mul kentine bakarak ön güvertede durdular. Sorgi, yarımadanın

ilhanx

etrafından dönmek için dümenini güneydoğuya kırdı; yelkenler esintiyle şişerken güneş doğudan yükseldi.
Matherion şafak vaktinin gölgeleri arasında solgun görünmüştü, ama şimdi, güneş doğduğunda yanardöner kubbeler ateş aldı ve ışıltılar içindeki parıldayan yüzeylerinde gökkuşakları oynaşmaya başladı. Gözleri onlara kendi tarzında veda ederek iyi yolculuklar dileyen ışıltılı kentin mucizesiyle dolu olan Sparhawk, karısı ve kızı güvertede duruyorlardı.
Saklı Şehir,
Tamuli üçlemesi'm.
sona erdirerek bitiyor -
ama zaman içinde bir yerlerde yeniden görüşmek üzere